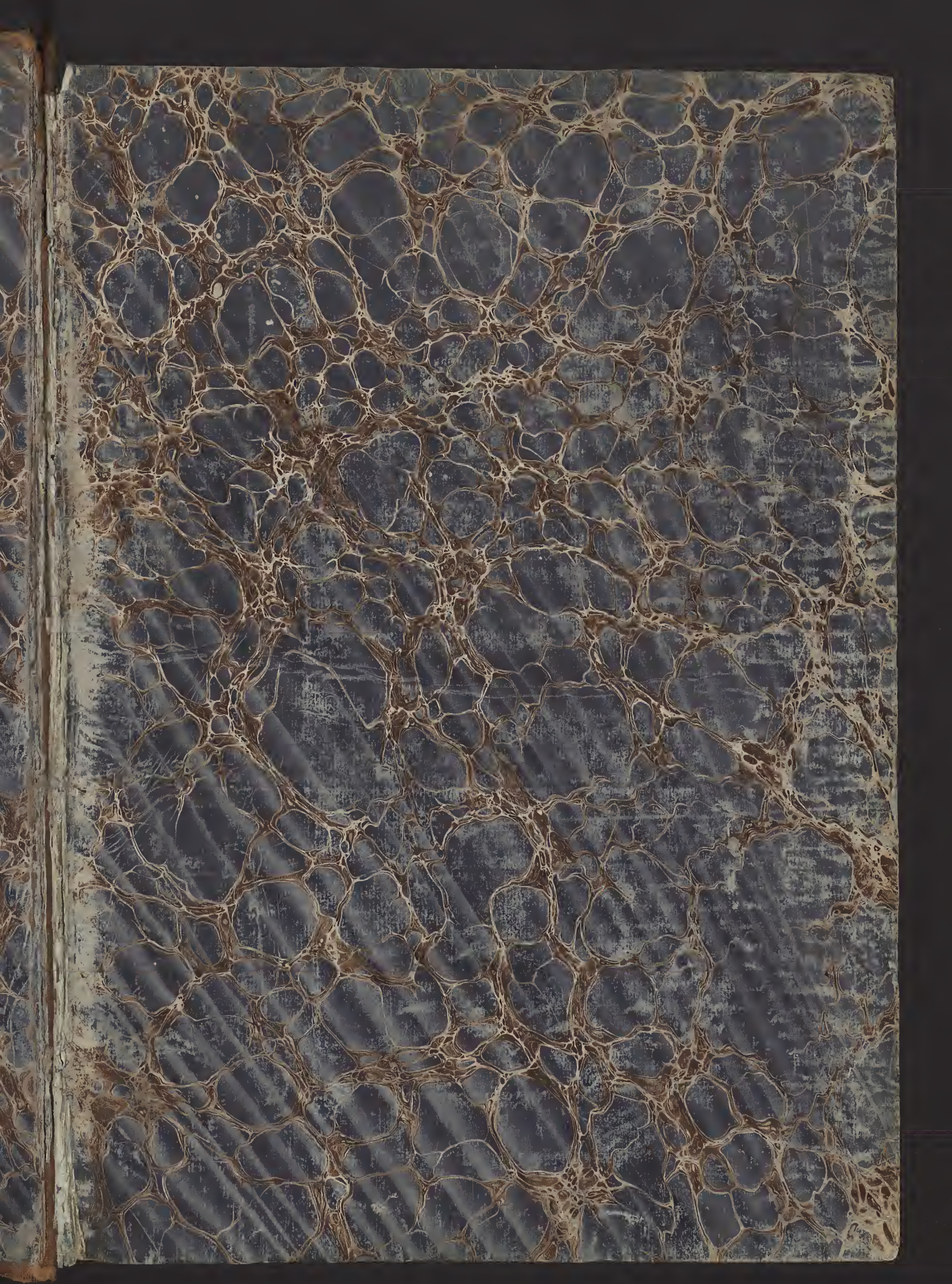
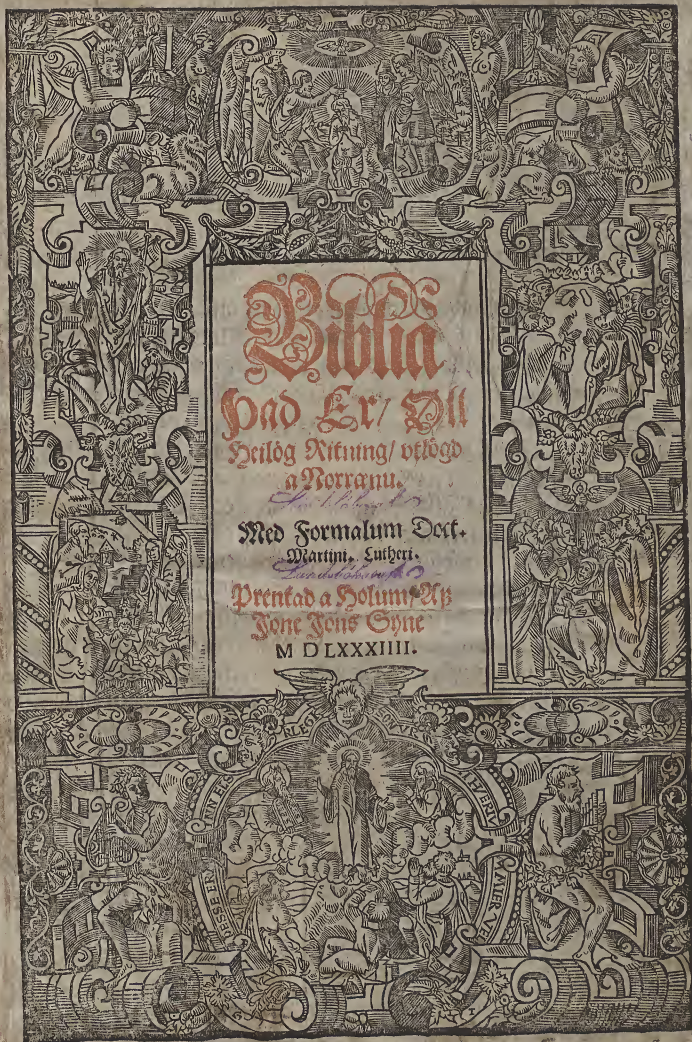

Biblia

Þad Er / Øll
Heilög Ritning / vtlögd
a Norrænu.

Med Formalum Doct.
Martini. Lutheri.

Prentad a Holum / Af
Jone Jons Syne
M D LXXXIIII.

WI Friderich thend Anden met Guds Naade / Danmarckis/Norgis / Wendis oc Gottis Konning/Hertug vdi Slesuig/Holsten/Stormarn oc Dytmersken/ Greffue vdi Oldenborg oc Delmenhorst. Giöre alle vitterligt/At effter som oss Elskelige hederlig och höylærdt Mand H. Gudbrand Torlakssön/ Superintendent vdi Hole Stigt paa vort Land Island/ vnderdanigste haffuer giffuit oss til kiende/huorledis hand haffuer sig faaretaget/ Gud Almectigste til Loff oc ære/ oc Menigheden paa Island boendis til gaffn oc gode/ At ville lade Bibelen vdgaa i Tryck paa Islands Maall/huor paa ther will anuendis en stor Bekostning. Tha haffue wj aff vor synderlig gunst oc Naade beuilget oc thilladt/ oc nu met thette vort obne Breff beuilge oc tillade/At forne H. Gudbrander Thorlakssön maa lade forne Biblia paa Islands maall prenthe oc j Tröck vdgaa / Dog hand skal were forplictig met största Flijd och Vindskibelighed forne Biblia paa samme Islands maall at vertere oc vdsette / oc aff hans högiste Forstand thend tilforn at corrigere oc igennemse. Och paa thet hand saa mögitt thess bedre maa komme til forne Arbeide at fulldriffue/ Haffue wj naadigst wndt och beuilget hanom/ at maa bekomme oc lade opbere en Daller eller oc en Dallers werdt/aff huer Kirckes indkompst offuer alt vort Land Island/Foruden huess hielp wj hanom sielff hellers ther til Naadigst giffuit haffue. Och skal her met strengeligen oc alffuorligen were forbudet Alle oc huer/ forne Biblia paa Islandske effter thenne Dag hanom at lade effter tröcke. Bedendis oc biudendis Kirckeuergerne til huer Kircke/paa forne Island/Atti fornöiger forne H. Gudbrand en Daller/eller oc en Dallers werdt aff huer Kirckes indkompst thet offuer alt Landet/oc ingen Hinder eller forfang ther paa giörer honum. Giffuit paa wort Slott Friderichs Borg/ thend xix. dag Aprilis/ Aar etct. M. D. lxxix. vnder vort Signet

Friderich

I Friderich thend Anden met Guds Naade/ Danmarckis/Norgis/ Wendis oc Gottis Konning/Hertug vdi Slesuig/Holsten/Stormarn oc Dytmersken/Greffue vdi Oldenborg oc Delmenhorst. Giöre alle vitterligt/At effter som oss Elskelige hederlig och höylærdt Mand H. Gudbrand Torlakssön/ Superintendent vdi Hole Stigt paa wort Land Island / haffuer sig forethaget / Gud Almectigste til Loff oc Ære/oc hans Fæderne Land til gaffn oc gode / At wille lade thend hellige Biblia paa Islendske Thungemaall vdi Thröck vdgaa/ huor paa will wendis en stor Bekostning. Tha haffue wj for gott anseet/At naar samme Biblia bliffuer Prenthed / och althingest ther met fulldreffuit / At til huer Kircke ther offuer alt Landet skal kiöbis en aff forne Biblia/ och vdi Kirkerne indleggis. Bedendis ther fore och strengeligen biudendis /alle Kirckeuergerne offuer alt forne wort Land Island/Attj retter ether effter/for Kirckens Pendinge och Inkomst at kiöbe en Bibel til huert Sogne Kircke/ther offuer alt Landet/och thenom wel foruaret vdi Kirckerne lader indlegge/at the althid kunde were ther til stede/ Ther met skeer wor wilge och Befalning/ thi lader thet ingelunde. Giffuit paa wort Slott Friderichs Borg/thend xxij. dag Aprilis/ Aar etct. M. D. Lxxix. vnder vort Signet

Friderich

):(ij.

Vak þu min Jesu vak þu J mier
vaka lattu mig eins ij þier
salinn vaki þa sofnar lijf
sie hun æ tid ij þinni hlijf

BIBLIAN KOSTAR FIM RIKSDALI KURANT

Formale yfer hid

Gamla Teſtamanted

D. Mart. Luth.

Huern Dom ad ſumer Meñ leggia a þat gamla Teſtamẽted

F þui gamla Teſtamentenu hallda ſumer Meñ lijted/ So ſm̃ at ſie þad at eins giefed Gydinga Folke/ ꝛ hafe nu enda/ ꝛ ad þat hallde ecke annad eñ vmlidna Giørninga/ Meinande ad þeim nægeſt þad Nyia Teſtamented/ ꝛ vpp leita Allegorias/ þad er añdligar meiningar i þui gamla Teſtamentenu/ Hueria Meining ad haft hefur Origenes/ Jeronimus ꝛ fleire adrer merkeliger Meñ. Eñ Chriſtus ſeig' Joh. 5. Ranſaked Ritningena/ þuiad hun ber Vitnisburd vm mig. Og S. Pall bydur Timotheo/ Ad hñ ſkule vera jdinn i leſningu Ritningarinnar. Og til Rom. 1. Hroſar hñ ad Euangelium ſie af Gude i Ritninguñe fyrer heited. Og 1. Cor. 15. ſeiger hñ ſo/ ad Chriſtꝛ ſie komeñ af Blode Dauidz epter Ritninguñe/ ꝛ ſie daiñ ꝛ af Dauda vpp aptꝛ riſeñ. J ſama mæta vijſar oſſ S. Petur optar eñ eitt ſiñ aptur til Ritningariñar.

Chriſtus og Poſtularner Pall og Petur þeir vijſa oſſ i gamla Teſtamented

Gamla Teſtamented ſkal ei fyrerlijtaſt heldur vandliga leſaſt

Og þta giøra þr þar fyrer/ at þr vilia kieña oſſ/ ad vier ecke ſkulū fyrerlijta Ritning þſſ gamla Teſtam̃tes/ helldur leſa hana vandliga/ med þui ad þeir ſialfer þad nyia Teſtamented ſo ſtadfaſtliga grundualla og bi uñſa mꝫ þui gamla Teſtam̃tenu/ ꝛ ſkiota ſijnu Mæle til þſſ. So ſem þat S. Lucas ſkrifar Act. 17. Ad þeir i Teſſaloniu Borg hafe dagliga ranſakad Ritningañar/ huert þær hiellde ſuo ſ̃ S. Pall hñ kiende. So ſm̃ nu þ ecke ſomer i nockurn mæta ad fyrerlijta Grunduøll og bivijſaner þeſſ nyia Teſtam̃teſiñs/ ſo dyrmætt og verdugt a þat gamla Teſtam̃ted halldeð ad vera. Og huad er nyia Teſtam̃ted añad/ eñ ein opinberlig Predikun og bodan vt af Chriſto/ fram̃ſett mꝫ Greinum hins gamla Teſtamentis/ og fyrer Chriſtum vppfylld og fram̃komeñ?

Nyia Teſtamentum

Eigiñ hneyxleſt a einfallðre og obreyttre Rædu Ritningarinnar

Enn vppa þad/ at þeir ſem Fafroder eru og ſialfer ecke betur kuña mætte nockra Jñleiding og vnderuijſun fa huernen þeir meige þar jñe leſa þeim til Nytſemdar ꝛ gagns/ þa hef eg þeñañ Formæla ſamſett epter mijnum litlum formætte ſem Gud hefur mier giefed. Bidiande og aminnande huern og eirn Gudhræddann fromañ Chriſteñ Mañ/ ad hann læte ecke hneyckſla ſig þ obreytta Mæl ꝛ þær einføllðu Fraſagner ſem opt og oſialldan kuña fram ad koma fyrer hñ. Helldur ſie þeſſ oefadur/ huerſu obreytt og einfalldligt ſm̃ þad er a ad ſia/ þa er þ allt ſaman ecke añat eñ Ord/ Verk/ Domar ꝛ Giørning' þrar haleitu Guds Guddomligrar Dyrdar/ Maktar ꝛ Vijsdoms. Þuiad þetta er ſu Ritningen ſm̃ alla Spekinga ꝛ Vijſendameñ ad Þuſſum giører/ Og ſtendur alleina opiñ fyrer Smæbørnum ꝛ þeim ofroðu/ ſo ſem Chriſtur ſialfur ſeiger Math. 11. Þar fyrer legg fra þier þinn Þotta og þijna Meining/ ꝛ hof ꝛ hallt þeſſa Ritning fyrer þañ allra æðſta/ beſta og helgaſta Helgedom/ ꝛ fyr' þa alira rijkuſtu Gulls Vppſprettu/ huer ed alldrei kañ vppauſeñ ad vda/ i hůre alleina þu mætt fiña Gudðdliga Speke ꝛ Viſku/ hueria Gud hier ſo einfalldliga ꝛ obreytt fram̃ſetur/ til þeſſ ad læcka ꝛ nidurleggia allañ Metnad Mañlegrar Viſku ꝛ Speke. Hier mættu fiña þa Reifana ꝛ þa Jøtuna huar ed Chriſtus liggur j/ Huørt ed Eingilleñ vijſar Hirdørunum. Þeſſer Reifar eru ad vijſu einfallder ꝛ litelmotliger/ Eñ ſa Fieſiodureñ/ Chriſtur/ ſem þar i þeim vafiñ er/ hñ er dyrmætare enn fra meige ſeigia.

Ritningen giører þa Hygnu ad Þuſſum/ og ſtendur open fyrer einfolldū

Gamla Teſtamented er ein Løgmals Bok

Nyia Teſtamented er ein Nadarbok

Løgmæl og Bodord er i nyia Teſtam̃tenu

Fyrerheit i þui gamla Teſtamentenu

So ſkalltu nu vita/ ad þijſe Bok er ein Løgmæls Bok/ huer ed kieñer huad Meñ ſkulu giøra ꝛ ecke giøra/ Og jafnframt þſſu fram̃ſetꝛ hū dæme ꝛ giørninga/ huernen þta Løgmal hefur hallded vered/ edur broted. Alijka ſ̃ þad Nyia Teſtam̃ted er Euangelium edꝛ ein Nadar Bok/ kiennañde/ huar Meñ ſkulu þad fa ꝛ ødlaſt/ ad þeir giete Løgmæled vppfyllt. Eñ ſo ſem i nyia Teſtam̃tenu/ jafnfram̃t Nadariñar Lærdome verda og adrar Kieñingar fram̃ ſettar/ huørjar ad eru Løgmæl og Bodord/ Holldenu til apturhallds/ þuiad i þeſſu Lijfe verdꝛ Andeñ ecke algiørdur/ og ei helldur kañ Naden einſømul ad Rijkia. Suo eru ꝛ eirnen i þui gamla Teſtam̃tenu/ jafnfram̃t ꝛ mꝫ Løgmælenu/ nockur Fyrerheit ꝛ Greiner vt af Nadiñe/ med hueriu þeir Heilogu Fedur og Spameñ/ vnder Løgmælenu/ hafa i Truñe a Chriſtum/ lijka ſem vier/ Sæluholpner ordet. Þo ſuo ſem ad eigenligur høfud Lærdomur hins Nyia Teſtam̃tis er þta/ ad boda ꝛ til ſeigia Nad ꝛ Frid/ fyrer Syndaña fyrergiefning i Chriſto/

So

So er þta eigenlig: høfud Lærdom: hins Gamla Testam̄tes/ad kieña ⁊ framsetia Løgma- I
led/syna Mønnum Syndena/og heimta god Verken. Þessa skalltu vænta i þui Gamla
Testam̄tenu.

Og ad vier fyrst tølum vm Moses Bækur/Þa kienner hñ i þeirre fyrstu Bokinne/huern
en allar Skiepnur sie skapadar/Og(huad ad er hellst søk og efne hñs skriftar)huadan Syn
den sie komen ⁊ Daudeñ/einkum/ fyrer fall Adams vt af hreckuýse Diøfulsiñs. Eñ strax
þar epter/ mđ: eñ Moses Løgmæl kiem:/ þa kieñer hñ/ huadan su Hialp skule koma/til ad
burtdrýfa Syndena ⁊ Daudañ/einkū sm̄ er/ecke fyr' Løgmæled/edur eigenlig Verk(mz þui
þa var eckert Løgmæl)/ Helldur fyrer Sæde Kuiñuñar/Christū/huer ed Adam ⁊ Abraham
var fyrerheiten. Vppa þad ad TRVEN yrde/ i fra Vpphafe Ritningariñar/ ⁊ i heñe
allre vt til enda prýsud fram̄ yfer øll verk/ Løgmæl ⁊ Verdskulldan. So er nu naliga fyrsta
Bok Moses ecke añad enn Epterdæme Truariñar og Vantruariñar/synande hueria Aus-
xtu Truen ⁊ Vantruen af sier leide/⁊ er ad mestu ejn Euangelisk Bok.

Huad Moses kienner i þyrstu Bokinne

Huadā Synd og Daude er komen

Hialp i mote Synd og Dauda

Fyrerheited er þyrr eñ Løgmaled

Þui næst i annare Bokinne/þa Mañkyned var fiølgad/⁊ Heimurenn var fullur/ og var II
so sockeñ i Myrkred ad eingeñ visse vpp fra þui nalega huad Synden være/ed: huadan Daud
enn komeñ være/Þa leider Gud Mosen fram̄ mz Løgmæled/Og tekur til sijn sierdeilis Folk/
til þess ad vpplysa þar mz ad nyiu Heimeñ/ og at straffa Syndena fyrer Løgmæled ⁊ hana
ad opinbera. Suo vmgirder hñ þetta Folk med allra handa Løgmæle/⁊ skilur þad fra ølluñ
ødrum Þiodum. Hñ bydur þeim ad vppbyggia eina Tialldbwd/ og skickar þeim sierdeilis
Þionustugiørder/Setur til Høfdingia og adra Embættismeñ/ og forsorgar so sitt Folk med
Lagasetningum og Moñum/hid agiætligasta/so ad þeir hefde hina fegurstu Stiornan/ bæde
holldliga fyrer Heimenū/ ⁊ so andliga fyre Gude.

Gydinga Þiod Gudz Folk

J þridiu Bok verdur sierdeilis jnnskickadur Kieñemañskapurenn mz sijnum Lagasetnin- III
gum ⁊ Ceremonijs/ huar epter Kieñemeñerner skylldu sier Hegda/⁊ kieña ⁊ vnderuýsa Folk
enu. Hier ma sia/ad þetta Kieñemannliga Embætte er alleinasta vegna Syndarinnar jnn
sett og skickad/ad hun skule Folkenu kuñ og opinber verda/og fyrer Gude verda forlýkt/So at
allt Kiennemañsins Embætte er þad/ad vmgangast mz Syndunū ⁊ þeim Syndabrots mø-
ñunum. Þar fyrer var ⁊ Kieñemønnunum eckert Fastagotz til eignar giefed/eigi helldur
Veralldlig Rýki s stiorn boden nie fyrerheiten/Helldur þad alleina/ad þeir skylldu añast þad
synduga Folked.

Huar til Kiennemannligt Embætte er nytsamligt

J fiordu Bok/þegar Løgmæled var nu giefed/ Kieñemeñerner ⁊ Høfdiñgiarner tilsetter/ IIII
og Tiallbwden og Þionustugiørden vppreist/ og þa allt var tilbwed/þad sem Gudz Folke til
heyrde/Þa hofst vpp Verked sialft og týdkan þeirra hluta sem tilskickader voru/ ⁊ var giørd
reynsla til/huern framgang slýkar skickaner hafa villdu. Þar fyrer skrifar su sama Bok
vt af suo mørgum Dæmum Ohlydneñar og Plægu þessa Folks/Þar mz óda nockrar Laga-
setningar vidauknar ⁊ vtskyrdar. Þuiad so skied: hueruetna/ad auduelldligt er ad vtgiefa noc
kurt Løgmæl/ Eñ þegar þad skal halldast ⁊ hafa framgang/þa koma meir eñ nogar hindra
ner/suo þad vill ecke framgang fæ suo sem Løgmæled krefur. Suo ad þesse Bok er eitt mer
keligt epterdæme/huersu ad ølldungis til einskis er/ad vilia mz Løgmælenu giøra Meñ froma
og Riettlæta/ Helldur so sm̄ S. Pall seiger/at Løgmæled verke ecke vtan Synd og Reide.

Løgmæl er hægt ad setia/ Enn ad hallda þad er toruelldt

Ad vilia giøra Menn med Løgmælenu riettlæta og froma

J fim̄tu Bokiñe/Þa ed Folked fieck Refsing vegna siñar Ohlydne/og Gud hafde nockud V
lýtt lockat þad med Velgiørningum/þa ed hñ gaf þeim þau tuø Kongarýken/so ad þeir þess
helld: hiellde hñs Løgmæl mz Alhuga og elsku/Þa tok Moses vpp apt: giøruallt Løgmæl-
ed/med øllu þui sem til hafde bored(ad frateknu þui sem Kieñemañskapnum tilheyrde)og vt-
leggur og skyrer so allt ad nyiu þad sem ahrærer bæde þad Andliga og Veralldliga Vallded
Folksins. Med þessum hætte fullnægiu giører Moses hueruetna sijnu Embætte/ suo sem
añar algiørdur Løgsetninga Madur/og setur ecke ad eins Løgmæled/helldur er hñ þar næ-
lægur/⁊ helldur Moñum til ad vardueita þad/Og ef brest: er a nockru/ þa vtskyrer hñ þad
og endurbæter. Enn þesse vtskyring Løgmælsiñs i fim̄tu Bokiñe/ hefur ecke añad sierligt
jnne ad hallda/vtan Truna til Gudz og Kiærleikann til Naungans/Þui þangad heyra all
ar Lagasetningar Gudz. Þar fyrer mæter Moses med sinne gloseran og vtleggingu øllu
þui sem Truna til Gudz ma nidurbriota(og þetta giører hñ)allt til hins tuttugasta Cap.
Sijdan vpp fra þui mæter hñ þui sem Kiærleikañ hindrar/allt til enda Bokariñar.

J fim̄tu Bok tekur Moses Løgmaled allt vpp aptur

Jñehalld vtskyringar Løgmælsinns

Hier er fyrst athyggiāda/ad Moses bind: Folked so granduarliga mz sijnū Lagasetningū/
so at hñ gief: ei mañligre Skynseme nockurt Rwm/ad vtuelia nockud verk/ed: nockurskonar
eigen

Huar fyrer Moses so fast

bindr Gydinga folk med Laga setningum

eigenliga Gudz Pionustu vpp ad dickta. Þuiad hn̄ kieñer ecke alleinasta at ottast Gud/hn̄ at trua z elska hn̄/ Helldr framsetur hn̄ og so marga hættu Gudligrar Pionustugiørdar/ mz Fornfæringum/ Heitum/ Føstum/ Bindinde et ct. suo ad einge þorf er nockud nytt vt at vel ia. Hn̄ kienner z so eirnen huernen Meñ skulu planta/vppbyggia/kuongast/beriast/Bornum og Niuum styra/selia/kaupa/til læns ad taka/aptur ad leysa/og allt huad hid ytra og jñra er þørf ad giøra/So nakuæmliga/ad sumer setningar synast ad mestu ad vera þussliger z onaudsynliger.

Enn eg spyr/Huar fyrer giører Gud þetta?/Vissulega fyrer þa Grein/ad med þui hann hefur teked þetta Folk sier til eignar/ ad þat skyllde vera hn̄s eiged Folk/og ad hn̄ skyllde vera þeirra Gud/þa villde hn̄ so mz þessum hætte stiorna þeim og styra/so ad i øllum þeirra verkum være þeir fulluisser vppa þad/ad þau sie og være riett fyrer Gude. Þuiad huer s̄ hellst ad giører nockurt verk/huert ad ei er boded i Gudz Orde/þ sama verk stodar eckert fyrer Gude helldur er þad til onytis. Þuiad hn̄ fyrerbydur i hinum 4. og 13. Cap. þeirrar fimtu Bokar/at auka nockru vid sitt Løgmæl. Og i 12. Cap. seiger hañ/ad þeir skule ecke giøra huad þeim sialfum riett synest. Og Psaltarinn og aller Spamennerner kalla vpp vm þetta/ ad Folked giøre god Verken þau sem þr hafa sialfer vtualed/z af Gude voru ecke boden. Þui ad Gud vill ei nie kann ad lijda/ad þeir sem hn̄s eru dirfest nockut at giøra þad sem hn̄ hefur ecke boded og bifalat/huersu gott sem þad synest at vera. Þuiad Hlydnen er Gøfugust og a giætust allra verka/hun sem ad helldur sier vid Gudz Ord.

Verken good af Mønum sial/ sum vtualen þocknast Gude ecke

Enn af þui ad þetta Lijf ma ecke vera æn ytre Gudz Pionustugiørdar og Setninga/þa hefur hn̄ suo marghæattada Setninga framsett fyrer þa/og mz sijnu Bode þa stadfest/Vpp a þad/ef at þeir yrde eda villdu giøra Gude nockra ytre Pionustugiørd/þa mættu þeir hafa einhueria af þessum/og ecke vtuelia neitt epter þeirra eigenligre giedþeckne. So at þeir være þess fulluisser/og oefader vm þad/ad þad Verk være giort epter Gudz Orde / og i Hlydne vid hn̄. J þennañ mæta var þeim a allar sijdur varnad og bañad/siñe eigenligre skynseme z sialfrædis vilia epter ad fylgia/ad giøra god Verken z Riettelliga ad lifa. Og høfdu þo æred nog Rwm/stad/tijd/Personur/verk og skickaner þeim sialfum fyrerlagt og sett/suo þeir þurftu ei a ad telia vm nockurn hlut/ad þeir yrde ad epterfylgia Dæmum añarligrar Gudz Pionustugiørdar/vegna þess þeir hefde ei Pionustugiørder nie skickaner so margar s̄ þyrfte.

J þessu Lijfe meiga Meñ ecke missa þeirrar ytre Gudz Pionustugiørdar

J annare Grein er merkianda/ad Løgmæled er med þrennu mote. Sumt Løgmæl talar ecke vtan vm stundlig Audæfe/Suo sem i hia oss eru Keisararietturen̄ z Landzløgen. Þetta Løgmæl er af Gude giefed og sett/einkum vegna þeirra hreckuisu/so ad þeir giøre ecke verra/Þar fyrer er þad Løgmæl helldur fyrerbiodande og varnande Løgmæl / helldur eñ Lærdoms Løgmæl/So sem þa Moses bydur ad skilia vid Eigenkonuna/at giefeñe skilnadar skræ/Jtm̄ ad Madr mætte naudga Eigenkonuñe til vandlætingar offurs/z eiga marg" Kuiñur/ Slijkt allt er Veralldligt Løgmæl. Añat Løgmæl er þad/huert ed talar vm þa ytre Gudz Pionustugiord/suo sem hier ædur fyrre sagt er.

Þriggia han da Løgmæl

Løgmal stūdligra Audæfa

Kirkiuþionustugiørdar Løgmæl

Yfer þetta huertueggia Løgmæl geingur nu þad Løgmæled vt af Truñe og Kiærleikanum/Suo ad allt añat Løgmæl hlytur ad hafa sinn skamt og Mæler epter Truñe og Kiærleikanum/so ad þat skal þa at eins gillda/þa þeirra Verk eru ecke i mote Truñe og Kiærleikanum. Enn sie þau i mote Truñe og Kiærleikanum/þa skal þ Løgmæl aftakast mz øllu.

Hiedan kiemur þad sem vier lesum/ad Dauid lijfliet ecke þann Mañdræpara Joab/ þar hn̄ hafde þo i tuær reisur til Dauda vñed. Og 2. Reg. 14. lofar hn̄ Konuñe af Thekoa/ad hennar Sonur skule Lijfe hallda/huer ed dreped hafde Brodur sinn. Eige drap hañ helldur Absalom. Jtm̄/Dauid sialfur neytte af þm heiløgu Fornar braudum sem Kieñemønnum einum tilheyrde. Jtm̄/Thamar hugde ad hun munde mz Kongsiñs leyfe meiga eiga sinn samfedra Brodur Ammon. Vt af þessum og ødrum þuilijkum tilfellum og Dæmum mæ liosliga sia og merkia/ad Konungar/Kieñemenn og Høfdingiar hafa optsiñis viked af Løgmælenu/þa þegar ad Trunne z Kiærleikanum hefur þott þess þørf vera/Huar vt af ad aug liost er/ad Truen z Kiærleikuren̄ þau eiga ad ræda fram yfer allt Løgmæl/og hafa þad vnder sijnu Vallde. Þuiad med þui ad allt Løgmæl einkum framfylger Truñe og Kiærleikanum/þa skal eckert þeirra framarmeir gillda fyrer neitt Løgmæl/ef ad þ bydur nockut i mote Trunne og Kiærleikanum.

Løgmæl vt af Trunne og Kiærleikanum

Truen og Kiærleikurenn þau ræda øllu Løgmæle

Þar fyrer fara Gydingar miøg villt eñ nu a þessū Deige/ ad þr so streingeliga hallda sumt af Moses Løgmæle/so þr læta fyrr Frid z Kiærleika falla i Gruñ/eñ þ þr ete z drecke med

Gydingar vnderstanda ecke

ke mz oſſ/edr giøre añad þuilijkt/Og þañen alijta þeir ecke rietta meining Løgmꝏlſiñs/Þui⸗
ad þetta er øllum nytſamligt ad hafa þennan ſkilning a Løgmꝏlenu/ecke alleinaſta Gydin⸗
gum/helldur øllum ødrum þeim ſem vnder Løgmꝏlenu lifa. Þuiad ſuo ſeiger Chriſtur
Math. 12/ad leyfeligt ſie ad briota Þuottdageñ/ef ad Vxe fellur i Bruñeñ / og draga hann
vpp/Huad þo var ſtundlig Naudſyn og Tion/Huad myklu framar og helldur er þa leyfeligt
ad briota allſkyns Løgmꝏl/ef ad Lijfshꝏſke vid liggur/ſuo framt ſem þat ſkiedur ecke mote
Truñe og Kiærleikanum/Suo ſem Chriſtus ſeiger/ ad Dauid hafe giørt/þa ed hañ ꝏt þau
Heiløgu Brauden/Marc. 3.

Løgmꝏlſinns Meining

Eñ huad hefur þad ad merkia/ ad Moſes ſamanblandar og ſleynger ſijnum Lagaſetnin⸗
gum?/Huar fyrer ſetur hñ ecke veralldligt Løgmꝏl ſier i lage/og Andligt Løgmꝏl ſier i la⸗
gie/og ſo eirnen Truna og Kiærleikañ ſier i lage?/Niꝯ ad auk tuitekur hñ ſtundum hid ſama
Løgmꝏl/og hefur ſuo opt þau ſømu Ord/ſo þad er ad meſtu leidenligt ad leſa þad og heyra?
Andſuar/Moſes ſkrifar epter þui ſem þad tilgeingur/Suo ad hñs Bok er ein fyrermyndan
og Epterdæme/huernen þat tilgeingur i Veralldligre Valldſtiorn og i þeſſu Lijfe/Þuiad ſuo
geingur þat til/þegar nockur hlutur ſkal framgang hafa/ad ſtundum hlytur þtta verk at ſkie
ſtundũ eitt añad. Og eige er møguligt nøckrũ Mañe at gieta hegdad ſijnu Lijfe med þui
jafnadargiede(ef þad ſkal añars Gudlegt vera)ad hñ jdke a einum Deige ecke vtan andligt
Løgmꝏl/og annañ Dageñ ecke vtan veralldligt Løgmꝏl/Helldur hefur Gud ſo ſamanmein
gad og ſleiged øllum Lagaſetningum til ſamañs/þuilijkaſt ſem Stiørnum a Himnenum og
Blomſtrum a Akrenum/Suo ad Madur ma allar ſtunder vera reidubueñ til ſierhuers verks
huert ſem fyrſt ad Høndum kiemur/Suo er og Moſes Bok ſkrifud ꝏn nockrar ſierligrar ſki⸗
panar/og er þui einu blandad vid hid añad.

Moſes Løgmꝏle er ſamanſleyngt

Enn þat/at hñ ſuo faſt framfylger/og tuitekur opt hid ſama/Þar mz audſyner hñ Art ⁊
edle ſijns Embættis. Þuiad huer hñ vill ſtiorna Folke mz nockru Løgmꝏle/ hñ hlytur þui
fram̃ ad fylgia med jafnade/og naudga Moñum til hlydneñar/ei olijkt og Aſnanum til Er⸗
uidis naudgat er. Þuiat eckert Løgmꝏls verk veiteſt af ſialfkrafa ꝏſt og Elſku/ þat er
allt Naudũg ⁊ Þuingan. Nu mz þui at Moſes er eirn Løgmꝏls Lærari/þa hlytur hñ med
ſijnum Løgmꝏls Nꝏninge og jafnligu adhallde at audſyna þad/ huerſu Løgmꝏls Verken
eru ſo ſem oñur Naudũgꝯ verk/⁊ mꝏda ⁊ þreyta Folked/So leinge ⁊ þar til/at þat mz gein
gur ſinn Siukdom ⁊ leida Løgmꝏlſiñs/og flyr til Nꝏdarinnar/ſo ſem nu ſkal ſagt verda.

Huar fyrer Moſes tuitekur ſo opt hid ſama Løgmal

Løgmalſins Verk eru naudungar verk

J þridiu Grein/er þetta ſu rietta Meining og aſtundan Moſes/ at hañ fyrer Løgmꝏled
opinbere Syndena/og ad vanuirdu giøre allt Offſtæke mañligs Megns og Mꝏttar. Hier
fyrer nefner S. Pall hñ Gal. 2. Þionuſtumañ Syndarinnar/og hñs Embætte kallar hñ
Daudans Embætte 2. Cor. 3. Og til Rom. 3. ⁊ 7. ſeiger hñ/Fyrer Løgmꝏled kiemur ec
ke añad vtan þad/at Menn þeckia Syndena/og til Rom. 3. Fyrer Løgmꝏlſiñs Verk ver
dur eingeñ Riettlꝏtur fyrer Gude. Þuiat Moſes gietur ecke neitt framar giørt mz ſij⸗
nu Løgmꝏle/vtan þad/at ſyna huad Meñ eiga ad giøra og ecke giøra/Eñ krapt og Mꝏtt
til ad giøra þad ſama/eda lꝏta þat ogiørt/veiter hñ ecke nie giefur neinum/ og ſkilſt ſo þar
vid oſſ nidurſockna i Syndernar. Og ſem ad vier nu ſo erum i Syndena nidurſøckter/þa ke
mur Daudeñ jafnſnart ⁊ fellur yfer oſſ/ſo ſ Hefnd og Reffſing Syndaña. Hier fyrer kallar
S. Pall Syndena Brodd Daudãs/Af þui ad fyre Syndena hefr Daudeñ ſiñ allañ Riett/
Magt og Valld yfer oſſ/Eñ ef ad Løgmꝏled være ecke/þa være ⁊ eingen Synden. Þar fy
re hefr Moſes Embætte alla ſkulldena/hñ vppuekr ⁊ ſtraffar Syndena fyre Løgmꝏled/jafn
ſnart þar a epter kemur Daudeñ mz allre Magt/ſo ad Moſes Embætte er mz Riettu af S.
Pale kallat Embætte Syndariñar og Daudans/Þuiat hñs Løgmꝏl aflar oſſ einſkis añars
vtan Syndarinnar og Daudans/ Enn allt ad einu þa er þtta Embætte Syndarinnar og
Daudans gott og miøg naudſynligt/ Þuiad huar ecke er Gudz Løgmꝏl/ þar er giøruoll
mannlig ſkynſeme ſo blindut/ad hun kann ecke ad þeckia Syndena. Þuiad eingen mannlig
ſkynſeme veit nie ſkyniar þat/ ad Vantru og Oruilnan ſie Synd/Ja / hun veit ecke af
þui þar/at Menn eiga Gude ad treyſta og trua/Geingur ſuo fram̃ ſteinblind/ ⁊ athugalaus
og verdur alldrei vør vid ſlijkar Synder/enn giører þo jafnframe mz nockur god verk/og lif⸗
er ſidſamliga fyrer Maña Augum/Þa hyggur hun ſig a riettre gøtu ganga/og ad hun hafe
þa fulla nægiu giørt ſinne kallan. So ſem vier ſiaum a Dæmum Heidiña Maña ⁊ Hræſ⸗
naraña/þa þeir hyggiaſt at lifa ſem heilagligaſt. Jtm̃/Skynſemen hun veit ecke at girnd
Holldſiñs og Natur til ſinna Ouina ſie Synd/Helldur med þui hun ſier og formerker at aller

Løgmalit openberar Syndina

Embætte Moſes

Synda Embætte er gott og naudſynlegt

Forhertur blindleikc Mañligrar Skynſeme

Menn

Meñ eru so sinnader/þa helldur hun slijkt ad vera Næturligann og godañ hlut / og hyggur þad nægiast ef Madur gietur spornad vid þeim ytre Glæpum/Og suo geingur hun fram at- hugalaus/og virder Veykleik sinn fyrer Styrk/Synd sijna fyrer Riettlæte/Illsku sijna fyrer Godsemd/og kiemst ecke leingra afrañ.

Moses Embætte er gott og naudsynligt

Sia/þeñañ Blindleika/og slijkt hardudugt Offstæke burt ad drijfa/þa er Moses Embætte & þionusta miøg nytsamlig/ Nu kañ hñ ecke ad burtdrijfa þeñan offstækis Blindleika/nema þuiad eins hñ giøre hñ ádr fyrr kuñañ & opinberañ/þetta giører hñ mz Løgmalenu & fyrer Løgmaled/þa hñ kienner/ad Meñ skule ottast Gud/treysta honum og trua/og elska hañ yfer

Løgmalsins Lærdomur

alla hlute/þar mz ad hafa ongua vonda Girnd/nie Natur a nockrum Mañe. Nær nætt- urlig Skynseme heyrer nu þetta rietteliga/ þa hlytur hun ad skielfast/ Þuiad hun fiñur med sialfre sier huerke Tru nie Traust til Gudz og eige helldur otta nie Elsku Gudz/ecke Kiærlei kann nie hreinferdugleik Hiartans til Naungans/Helldur Vantru/Efaseme/Fyrerlitning & Natur til Gudz/og jllañ vilia & Heiptar hug til Naungans/Nær ed nætturlig skynseme fiñ- ur slijkt/þa er Daudeñ þar þegar fyrer Augum/ og vill suelgia slijkann Syndara/ & fley- ia honum ofan i Helujte.

Sia þu/þetta kallast/ at Daudeñ veite oss Arms og yferfall fyrer Syndena/ og deyde oss fyrer Syndena/þetta er og þad ad vppuekia Syndena fyrer Løgmæled/og setia hana oss fy rer Sioner/og allt vort oftraust & Offstæke at giøra at Hrædslu/Skieluing & Oruilnan/So

Jon. 2.
Psal. 30.

Madureñ kañ eckert añad eñ at kalla vpp mz Spamañeñu/Eg em burtkastadur fra þijnum Augum/ Edur suo sem Meñ plaga ad seigia/ Eg em Diofulsiñs/ Eg kañ alldrei Sælu- holpenn ad verda. Slijkt kallast mz riettu ad vera leiddr til Helujtes. Þetta meinar S.

Synden er Daudans Broddur
Løgmaled er Syndarinnar Kraptur

Pall mz sæm Ordum þar hñ seiger 1. Cor. 15. Broddur Daudans er Synden/Eñ Løgma led er Kraptur Syndarinnar. Sem villde hñ suo seigia/þad Daudinn stingur oss & drepur/ þad giører Synden su sem med oss funden verdur/hun giører oss seka Daudans/ Enn þad ad Synden verdr med oss funden/& so kræptugliga giefr oss Daudanũ j valld/þui velldr Løgmæ led/huert ed opinberar oss Syndena/og lærer oss ad þeckia hana/vier sem ádur fyrre þecktum hana ecke/og lifdum athugalauser.

Sumt Moses Løgmal giører þar Synd sem eingin Synd er i sialfu sier

Sia þu nu huersu hardliga og streingeliga ad Moses hñ framfylger slijku sijnu Embæ- tte/Þuiad vppa þad/at hñ sem allra mest skañe og at Vanuirdu giøre nætturliga Skynse- me/þa setur hñ ecke ad eins slijkt Løgmæl/sem talar vm þa hlute huerier i sañre raun og af Nætturunne til eru Synd/ sem ad eru þau x. Bodorden/helldur giører hñ þar Synd s rau- nar eingen Synd er/þreyngiande so og nidurþryckiande hana mz offaþungre Syndabyrde. Þuiad Vantruan og vond Girnd er af sier sialfu til Synd/ og Daudans verdugt/ Enn ad eta surt Braud vm Paskahætijdena/& ad eta nockurt Dyr ohreint/ ad giøra nockurt teikn a sijnu Hollde/og allt þad añad sem sa Leuitaña Kieñemañskapur helldur fyrer Synd/þat er

Bodorden verda ecke afmæd

ecke af Nætturuñe Synd nie jllt/ helldur verdur þad Synd alleinasta þess vegna/ af þui ad þad er fyrer Logmaled fyrerboded/huert Løgmæl vel ma afteked verda. Eñ þau x. Bodord en meiga ecke so aftakast/Þuiad þo þau være ecke til/ edur þo Meñ visse ecke af þm/þa er þ þo sannt Synd. So sem þetta/ Heidinna mañа Vantru er Synd/þo þeir vite ecke þar af nie skeyte þar vm ad þad sie Synd.

Huar fyrer so marghattad Løgmal er giefed

Suo siaum vier nu ad slijkt og so margfalldt Løgmæl Moses er ecke ad eins þar fyrer vt- giefed/at eingenn skule þurfa ad vtuelia nockud gott verk og ad lifa vel/suo sem fyrr er vm ta- lad/Helldur myklu framar fyrer þa skulld/ad Syndernar skylldu verda þess fleire/ og saman hrægast sem mest/til þess ad þyngia Samuiskuna/ So ed þad forblindada Offstæke yrde ad þeckia sig sialft/og fiña sialfs sijns eigenligañ veykleika og Vanmætt til hins gooda/Og af

Gudz Løgmal er riett og gott

þui yrde suo þreyngt og naudgat til ad leita epter þui sem frekara er helldur eñ Løgmæled og eigenliger Kraptar/einkũ sem er/epter Gudz Næd su sem fyrerheiten er i Christo þm ed koma skyllde. Þuiad allt Løgmæl Gudz er gott og riett/jafnuel þo ad þad skipade ad bera Myke

Nattúruñe er omøguligt ad hallda Gudz Løgmal

eda taka vpp Grasstræ/Enn sa kann ecke ad vera fromur og godhiartadur/ huer ed slijkt suo agiætligt Løgmæl ecke helldur/edur þad helldur naudugur. So megnar nu vor Nættura ec kert annad eñ ad hlyda naudug/Þar fyrer hlytur hun af Gudz godu Løgmæle ad þeckia og vidurkienna Illsku sijna/og ad læta sig af Hiartans Anduarpan epterlāga og leita ad hialp Guddomligrar Nædar i Christo.

Þegar Christur kiemur þa

Þar fyrer/þegar Christur nu kiemur/þar linner Løgmælenu/sierdeilis þui Leuitiska Løg male/huert ed þar giører Synd sem annars eingen Synd er/ so sem vier ádur søgdũ. Þar

hafa

hafa ⁊ ſo þau x. Bodorden enda/ Eige ſo/ ad Meñ ſkule ei hallda þau ⁊ vppfylla þau/ hell dꝛ hefꝛ Moſes Embætte i þm eirn enda/ ſo ad þ eykur ecke þadan i fra/ fyrer Bodorden/ magt Syndariñar/ ⁊ Synden er þa ecke leingꝛ Broddꝛ Daudans. Þuiat Synden er fyrer Chriſtum fyrergiefen/ og Madur er ſættur vid Gud/ og Hiartat tekur til ad hafa æſt a Løgmælenu/ ſo ad Moſes Embætte kañ ecke vpp þadan ad ſtraffa Hiartad nie auñta þad vm Syndena/ ſo ſm̃ ad hefde þ ecke Løgmaled hallded/ ⁊ ſie þar fyrer Dauda verdugt/ So ſm̃ þ giørde fyrer Nædena/ og ádꝛ eñ Chriſtus kom.

liñer Embætte Moſes

Þetta kienner S. Pall 2. Cor. 3. Þar hñ ſeiger/ ad Biartleikenn Aſionuñar Moſi hafe enda/ fyrer ſøkum Biartleika Aſionuñar Jeſu Chriſti/ Þat er/ Embætted Moſis huert ed oſſ giører ad Synd og ſkøm̃/ mz biartleik vidurkienningar vorrar eigenligrar Jllſku ⁊ hreckuiſe/ þad giører oſſ ecke framar neina Kuøl/ og ſkielfer oſſ ecke leingur mz Daudans Grimd. Þuiad vier høfum nu biartleikann i Aſionuñe Chriſti/ Þad er/ Embætte Nædarinnar/ fyrer huert vier þeckium Chriſtum/ med huers Riettlæte Lyfe og Styrk vier vppfyllum Løgmæled og yferuinnum Daudañ og Heluñte. So ſem og eirnen þeir þrÿr Poſtular a Fiallenu Thabor ſau Moſen ⁊ Eliam/ eñ hrædduſt þa þo ecke/ vegna þeſſ æſtudliga biartleika i Andlitenu Chriſti/ Eñ Exod. 34. Cap. Þa Chriſtur var ecke nalægur/ þar gætu Jſraels ſyner ecke lided biartleik Aſionuñar Moſis/ þar fyrer hlaut hñ ad læta huldu fyrer hana.

Chriſti biartleike burtdrýfur Moſes biartleika

Þriggia handa Læreſueinar Løgmalſins

I Þuiad Løgmalſiñs Læreſueinar eru med þremur hættum/ Þeir fyrſtu eru þeir ſm̃ at Løgmaled heyra enn fyrerlÿta þat og forſmæ/ og lifa athugalauſer og Ogudliga/ Til þeſſara kemur Løgmæled ecke/ Og þeſſer merkiaſt fyrer þa dyrkunar Meñ Gullkalfſiñs i Eydemørkinne/ huerra vegna Moſes braut Steintøflurnar i ſundur/ og bar ecke Løgmæled til þeirra.

II Þeir eru adrer/ ſm̃ at bera ſig ad at vppfylla Løgmæled af eigenligum Krapte og mætte/ Þeſſer merkiaſt fyrer þa ſem ecke gætu lited i Aſionu Moſes/ þa hñ kom aptur i añad ſiñ mz Tøflurnar. Til þeſſara kiemur ad vÿſu Løgmaled/ eñ þeir fa þad ecke lidet/ Þar fyrer læta þeir huldu fyrer þad/ og lifa ſm̃ Hræſnarar/ epter ytre verkum Løgmalſiñs/ Huad allt ſaman at Løgmaled giører þo til Syndar og fordæmer þat/ þegar huldan verdur frateken/ Þui ad Løgmaled biuÿſar þat/ at vor Mættur og Megn vort er einſkis vert ⁊ eckert/ án Nædarinnar Chriſti.

III Þeir þridiu eru þeir/ ſem klærliga ſia Moſen vnder Augun. Þad eru þeir ſem vnderſtãda meining Løgmælſiñs/ huerſu ad þat krefur omøguligra Hluta/ Hier hefur Synden ſiñ Krapt/ hier er Daudeñ megtugur/ hier er Goliatz Spiotſkapt ſo ſtort ſem Vefiar rifur/ ⁊ hñs Spiots falur vegur ſex hundrut Ciclos/ ſuo ad aller Syner Jſraels flyia og hrædaſt hañ/ Ad frateknum einaſta Dauid/ Chriſto DROTTNJ vorum/ hañ frelſar oſſ fra øllu þeſſu. Þuiad nema ſo ſie ad Chriſti biartleike lyſe jafnfram̃t biartleika Moſes/ þa feinge eingenn lided þeſſa Løgmælſiñs birte nie ſkielſing Syndarinnar og Daudans. Þeſſer falla aller fra verkunum/ og þeirra metnadar ofſtæke/ og læra ecke añad af Løgmælenu eñ ad þeckia og vidurkieña ſijna Synd/ og Anduarpa og læta ſig langa epter Chriſto/ Huad hid ſama at er eigenligt Embætte Moſis/ og Løgmalſins Art ⁊ Edle.

Goliathz Spiot

Moſes Embætte warer alle til Criſtum

So hefur og Moſes ſialfur auñſad/ ad ſitt Embætte og ſijn Kienning ſkyllde vara allt til Chriſtum/ ⁊ hafa þa eirn enda/ þar hñ ſeiger Deut. 18. **Eirn Spamann mun DROTTEN þinn Gud vppuekia þier/ vt af Brædrum þijnum/ ſuo ſem mig/ honum ſkallt þu hlyda** .et cet. Þetta er þad allra agiætaſta Ord/ og sañliga Mergur og Kiarne vr øllũ Bokum Moſes/ huern ed Poſtularner mÿkels virt hafa/ og hafa þ frambored ſo ſm̃ añañ øflugañ Vitnisburd/ til ſtyrkingar Euangelio/ og at aftaka Løgmæled þar mz/ Og aller Spameñerner hafa miøg mykla Speke af þſſare Grein teked. Þuiad mz þui/ ad hñ fyrerheiter hier ødrum Spamañe / huerium þeir ſkulu hlyda/ þa epter fylger þad ocfad/ ad hñ hlytur añañ Lærdom ad kieña eñ ſem Moſes hefur kient/ fyrer huerium Moſes hlytur ad vÿkia/ og hm̃ gefa ſiñ Rett/ ſo ad hiñ añar Spamadꝛ ſkule heyraſt. Nu kañ ſa Spamadur ecke ad kieña Løgmaled/ þuiat þad hefur Moſes algiørliga giørt/ ſo þar er einge þørf a þui/ vegna Løgmalſins neiñ añañ Spamañ vpp ad vekia/ Þar fyrer talar þeſſe Grein viſſuliga vm Nadariñar Lærdom ⁊ vm Chriſtum.

Þar fyrer kallar S. Pall Moſes Løgmæl Gamla Teſtam̃tũ/ ſo giørde og Chriſtus/ þa ed hñ jñſette þ nyia Teſtam̃tum. Og er fyrer þa grein eitt Teſtamentum/ at Gud fyrerhiet þar jñe ad giefa ſijnu Folke Jſrael Landed Canaan/ ef ad þr hiellde hñs Teſtam̃tum/ og hñ

Løgmaled er þad gamla Teſtamented

gaf

Formale yfer þad gamla Teſtamentum

Gamla Teſtamentid hlytur nda ad taka

gaf þeim þad Land/ og þra Teſtam̃tum ſtyrkteſt ⁊ ſtadfeſteſt med Blode Sauda ⁊ Hafra. Eñ af þui ad ſlijkt Teſtam̃tum var ecke komet vnder Nad Gudz/helldur vnder verkū Mañaña/þa hlaut ꝥ at fyrnaſt ⁊ enda at taka/og ꝥ fyrerheitna Land vard at miſſaſt aptur/Þuiad Løgmaled kañ ecke fyrer Verken vpp ad fyllaſt. Þar fyrer lœ magt a/ad þar kiæme eitt

Nyia Teſtamentid varer eilijflega

añad Teſtam̃tum/huert ed ecke yrde gamallt/og ecke være komed vnder vorū Verkum/helldr vnder Gudz Orde/vppa þad ad þad mætte vara eilijfliga/Þar fyrer er ꝥ ſtadfeſt fyrer Dauda ⁊ Blod eirnrar eilijfrar Perſonu/⁊ eitt eilijft Land fyrerheited og giefed. Þetta læt eg tala̓d vera vm Bækur og Embætte Moſes.

Huad i hia Spamønnunum og i ødrum Bokum hins gamla Teſtamentis i ſtuttu male kient verdur

Huad eru nu þa hinar adrᵘ Bækur Spamañaña ⁊ Fraſagnaña? Andſuar/Eckert añad eñ þad Moſes ſialfur er/Þuiad aller hafa þeir og fram̃fylgia ſama Embætte ⁊ Moſes/ ſtãda i mote Falſprophetū/ſo þr leide ecke Folked til Verkaña/helldr læte ꝥ blijfa vid Moſis rietta Embætte ⁊ Vidurkeñingu Løgmalſins. Og þui fylgia þeir faſt fram̃ / at þeir fyrer riettañ ſkilning ⁊ vnderſtødu Løgmalſins fae Møñum hallded i Vidurkeñingu þeirra eigenligs veykleika/og reka þa til Chriſtū/ſo ſ̃ ⁊ eirnen Moſes giører. Þar fyrer vtſkyra þr eñ framar allt ꝥ ſ̃ Moſes hefr kent vt af Chriſto/⁊ fram̃ſetia huorutueggia Dæme/bæde þra ſ̃ Moſen hafa retteliga/⁊ hiña ſ̃ hñ hafa ecke retteliga/⁊ huorutuegiu þra Laun ⁊ Reſſingar. So ad Spameñerner eru ecke añad eñ Þienarar ⁊ Vitnismeñ Moſis ⁊ hñs Embættis/ ſuo

Allegoriae Andligar vtþydingar

ad þr fae leidt alla Meñ til Chriſtum fyrer Løgmæled.

Moſes Vppſprettu Bruñur allrar Speke

J ſijdaſta mæta/þa ætta eg ad auñſa nockut vm þær Allegorias/ þad er/ Andligar Vtþydingar/þær ed fram̃ſettar eru fyrer þad Leuitiſka Løgmæl ⁊ Keñemañſkap Moſis/Eñ ꝥ vill vera oflangt Mæl/ꝥ allt ſaman ad ſkrifa/ꝥ vill og hafa tijma/⁊ verdur betur mz lifande Rauſt vtſkyrt. Þuiad ſañliga er Moſes eirn Vppſprettu bruñur allrar Speke ⁊ ſkilnings af huerium vpp er ſprotted allt ꝥ ſ̃ Spameñerner hafa vitad ⁊ kent/ Þar ad auk þa er þad Nyia Teſtam̃tid þadan vppruñed ⁊ i þm ſama Vppſprettu Bruñe grunduallad/ſo ſ̃ vier nu heyrt høfū. Eñ ſo at eg eina litla ⁊ ſtutta Auñſan giefe þeim ſem Gæfu og ſkilning hafa þar til/ad huxa þar betur og frekar epter/þa vil eg nu ad ſinne ſuo mijked ſeigia.

Ef þu villt vel og Ohræddur fara mz þær Allegorias/⁊ vtleggia þra/ Þa tak Chriſtum þier fyrer hendr/þuiad hñ er ſa Madureñ/hủium þra allt ſamã ⁊ ølldunges tilheyrer. Þar fyrer læt þañ ædſta Keñemañ Aaron onguañ añañ merkia vtan alleinaſta Chriſtū/ſuo ſem

Chriſtur er ſa ſannarlige og yppaſte Kieñemadur

Piſtilleñ til Ebreos giører/hủ ed naliga eiñſamall fullnæger allar Allegorias ⁊ Figurur Moſis vt ad þyda. So er og ꝥ viſſuliga vijſt/ad Chriſtus ſialfur hñ er Fornen/hñ er Allturet/ hủ ed ſig ſialfañ mz ſijnu Blode fornfærde/So ſ̃ ſa ſame Piſtell vmtalar. So ſ̃ at nu þeſſe ædſtur Leuitiſke Keñemadur fyrer ſlijkar Fornfæringar burt tok ⁊ forlijkte þær Giørdarſyndir/ſ̃ af ſiñe Nætturu til voru ecke Synder/So hefur vor ædſte Kieñemadur Chriſtur fyrer ſialfs ſijns Offur ⁊ Fornfæring ſijns Blodz þa ſañarligu Synd/huer ed af Nætturu er ein

Syner Hæſta Kieñemanſins Vtþyding Slatrunarſtarfs ſins og Fornfæringa i gamla Teſtamentinu

hrædelig Synd/hana hefr hñ burt teked/Og er eitt ſiñe jñ vm Fortialldet/i ꝥ Sancta Sanctorum/jñ fyrᵛ Gud geingen/at fridþægia ⁊ forlijka oſſ. Mz þeſſū hætte ſkalltu allt ꝥ ſ̃ ſkrifad er vm þañ hæſta Kieñemañ/vtleggia ⁊ þyda vppa Chriſti Perſonu/og vppa onguañ añañ. Eñ Syner þſſ hæſta Kieñemañs/þeir ed vmgeinguſt mz þær dagligu fornfæringar/ þa ſkalltu læta merkia oſſ Kriſtna/vier ſem ad ſitium fyrer vorum Fødur Chriſto i Himnenū/ enn buum hier a Jørdu med Lijkamanum/ og erum ecke enn þangad komner til hñs/ vtan med Trunne Andliga. Þeirra Embætte/ad ſlætra og offra/ þat merker eckert añad eñ at predika Euangelium/ Fyrer hủt ad ſa gamle Madureñ deydeſt/⁊ fornfæreſt Gude/ og verdur fyrer Kiærleikſiñs Elld/ i Heiløgum Anda/ſteiktur ⁊ vppbrendur/ til eins ſætleiks Ilms fyrer Gude/ꝥ er/Euãgeliū verkar eina goda hreina ohrædda ſamuiſku fyre Gude. Til þeſſarar vtleggingar meinar S. Pall. Rom. 12. þar ed hñ kienner oſſ at fornfæra Lijkame vora Gude/til eins lifanda Heilags ⁊ þægeligs offurs/Huad hid ſama vier giørum(ſuo ſem ſagt er)med jafnadarſamre Idkan Euangelij bæde med Predikan og ſuo eirnen med Trunne. Þeſſe ſtutt tiluñſan ⁊ Aminiing ma nu ad ſiñe nægiaſt/huernen epter Chriſto og Euangelio leita ſkal i þui hinu Gamla Teſtam̃tenu

IDRAN PSALMUR ur þÿsku ut lagdur

Ton Fadir vor sem a himnum ert

Eg aumur madur opt sem brit
ÿ augsin Drottins standa ylit
æ þad min skuld min veit mier vægd
verda lattu a domi hægd
miskuna þig miskuna þig
miskunar fadirinn ÿfir mig

O hvursu saursin aungrader
af þvi eg brÿt a moti þier
þar til eg nad og fögnud þin
þravilltur hiardar saudur þin
miskuna. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.

Heir og barn heit min harmagrat
hiartkærust Skæskann eptir lat
af mædu syndir allar min
allre linadu hiartans þin
miskuna þ. m. þ. m. f. ÿ. mig

Hvad leingi skal eg hropa um sÿn
heirir þu ecki Drottin minn
hvad leingi kantu ad lida þad
liafur a lite hvurs eg bad
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.

Sanlega morg min ÿllgiörder
hia aungvum lækning nema þier
æ mier nad mier audsin þu
ecki slepp eg þier fyrri nu
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. mig

Verdskuldad straffid vist upp gef
vid mig breit ei sem forþient hef
firmdu nu Drottin gæskugiarn
gefdu eg sie þitt oska barn
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.

Seigdu eitt ord ja seigdu hier
syndirnar gef eg kvittar þier
syndugi madur sodan heir
syndgadu ecki framar meir
mis. þ. m. þ. m. f. ÿ. m.

Bænheirdur verd eg utan ef
ef loist bænheirslu fengid hef
af þvi min sal er ordin kat
enda vil eg minn harma grat
miskuna þig miskuna þig
miskunar fadirinn ÿfir mig

ENDER AMEN

VERS Þorbergs Thorsteins sonar

1 hiartad hrista og huga minn
hræra skal eg vid Krossinn þinn
og lata nockra nagla þa
nakinn [illegible] þig giördu þia
ÿ gegnum hiartad og gedid mitt
ganga fyrir almætti þitt
2 Eptir þinn harda dauda deir
[illegible] hinna holum
og tek vid þinar al blodugum
[illegible] þu skildir vid Pilatum
ÿ þig [illegible] hiartaminn
[illegible] fram til andlats [illegible]

VERS ORT AF SAL. MEIST. Joni VIDALIN

1 Þeinki eg Drottins dyru kross
[illegible] innan hiarta minu
þa huggar mig þad harmalega
hann [illegible] ÿ sini þinu
fyrir mig auman Adamsson
sem atti verstu syndar von
Sacklaus a holdi sinu
2 En þad huggar mig auman
og aflar mestu [illegible]
[illegible] fridinn [illegible]
farinn ÿ himna sæti
Drottin uppvakti sialfur sig
[illegible] nu þad fyrir [illegible]
og [illegible]

Vers ort af Hr Steini Jonsini
O Jesu undir þinar
og lit a hverri tid
[illegible] madurinna
mitt allt þar [illegible] strid
ÿ þeim biargskorum [illegible]
[illegible] og undan sinn
og fra fordæming [illegible]
[illegible] Drottin minn
2 Daudan og ottast eigi
eilift lif [illegible]
Drottin a dauda deigi
[illegible] og giöri
mitt lif ÿ daudanum minum
[illegible] Jesu [illegible]
fra [illegible]

Bækur hins Gamla
Testamentesins. xxiiij.

i	Fyrsta Moses Bok.	Genesis.
ij	Aunnur Moses Bok.	Exodus.
iij	Þridia Moses Bok.	Leuiticus.
iiij	Fiorda Moses Bok.	Numeri.
v	Fimta Moses Bok.	Deuterono:
vj	Josua.	
vij	Domara Boken.	Judicum.
viij	Ruth.	
ix	Samuel.	Regum j. ij.
x	Kongabækurnar.	Regum. iij. iiij
xj	Kronickubækurnar.	Paraltpo: j. ij.
xij	Bok Esdre.	
xiij	Bok Nehemie.	
xiiij	Esther.	
xv	Job.	
xvj	Psaltaren.	
xvij	Salomons Ordzkuider.	Prouerbia.
xviij	Salomons Predikan.	Ecclesiastes.
xix	Salomons Lofkuæde.	Cantici Cãti:
xx	Esaias.	
xxj	Jeremias.	
xxij	Ezechiel.	
xxiij	Daniel.	
xxiiij	Þeir xij smærre Spamenn.	

Nøfn þra xij. smærre Spamaña

j	Hoseas.
ij	Joel.
iij	Amos.
iiij	Abdias.
v	Jonas.
vj	Micheas.
vij	Nahum.
viij	Habacuk.
ix	Zephonias.
x	Haggeus.
xj	Sacharias.
xij	Malachias.

Apocrypha.

Þessar Bækur eru ecki i þre Ebresku Bibliuñe

Judith.
Boken Spekiñar.
Tobias.
Jesus Syrach.
Baruch.
Maccabeorum.
Partur af Es-ther og Daniel.

I.

A Vpphafe skapade Gud Himen Joh. 1
og Jørd. Og Jørden var eyde og tom/og Coloss. 1
Myrkur var yfer Vnderdiupinu/ Og Gudz Sa fyrste
Ande færdist yfer Vøtnen. Og Gud sagde/ Dagur
Verde Lios/Og þar vard Lios. Og Gud sa Lios
ad Liosit var gott/ Þa skilde Gud Liosit fra
Myrkrunū/ꝛ kallade Liosid/ Dag/eñ Myr
krid/ Nott/Þa vard af Kuellde ꝛ Morne sa
fyrste Dagur.
Og Gud sagde/Þar verde ein Festing a II
mille Vatnaña/s̄ j sūdr skal skilia Vøtnen Dagr
huor fra ødrum. Þa giørde Gud eina Fest-
ing/og skilde Vøtnen sm̄ voru vnder Festin- Festingen
guñe/fra þeim Vøtnum sm̄ voru yfer Fest-
inguñe. Og þad skiede so. Og Gud kalla- Nimeneñ
de Festingena Nimen/ Þa vard vt af Kue-
llde og Morne sa añar Dagr.
Og Gud sagde/Samansafnist Vøtnen vnder Nimnenū j eirn stad/ so ad siast meigi þurt III
B Land. Og þad skiedi so. Og Gud kallade Þurrlendit Jørd/ꝛ samansafnan Vatnaña kall- Dagur
adehñ Sio. Og Gud sa ad þat var gott.
Og Gud sagde/Læte Jørden af sier vppvaxa græn Grøs ꝛ Jurter/hafande Sæde i sier/ Jørden
ꝛ auaxtasøm Trie/so ad huert bere Auoxt epter siñe tegund/ꝛ hafe sitt eigit Sæde j sier sial- Sioriñ
fu a Jørduñe. Og þad skiede so. Og Jørden framleidde af sier græn Grøs og Jurter/haf- Grøs
ande Sæde huert epter siñe Tegund/ꝛ auaxtarsøm Trie/hafande sin eiginsæde mz sialfum Jurter
sier/huert eitt epter siñe tegund. Og Gud sa ad ꝥ var gott. Þa vard vt af Kuellde ꝛ Morne Trie
sa þridie Dagur.
Og Gud sagde/Verde Lios a Festingu Niminsins/so þau skilie Dagen fra Nottuñe/ og IIII
gefe Teikn a Tijma/Daga ꝛ Aar/ꝛ lyse a Festingarhimne so þau vpplyse Jørdina. Og ꝥ Dagr
skiede so. Og Gud giørde tuø stor Lios/Þad stærra Liosit ad stiorna Deigenum/ꝛ þad miña
Liosit ad stiorna Nottiñe/þar ad auk Stiørnur. Og Gud sette þær a Festingar himinen/suo (Tijma)
ad þær skyllde skijna a Jørdina/ꝛ stiorna Deigenum ꝛ Nottinne/ ꝛ ad sundurgreina Liosid ꝛ Vor
Myrkred. Og Gud sa ad þad var gott. Og þar vard af Kuellde og Morne sa fiorde Sumar
Dagur. Haust
Vetur
C Og Gud sagde/Vøtnen framleide af sier hræranlig ꝛ lifande Kuikinde/ ꝛ Fugla s̄ fliu- V
ga sku a Jørduñe vnder Niminsins festingu. Og Gud skapade stora Hualfiska/ꝛ allzhatt- Dagr
ud hræranlig ꝛ lifande Kuikinde/sm̄ Vøtnen gafu af sier/sierhuort epter siñe tegund/ꝛ alls Fiskar
kyns fiadrada Fugla/sierhuøria epter siñe tegund. Og Gud sa ad þad var gott. Og Gud Fuglar
blezade þa ꝛ sagde/Aukist ꝛ margfalldist/og vppfyllit Vøtnen Siafarins / Og Fuglarner
margfalldist a Jørduñe. Þa vard af Kuellde og Morne sa fimte Dagr.
Og Gud sagde/Jørden framleide lifande Kuikinde / sierhuert epter siñe tegund / Fienad/ VI
Skridkuikinde og skogdyr Jardar/huert epter siñe tegūd. Og ꝥ skiede so. Og Gud skapade Dagr
skogdyr Jardariñar huᷓt epter siñe tegūd/ꝛ so Fenadiñ epter siñe tegūd/ꝛ allskyns Skridkuik- Kuikfienadur
inde Jardar/epter siñe tegund. Og Gud sa ad ꝥ var gott. Villudyr
Og Gud sagde/Vier vilium giøra Mañen/epter Mynd og Lijking vorre/huer ed drottna Skridkuik-
skal yfer Fiskum Siafarins/og yfer Fuglum Loptsins/og yfer Fenadenum/ꝛ yfer allre Jør- inde
duñe/og yfer øllum Skridkuikindum sm̄ hræratst a Jørdunne.
D Og Gud skapade Mañiñ epter siñe Mynd/epť Gudz Mynd skapade hñ hñ/Og hñ ska-
pade þau Karlmañ og Kuiñu. Og Gud blezade þau/ ꝛ sagde til þeirra/Aukist þid ꝛ marg- Manneskian
falldist/ꝛ vppfylled Jørdena/ ꝛ giøred hana ydr vndergefna/ꝛ Drottnid yfer Fiskum Sia-
farins/og yfer Fuglum Loptsins/og yfer øllum Dyrū sem hræratst a Jørduñe.
Og Gud sagde/Siaed/ Allshattadar Jurter s̄ giefa Sæde af sier a allre Jørdunne/og

allra handa auaxtarsøm Trie sem giefa Sæde af sier/gief eg ydur til fædslu/ & øllum Dyrũ
Jardarinnar/ og øllum Fuglum Loptsins/ og øllum Skridkuikindum sem lifa a Jørdu/ad
Fædsla mañ- þau ete allskyns grænar Jurter. Og þad skiede so. Og Gud sa alla hlute þa sm̃ hañ hafde
ãña og Dyrañã giørt/Og sia/þeir voru harla goder. Og þar vard af Kuellde og Morne sa siette Dagur.

II.

† øll þra Pryde — HAnnen algiørdist nu Himen & Jørd/og allur þra † Her. Og so fullkom- A
nade Gud a þeim siøunda Deige sijn Verk/sm̃ hñ giørde. Og huñldist þañ
siøunda Dag/af øllu sinu Verke sm̃ hñ giørt hafde. Og hñ blezade þann
Gud helgar Þuottdagiñ — siøunda Dag/og Helgade hñ/af þui ad hñ huñldist a þeim sama Deige af
Ebre. 4 — øllum sinum Verkum/sem Gud skapade & giørde.
Exo. 20 — Þañen vard nu Himinen og Jørden/þa þau voru skøpud/A þeim Tij-
ma/þa Gud DROTTJN giørde Jordena & Himinen/og allra handa Trie a Mørkiñe
sem ecke voru ædur fyrre a Jørduñe/ Og allra handa Jurter a Akrenũ sm̃ ecki vxu ædr fyr-
re. Þuiad DROTTEN Gud hafde þa eñ ecke lætid rigna a Jørdena/og þar var eingen
Madur sem Jørdena Fægade nz sinu Erfide. Eñ þar gieck vpp ein Þoka af Jørdunne/og
vøkuade alla Jørdena.
Adam — Og Gud DROTTJN giørde Mañiñ af Jardar leire/og blies einum lifande Anda j B
1 Cor. 15. — hñs Asionu/Og so vard Maduriñ ein lifande Sæl.
Og Gud DROTTJN plantade eirn Alldingard j Eden/a mote Austre/ & sette mañen
Paradis — þangad/huern hñ hafde skapad. Og Gud DROTTJN liet vppvaxa af Jørduñe allra
handa Trie/sem føgur voru ad sia/& lystelig at eta/og Lijfsins Trie j midium Alldingarden-
um/& þ Skilningstrie gods & jlls.
Og þar rañ ein mykel Vppspretta vt af Eden til ad vøkua Alldingarden/& su Vppspre-
tta skiptist þadan j fiøgur stor Vatzføll. Þad fyrsta heiter Þison/þad fellur vm allt Landid
Þison — India — Heuila/ og þar finst Gull/og Gullit þess Landz er forkostuligt / og þar finst Bedellium og
Gimsteirnen Onyx. Þad annad Vatsfallid heiter Gihon/þad fellr vm allt Blaland. Hid C
Gihon — þridia Vatsfallid heiter Hidekel / þad fellur fram hia Assyria. Þad fiorda Vatsfallid er
Hidekel — Euphrates.
Euphrates — Og DROTTJN Gud tok Mañen/og sette hñ j þann Alldingard Eden/ ad hñ skyllde
yrkia hñ og vardueita. Og Gud DROTTJN baud Mañenum & sagde/Þu skallt eta af
allra handa Triam j Alldingardinum/eñ af þui Skilnings trie godz og jlls skalltu ecke eta/
Gudz Bod Adam giefid — Þuiad a huerium Deigi s̃ þu etur af þui/ þa skalltu Dauda deyia.
Og DROTTJN Gud sagde/Þad er ei gott ad Maduriñ sie eirnsaman/Eg vil giøra
honum eina Medhialp/þa sm̃ vera ma hia honum. Þuiad þa Gud DROTTJN hafde
skapad af Jørduñe allra handa Dyr a Mørkinne/og allskyns Fugla vnder Himnenum/þa
leidde hñ þau til Adams/so ad hñ sæe huad hñ villde nefna þau/Þuiad huad hellst nafn sem
Maduriñ giæfe øllũ lifande Kuikindum/þa skylldu þau so heita/ So gaf Adam allra han- D
da Fienade/& Fuglum Loptsins/og suo allra handa Dyrum a Jørduñe/sierhueriu sitt nafn.
Eñ þar fanst eingen Medhialp fyrer mañen/sem vera mætte hia honũ.
Þa liet Gud DROTTJN fastañ Suefn falla yfer mañen/og þa hñ suaf/ tok hñ eitt
Eua — af hñs Rifium/& byrgde aptr mz Hollde. Og Gud DROTTinn vppbygde eina Kuiñu af
Rifbeine þui sem hñ tok af Mañenum/& leidde hana til hñs. Þa sagde Madurinn/Þetta
Hiuskapar bandz stiettenn — er Bein af minum Beinum/& Holld af minu Hollde/þar fyrer skal hun Karliña kallast/ af
þui hun er af Karlmañe tekin. Og þess vegna skal Maduriñ yfergiefa Fødur siñ og Modr
Math. 19 — sina/og hallda sier vid sijna Eiginkonu/og þau tuø skulu vera eitt Holld. Og þau voru bæ-
Ephe. 5. — de naken Adam & hñs Kuiña/& skømmudust sijn ecke.
1 Cor. 6.

III.

Høggormur-inn suyktur Euam — OG Høggormurinn var slægare helldur eñ øll ønnur Kuikinde a Jørduñe/sem
Gud DROTTJN hafde skapad/Og hñ sagde til Kuiñunnar/Ja/Skyll- A
de Gud hafa sagt/Þid skulut ecki eta af allskyns Triam j Alldingardinum?
Þa sagde Konan til Høggormsins/Vid etũ af Auexte Triaña j Alldingar-
denum/Eñ vm Auøxt þess Tries sm̃ stendur j midium Alldingardinum þa
sagde

sagde Gud/Etid ecke þar af/og komid ecke vid þad/so ad þid deyid ecke. Þa sagde Høggorm-
urinn til Kuinnunnar/J onguan mata munu þid Dauda deyia/helldur veit Gud þad/ad a hu-
ernn deige sem þid etid þar af/þa munu yckar Augu opnast/z þid munud vera lijka sem Gud/
og vita skyn godz og jllz.

Og Kuinnan sa ad Tried var gott ad eta af/z fagurt ad sia/z eitt girneligt Trie til Frod- Fall Euu og
leiks. Og hun tok af Auextinum og at/ og gaf sinum manne þar af/ Og hann at. Þa vppluk- Adams
ust beggia þeirra Augu/ og formerktu þau ad þau voru naken/ Og þau festu saman Fijkiu 1 Tim. 2
vidar blod/og giørdu sier af Laufkyrtla.

B Og þa er þau heyrdu Gudz DROTTINS Rødd sem gieck vm kring j Alldingardinum/ Adam z Eua
þa Dagurinn var ordinn kalldur/þa falde Adam sig og hans Kuinna fyrer auglite Gudz DR- Fordast Gud
OTTINS/a mille Triana j Alldingardinum. Og Gud DROTTIN kallade a A- Gene. 2.
dam og sagde til hans/Huar ertu? Hann suarade/Eg heyrde þina Rødd j Alldingardinum/z eg
hræddunst/ þui eg var nakinn/Og af þui falda eg mig. Og hann sagde/Huer sagde þier ad þu
værer nakinn? Nema hafer þu etid af þui Trie/sem eg bannade þier ad eta af. Þa suarade
Adam/Kuinnan su sem þu gafst mier til samlags/ hun gaf mier af Trenu /og eg at. Þa
sagde Gud DROTTIN til Kuinnunnar/Þui giørder þu þad? Kuinnan suarade/ Høggor-
murenn sueik mig/ so ad eg at.

Þa sagde Gud DROTTIN til Høggormsins/Af þui ad þu giørder þetta/ þa vert þu Gud boluar
C boluadur a medal allra Kuikinda/og a medal allra Dyra a Jordu/þu skallt ganga a þinum Høggorminum
Kuide/z eta Molld Jardar alla þina Lijfdaga. Og eg vil setia ouinskap a mille þin z Kuinn Christus er
unnar/z a mille þins Sædis og hennar Sædis/Þad sama skal j sundur meria þitt Høfud/Og þu fyrerheitinn
skallt bijta hann j hælen.

Og hann sagde til Kuinnunnar/Eg vil fiolga Eymder þinar / þegar þu verdur Olett / þa Hirtingar
skalltu fæda þin Børn mz Sott/og þinn vilie skal vera þinum manne vndergiefinn/ z hann skal Kross yfer A-
vera þinn Herra. dam og Euu

Og til Adams sagde hann/Sokum þess þu hlydder Roddu Konu þinnar/z atst af þui Tre
af hueriu eg baud þier/ad þu skyllder ecke eta af/þa skal Jorden vera Bøluud fyrer þina skulld/
D mz erfide skalltu þig af henne næra alla þina lijfdaga/Þyrna z Klungur skal hun bera þier/
og þu skallt eta grøs Jardarinnar. J þins Andlits sueita skalltu neyta þins Braudz/ þan-
gad til þu verdur ad Jordu aptur/af huerre þu ert tekinn /Þuiad þu ert Jord / z þu skallt ad
Jordu aptur verda.

Og Adam nefnde sina Kuinnu Heua/þuiad hun er allra lifendra Moder. Og Gud DRO
TTIN giørde Adam z hans Kuinnu Skinnkyrtla/ z klædde þau þeim.

Og Gud DROTTIN sagde/Siaed/Adam er ordin so sem einn af oss/z veit bæde gott og
jllt. Enn vppa þad hann ecke skal vtrietta sina hond/ og taka af þui Lijfsins Trie/ z eta/z lifa
eilijfliga.

Þa liet Gud DROTTIN hann burt vr þeim Alldingarde Eden/suo ad hann skyllde eria Adam z Eua
Jordena/af huerre hann var tekinn. Hann rak Adam burt/og sette Cherubim fyrer Alldingardinn rekast burt vr
Eden/med eitt nakid sueipanda Suerd/til ad geyma veigenn(sem liggur)til Lijfsins triees. Paradys

IIII.

A OG Adam kiende sinnar Kuinnu Euu/Og hun vard olett/og fædde Kain/z sag Kain
de/ Eg hefe ødlast þann mann DROTTENN. Og hun vard olett j ann- Abel
ad sinn/ z fædde hans Brodur Abel. Og Abel vard Saudahirder/ Enn Kain
vard einn Akurmadur.

Og þad skiede so epter stunder lidnar / ad Kain færde DROTTNE
Forner af Auextum Jardar/Abel bar z fram af Frumburde sinnar Hiardar
og af þeirra Feite. Og DROTTIN leit nadarsamliga til Abels og til hans Fornar/Enn
til Kains og hans Fornar leit hann ecki Nadarsamliga. Þa vard Kain afar Reidur/so ad hans
yferbragd afmyndadist. Og DROTTinn sagde til Kains/Þui ertu so reidur? Og huar fy-
rer afmyndast so þitt yferbragd? Er ecke so? Ef þu ert fromur þa ertu þacknæmur/enn siert þu
ecke Fromur/þa huijlist Synden fyrer dyrunum/enn lat þu hana ecke hafa sinn vilia/helldur Drott-
na yfer henne. Þa talade Kain vid Brodur sinn Abel. Kain slo Abel

B Og þad skiede so/þa þeir voru til samans a Akrenum / ad Kain reis vpp i mote sinum Abel

Math. 23. Broder Abel/ ꝛ slo hñ j hel. Þa mællte DROTTJN til Kain/ Huar er þiñ Broder Abel?
1 Joh. 1. Hñ suarade/ Eg veit ecke/ Eda a eg ad vakta miñ Brodur? Og hañ sagde/ Huad hefur þu
Sap. 10. giort? Rødden þins Brodurs blodz hropar til mijn af Jorduñe/ Og bøluadz siertu nu a Jør-
Bøluan yfer Kain duñe/ sem vpplauk siñ muñe/ ꝛ tok þins Brodurs Blod af þiñe hende. Nær þu eriar Jør-
† siñe Formegan dena/ þa skal hun ecke hier epter giefa þier af † sinum Groda/ rafande og Landflotta skallt
þu vera a Jorduñe.

Þa sagde Kain til DROTTJNS/ Mijn Synd er stærre eñ þad hun meigi mier fyrer giefast/ Sia: Þu vtskufar mier j Dag af Landinu/ og eg hlyt ad fela mig fyrer þinu Auglite/ og vera so ræfande Landflotta madz a Jordu/ þa vill þad mijn verda/ ad huer mig fiñur C hñ mun sla mig j Hel. Eñ DROTTJN sagde til hñs/ Þad skal ecke skie/ helldur huer sem Kain j Hel slær/ þss skal hefnt vera siofalldliga. Og DROTTJN sette eitt einkienningar mark a Kain/ ad eingiñ skyllde sla hñ j Hel/ huer sem hñ fynde. So gieck Kain vt fra Auglite DROTTJNS/ og bio j Landenu Nod/ fyrer austan Eden.

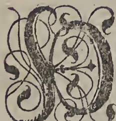
Kains Kynkuysl — Og Kain kiende sinnar Kuiñu/ og hun vard oliett/ ꝛ fædde Henoch. Og hñ vppbygde eina Borg/ og kallade hana epter sins Sonar nafne Henoch. Og Henoch gat Jrad/ Jrad gat Mahuiael/ Mahuiael gat Matusael/ Matusael gat Lamech.

Lamech, Ada, Zilla — Enn Lamech tok sier tuær Eigenkonur/ ein þeirra hiet Ada/ eñ oñur Zilla. Og Ada fædde Jabal/ Af honū eru þr komner sem buggu j Landtiølldum ꝛ voru Fiarhirdarar/ Og hñs D Broder hiet Jubal/ Hñ hof fyrstur maña Hørpuslætt og Organs leik. Og Zilla vard oliett og fædde Tubalkain/ hñ var hagleiksmadur j allra handa Koparsmijde ꝛ Jarnsmijde/ Tubalkains Syster hiet Naema.

Og Lamech sagde til siña Kuenna Ada ꝛ Zilla/ Þid Lamechs Kuiñur heyrid mijn ord/ og giefit gaum ad þui eg seige/ Eg hefi j Hel sleigit eirn mañ mier til Auerka/ ꝛ eitt Vngmeñe mier til Særsauka/ Kains skal siø sinnum hefnt verda/ eñ Lamechs siøtijgesiñum siø siñum.

Seth — Og Adam kiende siñar kuiñu ad nyiu/ og hun fædde eirn son/ þañ kallade hun Seth/ Þui Gud hefur (sagde hun) sied mig/ og giefit mier nu añad Sæde j staden Abels sem Kain slo j Hel. Og Set ætte eirn Son/ þañ kallade hñ Enos. Og a þeim tijma hofu meñ ad predika vt af nafne DROTTJNS.

V.

Gen. 1. 9 Supra 2. Syra. 17. Linea Christi — Esse er Kynkuyslabokin Mañsins. Þa Gud skapade Mañiñ/ þa giorde hñ A hñ epter Gudz Mynd. Og hñ ~~kallade~~ skapade þau Karlmañ ꝛ Kueñmann/ ꝛ blezade þau/ ꝛ kallade þau Mañeskiur/ a þeim tijma þa þau voru skøpud.

Og Adam var Hundrad og þriatijge æra gamall/ og hañ gat eirn Son epter Mynd og Lijking siñe/ og kallade hñ Seth. Og hñ lifde vpp fra þui ætta hundrud Aara/ og ætte Sonu ꝛ Dætur. So ad allur hñs Alldur vard
Adam lifde 930 ær Niu hūdrud ꝛ þriatijger æra/ Og hñ andadist.

Seth 912 ær — Seth var Hūdrad ꝛ fim æra gamall þa hñ gat Enos. Og hñ lifde vpp fra þui ætta hūdrud og siø Aar/ ꝛ ætte Sonu ꝛ Dætur/ So ad hñs allur alldur vard Niu hundrud ꝛ tolf ær Og hñ andadist. B

Enos 905. — Enos var niutijger æra gamall/ ꝛ gat Kenan/ Og hñ lifde vpp fra þui ætta Hundrud ꝛ fimtan ær/ ꝛ ætte Sonu ꝛ Dætur/ So ad hñs allur alldur vard Niu hundrud ꝛ fim ær/ Og hñ andadist.

Kenan 910 — Kenan var siøtijg' æra/ ꝛ gat Mahalaleel. Og hñ lifde vpp fra þui ættahūdrud ꝛ fiorutijger æra/ ꝛ ætte Sonu ꝛ Dætur/ So ad hñs Allur alldur vard Niuhundrud ꝛ tiu ær/ Og hñ andadist

Mahalaleel 895 — Mahalaleel var fim og Sextijger æra/ og gat Jared. Og hñ lifde vpp fra þui ættahūdrud og þriatijger æra/ og ætte Sonu og Dætur/ So ad hñs allur Alldur vard ættahundrud fim og niutiu ær/ Og hñ andadist E

Jared 962 — Jared var Hundrad Sextijger og tueggia æra gamall/ og gat Enoch. Og hañ lifde vpp fra þui ætta hundrud ær/ ꝛ ætte Sonu ꝛ Dætur/ So ad hñs allz Alldz vard Niuhūdrud sextijger og tuo Aar/ Og hñ andadist.

Enoch tok Gud i burt/ þa — Enoch hafde fim vm Sextugt/ og gat Matusala. Og ꝫ hñ hafde gietid Matusala/ lifdi hñ Gudligu Liferne þriu hundrud ær/ og ætte Sonu og Dætur/ Og hñs allur Alldur vard

þriuhundrud fim̃ og sextijger ar. Og fyrer sokum þess ad hñ lifde so Gudliganñ Lifnad/ þa nam Gud hñ j burt/og hñ vard ecke meir siedur. war ccclxv ara gamall

D Matusala var hundrad siø z attatijger ara gamall þa hñ gat Lamech. Og hñ lifde þa-dan j fra siø Hundrud attatijger og tuø ar/og atte Sonu z Dætur/ So ad hñs allur alldur vard Niu hundrud niu og sextijger ar/z hñ andadist Matusala 969 andadist a þui Are þa Flodid kom

Lamech hafde Hundrad tuø z Attatijger ara/og gat eirn Son/og nefnde hñ Noa/z sag-de/Þesse skal hugga oss j vorre Armædu og erfide a Jørduñe huerre DROTTJN Bølua-de. Sīdan þar epter lifde hñ Fim̃hundrud niutijger z fim̃ ar/z atte Sonu og Dætur/ So ad hñs allur Alldur vard Siø hundrud siøtiu og siø Aar/og hñ andadist. Lamech 777.

Noe var fim̃ hundrud ara gamall/og gat Sem/ Cham/ z Japhet. Noa

VI.

A OG þa ed Meñena tok ad fiølga a Jørdu/ og þr gatu Dætur/Þa sau Gudz Børn mañanña Dætur/ad þær voru frijdar/og þeir geingu ad eiga hueriar sem þeir villdu. Þa sagde DROTTJN/Manneskian vill ecke lata sig straffa framar meir af minum Anda/þuiad hun er holld. Eg vil eñ nu giefa þm frest vm̃ hundrad ar z tuttugu. 120 ara frest giefin til Jdranar

A þeim tima voru Risar a Jørdu. Þuiad þa Gudz Børn løgdust med Dætrum mañanna/ og gatu Børn mz þeim/ þa jukust þar af Vollduger og nafnkuñug-er meñ a Jørdunne. Gen. 5

Enn þa ed DROTTJN sa þad/ ad mañaña Jllska var mijkel a Jørduñe/og ad øll þeirra hiartans hugsan og asetningur var ætijd til Jlls hneigdur. Þa jdradist Gud þad hñ

B hafde mañen skapad a Jørdu/og þad angrade hñ j sinu hiarta/z hñ sagde/Eg vil afma af Jørdu þa Mañeskiu sem eg hefe skapad/bæde meñ z Fienad/Skridkuikindi z Fugla Lopt-sins/þuiad eg jdrast ad eg skapade þ. Eñ Noe fañ Nad hia DROTTNE.

Þesse er ættkuijsl Noa. Noe var eirn riettlatur z ostraffanligur madr/z lifde Gudræke-liga j siñe tijd. Hann gat þria sonu/ Sem/Cham/ Japheth. Eñ Jørden var fordiørfud fyrer Gudz Augliti/og full Ranglætis. Þa leit Gud a Jørdena/og sia þu: Nu var fordiør-fud/þuiad allt Holld hafde fordiarfad sina vegu a Jørduñe. Þa mællte Gud vid Noa/En-ding allz holldz er komin fyrer mier/þuiad Jørden er full Ranglætis af þeim/ Sia þu. Eg

C vil fordiarfa þa asamt mz Jørduñe. Syner Noa

Giør þier eina Ørk af Greneuidar triam/z giør sma hws j heñe/og bræd hana mz Bik vtan og jñan. Og giør hana so: Nun skal vera Þriuhundrud alna a leingd/Fimtijger Al-na a breidd/og Þriatijger Alna a hæd. Þu skallt z giøra eirn glugg ofan a Ørkiñe/eirnrar Alnar hæfan. Dyrnar skalltu setia vtan a hennar Sijdu. Og hun sk hafa þriu Lopt/eitt nedst/añad j midiu/og þredia efst. Þuiad sia þu: Eg vil lata koma eitt Flood Vatna yfer Jørdena/til ad deyda allt Holld þad sem lijfs Anda hefur medur sier vnder Himnenum / allt þ sem a Jørduñe er skal fyrerfarast. Noa Ørk Vatna flodid

D Enn vid þig vil eg giøra eitt Sattmal. Og þu skallt ganga j Ørkina/asamt mz þinum Sonum/þijn Kuiña og þinar Sonarkuiñur. Og þu skallt jñlata j Ørkena allra handa Dyr/af øllu hollde/ja eitt par/ Kallkyns og Kueñkyns / ad þau hallde Lijfenu mz þier. Af Fuglunum epter þeirra Kyne/af Fienadenum epter hñs Kyne/og af allzhattudū Skridkuik-indum Jardar/epter þeirra Kyne. Af þessu øllu skal eitt par fara jnn til þin j Ørkina / suo þad meigi hallda lijfenu. Og þu skallt taka allzhattadar Fædslur med þier/ sm̃ etande eru/ og safna þeim jñ til þijn/so þad meigi vera þier og þeim til atuiñu. Og Noe giørde alla hlu-te so s̃ Gud baud honū.

VII.

A OG DROTTJN sagde til Noa/Gack jñ j Ørkina/þu z allt þitt † Hws/ þuiad eg hefe sied þig Riettlatan fyrer mier a þessum tijma. Tak jñ til þin af allzhattudum hreinum Kuikindum/siø z siø/ Kallkyns z Kueñkyns/Enn af ohreinum Kuikindum ei meira eñ eitt par/ Kallkyns og Kueñkyns. Lijka so af Fuglum Loptsins siø z siø/ Kallkyns z Kueñkyns/so ad Sæde blijfe lif- † Heimkyñe 1. Pet. 2.

 ande a

ande a allre Jørdu. Þuiad epter siø daga vil eg læta Rigna a Jørdena/j fiorutijger daga ꝛ
fiorutijger Nætur/og afma af Jørdun̄e allt þad s̄ nockra veru hefur/ꝛ eg hefe giort.
Noe geingꝛ j Arkina — Og Noe giørde alla hlute so sm̄ DROTTJN baud honum. Noe var Sex hundrud æ- B
Math. 24. — ra gamall/þegar Vatzflodit kom yfer Jørdina. Og hn̄ jn̄gieck j Arkina ꝛ hn̄s Syner/hn̄s
Luc. 17 — Kuin̄a og hn̄s Sonarkuin̄ur/ fyrer Vatzflodid. Suo og geingu jnn j Arkina til Noa af
1 Pet. 3. — hreinum og ohreinum Kuikindum/af Fuglum ꝛ allzhættudum Skridkuikindum/ sem voru a
Jørdu/ pørum saman/Kallkyns ꝛ Kuen̄kyns/epter þui sm̄ Gud DROTTJN hafde bod-
id honum. Og þa þeir siø Dagar voru lidner/ þa kom Vatzflodid yfer Jørdina.
Þa Noe var sex Hundrud æra gamall/a þeim seytianda deige j ødrum Manude/A þeim
Deige vppsprutttu aller Vppsprettu brun̄ar hins mykla Vnderdiups/ og † Himnaraufarnar
† Himna gluggarner — opnudust/og þar rignde a Jørdena j fiorutijger Daga og fiorutijger Natta
Riett a þm̄ sama Deigi gieck Noe jnn j Arkina mz sinum Sonum/ Sem/ Cham/ Ja- C
pheth/og mz sin̄e Kuinnu ꝛ sinum þremur Sonar Kuin̄um/ Þar mz allra handa Dyr/huert
epter sinu Kyne/og allra handa Skridkuikinde Jardar/og allra handa Fienadur epter sijnu
Kyne/og allrahanda fuglar epter þeirra kyne/ allt þad sm̄ floget gat og vænge hafde/þetta
gieck allt jn̄ j Arkina til Noa/pørum saman af øllu hollde/ j hueriu ad Lijfs ande var. Og
þad var Kallkyns og Kuen̄kyns/af allskyns Hollde/sem jn̄gieck j Arkina/so sem Gud hafde
Vatzflodit kō xxvij dag Junij — bodid hm̄. Og DROTTJN liet aptur epter hm̄.
Epter Heimsins sköpun mdclvi Ar — Og Vatzflodit kom yfer Jørdina j fiorutijger Daga/ Og Vatnid oox og vpplypte Ar- D
kin̄e/hætt yfer Jørdina. So vxu nu Vøtnen og geingu yfer allt a Jørdun̄e/suo ad Arken
Fyrer Christi hingadburd MMcccvi Ar — flaut a Vatnenu. Og Vøtnen geingu yfer alla Jørdena/og vrdu so mykel/ad øll stor Fiøll
1 Pet. 3 — vnder øllum Himnenū voru j kafe. Fimtan ælnum gieck Vatnid hærra yfer Fiøllen þau s̄
j kafe voru. Þa fyrerforst allt Holld þad sem hrærdist a Jørdunne af Fuglum og Fienade/
Skogdyrum og af øllum Skridkuikindum Jardarin̄ar/og aller men̄. Og allt þad sem haf-
de lifande Anda a þurru/þad drapst. Þan̄en vard afmæd allt þad sem a Jørdun̄e var/bæde
Menn og Fienadur/Skridkuikinde ꝛ Fuglar Loptsins/þad vard alltsaman afmæd af Jørd-
unne. Noe alleina vard epter/og þad huad j ørkin̄e var medur honum. Og Vatnid stod yfer
Jørdun̄e j Hundrad ꝛ fimtijger daga.

VIII.

A minntist Gud a Noa/ꝛ a øll Dyr/og a øll þau Kuikinde s̄ voru mz hm̄ j A
Arkinne. Og hn̄ liet Vind koma a Jørdena/Og Vøtnen minkudu. Og
Vppsprettur vnderdiupan̄a luktust aptur/ somuleidis † Himnaraufarnar/
† Himna gluggarner — og Regnenu af Himnū var hamlad. Og Vatnid minkade a Jørdun̄e meir
og meir/og þuerrade epter Hundrad ꝛ fimtijger Daga.
A þeim seytianda deige þess siøunda Manadar nam Arken stadar a
Fiallenu † Ararat. Og Vatnid minkade og þuerrade allt til hins tiunda Manadar. A
† Armenie — fyrsta Deigi hins tiunda Manadar skaut vpp þm̄ hæstu Fiallatindum.
Og fiorutijger Døgum þar epter/lauk Noe vpp Glugganum a Arkinne sem han̄ hafde B
Hrafnen — giørt/og liet eirn Hrafn vtfliuga/ꝛ hn̄ flo j sijfellu aptur ꝛ fram/þar til ad Vatnid minkadi
af Jørdun̄e. Epter þad liet hn̄ eina Dwfu vtfliuga fra sier/til ad vita huert Vatnid mink-
Dwfā — ade ecke a Jørdun̄e. Og sm̄ Dwfan fan̄ ecki so nockurn þurran stad/ad hū mætte huijla sin̄
Fot vppa/kom hun til hn̄s aptur j Arkina/þuiad Vatnid var þa enn yfer allre Jørdun̄e.
So vtriette hn̄ sijna Hønd/ꝛ tok hana til sijn jn̄ aptur j Arkina.
Og hn̄ beid þa en̄ j adra siø Daga / og ad þeim lidnum/liet han̄ Dwfuna fliuga j an̄ad
sin̄ af Arkinne. Og hun kom aptur til hn̄s ad Kuellde. Og Siadu: Hun hafde j Munne
sier eirn Kuist af a Vidsmiørstrie/grænan og Laufe vaxin. Þa skilde Noe ad Vatnid var
a Vidsmiörsvid arlauß/merker Euangelium huert Heilagur Ande lætur predikast — þuerrad a Jørdin̄e. Enn hn̄ beid þa enn adra siø Daga/og liet þa en̄ Dwfuna vtfliuga/ꝛ
kom hū þa ecke til hn̄s aptur.
Og þa Noe var Sexhundrud æra gamall og eins ærs betur/ a þan̄ fyrsta dag hins fyr- C
sta Manadar/burt þornade Vatnid a Jørdin̄e. Og þa tok Noe yferriafrid af Arkin̄e/ leit
vt/og sa ad Jørden var orden þurr. Og so var Jørden øllungis þurr/a þm̄ siøunda ꝛ tutt-
ugasta Deige j þm̄ ødrum Manude.
Þa talade Gud mz Noa/ꝛ sagde/Far þu vt af Arkin̄e/þu og þin Kuin̄a/þiner Syner og

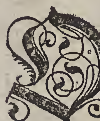
þīnar Sonar konꝛ/mz þier. Allzħattud Kuikinde ſm̄ eru hia þier/af ollu Hollde/ af Fuglū
ꝛ Fienade/ꝛ af allra handa Skridkuikindum Jardariñar ſkulu fara vt mz þier/ꝛ hrærid ydꝛ
D a Jordunne/varid og margfalldiſt a Jorduñe. So gieck Noe vt mz ſinum Sonum / og med
ſinne Kuiñu/og mz ſinum Sonar konum/So og allra handa Dyr/ꝛ allra handa Skridkuik-
inde/allra handa Fuglar/og allt þad ſm̄ a Jordiñe hræriſt/þad gieck vt af Orkiñe/huert til
ſins liſka.

Og Noe bygde DROTTNE eitt Alltare/og tok af allzħattudum hreinum Kuikindum/ Eſa. 45.
ꝛ af allra handa hreinū Fuglum/og offrade Breñe offur a Alltarit. Og DROTTINN Gen. 6.
lycktade þañ ſætleiks Ilm. Og ſagde j ſinu hiarta.

Eg vil nu ecke hier epter bolua Jorduñe fyrer Mañſins ſkulld/Þuiad † Hugſkot Mann † Siñe
ligs hiarta er illt j fra Vngdome. Og hier epter vil eg ecke meir ſla allt þad ſm̄ lifer/ ſo ſem
eg hefe nu giort. Og ſo leinge ſem Jorden ſtendur/ þa ſkal ecke þriota Sæd og Kornſkurd/
Froſt og Hita/ Sumar og Vetur/Dag ꝛ Nott.

IX

A

G Gud blezade Noa og hn̄s Sonu/ꝛ ſagde til þeirra/Varid ꝛ margfalldiſt
og vppfylled Jordena. Ydar Otte og Ogn ſkal vera yfer ollum Dyrum a Gud blezar
Jorduñe/og yfer ollum Fuglum Loptſins/ꝛ yfer ollū Skridkuikindū a Jord- Noa
unne/og aller Fiſkar j Sionum ſkulu vera giefner j ydar Hendur. Allt þad
ſem hræriſt og lifer ſkal vera ydar Matur/ſo ſem grænar Jurter hefe eg gie-
fed ydꝛ alla hlute.

Alleinaſta etid ecke þad Kiot ſem eñ nu lifer j ſinu Blode. Þui eg vil hefna ydar Liſs
Blods/ꝛ eg vil hefna þſſ a ollum Dyrum. Og eg vil hefna Mañſins liſs a huerium mañe/
ſo ſ̄ a þm/ſ̄ ad er hn̄s Broder.

Og hu ſm̄ vthelle Mañſins Blode/hn̄s Blod ſk ꝛ ſo vthellaſt fyrer Mañen. Þui Gud Þad Veralld
hefur ſkapad mañen epter ſiñe Mynd/ Varid ꝛ margfalldiſt/ꝛ hrærid ydur a Jorduñe/ſo ad liga Suerdit
þier meigit verda marger a heñe

B Og Gud ſagde til Noa og til hn̄s Sona mz honum/Siaid: Eg vppſet eiñ Sattmala vid Gudz Satt-
ydur/og vid ydart Sæde epter ydur/og vid lifande Dyr hia ydur/af Fuglum/af Fie/ꝛ af ollū male/epter flod
Dyrum a Jordunne hia ydur/af ollu þui ſm̄ gieck vt af Orkiñe/ huad helldſt Dyr þar eru a id vid Noa
Jordunne. Og eg vppſet ſo minn Sattmala vid ydur/Ad hier epter ſkal ecke meir allt holld Eſa. 45.
eydeleggiaſt af Flode Vatna/og þar ſkal ecke framar koma Vatzflod hier epter/ad fordiarfa
Jordena.

Og Gud ſagde/Þetta er teikn þeſſ Sattmala ſem eg hefe ſett a millum mīn og ydar/og
allra lifande Dyra hia ydur/hier epter til æfinligrar tīdar. Eg hefe ſett minn Boga j Sky- Regnbogen
unum/hn̄ ſkal vera eitt Teikn/a þeim Sattmala millum mīn og Jardarinnar. Og þegar
C þad ſkier/ad eg fære Sky yfer Jordina/þa ſkulu meñ ſia minn Boga j Skyunum/ og þa vil
eg þeinkia a minn Sattmala millum mīn og ydar / og allra Lifande Dyra/og allshattads
holldz/Ad þar ſkal ei koma eitt Vatzflod hier epter/ad fordiarfa allt Holld. Þar fyrer ſkal
minn Boge vera j Skyunum/ſo eg kuñe ſia a hn̄/og þeinkia a þañ eilīfa Sattmala a mille
Gudz og allra lifande Dyra/j ollu Hollde ſem er a Jordunne. Og Gud ſagde þad ſama til
Noa/Þetta ſkal vera Teiknid a þeim Sattmala/ ſem eg hefe vppreiſt millum mīn og allz
Holldz a Jordunne.

Þeſſer eru Noa Syner ſem geingu vt af Orkiñe/Sem/ Cham/ Japheth / Eñ Cham er
Canaans Fader. Þeſſer eru þr þrīr Syner Noa/af huerium oll Lond bygduſt Syner Noa
D Enn Noe tok til ad fæga Jordena med ſīnu Erfide/og plantade Vīngarda. Og ſm̄ hn̄
drack af Vīne/vard hn̄ druckinn/og la Nakiñ i ſinne Tialldbud. Og ſem Cham Canaans Noe vard druc
Fader ſa ſins Fodurs Leyndar Lim/þa ſagde hn̄ þad badum ſinum Brædrum / ſm̄ vte ſtodu. kenn
Enn þeir Sem og Japheth toku eitt Klæde/ꝛ logdu vppa ſinar badar herdar/ꝛ geingu a bak
aptur/þar til/ad þeir huldu þeirra Fodurs ſman. Og þeir ſneru ſīnum andlitum þar fra/ſo
ad þeir ſæu ei þeirra Fodurs blygdan.

Enn ſem Noe vaknade af ſinu Vīne/og fieck ad vita huad hañs yngſte Son hafde giort
honum/þa ſagde hn̄/ Boluadur verde Canaan/ hn̄ ſkal vera Þræll allra Þræla medal Boluan yfer
ſinna Brædra. Og enn ſagde hn̄ framar meir/Lofadur verde DROTTINN Sems Gud/ Canaan

og Canaan ſkal vera hans Þræll. Gud vtbreide Japhet/ og late hañ bua j Sems Tialld
budum / og Canaan ſkal vera hans Þræll.
Alldur Noa 950 Ar — Og Noe lifde epter vatzflodid/ Þriuhundrud & fimtiju Ar/ So ad hñs allr alldr va.d Niu
hundrud og fimtiu Ar/og hañ andadiſt.

X.

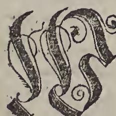
Japheths ætt kuiſt — 1 Par. 10

Ætta er ættkuñſl fra Noa ſona/ Sem/Cham/Japhet/og þeir gatu Børn A
epter Floodit. Þeſſe eru Japhetz Born/ Gomer Magog/ Madai/ Jauan/
Thubal/ Meſech & Thiras. Eñ þſſe eru Gomers Børn/ Aſenas/ Riphat/
og Thogorma. Þeſſe eru Jauans Børn/ Eliſa/ Tharſis Chitim/ og Do-
danim/ Af þeſſum eru allar Heidingiaña Eyiar vtſkiptar j þeirra Løndum/
huer epter ſinu Tungumale/ ætt & Folke.
Chams ætt-kuiſt — Þeſſe eru Chams Børn/ Chus/ Mizraim/ Put/ & Canaan. Þeſſe eru Chus Børn/ Se-
ba/ Heuila/ Sabtha/ Raema og Sabthecha. Og þeſſe eru Rahema born/ Scheba og De- B
Nimrod — dan. Eñ Chus gat Nimrod/ Hñ tok til ad verda eirn mikils hattar Herra a Jorduñe/ & var
eirn volldugur Veidemadur fyrer DROTTNE. Þar fyrer er þad Mælltæke vppkomid/
Babel — Hñ er eirn vollduga Veide madr fyrer DROTTNE ſo ſē Nimrod. Og Babel var vpphaf
Aſſur — hñs Rijkis/ Erech/ Acad & Calne j Lande Sincar. Af þui Lande er Aſſur ſijdan kominn/og
Niniue — hann vppbygde Niniue og Rehoboth/ Ir og Calah/ og þar til Reſſen millum Niniue og
Calah/ & er þad eirn ſtor ſtadur. Mizraim gat Ludim/ Anamim/ Leabim/ Napthuhim/ Pa-
turſim/og Chaſluhim. Af þeſſum eru komner Philiſtei & Chaptorim.
Enn Canaan gat Zidon ſiñ fyrſta Son/og Heth / Jebuſi/ Emori/ Girgoſi/ Hiui/ Archi/ C
Sini/ Aruadi/ Semari & Hamathi. Af þeſſum eru þær Chananita ætter vtkomnar/ Og
Cananei — þeirra Landsælfur taka fra Zidon/ j giegnum Gierar/ jnn til Gaſa/ þar til ad meñ koma til
Sodoma — Sodoma/ Gomorra/ Adama/ Zeboim/ & allt til Laſa. Þeſſer eru Chams Syner/ þeirra ætt
Tungumæl/ Lønd & Lyder.
Sems ætt-kuiſt — Enn Sem Japheths ellſte Broder/ gat og ſo Børn/ Hann er allra Barna Fader af Eber
1 Par. 1 — og þeſſer eru hñs Syner/ Elam/ Aſſur/ Arphachſad/ Lud og Aaram. Syner Aaram eru þe-
ſſer/ Vz/ Hul/ Gether/ og Mas. Arphachſad gat Salah/ Salah gat Eber/ Eber gat tuo D
Sonu/ eiñ hiet Pieleg/ þuiad Verollden var ſkipt i hñs tijd/ hñs Broder hiet Jachetan. Og
Jaketan gat Almodad/ Hazarmapheth/ Jarah/ Hadorā/ Vſal/ Dikela/ Obal/ Abimel/ Se-
ba/ Ophir/ Heuila & Jobab. Þeſſer aller eru Jaketans Syner. Og þeirra Bygdarløg voru
fra Meſa/ þar til komit var til Sophar/ til þeſſ Fialls mot Auſtre. Þeſſer eru Sems ſyner/
epter þra ætt/ Tungumalū/ Lande & Lydū. Þeſſe er nu ætthringur Noaſona/ j þra ættkuñſlū
og Folke. Af þeim eru Þiodernar vtkomnar a Jordena/ epter Vatzflodit.

XI.

Sinear — Turnen — Babel

Erollden øll hafde eitt Tal og Tungumal. Og ſem þr foru mote Auſtre/ A
fundu þeir þar eitt Sliettlende j Sinear Lande/ og biuggu þar. Og huer
ſagde til annars/ Komid/ giørum oſſ Tigulſteina/ og breñum þa j Ellde.
Og þa toku þeir Tigelſteina til Murgriots/ & Limſtein til Kalks. Og þr
ſøgdu/ Komid/ Vier vilium byggia oſſ eirn Stad og Turn / huers Hæd ad
take vpp j Himinen/ og giørum oſſ ſo eitt Nafn/ adur eñ vier vtſkiptunſt vm
øll Lønd.
Þa for DROTTIN ofan/ ad ſia þann Stad og Turn ſem Mañanna ſyner vppbyg-
du. Og DROTTIN ſagde/ Sie: Þetta er ein Þiod/ og þeir hafa aller eitt Tungumæl/
& þeir hafa vppbyriad ad giøra ſoddan/ og ecke munu þeir læta af/ ad giøra allt þad ſem þr
hafa fyrer ſig tekid. Komid/ lætum oſſ fara ofan og villa þeirra Tungumal/ ad eingen ſkilie
huad annar ſeiger. So ſundurdreifde DROTTIN þeim/ & þeir foru þadan til allra Lā- B
Tūgumalin ſkiptaſt — da/ ſo ad þr vrdu af ad lata ad byggia þañ Stad. Þui kallaſt hñs nafn Babel/ þui DRO-
TTIN villte þar allra Landa Tungumæl / Og hañ ſundurdreifde þeim þadan til allra
Landa.
Sems Kyn-kuiſt — Þetta er Sems ættkuñſl. Sem var Hūdrad Aara gamall/ & ætte Arphachſad/ tueimr Aar
um epter Floodid. Og hñ lifde ſijdan Fimhundrud Aara/ & gat Sonu og Dætur.

Enn

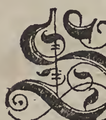
B Eñ Arphachſad var Fimtan ꝛ tuttugu Aara gamall/ ꝛ gat Salah/ ꝛ hñ lifde ſijdā Fiøgꝛ Arphachſad lifde cccc xxx viij
hundrud ꝛ þriu Ar/ Og gat Sonu ꝛ Dætur.
Salah var Þriatijger Aara gamall/ þa gat hñ Eber. Og hñ lifde ſijdan Fiøgur hūdrud Salah 433
og þriu Aar/ Og gat Sonu og Dætur.
Eber var Fiortan og tuttugu Aara gamall/ gat ꝛ Pieleg/ Og hñ lifde ſijdan Fiogꝛ hun- Eber 464
drud ꝛ þriatijgu Aar/ Og gat Sonu ꝛ Dætur.
Peleg var Þrijtugur ad alldre/ ꝛ gat Regu. Og lifde ſijdan tuøhundrud ꝛ Niu Aar/ Og Peleg 239
gat Sonu ꝛ Dætur.
C Regu var tolf og tuttugu Aara gamall/ og gat Serug/ Og lifde ſijdan tuø hundrud ꝛ ſiø Regu 239
Aar/ Og gat Sonu ꝛ Dætur.
Serug var þrijtugur ad alldre/ ꝛ gat Nahor/ ꝛ lifde þar epter tuo hundrud Aara/ Og gat Serug 230
Sonu og Dætur.
Nahor var níu og tuttugu Aara gamall/ og gat Tharah / Og lifde ſijdan Hundrad og Nahor 148
nitian Aar/ Og gat Sonu ꝛ Dætur.
Thara var Siøtugur ad Alldre/ og gat Abram/ Nahor ꝛ Haram. Thara
Þeſſe er Tharah ættkuijſl/ Tharah gat Abram/ Nahor ꝛ Harā. Eñ Harā gat Lot. Eñ Thare ættkuijſl
D Haram andadiſt fyrr eñ Fader hñs Tharah/ j ſijnu Fødurlande/ j þm Stad Vr j Caldea
Lande. Enn Abram og Nahor Kuongudust. Abrams Huſtru hiet Sarai. Enn Nahors Lot
Kuiña hiet Milka/ Harams dotter/ ſem var Fader þeirra Milka og Jiſca. Eñ Sarai var Abram
Obyria/ Og gat ingen Børn. Sarai
Sijdan tok Tharah ſinn Son Abram/ og Lot ſiñ Sonarſon Harams Son/ ꝛ Sarai ſij-
na Sonarkonu Abrams kuiñu/ og vtleidde þau fra Vr j Chaldea/ ad hñ fære j Landid Ca-
naan. Og þeir komu til Haran/ og biuggu þar. Og Tharah vard tuø hundrud ꝛ fim̄ æra
gamall/ ꝛ andadiſt j Haran. Tharah alldꝛ ccv ær

XII.

OG DROTTJN ſagde til Abram/ Gack vt af þinu Foſturlande/ og fra Act. 7
A þinu Frændlite/ og vt af þins Fødurs hwſi/ til þeſſ Landz ſem eg mun vijſa Ebre. 11
þier. Og eg vil giøra þig ad mikille Þiod/ ꝛ bleſſa þig / og giøra þier eitt
ſtort nafn/ og þu ſkallt vera bleſſadur. Eg vil bleſſa þañ ſem þier bleſſar/ ꝛ
ſo Bolua þeim ſem þier bølua. Og j þier ſkulu bleſſaſt allar ættkuijſler a Fyrerheite vm Christo
Jørdunne.
So ferdadiſt Abram burt ſo ſm̄ DROTTEN hafde bodid honum/ Og Lot for mz hm̄.
Abram var ſiøtijger og fim̄ Aara gamall/ þa hñ for vr Haran. Og Abram tok ſina Huſtru
Sarai/ og Lot ſiñ Brodur ſon/ og alla þeirra Fiarhlute ſem þeim hafde aflaſt/ ꝛ ſo þær Sa-
B ler ſem þeir høfdu gietid j Haran/ og foru vt ad reiſa j Landed Canaan. Og ſem þeir
voru komner j þad ſama Land/ for Abram i giegnum Landid/ allt til þſſ Stadar edheiter Sic
hem. Og til † Dalſins More. Eñ Chananei biuggu i þañ tijma i Landinu. † Lundſins
Þa birtiſt DROTTJN Abram/ og ſagde: Þijnu Sæde vil eg giefa þetta Land. Og Fyrſta Fyrerheit vm Canaans Land
hñ bygde DROTTNJ eitt Alltare/ j þeim ſtad/ ſm̄ hñ opinberadiſt honum. Epter þ ferd-
adiſt hñ þadā til eins Fialls/ ſ la fyrer auſtan Bethel/ ꝛ reiſte þar vpp ſitt Landtialld/ ꝛ haf- Bethel
de Bethel a Veſtre ſijdu/ eñ Ai a eyſtre. Og hñ bygde DROTTNJ þr eitt Alltare/ ꝛ pre Deut. 34
dikade vm DROTtins Nafn. Þar epter ferdadiſt Abram fram̄ leingra/ ꝛ for j Sudꝛ ætt.
C Og þar vard mikid Hallære i Landinu. Og Abram ferdadiſt ofan til Egiptalandz/ og Hallære a døgum Abrams
villde hallda ſig þar ſem eirn framande Madur/ Þuiad møg mikid Hallære var i Landenu.
Og ſem hñ var kominn hart nær i Egiptaland/ þa ſagde hñ til ſinnar Kuiñu Sarai/ Siadu:
Eg veit ad þu ert Harla frijd Kona/ og þegar þeir Egiptſku ſia þig / þa munu þeir ſeigia/ Abram fer j Egiptaland
Þad er hñs Eiginkona/ ſo munu þeir ſla mig i Hel/ enn hallda þier epter/ Þui bid eg þig/ ad
þu ſeiger/ ad þu ſiert Syſter mijn/ ſo eg meige niota þijn/ ꝛ ad eg meige hallda Lijfe fyrer þij- Gen. 20
na ſkulld.
Enn ſm̄ Abram kom i Egiptaland/ þa ſau þeir Egipſku meñ Kuiñuna/ ad hū var harla
væn. Og Pharaonis Høfdingiar ſau hana/ og ſøgdu honum mikid af heñar Pryde. Og
D hun var høfd i Pharaonis Hws. Eñ hñ giørde Abram til goda fyrer heñar ſkulld. Abram
atte Naut/ Saude/ ꝛ Aſna/ Þræla og Ambætter/ Oſnur og Vlfallda. Enn DROTT-

JNN plægade Pharaonem mꝫ mikille Plægu/ꝛ hn̄s Hus/vegna Sarai Abrams Kuin̄u.
Þa kallade Pharao Abram til ſijn/og ſagde til han̄s / Þui hefur þu giørt mier ſoddan?
Þui ſagder þu mier ecke/ad hun være þijn Eiginkona? Þui ſagder þu ad hū være þijn Sy-
ſter? So ad eg take hana mier til Eiginkuin̄u. So/tak nu þijna Eiginkuin̄u og far j burt.
Og Pharao baud ſijnu Folke/ad þad ſkyllde fylgia honum a veg/og hn̄s Kuinu / ꝛ øllu þui
ſem hm̄ tilheyrde.

XIII.

SO for Abram af Egiptalande/med ſinne Kuin̄u/og øllu ſijnu Føruneyte/j A
ſudur ætt/og Lot var mꝫ honum. Og Abram var ſtor audigur/ad Kuikfie/
Abram fer burt aþ Egipta lande i Canaans land — ſo og lijka af Silfre og Gulle. Og han̄ for aptur ſama veg fra Sudre ad
Bethel/til þeſſ Stadar ſm̄ hn̄s Tialldbwd var fyrr/j millum Bethel ꝛ Ai
i þeim ſama ſtad ſem hn̄ hafde adur giørt Alltarid/ og predikad vm Nafn
DROTTINS.
Lot — Enn Lot/ſem for mꝫ Abram/hafde bæde Naut ꝛ Saude/ꝛ ſo Tialldbwder/ Og Lādid var B
Gen. 36 — þraungt fyrer þa bæda ad bua ſaman/þui þeir høfdu fiølda Kuikfiar/ſo þeir mættu ecke ve-
Cananei — ra j Sambyle. Þar fyrer vard oſamþycke a millum Fiarhirdara Abrams/og j millū Fiar-
Phereſei — hirdara Lotz. J þan̄ tijma biuggu Cananei/ꝛ ſo Pheriſei i þui Lande.
Þa mællte Abram vid Lot/ Kiære/Latum ecke vera nockra þrætu millum þijn og mijn/ og
ecke helldur j millum minna og þin̄a Fiarhirdara/þui vid erum Brædur. Stendur ecki allt
Landit opid fyrer þier? Þar fyrer ſkil þig vid mig/ Vilier þu vijkia til Vinſtre handar / þa
ſkal eg fara til hægre/eda vilier þu fara til hægre handar/þa ſkal eg vijkia til Vinſtre. Þa C
vpphof Lot ſin Augu/og leit Landzælfu alla/hia Jordan/Þui ædur en̄ DROTTJN vm-
turnade Sodoma og Gomorra/þa vokuadiſt hun giøruøll/allt ad Zoar / lijka ſem Paradijs
Jordanar — DROTTJNS/ lijka ſē Egiptaland.
Hierod — So kiøre Lot ſier allt þad Nierad/ſem la hia Jordan/og for ſo burt vr Auſtre. So ſkild-
uſt þeſſer Brædur ad/ huor fra ødrum. Og Abram bio i Canaan lande/en̄ Lot i ſtødum þſſ
Sodoma — ſama Nieradz/vid Jordan/ og ſetti ſinn Buſtad j Sodoma. Enn men̄ i Sodoma voru jller
borgarmenn — ꝛ Syndguduſt miøg i mote DROTTNJ.
Og ſem Lot var nu ſkilinn vid Abram/þa mællte DROTTJN vid Abram/Vpplyptu D
Ann̄ad Fyrer-heit vm Canaans Land — þinum Augum/ꝛ lijt þu fra þeſſum ſtad ſem þu byr/til Nordurs/Sudurs/Auſturs/ꝛ Veſt-
urs. Þuiad allt þad Land/ſem þu ſier/vil eg giefa þier og þinu Sæde æfinliga. Og eg vil
Gen 12 15 26 — margfallda þitt Sæd ſem Dupt a Jørdu/ Getur nockur talid Dupt Jardarinnar / ſa ſkal
Rom. 4 — telia þitt Sæd. Þar fyrer tak þig vpp/ꝛ far i giegnum Landit/bæde a leingd þeſſ/ꝛ breidd/
† Lundenum — þui eg vil giefa þier þ. So tok Abram ſijna Tialldbwd vpp/ kom ꝛ bio i † Dalnum Mam-
re/huer ed liggur i Hebron/ og bygde DROTTNJ þar eitt Alltare

XIIII

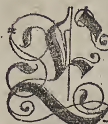

OG þad ſkiede a Døgum Amraphel Kongs af Sinear/og Arioth Kongs i E- A
laza/ꝛ Kedorlaomor Kongs i Elam/ꝛ Thideal/ ſē var Heidingiana Kongꝛ/
ad þeir børduſt i mot Bera Kongenum af Sodoma og mot Birſa Kongenum
af Gomorra/og i mot Sinear Kongenum af Adama/og Semeber Kongenū
af Zeboim/ꝛ i mot Kongenum af Bela/ ſē kallaſt Zoar.
Þeſſer mættuſt i Dalnum Siddim/ ſem nu er ſa ſallte Sioren. Þui þeir
høfdu verid Lydſkyllder i tolf ær vnder Kongenum Kedarlaomor/ Enn fiellu fra honum a
þui þrettandaære. Og þar fyrer kom Kedarlaomor og þeir kongar ſem voru mꝫ honum/a
Riſinn — þui fiortanda Aare/og ſlou þa Riſa ſem voru Jiaſtaroth/Charnaim/ og Suſim/ j Ham og
Suſim — Emin/a þui Sliettlende Kiriathaim/þeir ſlou ꝛ ſo Horeos/a Fiallenu Seir/allt til þeſſ ſliett
Emim — lendis Pharan/ſem liggꝛ vid Eydemerkur.
Horite — Epter þad ſneru þeir ſier aptur/ og komu til þeirrar Vppſprettu Miſpat/ þad er Kades/ B
og ſlou allt Land þeirra Amalechitharum/ Amorheorum/ ſē biuggu j Hazezon Thamar.
Þa reiſte Kongurin̄ af Sodoma vt/ Kongurin̄ af Gomorra/ Kongurinn af Adama/ Kong
urin̄ af Zeboim/og Kongurin̄ af Bela ſem kallaſt Zoar/og biugguſt til Bardaga i Dalnum
Siddim/a mote Kedorlaomor Kongenum af Elam/ ꝛ i mot Thideal Heidigia Kōge/ꝛ i mo-
te Amraphel

te Amraphel Kongenum af Sinear/og j mot Arioth Kongenum af Elazar / fiorer Kongar j
mote sim̄. Og þar voru margar Leirgrafer j þessum Dal Siddim.
Enn Konguriñ af Sodoma z Gomorra/vrdu þar slegner a flotta og vid velle lagder/ enn
þeir s̄ epter voru/flwdu til Fialla. So toku þeir alla þa fiarhlute sem voru i Sodoma z Go-
morra/og allt þad sem ætt var/og drogu þar fra. Þeir toku og so lijka Lot Abrams Brodur — Lot Nerteki̅n
son/og hn̄s allan Fiarhlut/þt hn̄ bio i Sodoma/og so drogu þeir þar fra. Þa kom eirn sm̄ i
C burt hafde komist/og sagde þad Abram vtlendska/þeim sem þa bio i † Dalnum Mamre A-
morrhei/s̄ var Broder þra Eskol og Aner/þsser voru Samlagsmen̄ Abrams. Og s̄ Abram — † Lundenum
heyrde þad hn̄s Broder var Nertekenn/ vopnade hn̄ Þriuhundrud z atian sijna Hwskarla/ — Escol
s̄ Odalborner voru i hn̄s hwsi/ og hn̄ for epter þm allt til Dan. Þar skipte hañ siinum Lidz- — Aner
monnum/og fiell a Nattarþele yfer sijna Ouine/og fellde þa/og rak Flottan allt til Hoba/ — Abram feller
huer ed ligg: vestur fra Damasco. Hañ hafde aptur mz sier alla Fiarhlute/z so Lot siñ Bro- — fiora Konga
der/og allan hn̄s Fiarhlut/so z Kuiñur z Kalla.
Enn sem hn̄ kom aptur/fra þessu Slage sem hn̄ hafde veitt Kongenum Kedorlaomor/ og
þeim odrum Kongum sem mz honum voru / Þa gieck Konguriñ af Sodoma vt j mot hm̄/a
þañ Voll sm̄ kallast Konga dalur. — Melchisedech
D Eñ Melchisedek Konguriñ af Salim/bar fram Braud z Vijn/ Og hn̄ var Kieñemadz — er Sem huer ed
hins hæsta Gudz/og blessade hañ/og sagde/ Blessadur vertu Abram fyrer þeim allra hæsta — lifde þm̄ og
Gude/sem ad styrer Himne z Jordu/ Og blessadur sie sa allra hæste Gud/ sem gaf þijna O- — þriatyger Aar
uine i þijnar Hendur. Og Abram gaf honum Tiunder af ollum hlutum. — leingur enn A-
bram
Þa sagde Konungurinn af Sodoma til Abrams/Gef mier Meñina/eñ haf þu Fiarhlu-
te alla. Abram suarade Sodoma Konge/Eg a vpphef mijnar hendur til DROTTINS — a (Vpphef) þ
þess allra hæsta Gudz sem stiornar bæde Himne og Jordu/ad eg vil ecke taka so mikid s̄ eirn — Pad er, Eg suer
Þrad/eda Skoþueing/af ollu þui Gotzi sm̄ þier tilheyrer/so þu skallt ecke seigia/ad þu ha-
fer giort Abram Rijkann/Vtan þad sem þeir vngu meñ hafa neytt/z þeir meñ/Aner/Escol
z Mamre/þeir sem reistu medur mier/þa lattu taka sitt hluiskipte.

XV.

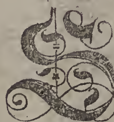
A

Pter þssa atburde/bar so til/ad Ord DROTTINS skiede til Abram/j
eirne Syn/z sagde/Ottast þu ecke Abram/Eg er þijn vernd / og þijn miog
stor Laun. Eñ Abram suarade. DROTtiñ DROttiñ/ Huad villt þu ge-
fa mier? Eg fer hiedan Barnlaus / eñ minn Verkstiore Eliasser af Da-
masco a eiñ Son. Og Abram sagde fraarmeir/ Mier hefur þu eckert Sæ- — Gud lofar
de giefed/z siadu: ad Sonur mijns þienara/skal vera miñ Erfinge. — Abram Syne
B Og sia þu/DROTTIN sagde til hn̄s/Ecke skal hn̄ vera þinn Erfuinge/ Helldur sa s̄ — Gen. 17
kiemur af þinu Lijfe/sa same skal vera þiñ Erfuinge. Og hn̄ baud honum ad ganga vt/ og — Rom. 4
sagde/Lijttu a Himinen/og tel Stiornurnar ef þu giefur. Og hañ sagde til hañs/so skal þitt — Gal. 3
Sæde verda/Abram trwde DROTTNI/ z þad reiknade hn̄ honum til Riettlætis. — Þridia Fyrer
Og hn̄ sagde til hn̄s/Eg er DROTTIN sem vtleidde þig fra Vr i Chaldea lande/ad — heit vm Landid
eg giæfe þier þta Land til eignar. Þa sagde Abram/ DROTTiñ/DROTTiñ/Huada — Canaan
C merke skal eg hafa til þess ad eg skule þ eignast? Og hn̄ sagde til hn̄s/ a Tak mier eina Ku — (a)
þreuetra/og eina Geit þreuetra/z eirn Hrwt þreuetran/eina Turtildwfu/z eina vnga Dw- — Þad er/eg þorn
fu. Og hn̄ bar allt þetta fram̄ fyrer hn̄/og skipte þui mitt j tuo hlute/og lagde partana hun — þær
giegnt odrum/ eñ Fugleñ skipte hn̄ ecke. Og Fuglarner flugu vppa Hræen/eñ Abram rak
þa i burtu. Eñ sem Solin var nu vndergeingen / fiell þungur Suefnhogguer yfer Abram.
Og sia þu/ ad Otta miklum z Myrkre slo yfer hn̄.
D Þa sagde hn̄ til Abram/Þad skalltu vita/ad þitt Sæde skal verda framande a añarligre — Vtþyding
Jordu/sem ad ecke heyrer þeim til/og þar munu meñ þia þad mz Þrældome/og plaga þad i — Opþursins
fiogurhundrud Aara. Enn eg vil dæma þad Folk/sem þeir verda ad þiona. Enn þar epter — Sattmal vid
munu þeir fara a burt þadan mz myklum audæfum. Enn þu skallt fara mz Fride til þinna — Abram/og Fyr-
Forfedra/grepfradur j godre Elle. Enn þeir skulu koma hier aptur ad lidnum fiorum mañs — erheit vm Ca-
olldrum/ Þuiad Ranglæte Amoritharum er eñ ecke fullkomnad. Og sem Solin var vnder — naans Land/i
geingen/so ad Myrkt var ordit/Sia þu/ Þa rauk eirn Ofn/z eirn Elldz Loge leid fram̄ a mz — þiorda suni
al Styckiañ.

A þeim Deigi giørde DROTTIN eirn Sattmala vid Abram/og sagde/Þijnu Sæde
vil eg giefa þetta Land/fra Vatzfallenu j Egiptalande/⁊ til þess stora Vatzfalls Euphra-
Jñbyggendr Canaans Lãds Gen. 12
tes/þa Chenita og Chinisita/Kadmonita/Nethita/Pheresita/og Risana/ Amorita/Cha-
nanita/Gergesita/Jebusita.

XVI.

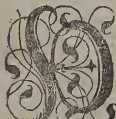

a (Tillukt) Þad er/hñ hefr ecke giefid mier edle til Barn eignar

b (Vppbyggiast) Þad er/Børn ad fæ

SArai Abrams Kuinna atte eckert Barn/ Eñ hũ hafde eina Egiptska Am- A
batt/sũ hiet Agar. Og Sara sagde til Abram/ Sia þu/ DROTTIN
hefur [a] tillukt mig/so eg ma eigi Børn eiga/Legg hia þier Ambatt mijna/
so eg meige/ef skie mætte/[b] vppbyggiast af henne. Abram hlydde Raust
Sarai. So tok Sarai Abrams Kuiña þa Egiptsku Ambatt Agar/⁊ gaf
hana sinum Mañe Abram til Kuiñu/þa þau høfdu buid tiu ær j Chana-
ans Lande.
Og hñ gieck jñ til Agar/⁊ hũ vard Oliett. Og s̃ hũ sa ad hũ var olietf/virte hũ lijtils sij B
na Hussfru hia sier. Þa sagde Sarai til Abram/ Þu giører mier Oriett/Eg lagda mijna
Ambatt hia þier/Enn nu hun sier/ad hun hefur Gietnad feingid/fyrerlijtur hun mig. Dæmi
Agar flyr fra Sarai
Gud i millũ þijn og mijn. Þa sagde Abram til Sarai/Sia þu/Þijn Ambatt er vnder þijnu
vallde/ giør vid hana slijkt þu villt.
Og sem Sarai villde þia hana/ þa flyde Agar i burt fra henne. Enn Eingill DRO-
TTINS fañ hana hia einum Bruñe/i Eydemørkinne/sm̃ ad liggr hia þeirre Vppsprett-
tu/sm̃ er a veigenum til Sur/Hñ sagde til hennar/Agar Sarai Ambatt/Huadan kemr þu?
Og huert villtu fara? Hun sagde/Eg flyde fra minne Hussfru Sarai. Og Eingill DRO- C
TTINS sagde til heñar/Far heim aptur til þinnar Hussfrur/ ⁊ audmyk þu þig vnder he-
ñar hende.
Og Eingill DROTTINS sagde til heñar/Eg vil margfallda þitt Sædi/so þat skal
Jsmael kallast/Gud bæn heyrer
eigen kuña ad telia fyrer fiølda saker. Og Eingill DROttins sagde framar meir til heñar/
Sia/Þu ert olietf orden/⁊ þu munt Son fæda/ hñs nafn skt þu kalla Jsmael/ Þui DRO-
TTIN hefur heyrt þinn Motgang. Hñ mũ vera eirn grim̃ur Madur/ og hñs hønd skal
vera j mote huerium mañe/og huers mans hond j mote honum/og hñ mun bua gagnuart øl-
lum sinum Brædrum
Og hun kallade Herrans nafn sem talade vid hana/Þu Gud sem sæst mig/Þui hun sag- D
de/Sannarliga hefe eg sied hier þann / sem mig sier hier epter. Þui kallade hun þann
Brunn/Bruñ þss lifanda og mig siaanda/huer Brunnur ad liggur a millum Kades ⁊ Ba-
Jsmael fæddist a lxxxvi are Abrahams
red.
Og Agar fædde Abram eirn Son/og Abram kallade þañ Son sem Agar fædde honum
Jsmael. Og Abram hafde sex vm ættrætt/þa Agar fæddi honum Jsmael.

XVII.

DA Abram var Niũ og niutijger ær a gamall/birtist DROTTIN honum/ A
og sagde til hñs/Eg er Almattugur Gud/gack fyrer mier/⁊ vertu algiørdr.
Eg vil giøra miñ Sattmala i millum mijn ⁊ þijn/og eg vil margfallda þig
harla miøg. Þa fiell Abram fram̃ a sitt andlit.
Og Gud talade framar meir vid hñ/og sagde/Sia þu/ Eg em hñ/og eg
Abram kallast hær Fader/eñ Abraham Fader Fiølmeñis
vil setia mitt Sattmal vid þig/⁊ þu skallt verda margra þioda Fader. Þar
fyrer skalltu ecke leingur heita Abram/helldur skal þitt nafn kallast Abraham / þui eg hefe
giørt þig ad Fødr margra þioda. Og eg vil giøra þig miøg margfalldligan/ ⁊ eg vil læta
koma fiølda Folks af þier/ þar skulu ⁊ eirnen Kongar koma af þier.
Sattmale Gudz vid Abraham
Og eg vil vppreisa minn Sattmala/i millum mijn og þijn/og þijns Sædis epter þig/hia
þeirra epterkomendum/med einum eilijfum Sattmala/ Ad eg sie þiñ Gud/ og þijns Sædis/
epter þig. Og eg vil giefa þier og þinu Sæde epter þig/ þad Land/j hueriu þu ert framan- B
de/Sem er þad allt Landit Chanaan/til eirnrar eilijfrar eignar/Og eg vil vera þeirra Gud.
Vmskurdarskirnen war iñsett
Og Gud sagde til Abrahams/So hallt nu mitt Sattmal/þu og þitt Sæde epter þig/hia
þeirra epterkomendum. Þetta er mitt Sattmal/sem þier skulud hallda/mille mijn og ydar/og
þijns Sædis epter þig. Allt Kallkyns sem er a medal ydar/skal vmskerast/Og þier skulut vm

skiera

skiera Yferhwd yduars Holldz. Þad skal vera Sattmals teikn/a millum min̄ z ydar. Þier
skulud vmskiera huert Sueinbarn/þa þad er ꜵtta Daga gamallt/hia ydar epterkomendum/
Lijka og eirnen huern heimafꜵddan Þræl/eda tilkeyptan/af huers kyns Vtlendinge/sem ecke
eru af ydar Sæde. So skal min̄ Sattmale vera a ydar hollde til eins eilijfs Sattmala. Og
huørt þad Sueinbarn sem ecke er vmskorid a Yferhwd sins Holldz/þess Saal skal afmast fra
hn̄s folke/þuiad hn̄ forliet min̄ Sattmala.

MMxlvij aarū epter heims sköpū/þyrer hingat burdin MicxI xv/a þui aare aþ madist Sodom og Gömorra/ þakom Isaac til ære seirna

E Og Gud sagde j an̄at sin̄ til Abrahams/Þijna Kuin̄u Sarai skalltu ecke hiedan af kalla
Sarai/helldur skal hen̄ar nafn vera Sara. Þui eg vil blessa hana/ og af hen̄e vil eg giefa
þier eirn Son/Þui eg vil blessa hana / og þar
skulu koma Þioder af henne/og suo Koningar
margra Þioda. Þa fiell Abraham fram̄ a sitt
Andlit/z broste/seigiande i sijnu Hiarta/Skal
eg eiga Barn Hundrad ꜵra gamall? og skal
Sara nijrœd Barn fæda?

Sara Gen. 18. 12

Og Abraham sagde til DROTTINS/
Eg villde Ismael mætte lifa fyrer þier. Þa
sagde Gud/Ad vijsu/ Sara þin Kuinna skal
fæda þier eirn Son/ þan̄ skalltu kalla Isaac/
Þui vid hn̄ vil eg vppreisa min̄ Eilijfan̄ Satt
mala/og vid hn̄s Sæde epter hn̄. Þar mz he-
D fe eg z bænheyrt þig vm Ismael/Sia þu/Eg
hefe blessad hn̄/og eg vil auka hn̄/og giøra hn̄
niøg margfalldan. Hn̄ skal gieta tolf Høfd-
ingia/og eg vil giøra hn̄ ad eirne mikille Þiod.
En̄ min̄ Sattmala vil eg vppreisa vid Isaac/
huern Sara skal fæda þier/i þetta mund a ød-
ru ære. Og hn̄ liet af ad tala vid hn̄/og Gud
for vpp fra Abraham.

Arca Noe

Þesse Figura a ad standa i hinum vij Cap. Genesis

Þa tok Abraham sinn Son Ismael/z alla
þa Þienara/sem̄ fæddder voru i hn̄s Hwsi/z alla
þa ē til voru keypter/og alla adra sem voru Kallkyns i hn̄s Hwse/ z vmskar Yferhwd a þra
Hollde/strax a þeim sama deige sem̄ Gud hafde bodid honum. Og Abraham var niu og niu
tijiger Aara gamall/ þa han̄ vmskar Yferhudena a sinu hollde/enn Ismael var þrettan ꜵra
gamall/þa hn̄s Hollds Yferhwd var vmskorin/A einum Deige voru þeir aller vmskorner/
Abraham/hn̄s Son Ismael/og allt Kallkyns sem var i hn̄s hwsi/heimafædder og an̄arliger
þr voru aller vmskorner mz honum.

Abraham og Ismael taka vmskurdar skirn

XVIII.

A
OG DROTTIN birtist honum i þeim † Dal Mamre/þa hn̄ sat j sijnum
Tialldbwdardyrum/og Dagurin var sem heitastur. Og er hn̄ vpplypte sij-
num Augum/sa hn̄ ad þar stodu þrijr men̄ gagnuart honum. Og sem han̄
leit þa/rann hn̄ i mot þeim vr sinum Tialldbwdardyrum / og fiell fram̄ til
Jardar/og sagde/Herra/Hafe eg fundit Nꜵd fyrer þinu auglite / þa gack
ecke fram̄ hia þinum Þienara. Eg skal sækia lijtid Vatn ad þuo ydar fæ-
tur/og huijlid ydur vnder Trienu. Eg vil bera ydur lijtid Braud/ so þier meigid styrkia ydart
Hiarta/sijdan farid ydar Leid/Þui þar fyrer eru þier komner hingad til yduars Þienara.
Þeir suørudu / Giør þu sem þu mællter.

† Lund

Abraham hliop i Tialldbwdena til Saru /og sagde / Flyt þier og meinga þria Mæler
Huite miøls/hnoda þu og baka Køkur. Og hn̄ hliop til/og tok eirn godan feitan Kalb/ og
fieck Þienaranum/hn̄ flytte sier og til reidde hn̄. Og hn̄ bar fram̄ Smiør z Miolk/z af þm
Kalbe sem hn̄ hafde tilreitt/z sette þ fram̄ fyrer þa/z hn̄ stod hia þm vnder Trienu/Og þeir
neyttu.

Þa sꜵgdu þeir til hn̄s/Huar er þijn Kuin̄a Sara? Hn̄ suarade/ hun er j Tialldbwdinne.
Þa sagde hn̄/eg vil koma til þijn aptur/ad mier lifanda/sia þu / Þa skal Sara þin Kuinna

hafa eirn Son. Þetta heyrde Sara a. bak vid Tiallðbwdar dyrnar. Enn Abraham og B
Sara voru bæde gomul/og hnijgen a efra alldur/so ad Kuennliger edlis hætter voru horfner
fra Saru. Þar fyrer broste hun mz sier sialfre/og sagde/Skal eg nu stunda epter Lysting/
þar s̄ eg er gømul orden/z miñ herra hnijgen ad alldre?
Þa sagde DROTTIN til Abrahams/Þui hlær Sara þar ad? Og seiger/Mun þad
4 Reg. 4 satt ad eg skule Barn fæda suo gomul? Er nockut DROTTNI neirn hlutur omøguligt?
Eg vil koma til þijn aptur a þessum tijma/ ad mier lifanda / og skal Sara hafa eirn Son.
Þa þrætte Sara og sagde/Eg hlo ecke/þui hun var hrædd. Eñ hñ sagde/Þad er ecke so/þu
hloost.
Þa stodu meñerner vpp þadan/ og sneru sier til Sodoma. Og Abraham gieck a leid
med þeim/og fylgde þeim a veg. Þa sagde DROTTIN/ Ma eg dylia fyrer Abraham
þui s̄ eg vil giøra? Med þui hñ skal verda ad einu myklu z mecktugu Folke/og allar Þioder
Christus a Jørduñe skulu blessast i honum. Þuiad eg veit/ad hñ mun bioda sinum Børnum/og sijnu
Gen. 12 Hwsi epter sig/ad vardueita vegu DROTTINS/z giøra þad sem riett og gott er/So ad
DROTTIN late þad koma yfer Abraham/ sem hñ hefur heitid hm̄.
Ezech. 16 Og DROTTIN sagde/Hroop þeirra j Sodoma z Gomorra er mykid/z þeirra Syn- C
der eru miøg þūgar. Þar fyrer vil eg fara ofan/og vita huort þeir hafa giørt allt epter þui
Hroope/sem komid er fyrer mig/Eda sie þad ecke/so ad eg meigi þat vita. Og meñerner sne-
ru sijnu auglite þar fra/z geingu til Sodoma.
Og Abraham var standande epter fyrer DROTTNE/ z gieck fram̄ fyrer hñ z sagde/
Abraham Villtu liflata þañ Riettlæta mz þeim Ogudliga? Ma vera þar fiñist fim̄tijgu Riettlater j
bidur fyrer þm Stadnum/Villtu þa liflata þa/og þyrma ecke Stadnum/fyrer søkum þeirra fim̄tijge Rett-
i Sodoma lætra maña/ef þeir være þar? Fiarlægt sie þier þad/ad þu skuler þad giøra/ ad drepa þann
Riettlæta mz þeim Ogudliga/ad sa hiñ Riettlate verde lijkur þeim Ogudliga/ Þad sie langt
fra þier/þu sem ert allrar Veralldariñar Domare/i onguan mata dæmer þu suo. Þa sagde
DROTTIN/Ef eg fiñ fim̄tijge Riettlatra maña i þeim Stad Sodoma / þa vil eg fyrer
þeirra Skulld fyrergiefa þeim øllum Stødum.
Abraham suarade z sagde/Af þui eg hefe vm siñ vppbyriad ad tala vid DROTTIN/ D
þar sem eg er þo Dupt og Aska. Skie ma þar sieu fim̄ midur enn fim̄tijger Riettlatra/villd-
er þu þa afma allan Stadin/vegna þeirra fim̄? Hñ sagde/Ef eg fiñ þar fim̄ og fiorutijge/
þa mun eg ecke afma Stadiñ. Og hñ talade framar meir vid hñ/og sagde/Eñ ef þar fiñast
Fiorutijger. Eñ hñ suarade/Eg vil eckert giøra þeim vegna þeirra Fiorutijge Riettlætra.
Þa sagde Abraham/Reidst mier ecke DROTTIN þo eg tale eñ meira/ Eñ ef þar fiñ-
ast þriatijge Riettlætra. Hñ suarade/ Ef eg fiñ þar þriatijgu/þa vil eg eckert giøra þeim.
Og hñ sagde/Af þui eg hefe eitt sinn til tekid/þa vil eg tala vid DROTTIN. Eñ ef þar
fiñast tuttugu/Hñ suarade/Eg vil ei fordiarfa þa vegna þra Tuttugu. Og hñ sagde/Her-
ra/Reidst ecke þo eg tale enn eitt siñ/Eñ ef þar verda fundner tiju. Og hñ suarade/Eg vil ec-
ke afma þa vegna þeirra Tiu. Og DROTTIN gieck j burt/ epter þessar Vidrædur vid
Abraham. Og Abraham for aptur til sijns Stadar.

XIX.

AD Aptne komu tueir Einglar til Sodoma/Lot sat i Borgar hlide. Og er A
hñ leit þa/þa stod hñ vpp i mote þeim/og fiell fram̄ fyrer þeim til Jardar/z
sagde/Siaed/ Eg bid/Herrar/ Komid jñ med mier i hws ydars Þienara/og
verid hier i Nott/z lætid þuo ydar fætur/so meige þid vera arla vppe/ z fer-
dast yckarn veg. Þeir søgdu/Nei/helldur vilium vid vera vte a Strætū j nott
Ebre. 13 Þa neydde hñ þa miøg þar til/so þeir geingu jñ mz honum/og komu i hañ
Hws. Og hñ giørde þeim eina Maltijd/og bakade osyrdar Køkur/ z þeir neyttu.
Enn fyrr eñ þeir fære i Sængur/þa komu Borgarmeñ Sodoma stadar/Vnger z Gam-
Synd og O- ler/allur Lydur af øllum ættum/og slou Hrijng vm husid/vtkølludu Lot/ og søgdu til hans/
hæfu werk So- Huar eru þeir meñ sem komu til þijn i Kuelld? Leid þa vt til vor/so vier meigum kieña þirra.
domita Lot gieck vt fyrer Dyrnar til þeirra/og liet aptur Dyrnar epter sier/og sagde/Kiæer bræ- B
dur/ giorid ecke suoddan Glæp. Sia/ Eg hefe tuær Dætur sem enn nu hafa ecke mann
þydst/eg vil leida þær vt til ydar/giørid vid þær huad ydur lyster. Med þui ad þier giørid
þessum

þessum mønnum eckert / Þuiad þar fyrer eru þeir hier iñgeingner/vnder skugga mijns Husa þaks. Eñ þeir suorudu/Far burt þu hiedan. Og eñ aptur/Þu ert eirn vtlendur Madr hier/ og villtu dæma oss/Nu vel/vier vilium quelia þig framar eñ þa.

Og þeir brutust hart inn a þañ mañ Lot/ Og sem þeir hlupu til og villdu briota Dyrnar 2 Pet. 2
vpp/seildust meñerner vt/og toku Lot inn i husit til sijn/og lucktu Dyrnar aptur. Enn þeir Sap. 19
menn sem voru fyrer Dyrunum vrdu slegner mz Blindleika/bæde smaer og storer/ so leingi þr
vrdu þreytter/ z fundu huørge Dyrnar

C Þa mælltu Meñerner vid Lot/Ef þu hefur nockurn Mæg/Sonu eda Dætur/edr nockurn þier vandabunden i Stadnum/þa lat þa fara hiedan/Þui vid skulū afma þeñan Stad/Þui ad þeirra Hroop er mikid fyrer DROTTNE/ Hañ sende oss hingad ad Fordiarfa þa. Lot gieck i burt/og talade vid sijna Bidla Dætra siña/ z sagde/Standit vpp og gangid vt af þssū Stad/þuiad DROTTIN vill fordiarfa þennan Stad. Enn þeim virtist hanns Ræda Gamanyrde.

Og þa ed Dagade/Budu Einglarner Lot ad flyta sier/og søgdu/ Tak þijna Konu z þijnar tuær Dætur sem þu att/so ad þu fyrerfarist ecke i Syndum þessa Stadar. Og sem hañ seinkade/þa toku Meñerner i hendur honum/z hñs Kuiñu/z hañs tueimur Dætrum/ Þuiad DROTTIN villde vægia honum/z leiddu hñ vt/z lietu hñ vt fyrer Stadiñ.

D Og þa hñ hafde leidt hñ vt/þa sagde hñ/Frelsa Ønd þijna/og lijt ei aptur a bak/og nem huerge stadar i þessu Hierade/Far a Fiall vpp/z hialpa þier þar/so þu fyrer farist eige. Þa sagde Lot til þeirra/Eigi so miñ Herra. Sia/ Med þui þinn Þienare hefur fundit Nad fyrer þijnu auglite/ad þu villder þa mykla þijna Myskunseme/þa þu hefr nu veitt mier/J þui ad þu villdet lata mig hallda lijfe/Eg kañ ecke ad hialpast a þessu Fialle/þui kañ skie ad mier verde nockut vondt so eg meige deyia. Sie/ Hier er eirn Stadur/eigi langt hiedan/til hñs get eg fluid/og er lijtill/þar vil eg hialpa mier/þo hñ sie lijtill/ad eg meige hallda mijnu Lijfe.

Þa sagde hñ til hñs/Sia/ Eg hefe nu veitt þier þessa þijna Bæn/ad eg vil ecke vmturna þeim Stad/sem þu hefur talad vm. Flyt þier þangad/z forda þier þar/ Þuiad eg kañ eckert
E ad giora/fyrr eñ þu ert þar inn komiñ. Þar fyrer kallast sa Stadur a Zoar/Og Solen var vpprunñen yfer Jørdina/þa Lot kom jñ i Zoar.

a (Zoar) kallast lijtil

Þa liet DROTTIN rigna Ellde og Breñesteine/ fra DROTTNE af Himnum/ yfer Sodoma og Gomorra/og vmturnade þeim Stødum/z øllu þui Hierade/og øllum Jnnbyggiurum Stadaña/z øllu þui/sem j Landenu vaxid var. Og hñs Kuiña leit aptur a bak/ og vard ad Salltsteine.

Gud vmturnar Sodoma og Gomorra/synande enn annad epterdæme hrædeligar Gudz Reide i giegn Syndiñe/ccciiij Aarum epter Vatzflodid/xlij arum epter andlat Noa/þa Heimuriñ hafde stadit/ MMxl viij ar/ fyrer Hingadburden Christi/ MCMJ xv ar

Abraham tok sig vpp sneiña Morguns/og for til þess Stadar/sem hañ hafde adur stadid fyrer DROTTNE/Og snere sijnu andlite i mot Sodoma/z Gomorra/z leit yfer allt Land þeirra Hierada/Og sia þu/ Þar vppgieck eirn Reykur af Landenu/þuilijkast sem Reykur af
F Ofne. Þui þa Gud vmturnade þeim Stødum/og þeirra Endemorkum/ þa miñtist hann a Abraham/og leidde Lot af þeim Borgum sem hñ eydelagde/ þar sem Lot var buande. Og Lot for af Zoar/og dualdist a Fiallenu mz sijnum tueimur Dætrum/þui hñ ottadist ad vera i Zoar/og var i einum Heller mz sijnum bædum Dætrum.

Þa sagde su Ellдre til þeirrar Yngre/Ockar Fader er hnijgen a efra alldur/og þar er eingiñ Madur epter ordin a Jørdu sem leggiast meigi med ockur/epter Veralldariñar Plagsid. Þar fyrer kom þu/og giefum Fødur ockar Vijn ad drecka/og sofum hia honum/so vid meigū kueikia Kyn af ockrum Fødur. So gafu þær honum Vijn ad drecka/þa sømu Nott. Og su enn elldre gieck jñ/og suaf mz sijnum Fødur. Enn hñ visse ecke af þa hun lagde sig/ og ecke þa hun vppstod.

G Vm Morguniñ sagde su elldre til hinnar yngre/Sia þu/J giær suaf eg mz minum Fødur/ vid vilium og so a þessare Nottu giefa honum Vijn ad drecka/ so þu meiger fara inn og sofa hia honum/ad vid mættum kueikia Kyn af ockrum Fødur. Og þær gaafu sijnum Fødr Vijn a þeirre Nottu ad drecka. Og su yngre Dotturen gieck iñ/z suaf med honum. Og hñ visse ecke til/þa hun lagde sig/og ecke þa hun vppstod.

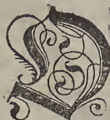
So feingu bædar Dætur Lots gietnad af sinum Fødr. Og su elldre fædde eirn Son/þañ kallade hun Moab. Af honum komu þær Þioder er Moabite kallast/ allt til þessa Dags. Moab
Su yngre fædde eirn Son/þann kallade hun Ammon/af honum komu Ammons Syner/allt Añon
til þessa Dags.

XX.

Braham flutte sig þadan i sudurætt Landsins/og sette Bustad siñ a millum A
† Framande — Cades ꝛ Sur/ꝛ vard † vtlendingr i Gerar/Og sagde vm sijna Kuiñu Sa
Gen. 12 — ra/Nun er mijn Syster. Þa sende Abimelech Konguriñ af Gerar bod epter
heñe/og liet sækia hana.
Enn Gud kom vm Nott til Abimelech j Draume/og sagde til hñs/Sia
þu. Þu skallt deyia vegna þeirrar Kuiñu/sem þu hefur tekid/þui hun a sier
Abimelech — mann. Eñ Abimelech hafde ecke snert hana/Hñ sagde/DROTTIN/villtu þa sla Rett- B
lætt Folk j Hel? Hefur hñ ecke sialfur sagt mier ad hun være sijn Syster? Hñ hefur ꝛ sagt
ad hñ være sinn Broder/Eg giørda þetta af einfolldu hiarta/ og med Saklausum høndum.
Og DROTTIN sagde til hñs i Suefne/Eg veit ad þu giørder þad af einfolldu hiar
ta/Þar fyrer hef eg vardueitt þig/so þu misgiørder ecke vid mig/og ei leyfda eg þier ad sner-
ta hana. So fa nu mañenum sijna Kuiñu aptur/þui hñ er Spamadur/ og læt hñ bidia fy
Abraham eiñ Spamadur — rer þier/og muntu lifa. Eñ ef þu fær honum hana ecke aptur/ þa skalltu vita ad þu munt
vissuliga deyia/ og allt þ þitt er. C
Abimelech reis vpp ærla/og kallade saman alla sijna þienara/og talade øll þesse ord fyr-
er þra Eyrum/ Og Folkid vard miøg ottasleigid. Eñ Abimelech kallade a Abraham/og
sagde til hñs/Þui hefur þu giørt oss þetta? Quad hefi eg misgiørt vid þig/ad þu villder lei-
da slijkan Glæp yfer mig og mitt Rijke? Ecke hefur þu breytt vid mig epter þui sem þier bar.
Og Abimelech auijtade enn framar Abraham ꝛ sagde/Quad sastu i þui/ad þu giørder þta?
Abraham suarade/Eg huxade med mier/Skie ma/ad ei sie Gudz Otte i þessum Stad/og
Gen. 12 — kann vera ad þeir slae mig i hel vegna miñar Kuiñu. Nun er þo i Sannleika mijn Syster/
þui hñ er mijns Fødurs dotter/eñ ei miñar Modr dotter/og er orden mijn Eiginkuiña. Eñ þa D
Gud baud mier ad ganga vt af mijns Fødurs hwsi/þa sagda eg til heñar/Veit mier þa Mi
skun/ ad huar sem vid komum/þa seigdu/ad eg sie þiñ Broder.
Þa tok Abimelech Naut og Saude/Þræla og Ambætter/og gaf þad Abraham/ ꝛ fieck
honum aptur Saram sijna Eigenkuiñu/ og sagde/Sia þu/ Mitt Land stendur opid fyrer
þier/þar fyrer mattu bwa huar þier best lijkar. Og hañ sagde til Sara/Sia þu/ Eg he-
fe giefid þiñu Brodr M. Silfurpeninga/ Sia: Þad sk vera ein Hulda fyrer þijnu augū/
fyrer øllum þeim sem eru hia þier/ꝛ i øllum Stødum. Og þad var heñar straff.
Og Abraham bad til Gudz/og Gud læknade Abimelech/og hñs Kuiñu/og hñs Ambætt-
er/ad þær fæddu Børn. Þui DROTTIN hafde adr til lukt allan Modurligan Kuid j
Abimelechs husi/fyrer saker Saru Abrahams Kuiñu.

XXI.

G DROTTIN vitiade Saru/sem hñ hafde lofad/og fullkomnade þad s̄ A
Gen. 18 — hñ hafde til heñar sagt. Og Sara vard oliett/ ꝛ fædde Abraham eirn Son
Gal. 4 — i elle sinne/i þeim sama tijma/sem Gud hafde sagt heñe. Og Abraham kall
Ebre. 11 — ade siñ Son þañ honum var fæddur/ Isaac/ huern ed Sara fædde honum.
Og hñ vmskar hñ a attunda Deige/so sem Gud hafde bodid honum. Abra-
ham var hundrad æra gamall þa hñs Son Isaac var hm̄ fæddr.
Isaac var fæddur þa Abraham war c æra einu Aare epter þorteydslu Sodoma — Þa sagde Sara/Gud hefur giørt mier eirn hlætur/þuiad huer þetta heyrer/ hñ mū hlæ-
ia med mier. Og hun sagde/Huer munde hafa þorat ad seigia Abraham / ad Sara hefde
Barn a brioste/og hefde fædt honum eirn Son i siñe Elle? Og barnid ox vpp/og vard afua-
nid. Eñ Abraham giørde eitt mikid Gestabod þñ dag/þa Isaac var afuaniñ.
Og þa Sara sa Son Agar hinnar Egiptsku/huern hun hafde fædt Abraham/ad hann
Ismael eirn Spottare — var eirn Spottare/þa mællte hun til Abrahams/Rek þessa Ambatt a burt/og hennar Son/
Þui ei skal þesse ambattar Sonur Arf taka mz minum Syne Isaac. Þetta Ord mispock B
nadist Abraham miøg/sokum sijns Sonar. Enn Gud sagde til hñs/Lat þier ecke mislijka
Rom. 9 — vegna Sueinsins og Ambattariñar/Helldur giør þu allt þad sem Sara sagde þier. Þuiad
Ebre. 11 — i Isaac skal þier nefnast þad Sæde. Eg vil og giøra ambattarinnar Son ad Þiod / þuiad
Gal. 4 — hñ er þitt Sæde.
Þa stod Abraham vpp ærla morguns/ꝛ tok Braud/ꝛ eirn Leigil mz Vatn/ꝛ lagde hñ a
Herdar Agar/ꝛ so Barnid med/ ꝛ liet hana fara. Nū for burt/ꝛ villtist a Eydemørkiñe hia

Bersa

BerSaba. Og þa þau hofdu vtdruckid Vatnid af Leglinum/ þa sette hun Barnid nidr vn-
der eina Eik/ gieck i burtu/ og settist nidur þar gagnuart/ so sem eitt aurskot þar fra/ þui hun
sagde/ Eige giet eg sied vppa ad Barnid deyr. Og hun settist nidur gagnuart Barnenu/ og
vpphof sijna Raust/ og grett.

Þa Bænheyrde Gud Sueinsins Græt. Og Gudz Eingill kallade af Himne til Agar/
og sagde til hennar/ Huad er þier Agar? Hrædst þu ecke/ þui Gud bænheyrde Sueinsins græt
þar sem hann liggur. Statt vpp/ tak Sueinen og leid hann þier vid hønd/ þui eg vil giøra hann at
C mikille Þiod. Og Gud vpplauk hennar augum/ og hun sa eirn Brunn/ Hun gieck þangad ad
og fyllte sinn Leigil med Vatn/ og gaf Sueinenum ad drecka. Og Gud var med honum/ Hann
ox vpp/ og bio i Eydemørku/ og vard eirn godur Skotmadur/ og bio i þeirre Eydemørku Pha-
ran. Og hans Moder tok honum til handa eina eigen Kuinnu af Egiptalande.

A þeim tijma talade Abimelech/ og Phicol hans Hershøfdinge til Abrahams/ og sagde/
Gud er med þier i øllum þinum giørningum. Þui vil eg þu vinner mier Eid/ vid Gud/ ad þu vil-
ier ecke giøra mier/ mijnum Børnum eda minum Barnabørnum nockurt grand/ helldr at þu
vilier veita Myskunseme mier og mijnu Lande/ j hueriu þu ert eirn vtlendingur/ lijka so eg vei-
tta þier. Þa suarade Abraham/ Eg vil sueria.

Saattmale a mille Abimelechs og Abrahams

Og Abraham auijtade Abimelech/ fyrer þann Vatzbrunn/ sem Abimelechs Þienarar høfdu
tekid med Ofrijke. Þa suarade Abimelech/ Eigi var mier vitanligt huer þad giørde/ Eigi he-
fur þu helldur sagt mier þad/ Ecke hefe eg helldur heyrt þad fyrr enn j Dag.

D Þa tok Abraham Naut og Saude/ og gaf Abimelech. Og þeir giørdu eitt Samband
med sier. Og Abraham tok siø Lømb/ og liet þau afsijdis. Þa mællte Abimelech til Abra-
hams/ Huad skulu þau siø Lømb sem þu lætur þar afsijdis? Hann suarade/ Þu skallt nu taka
siø Lømb af minne hende/ og þau skulu vera mier til Vitnis/ ad eg hefe grafid þennan Brunn.
Þar fyrer kallast þesse same Stadur [a] BerSaba/ Þuiad þeir sooru þar bader Eida/ Og þeir
giørdu so þar bader Samband i BerSaba.

[a] (Bersaba) þydist Eid brunnur

Þa tok Abimelech sig vpp/ og Phicol hans Hershøfdinge/ og sneru aptur i Land þeirra
Philisteis. Enn Abraham plantade eirn Lund i BerSaba/ og predikade þar vt af Nafne
DROTTINS/ þess eilijfa Gudz. Og hann var vtlendingur i Lande Philistinorum j lan
ga tijma.

XXII.

A Eptir þessa atburde freistade Gud Abrahams/ og sagde til hans/ Abraham/
Hann suarade/ Hier em eg. Og hann sagde/ Tak þinn einka son Isaac þann þu
elskar/ og far i burt i þad Landit Moria/ og fær hann þar i Forn/ til eirnrar
Brenneofornar/ a einu þui Fialle/ sem eg vil vijsa þier.

Gud byduR Abraham ad fornfæra Isaac

Abraham stod vpp snemma Morguns/ og Sødlade sinn Asna/ tok med sier
tuo af sijnum Þienurum/ og sinn Son Isaac/ klauf Vidinn til Brenneoffur-
sins/ tok sig vpp/ og feradist til þess Stadar sem Gud hafde bodit honum. Og a þeim þridia
Deige vpplypte Abraham sijnum augum/ og sa þann Stad a leingdar. Þa sagde hann til sinna
Þienara/ Bijdid hier med Asnan/ enn eg og Sueirnen vilium fara þangad/ Og þa vid høfum
lokid Bæn ockar/ þa vilium vid koma til yckar aptur.

Judith 8
Rom. 4
Ebre. 11
Syrach 44

B Og Abraham tok Fornar vidinn/ og lagde hann vppa sinn Son Isaac/ enn hann bar Elldinn og
Suerdit sier i høndum. Og þeir geingu tueir saman. Þa mællte Isaac vid sinn Fodur Ab-
raham/ Minn Fader. Abraham suarade/ Hier em eg minn Son. Og hann sagde/ Sia þu/ Hier
er Elldurinn og Vidurinn/ enn huar er † Kuikinded til Brenneoffursinns? Abraham suarade/
Minn son/ Gud mun sia sier fyrer Kuikinde til Brenneoffursins. Og þeir geingu tueir saman.

† Lambid

Og er þeir komu til þess Stadar/ sem Gud hafde sagt honum / Þa bygde Abraham þar
eitt Alltare/ og lagde Viden þar a ofan/ og batt sinn Son Isaac/ og lagde hann vppa Alltarid
ofann a Vidinn / riette sijna Hønd vt / og greip Suerdid / og atlade ad Høggua sinn
Son.

Figura og fyrermynd fornfæringar Christi vegna huerrar Gud vill Syndernar fyrergiefa og veita þad eilijfa Lijf

C Þa kallade Eingill DROTTINS af Himne til hans/ og sagde/ Abraham/ Abraham.
Hann suarade/ Hier em eg. Og hann sagde/ Legg ecke þijna hønd a Sueininn/ og gior honum
eckert. Þui nu veit eg ad þu ottast Gud/ ad þu vægder ecke þinum einka Syne/ fyrer mijnar

 saker.

ſaker. Þa vpplypte Abraham ſijnum augum
og ſa eirn Hrwt faſtan a Hornunum / a bake
ſier i einum Klungurþyrne. Og hn̄ gieck þan
gad/ꝛ tok Hrwten/ꝛ fꝏrde hn̄ i Forn til Bre-
nn̄eoffurs/i ſijns ſōar ſtad. Og Abrahā kallade
þan̄ Stad/DROTTIN ſier. Þar fyrer er
þad Malſꝏke eñ til þeſſa Dags/a þui Fialle/
DROTTIN ſier.
Og Gudz Eingill kallade eñ i an̄ad ſin̄e
af Himne/ og ſagde / Eg hefe ſuarid vid mig
ſialfan ſeiger/DROTTIN / Af þui ad þu
giørder þen̄an hlut/og villder ei vꝏgia þinum
Einkaſyne/þa mun eg bleſſa þig/og margfall-
da þitt Sæde/lijka ſem Stiørnur a Himnum/
og ſo ſem Sand a Siafar ſtrøndu. Og þitt D
Christus Gen. 12 18 28 Act. 3 Gal. 3 Sæde ſkal eignaſt Borgarhlid ſinna Ouina.
Og i þijnu Sæde ſkulu allar Þioder a Jørdu-
n̄e bleſſaſt. Þui þu varſt hlyden min̄e Røddu.
Abraham for aptur til ſin̄a Þienara/Og þeir
toku ſig vpp/ꝛ foru i Berſaba/þar var Bygd
Abrahams.
Nahors Kynſlod Epter þeſſa atburde ſkiede þad ſo/ ad Abra-
ham var ſagt/Ad Milcha hefde fꝏdt hn̄s Brodur Nahor Børn/ſem er Vz þan̄ Frumgiet-
na/og Bus hn̄s Broder/og Kemuel/af huerium Syri eru komner/og Cheſed/ꝛ Haſo/ꝛ Pil-
Rebecca das/og Jedlaph/og Bathuel. Enn Bathuel gat Rebecca. Þeſſe atta fꝏdde Milka Na
hor Abrahams Brodr/ Og hn̄s Frilla hiet Rehuma/ hu̅ fꝏdde ꝛ ſo Theba/Gahan/Tha
has/ og Maacha.

XXIII.

Sara vard cxxvij ara gømul SAra lifde Hundrad ſiø og tuttugu ꝏr/og hun andadiſt i einum høfud ſtad/ A
ſem hiet Hebron/i Lande Chanaan. Þa kom Abraham ad Barma ſier og
grꝏta hana. Sijdan ſtod hn̄ vpp fra hen̄ar Lijke/og talade mz Hetz Sonu
ꝛ ſagde/ Eg er eirn vtlendur Madr/ꝛ þo eirn in̄byggiare a medal ydar/Ge-
fed mier eiñ eiginligan ſtad/til greftrunar/hier hia ydur/ſo eg meige greft-
ra þar min̄ Framlidinn/ſem hier liggur fyrer mier. Þa ſuørudu Hetz Sy
ner Abrahā/ꝛ ſøgdu til hn̄s/Heyr oſſ kiꝏre Herra/ Þu ert eirn Gudz Høfdinge hier a mꝏl
vor/Graf þu þin̄ Framlidna hier i vorum Erliguſtum Grøfum / Eingen af oſſ ſkal meina
þier ſijna Grøf/ad þu meiger ei Jarda þin̄ framlidna þar vti.
Þa ſtod Abraham vpp/og hneigde ſig fyrer Landz folkinu/ſem var fyrer Hetz Sonum/og B
talade vid þa og ſagde/ Ef þad er ydar vilie/ad eg meige greftra hier min̄ framlidna/ſm̄ hier
liggur fyrer mier/ þa heyrid mig/ og bidiet fyrer mig Effron ſon Zohar/ ad han̄ vilie
vnna mier þeſſ tuefallda Hellers/ſem ad liggur vid endan a hn̄s Akre/ad hn̄ ſelie mier hn̄ fy-
rer Peninga/ſo mykla ſem hn̄ er verdur/hier fyrer ydur/til eins greftrunar eignardoms/ Þui
ad Effron bio a medal Hetz Sona.
Effron Þa ſuarade Effron Hetiter Abraham/ſo ad Hetz ſyner heyrdu þar vppa/fyrer øllum þm
ſem geingu vt og inn ad hn̄s Stadarport dyrum/og ſagde/Nei min̄ Herra/helldur heyr mig/
Eg gief þier þen̄an Akur/og þan̄ Helleren mz ſem þar er vid/og eg gief þier hn̄ i Valld/fyr-
er mijns Folks Barna augum/ til ad jarda þin̄ framlidin̄. Þa hneigde Abraham ſig fy- C
rer Folkinu Landſins/og talade mz Effron/ſo ad Landzfolkid heyrde vppa / og ſagde/ Vilier
a (Siclos) Siclus var Silfurpeningur at vikt halfur Eyrer Silfurs þu vnna mier Akurſins/þa bid eg ad þu vilier taka Peninga fyrer hn̄/ſo vil eg greftra minn
framlidin̄ þar vti. Þa ſuarade Effron Abraham/og ſagde til hn̄s/Min̄ Herra/Heyr mig/
Su Jørd er verd Fiøgurhundrud a Silfur peninga/eñ huad er þad reiknanda a millu̅ mijn
og þijn? Graf þu ad eins þin̄ hin̄ framlidna.
Abraham hlydde Effron ad/og vog honum þſſa Peninga vt/ſ̄ hn̄ ſagde/þar heyrdu Hets
Børn

D Børn vppa/þad voru fiøgur hundrud Silfurpeningar/gillder og geinger i Kaup. So vard
Effrons Ak/j huerīu sa tuefallde Heller var/þuert yfer fra Mamre / Abraham stadfester til
eignar bæde Akurin̄ og Hellerin̄/z øll þau Trie sem þar i kringum Akurin̄ voru/ad asiaønduē Act. 7
Hetz Sonum/z øllum þm̄ s̄ geingu vt z jn̄ vm Borgarhlid þſſ stadar.
Epter þad greptrade Abraham sijna Kuin̄u Sara/ i þeim tuefallda Heller / a Akrenum Sara var
þuert yfer fra Mamre/þad er Hebron/i Chanaans Lande. Og sa Akur z Hellerin̄ þar vti Jördut
stadfestist af Hetz børnum/Abrahams erfingium til greftrunar.

XXIIII.

A ABraham var gamall/ z hnijgen a efra alldr/z DROTTJN hafde ble- Abraham sen
ssad hn̄ i øllum hlutum. Og hn̄ sagde til sijns ellsta Þienara sem vár i hn̄s der sin̄ ellsta þie
huse/huer ed settur var yfer allt han̄s godz/ Legg þijna hønd vnder mijnar nara til ad bidia
Lendar/z suer mier vid DROTTJN Gud Himins og Jardar/ad þu sku Kuin̄u til han̄s
ler ecke taka mijnum Syne til handa nockra af þeim Chananeis Dætrum da Jsaac
honum til Eigin̄ar Kuin̄u/a medal huørra eg er buande/Helldur skalltu fa-
ra i mitt Fødurland/z til min̄ar Fostur jardar/z til minnar ættar/z bidia þar mijnum Syni
Jsaac til handa Eigin̄ar konu.
Þionen suarade/En̄ ef Konan vill ecke fylgia mier hingad i þetta Land/Skal eg þa færa
þin̄ son þangad/j þ Land af hüiu þu ert vtgeingin̄? Abraham sagde til hn̄s/ Varast þu ad
hafa min̄ Son þangad aptur. DROTTJN Gud Himins/ sa s̄ tok mig fra mijns Fød-
urs Hwsi/og fra min̄e Odal Jørdu/sa s̄ talade vid mig/z van̄ mier Eid/z sagde/Þetta Land
vil eg giefa þijnu Sæde/Hn̄ mun senda sin̄ Eingil fyrer þier/suo þu munt þar taka mijnum Einglar hial
B Syne til handa Eigenkonu/En̄ vilie Konan ecke fylgia þier/þa ert þu kuittur þessa Eidz/en̄ pa til heilags
eins kostar/lattu min̄ son ei koma þangat. Þa lagde Sueirnen sijna Hønd vnder Lendar A- Hiuskaparbandz
brahams sijns Herra/z van̄ hm̄ Eid at þſſu.
So tok Sueirnen tiu Vlfballda af sijns Herra Vlfbølldum/ z for af stad/og hafde all-
ra handa nitz sier af sijns Herra Godze/og audæfum. Og hn̄ tok sig vpp/ og for i Mesopota-
miam/til Borgar Nahor/Þar huijlde hn̄ sijna Vlfballda vtan Borgar/i mote Aptne / hia
einum Brun̄e/a þeim tijma sem Konur foru vt / j veniuligan tijma epter Vatne. Og hann
sagde.
DROTTin̄ Gud mijns Herra Abrahams/Kom nu a þessū Deige til mijn/z veit My- Bæn Abra-
skunseme mijnum Herra Abraham/Sia/Eg stend nu hier hia þessum Brun̄e/og man̄anna hams Þienara
Dætur af Borgin̄e koma nu hingad epter Vatne/z þa hier kiemur nu ein Þijka til huerrar
eg seige/Set þijna Skiolu nidur/z lat mig drecka/z hn̄ seiger/Dreck þu/Eg vil z giefa þi-
num Vlfølldum ad drecka/Ad hun sie su hin sama/sem þu hefur fyrer hugad þijnum Þion
Jsaac. Og at eg meige merkia hier vt af/ad þu hefur audsynt Myskunsemd minum Herra.
C Enn ædur hn̄ hafde þetta vt talad/Sia/ Þa kom Rebecca vt/ hun var Dotter Batuels/ Rebecca Ba-
Sonar Milka/og Milka var Nahors Abrahams Brodur Kuinna/og hn̄ bar eina Skiolu tuels dotter
a Øxlin̄e/z var miøg væn Þijka z frijd/z enn þa Jungfru/so eingin̄ man̄ hafdi en̄ þa þydst Gen. 22
hana. Hun stie ofan i Brun̄in̄/z fyllte sijna Skiolu/z kom vpp aptr. Þa ran̄ Abrahams
Þienare i mot hen̄e/og sagde/Gief mier ad drecka lijtid Vatn af þin̄e Skiolu. Hun sagde/
Dreck minn Herra. Og strax tok hun Skioluna/z sette nidur/z gaf honum ad drecka. Og
sem hn̄ hafde druckit/þa sagde hun/Eg vil z draga Vatn til þin̄a Vlfballda/þangad til at
þeir hafa aller druckid. Og hun flytte sier/ og steypte vr Skiolunne i Vatzren̄una/ z hliop
aptur ofan i Brun̄inn/z dro Vatnid vpp/z vatnade øllum hn̄s Vlfølldum.
Man̄in furdade þta/vm hana/med sialfum sier/ þeigande/þar til hn̄ kyn̄e ad vita huort
DROTTJN villde lata hn̄s Reisu luckast edur ei. Og sem han̄s Vlfalldar høfdu aller
druckid/tok hn̄ eina gulliga En̄isspøng/ad vikt halfr Syclus/z sette tuo Armhringa a hen̄ar
hendur/s̄ voru ad vikt tiu Sycli Gulls. Og hn̄ sagde/Mijn Dotter/Huerra Man̄a ert þu?
Seig þu mier þad/Er ecke Rwm i þijns Fødurs hwse ad herbergia oss? Hun suarade/Eg er
Bathuels Dotter Sonar Nahors/sem Milcha fødde honum/Og hun sagde framarmeir til
hn̄s/Vier høfum Halm z Hey nog/z gott Rwm til ad herbergia ydur.
D Þa laut Madurin̄ nidr/z bad til DROTTJNS/z sagde/Lofadr sie DROTTJN Abrahams
Gud mijns Herra Abrahams/s̄ ecke hefur snuid sin̄e Myskun z San̄leika i fra mijnū Her- Þienare þackar
Gude

ra/Þuiad DROTTJN hefur leidt mig þañ rietta Veg / hingad til mins Herra Fødur
Broders huss/Og Þÿkan rann heim/& bar øll þsse ord j siñar Modur hus.
Eñ Rebecca ætte eirn Broder/sem hiet Laban/Hñ gieck vt til Mañsins/ ad Bruñenum.
Og sem hñ sa Eyrnagullid/og Hringana a høndum siñar Systur/& heyrde Ord Rebeccu siñ-
ar Systur/þ hun sagde/so & so hefur Madurinn Mællt. Þa kom hñ til Mannsins / Og sia
þu/Hñ stod hia Bruñenum/mz sijna Vlfallda. Og hñ sagde/Kom hier jñ þu blessadur af
DROttne/þui stendr þu hier vte? Eg hefe buid þier Herberge/& skickad Rwm til þiña Vlf-
allda. Og hñ leidde mañiñ jñ i Hwsit/& sprette af hñs Vlføllдum / & gaf þeim Halm og
Hey/Og so Vatn til ad þuo hñs fætur/& hñs maña sem komu mz honum. Og hñ sette fæd-
slur fram fyrer hñ.
Eñ hñ sagde/Eg vil ei Matar neyta/fyrr enn eg hefe rekid mitt Erinde. Þeir suørudu/ E
Seig þu fram þitt erinde. Hñ suarade/Eg er Abrahams Þienare/og DROTTJN hef-
ur rÿkugliga blessad miñ Herra/ad hñ er Stormegtugur ordiñ/& hañ hefur giefed hm̃ Naut
& Saude/Silfur & Gull/Þræla & Ambatter/Vlfallda og Asna. Og hier mz hefur Sara
mÿns Herra Hussfru fædt honum eirn Son j siñe Elle/honū hefur hñ giefed allt þ sem hñ a.
Og miñ Herra hefur tekid eid af mier/& sagt/Þu skt ei taka mÿnū Syne til hāda nockra
Kuiñu af þessum Chanaans Dætrum/j þui Lande sem eg by/Helldur far þu til mÿns Fød-
urs hwss/og til miñar ætt Jardar/& tak þar mÿnum Syne til handa eina Kuiñu. Enn eg
suarade mÿnum Herra/ Eñ ef Kuinnan vill ecke fylgia mier? Þa sagde hann til mÿn/Sa
DROTTJN fyrer huerium eg geing/hñ mun senda siñ Eingil med þier/ og greida Gøtu
þÿna/so ad þu munt taka mÿnum Syne til handa eina Kuiñu/vt af miñe ætt/& af mÿns Fø
durs Hwse. So skalltu vera kuittur fyrer þeim Eide/nær þu kemur til miñar ættar/vilie þr
ecke giefa þier hana/so ertu og kuittur þessa Eidz.
Þui kom eg a þessum Deige til Bruñsins/& sagde/DROTTJN Gud mins Herra A-
brahams/Hafer þu giefed mier Nad/ til þssarar Reisu s̄ eg hefe ferdast/Sia þu/Eg stend
hier hia þessum Bruñe/& nær hier kiemur nu ein Jungfru ad draga Vatn/ & eg seige til he-
ñar/Gief mier lÿtid Vatn af þiñe Skiolu til ad drecka. Og hun seiger/Drecktu/Eg vil og
draga Vatn vpp til þinna Vlfallda/Ad hñ skal vera su Kuiña/s̄ DROTTJN hefr fyr-
erhugad/ad vera skule mins Herra Sonarkuiña.
Enn adur eg hafda vt talad þesse ord/j mÿnu Hiarta/Sia/ Þa kom Rebecca vt hingad/
og bar eina Skiolu a sijnum Øxlum/& hun stie nidur til Bruñsins/ & dro vpp Vatnid. Þa F
sagda eg til heñar/Gief mier ad drecka. So tok hun Skioluna strax af sinne Øxl/og sagde/
Drecktu/Eg vil & giefa þÿnum Vlføllдum ad drecka/& eg drack. Hun vatnade og so Vlf-
ølldunum.
Eg spurde hana og at/Huers Dotter ert þu? Hun suarade/Eg er Batuels Dotter/ sem
er Nahors Son/huern ed Milcha fædde honum. Þa liet eg eitt † Hlad vm heñar Enne/ og
Armhring a heñar hendur. Og eg laut nidur og tilbad DROTTJN/& lofade DROT-
TJN Gud mÿns Herra Abrahams/sem færde mig hingad þañ rietta Veg/ad eg skyllde fa
mÿns Herra Brodurdotter/hñs Syne til handa.
Þar fyrer/ ef þier viliet syna Vinattu & Tru mÿnum Herra/þa seiged mier þ/Eñ vilie
þier þad ecke/ þa seigid mier og eirnen þad / suo ad eg meige vÿkia añadhuort til Hægre edur
Vinstre handar.
Þa suarade Laban og Bathuel/& segdu/Fra DROTTNJ er þetta komid / þar fyrer
kuñum vier ecke neitt at mæla i mote þier/huorke jllt nie gott. Sia þu/þar er Rebecca frame
fyrer þier/Tak þu hana og far aptur/ad hun sie þÿns Herra Sonar Kona/so sem DROT
TJN hefur sagt.
Og sem Abrahams Þion heyrde þesse Ord/hneigde hñ sig til Jardar/ fyrer DROTT-
NE. Og hñ tok vpp Silfur/Gull/gersemar/& Klædnad & gaf Rebeccu. Eñ heñar Bro-
dur og Modur gaf hñ Jurter. So æt hñ og drack/& þeir meñ sem voru mz honum/og þeir
voru þar vm Nottina.
Ad Morne dags stod hñ vpp/& sagde/Leyfed mier nu ad fara heim til mÿns Herra. Þa G
suarade heñar Broder & Moder/ Lat þu Stulkuna blÿfa hier hia oss/eina tÿu Daga/sijdan
mattu fara. Hñ sagde til þeirra/Tefiet ecke fyrer mier/þuiad DROTTJN hefur giefed
mier eina Luckusamliga Reisu/Latid mig fara heim til mÿns Herra.
Þau suørudu/Vier vilium kalla a Þÿkuna/ & spyria epter huad hun sialf seiger til. So
køll-

Laban Bro-
der Rebeccu

† eñesspøng

a
(Jurter)
Dyrmæta Audx
tu

kølludu þau Rebeccu fyrer sig/ ꝛ søgdu til hennar/ Villt þu fara med þessum Manne? Hun
suarade/ Ja/ Eg vil fara mz honum. So lietu þau Rebeccu sijna Systur/ og hennar Fostur
moder fara mz Abrahams Þienara/ ꝛ mz hn̄s Møn̄um. Og þau blessudu Rebeccam/ ꝛ søg
du til hen̄ar/ Þu ert vor Syster/ vaxe af þier mørg Þusund þusunda/ og þitt Sæde skal
eignast Borgar hlid sin̄a Ouina. So tok Rebecca sig vpp mz sijnum Ambáttum/ og set-
tu sig a Vlfallda/ ꝛ foru mz Man̄enum. Og þienaren̄ medtok Rebeccam / og for af stad.

En̄ Jsaac kom fra þm Brun̄e/ s̄ kalladist þss lifanda ꝛ siaanda/ Þui hn̄ bio i Sudurætt
Landsins/ og var vtgeingen i mote Áptne/ vt a Akurin̄/ ad giora sijna Bæn. Og sem hn̄ vpp
lypte sijnum augum/ sa hn̄ huar Vlfalldar komu. Og er Rebecca leit vpp / ꝛ sa Jsaac/ stie
hun nidur af Vlfalldanum/ og sagde til Sueinsins/ Huer er sa madur sem kiemur a mote oss
þar a Akrinum? Hn̄ sagde/ Þad er min̄ Herra. Þa tok hun sijna Kapu/ ꝛ hulde sig. Og
Sueirnen sagde Jsaac fra øllum þeim atburdum sem skied høfdu/ og huad han̄ hafde giørt.
Þa leidde Jsaac hana i Tialldbwd sin̄ar Modur Sare/ Og tok hana sier til Eigenkonu/ og Jsaac hefur þa verid xl ára gamall
so elskade hn̄ hana/ ad hn̄ fieck Huggun þess Harms sem hn̄ hafde epter sijna Modur.

A

XXV.

OG Abraham gipte sig aptur/ og tok sier eina Kuin̄u/ sem hiet Ketura. Abrahams
Hun fædde honum þessa Sonu/ Simron/ og Jaksan/ Medan og Midi- Børn sem hann
an/ Jesbak ꝛ Suah. Og Jaksa gat Seba og Dedan. En̄ Dedan Børn atte vid Ketura
voru þesse/ Assurim ꝛ Latusim og Leumim. Og Midians børn voru/ Epha/ 1 Para. 1
Epher/ Hanoch/ Abida/ ꝛ Eldaa. Þesser aller eru Keture Syner.

Og Abraham gaf Jsaac øll sijn Audæfe. En̄ þeim ødrum Børnum s̄
hn̄ hafde mz sijnum Frillum gaf hn̄ gáfur/ ꝛ liet þa fara a burt i Austur ætt/ fra sijnum sy-
ne Jsaac/ a medan hn̄ var en̄ a lijfe.

Þetta er Abrahams alldur/ sem hn̄ lifde/ Hundrad fim̄ og siøtijger ár/ so hn̄ for hnignāde Abrahams
og andadist i godre Elle/ þa hn̄ var hnijgen ad alldre/ og saddur af Lijfdøgum/ og safnadist til alldur clxxv
sins Folks. Og hn̄s Syner Jsaac og Jsmael jørdudu hn̄ i þeirre tuefalldre grøf/ a Akre E- ár
phrons Zoar Hetiters sonar/ s̄ ad liggur þuert yfer fra Mamre/ a þm Akre hun Abraham
B keypte ad Hetz sonum. Þar var Abraham jardadur hia Sara sin̄e Eigenkuin̄u.

Og epter andlát Abrahams blessade Gud Jsaac hn̄s Son/ ꝛ Jsaac bio hia þeim Brun̄i
þess lifanda ꝛ siaanda.

Þesse er Jsmaels Abrahams Sonar ættkuijsl/ sem Agar Egiptska ambatt Saru fædde
honum/ og þesse eru Jsmaels sona nøfn/ sem þeirra ætt er nefnd epter. Nebaioth/ var hanns Jsmaels ættkuijsl
Frumgieten son/ sijdan Kedar/ Adbeel/ Mibsam/ Misma/ Duma/ Masa/ Hadar/ Thema/
Jetur/ Naphis/ ꝛ Kedma. Þesser eru þeir Jsmaels syner/ mz þeirra nøfnum/ vti þeirra Kø-
stulum og Stødum/ Tolf Høfdingiar yfer þeirra Folke. Og þetta er Jsmaelis alldur/ Hū- Jsmaels alldur
drad þriatijgu ꝛ siø ár/ for hn̄ hnignande ꝛ andadist/ og safnadist til sijns Folks. Og þeir
biuggu fra Heuila og in̄ til Sur/ giegnt Egiptalande/ þar sem men̄ fara til Assyriam. Hn̄
† fiell fyrer øllum han̄s brædrum. † andadist

C Þesse er Jsaac Abrahams sonar ættkuijsl/ Abraham gat Jsaac. Og Jsaac var fiorutiju
ára gamall/ þa hn̄ gieck ad eiga Rebechu Bathuels Dotter hins Syrlenska/ af Mesopota-
mia/ syster Labans hins Syrlendska.

Og Jsaac bad til DROTTINS fyrer sinne Kuin̄u/ þui hun var Obyria. Og DR- Jsaachs ættkuijsl
OTTJN heyrde hn̄s Bæn/ Og Rebecca hn̄s Kuin̄a fieck gietnad. Og Børnen hnitludust
vid i hen̄ar Kuide. Þa sagde hun/ Ef þad skal so ganga mier / Þui er eg þa Olient orden?
Og hun gieck i burt/ og spurde DROTTJN þar ad/ Og DROTTJN suarade henne/
Tuær Þioder eru i þijnum Kuide/ ꝛ tueggia hāda Lyder skulu skiliast fra þijnum Kuide/ Og
Lydur mun Lyd yferstijga/ og hin̄ meire mun þeim min̄a þiona.

Og sem sa tijme kom/ ad hun skyllde liettare verda/ Sia/ Þa voru þar Tuiburar j hennar
Kuide. Og hin̄ fyrste sem kom i Lios/ hn̄ var raudur ad lit / og allur saman lodinn sem eitt
Skin̄/ Og þeir nefndu hn̄ Esau. Jafnsnart kom i lios hn̄s Broder/ og hiellt vm Ristena á Esau
D Esau sinne hende/ og þui nefndu þeir hn̄ Jacob. Jsaac var sextugur ad alldre / þa þeir voru Jacob
fædder. Og sem Sueinarner voru nu vagsner/ þa giørdist Esau Veidemadz og akurmadz/
enn Jacob var einfalldur madur/ og bio i Tialldbwdin̄e. Jsaac elskade Esau/ og át giarna

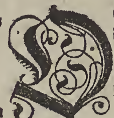
af han̄s

af hn̄s Veide/ enn Rebecca vñe meir Jacob.

† Sodningu — Og Jacob hafde matgiørt eirn Riett/ Og i þui bile kom Esau af Akre/ og var modur/ og sagde til Jacob/ Lat mig smacka af þeirre raudu † Matgiørd þinne/ þui eg em miøg modr/ Og af þui kallast hn̄ Edom. Eñ Jacob sagde/ Sel þu mier þa i dag þijna frumgietning. Esau suarade/ Sia/ eg ma deyia/ huad stodar mig su frumgietning? Þa sagde Jacob/ Þa vinn mier Eid i dag þar ad. Og hn̄ sor honum Eid/ og so sellde hn̄ Jacobe sijna Frumgietning. Þa gaf Jacob honum Braud/ og af þeirre Matgiørd sem hn̄ hafde tilreitt. Og hn̄ at og drack/ reis vpp & gieck j burt/ So lijtils virte Esau sina Frumgietning.

XXVI.

Hallære a døgum Jsaacs

G þar vard eñ mikid Hallære i Landinu/ meira eñ þad Hallære er adur var a A
døgum Abrahams. Og Jsaac for til Abimelech Kongs Philistinorum af
Gerar.

Fyrerheit vm Canaans Land

Þa vitradist DROTTJN honum/ & sagde/ Far þu ecke i Egiptaland/
helldur vert þu i þui Lande sem eg seige þier / Vertu eirn vtlendingur i þessu
Lande/ eg vil vera med þier/ & blessa þig/ Þuiad þier og þijnu Sæde vil eg gie
fa øll þesse Lønd/ & eg vil efna þañ Eid/ sm̄ eg soor þinum Fødur Abraham. Og eg vil þitt
Sæde margfallda so sem Stiørnur a Himnenum/ & eg vil giefa þijnu Sæde øll þesse Lønd.

Christus fyrerheitiñ Jsaac

Og i þijnu Sæde skulu allar Þioder a Jørduñe blessast. Fyrer þui ad Abraham var hlydugr
miñe Roddu/ og vardveitte mijn Boderd/ mijn Riettinde/ mijnar Skickaner/ & mitt Løgmal.

Og Jsaac bio i Gerar. Eñ sem Folkid i Stadnum spurde ad hn̄s Kuiñu/ þa sagde hañ/
Hun er mijn Syster/ Þui hn̄ vogade ei ad seigia/ Hun er mijn kuiña/ meinande/ kañ skie þeir
slae mig i Hel Rebeccu vegna/ þui hun var harla frijd.

Sem hn̄ hafde nu verid þar nockra stund/ leit Abimelech Philisteis Kongur/ j giegnū eiñ B
glugg/ & vard þess var/ ad Jsaac liek vid Rebeccu sijna Konu. Þa kallade Abimelech a Jsa-
ac/ & sagde/ Sia/ Hun er þijn Eigenkona/ Þui hefur þu þa sagt/ ad hun være þijn Syster?
Jsaac suarade honum/ Eg hugsade mz mier/ skie ma þeir slae mig i Hel fyrer heñar skulld.
Þa sagde Abimelech/ Þui hefur þu so breytt vid oss? Þad hefde snart kuñad ad skie/ ad noc-
kur af Folkinu hefde lagst mz þiñe Kuiñu/ þa hefder þu leidt eiñ Glæp yfer oss. Þa baud A-
bimelech øllu sijnu Folke/ & sagde/ Huer hn̄ snerter þeñan mañ eda hn̄s Konu / sa skal deyia.

Og Jsaac sæde i þui Lande/ og hn̄s Akur bar hundradfalldan Auoxt a þui are/ Þuiad
DROTTJN blessade hn̄. Og hañ vard audigur og efldist meir og meir/ allt þar til ad
hn̄ vard miøg Megtugur/ so ad hn̄ vard storaudigur ad Kuikfie sma & storu/ hn̄ hafde & fiøl-
da þionustu folks. Þar fyrer øfundudu Philistei hn̄/ og byrgdu aptur alla þa Bruña/ s̄ hn̄s
Fødurs Þienarar høfdu grafed/ j Abrahams hn̄s Fødurs tijd/ & fylltu þa mz Molld/ So ad
Abimelech sagde til hn̄s/ Vijk fra oss/ þuiad þu ert orden Megtugre eñ vier.

a (Esek) kallast Oprijke

b (Sithna) kallast motstād

c (Rehoboth) wydd/ breidd

Þa for Jsaac burt þadan/ & sette sijna Tialldbwd j þeim Dal Gerar/ & bio þar. Og hañ C
liet vppgrafa þa Bruña aptur sem þeir høfdu grafid a døgum Abrahams hn̄s Fødurs/ hu-
ia Bruña ad Philistei høfdu byrgt aptur epter Abrahams dauda. Og hann gaf þeim þau
sømu nøfn/ sem hn̄s Fader hafde adur giefid þeim. So grofu Jsaacs Þienarar i Dalnum
og fundu þar eirn Bruñ lifanda Vatz. Eñ Hirdararner af Gerar þrættust a vid Jsaacs
Hirdara/ & søgdu/ Þad er vort Vatn/ Þar fyrer kallade hn̄ þn̄ Bruñ [a] Esek/ þui þeir giørdu
honū þar oriett. Þa groofu þeir eñ eirn Bruñ/ Og þeir kijfudu eirnen vm hn̄/ Og þui kall-
ade hn̄ hn̄ [b] Sithna. Þa for hn̄ þar fra/ og grof eirn añan Bruñ/ & þr høfdu eckert kijf vm
hn̄/ Þar fyrer kallade hn̄ hn̄ [c] Rehobot/ og sagde/ Nu hefr DROTTJN giefed oss Rwm
og lætid oss vaxa i Landinu.

Sijdan for hn̄ þadan til BerSaba. Og DROTTJN vitradist honū þa sømu Nott/
& sagde/ Eg er þijns Fødurs Abrahams Gud/ Ottast ecke/ þui eg er mz þier/ & eg vil blessa
þig og marfallda þitt Sæde/ vegna mijns Þienara Abrahams. Þar bygde hann eitt

† Akallade nafn DRottinns

Alltare/ og † predikade vm DROTTJNS nafn/ & sette þar sijna Tialldbwd/ & hn̄s Þie- D
narar grofu þar eirn Bruñ.

Og Abimelech for til hn̄s fra Gerar/ & hn̄s Vinr Ahusath & Phicol hn̄s Hershøfdinge/
Þa sagde Jsaac til þeirra/ Þui kome þier til mijn? Huern þier hafed adur hatad/ og rekid
fra ydur? Þeir suørudu/ Vier siaum berliga / ad DROTTJN er med þier/ Þar

fyrer

fyrer søgdū vier/ ad þar skyllde vera Suardage a millū þijn & vor/ so ad vier viliū giøra eirn
Sattmala vid þig/ ad þu skuler onguan skada giøra oss/ so sē vier høfum ecke snortid þig/ &
ei añat giørt þier eñ allt gott/ & vier lietum þig fara j Fride/ Eñ þu ert nu blessadur af DR-
OTTNE. Hñ giørde þeim eitt Giestabod/ og þeir ǽtu og drucku. Og þeir stodu snemma
vpp vm Morgunen/ & vñu Eida huorer ødrum. Og Isaac liet þa fara/ & þr foru fra honū
i Fride.

Sattmale a mille Isaac og Abimelech

Þañ sama Dag komu Isaacs þienarar/ & søgdu honum af þeim Bruñe sem þeir høfdu
grafed/ og søgdu til hñs/ Vier høfum fundid Vatn. Og þañ Bruñ kallade hñ Saba/ Þar
af kalladist sa Stadr BerSaba allt til þessa dags.

Ber kallast Bruñur Saba Eidur

Þa Esau var fiorutijger ǽra gamall/ Þa gieck hñ ad eiga Judith Dotter Beri Netitei/ &
Basmath Dotter Elons Netitei/ Þær giørdu bádar hiartans Sorg Isaac & Rebeccu

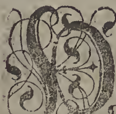
Esau tekur tuær Eigenkonur.

XXVII.

A O G þad skiede so/ þa Isaac var ordiñ gamall ad alldre/ ad hm̄ glaptist Syn/
so ad hañ sá ecke. Hañ kallade þa sinn elldra Son Esau til sijn/ & sagde til
hñs/ Miñ Son/ Hñ suarade honum/ Hier er eg. Og hñ sagde/ Þu sier ad eg
er orden gamall/ & veit ecke nær eg mun deyia/ þui tak nu þijn veidarfære/ þitt
Þijlnakofur & þiñ Boga/ & far vt a Mørkina/ & veid mier nockut Villudyr/
reid þu mier þar af fædslu/ þa þu veist eg vil giarnan hafa/ & ber mier hana
jñ hingad/ ad eg meige eta þar af/ so ad mijn Sál meige blessa þig/ adur eñ eg Andast. Re-
becca heyrde þesse ord/ sem Isaac mællte til sijns Sonar Esau. So gieck Esau vt a Mark-
ena ad veida Villudyrid/ so hñ mætte færa þad heim.
Þa mællte Rebecca til Jacobs sijns sonar/ Sia þu/ Eg heyrda þiñ Fødr talanda vid þiñ
Brodur Esau/ & sagde/ Ber hingad til mijn af þiñe Veide/ & tilreid mier fædslu/ ad eg eti þar
af/ so ad eg giefe þier Blessan fyrer DROTTNI/ adur eñ eg andast. Suo hlyd nu Son
minn Røddu miñe/ so sem eg seige þier/ Far þu til Hiardariñar / og haf hingad til mijn tuø
þau bestu Kid/ so eg kuñe ad giøra af þeim Fædslu þijnum Fødur til handa/ af huerre hañ
giarna neyter/ Þa Fædslu skalltu bera jñ til þijns Fødurs/ ad hñ ete þar af/ so at hñ bleze þier
adr eñ hñ andast.
B Jacob sagde til Rebeccu siñar Modur/ Sia/ Miñ Broder Esau er Lodiñ enn eg er snøg-
gur/ ma vel skie ad miñ Fader þreife a mier/ & honum þijke þa sē eg hafi viliad bleckia sig/ og
føre þa Bøluan yfer mig eñ ecke Blezan. Þa sagde hñs Moder til hñs/ Sú bøluan kome
yfer mig Son miñ/ hlyd þu ad eins miñe Røddu / & far ad sækia mier þad sem eg hefi sagt.
Hñ gieck a burt/ sockte Kiden og bar þau siñe Modur. Og hun matbio eina Fædslu þa sē
hñs Fader villde giarna hafa/ Og hñ tok þau bestu Klæde Esau sijns elldra Sonar/ þau sem
hun hafde j geymslu hia sier/ & førde Jacob sinn yngra Son i þau/ enn skiñid af Kidenu liet
hun vm hñs hendur/ og þar sem hñ var ber a Hálsinum/ Og fieck so Jacob sijnum Syne þær
Fædslur sem hun hafde tilbuid/ og so Braud.
Og hñ gieck jñ til sijns Fødurs/ & sagde/ Minn Fader. Hñ suarade/ Hier er eg. Huer ertu
minn Son? Jacob sagde til sijns Fødurs/ Eg er Esau þinn Frumgietinn Sonur/ Eg hefe
giørt þad sem þu bijfalader mier/ Rijs þu vpp/ & Sit/ og et af mijnu Villubráde/ suo ad þijn
Sála meige blessa mier. Þa sagde Isaac til sijns Sonar/ Son minn/ Huernen mátter þu
fiña þad so snart? Hñ suarade/ DROTTIN Gud þiñ giørde þad/ ad þat rañ suo skiott j
mote mier. Þa sagde Isaac til Jácobs/ Kom hingat miñ Son/ so eg meige þreifa a þier/ og
C reyna huert ad þu ert miñ Son Esau elligar ei. Þa gieck Jacob ad sinum Fødur Isaac. Og
sem hñ hafde þreifad a honum/ sagde hñ/ Rødden er Jacobs Rødd/ enn Hendurnar eru Esau
hendur. Og hñ þeckte hñ ecke/ þui hñs hendur voru lodnar so sē hendur Esau hñs Brodurs.
Og hñ blezade honum.
Og sagde til hñs/ Huort ert þu Minn Son Esau? Hñ suarade/ Ja/ Eg er hñ. Þa sagde
hñ/ Fær mier þa hingad minn Son/ & lát mig eta af þijnu Villubráde/ Suo ad mijn Sál
blesse þig. Þa bar hñ honum fædslu/ & hñ át. Hñ bar honum og Vijn/ og hñ drack. Sijdā
sagde hñs Fader Isaac til hñs/ Kom hier Son minn og kyss mig. Og hñ gieck ad honum og
kyste hñ/ og sem hñ kiende Ilmen af hñs Klædum/ þa blessade hñ hñ og sagde.
Sia/ Mijns Sonar Ilmur er so sem Ilmur af þeim Akre huern DROTTINN hefur
blessad/

Jsaac blessar Jacob/i stadenn Esau blessad. Gud giefe þier Døgg af Himne/og Feite Jardar/⁊ nægd Korns ⁊ Vijns. Þioder
skal þiona þier/ og Folked skal falla þier til Fota. Vertu eirn Herra yfer þijnum bræd
rum/og Børn þinnar Modur skulu Lwta þier. Bøluadur vere sa sem þier bøluar/⁊ bless-
adur sie sa sm̃ þig blessar.
Og sem Jsaac hafde endad þessa Blessan yfer Jacob/⁊ Jacob var sem naumast vtgein- D
gen fra sijnum Fødur Jsaac/þa kom Esau hñs Broder heim fra sijnum Veideskap/ og hañ
tilreidde Fædslur/og bar þær jnn til sijns Fødurs/⁊ sagde til hñs/Rijs vpp minn Fader/ ⁊ et
af Veide þijns Sonar/so ad þijn Ond meige blessa mier. Þa suarade Jsaac hñs Fader/Hu
ert þu? Hñ suarade/Eg er Esau þiñ Frumgietin sonur. Jsaac vard harla miøg felmtfull-
ur/⁊ sagdi/Huad var þad þa fyrer eirn Veidemañ sem mier færde Fædslur/og eg ät af þvim
øllum/ædur þu komst/⁊ eg blessade hm̃/⁊ hñ mun vera blessadur.
Og þ Esau heyrde þesse sijns Fødurs ord/þa griet hñ mz hærre Røddu/⁊ vard miøg Sorg
fullur/og sagde til sijns Fødurs/Blessa þu mier og so/ Fader miñ. Hñ suarade/Þiñ Broder E
(Jacob) kallast/vnder þo tum trodande kom mz Kiænsku/⁊ tok j burt þijna Blessan. Þa sagde hñ/Rietteliga er hañs nafn Jacob/
Þui hñ hefur nu i tuær reisr vnder footum trodid mig. Mijna Frumgietning tok hñ burt/og
Sia/Nu hefur hñ i añat sinn ⁊ so tekid mijna Blezan. Og hñ sagde/Hefur þu þa ecke æt-
lät mier epter neina Blessan?
Jsaac suarade ⁊ sagde til hñs/Eg hefe sett hñ til eins Herra yfer þig/og alla hñs Brædr
okade eg vnder hñs Þrældom/eg hefe ⁊ sied hm̃ fyrer Korne og Vijne/ Huad skal eg nu giøra
þier miñ Son? Esau sagde til sijns Fødurs/Hafder þu ecke vtan þa eina Blessañ/ miñ Fa-
der? Blessa mig ⁊ so/miñ Fader. Og hñ vpphoof sijna Raust og griet. Þa suarade Jsaac/
og sagde til hñs/ Sia þar/ Þu skallt hafa eitt Feitt Heimile a Jørdunne/og af Døggu F
Himinsins hier ofan ad/ af þinu Suerde skalltu næra þig/⁊ þiona muntu þijnu Brodr. Og
þad mun skie/ ad þu munt vera eiñ Herra/ ⁊ muntu slijta hñs Ok af þijnum Halse.
Og Esau vard reidur vid Jacob/søkum þeirrar Blessanar sem hñs Fader hafde blezad hñ
med/og hñ sagde i sijnu hiarta/Su stund skal snarliga koma ad miñ Fader skal græta/þui eg
vil sla Jacob miñ Brodur j Hel. Og Rebecca fieck þad at vita/ad Esau heñar Frumgietne
Son hafde so sagt/Þui sende hun j burt/og liet kalla siñ yngsta Son til sijn/⁊ sagde til hñs/
Sia/Þiñ Brodr Esau heitast vid þig/ ad hñ vilie lijfläta þig/Þui heyr þu nu mijn ord/miñ
Son/Tak þig vpp/ og fly til mijns Brodurs Laban i Haran/og vert vm stund hia honum/ G
so leinge ⁊ þar til ad sefast grimd Brodur þijns/ og þar til hñs reide stillist/ ⁊ þad rennur af
honñ/þ þu hefur hm̃ j mote giort/Sijdan vil eg senda þier bod/⁊ hafa þig burt þadan/Þui
skal eg missa yckur bæda a einum deige?
Gen. 26 Og Rebecca sagde Jsaac/Mier leidist ad lifa vegna þeirra Hetz dætra/ Ef ad Jacob te-
kur sier Eigenkonu af þeim Hetz dætrum/þær sem eru mz soddan hætte sem þessa Landz Dæ-
tur/eg vil þa ecke leingur lifa.

XXVIII.

Jacob fer i Haran Osee 12
Þa kallade Jsaac Jacob Son sinn fyrer sig/og blessade hñ/baud honñ og sag A
de til hñs/Þu skallt ecke taka þier Eigenkonu af þeim Chanaans Dætrum.
Helldur tak þig vpp/ og far j Mesopotamian til Bathuels þijns Modurs
fødurs husß/og tak þier þar Eigenkonu til handa af Dætrum Laban/ þijns
Modurbrodur. Almattugur Gud blesse þig/ og giøre þig auagstar-
saman/og margfallde þig/so þu verder til eins mikils Folks. Hñ giefi þier
Abrahams Blessan/þier og þijnu Sæde med þier/ so ad þu eignist þad Land i hueriu þu ert
Framãde/hút Gud gaf Abraham. So sende Jsaac Jacob þangad/⁊ liet hñ fara i Mesopo-
tamian/ til Labans Batuels sonar hins Syrlendska/huer ad var Broder Rebecu Modr Ja
cobs og Esau.
Eñ sem Esau sa þad/ ad Jsaac hafdi blessad Jacob/ ⁊ sendt hñ til Mesopotamian / ad B
hñ skyllde giptast þar/⁊ ad hñ hafde blessad hñ/bodid hm̃/⁊ sagt so/Þu skt ei taka þier Eig-
inkonu af Canaans Dætrum/Og ad Jacob var sijnum Fødur og Modur hlydugur/og for
burt i Mesopotamian. Hañ sa og eirnen/ ad hañs Fødur Jsaac var ecke vm þær Chana
Mahalath Kuiña Esau ans Dætur/þa gieck hñ burt til Jsmael/⁊ tok sier til Eigenkonu Dottr Jsmael/ Abrahams
sonar/Mahalath/Syster Nebaioth/at auk þeirra Kueña sm̃ hñ atte ædur.

Enn

Enn Jacob for fra BerSaba/og reiste til
Haran. Og hn̄ kom i nockurn Stad/ þar var
hn̄ um Nott/þuiad Solen var undergeingen.
Og hn̄ tok eirn Stein j þeim sama stad/ z lag-
de hn̄ under sitt Høfud/og lagde sig til Suefns
i þeim sama stad. Og hn̄ sa i Suefne / og sia
þu/Eirn Stige stod a Jørdu/og hn̄ tok allt til
Himins/ z sia/Gudz Einglar foru upp z ofan
epter Stiganū/ Og DROTTIN̄ stod vid ofan
C verdan Stigan/ og sagde/ Eg er DROTT-
IN Gud þijns Fødurs Abrahams/z Isaacs/
Þetta Land a hueriu þu liggur nu vil eg giefa
þier og þijnu Sæde/ Og þitt Sæde skal verda
sem Dupt a Jørdunne/ z þu skallt utbreidast til
vesturs og Austurs/Nordurs og Sudurs/Og i
þier og þijnu Sæde skulu allar Þioder a Jørd
unne blessast. Og sia þu/Eg er mz þier/ z eg
vil varduelta þig huert sem þu fer/ z eg vil fæ-
ra þig i þetta Land aptur/Og eg vil ecke yfer-
giefa þig/fyrr eñ eg hefe fullkomnad þad allt
sem eg hefe sagt þier.

Canaan land
Jacob fyrer heitid
Christus fyrer heiten Jacob
Gen. 26

D Og sem Jacob vaknade af sijnum Suefni/
sagde hn̄/ Sannliga er DROTTIN i þessum stad/ og eg visse þad ecke. Hañ ottadist og
sagde/ Huersu † Heilagur er þsse Stadur? Hier er ecke añad eñ Gudz hws/og hier er hlid Hi
mins. Og Jacob stod upp snem̄a Morguns/og tok þann Stein sem hn̄ hafde lagt under sitt
høfud/z reiste hn̄ upp til eins Marks/z hellte vidsmiøre yfer hn̄. Og hn̄ kallade þañ sama
Stad BethEl/ mdz hiet sa stadz Lus.

† Ogurligur
Bethel
Lus
Gen. 35

Og Jacob streingde eitt heit/z sagde/Ef Gud er med mier/z varduelter mig a þessum vei-
ge sem eg nu ferdast/ og giefur mier Braud ad eta/og klæder mig/og færer mig heim ap-
tur til mijns Fødurs Hwss mz Fride/þa skal DROTTIN vera miñ Gud. Og þesse steirn
sem eg hefe hier uppreist til eins Teikns/skal verda Gudz Hws/Og eg vil færa þier Tiun-
der/af øllu þui sem þu giefz mier.

XXIX.

A SIdan ferdadist Jacob i burt þadan/ i þad Land sm̄ ad liggur til Austurs.
Og hn̄ sa þar eirn Vatsbruñ a Akrenum/og þar lau hia Brunnenū þreñ-
ar Saudahiard'/þui þr voru van' ad vatna siñe Hiørd af Bruñenū/Þar
var z eirn stor Steirn lagdz ofan yfer muñ Bruñsins. Og þeir plogudu ad
safna allre Hiørdinne þangad/z vellta so Steinenum af Bruñenum/z vot-
nudu Fienu/løgdu sijdan Steinen aptur yfer Bruñs munnan/sem hn̄ la ædz.
Og Jacob sagde til þeirra/Kiærer Brædur/Huadan eru þier? Þeir suørudu/Vier erum
af Haran. Hn̄ sagde til þeirra/Þecke þier ecke Laban Nahors son? Þeir suørudu/Ja/Vel
þeckium vier hn̄. Hn̄ sagde/Er hn̄ Heill? Þeir suørudu/Vel ma hn̄/Sia/ þar kiemur hn̄s
Dotter Rachel mz hn̄s Saude. Þa mællte Jacob/Miked er eñ Dags epter/og er ei mæl ad
reka Hiørdena heim/Vatnid þier Hiørdinne/farid sijdan og latid hana bijta. Þeir suørudu/
Vier meigum ecke fyrr eñ øll Hiørden kiemur til samans/so vier giefum vellt Steinenum fra
Bruñenum/z vatnad so Hiørdiñe.

B Og sem hn̄ rædde þetta vid þa/kom Rachel mz Saude sijns Fødurs/þui hun giætte þeirr-
a. Eñ sem Jacob sa Rachel Dotter Laban sijns Modur brodur/z Saude Laban sijns Mo-
dur brodurs/for hn̄ til/og vellte Steinenum af Bruñenum/og vatnade Saudū Labans Mod
ur brodurs sijns/Hañ minntist vid Rachel og griet/z sagde heñe/ad hn̄ være hennar Systrun-
gur/eñ hun hliop og sagde þetta sijnum Fødur.

Rachel giæter Sauda

Enn sem Laban heyrde ad Jacob Systursonur hn̄s var kominn/rann hn̄ vt a mote honū/
tok hn̄ sier i fang/og minntist til hn̄s/z fylgde honum jn̄ i sitt Hws. Þa kuñgiørde hn̄ Laban

Laban

alla Søk sinnar farar. Þa sagde Laban til hn̄s/ Nu vel/ þu ert mitt Holld og Bein. Og ꝫ
hn̄ hafde nu verid med honum eirn Manud/ þa sagde Laban til Jacobs/ Þo ad þu siert minn
Broder/ skyllder þu fyrer þui þiona mier fyrer eckert? Þar fyrer seig þu mier huad þu villt/
ad þitt verk kaup skal vera?
Lea/ Rachel/ Labans Dætur — Laban atte tuær Dætur/ su elldre hiet Lea/ en̄ yngre hiet Rachel/ Lea var Augndøpur/ en̄
Rachel var væn og frijd. Og Jacob fieck Elsku til Rachelar/ og sagde/ Eg vil þiona þier C
i siø Aar/ til þess/ ad þu giefer mier þijna yngre Dottur. Laban suarade/ Betra þike mier ad
eg giefe þier hana/ helldur en̄ einum ødrum man̄e/ Vertu hia mier
So þionade Jacob i siø Aar fyrer Rachel/ og syndist honum sem fæer Dagar være/ fyrer
ast þeirre sem hn̄ hafde a hen̄e. Epter þad sagde Jacob til Laban/ Gief mier nu mijna Kui-
n̄u/ þuiad tijmen er nu komin̄/ ad eg skule huerfa til hen̄ar. Þa baud Laban øllu Folke j þeim
stad/ ꝛ giørde Brudlaup. En̄ vm Kuelldit tok hn̄ sijna Dotter Lea/ ꝛ leidde hana jn̄ til hn̄s/
Og hn̄ la hia hen̄e. Og Laban gaf Lea sin̄e Dottꝛ sijna Þionustu pijku Silpa hen̄e til Am
Lea Kuinna Jacobs — bættar. En̄ vm Morgunen þa sa Jacob ad þetta var Lea. Þa sagde hn̄ til Labans. Huar
fyrer hefur þu so giørt vid mig? Hefe eg ecke þionat þier fyrer Rachel? Þui hefur þu so sui-
kid mig? Laban suarade/ Þad er ecke sidur i voru Lan̄de/ ad þær enu yngre se vtgiefnar fyrr en̄
Silpa — þær elldre/ Halltu vt Vikuna mꝫ henne/ so vil eg giefa þier hina adra/ fyrer þa þionustu sem
Rachel Jakobs Kuin̄a — þu skallt þiona mier i ønnur siø ær. Jacob giørde so/ og hiellt þa viku vt. So gaf hn̄ honum
Rachel sijna Dottur til Hwsfru. Og Laban gaf Rachel sin̄e Dotrur Bilha til Ambattar. D
So gieck hn̄ jnn til Rachelar// og elskade Rachel meir en̄ Lea/ og þionade hia honum onnꝛ siø
Bilha — Aar fyrer hen̄ar skulld.
Enn er DROTTJN sa ad Lea var fyrerliten/ þa giørde hn̄ hana auaxtarsamliga/ en̄
Ruben þydist Sionar Son — Rachel var Obyria. Og Lea vard oliett/ og fædde eirn Son/ og kallade hn̄ Ruben/ og sagde/
DROTTJN hefur sied til min̄ar lægingar/ Nu skal min̄ Madur elska mig. Og hun
vard enn i annad sin̄ oliett/ ꝛ fædde eirn Son/ og sagde/ DROTTJN hefur heyrt ad eg er
Simeon kallast. Heyrære — forsmæd/ og hefur giefed mier þen̄an/ ꝛ hun nefnde hn̄ Simeon. Og en̄ aptur vard hun O-
Levi Vidaukenn — liett/ ꝛ fædde eirn Son/ ꝛ sagde/ Nu skal min̄ Madur hallda sig vid mig/ þui eg hefi fædt hm̄
þria Sonu/ og þui kallade hun þann sama Levi. Sijdan vard hun i fiorda sin̄ oliett/ og fæd-
Juda Medtiennare — de eirn Son/ ꝛ sagde/ Nu vil eg þacka DROTTNE/ Þar fyrer kallade hun hn̄ Juda/ og
hun liet af ad eiga Børn

XXX.

SEm ad Rachel sa ad hn̄ ætte ecke børn vid Jacob/ þa øfundade hn̄ sijna Sy- A
stur/ og sagde til Jacobs/ Gief þu mier Børn/ ella mun eg deyia. Vm þta
vard Jacob miøg reidur vid Rachel/ og sagde / Er eg þa Gud? Sa ad ecke
vill giefa þier auøxt þijns Kuidar? Þa sagde hun/ Sia/ Þar er mijn Am-
bætt Bilha/ legstu mꝫ henne/ so hun meige fæda a mitt Skaut/ suo eg meige
Rachel gefur Jacob syna ambatt til Kuin̄u — verda vppbygd af henne. Og hun gaf honum sijna Ambatt Bilha til
Kuinnu.
Og Jacob lagdist mꝫ henne/ og hun vard oliett/ ꝛ fædde Jacob einn Son. Þa sagde Ra-
chel/ DROTTJN hefur dæmt mijna søk/ og heyrt mijna Raust/ og giefed mier eirn Son/
Dan Kallast Domur — ꝛ þui kallade hun hn̄ Dan. J annad sin̄ vard Bilha Rachels Ambatt oliett/ ꝛ fædde Jacob
Nephtali kallast/ umbreytt/ umskipt — annan Son. Þa sagde Rachel/ Gud hefur nu skipt vm med mier ꝛ min̄e Systur/ ad eg geing
nu yfer hana/ Og kallade hn̄ Nephtalim. B
Sem lea sa nu ad hun liet af ad eiga Børn/ þa tok hun sijna Ambætt Silpa/ ꝛ gaf hana
Gad kallast Vopnabunadur — Jacob til Eigenkuinnu. So fædde Silpa Lea Ambætt Jacobi eirn Son/ Þa sagde Lea/ Til
reid þig/ og kallade hn̄ Gad. Og enn fædde Silpa Ambatt Lea Jacobi eirn an̄an Son/ Þa
† Kuin̄urnar — sagde Lea/ Sæl em eg/ þui † Dæturnar skulu prijsa mig Sæla vera. Og hun kallade hann
Asser kallast Sæll — Asser.
Og Ruben gieck vt þangad ꝫ Men̄ voru ad yrkia Hueite/ og hn̄ fann a Dudaim a Ak-
renū/ þ bar hn̄ heim til sin̄ar Modꝛ Lea. Þa sagde Rachel til Lea/ Gief mier nockud af Du-
a (Dudaim) Liliugras edur Ber/ okiend i nordurløndum — daim þijns Sonar. Hun suarade/ Þad er þier ecke nog ad þu hefur tekid min̄ Man̄ fra mier
og nu villtu taka mijns Sonar Dudaim? Rachel suarade/ Nu vel/ lættu han̄ sofa hia þier j
Nott/ fyrer Dudaim þijns Sonar.

Og

C Og sem Jacob kom heim ad Kuellde af Akre/ þa gieck Lea vt i mot honum/ og sagde/ Þu
skallt sofa hia mier i Nott/ Þuiad eg hefe keypt þig fyrer mijns Sonar Dudaim. Og suo
suaf hñ hia henne þa nott/ og Gud bænheyrde Leam/ Og hun vard þungut/ & fædde Jacob þñ
fimta Son/ & sagde/ Gud hefur launad mier/ fyrer þad eg gaf mijna Ambatt mijnū Mañe/
Og þañ kallade hun Isaschar. Og Lea vard enn þungut/ & fædde Jacob þann sietta Son/
& sagde/ Gud hefur vel forsied mig & nu skal minn Mann bua vid mig/ þui eg hefi fædt honū
sex sonu/ Og hun nefnde hañ Sebulon. Epter þetta atte hun eina Dottur/ hana nefnde hun
Dina. DROTTIN mintist þa a Rachel & bænheyrde hana/ & giørde hana Auaxtarsa-
ma/ og hun vard þungut/ & fædde eirn Son/ og sagde/ Gud hefur burt tekid mitt Brijxle. Og
hun nefnde hñ Joseph/ og sagde/ DROTTIN gefe mier nu eirn annan Son til þessa.

Isaschar kallast Laun
Sebulon Hiabunadur
Joseph kallast auxning

D Og sem Rachel hafde nu fædt Joseph/ Þa sagde Jacob til Laban/ Lat mig nu fara til
mijns Heimkynnis/ og i mitt Land/ og gief mier mijnar Kuinnur & Børn/ fyrer huer eg hefe
þionad þier/ ad eg meige nu ferdast/ Þui þu veist huernen eg hefe þionat þier. Þa suarade
Laban honū/ Lat mig fiña Nad fyrer þijnum augum/ Af reynslu hef eg numid/ at DROT
TIN hefur blessad mig fyrer þijnar saker/ Eñ þu set sialfur vppa huert Verkkaup at eg sk
giefa þier.

Jacob suarade honum/ Þu veist huersu eg hefe þionad þier/ og huersu mikil hefur ordid
Eign þijn j mijnum høndum. Þu atter lijtid Fie adur eg kom hingad/ eñ nu er þ margfalld
E liga vtbreidt/ Og DROTTIN hefur blessad þig fyrer mijnar Fætur. Og nu/ nær skal eg
hafa forsia fyrer mijnu Hwsi? Hñ suarade/ Huert Kaup skal eg þa giefa þier? Jacob mæ-
llte/ Þu skallt ecke giefa mier neitt/ Enn ef þu villt giøra þad sem eg seige þier/ þa vil eg enn
framueigis fæda & geyma Hiørd þijna

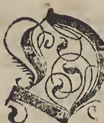
Eg vil i dag ganga i giegnum alla þijna Hiørd/ og i sundur skilia allt [a] fleckott og mislitt
Fie fra einlitu/ og alla suarta Saude a medal Lambaña/ og þær fleckottu og mislitu Geitur/
Huad þa þar epter verdꝛ fleckott & mislitt/ þad skal vera mitt Verk kaup/ So skal mijn Rett-
uijse Vitne bera mier i Dag eda a Morgun/ þegar þar kiemur/ ad eg skal taka mitt Verk
kaup af þier/ so ad huad sem ecke er fleckott/ eda mislitt/ eda ecke verdur suart/ a medal Fiarins
F & Geitaña/ þa skal þad vera stuldꝛ hia mier.

[a] Lat þig hier ei willa/ at Moses kallar sina þienaden stundum Geitur/ stūdum Lømb/ stundum Hrwta/ epter Ebreskri mallysku/ Þuiad hann willde so mikid sagt hafa/ ad Jacob hafe hia sier haft allt huijtt Fie/ eñ suart og misli[tt] allt fieck hñ Laban. Og þ sem fleckott yrde/ wndan einlitum ber þiennde þad skyllde wera hñs laun. Þessum skilmala ward Laban þeigiñ/ og hafde Natturuna fyrer sier/ ad ei mūde margt fleckott fædast af einlitum epter Natturu edle. Eñ Jacob styrckte Natturuna mz list/ so at einlitar ær/ attu fiölda fleckottra Lamba

Þa sagde Laban/ Sia/ þ skal so vera sm̄ þu hefur sagt. Og þañ sama Dag skilde hñ fra
alla fleckotta og mislita Hrwta/ og alla Fleckotta og mislita Geitsaude/ þar sem nockurstad-
ar fanst huijtur fleckur vppa/ og allt þad sem var suart/ a medal Lambaña/ Þetta afhendte
hñ sijnum Sonum i hendur/ Og hñ liet þriggia daga leid vera i millum sijn & Jacobs. So
geymde Jacob Labans Hiørd/ þad sem afgangs var.

Eñ Jacob tok sier Vøndu af grænu Popel trie og Platanus Vide/ & so Harslvide/ & skof
af þeim Børkin i sumum stødum/ og giørde þa fleckotta/ og lagde so Vendena sem hñ hafde
skafid/ i Vatzþroarnar/ fyrer Hiørdena/ þar s̄ hñ skyllde drecka af/ og ad hun skyllde fa Lam
G ba i þui bile/ nær hun kiæme ad drecka. Og þad skiede/ ad ærnar horfdu a fleckotta Vøndu
þa þær feingu Lambaña/ og fæddu fleckott dijlott & mislitt Fie. So fraskilde Jacob Lømb-
in/ og skickade þa fraskildu hiørd/ til þeirrar fleckottu og suørtu j Labans Hiørd/ og giørde
sier sialfum eina sierdeilis Hiørd/ & liet hana ecke koma saman vid Labans Hiørd. Eñ þa sa
riette tijmen kom/ ad ærnar skylldu fa Lambaña/ þa lagde hñ Stafena j Reñurnar/ fyrer au-
gu þeirra/ so ad þær skylldu fa Lamba i þui bile er þær horfdu a Vønduna. Enn þær s̄ of-
sijd feingu Lambanna/ þa lagde hñ ecke Vønduna fyrer þær. So vard Labans þad sem sijd
borid var/ enn Jacobs þad sem snemborid var. Og af þessu vard hñ miøg storaudigur/ so ad
hñ hafde fiølda Sauda/ Ambatter & Þræla/ Vlfallda & Asna.

XXXI.

A
G Jacob heyrde ord Labans sona/ þr ed søgdu/ Jacob hefur komist yfer Al-
eigu vors Fødurs/ og af vors Fødurs eign er hñ so vellrijkur orden. Jacob
sa & a Labans yferbragde/ Og sia/ Þad var ecke so vid hñ s̄ i giær & adꝛ fyr-
re. Þa sagde DROTTIN til Jacobs/ Huerf aptur i þitt Fostur Land og Infra 4
til þiñar ættar/ Eg vil va mz þier. Þa sende Jacob/ & liet kalla þær Rachel
og Lea vt a Mørkina/ þar hñs Hiørd var/ og sagde til þra/ Eg sie ad yckar

Fødurs yferbragd er ecke vid mig so sem ꝥ var i giær ⁊ j fyrra dag/Enn Gud mijns Fødurs
hefur verid med mier.
Og þid vitid/ad eg hefe þionad yckrum Fødur af øllu mijnu megne/ enn hañ hefur suikid
mig/og tiu sinnum hefur hn̄ skipt vm Verk kaup vid mig/Enn Gud hefur ecke lofad honum
ad giøra mier skada. Þa hn̄ sagde/Þad fleckotta skal vera þitt verkkaup/þa fædde øll Hiør
den ecke vtan fleckott Lømb/ Og þa hn̄ sagde/ Þad mislita sk va þitt Verkkaup/Þa fædde
øll Hiørden mislitt. So hefur Gud tekid fra yckar Fødur hn̄s eign/⁊ giefid mier.
Þuiad nær tijmen kom/ad Berfied skyllde fa Lambaña/vpplypta eg mijnum Augū/ B
⁊ eg sa i Suefne/⁊ sia þu/Ad Hrutarner stucku vppa þañ fleckotta dijlotta ⁊ mislita Asaud.
Og Gudz Eingill sagde til mijn i Suefne/Jacob. Og eg suarade/Hier er eg. Enn hn̄ sag-
de/Læt vpp þijn Augu og sia/ad Hrwtarner støckua vppa þann fleckotta dijlotta og mislita
Asaud. Þui eg hefe sied allt ꝥ s̄ Laban hefur giørt þier/Eg er sa Gud i BethEl/ þar sem
þu sinurder Steinen/⁊ giørder Heite/Tak þig nu vpp/⁊ far burt af þessu Lande/⁊ huerf ap
tur til þiñar ættiardar.
Þa suørudu þær Rachel ⁊ Lea/og søgdu til hn̄s/Vid eigum nu ongua deilld/ eda nockurn
Arf epter i ockar Fødurs Hwsi/Hefur hn̄ ecke halldit ockur so sem añarligar? Þuiad hn̄ he-
fur sellt ockur/og eydt ockar Verde. Þar fyrer hefur Gud tekid vors Fødurs Rijkdom/⁊ gefit
ockor og ockar Børnum/Giør nu allt þad sem Gud hefur bodid þier.

Jacob ferdast i land Canaan

Jacob tok sig vpp/og sette sijn Børn ⁊ Kuiñur vppa Vlfallda/⁊ hafde i burt allar sijnar
Hiarder/og alla þa Fiarhlute sem honum høfdu aflast i Mesopotamia/ad hn̄ fære til sijnns C
Fødurs Jsaachs/i Canaans land. Eñ vm þeñan tijma var Laban geingiñ ad klyppa Sau
de sijna/og Rachel hafde j burt Skwrgod sijns Fødurs. So a stal Jacob Hiarta Labans
hins Syrlendska/j þui/ad hn̄ sagde honū ecke/ad hn̄ Flyde a burtu. Og hn̄ for i burtu þad-
an m̄z øllu þui honum tilheyrde/tok sig vpp/⁊ for yfer vm Vatnid/og setti sijna Leid til Fiall
sinns Gilead.

a (Stal) Ad stela hiarta er Ebreskt mal-tæke/og et so mi ked/ sem ad giæ-ra nockud an añ ars witundar

A hinum þridia deige þar epter/friette Laban ad Jacob var i burt fluinn. Og hn̄ tok sij-
na Brædur til sijn/og for ept' honum siø Dag leider/ og næde honū a Fiallenu Gilead. Eñ
Gud kom til Labans þess Syrlendska/vm Natt i Suefne/og sagde til hn̄s/Varast þu ad ta
la annars vid Jacob enn vinsamliga. Og Laban nalgadist Jacob. Enn Jacob hafde sett
sijnar Tiallдbwder a Fiallenu. Laban sette ⁊ sijn Tiølld þar m̄z sijnum Brædrum/a sama
Fialle Gilead.

Laban fer epter Jacob

Þa sagde Laban til Jacobs/Þui hefur þu ꝥ giørt/ ad þu stalst mijnu hiarta/⁊ burtflutt- D
er mijnar Dætur/lika sem þær hefde verid Herteknar m̄z Suerde? Huar fyrer fluder þu suo
heimugliga? Og stalst þig so i burt/og sagder mier þad ecke ædur/so ad eg hefda matt fylg-
ia þier a leid m̄z Fagnade/m̄z Saungleik Bumbum ⁊ Hørpum. Þu liest mig eigi helldr mīn
ast vid mijn Børn ⁊ Dætur. Þu hefur giørt fauijslega. Eg hefe(m̄z Gudz hialp)so mykla
Magt/ad eg giet giørt þier jllt/Enn ydars Fødurs Gud sagde til mijn j giær/Varast þu ad
mæla vid Jacob annat helldur enn vinsamligt.

Gud elur øst pyrer sinum

Nu þo ad þu villder a burt fara/og þo þig langade heim til þijns Fødurs hwss/Þui hefr
þu þa stolit mijnu Skwrgode? Jacob suarade/⁊ sagde til Labans/Eg vgda/⁊ huxade ad þu
munder m̄z ofrijke slijta þijnar Dætur fra mier. Enn hia huerium þu finnur þitt Skwrgod/
hn̄ skal hier deyia fyrer vorum Brædrum. Leitadu þijns hia mier/⁊ tak þad burt(Eñ Jacob
visse ecke ad Rachel hafde burt tekid þad)Þa gieck Laban jnn i Jacobs Tialld /og i Tialld
Lea/⁊ i beggia Ambattanna Tialldbwd/ransakade ⁊ fañ eckert. Og hn̄ gieck vr Lea Tiall-
de/og i Tialld Rachelar. Þa tok Rachel Skurgodid/ og lagde þad vnder Halmstra Vlf- E
alldanna/⁊ settist þar a ofan. Eñ Laban ransakade allt Tialldit ⁊ fañ ecke þar. Þa mæll-
te hun til sijns Fødurs/Minn Herra/Reidst mier ecke/þo eg giete ecke risid vpp i møte þier/
ꝥt kueñlig edlissott er komen ad mier. Og hn̄ fann ecke Skwrgodid/huersu miøg sem hann
rañsakade.
Þa reiddist Jacob/og auijtade Laban/og sagde til hn̄s/Huad hefe eg misgiørt edur brotid
vid þig/ad þu forst epter mier i Reide þiñe? Þu hefur ransakad alla mina Bushlute/ Huad
hefur þu nu hier fundit af allre þiñe eigu? Legg þad hier fram̄ fyrer mijna og þijna bræd
ur/at þeir dæme a millum ockar.
Eg hefe verid hia þier i tuttugu ær/þijner Sauder og Geitur þijnar hafa ecke verid ofrio-
far/Hrwta Hiardar þiñar hefe eg ecke etid/Huad sem rifed var af Dyrunū/bar eg ecke heim
til þijn/

til þijn/Helldur matta eg þad bitala/og þu krafd[r] þess af minne hende/huort þad var helldur stolid a Nottu eda Deige fra mier. Eg þreyngdust vm daga af Hita / enn vm Nætur af Kulda/og þar kom einginn Suefn a mijn Augu.

F So hefe eg nu þesse tuttugu Aar þionad i þijnu Hwse/ fiortan Aar fyrer þijnar Dætur/& sex Aar fyrer þijna Hiørd. Og þu hefur tiu sinnū skipt mijnu Verkkaupe. Hefde ecke mijns Fødurs Gud/Abrahams Gud/og Isaachs [a] Otte verid mier nalægur/ þa hefder þu lætid mig Snaudan fra þier fara. Eñ Gud leit a mijna Neyd & mitt Erfvide/& hñ straffade þig i Giær.

[a] (Otte) Jacob kallar Gud Isaachs otta/af þui ad Isaach ottadist Gud og war Gudz þienare

Laban suarade/og sagde til Jacobs /Þessar Dætur eru mijnar Dætur/og þesse Børn eru mijn Børn/og þesse Hiørd er mijn Hiørd/& allt þad þu sier þad er mitt/ Huad kann eg giøra mijnum Dætrum j Dag/edur Dætra børnum? So kom nu/ Latum oss giøra eirn Sattmala/eg & þu/sem skal vera til eins Vitnisburdar millum þijn og mijn. Þa tok Jacob eirn Stein/og reiste hañ vpp til eins merkis/og sagde til sinna Brædra/ Safnid Steinum hingad. Og þeir bæru Steina saman/ og giørdu eina Griøthrwgu/og þeir snæddu a þeirre Hrwgu. Og Laban kallade hana Jegar Sahadutha/Enn Jacob kallade hana [b] Gilead.

Sattmal millū Jacob og Laban

[b] (Gilead) Vitnishrwga

Þa sagde Laban/Þesse Steinhrwga skal vera eirn Vitnisburdur i Dag i millum mijn & þijn/þar fyrer kallast hun Gilead. Og hun skal vera ein Sionarhæd/þui hñ sagde/DROTTJN hñ skode millum mijn og þijn/nær vid skiliumst hier / Ef þu giører mijnum Dætrum
G nockud grand/edur ef þu tekur þier adrar Kuiñur ad auk miña Dætra: Hier er eingen madur hia ockur/Enn sia þu/Gud er Vitnid millum mijn og þijn. Og Laban sagde eñ framarmeir til Jacobs/Sia/Þad er su Steinhrwga/og þad er þad merke sem eg hefi vppreist millū mijn og þijn. Su sama Steinhrwga skal vera Vitne/og þad Teikn skal og vera Vitne / nær eg fer hier yfer til þijn/eda þu til mijn/yfer þessa Steinhrugu & þetta Merke/til ad giøra mi[r] skada. Abrahams Gud/og Nahors Gud/og þeirra Forfedra Gud skal vera Domare millū ockar.

Og Jacob sor hm̄ Eid/vid sijns Fødurs Isaachs Otta/Og Jacob færde Forner a Fiallenu/og baud sijnum Brædrum til Snædings/Og sem þeir høfdu Matar neytt/voru þeir þar vppa Fiallenu vm Nottina. Arla Morguns stod Laban vpp/og mintist vid sijn Børn & sijnar Dætur/og blessade þau/og for i burt/og kom heim aptur til sijns Stadar.

Enn Jacob for leid sijna/og Gudz Einglar mættu honum. Og sem hñ sa þa/sagde hañ/ Þad eru Gudz Herbwder/Og kallade þañ sama stad [c] Mahanaim.

[c] (Mahanaim) Þad er/Herbwder

XXXII.

A JAcob sende menn vndan fyrer sier til mots vid Esau Brodur sinn/i Landit Seir i þui Hierade Edom. Og hñ baud þeim og sagde/ Seiged suo mijnum Herra Esau/Þinn Þienare Jacob lætur seigia þier/Eg hefe til þssa Dags verit vtanlandz med Laban. Eg hefe nu Vxa og Asna/Saude/Þræla og Ambætter/og sende eg nu til fundar vid þig/ad eg villda kuñgiøra þetta mijnum Herra/so eg mætta finna Nad fyrer þijnu Auglite.

Sendemenn komu aptur til Jacobs/& søgdu/Vier komum til þijns Brodur Esau/hñ fer i mote þier mz fiøgur hundrud mans. Þa ottadist Jacob harla miøg/ og vard miøg hryggur. Og hñ skipte i tuo stade Føruneyte sijnu/og Nautum & Saudum & Vlfølldum/& sagde/ Ef Esau kiemur til eins Flocksins/og drepur hñ/þa ma sa annar Flockurinn komast vndan. Og eñ sagde Jacob.

DROTTJN mijns Fødurs Abrahams Gud/og mijns Fødurs Isaachs Gud/ þu sem
B hefur sagt til mijn/Far aptur i þitt Fosturland/og til þinnar ættar/ Eg vil giøra þier gott. Minne er eg allre þeirre Myskun/og øllum þeim Sannleika sem þu hefur veitt þijnum Þienara(þui eg hafda ecke meir eñ þeñan staf/þa eg for yfer vm þssa Jordan/Eñ nu kiem eg aptr mz tueña Flocka)Frelsa mig fra mijns Brodurs hende/fra hende Esau/þui eg hrædunst fyrer honum/ad hñ mune koma og sla mig/Mædurnar og so Bernen. Þu hefur sagt/ Eg vil veita þier Velgiørninga/og giøra þitt Sæde so sem Sioarsand/ huer ad ecki verdur talin̄ fyrer Fiølda saker.

Jacob bidr til Gudz i siñe Neyd

Epterdæme eirnrar riettrar Truar

Jacob var þar vm Nottina/& tok af þui sem hñ hafde hia sier/Gæfur/ til handa sijnum

Brodur

Brodꝛ Eſau/ ſ var tuø Hũdrud Geitꝛ/tuttugu Kiarnhafrar/ tuø Hũdrud Aſaudar/tuttugu Hrut"/ꝛ þriatiu Ulfalldar mꝫ Fylũ/fioruti͡ge Kyr ꝛ ti͡u tarbar/tuttugu Yſnꝛ mꝫ tiu Fylũ. Og hñ fieck þta i hendur ſi͡nũ Þienurum/Ja hueria Hiord ſier i lage/ꝛ ſagde til þra/Farid vndan mier/og latid vera bil i millum Hiardanna. Og hñ baud þeim fyrſta og ſagde/Þeg- E
ar ad minn Broder Eſau mæter þier/og ſpyr/Huerium heyrer þu til? Og huert villt þu fa-
ra/Eda huer a þetta ſem þu rekur vndan þier? Þa ſkallt þu ſeigia/Þetta heyrer til þinum Þienara Jacob/ꝛ hñ ſender ſi͡num Herra Eſau þetta til eirnrar Gæfu/og hañ kiemur hier ſialfur epter oſſ. Li͡ka ſo ſkipade hñ hinum odrum/og ſo þeim þridia/ og ſo øllum þeim ſem fylgdu Hiørduñe/og ſagde/Þier ſkulud ſeigia til Eſau/þa þier mætid honum/ ſo ſem eg hefe bodid ydur. Seigid ꝛ eirnen ſo/Sia/Þinn Þienare Jacob fer hier epter oſſ. Þui hñ þeink-te/Eg vil blidka hñs auglit med þeſſum Gæfum ſem fara vndan mier / þar epter vil eg ſia hñ/ſkie ma ad hñ take j mote mier bli͡dliga.

So foru Gæfurnar vndan honum/Enn hñ var þa ſømu Nott hia Herbudũum. Og hñ ſtod vpp vm Nottina/og tok badar ſi͡nar Eigenkonur/og þær tuær Ambatter/ ꝛ ſi͡na ellefu Sonu/ꝛ for yfer vm vadit Jaboc/ Og þegar yfer vm voru komner aller Fiarhluter Jacobs/ vard hñ epter alleina. D

† glimde

Og Madur nockꝛ † fiekſt vid hñ/allt til þeſſ ad Dagur var. Og ſem hñ ſa ad hñ gat ec-ke yferuñid hñ/tok hñ a Aflſinum hñs Lærs/ ꝛ ſtrax hrørnudu Aflſinar i Lære Jacobs/i þui þa hñ fiekſt vid hñ. Og hñ ſagde/Lat mig lauſan/ þui nu reñꝛ vpp Dagsbrun. Hñ ſua-rade/Ecke mun eg læta þig lauſan/nema þu bleſſer mig. Hñ ſagde/Huad heiter þu? Hñ ſuarade/Jacob. Hañ ſagde/ Eigi ſkalltu leingur kallaſt Jacob/ helldur a Jſrael. Þuiad þu varſt ſtyrkur i giegn Gude og Mañe/ ꝛ fieckſt Sigur.

a (Jſrael) þydiſt Hoͤfdinge edꝛ Yperuiñare Gudz

Og Jacob ſpurde hñ ad/ og ſagde/Seig þu mier/Huad heiter þu? Hñ ſuarade/Þui ſpyr þu epter mi͡nu heite? Og hñ bleſſade hañ/i þeim ſama ſtad. Og Jacob kallade þann ſtad b Pniel/ Þuiad eg hefe ſied Gud fra Andlite til Andlits/ꝛ mi͡n Ond er heil. Og er hñ kom yfer vm fra Pniel/þa rañ Sol vpp/ Og hñ var halltꝛ j Lærenu. Þar fyrer eta ecke Jſraels ſyner aflſinar(vr Kuikindum)allt til þeſſa dags/þui þa hrørnudu Aflſinar i Lære Jacobs.

b (Pniel) merkꝛ Gudz Auglit/ edur Vidurkieñing

XXXIII.

Eſau fer i mot Jacob

Jacob leit ſi͡num augum vpp / og ſa ſinn Brodur Eſau komanda med fiøgur A
Hũdrud mans. Hñ ſkipade ſi͡nũ ſonum til Lea/ꝛ til Rachel/ꝛ til beggia þeir-ra Ambatta. Og hñ ſkipade Ambattunum og þeirra Sonũ fremſt/þar næſt Lea mꝫ ſi͡num børnum/enn Rachel ſeinaſt mꝫ Joſeph. Enn hañ gieck fram̃ vndan þeim/og fiell ſiø ſinnum til Jardar/þar til hañ kom til ſi͡ns Brodurs.

Eſau rann i mot honum/og tok hñ i fang ſier/lagde hendur vm hals honũ og kyſte hñ/Og þeir grietu bader. Og hñ lypte ſi͡num augum vpp/ſa Kuinnurnar ꝛ børn-en/og ſagde/Huada Folk er þetta ſem er med þier? Hñ ſuarade/Þetta eru ſmabørn þau ſem Gud hefur giefid þinum Þienara. Og Ambatternar geingu fram̃ mꝫ ſi͡num Sonum/ꝛ lutu B
honum/Lea gieck og fram̃ mꝫ ſi͡num Børnum/ꝛ laut honum/Þar epter gieck Joſeph ꝛ Ra-chel fram̃/ꝛ lutu honum.

Og hñ ſagde/Huad villt þu mꝫ allan þañ Flock ſem kom a mote mier? Hñ ſuarade/Ad eg meige finna Nad fyrer mi͡num Herra. Eſau ſagde/Minn Broder/eg hefe nog/hafdu ſialfꝛ þi͡na eign. Jacob ſuarade/ Eige ſo/ Hafe eg nu fundit Nad fyrer þier/ þa medtak nu þeſſa Gæfu af minne hende/ Þui eg ſa þi͡na Aſionu/li͡ka ſem eg hefde ſied Gudz Aſionu/ og læt þier þetta vel þocknaſt af mier/og tak þeſſa Bleſſan af mier ſm̃ eg hefe fært þier/Þui Gud gaf mier þad/og eg hefe alldeilis nog epter/So neydde hñ hañ þar til/ad hñ mꝫtok þat.

Og hñ ſagde/Latum oſſ ferdaſt a veigen mꝫ þier/ vier vilium fara til ſamans. Enn Ja- C
cob ſuarade honum/ Miñ Herra/Þu ſier vel/ ad eg hefe vng børn mꝫ ferdis/þar til mꝫ Fie ꝛ nybærar Kyr/ef ſo ſkiedur nu ad þta þreytiſt a einũ Deige/ þa mũ Hiørden deyia fyrer mier. Miñ Herra/ ferdiſt þier vndan ydrum Þienara/eg vil reka ſo hægt a epter/ſuo ſem Børnen og Hiørden gieta geingid/þar til ad eg kiem til mi͡ns Herra i Seir.

Eſau ſuarade/Þa vil eg þo lata epter hia þier nockra af þſſum mønnum ſm̃ eru mꝫ mier/ Hñ ſuarade/Huad gioriſt þeſſ þorf? Læt mig ad eins fiña Nad fyrer þier/miñ Herra. So

ferdadiſt

D ferdadiſt Eſau þann ſama Dag aptur/þann rietta veg til Seir. Eñ Jacob for til Suchoth/ Suchoth
og bygde ſier þar eitt Hws/giørde og Tialldbwder handa ſiñe Niord/Og þui kallaſt ſa ſtadr kallaſt Tialld/
Suchoth. edur Hreyſi

Epter þat for Jacob til Salem/i þa Borg Sichems/ſm̃ liggur i Canaans Lande/þa
hñ var komin af Meſopotamia/og hñ ſette ſijna Bygd vtan ſtadar/og keypte eitt lijtid Akur
land af Nemors Soñu/Sichims Fødur/fyrer Hundrad † Silfurpenninga/og ſette þar ſijna † edr Saude
Tialldbwd/Og vppbygde þar eitt Alltare/og akallade þar nafn þeſſ ſterka Gudz Iſrael.

XXXIIII.

Ina Dotter Lea/hueria hun fødde Jacob/gieck vt/ad ſiaa þeſſ Nierads Dæ- Dina Jacobz
A tur. Eñ ſem ad Sichem ſonur Nemor heuitei þeſſ Lands Høfdingia/ſaa ha- Dotter werdur
na/tok hñ hana mz Vallde/⁊ hafde ſamræde vid hana. Og hñs hugr hne- leigen/
igdiſt miøg til hennar/og hafde hana harla kiæra/og talade vinſamliga vid
hana. Og Sichem ſagde til ſijns Fødurs Nemor/ad hñ ſkyllde bidia hennar
hm̃ til handa.

Sem Jacob fornam ad hñs Dotter Dina var oſæmd/enn hñs Syner voru a Akre mz ſij-
nar Niarder/þa var Jacob hliodur vm þetta/þar til þeir komu heim. Þa gieck Nemor Fad-
er Sichems vt ⁊ fann Jacob/og talade vid hñ. Og i þui bile komu Jacobs Syner af Akre/
og ſem þeir heyrdu huad ſkied hafde/ſtygduſt þeir vid þad og vrdu miøg Reider/ ad hñ hafde
framid ſoddan eitt liott verk i Iſrael/ og oſæmt Jacobs Dotter/ þui þad var ecke hæfiligt.

Þa talade Nemor vid þa ⁊ ſagde/Sichem Sonr miñ hefr mykla aſt a ydar Dotter/ eg
B bid ad þier giefid hm̃ hana til Eigenkonu. Giørũ mægder vor a mille/giptid oſſ ydar Dætr/⁊
takid ydur til handa vorar Dætur/og buid hia oſſ/Lãdit ſkal vera opid fyrer ydur/Verid hier/
kaupid ⁊ ſeliet/⁊ eigniſt Landit. Og Sichem ſagde til heñar Fødur ⁊ heñar Brædra/Lat-
id mig finna Nææd hia ydur/eg vil giefa ydur huad þier vppa ſetied/ æſkid ad eins frijliga af
mier bæde Tilgiafar og Skeinkinga/Eg vil giefa ydur huad þier hafa viliet/giefed ad einns
Stulku þeſſa i mitt Valld/mier til Eigenkuiñu.

Þa ſuørudu Jacobs Syner Sichem/ ⁊ hñs Fødur Nemor/mz Vnderhyggiu/Søkum þſſ
ad þeirra Syſter Dina var oſæmd/og ſøgdu til þeirra/Eige meigum vier þad giøra/ad gip-
ta nockrum̃ Manne vora Syſter/þeim ſem ecke er vmſkoriñ/þui þad er oſſ vanuirda. Eñ þo
vilium vier þa vera ydur til vilia/ef þier viliet verda oſſ lijker/og læta vmſkiera allt Kallkyns
ydar a millum/þa vilium vier gipta ydur vorar Dætur/enn taka oſſ til handa ydar Dætur/⁊
bwa hia ydur/og vier vilium vera ſo aller eirn Lydur. Enn vilie þier ecke viliugliga læta vm-
ſkiera ydur/þa vilium vier taka vora Dotter/ ⁊ fara i burtu.

Þeſſe ræda likade Nemor og hñs Syne vel. Og Sueirnen tafde ecke at giøra þad/þui hñ
C hafde ſtora aſt a Dottur Jacobs. Enn hñ var agiætaſtur allra i ſijns Fødurs Hwſi.

So komu þeir nu Nemor og hñs Sonur Sichem til Borgarhlidſins/ ⁊ toludu vid Borg-
armenn ſijna/⁊ ſøgdu/Þeſſer meñ eru fridſamliger hia oſſ/og vilia bwa i þeſſu Lande kaupa
og ſelia/eñ þier vitid ad Landit er nogu vijdt fyrer þa/Vier vilium taka þeirra Dætur oſſ til
Eigenkueña/og gipta þeim vorar Dætur. Enn i þann mata vilia þeir vera oſſ til vilia/ ad
bua hia oſſ/og vera eitt folk mz oſſ/ ef vier vilium vmſkiera allt kallkyns a medal vor/lijka ſo
ſem þeir eru vmſkorner. Þeirra Fie og Fiarhluter og allt þad þeir hafa verdur vort / ef vær
einskoſtar vilium giera þeim þta til vilia/ ſo ad þeir bwe hia oſſ.

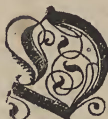
Og þeir hlyddu Nemor og Sichem hanns Syne/aller þeir ſem geingu vt og inn vm þeſſ
Stadar Borgarhlid. Og þeir vmſkæru allt Kallkyns/ſem gieck vt og inn vm þeſſ Stadar
Borgarhlid

A þeim þridia deige/þa er Saar þeirra voru ſollen/þa toku þeir tueir Syner Jacobs/Si-
D meon ⁊ Leui Brædr Dina/huor ſitt Suerd/⁊ geingu diarfliga i Stadinn/⁊ dræpu alla Kall
menn. Og þeir Drapu eirnen Nemor og hñs ſon Sichem mz Suerdzeggium/og høfdu burt Grimdar hre-
Dinam ſijna Syſter af Hwſi Sichem/ ⁊ geingu i burt. yſte werk þeirra

Þa komu Jacobs Syner yfer þa ſem ſlegner voru/og Ræntu Borgina/ſøkum þeſſ ad þr Simeon og Leui
høfdu oſæmt þeirra Syſtr/ Þeir toku þar Naut þeirra og Saude/Aſna ⁊ allt huad þar var
i Borginne og a Akrunum/ og allt þeirra Godz/øll Børn og Kuiñur toku þeir af Herfan-

ge/og ræntu øllu þui sem var i þeirra Hwsũ.
† ouinsælan Þa sagde Jacob til Simeon ꝛ Leui/Þid hafid stofnad mier til Olucku/ꝛ giørt mig † jlla lyc
kande vid þssa Lands jnnbyggiara/sem eru Cananei og Pheresei/Vier erũ fáer/nær sm̃ þeir
samansafnast i mote mier/þa slá þeir mig i hel/so verd eg afmædur ꝛ mitt Hws. Þeir sus-
rudu/Skylldu þeir hafa þa breytt vid vora Systur so sm̃ vid adra Portkonu?.

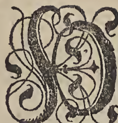
XXXV.

BethEl Gen. 28 G Gud sagde til Jacob/Tak þig vpp / og far til Bethel / og bu þu þar/ og A
bygg þu þeim Gude þar eitt Alltare sem vitradist þier/þa þu flyder fyrer þij-
num Brodꝛ Esau.
Jacob vpp-bygger eitt All-tare epter Gudz skipan Þa sagde Jacob til sinna Heimamaña og til allra þeirra sem mꝫ honum
voru/Kasted burt þeim annarligum Gudum sem þier hafid hia ydur/ꝛ hrein-
sid ydur/og skiptid vm ydar Klædnad. Tøkum oss vpp ꝛ førum i Bethel/so eg
meige byggia þeim Gude þar eitt Alltare/sem bænheyrde mig i minne Motgangs tijd/ꝛ hefꝛ
verid mꝫ mier a þm̃ vegie sm̃ eg hefe farid.
† Eñisspeingꝛ So gáfu þeir honum i hendur øll sijn Skwrgod/sem þeir høfdu / og suo þeirra † Eyrna
gull. Og hñ grof þau nidur vnder eina Eik sem stod hia Sychem. So ferdudust þeir/ Enn
Hrædsla kom af DROTTNE yfer alla þa Stade sem þar voru vmhuerfis / suo þeir soktu B
ecke epter Jacobs Sonum. So komst Jacob og allt þad Folk sem var med honum til Lus i
El BethEl þad er/Gud i BetHel Canaans Lande/sem kallast Bethel. Og hñ bygde þar eitt Alltare/og kallade þann sama
Stad El BethEl/þuiad Gud birtist honum þar þa hñ flyde fyrer sijnum Brodur. Þa and-
Debora andast adist Debora Fostra Rebeccu/og var jørdud fyrer nedan Bethel/vnder eirne Eik sem var køll
ut Grát Eik.
Og Gud birtist Jacob i annad sinn/sijdan hñ var komiñ af Mesopotamia/ꝛ blessade hñ/
ꝛ sagde til hñs/Þu kallast Jacob/Eñ þu skt ecke hier epter nefnast Jacob/ helldꝛ sktu heita
Israel Israel/Og sijdan kalladist hñ Israel. Og Gud sagde til hñs/Eg er Almattigur Gud/vertu
Auaxtasamur og margfallda þig/Þioder ꝛ Folksfiølde skal koma af þier / og Kongar skulu
Fyrerheit vm Canaans Land koma af þijnum Lendum. Og þad Land sem eg hefe giefid Abraham og Isaac/ vil eg giefa C
þier/ꝛ so þijnu Sæde epter þig. So for Gud vpp fra hm̃/i þm stad s̄ hñ talade vid hñ/Jacob
vppreiste þʳ eiñ steinstolpa j þm stad/þar Gud talade vid hñ/ꝛ offrade Dryckiaroffre þʳ vp
pa/ꝛ hellte þʳ yfer Vidsmiøre. Og Jacob kallade þñ stad þar Gud talade vid hñ/ BethEl.
Og þeir ferdudust fra BethEl/ og sem þeir voru komner hart nærre Ephrata/ þa fædde
Rachel/ꝛ hũ komst harla miøg vid i barnburdenũ. Og s̄ hun þiakadist meir ꝛ meir a Sæn-
garførinne/sagde Liosmodurin til hennar/Ottast þu ecke/þui þennan Son skalltu ꝛ hafa.
Ben Oni Og sem Onden gieck vpp af henne ꝛ hun hlaut ad deyia/þa kallade hun hñ Ben Oni/Enn
Rachel andast hñs Fader kallade hñ BenJamin. So andadist Rachel/ꝛ var Jordut a vegenum til Eph-
rata/sem nu kallast Bethlehem. Eñ Jacob sette vpp eitt merke yfer hennar Leide/og þat er
Bethlehem merke yfer Leide Rachel/allt til þessa Dags.
Og Israel ferdadist þadan/og sette sijna Tialldbwd a hina sijdu Turnsins Eder. Og þ D
Ruben liggur med Bilha skiede/ þa ad Israel bio þar i Landenu/þa gieck Ruben til/og suaf med Bilha sijns Fødurs
Frillu/ Og þad spurde Israel.
Jacob átte tolf Sonu. Syner Lea voru þesser/Ruben sa Frumgietne Sonur Jacobs/
Simeon/Leui/Juda/Isaschar ꝛ Zabulon. Rachels syner voru Joseph og BenJamin. Sy
ner Bilha Rachels Ambattar/ Dan og Nephtali/ Syner Silpa Lea Ambáttar/voru þeir
Gad ꝛ Asser. Þesser eru syner Jacobs sem honum voru fædder i Mesopotamia.
Og Jacob kom til sijns Fødurs Isaac i Mamre/i þeim høfud Stad sem kallast Hebron/
Þar sem Abraham og Isaac høfdu verid framande. Og Isaac vard Hundrad ꝛ Attatijge
Isaacs Alldꝛ clxxx Aar ára gamall/og hñ veyktist af Elle/ꝛ Andadist/og safnadist til sijns Folks/gamall ꝛ saddur
af þessu Lijfe. Og hñs Syner Esau ꝛ Jacob jørdudu hñ.

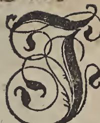
XXXVI

Þetta er

A
Etta er Eſau ættkuïſl/ſem nefndiſt Edom. Eſau tok ſier Kuinnu af Cana Kynkuïſl Eſau
ans Dætrum/Ada dotter Elons Netei/og Ahalibama dott' Ana/dottꝛ Zi-
beons Neuitei/og Baſmath Iſmaels dotter Nebaiothſ ſyſter. Og Ada fæd Eſau Kuinnꝛ
de Eſau Eliphas. Eñ Baſmath fædde Reguel. Ahalibama fædde Jehus/
Jaelam og Korah/ Þeſſer eru Eſau ſyner ſem hñ atte i Canaans Lande.
Og Eſau tok ſijnar Kuinnur Sonu ꝛ Dætur/ og þær allar Sæler ſem
voru i hñs Nwſi/ſinn Buſmala ꝛ allt ſitt Kuikfie og alla þa Fiarhlute ſem honum høfdu af-
laſt i Canaans lande/ ꝛ for i annad Land fra Jacob ſijnum Brodur. Þui þra Audæfi voru
ſo mikil/ad þeir mattu ecke bua til ſamans/og þad land i hueriu þeir voru Framande bar þa
ecke/fyrer ſøkū fiølda Niardar þra. Og Eſau bio a Fiallbygdū Seir. Eñ Eſau er Edom.

Þetta er ættkuïſl Eſau/af huerium Edomitar eru komner a Fiallenu Seir / og þetta er
heite Sona Eſau/Eliphas ſon Ada Kuinnu Eſau. Reguel Son Baſmath Kuinnu Eſau.
Eñ þeſſer voru Eliphas Syner/ Theman/Omar/Zepho/ Gaetham/ꝛ Kenas. Og Tim-
na var Frilla Eliphas Eſau ſonar/hun gat vid honum Amalech. Þeſſer eru ſyner Eſau af
B Ada hañs Kuinnu. Eñ Reguels Syner eru þeſſer/Nahath/Serah/Sama/Miſa. Þeſſ-
er eru Syner Baſmath Kuinnu Eſau. Þeſſer eru Syner Ahalibama Kuinnu Eſau/Dottꝛ
A na Dotter Zibeon ſm̄ hun gat Eſau/Jeus/Jaelam og Korah.
Þeſſer eru Nertugar a medal Sona Eſau. Syner Eliphas Eſau frumgietna ſonar voru
þeſſer/Nertuge Theman/ Nertuge Omar/ Nertuge Zepho/ Nertuge Chenas/ Nertuge
Korah/ Nertuge Gaetam/ Nertuge Amaleck. Þeſſer eru Nertugar komner af Eliphas/i
Lande Edom/ꝛ eru ſyner Ada. Þeſſer eru Syner Raguels Sonar Eſau/Nertuge Nahat/
Nertuge Sera/ Nertuge Sama/ Nertuge Miſa. Þeſſer eru Nertugar komner af Reguel/
i Lande Edom/ og eru þeſſer ſyner Baſmath Kuiñu Eſau/ Nertuge Jeus/ Nertuge Ja-
elam/ Nertuge Kora. Þeſſer Nertugar komu af Ahalibama Adas Dotter Kuinnu Eſau.
Þeſſer eru Synerner Eſau og þeirra Nertugar/Nñ er Edom.
C Þeſſer eru ſyner Seir Norrei/ſem biuggu i Landenu/Lothan/Zobal/Zibeon/Ana/Diſon/
Ezer/og Diſan. Þeſſer eru Nertugar Norrei ſonar Seir i lande Edom. Enn þeſſer eru Lo- Syner Seir
tans ſyner/ Nori/og Neman. Og Lothans Syſter hiet Thimna. Þeſſer voru Sobals ſyn-
er/Aluan/Manahat/Ebal/ Sepho ꝛ Onā. Þeſſer voru ſyner Zibeon/Aia ꝛ Ana. Og þſſe
Ana var ſa ſem fann Mulaſna i Eydemørku/ þa hñ geymde ſijns Fødurs Zibeons Aſna.
Þeſſer voru Anas ſyner/Diſon/og Ahalibama/þat er Anas Dotter. Þeſſer voru ſyner Di-
ſon/Nemdan/Eſban/Jetran ꝛ Charan. Þeſſer voru Ezers ſyner/ Bilhan/Sauan/og Ach-
an. Syner Diſan voru Vz og Aran.
Þeſſ' voru Nertugar Noreorū/Nertuge Lothan/ Nertuge Zobal/ Nertuge Zibeon/ Ner
tuge Ana/ Nertuge Diſon/ Nertuge Ezer/ Nertuge Diſan. Þeſſer voru Nertugar Noreo-
rum ſem rijktu i Lande Seir.
Þeſſer eru þeir Kongar/ſem rijktu i Lande Edom/fyrr enn Iſraels Syner høfdu Konga. Konungar i Edom
D Bela Beors ſon var Kongur i Edom/og hñs Borg hiet Dinhaba. Enn ō Bela deyde/vard Bela
Jobab/Serha ſon af Bazra Kongur i hñs ſtad. Þa Jobab andadiſt/var Nuſan af Lande Jobab
Themanorum Kongur i hñs ſtad. Enn þa Nuſam deyde/vard Nadad Bedadz ſon Kongur Nuſam
i hñs ſtad/huer ed ſlo þa Madianitos a Moabiters Mørkum/ Og hñs Stadur hiet Auith. Nadad
Eñ ſem Nadad deyde/ tok Kongdom Samla af Maſrek. Þa Samla deyde/tok Kongdom ep Samla
ter hann Saul af Vatne Rehoboth. Epter andlat Sauls/tok Kongdom Baalhanan Ach Saul
bors ſon/epter Baalhanan Achbors ſon tok Nadar Kongdom/ og hañs ſtadur hiet Pagu/og Baalhanan
hñs Kuinna hiet Mehethabeel dotter Matred/ dottur Meſahab. Nadar
Þeſſe eru þeirra Nertuga nøfn/ſem komu af Eſau/epter þeirra ætterne Stødum ꝛ nøfn-
um/Nertuge Thimna/ Nertuge Alua/ Nertuge Jetheth/ Nertuge Ahalibama/ Nertuge
Ela/ Nertuge Pinon/ Nertuge Knas/ Nertuge Teman/ Nertuge Mibzar/ Nertuge
Magdiel/ Nertuge Iram. Þetta eru þeir Nøfdingiar i Edom/ epter þui ſem þeir biuggu i
ſijnu Erfdalande. Enn Eſau er Fader þeirra Edomitarum.

XXXVII.

Acob bio i þui Lande/sem hñs Fader hafde verid Framande/ sem var i Cana- A
ans lãde. Og þsse er Jacobs ættkuÿsl. Joseph var seytian æra gamall/þa hñ
giætte Niardar mz sÿnum Brædrum. Og Sueirnen var hia sonum þra Bil
ha og Silpa sÿns Fødurs kuiñum. Og hañ sagde sÿnũ Fødur fra þra vondu
Act. 7 Ry: kte.
Og Jsrael hafde Joseph kiærara helldur enn alla adra sÿna Sonu/þui hñ
hafde gietid hñ i sinne Elle/og hñ giorde honum eirn mislitan Kyrtil. Enn er hañs Brædur
sau þad/ ad þeirra Fader elskade hñ meir enn þa alla/þa feingu þeir hatur til hñs/z gætu ei
talad eitt vinsamligt ord vid hñ.
Tueñer drau- mar Josephs Og þad skiede eitt sinn/ad Joseph dreymde eirn Draum/og sagde hñ sÿnũ Brædrum/Þar B
af høtudu þeir hñ eñ meir/ Þui hñ sagde til þra/Heyrid huat mig hefur dreymt. Mier þotti
ad vier bundum Byndine a Akre/z mitt Byndine reiste sig vpp/z stod/eñ ydar Byndine beyg
du sig nidur fyrer minu Byndine/allt vm kring. Þa suorndu hñs Brædur hm̃/Muntu þa
eiga ad verda vor Kongur/og drottna yfer oss? Og þeir feingu eñ meira hatur til hañs/bæde
søkum hñs Draums/og hñs orda.
Epter þad dreymde hñ eirn annan Draum/og sagde sÿnum Brædrum/seigiande/Siaed/
Mig dreymde enn eirn Draum. Mier þotte ad Solen z Tunglid og Ellefu Stiørnur lutu C
mier. Og sem þetta var sagt hñs Fødur/og hñs Brædrum/straffade Fader hñs hñ og sagde
til hñs/Huad er þad fyrer eirn Draum sem þig dreymde? Skyllde eg z þÿn Moder og þÿner
Brædur koma og tilbidia þig? Og hñs Brædur øfundudu hñ/enn hñs Fader hugleidde þsse
ord mz sialfum sier.
Sichem Og sem hñs Brædur geingu i burt/ad hallda þeirra Fødurs Hiørd til Haga i Sichem/
sagde Jsrael til Joseph/Þÿner Brædur geyma Niardar i Sichem/ Kom/eg vil senda þig til
þeirra. Hñ suarade/Hier em eg. Og hñ sagde/ Far þangad/og sia huort allt geingur vel
Hebron þÿnum Brædrum z Hiørdinne/og seig þu mier suar aptur/huad þar er tÿdinda. Suo sende
hñ Joseph af stad vr Dalnum Hebron/ad hñ fære til Sichem.
Og Madur nockur fann hñ/er hñ villtist a Mørkinne/hñ spurde hañ ad/og sagde/Epter D
hueriu leitar þu? Hñ suarade/Eg leita epter mÿnum brædrum/eg bid þig ad þu seiger mier
huar þr hallda Hiørdinne. Maduren suarade/Þeir eru farner hiedan/þui eg heyrda þa seig
ia / Vier viltum fara til Dothan. Suo gieck Joseph epter sÿnum brædrum/og fann þa i
Dothan.
Brædur Jo- sephs wilia lÿf- lata hñ Sem þeir sau hñ nu a leingdar/ adur eñ hñ kom nærre þeim/huxudu þeir med sier ad vega
hñ/ Og sogdu sÿn a mille/Siaed/Draummadurinn kiemur/komid nu z lætum oss vega hñ/
og kostum honum i Gryfiu/og seigum ad jllt Dyr hafe slitid hñ og vppetid / þa mun siæst
huad honum stoda hñs Draumar.
Ruben hialp- ar Joseph Enn sem Ruben heyrde þetta/villde hñ frelsa hñ af þeirra høndum/z sagde/Eige skulum E
vier drepa hñ. Og enn sagde hñ framar/Hellid ecke vt hñs blode/ helldr kastid honum i þssa
Grøf sem hier er i Eydemørkinne/og leggid ecke ydar hendur a hñ. Þui hñ villde frelsa hañ
af þeirra høndum/suo ad hñ giæte aptur feingit hñ sÿnum Fødur.
Joseph kast- adur i gryfiu og var sidan selldur Og sem Joseph kom nu til sinna brædra/flettu þeir hñ sÿnum Klædum / og þeim mislita
Kyrtle/sem hñ hafde. Og þeir toku hñ/og køstudu honum i eina Gryfiu. Enn su hin sama
Gryfia var tom z vatslaus. Þeir settust nidr ad neyta Matar. Og i þui bile/lyptu þeir vpp
sÿnum Augum/og sau ad nockrer vegfarendur/Jsmaelite komu af Gilead/og þeirra Vlfallar
bæru Jurter/Balsamum/og Mirram/og ferdudust i Egiptaland.
Þa sagde Judas til sinna brædra/Huad stodar oss þo ad vier myrdum vorn Brodur/z ley F
num hñs Blode? Komid/ vier vilium selia hñ þeim Jsmaelitis/so ad vorar hendur saurgist
ecke/þuiad hñ er vor Broder/vort Holld z Blod. Og þeir hlyddu hñs Røddu/ og sem þeir
Madianitersku Kaupmenn reistu þar fram hia/drogu þeir hñ vpp vr Gryfiunne/ z selldu hñ
þeim Jsmaelitis fyrer tuttugu Silfurpeninga/ Þeir fluttu hñ i Egiptaland
Enn þa Ruben kom nu til Gryfiunnar aptur/z fañ ecke Joseph þar/þa reif hñ sÿn klæ-
de/kom til sinna brædra aptur og sagde/Sueirnen er ecke þar/Huort skal eg fara? Þa toku
þeir Josephs Kyrtil/ skæfdu eirn Hafur/ og velktu Kyrtilen i hañs Blode. Og þeir sendu
Þa hefur Ja- cob hapt atta vetur og hun drad þann sama mislita Kyrtil af stad/og lietu færa hñ þeirra Fødur/og seigia suo/ Þetta høfum G
vier fundid/skoda þu huert þad er þÿns Sonar Kyrtill eda ecke.
Jacob þekte hñ þegar/og sagde/Þad er mÿns Sonar Kyrtill/olmt Dyr hefur vppetid hñ/
eitt

eitt glepsanda Dyr hefur suelgt Joseph. Og Jacob reif sijn Klæde/og tok eirn Seck z fær- a (Fader) Pad war Isaac Jacobs Fader og Ape Josephs
de sig i/og sorgade sinn Son langa tijma. Og aller hans Syner og Dætur/ løgdu sig til ad
hugga hn̄/Enn hn̄ villde ecke lata sig hugga/z sagde/Eg mun fara mz Harme i Grøfina til
mijns Sonar. Og hn̄s a Fader griet hn̄. Enn þeir Madianitar selldu Joseph i Egipta-
lande þeim manne sem hiet Putiphar/ huer ed var Pharaonis Drottsete og † Hofmeistare. † Hershøfdinge

XXXVIII.

A Hað bar til a þeim sama tijma/ad Juda for ofan fra sinum Brædrum/z gaf Juda Kuongast
sig til eins Mans/af Odollam/hn̄ hiet Hira. Og þar leit Juda eins Can-
uersks manns dotter/hañ hiet Suha/ og fieck heñar. Og sem hn̄ lagdist mz
henne/vard hun þungut/z fædde eirn Son / þann nefnde hun Ger. Hun Syner Juda
vard og oliett i annad sinn/z ætte eirn Son/þann nefnde hun Onan. Hun
gat z eñ þridia Son/ þann kallade hun Sela. Hun var i Chesib þa hun
fædde hañ.

Enn Judas gipte sinn Frumgietin son Ger eirne Kuinnu/sem hiet Thamar. Enn hañ Thamar
var Skalkur i Auglite DROTTINS/þar fyrer slo DROTTIN hn̄ i hel. Þa sagde Num. 26
B Juda til Onan/Gack inn til þinnar Brodurkuinnu/og tak hana til Ecta/ so þu meiger vpp Deut. 25
uekia þijns Broders Sæde. Enn þui ad Onan visse þad/ad Sædid var ecke hañs eigid/þo Math. 22
ad hn̄ legdist mz sijns Brodz Kuiñu/liet hn̄ þ a Jørd falla/z spillast/so hn̄ skyllde ei vppuek
ia sijnū Brodz Sæde. Pad mislikade DROTtne er hn̄ giørde/þui liet hn̄ hn̄ z slaast i Hel.
Þa sagde Juda til sinnar Magkonu Thamar/Vert þu ein Eckia i þijns Fødurs Hwsi/þar
til minn Son Sela er vaxinn. Þui hn̄ huxade/skie ma ad hn̄ deyie so sm̄ hn̄s brædur. Tha-
mar for burt/z var i sijns Fødurs huse.

C Og epter marga Daga lidna/andadist Dotter Suha/Husfru Juda. Og þar epter sem
Judas hafde vte sijna Sorg/þa for hn̄ vpp til Timnath ad klyppa sijna Saude med sijnum † Vin
† Hirder/Hira af Odollam. Þetta spurde Thamar/ad Magur heñar fære vpp til Tim-
nath/ad klippa sitt fie. Og hun lagde sinn Eckiubuning af sier/og vafde vm sig einū Møtt-
le og hulde sig/og sette sig fyrer Dyrnar/a þeim veige sem liggur til Timnath / Þui hun sa
ad Sela var fulluaxinn/enn hun var þo ei gipt hm̄.

Enn þa nu Judas sa hana/ætlade hn̄ ad vera munde ein Portkona/þui hun hafde hulid
D sitt andlit. Hn̄ gieck af veigenum þangad sem hun sat/z sagde/Leyf mier ad liggia hia þier/
Þuiad hn̄ visse ecke ad þat var hn̄s Sonarkuinna. Hun suarade/Huad villt þu giefa mier/
ad eg leyfe þier þad? Hn̄ sagdi/Eg vil senda þier eirn Geithafur af Hiørdinne. Hun suar-
ade/Fa mier þa nockut i panta/þar til þu sender mier hn̄. Hn̄ sagde/Huad villt þu þa ad eg
fae þier til panta? Hun suarade/Þitt Fingurgull/þinn Hasadwk/og þiñ staf sm̄ þu hefur
i Hendinne. So fieck hn̄ henne þetta/og la hia henne/og hun fieck Gietnad af þeirra vidskip
tum/stod vpp/og gieck i burt/og lagde Kapuna af sier/z færde sig i sinn Eckiubuning aptur.

E Og Juda sende Geithafurinn mz sijnum † Hirder af Odollam/og ad hann skyllde heimta † Vin
Pantana aptur af Kuinnuñe/ enn hn̄ fann hana huerge. Þa spurde hañ Folkid ad i þeim
Stad/z sagde/Huar mun su Portkona sem sat vt vid veiginn i Dag. Þeir suørudu/Eigen
Portkona hefur þar verid. Og hn̄ kom til Juda aptur/og sagde/Ecke fann eg hana/z Folk
id i þeim stad sagde þar hefde eingen Portkona verid. Þa sagde Juda / Hafe hun þad hun
helldur/Eige ma hun væna oss Osanninda/þui eg señda Geithafurinn sm̄ eg lofada/eñ hun
fanst ecke.

F Þrimur Manudum þar epter lidnum/var Juda sagt/ Thamar þijns Sonarkona er nu
orden Portkona/z sie/hier mz er hun ordin oliett i Frillulijfe. Þa suarade Juda/Færit hana
hingad/hun skal breñast. Og þa hun var framleidd/sende hun bod til sijns Mags/z sagde/
Af þeim Manne hefi eg gietnad feingid sem þetta heyrer til/z sagde/Veist þu ecke huerium
þesse Hringur/z þesse Klwtur/z þesse Stafur tilheyrer? Juda þeckte þ z sagde/Hun er rett-
uijsare enn eg/þui eg gaf henne ecke minn Son Sela/og hn̄ kiende hennar ecke þadan i fra.

G Og sem hun skyllde nu verda liettare/þa gieck hun mz Tuibura/ og i sialfre Fædingunne Perez
þa kom þar ein Barnshønd i lios. Yfersetukonan tok þa eirn raudan þræd/z batt vm hon- Þydist / sundur
dina og sagde/Þesse skal fyrst fædast. Enn sem hn̄ tok sijna hønd ad sier/þa kom hn̄s broder slijtare

til/z

Serah Vpprune

til/ og hun sagde/ Þui hefur þu fyrer þijna skulld giort soddan Sprungu? Og hann var
nefndur Perez. Þar epter var hn̄s broder fæddr/ sm̄ hafde þann rauda þrꝍd vm sijna hond/
Og hn̄ var kalladur Serah.

XXXIX.

† Nershøfdinge·

Potiphar kauper Joseph aþ þeim Jsmaelitis

JOseph var fluttur i Egiptaland. Og Potiphar eirn Egiptskur madr/ Drott A
sete og † Hofmeistare Pharaonis Kongs keypte hn̄ af þeim Jsmaelitis s̄ flut-
tu hn̄ ofan þangad. Og Gud var mz Joseph/ so hn̄ vard Luckusamur/ og var
i husi sijns Herra þss Egipska. Og hn̄s Herra sa/ at DROTTJN var mz
honum/ þuiad allt huad hn̄ giørde / þad liet DROTTJN vel luckast fyrer
hn̄s hendur/ Og Joseph fann Nꝍd i auglite sijns Herra/ og þionade honum.
Og hn̄ sette hn̄ yfer allt sitt Hws/ og allt huad hn̄ hafde/ þad gaf hn̄ honum vnder hn̄s Hen-
dur. Og vpp fra þm tijma s̄ hn̄ hafde sett hn̄ yfer sitt Hws/ og yfer alla sijna Fiarhlute/ þa
blessade DROTTJN og audgade þess hins Egiptska hus / vegna Josephs/ Og þar var B
jduglig Gudz Blessan yfer øllu þui sem hn̄ hafde/ bæde heima i Husinu og so a Akrunū vte.
Og þui gaf hn̄ alla sijna Eigu Joseph i hendur/ og tok sier eckert fyrer hendur/ af þui hn̄ var
hia honum/ vtan þad hn̄ ꝍt ⁊ drack. Eñ Joseph var vꝍn ad yferlite/ og frijdur i Asionu.
Þad skiede epter þessa tilburde/ ad Kona hn̄s Herra rende Augum til Josephs/ og
sagde/ Sof þu hia mier. Enn hn̄ villde ecke/ og sagde til hennar/ Sia/ minn Herra tekur sier
eckert fyrer hendur/ þad sem er i hn̄s Hwsi/ helldur hefur hn̄ lagt þad allt i mitt valld/ og hañ
hefur eckert so stort i sijnu husi/ ad hn̄ geyme þad fyrer mier/ ad fratekinne þier/ þuiad þu ert
hn̄s Eigenkuiña/ Huernen ma eg nu þa giora so mikid ohꝍfu verk/ ⁊ syndgast a mote Gude? C
Hun talade dagliga suoddan ordum vid Joseph/ Enn hañ villde i onguann mata samþyckiast
henne/ j þui ad hn̄ lꝍe mz henne/ eda vꝍre hia heñe.

Hreinlifis epterdꝍme Joseph

Þad skiede so a nockrum deige/ ad Joseph gieck inn i eitt hws/ til Syslu sinnar/ og þar var
eingen mann af Heimafolkenu. Hun tok þa i hn̄s Skickiu laf/ ⁊ sagde so til hn̄s/ Sof þu mz
mier. Enn hn̄ liet epter sijna Skickiu i hennar høndum/ og gieck vt af Hwsinu. Og sm̄ hun
sꝍ nu ad hn̄ liet sijna Yferhøfn epter i hennar høndum/ og flyde i burt/ þa kallade hun a Fol-
kid/ ad þad kiꝍme i Husit til hennar/ og sagde til þeirra/ Siaed/ hn̄ hefur haft hingad þañ E-
breska mañ/ til ad veita oss Vanuirdu/ Hn̄ kom hier inn til mijn/ ⁊ villde hafa leigid mz mier/
enn eg kallade med hꝍrre Røddu. Enn sem hañ heyrde ad eg hroopade so ⁊ kallade/ þa slep-
te hn̄ sinne Skickiu vid mig/ enn flyde sialfur og for vt.
Og hun hiellt hn̄s Skickiu hia sier/ þar til ad hn̄s Herra kom heim. Og hun sagde hm̄ D
øll þau somu ord og mꝍllte/ Hier kom sa enn Ebreske Sueirn inn til mijn / sa þu hefur haft
hingad/ og villde vanuirda mig. Enn þa eg tok til ad hroopa og kalla/ þa liet hañ epter sijna
Yferhøfn hia mier/ og flyde i burtu. Og sem hn̄s Herra heyrde ord sinnar Kuinnu/ sem hun
talade til hn̄s/ og sagde/ So hefur þinn þienare giørt vid mig. Þa vard hn̄ miøg reidur.

Joseph kastast i Myrkuastoþu
Psal. 105
Supra 10

Þa tok hn̄s Herra hn̄/ og kastade honum i Myrkuastofu/ þar sem Kongsins Fangar vo-
ru vardueitter. Og hn̄ la þar i Myrkuastofunne. Eñ DROTTJN var med Joseph / og
myskunade honum/ og liet hn̄ finna Nꝍd hia Høfdingia Myrkuastofunnar/ So hn̄ bifalade
vnder hn̄s hønd alla Bandingiana sem voru i Myrkuastofunne/ so ad allt huad hañ ꝍtte ad
giøra/ þad bifalade hn̄ Joseph ad giøra sinna vegna/ so ad Høfdingen Myrkuastofuñar tok
sier ecke neitt fyrer hendr/ Þuiad DROTTJN var mz Joseph/ Og Gud gaf Lucku til alls
þess sm̄ hn̄ giørde.

XL.

A atburdur vard þar epter/ ad Skeikiare Kongsins i Egiptalādе/ ⁊ so hn̄s A
Bakare brutu i mote sijnum Herra Egiptalandz Konge. Og Pharao reid-
dist bꝍdum sijnum Þionustumønnum þm ypparsta Skeinkiara ⁊ yppasta
Bakara/ ⁊ liet setia þa i Hofmeistarans hus i Myrkuastofu/ þar s̄ Joseph
var fyrer i fangelsi. Og Høfdinge Myrkuastofunnar sette Joseph yfer þa
ad hn̄ skyllde þiona þeim/ ⁊ þeir sꝍtu nockra Daga i Myrkuastofu.

Draumar Skeinkiarans og Bakarans

Bꝍda Egiptalandz Kongs Þionustumenn Skeinckiarañ og Bakaran dreymde a eirne
Nottu/ vnder eins/ huorn þeirra sinn Draum/ og huors þeirra Draumur hafde sijna Merk- B
ing. Þa

ing. Þa Joseph kom nu jnn til þeirra vm Morgunen/og sa ad þeir voru ogladare enn þeir
voru vaner. Hn̄ spurde þa ad og sagde/Þui eru þid nu so okater i Dag/hia þui sem vane er
til? Þeir suørudu/Ockur hefur dreymt eirn Draum/og hier er eingen sa sm̄ hn̄ kan̄ ad ræda
fyrer ockur. Joseph sagde/Gud mun ræda meiga Draumana/Enn seiget mier þo huad yck-
ur Dreymde.
Þa suarade sa hinn ypparste Skeinckiare / og framsagde fyrer Joseph sinn Draum og
sagde/Eg sa i Draume Vijnuid standa/m̄ þremur Kuijstlum/ þeir vrdu græner/vxu & blom-
gudust/so ad Vinberen þar a vrdu fulluaxin/og eg þottist hafa Pharaonis Bordkier i min̄e
hende/og eg tok Beren og spreingde þau i Kierid/og so rietta eg Kierid i Pharaonis hønd.
C Þa sagde Joseph til hn̄s/Þetta er Vtþyding Draumsins. Þrijkuijslottur Vijnuidz mer- *Joseph vtleg-*
ker þria daga/og ad þremur døgum lidnum/mun Pharao vpphefia þitt høfud / og setia þig *gur Draumana*
aptur til þinnar tignar/so þu munt rietta Bordkierid i hn̄s hønd/so sem þu plagader fyrr ad *Skeinkiarans*
giøra. En̄ minstu mijn þa þier velgeingur/og veit mier þa Myskun/ad þu seiger þa Pharao *og Bakarans*
ne/ad hn̄ take mig af þessare Myrkuastofu/þuiad mier var m̄ leynd burt stolid/& var eg flut
tur af Lande Ebreorum/Þar med hefe eg saklaus latinn verid i þessa Myrkuastofu.
Nu sm̄ sa ypparste Bakare sa þetta/ad Joseph ried Draumen so vel/þa sagde hn̄ til Jo-
sephs/Mig dreymde & so Draum. Eg þottist bera þriar huijtar Karuer a mijnu høfde. Og
i þeirre efstu Kørf voru allra handa steiktar Kræser til handa Pharaone. Enn Fuglarner
D atu vr Kørfinne/a mijnu høfde. Þa suarade Josepp/& sagde/Þetta er Vtþydingen/Þriar
Karfer eru þrijr Dagar/og epter þria daga mun Pharao vpphefia þitt høfud/ & festa þig a
Galga/og Fuglar munu slijta þitt Holld af þier.
A þeim þridia Deige þadan/þa hiellt Pharao sinn Burdardag/ og giørde ollum sijnum
Þienurum eitt mikid Giestabod/Þa vpphof hn̄ þess ypparsta Skeinkiara høfud / og suo þess
ypparsta Bakarans/a medal sinna Þienara. Og hn̄ sette þann ypparsta Skeikiara aptur *Skeinkiaren*
til sijns Embættis/ad hn̄ skyllde rietta Kierid i Pharaonis hønd/ En̄ þan̄ ypparsta Bakara *gleymer Joseph*
liet hn̄ heingia/so sem Joseph hafde vtþydt honum. Enn sa ædste Skeinkiarinn mintist ecke
a Joseph/helldur gleymde honum.

XLI.

A OG tueimur Aarum þar epter/þa dreymde Pharao Kong Draum/Hn̄ þottist *Pharaonis*
standa a einum ærbacka/Og sia/vpp vr ænne komu siø Kyr feitar & fagrar *Draumur vm*
og þær bitu græn Grøs Jardar. Epter þ sa hn̄ adrar siø Kyr koma vpp vr *þær siø Kyr og*
ænne/þær voru liotar og magrar. Þær geingu ad þeim ødrum Kunum/sm̄ *siø Aux*
voru a Aarbackanum. Og þær enu liotu & mogru Kyrnar/vppætu þær siø
feitu og føgru Kyr/Og þa vaknade Pharao.
Og hn̄ sofnade i annan̄ tijma/og dreymde enn an̄an Draum/og þottist sia/ad þar spruttu
vpp siø Axin a einum Hælme full & føgur. Þar epter sa hn̄ ønnur siø Axin vppkoma/ þau
voru mio & visen. Og þsse siø miou Auxen vppsuelgdu þau siø feitu og fullu Auxen. Þa
vaknade Pharao/og fornam ad þad var eirn Draumur. Enn vm Morgunen vard hn̄ Hug-
siukur. Og hn̄ sende vt Bod/og heimte til sijn alla Spæsagnar menn Egiptalandz/ og alla
Spekinga/& sagde þeim sijna Drauma/Enn þar fan̄st eingin̄ sem þa kun̄e ad ræda.
B Þa talade sa ypparste Skeinckiare til Pharaonem/& sagde/Min̄ist eg i dag a Misgiør-
ning minn/þa Pharao vard reidur vppa sijna þienara/og liet setia mig & þan̄ ypparsta Ba- *Gen. 4*
kara i Myrkuastofu/ i Hofmeistarans hwsi/þa dreymde ockz bada a eirne Nottu sin̄ Draum
huorn ockar/og huorum fyrer sig gieck epter þui sm̄ huors Draumur riedst. Þar var hia ockz
i Myrkuastofunne eirn vngur madur Ebreskur/ Hofmeistarans Þienare/honum søgdu vid
ockar Drauma/& hn̄ ried þa sierhuorum ockar sinn Draum/& þad gieck so sem hn̄ sagde ockz/
Þuiad eg er settur til mijns Embættis aptur/en̄ sa an̄ar var heingdur.
Þa sende Pharao/ & liet kalla a Joseph/og þeir(ed epter hm̄ foru)lietu hn̄ strax vr Myr- *Pharao tekur*
kuastofunne/klyptu hn̄s hær og skiptu Klædum vid hn̄/ og han̄ gieck inn fyrer Pharao. Þa *Joseph vr*
sagde Pharao til hn̄s/Mig hefur dreymt eirn Draum/en̄ hier er eiginn sa hn̄ kann ad ræ- *Myrkuastofun̄e*
da/Enn eg hefe heyrt þad sagt ad þu ræder vel Drauma. Joseph suarade Pharaone/& sag-
de/Ecke er þuilijkt i mijnu vallde/þo mun Gud birta fyrer Pharaone farsælliga hlute.
C Þa sagde Pharao Joseph/Mig dreymde/Eg þottist standa a Aarbackanum/& eg sa siø

Pharao ſeiger Joſeph ſyna Drauma

fagrar feitar Kyr koma vpp vr Aañe / og
þær geingu i Haglendi ꝛ aatu græn Grøs. Og
eptꝰ þ ſa eg adrar ſiø Kyr vppkoma miog liotar
og magrar/ſo ad eg hefe alldrei ſied adrar iafn
magrar i øllu Egiptalande. Og þær ſiø møg-
ru og liotu Kyr vppaatu þær fyrre ſiø Feitu
Kyrnar/Og þa þær høfdu vppetid þær/ſa þat
ecke lijkinde til ad þær hefde etid þær/helldur vo-
ru þær jafn Magrar ſem adur. Og þa vak-
nade eg.

Þar epter ſa eg enn i Draume/ Ad ſiø Aux
runnu vpp a einum Hoalme/full ꝛ føgur. Þar
epter runnu vpp ſiø þunn Aux / ſem voru bæde
þuñ og viſin. Og þeſſe ſiø þuñu Auxin vpp atu
þau enu ſiø þyckuu Auxin. Eg hefe ſagt
Spaſagnarmønnum þſſa Drauma/enn þar er
eingen ſem þa kunne ad raada.

Joſeph rædur Drauma Pharaonis

Joſeph ſuarade Pharaone/ Baadꝰ Pharao- D
nis Draumar merkia eitt/þui Gud vill kuñgiø-
ra Pharaone/ huad hañ ætlar ad giøra. Siø
Kyr fagrar og feitar eru ſiø Aar/ Og þau ſiø
Aux eru ꝛ ſiø aar/ Þeſſer baader Draumar hafa
eina merking. Og ſiø Kyr magrar og liotar/ſem vppkomu epter hinar/þad eru ſiø Aar/Og
þau ſiø miou og viſen Aux/eru ſiø Hallæris Aar/ ſem koma munu. Þetta er nu þ ord ſm̃ eg
hefi ſagt Pharaone/Ad Gud ſyner Pharaone huad hñ vill giøra.

Sia/ſiø Aar munu koma/mz nægd alls Jardar auaxtar/yfer allt Egiptaland. Enn ad
þeim lidnum. Þa munu koma ønnur ſiø Hallæris aar/ſuo ad menn ſkulu gleyma allre þeirre
nægd ſem ad nockurn tijma var i Egiptalande/ Og þad Hallære ſkal vppeta Landid/ ſuo at
menn ſkulu ei minnaſt þrar yferfliotanligrar Aargiæſku/ ſøkum þeirrar Hallæris tijdar ſem
koma mun/þui hun verdur miøg þung. Eñ þad Pharaonem dreymde hid ſama i ødru ſiñe/
þad hefur þa merking/ad Gud vill ſannarliga/ ꝛ ſnarliga giøra þetta.

Þui ſiae ſig Pharao vm/og fae til eirn vijſan og forſialan Mann/og ſetie hñ yfer allt E- E
giptaland/Og ad hñ ſkicke Verkſtiora yfer øll Hierød Landſins og take þañ fimta hlut all-
ra Auaxta i øllu Egiptalande/ i þeſſe ſiø aargiæſku aaren. Og ſamanſafne allra handa Vi-
ſtū a þſſū godū tilkomande Aarū/ Og ad ſafnad ſie til ſamans Korne i Pharaonis Kornhlø
dur/til atuinnu/og geymiſt i ſtødunum/So meñ meigi finna Fædſlur þau ſiø Hallæris Aar
ſem koma munu yfer Egiptaland/ſo ad Landid fordiarfiſt ecke af Hungre.

Þetta raad lijkade Pharaoni vel/og ſo øllum hñs Þienurum. Og Pharao ſagde til ſinna

Joſeph ſettur til Heidurs og Virdinga/epter ſtora Olucku og Motgang

Þienara/Huar munum vier finna eirn þuilijkan mañ /med huerium ad Gudz Ande er? Og
hñ ſagde til Joſephs/Af þui ad Gud hefur kunngiort þier þuilijkt/ſo þu veiſt allt þetta/ þa
er þar einginn ſo hygginn og forſiall ſem þu ert. Þig ſet eg yfer mijtt hws/ ꝛ allur minn Ly-
dur ſkal luta þijnu Bodorde/Kongs Haſæte einu ſkal eg þier ædre vera.

Og enn ſagde Pharao til Joſephs/Sia/eg hefi ſett þig yfer allt Egiptaland. Og hñ tok F

† Fingꝛ gull

† Hring af hende ſier/ꝛ gaf hñ Joſeph/ꝛ klædde hñ mz huijtū Silkeklædum/ ꝛ heingde eina
Gullkediu vm hñs Hals. Og hñ liet aka honū i ſijnum ødrum Vagne næſt ſier/ꝛ liet Kall-
ara fyrer honum renna/Hñ er Landſins Fader. Og ſette hañ Høfdingia yfer allt Egipta-
land. Og Pharao ſagde til Joſeph/Eg er Pharao/ An þijns vilia ſkal eingiñ hræra Hønd
edur Fot i øllu Egiptalande. Og Pharao kallade hñ/ þad leynda Raadit. Og hñ gaf hm̃
Aſnath til Eiginnarkuiñu/ ſem var Dotter Potiphars Kiennemans i On.

Aſnath Joſephs Kuinna

Joſeph var xxx aara þa hñ vard Høfdinge Egiptalandz/ og hafde þa vered xiij aar i ſinne Vtlegd og Fangelſi

So reiſte Joſeph vt/ad ſkoda Egiptaland. Og hñ var þriatijge Aara gamall/þa hñ ſtod
fyrer Pharaone/Kongenum af Egiptalande/ Og hñ gieck vt fra Pharao / og for vt vm øll
Hierød Egiptalandz. Og Landit leidde af ſier nægd Auaxtar vm þau ſiø Vellte aar. Og
hñ ſafnade ſaman allshaattudum Fædſlum ſem voru a Egiptalande/og lagde þær inn i Sta-
dena til geymſlu/allt þad Korn ſm̃ ox a Okrunum i kringum huorn ſtad/þad allt ſaman liet
hann innlaata/ Og i ſoddan mata ſafnade Joſeph omælanligu Korne til ſamans/ ſuo ſem
ſand

Sand med Siafarstrondu/so hn̄ liet af ad mæla þad/þui þad mætte ecke reiknast.
G Og Joseph atte tuo Sonu/adr enn Hallærid kom/hueria ed Asnath dotter Potiphar Kene Josephs syner
mannsins i On fædde honum. Og hn̄ nefnde þan̄ fyrra Manasse/Þui Gud(sagde hn̄)hefr Manasse þydist
latid mig gleyma allre minne Olucku/og øllu mijns Fodurs Hwsi. Þann an̄an nefnde han̄ Gleymdur
Ephraim/Þui Gud(sagde hn̄)hefur lætid mig vaxa i þui Lande þar eg var fatækur. Ephraim
Og s̄ þau siø Friofgunar ar voru vmlidin i Egiptalande/þa toku þau siø Hallæris arin Xppuaxin
ad koma/þau s̄ Joseph hafde talad vm. Og þar vard Hallære i øllū Løndū/En̄ i øllu Egip
talande var Braud. Enn sem ad þar kom/ at Egiptalandz innbyggiarar toku at lijda Siø Hallæris ar/a dögum
Hungur/þa bad Folkid Pharao vm Braud. Enn Pharao sagde til allra Egiptskra / Fared Jacobs
til Joseps/og huad sem hn̄ bydur ydur/þad giørid. Enn sem Hallærid megnadist i øllu Lan
dinu/þa vppliet Joseph allar Kornhlødur/og sellde þeim Egiptskum/Þuiad þess leingur sem
Hallærid var/þess þyngra vard þad j Landenu. Og øll Lønd komu i Egiptaland/ad kaupa
sier Atuinnur af Joseph/ Þui miøg megnt Hungur var i øllū Løndū.

XLII.

A NU sem Jacob sa/ad Korn var til kaups i Egiptalande/ þa sagde hn̄ til so- Tiu Syner Jacobs fara i Egiptaland Korn ad kaupa
na sinna/Þui horfe þier so leinge a þetta? Siaed/ eg heyre sagt ad Korn
sie til kaups i Egiptalande/Þar fyrer farid ofan þangad/og kaupit oss At-
uinnur/so vier meigum lifa z deyia ecke. Þa foru Josephs Brædr ofan til
Egiptalādz/ad kaupa korn. En̄ Jacob liet ecke BenJamin Josephs brod Act. 7
ur fara mz sijnum Brædrum/þui ad hn̄ sagde/Ma skie at hn̄ meige saka
nockut. Og Jsraels syner komu ad kaupa Korn/mz þm ødrū s̄ at foru iafnframt þm/ Þui
ad þar var z Hallære i Canaās Lāde
En̄ Joseph var Høfdinge i Landinu/ Hn̄ sellde Kornid øllum mønnum Landsins. Og sin̄
B hn̄s Brædur komu nu til hn̄s/fiellu þeir nidur til Jardar fyrer honum/a sijnar Asionur/ Og
hn̄ sa vppa þa og þeckte þa/enn hn̄ liet sem hn̄ þeckte þa ecke/og mællte hardliga vid þa / og
sagde til þeirra/Huadan eru þier adkomner? Þeir suørudu/af Canaans Lande/ad kaupa oss
Fædslur. Enn þo hn̄ þeckte þa/þa þecktu þeir hn̄ ecke ad helldr.
Joseph mintist þa a Draumana s̄ hn̄ hafde adr til forna dreymt vm þa/z sagde til þra/ Gen. 37
Þier munut vera Njosnarmen̄/komner til þess ad sia huar Landid er † opid. Þeir suørudu ho † veykt
num/Eige er so Herra/Þijner Þienarar eru hingad komner ad kaupa Fædslur. Vier erum
aller eins Man̄s syner/vier erum ærliger/og þijner Þienarar hafa alldrei verid Njosnarmen̄.
Hn̄ sagde þa til þra/Nei/þier munut san̄liga komner/ad skygnast vm huar Landid er † op- † veykt
C id. Þeir suørudu honum/Vier þijner Þionar erum tolf Brædur/ eins Man̄s Syner i Ca-
naans Lande/og sa hinn yngste er nu heima hia vorum Fødur/enn sa tolfte er ecke til.
Joseph sagde til þeirra/Þetta er þad sem eg hefe sagt/Þier erud Njosnarmen̄. Þar vpp
a vil eg reyna ydur/ so san̄arliga sem Pharao lifer/ Þier skulut ecki a burt fara Hiedan/fyrr
enn ydar yngste Broder kiemur hingad. Sendid eirn af ydur/z lætid sækia hn̄. En̄ þier sku-
lut vera i Fiøtrum þar til eg reyne ydar sagner/huort þier seigid satt eda ei. An̄ars eru þier
so sannarliga sem Kong Pharao lifer/Njosnarmenn. Og han̄ liet setia þa i Myrkuastofu
þria Daga
Enn a þeim þridia Deige sagde hn̄ til þeirra/Ef vilie þier hallda ydar lijfe/ þa giørid so
D sem eg seige/þuiad eg ottunst Gud. Ef þier erut fromer/þa vere eirn af ydar Brædrum bun-
din i Myrkuastofu i ydarn̄ stad/enn adrer fare heim mz þad Korn sem þier hafid keypt/ydars
Hungurs vegna/og hafid hingad ydar yngsta Broder til mijn/þa vil eg trua ydrum ordum/
so þier skulud ecke deyia/ Og þeir giørdu suo.
Og þeir toludust vid sijn a mille/Makliga lijdum vier þetta/þuiad vier misgierdum vid Gen. 37
Brodur vorn/saaande angist hn̄s Andar/þa hn̄ grætbænde oss/og vier villdum ecke heyra hn̄/
og þar fyrer kiemur nu þsse Hørmung yfer oss. Ruben suarade þeim/og sagde/ Huort sagde
eg ydur ecke þetta? Þa eg sagde/syndgist ecke vid Sueinen/enn þier villdut ecke hlyda mier.
Nu heimtist hn̄s Blod. Enn þeir vissu ecke ad Joseph skilde huad þeir toludu/þui hn̄ talade
E vid þa fyrer eirn Tulk. Og hn̄ snere sier fra þeim/z griet. Enn sem hn̄ snere sier nu til þra
aptur/og talade vid þa/þa tok hn̄ Simeon/og liet binda hn̄ fyrer þeirra augū.

Og Joseph baud/ad fylla skyllde Secke þeirra mz Korn/ og læta i Secke þeirra aptr sier-
huers þra Peninga /þar til mz Vister vppa veigiñ/Og so giordu þeir. Og þeir løgdu Kor-
nid vppa sijna Asna/og foru i burt þadan. Enn sem eirn þeirra leyste til sijns Secks/ ⁊ vill
de giefa sijnū Eyk Foodur i Herberginu/ þa fañ hñ sijna Peninga/ad ꝧr lau ofan a j Seck
num. Og hañ sagde til siña Brædra/Mijner Peningar eru komner til mijn aptur/Sia/ꝧr
eru hier i mijnum Seck. Og þeir vrdu ottaslegner og felmsfuller og søgdu/Huertiu mun þad
sæta/ad Gud hefur giørt oss þetta?
Jacob Enn sem þeir komu nu heim til sijns Fødurs Jacobs/i þad Landid Canaan/ kunngiør- F
du þeir honum allt þad sem yfer þa hafde geingid / og søgdu/ Sa madur sem er Herra i þui
Lande/hñ talade hardliga til vor/og hiellt oss fyrer Landsins Niosnara. Enn þa vier suøru-
dum honum/Vier erum erliger og vorum alldrei Niosnarar/helldr erum vier tolf Brædr vors
Fødurs syner/og sa eirn er ecke meir til/enn sa yngste er einn nu heima hia vorum Fødr/i Ca-
naans Lāde. Pa sagde Landzherran til vor/ Þar af vil eg merkia hūt þier erut fromer edur
ei/Latid eirn af ydrum Brædrum vera hier epter hia mier/enn þier takid fædslur handa ydar
Hwsum/⁊ farid heim aptur/⁊ hafed so ydarn yngsta Brodr til mijn hingad/Þa merke eg ad
þier erut ecke Niosnarmenn/helldur erliger/þa vil eg og giefa ydur ydar Broder aptur/ og so
lijka skulu þier meiga Kaupslaga hier i Lande.
Og sem þeir helltu Kornenu vr sinum Seckium/þa fann huor vm sig sijna Peninga i sij- G
num Seck. Og sem þeir sau/ad þad voru þra Peninga hnytelskautar/ þa vrdu þeir felms
fuller/⁊ so þeirra Fader.
Pa sagde Jacob þeirra Fader til þeirra/ Barnlausan giøre þier mig. Joseph er ecke a
døgū/⁊ Simeon er burtu/ BenJamin vilie þier i burt taka/allt þetta kiemur yfer mig. Ru-
ben suarade sijnum Fødur/⁊ sagde/Ef eg føre þier hñ ecke aptur/þa sla þu bada mijna So
nu i Hel/Sel þu hñ ecke vtan i mijna hønd/eg vil færa þier hñ aptur. Hñ sagde/ Miñ Son
skal ecke fara þangad mz ydur/þui hñs Broder er andadur/ og hañ er eirn epter ordinn/ Ef
honum fielle nockur olucka til a veigenum þeim þier farid/þa munu þier leida mijnar Hærur
mz hiartans Sorg til Grafarinnar.

XLIII.

V sem Hallæris tijden þreyngde þeim fast i Landinu. Og er þeim Atuiñū A
var lokid sem þeir høfdu flutt af Egiptalande/ þa mællte Jacob vid Sonu
sijna/Farid aptr þāgad/⁊ kaupid oss nockrar Fædslur. Pa suarade Juda ⁊
sagde/Sa madr lagde mikid vid ꝧ/⁊ talade so/Þier skulud ecke sia mitt And
lit/nema þui ad eins ad ydar yngste Broder sie med ydr. Sie þad nu so/ad
þu vilier senda vorn Broder mz oss/þa vilium vier ferdast þangad/⁊ kaupa
þier atuinnur/ Eñ vilier þu ecke senda hñ mz oss/þa førum vier ecke ofan þangad / þuiad sa
madur sagde til vor/Þier skulut ecke sia mijna asionu/nema þui ad eins at ydar Broder sie mz
ydur.
Jsrael suarade/Mier til Hørmungar giørdu þier þad/ad þier søgdut honum ad þier ætt- B
ud nu enn eirn Brodur. Þeir suørudu/Sa madur spurde oss so nakuæmliga ad vorre ætt/ og
vm oss sialfa/huort Fader vor lifde/edur huort vier ættum Brodur nockurn? Pa suørudu vier
honum epter þui sem hñ oss adspurde. Eda huernen matte oss ꝧ i hug koma ad hñ munde seig-
ta/færid ydarn Brodur hingad mz ydur?
Pa sagde Juda til Jsraels sijns Fødurs/Lættu Sueinen fara med mier/suo vier meigum
bua oss til og ferdast/og lifum enn deyum ecke/bæde vier ⁊ þu/og vor smabørn. Eg vil vera i
borgun fyrer hñ/þu skallt krefia hñs af minne hende. Og ef eg føre þier hñ ei aptur/ og set
hñ fyrer þijn augu/þa vil eg bera þa Synd alla mijna daga. Og hefdum vier ecke tafid/þa
hefdū vier alla reidu tuær Reisur farid
Pa sagde þeirra Fader Jsrael til þeirra/Fyrst Naudsyn stendur til/þa giørid þad/⁊ tak
Þesse Jurta nøpn eru okiend iaþn wel hia Gydingum sialþum id af þeim besta Auexte Landsins i ydar Secke/ og færid þeim manne Giafer/ sem er nockud C
Balsamum og Hunang/og Jurter og Mirru ⁊ Dattel ⁊ Mandel. Takid og adra Peninga
med ydr/Og þa Peninga sem komner voru i ydar Secke hafid aptur/ Skie ma ad þar hafe
mistekist til. Takid og hier til ydarn Brodur/takid ydur vpp og farid aptur til þess Mañs.

Enn Gud Almattigur giefe ydur Myſkunſeme fyrer þeim manne/ ſuo hañ lǽte koma þann annan ydarn Brodur/ og þeñan BenJamin/ aptur heim mz ydur/ Eñ eg hlyt nu ad vera/ ſo ſem ſa ad rǽntur er ſijnum Bornum.

So toku þeir Gafurnar/ og tuefallda Peninga mz ſier/ og BenJamin/ toku ſig vpp/ og foru i Egiptaland/ og komu fyrer Joſeph. Þa leit Joſeph BenJamin mz þeim/ og ſagde til (Jacobs Syner fara i Egiptaland i añad ſinn)
D ſins Rǽdsmans/ Fylg þeſſum monnum til Nerbergis/ ſlatrid og reidid til / þui þeir ſkulu eta mz mier Middags verd. Og Madurinn giorde ſem ad Joſeph bifalade honum/ og fylgde moñunum i Joſephs hus.

Enn þeir ottuduſt/ fyrer þui ad þeir voru leidder inn i Joſephs hus/ og ſøgdu / Vier erum lǽtner hier iñ/ fyrer ſokum þeirra Peninga ſem vier fundum i vorum Seckium/ ſo ad hñ kome Søkum a oſſ/ og lǽte ſijdan eirn Dom ganga yfer oſſ/ ſo hñ kunne med þeſſu ad taka oſſ til Prǽla/ mz vorum Oſnum. Þar fyrer geingu þeir til Joſephs Rǽdsmans/ og toludu vid (Gen. 42) hñ/ fyrer Dyrum vte/ og ſøgdu/ Minn Nerra/ vier forum fyrre ofan hingad ad kaupa Fǽdſlur/ Og þa vier komum til Nerbergis/ og leyſtum til vorra Seckia/ Sia/ þa fann huor eirn ſijna Peninga/ ofan a j ſijnu Seck/ mz fullre vigt/ og þui høfum vier fǽrt þa hingad mz oſſ
E aptur. Vier høfum ꝛ tekid adra Peninga mz oſſ/ ad kaupa oſſ Fǽdſlur fyrer/ Eñ vier vitum ecke/ huer lagt mun hafa vora Peninga aptr i vora Secke

Þa ſagde hñ/ Verid til Fridz/ ottiſt ecke/ ydar Gud/ og ydra Fedra Gud / hefur giefed ydur Fieſiod i ydra Secke/ Eg mǽtok ydra Peninga. Og hñ leidde Simeon vt til þeirra/ ꝛ leidde þa i Joſephs Nws/ og gaf þeim Vatn/ ad þuo ſijna fǽtur/ ſuo gaf hañ og þeirra Eykium Foodur. Enn þeir til reiddu ſijnar Giafer/ i mote þui ad Joſeph munde koma vm Middaginn/ þui þeir høfdu heyrt ad þr ſkylldu fa þar Matar.

Enn ſem Joſeph gieck nu inn i Nerbergid/ bǽru þeir honum þeirra Gafur i ſijnum høn- (Nier radaſt Joſephs Draumar/ ſem þyrr gietur Cap. xxxvij)
F dum/ og fiellu nidur til Jardar fyrer honum. Eñ hñ heilſade þeim blijdliga ꝛ ſagde/ Nuerſu ma ſa gamle madur ydar Fader/ af huerium þier ſøgdud mier/ Lifer hñ enn nu? Þeir ſuorudu/ Vel ma þinn Þienare vor Fader/ og hañ lifer enn nu. Og þeir lutu og fiellu nidur fyrer honum.

Þa vpplypte hñ ſijnum Augum/ og ſa ſiñ Brodur BenJamin ſammǽddan vid ſig/ ꝛ ſagde/ Nuert er þ ydar yngſte Broder/ ſa er þier ſøgdut mier fra? Og hñ ſagde framueigis/ Gud myſkune þier miñ Son. Og Joſeph flytti ſier/ þui hñs Niarta brann af Aſt vid ſinn Brodr/ og Tǽren fiellu af honum/ og hñ gieck inn i ſitt Suefnhus og griet þar. Og ſem hñ hafde þuegid ſitt Andlit/ gieck hñ vt/ ꝛ liet ecke a ſier ſia/ ꝛ ſagde/ Leggid Braud a Bordid.
G Suo bǽru Þienararner ſierilage fyrer hñ/ og ſierilage fyrer hañs Brǽdur / og ſierilage fyrer þa Egiptſku/ ſem ǽtu mz honum/ Þuiad ecke leyfiſt Egiptſkum ad eta mz þeim Ebreſkum/ þui þad er þeim ſuiuirduligt. Og þeir voru ſetter þuert yfer fra honum/ ſa frumgietne epter ſiñe Frumgietningu/ og ſa enn yngſte epter ſijnum vnga alldre/ þad vndruduſt þeir ader ſijn i mille. Og hñ ſende ſendingar fra ſier til þeirra/ enn þo meſtar BenJamin/ ſo ad hñ fieck fim ſlijk meir eñ hiner adrer. Og þeir drucku ꝛ vrdu druckner mz honum (Joſeph byduꝛ Brǽdrum ſijnum til ſnǽdings)

XLIIII.

A JOſeph baud ſijnum Rǽdzmañe/ og ſagde / Fyll þu þeſſara maña Secke med Korn/ ſuo mikid ſem i þeim liggur/ og legg Silfur ſierhuers þeirra efſt i hans Seck/ Og legg mitt Silfurkier i BenJamins Seck/ ꝛ þa Peninga ſ hñ gaf fyrer ſitt Korn. Nñ giorde ſem Joſeph baud honum.

Vm Morguniñ arla/ lietu þeir þa fara af ſtad mz ſijnum Oſnum. Og ſem þeir voru ſkamt burt farner af Stadnum/ þa ſagde Joſeph til ſijns Rǽdzmans/ Rijs vpp/ og far epter þeſſum moñum/ og høndla þa/ og ſeig þu ſo til þeirra/ Nuar fyrer hafe þier bitalad illt fyrer gott? Þad Bordkier(ſem þier hafid ſtolid)þat er þad af huerin minn Nerra dreckur/ ꝛ huert hñ hefur til ſijns Spadoms/ þier hafid vondſliga giort. Og þa hñ hafde høndlad þa/ þa talade hñ þeſſe ord vid þa.
B Þeir ſuorudu honum/ Þui mǽler minn Nerra ſoddan ord? Fiarlǽgt ſie þad þijnum Þienurum/ ad giora ſlijkt. Sia/ þa Peninga ſem vier fundum efſt i vorum Seckium/ fǽrdū vier hingad vr Canaans Lāde/ Og huernen ſkylldū vier þa nu ſtela añad huort Silfre eda Gulle vr þij-

vr þijns Herra hwse? Hia huerium sem þ finst/ a medal þin̄a Þienara/hn̄ skal deyia/Þar
til vilium vier og suo vera mijns Herra Þionar. Han̄ sagde/ Ja/ Verde suo sem þier hafit
mællt/Hia huerium sem þad finst/hn̄ skal vera minn Þræll/En̄ þier skulut fara i fride. C
Þa hrødudu þeir sier/og toku ofan sijnar Klyfiar/ og løgdu a Jørd/ og sierhuer leyste til
sijns Secks. Og hn̄ ransakade/& hof vpp hia þm ellsta/& til hins yngsta/ Þa fanst Bord-
kierid i Seck BenJamins. Enn þeir rifu sijn Klæde / og lietu vpp Klyfiar sijnar/ og foru i
Borgena aptur.
Og Juda gieck mz sinum Brædrū i Joseps hus/þui at hn̄ var þar þa en̄. Og þeir fiellu
nidur til Fota Joseph. Þa sagde Joseph til þeirra/Þui þordu þier at giøra þtta? Vite þier
ecke/ad þuilijkur madr sem eg er/ kan̄ vel ad rada slijkt? Juda sagde/Huad skulum vier seig-
ia minū Herra/ eda huad skulum vier tala? Eda huernen kunnum vier ad afsaka oss? Gud D
hefur fundid Ranglæte þinna Þienara. Sia/vier og hn̄ sem Bordkierid fanst hia erū mijns
Herra Þionar. Hn̄ sagde/Þad sie langt fra mier/ad eg giore þad. Sa madur hia huerium
Kerid fanst/ hn̄ skal vera minn Þion. En̄ farid þier i fride vpp til ydar Fødurs.
Juda talar fyrer Joseph Þa gieck Juda ad honum/ & sagde/ Minn Herra/ Leyf þijnum Þienara ad tala eitt ord
fyrer þijnum Eyrum/min̄ Herra/og ad þu reidist mier ecke þijnum Þienara/þui þu ert s sial-
fur Pharao. Min̄ Herra spurde sijna Þienara ad/og sagde/Hafe þier & eirn Fodr eda bro-
Gen. 42 dur? Þa suørudu vier/Vier høfum eirn gamlan Fødur/og eirn vngan Suein sm̄ han̄ gat i
i sin̄e Elle/en̄ hn̄s sammæddur Broder er latin̄/ og þsse er ein̄ epter af sin̄ar Modr sonum/og
hn̄s Fader elskar hn̄. Þa sagder þu til þin̄a Þienara/Færid hn̄ hingad ofan til mijn/eg vil E
audsyna honum Nad. Þa suørudu vier mijnum Herra/Sueirnen ma ecke koma fra sijnum
Fødur/Enn ef hn̄ fer fra honum/þa deyr hn̄. Þa sagder þu til þinna Þienara/ Kome ecke
ydar yngste Broder hingad mz ydur/þa skulu þier ecke sia mitt Andlit framarmeir.
Þa forum vier af stad/og komum heim til þijns Þienara mijns Fødurs/ og kunngiørdum
honum mijns Herra ord. Þa sagde vor Fader/Ferdist af stad aptur/& kaupid oss Fædslr nock
rar. Þa suøruduum vier/Ecke þurfum vier ad fara ofan þangad/nema þui ad eins ad vor
Gen. 37 yngste Broder sie mz oss/þa vilium vier fara þangad/þui vier þorum ecke ad sia þess man̄s F
Andlit/ef vor yngste Broder er ecke mz oss. Þa sagde þinn Þienare min̄ Fader til vor / Þier
vitid ad mijn Kuinna Rachel hefur fædt mier tuo sonu/annar þeirra for heiman fra mier/og
seigia men̄ ad hn̄ hafe verid rifinn i Hel/og sijdan hefe eg ecke sied hn̄. Og ef þier takid nu
þennan̄ fra mier/og kemur honum nockur Olucka til a Veigenum/þa munu þier leida mij-
nar Hærur til Grafarin̄ar mz Harme.
Nu ef eg kem heim til þijns Þienara/mijns Fødurs/og Sueirnen er ecke mz oss/fyrer þui
ad hn̄s Sal hanger vid sueinsins Sal/ & nær hn̄ sier/ad Sueirnen er ecke mz oss/þa mū hn̄ G
deyia/ So færum vier þa/þijner Þienarar Hærur vors Fødurs þijns Þienara/mz Hiartan̄s
Sorg til Grafarinnar. Þuiad eg þin̄ Þienare er i borgan fyrer Sueinen/vid min̄ Fødur/&
sagde eg/Ef eg fære þier hn̄ ecke aptr/þa vil eg sekr vera alla mijna daga. Lat nu þar fyrer
þinn Þienara vera epter i Sueinsins stad/ad þiona mijnum Herra/& lat Sueinen fara vpp
mz sijnum Brædrum/Þuiad eigi giet eg farid/vpp til mijns Fødurs/ef ad Sueirnen er ecke
mz mier/So eg siae vppa þa Hørmung/sem koma mun yfer min̄ Fødr.

XLV.

Joseph lætur sijna Brædur þeckia sig HA gat Joseph ecke halldid sier leingur/ fyrer øllum þeim sem stodu hia hon- A
um/og hn̄ kallade/Latid huern man̄ fara vt fra mier / og þar stod ecke eirn
madr epter/þa Joseph liet sijna Brædur þeckia sig. Og hn̄ griet mz hærre
Røddu/so þ heyrdu Egiptsker/& þ heyrdist j Pharaonis Hus. Og hn̄ sagde
Act. 7 til sinna Brædra/Eg er Joseph/Lifer min̄ Fader en̄ nu? Enn hn̄s Brædur
mættu onguu suara hm̄/so hrædder voru þeir ordner fyrer hn̄s Auglite.
Þa sagde hn̄ til sin̄a Brædra/ Komit hingad til mijn/ & er þeir geingu til hn̄s/þa sagde hn̄ B
Eg er Joseph ydar Broder/huern þier selldut i Egiptaland. Hrædist ecke/og huxid ecke ad eg
sie þar fyrer Reidur/ad þier selldut mig hingad/Þuiad ydur til hialpar hefur Gud sendt mig
hingad fyrer ydur. Þuiad tuo Aar eru sijdan þetta Hallære kom j Landed/ og þar eru en̄ nu
epter fim̄ Aar/a huerium men̄ skulu huerke sa nie vppskiera. En̄ Gud hefur sent mig hin-
gad fyrer

gad vndā ydur/ad hn̄ vill lata ydur halldast vid a Jørdunne/og frelsa ydart lijf mz storre frel-
san. Og eige hafe þier sendt mig hingad/helldur Gud/hn̄ hefur sett mig Fødr Pharaonis/
og eirn Herra yfer allt hn̄s Hws/og eirn Høfdingia yfer allt Egiptaland.
C Flytid ydur nu/og farid vpp til mijns Fødurs/og seigid honum/Þetta seiger Joseph þinn
Son/Gud hefur giort mig ad Høfdingia yfer allt Egiptalād/Kom ofan til mijn/ tefdu ecke/
Þu skallt bwa i Lande Gosen/og vera nærre mier/þu og þijner Syner/og þijn Barnaborn/
þitt Kuikfie smætt ⁊ stort/⁊ allt þ þu hefur/Þar vil eg fæda þig. Þui þar stāda eñ nu fim̄
Hallæris Aar epter/So ad þu ecke fordiarfist/med þijnu Hwsi/og øllu þui þu hefur. Siaid/
ydar augu sia þad/og mins Brodurs BenJamins Augu/ad eg tala muñliga vid ydur. Kuñ
D giørid mijnum Fødur alla mijna Vegsemd i Egiptalande/og allt þad sem þier hafid sied/ fa-
rid skyndeliga/ ⁊ komit ofan hingat mz mijnum Fødur.
Og hn̄ fiell vm hals sijnum Brodur BenJamin/og griet/Og BenJamin griet ⁊ so vm
hn̄s Hals. Og hn̄ mintist vid alla sijna Brædur/⁊ griet yfer þeim. Epter þta toludu hn̄s
Brædur vid hn̄.
Þesse tijdinde komu i Pharaonis hus/ad Josephs Brædur voru komner/þad likade Pha-
E raone vel/og øllum hn̄s Þienurum. Og Pharao sagde til Josephs/Seig þu þijnum Bræd-
rum/Giørid so/Klyfied ydar Eyke/og farit heim aptur i Canaans Land/og takid ydar Fød-
ur/og ydart frændlid/og komit til mijn/Eg vil giefa ydur Godz i Egiptalande/ad þier skulud
eta Merg Landsins. Og biod þeim/Giørit so/Takid ydur Vagna af Egiptalande/ handa — Pharao bydr Josephs Bræðrum ad sækia Jacob
ydar Børnum og Konum/og takid ydarn Fødur/og komit hingat. Og lijtid ecke epter ydar
Bushlutū/Þuiad Audæfe alls Egiptalandz skulu vera ydar.
F Og Israels syner giørdu so. Og Joseph fieck þm Vagna/ē Pharao baud/⁊ so Vister a veig
en. Hn̄ gaf ⁊ hūiū þra tueñañ Natijda klædnad/Eñ BenJamin gaf hn̄ þriuhūdrud Silfur
pēinga/⁊ fim̄ helgra Daga klæde. Og hn̄ sende sijnū Fødr þr mz tiu Asna klyfiada mz Godz
af Egiptalande/⁊ tiu Øsnur klyfiadar af Korne/Braude ⁊ Vistū hāda sijnū Fødr a veigen.
Suo liet hn̄ sijna Brædr fara/Og þr foru i burt. Og hn̄ sagde til þra/Deilid ecke a vegenū.
Þeir foru af Egiptalande/og komu i Canaans Land/til sijns Fødur Jacobs/kunngiordu
G honum og søgdu/Joseph lifer enn nu/og er eirn Herra yfer øllu Egiptalande. Eñ hn̄s hiar-
ta hugsade allt annad/þui hn̄ trude ecke þeirra søgu. Þa søgdu þeir honum øll Josephs ord
sem hn̄ hafde sagt til þeirra. Og sem hn̄ sa þa Vagna sem Joseph hafde sendt / honum til
flutnings/ þa endurlifnade Ønd Fødur þra Jacobs. Og Israel sagde/ Þad er mier nog ad
minn son Joseph lifer enn nu/Eg vil fara ⁊ sia hn̄/adur eñ eg andast.

XLVI.

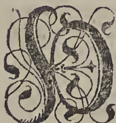
A ISrael for mz øllu þui hn̄ atte. Og sem hn̄ kom til BerSaba/ offrade hann — Jacob fer i Egiptaland
sijns Fødurs Israels Gude Forner. Og Gud sagde til hn̄s/ vm Nott/i eirne
Syn/Jacob/Jacob. Hn̄ suarade/Hier er eg. Og hn̄ sagdi/Eg er Gud/þijns
Fødurs Gud/ottast þu ecke ad fara i Egiptaland/þuiad þar vil eg giøra þig/
ad eirne mikillre Þiod. Eg vil fara ofan mz þier i Egiptaland/⁊ eg vil leida
þig vpp aptur hingad/Og Joseph skal leggia sinar hendur yfer þijn Augu.
Jacob tok sig vpp fra BerSaba/⁊ Israelis syner fluttu þeirra Fødur Jacob/ mz sijnum
Sonum og Kuinnum/ i Vøgnum þeim sem Pharao hafde sent/ ad flytia þa a. Og þeir to-
ku sitt Kuikfie/og alla þa Fiarhlute sem þeim hafde aflast i Canaans Lande/ og komu i E-
gipta Land/ Jacob og allt hn̄s Afkuæme mz honum/hn̄s Syner og hn̄s sona syner mz hm̄/
hn̄s Dætur/og hn̄s Dætraborn mz honū/⁊ allt hn̄s Sæde flutte hn̄ mz sier til Egiptalandz.

Jacobs Kynkuijsl
Þesse eru Israels sona nøfn/sm̄ komu i Egiptaland. Jacob/og hn̄s Syner. Ruben Ja-
B cobs Frumgietiñ son. Rubens syner/Hanock/Pallu/Hesron/ ⁊ Charmi. Simeons syner/ — Exod. 1. 6
Jemuel/Jamin/Ohad/Jachin/Zohar ⁊ Saul/sonur þeirrar Canuersku Kuiñu. Leui Sy- — Num. 26
ner/Gerson/Cahat/⁊ Merari. Juda syner/Ger/Onam/Selah/ Perez ⁊ Serah. Eñ Ger — 1 Para. 4
og Onan deydu i Lande Canaan. Enn Perez syner/Hezron ⁊ Hamul. Isaschar Syner/
Thola/Phua/Job ⁊ Simron. Sebulons syner/Sered/Elom/Jahleel/ Þesser eru syner kom — Syner Jacobs komner af Lea xxxiij
ner af Lea ē hn̄ fædde Jacob i Mesopotamia mz siñe dottr Dina/þssar allar Saler voru ad

 tolu þria-

lu Þriatÿgu og þrÿr med Sonum og Dætrum.
Syner Gad eru þeſſer/Ziphion/Naggi/Suni/Ezbon/Eri/Arodi og Areli. Syner Aſſ
er/Jamna/Jeſua/Jeſui/Bria/og Sera þra Syſter. Eñ ſyner Bria/Neber og Malchiel.
Syner kom- ner af Silpa xvi Þeſſer eru þeir ſyner af Silpa ſem Laban gaf ſiñe Dottur Lea/ og hun fædde Jacob þſſar
ſextan Sæler.
Syner Rachel Jacobs Kuiñu/Joſeph og BenJamin/z Joſeph gat i Egiptalande Ma- E
naſſe z Ephraim/ſem Aſnath Potiphers dotter Kieñemañſins i On fædde honum. BenJa-
Syner kom- ner af Rachel xiiij nnins ſyner. Bela/Bechel/Aſbel/Gera/Naaman/Ehi/Ros/Nupim/Hupim/z Ard. Þe-
ſſer eru þeir ſyner af Rachel ſem hun gat Jacob/aller ſaman fiortan Sæler.
Syner Dan/Huſim. Syner Neptali/Jazheel/Guni/Jezer og Sillem. Þeſſer eru ſyner
Syner Bilha vij af Bilha/ſem Laban gaf ſiñe Dottur Rachel/og hun fædde Jacob þeſſar ſiø Sæler. Allar
Sæler ſem komu mz Jacob i Egiptaland/og komnar voru af hñs Lendum (ad vndanteknum
hñs Sonarkonum)eru allarſaman ſex og ſextÿge Sæler. Eñ Joſephs ſyner ſem fædder eru i
Egiptalande/eru tuær Sæler. So ad allar Sæler ſem komu i Egiptalād/af Jacobs Hwſi/
voru ſiøtÿgu.
Og hñ ſende Juda fyrer ſier til fundar vid Joſeph/ ad ſeigia honū komu þeirra til Goſen. D
Þa liet Joſeph ſpaña fyrer ſiñ Vagn/og dro til fundar vid Fødur ſiñ/til Goſen/Og ſem hñ
ſa hñ/fiell hñ vm hñs Hals/z griet leinge vm hñs Hals. Þa ſagde Jſrael til Joſeph/Gla
dur vil eg nu deyia/fyrſt eg hefi ſied þitt Andlit/at þu eñ nu lifer.
Joſeph ſagde til ſiña brædra/z til ſijns Fødurs huſſ/Eg vil fara vpp til fundar vid Pha-
rao/kuñgiøra honum z ſeigia til hñs/Mÿner Brædur/og mitt Fødurs hus er komit til mÿn
af Lande Canaan/og eru Fiarhirdar/Þui þeir eru þeir meñ / ſem vmgeingiſt hafa mz Fie/
Þeirra Kuikfie ſmatt og ſtort/og allt þad þeir eiga/hafa þeir haft hingad mz ſier. Og þa
Pharao kallar nu ydur fyrer ſig og ſeiger/Huad er ydart verklag? Þa ſkulu þier ſeigia/Þÿ-
ner Þienarar eru þeir meñ/ſem vmgangaſt mz Kuikfie/fra vorum vngdome allt til þeſſa/bæ-
de vier og vorer Forfedr/So þier meigit bwa i lande Goſen. Þuiad þeir Egiptſku hafa and
ſtygd a øllum Fiarhirdurum.

XLVII.

A kom Joſeph/og talade vid Pharao/og ſagde/ Miñ Fader og mÿner bræ-
dur/þeirra Kuikfie og Hiørd/ſma og ſtor/og allt þad þeir eiga / er komid af A
Canaās lande/Og ſia/þeir eru i Lande Goſen. Og hñ tok fim̄ af ſijnū yng
ſtum Brædrum/og ſkickade þa iñ fyrer Pharaonem. Þa talade Pharao til
hñs Brædra/Huert er ydart Verklag? Þeir ſuørudu/ Þÿner Þienarar eru
Fiarhirdarar/ vier z vorer Forfedr.
Og eñ ſøgdu þr til Pharao/Vier erū komner til ad bwa hia ydr hier j Lāde/Þui þÿner Þie-
narar hafa ongua fædu til ſiñar hiardar/ſo ſtorliga þreynger Hallære Canaans land. Þar B
fyrer leyf þu þijnum Þienurum ad bwa i Lande Goſen. Pharao ſagde til Joſeph/Þiñ Fad-
er og þÿner Brædur eru komner til þÿn. Egiptaland ſtendur opit fyrer þier/Lat þa bua i þui
beſta Takmarke Landſins/bue þeir i Lande Goſen. Og ef þu veiſt nockra Dugnadarmenn
vera a medal þeirra/þa ſet þa yfer mÿnar Hiarder.
Joſeph hefur Jacob fyrer Pharaonem Joſeph leidde ſiñ Fødr Jacob til fundar vid Pharaonem/z ſkickade hñ fram̄ fyrer hñ. Og
Jacob bleſſade Pharaonem. Eñ Pharao ſpurde Jacob/Húſu gamall ert þu? Jacob ſagde til C
Pharaonem/Miñ vegferdartÿme er hundrad og þriatÿge Aar/ faer og jller eru mÿner Da-
gar/og na ecke Aaratølu minna Forfedra/ a døgum þeirra vegferdar. Og Jacob bleſſade
Pharaonem/z gieck vt fra hm̄.
Enn Joſeph ſkickade ſijnum Fødur og ſijnum Brædrum Buſtade/og gaf þeim Eigner i
Egiptalande/þar beſter voru Landzkoſter/ſem var i lande Raemſes/ſo ſm̄ Pharao hafde bod-
id. Og Joſeph fædde ſiñ Fødr/z ſijna Brædr/z allt ſitt Fødurs hus/ſierhuern epter þui ē hñ
hafde Børn til. Eñ þar var eckert Braud i øllum Londū/Þuiad Hallæred þreyngde miøg
faſt ad/ſo ad Egiptaland og Canaan þreyngdiſt af þui Hallære. Og Joſeph ſafnade øllum D
Peningum til ſamans ſem funduſt i Egiptalande og Canaan/ fyrer þad Korn ſem þeir keyp
tu/ Og hañ lagde þa alla Peninga i Pharaonis hus.
Nu ſem þa þraut Peninga i Egiptalande og Canaan/ þa komu aller Egiptſker til Jo-
ſephs/

sephs/z sogdu/Gief oss Braud/Pui lætr þu oss deyia fyrer þier/þo ad vier hofū ei Peninga?
Joseph suarade/Næfid hingad ydar Kuikfie/so vil eg giefa ydur Fædslur fyrer Kuikfied/fyrst
ad þier hafed ecke til Peninga. So færdu þeir þad til Josephs. Og hn̄ gaf þeim Korn fy-
rer þeirra Hesta/Saude/Uxa/og Asna. So hialpade hn̄ þeim mz Braud/þad Aar i geg-
num/fyrer allt þeirra Kuikfie.

E Eñ sem þad Aarid var vte/komu þeir þad añat Aar til hn̄s z sogdu honum/ Vier vilium
ecke dylia þess fyrer Herra vorum/ad ei alleinasta Peningar helldur og so Kuikfied er i burt/z
vier hofum ecke meira epter/handa Herranum/vtan vora Likame og vorar Jarder/ Pui læ-
tur þu oss deyia/og vora Akra verda i eyde? Kaup þu oss z vorar Jarder fyrer Braud/at vier
z Jarder vorar sieum Pharaonis Prælar/Gief oss Sæde/so ad vier meigū lifa og ecke deyia/
z ad Akrarner ecke eydist

So keypte Joseph allt Egiptaland/til handa Pharaone/Pui þeir Egipsku solldu huer sij-
nar Jarder fyrer Sulltar saker. Og mz þessu vard Landid Pharaonis eign. Og hn̄ vtskip
te Folkinu vm Borgernar/fra þm einum EgiptaLandz enda til annars/ Ad vndantek-
num Prestaña Jordum/ þær keypte hn̄ ecke/Puiad Pharao hafde skickat Prestunum/ huar Prestaña Frijheit

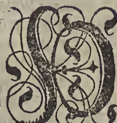
F af þeir skylldu næra sig/af hn̄s eign sem hn̄ hafde giefit þeim / Þar fyrer þurftu þeir ecke ad
selia sijnar Jarder.

Pa sagde Joseph til Folksins/Sia/eg hefi i Dag keypt ydur og ydar Akra/Pharaoni til
handa/take þier nu Korn til Sædz. Eñ af Auextinum skulu þier giefa Pharaoni þañ fim̄-
ta hlut/Peir fiorer hluter skulu vera ydar/til Sædz og Fædslu/fyrer ydar Hws z Heimkyñe.
Þeir sogdu/lat oss ad eins lifa/og fiña Naad fyrer þierr vorum Herra/Vier vilium giarnan Logmal vm
vera Pharaonis Prælar. So skickade Joseph þeim ein Log/ iñ til þessa Dags yfer allt E- fimtung Kon-
giptaland/at huer madur skyllde giefa Pharaone þañ fimta hlut/ Vndan teknum Prestaña ge til handa
Jordum/ þær komu ecke vnder Pharaonem

G So var Israel buande i Egiptalande/ i Lande Gosen/og eignadist þad. Og þeir vxu og
margfiolgudust mioog. Og Jacob lifde seytian Aar i Egiptalande/ So ad hañs allr Alldur 147. Ar.
vard Hundrat/ sio og fioruti Aar.

Nu sem nalgadist Andlatz tijd Israel/þa kallade hn̄ siñ Son Joseph til sijn / og sagde til
hn̄s/Hafe eg fundid Naad fyrer þier/þa legg þijna hond vnder mijnar Lendar / og syn mier Jacob vill
Kiærleika og Tru/so at þu iarder mig ecke i Egiptalande/Helldur vil eg liggia hia mijnum iardast hia sij-
Forfedrum/Og þu skallt flytia mig af Egiptalande/og iarda mig hia Leidum þeirra. Hañ num Fedrum
sagde/Eg vil giora so sem þu hefur sagt. Eñ hn̄ sagde/So suer mier þar Eid vppa. Og hn̄
soor hm̄/ Þa hneigde Israel sig i Sængiñe ad Hofdalaginu.

XLVIII.

A
Ar epter var Joseph sagt/Sia/þiñ Fader er siukur. Þa tok hn̄ sijna bæda
Sonu Manasse og Ephraim mz sier. Þa var sagt Jacobi/ Sia þiñ Sonr Gen. 28
Joseph kemur til þijn. Þa hreyste Jacob sig/og settist vpp i Sængiñe z sag-
de til Joseph.

Almattugur Gud birtist mier i Lus i Lande Canaan/og blessade mig/og
sagde til mijn/Sia/eg vil lata þig vaxa z margfalldast/z lata fiolda Fol-
ks koma af þier/og eg vil giefa þijnu Sæde þetta land til æfinligrar Eignar. So skulu nu Jacob reik-
þijner tueir Syner Manasse og Ephraim/sm̄ þier eru fædder i Egiptalande/ædur eñ eg kom nar Ephraim
hingad til þijn/vera mijner/lijka sem Ruben og Simeon. Eñ þeir sem þu att hier epter/þeir og Manasse
skulu vera þijner/og kallast sem þeirra Brædr/i þra Arfskipte. fyrer sijna Sonu

Puiad þa eg kom af Mesopotamia/andadist Rachel fyrer mier/i þui Lande Canaan/a
þm veige/þa eg var eina Milu vegar til Ephrata/Og eg grof hana þar i þeim sama stad/
a veigenum til Ephrata/ sem nu kallast Bethlehem

B Og Israel sa Josephs Sonu/og sagde/Huerer eru þesser? Joseph suarade sijnum Fodr/
Þesser eru mijner syner sem Gud hefur hier giefid mier. Hn̄ sagde/Lat þa hingad til mijn/so
ad eg blesse þa/Puiad Israel glaptist Syn af Elle/so ad hn̄ gat ecke vel sied. Og hañ leidde
þa til hn̄s/Eñ hn̄ kyste þa/og tok þa i fang sier/z sagde til Joseph/Sia/eige hugda eg ad eg
munde sia þitt Andlit/og sia/Gud hefur ad auk þess/og latet mig sia þitt Sæd. Og Joseph
tok þa

tok þa af hñs Fadme/ ⁊ hneigde sig til Jardar a sÿna Asionu.

So liet Joseph þa bæda/Ephraim sier til hægre handar/mot Israels vinstre Hønd/ enn
Manasses til Vinstre handar/mote Israels hægre hønd/ ⁊ leidde þa til hñs. Eñ Israel riet-
te sÿna hægre hønd vt/og lagde hana a Effraims høfud sem var yngre/og sina vinstre hond
a Manasses høfud/skiptande so viliande vm sÿnar hendr/þui Manasses var sa hiñ Frum-
gietne. Og hñ blessade Joseph/ ⁊ sagde/Gud/ i huers auglite mÿner forfedr Abraham ⁊ I- E
saac geingu/sa Gud sem ad fædde mig mÿna Lÿfs tÿd iñ til þessa Dags/ Sa Eingill ſ mig
hefur frelst fra øllu vondu hñ blesse þessa Sueina/ad þeir kallist a epter mÿnu nafne/og ep-
ter miña Forfedra Abrahams og Isaacs nafne/og þeir vaxe og verde marger a Jørdunne.

Jacob blessar Manassen og Ephraim

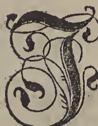
a (Epter) Þad er/þeir skulu kallast myner Syner

Eñ sem Joseph sa þad/ad Fader hñs lagde sÿna hægre hønd vppa Ephraims Høfud/þa
mislikade þat honum. Og hñ tok vpp sÿns Fødurs hønd af høfde Ephraim/ ⁊ villde leggia
hana yfer Manasses høfud/og sagde til hans/Ecke so miñ Fader/ þesse er sa hiñ Frumgiet-
ne/legg þÿna hægre hønd vppa hñs høfud. Eñ hñs Fader neitade þui/ ⁊ sagde/Eg veit þad D
vel minn Son/ eg veit þad vel. Þesse skal og verda at Folke/og margfalldast/Eñ hañs
yngre Broder skal verda meire eñ hñ/og hñs Sæde skal verda eitt mikid Folk. Suo blessade
hñ þa þañ sama dag/og sagde/Huer sem vill blessa nockurn i Israel/hñ skal seigia/Gud giø
re vid þig lÿka sem vid Ephraim ⁊ Manasse. Og so sette hañ Ephraim fyrer Manasse.

Og Israel sagde til Josephs/Sia/eg andast/Og Gud skal vera mz ydur/og leida ydr ap-
tur i ydart Fødurland. Eg hefe giefid þier eirn hluta Landsins/fram̃ yfer þÿna Brædur/hÿn
eg tok af þeirra hende Amorreis/ mz mÿnu Suerde og Boga.

XLIX.

Jacob blessar Sonu syna

Acob kallade sÿna Sonu fyrer sig /og sagde/ Safnid ydur til samans/ suo eg
meige kuñgiøra ydur/huad yfer ydr skal koma/a seinustum Døgum/ Hennkist A
saman/og hlydid til þier Jacobs Syner/ og heyred ydarn Fødr Israel.

Genesis. 25 / 2 Para. 5

Ruben miñ fyrste Son/ Þu ert miñ Kraptur/ og mÿn fyrsta Magt/
yppastur i Offre/og yppastur i Rÿkenu. Hñ rañ lausliga burt sem Vatn/Þu
skallt ecke vera ædstur/þuiad þu forst vpp i þÿns Fødurs Sæng/ og saurgad-
er mÿna Sæng mz þiñe vppfør

Gene. 34

Þeir Brædur Simeon og Leui/Þeirra Suerd eru Mordingia vopn' Mÿn Sæl skal ecke
koma i þra Ræd/ ⁊ mÿn æra skal ecke vera i þeirra Samkundu/ Þui þr myrtu mañ i siñe
Reide/ ⁊ mz sÿnum eigen vilia hafa þr Vxan fordiarfad. Bøluud verde þeirra Reide/ þui
hun er so strøng/og þeirra Grimd ad hun er so hørd. Eg vil skipta þeim i Jacob/ og tuistra
þeim i sundr medal Israel.

Juda/Þu ert þañ/Þig skulu þÿner Brædur prÿsa/Þÿn hønd skal vera a þinna Ouina B
Hælse. Þier skulu þÿner Fodursyner lùta. Juda er Leons Huølpur/ Þu ert hætt komiñ miñ
Son vid storan Sigr/Hñ kraup nidr/og lagde sig so sem Leon/ ⁊ so sem Leoniña/Huer vill vpp
reisa sig i mote honum? Su Konungliga Spÿra skal ecke burt takast fra Juda / nie helldur
Lærimeistaren fra hñs Fotum/fyrr eñ sa † Frelsaren kiemur/og ad honū skulu Þiodernar saf
nast. Hñ mun binda siñ Fola vid Vÿntrie/og sÿna Øsnu vid þañ edla Vÿnkuistiñ. Hann
muñ þuo siñ Klædnad i Vÿne/ og siñ Møttul i Vÿnberia blode. Hñs Augu eru raudare eñ
Vÿn/ og hñs Teñur huÿtare eñ Miolk.

† Silo (Silo) Merker/Lukusaman/ Hamingiuþullañ Sigurvegara/ Þyrer Andan og Truna/þui hør þum wier þad norrænad Frelsare

Sabulon skal bua hia Hofniñe vid Sioen/og þar sem Skipalagen eru/ ⁊ hñs Lãdamer-
ke taka ad Sydon.

Isaschar skal vera eirn Beinasne/ og skal leggia sig a mille Landamerkiaña. Og hañ
sier ad Huÿlden er god/og ad Landid er Lysteligt/Eñ hñ hefr beygt sÿnar Herdar til byrdar/
og er orden eirn Skattgilldur þienare.

Dan skal vera Domare yfer sinu Folke/so sem ein oñur ættkuÿsl i Israel. Dan skal vera E
eirn Høggormur a veige/og ein Nadra a Gøtuñe/bitande i Hestsins Hæl/ suo ad sa ed rÿdur
falle a Bak aptur. DROTTIN/eg bÿd epter þÿnu Hialpræde.

Gad Herklæddur/skal fǽra Strÿdsherin fram̃/og til baka aptur.

Af Asser kiemur þad feita Braud/Og hñ muñ giøra Kongunum til vilia.

Neptali er eirn snar Hiørtur/ ⁊ gefur føgur ord.

Joseph mun vaxa/ Hñ mun vaxa sem eirn Vppsprettu brunnur/ Dæturnar ganga fram
mz Vallostiornisse. Og þo ad Skotmeñern reidist/ z strijde i mote hm/ z ofsæke hñ/ so ðdz þo
hñs Boge fastur/ og Armleggur hñs handa sterkur/ fyrer hendur þess hins megtuga i Jacob
Af honum eru komner Hirdarar og Steinar i Jsrael. Af þijns Fodurs Gude ert þu holpiñ
og blessadur ert þu af þeim Almattuga/ mz Blessan af Himnum ofan/ mz Blessan af Vnd-
erdiupenu/ sem hier vnderliggz/ mz Blessan af Briostenu og Kuidnum. Þijns Fodurs Bless-
E aner eru sterkare/ eñ minna Forelldra Blessaner (epter oosk þeirra Hæfu i Heimenum) z þær
munu koma yfer Josephs hofud/ og yfer Huirfel a þeim Nazarenis a medal hañs Brædra.

BenJamin er eirn glepsande Vlfur/ Ad Morne mun hñ eta Herfang/ enn ad Kuelldе
skal hñ Herfanginu vtskipta.

Þesser eru þeir tolf Kynþætter Jsraels/ Og þetta er þad sem þra Fader mællte vid þa/
þa hñ blessade þa/ sierhuorn þeirra mz eirne sierligre Blessan.

Og hñ Baud þeim/ og sagde til þeirra/ Eg safnast til mijns Folks/ Grafed mig hia minū Jacob bydur
Forfedrum/ i þeirre Grøf a Ephrons Hetiters Akre/ i þeim tuefallda Heller/ sem liggz giegnt ad iarda sig hia
Mamre i Lande Canaan/ hueria Abraham keypte mz Akrenum/ af Ephron Hetiter til gref- sijnum Fedrum
D trunar Arfs. Þar hafa þeir grafid Abraham/ og hñs Kuiñu Sara/ Þar hafa þeir og gra-
fid Jsaac og Rebeccu hñs Kuinnu. Þar i sama stad hefe eg z so grafid Lea/ i þeim Akre z i
þeim Helier s keyptur var af Sonum Heth.

Þa Jacob hafde endad þessar skipaner/ til Sona sijña/ lagde hñ sijnar fætur til samans i Jacob andast
Sængiñe/ og andadist/ og vard safnadz til sijns Folks. Þa fiell Joseph yfer sijns Fodurs þa hñ war
Andlit/ z griet yfer honum/ og mintist vid hñ. cxlvij ara

L.

A O G Joseph baud sijnum Þienørum/ Læknørum/ ad smyria siñ Fødz. Og Læk-
nararner smurdu Jsrael i fiorutijgu Daga/ Þuiad so leinge stodu yfer Smur
nings Dagarner/ Og Egipsker Meñ gretu hñ i siøtijge daga.

Enn sem Sorgardagarner voru nu endader/ þa talade Joseph vid Phara
onis Þienara/ og sagde/ Hafe eg nu fundet Næd hia ydur/ þa talid vid Pha-
raonem/ og seigid/ Miñ Fader tok eirn Eid af mier/ og sagde/ Sia/ eg andast/
Jarda þu mig i minne eigin Grøf/ hueria eg liet grafa mier i Lande Canaan. Nu bid eg ad
eg mætte fara vpp/ og greftra miñ Fødur/ og koma aptur. Pharao suarade/ Far þar vpp/ z
iarda þu þiñ Fødz suo sem þu hefur suarid honum.

B So for Joseph vpp/ ad greftra sinn Fødur/ og aller Pharaonis Þienarar/ z aller enu ell-
stu af hñs huse/ og aller enu ellstu af Egiptalande foru mz honum. Þar ad auk aller af Jo-
sephs Hwse/ og hañs Brædur/ hanns Fødurs Folk/ Þeirra Børn/ Hiørd/ og Fienad lietu
þeir ad eins epter verda i Lande Gosen. Þar voru og i ferd mz honum Vagnar / og Reidm̄/
suo ad þetta vard eirn stormikill Her.

Enn er þeir komu nu til þeirrar Kornhlødu Atad/ sem liggur hinumeigin Jordanar/ þar
høfdu þeir eirn miøg storan z bitran Harm/ Og hñ sorgade yfer sijnū Fødur þar i siø daga.
Og sem Folkid Landsins þeir Cananei sau þañ Græt/ hia þeirre Hlødu Atad/ þa søgdu þr
Þeir Egiptsker hafa þar storan Harm. Þar fyrer kallast sa same stadur/ sm̄ liggz hinumei-
gen Jordanar/ Egiptskra Harmur.

E Og hañs Syner giørdu so sem hñ hafde bodid þeim/ og fluttu hañ i Land Canaan/ og Jacob jardast
jørdudu hñ i þeim tuefallda Heller þess Akurs sem Abraham hafde keypt / mz þeim Akre/ til i Canaans
greftrunar Arfs/ af Ephron Hetiter/ þuert yfer fra Mamre. Og sem þeir høfdu nu jardad Lande
hñ/ þa for Joseph til baka aptur i Egiptaland/ mz sijnum Brædrum/ og mz øllum þeim sem
voru farner vpp mz honum/ til ad jarda hñs Fødz.

Enn Josephs Brædz voru hrædder/ þa þeirra Fad' var andadz/ z søgdu/ Skie ma ad Jo-
seph sie reidz vid oss/ og endurgialldе oss allt þad jllt sem vier høfum giørt honum. Þar fyrer
lietu þeir seigia honum so/ Þiñ Fader baud oss/ ædz enn hñ andadist/ og sagde/ So skulu þier Josephs bræ-
seigia til Josephs/ Fyrer læt þu þijnum Brædrum þeirra Misgiørning og þeirra Synd/ ad dur bidia vm
þeir hafa giørt þier so jllt. Nu bidiū vier ad þu fyrergiefer oss þijns Fødurs Gudz þienurum fyrergiefning
þanu Misgiorning. Þa griet Joseph/ er þeir toludu þetta vid hñ. Og hñs Brædz gengu
til

til hn̄s/og fiellu nidur fyrer honum/og ſøgdu/Sia/vier erum þīner Þionar. Joſeph ſagde til þeirra/Hrædiſt ecke/þui eg er vnder Gude. Þier huxudut ad giøra mier jllt/ eñ Gud ſnere þui vm til Godz/i þut hn̄ giorde/ſo ſem nu klaarliga ma ſia/ad hallda mørgu Folke vid Lījfit. So verid nu ohrædder/Eg vil fæda ydur/og ydar Børn. Og hn̄ huggade þa/og talade blīid liga til þeirra.

Og Joſeph bio i Egiptalāde/mz øllu ſijns Fødurs hwſe/Og hn̄ lifde Hundrad ꝫ tiu aar/ D

Josephs Alldur — og ſa Ephraims Børn/allt til þridiu ættar. Og Syner Machir ſonar Manaſſes fædduſt i Joſephs ſkaut.

Og Joſeph ſagde til ſinna Brædra/Eg andaſt/ꝫ Gud mun vitia ydar/ꝫ færa ydr af þſſu

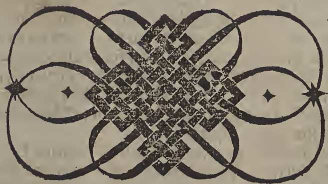
Ebre. 11 — Lande/inn i þad Land ſem hn̄ hefur ſuarid Abraham/Iſaac og Jacob. Þar fyrer tok hn̄ eiñ

Exod. 13 — Eid af Iſraels ſonum/ꝫ ſagde / Þegar Gud vitiar ydar/ þa berid mīn Bein i

Josu. 24 — burtu hiedan. Og Joſeph andadiſt/þa hn̄ var hundrad ꝫ tīu aara gamall/Og þeir ſmurdu hann/ og løgdu hañ i eina Kiſtu i Egiptalande.

Ender Þeirrar fyrſtu

Moſes Bokar

I.

A Esse eru Nöfn Israelis sona/sem komu i Egiptaland med Jacob/ huer med sitt hws. Ruben/ Simeon/ Leui/Juda/Isaschar/Sebulon/BenJamin/ Dan/ Neptali/ Gad/ Asser. Og allar Sæler sem voru komnar af Jacobs Lendum/þær voru siøtijge. Enn Joseph var adur fyrer i Egiptalande. Og sem Joseph var andadur/og aller hñs Brædur/og þeir aller sem lifad høfdu a þeim tijma / þa fiølgade Israels Sonu/og þeir gátu Børn og jukust/ og vrdu miøg marger/ so ad Landet vard fullt af þeirra mañfiølda. — Jacobs Syner sm̄ mz hm̄ komu i Egiptala[nd]

B So kom nyr Kongur i Egiptaland / hñ visse eingen deile a Joseph. Og hñ sagde til sijns Folks/Siaed/lydr Israels sona er margur / og fleire eñ vier. Nu vel/vier vilium þreyngia þeim mz kiænsku/so ad ei fiølgist Lydur þeirra so miøg. Þuiad/ef Ofridur giørist/þa meiga þr hlaupa i lid mz Ouinum vorum/og beriast i mote oss/og fara so i burt af Lãdenu. — Radagiørd þess nyia Kongs ad þrycka nidur Israelis Lyd. Act. 7

Og þar voru setter Verkstiornarmenn yfer þa/þeir vð þa skylldu kuelia mz þungũ þræl-
dome/Þuiad menn voru þa ad byggia Pharaone Borgernar Pithon ⁊ Raemses/ ad leggia
iñ i hñs jñtekter. Eñ þess meir þeir plægudu folkit/þess meir fiølgade þad og margfalldad-
C ist. Og þeir hielldu Israels sonu suiuirduliga. Og þeir Egipsku þiædu Israels sonu omys-
kunsamliga/mz þrældome/og giørdu þeim þeirra lijf leidenligt/mz Leirelltu ⁊ Griotgiørd/ og
allra handa verke a Mørkiñe/ ⁊ mz allra handa erfide/ sm̄ þeir løgdu omyskunsamliga a þa.
Og Kongurinn i Egiptalande mællte til þeirra Ebresku Yfersetu kueña/ein hiet Sepho- — Pharao bydr at drepa øll Sueinbørn
ra/ enn su añur Pua/ Nær þid sitied yfer þeim ebresku Kuiñum/ og þid siaed i fædingunne
ad þær ala Sueinbørn/þa lijflatid þau/Eñ ef Meybørn eru/þa latid þau lifa. Eñ Yferse- — Sap. 18
tukonurnar ottudust Gud/og giørdu ecke so sem Egiptalandz kongur hafde þeim boded/helldr
lietu þær Sueinbørnen lifa.
Þa kallade Egiptalandz Kongur Yfersetukonurnar fyrer sig/⁊ sagde til þeirra/Þui giøre
D þid þad/ ad þid lætid Sueinbørnen lifa? Liosmædurnar suørudu Pharaoni/Þær Ebresku
Konurnar eru ecke lijkar þeim Egiptsku/þuiad þær eru hraustar Konr/og ædur eñ þad Yfer-
setu Konurnar koma til þeirra/þa fæda þær Børn sijn. Þar fyrer giørde Gud Yfersetuko-
nunum gott. Og folkid iokst og vard miøg margt. Og sokum þess ad Yfersetukonurnar ott-
udust Gud/ þa bygde hañ þeim Hws.
Þa baud Pharao øllu sijnu Folke/⁊ sagde/ Kastit øllum Sueinbørnum i Aana þ̃ ad fæd
ast/og lætid øll Meybørn lifa.

II.

VAr var eirn madr af Hwse Leui/hñ gieck ad eiga eina af Leui Dætrum/Og — Moses fædist lxiiij ærum epter andlat Josephs/Año Mundi MMccc lxxiij/Fyrer Christi hingadburd MDlxxx viij Aar
A Kuinnan vard oliett/og fædde eirn son/Og sem hun sa ad þad var eitt vænt
Sueinbarn/ geymde hun þad i þria Manude. Eñ þa hun gat eige leingur
leynt þui/ giørde hun eirn Kistil af Reyr/og brædde mz Leir og Bike/ og lag
de þar i Barnid/og liet Kistiliñ i Sefid vt mz Arbackanum. Enn hñs Sy-
ster stod langt fra/⁊ villde sia huernen þetta munde ganga.
Og Pharaonis Dotter gieck ofan/ad þuo sier i Añe/⁊ heñar Jungfrwr geingu epter ar-
backanum. Enn sm̄ hun sa Kistiliñ i Sefinu/sende hun sijnar Ambætter þangad/⁊ liet fæ- — Act. 7
ra sier hñ. Og er hun lauk honum vpp/sa hun Barnid/⁊ sia/þad griet/Hun sa aumr a þui — Ebr. 11
og sagde/ Þad er eitt af þeim Ebresku Børnunum.
Þa sagde Barnsins Syster til Pharaonis Dottur/Villt þu ad eg fare / og kalle eina af
B þeim Ebresku Kuiñum/sem Barnid fæde a Brioste sier? Pharaonis Dotter sagde til heñar/
Far þu. Jungfruen for af stad/og kallade a Modur Barnsins. Þa sagde Pharaonis Dot-

ter til

ter til hennar/ Tak þetta Barn til þijn/og fostra mier þad vpp/eg mun launa þier. Kuinn-
an tok Barnid/og fostrade þad vpp. Og þa Sueirnen var vaxin/leidde hun hn̄ til Pharao-
nis Dottur/og hun hiellt hn̄ fyrer siñ Son/og kallade hn̄ Moses/Þui hun sagde/Eg hefe te-
kid hn̄ vr Vatne.

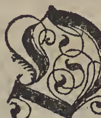
Moses var þa xl. æra gāall Act. 7 — Og a þeim tijma/þa Moses var fulltijda/gieck hn̄ vt til siña Brædra/ & sa Kuøl þeirra/
Og hn̄ sa eirn Egiptskan liosta hn̄s Brodr/sem var eirn af þeim Ebreskū. Þa litadist Mo-
ses vm/og er hn̄ sa onguan mañ i nand þeim/vo hn̄ þann hiñ Egiptska/& grof hn̄ i Sande.
Annars dags gieck hn̄ vt aptur/og sa tuo Ebreska meñ þratta sijn a mille/& hn̄ sagde til hn̄s C
s̄ orieft giørde/Þui slær þu þiñ Naunga? Eñ hn̄ sagde/ Hu hefr sett þig til Høfdingia edur
Domara yfer oss/ Villtu vega mig/s̄ þu drapst þañ Egiptska i giær? Þa vard Moses hræ-
ddur/ og sagde/Huernen er þad ordid opinbert? Og þad kom fyrer Pharaonem/og hn̄ leitade
epter ad læta drepa Mosen/Eñ Moses flyde fra Pharaone/ & hiellt sig i þui lāde Madian/
Moses flyr fyrer Pharaone — og dualdist hia einum brunne.

Og þar var eirn Kieñemadur i Madian/hn̄ ætte siø Dætur/þær komu þangad ad ausa
vpp Vatn/og fylltu Vatzreñurnar/ad vatna þeirra Føðurs Saudum. Þa komu Hirdarar
ad/og ræku þær i burt. Enn Moses reis vpp/og hialpade þeim/og vatnade Saudunū. Og
þa þær komu heim til sijns Føðurs Raguel/ spurde hn̄ þær at/Þui komu þier suo snart ap- D
tur i Dag? Þær søgdu/Eirn Egiptskur madr leyste oss fra Fiar hirdaraña hende/& ios Vat
nit vpp fyrer oss/og vatnade Saudunum. Hn̄ sagde til sinna Dætra/Huar er sa madr? Þui
lietu þier hn̄ fara i burt/ & budut hm̄ ecke iñ ad eta mz oss?

Zephora Moses Kuinna — Og Moses liet sier lijka ad vera hia þm mañe/ Og hn̄ gieck ad eiga hañs Dottur Ze-
phora/Hun gat vid honum eirn Son/þañ kallade hn̄ Gerson/Þuiad hn̄ sagde/Eg er ordenn
Gerson þydist/ vtlendingur — eirn vtlendingur i annarligu Lande. Og hun ol eirn añan Son/þañ nefnde hun Eliezer/ og
sagde/Mijns Føðurs Gud er minn Hialpare/og hn̄ frelste mig af hende Pharaonis.

Eliezer þydist/Gud miñ Hialpare — Epter langa tijma andadist Konguriñ af Egiptalande. Enn Israels syner anduørpudu
vnder þra Anaud/og kølludu/Og þeirra Kall vnder erfide þeirra kom vpp fyrer Gud. Og
Gud heyrde þeirra anduarpan/og mintist a siñ Sattmala sem hn̄ hafde giørt vid Abraham
Isaac og Jacob/Og hañ leit til þeirra/ og tok þa ad sier.

III.

OG Moses giætte Sauda Jethro Mags sijns/Kieñemans i Madian/og hañ A
hiellt Fienu iñarliga i eydemørku/og kom til Gudz Fiallz Horeb.
Og Eingill DROTTINS birtist honum/i einum gloanda Elldzloga
af einum Ruñe/Og hn̄ sa ad Ruñurinn logade af Ellde/ eñ brann þo ecke.
Þa mællte hn̄/Eg vil fara þangad/ad sia Syn þa hina myklu / huar fyrer
Ruñuriñ breñur ecke vpp. Og sem DROTTIN sa ad hn̄ gieck þangad/
ad skoda/þa kallade Gud til hn̄s vr Ruñenum/& sagde/Moses/Moses. Hañ suarade/Hier
er eg. Og hn̄ sagde/Kom þu ecke hier nær/Leystu skoklæde af þijnum Fotum/Þui sa Stadr
Math. 22 — sem þu stendur a er Heiløg Jørd. Og hn̄ sagde eñ framarmeir / Eg er þijns Føðurs Gud/
Marc. 12 — Gud Abrahams/Gud Isaacs/& Gud Jacobs. Moyses byrgde sitt andlit/Þui hn̄ þorde ecke
Luc. 20 — ad lijta i giegn Gude.

Gud talar vid Mosen vr Ruñenum/ad hn̄ vilie leysa Israel — Þa sagde DROTTIN/Eg hefe sied Kuol mijns Folks i Egiptalande/og heyrt þeirra B
kall/vnder þeim sem þa þrælka/Og eg veit þeirra Harm/ og eg er nu ofanfaren ad leysa þa
af hende Egiptskra/og vtleida þa af þui Lande/i eitt gott og vijdt Land/& i þad Land sem fly
tur i Miolk og Hunange/ i þa stade þar nu eru Cananei/ Hetei Amorei/ Pheresei/ Heuei/
og Jebusei. Þuiad Israels Sona kall er nu komid fyrer mig/& eg hefi sied þeirra Þrældom
med huerium ad Egiptarner þreyngia þeim. So far nu þangad/Eg vil senda þig til Pha-
Moses kallan — raonem/ad þu vtleider mitt Folk/ Israels Sonu af Egiptalande

Moses sagde til Gudz/Huer em eg/ad eg fare til fundar vid Pharaonem/& leide eg Isra-
els Sonu af Egiptalande? Hn̄ sagde/Eg vil vera mz þier. Og þta skalltu hafa til marks/
ad eg sende þig/Þa þu hefur leidt mitt Folk af Egiptalande/þa munu þier færa Gude For- C
ner a þessu Fialle. Moses sagde til Gudz/Sia/þegar eg kem til Israels Sona/ og eg seige
til þeirra/Gud Fedra ydra sende mig til ydar/Og ef þeir seigia þa til mijn. Huert er hanns
Nafn?

Nafn? Huerin skal eg þa suara? Gud sagde til Mosen/ Eg mun vera sa sm̄ eg mun vera.
Og sagde/ Suo skalltu seigia til Israels sona/ Eg mun vera/ hn̄ sende mig til ydar

Og enn sagde Gud til Mosen/ So skalltu seigia til Israels Sona/ DROTTEN ydra
Fedra Gud/ Gud Abrahams/ Gud Isaacs/ z Gud Jacobs sende mig til ydar. Þetta er mitt
nafn ad eilijfu/ þar mz skulu menn nefna mig vm allder og ad eilijfu. Þar fyrer far nu þan
C gad/ og safna saman Olldungum Israel/ og mæl vid þa/ DROTTJN Gud ydra Fedra
Gud Abrahams/ Gud Isaacs/ og Gud Jacobs/ birtist mier/ og sagde/ Eg hefe vitiad yd-
ar/ og sied hefe eg allt þat ydur hefur skied i Egiptalande. Og eg hefe sagt/ Eg vil vtleida ydr
af Egiptalandz anaud/ in̄ i Land Cananei/ Hetei/ Amorei Pheresei/ Heuci z Jebusei/ J þad
Land sem flytur j Miølk z Hunange.

Og þegar þeir heyra þin ord/ þa skalltu/ og þeir ellstu af Israel fara jnn fyrer Egipta-
landz Kong/ og seigia so til hn̄s/ DROTTJN Gud Ebreskra man̄a hefur kallad oss. So
lat oss nu fara þriggia daga leid a Eydemørk/ ad vier færum Forner DROTTNJ Gude
D vorum. Enn eg veit/ ad Egiptalandz Kongur mun ecke læta ydur fara/ vtan fyrer eina styr-
kua Hond. Þui mun eg vtrietta mijna hond/ og liosta Egiptaland/ mz allra handa Stor-
merkium/ þm er eg mun giora a mille þra/ Sijdan mun hn̄ læta ydur fara.

Og eg vil giefa þessu Folke Nad/ hia þeim Egiptskum/ Ad þier skulud ecke fara snauder
fra þeim/ þa þier farid af Landenu/ Helldur skal huer Kuin̄a bidia sijna Gran̄konu z þa sm̄
hun er i Hwse med/ vm Silfurker/ Gullker/ og Klædnad/ þ skulu þier leggia vppa ydra Sonu
z Dætur/ og ræna Egiptaland.

IIII.

A MOses suarade/ og sagde/ Sia/ ecki munu þr trua mier/ nie helldur hlyda mi-
num ordum/ helldur munu þeir seigia/ Gud hefr ecke vitrast þier. Þa sagde
DROTTJN til hn̄s/ Huad er þad sm̄ þu hefur i þinne hende? Hn̄ sag-
de/ Vøndur er þad. Hn̄ sagde/ kasta þu honum fra þier a Jørdena. Og Þriu Teikn er Moses skal
hn̄ kastade honum fra sier/ Þa vard hn̄ ad einum Høggorme. Og Moses giøra/ huar af
flyde vndan høum. Þa sagde DROTTJN til hn̄s/ Vtrietl þijna hønd þeir skulu merk-
og grijp vm hn̄s Hala. So riette hn̄ vt hondena og hiellt honū/ og hn̄ vard ad einum Vende kia/ ad hn̄ sie af
aptur i hn̄s hende. Þar fyrer munu þr trua ad DROTTin̄ Gud þra Fedra/ Gud Abraha- Gude sendur
B ms/ Gud Isaacs/ og Gud Jacobs hafe vitrast þier.

Og DROTTJN sagde en̄ aptur til hn̄s/ Stiktu þin̄e hende i Barm þier. Og hn̄ liet
hana i sin̄ Barm/ z tok hana vt aptur/ Og sia/ hū var orden Lijkþra s Snior. Og hn̄ sagde/
Stiktu hen̄e i Barm þier aptur. Og hn̄ stack hen̄e aptur i Barmen/ og tok hana vt/ Og sia/
þa var hun orden aptur lijka sem an̄ad hn̄s Holld. Sie þad so ad þeir vilie eige trua þier/ nie
heyra þijna rødd vid þ fyrra Teikn/ Þa skulu þeir þo trua þin̄e Røddu/ vid þ seirna Teiknid

C Enn ef þeir trua ecke þssum tueimur Jarteiknum/ z hlyda ecke þin̄e Røddu/ þa tak Vatn
vr An̄e/ og aus þui vppa þurt Land/ so skal þad Vatn sem þu tokst vr An̄e/ verda ad Blode a
þurru Lande.

Þa sagde Moses til DROTTJNS/ DROTTJN/ eg hefe ecke hier til Dags haft Moses hefur
gott ordfære/ sijdan þu talader vid þin̄ Þienara/ þui eg hef þungt malfære/ og em lijtt talan- þungt mælþære
de. DROTTJN sagde til hn̄s/ Huer hefur skapad Man̄sins mun̄/ eda huer hefur giørt
þan̄ Dumba og Daufa/ Siaanda eda þan̄ Blinda? Hefe eg DROTTJN ecke giørt þ?
So far nu hiedan/ Eg vil vera mz þijnū mun̄e/ z kien̄a þier huad þu skallt tala.
D
Moses suarade/ Min̄ DROTTJN/ Send þu huern þu villt senda. Þa vard DRO- Math. 10
TTJN miøg reidr Mose/ z sagde/ Veit eg þo vel/ ad þin̄ Broder Aaron af Leui slekte/ hn̄ Syrach 45
er Mælsniallur/ Og sia/ hn̄ skal fara vt i mote þier/ og nær hn̄ sier þig/ þa mun han̄ fagna i Exod. 7
sijnu Hiarta. Þu skallt tala til hn̄s/ og leggia orden i hn̄s Mun̄/ z eg vil vera mz þijnum z
hn̄s mun̄e/ z læra yckr huad þid sklud giøra/ z hn̄ sk tala vegna þijn til Folksins. Hn̄ sk vera
þinn mun̄ur/ og þu munt vera hn̄s Gud/ og þen̄an Vønd tak mz ~~mier~~/ med huerium ad þu þier
E skallt Jarteiknernar giøra.

Moses gieck burt/ og kom aptr til sijns Mags Jethro/ og sagde til hn̄s/ Kiære/ leyf mier at

fara/

a Blodbrwdgume Þad er ad skilia hun reiddist og sagde/ þad kostar Blod at þu ert minn madr/ eg hlyt ad wmskiera mitt Barn/ huad hun giörde naudug/ so sm̃ adra Van- urdu hia þeim Heidnu/ eñ þtta merker Lögmal sins Lyd/ huer ed gierna will hafa Gud/ enn will þo ei lyda Krossen/ nie lata wmskiera þañ gamla Adam/ þangad til þad hlytur ad ske

fara/ so eg meige koma til miña Brædra aptur/ Sem ad eru i Egiptalande/ ꝛ vita ef þeir eru
enn nu a lijfe. Jethro suarade/ Far þu i Fride. Og DROTTJN sagde til hñs i Madi-
an/ Far hiedan ꝛ ferdast aptur i Egiptaland/ þui þeir eru dauder sem leitudu epter ad lijflata
þig. Moses tok sijna Kuiñu/ og sijna Sonu/ og sette þau vppa eirn Asna/ og foor aptur til
Egiptalandz/ berande Gudz Vønd i sinne Hende.
Og DROTTJN sagde til Mose/ Sia so til/ nær þu kiemur aptur i Egiptæland/ at þu F
giører allar þessar Jarteikner fyrer Pharaone/ sem eg hefi lagt i þijnar Hendur/ Eñ eg vil
herda hñs Hiarta/ so ad hñ mun ecke læta Folkid laust. Enn þu skallt seigia til hñs/ So sei-
ger DROTTJN/ Jsrael er miñ Frumgietiñ Sonur. Eg byd þier/ ad þu læter miñ Son
lausan/ so hñ meige þiona mier/ Eñ vilier þu þad ecke/ þa skal eg liosta i Hel þiñ frumgietna
Son.
Enn sem Moses kom til Herbergis nockurs a veigenum/ kom DROTTJN i mote ho-
num/ og villde deyda hñ. Eñ Zephora tok þa eirn Stein/ og vmskar Yferhudena a sijnum
Syne/ snart vid hañs Fætr/ ꝛ sagde/ Þu ert mier eirn a Blodbrwdgume. Þa liet hañ hñ ve-
ra/ Enn hun kallade Blodbrwdguma/ vegna Vmskurnariñar.
Og DROTTJN sagde til Aarons/ Far þu a Eydemørk til fundar vid Mosen. Og G
hñ foor/ og mætte hm̃ hia Gudz Fialle/ ꝛ kyste hñ. Og Moses sagde Aarone øll ord DROTT
ins þss er hñ sende/ ꝛ allar þær Jarteikner s̃ hñ baud honum. Þeir foru burt og sofnudu sa-
man øllum þeim enu ellstu af Jsraels Sonum. Og Aaron talade øll þau ord sm̃ DROT
TJN mællte fyrer Mosen/ og giørde Jarteikne. fyrer Folkenu/ og Følkid trwde. Og sm̃
þeir heyrdu þad/ ad DROTTJN hafde vitiad Jsraels Sona/ ꝛ sied þeirra Kuøl/ fiellu
þeir fram/ og bædust fyrer.

V.

Pharao/ afneitar ad læta Lyden lausan

Epter þetta gieck Moses og Aaron inn fyrer Pharaonem/ og søgdu/ So sei- A
ger DROTTJN Jsraels Gud / Lofa þu mijnum Lyd ad fara og hallda
mier eina Hatijd a Eydemørku. Pharao suarade/ Huer er sa DROTT-
JN ad eg heyre hñs Rødd/ ꝛ læte Jsrael lausañ? Eigi veit eg neitt af þm
DROTTNJ/ ꝛ ei læt eg Jsrael lausañ
Þeir suørudu/ Gud Ebreskra maña hefur kallat oss / Leyf oss nu ad fara
þriggia daga leid a Eydemørk/ so vær meigũ færa forner DROTTNJ vorum Gude/ at ei
kome Drepsott eda Suerd yfer oss. Þa sagde Kongur Egiptalandz til þeirra/ Þu Moses ꝛ
Aaron/ þui vilie þid tefia Folkid fra sijnu vꝛke? Farid aptr til ydars Eruidis. Og Pharao
sagde eñ framar meir/ Sia/ Folkid er alla reidu ofmargt hier i Lãde/ ꝛ þo vilie þier nu ad þ
skule gefa vpp ad erfida.
Og þar fyrer a þeim sama deige/ baud Pharao Fouitum og Verkstiornarmøñum (sm̃ sett B
er voru yfer Folkid) ꝛ sagde/ Þier skulut ecke hier epter giefa Agner þessu Folke/ suo sem þier
hafid hier til giørt/ til ad breña Leirhellurnar þar vid/ Helldur fare þeir sialfer/ og safne sier
øgnũ og Elldeuide/ Enn lætid þa þo giøra iafnmargar Leirhellur/ s̃ þeir hafa giørt til þss
Dags/ og mijnkid þad ecke þar/ Þui þeir ganga idiulauser / þar fyrer kalla þeir/ og seigia/
Vier vilium fara og færa Forner vorũ Gude. Þreyngid ad þeim mz Eruide/ so ad þeir hafe
nog ad giora/ ꝛ true ecke Hiegomaordũ. So geingu Fouitarner ꝛ Verkstiornarmeñ Folksins
vt/ og søgdu þetta Folkenu/ So seiger Pharao/ Ynguar Agner skulu ydr giefast/ Farid sialf-
er og safned ydur Sprekum/ þar þier gietid fũdid/ Eñ þo skal þad ecke þar minka ydart akue
did Arfide.
So dreifdist Lyduriñ hingad og þangad vt vm allt Egiptaland/ at leita sier Spreka/ so þr
mættu hafa þad i staden Agnaña. Og Fouitarner þuingudu þa/ og søgdu/ Vinnid ydart C
dagligt Akuedit verk/ so sem þier giørdud fyrr/ þa þier høfdut Agnernar. Og þeir Verkstior
nar meñ sem Pharaonis Fouitar høfdu sett og skipad yfer Jsraels Lyd/ voru barder. Og þr
søgdu til þeirra/ Huar fyrer hafe þier huorke i Dag nie helldr i Giær fullkomnad ydart tilsett
dagligt Erfide/ so sem fyrr?
Þa geingu Verkstiorarner Jsraelis sona inn fyrer Pharaonem/ kølludu og søgdu/ Þui
giører þu so vid Þiona þijna/ ad þu lætur ei giefa Agner þijnum Þienurum / og skulum vier

Pharao þyngir enn hardara Jsrael mz Eruide

þo jafnmargar Leirhellur hnoda sem̄ adr/Og sia/ þar ofan a eru þijner þienarar barder/ og þinn Lydur hlytur ad vera sekfugur. Pharao suarade/Þier gangid jdiulauser/Ja/ jdiulauser gange þier/ ꝛ þui seige þier/Vier vilium fara burt og færa Forner DROTTNI. Þui farid nu til verks ydars/Eingen Halmur skal ydur giefast. Og skulu þier þo fylla tølu ydara Leirhellna.

Dæme eins Tyrañа/huer sydar meir af Gude refsast

Þa sau Verkstiornarmeñ Israelis Sona/ad þad villde verda verr/þuiad sagt var/ Þier
D skulut ecke minka ydart dagligt verk Leirhellnanna. Og þa þeir geingu vt fra Pharaone/kō
i mot þeim Moses og Aaron/og þeir geingu til þeirra/ ꝛ søgdu til þra/DROTtiñ siae ydr/
og dæme vm þad/ad þier hafed giørt oss so jlla luktande fyrer Pharaone/og hn̄s Þienurum/
og hafid feingid þm̄ Suerdid i hendr/til ad drepa oss.

Og Moses kom fyrer DROTTIN aptur/og sagde/DROTTIN/ Þui giører þu so jlla vid Folk þta? Huar fyrer sendr þu mig hingad? Þuiad sijdan ad eg gieck fyrst iñ fyrer Pharaonem/ad tala vid hn̄ i þijnu Nafne/þa kuelur hn̄ Lyden meir enn adur/og þu hefur ecke frelsad þitt Folk. DROTTIN sagde til Mosen/ Nu skalltu sia/huad eg vil giøra Pharaone/Þuiad hn̄ mun giefa þa lausa fyrer styrkua hønd/ og mz styrkre hende mun hañ burt reka þa vr sijnu Lande.

VI.

A HVd talade vid Mosen/og sagde til hn̄s/Eg er DROTtinn/Og eg vitradist Abraham/Isaac og Jacob/ad eg villda vera þeirra Almattigr Gud/Eñ mitt Nafn/DROTTIN/hef eg ecke opinberad þeim. Eg hefe og so vpp reist minn Sattmala vid þa/og hiet eg ad giefa þeim Canaans land/þeira vmferdar land/i hueriu þeir hafa verid framande. So og hefe eg heyrt Syting Israels Sona/hueria Egiptarner þuinga mz storum þrældome / og eg miñist a miñ Sattmala

Þar fyrer seigdu so Israels Sonum/Eg er DROTTIN/ ꝛ eg vil vtleida ydr fra Þræl
dome Egiptskra manna/og frelsa ydur af ydar Þyngslum/og endurleysa ydur mz vtriettum
Armlegg/og storum Dome/Og eg vil taka ydur mier til Lydz/og eg vil vera ydar Gud/Suo
ad þier skulut vita/ad eg er DROTTIN ydar Gud/sem vt hefur leidt ydur fra Egiptskra
manna Þrældome/og innleider ydur i þad Land/yfer huert eg [a] vpphof mijna hønd/at eg giæ
fe þad Abraham/Isaac ꝛ Jacob/þad vil giefa ydur til eignar/Eg DROTTIN. Þetta
sagde Moses Israels Sonum/Enn þeir hlyddu honum ecke/fyrer Hugar angist og hørdum
Þrældome.

[a] (Vpphof) Eg hiet mz Eide vt supra Gen. xxij

B Þa talade DROTTIN vid Mosen/og sagde/Far þu iñ/ ꝛ tala vid Pharaonem Egip
talandz Kong/ad hn̄ leyfe Israels Sonū ad fara af sijnu Lande. Moses talade fyrer DR-
OTTNI/ ꝛ sagde/Sia/Israels Syner hlyda mier ecke/Huernen skyllde þa Pharao hlyda
mier? Þar mz er eg mz [b] oumskornū vørū. So talade DROTTIN mz Mosen og Aa-
ron/og gaf þeim bifalning til Israels Sona/ og til Pharaonem Kongsins i Egiptalande/
ad þeir leiddu Israels Sonu burt vr Egiptalande.

[b] (Oumskornū) Þad er/omalsnialllur

Þesser eru Høfdingiar i sierhuerre ættkuijsl Fedrañа. Syner Ruben þess frumgietna So
nar Israel eru þesser/ Henoch/Pallu/Hezron/Charmi/Þesser eru Kynþætter komner af Ru-
ben. Simeons syner eru þesser/Jemuel/Jamin/Ohad/Jachin/ Zohar ꝛ Saul sonur þrar
Canuersku Kuinnu/Þetta er Simeons ættkuijsl.

Syner Ruben

Syner Simeon

Þesse eru Sona nøfn Leui/i þeirra ættkuijsl/Gerson/Kahath og Merari. Eñ Leui vard
Hundrad sio og þriatijgu ara gamall. Syner Gerson eru þesser/Libni og Simei mz sijnum
ættkuijslū. Þesser eru Kahath syner/Amram/Jezehar/Hebron/Vsiel. Og Kahat vard Hū-
drad þriu og þriatiju Aara gamall. Þesser Merari syner/Maheli og Musi/þesser eru komn
C er af Leui mz sijnum ættkuijslum. Og Amram tok sijna Fødurs Syster Jochebed/sier til Ei-
genkuiñu/Og hun gat vid honum Aaron og Mose. Enn Amram vard Hundrad sio ꝛ þria-
tijgu ara gamall. Þesser eru Jezears syner/ Chorah/ Nepheg/ Sichri. Vsiels syner eru
þesser/ Misael/Elzaphan/Sithri.

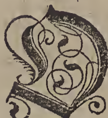
Syner Leui

Amram Fader Moses og Aarons

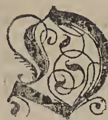
Aaron atte Elizabeth Dottur Aminadab Systur Nahasson/Og hun fædde honū Nadab
Abihu/Eleazar/Ithamar. Syner Chorah eru þesser/Asser/Elchana/Abiasaph. Þad er su

Choriters ætt. Eñ Eliazar Aarons son/ hañ tok af Putiels Dætrum sier Eiginkuiñu/ hun D
gat honum Phineas. Þesser eru Nøfdingiar a medal Fedranna/ Leuitanna ættkuijslar.
Þetta eru þeir Aaron og Moses/ til huerra DROTTIN sagde / Færid Israels Sonu
af Egiptalande/med þeirra Ner. Þesser eru þeir sem tøludu vid Pharaonem Egiptalandz
Kong/ad þeir leidde Israels sonu af Egiptalande/sm̄ er Moses ⁊ Aaron. Og a sama Dei-
ge talade DROTTIN vid Mosen i Egiptalande/⁊ sagde til hñs/Eg er DROTTIN
Tala þu vid Pharao Egiptalandz Kong allt þad eg seige þier. Og hñ suarade DROTT-
NI/Sia/Eg er mz oumskornum vørū/Huernen skal þa Pharao heyra mig?

VII.

Exo. 4 G DROTTIN sagde til Mosen/Sia/ eg hefe sett þig til eins Gudz yfer
Pharaonem/og Aaron þiñ Broder skal vera þinn Prophete. Þu skallt ta- A
la allt þad eg byd þier/Enn Aaron þiñ Broder skal tala þad fyrer Phara
one/ad hñ leyfe Israels sonū ad fara af sijnu Lāde. Eñ eg vil forherda Pha-
raonis hiarta/ suo ad eg giøre mørg Takn ⁊ Stormerke i Egiptalande. Og
Pharao mū ecke hlijda ydur/Vppa þad eg leggi mijna hønd yfer Egiptaland
og leide miñ Her/mitt Folk Israels sonu af Egiptalande/mz storum Dome. Og þeir Egipt
sku skulu fa at vita/at eg er DROTTIN/nær eg nu vtriette mijna hønd yfer Egiptalād/
og leide Israelis sonu burt fra þeim.
Moses ⁊ Aaron giørdu so sem DROTTIN baud þeim. Og Moses var attatijge æ-
Alldꝛ Moses og Aarons ra gamall/enn Aaron þriggia og attatijge æra gamall/þa þeir tøludu vid Pharaonem. Og B
DROTTIN sagde til Moses og Aaron/Þegar nu ad Pharao seiger til ydar/Synid ydar
Teikn/Þa skalltu seigia til Aarons/Tak þiñ Vønd/og kasta honū fram̄ fyrer Pharaonem/
og mun hñ verda ad Høggorme. Þa geingu þeir Moses og Aaron jñ fyrer Pharaonem/og
giørdu so s̄ DROTTIN hafde bodid þm. Og Aaron kastade sijnū Vende nidꝛ fyrer Pha
raone/og fyrer hñs Þienurum/og hñ vard ad einum Høggorme. Þa kallade Pharao a sijna
Moses Vøndur werdur ad Høggorme Spekinga og sijna Galldra meñ. Og þeir Egiptsku Galldrameñ giørdu eirnen lijka so med
sijnum Særingum/Og huer eirn kastade sijnum Vende fra sier/og þr vrdu ad Høggormū/
Eñ Aarons vondur gleypte þeirra Vøndu. So forhertist Pharaonis Hiarta/ ad hñ hlydde
þm ecke/so sm̄ DROTTIN hafde talad.
Og DROTTIN sagde til Moses/Pharaonis Hiarta er harnad/ei vill hñ leyfa Fol- C
kenu burt ad fara. Far þu a Morgun a fund Pharaonis/Sia/ hñ mun ganga ad Vatne-
nu/ Þu skallt standa gagnuart honum a Aarbackanum/ og tak þañ Vønd i þijna hønd/ s̄
vard ad Høggorme/og seig þu til hñs/ DROTTIN Gud Ebreskra manna sende mig til
þijn/og hñ lætur þier seigia/Lofa þu mijnu Folke ad fara/so þad meige þiona mier a Eyde-
mørku/Enn þu hefur ecke viliat til þessa. Þar fyrer seiger DROTTIN suo/Þar af þa
skalltu merkia ad eg er DROTTIN/Sia/eg mun liosta a Vatnid Aarinnar/þessū Ven
de sem eg hefe i miñe hende/og þad skal verda ad Blode/so ad Fiskarner i æñe skulu deyia/ og
Vatnid skal wllna/so ad Egipska sk velgia vid/ad drecka af þui. Og DROTTIN mæ-
llte vid Mosen/Seig til Aarons/Tak þiñ Vønd/og riett þijna Hønd vt yfer Vøtnen i E-
giptalande/og yfer alla þeirra Læke/ Strauma ⁊ Støduuøtn/⁊ yfer allar Kiellꝺꝛ/ad þat ver D
de ad Blode/og þar skal vera Blod vm allt Egiptaland/ bæde i Triekierum og i Steinkerū.
Fyrsta Egiptalandz plaaga Vatn snyst i Blod Moses og Aaron giørdu sem DROTTIN hafde bodid þeim/og lyptu vpp Vendenum/ ⁊
liostudu a Vatnid ærinnar ad asiaanda Pharaone og hñs Þienurum. Og allt Vatnid æ-
rinnar vard þegar ad Blode/og Fiskarner i ænne dou/og Vøtnen wllnudu/ suo ad Egiptsker
menn gætu ecke druckid Vatnid nockursstadar vr æñe/Og øll Vøtn vrdu ad Blode vm allt
Egiptaland.
Og þeir Egiptsku Tøframenn giørdu slijkt hid sama mz sijnum Gølldrum. Og Phara
onis hiarta forhertist/so ad hñ hlydde þeim ecke/so s̄ DROTTIN hafde talad. Og Pha
rao snere sier/og gieck heim/og skipadist ei hñs Hiarta vid þetta. Enn aller Egiptsker menn
grofu sier Bruña epter Vatne/tueimmeigen æriñar til ad drecka/Þui þr gætu ecke druckid
af þui Vatne s̄ i æñe var. Og so lidu siø samfellder dagar/at DROTTIN slo Vøtnen.

VIII

A
OG DROTTIN sagde til Mose/Gack inn fyrer Pharaonem/og seigdu til
hn̄s/So seiger DROTTIN/ Lat mitt Folk fara/ so þ meige þiona mier/
En̄ ef þu villt ecke giøra þad/Sia/þa vil eg liosta þitt allt Land/fra þm ei-
na Landzenda og til annars/m& Pøddum/so ad Vatnid skal vella vpp Pød-
dum/Og þær skulu skrijda vpp/og koma i þitt hus/i þitt Suefnherberge/i þi
nar Reckiur/og i hus þinna þionustu manna a medal þijns Folks/og i þinn
Bakstırofn/og i þitt Deig. Og Pøddurnar skulu skrijda vpp a þig/& vppa þitt Folk/& vpp
a alla þijna Þienara.

Annur Plaga/Pøddur

Og DROTTIN mællte vid Mosen/Seig þu til Aarons/Rettu þijna Hønd vt m& þij
B num Vende/yfer Læke og Strauma og Stoduuøtn/og lat Pøddur koma yfer Egiptaland/
Og Aaron rietle vt sijna Hønd yfer Vøtnen i Egiptalande/Og þar komu vt Pøddur/suo at
huldist allt Egiptaland/& Tøframeñerner giørdu slijkt hid sama m& sijnum Golldrum/& lie
tu Pøddur koma yfer Egiptaland.

Þa kallade Pharao a Mosen og Aaron/& sagde/Bidiet DROTTIN ad hn̄ take þe-
ssar Pøddur fra mier/og fra mijnu Folke/þa vil eg leyfa Folkenu ad fara/so þad meige fara
Forner DROTTNE. Moses sagde/Hafdu þa æru fyrer mier/og kued a nær eg skule bid
C ia fyrer þier/og fyrer þijnum Þienurum/og fyrer þijnu Folke/ad Pøddurnar huerfe fra þier
og þijnu Hwsi/og sie þær alleinasta i Vøtnunum. Hn̄ sagde/A Morgun. Og hañ sagde/
Sia/þad skal skie epter þui sm̄ þu hefur sagt/vppa þad ad þu skallt vita/ad þar er eingiñ so
sem DROTTIN vor Gud. So skulu Pøddurnar takast fra þier/fra þijnu Hwse / & fra
þijnum Þionustu moñum/og fra þijnu Folke/og skulu alleinasta vera i Vøtnunum.

So geingu þeir Moses og Aaron vt fra Pharaone/Og Moses kallade til DROT-
TINS/vm Pøddurnar sem hn̄ hafde lofad Pharaone. Og DROTTIN giørde so s̄ Mo
ses hafde sagt. So dou Pøddurnar i Husunū/i Bæunum og a Økrunum/og þr søfnudu þm
D saman hier og huar i storhrwg&/so ad Landid wllnade þar af. En̄ er Pharao sa ad hm̄ var
huijld gefen/þa vard hn̄s Hiarta forhert/so ad hn̄ hlydde þeim ecke/suo sem DROTTIN
hafde sagt.

Moses bidur fyrer Pharaone

Og DROTTIN mællte vid Mosen/Seigdu til Aarons/Riettu þiñ Vønd vt/& liosta
a Molld Jardariñar/ so þar verde Lys yfer allt Egiptalād. Og þeir giørdu so. Og Aaron
vtriette sijna hønd og laust Vendenū/i Molld Jardar/Og komu þegar Lys a meñ & Fienad/
Øll Molld Landsins vard at Lwsum/i øllu Egiptalande. Tøframeñerner giørdu slikt hid sa
ma m& þeirra Golldrum/ad þeir kiæme Lwsunum i burt/en̄ þeir gætu ecke. Og Lysnar voru
E bæde a moñønum og a Fienadenum. Þa søgdu Tøframeñerner til Pharaonem/ Þetta er
Gudz fingur. Og Pharaonis hiarta vard forhert/so ad hn̄ hlydde þeim ecke/so sem DROT
TIN hafde sagt.

Þridia Plaga/Lys

Og DROTTIN mællte vid Mosen/Tak þig vpp a Morgun snem̄a/og far til fundar
vid Pharaonem/Sia hn̄ mun ganga til Vatsins/og seigdu so til hn̄s/Suo seiger DROT-
TIN/Lofadu Lyd mijnum ad fara/so hn̄ meige þiona mier/En̄ ef þu giører þad ecke/Sia/
þa skal eg lata koma allshattadar Flugur yfer þig/ þijna Þienara/ þitt Folk/ og þitt hws
So ad øll hws Egiptalādz skulu fyllast af alls hattudum Flugum/suo og Akrarner & huad
sem a þeim er. Enn a þeim deige vil eg giøra dasamligan hlut vid Land Gosen/þar sm̄ mitt
Folk er/ad þar skulu onguar Flugur vera. Suo ad þu viter/ad eg er DROTTIN a allre
F Jorduñe. Og eg vil setia eina † Frelsan a millum mijns Folks og þijns Lyds/ A Morgun
skal þad Takn skie.

Fiorda Plaga/allzhattat Flugna kyn/sm̄ spilla og skada giöra allskyns Jardar Auexte

† Adskilnad

Og DROTTIN giørde so. Og þar kom fiølde Flugna i Pharaonis Hws/i hn̄s Þie-
nara Hws/og so yfer allt Egiptaland/so ad Landit spilltist af Flugunum. Þa liet Pharao
kalla til sijn Mosen og Aaron/og sagde/Farid og Fornfærid ydrum Gude hier a Egiptalan-
de. Moses suarade/Ei ma so vera/ad vier giørum þad. Þuiad Suiuirdingar Egipskra mu
num vier i Forner færa DROTTNI vorum Gude/Sia/ef vier offrudum Egiptskra Sui-
uirdingum/fyr' þeirra Augum/Mundu þeir þa ecke lemia oss i Hel m& Griote? Vier vilium
ferdast þriggia daga Leid i burt hiedan/ a Eydemørk/og færa Forner DROTTNI vorū
Gude/so sem hn̄ hefur bodit oss.
G Þa sagde Pharao/Eg vil leyfa ydur ad fara/so þier fornfærid til DROTTINS yd-
ars Gudz a Eydemørku/þo m& þui mote ad þier ferdist ei leingra i burt/og bidiet fyrer mier.
Moses suarade/Sia/þegar eg kem vt fra þier/þa vil eg bidia DROTTIN ad þssar Flu

 gur huerfe

gur huerfe fra Pharaone og hn̄s Þienurum/og hn̄s Folke/a Morgun/ Enn pretta mig ecke
optar/so þu læter ecke Folkid fara / og giora DROTTNI Offur. Og Moses gieck vt
fra Pharaone/og bad til DROTTINS. DROTTIN veitte þat sem Moses bad/og
tok Flugurnar i burt fra Pharaone/fra hn̄s Þienurum/og fra hn̄s Folke/so þar var ecke ein
epter. Eñ Pharao hardnade i sijnu hiarta þa eñ/z liet ecke Folkid fara.

IX.

Fimta Plaga/ Drepsott

DROTTIN mællte vid Mosen/Gack fyrer Pharaonem/og seigdu til hn̄s/ A
So seiger DROTTIN Ebreskra maña Gud/Leyfdu mijnu Folke ad fara
og þiona mier. Enn ef þu neitar þui/z leyfer þui ecke ad fara/Sia/þa skal
Hønd DROTTINS koma yfer þig/z þitt Fie a Mørkiñe/yfer Hesta/
yfer Asna/yfer Vlfallda/yfer Vxa/yfer Saude/mz eirne ofurmikille Drep-
sottu. Og DROTTIN mun giora sierligan hlut / millum Israelis
hiardar og Egiptaña. Og þar skal eckert deyia af øllu þui sem Israelis Syner hafa. Og
DROTTIN sette tijman til /og sagde / A Morgun skal DROTTIN giora þetta a
Jørdu.
Og DROTTIN giørde þat ad Morne/ad allshattud Egiptalands Kuikinde dou/eñ B
þar do ecke eitt af Fie Israelis sona. Og Pharao sende þāgad meñ sijna/Og sia/þa var þar
eckert daudt af Israelis Fie. Enn Pharaonis Hiarta var forhardnad/so ad hn̄ gaf ecke fol-
kenu burtfararleyfe.

Siotta Plaga/ suört illsku Kaun

Þa mællte DROTTIN vid Mosen og Aaron/Taked þid yckar hendur fullar mz Øs-
ku af Ofnenum/og Moses skal dreyfa heñe i lopt vpp fyrer augsyn Pharaonis/ad þar kome
Øskufall yfer allt Egiptalād/z ad þ" kome suørt jllsku Kaun bæde a meñ z Fienad/yfer allt
Egiptaland. Og þeir toku Øsku af Ofnenū/z geingu fyrer Pharaonem. Og Moses dreyf
de øskuñe i Lopt vpp/Þa fiellu suørt jllsku Kaun/bæde a meñ z so Fienad/so ad Tauframeñ-
erner gatu ecke stadid fyrer Mose/søkum þeirra vondra Kauna/þuiad þsse Kaun/voru so vel C
a Galldramønnunum/so sem a øllum ødrum Egiptskum møñum. Eñ DROTTIN for
herte Hiarta Pharaonis/so ad hn̄ hlydde þeim ecke/so sm̄ DROTTIN hafde sagt Mose.
Þa mællte DROTTIN vid Mosen/a morgun sneim̄a skalltu vpprijsa/og ganga fyrer
Pharaonem/og seigdu til hn̄s/So seiger DROTTIN Ebreskra maña Gud/Leyfdu mij-
nu Folke ad fara i burt/og þiona mier/Elligar vil eg i þessu sinne senda allar mijnar Plagr
yfer sialfan þig/yfer þijna Þiona/og yfer þitt Folk/so ad þu skallt fa ad vita/ad miñ lijke er
eingen i øllum Løndum. Þuiad eg vil nu vtrietta mijna hønd/og liosta þig og þitt Folk med

Rom. 9

Drepsott/so þu verder afmadur af Jørduñe. Og ad vijsu hefe eg þar fyrer vppuakit þig/at
eg vil syna miñ Krapt a þier/ so ad vtberist mitt nafn vm alla Verølld. D
Þu vnderokar enn nu mitt Folk/og villt ecke leyfa þui burt ad fara/Sia/eg vil a Morgū
i þetta mund læta rigna so stort Hagl/ad alldrei mun jafnstort komid hafa sijdan Egiptalād
var fyrst grunduallad/inn til þessa dags. Þui send nu meñ til ad safna saman þijnum Fie-
nade/z øllu þui sm̄ þu hefur a Akre. Þuiad allt þad vte verdur statt/z ecke er i hus innlatid
menn og Fienadur/þad mun af Hagle drepast. Þeir sem ottudust Gudz Ord/af Pharaonis
Þienurum/þeir lietu sijna Þienara og sinn Fienad flyia i Hus. Eñ þeir sem ecke lietu Gudz
Ord falla sier til hiarta/ þeir lietu Þienara sijna og Kuikfie vera kyrt a Akre.

Siøuñda Plaga/Hagl

Þa mællte DROTTIN vid Mosen/Riett þijna Hønd i lopt vpp/so ad Hagl kome yf-
er allt Egiptaland/yfer menn og Fienad/og yfer allan Auoxt Jardar i Egiptalande. Og E
Moses vppriette sinn Vønd i Loptid/Og DROTTIN liet þegar Hagl koma mz Reidar-
þrumum og Elldingum ofan a Jørdena. Og DROTTIN liet rigna Hagl yfer allt E-
giptaland/so ad Hagl og Elldur for so grim̄liga huort mz ødru/ad suoddan hafde alldrei fyrr
skied i øllu Egiptalande/sijdan þad var fyrst bygt. Þetta Hagl slo nidur allt þad sem var a
Akrenum/bæde menn og Fienad z Grøs Akursins/so ad brottnudu øll Trie nidur a Mørki-
ñe i øllu Egiptalande/Eñ i Lande Gosen kom eckert Hagl þar sem Israels Syner biuggu.
Þa sende Pharao meñ vt/og liet kalla til sijn Mosen og Aaron/z sagde til þeirra/Eg hefi
enn nu syndgast/DROTTIN er Riettlatur/Enn eg og mitt Folk erum Ranglater. Bid F
ied DROTTIN ad soddan Guds Hagl og Reidarþrumur burt takist/þa vil eg leyfa ydur
burt

burt ad fara/ so ad þier skulut ecke vera hier leingur.
Moses sagde til hn̄s/ þegar eg kiem vt af Borgin̄e/ þa vil eg rietta mijnar hendur vpp til
DROTTINS/ þa mun burt huerfa bæde Hagl og Reidarþrumur/ suo þu skallt vita/ ad
Jørden er DROTTINS. Enn vel veit eg / ad þu og þijner Þienarar ottist ecke Gud
DROTTIN. Suo slougst nidur bæde Linakrar og Byggakrar / Þui Byggid var vaxed
og Høren hafde Knappana feingid/ Enn Hueite og Rwgur var ecke nidursleigid/ þuiat þau
G voru seint sæd.
Moses gieck fra Pharaone vt af Stadnum / og vpprietti sijnar hendur til DROTT-
INS/ So linte Haglinu og Reidarþrumunum/ og ei rignde meir a Jørdena. Og sem Pha-
rao fornam/ ad Regnenu/ Reidarþrumunum ꝫ Haglinu linte/ þa syndgadist hn̄ en̄ meir/ Og
hn̄ forherte sitt hiarta/ hn̄ og hn̄s Þienarar. So vard Pharaonis Hiarta forhardnad/ ad hn̄
liet ecke Jsraels sonu fara/ so sem DROTTIN hafde bodid fyrer Mosen.

X

A OG DROTTIN mællte vid Mosen/ Far in̄ fyrer Pharaonem/ Þui eg hef
forhert hn̄s hiarta/ og so hn̄s Þienara/ ad eg giøre þesse mijn Takn a medal
þeirra/ So ad þu meiger kun̄giora þad fyrer þijnum Sonum/ ꝫ Sonarsonum
huad eg hefe giort i Egiptalande/ og huernen eg hafe audsynt mijn Teikn a
medal þeirra/ Ad þier skulud vita/ ad eg er DROTTIN.
Þeir Aaron og Moses geingu fyrer Pharaonem/ og søgdu til hn̄s/ So sei
ger DROTTIN Ebreskra man̄a Gud/ Huersu leinge villtu standa i mote ad audmykia
þig ecke fyrer mier/ ad þu lætur ecke mitt Folk fara vt hiedan/ ad þiona mier? En̄ vilier þu
ecke lata mitt Folk fara/ Sia/ þa vil eg a morgun læta Eingesprettur koma allstadar/ suo
B þær hylia Landet/ so menn skulu eige meiga sia Jørd bera. Og þær skulu vppeta allt þad sem̄
epter var fyrer Haglinu/ og þær skulu eta øll græn auaxtarsøm trie a Akre/ og þær skulu vpp
fylla Hws þijn/ allra þin̄a Þienara/ og allra Egiptskra man̄a/ So ad huorke þijner Fedꝛ nie
Forfedur skulu soddan sied hafa/ fra þeim tijma þeir fæddust a Jørdena/ ꝫ in̄ til þessa Dags/
Og hn̄ snere sier i burt/ og gieck vt fra Pharaone.
Þa søgdu Pharaonis Þienarar til hn̄s/ Huersu leinge skulu vier vera hier mꝫ plægader?
Leyfdu þessu Folke ad fara/ so ad þad meige þiona DROTTNI sijnum Gude/ Eda villtu
ædur so leinge reyna þetta/ þar til ad Egiptaland er fordiarfad. Og Moses og Aaron voru
kallader til baka aptur/ in̄ fyrer Pharaonem/ þa sagde hn̄ til þeirra. Farid nu ꝫ þionid DR
OTTNI ydrum Gude. En̄ huerier eru þeir sem ad hellst fara skulu? Moses sagde/ Vier
D vilium fara mꝫ vngum og Gømlum/ mꝫ Sonum og Dætrum/ Nautum og Saudum/ Þuiad
vier eigum ad hallda vorum DROTTNI eina storhætid. Þa sagde hn̄ til þeirra/ Ja/ sie
so DROTTIN mꝫ ydur/ skyllda eg leyfa ydur og ydar Børnum burt ad fara? Siaed til/
huort þier hafed ecke vont i sin̄e? Ecke so/ Helldur þier Kallmen̄/ farid þier/ ꝫ þionid DROT
TNI/ Þuiad þar vm hafi þier bedit. Og þeir voru vtrekner fra Pharaone.
Þa mællte DROTTIN vid Mosen/ Riett þijna Hønd yfer Egiptaland/ epter Einge- Attūda Plaga/ Eingesprettur
sprettunum/ ad þær kome yfer Egiptaland/ og vppete allt Alldine i Landinu/ mꝫ øllu þui s̄ ep
ter var vndan Haglenu. Moses riette sin̄ Vønd yfer Egiptaland/ Og DROTtin̄ liet ko-
ma Austan vind allan þan̄ Dag/ og alla þa Nott vppa Landid/ Og ad Morne færde þetta Locustae
Austanuedur Eingespretturnar fram̄. Og þær komu yfer allt Egiptaland/ ꝫ fiellu nidꝛ i øllū eru þerþættar
E ættum Egiptalandꝫ/ so miøg margar/ ad slijkt hafde þar alldrei fyrr skied/ og eige helldꝛ num liþande kindur
skie/ Þui þær huldu Landid/ og þad sortnade af þm/ Og þær vppætu allt Gras i Landenu/ ꝫ flugande/ oss
allan Auoxt Trian̄a/ sem ad stod epter Haglid/ og þar var eckert grænt epter a trianum/ eda okendar
Grasenu a Akrenum/ yfer allt Egiptaland.
Þa kallade Pharao Mosen og Aaron fliotliga til sijn/ og sagde/ Eg hefe syndgast i mote
DROTTNI ydrum Gude/ og so ydur/ fyrerlætid þier mier mijn misuerk/ og suo nu i þessu
sinne/ og bidied DROTTIN ydarn Gud/ ad hn̄ vilie nu taka burt þen̄an dauda fra mier.
Hn̄ gieck þa vt fra Pharaone/ og bad til DROTTINS. Þa snere DROTTIN ved-
renu/ og þar kom sterkur Vestanuindur/ og hn̄ vpptok Eingespretturnar/ og kastade þeim i þ
F rauda Haf/ so þar var ecke ein epter i øllu Egiptalande. En̄ DROTTIN forherti Pha-
raonis

onis hiarta/ſo ad hn̄ leyfde ecke Jſraelis Sonum burtu ad fara.

Niunda Plaaga Myrkur. Sap. 17. 18

Og DROTTJN mællte vid Moſen/Rettu þijna hond til Himens/ad þar verde ſo mi-
kid Myrkur j ollu Egiptalande/ ad men̄ meige þreifa a þui. Og Moſes vppriette ſijna
hønd til Himens/Þa vard þar ſo ſuart Myrkur i þria Daga/ vm allt Egiptaland/ad eing-
en ſa þar annan/og ei hélldur ſtod nockur vpp af þeim ſtad/ſem hn̄ var ſtaddr/ i þa þria da-
ga/Enn hia øllum Jſraelis ſonum/þar þeir biuggu var biart.

Þa kallade Pharao Moſen/og ſagde/Farid hiedan og þionid DROTTNJ / en̄ lætid G
alleinaſta ydar Naut og Saude verda epter/ydar Børn meiga fara mz ydur. Moſes ſagde/
Þu matt og giefa oſſ Offur/⁊ Bren̄eforn/ad offra Gude DROTTNJ vorum/Vort Kuik
fie ſkal fara mz oſſ/ſo ad ecke verde ein Klauf epter/Þui vier munum taka af vorre Eign/ ſm̄
þørf giøriſt til DROTTJNS vors Gudz Þionuſtu. Þui vier vitum ecke/mz hueriu vier
ſkulum þiona DROTTNJ/ fyrr enn vier komum til þſſ ſtadar. En̄ DROTTJN for-
herte Pharaonis hiarta/ſo ad hn̄ villde ecke leyfa þeim burt ad fara.

Og Pharao ſagde til hn̄s/Far fra mier/og varaſt ad koma hier epter fyrer mijn Augu/
Þuiad a huerium þeim Deige ſem þu kemur i augſyn mier/þa ſkalltu deyia. Moſes ſuara-
de/verde ſ̄ þu mællter/ Eg vil ecke framar meir koma fyrer þijn augu.

XI.

OG DROTTJN mællte vid Moſen/ Eg vil en̄ nu læta eina Plagu koma A
yfer Pharaonem og Egiptaland/ Epter þad mun hn̄ leyfa ydur burt ad fa-
ra/ og hn̄ mun ecke alleinaſta læta ydur fara/hélldur mun hn̄ reka ydr i burt
Þar fyrer ſeigdu nu Folkenu/ ad huer kallmadur bidie ſinn Vin/⁊ huer Kui-
n̄a ſijna Gran̄konu vm Silfurkier og Gullkier/Þuiad DROTTJN mū
giefa Folkenu Næd fyrer Egiptſkum. Og Moſes var miøg mikilshattar

Exo. 3. Tiunda Plaaga Dræp allſkyns Frumburdar

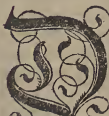
madur i Egiptalande/fyrer Pharaonis Þienørum / og fyrer Folkenu. B

Og Moſes ſagde/So ſeiger DROTTJN/ Vm midia Nott vil eg fara vm Egipta-
land/Og aller Frumburder i Egiptalande ſkulu deyia/fra Pharaonis frumgietna ſyne/ ſ̄ ſi-
tur a hn̄s Stole/og til Frumgietins ſonar Ambattarinnar/ſem Kuern dregur/og allur Frum
gietnadur Fienadarins mun deyia. Og þar ſkal koma ſo mikid oop i øllu Egiptalande/huers C
lijke alldrei hefur verid/og ei ſkal vera. Enn medal allra Jſraels ſona/ ſkal ecke eirn Hundur
geyia/huorke hia mønnum nie Fienade/So þier vitid hueria grein DROTTJN giører a
millum Egiptſkra man̄a og Jſrael. Þa ſkulu aller þeſſer þijner Þienarar koma ofan til mijn
og falla mier til fota/og ſeigia/Far þu burt/og allt þad Folk ſem þier er vndergiefed/ Epter
þad vil eg i burtu fara. Og hn̄ gieck miøg reidur vt fra Pharaone.

Og DROTTJN mællte vid Moſen/Pharao hlyder ydur ecke/vppa þ ad mørg Takn D
ſkulu ſkie i Egiptalande. Og Moſes og Aaron giørdu øll þeſſe Takn fyrer Pharaone. En̄
DROTTJN forherte hn̄s hiarta/ſo ad hn̄ villde ecke leyfa Jſraels ſonum burt ad fara af
ſijnu Lande.

XII.

Fyrſta Paſcha hatijd

DROTTJN mællte vid Moſen og Aaron i Egiptalande/ og ſagde/Þeſſe A
Manudur ſkal vera hinn fyrſte Manudur medal ydar/og hn̄ ſkal ydur vera
ſa fyrſte Manudur Aarſins. Talid til alls Almugans af Jſrael/og ſeig-
it/A tiunda deige þſſa Manadar/ ſkal huer Husbonde taka eitt Lamb fyr-
er ſitt hus/ja eitt Lamb fyrer huørt Hus/ En̄ ef þeir eru ecke ſo marger i hu
ſenu/ ad þeir giete vppetid Lābid/ Þa ſkal hn̄ taka ſinn næſta Nagran̄a til

Paſchalamb Gydinga

ſijn/ þar til ad þeir eru ſo marger/ ad þeir gieta vppetid Lanbid.

Enn þier ſkulud taka þad Lamb ſem eingen Lyte hefur/eitt hrvtlamb/ærs gamallt/Þad
ſkulu þier taka af Lømbunum og af Kidunum. Og þad ſkulu þier geyma til fiortanda dags
i þeim Manude/ Og allur mannfiølde Jſraels ſkal ſæfa þad/ad kuellde Dags. Og þeir ſku
lu taka af Blodenu/ og rijda þui a bæda Dyraſtafena/og a þad effſta Dyratried þeſſ Hvſſ-
ſins þar þeir eta þad inne. Og þa ſømu Nott ſkulu þier eta þad Kiøt ſm̄ er ſteikt vid Elld/
med oſyrdu Braude/⁊ beiſku Sallte. Þier ſkulud ecke eta þ hrætt/ ⁊ ecke ſodid i Vatne/hell-

dr mz

dur ſteikt vid Elld/ mz þſſ Høfde og Footum og Jñiflu͂. Ecke ſkulu þier leyfa nockud þar af
til morguns/Enn ef nockud geingur af til morguns/þad ſkulu þier vppbreña i Ellde.
B Og ſo ſkulu þier þeſſ neyta/Gyrda ſkulu þier Lendar ydar/ꝛ hafed ſko a ydrum Fotum/og Huad Paſka
ſtaf i ydrum hondum/Og þier ſkulud eta þad/ſo ſm̃ þeir ed fliotliga vilia ferdaſt/Þui þad er Lambid merk-
DROTTJNS Paſkar. Þuiad eg vil fara vm Egiptaland/þeſſa ſømu Nott/ og drepa er/þ keñer S.
allan Frumburd i Egiptalande/bæde a medal maña og Fienadar. Og eg vil audſyna mijna Pall i. Cor. v.
Refſing a øllum Skwrgodum Egiptſkra maña/Eg er DROTTJN. Og þad Blod ſkal þar hn̄ ſeiger/
vera ydart mark/ a þeim huſum þar ſem þier iñe erud/ Ad þar ſem eg ſie Blodid/ þar vil eg Vort Paſkalāb
ganga fram̄ hia ydur/ Og þar ſkal eingen Plaga koma a ydur/ ſem ydur fordiarfe/nær eg er Chriſtur/
ſlæ Egiptaland. huer fyrer oſſ
Og þann Dag ſkulu þier hallda til miñingar/ꝛ hn̄ ſkulu þier og ydar epterkomendr hall- Fornfærdur er
da DROTTNJ helgan/til eirnrar Nættijdar/þier ꝛ aller ydrer epterkomendur/a tilſettum Sætu braudz
tijma. Oſyrt Braud ſkulu þier eta i ſiø daga/Sem er/þañ fyrſta Dag ſkal burt takaſt ſwrt Dagar
Braud vr ydrum huſum. Huer ſem etur ſwrt Braud/fra þm fyrſta Deige / allt til þeſſ ſiø-
C unda/hn̄s Sæl ſkal vpprætaſt af Jſrael. Sa fyrſte Dagur ſkal vera helgur/ad þier komed
þa til ſamans/Sa ſiøunde ſkal og vera helgur ad þier komid þa til ſamans / Eckert Eruide
ſkulud þier fremia a þeim døgum/vtan þad ſem til Matgiørda heyrer/ handa allshættudum
Sælum/þad meige þier ad eins giøra.
Og þier ſkulud hallda oſyrdra Brauda hatijd. Þuiat a þañ ſama dag færda eg ydar Her Leuit. 23
af Egiptalande/Þar fyrer ſkulu þier/og aller ydar epterkomendur hallda þennan dag/til eir- Num. 28
nrar æfenligrar ſkickanar. Þañ fiortanda dag i Manadenu͂/ ad kuellde ſkulu þier oſyrt Br-
aud eta/ ꝛ til þſſ tuttugaſta ꝛ fyrſta dags i ſama Manade ad aptne. Þar ſk ecke fiñaſt ſyrt
Braud i ydrum huſum a þeim ſiø døgum. Þui huer ſem etur ſyrt Braud/hn̄s Sæl ſkal vpp
rætaſt fra Jſraelis Samkundu/huert hn̄ er helldur tilkomande edur jn̄byggiare i Landenu.
Þar fyrer etid mz øllu eckert ſyrt Braud/helldur einskoſtar oſyrt Braud/i øllu͂ ydar hybylu͂.
D Þa kallade Moſes alla þa elliſtu af Jſrael til ſamans/og ſagde til þeirra/Vtuelied ꝛ ta-
kid ydr Saude/ſierhuer til ſijns Heimkyñis/og ſlatrid Paſkalambe/Og takid eitt byndine med
Yſop/og drepid þui i Blodid/þad ſem er i Muñlauginne/ og rijdid þui framan a Dyratried/
og ſo a bæda Dyraſtolpana/ Og eingen manneſkia ſkal fara vt fyrer Dyrnar a ſijnu Huſi
fyrr enn ad morne. Þuiad DROTTJN vill fara vm kring/ og lioſta þa Egiptſku. Og
þar hn̄ ſier Blodid a Dyratrienu/og a bædum dyraſtolpunum/ þa mun hn̄ ganga fram hia
vm þær dyr/og læta ecke Fordiarfaran koma i ydar hus/ad ſkada ydur. Þar fyrer hallt þſſa
ſkickan/fyrer þig og þijn Børn æfenliga.
Og þegar þier komid i þad Land/ ſem DROTtiñ mun giefa ydur/ſo ſ hn̄ hefur ſagt/þa
halldid þeſſa Þionuſtugiørd. Og þa ydar Børn ſeigia til ydar/Huad er þetta fyrer Þionu-
ſtugiørd? Þa ſkulu þier ſuara/Þad er DROTTJNS Paſka offur/ ſem gieck fram̄ hia
Jſraelis Folke i Egiptalād/þa hn̄ ſlo Egiptana/eñ frelſade vor Hws. Þa fiell Folkid fram̄/
E og badſt fyrer. Og Jſraelis ſyner geingu i burt/og giørdu ſo ſem DROTTJN hafde bodid
þeim Moſe og Aaron.
Og vm midnættar tijma/drap DROTTJN allan Frumburd i Egiptalande/fra Pha
raonis frumgietna ſyne/ſem ſat a hn̄s Stole/og allt til Frumgietnings þeſſ ſem ſat i Myrk- Tiu͂da Plæ-
uaſtofu/og ſo Fienadarins frumburd. ga/aller Frum-
Þa ſtod Pharao vpp/og aller hañs Þienarar/og ſo allur Landzlydur a þeirre Nottu/og burder i Egip-
þar giørdiſt eitt mikid oop i Egiptalande/Þuiad þar var ecke eitt hus/ad ei være Daudr ma- talande worn e
dur iñe. Og hn̄ kallade a Moſen og Aaron/vm Nottena/ og ſagde/Takid ydur vpp/og fa- hel ſlegner
rid fra mijnu Folke/þier og Jſraelis ſyner/Farid og þionid ydrum DROTTNJ ſem þier
hafed ſagt. Takid og mz ydur ydar Naut og Saude/ſo ſem þier hafed talad. Farid/og blezit
mig. Og þr Egiptſku þreyngdu Folkinu/ꝛ ræku þad haſtarliga af Landenu/Þui þeir ſøg-
du/Vier munum aller deyia.
F Og Folkid bar mz ſier hrætt Deig/þm til Fædſlu/ædur eñ þad gat ſwrnad/ ꝛ bu͂du þ i ſij
num Klædum/og bæru þad a øxlum ſier. Og Jſraels ſyner høfdu giørt ſem Moſes ſagde/ꝛ
bæduſt af Egiptſkum epter Silfurkierum/ Gullkierum/ og Klædnade. DROTTJN haf
de og giefed Folkenu Nad fyrer þeim Egiptſku/ſo at þeir Lænudu þeim þetta/Og þr ræntu
þa Egiptſku.
So ferduduſt Jſraels ſyner fra Raemſes/og til Suchot/ſex ſinnum hundrad þuſund ma-
ña/fot-

Vtgangr Israels Sona af Egiptalande: Anno Mundi MMcccclij Ant Christum natum Mdxiij

ña fotgønguliðz/ad auk Børn/og margt annad almuga folk sem at fylgde þeim/so og Naut
og Sauder/og miøg mikid Kuikfie. Og þeir bøkudu osyrdar Kokur/af þui hrau Deige sem
þeir bæru af Egiptalande/Þui þad var ecke swrnad/søkum þess ad þeir voru so fliotliga rek-
ner af Egiptalande/og mattu þar ecke leingur tefia/og þeir høfdu ecke neitt añad buid sier til
Vegarnestis.
Israels syner høfdu þa buid i Egiptalande fiøgur hundrud og þriatiju ær. Og þa þsse
Aar voru lidin/þa gieck allur DROTTINS Her af Egiptalande/a einum Deige. Þar

Siduenia Paskahaltydar halldsins

fyrer hallda meñ DROTTNE þa Natt/þuiad hñ leidde þa af Egiptalande / Þa Nott
skulu Israelis syner DROTTNI helga hallda/þeir ⁊ þeirra epterkomendr.
Og DROTTIN mællte vid Mosen og Aaron/ Þesse er hættur Paskahalldsins/ G
Eingen vtlendingur skal eta þar af. Eñ sie þar nockur þræll sa sm̃ keyptur er/læte hñ sig vm
skiera/so ma hñ eta þar af. Eingen vtlendingur eda Leigumadur skal eta þar af. Meñ sku
lu og eta þad i einu husi/Þier skulud eckert bera af Kiøtenu vt af Hwsinu/ Þier skulut og eck-
ert þess Bein i sundur briota. Øll Israelis Samkunda skal þetta so giøra.
Sie þad so/ad þar bue nockur vtlendingr hia þier/⁊ vilie hallda Herrans Paska/ þa skal
hñ vmskiera allt Kallkyns/og þa ma hñ koma ⁊ giøra þad/ ⁊ skal hñ þa vera so s̃ eirn añar
sa þar er odalborinn/ Þuiad eingen oumskoriñ skal eta þar af. Þesse Løg skulu eins vera fy-
rer þa sem odalborner eru i Lande/ so sem fyrer þa framande sem bwa a medal ydar. Og all
er Israels syner giørdu so sem DROTTIN hafde bodid Mose og Aaron. A þeim sama
deige liedde DROTTIN Israelis sonu af Egiptalande/og þeirra Her.

XIII.

Og DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/Helgid mier allan frumburd A
sem fyrst opnar allshattar Modurlijf/a medal Israels sona/bæde af mønũ

Løgmal/ þat aller Frumburder skulu helgast DROTTNE Luc. 2 Leuit. 27

og Fienade/ Þuiad þad heyrer mier til.
Og Moses sagde til Folksins/Verid miñuger þessa Dags/a hueriũ þier
geingud vt af Egiptalande/vr Þrældomsins husi/þuiad DROTTIN leid
de ydur vt þadã mz styrkre hende/ Þar fyrer skalltu ecke eta Swrdeig. J dag
eru þier vtgeingner/i þeim Manude [a] Abib. Og nu þegar ad DROTTIN hefur iñleidt
þig i Landid Cananei/Hetei/ Amorei/Heuitei/ Jebusei/ huert hañ soor þinum Forfedrum/

a (Abib) er Aprilis

ad giefa þier þad Land s̃ flytur i Miolk ⁊ Hunange/ Þa skalltu hallda þssa Þionustugiørd
i þeim Manude. Sio daga skalltu eta osyrt Braud/og a þeim siøunda deige er DROTT
INS Hatijd. Þar fyrer skalltu eta osyrt Braud/i siø Daga/ so ad eckert Surdeig nie surt
Braud siaist hia þier/i øllũ þijnum Landzælfum.
Og þier skulut seigia þetta fyrer ydrum Sonum/a þeim deige/ Þetta holldũ vier/þss veg
na sem DROTTIN giørde oss/þa vier forum af Eiptalande. Þar fyrer skal þetta vera B
þier eitt teikn i þinne hende/og ein miñing fyrer þijnum augum/ So ad Gudz Løgmæl sie i
þijnum muñe/ad DROTTIN vtleidde þig af Egiptalande/mz eirnre styrkre hønd/Þar
fyrer halldid þessa skickan/a sijnum tijma huort Aar.

Aller Frumburder eru DROTTNE heilager Luc. 2

Og þa DROTTIN hefur innleidt þig i Land Canaans/ sem hñ soor þier og þijnum
Forfedrum/og þa hñ hefr giefed þier þad/þa skalltu fraskilia DROTTNI til handa/allt
þad sem opnar sinnar modur Kuid/og þañ fyrsta frumburd af Fienadinum/ sm̃ Kallkyns er.
Frumburd Asnans skalltu leysa mz einum Saud/Enn leyser þu hñ ecke/þa briot hñ vr Hælz
lidunum. Enn allan mañligan frumgietnad medal þinna Sona/þa skalltu leysa.
Og þa þiñ Sonur spyr þig ad i dag eda a morgun/⁊ seiger/Huad er þ? Þa suara þu hm̃
so/DROTTEN leidde oss af Egiptalande/fra þui Þrældoms huse/med eirnre styrkre hen C
de. Þuiad þa Pharao var forhertur/og villde ecke leysa oss burtfør/þa slo DROTTIN i
hel alla frumburde i Egiptalande/fra þeim fyrsta mañs frumburde/og allt til Fienadarinns
fyrsta frumburdar. Þar fyrer fornfærum vier DROTTNI allt þad sem fyrst opnar sin-
ar modurkuid/þad sem er kallkyns/Og eg leyse Frumburd minna Barna. Og þetta skal ve-
ra þier eitt merke i þinne hende/⁊ til eirnrar miñingar fyrer þijnum augum/ Þat DROT-
TIN hefr leidt oss af Egiptalande/mz eirne sterkre hende.

Reisa Israels Sona

Og sem Pharao hafde leyft Folkenu burt ad fara/ þa leidde Gud þa ecke a þañ veg/sem
liggur i giegnum Landid Philistinorum/sem þeim var nalægast/Þui Gud hugsade/Skiema

D ad Folkid meigi jdrast/þa þad sier ad Bardagar rÿsa i mote þui/ og snue aptr i Egiptaland.
Þar fyrer leidde hn̄ Folkid a þañ veg Eydemerkur sem liggur vt mz þui rauda Hafe. Og Js Josephs bein
raels syner foru vopnader af Egiptalande. Og Moses tok Josephs Bein vt mz sier/ Þuiad
hn̄ hafde tekid eirn Eid þar vppa af Jsraels Sonum/og sagt/Gud mun vitia ydar/Þa flyt-
ied mÿn Bein burt mz ydur.
Og þeir reistu vt fra Suchot/ og settu sÿnar Herbwder i Etham/fremst i Eydemørkiñe. Skyed og
Og DROTTJN gieck fyrer þeim vm Dagana i einū Skystolpa/⁊ leidde þa beinañ veg/ Elldstolpin
Enn vm Nætur i einum Elldstolpa/og lyste þeim ad ganga bæde Dag og Nott. Sa Sky-
stolpe veik ecke fra Folkenu vm Daga/og eigi helldr Elldstolpen vm Nætur.

XIIII.

A G DROTTJN mællte vid Mosen/og sagde/Tala þu til Jsraels Sona/
Og seig þu þeim ad þeir snue aptur/og setie sÿnar Herbwder hia þeim Dal
Hiroth/sem liggur millum Migdol ⁊ Siafarins/gegnt BaalZephon/ og set
ie sÿnar Herbwder þar þuert yfer/ hia Sionum. Þui Pharao mū seigia vm
Jsraels sonu/Þeir fara villt i Landenu/Eydemørken hefur iñebyrgt þa. Og
eg vil forherda hn̄s hiarta/so ad hn̄ skal fara epter þeim. Og eg vil vinna
Prÿs a Pharaone/og allre hn̄s magt. Og Egiptsker skulu vita ad eg er DROTTJN.
Og þr giordu so.
B Og ē Kongr Egiptalādz friette þ ad Folkid var burtfluid/þa vmsneríst hiarta hn̄s/ ⁊ hn̄s Pharao sæker
Þienara/vid Folkid/⁊ sagde/ Þui høfū vier þ giørt/ ad vier leyfdū Jsrael ad fara i burt/so epter Jsrael
ad hn̄ þione oss ecke? Og hn̄ liet spenna fyrer sÿna Vagna/⁊ safnade Lide ad sier/Hn̄ tok sex
hundrud vtualdra Vagna/og so lÿka adra Vagna sem voru i Egiptalande/⁊ Hershøfding-
iana yfer allan siñ Her. Þui DROTTJN herte Pharaonis hiarta Kongsins af Egipta
lande/so ad hañ for epter Jsraels Sonum. Enn Jsraels syner voru vtgeingner mz einum hæ
fum Armlegg. So soktu nu þeir Egiptsku epter þeim/mz Hestum/Vøgnum/⁊ Riddaralide/
og mz allan Pharaonis Her/ ⁊ nadu þeim vid Hafed rauda/þar ē þeir høfdu sett sÿnar Her-
bwder/i Dalnum Hiroth gegnt BaalZephon
Og þa Pharao nalgadist þa/þa vpphofu Jsraels syner sÿn augu/ Og sia/þa komu þeir
C Egiptsku sækiande epter þm. Og þr ottudust hardla miøg/ ⁊ kolludu til DROTTJNS/ Jsrael mæg-
og søgdu til Mosen/Voru þar ecke Grafer i Egiptalande/ Þurfter þu ad leida oss i burt/til lar i giegn
þess ad deyia hier i Eydemørku? Þui giørder þu oss þetta/ad þu leidder oss af Egiptalande? Mose
Hvort er nu ecke þar komid/sem vier søgdum til þÿn/i Egiptalande/Lat oss vera kyrra/⁊ lat
oss þiona helldur Egiptskum/þuiad betra er ad vier þionum þeim enn ad vier deyum i Eyde-
mørku. Þa sagde Moses til Lydsins/Ottist ecke/ stādid støduger/⁊ siaed Hialp DROTT-
JNS/þa sem hn̄ mun veita ydur i Dag. Þuiad Egiptska meñ þessa sem þier siaed i Dag/
þa munu þier ecke sia meir ad eilÿfu. DROTTJN mū beriast fyrer ydur/þier skulud ve-
ra kyrrer.
DROTTJN mællte vid Mosen/Þui kallar þu til mÿn? Seig þu til Jsraels sona/ ad
D þeir fare leid sÿna. Enn þu hef vpp þinn Vønd/og riett Hønd þÿna yfer Sioen / og skiptu
honum i sundur/so ad Jsraels syner meige ganga þar i giegnum mz þurrum Fotum. Sia/eg
vil forherda hiarta Egiptskra maña/so ad þeir skulu fara epter ydur/So vil eg vinna Prÿs
a Pharaone/og a allre hn̄s magt/Vøgnum/⁊ Riddaralide/sud ad Egiptsker skulu vita ad eg
er DROTTJN/nær eg hefe vnnid Prÿs a Pharaone/og hn̄s Vøgnum/ ⁊ Riddaralide. Gudz Eingill
Þa vpptok sig Gudz Eingill/sa sm̄ gieck vndan Jsraelis Her/⁊ hn̄ for til baka vid þa/Og Psal. 78 105
sa Skystolpe hofst vpp fra þeirra auglite/⁊ settist nidur a bak vid þa/ Og var mille Herbw-
da þeirra Egiptsku/⁊ Jsraels Hers. Og var eirn myrkur Skystolpe/vpplysande Nottena/so
ad þeir ⁊ þsser kunnu ei ad komast til samans alla þa Nott.
Nu sem Moses vtrietti sÿna Hønd yfer Hafid/þa liet DROTTJN þad burthuerfa/fy Jsraels syner
E rer eirn sterkan Austanvind/alla þa Nott/so ad Sioren vard þurr/og Vatnid brast i sundr. ganga i giegnū
Og Jsraels syner geingu mitt i Hafid þurrum Fotum. Og vatnid var þeim sem Mwrueg- Hafed rauda
gur til Hægre og vinstre handar. Þeir Egiptsku soktu epter/⁊ geingu mitt i Hafid epter þm Psal. 78. 106
allur rÿdande Her Pharaonis/Vagnar hn̄s/⁊ Riddaralid.

Lofsaungur Eñ þa Morgũuakan kom/ þa leit DROTTJN yfer Her Egiptskra/af Elldstolpanũ
ꝛ Skyenu/Og skaut skielk i Herlid þra/ ꝛ vellte vm Hioluøgnum þeirra/ ꝛ kollkastade þm.
Þa søgdu Egiptsker/Flyum fra Jsrael/DROTTJN strijder fyrer þa mote Egiptskum.
Þa sagde DROTteñ til Mosen/Riett vt þijna Hønd yfer Hafed/so ad Vatnid falle aptur F
yfer þa Egiptsku/yfer þeirra Vagna og Riddara lid. Suo vtriette Moses sijna Hønd yfer
Sioen/og Sioren fiell aptur i sinn Farueg/ꝛdur enn dagade/ꝛ kom i mot þeim Egiptsku/þa
þeir flydu. So steypte DROTTJN þeim mitt i midiu Hafe/og Vatnid kom aptur/ꝛ hul
de bæde Vagna og Riddara/og alla Pharaonis magt/sem farid hafde epter þeim/i Hafed/so
þar vard ecke eiñ epter af þm.

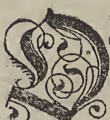
Pharao og allur hñs Her Drucknar i Hafenu rauda Enn Jsraels syner geingu þurrum fotum mitt i giegnum Hafed/ og Vatnid stod þeim ꝛ G
Mwrueggur til hægre og vinstre handar. So leyste DROTTJN Jsrael a þeim deige/
fra Egiptskra maña hende. Og þeir sau þa Egiptsku liggia dauda i Fiøruñe. Og Jsrael
leit þa volduga hønd sm̃ DROTTJN hafde audsynt a þm Egiptsku. Og Folkid ottadist
DROTTJN og trude honum ꝛ hñs þion Mose.

XV

Lofsøngur Moses Psal. 118 Esa 12 NA saung Moses og Jsraels syner DROTtne þeñan Lofsaung/ ꝛ søgdu.
Eg vil Lof syngia DROTTNJ/ Þui hñ hefur giort eitt Dasemdar A
verk/Hestum og Vøgnum hefur hñ i Hafed nidur steypt.
DROTTJN er miñ Styrckur/ꝛ Lofsøngur/Og hñ er mitt Hialp-
ræde/ Hñ er miñ Gud/Hñ vil eg prijsa/Hñ er mijns Fødurs Gud/Hañ vil
eg vpphefia.
DROTTJN er hañ riette Strijdzmañ/DROTTJN er hñs heite/Hñ kastade Pha
raonis Vøgnum/og hñs magt nidur i Hafed.
Hñs vtualdʳ Høfdingiar sucku i Hafenu rauda/Og Vnderdiupid hulde þa/þeir sucku til
botns sem Steinar.
DROTTJN/þijn hægre hønd giorde myklar Dasemder/ DROTTJN þijn Hægre
hønd slo nidꝛ Fiandmañen
Þu kolluarpader þijnum Motstødumøñum/mꝫ þiñe mikillre Dyrd/Þui þa þu liest lausa
þijna Reide/þa fortærde hun þeim suo sm̃ øgnum.
Þa þu bliest/gaf Vatnid sig vpp/og Vatsføllen stodu sem ønnur hrwga/ꝛ Vnderdiupen
velltu vpp Vatnenu mitt i Sionum. B
Ouinuriñ sagde/Eg vil sækia epter þm/ꝛ høndla þa/ Og skipta Herfange/og sedia Rei-
de mijna a þeim.
Eg vil ryckia mijnu Suerde/Og mijn hønd skal vega þa/Þa liestu þiñ Vind blasa/ Og
Sioren hulde þa/og þeir sucku nidur sem Bly i myklũ Vatzføllũ.
DROTTJN/Huer er þinn lijke a medal Gudaña? Huer er þiñ lijke/sem so er Mat-
tugur/Heilagur/Hrædeligur/Lofligur og so Dasamligur i sijnum verkum sem þu?
Þa þu vtriettir þijna hægre hønd/þa gleypte Jørden þa.
Þu hefur leidt þitt Folk/med þinne Myskunsemd/ s þu hefur endurleyst / Og hefur leidt
þa mꝫ þijnum styrk/til þijns Heilaga Bustadar.
Þa Þiodernar heyrdu þad/þa bifudust þær/og angist kom yfer Philisteos.
Josu 2 Þa vrdu hrædder Høfdingiar Edom/ og þeir Vollduga i Moab skulfu/og aller jñbygg-
iarar i Canaan vrdu Duglauser.
Lat Hrædslu og Otta falla yfer þa/fyrer þiñ sterka Arm/ ad þeir stirdne s Steinar/Þar
til þitt Folk DROTTJN er fram hia komid/Þar til þitt Folk er fram vm komid/þad sm̃
þu hefur vtuegad.
Leid þa þar inn/og grodurset þa/vppa þijnu Erfdafialle/sem þu DROTTJN giørder D
þier til eins Heimilis/Til þijns Helgedoms/DROTTJN/ s þijn hond hefꝛ tilreidt
DROTTEN mũ rijkia/vm allder og ad eilijfu. Þui Pharao dro iñ i Hafed mꝫ Hestũ
Vøgnum/og Riddaralide/Og DROTTJN liet Hafed falla aptur yfer þa.
Enn Jsraels syner geingu a þurru/mitt i giegnum Hafed.
Og Maria Spakona Syster Aarons tok eina Bumbu i sijna Hønd/ꝛ Kuiñurnar allar
vt ep

vt epter henne i Dans mz Hliodfærum. Og Maria saung fyrer þeim/ Lætum oss Lof syngia
DROTTNI/ Þui hn̄ hefur giørt eirn dyrdligan giørning/ og nidur kastade Manne og
Heste i Hafed.
Og Moses liet Israels sonu ferdast burt fra Hafenu rauda/til þeirrar Eydemerkr Sur/ Sur Eyde-mörk
Þar geingu þeir þria daga i Eydemørku/og fundu eckert Vatn. Þa komu þeir til Mara/ Mara
D Enn þeir gætu ecke druckid af Vatnenu i Mara/þui þad var miøg beiskt/ Þar fyrer kalla þydist Beiskur
menn þan̄ stad Mara. Þa møglade Folked mot Mose/og sagde/Huad skulum vier drecka?
En̄ hn̄ kallade til DROTTINS/Og DROTTIN vijsade honum eitt Trie/ þui ka-
stade hn̄ i Vatnid/og Vatnid vard sætt.
Þar sette hn̄ þeim Løg og Rett/ og freistade þeirra/og sagde/Ef ad þu hlyder Røddu
DROTTINS Gudz þijns/og giører þad sem rett er fyrer honum/og ef þu lætur hanns
Bodord þier i eyrum loda/og helldr allar hn̄s skickaner/Þa vil eg onguan af þeim Siukdo-
mū leggia vppa þig/sem eg lagde a Egiptaland/ Þuiad eg er DROTTIN þin̄ Grædare

XVI.

A G þeir komu til Elim/þar voru tolf Vatsbrunnar/ꝛ siøtiju Palmvidartrie/ Elim Num. 33
og þeir settu þar sijnar Herbwder/hia Vøtnunum. Sijdan foru þeir fra E-
lim/og allur mannfiølde Israels sona/til þeirrar Eydemerkur Sin/sem lig- Sin
gur a millum Elim og Sinai/a fimtanda deige i þeim ødrum Manade/ep-
ter þad þeir voru burtfarner af Egiptalande.
Og allr Søfnudr Israels sona møglade mot Mose ꝛ Aaron/i Eydemør- Lyðurin̄ mog
kin̄e/ꝛ sogdu/Gud gæfe ad vier hefdū dait/fyrer DROTtins hønd/i Egiptalande/þa vier lar i mote Mose
sætum þar yfer Kiøtkøtlum/og høfdum nægd Braudz ad eta. Þui þar fyrer hafe þier leidt Numeri 11
oss vt a þessa Eydemørk/ad þier villdut læta allan Almugan deyia af Sullte.
Þa mællte DROTTIN vid Mosen/Sia/eg vil læta rigna Braud af Himne til yd-
B ar/og Folked skal fara vt ad safna huern dag/so mikid sem þad þarf til atuinnu a þeim Dei-
ge/ suo ad eg reyne/ huort þad geingur epter mijnum Bodordum edr ecke. En̄ a siøtta Dei-
ge skulu þeir bwa sig til/ad safna tuefallt so mikid þan̄ Dag/sem þeir annars pløgudu saman
ad safna dagliga.
Moses og Aaron søgdu til Israels sona/I Kuølld skulu þier vita ad DROTTIN he-
fur vtleidt ydur af Egiptalande/ og a morgen skulu þier sia DROTTINS Dyrd/Þui
hn̄ hefur heyrt ydarn Kur i giegn DROTTNI. Huad erum vid ad þier møglid i giegn
ockor? Moses sagde framar meir/DROTTIN skal giefa ydur Kiøt ad eta i Kuølld/ en̄
C nog Braud a morgun/Þuiad DROTTIN hefur heyrt ydart Møgl/sem þier møglad ha-
fed i giegn honum/Þui huad erum vid? Þier møglid ecke i giegn ockor/ helldur i giegn DR-
OTTNE.
Og Moses mællte til Aarons/Seig til Israels sona Samkundu/ Komid hier fram fyrer
DROTTIN/þui hn̄ heyrde ydart Møgl. Og sem Aaron talade þetta til allra Israels
sona Samkundu/þa sneru þeir sier i mot Eydemørkun̄e/Og sia/þar sæst Dyrd DROTT-
INS i einu Skye. Og Gud sagde til Mosen/Eg hefe heyrt Møgl Israels sona/seig þm/
I Kuølld skulu þier fa Kiøt ad eta/enn a Morgun skulu þier sediast af Braude/og þier sku-
lud vita ad eg er DROTTIN ydar Gud.
D Ad Aptne komu † Vaktal'/ꝛ huldu Herbwdernar. En̄ ad morne lꝏ þar Hiela allt vm kring
Herbwdernar/en̄ þegar Hielā var burtu/Sia/þa la þar a Eydemørkin̄e(nockud)kringlott ꝛ † Coturnices
lijtid/þuilikast ē hrijmfrost a Iørdu. En̄ þegar Israelis syner sau þ/sagde huer til annars/ þad fuglakyn er otient mz oss
Þad er Man/Þui þeir vissu ecke huad þ var. Þa sagde Moses til þeirra/ Þad er þ Braud Man
sem DROTTIN hefur giefed ydur ad eta. En̄ þetta er Gudz skipan/Safne huer þar af Numeri 11
so mikid sem hn̄ hefr þørf til ad eta/ꝛ take eirn Gomor fyrer sierhuert Høfud/epter Sælnan̄a Psalmo 78
tale/sem hn̄ hefur i sinne Tialldbwd. Joh. 6
Og Israels syner giørdu so/og samansøfnudu sumer meira/en̄ sumer min̄a. Enn þa þad Sap. 16
var mællt mz Gomor/þa fieck sa eckert afhlaups sem meira hafde safnad/ Sa og ecke midur 1 Cor. 10
sem litlu hafde safnad/Helldur hafde huer safnad so miklu ē hn̄ þurfte sier til Atuinnu. Og 2 Cor. 8
E Moses sagde til þeirra/Einginn skal leyfa þar nockud af til morguns. En̄ þeir hlyddu ecke
Mose/

Mose/Og sumer drou af og leyfdu til añars dags/ enn þat vall Mødkum/ z wllnade. Þar fyrer vard Moses reidur vid þa. So søfnudu þeir huorn morgun þar af/ suo mikid sem huer kunne ad eta/ Eñ þa Solen skein heitt/ þa bræddnade þad.

A þm siøtta deige søfnudu þr tuefølldu Braude/ Ja/ tueimz Gomor fyrer sierhuern eirn. So geingu aller þeir yppurstu af Safnadenum til Mosen/ og giørdu honum kuñugt/ þa sagde hñ til þeirra/ Þad er þ sem DROTTJN sagde/ A morgun er þad Sabaths dagz Heiløg huijld DROTTJNS/ Huad þier vilied baka/ þad bakid/ og huad þier vilied matgiøra/ þad matgiørid/ Eñ allt þat sem afgangs er þad lætid vera/ so þad meige geyma til mørgunsins. So lietu þeir þad vera til morguns/ so sem Moses baud þeim/ og þad wllnade ecke/ og eige madkade þad. Þa sagde Moses/ Etid þad i dag/ þuiad i Dag er DROTTJNS Sabbath/ A þessum deige finne þier þad ecke a Mørkiñe. Sex daga skulu þier safna þui/ Eñ sa siøunde Dagz er Sabbaths dagz/ z a þeim Deige fiñst þ ecke. F

Sabbaths Dagur Sabbaht þydist Huild/ Þui er þad eitt/ Sabbahtz Dagur/ og Huildardagur

Enn a þeim siøunda Deige/ geingu nockrer af Folkenu vt/ ad safna þui saman/ enn þr fundu eckert. Þa sagde DROTTJN til Mosen/ Huersu leinge vilie þier ei vardueita mitt Løgmæl/ og mijn Bodord? Sia/ DROTTJN hefur giefed ydur Sabbaths dagiñ/ z þar fyrer giefur hñ ydur a þeim siøtta deige tuegga daga fædslu/ Þui skal huer eirn vera heima a sijnu Heimile/ og eingen fare vt af sijnum stad/ a þeim siøunda deige. So hiellt Folkid þann siøunda dag. Og Israels hws kallade þetta Man/ Og þad var lijka sem Coriander Fræ/ og huijtt/ og þess smackur var so sem Hueitissalla mz Hunange. G

Gomor var mæler/ takande nær iiij Merkur þa er Epha xl merkz. Victorinus

Og Moses sagde/ Þetta er þad sm̃ DROTTJN baud/ Fyllit eirn Gomor þar af/ so at þad geymist fram j ydar ætter/ so ad ydrer epterkomendz meige sia þ braud/ mz hueriu eg fædde ydur a Eydemørku/ þa eg vtleidda ydur af Egiptalande. Og Moses segde til Aaron/ Tak þier eina Føtu/ og legg eirn Gomor fullan af Man þar i/ og læt þad vardueitast fyrer DROTTNJ til ydar eprerkomande Kynkuijsla/ so sem DROTTJN baud Mose. Suo liet Aaron þ sama vardueitast hia Vitnisburdenum.

Man geymdist til synis

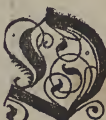
Og Israels syner ætu Man i fiorutijge Aar/ þangad til þeir komu i þad Land þar sm̃ þr skylldu bwa/ Þeir ætu og Man/ þar til þeir komu i Landamerke Canaans Landz. Eñ eirn Gomor er tiunde Partur Epha.

XVII.

Raphidim

Folkid møglar af Vatsleyse

Numeri 20

OG sa allz Almuge Israels Sona for vr Eydemørku Sin/ þeirra dagleider/ A
sem DROTTJN baud þeim/ og settu sijnar Herbwder i Raphidim/ Þar
fieck Folkid eckert Vatn ad drecka. Og þeir þrættudu vid Mosen/ og søgdu/
Gief oss Vatn ad drecka. Moses sagde til þeirra/ Þui þrætte þier so i giegn
mier? Þui freiste þier DROTTJNS? Og þa Folkid þyste epter Vat-
nenu/ þa møglade þad i giegn Mose/ og sagde/ Huar fyrer liestu oss fara af
Egiptalande/ til þss/ ad þu lætur nu vor Børn og Fienad deyia hier af Þosta?
Þa kallade Moses til DROTTJNS/ og sagde/ Huad skal eg giøra vid þetta Folk? B
Innan skams munu þeir lemia mig Griote. DROTTJN sagde til hñs/ Gack fram vndan Folkenu/ og tak nockra af Olldungū Israelis mz þier/ og tak þiñ Vønd i þijna hønd/ mz huerium þu slost a Vatnid/ og gack/ Sia/ eg vil þar standa fyrer þier/ yfer einū Steine i Horeb/ Liosta þu mz Vendinum a Steinen/ þa skal reña Vatn af honum/ so ad Folkid drecke. Og Moses giørde so/ fyrer ølldungum Israelis. Og hñ kallade þañ stad Massa z Meriba/ vegna þrættanar Israelis Sona/ Og þar fyrer ad þeir høfdu so freistad DROTTJNS/ z sagt/ Huort mun DROTTJN vera a mzal vor eda eige?

Massa merker Freisting Meriba þrættan

Amalech strider i mote Israel

Þa kom Amalech/ og hiellt Orustu vid Israel i Raphidim. Og Moses sagde vid Josua/ Vtuel oss Lid/ far vt og berst vid Amaleck/ enn eg vil standa efst vppa Fiallenu a morgun/ og hafa Gudz Vønd i miñe hende. Og Josua giørde so sem Moses sagde honum/ og bardist vid Amalech. Eñ Moses/ Aaron og Hur geingu efst vppa Fiallit/ Og alla þa stund s̄ Moses hiellt sijnum høndum vpp/ þa vann Israel/ Eñ þa hñ liet sijnar hendur nidz sijga þa vann Amalech. Enn Moses hendur voru þungar/ Þar fyrer toku þr eirn Stein/ z lietu vndr hñ/ z hñ sette sig þar vppa. Eñ Aaron z Hur studdu hñs hendz siñ a huora hlid/ Og hñs Hendz mæddust ecke allt til Solarfalls. Og Josua lægde Amalech/ z hñs folk mz huøssu Sūde. C

Numeri 24 Samu. 15

Og

D Og DROTTJN sagde til Mose/Skrifa þu ꝥta i Bok til minnis/z biod þad Eyrum
Josue/Þuiad eg vil so afma Amalech vnder Himnenum/ad eingiñ minnist leingr a hñ. Og
Moses bygde þar eitt Alltare/og kallade þad DROTTJNS Nissi. Þui hñ sagde/ Þet-
ta er eitt Teikn hia DROTTJNS Hasæte / ad DROTtiñ mune beriast mot Amalech
fra eirne ættkuijsl til annarar.

Nissi/þydist mitt Merke

XVIII.

A NV sm̄ Jethro Kieñemadur af Madian/Mægur Mose/heyrde allt þad sm̄
Gud hafde giort Mose og siinu Folke Jsrael / huersu ad DROTTJN
hafde vtleidt Jsrael af Egiptalande/Þa tok hñ Zephora Moses Kuiñu/
hueria hñ hafde aptur sent/og tuo heñar Sonu/Eñ fyrste hiet Gerson/þui
hñ sagde/Eg var eirn Gestur i framande Lande/ og sa annar Elieser / þui
hñ sagde/Miijns Fødurs Gud hefr verid miin hialp/ z hefur vardueitt mig
fra Suerde Pharaonis.

Jethro fer til fundar vid Mosen mag siñ

Og sem Jethro mægur Moses kom/og hñs Syner og Kuinna/ i Eydemørkena til hñs/
þar sem hñ hafde sett siinar Herbwder/hia Gudz Fialle/þa liet hañ seigia Mose/ Eg Jethro
mægur þiñ er kominn til þiin/og þiin Kuiña/z bæder heñar Syner mz heñe. Þa gieck Mo-
B ses vt i mot honum/og laut honum/og minntist vid hñ. Og er þeir hofdu heilsast/ þa geingu
þeir inn i Tialldbwdena. Moses kuñgiorde siinu Mæge allt þad s̄ DROTTJN hafde
giort Pharaone/og þeim Egiptisku fyrer Jsraels skulld/og so allt þad Erfide/sem þeir høfdu
haft i ferdinne/og huernen DROTTJN hafde frelsad þa.

Þa gladdist Jethro fyrer alla þessa goda hlute/sem DROTTJN hafde giort Jsrael/
og frelsad þa af Egiptiskra manna hende. Og Jethro sagde/Blessadur sie DROTTJN/
sem ad frelsade ydur af Egiptiskra manna hende/og af hende Pharaonis/hañ kann ad frelsa
sitt Folk ad Egiptiskra manna hende/Nu veit eg/ad DROTTJN er meire enn aller adrer
Guder/þar fyrer ad þeir frømdu Drambseme mot þeim. Og Jethro Mose mægr tok breñe
Forner/og offrade Gude. Þa kom Aaron og þeir aller Olldungar Jsrael/ad eta Braud mz
Mæge Mosi/ fyrer Gude.

Jethro lofar Gud vegna Jsraels

C Og annars dags sette sig Moses til ad dæma Folkid/Og Folkid stod fyrer honū/fra mor-
ne til aptans. Þegar hñs Mægur sa allt þad hñ giørde vid Folkid/þa sagde hñ/Huad er ꝥ
þu giører vid Folkid? Þui situr þu alleina/og allt Folkid stendur fyrer þier fra morne z til
Kuøllds? Moses suarade honum/Folked kiemur til miin/og leitar Gudz atkuædis. Þui nær
nockur maal gioraft þeirra a mille/þa koma þeir til miin/ad eg dæme vm þær Saker sem til
falla a mille sierhuers manns/og hñs Naunga/og ad eg kieñe þeim Gudz setninga/ og hñs
Løgmaal.

Hñs Mægur mællte til hñs/Þat er ei gott sem þu giører/ꝥta erfide giører þig þreyttan/
og þad Folk sem mz þier er/Þad er þier ofþungt/þu matt þad ecke eirnsaman bera. Þar fy
rer hlyd miñe Roddu/ og haf miin Raad/ og mun Gud vera mz þier. Annast þu Folked/i
þui sem Gude tilkemur/og ber fram þeirra mælefne fyrer Gud/ Set þeim Løg/ og Riett/
D kienn þeim Veigiñ sem þeir skulu a ganga/og þau verk sem þeir skulu giøra.

Jethro Rad Deutro. 1

Eñ sia þig vm a medal Folksins epter nockrū Valmkuñū møñum/sm̄ ottast Gud/ og eru
sañsyner/og hata Agirnd/z set þessa yfer þa/ Suma yfer Þusūd/suma yfer Hundrad/suma
yfer Fimtiige/og suma yfer Tiu/ad þr ætiid dæme Folkid. Enn sie þar nockur stor maal/ þa
læt þau koma fyrer þig/ enn læt þa dæma øll ønnur smærre maal / Suo verdur þier þetta
liettbærara/þegar þr bera mz þier. Ef þu villt nu ꝥta giora/þa kantu ad framkuæma ꝥ s̄
Gud bydur þier/ so ma og allt þetta Folk koma mz Fride til siña Heimkynia.

Moses hlydde ordum siins mægs/og giørde allt þad sem hñ sagde/Og vtualde froma meñ
af øllum Jsrael/og sette þa til Høfdingia yfer Folked /suma yfer Þusund/suma yfer Hund-
rad/suma yfer Fimtiige/og suma yfer Tiu/ad þr skylldu alltiid sitia Doma yfer Folkenu. Eñ
øllū Stormaalum skylldu þeir skiota fyrer Mosen / enn þeir sialfer skylldu dæma øll smærre
Maal. So liet Moses sinn mæg ferdast heim aptur i sitt Land.

XIX.

Jsrael kem: i Eydemörku Siani

Þridia Manade epter þad sem Jsraels syner voru vtgeingner af Egipta- A
lande/ Þa komu þeir a þeim Deige i Eydemørku Sinai/ Þui þeir ferdudust
af Raphidim/og villdu til Eydemerkz Sinai/ og þr settu sijnar Nerbwder i
þeim sama stad i Eydemørkinne giegnt Fiallenu. Eñ Moses gieck vpp til
Gudz. Og DROTTJN kallade hñ af Fiallenu/og sagde/ So skallt þu
seigia til Jacobs Hwss/og kuñgiøra Jsraels sonum / Þier hafed sied huad
eg giørda þeim Egiptsku/og huernen eg hefe borid ydur a Arnar vængium/og tekid ydur til
mijn. Ef þier viliet hlyda minne Røddu/og hallda miñ Sattmala/ Þa skulu þier vera mijn
eigen Eign/ af øllu Folke/ þui oll Jørden er mijn/ Og þier skulud vera mier eitt Kieñemañligt
Konungs Rijke/og eitt heilagt Folk. Þesse eru þau ord sem þu skallt seigia Jsraels sonum.
Moses kom/og kallade saman Hølldunga Lydsins / og lagde fram fyrer þa øll þesse ord/
sem DROTTJN hafde bodit. Þa suarade allur Lydurinn vnder eins/og sagde/ Allt þad B
sem DROTTJN hefur sagt/þad vilium vier giøra. Og Moses sagde DROTTNJ
aptr ord Folksins. Þa sagde DROTTJN til Mose/ Sia/eg vil koma til þijn i einu þyck
uu Skye/vppa þad ad Folkid meige heyra mijn ord/ þau sem eg tala vid þig/og true þier æfin
liga sijdan. Og Moses sagde DROTTNJ fra ordum Lydsins.

Moses helgar Folkid

Og DROTTJN mællte vid Mosen/ Far til Folksins / Og Helgadu þad i Dag og a
morgun/ad þeir þuoe sijn Klæde/ og sie bwner a þridia Deige / Þuiad a þeim þridia Deige
mun DROTTJN ofanstijga yfer Sijnai Fiall/ fyrer øllu folke. Settu Folkenu eitt Tak
mark vmhuerfis Fiallid/og seig þu til þeirra/ Varid ydur/ad þier gangid ecke vppa Fiallid/ z
komid ecke helldur vid þad nedsta a þui/ Þui huer sm̃ kiemur vid Fiallid/ hñ skal Dauda dey-
ia. Eingen mans hond skal snerta hñ/ helldur skal hñ mz Griote lemiast/eda mz Skotum i C
hel skiotast/ huort þad er helldur madur edur Kuikinde/ þa skal þad ecke lifa. Enn þegar
blæsid er i Basuned/þa skulu þeir fara til Fiallsins. Og Moses gieck ofan af Fiallenu til
Folksins/og helgade þad/og þeir þuodu sijn Klæde. Hñ sagde til þeirra/ Verid bwner a þm
þridia Deige/og komit ecke i nænd ydrum Kuiñum.

Løgmal verkar Reidi
Rom. 4

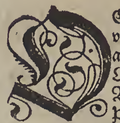
Og þegar sa þridie Dagur kom/og liost var ordid/ Þa toku ad heyrast Reidarþrumur/ og
Ellding’ ad siast/z eitt þykt Sky hulde Fialled/z Lwdursins hliod vard akafliga sterkt/so at
allt Folkid vard hrædt/þad sem var i Nerbwdunum. Og Moses leidde Folkid vt af Nerbwd-
unum i motz vid Gud/ Og þad stod vnder Fiallenu. Eñ allt Sijnai Fiall rauk/þuiad DR-
OTTJN for ofan yfer Fiallid mz Ellde/ Og eirn Reykur gieck vpp af þui/so sem Reykur
af Ofne/og allt Fiallid skalf ogurliga. Og Lwdursins hliod vard stærra z stærra. Moses D
talade/og Gud suarade honum hætt.

Ebre. 12
Deutro. 4
Psalmo 68

Og sem DROTTJN var ofan komiñ yfer Fiallid Sinai a efsta Nuirfil Fiallsins/þa
kallade hañ Mosen efst vppa Fiallid/ Og Moses gieck vpp. Þa sagde DROTTJN til
hñs/Far þu ofan/ og vitna fyrer Folkenu ad þad briotest ecke hingad til DROTTJNS/
ad sia hñ/so ad ei falle fiølde af þeim. Enn Prestarner sem [illegible] ganga til DROTT-
JNS/ þeir skulu helga sig/so ad DROTTJN lioste þa ecke.
Og Moses sagde til DROTTJNS/ Folkid ma ecke stijga vppa Sinai Fiallid/ Þuiad
þu vottader fyrer oss/og sagder/ Settu eitt Takmark vmhuerfis Fiallid/og helga þad. DR-
OTTJN sagde til hñs/Far/og stijg ofan/ Þu og Aaron mz þier skulud stijga vpp / Enn
Kiennemeñerner og Folkid skulu ecke yfer Takmarkid stijga til DROTTJNS/ suo hñ ec-
ke slae þa i Hel. Og Moses gieck ofan til Folksins/og bodade þui þetta

XX.

Gudz 10. Laga Bodord
Deutrono. 5
Leuit. 26

G DROTTJN talade øll þesse Ord/ Eg er DROTTJN þiñ Gud/ sm̃ A
vtleidde þig af Egiptalande/ af þui Þrældoms Hwse. Þu skallt ecke hafa
annarliga Gude fyrer mier. Þu skallt eingen Bijlæte giøra þier/ edr nockra
Lijking/ epter þui sem er a Himnum vppe/ eda a Jordu nidre/ eda þui sem er i
Vøtnunum vnder Jørdunne. Þu skallt ecke tilbidia þau/og eige þiona þeim/
þui eg er DROTTiñ þinn Gud/ eirn Vandlætade Gud/ vitiande Rãglætis
Fedranna a Sonunum/ i þridiu og fiordu ættkuñsl/ þeirra sem mig hata/ Enn giørande my-
skunsemder i þusund Lidu/ þeim sem mig elska og mijn Bodord vardueita.

Þu

Þu skallt ecke leggia DROTTINS þijns Gudz Nafn vid Hiegoma / Þui ecke mun DROTTIN ohegndan vera lata þann sim misbrukar hns Nafn.

B Minst þu a Sabbaths Dagen/ad þu helger hn. Sex Daga skalltu erfida/z vinna alla þina Vinnu/Enn sa siøunde Dagz er DROTTINS þijns Gudz Sabbaths dagz/Þa skllt þu eckert verk vinna/huorke þinn Sonur/eige helldur þijn Dotter/ eigi þinn Þræll / eige þijn Ambatt/eige þitt Kuikfie/eige helldur nockur Vtlendskur/ sem er innan þinna Borgarhlida. Þuiad a sex Døgum giørde DROTTIN Himen og Jørd/og Sioen/ og allt þad sem þar inne er/og hn huijldist þann siøunda dag/Þar fyrer blezade DROTTIN Sabbaths dagin/og helgade hn.

Þu skallt heidra þinn Fødur og þijna Modur/Suo ad þu langlijfur verder i þui Lande sem DROTTIN Gud þinn giefur þier.

Þu skallt ecki i hel sla   Mathei 15

Þu skallt ecke Hordom drygia.   Ephe. 6

Þu skallt ecke stela.   Mathei 7

C Þu skallt ecke bera falskan Vitnisburd mote þijnum Naunga

Þu skallt ecke girnast þijns Naunga Hws.

Þu skallt ecke girnast þijns Naunga Kuinnu/eige hns Þræl/eige hns Ambatt/eigi Vxa edur Asna/eda nockud þad sem hns er.

Og allt folkid sa Reidarþrumur/og Elldingarnar/og hliod Lwdursins/og Fiallid riukanda. Og sem þeir sau þetta/þa flydu þeir/og stodu langt i burtu/og sogdu til Mosen/ Tala þu vid oss/vier vilium vera þier hlyduger/og lat Gud ecke tala vid oss/so ad vier deyum ecki. Moses sagde til Folksins/Ottist ecke/Þui Gud er komin til þess/ad hn vill reyna ydur/og ad hns otte sie fyrer ydrum augum/so þier syndgist ecke. Og Folkid stod langt i burtu fra/ Enn Moses gieck til Þokunnar/i huerre Gud var.   Verk og Embætte Lögmalsins

D Og DROTTIN sagde til hns/ So sktu seigia til Israels sona/Þier hafed sied/ad eg hefe talad vid ydur af Himnum/ Þar fyrer skulu þier ongua Gude af Silfre edur Gulle giøra ydur fyrer mier. Þu skallt giøra mier eitt Alltare af Jørdu/og þar vppa skalltu offra þinne Brennefornn/z Þacklætis forn/af þijnu Nautu z Saudu. Þui i huerium stad eg skicka ad vera skle minning mijns nafns/þangad vil eg koma til þijn/og blessa þig. Vilier þu giøra mier Alltare af Steine/þa skalltu ecke byggia þad af høggnu steine/Þui lætur þu Knif koma yfer þad/þa saurgar þu þad. Þu skallt ecke ganga vpp ad Trøppum til mijns Alltaris so ad þinn Liotleike opinberist þar ecke.   Alltare af Jördu. Alltare af Steinum Deut. 27 Josu 8

XXI.

A ÞEtta er sa Lagarettur sem þu skallt leggia fyrer þa. Ef þu kauper eirn Ebreskan þræl/ þa sk hn þiona þier sex ar/Enn a þui siøunda are sk hn fara frials og laus fra þier. Kome hn ei kuongadur til þijn/þa skal hn og okuæntur fara fra þier. Enn ef hn kemur kuongadur til þijn/þa skal hns Kona fara burt mz honum. Enn ef hns Herra hefur giefed honum eina Konu/z hafe hun fædt Sonu eda Dætur/þa skal Kuinnan og Børnen heyra hans Herra til/enn hn skal fara i burt Konu laus. Enn ef þrællen seiger/ Eg elska minn Herra/ og so mijna Kuinnu og Børn/eg vil ecke vera frials/Þa skal hns Herra leida hann inn fyrer Gudena/ og hallda honum vid Dyrnar eda vid Dyrastafen/og stinga i giegnum hans Eyra

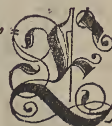
B mz Al/ sijdan skal hn vera hns Þræll æfinliga.   Veralldligur Lagarettur og Lögmal Leuit. 27 Deutrono. 13 Jeremie. 34

Ef nockur selur sijna Dottur til Ambattar/þa skal hun ecke fara i burt suo sem Þrælar. Þocknist hun ecke sijnum Herra/og hn vill ecke hialpa henne til Eigenordz/ þa skal hann lata hana lausa. Enn ecke skal hn hafa Valld til ad selia hana nockrum vtlendum monnum/þui hn forsmade hana. Enn ef hn hefur fastnad hana Syne sijnum/þa giøre vid hana suo sem sijna Dottur. Enn ef hn gipter honum adra/þa skal hn ecke korta nockud af hennar Koste/ Klædnade og Tilgiøf. Enn giøre hn ecke þetta þrent/þa skal hun mz frelse fara i burt fyrer eckert.

C Huer hn lystur mann/so hn deyr/sa skal og Dauda deyia. Enn hafe hn ecke setid vm hns lijf/helldz hefur Gud latid hn annars oforuarandis falla i hns hendur/ Þa vil eg setia þier   Manslag Gen 9

Løgmal eirn ſtad/þangad ſem hñ ſkal flyia. Enn ef nockur misgiører mz Drambſeme vid ſiñ Naun
ga/og vegur hñ ſuikſamliga/Þa ſkalltu taka hñ fra mijnu Alltare/ſo hñ deyie.
Leuit. 24 Sa ſem lyſtur ſinn Fødur eda Modur/hñ ſkal Dauda deyia.
Numeri 35 Sa ſm̄ ſtelur manne/og ſelur hñ/ſo ꝥ verde vppuijſt vm hñ/ hñ ſkal Dauda deyia.
Deut. 19 Sa ſem bøluar Fødur edꝛ Modꝛ/hñ ſkal Dauda deyia.
Ef menn þrættaſt a/og annar huor lyſtur annan mz Steine/eda Hnefa/ og hañ deyr þo D
Leuit. 29 ecke/helldꝛ legſt i Reckiu/Ef hñ rijs vpp/og geingur mz Staf vte/Þa ſkal ſa vera ſykn ſaka
Deut. 21 ſem hñ ſlo/þo ſkal hñ bitala honum Verkafall/og giefa Læknislaun.
Mathei 15 Ef nockur lyſtur ſinn Þræl eda Ambatt mz Staf ſo hñ deyr vndan hñs høndum/ þa ſkal
Marc. 7 hñ lijda Refſing þar fyrer. Enn ef hñ lifer eirn dag eda tuo þadan af/þa ſkal hñ ecke Ref
ſingū mæta/þui (Þræll og Ambatt) ꝥ er hñs Peningur.
Ef menn þrættaſt a/og lyſtur nockur kuiduga Konu/ſo ad hun ſkilſt vid hennar høfn/ eñ E
hun helldur lijfe/þa ſkal ſa ſtraffaſt mz Peninga giallde/epter þui ſem þeirrar Kuinnu madꝛ
leggur a hñ/og Domendur dæma. Eñ deye hun þar af/ Þa ſkal hñ læta Lijf fyrer lijf/Au-
ga fyrer auga/Tønn fyrer tønn/Hønd fyrer hønd/Foot fyrer foot/Bruna fyrᵒ bruna/Sær
fyrer Sær/blætt fyrer blætt.
Ef madꝛ Lyſtꝛ i Auga ſijnū Þræl eda Ambatt/ ſo þad fordiarfaſt/þa ſkal hñ giefa hm̄
frelſe fyrer hñs Auga. So og lijka/ ef hñ brytr Toñ vr þræle ſijnū eda Ambatt/þa ſkal hñ F
giefa honum frelſe fyrer ſijna Toñ.
Ef Vxe ſtangar mann edur Kuinnu til bana/þa ſkal Vxiñ grytaſt i Hel / og ecke ſkulu
menn eta hñ/Og þar mz ſie eignar madur Vxans ſaklaus. Enn hafe hñ fyrr vanꝛ verid ad
ſtāga/og eignar mañenum var þad ſagt/og hñ liet ecke þadan i fra vardueita hñ/og hñ ſtan
gar mann edur Kuiñu til bana/Þa ſkal Vxiñ grytaſt i hel/og hñs eignar madur ſkal deyia.
Eñ verde honum tilſagt ad bæta mz Fie/þa ſkal hñ giefa ſo mikid fyrer ſitt Lijf / ſem honum
verdur tilſagt. Vnder ſama Dome ſkal hann liggia/huort ſem hñ ſtangar Son eda Dottur
Mans til bana. Enn ef hñ ſtangar nockurs mans Þræl edur Ambatt/þa ſkal ſa er a/gief
Siclos þad er/xv aura Silfurs a þeirra Hwsbonda þriatijgu Siclos Silfurs/ꝛ Vxin ſkal grytaſt i hel. G
Ef nockꝛ madꝛ opnar Gryfiu/edur grefꝛ Grøf/ og byrger ei aptꝛ/ og fellur þar i Vxe eda
Aſne/Þa ſkal ſa ſem Gryfiuna giørde/bitala annad aptur mz Peningum/þeim ed ætte/ Eñ
hafa ſialfur hid dauda. Ef nockurs mañs Vxe ſtāgar añars mans Vxa til bana/þa ſku-
lu þeir ſelia þann lifanda Vxan/ og ſkipta mz ſier þeim Peningum/ꝛ lijka þeim enum dau-
da. Enn hafe hñ ſtangad fyrre/og viſſe hñ þad/og eignarmadꝛ liet ei vardueita hñ/ Þa ſkal
hñ gialllda Vxa fyrer Vxa/enn hafa ſialfur þann dauda.

XXII.

Refſing þiof-nadar 2 Sam. 12 EF madur ſtelur Naute edꝛ Saud/og ſlætrar þui/ eda ſelur þad/þa ſkal hañ A
giallda aptur fim̄ Vxa fyrer eirn/og fiora Saude fyrer eirn Saud.
Ef Þiofur verdur tekinn þa hñ brytſt j Hws/ ꝛ verdur hñ þar Loſtiñ/ſo
hñ deyr/þa ſkal eingen Blod domur ganga yfer vegandan. Eñ ef hñ giører
þad ad vppruñinne Solu/þa ſkal Bloddomur yfer Veganda ganga.
Þiofuriñ ſkal ſkila þui aptur/ Hafe hñ eckert/ þa ſkal hañ ſeliaſt fyrer
ſinn Stuld. Enn ef meñ fiña þad Þiofſtolna lifanda hia honū/ huort helldꝛ ꝥ er Naut/
Aſne edur Saudur/þa ſkal hñ giefa þad tuefallt aptur. Ef nockur ſpiller Akre edur Vijn-
garde/og lætur ſiñ Fienad giøra Skada a añars Akre/ Þa ſkal hñ bæta ſkada aptur af þui
beſtu ſem hñ hefur a ſijnum Akre/eda a ſijnum Vijngarde
Ef Elldur kuiknar/og kiemur i Þyrna/ og breñer Byndine/ eda þad Korn ſem enn ſtendꝛ B
a Akre/þa ſkal ſa ſkada bæta ſem Ellden kueikte.
Ef nockur ſelur ſijnum Naunga Fie edur Kier til vardueitſlu/og verdur þad ſtolid fra ho-
num vr hñs Hwſi/ Hittiſt Þiofuriñ/þa ſkal hñ tuigiallda þad aptur/Eñ fiñiſt Þiofuriñ ecke
Þa ſkal Hwsbonden iñleidaſt fyrer [a] Gudena/huort hñ hefur ecke lagt ſijna Hønd a Eign
ſijns Naunga.
Ef nockꝛ giefꝛ ødrū Søk/ fyrer nockurskonar Oriett ſie þad fyrer Vxa eda Aſna/edur
Saud/eda Klæde/edꝛ fyrer nockurn añan hlut/þañ ed horfid hefꝛ/ Þa ſk beggia þra mælefne
koma

a (Gudena) Guder kallaſt Domendꝛ/þar fyrer/ad þeir i Gudz Stad/epter Gudz Løgmale og orde/enn ei epter ſijnum þotta/dæma eiga/og Drottns/ſo ſm̄ Chriſtus auijſar Joh. x

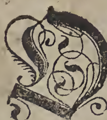
koma jñ fyrer Gudena/ og huorn sm̃ Guderner dæma sakadan/ sa skal tuigillda ꝥ aptur sijnū
Naunga.
Ef nockur selur sijnum Naunga til varduueitslu/ añad huort Asna/ Uxa/ Saud/ edr nock-
ud annad Kuikfie/ og þad deyr fyrer honum/ eda lestist/ eda huerfur burt fra honum/ suo eingen
sier þat/ Þa skal ꝥ koma til eins Eids/ fyrer DROTTNI þeirra a millum/ at hñ hafe ecke
lagt sijna hønd a eign Naunga sijns/ Og þañ Eid skal eignarmadurinñ taka/ og sa añar skal
ecke bitala þad. Enn ef Fie er stolid j burt/ þa skal hñ bitala eignarmannenum skadañ/ Eñ
ef Dyr bijtur i Hel/ þa skal hñ koma þar ad Vitnum/ z ecke bitala.
Ef madur hefur Fie til Laans af sijnum Naunga/ og þad lemst edur deyr so Eignarmad-
ureñ er ecke hia/ þad skal hñ bitala/ Eñ sie eignarmadurinñ þar hia/ þa skal hann ecke bita-
la þad/ þui hñ leigde þad fyrer sijna Peninga
C Ef nockur lockar eina Jungfru/ sm̃ ecke er eñ nockrum mañe handfest/ og liggur hañ ha- Deutrono: 22
na/ Þa skal hñ giefa heñe heñar Mund/ og taka hana sier til Eiginkuiñu. Eñ vilie hennar
Fader ecke gipta honum hana/ þa skal hñ vega heñe vt so mikid Fie/ sem Meyaña Mundur
plagar ad vera.
Ecke skalltu læta Galldrakonuna lifa. Huer s̄ sam blādast Fienade hñ skal visseliga dey- Leuit. 20
ia. Huer sem Forner færer ødrum Gudum eñ alleinasta DROTTNI / hañ skal deydast. Deutrono: 27
Þu skallt ecke fieflettta nie vnderþryckia þañ Vtlenda/ Þuiad þier hafed og verid vtlender
i Egiptalande.
Þier skulud ecke mein giøra Eckium z Fodurlausum Børnum/ Ef giører þu þeim mein/ Leuit. 19
þa munu þau kalla til mijn/ og eg vil bænheyra þeirra kall/ Þa mun Grimd mijn reidast/ so Deutro. 24
ad eg mun liosta ydur i hel mz Suerde/ og mun eg læta ydar Kuinnur verda Eckiur/ og ydar Zach. 7
Børn Fødurlaus.
D Ef þu lænar mijnu Folke Peninga/ þui sem Fatækt er/ hia þier/ þa skalltu ecke þreyngia
þui til skada/ eda leggia nockurt Okur vppa þad
Ef þu tekur Klæde i ved/ af þijnum Naunga/ þa fa þu honum ꝥ aptur fyrer Solarfall/
Þuiad hñs Klæde er alleinasta hulning hñs Likama sm̃ hñ sefur i. Sie þad so ad hñ kallar Deutro. 24
til mijn/ þa skal eg heyra hñ/ Þuiad eg er myskunsamur.
Þu skallt ecke Gudønum Bøls bidia / og ecke lasta Høfdingiann a medal þijns Folks. Act. 23
Þijnar Tiunder og fyrstu Forner skalltu ecke læta vndan dragast.
Þu skallt giefa mier þinn Frumgietinñ Son/ Þad sama skalltu og giøra af þijnum Nau-
tum og Saudum. Siø daga skal þad vera hia sinne Modr/ Enn þann attunda dag skalltu
giefa mier þad. Leuit. 22
Þier skulud vera eitt Heilagt Folk fyrer mier/ Þar fyrer skulu þier eckert Kiøt eta sm̃ sli- Ezechi. 44
ted er af Dyrum a Akrenum/ helldur kastid þui fyrer Hunda.

XXIII.

A
V skallt ecke trua rongum Kiærumælum/ og giør ecke þm ogudliga nockra
hiastod/ so ad þu berer falskt Vitne. Þu skallt ecke fylgia Folke til Illgiør Leuit. 19
da/ og suara þu ecke fyrer Dome/ ad þu fylger þeim sem fleire eru/ z ganger
so af riettum veige. Þu skallt ecke fegra þañ Fatæka i hñs Mælefne.
Ef þu mæter þijns ouina Uxa edur Asna/ sem villt fer/ Þa leid þu hann Deutro. 22
strax aptur til hñs. Siaer þu Asna þijns Ouinar liggia vnder byrde/ Vara þig/ og læt hañ
ecke liggia/ helldur forsoma giarna þitt eigid fyrer þad.
Þu skallt ecke halla Riettarfare hins Fatæka/ i hñs Søk. Verttu lāgt fra lognū Søkū. Þu Deutrono 10
skallt ecke sla þann meinlausa og riettlæta j Hel/ Þui eg alijt ecke þann Ogudliga.
B Eigi skalltu giafer þiggia/ Þuiad Gæfurnar blinda þa siaondu/ og vmsnua Mælef- Exod. 22
num Riettferdugra. Þrycked ecke nidur þeim Framanda/ Þuiad þier vitid vel hiørtu hiña Leuit. 20
Vtlendsku/ Þuiad þier hafed og verid Vtlendingar a Egiptalande.
Sex Aar skalltu eria Jørdena og sæ/ og safna saman Auoxtum Jardar. Þad siøunda A-
rid skal hun liggia og huijla sig/ suo þeir Fatæku a medal þijns Folks meige eta þar af/ Og Deut. 5
huad þar epter verdur/ þa læt Villedyren a Mørkinne eta þad. Suo skalltu og giøra vid
þinn

þiñ Vijngard/og Vidsmiers vidar gard.
Exod. 20 Sex daga skalltu erfida/Eñ þañ siounda dag skalltu hallda helgan / suo ad þiñ Vxe og
Deutro. 5 Asne meige huijla sig/og ad þinn Ambattar sonur / og sa Framande meige endurnæra sig.
Allt þad eg hefe sagt ydur/þ skulut þier hallda. Og þier skulud ecke miñast a añara Guda
Leuit. 23 nøfn/og þeir skulu ecke heyrast af ydrū muñe
Deutro. 16 Þier skulud hallda mier þriar Hatijder a hūiu are/Sem er/þa sæta Braudz hatijd/so ad E
Exod. 12 þu eter osyrt Braud a siø døgum/a þeim Manade Abib(sem eg baud þier) þui þu forst af
a Egiptalande þa sømu tijd. Enn eingeñ skal koma mz tomum høndū fyrer mitt Auglit. Og
(Blod) þa Hatijd hins fyrsta Kornskurdar Auaxtarins sem þu sæder a Akrenum/Og þa Innbur-
Þad er/þu dar Hatijd/ nær Arid er vte/ þa þu hefur jnn borid þitt Erfide af Akrenū.
skallt ecke sæfa Þrysuar vm Arid skal allt þitt Kallkyns birtast fyrer DRottnanda DROTTNI.
paskalambid/ adur enn allt Þu skallt ecke fornfæra mitt Offurs a blod mz Surdeige/Og þad feita af miñe Hatijd skal
surt Braud er ecke bijda til Morguns.
burt komid af þijnu huse Þann fyrsta Auoxt af þijnum Jardargroda skalltu bera i þins DROTTINS Gudz D
Hws/Þu skallt ecke matgiora Kidid medan þ sygur sijna Modur.
Eingill sendr fyrer Israelis Sonum Sia/eg vil senda miñ Eingel fyrer þier/sem skal vardueita þig a þijnū veige/og leida þig
til þss Stadar sem eg hefe til reidt þier. Þar fyrer gacktu varliga fyrer hañs auglite/og hlyd
hñs Røddu/og styggdu hñ ecke/Þuiad hñ fyrergiefur ecke ydar Misgiorninga/ og mitt nafn
Exod. 13 er i honum. Eñ sie þad so ad þu heyrer hñs Rødd/z giorer allt þad eg seige þier/ Þa vil eg
32. 33 vera Ouinur þiña Ouina/ og Motstandare þiña motstødumaña
Eñ nær ad miñ Eingill geingur fyrer þier/og leider þig iñ til þeirra Þioda/sm eru Amo- E
rei/Hethei/Pheresei/Cananei/Heuei/Jebusei/z eg eydelegg þa/ Þa skalltu ecke tilbidia þra
Gude/nie þiona þeim/og eige helldur breyta epter þeirra verkum/ Helldur skalltu nidur sla z
i sundurbriota þeirra Skwrgod. Eñ DROTTNI ydrum Gude skulu þier þiona/ so mun
hñ blessa þitt Braud og þitt Vatn. Og eg vil taka allan Siukdom fra þier. Þar skal eck-
ert vera Auaxtarlaust nie obyria i þijnu Lande/og eg vil læta þig verda Langlifann
Eg vil senda mijnar Ognaner vndan þier/ og giøra allt Folk hrædt/ sem þu kiemur til/ F
† Crabrones Og eg vil lata alla þijna Ouine flyia fyrer þier. Eg vil senda † Geitahame vndan þier/þr
Flugur þær ed skulu vtryma fyrer þig/þa Heueos/Cananeos/Heteos. Eige vil eg vtreka þa a einu are fyr
kuikna af Hest- er þier/so ad Landid verde ecke i eyde/og ad Villudyren skulu ecke fiølgast i mote þier/ Eg vil
hræium vtreka þa smamsaman fra þijnu auglite/allt til þess þu vex og eignast Landid.
Landamerke Og eg vil setia þijn Landamerke fra þui rauda Hafe/ z til Philisteis Hafs/z i fra Eyde- G
þess fyrer þeir- merku/og inn til Vatzfallsins. Þuiad eg vil giefa Landsins jnnbyggiara i þijnar hendur/
ra Landz so ad þu skllt vtreka þa fra þier. Þu skallt ecke giora neina Satt vid þa/eda vid þra Gude
Exod. 34 Helldur læt þa ecke bwa i þinu Lande/so ad þr kome þier ei til ad syngast i mote mier/Þui ef
Deutro. 7 þu þionar þeirra Gudum/þa skal þ verda þier til hneykslunar.

XXIIII.

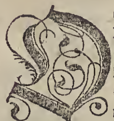

G hñ sagde til Mosen/Gack vpp til DROTTINS/þu og Aaron/ Na- A
dab og Abihu/og þeir siøtijge Ølldungar i Israel/ og fallid fram langt fra.
Enn Moses skal einn saman vppstijga til DROTTINS / enn þeir adrer
skulu ecke koma þar i nænd/Folkid skal og ecke helldur koma vpp mz honum.
Exodi 19 Moses kom/og sagde øll Ord DROTTINS/og allan Lagarettiñ fy
rer Folkenu. Þa suarade allt Folkid mz eirne Røddu og sagde/ Vier vilium
giøra epter øllum þeim ordum sem DROTTIN hefur sagt. Þa skrifade Moses øll DR-
OTTINS Ord/og hñ stod sneñia vpp vm Morgunen/og bygde eitt Alltare vnder Fialle- B
nu/ mz tolf Stolpum/ epter tølu tolf Kynkuijsla Israels/og sende vnga meñ þangad af Is-
raels sonum/ad þeir skylldu fornfæra DROTTNI Breñeforner og Þacklætis forner af
Nautum.
Og Moses tok halfpart af Blodenu/z liet þad i eina Muñlaug/Og ødrum helminge-
Ebre 9 num hellte hñ yfer Alltarid. Hñ tok og Sattmalans Bok/ og las hana fyrer Folkenu/Og
Sattmalans Blod þa þ suarade/Vier vilium giøra allt þad sem DROTTIN hefur bodit/Og vera honum C
hlyduger. Þa tok Moses Blodid / og stockte þui a Folkid / og sagde/Siaed/þetta er Blod
Satt

Sattmalans/huern DROTTIN hefur giort vid ydur yfer øllum þessum ordum.
Og Moses/Aaron/Nadab/Abihu/ ꝛ þr siotijge Olldūgar af Israel geingu vpp/ og sau Gud Israels. Vnder hās fotū var ad sia þuilijkast s̄ fagr Saphirus/ ꝛ so s̄ Himen þa hn̄ er klaar. Og hn̄ riette ei sijna a Hønd yfer Olldūga af Israel. Og þa þr høfdu skodad Gud/ atu þeir og drucku. Og DROTTIN sagde til Mose/ Kom vppa Fiallid til mijn/og vert þar/og eg vil giefa þier Steinspiolld/og Løgmalid ꝛ Bodorden sīn eg hefe skrifad/þau s̄ þu
D skallt kenna þm/Þa stod Moses vpp/og gieck vppa Gudz Fiall/og hn̄s Þienare Josua mz honum/og sagde til Olldunganā/Verid hier/þar til vid komum aptur til ydar/Sia/ Aaron og Hur er hia ydr/falle nockur Mal til/þa lætid þau koma fyrer þa.
En̄ sem ad Moses kom vppa Fiallid/þa hulde Skyid Fialled/Og Gudz Dyrd bygde vpp a Fiallenu Sinai/og hulde þad i sex daga mz Skyenu/og kallade þañ siounda dag af Skyenu a Mosen. Og Dyrd DROTTINS var ad sia þui lijkast sem eirn breñande Elldr/ efst a Fiallenu/ fyrer auglite Israels sona. Og Moses gieck mitt jñ i Skyed/ ꝛ stie vppa Fiallid/og var a Fiallenu fiørutijge Daga og fiørutijge Natta.

a (Hønd) Hn̄ skielpde þa ecke mz Reidar þrumum og Elldingum so sem Solkid Supra Cap. xx

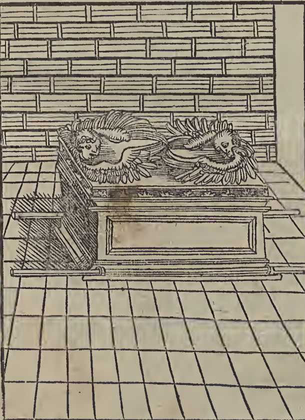
Moses er a Fiallenu i xl Daga Exod. 34 35

XXV.

A
OG DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/Seig þu Israels sonum/ ad þeir giefe mier eitt vpplyptingar Offur/og take þad af sierhuerium Mañe/ sem þad giefur viliugliga. Þetta er þad vpplyptingar Offur/ sem þier skulud taka af þm/Gull/Silfur/Kopar/gult Silke/ Skarlat/ Purpura/huijtt Silke/Geitahaar/ raudar Hrwta giærur Greyfinnga skinn/ þau Trie Setim/Vidsmior til Lampaña/ Jurter til Smyrsla/ og til godz jlms/Onyxsteina/og adra inngreyptasteina til Lyfkyrtilsins/og til Briostskiolldsins.

Vpplyptingar Offur

Og þeir skulu giora mier eirn Helgedom/ so eg bwe a medal þeirra. Þañ skulu þier giora epter þeirre Tialldbwdar mynd/ mz øllum sijnum Vmbunade/ suo sem eg mun vijsa þier.

Giørid eina Ørk af Triam Setim/Hun skal vera half þridiu Alnar ad leingd/ halfrar annarar alnar a breidd/og halfrar añarar alnar a hæd. Hana skulu þier gylla mz hreinu Gulle/bæde vtan og jñan/Giøra skalltu ofan
B vm hana Korenu af Gulle/ allt i kring. Þu skallt steypa fiora Gullhringa/og setia i fiogur horn Erckurinnar/tuo vppa huora sijdu. Þu skallt giøra steingur af Triam Setim/ ꝛ bua þær vtan mz Gull/ ꝛ stijnga þeim i hringana Erkuriñar/ad bera hana mz/Og þær sklu vera kyrrar i Hringunum/og ecke takast af þm. Og þu skallt leggia i Ørkena þn̄ Vitnisburd sem eg vil giefa þier.
Þu skallt og giøra einn Nadarstol/af skijra Gulle/ halfrar þridiu alnar langan/ og halfrar añarar alnar breidan/ Tuo Cherubin skulu giøra af slegnu Gulle/yfer bædum endum Nadar Stolsins. Sa eine Cherubin skal
C vera a ødrum endanum/enn añar a hinum ødrum/So þar sie tueir Cherubim a bædum endum Nadarstolsins. Og þesser Cherubim skulu vtbreida sijna Vænge ofan yfer/ so ad þeir hylie Nadarstolinn mz sijnum Vængium/ og huers þeirra Andlit skal standa huort i mote ødru/og þeirra Andlit skulu horfa a Nadarstolinn. Og þu skallt setia Nadarstoliñ ofan a Ørkena/ og leggia þann Vitnisburd i Ørkena sem eg vil giefa þier. Vr þeim stad vil eg vitta fyrer þier/og tala vid þig/sem er af Nadarstolnum/millum þeirra tueggia Cherubim/ sīn eru vppa Vitnisburdar Ørkinne/ allt þ sīn eg vil bioda Israelis sonum fyrer þier.

Aurken Exod. 37

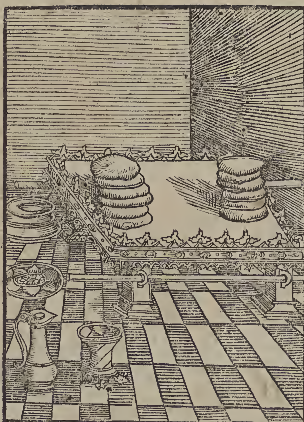
Nadarstollinn

Cherubim

herar Vmbu nadur
Bordid

Exodi 37
Ebre. 9

Skodunar Brauðið

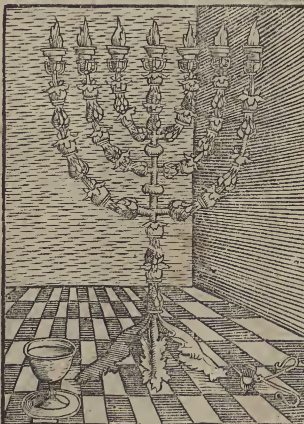

Þu skallt giora eitt Bord af triam Setim/
tueggia ælna langt og ælnar breidt / og half-
rar aññar ælnar hatt. Og bua þ allt mz hrei-
nu Gulle/ Og þu skllt giora Gullkoronu þr yf
er/ofan vm kring / og eina Spøng vm kring/
einnrar handar breida/og adra Gullkoronu ofā
vm kring Spøngena. Þu skallt og giøra fiora
Gullhringa og setia þa i þau fiøgr horn Bord-
sins hia þm fiorum footum/ hart nær vpp vnd-
er Spøngiñe skulu Hringarner vera/ad stinga
Støngunum þar i/og ad bera Bordid mz. Og
þu skllt giøra Steingurnar af Triam Setim/
og bua þær vtan mz Gull/ ad bera Bordid mz.
Þu skallt giøra Foten/ Bikarana/ Koñurnar/
Skalernar af klæru Gulle/af huerium Dryck-
taroffred skal offrast. Og þu skallt alltijd legg-
ia Skodunarbraud a Bordid fyrer mier.

Kiertastikan
Exo. 37

Lamparner

Ebreos 8
Act. 7
a (Centener) xxx Pund Gullz

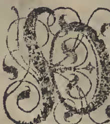

Þu skallt og giøra eina Kiertestiku af sleg- D
nu Gulle/þar skal vera a Stiake/ Pijpr/ Ska
ler/ Knappar/og Roser. Sex Pijpur skulu gā-
ga vt af Kiertestikuñe/þriar a huora sidu. Og
huør Pijpa skal hafa þriu Kier vaxen ō Hnot
Knappa og Roser. Þar skulu vera sex Pijpur
a Kiertestikuñe/ enn Stiaken skal hafa fiegur
open Ker/ mz Knøppum og Rosunum/ Og
eirn Knapp vnder huerium tueimur Pijpum/
huøriar sex ad ganga vt af Stiakanum. Og
bæde Knapparner og Pijpurnar skulu ganga
vt af honum. Og allt saman þetta skal vera
af klæru slegnu Gulle.

Þu skallt og giøra sio Lampa þar ofā a/ so
ad þr lyse huer j gegn odrū/ z Liosasøx z skar
aklofa Liosen ad sløckua/allt af klaru Gulle/ z
þu sklt giøra þ af einu a Centen klærs Gulls
mz øllu þui sm̄ þar heyrer til. Og sia til ad þu
giører þad epter þeirre Mynd sem þu sæst a
Fiallinu.

XXVI.

Tialldbwden
Exo. 36

V skallt giora Bwdena af tiu Sparlaksdwkum/ af huijtu tuinnudu A
Silke/af Gulu Silke/af Skarlate og Purpura/Og Cherubim skalltu gio
ra kostuliga þar vppa/ Huør Dukur skal vera atta og tuttugu ælna langur
z fiogra ælna breidr/ z aller þr skulu vera jafner/Og skulu ætijd fim̄ festast
til samans/huer vid añan. Og þu skallt giora neslur af gulu Silke i hūt
horn z jadar Dwkaña/þar sem þr skulu festast til samans/ad ætijd sie fester
tueir z tueir til samans i hornunū. Þar skulu vera fim̄tijge neslur a hueriū Dwk/ so at huort
meige

meige festast vid añad. Þu skallt og giora Fimtijge Gullkroka ad festa Tiollden saan med/ huort vid annad/ suo þar verde ein Tialldbwd af

Þu skallt z giora eitt Narklæde af Geitahaare/ yfer Tialldbwdena af ellefu Dwkū/ Og huer Dwkur skal vera Þriatijge alna langur/ og Fiogra alna breidur/ og þesser ellefu Dwkar skulu vera jafnstorer. Fim̄ skalltu teingia til samans/ og Sex til samans/ suo þu giorer þann siotta Dwken tuefalldan a framanuerdre Tialldbwdiñe. Og þu skallt giora Fim̄tijge Lyckiur a Iodrunum a huerium Dwk/ til ad festa þa saman mz a Iodrunum. Suo skalltu og giora Fimtijge Messingarkroka/ z læta Krokana i Lyckiurnar/ so at Tialldid teingist saman mz þui/ og verde ein Tialldbwd.

Nœra/af xi Dwkum

50 Lyck[iur]

50 Kroka

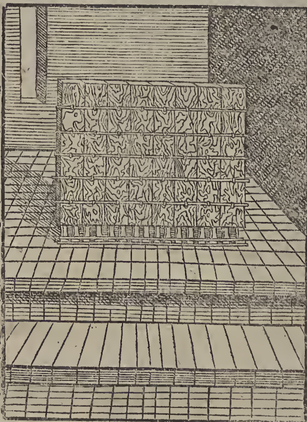
B Enn þeir Dwkar ſ afgangs eru af Tialldenu/ þa skalltu heingia Halfpart vt yfer Tialldbudena/ eirnrar Alnar sijdt a bædar sijdr/ so ad þ sim̄ afgeingur skal vera vid hlid Tialldbwdariñar/ og þekia hana a bædar sijdur. Þu skallt z giora Þak yfer allt þetta/ af raudlitudum Hrwtskinnum/ Og so eñ eitt Þak þar vtā yfer af Greyfings skinnum.

Þak/af Hwta skinnum

Þu skallt og giora Fialer til Tialldbwdarinnar af Triam Setim/ ſ standa meiga/ Tiu alna long sk huor Fiol vá/ z halfrar añarar alnar Breid. Og huer fiol sk hafa tuo titta/ so at huor Fiol meige føst vóda vid adra/ So sklu allar Fialer vera giordar til Tialldbwdarinnar. Tuttugu skulu standa fyrer sunnan fram̄/ og skulu hafa fiorutijge Silfurfætur vnder sier/ og tueir fætur vnder huorre Fiol/ vid hennar tueimur tittum. Suo skulu z Tuttugu Fialer standa fyrer nordan fram/ a þeirre añare sijdu/ og Fiorutijge Silfurfætur/ og tueir fætur vnder huerre Fiol. Sijdan skalltu giora sex Fialer a bak vid Tialldbwdena/ til vesturs. So skalltu og giora tuær Fialer þar til baka/ a þeim tueimur hornum Tialldbwdariñar/ ad huoriar Hornfialer sie samanfestar nedā/ z ofan til lijka so festar til samans mz einū Sinkle/ Og þær Fialer skulu vera ätta/ mz þeirra Silfur fotum/ sem eru Sextan/ tueir Fætur vnder huerre Fiol.

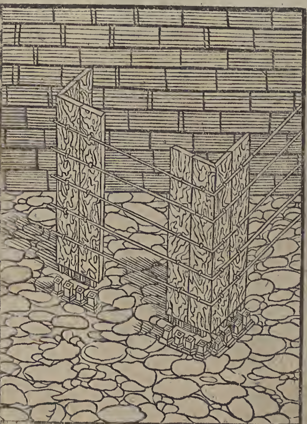
Fialernar Exod. 36

C

Þu skallt og giora steingur af Triam Setim til Fialaña/ Fim̄ vid þa eina sijdu a Tialldbwdinne/ og Fim̄ til Fialanna vid þa adra sijdu a Tialldbwdinne/ og fim̄ til þeirra Fiala a bak vid Tialldbwdena/ i Vestr. Og þu sklt stinga stongunū mitt i Fialernar/ og koma þm øllum til samans/ fra þui einu Horne/ og til þss annars. Og þu skallt bua Fialernar mz Gulle/ og so giora Hringana af Gulle/ og stinga Stongunum i þa. Þu skallt z bua Steingurnar mz Gull. So skalltu vppreisa Tialldbwdena/ epter þre Mynd sm̄ þu sæst a Fiallenu.

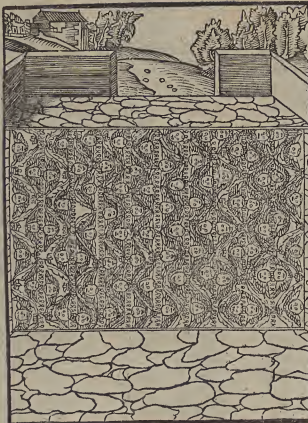
Steingurnar

D Þu skllt z giora eitt Fortialld af gulu Silke/ Gudueff/ Skarlate og Purpura/ og huijtu tuiñudu Silke/ þar vppa skalltu mz Nagleik giora Cherubim. Og heingia þad a fiora Stolpa af Triam Setim/ sem eru buner med Gull/ hafande Gullknappa/ og fiorar Fætur af Silfre. Og þu skallt festa Fortiallid til samans med

Fortialldid

Ørken

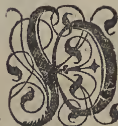
Nꜳdarstolliñ

med Krokū/og setia Vitnisburdar Ørkena fyr
er jñan Fortialldid/ Suo þad sie ydur eirn ad
skilnadur/a millum þess Heilaga/ og þess allra
Heilagasta.

Og þu skallt setia Nꜳdarstoliñ vppa Ørk D
Vitnisburdarins inn i þad allra Heilagasta.
Eñ Bordid skalltu setia fyrer framan fortialld
ed/og Kerteſtikuna/þuert yfer fra Bordenu/a
þa sydre sijdu i Tialldbwdinne/eñ Bordid stan-
de fyrer Nordan fram̄.

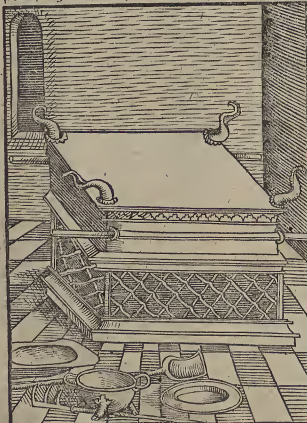
Þu skallt og giøra eitt Klæde fyrer Dyrnar
a Tialldbwdinne/ofid mz gulu Silke/Purpur-
a/Skarlate ꝛ huijtu tuiñudu Silke/. Og giør
Fim̄ Gulliga Stolpa til sãa Klædis/af Triam
Setim/mz Gullknøppum/Og þu skallt steypa
til þeirra fim̄ Koparfætur.

XXVII.

NV skallt og giøra eitt Alltare af Triam Setim/fim̄ Alna langt og breidt/
jafnt a fiora vegu/ og þriggia alna hꜳtt. Þu skallt og giøra Hørn vpp A
af þm øllum fiorum Hyrningum Alltarisins/og sla Hornen mz Kopar vtan.
Giør og Katla ad lꜳta i Øskuna/Sleifar/Munlaugar/ Matkroka/
Elldponnur/ øll þesse Verkfære skallt þu giøra af Kopar. Þu skallt og
giøra Kopar grind þar fyrer/so sem eitt Net / og giør fiora Koparhringa i
þau fiøgur Horn þar a. Og þu skallt giøra hana nedan vm kring a Alltarenu/ad Grindur

Brenneforna Alltarid med sijnum vmbunade Exodi 38

nar take mitt vppi Alltarid. Og þu skallt giø-
ra Steingur til Alltarisins/ af Triam Setim/
og sla þær vtan vm mz Messing. Og þu skallt B
stinga Støngunum i Hringana/ so at Steing-
urnar meige vera a bꜳdar sijdur vid Alltarid/
ad bera þad mz. Þu skallt ꝛ giøra þad af Fiø
lum/so þad sie hølt jnnan/So sem þier var ꜳd-
ur sagt a Fiallenu.

Þu skallt og giøra eirn Gard vm Tialld-
bwdena/þad skulu vera Langtiølld / af huijtu
tuinnudu Silke/Hundrad Alna langt a þa syd
re sijdu/og Tuttugu Stolpa skallt þu giøra ꜳ
Tuttugu Koparfootum/og þeirra Knappa med
Laufverk/af Silfre. Þar skal og vera eitt Lãg
tialld a nyrdre sijdu /Hundrad Alna lãgt/Tut-
tugu Stolpar a tuttugu Koparfootum/ og þra
Knappar mz Laufuerke af Silfre. Enn a þre
vestre sijdu skal Gardsins leingd vera /Fim̄tijgu C
Alner/mz Tiu Stolpum/og Tiu Footum. Eñ
a þa Austursijdu skal Garduriñ vera Fim̄tijger
Alna lãgur/ so ad Langtiøllden hafe Fim̄tije Al
ner a þa eina sijdu/þar til þria Stolpa a þri-
mur foo-

Garduriñ vm kring Tialld-bwdena/mz sij-num Lang-tiølldum

mur footum/Og lijka fimtan Alna a þa adra
ſijdu/þar til þria ſtolpa a þrimur Fotum.

I jngøngu Tialldbwdargardſins/ſk vera eitt
Duk tuttugu Alna lāgr/ſaumadr mz gulu Sil
ke/Skarlate ⁊ Purpura/⁊ huijtu tuinnudu Sil
ke/Og þar til fiorer Stolpar a ſijnū fiorū Fotū.
Aller Stolparner i kringū Tialldbudargardin/
ſkulu hafa Silfurhringa/ og Silfurhnappa/
⁊ kopar Fætr. Og Tialldbwdargardurin ſk vera
Hundrad Alna lāgr/ ⁊ fimtijgu Alna breidr/og
D fim Alna hæar/af huijt tuinnudu Silke. Og fæ-
turner ſkulu vera af Kopar. Øll Tialldbwd-
arinnar Verkfære/til allshattadar Þionuſtu-
giørdar/⁊ aller hennar naglar/⁊ aller Tialldbw
dargardſins Nælar/ ſkulu vera af Kopar.

Biod Iſraels ſonū/at þr bere þier þad
allra ſkiæraſta og klaaraſta Vidſmier/ſem þr
fa kunna af Vidmiørs vidartriam / ſem er vel
ſtekid/til ad lata i Lampana a Lioſaſtikunne/
alltijd i Vitnisburdarbwdinne/ fyrer framan
Tialldid/þat ſē hanger fyrer Vitnisburdenū.

Og Aaron og hans ſyner ſkulu til reida þa
fyrer DROTTNI/ bæde Morna og Kuølld/ Og þad ſkal vera ein eilijf ſkickan hia ydur/
⁊ ydar epterkomendū/ a medal Iſraels ſona.

Vidſmiør til Lampana

XXVIII.

A OG þu ſkallt taka þinn Broder
Aaron ⁊ hans Sonu til þijn/ af
Iſraels ſonum/ad hañ ſie minn
Kieñemadr/ ſē er Aaron ⁊ hans
Syner/ Nadab/Abihu/Elea-
zar og Ithamar. Og þu ſkalt
giøra Aaron þijnum Brodur helgan Klædnad/
ſem vera ſk Vegſamligr og prydeligur. Og ta-
la þu vid alla þa ſem hafa eitt Vijsdoms Hiar-
ta/hueria eg hefe vppfyllt mz Vijsdoms Anda/
ad þeir giøre Aarone Klæde til ſinnar Vijgſlu/
ad hann ſie minn Kieñemadur.

Þeſſe eru þau Klæde/ſem þeir ſkulu giøra/
Brioſtſkiolld/Lijfkyrtil/ Silkemøttull/ þrong-
uan Kyrtel/ Høfudklæde/ ⁊ eitt Bellte. Þe-
ñan helgan Klædnad ſkulu þeir giøra Aaroni
þijnum Brodur/og hans Sonum/ſo ad þeir ſieu
mijner Kieñemeñ. Og þar til ſklu þr taka Gull/
gult Silke/Skarlat/Purpura/ huijtt Silke.

B Þeir ſklu giøra Lijfkyrtilin af Gulle/gulu Sil-
ke/Skarlate/Purpura/ ⁊ huitu tuinnudu Silke/
fagurliga/ ſo ad hann ſie teingdr til ſaamans a badū
Øxlunū/⁊ ſo bindiſt til ſamans a ſijdunū. Og Belltid þar vtan yfer ſkal vera giørt mz þañ
ſama Hagleik ⁊ Smijde/af Gulle/gulu Silke/Skarlate/Purpura/og huijtu tuinnudu Silke.

Þu ſkallt og taka tuo Onix ſteina/og grafa nøfn Iſraelis ſona a þeim/ſex nøfn a huor-
rum/epter þeirra Alldre/og lata Steinſmijdara/ þa ſem Incigle grafa giøra þad/og greypa
þa j Gull allt vm kring. Og þu ſkallt feſta þa vppa Axlernar a Lijfkyrtlenum/ad þr Stei-

Aarons og hans Sona Klædnadur

Lijfkyrtillinn

nar ſie til eirnrar Minningar fyrer Jſraels ſonum. Aaron bere þeirra nøfn vpp a bædum ſijnum Oxlum/ fyrer DROTTNJ til Minningar

Þu ſkallt ⁊ giøra Gullſpeingꝛ/ ⁊ tuær Kiediur af klaaru Gulle/ ſo ad huer Hringur hãge i ødrum/og þær ſkalltu feſta i Spangernar.

Embættis Brioſtaſkiöll-durinn — Þu ſkallt og giøra Embættesins Brioſtſkiølldẽ koſtuliga/ ſo ſem lijfkyrtilinn/ af Gulle/ gulu Silke/Skarlate/Purpura/og Gudvef. Hn̄ ſkal vera ferſkeyttur og tuefalldur/eirnrar þuerhandar breidꝛ a leingd/ ⁊ ſo lijka a breidd. Hn̄ ſkalltu ſetia allanſaman mz fiorũ rødũ Steina. Og i fyrſtu Rødiñe ſk vera Sardus/Topaſer og Smaragdus. J añare rødiñe/ Rubin/Saphirus/ Demant. J þeirre þridiu/Lyncurer/Achat/ Ametiſtus. J þre fiordu/ eirn Turckis/Onix/Jaſpis. Þeir ſkulu vera greypter i Gull i øllum Rødunum/Og þr ſku-lu ſtanda epter tolf Jſraelis ſona nøfnum/ vtgrafed af Steinſnijdaranum/ huer epter ſijnu nafne/epter þeim tolf Kynkuijſlum. E

Þu ſkallt og giøra hleckiafeſte til Brioſtſkiølldſins/ mz tueimur endum/ og lykia huern i annan/af klaaru Gulle. Og tuo Gullhringa a Brioſtſkiølldẽ/ſo at þu feſter þa ſaman/tuo Hringa til þeirra tueggia Horna a Brioſtſkilldenum / og ſet þar tuær Kediur i þa ſømu tuo Gullhringa a bæde Hornen a Brioſtſkylldenũ. Eñ þa hina tuo enda af þm tueimur Kediũ/ ſkalltu ſetia i Speingurnar/ og feſta þær i Axlernar a Lijfkyrtlinum / ſijnumeigen huørn D

Og þu ſkallt giera tuo adra Gullhringa/og feſta þa i þau ønnur tuø Horn a Brioſtſkill denum/huorn i ſijnum ſtad/nedan til motz vid Lijfkyrteliñ. So ſkalltu giøra tuo Gullhringa/ og feſta þa a bæde Hornen nedan til Lijfkyrtilſins/huorn mot ødrum/ þar ſem Lijfkyrtillinn kiemur til ſamans/ofan a Lijfkyrtiliñ/mz Meiſtara hagleik/ſo ſkal mann knyta Brioſtſkiøll den mz ſijnum Hringum/i Hringana a Lijfkyrtlinum/mz eirne gulre Snwru/ſo þ ſie feſt vid Lijfkyrtilinn/ſem er koſtuliga giørdur/ſo ad Brioſtſkiølldurinn ſie ecke laus vid Lijfkyrtilinn.

So ſkal Aaron bera Jſraels Sona nøfn i Embættiſins Brioſtſkilldenum/a ſijnu Brioſti þegar hn̄ geingꝛ i Helgedomen/alltijd til eirnrar Miñingar fyrer DROTTNJ. Þu ſkllt E

† Vrim Thumim — og ſetia i Embættiſins Brioſtſkiølldẽ/ † Lioſid og Riettinn/ſo þ ſie a Aarons Brioſte/þegar hn̄ kiemur jnn fyrer DROTTJN/ad hn̄ æ og alltijd bere Jſraels Sona Embætte a ſijnu Brioſte fyrer DROTTNJ.

Silkekyrtilliñ — Þu ſkallt og giøra Silkekyrtel/allan ſaman af gulu Silke/vnder Lijfkyrtlinum. Og ſkal vera eitt Hælsmæl a hn̄ midium/ og fallded mz einũ Borda/ ſuo þad rifne ecke ofalldad. Og nedan vert a Falldenum ſkalltu giøra ſuo ſem Granata eple allt vm kring /af gulu Silke/Skarlate/ Purpura/ Og Gullbiøllur millũ þeirra/ſo riett vm kring/ſo ad þar ſie ein Gullbialla/⁊ eitt Granataeple/ ⁊ aptur ein Gullbialla ⁊ Granataeple/allt i kring/vm Fall-den a ſama Silkekyrtle. Þeſſum Kyrtle ſkal Aaron ſkrydaſt/þa hn̄ Embættar/ ſuo ad menn meige heyra hliomeñ þar af/ þegar hn̄ geingꝛ vt og iñ i Helgedomiñ/fyrer DROTTJN/ ad hn̄ ſkule ecke deyia. F

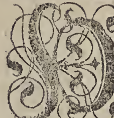
Eñisſpøngen — Þu ſkallt og giøra eina Ennisſpøng af klaaru Gulle/⁊ vtgrafiñ DROTTJNS Hel-gedomur þar a/ſm̄ menn vtgrafa Jncigle. Þad ſkalltu feſta framã a Mitrid/mz einum gu-lum Silkedreigle/yfer Aarons Enne/ſo ſkal Aaron bera Misgiørder þeſſ Helgada/ſem Jſ-raels Syner heilagt giøra mz øllum þra gaafum/Og þ ſkal alltijd vera yfer hn̄s Eñe/til ad forlijka þa fyrer DROTTNJ.

Sa þraunge Kyrtillinn — Þu ſkallt og giøra eirn midan Kyrtil af huijtu Silke/ og eitt Mijtur af huijtu Silke/ og eitt ſtangad Bellte, G

Þu ſkallt og giøra Aarons Sonũ Kyrtla/⁊ Bellte/⁊ Mijtur/Vegſamlig ⁊ føgur. Og færa Aaron þinn Broder og hn̄s Syne þar i/og ſmyria þa/og fylla þeirra hendur/og vijgia þa til ad vera mijner Kiennemeñ. Þu ſkallt og giøra þeim Lijnbrækur af Lijne/fra Lendunũ og til Hniesbootar/ad hylia þeirra Blygdanarholld mz. Þær ſkal Aaron og hn̄s Syner ha-fa/þa þeir ganga inn i Tialldbwd Vitnisburdarins/edꝛ til Allteriſins/ad þiona i Helgedo-menum/ſo ad þeir bere eige ſijna misgiørninga/og deyie. Þetta ſkal vera honum og hanns Sæde epter hn̄ ein eilijf ſkickan.

XXIX.

Þetta

A Etta er þad sem þu skallt giøra þeim/so þr sieu vijgder mier til Kieñemaña.
Tak eirn vngan Vxa/ og tuo Hrwta sem ad eru vankalauser/ og osyrt
Braud/og osyrdar Køkur blandadar mz Vidsmiør/ og osyrda Leifa smurd-
a mz Vidsmiøre/Þetta allt saman skalltu giøra af Hueitemiøle/ꝛ leggia þ
i eina Kørf/og bera þad fram̄ i Kørfinne/og Vxan/ og þa tuo Hrwtana.
So skalltu leida Aaron/ og hn̄s Syne / fyrer Dyrnar Vitnisburdar
Tialldbwdarinnar/og þuo þeim i Vatne/Og tak Klædnadiñ/ꝛ fær Aaron i þañ mioa Kyr
til/og i þañ Silkekyrtil/og i Lijfkyrtiliñ/mz Brioſtaſkilldenum til Lijfkyrtilsins. Og þu sklt
gyrda hn̄ vtan a Lijfkyrtlinum/og setia Mijtrid a hn̄s Høfud/og setia þa helgu Krwnu vpp
a Mijtrid. Sijdan skalltu taka þad smurningar Oleum/og hella þui a hn̄s Høfud/ꝛ smyr-
B ia hn̄. So skalltu og leida hn̄s Sonu hier til/og færa þa i þa miou Kyrtla/ og gyrda þa og
Aaron mz Lindū/ og setia Mijtren a þa/so þr skulu hafa Preſtdæmid/til eilijfrar skickunar.
Þu sklt og fylla Aarons hendur ꝛ hn̄s Sona/ꝛ leida þañ vnga Vxan fyrer Vitnisbur-
dar Bwdena. Og Aaron og hañs Syner sklu leggia sijnar hendur yfer høfud Vxanns/
og sæfa Vxan fyrer DROTTNI/ fyrer dyrū Vitnisburdar Bwdariñar. So sklt þu ta
ka af hn̄s Blode/ꝛ smyria a Hornen Alltarisins mz þinum Fingre/eñ allt annad Blod skltu
nidur hella fyrer Alltarisins Fot. Og þu sklt taka alla þa Feite/sm̄ vtan vm Innifliн er/og
Lifrarnetiuna/ og bæde Nyrun og Nyrnamøreñ/ og þu sklt vpptendra þ a Alltarinu. Eñ
Kiøtid/Hwdena/ꝛ Ohreininden Vxans sklt þu vppbrenna mz Ellde/ fyrer vtan Herbwder-
nar/Þui þ er eitt Synda Offur.
C Enn añan Hrwtin skalltu taka/og Aaron ꝛ hn̄s Syner sklu leggia sijnar hendꝛ yfer hn̄s
Høfud. Sijdan sklt þu slatra honū/og taka hn̄s Blod/ꝛ støckua þui allt i kring a Alltar-
id. Enn Hrwtinn skalltu høggua i stycke/suo sklt þu þuo hn̄s Iñifle og hn̄s Lær/og leggia
þau a stycken/og a hn̄s Høfud/og brenna so Hrwten allan saman a Alltarenu / Þui þad er
ein Brennefornn fyrer DROTTNI/eirn sætleiks Ilmur/og DROTTINS Elldur.
Eñ þañ añan Hrwt skltu taka/Og Aaron og hn̄s Syner skulu leggia sijnar hendur yfer
hn̄s Høfud/og þu sklt slatra honum/og taka hn̄s Blod/og rijda þui a hægra Eyrnasnepel
Aarons/og hañs Sona/og a þeirra hægra Þumalfingur/ og a þra hægre Þumal tæ. Og
þu skallt støckua Blodenu riett vm kring a Alltarenu. Og þu sklt taka þad Blodid a Allta
rinu/og þad smurningar Oleum/og støckua yfer Aaron og hn̄s Klæde/ hn̄s Syne og þeirra
D Klæde/So verdur hn̄ og hn̄s Klæde/hn̄s Syner og þeirra Klæde vijgd. Sijdan skalltu taka
Feitena af Hrwtunum/og Rouna/þad Feita vm Iñiflen/Lifrarnetiuna/ og bæde Nyrun mz
Nyrnamørnum þar vm kring/ꝛ hægra Bogiñ(þui þ er Fyllingar Hrwtr) Og eitt Braud/
og eina Køku/smurda mz Vidsmiøre/ og einn Leif/wr þeirre Kørf s̄ stendur fyrer DROT
TNI/mz osyrdu Braude. Og legg þad allt a Aaron og hn̄s Sona hendur/ og veifa þui
fyrer DROTTNI. Og tak þad sijdan af þeirra hendum/ꝛ vpptendra þad a Alltarenu/
til eins Breñeoffurs/til eins sæts Ilms fyrer DROTTNI / Þui þad er Elldur DROT
TINS.

Veifunar og Vpplyptingar Offur

Og þu sklt taka Bringuna af Aarons vppfyllingar Hrwt/ og þu skallt veifa þui fyrer
DROTTNI. Þad skal vera þinn partur. Þu skallt og suo helga Veifunarbrioſtid/
E ꝛ Vpplyptingar Bogiñ/s̄ er veifat og vpplypt af Aarons ꝛ hn̄s Sona Fyllings Hrwt/ Og
þad skal Aaron eignaſt og hañs syner/fyrer eina eilijfa skickan/ af Israels Børnum/ Þui
þ er eitt Vpplyptingar Offur. Enn Vpplyptingaroffrid skal heyra DROTTNI til/af
Israels Sonum/og þeirra Packlætis Offre/og Vpplyptingar offre.

Hlutdeilld Aarons og hn̄s Sona af Offrenu

Enn þau Helgu Klæde sem Aaron hefur/þau sklu hn̄s Syner hafa epter hn̄/ad þeir sieu
smurder i þeim/og þeirra hendur vppfylltar. Huor af hn̄s Sonum sem verdur Preſtur i hn̄s
stad/hañ skal i klædaſt þeim i siø Daga/ad hañ gange inn i Vitnisburdar Bwdena/ til ad
þiona i Helgedomenum.
Þu skallt og taka vpplyptingar Hrwten/og matgiøra hn̄s Kiøt a einum Heiløgum stad.
Og Aaron og hn̄s Syner skulu eta þad sama Hrwtz Kiøt/mz þui Braude sem er i Kørfiñe/ Leuit. 8
fyrer Vitnisburdar Bwdar dyrum/ Þui þar med er Forlijkunen orden/ ad fylla þeira
hendur suo þeir sieu vijgder. Eingen añar skal eta þad/ þui þad er Heilagt. Enn ef nockud
F leyfeſt af sømu vppfyllingar Kiøte og af Braudenu/inn til Morguns/þa skal þat brennaſt
mz Ellde/og ecke lata þad etaſt/Þui þad er Heilagt.
Og þu skallt so giøra vid Aaron og hn̄s Sonu / i allan mæta / lijka sem eg hefe bifalad

Vijgsla Aarons og hn̄s Sona

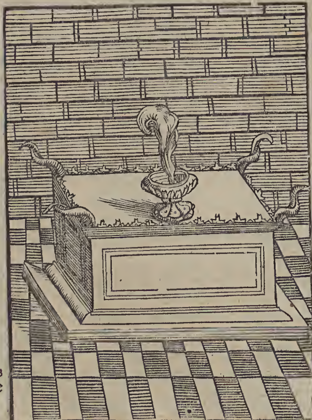
mz hñar Vm bunade þier. Þu sklt fylla þeirra hendur i siø daga/ og slætra huern Dag einum Vxa til Synda-
offurs/ til Forlykunar. Þu skallt hreinsa Alltarid þa þu giører soddan Forlykan þar yfer/ z
smyria þad/ ad þad verde vijgt. Siø daga skalltu giøra þssa Forlykan yfer Alltarid/ og vijgia
þad/ ad þad sie eitt Alltare þess allra Heilagasta/ Og huer sem vill snerta Alltarid/ hann skal
vera vijgdur.

Dagligt Breñeoffur Num. xxviij Og þetta skltu giøra vid Alltarid/ Þu sklt ætijd huern Dag Fornfæra þar a tuø Lømb
Veturgømul/ Eitt Lamb ad Morne/ z þat añad ad Kuellde. Og til eins Lambs legg þu Ti- G
unda part af Hueitissarla blandad vid skekid Oleum fiorda part af Hin / og eirn fiorda
part a Hin Vijns/ til Dryckiu offurs. Þu skallt giøra lyka so mz þad añad Lambid ad Kue-
llde/ so sm̃ vid Matoffur og dryckiar Offur vm Morgunen/ til eins sætleiks Ilms/ eiñ Elld
a Hin er ix. marka Mæler fyrer DROTTNI. Þetta er þad dagliga Breñeoffur hia ydar Epterkomendum/ fyrer
Tialldbwdarinnar Vitnisburdar dyrum/ fyrer DROTTNI/ þar sm̃ eg vil vitna fyrer ydr
og tala vid þig. Þar vil eg þeckiast af Israelis Sonum/ og helgast af minne Dyrd. Og eg
vil helga giøra Vitnisburdar Bwdena/ og Alltarid/ Og eg vil vijga Aaron og hañs sonu
Leuit 26 mier til Kiennemaña/ Og eg vil bwa a medal Israels Sona/ og vera þeirra Gud/ suo þeir
vite ad eg er DROTTIN þeirra Gud/ sem vtleidde þa af Egiptalande/ ad eg by a mzal
þra/ Eg DROTTIN þra Gud.

XXX.

Reykelsis All tarid Hu skallt giøra eitt Reykelsis Alltare/ til ad breña Reykelse vppa/ af Triam A
Setim/ eirnrar Alnar langt z breitt/ riett ferskeytt/ z tueggia ælna hætt/ mz
sijnum Hornum. Og þad skalltu bua vtan mz klart Gull ofan til/ og a sijd-
unum allt vm kring/ og Hornen mz. Þu sklt z giøra eina Coronu af Gu-
lle i kring vm þad/ og tuo Gullhringa a bædar sijdur/ vnder Coronunne/ suo
menn meige setia steingurnar þar i/ ad bera þ mz. Þu skallt z giøra stein-
gurnar af Triam Setim/ z bua þær mz Gull. Og þ skalltu setia fyrer framã Fortialldid/ s̃
hanger fyrer Vitnisburdar Orkiñe/ og fyrer þeim Nadarstol s̃ er a Vitnisburdenum/ huad
an eg vil vitna fyrer þier.

Dagligt Reykelse Og a þessu Alltare skal Aaron huorn Morgun tendra Ilmande Reykelsi/ þa hñ tilreider

Lampana. Sømuleidis a Kuellden/ þa hñ ten
drar Lampana. Þetta skal vera dagligt Reyk-
elsi fyrer DROTTNI/ hia ydar Epterkom-
endum. Þier sklut eckert annarligt Reykelse
giøra þar vppa/ og ei helldur offra þar vpp a
Breñe offre/ Matoffre eda Dryckiaroffre. Og
Aaron skal eitt siñ vm Aarid giøra eina For-
lykun a Horne Alltarisinns / mz Syndaoffurs
Blode/ til Forlykunar/ Þesse Forlykun skal skie
eitt siñ huort Aar/ hia ydar Epterkomendum/
Þui þ er DROTTNI þad allra helgasta

(Þetta Alltare var fyrer framan Fortiallded i Helgedomenu̅ eñ ecke fyrer iñan i þui allra Helgasta)

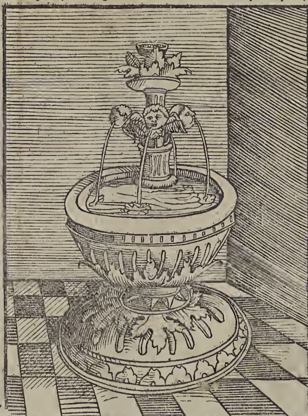
Og DROTTIN talade til Mosen/ og B
sagde/ Þa þu teiur Israelis Sona Høfud/ Þa
skal huør giefa DROTTNI siñar Sælar
Forlykũ/ so ad þar skle eingen Plæga koma a
þa/ þegar þeir eru talder. Og huør s̃ i toluñe
er/ hñ skal giefa eirn halfan Sikel/ epter Hel-
gedomsins Sikle. Eirn Sikel gillder Tuttugu
Gera/ soddan hælfur Sikel skal vera Herrans
Vpplyptingaroffur. Eñ huør sm̃ er i tolunne
Tuitugur og þadan af Elldre/ hañ skal giefa
DROTTNI soddan vpplyptingar Offur.

(Halfur Syclus er Ortt af Dal/ edr fiorde partur wr Eyr er Silfurs)

Sa hinn Ryke skal ecke giefa meira/ og sa Fatæke ecke minna enn halfan Sikel/ sem hañ
giefur DROTTNI til Vpplyptingar/ fyrer þeirra Sælna Forlykan. Og þu sklt taka
soddã

ſoddan Forlijkunar Peninga af Iſraels Sonũ/ ⁊ leggia til Gudz Þionuſtu i Vitnisburdar
Bwdena/ad þad ſie Iſraels ſonum ein Miñing fyrer DROTTNI/ at hñ læte ſig forlij-
ka yfer þeirra Sælum.

C Og DROTTIN talade vid Moſen/⁊ ſagde/Þuſklt ⁊ giøra eitt Vatnkier af Kopar/ Vatnkiered
mz einũ Kopar Fæte til ad þuo ſig vr. Og þad
ſkltu ſetia millum Vitnisburdarbwdarinnar/⁊
Alltariſins/⁊ læta Vatn þar vti/ſo ad Aaron
og hñs Syner meigi þuo ſijnar Hendur ⁊ Fæ-
tur þar af/þa þeir ganga inn i Vitnisburdar-
bwdena/eda til Alltaris/ad þiona mz Reykelſi/
ſ er Elldur fyrˢ DROTTNI/ þr ſklu þuo
Hendr ⁊ Fætr/ſo ad þr deyie ecke. Þad ſk vera
ein eylijf ſkickan/ honum ⁊ hñs Sæde/hia þra
Epterkomendum

Og DROTTIN talade vid Moſen/ og
ſagde/Tak til þijn þær beſtu Jurter/þa ſkiæra
ſtu Mirru/Fimm hundrud Siclos (ad vikt)og
half part ſo mikid af Cinnamomum/tuo Hũ-
drud ⁊ Fimtijge(Siclos)/ ⁊ Calmus Tuo hũ-
drud og Fimtijgu/og Fimhundrud Caſien/ept-
er Vigt Helgedomſins Siclus/og eitt Hin Vid
ſmiørs/ af Vidſmiørstrie/ og giør eitt Heilagt
ſmurningar Oleum/ epter Smyrſlamakarans
kunnattu. Þau Heiløgu Smyrslen

D Þar mz ſkalltu ſmyria Vitnisburdarbwde-
na/og Vitnisburdarørkena/Bordid/ og øll þſſ
Ker/Kiertteſtikuna mz þui ſem heñe tilheyrer/Reykelſisalltarid/Brenneoffursalltarid/mz øllũ
ſijnũ Vmbunade/⁊ Vatnkierid mz ſijnũ Fæte. Og þu ſkallt vijgia þ/ſo ad þ ſie þ allra Hel-
gaſta/Þui ſa ſem vill ſnerta þetta/hñ ſkal vera vijgdur. Þu ſkllt og ſmyria Aaron og hans
Sonu/og vijgia mier þa til Kiennemañа. Og þu ſklt tala vid Iſraels Sonu/⁊ ſeigia/ Þet-
ta Oleum ſkal mier vera eitt Heilagt Smyrſl/ hia ydar Epterkomendum. Þui ſkal ecke vera
vthellt a Mañſins Likama/Eige ſklu þier helldur giøra ſoddan/þui þad er Heilagt/ þar fyr
er ſkal þad og vera ydur Heilagt. Huer hellſt ſem giører ſoddan/edr giefur ødrum nockut þar
af/hñ ſkal verda afmadur fra ſijnu Folke.

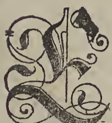
Og DROTTIN ſagde til Moſen/Tak til þijn Jurter/ Balſamum/ Stacten/ Gal- Reykelſid
ben/ og klæra Mirru jafnmikid af hueriu/og giør Reykelſe þar af/epter Smyrſlamakarañs
kuñattu blandad/ad þad blijfe hreint og Heilagt. Og þu ſklt melia þad i ſmætt/⁊ leggia þ
fyrer Vitnisburden i Vitnisburdarbwdiñe/ huadan eg mun vitna fyrer þier/ Þat ſkal vera
ydur þad allra Helgaſta. Þier ſklut ecke giøra ydur ſoddan Reykelſe/helldur ſkal þetta vera
þier Heilagt fyrer DROTTNI. Nuør ſm̃ giører ſoddan/til ad hafa hia ſier ſlijkan Ilm/
hann ſkal afmæſt fra ſijnu Folke.

XXXI.

DROTTIN mællte vid Moſen ⁊ ſagde/ Sia/ eg hefe kallad Bezaleel Son Bezaleel
A Vri Sonar Hur/ af ætt Juda mz nafne/⁊ hef vppfyllt hñ mz Gudz Anda/
mz Vijsdome og Skilninge/og Hagleik i allra handa Smijde/meiſtarliga at
erfida i Gulle/Silfre/Kopar/koſtuliga ad vtgrafa og jñſetia Steina/⁊ koſ-
tuliga ad ſmijda vr Trie/og ad ſmijda allra handa Smijde Og ſia/ eg hefe
feingid honũ Fielaga Ahaliab/ ſon Ahiſamach af ætt Dan/Og eg hefe ge- Ahaliab
fed þeim allshættadan Vijsdom i þeirra hiørtu/ad þeir ſklu ſmijda allt þad ſem eg hefe bod-
ed þier/Vitnisburdarbwdena/Vitnisburdarørkena/Nadarſtoleñ þar vppa/⁊ allañ Vmbu-
B nad Tialldbwdariñar/Bordid mz þui bwnade ſ þar tilheyrer/ þa føgru Kierteſtiku mz ſijnũ
øllũ Verkfærũ/Reykelſisalltarid/ Breñefornaralltarid mz øllum ſijnum bwnade/Vatnkerid

og þess Fot/Embættis Klæden/og Aarons Kienne mañs helgu Klæde/og hañs Sona Klæde
til Prestembættisins. Smurningaroleum/⁊ Reykilse af Jurtrunum til Helgedomsinns. Allt
ꝥ sem eg hefe bijfalad þier/ꝥ skulu þr giøra.
Og DROTTJN talade vid Mosen/⁊ sagde/Tala til Jsraels Sona/⁊ seigdu til þra/ E
Halldid minn Þuottdag/Þuiad þad sama er eitt Teikn millum mijn og ydar/og ydra Epter-
komenda/so þier skilut vita/ad eg er DROTTJN sem ydꝛ giører Heilaga. Þar fyrer hall
did minn Sabbatzdag/þui hn̄ skal vera ydur helgur. Huer sm̄ Vanhelgar hn̄/sa skal vissu-
liga deyia/Þui hu̇ s̄ giører nockud erfide a hm̄/hn̄s Sal sk afmast fra sijnu Folke. Sex Da
ga sklu men̄ erfida/ En̄ siøunde Dagꝛ er Sabbatzdagur/DROTTJNS heiløg Huijld.
Huer sem giører nockud Erfide a Sabbathsdeige/hn̄ skal vissuliga deyia. Þar fyrer sklu Js D
raels Syner hallda Sabbathsdagin̄/ad þeir og þeirra Epterkomendur hallde hañ til eins ei-
Exo. 20 lijfs Sattmala. Hn̄ er eitt eilijft Teikn millum mijn og Jsraels sona/Þui DROTTJN
Gen. 2 skapade Himen og Jørd a sex døgum/En̄ a þm siounda Deige huijldist hn̄/⁊ endurnærde sig.
Og sm̄ DROTTJN hafde endad þessar Rædur vid Mosen/a Sinai Fialle/ Gaf hañ
honum tuær Vitnisburdar Tøblur/þær voru af Steine/⁊ skrifadar mz Gudz Fingre.

XXXII.

Aarons Fall
EJNN þegar Folked sa/ad Moses dualde ad koma ad Fiallenu/søfnudust þeir A
saman mot Aaron/og søgdu til hn̄s/Statt vpp/og giør oss Gude/ sm̄ gange
fyrer oss/Þui vier vitu̅ ecke huad af þm Mañe Mose er ordid/s̄ leidde oss af
Egijptalande. Aaron sagde til þeirra / Takid Eyrnagullid ydvarra Kuen
na/Sona og Dætra/og berid þad hingad til mijn. So reif allt Folkid Eyr-
nagullid af þeirra Eyrum/og baru þad til Aarons. Og hn̄ medtok þad af
þeirra høndum/og vppkastade mz einum stijl/og giørde eirn steyptan Kalf. Og þeir søgdu/
Steyptur Kalfur Jsrael/ ꝥsser eru þijner Guder/sem færdu þig af Egiptalande.
Þa Aaron sa þad/bygde hn̄ eitt Alltare fyrer honum/⁊ liet vthropa og seigia/ A Morgen
er DROTTJNS Hatijd. Og þeir stodu snem̄a vpp vm Morgunen/ og offrudu bren̄e
Forner/og løgdu til Þackletisforner. Epter þad sette Folked sig nidur ad eta og Drecka/og
stod so vpp ad dansa.
Þa sagde DROTTJN til Mosen/ Gack/ Og far ofan/Þui þitt Folk þad þu B
leidder af Egiptalande hefur misgiort. Þeir eru snart vikner af þeim veige sm̄ eg baud þm/
Þeir hafa giørt sier eirn steyptan Kalf/⁊ hafa tilbedit hann ⁊ offrad honum/⁊ sagt/Jsrael/
Þesser eru þijner Guder sem leiddu þig af Egiptalande. Og DROTTJN sagde til Mo-
sen/Eg sie ad þta Folk er Hardsuijrad Folk/Lat mig nu rada/so mijn Reide meige gremiast
þm/ og suelgia þa/So vil eg giøra þig til eins mikils Folks.
So bad Moses fyrer DROTTNJ sijnum Gude/og sagde/DROTTJN / Þui vill
Moses bidur fyrer Folkenu þijn Grimd reidast þijnu Folke/sem þu vtleidder af Egiptalande/mz myklum Krapte og styrk
re hende? Huar fyrer sklu Egiptarner tala og seigia? Hn̄ hefur vtleidt þa þeim til Olucku/
Num. 14 So ad hn̄ dræpe þa a Fiøllum vppe/og afmade þa af Jørdunne. Snu þier fra þin̄e grim̄
re Reide/og vert Nadugur yfer Vondskap þijns Folks. Lat þier i hug koma þijna Þienara C
Abraham/Jsaac og Jsrael/huerium þu hefur suarid vid þig sialfan /og fyrer heitid þm/Eg
vil so margfallda ydart Sæde sem Stiørnur a Himnenum/og allt þetta Land sem eg hefe lo-
fad vil eg giefa ydru Sæde/og þeir sklu þad eignast æfenliga. So jdradist þa DROTT-
JN þess hins vonda sm̄ hn̄ hafde hootad ad giøra sijnu Folke.
Moses snere sier/og gieck ofan af Fiallenu/ ⁊ hafde þær Vitnisburdar Tøblꝛ i sin̄e hen-
de/þær voru skrifadar a badar sijdꝛ/Og Gud sialfur hafde giørt þær/ og sialfur ritad skrif-
tena a þm. Sem nu ad Josua heyrde Folksins Heroop ⁊ þys/ þa sagde hn̄ til Mose/Þar er
eitt Heroop i Herbudunum/lijka sem i Bardaga. Hn̄ suarade/Þad er ecke oop/so sm̄ þeirra
ed falla edur fa Sigur/ Helldur heyre eg Rødd kuedanda Dans.
Og er Moses nalgadist til Herbudanna/og sa Kalfenn og Dansin̄/þa reiddist hn̄ akaf- D
liga/ og kastade Tøblunum af hende/ og braut þær i sundur / vnder Fiallenu. Sijdan tok
hn̄ Kalfenn sem þeir høfdu giørt/og brende hn̄ i Ellde/ giørde hn̄ ad Ösku / og kastade henne
i Vatn/og gaf Jsraelis sonum ad drecka af þui Vatne.

Og

Og hñ ſagde til Aarons/Huad hefur þetta Folk giort þier/at þu leidder ſuo ſtora Synd
yfer þad? Aaron ſuarade/ Minn Herra/ reidſt ecke/Þu veiſt ad þta Folk er jllt. Þeir ſøgdu
til mijn/Giør oſſ Gude ſem ad gange fyrer oſſ / Þui vier vitum ecke huad ordid er af þeſſum
Moſe/ſem oſſ vtleidde af Egiptalande. Þa ſagde eg til þeirra/Huer ſem hefur Gull/hñ rijfe
þad af/og fae mier þad. Og eg kaſtade þui i Elldenn/So vard þeſſe Kalfur þar af.
F Senn Moſes nu ſa ad Folkid var ordid frij(Þuiad Aaron hafde giort þad frij/til Hneyk-
ingar a medal Ouinanna)/þa gieck hñ fram̃ i Herbwdarhlidid/z ſagde/Ef nockur er Guds
hñ kome hingad til mijn. Þa ſøfnuduſt aller Leui Syner til hñs. Og hñ ſagde til þeirra/
So ſeiger DROTTEN Iſraels Gud/Huer eirn binde ſitt Suerd vid ſijdu/og gange i gieg Hefnd Skwr
num Herbwdernar/fram̃ z aptr/ fra einu Hlide til annars/Og huer ſlae ſinn Broder/Vin z goda dyrkunar
Naunga i Hel. Leui ſyner giørdu ſem Moſes hafde ſagt þeim. Og þar fiellu a þeim Dei-
ge/þriar Þuſunder mañs af Folkenu. Þa ſagde Moſes/ Þier hafed † fyllt ydar hendur i † helgad
Dag fyrer DROTTNI/huor eirn a ſijnum Syne/og Brodur/ſo þar giefeſt Bleſſan yf
er ydur i Dag.
G Annars dags þar epter ſagde Moſes til Folkſins/Þier hafed giørt eina meſtu Synd/Eg
vil nu vppfara til DROTTINS/ef ſkie mætte eg giæte forlijkt ydar Synd. Og ſm̃ Mo
ſes kom aptur til DROTTINS/ſage hñ/Þetta Folk hefur framid eina ſtora Synd/og
giørt ſier Gude af Gulle/Fyrergief þm nu þra Synd/Eñ vilier þu þ ecke/ þa afmædu mig
af þiñe Bok/ ſm̃ þu hefur ſkrifad.
DROTTIN ſagde til Moſen/Huad? Eg vil afma þañ af minne Bok ſem ſyndgaſt Eingill
a mote mier. Far þu nu/ z leid Folkid þangad/ſ̄ eg ſagde þier/Sia / miñ Eingill ſkal fara Exo. 13
fyrer þier. Eg vil vel vitia þra Synda/ þa miñ Vitiunartijme kemur. So ſlo DROT-
TIN Folkid/vegna Kalfſins huørn Aaron hafde giørt.

XXXIII.

Gen. 13
A OG DROTTIN ſagde til Moſen/Far og ferdaſt hiedan/þu og Folkid þad Exo. 23
þu leidder af Egiptalande/til þeſſ Landz ſem eg ſoor Abraham/Iſaac og Ia Deut. 7
cob/ſeigiande/Eg vil giefa þijnu Sæde þad. Eg vil ſenda eirn Eingil fyrer
þier/og vtryma þa Cananeos/Amoreos/Heteos/Phereſeos/Heueos/ og Ie-
buſeos/j þ Land ſ̄ flytur i Miolk og Hunange. Eg vil ecke fara vpp þãgat
mz þier/þui þu ert hardſuijradr Lydr/ ſo ad eg ecke fyrerkome þier a veigenũ.
Þa Folked heyrde þeſſe vondu Ord/griet þad/og eingiñ bar ſijna Þryde a ſier.
Og DROTTIN ſagde til Moſen/Seigdu Iſraels Sonũ/ Þier erut eitt hardhnack-
ad Folk/Eg kiem einu ſiñe brædliga yfer þig/z eydelegg þig. Legg nu þitt Skart af þier/
ſo eg meige vita huad eg ſkal giora þier. So lægdu Iſraels ſyner þeirra Skart af ſier/hia
þui Fiallenu Horeb.
Enn Moſes tok Tialldbwdena/og reiſte hana vpp/langt vt fra Herbwdunum/og kallade
B hana Vitnisburdarbwd. Og huer ſa madur ſm̃ villde adſpyria DROTTIN/hñ hlaut at Tialldbwden
fara vt til Vitnisbwrdarbwdariñar/ vt fyrer Herbwdeñar. Og þa Moſes gieck vt til
Bwdarinnar/ þa ſtod allt Folked vpp/ og huer gieck vt i ſijnar Tiallld Dyr/ og þeir li-
tu a bak honũ/ þar til hñ kom iñ i Tialldbwdena. Og þa Moſes kom i Tialldbwdena/þa
kom Skyſtolpen nidur/og ſtod i Tialldbwdardyrunum/z talade vid Moſen. Og allt Folked Skyſtolpen
ſæ ad Skyſtolpen ſtod i Tialldbwdarinnar dyrum/og huor i ſijnum Tialldyrum hneigde ſig. a
Enn DROTTIN talade vid Moſen/ Andlite til Andlits/lijka ſ̄ eirn madr talar vid ſinn (Bak)
Vin. Og þa hñ gieck aptur til Herbwdanna/ þa veik hñs Þienare Ioſua ſonr Nun huørge Bak Moſis lyta aller Verkheilager/þeir ecke ſkilia Løgmalid/ þeir lyta þat ecke wnder Augun
af Tialldbwdiñe.
Og Moſes ſagde til DROTTINS/ Sia/þu ſeiger til mijn/leid þu Folkid vpp þãgad
C og þu lætur mig ecke vita huørn þu villt ſenda mz mier. Þar þu hefur þo ſagt til mijn/ Eg
þecke þig mz nafne/og þu hefur fundid Næd fyrer mijnum Augum. Hafe eg nu fũdid Næd
fyrer þijnum Augum/þa vijſa mier þinn veg/huar mz eg kuñe ad þeckia þig/og finna Næd b Andlit
fyrer þijnum Augum/Og ſia þu/ad þetta Folk er þinn Lydur.
Hñ ſagde/Mitt b Andlit ſk fara(fyrer ydr)þ^r mz vil eg vijſa þi^r veg. Eñ hñ ſagde til hñs/ Merker hier Skyſtolpann z huerium Gud var nalægur
Ef þitt Andlit fer ei/þa leid oſſ ei vr þſſũ ſtad. Þui huñen eigũ vi^r ella vita/ad eg z þitt Folk
hefe

hafe fundid Nad fyrer þijnum Augum/ vtan ꝥ þu farer mz oss? So ad eg ꝛ þitt Folk meigū
prijsast/ fyrer øllu Folke a Jordūne. Þa sagde DROTTIN til Mosen/ Eg vil giøra þat
s̄ þu nu mællter/ Þui þu hefur fundid Nad fyrer mijnū Augum/ og eg þecke þig mz nafne.
Enn hañ sagde/ Þa lat mig sia þijna Dyrd. Og hañ sagde/ Eg vil lata allan miñ goda D
fara fyrer þijnu Andlite/ og eg vil lata predika DROTTINS Nafn fyrer þier. Enn
Rom. 9 huerium sem eg er Nadugur/ þeim er eg Nadugur/ og huerium eg er Myskunsamur/ þeim er
c (Andlit). Hier merker Andlit ecke Skyrolþan/ helldur Gud sialþan eg Myskunsamur. Og hū sagde framarmeir/ Ecke mattu sia mitt c Andlit/ þuiad eingen
Manneskia mū lifa sem mig sier. Og DROTTIN sagde enn framar/ Sia/ hier er eitt
rwm hia mier/ þar skalltu standa yfer steininū/ Þa mijn Dyrd geingr nu fram hia/ þa vil eg
lata þig standa i Biargskorunne/ ꝛ mijn hønd skal hlijfa þier/ A medan eg geing fram hia.
Og þa eg tek mijna hønd fra þier/ þa skalltu sia a bak epter mier/ Eñ mitt Andlit fær eingen
Madur sied.

XXXIIII.

G DROTTIN sagde til Mosen/ Høgg þier tuær Steintøblr/ s̄ þær enu A
fyrre voru/ so ad eg skrife þau Ord a þær/ sem voru a þeim fyrru Tøblunum/
huøriar þu braust i sundur/ Og vert buiñ a Morgun/ so þu stijger arla vpp-
a Sinai Fiall/ ꝛ gack til mijn efst vppa Fiallid. Og lat onguan fara vpp mz
þier/ ꝛ ad eingiñ sie hier i nand Fiallenu/ ꝛ ad huorke Naut nie Sauder
fædist giegnt þssu Fialle.
Og Moses hio tuær Steintøblr so s̄ hinar fyrre voru/ ꝛ stod snema vpp vm Morgunen/ ꝛ
gieck vppa Sinai Fiall/ sem DROTTIN hafde bodid honū/ ꝛ tok þær Steintøblur i sijna
Hønd. Þa kom DROTTIN nidur i einu Skyie/ og stod hia honum/ og predikade vt af
DROTTINS Nafne. Og þa DROTTIN gieck fram fyrer hn̄s Andlid/ kallade hū/ B
Bæn Moses DROTTENN/ DROTTIN/ Myskunsamur Gud og Nadugur/ og Þolinmodur/ og miøg
Lijknsamur og Trwr/ Þu sem audsyner Myskun i Þusund lidu/ og fyrergiefur Misgiørder-
nar/ Ranglætid/ og Syndernar/ Og fyrer huerium eingiñ er Saklaus/ Þu sem vitiar Rang
lætis Fedrana a Børnunum og Barnabørnunum/ iñ til þridiu ꝛ fiordu ættar.
Og Moses fiell strax nidur til Jardar/ og til bad hū/ og sagde/ DROTTIN/ hafe eg
funded Nad fyrer þijnū Augū/ þa fare DROTTIN mz oss/ Þui þad er eitt hardsuijrad
Folk/ og vert Lijknsamur yfer vorum Syndum/ og Misgiørdum/ og lat oss vera þiñ Arf.
Og hū sagde/ Sia/ eg vil giøra eirn Sattmala/ i auglite alls þijns Folks/ og eg vil giøra C
Dasamligan hlut/ huers lijke alldrei var fyrr giørdur i nockru Lande/ eda hia nockru Folke.
Og allt þad Folk sem þu ert a medal skal sia Gudz giørning/ Þui þad skal vera dasamligt s̄
eg skal giøra vid þig.
Hallt þad s̄ eg byd þier i Dag/ Sia/ eg vil vtreka þa Amorreos Cananeos Heteos/ Phe-
reseos/ Heueos ꝛ Jebuseos fyrer þier/ Varastu ad þu giører nockurn Sattmala vid jñ-
byggiara þss Landz sm̄ þu jñkiemr/ ad þeir verde þier ecke til eirnrar hneyxlunar a medal yd
ar. Helldur skalltu nidurbriota þeirra Alltare/ ꝛ sundurmeria þeirra Afgude/ ꝛ høggua þra
Lunda nidur. Þu skallt ecke tilbidia nockurn annan Gud/ Þui DROTTIN kallast Vād
lætare/ þuiad hū er eirn Vandlatur Gud/ Vppa þad/ ef þu giører nockut Samband mz Lād D
sins Jñbyggiara/ og þa þeir fremia Hor epter þeirra Gudum/ og offra til siña Guda/ ad þeir
ecke biode þier/ og þu eter þeirra Forner/ og taker þeirra Dætur til handa Sonum ydar/ og
þær enar sømu giøre Hor epter sijnū Afgudum/ ꝛ kome þijnum Syne til ad fremia Hor/ ep-
ter sijnum Afgudum.
Hatijd osyrdra Brauda Þu skallt eingen steypt Skwrgod giøra þier. Þu sktt hallda osyrdra Brauda Hatijd/
og eta osyrt Braud i siø daga/ sem eg hefe bodit þier/ i Abibs Manadar tijma/ Fyrer þui/ ad
þu forst af Egiptalande i þeim Manade Abib.
Exo. 11 Allt þad sm̄ fyrst opnar sinnar Modurkuid/ þad er mitt/ Huad sm̄ þad er/ allt Kallkyns a E
medal Fienadarins/ sem opnar siñar Modurkuid/ huort helldur þad er Naut eda Sauder. Eñ
Frumburder Frumburd Asnans skltu leysa mz einum Saud/ Enn ef þu villt ecke leysa hū/ þa briot hañ vr
Hælslidunum. Allan Frumburd af þijnum Sonū sklt þu leysa. Og þar skal eingiñ birtast
mz tomum høndum fyrer mier.
Sabbaths Dagurenn Sex Daga skalltu erfida/ þañ siounda dag skalltu huijlast/ bæde mz Ploog ꝛ Kørnskurd.

Þu sklt

Þu skallt hallda Viku Hátijdena þijns fyrsta Hueitekornskurdar/ og þa Innburdarhátijd/
þegar Aarid er vte. Þrisuar sinnum vm árid skal allt Kallkyns opinberast fyrer DROtt-
nanda DROTTNI/ og Gude Israels.
Og þa eg hef vtrekid Heidingiana fra þier/ ꝛ þijn Landamerke verda Vijdare/ skal eingen
girnast þitt Land/þegar þu so vpp fer/til ad birtast fyrer DROTTNI þijnū Gude/ þriar
reisur vm Aarid.
F Þu skallt ecke offra mitt Offursblod vppa sýrt Braud/Og þu skllt eckert láta afganga/
inn til Morguns af Paskahátijdarinnar Offre.
Þu skalt bera til DROTTINS þijns Gudz huss þann fyrsta Auoxt af þijnum Iar-
dargroda/Þu skallt ecke matgiora Kidid mzan þad er a sinnar Modur Miolk.
Og DROTTIN sagde til Mosi/Skrifa þu þesse Ord/ Þui epter þessum Ordū hef eg
giort eirn Sattmala vid þig/og vid Israel. Og Moses var þar hia DROTTNI i Fio-
rutijge daga/og Fiorutijge Nætur/og át ecke Braud og ei drack hn̄ Vatn. Og hañ skrifade
a Tøblurnar soddan eirn Sattmala/ þau Tiu Orden.
Eñ þa Moses gieck nu ofan af Fiallenu Sinai/hafde hn̄ tuær Vitnisburdarins Tablur
G i sinne hende/og hn̄ visse ecke ad Geislar stodu af hn̄s Andlite/þar af ad hañ hafde talad vid
hn̄. Og sem Aaron og aller Israels syner sau ad Geislar stodu af hn̄s Andlite/ þa þordu þr
ecke ad nalgast til hn̄s. Þa kallade Moses a þa/ Og þr sneru sier til hn̄s/ bæde Aaron ꝛ þr
aller yppustu af Almuganum/og hn̄ talade vid þa. Epter þad geingu aller Israels Syner
til hn̄s. Enn hn̄ baud þeim ad hallda/allt þ sem DROTTIN hafde talad vid hn̄ a Fiall
enu Sinai. Og þa hañ talade allt þta fyrer þm/liet hañ Fortialld fyrer sitt Andlit. Eñ þa
hn̄ gieck jn̄ fyrer DRottēn/ad tala vid hn̄/þa tok hn̄ Fortialldid fra/þar til hn̄ gieck vt aptr.
Og þa hn̄ kom vt/og talade vid Israels Sonu/ þad honum var boded/ þa sau Israels Sy
ner a hn̄s Andlit/huørnen Geislar stodu af hn̄s Andlite/Þa liet hn̄ Fortialld fyrer sitt Andlit
ad nyiu. Þar til ad hn̄ gieck inn aptur ad tala vid hann.

XXXV.

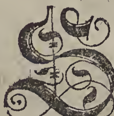
A OG Moses samansafnade øllum Almuganum Israels sona/ og sagde til
þeirra/ Þetta er þad sm̄ DROTTIN hefur boded/ ad þier skylldud gio
ra. Sex Daga skulu þier erfida/enn þañ siøunda dag skulu þier helgan hall
da/eirn Sabbatzdag/sm̄ er Hu̾ijld DROTTINS/Huør sem giører nock Sabbathum
ud Erfide/a þann Dag/hn̄ skal deyia. Þier skulud onguañ Elld giora i øllū
ydar Hybylum/vm Sabbatz dagiñ. Og Moses sagde til alls Almugans Exo. 20
Israels sona/ Þetta er þ sem DROTteñ hefur bijfalad/ Giefed DROTTNI Vpplyp 23. 34
tingaroffur a medal ydar/so ad huør bere DROTTNI eitt vpplypt Offr viliugliga/ Gull Vpplypting-
Silfr/Kopr/gult Silke/Skarlat/Purpura/huitt Silke/ ꝛ Geitahar/raudlitad Hrutaskiñ/ ar Offur
Greifingiaskinn/ꝛ Trie Setim/Oleum til Lampaña/og Iurter til Smyrsla/og til jlmanda
Reykelsis/og Onix/ og innsetta Steina til Lijfkyrtilsins/ og til Briostskiolldsins. Huer af
ydur sem er Forstandigur/ hañ kome og giøre huad sem DROTTIN hefur boded/ sem er
Budin mz hennar Tiolldum/ꝛ Þake/Hringaner/Fialernar/Steingurnar/Stolparner/ꝛ
B Fæturner. Aurken mz sijnum Staungum/Nádarstolnū/ꝛ Fortialldid. Bordid mz sijnū steu
gum/og øllum sijnum Verkfærum/ Skodunarbrauden/ Kiertestikan til ad lysa og hennar
Verkfære/Lamparner þar til/og Oleum til Ltosaña/Reykelsisalltarid mz sijnum Staungū/
Smyrslen og Iurternar til eins Sætleiks Ilms/Klædid fyrer Tialldbudarinnar Dyrunū.
BreñeForna Alltarid /med sinne Kopargrind/ Steingum ꝛ øllum sijnū Vmbunade/Vatn
kierid mz sijnū Fæte/Langtiollden Tialldbudargardsins mz sijnū Stolpum og Fotū/Klæded
j hlide Tialldbudargardsins/ Hælarner til Tialldbudargardsins mz þra Stogum. Klæden
sem heyra til Þionustugiørdinne/ad þiona mz i Helgedominum/Aarons Prestz Klæde/ꝛ hn̄s
Sona Klæde/ til Presta embættesins.
Þa gieck allur Almuge af Israels sonum vt fra Mose. Og aller þeir sem gáfu giarna
og vel viliugliga/komu og báru vpplypt Offur til DROTTINS/ at giøra þad sem til
heyrde Vitnisburdarbudinne/ꝛ til allrar þeirrar Þionustu/og til þeirra helgra Klæda. So
báru bæde Menn og Kuinnur/sem giordu þad vel viliugliga/ Armspanger/ Eyrnahringa/
Hrin

a (Veifunar) Veifa og Upplypta/ Þesse tuö ord/ at weifa og wpplypta/ hliotum wier ad læra riettelega ad skilia/ Þuiad Forn edur Gaafa sem giefen var til Gudz Þionustu/ kallast þar fyrer wpplypting/ edr wpplyptingar offur/ ad menn hofu hana i lopt wpp fyrer DROTTNE. Enn weifunar offur kallast þat þar fyrer/ ad þad sem offrad war þui war weifat i fiorar ætter/ i Austur og Vestur/ Nordur og Sudur

Hringa og Speingur/ og allra handa Gullker. Þar til bar huør madur Gull til Upp-
lyptingar fyrer DROTTNI. Og huør madur sem hafde gult Silke/Skarlat/Pur-
pura/huitt Silke/Geita hær/raudar Hrwta giærur/og Greifingiaskinn/þ bar sa fram̃. Og
huer sm̃ vpplypte Silfre eda Kopar/ hn̄ bar þad fram̃ til Upplyptingar fyrer DROTT-
NI/Og huer sem fan̄ Trie Setim hia sier/ þa bar hn̄ þad fram til allshattads smÿdis
Gudz Þionustu giørdar.
Og þær Konur sem voru Forstandigar/þær spunnu mz sÿnum høndum/og fram̃bæru sin̄
verknad af gulu Silke/Skarlate Purpura/huÿtu Silke/ og hueriar Kuinnur soddan Erfide
kun̄u/og voru viliugar þar til/þær spun̄u Geita hær. En̄ Høfdingiarner bæru Onix & greyp
ta Steina fram̃/til Lÿfkyrtilsins/og Brioststkiølldsins/og Iurter/& Oleum̃ til Kiertastikunn D
ar/& til Smyrslan̄a/& til ilmāda Reyks. So bæru Israels syner velviliugliga fram̃ bæde
men̄ og Kuin̄ur til alls hattads Giørnings/sem DROTTIN hafde bodid fyrer Mosen ad
giøra skyllde.
Og Moses sagde til Israels sona/Siaid/ DROTten̄ hefur kallad mz nafne Bezaleel
Vri son/ Sonar Hur/af Iuda Sleckte/og hefur vppfyllt han̄ mz Gudz Anda/suo ad han̄ er
Vÿs/Hyggin̄/og skickanligur til allra handa giørnings/ Hn̄ hefur Hagleik ad erfida i Gu-
lle/Silfre og Kopar/og ad vtgrafa Gimsteina/ & innsetia þa/Ad smÿda Trie & giøra allra
handa hagleiks giørning/Og hefur giefed honum i hn̄s Hiarta Hygginde/ lÿka so Ahaliab
syne Ahisamaks af ætt Dan. Hn̄ hefur vppfyllt þeirra Hiørtu mz Vÿsdom/til ad giøra all
ra handa giørning/ad vtskiera/verka/ & sauma mz gulu Silke/Skarlate Purpura/& huÿtu
Silke/og ad vefa/& ad giøra allra handa giørning/ & ad vpphugsa kostuligt Erfide.

XXXVI

Verkmeistarner
Bezaleel
Ahaliab
Hier vpphefst smÿde Tialldbwdarinnar

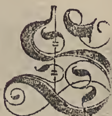
SVO erfidade Bezaleel & Ahaliab/og aller hyggnustu men̄/sem DROTT
IN hafde giefed Vÿsdom og Skilning/ad vita huørnen þeir skylldu smÿ- A
da/allra handa Smÿde/til Helgedomsins Þienustu/eptᵉ þui øllu sm̃ DR-
OTTIN hafde boded. Og Moses kallade Besaleel og Ahaliab/& alla
Vÿsa menn sem DROTTIN hafde giefed Vÿsdom i þeirra Hiertu/sm̃
voru aller þeir sem mz eirn frÿann vilia budu sig sialfa til / og geingu fram̃
ad erfida/a þeim Verknade. Og þeir mztoku til sin af Mose/ alla þa Lypting sem Israels
syner fram̃bæru/til ad giøra þann giørning mz/sem heyrde til Helgedomsins Þionustu/ suo
hū skyllde verda giørd/Þui þeir bæru huorn Morgun sÿnar velviliugligar Gæfur til han̄s.
Þa komu aller þeir Vÿsustu sem erfidudu vppa Helgedomsins giørning/huor i sinne idiu/
sem þeir giørdu/og søgdu til Mosen/Folked ber ofmikid fram̃/meir en̄ þar giørist þaurf til
giørnings þessarar Þienustu/ sm̃ DROTTIN hefur boded ad giøra. Sÿdan baud Mo- B
se ad hroopa skyllde vt vm Herbwdernar/ad eingenn skyllde bera meira fram̃ til Helgedoms-
ins lyptingar. Og þa liet Folked af ad bera fram̃/Þui þ var nog til allshattadz Giørnings
sem þar var ad giøra/& þ gieck þo af.
So giørdu aller þeir Vÿsu menn sem voru a medal Erfidaranna /ad Giørninge Tialld
10 Sparløk bwdarin̄ar/tiu Sparløk af huÿttuin̄udu Silke/gulu Silke/ Skarlate/ Purpura/ Cerubim
forkostuliga giert. Huort Sparlak var atta & Tuttugu ælna lāgt/& fiøgra ælna breitt/ Og
þau voru øll vid eirn mæta/& men̄ bundu fim̃ Sparløk til samans/huort vid an̄ad/ Og giør
du gular lyckiur i huørn Iadar a Sparløkunum/so þau mættu bindast til sāans/ Ia fimtÿe
lyckiur a hueriu Sparlake/ad festa þau saman mz. Og þr giørdu fimtÿe Hringa af Gulle/
og bundu þad eina Sparlak til þess an̄ars mz þeim/ so ad þar yrde ein Tialldbwd.
Suo giørde hn̄ ellefu Hærklæde af Geita Hære/til þaks yfer Tialldbwdena. Þriatÿgu
11 Hærklæde ælna laung og fiøgra ælna breid/ aull voru þau iafnlaung. Fim̃ feste han̄ til samans sier C
i lage/og sex til samans/i audru lage. Og hann giørde vel fimtÿgu Lyckiur i Iadrana/a
huerre Hæru/ ad þau þar mz mætte saman bindast/ og giørde fimtÿgu Kopar Kroka/ ad
binda Hærurnar til samās mz i eitt. Og hn̄ giørde eitt Þak yfer Bwdena/ af raudu Hrut-
skin̄e/Og so enn nu eitt Þak vtan yfer þad/af Greifingiaskinne.
Fialernar Og hn̄ giørde Fialer til Tialldbwdarin̄ar af Triam Setim/s̄ standa skylldu. Huør var tiu
Alna løng/& halfrar an̄arar Alnar breid/& tueir tittar a sierhuørre/so huer mætte setiast til
an̄ar.

E annarar þar mz. So giorde hn̄ allar Fialernar til Tialldbwdarinnar / suo ad Tuttugu af þeim sømum Fiølum stodu vppa þa sydre sijdu. Og hn̄ giorde Fioruti͡jgu Silfurfætur vnder þær/tuo Fætur vnder hueria Fiøl/ vid hennar tuo Titta. Hn̄ giorde lijka tuttugu Fialer a þa nyrdre sijdu i Tialldbwdinne/mz Fioruti͡jgu Silfur footum/tuo Fætur vnder hueria Fiøl. Eñ til baka a Tialldbwdiñe/ i vestur/giorde hn̄ sex Fialer/ z tuær adrar Hornfialer a Tialldbwdinne/so ad huor af þm bádū mz siñe Hornfiøl gaf sig til samans fra nedan verdu/ z sømuleidis ofan til mz einum Oka/so ad sømu Fialer voru ætta / og Sextan Fætur / vnder huerre tueir Fætur.

So giorde hn̄ Steingr af Triam Setim fim̄ til þra Fiala s stodu a þa eina sijdu Tialld bwdinne/og fim̄ a þa adra sijdu/og Fim̄ a bak til mot Vestre. Og giorde Steingurnar ad Afatner
þær mætte stingast mitt giegnum Fialernar/fra einu Hornenu til añars. Og hn̄ bio Fialer
D nar mz Gull/og þeirra Hringa giorde hn̄ af Gulle til Stangaña/ z bio steingurnar mz Gull.

Hn̄ giorde z eitt Fortialld mz Cherubim þr vppa/ forkostuliga/af gulu Silke/Skarlate/ Fortialldit
Purpura/og huijttuinnudu Silke. Og giorde fiora Stolpa þar til af Triam Setim/ z sloo þa mz Gulle/og þeirra hnappa af Gulle. Og steypte fiorar Fætur þar til af Silfre/z giorde eitt Fortialld fyrer Tialldbwdar Dyrnar/ af gulu Silke/ Skarlate/ Purpura/ stangad mz huijttuinnudu Silke/og fim̄ Stolpa mz þeirra Hnøppum/og slo þeirra Hnappa og Lauf uerk mz Gull/og Fim̄ Kopar fætur þar vid.

XXXVII.

A SVO giorde Bezaleel Orkena af Triam Setim/halfrar þridiu Alnar lan Orken
ga/og halfrar annarar alnar ad hæd og breidd. Og bio hana med klært Gull bæde vtan z iñan/Og giorde eina Gullcoronu ofā vm hana/Og steypte fiora Gullhringa j hennar fiøgur Horn/ tuo a huora sijdu/ Og giorde steingur af Setim Triam/og slo þær mz Gulle/ z stack þm i Hringana vid sijdurnar a Aurkinne/ad bera hana mz

Og hn̄ giorde Nædarstol/af klæru Gulle/halfrar þridiu alnar langan/og halfrar annarar alnar breidan/og giorde tuo Cherubim af smelltu Gulle/a þeim tueimur endum Nædar Nædar
stolsins/Eiñ Cherubim a þessū enda/eñ añañ a ødrum. Og Cherubim breidde sina Vænge stollinn
vt/ ofan yfer/og huldu þar mz Nadarstolinn/ Og þeir hordu huor j mote ødrum/og litu a Nædarstoliñ.

Hn̄ giorde Bordid af Triam Setim/tueggia Alna langt/eirnrar Alnar breidt/z halfrar
B annarar Alnar hætt/ z lagde þad mz klært Gull. Hn̄ giorde og eirn Krans af Gulle þar Bordid
vm kring/Og giorde eina Listu þar vmhuſis/eiñar Handbreiddar ad hæd/z giorde eirn Gullkrans i kringum Listuna/Og steypte fiora Gullhringa þar til/og sette þa i þau fiogr Horn/ a þess fiorar Fætur/ hart nærre Listunum/ad steingurnar mætte vera þar i/ad bera Bordid mz/Og giorde Steingurnar af Triā Setim/z bio þær mz Gull/ ad bera Borded mz/Og hn̄ giorde øll Keren sem skylldu til Bordsins af klæru Gulle/Diska/Bikara/ Koñur/z Skæler til ad skeinkia af og a

So giorde hn̄ og Kerteſtikuna af klæru og smelltu Gulle/ þar vppa var Stiakiñ mz Pij-
E punum/Skalunum/Hnoppunum/z Liliunū/ Sex Pijpur geingu vt af heñar sijdu/þriar a Kierteſtikan
huora sijdu/þriar Skaler voru a huorre Pijpu mz Hnøppū og Liliū/ eñ a Kiertastikunne voru fiorar Skaler mz Hnøppū og Liliū/ ja/ eirn Hnappr vnder hueriū tueim Pijpū/ So ad þar geingu sex Pijpur wt af heñe/og þeirra Hnappar og Pijpur þar vppa / Þad var allt af smelltu Gulle/ Og hn̄ giorde siø Lampa/mz þra Liosasøxum/z Skaraklofū Lios ad slockua/ af klæru Gulle/Og hn̄ giorde hana mz øllum sijnum bwninge/af einu Centener Gulls. Reykelsis

Hn̄ giorde z Reykelsis Alltarid af Triam Setim/eirnrar Alnar a leingd/z breidd/rett fer Alltarid
D skeytt/og tueggia alna hætt/mz sijnum Hornum. Hn̄ bio þad ofan og a allar sijdur vmhuerfes mz klæra Gull/og so Hornen mz. Og hn̄ giorde eirn Gullkrans i kring vm þad/og tuo Gullhringa vnder Kransiñ a bædar sijdur/ ad stinga Steingunum i þa/ad bera þad mz/ Þau Heilogu
Enn steingurnar giorde hn̄ af Triam Setim/z bio þær med Gull. Og hn̄ giorde þau helgu Smyrslen
Smyrsl/og Reykelsid/af hreinum Jurtum/epter Smyrslamakarans kunnattu.

XXXVIII.

Brenneforna Alltarid

HAñ giørde ⁊ Breñeforna alltare af Triam Setim/Fim̄ alna lãgt ⁊ breidt/ A
riett ferskeytt/og þriggia Alna hætt. Og hn̄ giørde fiøgur Horn/þau stodu
vpp vr fiorū Hyrningū Alltaresins / og yferslo þad vtan mz Kopar. Og
giørde allt þ sm̄ heyrde til Alltaresins/ Oskupønnur/ Sleifar/ Muñlaugar
Matkroka/Elldpønnur/allt þta af Kopar. Og giørde eina Grind i kringū
Alltarid/sem eitt Net/af Kopar/fra nedan verdu/og vpp til midz a Alltarid.

Alltaris Keren

Og steypte fiora Hringa a þeim fiorum Hornum a Kopargrindiñe / ad stinga Støngunum
þar i/s̄ hn̄ hafde giort af Triam Setim/⁊ sloo þær mz Kopar/og stack þeim i Hringana/a
sijduna vid Alltarid/til ad bera þad mz. Og giørde þad holt iñan.

Hn̄ giørde og Vatnkierid af Kopar/og þess Stiett af Kopar/þuert yfer fra ª Konunum/
sem þionudu fyrer Vitnisburdardyrunum.

a (Konunum) Þessar Kuñur hafa verid Gud hræddar Ekkiur og Kuñur/sem mz Føstum og Bænahallde Gude þionudu fyrer Tialldbudenne 1 Reg. 2

Hn̄ giørde og eirn Gard i mot sudre/ mz einu Langtiallde af huijttuinnudu Silke Hūdrad B
alna langt/ mz sijnū Tuttugu Stolpū/ ⁊ Tuttugu Fotū af Kopar/eñ þra Hnappar ⁊ Lauf
uerk af Silfre. Lijka suo a þa Nyrdre sijdu/Hūdrad alna/mz Tuttugu Stolpum/⁊ tuttugu
Footum af Kopar/enn þeirra Hnappar og Laufuerk af Silfre. Enn a þa Vestre sijdu/Fim̄
tijge Alna/mz tiu Stolpum/og tiu Footum/med þeirra Hnoppū ⁊ Laufuerke af Silfre. Eñ
a þa Eystre sijdu Fimtijgu alna/ a huora sijdu Portsins Fimtan alner/Ja/mz þrimur Stol-
pū/og þrimur Footū. Og allt Tiallded Tialldbwdargardsins/var af huijttuiñudu Silke/ ⁊
Fæturner til Stolpanna af Kopar/og þeirra Hnappar og Laufuerk af Silfre/suo ad þeirra
Høfud voru sleigen mz Silfre/Enn þeirra Laufuerk af Silfre a øllum Gardsins Stolpum.

Fortialldid i inngøngu Tialldbudar gardsins

Og Fortialldid i iñgøngu Gardsins/liet hn̄ saumast mz Gulu Silke/Skarlate Purpura
⁊ huijttuiñudu Silke/Tuttugu Alna langt/og fim̄ alna hætt/epter þm Mæler s̄ Tiølden
Tialldbudargardsins voru/Þar til Fiora Stolpa/ ⁊ fiora Fætr af Kopar/⁊ þra Hnappa af C
Silfre/og þeirra Høfud sleigen/og þra Kransar af Silfre/ Og aller Hælar til Tialldbwd-
arinnar/og til Gardsins riett vm kring voru af Kopar.

Þetta eru Verkfære Vitnisburdarbwdariñar/sem nu eru vpp talin / sem Moses hafde
sagt/til Gudz Þienustugiørdar/sem Leuitarner skylldu hallda/vnder Ithamar Aarons Pre-
sts sonar hende. Og þetta tilreidde Bezaleel son Vri sonar Hur af ætt Juda allt saman/lij-
ka sem DROTTJN baud Mose/Og Ahaliab Ahisamachs son af ætt Dans mz honum/
þui hn̄ var meistara hagleiks madur til ad skiera vt/og ad stanga mz gulu Silke/Skarlate/

Vikt alls þss Gulls/ Silfurs og Kopars/ sm̄ for til þessa smijdis

Purpura/ og huijtu Silke.

Allt þad Gull sem smijdad var til þessa alls Helgedomsbunings/þad sm̄ giefed var til
Vpplyptingar offurs/er Niu ⁊ tuttugu Centener/Siø Hūdrud ⁊ þriatijge Siclar/ept' Hel-
gedomsins Sicle. Eñ Silfred/ sem fra Almuganum kom/var Hundrad Centener/Þusund
Fimhūdrud Siøtijgu ⁊ fim̄ Siclar/ epter Helgedomsins Sekle. So margt Høfud/so margr D
halfur Sekel/epter Helgedomsins Sekel/af ollum þeim sem talder voru/fra Tuttugu Aarū
og þar yfer/Sex sinnū hundrad Þusund/þriu Þusund fim̄ Hundrud/⁊ Fimtijge.

Af þui Hundrade Centener Silfurs/steyptu meñ Fæturnar til Helgedomsins/ og Fætur-
nar til Fortialldsins/Hundrad Fætr af Hūdrad Centener/Ja/eitt Centener i huørn Fot. Eñ
af þui Þusund/siø Hundrud/siøtijgu og fim̄ Sekel/giordu menn Hnappa ofan a Stolpana
⁊ þeirra høfud/ ⁊ þra Laufuerk.

Eñ Koparinn sem giefiñ var til vpplyptingar offurs var siøtijge Centener/tuø Þusund/⁊
Fiøgur Hundrud Sekel/Þar af giørdu meñ Fæturnar til Dyraña/fyrer Vitnisburdar Ti-
alldbwdena/og Kopar Alltarid/og Kopargrindernar þar j/og allt þad sem heyrde til Alltare-
nu. Þar til Fæturnar til Gardsins/allt vm kring/⁊ Fæturnar til Portsins a Gardenum/allā
saum til Tialldbwdarinnar/ ⁊ alla Hæla til Tialldbwdargardsins allt vm kring.

XXXIX

Aarons skrwde Exod. 28

ENN af Gulu Silke/Skarlate og Purpura/gierdu þeir Skrwdan handa Aarone/ A
til Gudz Þienustu i Helgedomenum/sem DROTTJN hafde bodid Mose.

Og þeir giørdu Lijfkyrtiliñ af Gulle/gulu Silke/Skarlate/ Purpura/og huijtu
tuiñudu Silke. Og slou Gullid i Teina og giørdu vr þui þræde/suo Mann mætte

kostu-

koſtuliga vefa þui a millum guls Silkis/ Skarlats/Purpura/og huijts Silkis/ Suo Lijf-
kyrtillinn matte feſtaſt ſaman a bædum Oxlunum/og bindaſt til ſamans a bædum hlidunū.
Og hñs Linde var epter ſømū Nagleik z giørninge/ af Gulle/gulu Silke Skarlate og Pur- Lijfkyrtillinn
pura/z huijttuinnudu Silke/ſem DROTTIN hafde bijfalad Moſe. Og þeir ſettu tuo
Onix Steina/ greypta i Gull vm kring/ vtgrafna af Steinſnijdaranum/mz Iſraels ſona nøf
num. Og feſtu þa a Axlernar a Lijfkyrtilen/ ad þeir Steinar ſkylldu vera Iſraels ſonum
til eirnrar miñingar/ſem DROTTIN hafde bifalad Moſe.

B Og þeir giørdu Brioſtſkiollden epter þeim ſama Nagleik og giørninge/ſem Lijfkyrtilliñ Brioſtſkiollđurinn/med tolf Gimſteinum
var giørdz af Gulle/gulu ſilke/ſkarlate/purpura/z huijttuiñudu ſilke/So ad hñ var ferſkeyttz
og tuefalldz/þuerar handar vijdz z breidz. Og fylltu hñ med fiorar ſkipaner ſteina/ I fyrſtu
Linu var Sardis/Topaſer/z Smaragdus/I añare Linu/Rubin/Saphir/ Demant/I þrid
iu/Lyncurer/Achat z Ametiſt/I Fiordu/Turkis/Onix/z Iaſpis/z greypter i Gull/ j øllum
Linunum. Og Steinarner ſtodu epter nøfnum tolf Iſraels ſona/ vtgrafner af Steinſnijda
ranum/huor vid ſitt nafn/ epter þeim tolf Kynkuijſlum

Þeir giørdu z a Brioſtſkilldenum Kediur mz tueimur endū/af klæru Gulle/ z tuær Gull Gullkediur
C ſpeingur/z tuo Gullhringa/og feſtu þa tuo hringa i tuø Horn a Brioſtſkilldenum / z ſtungu
ſo þeim tueimur Gullfeſtum i þa tuo Hringa/ ſem voru i Hornum Brioſtſkiolldſins/ Eñ þa
tuo enda a ſamre feſte/ſettu þeir vid þær tuær ſpeingur/og feſtu þar vid Iadarinn a Lijfkyrtli
num/huora þuert yfer fra annare.

Suo giørdu þeir adra tuo Gullhringa/z feſtu þa i þau ønnur tuø Hornen a Brioſtſkilld Gullhringar
enum/ i ſijnum ſtad/ ſuo þad lꝏ ſkrautligt a Lijfkyrtlenum. Og þeir giørdu adra tuo Gull
hringa/þa ſettu þeir til tueggia randa nedan a Lijfkyrtlenum/ huern þuert yfer fra ødrum/
þar ſem Lijfkyrtilliñ gieck nedan til ſamans/ſo ad Brioſtſkiollduriñ feſtiſt mz ſijnum Hringū
vid þa Hringa a Lijfkyrtlinum/mz eirne gulre Snwru/ ſuo ad hñ var feſtz vid Lijfkyrtiliñ/z
D ecke laus fra Lijfkyrtlinū/ Sem DROTTIN bijfalade Moſe

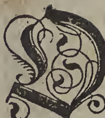
Hñ giørde z eirn Silkemøttul/auk Lijfkyrtilſins/allan verkadan af gulu Silke/z Hæls- Silkemøtlar
mæl mitt vppa/mz einum Borda falldat kring vm Hælsmælid/at þat ſkyllde ecke rifna. Og
þeir giørdu granata Eple nedā a hñs Fallde/af gulu Silke/Skarlate/Purpura/ z huijttuiñ
udu Silke/Og giørdu Biøllz af klæru Gulle/z ſettu þær a millum granata Eplaña/nedan
i Falldiñ allt vm kring/a Silkemøttuliñ/ ſo ad þar var eitt granata Eple i ødrum ſtad og
ein Bialla i odrum/ allt vm kring a Falldenum/ til Þionuſtugiørdar/ So ſm DROTT-
IN hafde bifalad Moſe.

E Þeir giørdu og mioa Kyrtla/af huijtu tuinnudu Silke/til Aarons og hañs ſona/ Og eitt Mioer Kyrtlar Exod. 28
Høfudklæde af huijtu ſilke/z þær føgru hwfz af huijtu Silke/z nidurklæde af huijttuiñudu
Lierepte/ Og þeir ſtøngudu Lindan mz huijtuiñudu Silke/gulu Silke/Skarlate/ Purpura/
Sem DROTTIN hafde bodid Moſe.

Þeir giørdu og Enniſpøngena/ſem var ſu helga Korona/af klæru Gulle/ og grofu ſkrift
þar i/DROTtins Helgedom/ Og būdu eiñ gulañ dreigel þar vid/ad hñ ſkde feſtaſt ofā til
a Høfudklæded/ Sem DROTTIN hafde bodit Moſe.

So var nu ſa allur vmbunadur Vitnisburdarbwdarinnar fullgiørdur. Og Iſraels ſyner
gjørdu allt þad ſem DROTTIN hafde bifalad Moſe. Og þeir baru Tialldbudena til Hier er Tialldbwden buen
F Moſe/Bwdena og allañ hennar Vmbunad/Hringena/Fialernar/Steingurnar/Stolpana
Fæturnar/Þaked af raudlitudu Hrwt ſkiñe/Þaked af Greyfingia ſkiñe/og Fortialldet/ Vit
nisburdar ørkena mz ſijnum Støngum/Nædarſtoliñ/ Borded mz øllum ſijnū buninge/z ſko-
dunar Brauden/Þa føgru Kiertaſtiku mz Lompunum tilreidda/ og øllu þui ſem þar heyrde
til/ Oleum til Lioſanna/Gullalltarid og Smyrſlen/og þad koſtuliga Reykelſe/ Og Fortialld
i jñgange Bwdariñar/ Koparalltarid mz ſijnum Kopargrindum/ mz ſijnum ſtøngum/z øllū
vmbwnade/Vatnkierid mz ſinū Fæte/Langtiollden til Gardſins/mz þeirra ſtolpum z Footū/
Fortialldet i jnngøngu Gardſins/mz ſijnum ſtøgum og Høglum/ og allt þad ſem heyrer til
Þionuſtugiordinne/i Vitnisburdarins bwdiñe. Aarons Preſtz Embættiſklæde/til ad þiona i
Helgedomenum/z hñs ſona Klæde/ſem þeir ſkylldu hafa þa þr fremde Kieñemañligt Em-
G bætte. Og Iſraels ſyner giørdu allt þad ſm DROTTIN hafde bifalad Moſe/til allrar
þeſſarar þionuſtu. Og Moſes ſkodade allan þeñan giørning/ad þr høfdu giørt þad i allañ
mæta ſem DROTTIN hafde bifalad/Og hñ blezade þa.

LX

Hier bydur Gud Mose/ad reisa Tialldbwdena/ og setia huad i sinn stad

OG DROTTIN mællte vid Mosen/ꝛ sagde/Þu skalt uppreisa Vitnisbur A
dar bwdena/þañ en fyrsta dag i þeim fyrsta Manade. Og þu skallt setia
Sattmalans ørk þar/og heingia Fortiallded fyrer Ørkena. Þu skallt ꝛ be
ra Borded þangad/ꝛ tilbwa þad. Þu skallt og setia Kierteſtikuna þangad
og Lampana a henne. Þu skallt og setia þ gylline Reykalltare fyrer Satt
malansørkena/ꝛ heingia so eitt Fortialld fyrer Tialldbwdarinnar dyr. Eñ
þu skallt setia Breñeoffursins alltare utan fyrer Vitnisburdar bwdar dyrnar/Og Vatnkie-
rid millū Vitnisburdariñs tialldbwdar ꝛ Alltarisins/ꝛ læta Vatn þar i. Og setia Tiallbw
Vijgslan dar garden þar riett um kring/ꝛ heingia Fortiallded fyrer Portid a Tialldbwdargardenū.
Og þu skalt taka Smyrslen/ꝛ smyria Tialldbwdena/ꝛ allt þ s̄ þar er jñe/ ꝛ vijgia hana med
Exod. 30 øllū heñar Umbunade/suo hū sie Heiløg. So skalt ꝛ smyria Breñeoffursins alltare/mz øllū
sijnū Verkfærū/ og vijgia þ/so þ sie þad allra Heilagasta. Þu skallt ꝛ smyria Vatnkierid
og þss Fot/ꝛ vijgia þ.
Exod. 29 Þu skallt leida Aaron og hñs Sonu til Vitnisburdartialldbwdar dyra / og þuo þa med
Vatne/og fæira Aaron i þau Heiløgu Klæde/ꝛ smyria ꝛ vijgia hñ/ad hñ sie miñ Kieñema- B
dur. Þu skalt ꝛ leida hñs Sonu fram/ꝛ fæira þa i þa miou Kyrtla/ og smyria þa lijka sem þu
smurder þeirra Fødur/ad þeir skulu vera mijner Kieñemeñ. Þesse Smurning skal vera þeim
til eins eilijfs Keñemanskapar/ hia þra Epterkomendum. Og Moses giørde alla hlute so sem
DROTTIN hafde bodid hm̃.
So var nu Tialldbwden uppreist/þañ fyrsta dag i þeim fyrsta Manade/a þui ødru Aa-
Num. 7 re. Og þa Moses hafde uppreist hana/sette hñ Fæturnar/ꝛ Fialernar/ ꝛ Steingurnar/og
reiste stolpana upp/ Og utbreidde Tiøllden til Budariñar/ og lagde Tialldþøken þar
uppa/sem DROTTIN hafde bifalad honum. So ꝛ tok hñ Vitnisburden/ꝛ lagde hañ i
Ørkena/ꝛ sette steingurnar i Ørkena/ꝛ sette Nædarstoliñ ofan a Ørkena. Og bar Ørkena
jñ i Tialldbwdena/ꝛ heingde Fortialldid fraanfyrer Vitnisburdarins ørk/s̄ DROTTIN
hafde bifalad hm̃. Og hñ sette Bordid i Sattmalans Tialldbwd j horne Budariñar i mot C
nordre/ fyrer framā Fortialldit/ꝛ tilreidde Braud þar uppa fyrer DROttne/ s̄ DROTT-
JN hafde bifalad hm̃. So sette hñ Kierteſtikuna/þuert yfer fra Bordenu/i þhorn i Tiallد
bwdiñe mot Sudre/Og sette Lampana þar uppa/fyrer DROTTNI/s̄ DROTTIN
hafde bifalad hm̃
Hñ sette ꝛ Gullalltarid þar iñ fyrer Fortialldid/ꝛ giørde sætañ Reykelsis Ilm þar uppa/
s̄ DROTTeñ hafde bifalad hm̃. Og hñ heingde eitt Fortialld fyrer Tialldbwdar dyrnar/
Eñ BreñeForna alltare sette hñ fyrer Tialldbwdardyrunū/ ꝛ offrade þar a Breñefornū ꝛ
Mataroffre/ So s̄ DROTTIN hafde bifalad hm̃. Og hñ sette Vatnkierid i millū Vit
nisburdar bwdariñar/ꝛ Alltarisins/ꝛ liet þʳ Vatn i ad þuo af. Og Moses ꝛ Aaron ꝛ hñs
Syner þuodu sijnar Hendur ꝛ Fætur þar af/Þui þeir skylldu þuo sier / þa þeir geingu jnn i D
Vitnisburdarinstialldbud/eda þa þr geingu fram til Alltarisins/ So s̄ DROTTIN haf
de bifalad hm̃. So reiste hñ Bwdargarden upp i kring um Tialldbwdena/ꝛ Alltarid/ꝛ hein
gde Fortiallded i Forgardsins Port/ So fullkomnade Moses þañ allan giørning.
Þa hulde eitt Sky Vitnisburdarbwdena/ ꝛ Dyrd DROTTINS uppfyllde hāa. Og
Num. 9 Moses gat ecke geingid iñ i Vitnisburdar bwdena/ þa stund sem Skyed stod þar yfer. Og
3 Reg. 8 a medan Gudz Dyrd yppfyllte Tialldbwdena. Og þa skyed tok sig upp fra Tialldbwdiñe
þa ferdudust Israels syner þeirra leid. Eñ þa skyed tok sig ecke upp/þa voru þr kyrrer
og ferdudust ecke a þeim deige/fyrr eñ þann Dag / þad tok sig upp. Þuiad
DROTTINS Sky var um Daga yfer Tialldbwdiñe/ꝛ um Nætur
var þad gloande Elldur/fyrer Augum allz Israels huss/suo
leinge sem þeir voru a Leidinne.

Ender a Añare Bok
Mose.

I.

A OG DROTTEN kallade Mosen/ Bren̄e Forner af Fienade
og talade vid hn̄ vr Vitnisburdar twdin̄e/ og sagde
Tala þu vid Israels Sonu / og seig þu til þeirra/
Huer af ydr sem Forn vill færa DROTTNI/ hn̄
fære hana af Kuikfie/ Nautum og Saudum.
Vilie nockr offra Bren̄eforn af Nautū/ þa sk hn̄ Bren̄eforn af Nautum
offra þui s Kallkyns er/ ⁊ vākalaust/ fyrc Tialldbwd Exo. 26
arin̄ar vitnisburdardyrum/ so þad verde DROTT-
ne þacknæmt af hn̄s hende/ Og han̄ skal leggia sijna
Hond yfer Hofud Brennefornarin̄ar / þa mun þad
verda þacknæmt/ og forlijka hn̄. Han̄ skal slæfa þad
B vnga Naut fyrer DROTTNI/ Og Prestarner
Aarons syner skulu bera Bloded fram / og stockua
þui kring vm Alltarid/ þad sem stendur fyrer Dyrum
Vitnisburdar twdarin̄ar. Og Hwdena skulu þeir flaa
af Bren̄efornin̄e/ so skal Fornen ⁊ hogguast i stycke.
En̄ Aarons Prestz syner skulu giøra eirn Elld a Alltarid/ ⁊ leggia þar yfer Vid/ sijdan sku-
lu þeir leggia stycken a Viden/ sem er Hofudit og Møren/ Enn In̄iflen og Læren skulu þeir
þuo i Vatne. Og Presturin̄ skal bren̄a þad allt saman a Alltarenu/ til Bren̄eoffurs. Þad
er eirn Elldur til sætleiks Ilms fyrer DROTTNI.
C Enn vilie hn̄ giøra eitt Brenneoffur af Saudum eda Geitum/ þa skal hn̄ offra þui sem at Bren̄eforn af Saudum og Geitum
er Kallkyns og lytalaust/ Og skal slætra þui hia sijdu Alltarisins i Nordur/ fyrer DRO-
TTNI. Og Prestarner Aarons syner/ sklu stockua Blodenu kringum Alltarid. Og þad
skal hogguast i stycke/ og Presturinn skal leggia Hofudit og Moren vppa Viden ⁊ Elldenn
þan̄ s er a Alltarenu/ En̄ In̄iflen̄ og Fæturna skal hn̄ þuo i Vatne. Og Presturinn skal
offra þui/ ⁊ bren̄a þad alltsaman a Alltarenu/ til Bren̄eoffurs. Þad er eirn Elldur til sæt
leiks Ilms fyrer DROTTNI.
D Enn vilie hn̄ offra DROTTNI Bren̄eoffre af Fuglum/ þa læte hn̄ þad vera af Tur Brenneforn af Fuglum
tildwfu/ eda af Dufu vnga. Og Presturin̄ skal bera þad til Alltarisins/ og klypa Hofuded
þar af/ so þ sie Brent a Alltarenu/ ⁊ lata Blodid renna nidr vtan hia Alltarinu/ En̄ ka-
sta Sarpenum ⁊ hn̄s Fiodrum/ i þa Osku hrugu fyrer austan til hia Alltarenu / Og hn̄ sk
kliufa Vængena/ og briota þa ecke af. Og so skal Presturin̄ kueikia i Vidnum a Alltarenu
til Bren̄eoffurs. Þad er Elldur til eins sætleiks Ilms fyrer DROTTNI.

II.

A NEgar ein Ond vill giøra DROTTNI Matoffur/ Þa skal þad giørast Matar forn
af Hueitesarla/ og hn̄ skal hella Oleum þar yfer/ ⁊ so leggia Reykelsed þar
a/ og bera þad so til Prestan̄a Aarons sona. Þa skal Presturin̄ taka sijna
Hond fulla af þeim sama Hueitissarla / ⁊ Oleū/ mz ollusāan Reykelsinu/ ⁊
bren̄a þad a Alltarenu/ til eirnrar Min̄ingar/ Þad er Elldur eins sætleiks
Ilms fyrer DROTTNI. Enn þad sem geingur af Matoffrenu/ þad
skal heyra til Aaroni og hn̄s Sonum/ Þad skal vera þad allra Helgasta/ af Ellde DROT-
TINS.
B En̄ ef vill hn̄ giøra Mataroffur af þui sem bakad er i Ofne/ Þa skal hann taka osyrdar
Hueitissarla Kokur/ meingadar mz Vidsmiore/ og osyrda þun̄a Leifa/ smurda mz Vidsmio Matarforn af bokudu
re. En̄ sie þitt Matoffur nockut/ af þui sem bakad er i Pon̄u/ Þa skal þad vera af osyrdum
Hueitissarla/ meingodū mz Vidsmiore. Og þu sklt skipta þui i stycke/ ⁊ hella Oleū þar yfer/
Þa er þ eitt Matoffur. En̄ sie þitt Matoffur/ nockud þ sem steikt er a Rist/ Þa skallt þu Matarforn af steiktu
giøra þad af Hueitis sarla og Vidsmiore/ Og þad Matoffur sem so giørist til DROTT-

 INS

JNS/ skulu bera til Prestsins. Hñ skal bera þad til Alltarisins/og vpphefia þ sama Mat⸗ B
offur/til eirnrar Miñingar/og vppbreña þad a Alltarenu. Þad er Elldur eins sætleiks Jlms
fyrer DROTTNJ. Enn þad sem afgeingur skal heyra Aaron og hñs Sonum til/Og þ
skal vera þad allra Helgasta af Ellde DROTTJNS.

Allt þad Matoffur sem þier viliet fornfæra DROTTNJ / þad lætid vera æn Swr⸗
deigs/Þui eckert Swrdeig/edr Hunang skal vera vid þad sem þier vilied breña til Elldz fyrer C
DROTTNJ. Enn i Forn fyrsta Jardar Auaxtar/ skulu þier bera þad fyrer DROT⸗
TJN/Enn ecke skal þad koma a nockud Alltare til eins sæts Jlms. Þu sklt sallta allt þitt
Matoffur/Og þitt MatOffur sk alldrei vera fyrer vtā þins Gudz SattmalaSallt/Þui þu
sklt offra Sallte i øllum þijnum Fornum.

Mataroffur ap þyrsta Auexte

Eñ vilier þu giora DROTTNJ Matar Offur af þinū fyrsta Auexte/Þa sktu þurka D
þad græna Axid vid Elld/og mella þad smætt/og offra so Matoffre af þijnum fyrsta Auexte
Og þu sklt læta Vidsmior þar vppa/og leggia Reykelse þar yfer/þa er þad eitt Matoffur.
Og Presturiñ skal breña nockud af þui enu malda/ ꝛ af Vidsmørenu/ mz øllu Reykelsenu/
til eirnrar Miñingar/Þad er eirn Elldur fyrer DROTTNJ.

III.

Packlætis oppur ap Nautum

ENN sie hñs Offur eitt Packlætis offur af Nautum/ huort þad er Vxe edur A
Kyr/ Þa skal hñ þad offra fyrer DROTTNJ/sem er lytalaust. Og hñ
sk leggia sijna Hønd a Høfudit a Forniñe/ ꝛ sæfa hāa fyrer Vitnisburdar
Bwdardyrunū. Og Prestarner/Aarons syner/sklu støckua Blodenu kring
vm Alltarid. Og skal so offra DROTTNE af sama Packlætis offre/sm
er allan Jñiflamøren/þau tuø Nyrun mz Nyrnamørnū s þar er vid Malen
nar/ og Lifrarnetiuna/ med Nyrunum. Og Aarons syner sklu brenna þad a Alltarenu/
til Breñeoffurs/ a Vidnum þeim sem liggur a Elldenum/ Þad er Elldur til sætleiks Jlms/
fyrer DROTTNJ.

Packlætis oppur ap Smaþienade

Enn vilie hñ giora DROTTNJ eitt Packlætisoffur af SmæFienadi/ huort þad er B
Gradfie eda Geitfie/þa skal þad vera an flecks. Sie þad eitt Lamb/ þa skal bera þad fram
fyrer DROTTJN/og leggia sijna Hønd a Høfudid a þui/og slatra þui fyrer vtan Vit
nisburdarbwdena. Og Aarons syner sklu støckua Blodenu vm kring Alltarid/og Offra suo
DROTTNJ af þui Packlætis offre til Elldsins/sem er Møren og alla Rouna/slitna fra
Hryggnum/ ꝛ allan Garnmøriñ/Nyrun bæde mz Nyrnamørnum/vid Malernar/og Lifrar
netiuna/ mz Nyrunum. Og Presturiñ skal brenna þad a Alltarenu/ til Ellzmatar fyrer C
DROTTNJ

Enn sie hñs Offur ein Geit/ og leider hñ hana fyrer DROTTJN/Þa skal hñ leggia
sijna Hønd yfer hennar Høfud/og slætra heñe fyrer vtan Vitnisburdarbwdena. Og Aa⸗
rons Syner skulu støckua Blodenu riett vm kring a Alltarid/og skulu offra DROTTNE
eitt Offur þar af/sem er JñiflaMøren/ og tuø Nyrun/ med þeim Mør/ sem þar er vid Len D
darnar/og Lifrarnetiuna/med Nyrunum. Og Presturenn skal vpptendra þad a Alltarenu
til Elldzmatar/og til eins sætz Jlms.

Mør ꝛ Blod þyrer Bodid ad eta Leuit. 7 17. 19

Allt þad Feita heyrer DROTTNJ til/ Þad skal vera eirn eilijfur Plagsidur hia ydrū
Epterkomendum/i øllū ydar Hybylum/ Ad þier skulud huorke eta Møren ei helldur Blodid.

IIII.

Syndaoffur/ t.nø Beñemañs

OG DROTTJN talade vid Mosen / ꝛ sagde/Tala þu vid Jsraels Sonu/ A
seigiande / Þegar nockur Sæl misgiorer ouitande / i mote nockru Bodorde
DROTTJNS/og giorer þad hñ ecke skyllde giora/ sem er/Ef eiñ Pre
stur sa sem smurdur er/syndgar/so hñ hneyxlar Folked/Þa skal hñ leida fram
fyrer sijnar Synder/þær hñ hefur giort/eirn vngan Vxa/sem er æn lyta/til
Syndaoffurs fyrer DROTTNJ. Og hñ skal leida þañ Vxa fyrer Vit⸗
nisburdarbwdar dyrnar/og leggia sijna Hønd yfer hñs Høfud/og sæfa hñ fyrer DROTT
NJ. Og Presturiñ sa sem er smurdur/skal taka af Vxans Blode/og bera þad jñ i Vitnis
burdar

B burdarbwdena/Og hn̄ skal drepa sijnum Fingre i Blodid/ og støckua sio sinum þar af/ fyrer DROTTNI/framan fyrer Fortiallde Helgedomsins. Hn̄ skal og lata af sama Blode/ vppa Reykalltarisins Horn/sem stendur fyr̄ DROTTNI/i Vitnisburdarbwdinne/z øllu Blodenu skal hn̄ vthella hia Brēneforna Alltarisins Fæte/sm̄ stendur fyrer Vitnisburdar dy runum. Enn aullu þui enu feita af Syndaoffrenu/skal hañ vpplypta/ sem er/ Jnnflamøren/ tuø Nyrun mz þeirra Feite/ sem þar fylger vid Lendarnar/ og Lifrar Netian med Nyrunū/ Suo sem sidur er ad vpplypta þui/af Vxanū Packlætisinsoffurs/og skal vppkueikia pad a BrenneForna Alltarenu. Eñ skinid af Vxanum mz øllu Kiøtenu/z Høf
C denu/ Beinunum/ Jnnflunum/ og Mykeñe/þad skal hn̄ allt saman bera i burt/vt fyrer Her budernar/a eirn Hreinan stad/ þāgad sm̄ meñ plaga ad kasta Øskunne/z sk̄ vppbreña þad a Vidnum mz Ellde.

Enn þa allur Almugen i Jsrael misgiører/eñ giørningurin̄ er hulin̄ fyrer þeirra Augū/ þad þeir hafe nockud vondt giort/a mote Bode DROTTINS/þad þeir ættu ecke ad giora/z eru so ordner sakader/Eñ kañast vid sijdā/ ad þr hafa syndgast. Þa sklu þr fram leida eirn vngan Vxa/til Syndaoffurs/ z leida hn̄ fyrer Vitnisburdar Budar dyr. Og þr Ellstu af Almuganum sklu leggia sijnar Hendur yfer hn̄s Høfud/fyrer DROTTNI/ og slatra Vxanū fyrer DROTTNI. Og Presturin̄ sa s̄ er smurdr/sk̄ bera af Blodenu Vxās jn̄ i
D Vitnisburdarbwdena/og drepa sijnum fingre þar i/og støckua þui sio reisur/fyrer DROTTNI/fyrer framan Fortialldit/Og hn̄ sk̄ lata Blodid a Alltaris hornen/sem stendur fyrer DROTTNI i Vitnisburdarbwdinne/Enn steypa øllu odru Blodenu hia fæte Breñeoffursins Alltaris/sm̄ stendur fyrer Tialldbudar vitnisburdar dyrunū. Eñ hn̄s Feite sk̄ hn̄ vpp lypta/z vpptendra hana a Alltarid. Og sk̄ mz Vxan fara/so sm̄ hn̄ for mz Syndaoffursins Vxa. Og so sk̄ Kieñemadurin̄ forlijka þa/og so verdur þeim þad fyrergiefed. Og þeir sklu færa Vxan vt fyrer Herbwdernar/z vppbreña hn̄/so sm̄ hn̄ vppbrende þañ añan Vxañ fyrre/Þad sk̄ vera Almugans Syndaoffur.

Syndaoffur alls Almugans
Leuit. 9
Num. 15

E Enn þa eirn Høfdinge syndgast / og giorer nockud i mote DROTTINS sijns Gudz Bodorde/sem hn̄ sklde ecke giora/og giorer þad oforsyniu/so ad hn̄ er sekur orden/ z vidkañast sijna Synd sem hn̄ hefur giort. Hn̄ sk̄ leida fram̄ eirn Kiarnhafur/til Fornar sem er an Lyta/og leggia sijna Hønd a Hafursins Høfud/og slatra honum i þeim stad / sem meñ plaga ad slatra Breñefornū fyrer DROTTNI/Þad skal vera hn̄s Syndaoffur. Þa sk̄ Presturinn taka af þui Syndaoffursblode/mz sijnum Fijngre/og striuka þui a Hornen a Breñeoffursins Alltare/og hella þui odru nidur hia fæte Breñefornar Alltaris. Enn allan hañs Mør skal hn̄ vpptendra a Alltarinu/ lijka s̄ Møren af Packlætis offrenu/ Og so skal Presturinn bidia fyrer hm̄ / z þa er hn̄s Synd fyrergiefen.

Synda offur eins Høfdingia

F Enn þa nockur Sal af Almugafolkenu/misgaer sig og syndgast/ suo hn̄ brytur nockud i mote einu Gudz Bodorde/sem hun skyllde ecke giøra/ og verdur so Sek/ og vidkieñist so sijna Synd/ s̄ hun hefur giort/ Hn̄ skal fram̄ bera til Fornar eina Geit lastalausa/fyr̄ þa Synd sem hn̄ hefur giert/Og hun skal leggia sijna Hønd a Syndoffursins Høfud/og slatra þui a Breñeoffursins stad/Og Prestarner skulu taka af Blodenu mz sijnum Fingre/og striuka þui a BreñeForna alltaris Horn/eñ helle Blodenu nidr hia Alltarisins fæte/Eñ allañ Mør skal hn̄ taka þar af/lijka sem hn̄ tok Møren af Packarforniñe/og hn̄ skal vppkueikia hañ a Alltarenu/til eins sætz Jlms fyrer DROTTNI. Og skal Presturin̄ bidia fyrer heñe/og suo er þad heñe tilgiefed.

Syndoffr fier huers af Almugafolke

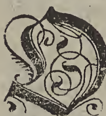
G Eñ ef hn̄ ber eitt Lamb fram̄ til Syndaoffurs/þa skal hañ bera fram̄ eitt Gymbrarlamb an lyta/z leggia sijna hønd yfer Syndoffursins Høfud/Og slatra þui til Syndaoffurs/i þm stad sem meñ plaga ad slatra Breñeoffre. Og Presturin̄ skal taka af Blodenu mz sijnū Fingre/og striuka þui a Hornen Breñe fornar alltaris/og steype øllu Blodenu nidur hia Alltare sins Fæte/Enn alla heñar Feite skal hn̄ taka þar af/lijka sem hn̄ tok Feitena af Packoffursins Lambe/Og sk̄ vpptendra hana a Alltarenu/til eins Elldz fyrer DROTTNI/Og so skal Presturin̄ bidia fyrer honum og hn̄s Synd sem hn̄ giørde/z so er honum þad fyrergiefid.

V.

NEgar nøckur Sæl syndgast i þui/ad hn̄ heyrer nockurn bolua/⁊ hn̄ er Vit- A
ne þar til/og hefur þad sied eda fornumid/og seiger ecke til/hun er Sekud fy
rer sitt Brot. Eda nær ein Sæl kiemur vid nockud ohreint/huort þat er hell
dur eitt Hræ af ohreinu Dyre/eda af Fienade/eda af Skridkuikinde/ og veit
þad ecke/hun er saurgud/og hefur syndgat. Eda ef hun hrærer vid ein̄ ohrei
nan̄ Man̄/huad hellst Ohreinleika/sem eirn man̄ kan̄ ohrein̄ af ad verda/og
visse þad ecke/og fornemur þad hun er orden Søkud. Eda nær ein Sæl suer/og þad hrytur
af hn̄s munne/ad giøra illa eda vel/og allt þad Madur leggur Eid vid/fyrr enn hn̄ þeinker
og vidurkiennist þad/hn̄ er orden sekur i einu af ꝥssum.
Enn nær þad skiedur so/ad nockur missier sig vm eitt af þessu/og vidurkien̄ist ad hn̄ hafe
syndgast þar i/Þa skal hn̄ fram̄ bera eirn Saud/eda eina Geit/af sin̄e Hiørd/ fyrer DRO-
TTNI/til Synda offurs/fyrer þa Synd sem hn̄ hefur giørt/ So skal Presturinn bidia fy
rer hm̄ og hn̄s Synd. En̄ hafe hn̄ ecke Sauden til/so bere hn̄ tuær Turtildwfꝛ edꝛ tuo Du- B
fu vnga fram fyrer DROTTIN/fyrer siꞇna Synd sem hn̄ giørde/Þann fyrsta til Synd
Syndoffur offurs/þann an̄an til Bren̄eoffurs/og bere þa til Prestsins/Hn̄ skal fornfæra þan̄ fyrsta til
Syndoffurs/⁊ klyppa Halsen j sundꝛ/fyreraptan hnackan̄ ⁊ briota þo ecke fra/ ⁊ støckua med
Syndoffursins Blode vppa Alltaresins siꞇdu/en̄ hella ødru nidꝛ hia Alltarisins Fæte/ Þad er
Syndoffur. Enn þan̄ an̄an skal hn̄ fornfæra til Bren̄efornar/so sem tilheyrer/ Og suo skal
Presturinn bidia fyrer honum og hn̄s Synd sem hn̄ giørde/ og suo er honum hū fyrergiefen.
Enn hafe hn̄ ecke til tuær Turtildwfur/eda tuo Dwfu vnga/Þa skal hn̄ bera fram/fyr-
er siꞇna Synd/sitt Offur/sem er/Hueitesarla tiunda part af Epha/til Syndaoffurs/ En̄ eck-
ert Oleum skal hn̄ leggia þar vppa/eige helldur Reykelse/þuiad ꝥ er eitt Syndoffur. Og hn̄
skal bera þad til Prestsins/En̄ Presturin̄ skal taka eirn hnefing þar af/til Min̄ingar/⁊ vpp
tendre þad a Alltarenu/til eins Elldz fyrer DROTTNI/Þad er eitt Syndoffur. Og suo
skal Presturin̄ bidia fyrer honū og hn̄s Synd/sm̄ hn̄ giørde/Þa er honum hn̄ fyrergiefen/Og
þad skal heyra Prestenum til/lyka sem eitt Matoffur. C
Og DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/Nær ein Sæl misgiører/ ad hun forsier
Skulldoffur sig/ og syndgast a þeim hlutum sem DROTTNE eru vīgder/ Þa skal hun bera sitt
Siclus Skulldoffur til DROTTINS/eirn Hrwt an Lyta af Hiørdinne/ s̄ ad vera skal ad ver-
er halpur Dalꝛ daurū tueir Sicli Silfurs/epter Helgedomsins Sikle/til Skulldoffurs. Þar til sk̄ han̄ giefa
aptꝛ so mikid sem hn̄ syndgadist a þui vīgda/og giefa enn fimta part ad auk/og þad skal hn̄
giefa Prestinum/Hn̄ skal bidia fyrer honum/og offra Skulldoffursins Hrut/ og so fyrergiefst
honum þad.
Nær ein Sæl syndgast/og giører nockud i mote Bodorde DROTTINS/ꝥ hun sklldе
ecke giøra/og visse þad ecke/hun er sek/og er skylldug i siꞇnum Misgiørninge. Hn̄ skal fram
bera eirn Hrut af Hiørdin̄e lytalausan/fyrer Prestinn/ þann ed virdist ad fornfæra meige/ j
eitt Skulldoffur/Hn̄ skal bidia fyrer honum/þuiad hn̄ giørde af Ouitsku og Fafræde/og mun
honum þad fyrergiefast. Þad er Skulldoffur/ꝥ s̄ hn̄ er fallen i fyrer DROTTNI D
Og DROTTIN taladi mz Mosen/⁊ sagde/Nær ein Sæl syndgar/og misgiører i mo
te DROTTNI/ad hun seiger siꞇnum Naunga nei fyrer þad sem hm̄ var bifalad / Eda
hafe henne verid tiltruad þad ad geyma/Eda ef hn̄ tekur ꝥ mz ofryke/eda dregur vnder sig mz
Oriette/Eda hafe hun fundid þad nockud sem tynt var/ og seiger nei þar vid/ mz rongum Ei-
de/Eda giører nockud annad/huar mz eirn madur misgiører/i mot siꞇnum Naunga. Nær ꝥ
skiedur/ad hn̄ so syndgar/og verdur sakadur/Þa skal hn̄ giefa aptꝛ þad hn̄ tok mz Ofryke/edꝛ
dro vnder sig mz oriette/ eda þad han̄ soor sier rangliga/eda huad sem honum var til geymslu
feinged/eda huad sem hn̄ hefur funded/ þad skal hn̄ allt saman apturgiallda/ Þar med skal
hn̄ giefa fim̄tunge meira/ þeim sem atte/samdægris þa hn̄ giefur sitt Skulldoffur. En̄ fyrer
siꞇna Skulld/skal hn̄ bera fyrer DROTTIN/til Prestsins eirn Hrut af Hiørdin̄e an Ly-
ta/þann ad duger til Skulldoffurs. So skal Presturin̄ bidia fyrer honum/ fyrer DROTT
NI/þa mun honum fyrergiefast allt þad sem hn̄ hefur misgiørt/⁊ ꝥ hn̄ er sekur.

VI

Og DR.

A

OG DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Biod þu Aarone og hn̄s Sonum/seigiande/ Þetta er Breñeoffursins Lögmal. BreñeFornen skal brennast a Alltarenu/ alla Nottena/allt til Morguns/ Eñ Alltaresins Elldr skal allteinasta brenna þar vppa. Og Presturinn skal færa sig i sinn Lijnkyrtil/og draga sijnar Lijnhosur a sin̄ Lijkama/Og hn̄ sk burt taka Øskuna/ s̄ Breñeoffursins Elldur hefur giort a Alltarenu/og steypa heñe nidur hia Alltarenu/ Sijdan skal hn̄ færa sig af sijnum Klædum/ og fara i aunnur Klæde/og bera Øskuna vt/vtan fyrer Herbwdernar/a eitt hreinan stad. Lögmæl Breñeoffursins

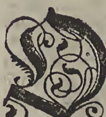
Elldurin̄ skal brenna a Alltarenu/og alldrei slockna/Presturin̄ skal huern Morgun ala Ellden a þui/og leggia Breñefornena þar vppa/og vpptendra Þackoffursins Feite þar vppa. Elldur sa skal Eilijfliga breña a Alltarenu/ z alldrei slockna.

B
Og þetta er Matoffursins Lögmæl/sem Aarons syner skulu offra yfer Alltarenu / fyrer DROttne. Kieñemadurin̄ sk vpplypta Hrem̄inge sinū fullū mz Sarla af Matoffrenu/z af Vidsmiøre/og øllu saman Reykelsenu/sem liggur vppa Matoffrenu/og skal vppkueikia þad a Alltarenu/til eins sæts Ilms/DROTTNI til eirnrar Miñingar. Enn Aaron z hn̄s Syner skulu eta þad sem afgeingur/og þeir skulu eta þad Osyrt i Helgum stad/i Tialldbwdargardenum. Þeir skulu ecke baka þad mz Swrdeige/Þui þad er þeirra partur/sm̄ eg hefe giefed þeim af minu Offre/Þad skal vera þeim þad allra helgasta/so sm̄ Syndoffur/z Skulldoffur. Allt kallkyns medal Aarons sona skal eta þad. Þad skal vera eitt eilijft Lögmal ydrum epterkomendum/vm Fornfæringar DROTTINS/Eingin̄ skal snerta þad/ vtan hn̄ sie vijgdur. Matoffursins Lögmal

C
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þetta skal vera þad Offur / sem Aaron og hn̄s Syner sklu offra DROTTNI/a þeim deige sem hañ er smurdur. Hueitemiølssarla/tiunde Partur af einu Epha/sm̄ er eitt dagligt Matoffur/halfpart vm Morgunen/z añan Helming vm Aptanen/Þad skltu tilreida mz Vidsmiøre/ i einne Poñu/ og bera þad suo steikt fram/Og soddan skltu offra bakad i styckium/DROTTNI til eins sæts Ilms. Og Presturiñ sa sem smurdur er/a medal hn̄s Sona/i hn̄s stad/skal þad giøra. Þad er ein eilijf skickan fyrer DROTTNI. Þad skal brennast allt saman. Þuiad allt Kieñemaña Mat offur/sk mz øllu vppbreñast/z eckert etast þar af.

D
Og DROTTIN mællte vid Mosen/og sagde/Tala þu vid Aaron z hn̄s Sonu/seigiande/Þetta er Syndaoffursins Lögmal. Þu skallt og slatra Syndaforniñe / i þeim sama stad/sem þu slæter Breñefornena/fyrer DROTTNI/Þad er þad helgasta. Eñ Presturinn sem Synda fornena offrar/skal eta þad i helgum stad i Tialldbwdargardenum/ Eingen skal koma vid þad Kiøt/nema sa sem vijgdur er/Ef þad Blod slettist vppa nockud fat/ þa sk þad sem vppaslettist þuost i helgum stad/ Og sa Leirpottur sem þad er sodid i sk i sundr slaast/ Enn sie þad soded i einum Koparpotte/þa skal færa hn̄ og þuo mz Vatne. Allt Kallkyns a medal Prestaña sk eta þar af/þui þad er þad allra helgasta. Enn allt þat Syndoffur/hu̅s Blod sem inn verdur borid i Vitnisburdar Tialldbwd/til eirnrar Forlijkunar i Helgedomenum/þad skal ecke etast/helldur vppbrennast mz Ellde. Lögmal Synda offurs

VII.

A

OG þetta er Skulldoffursins Lögmal/og þad er þad allra heilagasta. Mañ skal slatra Skulldoffursforniñe/i þeim stad sem slatrad er Breñeforniñe/og dreysa Blodenu þar af kring vm Alltarid/Og allre Feitinne þar af skal offra/ Rounne og þui Feita af Iñiflunum/bædum Nyrunum mz þeirre Feite sem þar er vid Lendarnar/ og Lifrarnetiuñe mz Nyrunum . Og Presturin̄ sk vpptendra þ a Alltare DROTTINS/til eins Ellds/Þad er eitt Skulldoffur. Lögmæl Skulldoffursinns

Allt Kallkyns a medal Prestanna/sk eta þad i helgum stad/Þui þad er þad allra Helgasta. Lijka sem Syndoffrid er/so sk og Skulldoffrid vera/þar sk vera eitt Lögmæl vm þau bæde/Og þad sk heyra Prestunum til/þeim sem hn̄ forlijkar þar mz. Huør sa Prestur s̄ fornar nockurs mañs Breñeoffre/ hn̄ sk hallda skiñenu af þui Breñeoffre/s̄ hn̄ hefr offrad. Og so allt Mataroffur sm̄ bakad er i Ofne/eda a Rist/eda i Poñu/ þad skal heyra Prestenū til/

þeim

Packlætisoffursins þeim ſem þad offrar/Og allt Matoffur ſem meingad er mz Oleo/ eda ſie þad þurt/ ſkal allt
ſaman heyra Aarons Sonum til/ſo einum ſem ødrum.
Og þetta er Løgmal Packlætisfornarinnar/ſem meñ færa DROTTNI. Vilie þeir
færa Lofgiørdarforn/þa ſklu þeir offra oſyrdum Køkum/meingødum mz Oleo/ og oſyrdum
Leifum/yferdreifdum mz Oleo/ og bøkudum Hueitisſarla Køkum/blandad mz Oleo. Eñ
þeir ſklu giøra þetta Offur vppa eina Køku af ſyrdu Braude/til þeirra Packlætis Lofgiør
dar offurs. Og ſk offra DROTTNI eitt af þm øllũ til eins Vpplyptingaroffurs/ z þat
ſk heyra Preſtenum til/ſem ſtøckuer Packlætisfornar Blodenu. Og Kiøtid af Lofgiørdar-
offrenu/i hñs Packlætisoffre/ſk vpp etaſt ſama Dag ſem þad offraſt/og ecke neitt ſk leyfaſt
þar af til Morguns.
Og huort helldur þad er eitt Heit/ eda eitt ſialf viliugt Offur/ þa ſk þad etaſt þañ ſama B
Dag ſem þad offraſt. Enn ef af er leyft/og þar geingur af til añars Dags / þa ſk þad og
Þad afgāgs er áþ Forniñe etaſt/ Eñ huad ſem leyfeſt af Kiøtenu þui ſem offrad er/til hins þridia Dags/þ ſk vppbreñ-
aſt i Ellde. Og ef nockur etur/a þeim þridia deige/ af þui fornfærdu Kiøte hañs Pack-
lætis offurs/þa verdur ſa ecke þacknæmeligur ſm̃ þad offrade. Og þ ſk ecke tilreiknaſt hm̃/
helldur ſk þad vera ein Suiuirding/ Og huør ſu Sæl ſem þar etur af/hun er ſekud i einum
Miſgiørninge.
Og þad Kiøt ſm̃ ſnerter nockud ohreint ſk ecke etaſt/helldur vppbreñaſt i Ellde. Huer ſm̃
er hreiñ/a ſijnum Likama/hñ ſk eta þad Kiøt/ Og huør Sæl ſm̃ etur Kiøted af Packlætis
Offrenu/ſem heyrer til DROTTNI/ þa ſk hennar Ohreinleike vera yfer henne/ og hun
ſk fyrerfaraſt fra ſijnu Folke. Og ef nockur Sæl kiemur vid nockud Ohreint / ſie þad ohreiñ
Madur/Fienadur/eda huad añad ſm̃ ad er ſuiuirduligt/ z etur hñ af PacklætisFornar Kiø-
te/ſem ad tilheyrer DROTTNI/hañ ſk vpprætaſt fra ſijnu Folke.
Og DROTTIN mællte vid Moſen/og ſagde/Tala þu vid Iſraelis Sonu/ z ſeig C
Blod z Mør fyrerbodid ad eta þu þeim/Þier ſklud eckert þ Feita eta af Vxunum/ Lømbum og Geitum. Enn þad Feita
af Hrænu/og huad ſem rifed er af Villudyrum/þad meige þier hafa ydur til allshattadrar
Nytſemdar/Eñ eige ſklu þier eta þ. Þui huør ō etr þ Feita af Fienadenũ/ þm ſem Drottne
Leuit. 13. 7 er giefen til Offurs/ſu Sæla ſk vpprætaſt fra ſijnu Folke. Eigi ſklu þier helldur eta Blod-
Deut. 12 id/huorke af Fie nie Fuglum/huar hellſt ſem þier bwed/ Huor ſu Sæl ſm̃ nockurn tijma etur
Gen. 9 Blod/hun ſk vpprætaſt fra ſijnu Folke.
Og DROTTIN mællte vid Moſen/ z ſagde/Tala þu vid Iſraelis Sonu/ og ſeig ſo/
Huor ſem vill færa PacklætisForn DROTTNI/þa ſk hñ bera mz ſier/ huad ō heyrer til
PacklætisOffrenu/fyrer DROTTNI. Enn hñ ſk bera þ fram mz ſiñe Hende/ til Off-
urs DROTTNI/ō er þad Feita a Bringuñe ſk hñ bera fram/ z Bringuna/ſo þ ſie ein
Vpplypting fyrer DROTtne. Og Preſturiñ ſk vpptendra þ Feita a Alltarenu/eñ Brin-
Preſtanna hlutdeilld gan ſk heyra Aaroni og hñs Sonum til. Og þeir ſklu giefa Preſtenum þañ hægra Bog/
til Vpplyptingar/af þeirra PackarOffre. Enn huor af Aarons Sonum ſem offrar Blod- D
enu/ af PacklætisForniñe/og þui enu Feita/hñ ſkal hafa þañ hægra Bog til ſijns hlutar/
Þui eg hefe tekid Veifunar Bringuna/ z Vpplyptingar Bogen fra Iſraelis Sonũ/af þra
PackarOffre/og hefe giefed Preſtenum Aaron og hanns Sonum þad / til eirnrar eilijfrar
Skickunar.
Þetta er Aarons og hñs Sona Smurning/af DROTTINS Fornfæringum/ a þm
Deige ſem þeir voru ſkickader til Kieñemansſkapar DROTTINS/ Þa er DROTT
IN baud/ a þm Deige/þa hñ ſmurde þa/þad honum ſkyllde giefaſt af Iſraelis Sonum/til
eins eilijfs Riettar/hia øllum þra Epterkomendum. Og þtta er Løgmal vm BreñeForner-
nar/MatFornernar/ SyndaFornernar/ SkulldaFornernar/ FyllingarForner/ og Pack-
lætisForner/ſem DROTTIN baud Moſe/vppa Sinai Fialle/þañ Dag/ſem hñ gaf hm̃
bijfalning til Iſraelis Sona/ad þeir ſkldu færa DROTTNI þeirra Forner/i Eydemør-
ku Sinai.

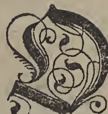
VIII.

G DROTTIN talade vid Moſen/ z ſagde/ Tak Aaron og hñs Sonu mz hm̃/ A
og þeirra Klæde og ſmurningar Oleum/og eirn Vxa til Syndoffurs/tuo Hrwta/ z
Exo. 28 29 eina Kørf mz oſyrt Braud/Og ſamanſafna øllum Almwganũ vtan fyrer Vitnis-
burdar Bwdardyrum. Moſes giørde ſem DROTTIN baud honum/ og ſaman

safnade öllū Almwganū fyrer Vitnisburdarbwdar Dyrunum/og sagde til þra/ Þetta er sem
DROTTIN hefur bodid adgiora.
Og hn̄ tok Aaron ꝛ hn̄s Sonu/ꝛ þuode þa i Vatne/Og færde hn̄ i Lijfkyrtilin̄/ꝛ vmgyrd
te hn̄ mz einu Bellte/ꝛ færde hn̄ i SilkeMottulin̄/og liet yfer hn̄ Lijfkyrtilin̄/og gyrdte hn̄ vt Aaron ꝛ hn̄s
an yf Lijfkyrtilen̄/Og hn̄ heingde Briostskiollden vppa hn̄/ꝛ i Briostskiollldin̄ Liosit ꝛ Riett Sona vijgsla
in̄/Og hn̄ sette Mitrid vppa hn̄s Hofud/og sette þa Gullspang af þre helgu Coronu framā
a Mitrid/a hn̄s Enne/Sem DROTTIN hafde bodit Mose.
B Og Moses tok smurningar Oleum/ꝛ smurde Tialldbwdena/ ꝛ allt þat sem þar var in̄e/
og vijgde þad. Og hn̄ stockte sio reisur a Alltarid þar af/ og smurde Alltarid/og allt þad sm̄ Smurningar
þar tilheyrde/Laugarkierid mz sijnum Fæte/at þat være vijgt. Og hn̄ hellte SmurningarO- vidsmiǒred
leo yfer Aarons Hofud/og smurde hn̄/so ad hn̄ være vijgdur/Og leidde Aarons syne þar ad/
ꝛ færde þa i Lijfkyrtla/ꝛ gyrte þa mz Bellte/ꝛ sette Hwfurnar vpp a þa/ s̄ DROTTIN
hafde bodit honum
Og hn̄ liet leida eirn Vxa fram̄/til Syndaoffurs. Og Aaron og hn̄s Syner lögdu sijnar Synd Fornen
hendur yfer hn̄s Hofud/ og so var honum slatrad. Og Moses tok af Blodenu/ꝛ strauk þui Exo. 29
vm Alltaris Hornen/riett vm kring mz sijnum Fingre/og hreinsade Alltared. Og hn̄ hellte
C Blodenu nidur hia Alltarenu/hia þess Fæte/og vijgde þad til Forlijkunar. Og hn̄ tok allt þ
sem Feitt var af In̄eflunum/Lifrarnetiuna/og þau tuö Nyrun/mz Nyrnamörnum/ og vpp Bren̄e fornen
tendrade þad a Alltarenu. Enn Vxan̄ mz hn̄s Hwd/Kiot og Myke/brende hn̄ mz Ellde fy
rer vtan Herbwdernar/so sem DROTTIN hafde bodid hm̄.
Og hn̄ leidde eirn Hrwt fram̄ til Bren̄eOffurs/og Aaron ꝛ hn̄s syner logdu sijnar hen
dur yfer hn̄s Hofud/og so var honum slatrad. Og Moses stockte Blodenu kringum All-
tarid/Og hio Hrwtin̄ i Stycke/og vpptendrade Hofudid/Stycken ꝛ Kroppen̄/ En̄ hn̄ þuode
In̄eflen ꝛ Beinen i Vatne/ꝛ vpptendrade so allan Hrwten a Alltarid. Þad var eitt Bre-
D nneOffur/eirn sætleiks Ilmur / og eirn Elldur fyrer DROTTNI / sem DROTTIN
hafde bodid honum.
Hn̄ leidde og þan̄ fyllingaroffurs Hrwten fram̄. Og Aaron mz sijnum Sonum/lögdu Vpp fylling-
hendur yfer hn̄s Hofud/og so var honum slatrad. Og Moses tok af hn̄s Blode/ꝛ smurde ar Offrid
a Aarons hægra Eyrnasnepil/og a han̄s hægre Þumalfingur/og a hn̄s Hægre Þumaltꜳ.
Og hann leidde Aarons syne fram̄/og smurde af Blodenu/a þeirra hægra Eyrnasnepel/ og
a þeirra hægra Þumalfingur/og a þeirra hægre Þumaltꜳ/ Og dreyfde Blodenu riett vm
kring a Alltarenu
E So tok hn̄ þad ed Feita/og Rouna/og allan̄ Mören/og Lifrarnetiuna/og bæde Nyrun/ꝛ
þad Feita þar mz fylgde/ og þan̄ hægra Boogienn. Þar til tok han̄ ꝛ af Körfinne/ þess
osyrda Braudz/fyrer DROTTNI/ osyrda Köku eina /og eina Köku af þui Braude sem
meingat var mz Oleo/og eirn Leif/ og lagde þetta ofan a þad Feita/ og ofan a þann hægra
Boogien̄/Og fieck Aarone og hn̄s Sonum þad allt saman i hendur/og veifade þui til Veif-
unar fyrer DROTTNE. So tok hn̄ þad allt saman aptur af þeirra Hondū/og vppkueik
te þad a Alltarenu/ofan vppa Brennefornin̄e/ þui þad er eitt FyllingarOffur / til eins sæts
Ilms/ eirn Elldur fyrer DROTTNI. Og Moses tok Bringuna/og veifade mz Veif-
F ingu/fyrer DROTTNI/af FyllingarOffurshrwte/ Og þad fieck Moses i sinn part/sem
DROTTIN hafde boded honum.
Og Moses tok af SmurningarOleo/og af Blodinu af Alltarenu/ ꝛ stauckte a Aaron
og a hn̄s Klæde/a hn̄s Sonu og a þeirra Klæde/ og vijgde so Aaron/og han̄s Klæde/hanns
Syne og þeirra Klæde mz honū/ Og sagde til Aarons og hn̄s Sona/Matgiörid Kiötid fyr-
er vtan Vitnisburdar Bwdardyrnar/og etid þad i sama stad mz þui Braude/sm̄ er i Fylleoff-
ursins Körf/sem mier er bijfalad og sagt/ad Aaron og hn̄s Syner skulu eta þad. En̄ huad
sem leyfist af Kiötenu og Braudenu/þad sklu þier vppbren̄a mz Ellde. a (Fylltar)
G Og i sio Daga sklu þier ecke ganga vt vm Vitnisburdar Bwdardyrnar /fyrr enn ydar Hendr ad fylla/
Fylloffurdagar eru fullkomner/Þuiad ydar hendr eru a fylltar i sio Daga/so sem nu er skied er Ebreskt Mal
vppa þennan Dag. DROTTIN bijfalade so ad giora/ vppa þad ad þier skulud vera tæke/og var sierk
forlijkter/Og þier skulud vera sio Daga fyrer Vitnisburdar Bwdardyrunum/Dag ꝛ Nott/ lig vijsa/ þ prest
Og sklud DROTTINS Vardhalldz giæta/so þier deyed ecke/ Þui so er þad mier boded. an̄a Hendr/ þa
Og Aaron og han̄s Syner giördu allt þad sem DROTTIN hafde bodid fyrer Mosen. þr voru vijgder/
voru fylltar af
Forninne fyrer
DROTTNE

IX.

SyndaForn
BrenneForn
Packlætis Forn
MatarForn

G a þeim Attunda deige kallade Moses Aaron og hn̄s Syne/og þa ellstu af A
Jsrael/og sagde til Aarons/Tak þier eirn vngan Kalf / til Syndaoffurs/og
eirn Hrwt til Bren̄eoffurs/ huortueggia an Lyta/⁊ leid þa fyrer DRottenn.
Og tala vid Jsraels Sonu seigiande/ Taked eirn Kiarnhafur til Syndoff-
urs/⁊ eirn Kalf/⁊ eitt Saud huortueggia Veturgamallt/Lytalaust/til Bre-
n̄eoffurs/ og eirn Vxa ⁊ eirn Hrwt til Packaroffurs/suo vier kun̄um ad forn
fœra DROTTNI/ og eitt Matoffur blandad m̄z Oleo / Þuiad DROTTJN mun i
Dag birast fyrer ydur.

Aarons fyrsta Fornfæring fyrer sig og Folked

Og þeir toku þad sem Moses hafde boded/vtan fyrer Vitnisburdar TialldbwdarDyrū.
Og allur Søfnudurin̄ gieck fram̄/ og stod fyrer DROTTNI. Þa sagde Moses/ Þetta
er ꝥ s̄ DROTTJN hefur bodid ad giøra /Og so sk Dyrd DROTTJNS birtast ydr. B
Og Moses sagde til Aarons/Gack fram̄ til Alltarisins/og fær þina Syndaforn/og so þijna
Brenneforn/og giør eina forlijkun fyrer þig og fyrer Folked/Og fær sijdan Folksins Forner/
⁊ bid fyrer þeim/ so s̄m DROTTJN hefur boded

Og Aaron gieck til Alltarisins/og slæfde Kalben̄ til sijns Syndaoffurs. Og han̄s Syner
baru Bloded til hn̄s/og hn̄ drap sijnum Fingre j Bloded/⁊ reid þui a Horn Alltarisins/ ⁊ hell
te Blodenu nidur hia Alltarisins fæte. Enn Feitena/og Nyrun/og Lifrarnetiuna til Synd
aoffurs/vpptendrade han̄ a Alltarenu/sem DROTTJN baud Mose. Enn Kiøtid og skin̄-
ed brende hn̄ m̄z Ellde fyrer vtan Herbwdernar.

Sijdan slatrade hn̄ Bren̄eforninn̄e. Og Aarons syner baru Blodid til hn̄s/og hn̄ støckte C
þui riett vm kring Alltarid. Og þeir baru BrenneFornena til hn̄s høggna i stycke/og høf-
udid. Og hn̄ vpptendrade þad a Alltarinu/og hn̄ þuode Jnn̄iflen og Beinen/og brende þad of
an a Bren̄eoffrid a Alltarinu

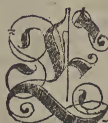
Sijdan bar hn̄ Folksins Forn fram̄/Og tok Kiarnhafurinn/sem var Folksins Syndoffur
og slatrade honum/og giørde eitt Syndoffur þar af/so sem adur. Og hn̄ bar Brenneoffred
fram̄/og giørde vid ꝥ sem skickad var/Og hn̄ bar Matoffrid fram̄/og tok sijna Hønd fulla/⁊
vpptendrade þad a Alltarenu/ad auk Morgunsins Brenneoffurs.

Sijdan slatrade hn̄ Vxanum og Hrutnum/til Folksins Packlætisoffurs. Og han̄s Sy
ner baru Bloded til hn̄s/þui støckte hn̄ riett vm kring a Alltarid/Enn þad Feita af Vxanū D
og Hrwtnum/ Rouna og þad feita a Jnneflunum/ og Nyrunum og Lifrarnetiuna/allt
þad Feita lagde hn̄ a Bringuna/og vppkueikte þad feita a Alltarinu. En̄ Bringun̄e ⁊ þm
hægra Boognū veifade Aaron til veifunar fyrer DROTTNI/ Lijka sem DROTT-
JN hafde bodid Mose.

Og Aaron vpplypte sinne hende til Folksins/og blessade þad/og gieck so ofan þa hn̄ hafde
giørt Syndoffrid/Brenneoffrid/og þackaroffrid. Og Moses ⁊ Aaron geingu jnn i Vitnis
burdarins Tialldbwd/ Og þa þeir geingu vt aptur/ blessudu þr Folked. Þa opinberade
sig Dyrd DROTTJNS fyrer øllu Folke/Þui Ellldurin̄ kom fra DROTTNI/⁊ vpp
brende Bren̄eFornena og þad Feita a Alltarenu. Enn sem allur Lydurin̄ sa þad/vard hann
miøg gladur/og fiell fram̄ a sijnar Asionur.

X.

Ellldur bren̄er Nadab og Abihu

NN Aarons Syner/Nadab og Abihu/toku huor sitt Glodar Kier/ ⁊ løg- A
du Elld þar i/⁊ løgdu Reykelse þar a/og baru annarligan Elld fyrer DR-
OTTJN/huad hn̄ hafde ecke boded þeim. Þa kom þar eirn Ellldur fra
DROTTNI/og brende þa/so þeir dou fyrer DROTTNI. Þa sag
de Moses til Aaron/Þetta er nu þad sem DROTTJN hefur sagt/ Eg
mun Heilagur verda a þeim s̄m nalgast til mijn/⁊ eg vil vera Dyrdarligur
fyrer øllu Folke. Og Aaron þagde.

Leuit. 16
Num. 26

Enn Moses kallade Misael ⁊ Elzaphan/ s̄ voru syner Vsiel/ Aarons Fødr Brodurs/⁊
hn̄ sagde til þeirra/Gangid fram̄/og berid ydar Brædur burt af Helgedomenum/vt fyrer Her
bwdernar. Og þeir foru til/og baru þa vt fyrer Herbwdernar/iklædda þeirra Lijnkyrtlum/
sem Moses hafde sagt.

Þa

Þa sagde Moses til Aarons/og hanns Sona Eleazar og Ithamar / Þid skulud ecke ber giøra ydar Høfud/ eigi helldur i sundr rijfa yckar Klæde/so þid deyed ecke/ z ad þr kome ecke Reide yfer allan Søfnuden/Latid yckr Brædur af øllu Israelis Hwse grata yfer þessum Bruna/s DROTTIN hefur giørt. Enn þid skulud ecke ganga vt af Vitnisburdar Bwdardyrum/ so þid skulut ecke deyia/ Þuiad DROTTINS SmurningarOleum er a ydur. Og þeir giørdu sem Moses baud.

C Enn DROTTIN talade vid Aaron/og sagde/Þu og þijner Syner mz þier skulu ecke Vijn z afeingur Drykur Prestunum fyrerbodinn
drecka Vijn/eda noc kurn annan afeingan Dryck/ þa þier ganged i Vitnisburdarbwdena
so þier skulud ecke deyia/Þad skal vera eirn eilijfur Riettur/ hia øllum ydar Epterkomendū.
So þier meigid giøra Grein a millū þess sem er Heilagt eda oheilagt/ og j millū þess Hrei Ezech. 44
na z Ohreina/ Og ad þier meigid læra Israelis sonu alla þa Doma/ sem DROTTIN 1 Tim. 3
hefur bodid ydur fyrer Mosen. Tith. 1

Og Moses talade vid Aaron/og vid hās Sonu Eleazar z Ithamar sem epter voru/Takid þad Matoffur sem ad leyfdist af Herrans Offre/ z etid þad osyrt vid Alltarid/Þui þad er allra Helgasta. Enn þier skulut eta þad i einum Helgum stad/Þui þad er þin Riettur/ og þinna Sona riettur/af Herrans Offre/Þui so er mier bodid. Eñ Veifunarbringuna/og vpplyptingar Boogenn skalltu og þijner Syner/ og þijnar Dætur mz þier eta / i einum hreinum stad/Þuiad þier og þijnum Sonum er suoddan Riettur giefinn/ af Israelsbarna Þacklætis
D Offre/ Þui opplyptingarboogeñ/ og Veifunar Bringuna/ og Mørenn bera þeir fram/suo
þui sie veifad til eirnrar Veifunar/fyrer DROTTNI/ Þui heyrer þad þier / og þijnum
Sonum til/mz eilijfum Riettindum/suo sm̄ DROTTIN hefur boded.

Og Moses leitade epter Hafrenum/sem fornfærdur hafde verid/til Syndaoffurs/ og fañ hñ vppbrendan/Og hñ vard reidur vppa Aarons Syne/Eleazar og Ithamar/ þeir sm̄ þa eplifdu/ og sagde/ Þui hafe þid ecke etid Syndaoffrid/a einum helgum stad / þui þad er þad allra Helgasta? Og hñ hefur giefed ydr þad/ad þier skulud bera Almugans Synder/so þier bidiet fyrer þeim fyrer DROTTNI. Siaed/ hañs Blod er ecke komid jnn i Helgedomen/ þier skylldud hafa etid hañ i Helgedominum/ suo sem mier er bifalad. Enn Aaron sagde til Mosen/ Sia/ i Dag hafa þeir offrad sijnu Syndaoffre/og sijnu Brenneoffre/fyrer DROTTNI/enn mig hefur hent sem þu sier/og hefda eg etid af Syndaoffrenu/ munde þ hafa þocknast fyrer/ DROTTNI. Eñ þa Moses þ heyrde/þa liet hñ þad so vera.

XI.

A OG DROTTIN mælte vid Mosen z Aaron/og sagde til þeirra/Talid vid Israels sonu og seigid/ Þesse eru þau Kuikinde sem þier skulut eta/a medal allra Dyra a Jordunne. Allt þad sem hefur Klaufer og jortrar a medal Dyranna/ þad skulu þier eta. Enn huad sem jortrar/ og hefur ecke Klaufer/ sem er Vlfallden/ þad er ydur Ohreint / Og ecke skulu þier eta þad

Hrein og Ohrein Kuikinde hia Gydingum

og ohrein eta þad. Kunisen tyggur Jortur/ enn hefur þo ecke Klaufernar/ þar fyrer er hañ Ohreiñ
Hieren jortrar/eñ hañ hefur þo ecke Klaufer/ og þui er hañ ydur ohreiñ. Suijnid hefur
Klaufernar/enn þad jortrar ecke/og þui ſkal þad vera ydur ohreint. Þier ſkulud ecke eta af
þeirra Kiøte/og ei helldur ſnerta vid þeirra Hræ/Þui þau eru ydꝛ ohrein.

Enn þetta ſkulu þier eta/af þui ſem er i Vatnenu/Allt þad ſem hefur Sundugga z Hrei B
Hreiner og ohreiner Fiſkar ſtur/i Vatnenu/i Sionum og Vøtnum/þad ſkulu þier eta. Eñ allt þad ſm̃ ecke hefur Sūd
Vgga og Hreiſtur/i Sionum og Vøtnunum/a medal alls ſem ſig hrærer i Vatnenu/ og þ
ſem lifer j Vatnenu/þad ſkal vera ydur ſuiuirdeligt/So þier ſkulud ecke eta af þeirra Kiøte/
og þier ſkulud fordaſt þeirra Hræ/Þui allt þad ſem ecke hefur Vgga og Hreiſtur i Vatnenu
þad ſkulu þier fordaſt.

Eñ a medal Fuglaña ſklu þier þeſſa fordaſt ſo þier þa ecke etid/Aurnena/Haukeñ/ Hali-
Ohreiner Fuglar æetum/Giodeñ z allt hñs kyn/Gameñ/Og alla Hrafna mz ſiñe tegund/Struzfuglen/Natt-
ugluna/ Gauken/ Valen z allt Valakyn/ Steinuglan/ Alften/ Hornuglan/Flædarmwſen
Mwſarbrodurinn/Tranan/ Orriñ/ Hegriñ mz ſinne tegund/ Vpupa/og Sualan/ Og allt C
þad ſem hræriſt a medal Fuglaña/og ſkrijdꝛ a Fiorum Footum/þad ſkal vera ſuiuirduligt fyr
er ydur.

Þo ſkulu þier eta af þeim Fuglum ſem hræra ſig/ og ganga a Fiorum Footum/ og hoppa
† Locuſta ecke a Jorduñe mz tueimur beinum/af þeim ſømū meige þier eta/ ſem er † Arben mz ſinne
tegund/ og Selaam mz ſinne tegund/og Hargel mz ſinne tegūd/og Hagab mz heñar tegund.
Enn allt añad þad ſem hefur fiora Fætur a medal Fuglaña/ þad ſkal ydur vera ſuiuirdeligt/
og þier ſkulud hallda þad ohreint. Og huer ſem ſnertur vid ſoddan eitt Hræ/hñ ſkal vera O- D
hreiñ til Kuelldz/Og ef eiñhuer ber nockud af þeirra Hræe/hñ ſkal þuo ſijn klæde og vera O-
hreiñ til Kuelldz.

Þar fyrer ſkulu øll Dyr ſem hafa Klaufer/ og ecke jortra/vera ohrein fyrer ydur. Og
Ohrein Dyr huor ſem ſnerter þau/hñ ſkal vera Ohreiñ. Og allt þad ſemg eingur a ſijnum Hrømum/
a medal þeirra Dyra ſem ganga a fiorum footum / ſkal vera ydꝛ ohreint/Og huor ſem ſnertꝛ
nockud Hræ hñ ſk vera ohreiñ til Kuølldz / Og huør hañ ber þeirra Hræ/hañ ſkal þuo ſijn
Klæde/ og vera ohreiñ til Kuellds/Þui ſuoddan er ydur ohreint.

Þeſſe ſkulu og vera ydur ohrein a medal Dyraña/ſm̃ ſkrijda a Jørduñe/ſem er/ Hreyſekø- E
tturiñ/Mwſen/Paddā/huort mz ſiñe tegūd/Þindſuijn/Camelion/Stellio/ Lacerta/z Molld
uarpan/Þetta er ydur ohreint/ a medal alls þeſſ ſem ſkrijdur/Huør ſem ſnertr vid þra Hræ/
hñ ſkal vera ohreiñ til Kuelldz/og allt þad ſem eitt ſuoddan dautt Hræ fellur yfer/ þa er þad
ohreint/huort helldur þad er TrieKier/ Klæde/ Skiñ eda Secker /og øll aunnur Kier/ſem til
nockurs gagns eru høfd/ſklu leggiaſt i Vatn/z er Saurugt til Kuelldz/þar epter er þ hreint.

Ef ſoddan eitt Hræ fellur i nockurs hættar Leirkier/þa er þad allt ohreint ſem i þui er/og
ſkal i ſundurſlaaſt/Kome ſoddan Vatn i nockurn Mat/þañ etiñ verdur/þa er hñ ohreiñ. Og
allur ſa Dryckur ſem drucken verdur/af ſuoddan Kiere/er ohreiñ/Og allt þad ſm̃ ſoddan Hræ
fellur yfer verdur ohreint/og ſkal vera ydur ohreint/ſie þ Ofn eda Ketell/ þa ſk þ j ſūdꝛ briota F
þui þ er ohreint/og ſkal vera ydur ohreint. Eñ þo eru Bruñar/Vppſpretꝛ z Læker hreiner/
Eñ huer ſm̃ ſnerter þeirra Hræ/hñ er ohreiñ.

Og ef nockut ſuoddan Hræ fellur a nockud Kornſæde/ʒ ſaad er/þa er þad þo hreint/ Enn ef
menn auſa Vatne yfer Sæded/og falle ſijdan nockud ſuoddan hræ þar yfer / þa er þad ydur
ohreint.

Þa nockurs hættar Kuikinde deyr/þad þier meiged eta/Og huer ſem kiemur vid þeſſ Hræ
hñ er ohreiñ til Kuelldz. Enn huer ſem etur af ſoddan Hræe/hñ ſkal þuo ſijn Klæde/og vera
ohreiñ til Kuelldz/Lijka og ſo huor ſem ſnerter ſuoddan Hræ/hañ ſkal þuo ſijn Klæde/og vera
ohreiñ til Kuelldz.

Øll Skridkuikinde a Jørduñe/ þau ſklu vera ydꝛ ſuiuirdulig/z meñ ſklu ecke eta þau/z G
allt þad ſem ſkrijdur a Kuidnum/og allt þad ſem geingur a fiorum eda fleirum Footum/a mz-
al allra þeirra Dyra ſem ſkrijda fram̃ a Jørduñe/ſkulu þier ecke eta / þui þad ſkal vera ydur
ſuiuirdiligt. Giøred ecke ydar Sæler ſaurugligar/og giørid ydur ecke ohreina a þeim/ſuo ad
þier ſaurged ydꝛ.

Þui eg er DROTTIN ydar Gud/þar fyrer ſkulu þier helga ydur/ſo þier ſieud Heila-
ger/þuiad eg er Heilagur. Og þier ſkulut ecke giøra ydr Saler ohreinar/a nockru ſkrijdan-
da Kuikinde ſem ſkrijdꝛ a Jørduñe/Þui eg er DROTTIN/ſm̃ vtleidde ydur af Egiptalan
de/til

de/til þess ad eg sie ydar Gud/Þar fyrer skulu þier vera Heilager/þuiad eg em Heilagur.
Þesse eru Logen/ vm Dyr og Fugla/ og allshættud Kuikinde i Vatnenu/og so vm all-
ra handa Kuikinde sem skrijda a Jørduñe/ So þier kunnid ad giora grein a millum þess sem
er Hreint & ohreint/ Og huor Kuikinde æt eru/og huor ad sie oæt.

XII

A G DROTTEN talade vid Mosen/ og sagde/Tala vid ~~Aarons~~ Israel Sonu/ — Løgmal þrær
seigiande/Nær ein Kuiña fær Gietnad/& fæder Sueinbarn/ Þa skal hun ve — sm̄ Sueinbarn eda Meybarn
ra siø Daga ohrein/so leinge sem hun er i sijnum Siukdome. Og a attun- — fæder
da deige skal vmskiera Yferhwd a þss Hollde. Og hũ skal vera heima i þria — & þria.
B tijge Daga/i Blode siñar Hreinsunar. Hun skal ecke koma vid nockud þad
sem Heilagt er/og ecke skal hun koma til Helgedomsins/fyrr eñ heñar Hrein
sunardagar eru endader. Enn ef hun fæder eitt Meybarn/þa skal hun vera ohrein tuær
Vikur/so leinge sem hun er i sijnum Siukdome/Og hun skal vera heima i sijnu Huse/ sex og
C Sextijgu Daga/i Blode heñar Hreinsunar.
Og þa heñar Hreinsunar dagar eru vte / fyrer Son eda fyrer Dottur / Þa skal hun bera
fram eitt Veturgamallt Lamb/til BreñeFornar/og eina vnga Dwfu/ eda eina Turtildw-
fu til Syndaoffurs/til Prestsins/ fyrer Vitnisburdarinstialldbwdardyrum. Hañ skal offra
D þui fyrer DROTTNI/og forlijka hana/Og suo er hun hrein af sijnum Blodlatsbrunne.
Þetta er Løgmal vm þa Konu sem fæder Son eda Dotter.
Enn hafe hun ecke til Lambid/ þa take hun sier tuær Turtildwfur/eda tuo DwfuVnga/
þañ eina til Breñeoffurs & þañ añan til Forlijkunaroffurs/ So skal Presturiñ † forlijka ha- — † bidia fyrer heñe
na/ so ad hun verde hrein.

XIII.

A G DROTTIN talade vid Mosen/og Aaron/og sagde/Þa nockur madr
fær Bolgu i sitt Holld/eda Klæda/eda huijtnar hñs Holld/ so sem þad villde — Spitelska a Mønnum
verda Spitelska/i hñs Hollde/Þa skal leida þañ mann fyrer Prestiñ Aar-
on/eda fyrer eirn af hñs Sonum a medal Prestaña. Og þa Presturiñ sier — Hier er augliost ad Moses kallar Spitelsku allra handa Skurþur/ Vos/ Klæda/edur Flecke/aþ huertium Lyt þra kañ ad koma edur einser ad sia sem Lykþra
Fleckeñ a hanns Hørunde/ ad harid huijtnar/ og ad þad er diupara til ad
sia/a þeim stad/enn añarstadar a hñs Hollde / þa er þad visseliga Lijkþra/
Þar fyrer skal Presturiñ skoda hñ & dæma hñ ohreinañ
Enn sie þar nockur huijtur fleckur a hñs Hørunde/ og er þo ecke diupara til at sia/ eñ hñs
annad Skinn a Hollдenu/og Harid huijtnar ecke/ Þa skal Presturinn byrgia hñ iñe i siø da
ga/Og skoda hñ a þeim siøunda Deige. Sie þad so ad Fleckuriñ blijfur samt/ sem fyrre syn
dist hñ/og hefur ecke iñetid sig a Holldenu/þa skal Presturiñ byrgia hñ iñe i adra siø Daga.
Og þa hñ skodar hñ enn i añan tijma/a þeim siøunda Deige/ og formerker hñ ad Fleckuriñ
er i burt horfen/og hefur ecke vijdar innetid sig a Holldenu/Þa skal hñ dæma hñ Hreinan ve-
ra þui þ er Klæde/Og hñ skal þuo sijn Klæde/og þa er hñ Hreiñ. Og ef sa Klæde etur sig
vijdara vt a Holldenu/sijdan hñ var skodadur af Prestinum/og dæmdur hreiñ/ enn er nu i añ
an tijma skodadur af Prestenum/Og ef Presturiñ sier þat at Klædeñ hefur etid sig vijdara iñ
i Holldед/þa skal hñ dæma hñ ohreinañ/þui þat er vissuliga Spitelska.
B Ef nockur Spitelsk Akoma er a Mañenum/þa skal leida hñ til Prestsins. Og nær hañ
sier og formerker/ad þar er huijtt vpphlaupet a Skinnenu/og at Hærit huijtnar/og Hørun-
det er raudbolgid/þa er þad vissuliga ein gamul Lijkþra i hñs Hollde. Þar fyrer sk Prestur
inn dæma hñ ohreinan/og ecke byrgia hñ inne/þui hñ er alla reidu ohreiñ.
Enn þegar Spitelskan brijst vt i Holldenu/og hylur allan Lijkaman/fra Høfdenu allt til
Footanna/allt þad sem Presturiñ ma sia mz Augunum/Sier þa Presturiñ og fiñur ad Spi-
telskan hefur hulit allt hñs Holld/Þa skal hñ dæma hñ hreinañ/þuiad þad er ordit allt samã
huijtt a honum/þui hñ er hreiñ. Enn er þad rautt Hørund bolgid a þeim Deige sem hñ er
skodadr/þa er hñ ohreiñ/Og þa Presturiñ sier þ raudbolgid Hørũd/þa sk hñ dæma hñ ohrei
nañ/þt hñ er ohreiñ & þ er vijst Spitelska. Eñ ef þ raudbolgna Hørundid vmbreytist & ver-

dur hvijtt/Þa skal hn̄ koma til Prestsins/Og þa Presturin̄ skodar og formerker/ ad Akoman̄
er orden hvijt/ Þa skal hn̄ dæma hn̄ Hreinan̄/þui hn̄ er hrein̄.

Vaxe þar Kyle a nockurs mans hwdar Hollde/og læknast aptur/og þar kiemur vpp sijd-
an nockud hvijtt i þeim sama stad/eda verde þar hvijtraudur Fleckur/han̄ skal skodast af Pre-
stenum/Siae þad Presturin̄ ad þat er diupara at sia/enn hn̄s an̄ad Holld/& ad Hærid er or- E
ded hvijtt/Þa skal hn̄ dæma hn̄ ohreinan̄/Þuiad þar er vijst ein Spitelsk Akoma orden af þui
Kyle. En̄ siae Presturin̄ og finne ad Hærid er ecke hvijtt/og ad þad er ecke diupara enn an̄at
hn̄s Holld/& er horfed/Þa sk hn̄ byrgia hn̄ in̄e i siø Daga. Og ef ꝥ etur sig þa vijdara vt
i hn̄s Hollde/Þa skal hn̄ dæma hn̄ ohreinan̄/þui þad er vissuliga Spitelsk Akoma. En̄ blij-
fe hvijte Fleckur so samt/ & etur ecke vijdara vm sig/þa er ꝥ Vrid af Kylenu/& Presturin̄ skal
dæma hn̄ hreinan.

Þegar nockur brenner sig a Ellde a skin̄enu/og þad Holld er bran̄ hefur Rautt edur Hvijtt
Vr/og Presturinn skodar hn̄/og formerker ad Harid er orded hvijtt a þeim stad sem bran̄/ og
er diupara til ad sia/helldur en̄ annad Holld/Þa er þar san̄liga orden ein Spitelska af þeim
Bruna/Þar fyrer skal Presturinn dæma hn̄ ohreinan/þui þad er Spitelskt teikn. Enn siae
Presturin̄ og finne/ad hærid a ꝥm stad hefur ecke vmskipist i hvijtt/og er ecke diupara en̄ an̄-
ad Holld/og er þar mz i burt horfed/Þa skal hn̄ byrgia hn̄ inne i siø Daga/og þann siøunda
Dag skal hn̄ skoda hn̄/Hafe þat þa vijdara vtetid sig a hn̄s Hollde/Þa skal han̄ vrskurda hn̄
ohreinan/Þui þad er Spitelska. Enn hafe þad verid kyrt a þeim bruna stad/og ecke vijdara D
etid sig j Hollded/ og er þar mz horfed/ þa er þad Vr af Brunanum/ Og Presturinn skal
dæma hn̄ hreinan/þui þad er eitt Vr af þeim Bruna.

Verde nockur madur eda Kuinna skurfottur a Høfdenu/eda i Skeggenu / og Presturinn
skodar Teiknid/og finnur ad sa blettur er lægre helldur en̄ annad Holld til ad sia/og Hæred a
sama stad er gult & þunt/Þa skal hn̄ dæma hn̄ ohreinan̄/þui þad er Spitelsk Skurfa a Høf
denu eda i Skeggenu. En̄ siae Presturin̄ ad Skurfan er ecke lægre til ad sia helldr en̄ Hollded
og hærid er ecke suart/Þa sk hn̄ byrgia þann inne i siø daga. Og þa hn̄ skodar þad a enum
siøunda deige/og formerker ad sama Skurfa hefur ecke vijdar jnnetid sig/og þar eru eingen
gul hær/og Skurfan er ecke diupare til ad sia enn annad Holld/Þa sk hn̄ raka sier / þo han̄
rake ecke Skurfuna. Og Presturin̄ skal lyckia hn̄ inne aptur i adra siø Daga/ Og þa han̄
skodar hn̄ a þann siøunda Dag/og formerker ad skurfan hefur ecke vijdar vtetid sig a Holld-
enu/og ad þat er ecke diupara til ad sia enn annarstadar a Holldenu/Þa skal Presturinn seig-
ia hn̄ hreinan/og hn̄ skal þuo sijn Klæde/þui hn̄ er hrein̄. Enn sie þad so/ad Skurfan ete
sig vijdara vt a Holldenu/sijdan hn̄ er dæmdur hrein̄ / og Presturin̄ sier þad/ og formerker ad E
Skurfan hefur so vijdara inn etid sig a Holldenu/þa sk hn̄ ecke meir leita þar epter/ef Hared
er gult/þui hn̄ er ohrein̄. Enn sie Skurfan kyrr fyrer hn̄s Augum/og þar er suart hær vpp
a vaxed/ þa er Skurfan læknud /og han̄ er hreinn / Og þar fyr° skal Presturin̄ seigia hann
Hreinann.

Nær eirn Madr eda Kuinna/hefur nockurn hvijtan Fleck a Hwd sijns Holldz/ og Prest-
urinn skodar þad sama/ad sa hvijte Fleckur i burt hverfur/þa er ein hvijt Skurfa vppuaxen
i Skinnenu/& hn̄ er hrein̄.

Enn nær hæred fellur af nockurs mans Høfde/so hn̄ verdur skøllottur/hn̄ er hrein̄. Falle
þad honum framan af Høfdenu/ og þad verdr glærotid/ þa er han̄ hrein̄. Enn vaxe þar a
þeim berskøllotta/eda huar hn̄ er rotin̄/eirn hvijtur eda raudr Fleckur / þa er þar Spitelska
vpprunnen a þeim hærlausa/eda a þui skøllotta Høfde. Þar fyrer sk Presturin̄ skoda han̄/
og þa hn̄ formerker ad hvijtur eda Raudr Fleckur er komin̄ a þui Glærotna eda Skøllotta
høfde/og þad er ad sia so sem Lijkþra a Skinnenu/þa er hn̄ Spitelskur og ohrein̄/Og Prest-
Teikn & skil-
n : dur. þeirra
Lijkþrau þra
ødrum mønnum
urin̄ sk seigia hn̄ ohreinan/fyrer saker þuilijks merkis/ sem er a hn̄s Høfde.

Enn huer sem þar er nu Lijkþrær/Hn̄s Klæde sklu vera sundr rifen/ og hn̄s Høfud bert/ F
enn Mun̄urin̄ huldr/og sk kallast mz øllu ohrein̄. Og so leinge sem þad Teikn er a honum
sk hn̄ vera ohrein̄/Hn̄ skal bua alleina/& hn̄s Heimile skal vera fyrer vtan Herbwdernar.

Spitelsku
Teikn a Klæd-
unum
Sie þar nockud spitelskt Teikn a nockru Klæde/huort helldr ꝥ er a Vllu eda Lijne/a vppe
støduñe eda fyrervafenu/huort helldr þad er af Lijne eda af Vllu/eda a Skinne/eda a sierhu-
iu þui sem giort er af Skinne. Og þa ꝥ Teikn er bleikt eda rautt/a Klædenu eda Skinne-
nu/eda a Vppestodunne/eda a Fyreruafenu/eda a nockrum hlut sem giørdr er af Skinne/ ꝥ
er vijst eitt spitelskt Teikn/Þar fyrer sk Presturin̄ skoda þad. Og þa hn̄ sier Teikned/ þa
skal

ſk hñ loka þad inne i ſiø Daga. Siae hañ þad a hinum ſiøunda Deige ad Teikned hefur vijdara etid ſig iñ a Klædenu/a Þrædenum/eda a Fyreruafenu/a Skinnenu eda a nockru þui ſem giørt er af Skinne/Þa er þad eitt ętande ſpitelſkt Teikn/ og er ohreint. Og mann ſk brenna þad ſama Klæde/eda Þræden/eda Fyreruafed/huort þad er helldr af Vllu eda af Lijne/eda huada Skinnavøru þad er/ a huoriu ad ſoddan Teikn er/ Þui þad er ſpitelſkt Teikn ꝫ ſk vppbreñaſt i Ellde.

Eñ ſiae Preſturinn ad Teiknid hefur ecke etid ſig vijdara iñ a Klædenu/eda a Þrædenū/
G eda a Fyreruafenu/ eda a huada Skiñaveru þad er/Þa ſk hañ ſkipa at þuo þad/ſm̄ Teikned er a/og lycktc þad inn i adra ſiø Daga. Siae þa Preſturiñ eptera/ þa teikned er þueiged/ad þ hefur eige vmbreytſt/fyrer hn̄s Augum/hefur og ecke vijdara innetid ſig/þa er þ ohreint/og ſkal brennaſt i Ellde/þui þad hefur diupt innetid ſig/og giert þad klædugt. Enn nær Preſturiñ ſier/ad Teikned er horfed/epter þ þ er þueigid/ þa ſk hñ rijfa þ af Klædenu/af Skiñenu/af Þrædenū eda Fyreruafenu/ Vill þ eñ briotaſt vt aptr a Klædenu/ a Þrædenū/a Fyreruafenu/ꝫ a allſhattudu ſkiñvøke/þa er þ fleckr/ ꝫ ſk breñaſt i Ellde þr ſoddā Teikn er. Eñ ſie þ Teikn geinged af Klædenu/af Þrædenū eda af Fyreruafenu/eda af øllu þui ſm̄ giort er af Skiñe/ ſijdan þ var þueigid/ þa ſk þ þuoſt aptr/ꝫ ſo er þ Hreint. Þetta er Logmalid vm Spitelſktteikn/a Klædunū/huort helldr þau eru af Vllu eda Lijne/a Þrædenū a Fyreruafenu/ꝫ a øllu þui ſem giørt er af Skinne/til ad ſeigia þad hreint eda ohreint.

XIIII.

OG DROTTIN talade vid Moſen og ſagde/Þetta er Løgmaled yfer þm̄ Lijkþra/ þa hañ ſk hreinſaſt. Hñ ſk koma til Preſtſins/og Preſturiñ ſkal
A ganga vt af Herbwdunum/og ſkoda huornen þad Spitelſku teikn er læknad a þeim Lijkþra. Og hañ ſk bioda þeim ſem hreinſaſt ſkal/ad taka tuo lifande Fugla/ſem hreiner eru/og Cedrus Trie/og Purpura Vll/ꝫ Iſop. Og hñ ſk bioda ad ſlatra ødrum Fuglinum/i einu Leirkiere/hia einu rennanda Vatne. Og hñ ſk taka þañ lifanda Fugl/mz Cedrus Trienu/Purpura Vllu/og Iſopo/ ꝫ drepa þui i Blod þeſſ ſæfda Fugls/hia þui rennanda Vatne/ꝫ ſtockua ſio ſinnum yfer þañ ſem hreinſaſt ſk af Lijkþrænne/ Og hreinſa hñ ſo/og læta þañ lifanda Fugl fliuga lauſan i burt. | Hreinſan fra Lijkþrau | Math. 8 | Marc. 1 | Luc. 5

Enn ſa ſem hreinſadr er/ſk þuo ſijn Klæde/og raka allt ſitt Hær af/ og lauga ſig i Vatne ſo er hñ hreiñ. Sijdan gange hñ i Herbwdernar/Þo ſk hañ vera fyrer vtan ſitt Tiallд i ſiø Daga. Og þann ſiøunda Dag/ſk hñ raka allt ſitt hær af ſijnu Høfde / Skiegge ꝫ Augnabrwm/ſo ad allt hn̄s Hær ſie afrakat. Og hñ ſkal þuo ſijn Klæde/og lauga ſinn Lijkama i Vatne/ ſuo er hñ hreiñ.

B Og a þeim ættunda deige ſk hñ taka tuø Lømb an Lyta/ og veturgamlan Saud Vankalauſan/ꝫ þria tijunda parta Hueitis Sarla til Matoffurs/ Blandad mz Oleo/ꝫ eiñ [a] Log Oleum. Sijdan ſk Preſturiñ ſkicka þann ſem hreiñ er giørdur / og þeſſa hlute fram̄ fyrer DROTTIN/vtan fyrer Vitnisburdar Bwdardyrunum. Og hñ ſk taka añad Lamb/ og offra þui til Skulld Offurs/mz þeim Log af Vidſmiøre/ og ſkal veifa þui fyrer DROTTNI/ og ſlætra ſijdan Lambenu/ þar ſm̄ vant er ad ſlætra Syndaoffrenu/ꝫ Breñe Forninne/ſem er/ a þeim Helgum ſtad. Þuiad lijka ſem Syndaoffred heyrer Preſtinum til/ſuo lijka og Skulldoffrid/Þui þ er þ allra Helgaſta.

Og Preſturinn ſk taka af Skulld Offurſins Blode/og ſtriuka þui a þañ hægra Eyrnaſnepel/a þeim ſem hreiñ er ordiñ/ og a hn̄s hægra Þumalfingr / og a hn̄s hægre Þumaltæ. Þar epter ſk hñ taka Vidſmiøred/af ſama Log/ꝫ læta þad i ſijna(þad er Preſtſins)vinſtre hønd/Og drepa ſijnum Fingre af ſinne hægre Hende i Oleum/ſem hñ hefur i ſinne Vinſtre Hønd/og ſtøckua mz ſijnum Fingre ſiø ſinnū af þui Vidſmiore/fyrer DROTTNI. Eñ af þui Vidſmiore ſem hñ hefur i ſiñe hende epter/ſk hñ ſtriuka a hn̄s hægra Eyrnaſnepel ſm̄ er ordeñ hreiñ/og a hn̄s hægra Þumalfingr/ꝫ a hañs hægre Þumaltæ/ofan a Skulldoffurſins Blod. Enn þat ſem afgeingr af þui Vidſmiøre i hn̄s Hende /þad ſkal hañ læta vpp a
C hn̄s Høfud ſem hreiñ er ordeñ/og forlijka hñ ſem hreiñ er orden/fyrer DROTTNI. Og hñ ſkal giøra Syndoffred/og forlijka hñ ſem hreiñ er ordiñ/vegna hn̄s ohreinleika. Og ſijdan hñ

[a] (Log) Kallaſt litill Mæler hia Ebreſkū/witamenn ei huad ſtor hñ war. Suer hallda ad i. Log take ſex Hænu Egg. Niu Hænu Egg ganga i wora Mørk/med oſſ/ þa er Log tueir hluter wr Mørk

dan skal hñ slatra Breñeforninne/og sk offra henne a Alltarid/mz Matoffrenu/ og forlij-
ka hñ/⁊ so er hñ hreiñ.

Løgmal fyrer þa Fatæku sem hreinsast — Enn sie hñ Fatækur/ og giete ecke vtuegad so miked mz sinne hende/ Þa sk hañ taka eitt
Lamb/til eins Skulldoffurs/til Veifunar/ og forlijka hñ/og eñ tiunda part HueitisSarla/
blandad mz Vidsmiøre/til Matoffurs/og eirn Log Oleum / og tuær TurtilDwfur /eda tuo
DwfuVnga/ sem hañ kann ad vtuega mz sinne hende/ad eirn sie til SyndaOffurs/ eñ añar
til Brennefornar/Þetta sk hñ bera til Prestsins/ fyrer DROTTIN/ vtan fyrer Vitnis-
burdar Bwdardyrunum/ þañ attunda dag epter sem hñ er ordiñ hreiñ.

Þa sk Presturiñ taka Lambed til SkulldOffursins/og þañ Log Oleum/ og sk veifa þui D
øllu fyrer DROTTNI. Og skal slatra Lambenu til Skulldoffursins/ og taka af sama
Skulldoffursins Blode/og smyria a hñs hægra Eyrnasnepel/sem er ordiñ hreinn/og a hañs
hægra Þumalfingr/og a hñs hægre Þumaltæ. Og hñ sk lata af Vidsmiøre i sijna(þad
er i Prestseñs)vinstre Hønd/og støckua mz sijnum Hægre handar Fingre af þui Oleo/sem er
i hñs vinstre hende/siø sinnum fyrer DROTTNI.

Enn hñ sk støckua af þui sem hñ hefur epter i sinne hende/a hñs hægra Eyrnasnepel/sm̄
hreiñ er ordinn/og a hñs hægra Þumalfingr/⁊ a hñs hægre Þumaltæ/ofan a Skulldoffur-
sins Blod. Enn huad sem þa epter er af Oleo i hñs Hende/þad sk hñ lata vppa hñs Høf-
ud sem hreiñ er ordeñ/til ad forlijka hñ fyrer DROTTNI. Sijdan sk hñ giora eitt Syn
daOffur/af annare Turtildwfunne/eda DwfuVnganum/ so sem hñs hønd kuñe af vtue-
† Bidia fyrer hm̄ — ga/og eitt Breñeoffur af þeim ødrum/mz Matoffrenu/ Og Presturinn sk so forlijka hñ fyr
er DROTTNI/sem hreiñ er ordinn. Þetta sk vera Løgmaled vm þañ Lijkþra/ sm̄ ecke E
kann ad vtuega mz sinne Hende/þat sem heyrer til hñs Hreinsunar.

Spitelska i Hwsum — Og DROTTIN talade mz Mosen og Aaron/og sagde/Þa þier komid iñ i Canaans
Land/þat sm̄ eg vil giefa ydr til Eignar/Og eg sende spitelskt Teikn i nockurt Hws/vt i ydar
eigenligu Lande/Þa sk sa koma sem Hwset a/og auijsa Prestinum og seigia/ Mier synist ad
þar sie komit spitelskt Teikn iñ i mitt Hws. Sijdan sk Presturiñ bioda at þeir rydie hwsit/
adr enn Presturiñ kiemr þar inn ad skoda Teiknid/so þad verde ecke allt saman ohreint sem i
Hwsenu er/Þui næst sk Presturiñ fara þar iñ ⁊ skoda Hwsit.

Og þa hñ skodar Teikned/og formerker ad þar eru gular eda Raudar Holur a Veggnū
i Hwsenu/ suo ad þat er diupara til ad sia enn Vegguriñ sialfur/Þa skal hañ ganga vt af
dyrum Hussens/og byrgia Hwsid aptur i siø daga. Og þa hañ kiemr aptur a þeim siøunda F
Deige/⁊ sier ad Teikned hefur vijdara iñ etid sig a Veggiunum i Hwsenu/Þa sk hañ skipa
ad briota þa Steina vt/sem Teikned er a/og kasta þeim vt vr Stadnum/i eiñ ohreinan stad.
Sijdan sklu meñ skafa Hwsed allt vm kring innan til/og kasta þui Kalke sm̄ af er skafed vt
vr Stadnum/i eirn ohreinan stad/Og taka adra Steina/⁊ setia aptur i staden/⁊ so lijmkasta
Hwsid aptur mz ødru Kalke

Huernen spitelskt hus skal hreinsast — Enn ef sama Teikn kiemr aptur/og vtbryst i Hwsinu/epter ꝥ sem mañ hefur nidurbrotid
Steinana/ ⁊ so Lunkastad Hwsed ad nyiu/ Þa sk Presturiñ fara þar iñ. Og þa hñ sier ad
þat Teikned hefur vijdara iñetid sig/þa er þar sañliga ein fortærande Spitelska i Hwsenu/⁊
þat er ohreint. Þar fyrer sk nidurbriota Hwsid/Steina og Trie / og allt þad Kalk sem er i
Hwsenu/og bera þat vt vr Stadnum/a eirn ohreinan stad. Og huor sem geingr iñ i þad
Hws so leinge sem þad er til lukt/sa same er ohreiñ til Kuelldz. Eñ huer sem liggr eda etur
þar iñe/hñ sk þuo sijn Klæde.

Enn ef Presturiñ/þa hñ geingr þar iñ/sier ad Teikned hefur ecke etid sig vt vijdara i Hw G
senu/epter ꝥ sem Hwset var lijmkastad/ Þa sk hñ dæma þat hreint/þui Teiknet er læknad.
So sk hñ taka til Syndaoffurs fyrer Hwsid tuo Fugla/CedrusTrie/ og Purpura Vll/ og
Ysop/Og sk slatra ødrū Fuglenū i einu Leirkiere/hia reñanda Vatne/ Og sk taka Cedrus
Tried/Purpura Vllena/og Ysopen/⁊ þañ lifanda Fuglen/ ⁊ drepa ꝥssu i Blod hins sæfda
Fuglsins/hia þui reñanda Vatne/og støckua yfer Hwsed siø sinnum. Og suo sk hñ afley-
sa Hwsed mz Fuglsens Blode/og mz reñanda Vatne/medr þeim lifanda Fugle/mz Cedrus
Trienu/mz Ysopo og mz þeirre PurpuraVllu. Suo sk hañ lata þañ lifanda Fugl vt af
Stadnum fliuga frialsliga/huert hñ vill i Mørkena/og forlijka Hwsit/og so er þad hreint.

Þetta eru Løgen vm allshattadaLijkþra/ og heñar Teikn/⁊ vm Skurfu/og vm Spit
elsku a Klædunū/⁊ Husunum/⁊ vm Bolgr ⁊ Vos/ ⁊ marghattada Litu/so meñ meige vita/
nær nockut er hreint edr ohreint/ Og þetta eru Løgen vm Spitelskuna.

Og

XV.

A DRottinn talade vid Mosen ⁊ Aaron/og sagde/Seiget Israels so-
num/og taled so til þeirra. Nær þar rennr Blod af nockurs mans Hollde/
hñ er ohreiñ/Eñ þa er hñ ohreiñ af þeirre Afrꝏs/ nær hañs Holld væger
eda suellur þar af/ Allt þ sem hñ liggr a/ og allt þ hañ situr a verdr ohreint/
Og huer sem snertur hñs Sæng/hñ skal þuo sin Føt/og lauga sig i Vatne/
og vera ohreiñ til Kuellds

Lijkþra/og önnur fleire Saurugleike Mannsins Lijkama

Og huor sem setur sig nidr þar sem hñ hefur adr setid/hñ sk þuo sijn Klæde/ og lauga sig
i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds. Huor sem snertur hñs Holld/hañ sk þuo sijn Klæde/og
lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds. Ef hñ spyter vppa nockurn þañ sem er hreiñ/
þa sk sa þuo sijn Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds

Og sa Sødull sem hñ rijdr i verdr ohreiñ. Og huor sem snertur nockud af þui sñ hñ he-
fur haft vnder sier/sa er ohreiñ til Kuellds/Og huor sem ber nockud suoddan/ hañ sk þuo sijn
Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds. Og huorn hñ snertur adr enn hañ
B þuær sier/hñ sk þuo sijn Klæde/⁊ lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds. Nær hañ
kiemr vid nockut Leirkier/þa sk þad briotast i sundr/Eñ TrieKier sklu meñ þuo i Vatne.

Eñ þa hñ verdr Hreiñ af siñe Blodrꝏs/Þa skal hñ telia siø Daga fra þui hañ er ordeñ
hreiñ/og þuo sijn Klæde/⁊ lauga sitt Holld i reñanda Vatne/so er hñ hreiñ. Og a þm ꝏtt-
unda Deige sk hñ taka tuær TurtilDwfur/eda tuo Dwfuvnga/⁊ bera þa fram fyrer DR-
OTTIN/fyrer Vitnisburdar Bwdar dyrnar/og giefa þa Prestinum. Og Presturiñ sk
giøra eitt Syndaoffur af ødrum þeirra/ eñ BrenneOffur af ødrũ/ † ⁊ forlijka hñ/fyr DR
OTTNI/vegna hñs Blodrꝏsar

† bidia fyrer honum

Ef nockurs mañs Sæde flytur fra honum i Suefne/ hñ sk bada allañ siñ Lijkama i Vat
ne/og vera ohreiñ til Kuellds. Og øll þau Klæde/og allt þat Skiñ sem mz þuilijku Sæde er
saurgad/sk hñ þuo i Vatne/⁊ þ skal vera ohreint til Kuellds. Ein Kuiña hia huørre þuilijkr
madr liggr/þau sklu bada sig i Vatne/og vera ohrein til Kuellds.

C Nær ein Kuinna hefur Blodlꝏt a sijnum Lijkama/hun skal vera fyrer sig sialfa i siø Da
ga/Huer hana snertr/hñ er ohreiñ til Kuellds. Og allt þad hun liggr a/suo leinge hun hefur
siñ Tima/þad er ohreint/og þad sem hun situr a verdr ohreint. Og huer sem snertur heñar
Sæng/hñ sk þuo sijn Klæde/og lauga sig i Vatne/og vera ohreiñ til Kuellds. Og huer sm
snertur nockud af þui sem hun hefur setid a/hñ sk þuo sijn Klæde/⁊ lauga sig i Vatne/og ve-
ra ohreiñ til Kuellds. Og þegar nockur samrecker heñe/og hun fær siñ tijma hia honũ/ þa
verdr hñ ohreiñ i siø Daga/og su Sæng sem hñ la vppa sk vera ohrein.

Kuiñan sem hefur sitt Blodlꝏt

Þegar nockur Kuinna hefur leinge sitt Blodlꝏt/ ecke alleinasta epter venuligum tijma/
helldr og so yfer vanaligan tijma/Þa skal hun vera ohrein/so leinge sem hun hefur suoddan
Blodrꝏs/Lijka sem hun er þa hun er fyrer sig sialfa/so skal hun og hier vera ohrein. Huor
su Sæng sem hun liggr vppa/alla þa stund sem hun hefur þad Blodlꝏt / skal vera lijka sem
su Sæng/þa hun er fyrer sig sialfa/Og allt þad hun situr a/verdr ohreint/lijka sem sa Ohrein-
D leike er/nær hun er fyre sig sialfa. Huør sem snertur nockud þar af/hañ verdr ohreiñ/og sk
þuo sijn Klæde/og lauga sig i Vatne/ og vera ohreiñ til Kuellds.

Enn verde hun heil af sijnu Blodfalle / Þa skal hun telia siø Daga / sijdan sk hun vera
hrein. Og a þeim ꝏttunda Deige skal hun taka tuær TurtilDwfur/eda tuo Dwfuvnga/
og bera til Prestsins/fyrer VitnisburdarinsTialldbwdardyr. Og Presturiñ skal giøra eitt
Syndaoffur af ødrum þeirra/eñ eitt Brenneoffur af ødrum/⁊ sk † forlijka hana fyrer DR-
OTTNI/vegna heñar Ohreininda Rꝏsar.

† bidia fyrer henne

Suo skulu þier viduara Israels Sonu/vid þeirra Ohreinleika/ ad þeir deye ecke i sijnum
Saurindum/nær þeir saurga mijna Tialldbwd/sem er a medal þra.

Þetta er Logmaled vm þann sem hefur nockra afrꝏs af sijnum Lijkama/ og vm þañ sem
sitt Sæd lætur fra sier i Suefne/so hñ verdr ohreiñ þar af/Og vm hana sem hefur sitt Blod
fall/ Og huer sem hefur Blodlꝏt/huort þad er helldr Kallmadr eda Kuinna/Og þa nockur
samrecker þre sm ad er ohrein

XVI.

G DROTTIN taladi vid Mosen (epter þ þeir tueir Aarons syner voru A
dauder/þa þr høfdu offrad annarligan Elld fyrer DROTTNI) Og sag
Leuit. 10 de/Seigdu Aaron þijnum Brodr/ ad hñ gange ecke iafnliga inn i þañ insta
Exod. 30 Helgedom/fyrer innan Fortiallded/fyrer Nædarstolinn/sm̄ er/a Aurkinne/so
Ebre. 9 hñ ecke deye/Þui eg vil birtast i einu Skye yfer Nædar stolnum.
Enn mz þessu skal hñ ganga þar iñ/Med eirn vngan Vxa til Syndaoff-
urs/og mz eirn Hrwt til Brennefornar. Og skal færa sig i þann helga Lijnkyrtil/og hafa
eitt Nidurklæde af Lijne vm sinn Lijkama/og gyrda sig mz einu Lijnbellte/og hafa eitt høfud
klæde af Lijne/Þui þad eru þau helgu Klæde/Og sk lauga sina Lijkama i Vatne/⁊ færa sig
sø i þau. Og so skal hñ taka af Almuga Israels sona tuo Kiarnhafra til SyndaOffurs/ ⁊
eirn Hrut til Brenneoffurs.
Og Aaron skal leida Vxan fram̄/til sijns Syndaoffurs/og giøra eina Forlijkan fyrer sig B
⁊ fyrer sitt Hws. Sijdan skal hñ taka þa tuo Hafra/⁊ leida þa fram̄ fyre DROTteñ/ fyr
er VitnisburdarTialldbwdardyrnar. Og skal leggia hlute a þa tuo Hafra / eiñ hlut fyre
DROTTEN/og þañ annan fyrer þañ Hafur sem skal laus latast. Og hñ sk fornfæra
þann Hafur/sem DROTTINS hlutur fiell yfer/til Syndaoffurs. Enn sa Hafurinn
Sa lause Hafurinn s̄ hluturiñ fiell yfer ad hñ skyllde laus latast/ þañ sk hñ skicka lifanda fyr' DROTTIN/
ad hñ giøre eina forlijkan fyrer hñ/og sleppa so þeim lausa Hafre/vt a Eydemørk. Og so
skal hñ sijdan leida þañ Vxa fram̄/til sijns Syndaoffurs/⁊ forlijka sig ⁊ sitt hws/ ⁊ sæfa hñ
So skal hñ taka eitt Glodarkier/fullt af Glædum/af Alltarenu þui sem stendr fyrer DR
OTTNI/og einn Hrefñing fullan af møldu Reykelse/og bera þad iñyfer Fortialldet. Og C
kasta so Reykelsenu a Ellden/fyrer DROTTNI/so ad Reykuriñ af Reykelsenu hylie Næ
darstoliñ/sem er pppa Vitnisburdenum/ad hñ ecke deyie. So skal hñ taka Blodet af Vx-
anum/og støckua þui mz sijnum Fingre framanuert a Nædarstoliñ/ Siø sinnum skal hñ so
støckua mz sijnum Fijngre af Blodenu fyrer Nædarstolnum.
Sijdan skal hñ slatra Hafrenum/sem er Folksins Syndaforn/og bera hñs Blod/iñ yfer
Fortialldet/og skal giøra mz hñs Blod/lijka sm̄ hñ giørde vid Vxans Blod/⁊ dreifa þui fra
manuert ad Nædarstolnum. Og skal so forlijka Helgedomen/af Israrlis sona Ohreinleika/
og af þeirra Yfertrodslu i øllum þeirra Syndum/ So skal hñ ⁊ giøra mz Vitnisburdarins
Tialldbwd/þui þeir eru ohreiner sem þar liggia vm kring. D
Luc. 1 Þar skal eingiñ madr vera i Vitnisburdarbwdinne/a medan hñ geingr þar inn/ at giøra
Forlijkun i Helgedomenum/þar til hñ kiemr vt aptr/ Og so skal hñ giøra eina † Forlijkun fy
† Bidia fyrer sier rer sig/ og sitt Hws/ og fyrer allan Almugann i Israel. Og nær hañ geingr vt til Allta-
resins sem stendr fyrer DROTTNI/þa sk hñ giøra eina forlijkun þar fyrer/Og skal taka
Vxans Blod/⁊ Hafursins Blod/⁊ rijda þui a Alltarisens Horn vmhuerfis. Og skal rijda
Blodenu siø siñū mz sijnū Fingre þar a/⁊ hreinsa þ ⁊ helga þ af Israels Sona Ohreinleika E
Og sem hñ hefur fullkomnad Helgedomsins Forlijkun/⁊ Vitnisburdarbwdariñar/⁊ All-
tarisens/þa skal hñ fram̄leida þañ lifanda Hafuriñ. Þa skal Aaron leggia sijnar bædar
Lifande Hafuren sem ber Syndernar/merker Herran Christum Hendr yfer hñs Høfud/og mzkienna allar Israels Sona Synder yfer honum / og allar þra
Yfertrodslur/og allar þra Synder/ ⁊ skal leggia þær vppa Hafursens Høfud/⁊ senda burt i
Audn mz einum manne sem þar er vidstaddr/ Ad Hafuriñ bere so alla þeirra Misgiørninga
a sier/i eina Ville Audn/ og læte hñ þar epter i Eydemorkiñe.
So skal Aaron ganga inn i Vitnisburdar Bwdena/og færa sig af Lijnklædum sem hañ
for i/ þa hañ gieck iñ i Helgedomen/ og læta þau þar epter. Og hñ skal lauga Lijkama
sinn i Vatne/i þeim helga stad/og færa sig i sijn eigenklæde/og ganga so vt/og giøra so bæde
sitt eigid Breñeoffur og Folksins Breñeoffur/og giøra Forlijkun bæde fyrer sig og fyrer Fol- F
ked/Og skal vpptendra þad Feita af Syndaforniñe a Alltarenu. Enn sa sem færde þann
lausa Hafr i burt/sk þuo sijn Klæde/⁊ þuo siñ Likama i Vatne/⁊ gāge sijdā i Herbwdernar
Eñ Syndafornar Vxañ ⁊ Hafuriñ/ huerra Blod iñ er borit j helgedomiñ/til forlijkunar/
skulu meñ bera vt fyrer Herbwdernar/⁊ breña mz Ellde þra Hud/Holld ⁊ Myke. Og sa sm̄
þa breñer/ skal þuo sijn Klæde j Vatne/ ⁊ siñ Lijkama/ ⁊ koma þar epter j Herbwdernar
Forlijkunar Hauden Deut. 16 Leuit. 23 Og þetta skal vera ydr ein eilijf skickan/Þier skulud þia ydra Lijkame/þann tiunda dag i
þeim siøunda Manade/og eckert arbide fremia/ huorke jnnbyggiarar nie framande a medal
ydar. Fyrer þui ad ydar Forlijkun skier a þeim Deige/ ad þier skulut vera hreiner giørder/
af øllum ydar Syndum eru þier hreinsader fyr' DROTTNI. Þar fyr' skal þad ydar
vera

vera eñ ſtærſte Sabbath/ ⁊ þier ſkulud þia ydᵛ Lijkame/Og þetta ſkal ꝺa ydꝛ ein eilijf ſkickã.
G Enn þeſſa Forlijkun ſkal eirn Preſtur giora/ſa ſem vijgdꝛ hefur verid / og huors hond ad
mann hefur vppfyllt/til PreſtzEmbættis i hñs Fødurs ſtad. Og hñ ſk̃ færa ſig i þau Lijn Ebre. 9
klæde/ſem er þau heilog Klæde/ og forlijka ſo Helgedomenn og Vitnisburdarins Tialldbw-
dena/og Alltarid og Preſtana/og allt Folked Safnadarins. Þad ſk̃ vera ydꝛ ein eilijf ſkick-
an/ad þier forlijked Iſraels Sonu/af øllum þeira Syndum eirn tijma vm Aarid/ Og Mo-
ſes giørde ſem DROTTIN hafde bifalad honum.

XVII.

A OG DROTTIN talade vid Moſen og ſagde/Tala þu til Aarons og hañs
Sona/og allra Iſraels Barna/og ſeig þu til þra/Þetta er þad ſem DRO-
TTIN hefur boded. Huør af Iſraels Hwſi ſem ſlæktar einum Vxa
eda Lambe/eda Geitſaud/i Herbwdunum eda fyrer vtan Herbwdernar/og ber
þad ecke fram̃ fyrer VitnisburdarisTialldbwdar Dyr/ ad þ ſie borid DRO
TTne til Offurs/fyrer Tialldbwd DROTTINS/ Hñ ſkal vera Blodz
a ſekur/ſuo ſem ſa ad vthefur hellt Blode/Og ſlijkur madꝛ ſkal afmadꝛ verda fra ſijnu Folke
Þar fyrer ſklu Iſraels ſyner færa ſijnar Forner/þær ſem þr vilia færa vti/a vijdũ vøllũ
B fram̃ fyrer DROTTIN/ fyrer Vitnisburdar Bwdardyrnar/ til Preſtſins / og þar
ſklu þr offra DROtine Þackoffꝛ. Og Preſturiñ ſk̃ ſtøckua Blodenu a Alltare DROTT
INS/ fyrer vtan Vitnisburdar Tialldbwdarinnar dyr/ og vpptendra þad Feita/DRO-
TTNI til eins ſæts Ilmz. Og þeir ſkulu i onguan mata hiedan af færa Dioflenum þra
Forner/mz huorium þeir hafa framed ſijnar Horaner. Þetta ſk̃ vera þeim ein eilijf ſkickã/
hia þra Epterkomendum. Þar fyrer ſklltu ſeigia til þeirra/Huør madꝛ af Iſraels Hwſe/
eda vtlendingꝛ a medal ydar/ſem færer Forn/eda Breñeoffur/og ber þad ecke fram̃ fyrᵛ Vit-
nisburdar TialldBwdena/ til ad giøra þad DROTTNI/ hann ſkal vpprækaſt fra ſijnu
C Folke.

a (Sekur) Hier ſier þu/ad Gud will ecke þa þionuſtu ſm̃ eirn hñ wtuelur ſialþur/og diktar/æn þeirrar þionuſtugiørdar ſem Gud byrdur/ þui kallar hñ ſlykan Fornaþærara eirn Mordingia/ſo ſem og Eſaias talar i lxvi Cap.

Og huor madꝛ ſ̃ nockud Blod etur/ huort helldꝛ hñ er af Iſraels Hwſe/eda er eiñ Framã Act. 15
de a medal ydar/i giegn honum vil eg ſetia mitt Andlit/og fyrerkoma honum fra ſijnu Folke/
Þuiad Lijfed Lijkamans er i Blodenu/og eg hefe giefed ydꝛ þ til Alltaris/at ydar Sæler ſklu
þar mz Forlijkaſt/Þuiad Bloded er forlijkunen fyrer Lijfed. Þar fyrer hefe eg ſagt til Iſra
els Sona/Eingen Sæl ſkal eta Blod a medal ydar/og eige helldꝛ nockꝛ Framande madꝛ ſem
byr a medal ydar.
Og huor ſa madꝛ ſem veider eitt Dyr/eda eirn Fugl ſem mañ ma eta/ huort helldꝛ hñ er af
D Iſraels Hwſe/eda Framande a medal ydar/þa ſkal hñ vthella Blodenu af þui/og hylia þad Blod fyrer bodid ad eta
mz Iørdu. Þui Lijf Lijkamans er Blodet/ ſo leinge ſ̃ hañ lifer/ Og eg hefe ſagt til Iſraelz
ſona/ Þier ſklut ecke eta Bloded af þui ſ̃ hefur Lijf/þt Lijfed Lijkamans er i hñs Blode/Hũ
þad etur//hñ ſk̃ vpprijckiaſt. Og huor Sæl ſem etur nockut Hræ / eda þad ſem ſlited er af
Dyrum/huort hñ er helldꝛ jñbyggiare eda framande/ hñ ſk̃ þuo ſijn Klæde/⁊ bada i Vatne
og vera ohreiñ til Kuellds/þa ꝺdꝛ hñ hreiñ. Þuoe hñ ecke ſijn Klæde/⁊ badar ſig ecke/þa ſkal
hñ vera Sakadur i ſijnum Misgiørninge.

XVIII.

A OG DROTTIN talade vid Moſen/og ſagde/Tala þu vid Iſraels Sonu/
og ſeig þu til þra/Eg er DROTTIN ydar Gud. Þier ſklud eckert giø-
ra epter Egipta Landz giørningum/ þar ſem þier biuggut/ Ecke hell-
dꝛ epter Canaans Lands giørningum/ þar ſm̃ eg vil innleida ydꝛ. Þier ſku
lud og ecke hallda ydꝛ epter þeirra ſetningum/helldꝛ ſkulu þier hallda ydꝛ epter
mijnum Domum/og mijna ſetninga ſklu þier hallda/ ad þier ganged i þeim/
Þuiad eg er DROTTIN ydar Gud. Þar fyrᵛ ſklu þier og hallda mijna Skickan/ og
mijna Doma/Þui huør mañã ſem þad giører/hann ſkal lifa þar af/Þuiad eg er DROT-
TIN.
Eingiñ Madꝛ ſk̃ ganga til ſinnar nanuſtu ættar/ad opinbera hennar Liotleik/Þui eg er
DR-

DROTTJN. Þu skalt ecke opinbera þins Fødurs/eda þinnar Modr Liotleik. Hun er
Fyrerbodner Lider wegna Blodzskulldugleika
þijn Moder/þar fyrer skaltu ecke opinbera hennar Liotleik. Þu skallt ecke opinbera Liotleik þi-
nnar Fodurs Kuinnu/þui þad er Liotleike þijns Fødurs. Þu skalt ecke opinbera Liotleik þinnar B
Systr/sem er þijns Fødurs/eda þinnar Modr Dotter/huort helldr hun er fædd henna/eda ann-
arstadar. Þu skalt ecke opinbera Liotleika þinnar SonarDottr/ edr þinnar DotturDotter/þui
þ er þinn Liotleike. Þu skalt ecke opinbera Liotleika þinnar Stiupmodur Dottur/sem er fædd af
þijnum Fødr/og er þijn Syster. Þu skalt ecke opinbera Liotleika þinnar FodurSystur/ þui
hun er nanust þijnum Fødr. Þu skalt ei opinbera þinnar Modr Syster Liotleika/ þui hun er skyll-
dust þinne Modr.

Fyrerbodner Lider wegna Sifia
Þu skalt ecke opinbera Liotleika þijns Fødur Brodurs/so þu taker hans Kuinnu/ þui hun er
þijn SifKona. Þu skalt ecke opinbera Liotleika þinnar SonarKonu/ Þui hun er þijns Son-
ar Kuinna/þar fyrer skalt ecke opinbera hennar Liotleika. Þu skalt ecke opinbera Liotleika þinnar
Brodurs Kuinnu/þui þad er þijns Brodurs Liotleike. Þu skalt ecke opinbera hans Kuinnu/
eige helldur hennar Dottur Liotleika/ ecke helldur hennar SonarDottur edr Dottrdottur C
Liotleika/þui þad er hennar næsta ætt/og er skammarligt. Þu skalt ecke taka þinnar Kuinnu
Syster mz henne/og opinbera hennar Liotleika/ henne i mote/þa stund sem hun enn lifer.

Þu skalt ecke ganga til nockrar Kuinnu/nær hun hefur sinn Siukdom/ad opinbera hennar
Liotleik/i hennar Ohreinleika.

Þu skalt og ecke liggia hia Kuinnu þijns Naunga/ad hafa samræde mz henne/þier til Saur
gunar.

Þu skalt ecke giefa af þijnu Sæde / til ad brenna þ fyrer Molech/ so þu Vanhelger ecke
þijns Gudz nafn/Þui eg er DROTTJN.

Þu skalt ecke liggia hia einum Kallmanne sem hia eirne Kuinnu/þui þ er suiuirdeligt. Þu
skalt og ecke samlagast nockru Kuikinde/suo ad þu saurgist af þui. Og eingen Kuinna skal
samlaga sig nockru Dyre/þui þad er ein suiuirding. D

Þier skulut ecke saurga ydr af nockru þessu/Þuiat Heidingiarner hafa saurgat sig mz þessu
Plagr/Ohey þeligra Girnda og Blodskamma
øllu saman / hueria ad eg vil i burt reka fyrer ydr/Og Landet er saurgad þar af/Og eg vil
vitia þeirra Synda yfer þa/so ad Landed skal vtskyrpa sijnum jnnbyggiurum. Hallded þar fy-
rer minn Setning og mijna Doma/og giorid ecke neitt af þessum Suiuirdingum/huort hann er
helldr jnnbyggiare edr Fraande hia ydr. Þui þetta LandsFolk sem var fyrer ydr giørde allar
soddan Suiuirdingar/ꝛ hafa þar mz saurgad Landet/ So ad Landed ecke vtskyrpe ydr/ef þier
saurgid þ/lijka sem þad vtskyrpte Heidingium/sem þar voru fyrer ydr. Þuiad huerier sem
giøra nockut af þessum Suiuirdingum/ þeirra Sæler skulu afmast fra þeirra Folke. Hall
ded þar fyrer mijnar Skickaner/og giorid ecke nockud af þessum andstyggeligum siduenium
þeirra ed þar voru fyrer ydr/ad þier saurgid ydr ecke þar mz/Þui eg er DROTTJN ydar
Gud.

XIX

A

Leuit. 11
1 Pet. 1

G DROTTJN talade vid Mosen og sagde/Tala þu vid allan Almug-
an af Jsraelis sonum/og seig til þeirra/ Þier skulut vera Heilager / þui eg er
Heilagr/DROTTJN ydar Gud. Huør skal ottast sinn Fødr og sijna Mo-
dr. Hallded mijnar Hatijder/Þui eg er DROTTJN ydar Gud. Þier
skulut ecke snua ydr til Afguda / og eige skulu þier giøra ydr steypta AfGude/
Þui eg er DROTTJN ydar Gud.

Og nær þier viliet færa DROTTNI Þackletis Forner/þa skulu þier offra þui sem ho
num ma þocknast/Enn þier skulud eta þad/ þann sama Dag/sem þier offrid/ꝛ næsta Dag þar
epter/Enn huad sem leyfest til þess þridia Dags/ þad skal brennast mz Ellde. Enn ef nockur
etur af þui a þeim þridia Deige/þa er hun ein Suiuirding/og er ecke þacknæmr / Og sa sem
þ etur hann skal bera sinn Misgiorning/þui hann saurgade Herrans Helgedom/ꝛ suoddan Sæler
skulu vpprætast fra sijnu Folke.

Veralldligur Riettur
Nær þu vppsker þitt Korn a þijnum Akre/ þa skaltu ecke allt samann vppskiera/af enda þijns B
Akurs/ꝛ ei so naumliga safna øllu saan þijnu Korne. So og skaltu eigi helldr granduarliga
samanlesa þijn Vijnber/af þinum Vijngarde/ꝛ eige skalltu safna vpp þeim Vijnbertum sem nidr
eru fallen/Helldur skalltu vnna þess Fatækum/ og framande Monnum/ Þui eg er DROT-
TJN

TIN̄N ydar Gud.
Þier skulut ecke stela/ecke helldr liuga/ ⁊ eige helldr suÿkia huor annan. Þier skulut ecke Exo. 20
falskliga sueria vid mitt Nafn/og vanhelgid ecke ydar Gudz Nafn / Þui eg er DROTT- 1 Thess. 4
IN. Math. 5
C Þu skallt ecke giora oriett þÿnum Naunga/eige helldr ræna hñ/ Latt þu ecke Daglauna
mañsins Verkkaup vera hia þier allt til Morguns.
Þu skallt ecke bølua þeim Dauffa. Þu skallt eckert leggia i veigen fyrer þañ hiñ Blin- Exod. 23
da/so hñ meige detta vm/ Þu skallt ottast þiñ Gud/ Þui eg er DROTTIN.
Þier skulud ecke hondla oriettliga i Domum/og þu skallt ecke alÿta þañ Lÿtilmagna/ og
eige helldr heidra þañ Volduga/ Helldr skalltu riettliga dæma yfer þÿnum Naunga
Vertu eingeñ Baktalare a mæal þÿns Folks. Þu skallt eige helldr sækia epter þÿns Na-
ungs Blode/Þui eg er DROTTIN.
Þu skallt ecke hata þinn Broder/i þÿnu hiarta/Enn þo skalltu straffa þinn Naunga/ so Math. 18
þu berer ei Skulld hñs Vegna.
D Vert þu ecke Hefndargiarn/og eigi helldr langræken/vid Børn þÿns Folks
Þu skallt og elska þiñ Naunga so sem þig sialfan/Þui eg er DROTTIN.
Þier skulut hallda mÿna Setninga/Suo ad þier lated ecke ydarn Fienad samblanda sig
vid nockur annarlig Kuikinde. Og sa þu ecke þinn Akur mz blendudu Korne. Og ber ei
þau Klæde a þier/sem ofen eru bæde mz Vllu og Lÿne.
Ef nockur madr liggr hia eirne Kuinnu/og samrædist henne s̄ er ein Ambatt/og er kreinkt
af manne/þo eige giefen frÿ/eda frials laaten/ þad skal vera straffad/ enn þo skulu þau ecke
deyia/þui hun var ecke frÿ. Enn hñ skal bera fram̄ fyrer DROTTIN fyrer siÿna Synd
eirn Hrwt til Skulldoffurs/ fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyr. Og Presturinn
E skal giora eina Forlÿkun fyrer DROTTNI/mz sama Skulldoffre/ fyrer þa Synd sm̄ hñ
hefur giort/So skal Gud vera honum Nadugr/yfer hñs Syndum sem hñ hefur giort.
Nær þier komed iñ i Landed/og þier planted allra handa Trie/til ad eta af/Þa sklu þier
vmskera þra Yferhwd og þeirra Auaxta. I þriu aar skulu þier hallda þau fyrer oumsko-
rinn/ad þier etid ecke af þeim. Enn a fiorda Aarenu skal allur þra Auoxtur vera DROT-
TNI helgadr og loflegr. Enn a þui fimta aare skulu þier eta af Auextenum/og safna hm̄
til samans/Þui eg er DROTTIN ydar Gud.
Þier skulud eckert mz Blode eta. Þier skulut enguan gaum giefa ad Fuglamaale/eige
F helldr vtuelia ydr Daga. Þier skulut ecke kringum skiera ydart Haar/og ecke mz ollu afraka
ydart Skiegg.
Þier sklut ecke skiera nockut Teikn fyrer skulld þss dauda a ydarn Likaa/Eda skiera nock-
ra Bokstafe a ydur/Þui eg er DROTTIN. Þu skallt ecke hallda þinne Dottur til
Saurlifnadar/suo ad Landed fremie ecke Horaner/og verde glæpafullt.
Halldeð mÿna Huÿlldardaga/⁊ hrædist fyrer mÿnu Helgedome/Þui eg er DROTTIN Leuit. 20
Snuet ydr ecke til Spasagnarmanna /og þier skulud einskis spyria af þeim sm̄ fara mz
Teikna Þydingar/so ad þier saurgist ecke af þeim/Þui eg er DROTTIN ydar Gud.
Þu skallt standa vpp fyrer þeim Grahærda/og heidra hinn gamla/ Þuiad þu skallt ottast Exod. 22
þiñ Gud/Þui eg er DROTTIN.
G Ef ad einhuer Vtlendskur byr hia þier i ydr Lande/þa skulu þier ecke Fleflekta hñ/ helldr
skal hñ lua hia ydr sem añar Innlendskur/Og þu skallt elska hañ sem sialfan þig/Þui þier
hafed og verid vtlender i Egiptalande/Eg er DROTTIN ydar Gud.
Þier skulud ecke oiafnt hondla i Lagadomum/mz Alin/mz Vikt/og mz Mæler. Riettar Deut. 25
Voger/riett Pund/ og riett Mælekierolld ⁊ riettar Askar skulu vera hia ydr. Þuiad eg er
DROTTIN ydar Gud s̄ leidde ydr af Egiptalãde/ Ad þier halldeð og giørid alla mÿna
Lagasetninga/og alla mÿna Doma/ Þui eg er DROTTIN.

XX.

A OG DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Seig þu Israels Sonum/Huer a Molech
medal Israelis Sona/eda eiñ Framande sem byr i bland Israel/og giefur [a] Mo-
lech af siÿnu [a] Sæde/ hañ skal visseliga deyia/ Folked i Landenu skal gryta hañ i
Hel. Og eg vil setia mitt Auglit i mot soddan Mañe/⁊ vppræta hñ fra siÿnu Fol-
ke/þar

(Yferhwdena) vmskiera/er þier so miked/ sem þriu Aar ad lyda/ so sem hñ sialfur vær leggur seiglande/þriu Aar skulu þier hallda þau oumskoren/et ct.

[a] (Sæde) Þad er siñ Børn

ke/þar fyrer ad hñ gaf Molech af sijnu Sæde/og giørde ohreinan minn Helgedom/ og van-
helgade mitt heilaga Nafn. Enn ef Folked i Landenu sier i giegnū Fijngurnar/ mz suod-
dan manne/sem Molech giefur af sijnu Sæde/⁊ vill ecke sla hñ i Hel/ þa vil eg þo setia mitt
Auglit i mote þeim sama manne/ og i gegn hñs ætt/ og eg vil afmaa hñ fra hñs Folke/ og so
þa alla sem framid hafa Hordom epter hm̄/ mz Molech.

Nær ein Sæl snyr sier til Spasagnara/eda þeirra sem Teikn vtleggia/og hun horast ep
ter þeim/ Þa vil eg setia mitt auglit i gegn þeirre sømu Sæl/⁊ afmaa hana fra sijnu Folke. B
Þar fyrer giøred ydr Heilaga/⁊ verid Heilager/Þuiad eg er DROTTJN ydar Gud/Og
hallded mijna Setninga/og giøred þa/Þui eg er DROTTJN s ydr giører Heilaga.

Huor sm̄ bøluar sijnum Fødr eda siñe Modr/hñ skal dauda deyia/ hñs Blod sie yfer honū/
þui hñ bøluade sijnum Fødr edur Modr.

Huor sm̄ Horast mz annars mans Kuinnu/hñ skal dauda deyia/bæde Horkarlen ⁊ so Hor
konan/Þar fyrer ad hñ drygde Hor mz sijns Naungs Kuiñu.

Ef nockr liggr mz Eigenkonu sijns Fodurs/⁊ hefr so opinberad sijns Fødr Liotleika/þa sku
lu þau bæde dauda deyia/Þeirra Blod sie yfer þm.

Ef nockur liggr hia einū Kallmañe/so sm̄ hia eirne Konu/þr hafa giørt eina suiuirdeliga
Skøm̄/og skulu bæder Dauda deyia/ Þeirra Blod sie yfer þeim.

Ef nockur liggr mz sinne Sonarkuinnu/þa skulu þau bæde deyia/þui þau hafa framed
eina Skøm̄/Þeirra Blod sie yfer þeim.

Ef nockur liggr mz eiñe Kuiñu/og so mz heñar Moder/hañ hefur framed eina Skøm̄/og
hñ skal brennast i Ellde/og þau bæde/ suo þar verde ei slijkur Glæpur a medal ydar.

Ef einhuor samblandast Fienade/þa skal hann visseliga deyia / Og Gripurinn skal dre- C
past.

Ef Kuinna samlagar sig nockru Kuikinde/ suo ad hun hefur samræde mz þui/ hana skallt
þu deyda/og suo Kuikinded med/ þau skulu Dauda deyia / Og þeirra Blod sie yfer þeim

Ef nockur tekur sijna Syster/sijns Fodurs Dotter/eda siñar Modr Dotter/ og sier heñar
Lyte/og so hun hñs Lyte/þad er ein Blodskøm̄/Þau skulu lijflatast fyrer Folkenu/þui hñ o-
pinberade siñar Systur Liotleika/ Hñ skal bera siñ Misgiørning.

Ef nokr madr liggr hia eirne Kuiñu/þa hun hefr siñ Kueñligan Krankleika/og opinberar
heñar Liotleika/⁊ opnar heñar Bruñ/ ⁊ hun lætur vpp siñ Blodfallz Bruñ/Þau skulu bæde
afmaast fra sijnu Folke.

Þu skallt ecke opinbera Liotleika þiñar Modr Syster/ eda þiñar Fodur Systur/Þui slijkr
madr hefur opinber giort Lyte siñar nanustu frændkonu/⁊ þau skulu bera siñ Misgiørning.

Ef nockur legst mz sijns Fodurs Brodurs Eigenkonu/hañ hefr opinberad Lyte sijns Fød-
urs Brodur/Þau skulu bera sijna Synd/og deyia Barnlaus.

Ef nockur tekur sijns Brodurs Kuiñu/þat er eitt skiemdar verk/Þau skulu vera aan Bar- D
na/þui hñ opinberade sijns Brodurs Lyte

So halldit nu alla mina Setninga/og mina Doma/⁊ giørid þar epter/vppa þad ad Lā-
det skule ecke vt skyrpa ydur/ i huort eg vil jnnleida ydur/ suo ad þier bued þar jnni. Og
gangit ecke i Setningū Heidingiaña/ hueria eg vil vt reka fyrer ydr/Þuiad allt soddan hafa
þeir giort/og mier er Andstygd a þeim.

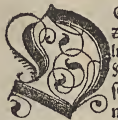
Eñ eg seige ydr/Þier skulut eignast þeirra Land/ Þui eg vil giefa ydur eitt Land til Erfd-
ar/huort ad flytur j Miolk ⁊ Hunange. Eg er DROTTJN ydar Gud/sem ydur hefur
skilid fra ødrū Þiodū/so þier skulut ⁊ skilia þ hreina Kuikinde fra þui ohreina/⁊ ohreina fug-
la fra þm hreinu/og þier saurgit ecke ydar Sæler a Kuikindū/a Fuglū/ og a þui nockru sem
skrijdur a Jørduñe/huort ad eg hefe skilit fra ydur/ad þad skule vera ohreint. Þar fyrer skulu
þier vera mier Heilager/Þui eg DROTTJN em Heilagur/sem ydur hefur skilet fra ød-
rum Þiodum/ad þier skulut vera mijner.

Þa nockur Madr edr Kuinna/ fremur † Spasagner/eda teikna Vtleggingar/Þau skulu
Dauda deyia/og skulu grytast i Hel/Þeirra Blod sie yfer þm.

a Molech war eitt Skurgod/ hueriu þe born færdu syn eigen Børn/og brendu þau/suo sem giørdi Manasses Kongr Juda/ og mentu þeir sig hier mz at giøra Gude Þienustu/alyka sem Abraham/ þa hñ þornfærde Jsaac Son sinn Gude/Enn mz þui ad Gud hafde ecke bodit þeim þat so sm̄ Abraham/þa war þad oriett. Þar fyrer seiger Gud hier/ad hñs Nafn saurgist þar mz/Þui ad þetta war giørt under Gudz Nafns yfersuarpe/enn war þo Diøfuls Þionusta. So sem Klausturhelt/og adrer þeirre manna setningar prettar allmargar/mz þu skine/so sm̄ ønnur sierlig Gudz Þienustugiørd

† Fiølkinge

XXI.

A
O DROTTJN sagde til Mosen/Tala þu til Prestanna Aarons Sona
⁊ seig þu til þeirra/ Eingen̄ Prestur skal giøra sig ohreinan̄ a nockrū Fram
lidnum af sijnu Folke/ vtan a sijnū skylldū/ sem honū nanastur er/Sm̄ ad er/ Kirkiurettur
Hn̄s Moder/hn̄s Fader/hn̄s Son/hn̄s Dotter/hn̄s Broder og hn̄s Syster/
sem enn er Jungfru/og er nu en̄ hia honum/⁊ hefur ecke att Mann/vid þssa
ma hn̄ saurga sig. Annars sk hn̄ ecke giøra sig saurugan/vid nockurn an̄an̄
hm̄ skylldan/a mꝫal hn̄s Folks/so ad hn̄ vanhelge sig ecke.
Hn̄ sk og ecke raka nockra Krwnu a sitt Høfud/og eige helldꝛ raka sitt Skiegg af/og eige Leuit. 19
helldꝛ skiera nockurt Teikn a sinn Lÿkama. Þeir skulu vera Heilager fyrer sijnum Gude/
og eige vanhelga þra Gudz Nafn/Þui þr offra DROTTJNS Offre/ þra Gudz Brau-
de/Þar fyrer skulu þr vera Heilager.
B Þeir skulu ecke ganga ad eiga nockra Portkonu/ eda þa sem er leigen/eda þa sem er skilen
fra sijnum Man̄e/ þui han̄ er Heilagur sijnum Gude. Þar fyrer skallt þu hallda hann
Helgan/þui hn̄ offrar sijns Gudz Braude/ Hn̄ sk ꝩa þier Heilagꝛ/Þui eg DROTTJN
er Heilagꝛ/sem ydꝛ giører Heilaga.
Nær ein Kiennemans Dotter tekur ad fremia Saurlifnad/Hana skal bren̄a i Ellde/ Þui
hun hefur skam̄ad sinn Fødꝛ.
Sa sem enn yppaste Prestur er a medal sinna Brædra / yfer huors Høfud ad hellt er þui
SmurningarOleo/og hn̄s Hønd er vppfylld/ suo hn̄ er Klædtckin̄/ Hn̄ skal ecke vera beru
Høfde/⁊ ecke skiera sijn Klæde. Og hn̄ skal ecke koma nær nockurs daudz mans Lÿkama/⁊
C hn̄ skal ecke saurga sig huorke a Fødꝛ nie Modur. Hn̄ skal og ecke ganga af Helgedome-
num/so hn̄ vanhelge ecke sijns Gudz Helgedom/ Þui su hin helga Corona ⁊ hn̄s Gudz smur- Ezech. 44
ningar Oleum/er a hm̄/Eg er DROTTJN.
Hn̄ sk taka sier eina Jungfru til EigenKonu/en̄ ongua Eckiu / eda manne fraskilda/eda
legna/eda Lausakonu/helldꝛ sk hn̄ taka sier eina Jomfru/af sijnu Folke/ sier til Eigenkonu/
So hn̄ vanhelge ecke sitt Sæde a millum sijns Folks/Þui eg er DROTTJN/sem hn̄ giø-
rer Helgan.
Og DROTTJN talade vid Mosen/⁊ sagde/Tala þu vid Aaron/⁊ seig þu/ Nær þar
er nockur vanskøpun a nockrum man̄e af þijnu Sæde/i ydar ætt/þa sk hn̄ ecke ganga fram̄
ad offra sijns Gudz Braude. Þuiad eingen sa sm̄ hefur nockurn brest sk ganga fram̄/sie hn̄
D Blindur/Halltur/Nefliotur/eda sa sem hefur nockra hindran mꝫ Vanskøpudum Limum/edꝛ
Fotbroten/eda handlama/eda Hryggbroten/eda hafe hn̄ Vagl a auga/eda sie hn̄ ~~skollottur/~~ skackeygdꝛ
eda Skurfottꝛ/eda Klædugꝛ/ eda Kuidslitin̄.
Eingen Prestur af Aarons Sæde sm̄ hefur nockud soddan fyrergreint Lyte a sier/ sk gan-
ga fram̄ ad offra DROTTJNS Offre/Þui hn̄ hefur soddan Lyte/ þar fyrer sk han̄ ecke
gāga fram̄ ad offra sijns Gudz Braude. En̄ þo ma hn̄ eta af Braude DROTTJNS/
bæde af þui Heilaga//og so af þui allra Heilagasta/En̄ þo skal hn̄ ecke ganga til Fortialld-
sins/og eige helldꝛ framan til Alltaresins/fyrst hn̄ hefur suoddan Lyti/suo han̄ ecke vanhelge
minn Helgedom/Þui eg er DROTTJN/sm̄ ad giører þa heilaga. Þetta mællte Moses
vid Aaron og hn̄s Sonu ⁊ vid øll Jsraelis Born

XXII.

A
O DROTTJN talade vid Mosen/og sagde / Seig til Aarons og hanns
Sona/ad þr * hallde sig fra þui helgudu Jsraelis Sona/ þ þr helga mier/ * (Hallde)
⁊ vanhelge ecke mitt Heilaga nafn/Þui eg er DROTTJN. So seigdu Þad er/so sem
þeim nu þetta og þeirra Nidium/Huor af ydar ætt sm̄ fram̄geingꝛ til þess sm̄ þeir Nazarei
heilagt er/og Jsraelis syner hafa fornfært DROTTNJ / og saurgar sig hallda sier heil-
so af þui sama/hn̄s Sal skal afmæst fra mijnu Andlite/ Þui eg er DRO- lagliga fra/og
TTJN. þordast/so skulu
Huor sem er Lÿkþrær af Aarons Kyne/eda hefur nockra afræs af sijnu Hollde/hn̄ sk ecke þier og ecki eta
eta af þui Heilaga/fyrr en̄ hn̄ er orden hrein̄. Huor sem snerter nockurn ohreinan Lÿkama/ af Fornunum/
eda lætur sitt Sæd fra sier i Suefne/ Og huor þar snerter vid nockurn Orm s̄ honum er O- nema þier sieud
hrein̄/Edꝛ eirn Man̄ sem fyrer honum er saurugꝛ/og allt þad sem hn̄ kan̄ ad giøra ohreinan olldungis hrei-
ner og Hei-
lager

huor Sæl sem snerter vid nockud af þessu/hun er ohrein til Kuelldz / Og skal ecke eta af þui
Heilaga/ helldꝛ hñ skal fyrst lauga sinn Lijkama i Vatne/Og þa Solen er vndergeingen/ z
hñ er ordeñ hreiñ/þa ma hñ eta þar af/þui þad er hñs Atuiña. Hañ skal ecke eta af nokru
Hræe/eda af þui sem slited er af Villudyrū/so hñ verde ecke ohreiñ af þui/Þui eg er DRO-
TTIN. Þar fyrer skulu þier hallda mijnar Skickaner/so þeir hlade sig ecke Syndunum/
og deyie af þui/þa þeir saurga sig/ Þui eg er DROTTIN sm̄ helgar þa.
Og þar skal eingeñ annarligꝛ eta af þui Heilaga/ huørke Prestsins Hiw nie hañs Dag B
launa meñ. Eñ ef Presturiñ hefꝛ keypt nockra Sæl fyrer sijna Peninga/hū ma eta þar af/
Og þad sem fædist i hñs Hwse/þad ma og eta af hñs Braude. Enn verde nockurs Prestz
dotter Eigenkona nockurs framāde mans/þa sk hū ecke eta af Heiløgu Vpplyptingaroffre.
Enn sie hun Eckia eda vtreken fra Manne/og hefur eckert Sæde/og kiemur so aptur til sijns
Fødurs Hwss/Þa sk hun eta af sijns Fødurs Braude/ so s̄ þa hun var Jomfru/Eñ einginn
Framande sk eta þar af.
Enn ef nockur etur ouitande af þui Heilaga/hñ sk leggia þañ fimta part þar til/og gie-
fa Prestinum þad mz þui Heilaga/so þeir vanhelge ecke þad Heilaga Jsraels Sona/þ þeir
vpplypta fyrer DROTTNI/So þeir þynge sig ecke sialfa mz Søkum og Misgiørnin-
gum/þa þeir eta þeirra ed Heilaga/Þui eg er DROTTIN sem þa helgar.
Deut. 15. 17 Og DROTTIN talade vid Mosen/ z sagde/Seig þu Aaron z hañs Sonum og øllu C
Malach. 1 Jsraelis Folke/ad huor Jsraelite eda Framande i bland Jsrael/sem giøra vill sitt Offur/hūt
Eccle 36 helldur þad er Heit/eda af lostugum vilia/z vill hñ giøra DROTTNI eitt BreñeOffur/
ad þocknast honum þar mz/Þa sk þad vera Kallkyns/lastalaust/af Nautum/Saudum eda
Geitum. Þier sklut onguu offra þui/sem nockurn Laust eda Lyte hefur a sier/Þui þat verdꝛ
ecke þacknæmt af ydꝛ.
Og huor hñ vill færa DROTTNI ÞacklætisOffur/eitt sierligt Heit/edꝛ af sijnū lost-
ugum vilia/af Nautum edꝛ Saudum/þ sk vera lastalaust/so þ verde þacknæmeligt/ Þat sk
onguan Løst hafa. Sie þad Blindt/eda beinbrotid/ eda Magurt/ eda Bolget /eda Klæd-
ugt/Þa sklu þier ecke offra þ DROTTNI/z eige helldꝛ giefa neitt Offꝛ af soddā/ a All-
tare DROTTINS.
Þañ Vxa edꝛ Saud/s̄ hefꝛ nockurn ofskapadā edꝛ vāskapadañ Lim/mættu offra af lostugū D
vilia/Enn i Heit er þad ecke þacknæmeligt. Þu skallt og ecke helldꝛ offra DROTtne þui/s̄
er marid/eda i sundurrifed/eda i sundurslited/eda sært giørt/Þier sklut ecke giøra suoddan i
ydar Lande. Þu skllt og ecke taka soddan af hende þess Framanda hia ydꝛ/ad offra þui mz
Gudz ydars Braude/Þui þ duger ecke/z hefur Lyte/Þar fyrer er þ ecke þacknæmt fyrer ydꝛ.
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þa eitt Naut/Lamb eda Kid fædist/Þa
skal þad vera i siø daga hia sinne Modur/og a þeim ættunda Deige/og þar epter/ma þ off-
rast DROTTNI/z so er þad þacknæmt. Huort þad er helldꝛ Naut edꝛ Saudꝛ/ þa skal
ecke slætra þui a einum sama Deige/mz sijnu Afkuæme.
Eñ þa þier offred DROTTNI einu Lofgiørdaroffre/ s̄ þacknæmt skal vera fyrer hm̄.
Þa skulu þier eta þad þañ sama Dag/og leyfa eckert til Morguns/Þui eg er DROTteñ.
Þar fyrer hallded mijn Bodord/ z giøred þar epter þm/Þui eg er DROTTIN/z vanhel-
ged ecke mitt Nafn/so eg meige vera helgadꝛ a millum Jsraels Sona/Þui eg er DROTT-
JN/sa ydꝛ helgar/sem vtleidde ydꝛ af Egiptalande/ad eg villde vera ydar Gud/Eg er DR-
OTTIN

XXIII.

Sabbathen
Exod 23
Deut. 6
G DROTTIN talade vid Mosen/ og sagde/ Tala til Jsraels Sona/og A
seig þu til þeirra/Þessar eru Hatijder DROTTINS/sm̄ þier skulud hei-
lagar og mijnar Hatijder kalla/nær þier til samās komid. Sex daga sklt
þu erfida/eñ sa siøūde Dagꝛ er sa myckle Heilage Sabbaths dagꝛ/ a huøriū
þier skulud koma til samans/Þier sklut eckert erfida a þeim Deige/Þui þad
er Sabbaths Dagꝛ DROTTINS/i øllum ydar Hybylum.
Storhatijder Gydinga Þessar eru Hatijder DROTTINS/sem þier sklut kalla helgar Hatijder/ a huorium
þier komed saman. Þann fiortanda Dag i þm fyrsta Manude/ad aptne/ er Paskar DR-
OTTINS/og sa fimtande Dagur i sama Manade/ er osyrdra Brauda Hatid DR-

DROTTINS/Þa sklu þier eta osyrt Braud i sio Daga. Sa fyrste Dagr sk kallast Hei- 1
lagur a medal ydar/þar sem þier komid til samans / Þa skulu þier ongua Vinnu þiona/og Paskahatijd
þier skulud færa Forner DROTTNI i sio daga/Sa siounde Dagr skal og kallast Heila-
gur/a huorium þier komid saman/þa skulu þier eige helldur vinna nockra eruidis Þionustu. Exo. 23
Og DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Tala þu til Israelis Sona / og seig þu Num. 28
til þeirra/Nær þier komid i þad Land sem eg mun giefa ydr/ og þier skerid ydart Korn/ Deut. 16
B Þa sklu þier bera eitt Byndine til Kieñemañsins/ af Frumburde ydar Kornskurdar. Þad
Byndine sk veifast fyrer DROTTNE/ so þ sie þacknæmt af ydr. Eñ þetta sk Prestur-
inn giora annan Dagiñ epter Sabbathin. Þier sklud z færa DROTTNI eitt Breñe (Hin)
Offur/þañ sama Dag sem ydart Byndine suo veifast/eitt Lamb/sem er ann Lyta/ og sk vera er viij. Marka
Aars gamallt/mz MatOffre/tueimr tiundaþortum HueiteSarla/ meingad mz Oleo/DR- Mæler/ helldur
OTTNI til Offurs eins sætleiks Ilms/Þar til DryckiarOffur / eirn fiorda Part af einu xij Log
Hin Vijns. Og þier sklut ecke eta nytt Braud/eige Mallt/ eige Korn fyrr enn þañ Dag
þier berid Gude ydart Offur/Þetta sk vera ein Skickan fyrer ydar Epterkomendr/ huar sem
hellst þier buid. 2
C Enn þar epter sklu þier telia fra þeim ødrum Deige epter Sabbathinn/ a huorium þier Huijtasunnu-
berid ydar veifunar Byndine fram/sio heila Sabbaths Daga/allt til annars Dags epter hatijd
siounda Sabbath/sem er/Fimtijgu Daga sklu þier telia/z færa DROTTNE nytt Ma-
tarOffur/ og þier sklut offra þad i øllum ydar Heimilum/ Sm er/ tuo Veifunar Braud af
tueimr tiunda Þortum HueiteSarla/syrt og bakad/DROTTNI til ens fyrsta Auaxtar
Offurs. Og þier sklud frambera mz ydar Braude/sio Lomb Aars gomul lytalaus/og eirn a
vngan Uxa/z tuo Hrwta/ Þad sk vera DROTTINS BreñeOffr/MatOffr z Dryc- (Blæstur)
kiaroffur / Þad er Offur sætleiks Ilms fyrer DROTTNI Þetta war Lwd
Sijdan sklu þier færa eirn KiarnHafur til SyndaOffurs/og tuo Lomb Aars gomul/ til rablæstur til
Þackaroffurs/Þeim sk Presturiñ veifa mz þui Frumfornar Braude/fyr DROTTNI/ miñingar/wm Gud og hñs Þa
D og mz þeim tueimr Lombum/Og þad sk vera DROTTNI helgat og heyra til Prestinu. semdar werk/
Og þier skulut bioda þeñan Dag/þui hñ skal kallast Heilagr medal ydar/a huorium þier ko- huernen hñ hat
mid til samans/Þier sklut ongua Erfidesvinnu giora. Þad sk vera eirn eilijfur Setningr/ þde leyst þa/so sm hia oss wer-
hia ydr og ydar Epterkomendum/a øllum ydar Heimilum. dur minst Chri-
Enn þegar þier vppuiñid ydart Land/þa sklu þier ecke mz øllu allt Korn vppskera af yd- sti og hñs En-
rum Akre/og eige smasmugliga samansafna/ Helldr sklu þier læta nockut epter verda/han- durlausnar/þy rer Euangelij
da þm Fatæka og Vtlenda/Eg er DROTTIN ydar Gud. predikan
Og DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Tala þu vid Israelis Sonu z seig/Þañ 3
fyrsta Dag i þeim siounda Manade/þa skulu þier hallda þess heilaga Sabbaths miñing- Lwdra Hæ-
ar a Blæstr/þa þier komid til samans/Þa skulu þier eckert Erfide vinna/og þier skulud fæ- tijd
E ra DROTTNI Forner. Num. 29
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Þann tiunda Dag i þeim siounda Ma-
nade/er sa forlijkunar Dagr/hñ sk kallast helgr hia ydr/so þier komid til sāans/þa skulu þier Forlijkunar
þia ydra Lijkame/og færa DROTTNI Forner. Og þier skulud ecke neitt vinna a þeim Hatijd
Deige/þui þad er Forlijkunar dagur/ad þier meigid verda forlijkter vid DROTTIN ydar Leuit. 16
Gud. Þuiad huør sem ecke þiaer sinn Lijkama/a þeim sama Deige/hñ skal afmædur verda Num. 29
fra sijnu Folke. Og huør sem giører nockurt Erfide a þeim Deige/þañ vil eg afma fra sij-
nu Folke/Þar fyrer skulu þier eckert Erfide giøra/ Þad skal vera eirn æfenligr Setningur/
hia ydr og ydar Epterkomendum i øllum ydar Hybylum. Þad er ydar enn mykle Sabbaths
Dagr/ad þier skulud þia ydar Lijkame. Enn þañ Niunda dag i Manadenum / ad Kuellde
skulu þier hallda þeñan Sabbath/fra Kuellde/z allt til annars Kuelldz. 4
F Og DROTTIN talade vid Mosen z sagde/Tala þu vid Israelis Sonu/ z seig/Þañ Laufskala
fimtanda Dag i þeim sama siounda Manade/ er LaufskalaHatijd/ i sio Daga fyrer Hatijd
DROTTNI. Sa fyrste Dagr skal kallast heilagr/ad þier komed til samans/z þier sku- Exod. 29
lut ongua Erfidis viñu þiona. Þier skulud færa Forner DROTTNI i sio Daga/
Sa attunde Dagur skal og kallast Heilagur/suo þier komid til samans/og þier skulud færa
DROTTNI ydar Forner/þui þad er ydar samkomu Dagur / Þier skulud eckert Erfide
vinna.
Og þessar eru nu DROTTINS Hatijder/ sem þier skulud hallda Heilagt /z ad þier
komid til sāans/ ad færa DROTTNI Offr/ BreñeForner/MatOffr/DryckiarOffr/ z so

onnur Offur/huort a sijnum Deige/Ad auk þss sem er DROTTINS Sabath/og ydar gafur/og Lofaner/z lostugar Gafur/sem þier giefed DROTTNI.

So skulu þier hallda DROTTINS Hatijd þann fimtanda Dag i þeim siøunda Manade/siø Daga samfleytt/þa þier hafed innsafnad ydars Aars Auexte af Akrenum. Sa G
15/Octob fyrste Dagz er Sabbath/og sa attunde Dagz er og Sabbath. Og a þm fyrsta Deige skulu þier taka Auøxtinn af þeim føgru Alldentrium/af Palmuidarkuistum/z Alldined af þyckvøxnum Eikum/og Vijder/og verid glader fyrer DROTTNI ydrum Gude i siø Daga/ Og þier skulut hallda DROTTNI þa sømu Hatijd/siø Daga a Aarenu. Þad sk vera ein eilijf Skickan hia ydrū Epterkomendum/ ad þeir hallde so þessa Hatijd i þm siøunda Manade. Siø Daga skulu þier i Laufskalum bwa/Huor eirn og einn Innbyggiare i Jsrael/ hn skal bwa i Laufskalum/so ydar Epterkomendur meige vita/huørnen eg liet Jsraels sonu bwa i Landtiølldum/ þa eg leidde þa af Egiptalande/ Eg er DROTTINN ydar Gud. Og Moses sagde Jsraelis Sonum/suoddan DROTTINS Hatijder.

XXIIII.

Exod. 27

OG DROTTINN talade til Mosen og sagde / Biod þu Jsraelis sonum/ad
þeir bere þier eitt hreint og skicked Vidsmiør/til Liosa/sem ad dagliga meige A
lata ofan i Lampana/fyrer framan Vitnisburdarins Fortialld/i Vitnisburdarbwdinne. Og Aaron sk tilbua þa dagliga fyrer DROTTNI/ vm Kuolld og Morna/ Þetta skal vera ein eilijf Skickan hia ydrum Epterkomendum. Enn hn skal tilreida Lampana/ a þeirre føgru Liosastiku/ dagliga fyrer DROTTNI.

Skodunar Braudin kallast þier Kökur/þui þau woru Flöt/ þuiliikast sem Kökur

Og þu skalt taka HueiteSarla/og baka þar af tolf Kokur/i huorre Koku skulu vera tuevr tiunda partar. Sijdan skalltu leggia sex til samans/ yfer þ fagra Bord fyrer DROTTNI/ Og þu skallt leggia hreint Reykelse ofan a þar/ suo ad þar sie Minningar Braud/til eins Elldz/ fyrer DROttne. Alla Sabbathz Daga æfinliga sk hn tilreida þau fyrer DROTTNI/ af Jsraelis Sonū/til eilijfs Sattmala. Og þau sklu heyra Aarone og hns Sonum til/ þeir sklu eta þau i Heilogum Stad/ Þui þad er þad allra Helgasta af DROTTINS Offri/til eins eilijfs Logmals. B

Enn þar gieck vt einn Jsraelitiskrar Kuinnu Son/sem ad var Sonz eins Egiptsks manns/ a medal Jsraels Sona/og þrættade vid eirn mann af Jsrael/i Herbwdunum/og lastade nafned(DROTTINS)og bøluade. Þa leiddu þeir hn til Mosen(hans Moder hiet Selomith Dibri Dotter/af ætt Dan) og settu hn i Fanngelse/þar til ad þr feinge ad vita atkuæde DROTTINS C

Hunen Blotmenn og Gudlastarar skulu refsast

Og DROTTINN talade vid Mosen/og sagde/ Hafed hn vt fyrer Herbwdernar sem suo hefur bøluad/og lat þa alla sem þad heyrdu leggia hendz yfer hans Høfud/ og lat allann Almwgan lemia hn Grióte. Og seig Jsraelis Sonum/Huor sem bøluar sijnum Gude/hn skal bera sijna Synd/ Huor sem lastar Nafn DROTTINS/ sa sk Dauda deyia/allur Almugen sk grÿta hn/Eÿka sm sa Framande/so sk z Innbyggiarinn vera/nær hann gudlastar/ þa skal hn deyia.

Ef nockur slær annann Mann i Hel/þa skal hn visseliga deyia/Enn ef hn slær nockud Kuikfie i Hel/ þa skal hn bitala Lijf fyrer Lijf. Enn huer sem veiter Lemstur sijnū Naunga/ þa sk giøra vid hn so sem hn hefur giørt/Skada fyrer Skada/Auga fyrer Auga/ Tønn fyrer D
Exod. 21 Tønn/ Suo sem hn hefur lemstrad annan/so sk hann og Lemstradz verda. Huor sm slær eitt
Deut. 19 Kuikinde til Daudz/hn sk bitala þad/Enn huor sem slær eirn Mann i Hel hn sk deyia. Einn
Math. 5 Riettur sk vera fyrer alla/so vel fyrer þann Vtlenda sem þann Innlenda/Þui eg er DROTTINN ydar Gud.

Þetta sagde Moses til Jsraels Sona/ Og þr leiddu þann Blotmann vt fyr' Herbudernar/ z grÿttu hn i Hel/Og Jsraels syner giørde so sem DROTTINN hafde boded Mose

XXV

A
OG DROTTIN talade vid Mosen a Fiallenu Sinai / og sagde / Tala
þu vid Israelis Sonu/ og seig þu til þeirra/Þegar þier komed jn̄ i þad Lād Huijldar Aar
s̄ eg vil giefa ydr/ Þa sk̄ Lāded hallda DROTTINS Huijldardaga/So Landsins
ad þu saaer i sex Aar þinn Akur/og i sex Aar skierer þinn Vijngard/z safner Exod. 23
saman þijnum Auexte/Enn a þui siøunda Aare sk̄ Landed hallda DROT-
TNI sin̄ stora Huijldardag/a huorium þu skllt ecke saa þinn Akur/ eige hell- a
dur vppskiera þinn Vijngard. (Fædslu)
Enn huad sem vppvex epter þijna Haustyrkiu/af sier sialfu/þad skllt þu ecke vppskiera/z Þad er/Þad skal vera al-
þu skallt ecke safna þeim Vijnþrwgum saman/sem vaxa fyrer vtan þitt Erfide/þuiad þat er menneligt/og
Lādsins huijldar Aar. En̄ þier skulud hallda Lādsins huijldar Aar þar fyrer/ ad þu meiger ecke samanberg-
eta þar af/þin̄ Þienare/þijn Ambaatt/þin̄ Daglauna madr/þitt Heimafolk/sa Vtlende hia ast nie saxnast
þier/þin̄ Fienadur/ og Dyren i þijnu Lande/Allur Auøxtur skal vera til a Fædslu
B Og þu skallt telia suoddan̄ siø Huijldar Aar/ ad siø Aar sie talen siø sinnum /og sa tijme Huijldar Aar
þeirra siø huijldar Aara/ giøra niu Aar og Fiorutijgu . Þa skalltu laata blaasa i Lwd-
ra/vm allt ydart Land/a þeim tiunda Deige/þess siøunda Manadar/riett a þeim Forlijkun- Annus jubile-
ar Deige. Og þier skulut hallda þad Fimtugasta Aar Heilagt/ og kalla þad eitt Frelsis us/ Þad er/Fag
aar i Landenu/øllum þm̄ sem þar bwa/þui þad er ydart Fagnadar aar. Þa skal huør yd- nadar Aar/Frel
ar koma aptur til sinna Odala/og til sinnar aattar/Þui þad Fimtugasta aar er ydart Fagn- sunar Aar
adar Aar. Þier skulud ecke saa/og ecke vppskiera þad sem vex af sier sialfu / og ecke saman-
safna i Vijngardenum þ sem vppuex an Erfides. Þuiad Fagnadaraarid sk̄ vera Heilagt
a medal ydar/Enn þier skulud eta huad sem Akurin̄ ber. Þetta er Fagnadar aarid/ad huør
madr sk̄ koma aptur til sin̄ar Eignar.
C Nær þu selur þijnum Naunga nockut/eda ef þu kauper nockut af honum/ þa skalltu ecke Veralldligur
suijkia þin̄ Broder/helldr sk̄t þu kaupa þ af hm̄/epter þre tølu fra Fagnadar Aarenu/z ept Riettur vm
er Auexte epterfylgiande Aara/so dyrt sk̄ hn̄ selia þier þ. Epter Aara fiøldanum skalltu lata Kaup og a
kaupid vppstijga/ z epter þui sm̄ Aaren eru fa til/ skalltu lata þ odyrra/þui hn̄ sk̄ selia þier Sølur
þ/epter þui sm̄ Akurin̄ kan̄ bera. So suijke eingin̄ sin̄ Naunga/ Helldr ottast þu þin̄ Gud/
Þui eg er DROTTIN ydar Gud. Þar fyrer giøred eptr minum Setningum/og hallded
mijna Doma/og giøred þar epter/So þier meiged ohrædder bua i Lādenu/Þui Lāded sk̄ gie-
fa ydr sin̄ Auøxt/so þier sklud hafa nog ad eta/ z vgglauser bua þar jnne

Og ef þu villt seigia/Huad sklum vier eta a þui siøunda aare? Þuiad vier saaum ecke/ og Gudz
søfnum ecke helldur saman nockru Korne. Eg vil þa bioda minne Blessan yfer ydr a þui Blezan
D siøtta Aarenu/so þad sk̄ bera þrefalldan Auøxt/ So þier meiged sa a þui aattunda Aare/og
eta af þeim gamla Auexte/allt til þess niunda aars/so þier etid af þeim gamla Auexte / þar
til ad nytt Korn kiemr. Þar fyrer sklu þier ecke selia Landed æfenliga/ Þuiad Landed hey-
rer mier til/og þier erut Gester og Framande fyrer mier/Og þier sklud i øllu ydar Lande/laa-
ta Landed vera falt til lausnar.
Nær ed þinn Broder verdur suo Fataakur ad han̄ selur þier sijna Eign/og kome þa hans
nanaste Frænde til hn̄s/og vill leysa þad/þa ma hn̄ leysa huad hn̄s Broder hefur sellt. Enn
hafe hn̄ onguan sm̄ þad kan̄ ad leysa/og giete hn̄ mz sinne hende orkad so mikels/ad hn̄ meige
leysa nockud þar af/ Þa sklu menn reikna fra þui Aare sem hn̄ sellde/z giefa hinum s̄ keypte
so miked sem vantar/so hn̄ meige fa sijna Eign aptur. En̄ giete hn̄ ecke orkad so mijklu/ad
hn̄ fae nockud aptur/ þa skal þad sem hn̄ hefur sellt vera i þess hende ed keypte/ allt til þess
E Fagnadar aarsins/A þui sama skal þ fra honū fara/z hin̄ skal koma til sin̄ar Eignar aptr. Vm Kaup z
Huer sem selur eitt Hws innan Borgar Mwrueggia/hn̄ skal hafa eins heils Aars frest/ Sølur a
til ad leysa þad aptur/Þad skal vera tijmen innan huors hn̄ ma leysa þ aptur. Enn leyse Hwsum
hn̄ þ ecke aptur/fyrr en allt Aarid er vte/ þa skal sa sem þad keypte edur hn̄s Epterkomendur
hallda þui hwse æfenliga/ og þ skal ecke ganga til lausnar a þui Fagnadar aare. En̄ sie þ
eitt Hws / þar i Þorpum sem eingen̄ Mwr er vm kring/ þa skulu men̄ reikna þad so sm̄ annad
Akurland/z þ skal verafalt til Lausnar a þui Fagnadar aare/z koma so leyst aptur.
Leuitanna Stader/ z þau Hws i Stødunum/sm̄ þeirra Eigner eru vti/meiga alltijd leys- Prestanna
ast. Enn huør ad nockut leyser af Leuitønum/ huort sem þad eru Hus edur Stader/sm̄ hn̄ Frijheit
hefur eignast/ þa skal hn̄ laata þad til lausnar a þui Fagnadar Aare / Þuiad Hwsen i Leui-
tanna Stødum/ er þeirra Eign a medal Israelss Sona. Enn Akrana vtan fy-

rer fra Stodum skulu ecke seliast/Þuiad þad er þeirra æfinlig Eign

Exod. 21 Nær þinn Broder vtarmast/og verdr fatækur hia þier/þa skalltu taka hn̄ til þijn/suo sem eirn Gest edr Framanda/ad hn̄ life hia þier/ Og þu skallt eckert Okur af honū taka/og eige ofmijkels af honum krefia/helldur skalltu ottast Gud þinn/So at þinn Broder meige lifa hia þier. Þui þu skallt ecke fa honum þijna Peninga vppa Okur/ eige helldr reikna honū þiñ Kost ofdyran/Þui eg er DROTTIN ydar Gud/ sem leidde ydr af Egiptalāde/at eg gie-fa ydr Canaans Land/og vera ydar Gud. F

Af Þrælum z Ambættum Ef þiñ Broder vtarmast hia þier so ad hn̄ selur sig sialfan þier/Þa skalltu ecke læta hn̄ þiona so sem eirn annañ þræl/ Helldr skal hn̄ vera hia þier sem eirn Gestur eda Daglauna Madur/z hn̄ skal þiona hia þier til Fagnadarærsins. Þa skal hn̄ laus fra þier fara /og hañs Børn med honum/ og skal suo koma aptr til siñar ættar og til sinna Forfedra Eignar. Þui þeir eru mijner Þionar/ sem eg vtfærda af Egiptalande/Þar fyrer skulu þeir ecke seliast sem eilijfer Þrælar. Og þu skallt ecke hardliga Drottna yfer þeim/ Helldr skalltu hrædast þinn Gud.

Enn ef þu villt fa þier Þræla edur Ambætter/þa skalltu kaupa þau af Heidingium/ þm sem eru i kring ydur/af þm Frāande sem a medal ydar eru/ z af þeirra Epterkomendū/ s þeir hafa giefed i ydar Lande. Þa somu skulu þier hafa til Eigendoms Þræla/ og þier skulud eignast þa/ og ydar Børn epter ydur/ til eignar/ æfinliga/ þa skulu þier læta vera Þræla. Enn yfer ydar Brædr/Israels Sonu/ skal eingenn hardliga Drottna yfer ødrum.

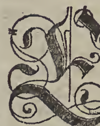
Þa nockur Giestur edr Framande verdr Rijkur hia ydur/og þiñ Broder vtarmast hia hm̄/ G so ad hn̄ selur sig þeim Framanda/eda Vtlenda/hia þier/eda nockrum af hn̄s ætt/Þa sk hn̄ epter hañs Kaup/hafa Riett til ad verda laus aptur. Huer ed vill hañs Brædra/ma leysa hann/ eda hañs Fødur Broder/eda hañs Brædrungur/ eda eiñhuor annar af hn̄s nanustum Frændum/Eda giefe hn̄ so miked forþienat mz sinne sialfs Hende/þa sk hn̄ leysa sig. Og hn̄ skal reikna mz þañ sem hn̄ keypte/fra þui Aare sem hn̄ sellde sig a/allt til Fagnadarærsins/ Og þeir Peningar skulu reiknast sem hn̄ var selldr fyrer/ept᷑ Aaratølunne/Og hn̄ sk reikna sijn daglig Laun þar mz/vm þann allañ tijma. Stande þa enn mørg ær epter iñ til Frel-sunarærsins/og Peningarner skullu epter þui Aara tale reiknast/sem hn̄ sellde sig a/Þa skal hn̄ þar epter giefa þess meira fyrer sijna Lausn/epter þui sem hn̄ er keyptur. Enn sieu þar fæ Aar epter til Frelsunar Aarsins/ þa skal hañ þar epter aptur giefa sier til Frelsis/z hañ skal reikna sijn daglig Laun þar mz Aar fra Aare/Og þu skllt ecke streingeliga læta Drott-na yfer hn̄ fyrer þijnum Augum. Eñ giefe hn̄ ecke leyst sig mz þssū hætte/þa skal hn̄ gan-ga frials vt a þui frelsunar ære/z hn̄s Børn mz honum. Þuiad Israelis Syner eru mijner Þienarar/sem eg leidde vt af Egiptalande/ Eg er DROTTIN ydar Gud.

Exod. 20 Þier skulut ecke giøra ydur AfGude/eigi helldr Bijlæte/Þier skulud ecke helldr vppreisa ydr

Deut. 5 nockrar Myndar/ eda setia Merkesteina i ydru Lande/og ad tilbidia þa/Þui eg er DROT-

Psal. 96 TIN ydar Gud. Halldet mijna Huijldardaga/ Hrædist miñ Helgedom/Eg er DROT-TIN.

XXVI.

Fyrerheit og Ogner Løgmalsins F þier ganged nu epter mijnum Setningum/og hallded mijn Bodord/z giø-red þar epter/Þa vil eg giefa ydr Regn i hæfeligan tijma/ Jorden sk z gie-fa sinn Grooda/z Trien a Mørkinne sklu bera sinn Auøxt/ og Þreskiunar tijmen sk vara allt til Vijnyrkiunar/ z Vijnyrkiā sk na til Kornsædis tijm-ās/Og þier skulut hafa gnott Braudz/z bwa tryggeliga i ydru Lāde/Eg vil giefa Frid i ydru Lande/og þier skulut meiga sofa/og eingeñ skal fæla ydur. Og eg vil i burtu taka þau skadsomu Dyr af ydar Lande/og þar skal eckert Suerd ganga i giegnum ydart Land. A

Þier skulud ellta ydar Ouine/og þeir skulu falla fyre ydrum Suerdum/Fim̄ af ydur skulu ellta Hundrad/og Hundrad af ydr skulu ellta tiu Þusunder/ Þuiad ydar Ouiner skulu falla vnder Suerd fyrer ydur. Og eg vil snua mier til ydar/og læta ydur aukast og Auaxtast/ og eg vil stadfesta miñ Sættmala vid ydr. Og þier sklud eta af þui enu gāla/z burt taka þ gā la þegar þ nyia kiemr. Eg vil bwa a mzal ydar/z mijn Sæla sk ecke burt kasta ydr. Eg vil

gan-

ganga a millum ydar/og eg vil vera ydar Gud/suo skulu þier vera mitt Folk. Þui eg er
DROTTIN ydar Gud/ sem leidde ydur af Egiptalande/ ad þier skulut ecke vera þeirra
Þrælar/Og eg hefe i sundurbrotid ydart Ok/og latid ydr ganga rietta. Deut. 38
B Eñ vilie þier ecke hlyda mier/⁊ ecke giøra øll þsse Bodord/⁊ viliet fyrerlijta mina Set- Thren. 2
ninga/og ydar Sæler vtskwfa mijnũ Riettindum/so þier hallded ecke øll mijn Bodord/⁊ giø- Mala. 2
red onytan miñ Sattmala/ Þa vil eg og giøra ydur þetta/ Eg vil vitia ydar mz Hrædslu/
Kaunum og Kølduſyke/ad ydart Andlit skal visna/ ydar Lijf vanmegnast. Þier skulut for-
giefens sa ydra Akra/ og ydrer Ouiner skulu vppeta þa. Og eg vil setia mitt Auglit i
giegn ydur/og þier skulud verda slegner af ydrum Ouinum/og þeir sem ydr hata sklu Drott-
na yfer ydur/og þier sklud flyia þo eingeñ ellte ydr.

Enn ef þier vilied þa enn ecke hlyda mier / þa vil eg siofallt meira refsa ydr fyrer ydar
Synda saker/so eg fae sundurbroted ydar hardudliga Drambseme. Og eg vil læta Himinen
verda ydur sem Jarn/og ydar Jord so sem Kopar/og allt ydart Omak og Erfide sk vera til
einskis/Og ydar Jørd sk ei giefa siñ Grodur/ og Trien i Landenu sklu ecke bera sinn Auoxt

C Og ef þier þa enn ganged j gegn mier/ og viliet ecke hlyda mier/ Þa vil eg eñ giøra þad
siøfallt meira/ad slæ vppa ydr fyrer yduarar Synda saker. Og eg vil senda Villedyr a mæ-
al ydar/þau skulu vppsuelgia ydar Børn/⁊ i Hel rijfa ydart Fie/⁊ fæcka ydr/ ⁊ ydar veiger
skulu verda i eyde.

Vilie þier þa eñ ecke læta/typta ydr af mier/ helldr gangid i gegn mier/Þa vil eg ganga
i gegn ydur/ og sla ydur þa eñ siøfalldliga/fyrer ydar Syndaskulld /Og leida eitt Hefndar
Suerd yfer ydur/sem ad hefna skal mijns Sattmala. Og ef þier safned ydur saman i ydrũ
Stødũ/ þa vil eg lijka vel senda Drepsott a medal ydar/ og giefa ydur i ydra Ouina hendr.
Þa vil eg fordiarfa ydar Braudz nægd/ so ad tiu Kuinnur skulu baka ydart Braud i einum
Ofne/og ydart Braud skal vegast vt mz Vigt/ ⁊ nær þier etid skulu þier ecke verda metter

Þessar Refsingar eru yfer Gydingana komnar/ Þar fyrer mun Gud ecke helldr hlijfa oss/ ef ad vier giørum ecke Yfirbot

D Vilie þier þa enn ecke mz þessu hlyda mier/ helldr ganga i gegn mier/ Þa vil eg og ganga
i gegn ydur i minne Reide/ og eg vil refsa ydur siø sinnum hardara fyrer ydar Synder/suo
þier skulud eta ydra Sona og ydra Dætra Kiøt. Og eg vil afmæ ydar Hæder/og vppryckia
ydrum Bijlætum/og eg vil kasta ydar Lijkomũ/ofan a ydar AfGude/og mijn Sæl skal hafa
vidbiod vid ydr/ Og eg vil i eydeleggia ydar Stade/⁊ nidurbriota ydar Helgedoms Kirkiur/⁊
eg vil ecke lukta ydarn sætan Ilm.

So vil eg eyda Landed/ad ydar Ouiner sem bwa i þui skulu vndrast þar vppa. Enn ydr
vil eg burt dreyfa/a medal Heidingia/ og vtdraga Suerded epter ydur/ og ydart Land skal
verda eyde/og ydar Borger skulu nidur briotast Þa skal Landenu þocknast og sijner Sabb-
E athz Dagar/so leinge sem þad liggur eyde/og þier erud i ydra Ouina Lande. Ja/ þa skal
Landed hallda Heilagt/og vel bijhaga sijner helger Dagar/alla þa stũd þad liggr eyde/Þar
fyrer ad þier kunned ecke ad hallda heilagt/þa þier ættud ad hallda Heilagt/ þa þier biugg-
ud þar inne.

Og þr s lifa epter af ydr/þa vil eg giora so deighiartada/i þra Ouina Lãde/ad eitt þiot-
ãde Lauf sk ellta þa/⁊ þr sklu flyia þar fyrer/lijka s eitt Sũd ellte þa ⁊ falla þo eingiñ ellte
þa. Og huer skal falla yfer þuerañ aññ/lijka sem fyrer Suerde/ eñ þo ad eingeñ ellte þa.
Og þier skulud ecke þora ad reisa ydur i mote ydar Ouinum/og þier skulud eydeleggiast med-
al Heidingiaña/og Land ydra Ouina sk vppsuelgia ydr.

F Enn huørier sem þa lifa epter af ydur/þeir skulu vanmegnast i þeirra Misgiørningum/
i þeirra Ouina Lande/og þeir skulu vanmegnast i þeirra Forfedra Misgiørningum. Þa
skulu þeir kañast vid sijna Misgiørninga/og sinna Forfedra Misgiørninga / med huorium
þr hafa syndgast i mote mier ⁊ mothúfst mier. Þar fyrer vil eg gãga i gegn þm/⁊ i burt re-
ka þa i siña Ouina Land/ Og þar skal þa þeirra oumskorna hiarta audmykia sig / og þa
skal þeim vel þocknast þeirra Misgiørninga Refsing.

Og eg vil minnast a minn Sattmala vid Jacob/ og a minn Sattmala vid Isaac/og a
minn Sattmala vid Abraham/ og eg vil þeinkia a þad Landed sem af þeim er yfergiefed/⁊
hefr þocknan a sijnũ Huijldar døgũ/þa stund ad þad liggr eyde fyrer þeim/⁊ þm skal bijhaga
Refsing sinna Misgiørninga/Þui þeir forsmædu mijn Riettinde fyrer þeim/og þeirra Sæ-
G ler høfdu Vidbiod a mijnum Setningum. Og þo þeir sie i þeirra Ouina Løndum/
þa hefe eg ecke helldur vtskwfad þeim/ og hefe ecke helldur suoddan vidbiod vid þeim/ suo

J Neidiñe minnist Gud Myskunar sinnar

sem þad være vtgiørt mz þeim/og minn Sattmale mz þeim skyllde ecke meir gillda/Þui eg er
DROTTEN Þra Gud. Eg vil miñast a minn fyrsta Sattmala vid þa/ þa eg færda
þa af Egiptalande/fyrer Heidingianna augum/ suo ad eg være þeirra Gud/ Eg DROT-
TJN.
Þesser eru þeir Setningar/Domar og Løgmæl/ sem DROTTJN giørde i millū siñ
og Jsraelis Sona/a Fiallenu Sinai/fyrer Hønd Moses.

XXVII.

Sierlig Heit Num. 30 Deut. 23

G DROTTJN talade vid Mosen/z sagde/Tala þu vid Jsraelis Sonu/ A
og seig þu til þeirra/ Þa nockur giører DROTTNJ eitt sierligt Heit/og
pantar sitt Lijf/þa skal þetta vera Lausnen/Eins manns Personu sem er tutt-
ugu Aara allt þar til hñ er Sextugr / skallt þu virda fyrer Fimtijgu Silfur
peninga/epter Helgedomsins Sikle. Kuennmans Personu fyr' Þriatijgu
Siclos. Fra Fim̄ Aarum og til Tuttugu Aara/þa skulu virda eins mañs
Personu fyrer Tuttugu Siclos/enn eiñrar Kuiñu Personu fyrer Tiu Siclos. Sie nockur
Manadar gamall/og iñ til Fim̄ Aara/þa skalltu virda eins mans Personu fyre Fim̄ Silf-
ur Siclos/ og eiñar Kuinnu Personu fyrer þria Silfur Siclos. Enn sie nockur Sex-
tijgu Aara gamall / og þadan af elldre/þa skalt þu virda eins mans Personu fyrer Fimtan

Siclus er halfur Eyrer Silfurs

Siclos/enn einnrar Kuiñu Personu fyrer Tiu Siclos. Enn sie hñ of fatækur til suoddan
virdingar/þa skal hñ færa sig fyrer Prestiñ/z so skal Presturiñ virda hañ/Enn hñ sk virda
hañ/ epter þui siñ hñ kann ad forþiena mz sinne hende/ sem Heitenu lofad hefur. B

Heite af Fienade

Enn sie þad nockud Fie sem menn kuña ad offra DROTTNJ / þa er þad allt Heilagt
sem DROTTNJ er giefed. Ecke skal byta þui i burt/eda skipta þui enu goda fyrer añ-
ad Vont/eda Vondt fyrer gott. Enn ef nockur byter sijnu Fie i burt fyrer annad/þa skal þ
huorttueggia Helgast DROTtne/Eñ sie þ ohreint Dyr/þ s Meñ þora ei ad offra DRott-
NJ/ þa skal færa þad fyrer Prestiñ/ og Presturinn skal virda þad/huort þad er Gott eda
Liett/ Og lijka s Presturiñ virderþad/ þa skal þad suo vera. Enn vilie nockur leysa þad/
þa skal hann giefa þañ Fimta Part meira eñ þ var virt.

Heite vm Hws

Ef nockur helgar sitt Hws/ad þad skule vera DROTTNJ Heilagt/Þa skal Presturiñ
virda þad huort þad er gott eda jllt/Og lijka sem Presturiñ virder þad/ þa skal þad suo vera.
Enn vilie sa leysa þ aptur sem þad hefur Helgad/þa skal hñ leggia þann Fimta part þar
til/af þeim Peningum sem þad var virt fyrer/suo ma þad verda hñs aptur

Heit vm Akra

Ef nockur helgar DROTTNJ eirn Akr/af sijnu Erfdagotze/ Þa skal hñ virdast þar
epter sem hñ ber Auoxt til. Bere hñ eirn Gomor Byggs/þa skal hañ gillda fimtijge Sil- C
fur Siclos. Enn ef hañ helgar sinn Akur fra Frelsunar Aare/ þa skal hañ gillda ep-
ter sijnu verde. Enn hafe hñ helgad hñ epter Frelsunar Aared/ Þa skal Presturiñ reikna
epter þeim Aarum sem epterstanda til frelsunar Aarsins/og virde hñ þess mun minna
Vilie sa leysa Akurinn aptur/sem hñ hefur helgad/Þa skal hñ leggia hañ fimta part yf-
er af Peningum/fram̄ yfer þad sem hñ var virdtur fyrer/ so ma hñ bijhallda honum. Enn
vilie hañ ecke leysa hañ/ enn selur hañ nockrum ødrum/ þa skal hañ ecke meir standa hon-
um til Lausnar/helldr sa same Akur skal vera DROTTNJ Helgadr/nær hñ blijfur frials
a þui Fagnadar Aare/lijka sem eirn Bøluadr Akur/og skal verda Prestsins erfdagotz
Enn ef nockur helgar DROTTNJ eirn Akur/þañ hñ hefur keypt/ z er ecke hñs Erf-
dagotz/Þa skal Presturiñ reikna huad hñ gillder/allt til Fagnadar ærsins/so sk hñ a sama
Deige giefa þa virding/suo hñ sie DROTTNJ Helgadr. Enn a Frelsunar Aare sk hñ
koma aptur til þess sem hñ sellde/og vera hñs Erfdagotz i Landenu. Øll virding skal skie
epter Helgedomsins Sikle/eñ eirn Siclus giører Tuttugu Giera

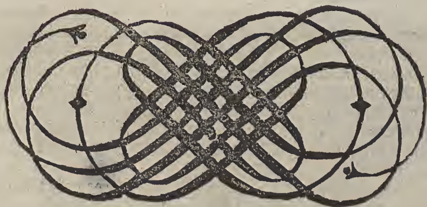
Exod. 30 Num. 3 Ezech. 45

Fyrsta Burd ydars Fienadar sem DROTTNJ tilheyrer ædur mz riettu/þad skal eing-
inn DROTTNJ Helga/huort þat er helldr Naut edr Saudr/þui þat heyrer DROTT- D
NJ til. Enn sie nockut ohreint a Fienadenum/þa skal mann leysa þad epter sijnu verde/z
leggia þañ fimta part þar yfer. Vilie hann ecke leysa þad / þa ma þad seliast fyrer sitt
verd.
Menn skulu eckert Bannfært selia edur leysa/ þad nockur hefur helgad DROTT-
NE

NE/ af øllu þui sem han̄ a/ huort þad er helldur Madur/ Fienadur/ edur Erfdar Akur/ Þui allt suoddan Ban̄fært/ er þad allra Helgasta fyrer DROTTNI. Menn skulu og onguan̄ Ban̄færdan mann leysa/ helldur skal hn̄ vissuliga deyia. Huad ban̄fært er

Allur tiunde parkur i Landenu/ bæde af Jardarinnar Groda/ og so af Trianna Auexte heyrer DROTTNI til/ og sk vera DROTTNI helgad. Enn vilie nockur leysa sij-na Tiund/ þa sk hn̄ giefa fimta part þar yfer/ Og alla Tiund af Nautum og Saudum/ og vad sem geingur vnder Fiehirdes Staf/ þad sk vera ein Heilog Tiund DROTTINS. Tiunder
Eige sk spyria ad þui huort þad er Gott eda Vont/ og eige helldur skipta þui/
enn sie þui bytt/ þa sk huorttueggia vera Heilagt/ og ecke leysast.
Þesse eru þau Bod/ sem DROTTIN baud Mose/
til Israelis Sona/ a Fiallenu Sinai.

Ender þeirrar Pridiu Bokar
Moses

Numeri/ Fiorda Bok Moſes

I.

Exod. 30
Num. 26

GVDROTTEN talade vid Moſen A
i Eydemørku Sinai/ i Vitnisburdar Bwdinne/a
þm̃ fyrſta Deige i ødrum Manade/og a ødru Aa-
re epter þad ſm̃ þeir voru vtgeingner af Egiptalan-
de/og ſagde/Reikned Mañtal alls Almwgans Iſ-
raels Sona/epter þeirra Kynkuijſlum/ & þra Fed-
ra Hwſum og Nøfnum/ Allt Kallkyns/ høfud
fyrer høfud/ þeir ſem eru Tuttugu Aara & þadan
af elldre/alla þa ſem Vopn fœrer eru til Bardaga
af Iſrael. Og þu & Aaron ſkulud telia þa epter
ſijnum fiølda / & þid ſklut taka til yckar eiñ af hú-
re Kynkuijſl/ og ſetia hann til eins Hofdingia yfer
ſijns Fødurs Hws.

Nøfn tolf Iſraelis Höfdingia

Þeſſe eru Nofn Høfdingiaña ſem ſtanda ſklu B
hia ydr. Af Ruben ſk vera EliZur/Son Zedeur.
Af Simeon ſk vera Zelumiel/Son ZuriSadai. Af Iuda ſk vera Naheſſon/Son Amina-
dab. Af Iſaſchar ſk vera Nethaneel/Son Zuar. Af Zebulon ſk vera Eliab/ Son He-
lon. Af Ioſeps ſonum af Ephraim ſk vera Eliſama/Son Amihud. Af Manaſſe ſk ve-
ra Gamliel/Son Pedazur. Af BenIamin ſk vera Abedan/Son Gideoni. Af Dan ſkal
vera Ahiezer/Son AmiSadai. Af Aſſer ſk vera Pagiel/Son Ochran. Af Gad ſk vera
Eliaſaph/ Son Deguel. Af Nephthali ſk vera Ahira/ Son Enan.

Mañtal tolf Kynþatta Iſraels

Þeſſer eru þeir yppuſtu af Almuganum / Høfudzmenn af Kyne þeirra Fedra/ſem voru
enu yppuſtu Høfud og Hofdingiar i Iſrael. Og Moſes og Aaron toku þa til ſijn/ſuo ſem
þeir voru nu nøfnum nefnder. Þeir ſøfnudu øllum Almwganum til ſamans/a þeim fyrſta
Deige i ødrum Manude/og reiknudu þa epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ Nofnũ & Heimkyñe/
tuituga og þadan af Elldre/ høfud fyrer høfud/ ſem DROTTIN hafde boded Moſe/
Og þeir tøldu þa i Eydemørku Sinai

1 Ruben
Syner Ruben Iſraelis Frumgietna Sonar/epter þeirra Fœdingu/Kynſlod/ þeirra Fed- C
ra Hwſe og nøfnum/ høfud fyrer høfud/ aller Kallmeñ tuituger og þadan af Elldre/ þeir
ſem vopnfœrer voru/voru reiknader af ætt Ruben/ ſex og Fiorutijge Þuſũder & Fim̃ Hũdrud.

2 Simeon
Syner Simeon epter þeirra Fœdingu/ Kyne og Heimkyñe/Nafne og Tølu/ høfud fyrer
høfud/ aller Kallmeñ tuituger og þadan af elldre/ ſm̃ vopnfœrer voru/voru reiknader af Ky-
ne Simeon/niu og fim̃tijgu Þuſunder og þriu Hundrud.

3 Gad
Syner Gad epter þra Fœdingu/Kyne/Fedra Hwſe & nafne/fra tuttugu Aarum & þadan
af/ſem fœrer voru ad fara i Bardaga/voru reiknader af Kyne Gad/fim̃ og fiorutijge Þuſun-
der/ſex Hundrud og Fim̃tijge

4 Iuda
Syner Iuda epter þra Fœdingu/Kyne/þeirra Fedra Hwſe og nafne/ tuituger og þadan
af elldre/þeir ſem fœrer voru til Bardaga / voru reiknader af ætt Iuda/ fiorar og ſiøtijger
Þuſunder/og ſex Hundrud.

5 Iſaſchar
Syner Iſaſchar/epter þra Fœdingu/ Kyne/ þeirra Fedra Hwſe & Nøfnum/tuttugu vet-
ra/ & þadan af elldre/vopnfœrer til Bardaga/voru talder af Kyne Iſaſchar/fiorar & fim̃tijge D
Þuſunder og fiøgur Hundrud.

6 Sebulon
Syner Sebulon epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ þra Fedra Hwſe og nøfnum/tuituger / og
þadan af Elldre/ſem vopnfœrer voru/voru reiknader af Kyne Sebulon/ſiø & fim̃tijge Þuſun-
der og fiøgur Hundrud.

7 Ephraim
Syner Ioſeph af Ephraim/ epter þeirra Fœdingu/ Kyne/ þeirra Fødurs hwſe & Nøf-
num/tuituger og þadan af elldre/ ſ̃ vopnfœrer voru til Bardaga reiknader af Kyne Ephra-
im/fiorutijge Þuſunder og fim̃ Hundrud.

8 Manaſſes
Syner Manaſſes epter þeirra Fœdingu/Kyne/þra Fedra hwſe & Nafne/ tuttugu vetra
og þadan af elldre/ſem dugliger voru ad draga i Strijd/voru talder til Manaſſes ættar/ tolf
og tuttugu Þuſunder og tuø Hundrud

Syner

Syner BenJamin/epter þeirra Fædingu/ Kyne þra Fedra Hwſum ⁊ Nøfnum/tuttugu 9
vetra/⁊ þadan af elldre/þeir ſem duganliger voru ad draga i Strijd/ voru reiknader af Kyne BenJamin
BenJamin/ fim̃ ⁊ þriatijgu Þuſunder ⁊ fiøgur Hundrud.
Syner Dan/ epter þeirra fædingu/ Kyne/ þeirra Fedra Hwſe og nøfnũ/ tuituger og 10
þar yfer/þeir ſim̃ hrauſter voru ad draga i Strijd/voru talder af Kyne Dan/tuær og Sextijge Dan
Þuſunder/og ſiø Hundrut.
F Syner Aſſer/ epter þeirra Fædingu/ Kyne/ þeirra Fedra Hwſe og Nøfnum/tuituger og 11
þadan af elldre/ſem dugliger voru ad draga i Strijd/ voru talder af Kyne Aſſer/ein og fioru- Aſſer
tijge Þuſund/og fim̃ Hundrud.
Syner Nephthali/epter þeirra Fædingu/Kyne/þra Fedra hwſe ⁊ Nøfnum/tuituger meñ 12
⁊ þadan af elldre/ſ̃ duganliger voru ad draga i Strijd/voru talder af Kyne Nephthali/þriar Nephthali
og fim̃tijgu Þuſunder/⁊ fiøgur Hundrud.
Þeſſer eru þeir/ hueria Moſes og Aaron reiknudu/ og þeir tolf Iſraelis Hofdingiar/ Mañtal allz
ſierhuør þeſſara var yfer ſiña Fedra Hwſe. Og mañtal allra Iſraelis Sona/ epter þeirra Iſraels/vndan
Fedra Hwſe/þeir ſem tuituger voru/ ⁊ þadan af elldre/ſim̃ vopnfærer voru til Bardaga/ med- teknum Leuitis
al Iſrael/var ſex ſinnum Hundrad Þuſunder manna/ þriar Þuſunder/ fim̃ Hundrud og fim̃
tijgu. Enn Leuitarner epter þeirra Fedra ætt/voru ecke talder hier med.
G Og DROTTIN talade vid Moſen/og ſagde/Þu ſkllt ecke telia Leui ætt/ ⁊ eige reikna Kynþattur
þeirra Mañtal/a medal Iſraels Sona/ Helldr ſkallt þu ſkicka þa til Vitnisburdarbwdar- Leui
innar/ og til allra hennar Kiera/ og til allz hennar vmbwnadar/Og þeir ſkulu bera Tialld-
bwdena/og allañ þañ vmbwnad ſem heñe fylger/Og þr ſkulu vakta þar vppa/og ſkulu ſetia
ſijn Tiolld/kring vm Tialldbwdena. Og þegar Meñ eiga ad ferdaſt/þa ſkulu Leuitarner
taka Tialldbwdena ofan/ Eñ ſem Hereñ ſetur ſijnar Tialldbwder/þa ſkulu þr reiſa Tialld- Embætte
bwdena vpp. Og ef nockur Framande kiemur þar vid/ þa ſkal hñ deyia. Iſraelis ſyner Leuitanna
ſkulu legga ſig/ ſierhuor j ſijnũ Herbwdũ / og hia Merke ſijns Lids. Eñ Leuitarner ſku-
lu tiallda i kringum Vitnisburdarins Tialldbwd/ſo ad þar kome ecke nockur Reide yfer Al-
mugan Iſraelis Sona/Þui ſklu Leuitarn' hallda Vardhalld hia Vitnisburdarins Tialld-
bwd. Og Iſraels Syner giordu allt/ſo ſem DROTTIN hafde boded Moſe.

II.

A. OG DROTTIN talade vid Moſen og Aaron/og ſagde / Iſraelis Syner Skipan
ſklu reiſa þeirra Herbwder/vtan vm kring Vitnisburdarbwdena/huor vnder Herbudaña
ſijnu Merke ⁊ Teikne/ept' þeirra Fedra huſum. Iſraels Sona
Iuda ſkal ſetia ſijnar Herbwder fyrer auſtan fram̃ / mz ſijnu Merke/og
øllum Her/þeirra Høfdinge Naheſſon/Son Am̃inadab/og hañs Her/ſem er Herbwder
ad Manntale/fiorar og ſiøtijgu Þuſunder og ſex Hundrud. Næſt honum Iuda/i Auſtr/
ſkal Iſaſchar Kynkuſl ſijnar Herbwder reiſa/ þeirra Høfudz madr Nethaneel Son Zuar/ ur/þra Tialld/ bwdiñe
og hñs reiknadur her/fiorar og fim̃tijge Þuſunder og fiogur Hundrud. Þar næſt Sebulons
ætt/þeirra Høfdinge Eliab/Son Helon/og hñs reiknadur Her/ſiø ⁊ Fim̃tijger Þuſunder/og
fiøgur Hundrud. So ad aller þr ſem heyra til Iuda Herbwdum/ eru i eiñe Sum̃a/ Hund-
rad Þuſunder/og ſex og attatijger Þuſunder/og fiogur Hundrut/ ſem heyrer til þeirra Her/
Og ſkulu reiſa fremſter.
E I Sudr ſkal vera Merke Ruben/ og Tialldbwd mz ſijnum Her/þeirra Høfdinge Elizur Herbwder
Son Sedeur/og hñs reiknadur Her/ſex og Fiorutijger Þuſunder/⁊ fim̃ Hundrud. Næſt hm̃ Ruben i Sudr/
ſk Simeons Kynþattr ſetia ſinar Herbwder/ þra Høfdinge Selumiel Son ZuriSadai/⁊ þra Tialldbwd/ iñe
hñs reiknadr Her/ niu ⁊ fim̃tije Þuſunder/ ⁊ þriu Hundrud. Þar næſt Kyn Gad/þra Høf-
dinge Eleazar Son Reguels/⁊ hñs reiknadr Her/ſem er fim̃ ⁊ fiorutijger Þuſunder/ſex Hun-
drut og Fim̃tijgu/So ad aller þeir ſem heyra til Rubens Herbwdum / eru ad Mañtale reikn-
ader/Hundrad Þuſund/og eitt og fim̃tijgu Þuſund/og fiogr Hundrut og fim̃tijge / ſem heyrer
til þeirra Her/Og þeir ſkulu reiſa næſt þeim fyrſtu.
Þar næſt ſkal Vitnisburdarins Tialldbwd fara mz Leuitaña Herbwdunum/riett a mz-
al Herbwdanna/⁊ allt epter þui ſem þeir leggia ſig nidur/ſo ſklu þr og ferdaſt/huør i ſijnum Leuitanna
ſtad/vnder ſijnu Merke. Herbuder

I Veſt.

Herbwder Ephraim i Veſtur

J Veſtur ſkulu Ephraims Herbwder/og Merke liggia mz ſijnum Her/ Þeirra Høfdinge
ſkal vera Eliſama Son Amihud/og hn̄s reiknadur Her/ er ad man̄tale fiorutiu Þuſunder/ ꝛ
fim̄ Hundrud. Enn hia þeim ſkal Manaſſe ætt leggia ſig/ Þeirra Høfdinge Gamliel Son
Pedazur/ ꝛ hn̄s reiknadur Her/tuær og þriatijge Þuſunder ꝛ tuø Hundrud. Þar næſt Ben-
Jiamins Kynþattur/þeirra Høfdinge Albidan Son Gedeoni/hn̄s reiknadr Her ad mann-
tale/fim̄ og Þriatijge Þuſunder/og fiøgur Hundrud. So ad aller þeir ſem heyra til Ephra-
ims Herbwdum/þeir eru ſamanreiknader epter Manntale/Hundrad Þuſund/og ætta Þuſūd
ꝛ eitt Hundrad/þeir ſem heyra til hn̄s Her/Og þr ſkulu vera i þridiu Fylkingu þa þeir reiſa.

Herbwder Dan/ i nordur fra Tialldbudinne

Herbwder Dan og Merke ſkal vera i Nordur/mz ſijnum Her/Þeirra Høfdinge Ahieſer
Son AmiZadai/ hn̄s reiknadr Her/tuø og Sextijgu Þuſundrud/og ſiø Hundrud. Hia hm̄ D
ſk Aſſer Kynþattur leggia ſig/ Þeirra Høfdinge Pagiel Son Ochran/hn̄s reiknadur Her/
eitt og fioruttijge Þuſund/ ꝛ fim̄ Hundrud. Þar næſt Nephthali ætt/Þeirra Høfdinge Ahira
Son Enan/hn̄s reiknadr Her/þriar og Fim̄tijge Þuſunder/og fiøgur Hundrud/ So ad aller
þeir ſem heyra til Herbwdum Dan/ eru reiknader/ hundrad Þuſund/ſiø og Fim̄tijge Þuſun-
der/og ſex Hundrud/Og þeir ſkulu vera þeir enu ſeinuſtu/ ſem ad reiſa vt mz ſra Merkium.

Sum̄a og Manntal Jſraelis Sona
Num. 1
Exod. 12

Þetta er Man̄taled allra Jſraelis Sona epter þeirra Fedra hwſe/ ꝛ Herbwdum/mz ſra
Her/Sex ſinnum hundrad Þuſunda/þriar Þuſunder fim̄ Hundrud og Fim̄tijge. Enn Leui-
tarner voru ecke talder j þeſſu man̄tale/a medal Jſraelis Sona/ ſem DROTTJN hafde
bifalad Moſe. Og Jſraelis Syner giørdu allt ſaman/ſo ſem DROTTJN hafde bodet
Moſe/og ſettu Herbwdernar vnder þeirra Merke/og drogu vt huor mz ſijnum Kynþatte/ep-
ter þeirra Fedra Hwſe.

III.

Aarons Syner
Exod. 6
Leui. 12
1 Parali. 24

ÞEſſe er Kynþattur Aarons og Moſes/a þm̄ tijma er DROTTJN tala- A
de vid Moſen a Sinai Fialle/og þeſſe eru nøfn Aarons Sona. Sa fyrſte
var Nadab/hn̄s Frumgietin̄ Son/þar næſt Abihu/ Eleazar og Jthamar.
Þeſſe eru Aarons Sona nøfn/ ſem ſmurder voru til Kiennemaña/og þeirra
hendur voru fylldar til Preſta Embættis. Enn Nadab og Abihu Dou
fyrer DROTTNJ/þa þeir offrudu an̄arligum Ellde fyrer DROTT-
NE/i Eydemørku Sinai/og þeir høfdu ongua Syne. Enn Eleazar ꝛ Jthamar frømdu
PreſtEmbætted mz ſra Fødr Aaron.

Og DROTTJN talade vid Moſen/og ſagde/Lattu Leui ætt koma fram/ og ſkicka þu
hana til Preſtſins Aarons/ad þeir þione honum/ og take vara vppa hn̄s og alls Almwgan̄s
Þionuſtu/fyrer Tialldbwd Vitnisburdarins/og ad þeir take vara a þionuſtun̄e i Tialldbw-
din̄e/ ꝛ ad giæta alls Vmbunadar i Vitnisburdarins Tialldbwd/ ꝛ hafe vakt a Jſraelis ſo-
nū/til ad þiona i Tialldbwdaren̄ar Þionuſtu. Og þu ſkt giefa Leuitana Aarone/og Son-
um hn̄s/af Jſraelis Sonum. Enn Aaron og hn̄s Sonu ſkallt þu ſkicka til/ad þr vakte ſitt
Kiennemannligt Embætte/ Ef þar geingur Framande til/ hann ſkal deyia.

Og DROTTJN talade vid Moſen/ og ſagde/ Sia/eg hefe teked Leuitana medal Jſ- B
raelis Sona/i ſtaden allra Frumgietninga/ſ ad opna ſitt Modurlijf/ a medal Jſraels So-
na/ ſuo ad Leuitarner ſkulu heyra mier til. Þuiad þeir fyrſtu Frumburder eru miner/ ſijdan
Exod. 13 eg i hel ſlo alla Frūburde i Egiptalande/þa helgade eg mier allan̄ Frumburd i Jſrael/ad þr
ſkylldu heyra mier til/bæde af Men̄ū ꝛ Fienade/Eg DROTTJN.

Talan a Sonum Leui
Exod. 6

Og DROTTJN talade vid Moſen i Eydemørku Sinai/ ꝛ ſagde/ Tel þu Leui Sonu
epter þeirra Fedra hwſe/og Kynþattum/alla þa ſem eru Kallkyns eins Manadar gamler/ ꝛ
þadan af. Og ſo talde Moſes þa epter ordum DROTTJNS/ſo ſem hn̄ hafde bifalad.
Og þeſſe voru nøfn Leui Sona/Gerſon/Kahath/Merari. En̄ Gerſons Sona nøfn i ſra
Kynþattum voru Libni og Simei. Syner Kahath i ſra Kynþattum voru Amram/ Jeze-
ar/Hebrom og Vſiel. Syner Merai i ſijnum Kynþattum/ voru Mahel og Muſi/ Þetta
eru Leuitanna Kynþætter/epter þeirra Fedra Heimkynne.

1
Gerſonitar

Þeſſer eru Kynþætter Gerſon/Libnitar og Simeitar/ Þeirra Manntal ſem talder voru/ C
var ſiø Þuſundrud/og fim̄ hundrud/aller þeir ſem voru af Kallkyni/eins Manadar gamler/
ꝛ þa-

og þadan af elldre. Og su sama Gersonita ætt/skal setia sijnar Herbwder bak vid Tialld-
bwdena i Vestur. Eliasaph Son Lael skal vera þeirra Høfdinge. Þeir skulu taka vara
vppa Vitnisburdarins Tialldbwd/ sem er a Tialldenu og Tialldbwdenne/ heñar Þake/ ꝛ
a Dwknum fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyrum/ꝛ a Sparløkunum til Forgardsins/
og a Dwknũ i Forgardsins dyrũ/ sem geingur i kring vm Tialldbwdena ꝛ i kring vm Allta-
rid/a Støgunum/og a øllu þui sem heyrer til þre Þionustugiørd.

C Þesser eru Kynþætter Kahath/Amramitar/ Jezeharitar/ Hebronitar/ ꝛ Vsielitar/ aller
Kallkyns Manadar gamler/og þadan af elldre/þeir sem voru ad tølu ætta Þusund/og Sex 2
Hundrud/sem vara toku a Helgedomenum. Og þeir skulu leggia sig a þeirre sydre sijdu hia Kahathitar
Tialldbwdiñe. Elizaphan Son Vsiel skal vera þra Høfdinge. Og þeir skulu varduèita
Orkena/Borded/Kiertestikuna/Alltarid/og þau Verkfære sem heyra til Helgedomenum/ ad
giøra Þienustu mz/og Dwkana og þad sem heyrer til þeirre Þionustu. Eñ Eleazar Son
Aarons Prestz / skal vera Høfdingeñ og allra ædstur af Leuitunum/ yfer þeim sem eru skick
ader til ad varduèit a Helgedomenn.

D Þetta eru Merari Kynþætter/ Mahelitar/ og Musitar/ sem voru reiknader ad tølu / sex
Þusunder/og tuo Hundrud/allt þad Kallkyns var / Manadargamler/ og þadan af elldre. 3
Zuriel son Abihail/skal vera þra Høfdinge. Og þr sklu leggia sig a nyrdre sijdu/vid Tialld- Meraritar
bwdena. Og þeirra Embæete skal vera/ad taka vara a Fiølunum / og a Staungunum/a
Stolpunum/og a Fotunum til Tialldbwdariñar/og a Vmbwnadenum sem heyrer til þeirre
Þionustu/ suo og a Stolpunum/ i kring vm Tialldbwdar Gardenn/ og a Fotunum/ og
a Nælunum/og so lijka a Støgunum.

Enn Moses og Aaron og hñs Syner skulu setia þeirra Landtiælld fyrer Austan Vitnis-
E burdariñar Tialldbwd/so þeir meige taka vara vppa Helgedomenum / og a Jsraelis So-
num. Enn ef nockur Framande kiemr þar nær/þa skal hñ deyia. Aller Leuitarner þeir sem Suma allra
Moses og Aaron høfdu taled/epter Orde DROTTJNS/aller þr s̄ Kallkyns voru/Ma- Leuitanna
nadargamler og þadan af elldre/i þra Kynþattum voru tuær og tuttugu Þusunder.

Og DROTTJN sagde til Mosen/Tel alla Frumgietninga þa s̄ eru Kallkyns/ medal
Jsraelis Sona/Manadargamla/og þadan af elldre/og tak tøluna og þra Nøfn. Og þu
skallt fraskilia mier til handa/ s̄ er DROTTJN/ Leuitana/ i staden allra Frumburda a
medal Jsraels sona/og Leuitaña Fie i staden allz fyrsta Frumburdar medal Jsraelis Sona
F Fienadar. Og Moses talde sem DROTTJN baud honum/alla Frumburde a medal
Jsraelis Sona/Manadar gamla ꝛ þadan af elldre/þr voru tuær ꝛ tuttugu Þusunder/ ꝛ tuø
Hundrud/ ꝛ þrijr ꝛ siøtijgu.

Og DROTTJN talade til Mosen/og sagde/ Tak þu Liuitana i staden allra Frum-
gietinna/medal Jsraels Sona/og Leuitanna Fienad/fyrer þra Fienad/so ad Leuitarner hey- Siclus er hal
re mier til/Eg em DROTTJN. Eñ þu skllt taka Lausnar Peninga fyrer þau tuø hund- pur Dalur
rud þria og Siøtijge sem Frumgietner eru a medal Jsraels Sona/ ꝛ voru yfer Leuitanna tø-
G lu/fim̃ Siklos fyrer huert Høfud/til Lausnar/epter Helgedomsins Sikle(enn tuttugu Giera Exod. 30
gillda eirn Sikel)og þu skallt afhenda Aarone og hñs Sonum þessa Peninga/sem so er yfer Leuit. 27
toluna. So tok Moses Lausnar Peninga þeirra sem afhlaups voru/fram̃ yfer Leuitanna Ezech. 45
tølu/af þeim Frumgietnu Jsraelis Sonum/Þusund/Þriuhũdrud og fim̃ og sextijgu Siklos/
epter Helgedomsins Sikle/Og hñ gaf Aarone og hñs Sonum þa Peninga/epter DROT-
TJNS Orde/sem DROTTJN hafde boded Mose.

IIII.

A
OG DROTTJN talade vid Mosen og Aaron/ꝛ sagde/Tel þu alla Sonu
Kahath/ sier i lage fra Sonum Leui/epter þra Kynkuijslum/ og Fedra hw-
se/þa s̄ eru þriatijge Aara/ꝛ þadan af elldre/ til Fimtugs Alldurs/alla þa
sem duganliger eru ad draga i Strijd/ ad þr þione i Vitnisburdarins Tialld
bwd. Þetta skal vera Embætte Sona Kahath/ i Vitnisburdar Bwdinne/
sm̃ er þ allra Helgasta.

Þa Herinñ suipter Herbwdunum/ þa skal Aaron og hñs Syner ganga inn/ ꝛ ofan ta-
ka Fortiallded/ og vefia i þui Orkena Vitnisburdarins/ ꝛ leggia þar yfer Felld af Greif-

1 ings Skinnum/og breida eitt gult Klæde þar ofan a/og leggia Steingurnar þar til. Og
Arons ꝛ hn̄s þeir skulu ꝛ so breida eitt gult Klæde yfer Skodunar Borded/ꝛ leggia þar til Føten/Skeider-
Sona Embætte nar/Skalernar/ꝛ Kon̄urnar til ad skeinckia af ꝛ a/og þad huorsdagliga Braud skal liggia
þar a. Og þeir skulu breida þar yfer eitt dreyrrautt Klæde/ og þekia þad sama med einu
Þake af Greyfingia skinne/ꝛ setia Steingurnar þar til.
So skulu þeir taka eitt gult Klæde/ og sueipa þar j Kiertistikuna/og Lampana/Liosa-
soxen/Skaraklofana til ad sløckua Liosen/og øll Vidsmiørs Kieren/sm̄ heyra til Þionustu-
giørdinne/og sueipa þar i kring vm allt saman Greifingia Skinne/og leggia þ vppa Bør-
urnar. So skulu þeir og breida eitt gult Klæde yfer GullAlltared/og hylia þad mz einu Þa
ke af Greifingiaskinne/og setta Steingurnar þar til. Þeir skulu og sueipa øll þau Kier s̄
þeir hafa til Þionustun̄ar i Helgedomenum/i einu gulu Klæde/ ꝛ hylia þar yfer mz Greifing
iaskinne/og leggia þad a Børun̄ar. Þeir skulu suo Klæra Oskuna af Alltarenu/og brei
da eitt Skarlatsklæde þar yfer/og læta Kieren þar til/sm̄ ad heyra til þre Þionustun̄e/ Elld
pøn̄ur/Matkroka/Ausur/Mun̄løgar/mz øllum Alltaresins Kierum/ Og þeir skulu breida
eitt Þak þar yfer af Greifingiaskinne / og setia Steingurnar þar til.
Sem Aaron og hn̄s Syner hafa þetta fullgiørt/ꝛ þaked Helgedomin̄/ ꝛ allan̄ hn̄s Vm- B
bwnad/þegar Herin̄ suipter Herbwdum/ Epter þad skulu syner Kahath ganga in̄/ og bera
2 þad/Og þeir skulu ecke snerta Helgedomin̄/so þeir deye ecke. Þessar eru Byrder Sona Ka-
Kahatitanna hath/ i Vitnisburdarins Tialldbwd. Og Eleazar son Aarons Prests/sk hafa þad Em-
Embætti bætte / ad skicka Oleum til Liosanna/og Jurter til Reykelsis /og þad dagliga Matoffur og
3 smurningar Oleum/ad hn̄ siae fyrer allre TialldBwdin̄e/og øllu þui s̄ þar er inne i Helge-
Eleaser domenum/og fyrer Helgedomsins Kierum.
Embætte Og DROTTIN talade vid Mosen ꝛ Aaron/og sagde/Þier skulud ecke læta Kynþatt
Kahathitan̄a ættar fordiarfa sig/a medal Leuitanna. Enn þetta skulu þier giøra þeim/
so þeir meige lifa enn ecke deyra/ef þeir annars snerta þad allra Helgasta. Aaron og hn̄s
Syner sklu ganga inn/ꝛ setia huørn til sijns Embættis og byrdar. En̄ þeir skulu ecke gan-
ga inn ad skoda Helgedomen þa þr þekia hn̄/so þeir deyie ecke
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Tak þu Man̄tal Sona Gerson/epter
þeirra Fedra hwse/og Kynþattum/þa sem eru þriatijge Aara og þadan af Elldre / allt til
fim̄tugasta Aars/og skicka þeim øllum sem duganliger eru ad draga i Strijd/ ad þeir þione i
Vitnisburdarins Tialldbwd. Enn þetta sk vera Embætte þeirrar Gersonitis ættar/ad þio-
4 na og bera. Þeir skulu bera Tiollden Tialldbwdarinnar/ og Vitnisburdarbwdarinnar/
Gersonita og hen̄ar Þak/og Þøken af Greifingiaskin̄unū/sem þar er vtan vm/og Fortiallded i Vitnis
Embætte burdarins tiallo Bwdardyrū/og Langtiollden TialldbudarGardsins/ og Fortiallded i jn̄gøn-
gu TialldbwdarGardsins/þess sem er i kring vm Tialldbwdena og Alltared/og þra Støg/
og øll þeirra Embættis Verkfære/og allt þad sem heyrer til þeirra Embætte. Syner Ger- C
son skulu giøra sijn Embætte/epter Aarons ꝛ hn̄s Sona ordū/mz øllu þui sem þeir skulu bera
og giøra. Og þier skulud sia til/ad þeir take vara a øllum sijnum byrdum. Og þetta skal
vera Sona Gersonis ꝛ Kynþattar Embætte/i Vitnisburdarins Tialldbwd /Og þra vard-
halld skal vera vnder hende Ithamar Sonar Aarons Prestz.
Þu skallt og skicka Merari Sonum/ epter þeirra Kynþattum og Fedrahwse/ fra þria-
5 tijge Aarum og þadan af til Fim̄tijge Aara/øllum þeim s̄ duganliger eru ad draga i Strijd/
Meraritaka ad þr hafe eitt Embætte i Vitnisburdarins Tialldbwd. En̄ þta eru þra Byrdar/epter øllu
Embætte þeira Embætte i Sattmalans Tialldbwd/Þeir skulu bera Fialernar/Steingurnar ꝛ Stol-
pana/og Fæturnar til Tialldbwdarinnar/so og Stolpana til TialldbwdarGardsins allt ym
kring/og so Fæturnar/og Nælana og Støgen/mz øllum sijnum vmbunade epter øllu þeirra
Embætte. Þier skulut skipa til huorium sinn part af Byrdunum / til ad taka vara vpp a.
Þetta skal vera Embætte Merari Sona ættar/allt þad sm̄ þeir skulu giøra i Vitnisburdar-
ins Tialldbwd/vnder hende Ithamar Sonar Aarons Prestz.
6 Og Moses og Aaron ꝛ Høfdingiar Almugans tøldu þa Sonu Kathathitan̄a/epter þra
Man̄tal Ka- Kynþattum og Fedrahuse/ Þrijtuga og þadan af elldre/inn til fim̄tijge Aara / aller þeir sem
hathitanna duganliger voru ad draga i Strijd/ ad þeir skylldu þiona i Sattmalans Tialldbud / og þeir
Kynþattar voru ad tølu tuær Þusun̄der siø Hundrud/ ꝛ Fimtijge. Þetta er Man̄tal Kathathitan̄a ætt-
ar/sem høfdu aller nockud ad þiona/i Vitnisburdarins Tialldbwd/ huøria Moses ꝛ Aaron
tøldu/epter DROTTINS orde fyrer Mosen.

Ger-

D Syner Gerſon voru z ſo kallder epter þra Kynkuijſlum z Fedra hwſe/fra Þriatijgu Aara 2
gømlum og þar epter/til fimtugs alldurs/aller þeir ſem duganliger voru i Strijd/ad þr ſkyll- Gerſonitar
du þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd/og þeirra Manntal var tuær Þuſunder ſex Hund-
rud og Þriatijge. Þad er talan a ætt Sona Gerſon/ huørier aller nockut høfdu ad þio-
na i Vitnisburdarins Tialldbwdinne/huoria Moſes og Aaron tøldu epter Orde DROT-
TINS.

Syner Merari voru og ſo tallder/epter þeirra Kynkuijſlum og Fedra hwſe/fra Þritugum
og þadan af til Fimtugs Alldurs/aller þeir ſem duganliger voru til Strijds/ ad þeir ſkylldu 3
þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd/og þeir voru ad tølu Þriar Þuſunder z tuø Hundrud. Meraritar
Þetta er talan a Merari Sona ættkuijſl/ſem Moſes og Aaron tøldu epter Ordum DRO-
TTINS/fyrer Moſen.

Manntal allra Leuitanna/ſem Moſes og Aaron/z Iſraels Høfdingiar tøldu/epter þra Kynþattum og Fedra huſe/ þeir ſem voru Þriatijge Aara og þadan af elldre/ inn til Fimtugs Alldurs/ſem aller geingu inn ad þiona huør ſijna Þionuſtu/ og bera Byrdar i Vitnisburdarins Tialldbwd/voru atta Þuſunder fim̃ Hundrud og Attatijge/huørier tallder voru epter DROTTINS Ordum/ fyrer Moſen/ huor til ſijns Embættis og Byrdar/ſ DROTTIN hafde boded Moſe.

Sum̃a allra Leuitanna

V.

A OG DROTTIN talade vid Moſen/z ſagde/Biod þu Iſraelis Sonum/at þeir late vt af Herbwdunum alla Spitelſkamenn/og alla þa ſem hafa raud-litada afrás/og þa ſem eru ohreiner ordner af nockru daudu Lijke/ Bæde meñ z Kuin̄ur þa ſkulu þier reka vt fyrer Herbwdernar/ſo þeir ſaurge ecke þeirra Herbwder/ i huoriũ eg by a medal þeirra. Og Iſraelis Syner giørdu ſo/z letu þa vt fyrer Herbwdernar/ſem DROTTIN hafde boded Moſe.

Huorter læ-taſt ſkulu vtan Herbuda

Og DROTTIN talade vid Moſen/og ſagde/Tala þu til Iſraelis Sona/ og ſeig þu til þeirra/Þegar nockur madr eda Kuinna brytur nockud i mote ødrum/og ſyndgaſt þar med i mote DROTTNI/Þa er ſu Sæl ſokud. Og þeir ſkulu iata ſijna Synd/þa ſem þeir hafa giørt/og þeir ſkulu forlijka ſijna ſkulld mz høfud Sum̃unne/ og ſkal yfer leggia þann fimtapart þar til/og giefa honum ſem þeir hafa a mote giørt. Enn ſie þar eingen̄ ſem þn̄ bitaling medtekur/Þa ſkal þad giefaſt DROTTNI/ og er Preſtſins / ad vndanteknum þeim Forlijkunar Hrwt/mz huorium hn̄ blijfur forlijktur. So ſkal og huørt Vpplyptingar
B Offur/af øllu þui ſem Iſraelis Syner Helga og offra Preſtinũ/heyra honum til/Og ef einhuor giefur Preſtenum nockud/þa ſkal þad og heyra honum til.

Skulld Offur

Og DROTTIN talade vid Moſen/og ſagde/Tala þu vid Iſraelis Sonu/og ſeig til þeirra/Ef nockurs Manns Eigenkuin̄a vijkur fra ſijnum Man̄e/z misgiører vid hn̄/z einhuor liggr mz henne/enn er þo huled fyrer Man̄ſins Augum/og er duled fyrer honum at hun ſie ſaurgud/og hn̄ gietur ecke ſannad þad vppa hana/þuiad hun er ecke gripen i þm giørninge/Og vandlætingar Ande vppæſer Man̄en/ ſo ad hn̄ er vandlætur vm ſijna Kuinnu/huort ſem hun er ſaurug eda oſaurug. Þa ſkal hn̄ leida hana til Preſtſins/og færa eitt Offur fyrer hen̄e/eirn tiunda part af Epha ByggMiøl/og rijde þar onguo Oleo a/ eige helldr leggie Reykelſe þar vppa/ Þui þ er eitt Vandlætis Offur z Skyrſlu Offur ranſakande Misgiørninginn.

Vpplyptingar Offur

C Sijdan ſkal Preſturinn hafa hana fram̃/og leida hana fyrer DROTTIN / og hann ſkal taka af þui Helgu Vatne i einu Leirkere/ og Dupt af Golfe Tialldbwdarinnar / og kaſta i Vatned. Og hn̄ ſkal leida Kuinnuna fyrer DROTTIN/z læta hana vera berhofdada/og leggia SkyrſluOffred ſem er eitt Vandlætis Offur vppa hennar Hønd. Og Preſturinn ſkal hafa beiſkt bøluad Vatn i ſinne Hende/og ſæra Kuin̄una z ſeigia til hen̄ar/ Hafe eingen̄ Madr leiged med þier/og ert þu ecke hlaupen fra þijnum Man̄e ad þu hefur ſo ſaurgat þig/Þa ſkal þetta beiſka bøluada Vatn ecke ſkada þig.

Enn ſiertu hlaupen fra þijnum Manne/og þu ert ſaurgud/og hafe nockur Madur leiged med þier/annar enn þinn Madr. Þa ſkal Preſturin̄ ſæra Kuin̄una/mz eirnre þuilijkre ſæringu/og ſeigia til hennar/DROTTIN giefe þig til Bøluanar og til eins Eidz a medal þijns

Huorſu aluarliga Gud vill haba Hiuſkapin̄ Hreinan̄ og Helgan̄

þijns Folks/ſo ad DROTTIN læte þijnar Lendar fwna/og þinn Kuid vppbolgna. So
gange nu þetta Bøluada Vatn i þinn Kuid/ſo ad þinn Kuidr bolgne og þijnar Lendar fw-
ne. Og Konan ſkal ſeigia/Amen/ Amen.

Sijdan ſkal Preſturinn ſkrifa þeſſa Bøluan vppa eitt Blad/ ⁊ þuo þad af mz þui beiſka
Vatne/og ſkal giefa Konunne af þui beiſka og bøluada Vatne ad drecka. Og ſem þad bei-
ſka ⁊ bøluada Vatn er komid i hana/þa ſkal Preſturinn taka ꝥ VandlætisOffur af heñar
hende/og veifa þui fyrer DROTTNI til eins Matoffurs/og offra þui yfer Alltarid / ſem
er/Hñ ſkal taka eina Hønd fulla af Matoffre til hennar SkyrſluOffurs/og vpptendra þat
a Alltarenu/og epter þad giefe hñ Konuñe Vatned ad drecka. Og ſem hun hefur drucked D
Vatned/Sie hun þa ohrein og hafe misgiørt/i mote ſijnũ Mañe/þa ſkal ꝥ bøluada Vatn
fara i hana / og vera henne beiſkt/ ſuo hennar Kuidr ſk vppbolna/ og heñar Lendar fwna/
Og ſu Kona ſkal vera bøluød a medal ſijns Folks. Enn ſie ſu Kuiña ecke ohrein/ helldur
Hrein/Þa ſk þad ecke ſkada hana/ og mun hun ecke vera Obyria.

Þetta er Vandlætis Løgmaal/nær ein Kuiña vijkur fra ſijnum Mañe/og verdr Ohrein.
Eda ef eirn Vãdlætingar Ande vppkueiker Mañen/ad hñ vãdlæter vm ſijna Kuiñu/ So hſk
leider hana fyrer DROTteñ/og Preſturiñ giører henne allt þetta epter þeſſum Løgũ. So
ſkal Maduriñ vera Saklaus i þeſſum Misgiørninge/ Enn Konan bere ſiñ Misgiørning.

VI.

(a) A Ebreſchu kallaſt Neſer/ og hñ ſem ſo war Heite bun- dinn kallaſt Naſir/ epter huorſu wor Herra Jeſus Chriſtus kallaſt Nazarenus/Og hñ er ſa ſanne Naſir/Fraſkil- linn/Helgadur

G DROTTIN talade vid Moſen og ſagde/Tala þu til Jſraelis Sona/ A
og ſeig þu til þeirra/Nær ad nockur madr edur Kuiña ſemur DROTTNI
nockud a Neit ad hafa nockurt bindinde/Sa ſk hallda ſig fra Vijne ⁊ ſterkũ
Dryck/Hñ ſkal ⁊ ecke drecka VijnEdik/eda Edik af ødrum ſterkum Dryck/
og ecke neitt þad ſem þryckt er af Vijnberium. Hñ ſkal huørke eta Feſk nie
þur Vijnber/ſo leinge ſem ſoddan hñs Neit ſtendr yfer/Hñ ſkal og ecke eta ꝥ
ſem er af Vijnvide/huorke Kiarnan nie Børken.

Allañ þañ tijma ſem hñs Neit varer/þa ſkal eingiñ Hnarknijfur koma a hñs Høfud/fyrr
enn tijmeñ er vte ſa hñ lofade DROTTNI/Þui hañ er Heilagr/og ſk læta ſitt Hár med
frelſe vaxa a ſijnu Høfde. Allañ þañ tijma ſem hñ hiet DROTTNI þeſſu bindinde/þa
ſk hñ ecke innganga til nockurs Framlidins. Hañ ſk og ecke helldur ſaurga ſig a Lijke ſijns
Fødurs/Modur/ Brodr/eda ſinnar Syſtur/Þui Neitſtreinging hñs Gudz er yfer hñs Høf- B
de/og allañ þann tijma ſem hñs Neitſtreinging varer/ ſk hñ vera DROTTNI Helgadr/

Og ef nockur deyr fyrer honum oforuarandis brádliga/Þa verdur hañs Høfud ſaurugt i
Act.23 hñs Neite/Þar fyrer ſk hñ raka ſitt Høfud a þeim Deige ſem hñ hreinſaſt/þad er ſa ſiøun-
de Dagur. Og a þm áttunda Deige ſkal hñ bera tuær TurtilDwfur/eda tuo DwfuVn-
ga til Preſtſins/fyrer Vitnisburdarins TialldbwdarDyr. Og Preſturiñ ſkal færa þann
eina til eirnrar SyndaFornar/enn añan til BreñeFornar/og forlijka hñ fyrer ꝥ ad hñ giorde
ſig ohreinan/a þui dauda Lijke/og helge ſo ſitt Høfud þañ ſama Dag/ſo hñ hallde DROT-
TNI vt ſinn Neitſtreingingar tijma/Og hñ ſk leida eitt Aars gamallt Lamb frañ til eins
Skulldoffurs. Og þeir vmlidnu Dagar ſkulu vera forgiefens/ Søkum þeſſ ad hanns Neit
ſaurgadiſt. C

Þetta er Løgmaal hñs ſem nockud Neit hefur ſamed/Þegar hñs Neitlofunartijme er vte/
Þa ſkal hñ leidaſt fyrer Tialldbwdarinnar Vitnisburdardyr. Og hñ ſk bera ſitt Offr fram
Løgmaal Nazareorum fyrer DROTTIN/eins Aars gamallt Lamb til Breñeoffurs/laſtalauſt/⁊ eiñ veturgam-
lañ Saud án Lyta til eins Syndaoffurs/og eirn Hrwt án Lyta til eins ÞackarOffurs / og
eina Korf mz oſyrdar Køkur/af HueitisSarla/meingad mz Oleo/ og oſyrda Leifa yferdreyf-
da mz Oleo/og ꝥra Matoffur og Dryckiaroffur.

Og Preſturiñ ſkal bera þad frañ fyrer DROTTIN/og færa hñs SyndaForn/⁊ hñs
BreñeForn. Og Hrwtenn ſkal hñ færa til eiñrar ÞacklætisFornar fyrer DROTTNI/
og Kørfena mz þui oſyrda Braude/Og hñ ſkal og ſo færa hñs Matoffur/⁊ DryckiarOffur.
Og hñ ſk raka hñs høfud ꝰ Neitenu hiet/fyrꝰ Tialldbwdariñar Vitnisburdardyrũ/þa Nei
tid er vte. Og hñ ſk raka af hm ꝰ Neitid giørde/ hñs Neitis Høfud Hár/⁊ kaſta þm a Ell-
den ſem er vnder ÞackarOffrenu. Og hñ ſkal taka þann ſodna Boog af Hrwtnum/⁊ eina D
oſyrd

osyrda Koku af Kørfinne/og eirn osyrdan̄ Leif/ z leggia þad a hn̄s Hendr/sem Heitenu hiet/
þegar hn̄ hefur rakad sitt Høfud/og hn̄ sk veifa þui fyrer DROTTNI/ Þad er Prestinū
helgad mz Veifunar Bringun̄e/ z Vpplyptingar Bognum/þar epter ma sa s̄ Heitid giør-
de drecka Vijn. Þetta er Løgmaled vm þan̄ sm̄ giørde eitt Heit/ z lofade DROTTNI
sijnu Offre/vegna sijns Heits/ fyrer vtan þad hn̄ annars gietur af stad komed/Suo sem hn̄
hefur heitid sk hn̄ giøra epter Løgmale sijns Heitis.

Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Tala þu til Aaron og hn̄s Sona/z seig
þu/So sklu þier seigia til Israels Sona þa þier Blessed þa.

DROTTIN blesse þig og varduetite þig. Blezan Prestanna yþer Folkenu
DROTTIN læte sijna Asionu lysa yfer þig/ Og sie þier Myskunsamur.
DROTTIN snue sijnu Andlite til þin/ Og giefe þier Frid.
Þui þier sklud leggia mitt nafn yfer Israelis Sonu/og eg mun blessa þa.

VII.

A
A Moses hafde vppreist Tialldbwdena/smurt hana og helgad og øll hen̄ar Forner þeirra Tolf Høfdingia Israelis
Kier/Og so smurt og helgad Alltarid mz øllum sijnum vmbunade/Þa offru-
du Israelis Høfdingiar/þeir sem hellster voru i þeirra Fedra hwse/Þui þeir
voru þeir enu yppustu a medal Kynþættanna/og stodu fyrst a medal þeirra
sem talder voru. Og þeir bæru sitt Offur fram̄ fyrer DROTTIN/sex
hladna Vagna/og tolf Vxa / ja eirn Vagn fyrer tuo Høfdingia/ og eirn
Vxa fyrer huørn af þeim/og þeir færdu þetta fyrer Tialldbwdena.
Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Medtak þu þad af þeim/so þad meige
vera til Þionustugiørdar/i Vitnisburdarins Tialldbwd/og gief þad Leuitunum/sierhuørium
epter sijnu Embætte. Þa tok Moses Vagnana z Vxana/og gaf Leuitunum þa/Og han̄
gaf Sonum Gersons tuo Vagna/z fiora Vxa/epter þeirra Embætte/ Og han̄ gaf Sonum
Merari fiora Vagna z ætta Vxa epter þra Embætte/ vnd' Ithamar Arons Prests Sona
hende. En̄ hn̄ gaf Sonū Kahath eckert/fyrer þui ad þeir høfdu eitt Heilagt Embætte a sier
B og vrdu ad bera a sijnum Oxlum.
Og Høfdingiarner offrudu til Alltaresins Vijgslu/a þeim Deige sem þ var vijgt/z offru-
du þeirra gæfum fyrer Alltarid. Og DROTTIN sagde til Mosen/ Lættu sierhuørn
Høfdingian̄a færa sitt Offur fram̄/a sijnum Deige/til Alltaresins Vijgslu.
A fyrsta Deige offrade Nahasson Son Am̄inadab af ætt Juda/ sijnum Gæfum. Og 1
hn̄s Gæfa var eitt Silfur fat/Hundrad og þriatijge Sikla vert/ein Silfurskæl/siøtijge Si- Nahasson
kla verd/epter Helgedomsins Sikle/huortueggia fullt af Hueitemiøls sarla meingad mz O-
leo/til eins Matoffurs. Þar til ein Gullskeid/tiu Sekla Gullz verd/full af Reykelse. Eirn
Vxe af Nautunum/eirn Hrwtur/eitt Lamb ærs gamallt til Bren̄eoffurs/ ein̄ Kiarnhafur
til Syndaoffurs/Og tueir Vxar til eins Þackaroffurs/fim̄ Hrwtar/fim̄ Kiarnhafra r/z fim̄
Lømb Aars gømul. Þetta eru Gæfur Nahasson sonar Am̄inadab.
C A ødrum Deige offrade Nethaneel son Zuar/Høfdinge Isaschar. Han̄s Gafa var eitt 2
Silfurfat/hundrad og Þriatijge Sikla virde/ ein Silfurskæl siøtijge Sikla verd/epter Hel- Nethaneel
gedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiøls sarla meingad mz Oleo til eins Matoff-
urs. Þar til ein Gullskeid/ tiu Sikla Gullz verd/ full af Reykelse. Ein̄ Vxe af Nau-
tunū/eirn Hrwtur/eitt Lamb ærs gamallt til Bren̄eoffurs/ein̄ Kiarnhafur til Syndaoffurs.
Og tuo Yxn til Þackoffurs/fim̄ Hrwtar/ fim̄ Kiarnhafrar/ z fim̄ Lømb ærs gømul. Þe-
tta eru Gæfur Nethaneel/ sonar Zuar.
A þridia Deige offrade Eliab son Helon/ Høfdinge yfer Sonum Zebulon. Hn̄s Gæfa 3
var ein̄ Silfurdiskur hundrad z Þriatijge Siklos verdur/ein Silfurskæl/siøtijge Sikel verd/ Eliab
epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiøls sarla blandad mz Oleo til eins
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Sikla Gullz verd/full af Reykelse. Ein̄ Vxe af Nautu-
num/ein̄ Hrutur/og eitt Lamb Aars gamallt til Bren̄efornar/ein̄ Kiarnhafur til Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackoffurs/fim̄ Hrutar/fim̄ Kiarnhafrar/og fim̄ Lømb Aars gø-
D mul. Þessar eru Gafur Eliab sonar Helon.
Enn fiorda Dag offrade Elizur/ son Sedeur/ Høfdingin̄ fyrer Sonum Ruben. Hanns

 Gæ-

Høfdingiar Gafa var eirn Silfurdiskur hundrad og Þriatijge Sekla verdꝛ/ein Silfurskæl siøtijgu Sekla
4 verd/epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiøls sarla / blandad mz Oleo
Elizur til Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Sikla Gulls verd/full af Reykelse. Eiñ Vxe af Naut-
unum/eirn Hrutur/ eitt Aarsgamallt Lamb til eins Brenneoffurs/ eirn Kiarnhafur til eins
Syndaoffurs. Og tueir Vxar til eins Þackar offurs/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/ ⁊ fim̃
Lømb Aars gømul. Þetta er Gafa Elizur sonar Sedeur.
5 Enn fimta dag offrade Selumiel son Zuri Sadai Høfdingiñ af sonum Simeonis. Hñs D
Selumiel Gafa var eirn Silfurdiskur/hundrad og Þriatijge Sikla verdꝛ/ein Silfurskæl siøtij' Sikla
verd/epter Helgedomsins Sikle/huortueggia fullt mz Hueitemiøls sarla blandad mz Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Sekla Gullz verd/full af Reykelse. Eirn Vxe af Nautu-
num/eiñ Hrutꝛ/ eitt Aars gamallt Lamb til Breñefornar/eirn Geithafur til eins Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutᵛ/Geithafrᵛ fim̃/⁊ fim̃ Lømb Aarsgømul.
6 Og þssar eru Gæfur Selumiel sonar Zuri.
Elisaph A siøtta Deige offrade Elisaph son Deguels/ Høfdinge yfer sonum Gad. Hñs Gæfa
var eirn Silfurdiskur hundrad ⁊ Þriatijgu Sekla verdur/ein Silfurskal siøtijge Sekla verd
ept' Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt mz Hueitemiølssarla blandad mz Oleo til Mat
offurs. Ein Gullskeid tiu Sekla Gullz verd/full af Reykelse. Eirn Vxe af Nautunum/
eiñ Hrutur/eitt aarsgamallt Lamb til Breñefornar / eirn Geithafur til eins Synadoffurs.
Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutar/fim̃ Geithafrar/⁊ fim̃ Lømb Aarsgømul. Og
þessar eru Gafur Elisaph son Deguel.
7 Eñ siøunda Dag offrade Elisama/son Amihud/Høfdingeñ yfer Ephraims sonũ. Hñs
Elisama Gafa var eiñ Silfur diskur hũdrad og Þriatijge Sekla verdꝛ/ein Silfurskæl/ siøtijge Sikla
verd/epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad med Oleo/ E
til eins Matoffurs. Ein Gullskeid/ tiu Sikla Gullz verd/ full af Reykelse. Eirn Vxe af
Fienadenum/eiñ Hrutur/eitt Aarsgamallt Lamb til Breñeoffurs/eiñ Kiarnhafur til Syn-
daoffurs. Og tuø Yxn til Þackoffurs/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb aarsgømul.
8 Þessar eru gafꝛ Elisama sonar Amihud.
Gamliel A attunda Deige offrade Gamliel son Pedazur/Høfdinge yfer Manasse sonum. Hañs
Gafa var eirn Silfurdiskur hundrad og Þriatijge Sikla verdꝛ/ein Silfurskal siøtijge Sikla
verd epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad med Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gulls verd full af Reykelse. Eirn Vxe af Nau-
tunum/eirn Hrutur/ærsgamallt Lamb til Breñefornar/eiñ Kiarnhafur til eins Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutar/ Kiarnhafrar fim̃/og fim̃ Lømb ærsgø-
mul. Þetta eru Gafur Gamliel sonar Pedazur.
9 Þañ niunda Dag offrade Abidan son Gedeon/ Høfdinginn fyrer sonum BenJamins.
Abidan Hñs Gafa var eirn Silfurdiskur/hundrad ⁊ Þriatijge Siklos verdꝛ / ein Silfurskæl siøtijge
Siklos verd/ epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad mz
Oleo til Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos verd/ full af Reykelse. Eiñ Vxa af Nau- F
tunum/eiñ Hrutur/eitt ærsgamallt Lamb til Breñeoffurs/eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs.
Og tueir Vxar til Þackaroffurs/fim̃ Hrutar/ fim̃ Kiarnhafrar /fim̃ Lømb arsgømul. Og
10 Þtta eru nu Gafur Abidans sonar Gideoni
Ahieser Tiunda Dag offrade Ahieser son AmmiSadai/ Høfdinge fyrer sonum Dan. Hanns
Gafa var eirn Silfurdiskꝛ hundrad ⁊ Þriatijge Siclos verdꝛ/ ein Silfurskæl siøtijge Siclos
verd epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitimiølssarla blandad mz Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gullz verd full af Reykelse. Eirn Vxe af Naut-
unum/eiñ Hrutur/eitt Aarsgamallt Lamb til Breñeoffurz/eirn Kiarnhafur til Syndaoff-
urz. Og tueir Vxar til Þackaroffurz/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb Arsgømul.
Og þetta eru nu Gafur Ahieser sonar AmiSadai.
11 Þann ellefta Dag offrade Pagiel son Ochran/ Høfdingiñ fyrer sonum Assers. Hañs
Pagiel Gafa var eirn Silfurdiskur hundrad ⁊ Þriatijge Siklos verdur/ ein Silfurskæl siøtijge Si-
klos vd epter Helgedomsins Sikle/huorttueggia fullt af Hueitimiølssarla blãdad mz Oleo til
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gullz verd/full af Reykelse. Eiñ Vxe af Naut-
unum/eiñ Hrwtur / eitt ærzgamallt Lamb til Breñeoffurz/eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurz.
Og tueir Vxar til Þackaroffurz/fim̃ Hrutar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb ærsgømul. Og
þetta eru nu Gæfur Pagiel sonar Ochran.

Enn

Þañ tolfta dag offrade Ahira son Enan/ Hofdinge fyrer sonum Nephthali. Hñs Gafa 12
var eiñ Silfurdiskur/hũdrad og þriatijge Siklos verdz/ein Silfurskæl siøtijge Siklos verd/
epter Helgedomsinz Sikle/ huorttueggia fullt af Hueitemiølssarla blandad mz Oleo til eins
Matoffurs. Ein Gullskeid tiu Siklos Gullz verd/full af Reykelse. Eirn Vxe af Naut-
unum/eirn Hrwtur/eitt ærsgamallt Lamb til Brenneoffurz / eiñ Kiarnhafur til Syndaoff-
urs. Og tueir Vxar til Þackoffurs/fim̃ Hrwtar/fim̃ Kiarnhafrar/fim̃ Lømb ærsgømul.
Og þetta eru Gæfur Ahira sonar Enan.

Ahira

G Þetta er Alltaresins vijgsla/ þañ tijma þa þad var vijgt/Til huors ad Israels Høfd-
ingi^r offrudu þssa tolf Silfurdiska/ tolf Silfurskæler/tolf Gullskeider. So ad huør Diskur
vog hũdrad og þriatijge Siclos Silfurz/z huør ein Skæl þriatijge Siklos. Suo ad Sum̃-
an allz Silfursins af þessum Kierum/var ad vikt tuø Þusund/z fiøgurhundrud Siklar/ ep-
ter Helgedomsins Sikle. Og þær tolf Gullskeider fullar af Reykelse / og hiellt sierhuør tiu
Siklos/epter Helgedomsins Sikle/so ad Suman Gullsins i Skeidunũ/var ad vikit hundrad
og tuttugu Sikli.

Sum̃a a For num þeirra tolf Höfdingia

Talan a Vxunum til Breñeoffursins voru/tolf Vxar/tolf Hrwtar/tolf Lømb ærs gøm-
ul mz þeirra Matoffre/og tolf Kiarnhafrar til Syndaoffurs. Og Suman af Vxunum
til Þackoffursins/voru fiorer og tuttugu Vxar/sextijge Hrwtar/sextijge Kiarnhafrar/sextijge
Lømb ærsgomul. Þetta var Alltarisins Vijgslan/þa þad var vijgt.

Og þa Moses gieck inn i VitnisburdarinsTialldbwd/ad leita Adkuædiz/þa heyrde hañ
Røddena tala vid sig/af Nædarstolnum sm̃ var ofan a Vitnisburdarinz Ørk/j millum þra
tueggia Cherubim/ þadan var talad vid hañ.

VIII

A
G DROTTIN talade vid Mosen og sagde/Tala þu vid Aaron/z seigdu
til hñs. Þa þu setur Lampana vpp/þa skalltu so setia þa/ad þeir lyse aller
sio til lijka a framanuert fyrer Liosastikunne. Og Aaron giørde so/og sette
Lampana ad lysa framanuert fyrer Liosastikuñe/sem DROTTIN hafde
bifalad Mose. Kiertestikan var af slegnu Gulle/bæde Stiakiñ sialfur/ og
Liliurnar/epter þeirre lijking sem DROTTIN hafde synt Mose/so giørde
hñ Liosastikuna.

a (Framan wert) Þad er/ Liosen i Lompunum skulu wera þm meigen sem horþer innar ad Fortiall denu

Og DROTTIN talade vid Mosen/z sagde/Tak þu Leuitana burt fra Israelis So-
nũ/og hreinsa þa. Eñ so skalltu fara ad hreinsa þa/ Þu skallt støckua † Syndavatnenu a
þa/og þeir sklu raka aller sitt Hær af/og þuo sijn Klæde/so eru þeir mz øllu hreiner.

Hreinsan Leuitaña

Þa sklu þeir taka eirn vngan Vxa/ z hñs Matoffr/Hueitemiølsarla blandad mz Oleo/
B Og þu skallt taka eirn añan vngan Vxa til Syndaoffurz. Og þu skallt leida Leuitana fy-
rer Vitnisburdarins Tialldbwd/ og samansafna øllum Israels Sonum/ og leida Le-
uitana fyrer DROTTIN. Og Israels syner sklu leggia sijnar hendur yfer Leuitana.
Og Aaron sk veita Leuitunum af Israels sonum til Veifunaroffurs fyrer DROTTNI/
So þeir meige þiona i Embættinu fyrer DROTTNE.

† (Synda Vatn) Vijgt Vatn/sem støckt var yþer þa sm̃ apleyster voru

Þa sklu Leuitarner leggia sijnar hendz vppa Vxanna Høfud/Og þañ eina skalltu færa
til SyndaOffurs/enn añan til Breñefornar/fyrer DROTTNI/ til eirnrar Forlijkunar
fyrer Leuitunum. Og þu skllt skicka Leuitana fram̃ fyrer Aaron og hñs syne/z veita þeim
til Veifunaroffurs fyrer DROTTNI/ og skilia þa so fra Israelis Sonum/ ad þeir sie
mijner/ Þui næst sklu þeir ganga/og þiona i VitnisburdarinsTialldbwd. Suo skllt þu
hreinsa þa z veita þeim/þui þeir eru mier giefner af Israels Sonum/ og eg hefe þa til mijn
teked/fyrer allt þad sem opnar sinnar Modurkuid/sem er/fyrer þa Frumgietnu af øllum Is-
raels sonum.

C Þui aller Frumburder a medal Israels sona heyra mier til/ bæde af Møñum z Fienade/
sijdan þad eg i hel slo alla Frumburde a Egiptalande/og helgade þa mier/Og tok Leuitana
til mijn/fyrer alla Frumburde a medal Israels sona/ Og eg gaf Aarone og hñs sonum þa/
af Israels sonum/so þeir skilldu þiona i Israels sona Embætte / i VitnisburdarinsTialld-
bwd/til ad giøra Forlijkun fyrer Israels syne/So ad þar sie eingin Plaga a medal Israelis
sona/ef þeir vilia koma nær Helgedomenum.

Aller Frumburder/heyra DROTTNE til

Exod. 13
Num. 3
Luc. 2

Og Moses & Aaron/og allur Almugen af Israels sonum breytte i øllum hlutum vid Le- D
uitana/suo sem DROTTIN hafde boded Mose. Og Leuitarner hreinsudu sig/& þuodu
sijn Klæde/og Aaron vpplypte þeim fyrer DROTTNI/og forlijkte þa/ so þeir vrdu hrei-
ner. Og epter þad geingu þeir iñ/og frømdu sitt Embætte i Vitnisburdarins Tialldbwd/
fyrer Aarone og hñs sonum/ Sem DROTTIN hafde bifalad Mose yfer Leuitunum/so
giørdu þeir vid þa.

Leuitanna Alldur Og DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/ Þetta er þad sem Leuitarner sklu giø-
ra/Fra þui þeir eru fim̃ & tuttugu Aara/og þadan af eru þeir duganliger ad draga i Strijd/
og þiona i Vitnisburdarins Tialldbwd. Enn fra Fim̃tuganda Aare sklu þeir vera frial-
ser fra sijnu Embætte/og Þionustu/og skulu ecke meir þiona/helldr taka vara a þeirra bræd-
ra þionustu/i Vitnisburdarins Tialldbwd/ Eñ þeir skulu ecke añast Embættid. So skalltu
breyta vid Leuitana/suo ad huør vakte sitt Vardhalld.

IX.

Num. 28 Exod. 12 Leuit. 13 Deut. 16 OG DROTTIN talade vid Mosen i Eydemørku Sinai/a ødru Aare ep- A
ter þad þeir voru vtfarner af Egiptalande/a þeim fyrsta Manade/& sagde/
Lat Israels sonu hallda Paska a sijnum tijma / epter allre sinne skickan/og
øllum sijnum Riette/þann fiortanda Dag i þessu Manade ad Aptne. Og
Moses talade vid Israels sonu/ ad þeir skylldu hallda Paska. Og þr hiell-
du Paska þañ fiortanda Dag/i þeim fyrsta Manade/mote Kuøllde/i Eyde-
mørku Sinai/Og Israels syner giørdu allt þad sem DROTTIN hafde boded Mose.

Paskahalld þeirra ohreinu Þa voru þar nockrer meñ/sem saurgast høfdu af framlidnum Manne/ so þeir gætu ecke
hallded Paskana/a þeim Deige/þeir geingu fyrer Mosen og Aaron þañ sama Dag/& søg-
du/ Vier erum ohreiner af framlidnum mañe/ Þui skulum vier þar fyrer vera minne hætt-
ar/ad vier meigum eige bera vorar Gæfur iñ fyrer DROTTIN/ a sijnum tijma a medal B
Israels sona? Eñ Moses sagde til þeirra/Nafed bidlund/eg vil heyra huad DROTteñ
bydr ydur. Og DROtteñ talade vid Mosen/& sagde/Tala þu til Israels Sona/& seigdu/
Þegar ad nockur saurgast af einum framlidnum/eda er i fiarska vid ydur a siñe Reisu/ eda a
medal ydar ættmanna/sa same skal lijka vel hallda Herrans Paska. Enn þo a þann fiort-
anda Dag i þm ødrum Manade/ a mote Kuøllde/ og skal eta þad mz osyrdu Braude & bei-
Exod. 12 sku Sallte/Og læta þar ecke neitt afleyfast til añars Morguns/ Og eckert Bein skulu þeir
Joh. 19 briota i þui/ og þeir skulu hallda þad i allañ mæta so sem meñ plaga Paska ad hallda.
Eñ huør hñ er hreiñ/& er ei i fiarlægd a siñe Reisu/& hiellt þo ecke Paskana/Hñs Sæl sk
afmæst fra hñs Folke/søkñ þss/ad hñ hefur ecke ꝼært DROTTNI sijna Gæfu/ a sinum C
tijma/Hñ sk bera sijna Synd. Og þa þar byr nockur Framande hia ydur/hñ sk og hallda
DROTTINS Paska/og hñ sk hallda þa epter Paskaña skickan & Riette. Þesse skick-
an sk vera eins fyrer alla/so þañ Framanda so sem þañ Odalborna.

Nuenær Israels Syner ferdudust og nær þeir reistu Herbwder Og a þeim Deige sem Tialldbwden var vppreist/þa kom eitt Sky og hulde Tialldbwde-
na Vitnisburdarins/og þad var ad sia yfer Tialldbwdinne / fra Kuøllde/ og til Morguns/
þuilijkast sem eirn Elldr. So skiede iafnan ad Skyed hulde hana/og vm Nætur var þad ad
sia sem eirn Eldur. Og þa Skyed tok sig vpp fra Tialldbwdeñe/þa ferdudust Israels syner
sijna Leid/Og huar sem Skyed stadnæmdist/þar settu Israelz syner sijnar Tialldbwder. Is-
raels Syner ferdudust epter Orde DROTTINS/og epter hñs Orde løgdu þeir sig. Og
so leinge sim̃ Skyed var yfer Tialldbwdinne/so leinge lau þr kyrrer/Og þa Skyed var mar-
ga Daga yfer Tialldbwdinne/þa giættu Israels syner Vardhalls DROTTINS/& fer-
dudust huørge.
Og þegar so bar at/ad Skyet var nockra Daga samfleytt yfer Tialldbwdiñe/þa settu þr
sijnar Herbwder epter Orde DROTTINS/so & ferdudust þeir aleidis epter Orde DRO- D
TTINS. Þa Skyed var þar fra Kuøllde og til Morguns/og tok sig þa vpp/ þa ferd-
udust þeir framueigis/Eda þa þad tok sig vpp vm Daga/ eda vm Nætur/þa ferdudust þeir
sijna Leid. Enn þa þad var tuo Daga/eda eirn Manud/ eda nockud leingur yfer Tialld-
bwdinne/þa voru Israels syner kyrrer/og ferdudust huørge/Og þa þad tok sig vpp/ þa ferd-
udust þeir. Þui epter DROTTINS Muñe reistu þeir sijnar Herbwder/og epter DR-

DTTI.

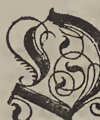
DTTINS Muñe ferduduſt þeir/Og þeir giættu ad DROTTINS Vardhallde/ ep-
ter Ordum DROTTINS fyrer Mosen.

X

A OG DROTten talade vid Mosen/og sagde / Giør þier tuo Lwdra af klæru Tueir Lwdrar edur Trametur
Silfre/so þu meiger hafa þa þar til/ad kalla Almwgan saan/⁊ þegar ydar
Her sk Herbwdū suipta. Þegar blæsed er i þa bæda einfalldliga/þa sk allr
Almugen saansafnast til þijn vtā fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyrū.
Og þa blæsid er j añañ einfalldliga/þa sklu Høfdingiarñ safnast til þin/⁊
þr enu yppustu yfer Þusūd i Israel. Eñ þa Lwduriñ gellr leinge ⁊ tramet
ar/þa sk sa Flockr Herbudū suipta s̄ er i Austre. Og þa þr blæsa i añan tijma/⁊ trameta/
þa sk sa Flockur Tiølldum suipta/sem liggr i mot Sudre/Þui þa þeir sklu ferdast/þa sklu
þeir trameta. Eñ þa Almugen sk samankoma/þa sklu þier einfalldliga blæsa/⁊ ecke tra-
meta. Prestarner Aaron syner sklu blæsa i Lwdrana/Og þ sk vera ein Løgteken stickan/
hia ydrum Epterkomendum.
Þa þier dragied i Strijd i ydar Lande/i mote ydrum Ouinum/sem giøra ydur Skada/þa Huenær ed Trameta skal
skulu þier trameta mz Lwdrunū/so ydar meigi minst verda fyrer DROTTNI ydrū Gude/
og ad þier verded frelster fra ydrum Ouinum. Sømuleidis /þa þier hafed fagnad a ydar
Hatijdum/og a ydrum nyum Manudū/þa sklu þier blæsa i Trameturnar/yfer ydar Breñe
fornum/og Þackaroffre/so ad ydar verde minst fyrer ydrum Gude / Eg er DROTTIN
ydar Gud.
B A þeim tuttugasta deige i þeim ødrum Manade/⁊ a þui ødru Aare/hofst Skyed vpp fra Med huørre skipan Israels Folk ferdadist
Vitnisburdarins Tialldbwdinne. Og Israels syner toku sig vpp/⁊ drogu af Eydemørkiñe
Sinai/og Skyed nam stadar i þeirre Eydemørku Paran. Eñ þesser suiptu fyrst Herbw- 1
dum epter Ordum DROTTINS vid Mosen/sem er/Fyrst foru Merke Herbwdaña Iu- Iuda
da sona/og þeirra Flockur/⁊ Høfdinge fyrer þeirra Lide var Nahasson son Aminadab. Og
Nethaneel son Zuar var Høfdinge yfer lide Isascharz sona ættar. Og Eliab son Helon/
var Høfdinge yfer Lide Sebulon sona ættar. Þar mz toku þr ⁊ Tialldbwdena nidr/Og syn-
er Gerson ⁊ Merari foru/⁊ bæru Tialldbwdina 2
Þui næst for Merke Herbwda Rubē ⁊ þra Lid/⁊ Elizur son Sedeur var Høfdinge yfer þra Ruben
Lide. Selumiel son Zuri Sadai/var Høfdinge fyrer Lide Simeonis sona ættar. Og E-
liasaph son Deguelz/var Høfdinge yfer Lide Gad sona ættar. Þa foru og so Kahatiterne
⁊ bæru Helgedomiñ/ Og hiner adrer reistu Tialldbwdena vpp(a medā)/þar til ad þsser ko-
mu epter þeim. 3
C Þar næst for Merke Ephraims sona Herbwda/⁊ þeirra Lid/⁊ Elisama son Amihud var Ephraim
þeirra Høfdinge. Og Gamliel son Pedazur/var Høfdinge yfer Lide Manasse sona ættar/
Og Abidan son Gideoni var Høfdinge yfer Lide BenIamins sona ættar. 4
Hier næst for Merke sona Dan Herbwda/ ⁊ þra Lid/ ⁊ þa var øllū Herbudū suipt. Og Dan
Ahieser son AmiSadai var Høfdinge yfer þra Lide. Og Pagiel son Ochran var Høfdinge
yfer Lide Asser sona ættar. Og Ahiar son Enan/ var Høfdinge fyrer Lide Nephthali sona
ættar. Med þessare skipan foru Israels syner ⁊ þra Herlid.
Og Moses sagde til sins Mags Hobab / sonar Reguel/ af Madian/Vier førum til þess
stadar vm huern DROTTIN hefur sagt/Eg vil giefa ydr hñ/ Þui far nu mz oss/þa vil-
iū vier giøra vel til þijn/þt DROTTIN hefur lofad Israel godu. Eñ hñ suarade/Ei-
ge vil eg fara mz ydr/Helldur mun eg fara til miñar ættiardar. Eñ hñ sagde/Kiære/forlæt
oss ecke/þui þu veist huar vier skulum setia vorar Herbwder i Eydemørkinne/og þu skallt vera
vort † Auga. Og ef þu fer mz oss/þa vilium vier giøra vel til þijn/af þui goda sem DRO- † Leidsogare
D TTIN giefur oss.
So ferduduſt þeir fra Fialle DROTTINS/þriggia Daga leid / og Sattmalsaurk Skyed vysar Folkenu veg vm Daga
DROTTINS for fyrer þeim/þa sømu þriggia daga leid/til ad vijsa þeim Veigiñ huar
þr skylldu huijla. Og Sky DROTteñs var yfer þm vm daga/þa þr foru af Herbwdunū.
Og þa Orken for/þa sagde Moses/Rijs vpp þu DROTTIN/Læt þijna Ouine tui-
strast/Og flyie aller fyrer þier/ þeir sem þig hata. Og þa Orken var nidursett/ þa sagde Psal. 83
hañ

hñ/ Kom aptur þu DROTTIN til Fiøldans Þusundanna Israel.

XI.

Møgl Folksins G þa Lydurinn vard opolinmodr/ þad mislijkade fyrer Eyrum DROTT- A
INS/ Og þegar DROTTIN heyrde þad/ vard hañ reidur/og Elldur
DROTTINS kom vpp a medal þeirra/ og vppbrende þær ysstu Her-
bwder. Þa kallade Folked til Mosen/Og Moses bad til DROTTINS
og so huarf Ellduriñ. Og menn kølludu þañ stad Tabeera/søkum þess/ad
Elldur DROTTINS vppkueiktist a medal þra.

Tabeera Þui Almuga folked a medal þra þ fieck Lysting/ ⁊ sat ⁊ griet mz Israels sonum ⁊ sagde/
Huor vill giefa oss Kiøt ad eta? Vier endurminnunst þeirra Fiska sem vier æturn fyrer B
eckert i Egiptalande/Cucumeres/Repones/Lauk/⁊ Raudlauk og Hujtlauk/Enn nu eru An-
der vorar þreyttar/Þui vor augu sia eckert añad vtan þetta Man.

Man Enn Man var lijka sem Corianderfræ/og þuilijkast ad sia sem Bedellion. Og Folked
Exod. 16 for hingad og þangad/og tinde þad vpp/⁊ mølldu þad vnder Kuern/ ⁊ steyttu þad i Morte-
Psal. 78 le/og sudu þad i Pottum/og giørdu þar af Køkur/⁊ þær smøckudu sem være þær meingadar
Joh. 6 mz Oleo. Og þegar Náttdøgg fiell yfer Herbwdernar/þa fiell og Man þar ofan mz.
Sap. 16 Þa Moses heyrde nu ad Folked griet/mz sijnum Kynkuijslum/huor i sijnum Tialldd yrū/
þa gramdist Reide DROTTINS miøg þungliga/og Moses vard ⁊ hryggr. Þa sag- C
de Moses til DROTTINS/Huar fyrer hreller þu þiñ Þienara/ ⁊ þui fiñ eg ecke Náád
fyrer þijnum Augum/ad þu leggr vppa mig Byrde alls þessa Folks? Hefe eg nu gieted eda
fædt allt þetta Folk/so þu meiger seigia til mijn/ber þa i þijnum Fadme(lijka sem ein Fostra
Moses sturlast ber eitt Barn)inn i þad Land sem þu hefur lofad þra Fedrum? Huar skal eg taka Kiøt ad
giefa øllu þessu Folke? Þad æper fyrer mier og seiger/Gief oss Kiøt ad eta. Eg eiñsam-
an giet ecke borid allt þtta Folk/þui þ er mier ofþūgt/Og villtu so giøra vid mig/ þa lijfflat
mig helldur/ hafe eg añars funded Náád fyrer þijnum Augum/ad eg siae ecke suo mijna O-
lucku.

70 Olldungar vtueliast Og DROTTIN sagde til Mosen/Samansafna mier siøtijge monnum af Olldungū D
Israels/sem þu veist ad þeir sieu ellster a medal Folksins/og þeirra bifalningemeñ eru/⁊ leid
þa fyrer Vitnisburdarins Tialldbwd/⁊ skicka þa þar fram fyre þig. So vil eg koma ofan/
og tala þar vid þig/og taka af þm Anda sem er mz þier/ ⁊ leggia a þa/so ad þeir bere Folk-
sins Þunga mz þier/so þu skuler ecke eiñ bera hñ
Og þu skallt seigia til Folksins/Helged ydur til morguns ⁊ munu þier eta Kiøt/Þui ydar
Grátur er komeñ fyrer Eyru DROTTINS/þier sem seiged/Huer giefur oss Kiøt ed eta?
Þui þad gieck oss vel i Egiptalandi. Þar fyrer mun DROTTIN giefa ydur Kiøt ad
eta/ecke eiñ Dag /ecke tuo/ecke fim̄/ ecke tiu/ ecke Tuttugu vm kring/ helldur einn Manud/
þangad til þat geingr vt vm ydar Naser/so ydur velgie vid þui/Fyrer þui þier hafed i burtka- E
stad DROTTNI/sem a medal ydar er/og hafed gráted fyrer honum og sagt / Huar fyrer
erum vier vtgeingner af Egiptalande?

Moses er efasamur Og Moses sagde/Þetta Folk er sex sinnum Hundrad Þusund Fotgøngulidz/medal huør-
ra eg em/og þu seiger/Eg vil giefa ydr Kiøt ad eta allan Manud i giegnum. Skal nockud
sla nidr Naut ⁊ Saude/ so ad þm meige nægiast? Eda sklu aller Fiskar Sioarins safnast
hingat/so þr sediest af? DROTTIN sagde til Mosen/Er þa Hønd DROTTINS
† ostyrk † stutt ordin? Nu skalltu sia huert mijn Ord fyllast mz verke/edur ei.

70 meñ vtualder til Stiornara Og Moses gieck vt/⁊ sagde Ord DROTTINS fyrer Folkenu /Og hñ heimte saman F
þa siøtijge menn af Olldungum Folksins/⁊ liet þa standa kringū Tialldbwdena. Þa kom
DROTTIN nidr i Skyenu/⁊ talade vid hñ. Og hñ tok af þeim Anda sem var mz hon-
um/⁊ gaf hñ þeim siøtijgu Olldungum. Og þegar Andiñ huijldist yfer þeim/þa spádu þr/
⁊ lietu ecke af.

Eldad Medad Enn þar voru tueir menn epter i Herbwdunum/eiñ hiet Eldad/eñ annar Medad/⁊ And-
iñ huijldist yfer þeim/Þui þeir voru ⁊ so vppskrifader/eñ voru þo ecke vtgeingner til Tialld-
bwdarinnar/⁊ þeir spádu i Herbwdunum. Þa hliop eitt Vngmeñe burt/ ⁊ vnderuijsade þ
Mose/⁊ sagde/Eldad og Medad spá i Herbwdunum. Þa suarade Josua son Nun/Moses
Þienare/sem hñ hafde vtualed og sagde/Moses minn Herra/fyrerbiod þu þeim þad. Enn
Mo

Moses sagde til hn̄s/ Vandlæter þu minna vegna? Giæfe Gud ad allt Folk DROTT-
G INS spaae/og ad DROTTIN villde giefa sinn Anda yfer þa. Og Moses z Olldun-
garner af Israel komu aptur i Herbudernar.

Þa gieck vt Vindr fra DROTTNI/ z liet † Vacktela koma af Sionū/z dreifde þm yfer Herbudernar/vmhuerfes/so vijdt sem Dagleid være/þeir flugu tueggia alna Hatt yfer Jørdunñe. Þa stod Folked vpp/z safnade Vakteler/allañ þañ sama Dag z alla þa Nott/ og allann añan Dagiñ/z sa sem minstu safnade/ hn̄ fieck tiu Homor/ og þeir festu þa vpp/ kring vm allar Herbudernar. † Coturnices

Þa Kiøted var enn nu i millum þeirra Tañа/ z adr eñ þui var loked/þa gramdist Reide DROTTINS Folkenu/og slo þad nu eirne miøg storre † Plagu. Þar af kalladist sa Stadr/Girndargrafer /Søkum þess ad þad Folk sem Kiøt girntist/var iardad i þeim sama stad. Folked for fra Girndargrøfunum til Hazeroth/z voru i Hazeroth. † Drepsott

Girndar grafer

XII.

A OG Maria z Aaron atølldu Mosen/ fyrer hn̄s Kuinnu skulld s var af Blalande/þar fyrer ad hn̄ hafde teked eina Blalendskakonu sier til Eigenkuiñu/z søgdu/Talar þa DROTTIN alleinasta fyrer Mosen? Talar hn̄ ecke z so fyrer oss? Og DROTTIN heyrde þad. Eñ Moses var eirn miøg a plagadr madur framar eñ aller menn a Jørdunñe.

Maria og Aaron mögla mot Mose

a (Motgangs madur) sem matt hlaut ad lyda. Psal. cxxxij Minstu DRottenn Dauidz og alls hn̄s Mottgangs

Og DROTTIN sagde hastarliga til Mosen/til Aarons z til Mariam/Fared vt þier þriu saman til Vitnisburdarins Tialldbudar. Og þau øll þriu geingu
B þangad. Þa kom DROTTIN nidr i Skyskolpanum/z for i Tialldbudardyrnar/z kallade a Aaron og Mariam/Og þau geingu bæde fram. Og hn̄ sagde/Heyred mijn Ord/ Er þar nockur Spamadr DROTTINS a medal ydar/þeim vil eg opinbera mig i eiñe Syn/ eda eg vil tala vid hn̄ i einum Draume. Enn ecke er so miñ Þienare Moses/ sem er trulyndur i øllu mijnu Hwse/Eg tala muñliga vid hn̄/og hn̄ sier DROTteñ i siñe mynd/ ecke fyre Rædgatu nie lijkingar. Þui ottudust þid þa ecke ad hallmæla mijnum Þienara Mose?
C Og Reide DROTTINS gramdist þeim/og hn̄ for i burt/ Þar med huarf og Skyed i burt fra Tialldbudinne. Og sia/Maria vard † spitelsk lijka sem Snior. Og Aaron snere sier til Mariam/z vard var vid ad hun var orden Lijkþra/ og hañ sagde til Mosen/Minn Herra/Lat ecke þessa Synd blijfa yfer ockur/mz huørre vid høfum dærliga giort z syngast/ Ad þesse sie ecke so s sa er daudur kiemr af sinnar Modr lijfe/ Hun hefr allareidu vppeted halft
D heñar Holld. † huit s snior af Lijkþra

Þa kallade Moses til DROTtenns/z sagde/DROTTIN/ græd þu hana. DROTTIN sagde til Mosen/ Ef heñar Fader hefde hrækt i hennar Andlit/ skyllde hun þa ecke hafa Kiñroda i sio Daga? Lat hana vera vtilukta i sio Daga vtan Herbudanna/Epter þ ma hun takast aptur til ydar. So var Maria vtilukt af Herbudunum i sio Daga. Og Folked ferdadist huørge/fyrr eñ Maria var mzteken aptur. Epter þad dro Folked fra Hazeroth/ og sette Herbuder sijnar i þre Eydemørku Paran.

XIII.

A OG DROTTIN talade vid Mosen/og sagde/Send þu menn vt ad skoda Landed Canaan/huørt eg vil giefa Israels sonum / af sierhuerre Kynkuijsl eirn sierligañ Mann. Moses sende þa af þeirre Eydemørku Paran/ epter Ordum DROTTINS/þeir ed aller voru sierliger (Yppustu meñ)a millū Israels sona/Og þeir heita suo.

Sammua son Zacur/ af ætt Ruben. Saphat son Hori af ætt Simeon. Caleb son Jephuñe af ætt Juda. Jgeal son Joseph af ætt Jsaschar. Hosea son Nun af ætt Ephraim. Palti son Raphu af ætt BenJamin. Gadiel son Sodi af ætt Sebulon. Gaddi son Susi af ætt Joseph z Manasse. Am̄iel son Gemalli af ætt Dan. Setur son Michael af ætt Asser. Nahabi son Vaphsi/ af ætt Nephthali. Guel son Machi/af ætt Gad. Þesse eru nøfn þra mañа s Moses vtsende ad skoda Lāded/Eñ Moses kallade Hosea Nun son Josua

Nøfn þeirra ed ransaka skylldu Landed

Og

Og sem Moses sende þa nu vt til ad skoda Canaans Land/sagde hn̄ til þeirra/ Reised D
vpp i mote Sudre/og ganged a Fiøllum vppe/ og lijted þadan a Landed/huernen þad er/og þ
Folk sem Landed byggier/huort þad er sterkt edr veykt/fætt eda margt. Og huad þad er fy-
rer eitt Land sem þr byggia/huort þ er gott eda vont/ og huad fyrer Borger þat eru/ sem þeir
bwa vti/huort þeir bwa i Tialldbwdum eda føstum Stødum. Og huad þat er fyrer Land/
huort þad er feitt eda magurt/ og huort þat er skogott eda ecke/ Verid hrauster/og taked af A-
uexte Landsins. Og þetta var a þeim tijma sem Vijnþrugurnar voru fyrst fulluaxnar.

Þeir foru af stad/og ransøkudu Landed/fra Eydemørku Zin/⁊ allt til Rehob/þa fared er E
til Hamat. Þeir geingu ⁊ vpp i mot Sudre/ og komu til Hebron/ Þar voru þeir A-
himan/Sesai ⁊ Thalmai/syner Enak. Eñ Hebron var bygd sio arū fyrr eñ Zoan i Egip-
talande. Og þeir komu til þess Lækiar sem kalladist Escol / og skaaru þar vpp einn Vijn-
vid mz sijnum Vijnberiū/ ⁊ lietu tuo Meñ bera hañ a eirne Støng/þar til og so Granat
Eple ⁊ Fijkiur. Sa stadur kallast Escols Lækur / sokum þeirrar Vijnþrwgu sem Jsraels
syner skaaru þar af.

Og þr komu aptur þa þeir høfdu ransakad Lāded epter fiorutijgu Daga/ geingu þadā/⁊ F
komu til Mosen og Aaron/ og alls Almugans Jsraels sona/ i Eydemørku Paran i Ka-
des/og søgdu þm ⁊ øllū Almuganū fra þm tijdendum sem þeir sied høfdu/Og þeir syndu þm
Landsins Auøxtu. Og kuñgiørdu þeim fra og søgdu/Vier komum i Landed þad þier send-
ud oss til/huørt ad flytur i Miolk ⁊ Hunange/og þta er Landsins Auøxtur/vtā þ/ ad þ Lād
bygger eitt sterkt Folk/og þar eru miog storar ⁊ sterkar Borger/ ⁊ vier saum þar syne Enak.
Amalech bygger Landed ad sunnanverdu/ Hetei og Jebusei og Amorei bua a Fiallbygdum/
Cananei bua vt mz Hafenu/⁊ hia Jordan.

Enn Caleb støduade Folksins Møgl i giegn Mose/⁊ sagde/Latum oss fara vpp þangad G
ad eignast Landed/þuiad vier faum þad vel vñed. Eñ Førunautar hn̄s søgdu/Eige kuñum
vier ad fara mot þui Folke/þui þad er sterkara eñ vier. Og þeir hallmælltu Landenu/fyrer
Jsraels sonum/ sem þad høfdu skodad/⁊ søgdu / Þad Land sem vier geingum i giegnum ad
skoda/vpp etur sijna jnnbyggiara/og allur sa Lydur sem vier saum þar iñe/ er mz Risavexte.
† Poddur Vier saum þar ⁊ Risa/sonu Enak af Risa ættū/⁊ vier þottunst vera lijka sem † Locustae hia
þeim ad sia/og so vorum vier fyrer þeirra augum.

XIIII.

Mogl Jsraels Sona i giegn Mose
Deut. 1
Psal. 106

NA hof allur Almugien vpp ad kalla/⁊ Folket griet þa alla Nott. Og þa A
Jsraels syner møgludu mot Mose ⁊ Aaron/⁊ allur Almwgien sagde til þra
Gud giæfe þad vier hefdum daed i Egiptalande/ eda dæum vier eñ nu hier i
Eydemørku/Þui leider DROTTJN oss i þad Land / suo ad vorar Konur
falle fyrer Suerde/⁊ vor Børn verde ad Herfange? Er ecke betra ad vier
snuum aptur til Egiptalandz? Og huor sagde til añars/Fañ oss eiñ Høf-
dingia/⁊ førum i Egiptaland aptur.

Eñ Moses ⁊ Aaron fiellu fram̄ til Jardar a þra Asianer fyrer øllum Almugans Sof-
nude/af Jsraels sonum. Og Josua son Nun/og Caleb son Jephunne sm̄ ⁊ so høfdu skodad
Landed/rifu sijn Klæde/⁊ søgdu til alls Almugans Jsraelis sona/ Þad Land sm̄ vier forum
ad skoda er harla gott. Sie DROTTJN oss Nadigr/þa leider hn̄ oss vel inn i þad sa-
ma Land/⁊ giefur oss þad/þad er þad Land sem flytur i Miolk ⁊ Hunange. Falled ecke fra
NB. DROTTNJ/⁊ hrædist ecke Lyd þss Landz/ Þui vier viltum eta þa vpp/lijka sem Braud/
Allt þeirra Fullting er fra þm horfed/ Eñ DROTTJN er mz oss/hrædist þa ecke. B

Þa suarade allur Almugeñ/ ⁊ sagde/at meñ skylldu beria þa Griote. Þa opinberadist
Dyrd DROTTJNS i Vitnisburdarins Tialldbwdiñe/fyrer øllū Jsraelis sonum. Og
DROTTJN sagde til Mosen/ Huørsu leinge skal þetta Folk hallmæla mier? ⁊ huørsu
leinge vilia þeir ecke trua mier / fyrer allra handa Teikn sem eg hefe giørt a medal þeirra?
Eg vil liosta þa mz Drepsott/⁊ afma þa/ ⁊ giora þig ad meire og styrkuare Þiod eñ þesse er.

Moses bidur fyrer Folkenu

Þa sagde Moses til DROTTJNS/Þad spyria Egiptsker meñ/Þui þu hefur fært þe-
tta Folk nitt vt fra þeim/mz þijnum Krapte/Og þeir munu seigia til þessa Landz Jñbygg-
iara/sem hafa heyrt/ad þu DROTTJN ert a medal þessa Folks/⁊ opinberliga audsyner
þig/

þig/ ꝛ þitt Sky stendꝛ yfer þeim/ ꝛ þu DROTTJN geingꝛ fyrer þeim vm Daga i Sky-
stolpa/ eñ vm Nætꝛ i Elldstolpa/ Og ef þu slær nu þta Folk i hel lÿka sm̄ eirn mañ/ Þa mu-
nu Neidingiar þeir sem þetta spyria/ mæla ꝛ seigia/ DROTTJN gat i onguañ mæta leitt
þetta Folk j þad Land/ sem hn̄ hafde heited þui/ ꝛ þui hefur hn̄ dreped þad i Eydemørku.
C So myklest nu Kraptur þiñ DROTTJN/ so sem þu hefur talat/ ꝛ sagt/ DROTteñ Exod. 32
er þolinmodꝛ ꝛ miøg myskunsamꝛ/ ꝛ fyrergiefꝛ Synder ꝛ Misgiørder/ ꝛ lætꝛ onguañ ohegnd- Psal. 103
añ/ helldꝛ vitiar hn̄ Fedrañа Misgiørninga a sonunū/ til þridia ꝛ fiorda Lids. So vertu nu
lÿknsamur Misgiørningum þessa Folks. Epter þinne mykille Myskunseme/ So sem þu he-
fur ꝛ fyrergiefed þessu Folke/ sijdan þu leidder þad vt af Egiptalande/ allt til þessa.
DROTTJN suarade/ Eg hefe fyrergiefed epter þui sem þu mællter. Eñ suo sañar- Num. 29
liga sem eg life/ skal øll Verøllden vppfyllast af Dyrd DROTTJNS. Þuiad aller þr Deut. 12
meñ ō sied hafa mÿna Dyrd/ ꝛ mÿnar Jarteikner ō eg giørda i Egiptalande/ ꝛ i Eydemør- Psal. 95
kiñe/ og hafa nu freistad mÿn tiu sinnum/ ꝛ ecke hlydt miñe Rødd/ eingiñ þeirra skal sia þet-
D ta Land sem eg soor þeirra Fedrum/ So ꝛ skal eingiñ af þeim sia þad Land sem mig hafa Caleb
lastad. Eñ minn Þienara Caleb/ vil eg leida i þad Land/ sem hn̄ var fyrre i/ þuiad añar
Ande er mꝫ honum/ og hn̄ hefur truliga epterfylgt mier/ ꝛ hn̄s Sæde skal eignast þ. Af þui
ad Amalechite/ ꝛ Cananei bua i Dølunū/ þa snued aptur a morgun/ ꝛ fared i þa Eydemørk
a þañ veg sem liggꝛ til rauda Nafs.
Og DROTTJN talade vid Mosen ꝛ Aaron/ ꝛ sagde/ Huersu leinge vill þesse hiñ ve- Nefndar-
ste Lydꝛ møgla i mote mier? Þui heyrt hefe eg þad Møgl sem Jsraels syner hafa møglad strapp Møgls
i mote mier. Þar fyrer seig þu til þeirra/ So sañarliga sem eg life/ seiger DROTTJN/ sins i mote
Eg skal giøra vid ydꝛ/ suo sem þier hafed sagt/ mier aheyrāda/ Ydar Hræ skulu falla i þssare Gude
Eydemørku/ ꝛ aller þier sem talder erut Tuituger og þadan af elldre/ þier sem møglad hafed Josue 3
E i mote mier/ skulud ecke koma i þad Land sem eg hefe vpplypt miñe hende yfer/ ad eg villde læ-
ta ydꝛ bua þar/ Vtan Caleb son Jephuñe/ ꝛ Josua son Nun.
Ydrer Syner vm huoria þier søgdut/ Þeir munu verda ad Herfange/ þa vil eg leida þan-
gad/ ad þeir siae þad Land huørt þier forsmædud/ Eñ þier og ydar Hræ skulu falla i þessare
Audn. Og ydrer syner skulu vera † Hirdarar i þssare Eydemørku i fiorutÿge Aar/ ꝛ bera yd- † rafande
arn Saurlifnad/ þar til ad ydar Hræ eru fallen i Eydemorkiñe. Epter tølu þra fiorutÿge
Daga a huorium þier ransokudut Landed/ Ja/ huør Dagꝛ skal gillda Aar / suo ad þier skul-
ud bera ydra Misgiørninga i fiorutÿge Aar/ suo þier vited huad þad er/ þa eg tek af Hønd-
F ena. Eg DROTTJN hefe sagt þetta / þetta vil eg og giøra þessum vonda Almuga/
sem sig hefur vppsett i mot mier/ Þeir skulu aller hrynia nidur i þessare Eydemørku/ ꝛ deyia
i þessum stad.
So dou aller þeir meñ i eirne Plægu/ fyrer DROTTNJ/ sem Moses hafde vtsent ad
ransaka Landet/ ꝛ voru komner aptur/ og komu aullum Almuganum til ad møgla i mote ho- 1 Cor. 10
num/ þar mꝫ ad þeir nidrudu Landenu/ ad þad være illt. Josua son Nun ꝛ Caleb son Je- Ebre. 3
phunne lifdu epter/ af þeim møñum sem fared høfdu ad skoda Landed.
Og Moses talade þesse Ord fyrer øllum Jsraels sonum/ Þa griet Folked miøg. Og vm
morgunen stodu þeir miøg sneñа vpp ꝛ geingu vppa Fialled/ ꝛ søgdu/ Vier erum til reidu/
G ad fara j þann stad sem DROTTJN hefur talad vm/ þui vier høfum syndgast. Enn
Moses sagde/ Þui yfertrode þier so Ord DROTTJNS? Þad mū ecke luckast ydꝛ/ Fared
ecke vpp þāgad/ þui DROTTJN er ecke mꝫal ydar/ ad þier falled ecke fyrer ydrū Ouinū.
Þui Amalech og Cananei eru þar fyrer ydꝛ/ og þier munud falla fyrer Suerde / fyrer þui ad
þier snerud ydꝛ fra DROTTNJ/ ꝛ DROTTJN mun ecke vera mꝫ ydꝛ.
Eñ þeir villdu ecke/ helldꝛ foru þr vppa hæd Fiallsins/ Eñ Sattmals Ørk DROTT-
JNS og Moses kom huørge vr Herbudum. Þa komu þeir Amalech og Chananei Jsraels syner
ofan sm̄ biuggu a Fiallbygdønū/ og veittu þeim Slag ꝛ felldu þa/ allt til Horma. falla

XV.

A OG DROttenn talade vid Mosen/ og sagde/ Tala vid Jsraels Sonū/ ꝛ seigdu til
þeirra/ Þa þier komed i þad Land sem þier skulud byggia/ huert ad eg vil giefa ydꝛ/ Kirkiu
og þier viliet giøra DROTTNJ Offur/ huert helldꝛ þad er eitt Breñeoffur/ eda Løgen
eitt Offur fyrer nockra sierliga Heitstreinging/ eda er þ eitt sialfuiliugt Offur/ eda

ydart Natfyda offur/so ad þier meiged færa DROTTNI eirn sætann Jlm/af Nautum eda Saudum.

Huør sem nu vill offra DROTTNI syna Gafu/ hn̄ skal færa Matoffur þañ tiunda Part Hueitemiølssarla blandad vid fiordung af Hin Vidsmiørs/ ꝛ eñ fiorda part af Hin Vyns til Dryckiar offurs/til eiñrar Breñefornar/edr nockurs añars Offurs/ þegar eitt Lāb er haft til Fornar. Enn þa eiñ Hrwtur er fornfærdr/þa skallt þu giøra Matoffur/tuo tiūda parta Hueitis sarla/blandat mz Oleo/ þridia part af Hin/ꝛ eñ þridia part af Hin Vyns til Dryckiaroffurs/þad skalltu offra DROTTNI til eins sæts Jlms.

Vilier þu offra DROTTNI einum Vxa til eiñrar Breñefornar/ eda til eirnrar sierligrar Lofunarforn'/eda til eins Þacklætisoffurs DROTTNI/þa skallt þu offra mz sama Vxa til Matoffurs þremur tiundum Hueitesarla/ blandad mz halfre Hin Vidsmiørs ꝛ eina halfa Hin Vyns til Dryckiaroffurs/ þ er Offur DROTtne til eins sætleiks Jlms. So skalltu giøra vid sierhuorn Vxa/ Hrwta/Saude/Lomb/og Geitur. Epter tølu þessara Forna/þa skal og talan vera a Matoffrenu ꝛ so Dryckiaroffrenu. B

Rietttur þess Framanda eins sm̄ hins iñlenda

Sa sem þar er heima alinn hia ydur/hn̄ skal soddan giøra/ ad hañ fære DROTTNI Offur til eins sæts Jlms. Eñ ef þar er nockur Framande medal ydar/eda a medal ydar ættar/og vill giøra DROTTNI eitt Offur til eins sæts Jlms/hn̄ skal giøra lyka so sm̄ þier giored. Ein skickan skal vera øllum Søfnude bæde hia ydur og so hia þeim Frømundum. Þad skal vera ein æfenlig skickan hia ydrum Epterkomendum/og sa eiñ Framande skal vera fyrer DROTTNI lyka sem þier. Eitt Løgmal/eirn Riettur skal vera / bæde fyrer ydur og so fyrer þa Framande sem bwa hia ydur. C

Exod 23 Deut. 8

Og DROTTJN talade vid Mosen og sagde / Tala þu vid Jsraelis sonu/ og seig þu til þeirra/Þa þier komid i þad Land sem eg vil leida ydr vti/þa þier etid af Braudenu þss Lāds þa skulu þier giefa DROTTNE eitt Vpplyptingaroffur/ s er/eina Køku af ydar fyrsta Deige skulu þier giefa til Vpplyptingar/Lyka sem þier færdud Vpplyptingar Forn af ydar Kornhlodu/so skulu þier og hia ydar Epterkomendum giefa DROTTNI þad fyrsta af ydar Deige til Vpplyptingar.

Forner fyrer ouitande Synder Leuit. 4

Og þegar þier søkum Ouisku giøred ecke nockud af þessum Bodordum/sem DROTTJN hefur talad til Mosen/ꝛ þad allt sem Herrañ hefur boded ydur/ fyrer Mosen / fra þeim Deige s hn̄ tok fyrst til ad skipa ydrū Epterkoēndū/ Ef Almugeñ giører nu nockud mz ouilia verke/Þa skal allur Almugeñ taka eirn vngañ Vxa/af Fienadenum til Breñefornar/ til eins sæts Jlms fyrer DROTTNI/mz synu Matoffre og Dryckiaroffre/ so sem tilheyrer/ og eirn Kiarnhafur til Syndaoffurs. Þa skal Presturiñ giøra eina Forlykan fyrer allann Almuga Jsraelis Sona/So er þeim þad fyrergiefed/þui þad er ouilia verk. Og þeir skulu bera DROTTNI þessar synar Gafur til eins Offurs/og þeirra Syndaoffur fyr' DROTTNI/fyrer þeirra gleymsku/suo verdur þad øllum Almuganū Jsraelis sona fyrergiefed/So ꝛ lyka þeim Frømundum sem ad bwa a medal ydar/med þui ad allt Folked er i suodd an Ouisku. D

Eñ þegar ein Sal syndgar af Fauitsku/hn̄ skal færa eina Geit ærs gamla fram til eins Syndaoffurs. Og Presturiñ skal forlyka slyka ouitādé Sal mz Syndoffre/fyrer þa ouisku fyrer DROTTNI/ ad hn̄ forlyke hana/so er þad heñe fyrer giefed. Og þta skal vera eitt Løgmal ad þier skulut giøra fyrer Fauiskunne/ bæde fyrer þeim jnnlenda a medal Jsraelis sona/ꝛ þm Framanda sem byr a medal ydar. E

Enn þa ein Sal giører nockud af synum Metnade/huert sm̄ hun er jnnlendsk eda framande/su hefur foraktad DROTTJN/Soddan ein Sal sk afmæd verda fra synu Folke fyrer þui hun fyrerleit DROTTJNS Ord/og forliet hn̄s Bod/Hun sk mz øllu afmæst/ Hun sk bera sitt Ranglæte.

Sa grytist i hel sm̄ las saman Trie a Sabbaths deige

8 Og þad skiede þa Jsraels syner voru i Eydemørkuñe/fundu þeir eiñ mann huør ed saman safnade Triam a einum Sabbathsdeige. Enn þeir sem fundu hn̄ ad þessu verke/Trianum ad safna/leiddu hn̄ fyrer Mosen og Aaron/ꝛ fyrer allañ Søfnudiñ/Og þeir settu hn̄ i Fangelse. Þui þad var eñ ecke liost orded huad þeir skylldu giøra vid hn̄. Enn DROTTEN sagde til Mosen/Sa madr sk visseliga deyia/allur Almugeñ sk beria hn̄ Griote til bana vtan Herbwdaña. Þa færde allur Almugeñ hn̄ vt yfer Herbwdernar/ꝛ gryttu hañ i hel/epter þui sem DROTTJN hafde boded Mose.

Og DROTTJN talade vid Mosen/ꝛ sagde/Tala vid Jsraelis sonu/ ꝛ seig til þeirra

ad þr

ad þeir skulu giora sier Falld a Lofum þeirra Kyrtla/ a medal allra ydar Epterkomenda/ og
setia gula dregla yfer sømu Fallda a Lofunum/ Og sømu Dreglar skulu þiena ydur þar til
ad þier skulud horfa a þa/ ꝛ miñast a øll Bodord DROTTINS/ ꝛ giora þau/ ꝛ ecke rieckta
ydꝛ epter Hugbode ydars hiarta / og eige helldꝛ fremia Hordom epter ydrum Augum. Þar
fyrer skulu þier minnast a og giora øll mijn Bod/ ꝛ vera Heilager fyrer ydrum Gude. Eg
DROTTIN ydar Gud/ sem hefur vtleidt ydꝛ af Egiptalande/ suo ad eg sie ydar Gud/ Eg
DROTTIN ydar Gud.

XVI

A
OG Korah son Jezehar Sonar Kahath Sonar Leui/ og Datan og Abiram syner Eliab/ og On son Peleth sem var af sonum Ruben/ þesser settu sig vpp i mot Mose/ mz nockrum ødrum mønnum af Jsraelis sonum/ tuø Hundrud og fimtijge betur af þeim yppørstum mzal Almwgans/ Raadmeñ ꝛ nafnkuñuger meñ/ Og þr toku sig saman i mot Mose og Aaron / og søgdu til þeirra/ Þid hafed ofmikед vid/ Þui sa Almuge er allur saman Heilagꝛ / og DROTTIN er a medal þeirra/ Þui vpphefie þier ydꝛ yfer Gudz Almuga? Korah ꝛ hũs Selskapur giøra vppsteyt i mote Mose og Aaron

Og þa Moses þad heyrde/ fiell hũ fram̃ a sitt Andlit/ ꝛ sagde til Korah ꝛ alls hañs Selskapar/ A morgun skal DROTTIN syna huør hũs er/ huør Heilagꝛ er/ ꝛ huør honum sk Offur fæta/ Huørn hũ vtvelur sa skal færa honum Offur. Giored so/ Taked ydar Glodarkier/ Korah og allur hũs Selskapur / og legged Elld þar vti/ og leggid Reykelse þar a/ a morgun fyrer DROTTNI/ ꝛ huørn DROTTIN vtuelur/ sa vere Heilagꝛ/ Þier hafed ofmikед vid þier syner Leui

B Og Moses sagde til Korah/ Heyred þo þier syner Leui/ Þiker ydur þad suo lijtils vert/ ad Jsraels Gud hefur skiled ydur fra Jsraels Almuga/ ad þier skulut offra honum/ og ad þier þioned vti DROTTINS Tialldbwdar Embætte/ ꝛ ganged fram̃ fyrer Almuganum ꝛ þioned honũ? Hũ hefur medteked þig/ og alla þijna Brædꝛ sonu Leui til sijn/ Og þier girnist nu ꝛ suo Prestañа Embættied/ enn þu ꝛ allur þiñ Selskapur giører eiñ Motblastur i mote DROTTNI/ Huad er Aaron/ ad þier møglid i mote honum?

Og Moses sende bod þangad/ ꝛ liet kalla Dathan ꝛ Abiram sonu Eliab. Eñ þeir suorudu/ Eigi vilium vid koma vpp þãgad/ Er þad so lijted ad þu hefurført oss af þui Lande sm̃ Miolk og Hunang flytur vti/ til ad sla oss i Hel hier i Eydemørkuñe? Þu villt enn og suo drottna yfer oss/ Huørsu fijnliga þa hefur þuført oss inn i þad Land sem flytur i Miolk og Hunange? Og giefed oss Akra ꝛ Vijngarda til eignar? Villtu ꝛ slijta Augun vt a Folkenu/ Ecke komum vier vpp þangad.

C Þa vard Moses afar reidur/ ꝛ sagde til DROTTINS/ Snu þier ecke til þra Matoffurs. Eg hefe ecke teked eiñ Asna fra þeim/ ꝛ onguum hefe eg vont giort a medal þra. Og hũ sagde til Korah/ Þu ꝛ allur þinn Selskapur skulut vera a morgun fyr᷑ DROTTNI/ þu/ þeir ꝛ so/ ꝛ Aaron. So skal huør af ydꝛ taka sitt Glodarkier/ ꝛ leggia Reykelse þar vppa/ ꝛ ganga fram̃ fyrer DROTTIN/ huør mz sitt Glodarkier/ þad eru tuo Hundrud ꝛ fimtijgu Glodarkier. Og huør tok sitt Glodarkier/ og løgdu Elld þar vti og Reykelse þar yfer/ ꝛ geingu fram̃ fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyr / ꝛ Moses suo ꝛ Aaron. Og Korah samansafnade øllum Almwganum j gegn þeim/ vtan fyrer Vitnisburdarinns Tialldbwdardyrum.

Og DROTTINS Dyrd opinberadist fyrer øllum Almuganum. Og DROTTIN talade vid Mosen ꝛ Aaron/ ꝛ sagde/ Skilied ydur fra þeim Almuga so eg meige skyndeliga eydeleggia hũ. Enn þeir fiellu fram̃ a sijnar Asionur/ ꝛ søgdu/ O Gud þu sem ert einn
D Gud Andaña alls Hollds/ Þo ad eiñ madꝛ hafe syndgast/ villtu þar fyrer lata Grimd þina gãga yfer allann Almugañ?

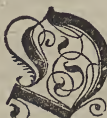
Og DROTTIN talade vid Mosen/ ꝛ sagde/ Tala til Almugans ꝛ seigdu/ Vijked fra Tiølldũ þra Korah/ Dathan ꝛ Abirã/ allt vm kring. Og Moses stod vpp/ ꝛ gieck til Dathã og Abiram/ Og þr enu ellstu af Jsrael fylgdu honum epter. Og hũ talade vid Sofnuden/ ꝛ sagde/ Vijked fra þessum Ogudligra Mañа Tiølldũ/ ꝛ snertid ecke neitt af þui sm̃ þm heyrer til/ suo þier skulud ecke (ef skie mætte) fyrerfarast i þeirra Syndum. Og þeir viku

 fra

fra Tiolldum Korah/Dathan og Abiram. Enn Dathan ꝛ Abiram geingu vt/ ꝛ ſtodu i ſij
num Tiallo dyrum/ mz ſijnum Kuiñum Sonum ꝛ Dætrum.
Og Moſes ſagde/Þar af ſkulu þier merkia/at DROTTIN hefur ſent mig/at eg ſkyll
de giora øll þeſſe Verk/enn ecke af mijnu Hiarta. Eie þad ſo ad þeſſer deyie ſuo ſem aller
Num. 26 meñ deyia/eda ſie þra heim vitiad ſo ſem allra añara maña verdur vitiad/þa hefur ecke DR-
Pſal. 106 OTTIN vtſent mig. Enn giøre DROTTIN nockut nytt/ ſo ad Jørden vpplæte ſinn
Deut. 11 Munn/ꝛ vppſuelge þa mz øllu þui ſem þeir hafa/ſo at þeir fare lifande ofan i Heluijte/ Þa
ſkulu þier vita ad þeſſer menn hafa laſtad DROTTIN
Korah ꝛ hñs Selſkapur fyrerferſt Og þa hñ hafde vt talad øll þeſſe Ord/ſprack Jørden vnder þeim/ꝛ vpplict ſinn Muñ/ E
og vppſuelgde þa mz þeirra Hwſum/ꝛ mz øllum þeim Møñum ſem voru mz Korah/mz øllũ
þeirra Fiarhlutũ/ ꝛ þeir foru lifande ofan i Heluijte mz øllu þui ſem þeim kom til/og Jørden
hulde þa/ og þeir fyrerforuſt ſo fra Almuganum. Og allt Jſraels Folk ſm̃ var i kring vm
þa flydu fyrer þra hareyſte/Þui þeir ſøgdu/Late Gud Jørdena ꝛ ecke eirnen ſuelgia oſſ vpp.
Þar ad auk for og eirn Elldr vt fra DROTTNI/ꝛ vppbrende þau tuø Hũdrud ꝛ fimtyge
manna ſm̃ offrudu Reykelſe.
Og DROTTIN talade vid Moſen/ꝛ ſagde/Seig Eleaſar ſyne Aarons Preſts/at hñ
take Gloodar Kieren vpp vr Elldenum/ ꝛ dreyfe Elldenum hingad ꝛ þangad/ Þuiad Glod-
ar Kier þeſſara Syndugra eru helgud fyrer þeirra Sauler/ og þau ſkulu ſlaſt i breidar
ſkijfr/ꝛ heingiaſt i kringũ Alltarid/Þui þau eru offrud fyr DROTTNI ꝛ helløg giørd/
Og þau ſkulu vera Jſraels ſonum til eins Teikns. F
So tok Preſtureñ Eleaſar þau Glodar kier af Kopar/ ſem þeir høfdu offrad med ſm̃ bru
ñu/ og ſlo þau vt i Skijfur ad heingia vm Alltarid/ Jſraels ſonum til eirnrar minningar/ad
eingiñ Framãde ſ ecke er af Aarons ſæde ſkyllde ganga til ad offra Reykelſe fyrer DROT-
TNI/ſo ad þ gange ecke þm hinũ ſama/ ſo ſ ad gieck til mz Korah ꝛ hñs Selſkap/ſ DR-
OTTIN hafde ſagt honum fyrer Moſen.
Añars Dags epter møglade allur Almugien Jſraels ſona i giegn Moſe og Aaron/ꝛ ſøg-
du/Þier hafed ſleiged DROTTINS Folk i hel. Og þa Almugien ſamanſafnadeſt i
mote Moſe og Aaron/ſneru þeir ſier til Vitnisburdarins Tialldbwdar / Og ſia/ ad Skyed
hulde hana/og Dyrd DROTTINS opinberadiſt. Enn Moſes og Aaron geingu inn i
Vitnisburdarins Tialldbwd. Og DROTTIN talade vid Moſen ꝛ ſagde/ vijkid fra
þeſſum Almuga/ Eg vil haſtarliga eydeleggia þa/ Og þeir fiellu fram̃ a þra Andlit. G

Og Moſes ſagde til Aarons/Tak Glodarkiered og legg Elld þar i af Alltarenu/og legg
Hrædeligt Strapp og Hefnd Vppihlaupſins Reykelſe þar vppa/og gack þu fliotliga þãgad til Almugans/ og bid fyrer þeim/Þuiad þar
er Bræden vtgeingen af DROTTNI/og Plagan er vpphafen. Og Aaron tok ſem
Moſes hafde bifalat honum/ꝛ hliop mitt i millum Almugans. (Og ſia/ þa var Plagan
vppkomen a medal Folkſins)og reifade Reykelſe/ og giørde eina Forlijkun fyrer Folked/ og
ſtod i millum þeirra daudu og hinna lifundu/og ſo ſtilltiſt Plagan. Eñ þeir ſm̃ dou i þeirre
Plagu voru fiortan Þuſunder/og ſiø Hundrud/fyrer vtan þa ſem dou mz Korah. Og Aaron
kom til Moſen aptur/vtan fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdar dyrũ/og Plagan ſtilltiſt.

XVII.

G DROTTIN talade vid Moſen og ſagde/Tala þu vid Jſraels ſonu/og A
tak tolf Vøndu af þeim/eirn af huorium Høfdingia ſijns Fodurs Hwſſ/og
ſkrifa ſierhuørs Nafn a hñs Vende. Enn Aarons nafn ſkalltu ſkrifa a
Vønd Leui. Þuiad ſiñ Vøndur ſkal vera fyrer huørt Høfud/af þeirra Fed-
ra Hwſe. Og legg þa i Vitnisburdarins Tialldbwd/ fyrer Vitnisburd
inn/þar ſem eg vitna fyr ydr. Og þañ eg vtvel/þſſ Vøndur ſkal blomgaſt/ B
Ad eg meige ſo ſtilla Møgl Jſraelis ſona/ þ þeir møgla i mote ydur.
Moſes talade vid Jſraels ſonu/og aller þeirra Høfdingiar feingu honum tolf Vøndu/hũ
Høfdinge ſinn Vønd/epter þeirra Fedra Hwſe/og Aarons Vøndr var a mzal þeirra Van-
da. Og Moſes lagde Vønduna fyr DROTTIN/i Vitnisburdarins Tialldbwd. Eñ
vm morgunen ſm̃ Moſes gieck iñ i Vitnisburdarins Tialldbwd/fann hañ Aarons Vønd af C
Leui

Leui Nwse ad hñ var blomgadur orden/og Blomstrid var vtsprunged/ og bar Mandel korn
Og Moses bar alla Vonduna vt fra DROTTNI/til allra Israels sona/so þeir sau þa
og huor tok vid sijnum Vende.
D Og DROTTIN sagde til Mosen/ Ber Aarons Vond iñ aptr fyrer Vitnisburdenn/so
hñ sie geymdr til eins merkis þeim ohlydnu sonum/so ad þeirra Moglan afleggist fyrer mier/
so þeir skulu ecke deyia. Moses giørde sem DROTTIN baud honum. Og Israels sy-
ner søgdu til Mosen/Sia þu/ vier fordiørfunst/ z deyum/ vier verdū aller afmader z fyrerfør
ust/Huør ſ kiemr nær Tialldbwd DROttēs/hñ deyr/ Skulu vier þa mz øllu eydeleggiast?

Aarons Vondur blomgast

XVIII.

OG DROTTIN sagde til Aaron/ Þu og þijner Syner / og þijns Fodurs
A hws mz þier skulud bera Misgiørning Helgedomsins/ z þu og þijner Syner
mz þier skulut bera misgiørning ydars Presta Embættis. Enn þu skallt ta-
ka þijna Brædr af þijns Fodurs Leui slekte til þijn/ so ad þeir skulu vera hia
þier/og þiona þier/Enn þu z þijner Syner mz þier skulud þiona i Vitnis-
burdarins Tialldbwd. Og þeir skulu taka vara vppa sinne þionustu / og a
þeirre allre Tialldbwdarinnar þionustu. Þo skulu þeir ecke koma vid Helgedomsins Kier/
eda vid Alltarid/so ad bæde þeir og þu meiged ecke deyia/Enn þeir skulu vera hia þier/ z taka
vara a Þionustunne i Vitnisburdarins Tialldbwd/og a øllu Embætte Tialldbwdariñar/ og
eingiñ Framande skal nalægiast ydur.
So taked nu vara a Helgedomsins þionustu/ z suo a Alltarisins þionustu/ suo ad hiedan i
fra kome ecke meir hostug Reide yfer Israels sonu. Þui sia þu/Eg hefe teked ydar Brædr
Leuitana af Israels sonum/ z skeinkt ydr þa/ DROTTNI til eiñrar Gæfu/ at þr skylldu
añast Embætte i Tialldbud Vitnisburdarins. Eñ þu z þijner Syner skulut taka vara a ydru
Presta embætte/suo þier þioned i øllu þui sem heyrer til Alltarenu/ z fyrer innan Fortiallded/
Þui eg gief ydur ydart Prestembætte/fyrer eitt Skeink/. Eñ kome nockur Framande þar
til/þa skal hñ deyia.
Og DROTTIN sagde til Aaron/ Sia/ eg hefe giefed þier mijnar Vpplyptingarfor-
Bner/af øllu þui sem Israels syner helga/fyrer þitt og þiña sona Presta Embætte / til eiñrar
eilijfrar skickunar. Þad skalltu hafa af øllu þui helgasta sem þeir offra/ allar þeirra Gæ-
fur mz øllu þeirra Matoffre/og mz øllu þeirra Syndoffre/ z mz øllu þeirra Skulldoffre sem
þeir giefa mier/þad skal vera þier og þijnum Sonum þad allra helgasta/Og þu skallt eta þ
i þeim allra Helgasta Stad/huad Karlkyns er skal eta þar af.
Og eg hefe giefed þier þad sama Vpplyptingaroffur/af þeirra Gæfum/ mz øllu Israe-
lis sona Veifunaroffre/ ad þu z þijner syner þijnar Dætur skulu hafa þau fyrer eilijfa skic-
kan/Og huør sa ſ hreiñ er i þijnu Hwse/skal eta þar af. Allt þad besta af Vidsmiørenu/ z
allt þad besta af Vijnenu/og allt þad fyrsta af Kornsins Sæde/ sem þr giefa DROTT-
NI/þad hefe eg giefed þier. Þann fyrsta Auoxt af øllu þui sem er i þeirra Lande/ sm̄ þr
giefa DROTTNI/þ skal vera þitt/ Huør sem er hreiñ i þijnu Hwse/hñ skal eta þar af.
Allt þad sem bañfært er i Israel/þad skal vera þitt. Allt þad sem fyrst opnar sinnar
Modurkuid/af øllu Hollde/ sm̄ þeir bera til DROTTINS/huort þad er af moñum eda
af Fienadenum/þad skal vera þitt. Þo so ad þu later Mañsins Frumburd leysast aptur/
sa Frumburdur af ohreinu Fie skal z leysast. Enn þeir skulu leysa þat/þa þat er eins Ma-
nadargamallt/ Og þ skal giefast laust fyrer Peninga/fyrer fim̄ Siklos epter Helgedomsins
E Sikle/sem gillder tuttugu Giera. Enn þa Frumburde af Nautum og Saudum/eda Geitū
skalltu ecke lata til lausnar/þui þat er heilagt/Þeirra Blode skalltu stockua a Alltarit/ z vpp
tendra þeirra Feite til eins Offurs/og til eins sæts Ilms fyrer DROTTNI/Þeirra Kiøt
skal heyra þier til/lijka sem Veifunarbringan/ og sa hægre Boogurinn heyr' þier til. Øll
Vpplyptingaroffur sem Israels syner helga DROTTNI hefe eg giefed þier og þijnum
Sonum/og þijnum Dætrum mz þier/til eiñrar eilijfrar skickunar/Þad skal vera þier og þij-
nu Sæde mz þier eiñ oforgeingeligur Sattmale fyrer DROTTNI æfenliga.
Og DROTTIN sagde til Aarons/ Þu skallt eckert eignast i þeirra Lande/og eckert
Hlutskipte a medal þra taka/Þui eg er þitt Hlutskipte/ og þiñ Arfur a medal Israels sona.

Huad Prestarner og Leuitarner skulu hafa fyrer þeirra þionustu

Gud skickar Prestunum þad besta

Exod. 34

Enn eg hefe giefed Leui sonū allar Tiunder i Israel/til eins Arfs fyrer þeirra Þionustu/sem
Leuitar skulu onguañ Arf hafa a mæal Israels Sona
Deut. 8
Josu. 13
þr giora mier i Vitnisburdarins Tialldbwd/ Ad Israels syner skulu ecke meir hier epter fa-
ra til Vitnisburdarins Tialldbwdar/so þeir hlade ecke a sig nockre Synd/ og deyie. Enn
Leuitarner skulu taka vara a Þionustunne i Vitnisburdarins Tialldbwd/og þeir skulu bera
þeirra annara Misgiorninga/til eins eilijfs Rettar hia ydar epterkomendum. Og þr skulu
eckert Arfagotz eignast medal Israels sona/Þui eg hefe giefed Leuitunum til eins Arfs Ti-
under Israels sona sem þeir vpplypta fyrer DROTTNI/ Þui hefe eg sagt til þeirra/ad
þeir skulu onguañ Arf eignast a mæal Israels sona.

Og DROTTINN talade vid Mosen ⁊ sagde/ Tala þu vid Leuitana ⁊ seig þu til þra/ D
Þa þier taked þa Tiund af Israels sonum sem eg hefe giefed ydur af þeim / til ydars Erfda
gotz/ Þa skulu þier giora DROTTNI eitt Vpplyptingar offur þar af/ Ja þañ tiunda
part af Tiundinne/Og þad ydart Vpplyptingar offur skal reiknast ydur/lijka s þier giæfud
Korned af Hlødunne/og [a] Fyllinguna af Vijnþrøguñe. So skulu þier og giefa DRO-
TTNI Vpplyptingar offur af øllum ydar Tiundum/sem þier taked af Israels sonum/ad
þier giefed Prestinū Aaron þ sama DROTTINS Vpplypt offur. Þier skulut giefa
DROTTNI Vpplyptingaroffur af ollu þui sem ydur giefst/af øllu þui enu besta s Hel-
gad verdr þar af.

Og seigdu til þra/Þa þier so vpplypted þui [b] besta þar af/þa skal þad reiknast Leuitu-
num til/lijka sem ein iñtekt af Kornhløduñe/og lijka s ein iñtekt af Vijnpressuñe. Og þetta
meige þier eta a øllum stødum/þier og ydar Børn / Þui þad eru ydar Laun fyrer ydar Þio-
nustu i Vitnisburdarins Tialldbwd/ Suo hladed ecke a ydur Syndum mz þui/ þa þier vpp
lypted þui besta þar af/og Vanhelged ecke Israels sona Helge/so skulu þier ecke deyia.

[a] (Fylling) þat er/ Vijn/ Vidsmiör og annad þuilijkt

[b] (Besta) þad er þui enu Besta

XIX.

Ekre. 9

G DROTTINN talade vid Mosen og Aaron/og sagde/ Þesse skickan skal A
vera eitt Løgmæl/sem DROTTINN hefur boded og sagt/Seig til Israels
sona/ad þeir leide eina rauda Ku til þijn æn Lyta/sem onguan vanka hefur a
sier/og su sem eñ hefur eckert Ok borid. Og faed Prestenum Eleasar hana i
hendur/hñ skal færa hana vt fyrer Herbwdernar/ og læte slætra henne þar
fyrer sier

Og Presturinn Eleasar skal taka af heñar Blode mz sijnum Fingre/og støckua þui strax
siø sinnum mot Vitnisburdarins Tialldbwd/⁊ læta vppbrenna Kuna fyrer sier/ bæde heñar
Hwd og Holld/og so heñar Blod ⁊ Myke. Og Presturinn skal taka Cedrus Trie/⁊ Isop/
⁊ Purpura Ull/⁊ kasta þui j Logañ þa Kyren brennr. Og hñ skal þuo sijn Klæde/⁊ bada siñ
Lijkama i Vatne/og fara so inn i Herbwdernar og vera ohreiñ til Kuelldz. Og sa sem ha- B
na brende skal og þuo sijn Fot i Vatne / og bada sinn Lijkama i Vatne/ og vera ohreinn til
Kuelldz.

Og eiñ Madr sa sem hñ er Hreiñ/skal samansafna Øskuñe af Kunne/ og hella heñe vt
fyrer Herbwdernar/ a hreinan stad/ suo hun meige vera þar geymd fyrer Almugann af
Israelis sonum/til eins adreisingar Vats/ þui þad er eitt Syndaoffur. Og sa same sem
Øskuñe safnade af Kunne sk þuo sijn Klæde/ og vera ohreiñ til Kuellds. Þetta sk vera ein
eilijf skickan fyrer Israels Sonu/og fyrer þa Vtlendu sem bua a millum ydar

Huer s kiemur vid nockurn daudañ mann/sa sk vera ohreiñ i siø Daga. Hñ skal mz þssu
(Vatne) yfirstøckuast/ þañ þridia Dag ⁊ þañ siøūda dag/so er hñ hreiñ. Eñ ef hñ vödr ecke
yferstøcktr/ þañ þridia Dag ⁊ þañ siounda dag/þa blijfr hñ ecke hreiñ. Eñ ef nockur sner
tur Daudañ Mann/og vill ecke læta yferstøckua sig/ sa giører DROTTINS Tialld- C
bwd ohreina/⁊ suoddan Sæl sk afmast af Israel/ þuiad dreisingar Vatne er ecke støkt a
hñ/ So er hñ ohreiñ suo leinge sem hann lætur sig ecke hreinsa þar af.

Þetta er Løgmæl þa nockur madur deyr i Tialldbwdū/Huer s geingur iñ i sama Tialld/
og allt þad sm er i Tialldenu/sk vera ohreint i siø Daga/ Og huert oped Kier sm ecke er Lok
yfer/edabunded yfer/þad er ohreint/ Og huer sem hrærer vid nockurn sm sleigiñ er til dauds vt
a Mørkinne mz Suerde/ eda vid nockurn annañ sem edruuijs liggr Daudr/ eda vid Manns
Bein/

Bein/eda Grøf/hann er ohreiñ i sio Daga.
Suo sklu þeir nu taka fyrer þann enn Ohreina/af þeirre brendu Syndaoffurs Osku/z
læta rennande Vatn þar vtyfer i eitt Kier/ Og eiñ hreiñ madꝛ sk taka Isop z drepa i Vat-
ned/z støckua a Tialldbwdena z oll Kier/z allar Sæler s þar iñe eru/z lyka þañ sem komid
D hefur vid þess Dauda mañs Bein/eda i hel slegna/eda vid Framlidins Grøf/ þa sk sa hreine
støckua a þañ ohreina a þridia Deige z a siøunda Deige/ Og a siøunda Deige sk hn̄ ley-
sa hn̄ /og hn̄ sk þuo sijn Klæde z lauga sig i Vatne/þa verdur hann hreinn vm Kuellded.

Huer sem verdur ohreiñ/og vill ecke læta sig afleysa /þess Sæl skal afmæd verda fra Al-
muganum/Þui hn̄ þefur giørt DROTTINS Helgedom ohreinañ/ z er ecke adreyfdꝛ mz
dreysingar Vatnenu/þar fyrer er hn̄ ohreiñ. Og þetta sk vera þeim ein eilyf stickan Og
sa sem støckuer dreisingar Vatnenu/hn̄ skal og þuo sijn Klæde/Og huer sem snertur Dreisin-
gar Vatned/ sa sk vera ohreiñ til Kuelldz/ og allt þad hn̄ kemur vid verdꝛ ohreint/ Og huer
Sæl sm̄ snerter hn̄/su sk vera ohrein til Kuelldz.

XX.

A D (initial) G Israels syner komu/og allur Almugieñ i þa Eydemørku Zin/a þeim fyr- Maria andast
sta Manude/z Folked læ i Kades/Og þar andadist Maria/ z var þar jør-
dud.
Og Almugan brast Vatn/ z safnadist saman i mot Mose z Aaron. Og Israel møglar i mot Mose
Almugieñ þrættade i giegn Mose og sagde/ Gud giæfe ad vær hefdum daid/
þar sem vorer Brædꝛ dou fyrer DROTTNI / Þui leiddu þid Gudz Folk
hingad i þessa Eydemørk/ad vier skylldum so hier deyia mz vorum ~~Kuinnum og~~ Kuikfie/ Og
þui færder þu oss af Egiptalande hingad i þeñañ vondan Stad/ þar meñ kunna ecke ad sæ/
þar huorke vaxa Fykiur nie Vyntrie/ og eige Granata Eple/ og ad auk þessa er hier ecke
Vatn ad drecka.
Eñ Moses og Aaron geingu fra Almuganū i Vitnisburdarins Tialldbwdardyr/z fiellu Exod 17
fram̄ a sijnar Asionur/ Og Dyrden DROTTINS birtist þeim/ og DROTTIN
talade vid Mosen/z sagde/Tak þiñ Vond/og samansafna Almuganum/ þu z þiñ Broder
Aaron/og tala þu vid Steiniñ fyrer þeirra Augum/so þeir og heyre/þa mun hn̄ gefa Vatn
B af sier/So skalltu leida þeim Vatn af þeim Steine/ z gief Almuganum ad drecka z hañs
Fienade.
Þa tok Moses Vøndeñ fyrer DROTTNI/sem hn̄ hafde bifalad honum. Og Mo- Moses efast
ses z Aaron samansøfnudu Almuganum til Steinsins/ og sagde til þeirra / Heyre þier O- Psal. 78
hlyduger/ Munu vier z giefa leidt ydur Vatn af þessum Steine? Og Moses vpplypte siñe
Hende/z slo tuisuar a Steineñ mz Vendenum/Þa kom mikid Vatn vt/so ad Almugen drack Honū bar ad sla einu sinne
og þeirra allur Fienadꝛ.
Og DROTTIN sagde til Mosen og Aaron/Søkum þess ad þid trudud mier ecke/ og Motmælis Vatn
helgudud mig ecke fyrer Israels sonum/þa skulu þid ecke iñleida þeñan Almuga i þad Land
sem eg vil giefa þeim. Þetta er Motmælis vatn/ þar sem Israels syner þrættudu i giegn
DROTTNI/ og hn̄ helgadist a þm̄
C Og Moses sende bod af Kades til Kongs þeirra Edomitarum/seigande/Israel þiñ Bro-
der lætur þier so seigia/Þu veist allt þad Erfide sem oss hefur skied/ad vorer Forfedꝛ ferdudust
ofan i Egiptaland/ Og vier biuggum langa æfe i Egiptalande / Og ad Egiptarner þiadu Bodskapur
oss/og vora Forfedur/Og vier kølludū til DROTTINS/hn̄ heyrde vora raust/z sende oss til Edomita
eiñ Eingil z leidde oss af Egiptalande. Og sia nu/ad vier erum nu i Kades stad/hia þijnū Kongs
Landamerkium/leyf oss ad fara i giegnum þitt Land/ Vier vilium huerke ganga yfer Akra
nie Vyngarda/ og eige helldur drecka Vatned af Bruñunum/ vier vilium fara Þiodgøtur
og vykia huerke til vinstre nie hægre handar/ fyrr eñ vier erum komner yfer þyn Landa-
merke.
D Edomitar søgdu til þeirra/Þu skllt ecke reisa i giegnum mitt Land/ella vil eg draga i mo-
te þier mz Suerde. Israels syner søgdu til hn̄s/Vier vilium fara þañ beinsta Veg/Og ef
vier dreckum af þynu Vatne/ vier og vor Fienadur/þa vilium vier þad bitala / Vier vilium

 ecke

Edom vill ecke giefa Israel Fararleyfe yfer sitt Land

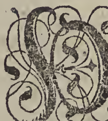
ecke annars enn ganga a fæte hier i giegnum. Eñ hñ sagde/Þu skallt ecke ferdast hier i gieg-
num. Og Edomitarner drogu vt i mote þeim mz myklu Lide / og mz eiñe megtugre Hond.
So vørnudu Edomitarner Israel ad draga i gegnum þeirra Landamerke. Og Israel veik
fra þeim.
Og Israels syner ferduðust fra Kades/og komu mz allañ Almugañ til þess Fialls Hor.
Og DROTTINN talade vid Mosen og Aaron a Fiallenu Hor / hia Edomitis Landa-
merkium/ꝛ sagde/Safnist Aaron til sijns Folks/þt hñ skal ecke koma i þad Land sem eg he-
fe giefed Israels sonum/ Þuiad þid vorut mijnum Muñe ohlyduger /hia Motmælisvatne/
Tak Aaron og hñs son Eleasar/ꝛ leid þa bada vppa Fialled Hor/og fær þu Aaron af hañs
Klædum/ꝛ fær þu hñs son Eleasar i þau/Og Aaron skal fara ꝛ deyia þar.
Þa giørde Moses sem DROTTINN hafde bifalad honum/og þeir geingu vppa Fialled

Aaron andast

Hor fyrer øllum Almugañ. Og Moses færde Aaron af sijnum Klædum/ꝛ færde hañs
son Eleasar i þau. Og Aaron andadist þar a þui Fialle/Eñ Moses ꝛ Eleasar geingu ofan
af Fiallenu. Og þa allur Almugeñ sa ad Aaron var i burt/ grietu þeir hñ i þriatije Daga/
Ja/ allt Israelis hws.

XXI.

Arad

NA Arad Kongr Cananeorum sem bio i Sudur/ heyrde ad Israel var komiñ A
ad veige Niosnarmanna/ þa bardist hañ a mote Israel/ꝛ tok nockra til fan-
ga af þeim. Þa hiet Israels Lydur DROTTNI einu Heite ꝛ sagde/
Þegar þu giefur þta Folk vnder mijna Hond/ þa vil eg og bañfæra þeirra
Borger. Og DROTTINN heyrde Israelis raust/ꝛ gaf þeim Cananita-
na/ꝛ þeir bannfærdu þa/ꝛ þra Borger/ Og kølludu þañ stad a Harma.

a (Harma) Er Bann

Sijdan reistu þeir fra þui Fialle Hor/a veigen sem liggr til þess rauda Hafs/ad þeir fære

Meglan Folksins Num. 11

vm kring Landed þeirra Edomitis. Og Folkenu leiddist vegaleingdin/ ꝛ talade i mote Gu-
de/ ꝛ i mot Mose/Þui færder þu oss af Egiptalande/suo ad vier dæum i þessare Eydemørku?
Þui hier er huerke Braud nie Vatn/ ꝛ vorar Saler velger vid þessare liettre Fædu.
Þa sende DROTTINN breñande Høggorma a medal Folksins/þeir bitu Folked/ so ad B

Þeir kallast breñade/ad meñ værdu af þeirra Eitre rauder sem Elldur/og dou af Hita/ sem i Drepsott edur Carbunculo

marger dou af Israel. Þa komu þeir til Mosen ꝛ søgdu/Vier høfū syndgast i þui ad vier
høfū talad i mote DROTTNI/ꝛ i mote þier/ Bid þu DROTTINN ad hñ vilie taka þss
a Høggorma fra oss. Og Moses bad fyrer Folkenu
Þa sagde DROTTINN til Mosen/Gior þier eiñ Eirorm/ꝛ reis hñ vpp til eins merk-
es/Huer sem er bitinn/ꝛ lijtur a hñ/sa skal lifa. Þa giørde Moses eiñ Eirorm/ ꝛ reiste hañ
vpp til eins Merkis. Og þegar eirn Høggormr beit nockurn/þa leit sa til Eirormsins/ ꝛ hielt
Lijfe.
Og Israels syner foru i Oboth. Þeir foru fra Oboth/ ꝛ løgdu sig i Jim / hia Abarim
Fialle i Eydemørkuñe/þuert yfer fra Moab/ i mot Solariñar vppgange. Þeir ferduðust
þadan/ ꝛ løgdu sig hia þeim Læk Sared. Þa drogu þeir þar fra/ og løgdu sig þessumm- C
gen Arnon sem liggur i Eydemørku/ ꝛ strecker sig þadan vt til Moabitaña Landamerkia/
Þuiad Arnon er Moabs Landamerke/ millū Moab ꝛ þra Amorita. Þar fyrer seigist i Bar
daga Bok DROTtens/ ad Vaheb i Supha ꝛ Arnon Lækur/ꝛ Lækiaña Vppsprettur taka
til Borgar Aar/ꝛ beyger sig/ꝛ er Moabitanna Landamerke.

b (Stafe) Meiga hier kallast Høfdingiarner stafer/ so sem hia Esaia kallast Egiptalandz Kongur Stafur/ þui hñ stiornar Folkenu

Og þeir ferduðust þadan/og komu ad einum Bruñe/þad er sa Bruñur sem DROTT-
IN talade vm vid Mosen/Samansafna Folkenu/eg vil giefa þeim Vatn. Þar saung Is-
rael þessa Vijsu/ og eirn saung til annars yfer Bruñenum/ Þesse er sa Bruñur sm Høfd-
ingiarner hafa grafed/þeir Gøfugu a medal Folksins hafa grafed hñ/ fyrer Læremeistarañ
og þeirra b Stafe. Þeir foru fra þessare Audn til Mathana/ ꝛ fra Mathana til Na-
haliel/og fra Nahaliel til Bamoth/Og fra Bamoth til þss Dals sm liggr i Moabita Lan-
de/til þess hæfa Fiallsins Pisga/sem breidist vid Eydemørkiñe.
Og Israel sende bod til Sihon Amorita Kongs/ꝛ liet seigia honum/ Leyf mier ad fara i D
giegnum þitt Land/ vier vilium ecke vijkia vt a Akrana/ og ecke i Vijngardana/ vier vilium
og ecke drecka Vatned af Bruñunum/ vier vilium fara Þiodbrauter/þar til ad vier komum i
giegnum þijn Landamerke. Enn Sihon villde ecke giefa Israel Fararleyfe i giegnum sijn

Sihon

Landamerke/helldr safnade hñ ad sier øllu sijnu Folke/ꝛ dro vt i mot Israel i Eydemørkena/

Og

Og þa hñ kom til Jachza/bardest hñ vid Jsrael. Enn Jsrael slo hñ mz Suerdz eggium/ &
eignadist hñs Land fra Arnon/ & allt til Jabob/ & allt til Am̃on sona/ Þui Am̃ons sona Lan- Jsrael eignast Land Sihon Konge
F damerke voru rambygd. So tok Jsrael alla þessa Stade/ og bio i øllum Amoritaña stødū/ i
(Borg)Nesbon og øllū hñar c Dætrum/ Þuiad Borgen Nesbon heyrde Sihon Amoritaña
Konge til/og hñ hafde adur strijtt i mote Kongenum þeirra Moabitarum/og teked hñs Land c (Dætrum) Þad er/Þorpū og sma Stødum sem liggia vm hueries Borgernar
fra hñ/allt til Arnon.

Þier af seigia meñ i sijnum Ordzkuidum/Komed til Nesbon ad byggia & vppreisa Sihon
stad. Þui þar er komiñ Elldz af Nesbon/ Einn Loge af Zihon stad/sem hefur vppetid Ar
þeirra Moabitaña/ og Borgaraña þrar hæfu Arnon. Vei þier Moab/ þu Camos Folk
ert fortapad/hñs syner eru slegner a flotta/ & hñs Dætur eru Nerteknar/hafd" i burt til Si-
hon Kongsins Amoritarum. Þeirra Pryde er orden ad onguo/fra Nesbon og iñ til Dibon/
Nan er eydeløgd allt til Nopha/ sem tekur til Medba. Suo bio Jsrael i Ammoritanna
Lande.

G Og Moses sende niosnarmeñ vt til Jaeser/og þeir vñu hñs Vnderborger/ & toku þa Amorita
sem þar biuggu. Og þeir sneru sier/ og drogu vpp ad Veigenum til Basan/ Þa dro Og Og
Kongurinn af Basan vt j mote þeim/ mz allt sitt Folk ad beriast i Edrei. Og DROTT-
JN sagde til Mosen/Ottast hñ ecke/þui eg hefe gefed hñ i þijnar hendur mz Lande og Lyd- Jsrael eignast Land Ogs Kongs
um/Og þu skallt giøra vid hñ lijka sem þu giørder vid Sihon Amoritanna Kong/sem bio i
Nesbon. Og þr slou hñ og hñs sonu/ & allt hñs Folk/so þar var ecke eiñ epter/Og eignudust Deut. 29
allt þad Land. Epter þetta foru Jsraels syner & settu Nerbuder sijnar a Vøllum Moab/
hinumeigen Jordanar ganguart Jericho.

XXII.

A NA Balak son Zipor sa allt þad sem Jsrael hafde giørt þeim Amorreis / Og Balak Moabitis Kongs
ad Moabitarner voru miøg hrædder fyrer þessu Folke/ sem so var margt/ &
ad Moabitarner voru ottaslegner fyrer Jsraelis sonum/og søgdu til Olld-
unganna i Madian/Nu mun þesse Flockur vppeta allt þad sem er i kringū
oss/ lijka sem Vxar vppeta Grased a Morkinne. Enn Balak son Zipor
var i þañ tijma Kongr þeirra Moabita.

Og hñ vtsende menn til Balaam sonar Beor/til Petor/hañ bio hia Vatnenu j Lande so- Balaam
na sijns Folks/ad þeir skylldu kalla hañ/ og seigia honum suo/Sia/þar er eitt Folk komed af
Egiptalande/þad hylur Andlit Jardariñar/ & liggr gagnuart mier. Þar fyrer kom nu & bøl
ua fyrer mig þessu Folke/þui þad er styrckuara enn eg/ Ef eg mætta sla þ/ og burt ryma þ
af Landenu/ Þui eg veit/ huerium þu bøluar/hñ er bøluadr/og huøriū þu blessar/hñ er bless
adr.

B Og Olldungar þeirra Moabitis foru mz þm ellstu af þeim Madianitis/ og høfdu spa-
sagna Launen i sijnum Nøndum/ og þeir gengu iñ til Balaam/og søgdu honum Ord Ba-
lak. Og hñ sagde til þeirra/Vered hier i Nott/ so vil eg giefa ydur suar aptur/epter þui s̄
DROTTJN seiger mier. So voru Nøfdingiar Moabitarum hia Balaam.

Og Gud kom til Balaam/ & sagde/Nuerier eru þr meñ sem komner eru til þijn? Balaam Gud talar vid Balaam
sagde til Gudz/Balak son Zipor Moabitarum Kongr sende pa til mijn/Sie/þar er eitt Folk
komed af Egiptalande/og hylur Andlit Jardar/So kom nu & bølua þeim/ef eg mætte beriast
vid þa/ og reka þa burt. Gud sagde til Balaam/Far ecke mz þeim/og eige helldur skallt þu
bølua þessu Folke/þui þad er blessad. Þa stod Balaam arla vpp vm Morgunen/ & sagde
til Nøfdingia Balak/ Fared heim i ydart Land/ þui DROTTJN vill ecke leyfa mier ad
fara mz ydur.

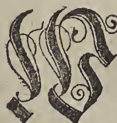
C Nøfdingiarner Moabitarum toku sig vpp/komu heim & fundu Kongiñ Balak/ & søgdu/
Balaam villde ecke fara mz oss. Þa sende Balak eñ i annad siñ/megtugre & vegligre Nøf-
dingia helldr enn þad hiner fyrre voru. Þa þeir komu til Balaam/søgdu þeir til hñs/So læ-
tr Balak son Zipor seigia þier/Kiære/duel þu ecke ad koma til mijn/Þui eg vil giøra þier sto-
ra æru/og huad þu seiger mier til þ vil eg giøra/Eg bid/kom & bølua fyrer mig þessu Folke.

Balaam suarade/ & sagde til Þienara Balak/ Þott villde Balak gefa mier sitt Nus fullt
mz Silfur og Gull/þa kynna eg þo ecke ad yfertroda Ord mijns DROTTJNS Gudz

hük

Deut. 24 hueꝛke i myklu nie litlu/nockud ad giøra. Verid þo ſem aadur hier þeſſa Nott/ſuo eg meige
vita huad DROTTIN vill enn framar meir tala vid mig. Þa kom Gud vm Nottena
til Balaam/z ſagde til hn̄s/Ef þeſſer men̄ eru komner hingad at kalla þig/ þa tak þig vpp
z far mz þeim/En̄ þo ſkalltu þad giøra ſem eg ſeige þier.
Þa ſtod Balaam vpp vm Morgunen/og ſødlade Aſnu ſijna/ z for af ſtad mz Moabitis D
Hofdingium. En̄ Gud reiddiſt miøg ad hn̄ ferdadiſt þangad. Og Eingill DROTT-
INS gieck fram̄ i veiginn/ ad ſtanda honum i mote / Em han̄ reid a ſinne Aſnu/og haf-
de tuo þienara mz ſier. Og Aſnan ſa Eingil DROTTINS ſtanda i veigenum haf-
ande brugded Suerd i ſinne hende. Og Aſnan veik af Gøtunne/z gieck a Akurin̄/En̄ Ba-
laam ſlo hana / ſo hun ſkyllde ganga veigen̄.
Þa gieck Eingill DROTTINS fram̄ i eitt Gardz hlid/ſ̄ la fram̄ mz nockrum Vijn-
garde/þar ſem vegger voru a bædar ſijdur. Og ſem Aſnan ſa Eingil DROTTINS/
þreyngde hun ſier vpp ad Veggnum/og kreiſte Balaams foot vpp vid Veggin̄/ Og han̄ ſlo
hana enn meir. Þa gieck Eingill DROTTINS en̄ leingꝛa fram̄ / z a ein̄ mioan Stijg/ E
þar ſem huerge mætte afuijkia/huerke til vinſtre nie til hægre hlidar. Og ſ̄ Aſnan ſa Ein-
gil DROTTINS/fiell hun nidur vnder Balaam. Þa vard Balaam miøg reidꝛ/ z hn̄
ſlo Aſnuna mz Stafnū
Balaams Aſnꝫ talar Þa vpplauk DROTTIN Mun̄e Aſnun̄ar/og hun ſagde til Balaam/ Huad hefe eg
þ̄ſſ giørt þier/ ad þu hefur nu ſleiged mig þryſuar? Balaam ſagde til Aſnun̄ar/ Fyrer þui
ſlo eg þig ad þu hæder mig/ være ſuo vel at eg hefde nu Suerd i min̄e hende / ſkyllda eg dre-
pa þig. Aſnan ſuarade Balaam/Er eg ecke þijn Aſna/þeirre þu hefur rided/ þijna tijd in̄
til þeſſa dags? Eda nær giørda eg þier ſlijkt? Hn̄ ſagde/alldrei.
Þa vpplauk DROTTIN Augum Balaam/ſuo ad han̄ ſa Eingil DROTTINS F
ſtanda i Veigenum/ mz brugdnu Suerde i ſinne hende. Og Balaam laut nidꝛ/z fiell fram̄
a ſijna Aſionu. Og Eingill DROTTINS ſagde til hn̄s/Huar fyrer hefur þu ſleiged ſo
þijna Aſnu i þriar reiſur? Sia/eg er vtfarin̄ til þeſſ ad ſtanda þier i mote/ þui þin̄ Vegur
er mier motſtadligꝛ/Og Aſnan ſa mig z veik þriſuar fyrer mier/En̄ hefde hun ecke viked fy-
rer mier/þa villda eg hafa ſleiged þig i hel/en̄ latid Aſnuna lifa. Þa ſagde Balaam til
DROTTINS Eingils/Eg hefe ſyndgaſt/þui eg viſſe ecke ad þu ſtodſt i mot mier a vei-
genum/ Og ef þeſſe mijn reiſa þocknaſt þier ecke/ þa vil eg ſnua aptur. Eingill DROT-
TINS ſagde til hn̄s. Far þu mz þ̄ſſū møn̄ū/en̄ þu varaſt ad þu taler neitt an̄ad/en̄ þ ſ̄ eg
ſeige þier. So for Balaam mz Hofdingium Balak.
Og ſem Balak ſpurde komu Balaam/for hn̄ vt i mot honum til eins Stadar þeirra Mo G
abitis/huer at liggꝛ i Landamerkium Arnon/ſem er hia þeim yſtu Landamerkium/z ſagde til
hn̄s/Senda eg ecke Bod til þijn/og liet kalla þig? Þui komſtu þa ecke til mijn? Eda meinar
þu ecke ad eg giete heidrad þig? Balaam ſuarade/Sia/eg er komin̄ til þijn/En̄ hunen ma eg
nockud an̄ad mæla enn þad ſm̄ Gud leggur mier i Mun̄/þad mun eg tala. So for Balaam
mz Balak/z þeir komu i Gatnaborgernar. Og Balak offrade Nautum z Saudum/z ſen-
de epter Balaam og þeim Hofdingium ſem voru hia honum.

XXIII.

a Baals Kirkia M morgunen tok Balak Balaam/og hafde hn̄ vppa Baals a Hæd/ſo hn̄ A
mætte ſia þadan yſta hlut Herbuda Folkſins. Og Balaam ſagde til Ba-
lak/Giør mier hier ſiø Alltare/ og ſkicka mier hingad ſiø Vxa z ſiø Hrw-
ta. Balak giørde ſem Balaam ſagde/Og þeir bæder Balak og Bala-
am færdu Forner/ ja/ vppa huert Alltare ein̄ Vxa z ein̄ Hrwt. Og Ba-
laam ſagde til Balak/Stattu hia þijnu Bren̄eoffre/ Eg vil gāga i burt/ef
ſkie mætte at DROTTIN mæte mier/ ſo eg kun̄giore þier huad hn̄ vnderuiſar mier/Og hn̄
gieck ſkyndeliga af ſtad.
Og DROTTIN mætte Balaam/Enn hn̄ ſagde til hn̄s/Eg hefe tilbued ſiø Alltare/z
offrad einum Vxa og einum Hrwt yfer huert Alltare. Þa lagde DROTTIN Orded i
Munn Balaam/og ſagde/Gaktu til Balak aptur z ſeig þu ſo. Og ſem hn̄ kom til hanns
aptur/Sia/þa ſtod hn̄ hia ſin̄e Bren̄eforn/mz øllum Moabitis Hofdingium.

Þa

B Þa vpphof Balaam sitt Mæl og sagde/ Af Syria hefur Balak Moabitis Kongur lat- Balaam
ed kalla mig/ fra Fiøllunum i Austre/ Kom og bølua fyrer mig Jacob/ Kom/ formæl þu Js- blessar Jsrael
rael. Med hueriu mote ma eg bølua þeim sem Gud ecke bøluar? Eda huernen ma eg for
mæla þeim sem Gud ecke formæler? Þui eg sie hn̄ vel af þessum hæfum Biørgum / og af
Hædunum skoda eg hn̄. Sia/ þad Folk skal sier i lage bua/ og ecke reiknast a medal Heidin-
gia. Huer kan̄ ad telia Dupt Jacobs/ eda tøluna af einū fiorda parte Jsraels? Myn Saal
deyie riettlatra mañа Dauda/ og mitt hid sijdasta verde lijka sem þeirra.
Þa sagde Balak til Balaam/ Huad giører þu mier? Eg liet sækia þig ad bølua mijnū
Duinum/ og sia/ þu blessar þa? Hn̄ suarade/ ꝛ sagde/ Skal eg þad ecke hallda og tala sem
DROTTJN leggꝛ mier j Munn̄? Balak sagde til hn̄s/ Kom en̄ mꝫ mier a eiñ annan̄
stad/ af huerium þu kant ad sia nockut af þeim/ og þo ei alla/ og bølua þeim þar fyrer mig.
Og hn̄ førde hn̄ vppa eitt Nıosnarhool a Huirfle Fiallsins Pisga/ og bygde þar siø All- Pisga Fiall
tare/ og offrade yfer huert Alltare einum Vxa ꝛ einū Hrwt. Og sagde til Balak/ Statt þu
C hier hia þinne Bren̄eforn/ eg vil þar ad giæta. Og DROTTJN mætte Balaam/ ꝛ gaf
hønum Orded j hn̄s Munn/ og sagde/ Far til Balak aptur ꝛ tala so. Og sem han̄ kom til
hn̄s aptur/ Sia/ þa stod hn̄ hia sijnu Bren̄eoffre/ mꝫ Moabitis Høfdingiū/ Og Balak sag-
de til hn̄s/ Huad sagde DROTTJN?
Og hn̄ vpphof sitt Mæl/ ꝛ sagde/ Rijs vpp Balak/ ꝛ heyr þu til/ Gaumgiæf þu huad eg
seige/ þu son Zipor. Gud er ecke Madꝛ ad hn̄ liuge/ eige helldur Manns son suo han̄ angre
nockud. Skyllde hn̄ seigia nockut og giøra þad ecke? Skyllde hn̄ tala nockud ꝛ hallda þad
ecke? Sia/ eg er hafdur hingad ad blessa/ Eg blessa og ma þui ecke vmbreyta. Men̄ sia on-
gua a Mædu i Jacob/ og eckert Eruide i Jsrael. DROTTJN hn̄s Gud er hia honum/ a
og Kongsins Lwdrar a medal þeirra. Gud førde þa af Egiptalande/ hn̄s Styrkleike er lij- (Mædu) Mæda og Erpy
ka sem eins Einhyrnings/ Þui eckert Fiølkinge er i Jacob/ ꝛ eingen̄ Spasagnare i Jsrael. ide kallast
D A sijnum tijma skulu menn tala vm Jacob ꝛ Jsrael/ huertar Dasemder Gud giører. Sia Skurgoda
þu/ þad Folk skal vppstanda sem eiñ vngꝛ Leon/ og þad skal vpphefia sig sem eitt Leon / Þad dyrkan
skal ecke leggia sig fyrr enn þad vppetur Herfanged/ og dreckur Bloded af þui sem i Hel er
sleiged.
Þa sagde Balak til Balaam/ Þu skallt huerke bølua þeim nie blessa. Balaam suarade
og sagde til Balak/ Hef eg ecke sagt þier/ ad allt þad sem DROTTJN seiger/ þad skal eg
giøra? Balak sagde til hn̄s/ Kom þo sem adꝛ/ eg vil leida þig en̄ til eins stadar/ mætte skie/
ad Gud villde sier þocknast lata/ ad þu bøluer þeim þar fyrer mig. Og hn̄ førde hn̄ a eina Peor
hæstu hæd Fiallsins Peor/ s̄ ad horfer til Eydemerkur. Og Balaam sagde til Balak/ Giør
mier hier siø Alltare/ og lat mig fa siø Vxa og siø Hrwta. Balak giørde sem Balaam
sagde/ og offrade einum Vxa og einum Hrwt yfer huert Alltare.

XXIIII.

A SEm Balaam sa nu ad þad þocknadist DROTTNJ/ ad hn̄ blessade Ja- b
cob/ for hn̄ ecke til b Fiølkinge sem ædur/ helldꝛ snere hn̄ sinne Asionu strax (Fiølkinge)
til Eydemerkur/ vpphof sijn Augu/ ꝛ sa Jsrael huernen þr lau epter sijnum Hier ma merkia
Kynkuijslum/ Og Gudz Ande kom yfer hn̄/ ꝛ hn̄ tok til at tala/ ꝛ sagde/ Þat af/ ad Balaam
seiger Balaam son Beor/ Þad seiger hn̄ huers Augū er vpploked/ Þad sei- hefur ætijd ædꝛ
ger heyrare Gudligra Mæla/ sem sier Opinberan þess Allsmektugasta/ sa farid ad Fiølk-
huers Augu ad vpp eru loken/ þa hn̄ fellur a sijn Knie. inge vnder yfer
O huersu føgur eru þijn Landtiølld Jacob/ ꝛ þijnar Tialldbwder Jsrael/ lijka s̄ Læker vt- varpe Gudligs
breidast/ ꝛ Alldengardarner vid Vøtnen/ sem þau Tiølld er sialfur DROTTJN plant- Nafns/ Enn
at/ sin̄ Sedrus vidar Trie hia Vatne. Þar mun ren̄a Vatn af hn̄s Skiolu/ ꝛ hn̄s Sæd sk Drotten̄ mætte
blijfa eitt stort Vatn/ Hn̄s Kongur skal blijfa hærre enn Agag/ ꝛ hn̄s Rijke sk vpphefia sig. honum ætijd/ og
B Gud leidde hn̄ af Egiptalāde/ hn̄s Styrkleike er lijka sem Einhyrnings. Hn̄ mū vppsuelgia hamlade hn̄s
Heidingiana þr ed hn̄ offsækia/ ꝛ i sundurmelia þeirra Bein/ ꝛ slæ þa smatt mꝫ sijnum Sko- Gölldrum/ so
tum. Hn̄ hefur lagt sig nidꝛ sem eitt Leon/ ꝛ sem eiñ vngꝛ Leon/ Huer vill vppreisa sig i mote hn̄ hlaut ad mꝫ
honum? Blessadꝛ er sa sem þier blessar/ ꝛ bøluadꝛ er sa sem þier bøluar. taka Gudz Ord
Þa vard Balak gramur og reidur vppa Balaam/ ꝛ slo høndum saman/ ꝛ sagde til hn̄s/ i staden sinna
Gallдra
Eg

Eg liet ſækia þig ſo ad þu ſkyllder bølua mÿnum Ouinũ/ og ſia/ þu hefur nu þryſuar bleſſad
þa. Far nu heim j þinn Stad/ Eg þeinkta mier ad veita þier Heidur/ eñ DROT-
TIN hefur ſuipt þig þm̃ Heidre.

Balaam ſuarade honum/ huort ſagda eg ecke þtta þÿnum Sendemøñum ſm̃ þu ſender til
mÿn? Þott Balak giefe mier ſitt Hws fullt af Gulle ⁊ Silfre/ þa kañ eg ecke ad giøra i mote
DROTTINS Ordum/ huerke ed Vonda nie ed Goda/ epter mÿnu Hiarta/ Helldur huad C
DROTTIN ſeiger mier/ þad mun eg tala. Og ſia nu/ þa eg fer til mÿns Folks/ kom þu
þa/ ſuo vil eg rædleggia þier/ huad þetta Folk ſk giøra þÿnu Folke/ a ſeinuſtũ tÿma.

Balaam ſpadomur wt aþ Christo

Og hñ vpphof ſitt Mæl/ og ſagde/ Þetta ſeiger Balaam ſon Beor/ Þad ſeiger ſa madꝛ
huers Augũ vpp er loked/ Þad ſeiger Heyrare Gudligra Mæla/ ⁊ ſa ſ̃ hefur Vÿſdom þſſ all
ra Hæſta/ ſa ſm̃ ſier Opemberan þeſſ Almattuga/ hañ huers Augu eru opnut/ þa hañ fellur
fram̃. Eg mun ſia hñ/ enn ecke nu/ Eg ſkal ſkoda hñ/ eñ ecke j nænd. Þar mun vppreña
ein Stiarna af Jacob/ og ein Rÿkesſpyra ſkal vpprÿſa af Jſrael/ og mun i ſundurmeria
Moabitis Høfdingia/ ⁊ eydeleggia alla ſonu Seth. Edom mũ hñ eignaſt/ ⁊ Seir ſk vä ſÿ-
num Ouinum vndergiefen/ Eñ Jſrael ſk hafa Sigurinn. Af Jacob mun ſa koma ed yf- D
erdrottnar og eydeleggꝛ þ ſem epter er af Stødunum

Og þa hñ ſa Amalech/ vpphof hñ ſitt Mæl/ og ſagde/ Amalech ſa fyrſte a medal Heid-
ingia/ Eñ mz þ ſijdſta ſkltu mz øllu eydeleggiaſt.

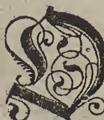
Og ſem hñ ſa Keniterna/ hof hñ ſitt Mæl/ ⁊ ſagde/ Rambygt er þitt Heimile/ ⁊ þu hefur
bygt þitt Hreidꝛ i Biargſkorum/ Eñ þu Kain/ þu ſkllt breñaſt/ þa Aſſer flytur þig fangeñ i
burt.

Og hañ vpp hof eñ ſitt Mæl/ ⁊ ſagde/ Oh/ huer mun lifa þa Gud mũ giøra þtta? Og
Skipen af Chitim ſkulu fordiarfa Aſſur og Eber/ enn hñ mun ad ſijduſtu eydeleggiaſt.

Og Balaam tok ſig vpp/ og for þadan/ og kom til ſijns Stadar aptur/ eñ Balak for ſiñ
veg.

XXV.

Baal peor

G Jſrael bio i Sitim. Og Folked tok til ad fremia Horaner mz Dætrũ fra A
Moabitis/ hueriar ad budu Folkenu til Offurs ſinna Skurgoda. Og Folked
æt/ og tilbad þra Skwrgod/ ⁊ Jſrael ſamteingdiſt Baal Peor. Þui gram-
diſt Reide DROTTINS yfer Jſrael/ og hñ ſagde til Moſen/ Taktu alla
Høfdingia Folkſins/ og heing þa vpp i mote Soluñe fyrer DROTTNI/
ſo ad grimdar reide DROTTINS ſnueſt fra Folkenu. Og Moſes ſag-
de til Jſraels Domenda/ Huer drepe ſijna Menn þa ſem ſamteingſt hafa Baal Peor.

Og ſia/ eiñ Madur af Jſraels Sonum kom/ og leidde eina Madianeſka Kuiñu til ſinna B
Brædra/ ad aſiaanda Moſe/ og øllum Almuganum Jſrælis ſona/ þeir ed grietu fyrer Vit-
nisburdarins Tialldbwdardyrum. Enn ſem Phineas ſon Eleaſar ſonar Aarons Preſts ſa
þad/ ſtod hñ vpp fra Almuganum/ og tok eitt Spiot i Hond ſier/ og gieck iñ i Horuhwſet ept-
er þeim Jſraelis Mañe/ og lagde þau bæde i giegnum lÿfed/ þañ Jſraelis Mañ og ſo Kuiñ-
una. Þa ſtilltiſt ſu Plaaga ſtrax/ ſem komen var yfer Jſraels ſonu. Og þar fiellu i þeirre
Plaagu fiorar og tuttugu Þuſunder maña.

Phineas Pſal. 106 1 Cor. 10

Og DROTTIN talade vid Moſen/ og ſagde/ Phineas Son Eleaſar/ Sonar Aarons C
Preſts/ hñ hefur ſnuid minne Reide fra Jſraels ſonum fyrer ſitt Vandlæte minna vegna/ ſuo
eg ecke i minne Vandlætingu eydelegge Jſraels ſonu. Þar fyrer ſeigdu/ Sia/ eg gef honum
Sattmala mÿns Fridar/ ⁊ hñ og hñs Sæde epter hñ ſkulu hafa þañ Sattmala til eins eilÿfs
Kieñemañſkapar/ ſøkũ þſſ ad hñ vandlætte vegna ſijns Gudz/ ⁊ forlÿkte Jſraels ſonu

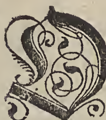
1 Mach. 2 Syrach 45

Enn ſa Jſraelita ſ̃ var ſleigen mz þeirre Madianeſkre Kuinnu/ hiet Simri/ ſon Salu/
eiñ Høfdinge yfer Simeon Fødurs hwſe. Eñ ſu Madianeſka Kuinna ſem ⁊ ſleigiñ var/ hiet D
Casbi Dotter Zur/ ſem var Høfdinge eiñar Kynkuÿſlar þeirra Madianitarũ.

Og DROTTIN talade vid Moſen og ſagde/ Giered ſkada þeim Madianitis/ ⁊ ſlæed
þa/ Þui þeir hafa giørt ydur ſkada mz ſijnũ ſuikum/ ſem þeir veittu ydur fyrer Peor/ og þeir-
ra Syſter Casbi/ þeſſ Madianitis Høfdingia Dotter/ ſm̃ ſleigen var a Plaaguñar deige/ fy-
rer Peor ſkulld. ⁊ plaaga kõ þr epter

Og

XXVI.

A G DROTTeñ talade til Mosen z Eleasar/son Aarons Prests/ Teliet allañ
Almuga Jsraelis sona/ tuituga z þadan af elldre / epter þeirra Fedra hwse/
alla þa sem fæner eru til Bardaga/ a medal Jsrael. Og Moses z Ele-
asar Prestr toludu vid þa a Vollum Moab/ hia Jordan/ giegnt Jericho/
þeir sem voru tuttugu ara z þadan af elldre/suo sem DROTTJN hafde
boded Mose/ z Jsraels sonū/ sem farid hofdu af Egiptalande
Ruben Jsraels Frumgieine son. Þesser voru syner Ruben/Hanok af hueriū Hanok
ættkuijsl kiemur. Pallu/ af huerium ad kiemur Pallutta ættkuijsl. Hezrom/ af huerium 1 Ruben
Hezromita ættkuijsl kiemur. Charmi/ af huerium Charmita ættkuijsl kiemur. Þetta eru
ættkuijsler fra Ruben. Og þr voru ad tolu/ þriar z Fioruttyge Þusunder/ sio Hūdrud z þria-
tyger.

Enn syner Pallu voru Eliab/og syner Eliab voru Nemuel/z Dathan z Abiram. Þad
er sa Dathan z Abiram/ sem voru nafnkuñuger a medal Almugans/Þeir sem settu sig vpp
i mote Mose z Aaron/med þeim Selskap Chora/ þa þeir settu sig vpp i mote DROTT-
B NJ. Og Jorden vppliet sinn Muñ/og suelgde þa/ mz Chora/þa sa Flockur do/z Elldur-
iñ vppbrende tuo Hundrut z Fimtyge maña/ z voru til eins Merkes. Eñ syner Chora dou
ecke.

Syner Simeon i þeirra ættkuijslum voru/Nemuel/þadann er komen Nemuelitanna ætt- 2
kuijsl. Jamin/ þadan er komen Jamita ættkuijsl. Jachin/ þar af kiemur Jachitaña Simeon
ættkuijsl. Sera/þar af kiemur Serahitaña ættkuijsl. Saul/þar af er komen Saulitanna
ættkuijsl. Þesse Kynslod er komen af Simeon/tuær z tuttugu Þusunder/ z tuo Hundrud. 3
Syner Gad i þeirra ættkuijslū voru/Ziphon/þar af kiemur Ziphonitaña ættkuijsl. Hag- Gad
gi/þar af kiemur Haggitanna ættkuijsl Suni/ þar af kiemur Sunitarna ættkuijsl. Osni/
þar af kiemur Osnitaña ættkuijsl. Eri/þar af er komen Eritanna ættkuijsl. Arod/ þar af
er komen Aroditanna ættkuijsl. Ariel/þar af er komen Arielitanna ættkuijsl. Þetta eru ætt-
kuijsler sona Gad/ epter þra tolu/ Fioruttyge Þusunder og fim Hundrud.
C Syner Juda/Ger og Onan/huerier bæder dou i Canaans Lande. Eñ Syner Juda i 4
þeirra Kynkuijslum voru þesser/Sela/ þar af kom Selaitanna ættkuijsl. Perez/þar af er Juda
komen Perezitanna ættkuijsl. Serah/þar af er kamen Serahitanna ættkuijsl. Enn syner
Perez voru/ Hesron/ þar af er komen Hezronita ættkuijsl. Hamul/ þar af kiemur Hamu-
lita ættkuijsl. Þetta eru Juda Kynkuijsler i þeirra tolu/ sex z siotyge Þusunder/og Fimm
Hundrut.

Syner Jsaschar i þra Kynkuijslum voru/ Thola/ þar af er komen Tholaitaña ættkuijsl. 5
Phuua/þar af er komen Phuuanitaña ættkuijsl. Jasub/ þar af er komen Jasubitanna ætt- Jsaschar
kuijsl. Simeon/þar af kiemur Simeonita ættkuijsl. Þessar eru Jsaschar ættkuijsler i sin-
ne tolu/ Fiorar z sextyge Þusunder z þriu Hundrud.
Syner Sebulon i þra Kynkuijslū/Sared/þar af kiemr Sardita ættkuijsl. Elon/ af hm̄ 6
kemr Elonita ættkuijsl. Jahelel/ þar af er komen Jahelelita ættkuijsl .Þessar eru ættkuij- Sebulon
sler Sebulon/epter þeirra tolu/Sextyge Þusunder z fim̄ Hundrud.
D Syner Joseph i þeirra Kynkuijslum voru/ Manasse z Ephraim. Enn Syner Mana- 7
sses voru/Machir/ þar af er komen Machiritaña Kynkuijsl. Machir gat Gilead/ þar af Joseph
er komen Gileadita ættkuijsl. Enn þesser eru syner Gilead/ Hieser/þar af er komen Hie
seriternis ættkuijsl. Helech/ þar af er komen Helechitaña ættkuijsl. Asriel/ þar af er kom-
en Asrielitaña ættkuijsl. Sichem/þar af er komen Sichemitaña ættkuijsl. Smida/þar af
er komen Smiditaña ættkuijsl. Hepher/ þadan er komen Hepheritanna ættkuijsl. Eñ Ze-
laphead var son Hepher/og hafde eckert Syne nema Dætur/s̄ hietu/Mahelah/Noa/Hag-
la/Milcha/Thirza. Þessar eru ættkuisler Manasses/i sinne tolu/tuær z Fimtyge Þusū-
der og sio Hundrut.

Syner Ephraim i sijnum Kynkuijslum voru/ Sutela/ þar af er komen Sutelaitaña ætt-
kuijsl. Becher/þar af er komen Becheritanna ættkuijsl. Thahan/þar af er komen Tha- 8
hanitaña ættkuijsl. Eñ syner Suthela voru/Eran/ þar af er komē Eranitanna ættkuijsl. Ephraim
Þesser eru syner Ephraim ættkuijslar/i þeirra tolu/tuær og þriatyge Þusunder/z fim̄ Hund-
rud. Þetta eru syner Joseph i þeirra ættkuijslum.

9 Syner BenJamin i þeirra Kynkuiſlum voru/ Bela/ þar af kiemur Belalita ættkuỹſl.
BenJamin Aſbel/þar af kiemur Aſbelita ættkuỹſl. Ahiram/ þar af kiemur Ahiramiternis ættkuỹſl/
Supham/þar af er komen Suphamiternis ættkuỹſl. Nupham/þar af er komen Nuphami-
ternis ættkuỹſl. Enn ſyner Bela voru þr/Ard og Naeman/þar af er komen Ardita ꝛ Nae-
manita ættkuỹſl. Þeſſer eru Syner BenJamin/ i ſinū Kynſlodū/ad tølu/Fim̃ ꝛ Fiorutỹger
Þuſunder ꝛ ſex Hundrud.
10 Syner Dan i þeirra ættkuỹſlum eru/Suham/ þar af er komen Suhamiternis ættkuỹſl. E
Dan Þetta voru ættkuỹſler Dan mz þeirra Kyne/og þeir voru aller ſaman ad tølu/fiorar ꝛ ſextỹ-
11 ge Þuſunder ꝛ fiøgur Hundrud.
Aſſer Syner Aſſer i þeirra ættkuỹſlum voru/Jemna/þar af er komen Jemnita ættkuỹſl Jeſu-
ui/þar af er komen Jeſuuita ættkuỹſl. Bria/ þar af er komen Brỹta ættkuỹſl. Enn
ſyner Bria voru Heber/þar af er komen Hebrita ættkuỹſl. Melchiel/þar af er komen Mel
chielita ættkuỹſl. Og Dotter Aſſer hiet Sarah. Þeſſe er ættkuỹſl ſona Aſſer/ad tølu þriar
og Fimtỹge Þuſunder ꝛ fiøgur Hundrut.
Syner Nephthali i þeirra Kynkuỹſlum voru/Jaheziel/þar af er komen Jehezielita ætt-
12 kuỹſl. Guni/ þar af er komen Gunita ættkuỹſl. Jezer/þar af er komen Jezerita ættkuỹſl.
Nephthali Sillem/þar af er komen Sillemita ættkuỹſl. Þetta eru nu Kynkuỹſler Nephthali/ad tølu/ F
Sum̃a allra fim̃ og fiorutiu Þuſunder og fiøgur hūdrud. Þetta er Manntal Jſraelis ſona/ ſex ſinnum
Jſraels Sona Hundrad Þuſunder/eitt Þuſund/ſio Hundrut ꝛ Þriatỹgu.
Og DROTTJN talade vid Moſen/ꝛ ſagde/Þu ſkallt i ſundurſkipta Landenu millum
þſſara/þeim til erfdar/epter Manntale/Þu ſkallt giefa þeim ſm̃ marger eru/miked ad erfa/
enn fæm lỹtid/Sierhuerium ſkal giefa epter þeirra tølu. Þo ſkal ſundurſkipta Landenu mz
hlutkeſte/epter nafne ættkuỹſlañ þeirra Fedra ſkulu þr Arf taka/ Þui þu ſkllt vtſkipta þra
Erfd epter hlutfalle/ſo ſem þeir eru marger og fæer til.
Og þetta er Sum̃an a Leuitunum/i þeirra ættkuỹſlum/Gerſon/af honum er komen Ger-
ſonita ættkuỹſl. Kahath/af honū er Kahathita ættkuỹſl. Merari/af honum eru Mera-
rita ættkuỹſler. Þeſſar eru Leui ættkuỹſler/Libnita ættkuỹſl/Hebronita ættkuỹſl/Mahali-
ta ættkuỹſl/Muſita ættkuỹſl/Chorahita ættkuỹſl.
Leuit 10 Kahath gat Amram/og Kuñã Amram hiet Jochebed Dotter Leui/huer honum fæddiſt i G
Para. 14 Egiptalande/Hun fædde Amram/Aaron og Moſen/og Mariam þeirra Syſter. Eñ Aaro-
ne fæddiſt Nadab/Abihu/Eleaſar/og Jthamar. Enn Nadab og Abihu dou/þa þeir offru-
Sum̃a du annarligum Ellde fyrer DROTTNJ. Og talan a þeim var þriar og tuttugu Þu-
Leuitanna ſunder/allt Kallkyns/Manadargamallt og þadan af elldra. Þuiad þeir voru eige reikna-
der a millum Jſraels ſona/ ꝛ høfdu ongua arftøku i Jſrael.
Þetta er Sum̃an Jſraelis ſona/ſem Moſes og Preſturiñ Eleaſar tøldu a Vøllum Mo-
Num. 14 abitis /hia Jordan/gagnuart Jericho. Mz al huerra eingiñ var af þui Mañtale/þa Mo-
ſes ꝛ Preſturiñ Aaron tøldu Jſraels ſonu i Eydemørku Sinai. Þui DROTTJN hafde
ſagt til þeirra/ad þeir ſkylldu deyia i Eydemørkinne/ og þar lifde eingiñ epter/ vtan Chaleb
Son Jephuñe/og Joſua Son Nun.

XXVII.

OG Dætur Zelaphehad ſonar Hepher/Sonar Gilead/Sonar Macher/ſonar
Manaſſe/a medal Kynkỹſla Manaſſes/ſonar Joſeph/mz Nafne/Mahela A
Zelaphehad Noa/Hagla/Milcha/ꝛ Thirza/komu ꝛ geingu fram̃ fyrer Moſen ꝛ Preſt
Dætur tiñ Eleaſar/ꝛ til Høfudſmannañа/ꝛ til alls Almugans/ vtan fyrer Vitnis-
burdarins Tialldbvdardyrum/ꝛ ſøgdu/Fader vor do i Eydemørku/ og var
ecke i Selſkap þeſſ Almuga ſem ſig reiſte i mote DROTTNJ/ i lide
Corah/helldr andadiſt hñ i Synd ſiñe/ꝛ ætte ongua ſonu/Þui ſk þa vors Fødurs nafn vn-
der lok lỹda i hñs Kynkuỹſl/þo hñ hafe onguañ Son ættꝫ Gief oſſ ꝛ nockra eign a medal
vorra Fødur brædra.
Løgmæl vm Moſes flutte Mæl þeirra fyrer DROTTJN/Og DROTTJN ſagde til hñs / Ze-
Arfa og laphehad Dætur hafa riett talad/Þu ſkalt giefa þeim Erfdagodz a medal þra Fødurbræd-
Arftøkur ra/og þu ſkallt læta þeirra Fødurarf koma til þeirra. Og ſeigdu Jſraels Sonum/Þegar B
nockur deyr og hefur ecke Syne epter/þa ſkulu þañ arf taka hñs Dætur. Eñ hafe hñ ong-
gua Dotter/

gua Dotter/þa skulit þier gefa hñs Brædrum þañ Arf. Eige hñ ecke Brædr/þa sklu þier
giefa þañ Arf hñs Fodurbrædrum. Nafe hñ ecke Fodurbrædr/þa skulu þier giefa hañ hñs
enum skylldasta ættmanne/so hañ eigniſt hñ. Þetta skal vera Løgmæl og Riettur Jsraelis
sona/sem DROTTJN hefur bifalad Mose.

C Og DROTTJN sagde til Mosen/Gack þu vpp a þetta Fiall Abarim/og skoda Lan-
ded þad eg mun giefa Jsraels sonum. Og þa þu hefur sied þad/þa skalltu safnast til þijns
Folks/lijka sem þinn Broder Aaron er komiñ. Sokum þess ad þid vorut mijnum Ordum o-
hlyduger i þeirre Eydemorku Zin/ þañ tijma ad Almugen þrættade þar/þa þid skylldut hel-
ga mig fyrer þeim/fyr' Vatned/þad er Motmælesvatned i Kades/ i Eydemorku Zin. Og
Moses talade vid DROTTJN/ z sagde/ DROTTJN s̄ er Gud alls lifanda Hollds/
hñ villde setia eiñ mañ yfer þeña Almuga/ þañ s̄ kañ ad ganga vt og iñ fyrer þeim/og leida
þa vt og iñ/so ad DROTTJNS Sofnudr sie ecke lijka sm̄ Sauder þr ed onguañ Hirder
hafa.

Abarim
Num. 20
Deut. 32

D Og DROTTJN sagde til Mosen/Tak þu Josua son Nun til þijn/ þañ mañ i huer-
jum Andeñ er/og legg þijnar hendr yfer hñ/Og skicka hñ fyrer Prestiñ Eleasar/z fyrer all-
añ Almugañ/og gief honum bifalning fyrer þeirra augum/z legg þijna Dyrd yfer hñ/ so ad
allur Almuge Jsraels sona veite honum hlydne. Og hñ skal ganga frañ fyrer Prestiñ Ele-
asar/hñ skal ganga til frietta fyrer hñ/epter a Liossens skickan/fyr' DROTTJN. Ep-
ter hñs bode skal bæde hñ/ og aller Jsraels Syner mz honum reisa/ vt og inn/ og allur Al-
mugenn.
Moses giørde sem DROTTJN hafde boded honum/og tok Josua/z skickade hañ fyrer
Prestiñ Eleasar/og fyrer allañ Almugañ/ og lagde sijnar Hendur yfer hñ/og baud honum/
suo sem DROTTJN hafde talad vid Mosen

a (Liossens) Þad er þat Liosed a Hôkudkiennemañs sins Briost skillde/ Exo. xxviij. þar af seigia sumer/þa Gud hafde andsuarad og giefed Ja til Prestsins spurningar/þa hafe þetta Lios Geisla af sier giefed. Þetta sama hafa og Kongarner tijdkad/þegar þeir villdu spyria Gud ad nockru/ sem lesa ma 1. Reg. xxviij. og xxx

XXVIII

A OG DROTTJN talade vid Mosen/z sagde/Biod þu Jsraels Sonum/og
seig þu til þeirra/Fornfæring mijns Brauds / sem er eitt Offur til eins sæts
Jlms/skulu þier hallda a si,num tijma/ ad þier offred mier þui. Og seig til
þeirra/Þetta eru þær Forner sem þier skulud offra DROTTNJ/Ars ga-
mallt Lamb sem er an Lyta/ huern Dag tuo til eins dagligs Brenneoffurs/
annad ad Morne/z añad ad Kuellde/ Þar til tiunda part af Epha Hueite-
miolssarla/til eins Matoffurs/meingad mz Oleo þad sem er stieked/eiñ tiunda part af Hin.
Þad er eitt dagligt Brenneoffur/þ s̄ þier fornfærdud a Sinai Fialle/til eins sæts Jlms/ eiñ
Elldur fyrer DROTTNJ. Þar til Dryckoffur/ ja/ til eins Lambs fiorda part af Hin/
Mañ skal offra Vijne til dryckiar offurs/ fyrer DROTTJN. Þad añad Lambed skalltu
færa i mot Aptne/lijka sem Matoffur vm Morgunen/og þess Dryckiaroffur/til Offurs sæt-
B leiks Jlms fyrer DROTTNJ.
Enn a Sabbaths Deige tuø Lømb ars gømul an lyta/ og tuo tiunda parta Hueitesar-
la Miøls blandad mz Oleo/til eins Matoffurs/og Dryckiar offur þar til. Þad er sierhuers
Sabbathsdags Brenneoffur/fyrer vtan þad dagliga Breñeoffur/ mz sijnu Dryckiaroffre.

Sabbaths daga Forner

Enn þañ fyrsta Dag i ødrum Manudñ/skulu þier fornfæra DROTTNJ eitt Breñe
offur/tuo vnga Vxa/eiñ Hrwt/siø Lømb ars gømul an lyta. Og so þria Tiunda parta
Hueitemiøls sarla/ til Matoffurs blandad mz Oleo til huers Vxa/z tuo tiundaparta Huei-
temiøls sarla til Matoffurs/meingad mz Oleo til Huors Hrwts/og so eiñ tiunda part Huei-
temiølssarla til Matoffurs/blandad mz Oleo til huers Lambs/ Þad er Brenneoffur sætlegs
Jlms fyrer DROTTNJ. Og þra Dryckiaroffur skal vera/ein half Hin Vijns til Vx-
ans/og eñ þridia part af Hin til Hrwtsins/og eñ fiorde partur Hin til Lambsins. Þad er
Brenneoffred a sierhuerium Manude vm árid. Hier mz sk mañ færa DROTTNJ eiñ
Kiarnhafur til Syndaoffurs/auk þess Dagliga Breñeoffurs/mz sijnu Dryckiaroffre.

Nyrra Manada Forner

E Enn a þeim fiortanda Deige hins fyrsta Manadar/eru Paskar DROTTJNS/ z a Paskar
fimtanda Deige a þeim sama Manade er Hatijd/Menn skulu eta osyrt Braud i siø Daga. Exod. 12
Sa fyrste Dagr sk kallast Heilagur/ad þier skulud koma til samans/Þier skulud eckert Er- Leuit. 23
fide fremia i þssa Daga. Og þier skulud offra DROTTNJ Breñeoffre/tuo vnga Vxa Deut. 16

Mánadar Hátyder — eiñ Hrwt/ſio Lømb ærsgømul vankalaus/Med þeirra Matoffre/ſm̃ er/þrÿr tiunda parta Hueitemiølſſarla blandad mz Oleo til ſierhuers Uxa/og tuo tiunda parta til Hrwtſins/og ſo eiñ tiunda part til huørs Lambs af þeim ſiø. So og eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs/ z Forlÿkunar fyrer ydur/Þetta ſkulu þier giøra a Morna/ad auk þeſſ Brenneoffurs ſm̃ er eitt dagligt Brenneoffur. Epter þeſſum hætte ſkulu þier huern Dag þa ſiø daga i ſamt offra Braude/ til eins Offurs ſæts Ilms fyre DROTTNI/fyrer vtan þad dagliga Breñeoffur/og Dryckiaroffur. Og ſa ſiøunde Dagur ſkal kallaſt Heilagur hia ydur/ad þier komed til ſamans/þier ſkulud ongua Viñu vinna a þeim Deige. D

Fyrſtu Auaxta Hátyd — Og ſa Dagur fyrſta Auaxtar/ þa þier offred DROTTNI þad nyia Matoffr/þa ydar Vikur eru vte/hñ ſkal kallaſt Heilagr/ſo þier ſkulud koma til ſamans/þier ſkulud eckert Erfide fremia a þm̃ Deige. Og þier ſkulud fornfæra DROTTNI Breñeoffur/ til eins ſæts Ilms/tuo Vngneyte/ eiñ Hrwt/ ſio Lømb ærsgømul/ og þar til þeirra Matoffre/ þriar tiũder Hueitemiølſſarla/meingad mz Oleo til huers Nauts/ tueimur Tiundum til Hrwtſins/ og ſuo eiñe Tiund til huers Lambs/ af þeim ſio Lømbum/ Og eiñ Kiarnhafur/til eiñrar Forlÿkunar fyrer ydur. Þetta ſkulu þier giøra auk þeſſ Dagliga Brenneoffurs med ſijnu Matoffre/Þetta ſkal vera æn lyta/ þar mz þra Dryckiaroffur.

XXIX.

Leuit. 23
1 Octob.

Trametaña Hátyd

OG ſa fyrſte Dagur i þeim ſiøunda Manude ſkal kallaſt Heilagur hia ydur/ A
ſo þier ſkulud koma til ſamans/ onguañ Erfides giørning ſkulu þier giøra a
honum/ Þad er ydar Lwdra Hátijd. Og þier ſkulud færa brenneforner
DROTTNI til eins ſæts Ilms/ eiñ vngan Uxa/eiñ Hrwt/ ſio vetr-
gomul Lomb æn Lyta. Þar til þeirra Matoffur/þria tiunda parta Hueite-
miølſſarla meingad mz Oleo til Uxans/tuo tiunda parta til Hrwtſins/og eiñ
tiunda part til huers Lambs af þeim ſiø Lømbum/Og eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs til
eiñar Forlÿkunar fyrer ydur/ fyr' vtan Manadarins brenneoffur og Matoffur/ mz þeirra
Dryckiaroffre/epter þeirra ſkickan/til eins ſæts Ilms/Þad er DROTTNI eitt Offur

Sa tiunde Dagur i þeim ſiøunda Manude ſkal og Helgur kallaſt hia ydur/ad þier ſkulud koma til ſamans/ Og þier ſkulud þia ydar Lÿkame/ og eckert Erfide þa fremia/ Enn þier ſkulut offra DROTTNI Brenneforn til eins ſæts Ilms/Eitt vngt Naut/eiñ Hrwt ſiø Lømb ærs gømul æn lyta. Og þra Matoffur þria tiunda parta Hueitemiøls ſarla meingad mz Oleo til Nautſins/tuo tiunda parta til Hrwtſins/ og ſuo eiñ tiunda part til huers af þeim ſiø Lømbum. Þar til eiñ Hafur til Syndaoffurs/fyrer vtan Forlÿkunar Syndaoffur/og þad dagliga Brenneoffur/mz ſijnu Matoffre/og mz þeirra Dryckiaroffre.

Leuit. 16. 13
Sa fimtande Dagur i þeim ſiøunda Manude ſkal kallaſt Helgr hia ydur / ad þier ſkulud B
koma til ſamans/Þier ſkulud eckert Erfide fremia a þañ Dag/ og þier ſkulud hallda Hátijd

Hátÿder hins ſiøunda Manadar — DROTTNI i ſiø Daga. Og ſkulud offra DROTTNI Breñeoffre til ſætleiks Offurs fyrer DROTTNI/Þrettan vnga Uxa/tuo Hrwta/fiortan Lømb ærsgømul æn Lyta. Og þeirra Matoffur/þria tiunda parta Hueitemiøls ſarla meingad mz Oleo til huers Uxa af þeim þrettan/og tuo tiunda parta til huers Hrwts af þeim tueimur/og eiñ Tiunda part Hueitemiølſſarla til huers Lãbs af þm̃ fiortan. Þar til eiñ Kiarnhafur/til eins Syndaoffurs / ad auk þeſſ dagliga Breñeoffurs/mz ſijnu Matoffre/ z mz þeirra Dryckiaroffre.

Annan Dageñ tolf vnga Uxa/tuo Hrwta/fiortan Lømb ærsgømul æn lyta/med þeirra Matoffre og Dryckiaroffre til Uxaña/ til Hrwtaña/og til Lambaña/i þeirra tølu/ept' ſetningenum. Þar til eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs/ad auk þeſſ dagliga Brenneoffurs/ mz ſijnu Matoffre/og mz þeirra Dryckiaroffre.

A þm̃ þridia Deige ellefu Uxa/ tuo Hrwta/ fiortan Lømb ærſgømul/fyr' vtan Lyte/mz þeirra Mataroffre og Dryckiaroffre til Uxaña/til Hrwtanna/ z til Lambaña/ i ſinne tølu/ epter ſiduenin. Þar til eiñ Hafur til Syndaoffurs/ ad auk þſſ dagliga Breñeoffurs/mz ſijnu Matoffre og Dryckiaroffre.

A fiorda Deige/tiu Uxa/tuo hruta/fiortã Lømb ærſgømul æn Lyta/mz þra Matoffre z
Dryckiaroffre/til Uxaña/og Hrwtanna z til Lambaña/i þeirra tølu/epter vana. Þar til C
eiñ Hafr til Syndaoffurs/fyrer vtan þ dagliga breñeoffur/mz ſijnu matoffre z dryckiaroffre.

Enn

A fimta Deige/ niu Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Lømb ærsgømul æn Lyta/ mz þra Matoffre og Dryckiaroffre/ til Vxaña/ til Hrwtanna/ og til Lambaña/ i þra tølu/ epter sidveniu. Þar til eiñ Hafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan þad dagliga Brenneoffur/ mz sijnu Matoffre og Dryckiaroffre.

A siøtta Deige ætta Vxa/ tuo Hrwta/ fiortā Lømb ærsgømul æn Lyta/ mz þra Matoffre ⁊ Dryckoffre/ til Vxaña/ Hrwtaña/ ⁊ til Lambaña/ i þra tølu/ epter Sidveniu. Þar til eiñ Hafꝛ til Syndaoffurs/ ad auk þrar dagligrar Breñefornar/ mz sijnu Matoffre ⁊ Dryckiaroffre.

D A Sioūda Deige/ siø Vxa/ tuo Hrwta/ fiortan Aarsgomul Lomb æn lyta/ mz þra Matoffre og Dryckiaroffre til Vxaña/ til Hrwtanna/ ⁊ til Lambanna/ i þa tølu/ epter sideniu. Þar til eiñ Kiarnhafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan þa dagliga Breñeforn / mz sijnu Matoffre og Dryckiaroffre.

A ættunda deige skal vera Samkoma/ þier skulut ongua Viñu þa fremia. Og þier skulud offra Brenneforn' til eins sæts Ilms fyr' DROTTNI/ eiñ Vxa/ eiñ Hrut/ siø Lømb ærsgømul æn Lyta/ mz þeirra Matoffre og Dryckiaroffre til Vxaña/ Hrwtanna/ ⁊ til Lambanna/ i þeirra tølu/ epter Sidvana. Þar til einn Kiarnhafur til Syndaoffurs/ fyrer vtan þa dagliga Breñeforn/ med sijnu Matoffre og Dryckiaroffre.

Slijkt skulu þier giøra DROTTNI a ydrū Hatijdū/ fyrer vtan þ ē þier hafed lofad/ ⁊ af Frialsum vilia giefed til Breñeoffurs/ Matoffurs/ Dryckiaroffurs ⁊ Þackaroffurs. Og Moses sagde Israels sonum allt þtta/ sem DROTTIN hafde boded honum

XXX.

A OG Moses talade vid Høfdingiana yfer ættkuijslum Israelis Sona/ ⁊ sagde/ Þetta er þad sem DROTTIN hefur boded. Ef nockur madur giører eitt Heit fyr' DROTTNI/ eda suer eiñ Eid/ ad hñ Heitbindꝛ sijna Sal/ Hñ skal ecke bregda sijn Ord/ helldꝛ sk hñ giøra allt so ē þ framgieck af hñs Munne. Vm Heit Deut. 23

Þegar ein Kuennmañs Persona giører DROTTNI nockut Heit/ og hñ heitbindur sig/ a medan hun er i sijns Fødurs hwse ein Mey/ ⁊ hennar Heit ⁊ Lofan ē hun giører/ vppa sijna Sal/ kiemur fyrer heñar Fødꝛ/ ⁊ hñ þeiger þar vid/ Þa gillder øll hennar Lofan/ og so allt hennar Heit/ sem hun hefur giørt vppa sijna Sal. Enn ef hennar Fader fyrerbydur henne þad/ a þeim Deige sm̄ hann þad heyrer/ Þa gilldur huerke Heited nie su Heitstreinging mz huerre hun hefur heitbunded sijna Sal. Og DROTTIN mun vera henne Nadugur/ fyrst ad hennar Fader stod þar i mote

B Enn eige hun mann/ og hun hefur nockut Heit a sier/ eda falle af hennar Vørum nockur Heitlofun vppa hennar Sal/ ⁊ heñar madur heyrer þad/ ⁊ þeiger vm þad a þeim sama Deige/ Þa gilldur heñar Lofan ⁊ Heitstreinging sm̄ hun hefur bundet vppa sijna Sal. Eñ stande hennar madur þar i mot/ þañ sama dag sem hñ heyrer þad/ Þa er heñar Heit laust/ ē hun hefur a sier/ og su Heitstreinging sem fram̄ er geingiñ af hennar Vørum vppa hennar Sal/ Og DROTTIN mun vera heñe myskunsamꝛ.

Eñ hueriu ein Eckia heiter eda su fra Mañe er skilen/ ⁊ heitbindꝛ sijna Sal mz/ þ skal hñ hallda.

C Nær nockurs mañs Viñuhiu heita eda lofa nockru vppa sijna Sal/ mz einū Eide/ ⁊ Hwsbonden heyrer þad/ ⁊ þeiger yfer þui/ ⁊ stendur þar ecke i mot/ Þa skal þad allt Heit halldast/ ⁊ þad allt sem þau hafa trulofad/ vppa sijna Sal. Enn tale Hwsbondeñ þa i mot/ a sama deige sem hñ þad heyrer/ þa duger þad ecke sem fram̄ er geingid āf þra Vørum/ sem þui lofudu/ edꝛ heitbūdu sig vppa sijna Sal/ þui Hwsbondeñ hefur rofed þad. Og DROTTIN sk vera þm̄ Nadigur. Og øll Heit ⁊ alla Eida ē bundner eru Lijkamanū til þianingar/ mæ Hwsbondeñ stadfesta edꝛ riufa/ i soddañ mata/ Nær hñ þeig' þar vm til annars Dags/ Þa stadfester hann øll þeirra Heit og Trulofaner sem þau hafa giørt/ þar fyrer ad hann þagde a þeim Deige þa hñ þ heyrde. Enn riufe hñ þad þar epter sem hñ hefur þ heyrt/ þa sk hñ bera Søkena. Viñuhiua Heit

D Þetta eru þær skickaner/ sem DROTTIN baud Mose / millum Manns og Kuinnu/

Israel herst i mote Madianitis

millum Fødur og Dottur/a medan þat hun er enn Jungfru/i sijns Fødurs Hwse.

XXXI.

OG DROTTIN talade vid Mosen og sagde/ Hefn þu Israels sona a þm A
Madianitis/ suo þu meiger þar epter safnast til þijns Folks. Þa talade
Moses vid Folked & sagde/ Buid Lid til Bardaga a medal ydar/ i mote Ma-
dianitis/so þeir meige hefna DROTTINS a Madianitis/vtuelied Þu-
sund manna af huerre ættkuijsl/og vtsended þa af øllum Israelis Kynkuijsl-
um i Bardaga. Og þeir vtuøldu af Þusundū Israel/Þusūd af hūm Kyn
þætte/tolf Þusunder maña vopnad lid. Og Moses vtsende þa i Bardaga/mz Phineas syne
Eleasar Prestz/ & þau Heiløgu Klæden/ & Lwdrana til ad blæsa j.

Kongar Madianitarum

Og þeir hielldu Orostu vid Madianitis/suo ē DROTTIN hafde boded Mose. Og
þeir slou i Hel allt Kallkyns/so & slou þeir þa Madianitis Konga i hel/ og felldu þeirra Lid/
sem voru/Eui/Rekem/Sur/Hur/og Reba/þessa fim̄ Madianitis Konga/Þeir slou og Bal-
aam son Beor i hel med Suerde. Og Israels syner toku Madianita Kuinnur og þeirra
Børn ad Herfange/og þeir ræntu øllum þeirra Fienade/øllum þeirra Fiarhlutum/og aullu
þeirra Godze. Og þeir vppbrendu mz Ellde alla þeirra Stade/ þra Bygder & Borger.

Og þeir toku allt Herfanged/og allt þad til var/bæde meñ & Fiarhlute/& færdu þ til Mo- B
sen & til Prestsins Eleasar/& til Almūgans Israelis Sona/Sem er/ þa herteknu/& allt þat
Herfang sem þeir høfdu feingid/þad høfdu þeir i Herbwdernar/a Moabs Vøllu/ sm̄ ligg-
ia hia Jordañ giegnt Jericho. Og Moses og Presturinn Eleasar & aller Høfdingiar Al-
mugans/ geingu vt i mote þm vt fyrer Herbwdernar.

Og Moses vard reidur Hershøfdingiunū/þm sem setter voru yfer Þusund/& Hundrad/ &
komner voru fra þessum Bardaga/ og sagde til þeirra/Þui gafu þier lijf øllum Kuiñunum?
Sia/hafa ecki þssar enu sømu snued Israelis sonum/epter Balaams ræde/ ad þeir syndgud-
ust i mote DROTTNI mz(Synd)Peor/& þar kom ein Plaga yfer Almugañ DROT-

Synd Balaams og hñs Radlegging

TINS? So stand nu allt Kallkyns i Hel a medal þeirra sona/og allar þær Konur ē sam-
ræde hafa ætt vid Kallmenn/Eñ læted øll Meyborn lifa / og allar ospilltar Meyar sem ecke
hafa leiged hia Kallmøñum. Verid vtan Herbwda i sio Daga/aller þeir sem Mañ hafa i
hel sleiged/eda komed hafa vid nockud Lijk/ad þier læted ydur hreinsa/a þeim þridia & sioun- C
da Deige/mz þm sem þier hafed Herteked/Og allañ Klædnad/ & allt þ sem af skiñe er giørt/
& alla skiña voru/ & allshæftud Triekier skulu þier hreinsa

Leuit. 6. 11.

Og Presturiñ Eleasar sagde til Strijdfolksins ē i Bardaganum hafde verid. Þetta er
Løgmaled sm̄ DROTTIN hefur bifalad Mose/Gull/Silfur/Kopar/Jarn/Tin & Bly.
og allt þad sem þoler Elld/skulu þier læta ganga i giegnum Elld/og hreinsa þad/ so ad þad
sie hreinsad mz adreisingar Vatne. Enn allt þad sem ecke þoler Elld/þad skulu þier læta
ganga i giegnum Vatn/og þier skulud þuo ydar Klæde a þañ siøunda Dag/so eru þier hrei-
ner/Og epter þad skulu þier koma i Herbwdernar.

Og DROTTIN talade vid Mosen & sagde/Reikna þu allt þ Herfāg ē þr hafa fein-
ged/bæde af mønnum og Fiarhlutum/þu og Presturiñ Eleasar / og þeir yppøstu Fedur fyrer
Almugañū/Og gief þm helftena þar af ē foru i Strijdet & børdust/& añan Helming Almu-
ganū. Og þu skallt vpplypta fyrer DROTTNI af Strijdsmøñū ē voru dregner i Strijd
ed/ ja eiñe Sæl af fim̄hundrudum/ bæde af mønnum og Fienade / Ausnum og Saudum/af

Prestarner þa og so af Herfangenu

þeirra Helminge skalltu þad taka/ og afhenda Prestenum Eleasar þad/DROTTNI til D
eins Vpplyptingaroffurs. Eñ af þeim Helminge sem Israels sonum tilkiemur/skalltu taka
þañ fim̄tugasta part/bæde af mønnum og Fienade/af Øxnum og Saudum og af øllu Kuik-
fie/og afhenda þad Leuitunum/þeir sem vardueita Tiallð Bwd DROTTINS.

Moses og Presturinn Eleasar gierdu sm̄ DROTTIN hafde boded Mose. Og Her-

Herfanged

fanged sem epter var/þad sem StrijdzFolked hafde feinged til bytis var sex Hundrud Þusun-
da og siøtijge Þusundrud og fim̄ Þusundrud sauda/og siøtijgu og tuø Þusund Vxa/ein og sex-
tijge Þusund Asna. Og þær Kueñsuipter ē ecke høfdu mañ kient/ & eige leiged hia møñum
voru tolf og tuttugu Þusund Sæler.

Enn helften sem þeim tilheyrde/er i Strijdenu høfdu verid/ var þriu hundrud Þusunda/&
seytian

E ſeytian og tuttugu Þuſunder/ og fim̄ Hundrut Sauda/ Þar af fieck DROTTIN ſex hun-
drud fim̄ ꝛ ſiøtíge Saude. Item/ ſextan ꝛ tuttugu Þuſund Vxa/ Þar af fieck DROTT-
IN tuo og ſiøtíge. Itm̄/ Þriatíígu Þuſund ꝛ fim̄ Hundrad Aſna/ Þar af fieck DROT-
TIN Sextíígu ꝛ eiñ. Itm̄ Kueñmanna Sæler ſextan Þuſunder/ Þar af fieck DROT-
TIN tolf og tuttugu.. Og Moſes afhente Preſtenum Eleaſar þtta DROTTINS
Vpplyptingar Offur/ ſm̄ DROTTIN hafde bifalad honum.
Enn ſa annar Helmingꝛ/ ſem Moſes ſkipte a millum Iſraelis ſona/ og hn̄ tok fra Stríídz
folkenu/ ſem var ſa Helmingꝛ ſem Almuganum fiell til/ voru þriu hundrud Þuſunda/ ſeytian
ꝛ tuttugu Þuſunder/ og fim̄ Hundrud Sauder/ ſextan og tuttugu Þuſunder Vxa / Þriatíge
F Þuſunder og fim̄ Hundrud Aſna/ ꝛ Kueñmaña Sæler ſextan Þuſunder. Og Moſes tok af
þeim halfum parte Iſraelis/ eitt af huerium fim̄tíge/ bæde af monnum og Fienade/ ꝛ fieck þ
Leuitunum/ ſem toku vara vppa Tialldbwd DROTTINS/ ſm̄ DROtteñ hafde bifalad
Moſe.
Og Herſhøfdingiarner yfer Þuſund/ ꝛ yfer Hundrad/ geingu fram̄ fyrer Moſen ꝛ ſøg-
du til hn̄s/ Þíjner Þienarar hafa teked Mañtal alls þeſſ Stríídzfolks/ ſem var vnder vorum
høndum/ og þar vantade ecke eiñ. Þar fyrer ſkeinkium vier DROTTNI af þui ſem hu̅
af oſſ hefur funded/ af Gulle/ Gerſemum/ Klædum/ Kedium/ Armſpøngum/ Hringum / Eyr-
na Gulle/ og ødru ſmíjde/ til eins Forlíjkunar offurs fyrer vorar Sæler fyrᵉ DROTTNI
G Og Moſes ꝛ Preſturinn Eleaſar medtoku af þeim þad ſama Gull/ i allſhattudum Ger-
ſemum. Og allt Gull til Vpplyptingaroffurs / ſem þeir vpplyptu fyrer DROTTNI/
var ſextan Þuſund og ſiø Hundrud ꝛ fim̄tíje Sicli/ af Herſhøfdingium yfer Þuſund ꝛ Hun-
drad/ Þui Stríjdsfolked hafde rænt huer fyrer ſig. Og Moſes ꝛ Eleaſar mꝫtoku þta Gull
af Hershøfdingium yfer Þuſund og Hundrad/ og bæru þ i Vitnisburdarins Tialldbwd/ Iſ-
raels Sonum til Minningar/ fyrer DROTTNI

XXXII.

A Syner Ruben og Syner Gad høfdu miøg mykla mergd Kuikfiar/ og ſau ad　Synᵉ Ruben og Gad bidia vm Land Gilead
Landed Iaeſer og Gilead var koſtgott fyrer Kuikfie/ og þeir komu til Mo-
ſen og Preſtſins Eleaſar/ og til Høfdingiaña Folkſinns/ Þad Land Atrot/
Dibon/ Iaeſer/ Nimor/ Hesbon/ Eleale/ Seban/ ꝛ Beon/ s̄ DROTTIN
hefur ſleiged fyrer Iſraels Almuga/ er koſtgott fyrer Kuikfie/ og vier þíjner
Þienarar høfum Aud fiar. Og þeir ſøgdu eñ framar/ Ef vier høfum fu̅-
ded Nad fyrer þier/ þa gief þíjnum Þienørum þ Land til eignar/ So vilium vier ecke fara
yfer Iordan.
Moſes ſagde til þrra/ Skulu þa ydᵉ Brædꝛ draga i Stríjd/ ꝛ þier vilied blíjfa hier? Þui
ſnue þier Hiørtum Iſraels ſona/ ſo þeir drage ecke hier yfer vm/ i þad Land ſem DROTT-　Num. 13
IN mun giefa þeim? Suo giørdu og ydar Fedur/ þa eg vtſende þa af Kades Barnea/ ad
ſkoda Landed/ Og ſm̄ þeir komu vpp ad Læknum Elſkol/ ꝛ ſau Landed/ þa fraſneru þr Hiør-
tu̅ Iſraels ſona/ ſo þr villdu ecke fara i Landed/ þ ſem DROTTIN villdi giefa þeim.
B Og DROTTINS Reide gramdiſt a þeim tíjma/ og ſor/ ꝛ ſagde/ Þeſſe Lydur ſem vt er　Num. 13
farin̄ af Egiptalande/ Tuituger menn ꝛ þadan af elldre/ ſkulu ecke ſia þad Land ſem eg hefe
ſuarid Abraham/ Iſaac ꝛ Iacob/ ſøkum þeſſ/ ad þr hafa ecke truliga epterfylgt mier/ Ad fra
teknu̅ Caleb Iephuñe ſyne Keniſei ſona ættar/ ꝛ Ioſua ſyne Nun/ Þui þeir hafa truliga ep-　Caleb
terfylgt DROTTNI. Þa gramdiſt Gudz Reide Iſrael/ ſo hn̄ liet þa fara aptꝛ ꝛ fram̄　Ioſua
vm Eydemørku i fiorutíjgu Aar/ ſo leinge ſem þad Kyn foreyddiſt/ ſem illa giørde fyrer DR-
OTTNI.
Og ſiaed/ Þier ganged nu i ydra Fedra Fotſpor/ ſo ad Syndernar blíjfe þeſſ meire/ og þier
auked enn nu Reide DROTTINS/ og giøred hn̄s Grimd ſtærre i giegn Iſrael / Þui ef
þier ſnued ydꝛ fra honum/ þa munu þier enn leingꝛ ganga a þeſſare Eydemørku/ Og mꝫ þíſſu
fordiarfe þier allt þetta Folk.
C Þa geingu þr nær/ ꝛ ſøgdu/ Vier vilium ecke byggia nema Fiehws handa voru Kuikfie/ ꝛ
Borger fyrer vor Børn. Enn vier vilium ſtanda fremſt i Fylkingum fyrer Iſraels ſonum/
þar til vier færum þa til þeirra Stada. Vor Børn ſkulu vera i þeim ſterkum Borgum/ ſø-

kum Jñbyggiara Landsins. Eigi vilium vier fara heim aptur/fyrr enn Jsraels Syner ha-
fa medteked sierhuer sin̄ Arf. Þui vier vilium ecke taka Arf mz þm hinumeigen Jordanar/
Helldur skal vor Arfur fallen vera þ̄ssu meigen Jordanar/ i mot Austre
Moses sagde til þra/Ef þier vilied þ̄tta giøra/ad þier vilied herklæda ydz til Stridz/fyrer D
DROTTNI/Þa farid yfer Jordan/fyrer DROTTNI/ huer ydar sem herklæddz er a
medal ydar/þar til ad hn̄ rekur sijna Ouine fra sinne augsion/og Landed er orded vndergiefed
DROTTNI/Epter þad skulu þier snua aptur/ og vera kuitter fyrer DROTTNI/og
fyrer Jsrael/Og so skulu þier hafa þetta Land til eignar/fyrer DROTTNI. Enn vilie
þier ecke so giøra/Sia/þa syndgist þier i mote DROTTNI/ og þier skulud verda varer
vid ydar Synd/ þa hn̄ finnur ydur. Suo bygged nu Borger fyrer ydar Børn/og Fiarhws
fyrer ydar Kuikfie/og giøred sem þier hafed sagt.
Enn Syner Gad og syner Ruben søgdu til Mosen/Þijner Þienarar skulu giøra sm̄ min̄ E
Herra hefur bifalad. Vor Børn/Kuinnur/Fiarhluter/og allt vort Kuikfie skal vera epter i
Stødum Gilead/ Enn vier þijner Þienarar vilium aller fara bwner til Bardaga/i Strijd/
Josua 4 fyrer DROTTNI/sem minn Herra hefur sagt.
So baud Moses þra vegna Prestinum Eleasar og Josua Syne Nun/ & þeim yppøstum
Fedrum Jsraelis sona ættar/og sagde til þeirra/ Þa Syner Gad & syner Ruben draga yf-
er Jordan/aller herklædder til Strijdz/fyrer DROTTNI/ og Landed er ydur vndergiefed
orded/Þa giefed þm þad Land Gilead til eignar. Enn fare þeir ecke herklædder mz ydz/Þa
skulu þr taka Arf mz ydz i Canaans Lande. Syner Gad & Syner Ruben suørudu & søg-
du/So sem DROTTIN hefur talad til þinna Þienara/ so vilium vier giøra/ Vier vilium̄ F
fara herklædder fyrer DROTTNE i þad Land Canaan/ og eignast vort erfda gotz/þ̄ssu
Deut. 3 meigen Jordanar
Jos. 13. 22 So gaf Moses sonum Gad/& sonum Ruben/& halfum Kynþætte Manasses/ sonar Jo-
seph/Rijke Sihon Kongs Amoreorum/og Rijke Og Kongs af Basan/og Landed mz Stød-
unum mz øllum Landsælfum/allt vmhuerfis. So bygdu syn' Gad Dibon/Atharoth/Aro-
er/Athrot/Sophan/Jaeser/Jegabeha/Bethnimra/og Betharan sterkar Borger/& Sauda
hws handa þra Kuikfie. En̄ syner Ruben bygdu Hesbon/Eleale/Kiriathaim/Nebo/Baal-
Machir meon/ & vmskiptu nøfnunum/og Sibama/& þeir gæfu þm Stødum Nofn sem þeir byggdu. G
Jair Og Syner Machir/ sonar Manasse geingu inn i Gilead/ & vnnu hana/ og vtdrifu þa
Nobah Amoreos sm̄ þar voru. Þa gaf Moses Machir syne Manasses Gilead/& hn̄ bio þar. En̄
Jair son Manasses gieck burt & vann þeirra smaborger/& kallade þær Hauoth Jair. No-
bah gieck burt og van̄ Knath/og hennar Þorp/ og kallade hana Nobah/epter sijnu Nafne.

XXXIII

A
Reisa Jsraels Sona af Egiptalande HEtta er Reisa Jsraelis sona/ þeir sem vtforu af Egiptalande/og þra Her/
fyrer Mose og Aaron. Og Moses skrifade vpp þeirra vtgongu/ þeirra
Herbwda stade/epter bifalningu DROTTINS/& þ̄tta eru þra Ferd' s̄
Exod. 12 þeir reistu.
Num. 20. 21 Þeir ferdudust fra Raemses þan̄/ fimtanda Dag i þeim fyrsta Mana-
de/annan dag Paska/fyrer eina hæfa Hønd/ad asiaendu̅ øllum Egiptsku̅/
Exod. 12 Og a þeim sama tijma jørdudu þeir þa Frumgietnu/sem DROTTIN hafde i hel sleiged
a medal þeirra/Þui DROTTIN hafde fellt Dom yfer þeirra Afgude. B
Og þa þr ferdudust fra Raemses/ settu þr sijnar Herbwder i Suchoth. Og þeir drogu vt
Exod. 13 fra Suchoth/ og settu sijnar Herbwder i Etham / sem liggz vid endann Eydemerkurinnar.
Exod. 14 Þeir drogu vt af Etham/og voru i þeim Dalnum Hairoth/sm̄ liggur giegnt BaalZephon/
15. 16 & settu Herbwder giegnt Migdol. Þeir foru fra Hairoth/& geingu mitt i giegnum Hafed/
burt i Eydemørkena/& ferdudust þria Daga i Eydemørku Etham/ & settu Herbwder i Ma-
rah. Þeir foru fra Marah/og komu til Elim/ þar voru tolf Vatzbrun̄ar/ & siøtijgu Palm-
uidar trie/& þar settu þeir Herbwder.
Þeir drogu fra Elim/ & reistu Herbwder hia þui rauda Hafe. Og þr ferdudust fra Ha-
fenu rauda/og settu Herbwder i Eydemørku Sin. Þa drogu þeir fra Eydemørku Sin/og C
settu Herbwder i Daphka. Þeir drogu vt fra Daphka/og settu Herbwder i Alus. Þeir
drogu

drogu vt fra Alus/og settu Nerbwder i Raphidim / þar hafde Folked eckert Vatn ad drecka.
Þeir drou af Raphidim/ og settu sijnar Nerbwder i Eydemørku Sinai

Þeir ferduðust fra Sinai/og settu sijnar Nerbwder i girndargrofum. Og þr drogu burt Num. 12
fra Girndargrofunum/ og settu sijnar Nerbwder i Naseroth. Þeir drou vt fra Naseroth/ ꝛ Num. 13
settu sijnar Nerbwder i Rithma. Þeir drogu fra Rithma/og settu sijnar Nerbwder i Rimon
Parez. Þeir drogu fra Rimon Parez/ꝛ settu sijnar Nerbwder i Libna. Þeir foru fra Lib-
na/og settu sijnar Nerbwder i Rissa. Þeir drogu fra Rissa/ꝛ settu sijnar Nerbwder i Kehe-
C lata. Þeir drogu fra Kehelata/og settu sijnar Nerbwder a Fiallenu Sapher. Þeir drogu
fra Fiallenu Sapher/ꝛ settu sijnar Nerbwd' i Naratha. Þeir dreu fra Naratha/ꝛ settu sij-
nar Nerbwder i Machcheloth.

Þeir ferduðust fra Machcheloth/ og settu sijnar Nerbwder i Thahat. Þeir drogu fra Deut. 10
Thahath/ꝛ settu sijnar Nerbwder i Tharath. Þeir drogu fra Tharath/og settu sijnar Ner
bwder i Mitka. Þeir foru fra Mithka/og settu sijnar Nerbwder i Hasmona. Þeir drogu
fra Hasmona/og settu sijnar Nerbwder i Moserot. Þeir drogu fra Moseroth/ og settu sijnar
Nerbwder i BneJaekon. Þeir drogu fra BneJaekon/ og settu sijnar Nerbwder i Horgid-
D gad. Þeir drogu fra Horgidgad/og settu sijnar Nerbwder i Jathbatha. Þeir drogu fra
Jathbatha/og settu sijnar Nerbwder i Abrona. Þeir drogu fra Abrona/ꝛ settu sijnar Ner Num. 20
bwder i Eseongaber. Þeir drogu fra Eseongaber/ꝛ settu sijnar Nerbwder i Eydemørku Zin/
þad er Kades.

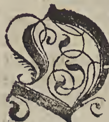
Þeir foru fra Kades/og settu sijnar Nerbwder hia Fiallenu Hor/hia Edom Landz Landa- Aarons Alldr
merkium. Þar gieck Presturinn Aaron vppa Fialled Hor/ epter Bifalningu DROTT- Cxxiij. Aar
JNS/og andadist þar/a þui fertugasta ære epter þad sem Israelis syner voru farner af E- Año Mundi
giptalande/þann fyrsta Dag i þeim fimta Manade/þa hn̄ var Hundrad tuttugu ꝛ þriggia MI Mcccccxcij
E Aara gamall. Og Arad Cananeis Kongr sem bio i sunnan verdu Landenu Canaan/spurde i. Augusti
ad Israels syner voru komner

Og þeir ferduðust fra Fiallenu Hor/og settu sijnar Nerbwder i Salmona. Og þr drogu
fra Salmona/ og settu sijnar Nerbwder i Phunon. Þeir drogu fra Phunon/og settu sijnar
Nerbwder i Oboth. Þeir drogu fra Oboth/og settu sijnar Nerbwder i Jgim/ hia Fiallenu
Abarim/i Landamerkium þeirra Moabitarum. Þeir drogu fra Jgim/og settu sijnar Ner-
bwder i Dibongad. Þeir drogu fra Dibongad/og settu sijnar Nerbwder i AlmonDiblatha-
im. Þeir drogu fra AlmonDiblathaim/og settu sijnar Nerbwder i Abarim Fialle gegnt Ne-
F bo. Þeir drou fra Abarim Fialle/og settu sijnar Nerbwder i Landamerkium þra Moabitis/
vid Jordan/ gagnuart Jericho. Enn þeir settu sijnar Nerbwder fra BethJesimoth a sliett-
lendenu Sittim/ avøllum þeirra Moabitis.

Og DROTTJN talade vid Mosen a Vøllum Moabitis/hia Jordan giegnt Jericho/ Israel skal vt
og sagde/Tala þu vid Israels sonu/og seig til þeirra/Þa þier erud komner yfer Jordan/ iñ i drysa Canaans
þ Land Canaan/ Þa skulu þier burtdrijfa alla Jñbyggiara fra ydar Auglite/ ꝛ eydelegg- Landz inn-
ia alla þeirra Stalla/og øll þra steypt Bilæte/ og ad onguu giora allar þra Hæder/suo ad byggiara
þier eignist Landed og bued þar. Þui eg hefe giefed ydur Landed/ad þier eignist Landed.
G Og þier skulut skipta Landenu mz hlutfalle i millū ydar Kynkuijsla/ Þeir sem eru marg' þm
skulu þier skipta þss meira/ꝛ þr s̄ eru fæer/þm skulu þier þss miña skipta/so s̄ Hlutfalled fell
ur hűium til/so skal hn̄ hafa/epter þra Fedra ættkuijslum

Enn sie þ so ad þier burtdrijfed ecke Landsins Jñbyggiara fra ydar Asionu/ Þa skulu þr
s̄ þier læted epter blijfa/ vøda ydr Þyrner i Augū/ꝛ til Brodda i ydar Sijdr/ꝛ þr sklu þreyn-
gia ad ydr i þui Lande sem þier bued i. Þa mun þad skie/ad huad eg hugde ad giora þeim/
þad skal eg giora ydr.

XXXIIII.

A
G DROTTJN talade vid Mosen/ꝛ sagde/Biod þu Israels sonum/ꝛ seig
til þeira/Þa þier komed i Canaans Land/þa skal þad Land sem ydr hlotnast Landamerke
til Arfs i Canaan Lande hafa sijn Landamerke. Þad sydra Landshorned Canaans
sk taka fra Eydemorkinne Zin/ hia Edom/ suo ydar Landamerke i sudr sie Lands
fra enda þss sallta Hafs/ sem liggr i austr. Og þad Landamerke sem liggr
fra Sudre/ vpp i mot Akrabim/ og i giegnum Zinna/ og tekur i fra Sud-
re/ iñ

Canaans Lands

re/allt til Kades barnea/ꝛ naer allt til þess Þorps Adar/og geingꝛ i giegnum Asmon/ꝛ tekur
allt fra Asmon til Egipti Lækiar/ꝛ skulu endast vid Sioen.

Eñ Landamerkin i vestur skulu vera/pad mykla Haf/ Þad skal vera ydar Landamerke ve
stur fra.

Enn Landamerke nordꝛ fra/skłu þesse vera/Þier skulud mæla fra þui stora Hafe/til Fia- B
llsins Hor/og fra Fiallenu Hor skulu þier mæla allt ad Hamath/og þad skal ganga vt allt til
Landamerkia Zebada/ og þau somu Vmmerke take til Siphron/enn endast hia þui Þorpe
Enon/Þetta skulu vera ydar Landamerke i nordꝛ ætt.

Og þier skulut mæla ydar Landamerke i Austur/fra þm By Enan til Sepham/Og Lan
damerked sk gāga nidꝛ fra Sepham til Ribla austan vert vid Ain/Þar epter sk þ ganga of-
an epter/ og beygia sig til Siafarsijdunñar Cinereth til austurs/og þadan ad Jordan/So
skal þad endast vid þad sallta Hafed./ Þetta skal vera ydart Land allt vm kring med sijnum
Vmmerkium.

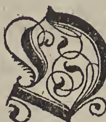
Og Moses baud Israels Sonum/ꝛ sagde/Þetta er þad Land sem þier sklud skipta a mill-
um ydar/epter hlutfalle/huert DROTTJN bifalade ad giefa Israelis sonum/ þeim Niu C
Num. 23 Kynkuijslum/og þeim hælfum Kynþætte. Þuiad ættkuijsl sona Ruben/epter þra Fedrahw-
se/og Manasses half ættkuijsl/ hefur teked sinn hlut. So eru þær tuær ætter/ og þat halft
Slekte med þeirra Arfskipte i burt/a þessa Sijdu Jordanar/i austre giegnt Jericho.

Nøfn þeirra sem Landenu skylldu skipta mz Israels Sonum

Og DROTTJN talade vid Mosen/og sagde/Þesse eru nøfn þeirra manna sm skipta
skulu Landenu med ydꝛ/Presturinn Eleasar/og Josua son Nun. Þær fyrer skulu þier taka
huern ættar Høfdingia/til at skipta Landenu. Og þetta eru nøfn þeirra manna/Caleb son
Jephuñe af Juda kyne/Semuel son Amihud af Simeon Kyne/ Elidad son Chislon af Ben D
Jamin Kyne/ Buki son Jagli/Høfdige yfer Kyne Sona Dan. Haniel son Ephod/Høfdige
fyrer Kyne sona Manasse. Af sonū Joseph/Kiemuel son Siphtā/Høfdingiñ yfer Kyne sona
Ephraim. Elizaphan son Parnach Høfdingiñ yfer Kyne sona Sebulon. Paltiel son A-
sar/ Høfdingiñ yfer Kynþatt sona Isaschar. Abihud son Selomi/Høfdingiñ yf Kynþatt
Asser. Þedahel son Amihud/ Høfdingiñ yfer Kynþætt sona Nephthali. Þesser eru þeir/s
DROTTJN baud ad skipta Aurfunum mz Israels sonum i Canaan Lande

XXXV.

Leuitanna Borger

G DROTTJN talade vid Mosen/a Moabitis Vøllū/ hia Jordā gagn A
uart Jericho/ꝛ sagde/Biod þu Israelis sonum/ad þeir giefe Leuitunū Bor
ger af þra Arfa Godze/til ad bwa i/ Þar til skulu þier og giefa Leuitunum
Vnderborger sem kring vm Borgernar liggia/Suo þeir sialfer meige bwa i
Borgunum/enn hafa þeirra Kuikfie/Godz/og allra handa Dyr i vnderborg
unum.

Enn þær somu Vnderborger/s þeir skulu giefa Leuitunum/ skulu vera Þusund ælna vt
fra Stadz Mwrnū riett vmhūfis. So sklu þier nu mæla vtan fyre Stadnū/fra þui Horne
j Austur/ tuo Þusund Alna/Og fra þui sydra Hornenu/tuo Þusund Alna/ꝛ fra Hornenu j
Vestꝛ tuo Þusund Alna/ꝛ fra þui Hornenu vid Nordursijdu tuo Þusund Aalna/so ad Bor-
† vnder-borger gen sialf sie riett i midiu/Þad skulu vera þeirra † Forstader.

Og medal þeirra Stadanna sem þier giefed Leuitunum/ skulu þier giefa sex Frelsis sta-
de/ad þangad meige flyia/sa sm manne hefur ad skada orded. Ad auk þssara þa skulu þier
giefa tuo ꝛ fiorutijge Stade/ Ad aller Stader þr þier giefed Leuitunum/ verde ætta ꝛ Fioru- B
Frijstader Deut. 4 Josua. 20 tijge/med þra Forstødum. Og þier skulud giefa þeim af Israelis sona eign meira/fra þeim
sem meira hefur/enn miña fra þm sem minna hefur/Sierhuer skal giefa Leuitunū Stade ept
er sinne Erfd/s hm hlotnast hefur.

Og DROTTJN talade vid Mosen/ꝛ sagde/Tala þu vid Israels sonu/ꝛ seig til þra/
Nær þier komed yfer Jordā a Canaan Jord/þa skulu þier vtuelia Stade s vera skulu Frelsis
stader/til huerra ad þeir meige flyia sem ofyresyniu sla nockurn i Hel. Og þier skulud hafa
þssa frelsis Stade fyrer skulld Eptermæls Mannsins/so ad hñ hliote ecke ad deyia sem nockut
Mañslag o-fyrersyniu Manndræp hefur giort/Fyrr eñ hñ hefur staded riett fyrer Almuganum. Og þeir Stader
s þier skulud giefa/skulu vera sex Frelsisstader. Þria skulu þier giefa a þssa sijdu Jordanar

og þrÿr i Canaans Lande. Þesser eru þeir Sex Frelsisstader/bæde fyrer Israels Sonu/og Framande/ z so fyrer iñbyggiarana millū ydar/ad sa flyie þangad/ sm̄ slær nockurn til dauds mz ouilia hende.

Huer sem slær nockurn mz Jarne so hñ deyr/hñ er einn Manndrapare/og skal sañliga deyia. Enn slae hñ med einum Steine sem nockur meige slast i Hel med/og hñ deyr þar af/þa er hñ eiñ Manndrapare/og skal sannliga deyia. Eñ slae hñ mz nockurs hattar Trie/þui sem nockur ma slast i hel mz/ so ad hñ deyr/þa er hñ einn Manndrapare/og skal sañliga dey-
C ia. Eptermalsmadurinñ Blodsins sk̄ læta deyda þañ Mañdrapara/Lÿka s̄ hñ hefur fleiged so sk̄ hñ z slæst. Hrinde hñ hm̄ af hatre/ eda kastar nockru a hñ suiksamliga/so hñ deyr/edz slær hñ til dauds af Hneift mz siñe hende/so hñ deyr/ Þa skal sa sm̄ hñ slo/vissuliga deyia/þui hñ er eiñ Mañdrapare. Eptermalsmadurinn skal læta drepa hñ.

Eñ ef hñ hrindz hm̄ oforuarandis/fyrer vtan Ouinattu/eda kastar nockru a hñ ouarliga/ eda kastar einū Steine a hñ (ad sier ouitāda/þ hm̄ ma til bana vda) so ad hñ deyr/z hñ er ecke hñs Ouin/ z eige villde hñ hm̄ vont/ Þa skal Almugeñ dæma i millum þess er slo / og Eptermalsmañsins i þssū Dome. Og Almugeñ skal frelsa Mañdraparañ af eptermalsmañsins Hond/ og skal læta hñ koma aptur til þess frelses stadar/sem hñ flyde til/Og hñ skal vera þar/þar til sa yppaste Prestur deyr/sa smurdz er med þui heilaga Oleo. Ouiliande Manndrap

Enn gange Manndraparinn vt af Landamerkium þss frelsis Stadar/sm̄ hann flyde til/ og Eptermalsmadurinn fiñur hñ fyrer vtan þess frelsis Stadar Landsmark/ z slær hñ i Hel/ þa sk̄ hañ ecke vera sakadur i hñs Blode. Þui hñ atte ad blyfa i sijnū Frelsis stad/til þess yppasta Prests Dauda/og epter þess yppasta Prests Dauda skyllde hañ koma til sijns Lands aptur/Þar hñ hafde sitt erfda Gotz. Þetta sk̄ vera ydz eitt Logmal hia ydar Epterkomendum/huar hellst þr bua.

D Einn Manndrapara skal sla i hel epter tueggia maña Vitnisburde/Eitt Vitne skal ecke duga til nockurs manns Dauda. Og þier skulud ongua Forlÿkun taka af nockrum Manndræpara/þui hñ hefur forþient ad deyia/og hñ skal vissuliga deyia. Og þier skulud ongua Forlÿkun taka fyrer þañ sm̄ flyr i frelsis Stadeñ/at hñ skle koma aptz/z bua i Lādenu/fyrr eñ Presturiñ deyr. Deut. 17

Og saurged ecke Landed þad þier buid i/Þui huer sm̄ Blodz sekur er/hñ saurgar Landet/ og Landed ma ecke forlÿkast fyrer þad Blod sem vt er hellt/ nema mz þess Blode sem þui vthellte. Saurged eige Landed/þad þier buid/i hueriu z eg by/Þui eg er DROTTIN/hañ sem byr a millum Israelis Sona. Blodz vthelling saurgar Landed

XXXVI.

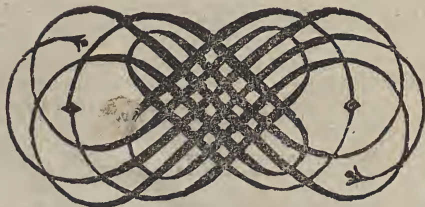
A OG þeir yppustu Fedur af ættkuÿsl Sona Gilead/sonar Machir/ sem var son Manasses/af ættkuÿsl sona Joseph/geingu fram̄/ og toludu til Mosen/og so til Hofudzmannaña/og til yppustu Fedra Israels Sona/ og sogdu/ Kiære Herra / DROTTIN hefur boded ad menn skule giefa Israelis Sonum Landed til Arfskiptis/mz Hlutfalle/Og þu miñ Herra hefur bÿfalad þ fyre DROTTNI/ad vier skilldum giefa vors Brodurs Zelaphehad Dætrum hñs erfda hlut. Nu ef nockur af Israels Sonum tekur þær til Eigeñkuenna/þa verdur vor
B Fodur Arfur miñe/og suo miked sem þær hafa/ fellur þad til Arfs i þa ættkuÿsl sem þær koma til/Og verdur þa vor erfda hlutur þess minne. Og þa þad Fagnadar Aar kiemur nu fyrer Israels Sonū/þa kiemur og þeirra Erfdahlutur burt/ til þeirrar ættkuÿslar sm̄ þær eru. Og med þessu verdur vor Fodurarfur þess mun minne/ sem þær hafa meira. Zelaphead Dætur Num. 37 Jos. 15. 17

Og Moses baud Israelis sonum/epter Bÿfalning DROTTINS/ og sagde /Þad er
C riett sem ættkuÿsl Sona Joseph hefur sagt. Þetta bydur DROTTIN vm Zelaphehad Dætur/og seiger/Þær meiga gipta sig huerium þær vilia/ þo suo ad þær gipte sig i sijna Fodur ættkuÿsl/og Frændleifd/Suo ad Erfd Israelis Sona falle ecke fra eiñe ættkuÿsl til annarar/Þuiad huor z eiñ af Israels sonum skal blÿfa vid Arf sinnar Fodur ættar. Og allar

Dætur sem hafa Erfdar part a medal Israelis Sona / þær skulu giptast i sinna Fedra ætt-
kuijsl/og Slekte/ Suo huer einn og eiñ a medal Israelis Sona meige hallda sijnns Fødurs O
Arfe/so ad ecke falle nockur Erfd vrættis/ i adra ættkuijsl/helldur ad huer meige hallda sinne
Erfd/a nillum Israelis Sona Kynkuijsla.
Zelaphead Dætur/Mahela/Thirza/Nagla/Milcha og Noa/giørdu sem DROT-
TIN hafde boded Mose/og giptust sijnum Frændum/ i Manasses sona ætt-
kuisl/son^r Joseph/So bleif þra Arfleifd j ættiñe Kynkuijslariñar
þra Fedra. Þesse eru þau Bodord z þau Riettinde/s̄ DR-
OTTIN baud Israelis sonū/fyr^r Mosen/a þeim
Vøllum Moab/ hia Jordan/ gagn-
vart Jericho.

Ender a þeirre Fiordu
Bok Moses

Hin Fimta Bok Moses

I.

A Esse eru þau Ord/ sem Moses talade til
alls Israels Folks/ hinumegen Jordanar/ i Eydemer-
kiñe/ a þui Sliettlendenu/ vt i mot þui rauda Hafenu/
a mille Paran og Thophel/ Laban/ Hazeroth og Disa-
hab/ ellefu Dagferder i fra Horeb/ i giegnū þañ veigiñ
Fiallsins Seir/ allt til Kades Barnea. Og þetta skie-
de a fertugasta Aare/ a fyrsta Deige þess ellefta Manad-
ar/ þa talade Moses vid Israels sonu/ allt þad s̄ DR-
OTTIN hafde boded honum ad seigia til þeirra/ ept-
er þad sem þeir høfdu i hel sleiged Sihon þann Kongiñ Sihon Og
Amoritis/ sem bio i Hesbon/ þar mz Og Kongiñ i Ba-
san sem bio i Astaroth og i Edrei/ Hinumeiginn Jor- Num. 21
danar i Landenu Moab/ tok Moses til vt ad leggia þet-
ta Løgmaal ⁊ sagde.

DROTTIN Gud vor talade vid oss a Fiallenu Gen. 15. 17
Horeb/ og sagde/ Þier hafed nu nogu leinge verid a þessu
Fialle/ Snued ydr/ ⁊ fared hiedan/ so ad þier komid til Fiallsins Amoritis/ og til allra þeirra s̄
þeim eru Nalæger/ a Sliettlendinu/ a Fiollunum/ ⁊ i Dølunum i mot Sudrenu/ ⁊ i mot Hø-
funum Siafarins Landsins Canaan/ og til Fiallsins Libanon/ allt til hins mykla Vatz-
B sins Euphrates. Siaed/ eg hefe giefed ydur þad Land s̄ fyrer ydr liggr/ Fared þangad ⁊ eig-
nist þad/ huert ed DROTTIN hefur suared Fedrum ydar Abraham/ Isaac/ og Jacob ad
hañ villde giefa þeim þad/ ⁊ þra Sæde epter þa.

Þa sagde eg i þann sama tijma til ydar/ Eg kañ ecke eiñsamall ad bera ydr/ Þuiad DR-
OTTIN ydar Gud hefur margfalldad ydr/ so ad þier erut i Dag so marger sem Stiørnr a
Himne (DROTTIN Gud Fedra ydra giøre ydur eñ mørgum Þusundum fleire/ og blesse
ydr so sem hañ hefur sagt ydr) Huernen kañ eg einnsaman ad bera þuilijka Armædu/ Þunga ⁊
Þrætr af ydr? Vtuelied Vijsa og Skynsama meñ/ þa s[illegible]tlenkuñer eru/ a mz al ydar Kyn
kuijsla/ þa hinu sømu vil eg setia yfer ydr til Høfdingia.

Þa suørudud þier mier/ ⁊ sogdud/ Þat er eiñ godr hlutur/ sem þu seiger þ þu vilier giøra. Huerta Meñ skulu vtuelia til Stiornara
Þa tok eg hina ædstu menn yduara Kynkuijsla/ vijsa menn og skynsama/ og sette þa til Høf-
dingia yfer ydr/ yfer Þusund/ yfer Hundrad/ yfer Fimtijge/ og yfer Tiu/ og Embættis menn
C medal ydar Kynkuijsla. Og eg baud ydrum Domurum þann sama tijma/ og sagde/ Heyred
ydar Brædr/ og dæmed riett a millum huers Manns/ og hañs Brodr/ ⁊ hins framanda. Ha-
fed eckert Mañgreinar aalit i Dome/ Helldr skulu þier heyra hinū minsta s̄ hinū hæsta/ ⁊ ec-
ke skielfast fyrer nockurs mañs Personu/ Þuiad Domara Embættid er Gudz. Eñ ef nockr Domara Embætte
Malefne eru ydur ofþung/ þa latid þau koma fyrer mig/ so ad eg yferheyre þau. So baud
eg ydur a þeim tijma allt huad þier skylldut giøra.

Suo forum vier fra Horeb/ og reistum i giegnum alla Eydemørkena (sem bæde er mikel og
hrædelig/ sem þier hafed sied) a þañ veiginn sem liggr til Fjallsins þeirra Amoritis/ so sm̄ þat
DROTTIN Gud vor hafde boded oss/ og komum allt til Kades Barnea. Þa sagde eg
til ydar/ Þier erut komner til Fiallsins þra Amoritis/ huert ed DROTTIN Gud vor vill
giefa oss/ Sia þu þar þad Landed fyrer þier/ s̄ DROTTIN Gud þinn hefur giefed þier/
Far þu vpp og eignast þad/ so s̄ þad DROTTIN Gud Fedra þiña hefur sagt þier/ Ott-
ast eige ⁊ hrædst eigi neitt.

D Þa komu þier aller til mijn/ og sogdud/ Latum oss senda nockra menn þangad vndan oss/ Tolf Meñ vt sender til ad skoda Landed Canaan
sem fare ad skoda Landed/ og seigie oss aptur/ vm huern veg ad vier skulum þangad fara/ ⁊ þa
Stadena sem vier eigū til ad koma. Þad lijkade mier vel/ og eg tok Tolf menn af ydur/ eirn Num. 13

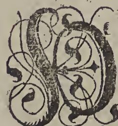
vmlidnum giörningum af huerre Kynkuisl. Þa þeir sæmu geingu i burt/ og foru vm Fiallbygdernar/ og komu til
Lækiarins Escol/ þa skodudu þeir þad. Og þeir toku af Auextinu̅ Landsins med sier/ z høf-
du þa ofan hingad til vor/ og gafu oss þad suar aptur/ og søgdu/ Þad Land er gott sem DRO-
TTIN Gud vor hefur giefed oss.

Eñ þier villdud ecke fara þangad/ z þier voruþ ohlydner Muñe DROTTINS Gudz
ydvars/ z mogludud i Landtiølldum ydrum/ og søgdud/ DROTTIN hn̄ hatar oss/ Þar fy-
rer hefur hn̄ vtleitt oss af Egiptalandi/ ad hn̄ villde giefa oss i hendr Amoritaña/ ad þeir i ey-
delegde oss. Huert skulu̅ vier fara? Brædr vorer hafa skielft vor Hiørtu/ z sagt/ Þad Folk
er stærra og hærra eñ vier/ Borger eru þar storar z rambygdar allt til Himins/ Þar mz høfu̅ E
vier sied i þeim sama stad sonu Enakim.

Num. 14 Þa sagde eg til ydar/ Lated ecke skielfa ydr/ og hrædist þa ecke. DROTTIN Gud yd-
ar/ hn̄ seiger ydr leid þangad/ og hn̄ mun beriast fyrer ydr/ so sem hn̄ giørde vid ydur i Egipta-
lande/ fyrer ydar Augum/ og a Eydemørkinne/ þar þu sied hefur huernen þad DROTT-
IN Gud þinn hefur bored þig/ lyka sem eiñ madr ber sinn son/ i giegnum allañ þann veigiñ
sem þier hafed vmfared/ þangad til ad þier eruþ komner til þess Stadar. Eñ þat fieckst mz
onguu mote af ydr/ at þier villdud trua a DROTTIN Gud ydarn/ huer ed gieck fyrer yd-
ur/ til ad vÿsa ydr þa Stadena/ huar ad þier skilldut setia ydar Landtiolld nidur/ A Nottiñe i
Elldenum/ so ad hn̄ vÿsade ydur þañ veigiñ sem þier skilldud ganga/ og a Dagien i Skyenu.

Num. 14 Enn sem ad DROTTIN heyrde ydra Kueinan/ vard hn̄ reidr/ soor og sagde/ Þar skal F
Jos. 14 eingiñ af þessare vondre Kyñslod sia þad goda Landit / sem eg hefe suared ad giefa Fedrum
Caleb þra. Vtan Caleb son Jephunne/ hn̄ skal sia þad/ og honum vil eg giefa þad Landed z hañs
Sonum/ sem hn̄ hefur yfer fared/ af þui/ ad hn̄ hefur truligana epterfylgt DROTTNI.
Og DROTTIN vard eirnen reidr vid mig/ ydar vegna/ z sagde / Þu skallt og eirnen ecke
Josua helldr koma þangad. Eñ Josua son Nun/ sem er þiñ Þienare/ hn̄ skal koma þar iñ/ Styrk
Deut. 2. 3. þu hn̄/ þuiad hn̄ skal vtskipta Arfsøkunne a medal Jsrael. Og ydrer Syner / hueria þier
4. 14 søgdud verda munde eitt Herfang/ og ydrer Syner sem i Dag hafa huerke skyn a goodu nie
Num. 20 jllu/ þeir skulu koma þar iñn/ þeim sømu vil eg giefa þad/ z þeir sklu eignast þad. Eñ
27. 34 þier snued ydur aptur/ og draget til Eydemerkur/ a þann veigiñ til rauda Hafsins.
Num. 24 Þa suørudut þier/ og søgdut til mÿn/ Vier høfum syndgast a mote DROTTNI/ vier G
vilium fara vpp og beriast so sem þad DROTTIN Gud vor hefur boded oss. Þa þier
herklæddud ydur nu/ huer eirn sijnum Herklædum/ og vorud a þui ad draga vpp a Fialled/
þa sagde DROTTIN til mÿn/ Seig þu þeim ad þeir fare ecke/ vpp z beriest ecke helldur/
Þuiad eg er ecke a medal ydar/ so ad þier verded ecke slegner af ydrum Ouinum. Þa eg sag-
da ydr þta/ Villdu þier ecke hlyda mier/ og þier vorud ohlyduger Muñe DROTTINS/
og metnudust/ og drogud vppa Fialled. Þa foru þeir Amoritis vt a mote ydur/ sm̄ biu-
ggu a Fiøllunum/ z elltu ydr/ so sm̄ ad Bÿflugurnar giøra/ z slogu ydur i Seir/ allt til Har-
ma. Þa þier komud nu aptur/ z grietud fyrer DROTTNI/ þa villde DROTTIN
ecke heyra ydra Raust/ og hneigde ecke sijn Eyru til ydar. Suo blifu þier vti Kades i langa
tÿma

II

Num. 31. 22 A snerum vier oss/ og drogum til Eydemerkurinnar/ a þañ veigiñ vt til rau- A
da Hafsins/ so sem þad DROTTEN sagde til mÿn/ og vier drogu̅ i krin-
gum Fialled Seir i langa tÿma. Og DROTTIN sagde til mÿn/ Þier
hafed nog farid i kringum þetta Fiall/ snued ydr i mot Nordrenu. Og biod
Land sona Esau þu Folkenu/ og seig/ Þier skulud ganga i giegnum Landsælfur Brædra yd-
ara sona Esau/ sem bua i Seir/ og þeir munu otta slegner vera fyrer ydur.
Enn taked ydr vel i vakt/ ad þier giøred þeim onguañ Ofrid/ Þuiad eg vil ecke giefa ydur eitt
Gen. 30 Fet af þeirra Lande/ Þuiad Fialled Seir hef eg giefed sonum Esau til eignar. Þier skulud
kaupa Mat af þeim fyrer Peninga til ad eta / og þier skulud kaupa Vatned af þeim fyrer
Peninga til ad drecka. Þuiad DROTTIN Gud þinn hefur blessad þig i øllum þÿnum
Handauerkum/ Honu̅ hefur og hugstæd verid þÿn Reisa/ i giegnum þessa hinu myklu Eyde-
mørku/ og þad eru nu fiorutÿge ar/ og DROTTIN Gud þinn hefur hia þier verid/ suo at
þig brast ecke neitt.

Þa

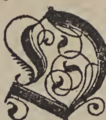
C Þa vier vorum nu farner fram̄ hia Brædrum vorum/sonum Esau/siñ biuggu a Fiallbyg Land þra
dū Seir/ a þeim veigenum ꝥss Sliettlendesins fra Elath ⁊ Ezeongaber/ þa snerum vier oss Moabitis
⁊ geingū þañ veigiñ til Moabitis Eydemerkr. Þa sagde DROTTIN til miñ/Þu skllt
ei giora þm Moabitis neitt skadræde/⁊ strijda ecke vid þa/ Þui eg vil eckert giefa þier af þra
Lāde til eignar/af þui/ad eg hefe giefed sonū Loth Ar til eignar. Þeir Emim hafa i fordū tijd Emim
bued þar iñe/ ꝥ var eitt stort ⁊ sterkt ⁊ Lāgt Folk/ so s̄ þr Enakim/meñ hielldu þa fyre Risa Enakim
lijka s̄ Enakim ⁊ Moabite kolludu þa ⁊ so Emim/ so biuggu ⁊ eiñen fordūdaga i Seir þr Noritar
Noritis/ ⁊ syner Esau i burt drifu þa/ foreyddu þm fyrer sier/⁊ biuggu j þra Stødum/Lijka
sem Jsrael giørde vid þad Land sem þeir eignudust/huert ed DROTTIN gaf þeim.
So taked ydur nu vpp/⁊ fared yfer vm Lækeñ Sared/Og vier forū þar yfer vm. Eñ sa
D tijmen/ þa vier reistū fra Kades Barnea/allt þāgad til er vier komū yfer vm Lækiñ Sared/vo
ru ætian ⁊ tuttugu Aar/ So ꝥ aller Strijdsmeñerner i burt deydu vt i øllū Herbwdunū/so s̄
þad DROTTIN hafde suarid þeim. Þar med var og Hønd DROTTINS a mote
þm/ til ad foreyda þeim vr Herbwdunum/ so ad þeir tyndust aller
Og þa Strijdzmennerner voru aller fallner/so ad þeir deydu nidr a medal Folksins/ þa ka-
lade DROTTIN til miñ og sagde/Þu skallt fara i dag i giegnum Landzælfur þra Mo- Amonita
abitis/i hia Ar/og þu munt koma alla Leid fram̄ hia sonum Amon/ onguañ skada skallt þu Land
þeim giøra/og eige helldur beriast vid þa/Þuiad eg vil onguañ hlut af Lande þeirra Sona Jud. 11
Amon giefa þier til eignar/Þui eg hefe giefed sonum Loth þad/til eignar. Þad er og hall-
ded fyrer eitt Risa Land/þar hafa og eirnen fordum daga Risar innebued/og þeir Amoritis Am̄onitar
E kølludu þa Sam̄esumim. Þad var eitt stort miked og hætt Folk/ so sem Enakim. Og Sam̄esumen
DROTTIN afmade þa fyrer þeim/ ⁊ liet þa eignast ꝥ/so ad þeir biuggu þar inne i þei-
rra Stødum/Lijka sem þad hañ hafde giort vid sonu Esau sem biuggu a Fiallenu Seir/þann
tijd hañ i eydelagde þa Noriteos fyrer þeim/ og liet þa eignast þad / suo ad þeir biuggu j þeir-
ra Stødum/allt til þessa dags. Og þr Caphtorim drogu vt fra Caphtor/⁊ i eydeløgdu þa
Auim/sem biuggu i Hazerim allt til Gaza/⁊ biuggu so þar i þeirra Stødum.
Hafed ydr af stad/og dragied yfer vm Lækiñ Arnon/Sia þu/eg hefe giefed Sihon Kon-
ginn þeirra Amoritis til Hesbon i þijnar hendr mz hañs Lande. Tak nu til vnder þig ad
leggia og eig Bardaga vid hañ/ J dag vil eg vpphefia/ad allar Þioder vnder øllum Him-
nenū/skulu hrædast og skielfast fyrˢ ydr/ad nær þær heyra ydar gieted/þa sklu þær fa Hræd
slu og Ku ijda fyrer ydar komu.
F Þa senda eg bod wr Austan verdre Eydemørkinne til Sihon Kongsinns i Hesbon/med Sihon
fridsamligum Ordum/og liet seigia honum/Eg vil draga i giegnum þitt Land/og þar s̄ veg- Num. 21.20
uriñ er/þar vil eg ganga/ ⁊ vijkia huerke til hægre handar nie vinstre vt af veigenū. Mat
skalltu selia mier ad eta fyrer Peninga/⁊ Vatn skallt þu giefa mier at drecka fyrˢ Peninga/
Eg vil ecke vtan ganga þar a fæte j giegnum/lijka sem Syner Esau þeir ed bua i Seir haf-
a giørt vid mig/og þeir Moabitis sem bwa i Ar/Þangad til ad eg kiem̄ yfer vm Jordan/ i ꝥ
Land sem DROTTIN Gud vor mun giefa oss.
Enn Sihon Kongurinn i Hesbon villde ecke leyfa oss ad draga þar i giegnū/Þuiad DR- Num. 21
OTTIN Gud þinn forherte hañs Sinne/og forblindade hañs Hiarta/vppa þad ad hañ villde Num. 21
giefa hañ i þijnar Hendr/so s̄ ad nu siae þier i dag. Og DROTTIN sagde til miñ/Sia Deut. 29
þu/eg hefe byriad ad giefa vpp fyrer þier Sihon og hañs Land/ tak þu til ad eignast og vnder
þig ad leggia hañs Land. Og Sihon dro vt i mot oss mz allt sitt Folk/til ad strijda i Jahza.
G Enn DROTTIN Gud vor yfer gaf oss hañ/so ad vier sloum hañ og hañs Sonu og allt hañs
Folk.
Þa vnnum vier þann sama tijma alla hañs stade/og foreyddum alla stade/bæde menn Ko-
nur og Børn/og lietum eckert epter lifa/ vtan Fienaden huern vier tokum til vor/ ⁊ Herfan-
ged wr Stødunum/og Kauptununum sem vier høfdū vnned/i fra Aroer/s̄ liggr vid Strøn-
dena hia lækuum Arnon/og i fra þeim Stadnum vid Vatned/inn til Gilead/Þar var ⁊ ein-
ginn sa Stadr sem kunne ad veria sig fyrer oss/DROTTIN Gud vor gaf þa alla vnder
oss. Vtan þad eina/ ad þu matter ecke koma i Land þeirra Amon sona/ og til ongra þra
siñ liggia vid Læken Jabeck/eige helldr til Stadanna i Fiallbygdunum/nie til nockra þeirra
sem DROTTIN Gud hafde fyrerboded oss.

III.

Oñ Og viᵉ

Tuö Kongarike/Sihon og Ogs yperuñen af Israels Sonum

Num. 21
Deut. 29
Og
Deut. 20

OG vier ſnerum oſſ/og forum vpp þadan þañ veg ſem liggꝛ til Baſan. Þa A
dro Og Konguriñ af Baſan vt i mote oſſ/ mz allt ſitt Folk/til Bardaga hia
Edrei. Enn DROTTIN ſagde til mijn/Vert ohræddꝛ fyrer honum/Þui
ad eg hefe giefed hñ og allt hñs Folk/z hñs Land i þinar hendꝛ/Og þu ſkallt
giøra vid hñ lijka ſm̃ þu giørder vid Sihon Amorita Kong/ſm̃ bio i Hesbon.
So gaf DROTTIN Gud vor eiñen Og Kongiñ af Baſan i vorar Hen-
dur/mz øllu hñs Folke/ſo ad vier ſloum hñ/þangad til ad þar var eingiñ epter.
Þa yfer vnnum vier þann ſama tijma allar hñs Borger/og þar var eingiñ ſa Stadꝛ ad
vier tokum eige fra honum/Sextijge Borger/ allt þad Hieradit Argob i Kongarijkenu Og i
Baſan. Aller þeſſer Stader voru rambygder mz hꜳfum Mwrueggium/Borgarhlidum/ z
Slagbrøndum/Fyrer vtan mørg ønnur Kauptun/ſem ecke voru Mwruegger vm krijng/Og
vier foreyddum þa/lijka ſo ſem vier giørdum vid Sihon Kongiñ af Hesbon. Alla Stadena
foreyddum vier/bæde mønnum Konum og Børnum/ Eñ allt Kuikfied z Herfanged ſem var i
Stædunum drogum vier vnder oſſ.

Sirion

So tokum vier i þann tijma Landed/af hende þeirra tueggia Amoritis Konga/þſſumeig- B
inn Jordanar/allt i fra þeim Læknum Arnon/iñ til Fiallſins Hermon/huert ed Sidonitis ka-
lla Sirion/ Eñ þeir Amorei kalla þat Senir. Alla Stadena a Sliettlendenu/z gieruallt
Gilead/og allt Baſan/ jñ til Salka z Edrei / þa Stadena i Og Kongs Rijke af Baſan.

Ogs Sæng niu alna løng

Þuiad Kongurinn Og af Baſan var nu eñ epterblifeñ af Riſunũ/Sia þu/ hñs Jarnſæng
er hier i Rabbath hia ſonum Amon/niu Alna løng/og fiogra ælna breid/ epter Kalmanns
Alin.

Arfaſkipte þeirra Kynkuijſla Ruben og Gad/ og halfrar ættar Manaſſes
Riſaland
Nauot Jair

Og vier løgdum þad Land vnder oſſ þann ſama tijma/i fra Aroer/ſem liggꝛ hia Læknum
Arnon. Og eg gaf Ruben og Gad þad halfa Fialled Gilead/med ſijnum Stædum. Og
þui halfu Manaſſes Slekte gaf eg þa adra helftena af Gilead/z allt Konga Rijked Og af
Baſan/og gioruallt Heraded Argob/z allt Baſan/þad kallaſt Riſaland. Jair ſon Man-
aſſes tok allt Hieradid Argob inn/til Geſſuri/og Maachati Landamerkia/z hñ kallade Ba-
ſan epter ſijnu nafne Hauoth Jair/allt til þeſſa Dags. Eñ Machir gaf eg Gilead. Og
þeim af Ruben og Gad gaf eg eiñ partiñ af ſama Lande Gilead/inn til Lækiarins Arnon/
mitt i Lækiñ ſem Landamerked er/og allt inn til þeſſ Lækiarins Jabok/ ſem er Landamerke ſo-
na Amon. Þar mz ſliettu Vellerner og Jordan(ſem er Landamerked)fra Cinereth inn til
Siafarins hia Sliettlendenu/ſem er/ſa ſallte Sioriñ/ nedanvt hia þui Fiallenu Piſga/mote C
Auſtrenu.
Eg baud ydur þañ ſama tijd/z ſagde/DROTTIN Gud ydar hefur giefed ydꝛ þta Lãd
til eignar/Af þui draged nu herklædder frame fyre ydar Brædrum Jſraels Sonum/ ſo mar-
ger ſem fæter eru i Strijd ad fara/ fyrer vtan ydar Hwsfreyiur/ Børn og Fienad(Þuiad eg
veit ad þier hafed miked Kuikfie)þad lꜳtid blijfa i ydrum Stædum / þeim ſem eg hefe giefed
ydur. Þangad til ad DROTTIN hñ kiemur ydar Brædrum til Huijldar ſo ſem ydꝛ/ſo at
þeir meigi og eignaſt þad Land ſem DROTTIN Gud ydar mun giefa þeim hinumeigiñ
Jordanar/Þa ſkulu þier ſnua aptur/ huer til ſinnar Eignar/ ſem eg hefe giefed ydꝛ.

Joſua
Num. 17

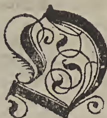
Og eg baud Joſua þann ſama tijma/ z ſagde/ Þijn Augu hafa ſied allt huad DROT-
TIN hefur giørt þeſſum tueimur Kongunum/ſo mun og DROTTIN giøra vid øll þau
Konga Rijke/ſm̃ þu dregꝛ til. Vert ecke hræddur fyre þm/Þuiad DROTTIN Gud ydar
ſtrijder fyrer ydꝛ.

Deut. 3
Num. 27
Deut. 31
Num. 34
Joſ. 14

Og eg bad DROTTIN þañ ſama tijma og ſagde/DROTteñ/DROTteñ/þu hef- D
ur vppbyriad ad ſyna þijnum Þienara þina Dyrd/ og þijna øfluga hønd / Þui huer er ſa
nockꝛ Gud a Himne og Jørdu/ ſ kuñe ad giøra epter þijnum verkũ z Maktar vellde? Lꜳt
þu mig fara/ og ſia þad goda Landed hinumeigin Jordanar/þad goda Fialled og Libanon.
Eñ DROTTIN var reidꝛ vid mig fyre ydar ſkulld/z bænheyrde mig ecke/ Helldꝛ ſagde hñ
til mijn/Lꜳt þ ſo nægia/ſeig þu mier þar ecke meira vt af. Stijg þu vppa hædernar Fiallſ-
ins Piſga/og vpplypt þijnum Augum mot Veſtrenu/og mot Nordrenu/og mot Sudrenu/og
mot Auſtrenu/z ſia þad mz Augunum/Þui þu ſkallt ecke ganga yfer þeſſa Jordan. Helldꝛ
ſkipa þu Joſua/ad hñ ſie Hrauſtur og Oefadꝛ/Þuiad hñ ſkal ganga fyrer þeſſu Folkenu yfer
vm Jordan/og ſkal vtſkipta mz þeim þui Landenu/ſm̃ þu ſkallt ſia. Og ſo vorum vier i þm
Dalnum giegnt [a] Hwſenu Peor

[a] Kirkiu edꝛ Muſtere

IIII.

A G heyr þu nu Israel þau Bodord og Riettinde sem eg kienne ydr/ at þier giø-
red þau/ So þier meiged lifa/ z eignast þat Landed sem DROTTJN Gud
Fedra ydra mun giefa ydur. Þier skulud onguu auka vid það sem eg byd yd-
ur/ z ecke neitt taka þar j fra/ Vppa pad ad þier meiged vardueita Bodord-
en DROTTJNS Gudz yduars/ þau sem eg byd ydr. Ydar Augu hafa
sied huad DROTTJN hefur giort i mot þm BaalPeor/ Þui DROT-
TJN Gud þinn hefur foreytt øllum þeim a medal ydar sem epterfylgdu BaalPeor. Eñ
þier sem adhylltust DROTTJN ydarn Gud/ lifed eñ nu aller saman þeñan Dag. Sia-
ed eg hefe kient ydr Bodord og Riettinde/ so sem pad DROTTJN Gud miñ hefur boded
mier/ ad þier skylldut giøra lijka so i Landenu/ þar þier munut inn koma/ til ad eignast pad.
So hallded pad nu og giøred pad/ Þui pad er ydar Viska og Skilningr fyrer øllu Folke/
nær ed þeir heyra øll þesse Bodord/ at þeir munu seigia/ Nei/ huersu Vijser z Skynsamer meñ
eru þ/ og eitt dyrdligt Folk. Þui huar er so dyrdligt Folk/ hueriu ad Guderner hafa so nalæ-
ger verid/ suo sem pad DROTTJN Gud vor/ suo opt sem vier akøllum hñ? Og huar er
eitt suo mikelshattar Folk/ pad er hafe so riettferduga Setninga z Bodord/ s allt þetta Løg-
malid er/ pad sem eg legg i Dag fram fyrer ydur.

Moses aminner Israel ad heyra og ad vardueita Gudz Løgmal

Baal Peor

B Tak þier nu vara/ z vardueit þijna Sælu vel/ so ad þu forgleymer ecke þm giørningum/
sem þijn Augu hafa sied/ og pad þeir lijde þier ecke vr Miñe/ vm alla Lijfdaga þijna. Og
þu skallt kunngiøra þijnum Børnum og Barnabørnum/ af þeim Deigenum/ þa þu stodst
fyr DROTTNJ þinū Gude/ i hia Fiallenu Horeb/ þa er DROTTJN sagde til min/
Samansafna þu Folkenu til mijn/ suo eg læte þa heyra mijn Ord / og lære ad ottast mig vm
alla æfe sem þeir lifa a Jørdu/ og ad þeir kienne pad Børnum sijnum.
Og þier geingud þar fram/ og stodut hia nedan verdu Fiallenu/ og Fialled pad logade allt
mitt vpp i Himineñ/ og þar var Myrkur/ Sky z Dimā. Og DROTTJN talade vid yd-
ur/ mitt vr Elldenum/ Raustena hñs Orda heyrdu þier/ enn ongua Mynd sau þier þar vtan
Raustena. Og hñ kunngiørde ydur sinn Sattmala/ huern ed hñ baud ydr ad giøra/ Einkū/
s voru þau tiu Orden/ z hñ skrifade þau vpp a tuø Steinspiolld. Og DROTTJN baud
mier þann sama tijma/ ad eg skyllde læra ydr Bodord og Riettinde/ suo ad þier skylldut giøra
þar epter/ i þui Landenu huert ad þier munud eignast.

Gudz verk skulu menn æpinliga lofa
Exod. 9
Exod. 18

C So vardueited nu vel ydar Sæler/ Þuiad þier hafed ongua Mynd sied a þeim Deige/ þa
ed DROTTJN talade vid ydr vr Elldenū vpp a Fiallenu Horeb. So at þier skylldud ec-
ke fordiarfa ydr/ og giøra ydr nockra Likneskiu sem alijk være nockrum Kallmañe/ edr Kuiñu/
edr Kuikfienade a Jørdu/ edur Fuglunum i Loptenu/ elligar Skridormum a Jørduñe/ edur
Fiskunum i Vatnenu vnder Jørdunne. Og at þu ecke vpplypter þijnū Augum i mot Him-
nenum/ og alijter ecke Solena/ og Tunglit/ og Stiørnuñar/ edur allañ Her Himinsins/ ad
þu faller fra mier og tilbidier pad og þioner þeim/ huad at DROTTJN Gud þinn hefur
skickad øllu Folke vnder øllum Himnenum.
Enn ydr hefur DROTTJN medteked/ og vtleitt ydr af þeim Jarnofnenum/ vr Egip-
talande/ So at þier skylldut vera hñs Erfdafolk/ so sem at þat er nu i Dag. Og DROT-
TJN vard Reidur vid mig/ fyrer ydars giernings saker/ og soor / þat ecke skyllda eg ganga
yfer vm Jordan/ og ecke helldr koma i þat goda Landit sem DROTTJN þinn Gud mun
giefa þier til Arftøku/ Helldr hlyt eg at deyia i þessu Lande/ og ganga ecke yfer vm Jordan/
Eñ þier munud ganga þar yfer vm/ og eignast þat goda Landet.

Likneske fyrer boden ad giøra og tilbidia
Exod. 20

Israel Gudz Erfdar Lydr
Deut. 1. 3
Num. 20
Deut. 34

D So vared ydr nu vid þui/ at þier forgleymit ecke Sattmalanum DROTTNJS Gudz
ydars/ þm sē hñ hefur giort vid ydr/ Og giøred ecke Likneskiu epter nockri Mynd/ suo sem þ
DROTTJN Gud þinn hefur bodet. Þuiat DROTTJN Gud þinn er eiñ foreydande
Elldr/ og eiñ Vandlætur Gud.
Nær þier alit nu Børn og Barnabørn/ og buit i Landenu/ og þier fordiarfed ydr/ z giørit
ydr Likneskiur epter einhuꝛe Mynd/ so at þier giøred jlla fyrer DROTTNJ Gude ydrū/
og reited hann til Reide. Þa kalla eg i Dag Himen og Jørd til Vitnisburdar yfer ydur.
Þier skulut snarliga foreydast i burt vr þui Landenu/ sē þier fared nu til/ yf vm Jordan/ at
eignast/. Þier skulud ecke leinge bua þar iñe/ helldr skulu þier blijfa i eyde lagder. Og DR-
OTTJN mun i sundurdreifa ydr a medal Þiodaña/ so ad þier skulud blijfa eiñ lijtilshatt-
ar flockur

Ebre. 12

Nofaner

vid Jsrael — ar Flockz a medal Heidingianna/til huerra ad DROTTJN mun i burt dreifa ydr. Þar
muntu þiona þeim Skwrgodū/ sem giørd eru mz maña høndum/ af Trie/Stockum z Stei-
Fyrerheit — num/sem huerke kunna ad sia nie heyra/eta nie drecka.

Enn nær ed þu leitar þa DROTTJNS Guds þíñs/Þa skalltu finna hñ/ef þu leitar E
hñs af øllu þíñu Hiarta/og af allre þinne Sælu. Nær ed þu fær þa Hrygdar Angist/ og
aller þesser hluter koma yfer þig a þeim sijdustum Døgum/þa skalltu snua þier aptr til DR-
OTTJNS Gudz þíñs/og hlyda hñs Raust. Þuiad DROTTJN Gud þinn er eiñ
Myskunsamur Gud/Hñ mun ecke yfergiefa nie fordiarfa þig/hñ mun z ecke forgleyma þm
Sattmala/sem hñ soor Fedrum þíñum.

Gudz Vel-giörningar sem hñ hefur veitt Jsrael — Spyr þu ad hiñe fyrre æfinne/ad þeim sm̄ fyrer þier hafa verid/i fra þm Deige ed Gud
skapade Mañinn a Jørdena/i fra einu Takmarkenu til aññars vnder Himnenum/Huert ad
þar hefur nockurn tijma skied so merkeligr hlutur/edur hafe slijkt fyrre heyrt verid / Ad nock-
urt Folk hafe heyrt Gudz Rødd tala af Elldinum/so sem ad þu hefur heyrt/og life þo samt?
Exod. 19 — Eda huert Gud hefur farid þess nockurn tijma a leit / ad ganga inn z taka ad sier eitt Folk/
mitt a medal Þiodanna / fyrer Freistaner/ fyrer stor Takn og Dasemdar Giørninga/fyrer
Strijd og fyrer volldug hønd/og fyrer eiñ vtþandañ Armlegg/ z fyrer so ogurliga giørnin-
† ydar vegna — ga/so sem þad DROTTJN Gud ydar hefur giort þad allt saman † fyrer ydr i Egiptalā-
de fyrer ydar Augum?

Þetta hefur þu sied/so ad þu skallt vita/ad DROTTJN er alleina Gud/ z eingiñ añ- F
ar. Hñ hefur lætid þig heyra sijna Raust af Himne/ad hñ villde tytta þig/ Og hñ hefur
læted þig sia sinn hinn mykla Elld a Jørdu/og þu hefur heyrt hñs Ord af Elldinū/ Af þui
Exod. 13 — ad hñ elskade þíña Fedr/og vtualde þeirra Sæde epter þa. Og hñ vtleidde þig af Egipta-
lande mz sinne Augsyn/og fyrer sinn stora Krapt/Ad hñ villde vtdrijfa fyrer þier stort Folk/z
sterkare enn þu ert/Og innleida þig/ad giefa þier þeirra Land til Arftøku/ suo sem ad nu til
stendr a þessum Deige.

Exod. 26 — Suo skallt þu nu þad vita/og hugleida þat vel i þíñu Hiarta/ad DROTTJN er einn
Eiñ Gud — Gud/bæde a Himnum vppe/ z a Jørdu nidre/og eingiñ añar. Ad þu vardueiter hñs Laga-
setninga z Bodord/sem eg byd þier i dag/So skal þat ganga þier vel og þíñum Børnū ept-
er þig/so ad þu meiger leinge lifa i þui Landenu sem DROTTJN Gud þinn giefur þier
æfinliga.

Þa fraskilde Moses þria Stade hinumeigin Jordanar/i mot Austrenu/Ad sa sem ofyrer
syniu slær sinn Naunga i Hel/skyllde flyia þangad/ef ad hñ var ecke Ouinur hñs adr fyrre/ G
Þrijr Frelsis stader — þa mætte hañ flyia til einshuers þessara Stada/og hallda so sijnu Lijfe. Sem ad var Be-
Num. 35 — zer i Eydemørkunne a sliettlendinu a medal Kynþættar Ruben/og Ramoth i Gilead/sm̄ lig-
Deut. 19 — gur i ættleifd Gad/og Golan vti Basan i Manasses ættiord.
Josu. 20 — Þetta er þad Løgmaled/sm̄ Moses framsette fyrer Jsraels Sonu/Þad er sa Vitnisbur-
durinn/Bodorden/og Riettinden/sem Moses sagde til Jsraels Sona / þa þeir voru vtfar-
ner af Egiptalande/hinu meigen Jordanar/ i Dalnum giegnt Hwse Peor/ i Lande Sihon
Kongsins þeirra Amoritis sem sat i Hesbon/huern ed Moses og Jsraels syner slogu/þa er þr
voru vtkomner af Egiptalande/og eignudust so hñs Land. Og so lijka þad Landed Kong
sins Og af Basan/þeirra tueggia Kongaña Amoritis/s voru hinumeigen Jordanar/ i mot
Austrenu/i fra Aroer sem liggr vid Lækiarbackañ Arnon/allt inn til Fiallsins Sion/ þad er
Hermon. Og allt þad Sliettlendit hinumeigen Jordanar mot Austrenu/ og iñ til Siafar-
ins a þui vnderlendenu/allt ad Fiallenu Pisga.

V.

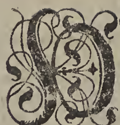

Og Moses kallade allañ Jsraels Lyd/og sagde til þeirra/Heyr þu Jsrael þau A
Bodord og Riettinde sem eg tala i Dag fyrer ydar Eyrum/læred þau z hall
ded þau/so ad þier giored þar epter. DROTTJN Gud vor giørde eirn
Exod. 19 — Sattmala vid oss i Horeb/og hñ hafde ecke giort þennan Sattmala vid vora
Forfedur/helldur vid oss/sem hier erum aller lifande til a þessum deige. Hañ
talade vid oss fra Auglite til Auglites vr Elldenum vppa Fiallenu. Eg stod
þann sama tijma a millum DROTTJNS og ydar/ad eg skyllda kuñgiora ydur Ord
DRO-

DROTTINS/Þuiad þier vorud hrædder fyrer Elldenum/og geingud ecke vppa Fialled/
og hñ sagde.
Eg er DROTTIN Gud þinn/ s̃ vtleidde þig af Egiptalande/ af Þrældomshwsenu/ X Bodorden
Þu skalli ecke hafa annarliga Gude fyrer mier. Þu skallt ongua Likneskiu giora þier ept- Exod. 20
er neiñe Mynd/huerke a Himnum vppe/nie a Jordu nidre/eige helldr i Vatnenu vnder Jør- Leuit. 26
dunne/Þu skallt huerke tilbidia þad og eige dyrka þad. Þuiad eg er DROTTIN Gud
þinn/eiñ vandlætur Gud/vitiande Ráglætis Fedraña a Sonunum i þañ þridia ⁊ fiorda ætt-
legg/þeirra sem mig hata/Og eg audsyne Myskunseme vid margar Þusunder þeim sem mig
elska og mijn Bodord vardueita.
B Þu skallt ecke leggia nafn DROTTINS Gudz þijns vid Hiegoma/Þuiad DROT Exod. 20
TIN mun ecke þañ ohegndañ læta/sm̃ hañs nafn leggur vid Hiegoma. Leuit. 19
Þu skallt hallda Þuottdageñ/so þu helger hñ/ So sm̃ þad DROTTIN Gud þiñ he- Math. 5
fur boded þier. Sex Daga skallt þu erfida/⁊ giøra allañ þiñ Verknad. Eñ sa siøũde Da- Gen. 12
guriñ er DROTTINS Gudz þijns Þuottdagur/Þa skalltu ecke neitt Erfide fremia/ ec- Ebre. 4
ke helldr Sonur þinn/eige helldr Dotter þijn/ecke helldr þinn Þionustumadr/ ⁊ eige þijn þio- Exod. 20
nustukuiña/eige þiñ Vxe/og eige þinn Asne/og eige helldur nockur af þijnum Gripum/⁊ ei-
ge helldur hinn Framande sem ad er jnnañ þinna Borgarhlida/So ad þiñ Þionustumadr/
og þijn Ambatt meige huijla sig/lijka sem þu. Þuiad þier skal til hugar koma/ad þu hefur
og verid eiñ Þionustumadr i Egiptalande/og DROTTIN Gud þiñ leidde þig vt þadan/
mz volldugre Hønd og vtrietttum Armlegg. Þar fyrer hefur DROTTIN Gud þiñ bod-
ed þier/ ad þu skyllder hallda Þuottdageñ.
Þu skallt heidra Fødur þinn og Modr þijna/So sem þad DROTTIN Gud þiñ hefur Exod. 30
boded þier/So ad þu kuñer leinge ad lifa/og at þat meige þier vel ganga i Landenu/þui sm̃ Math. 5
DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier. Ephe. 6
Þu skallt ecke i hel slæ. Math. 5
C Þu skallt ecke Hordom dryia
Þu skallt ecke stela.
Þu skallt ecke Liuguitne mæla a mote Naunga þijnũ.
Þu skallt ecke girnast a Hwsfreyiu Naunga þijns.
Þu skallt ecke girnast a þijns Naunga Hus/Akur/Þionustumañ/Þionustukuiñu/Vxa/ Rom. 7. 13
Asna/nie neitt þad sem hñ a.
Þesse eru þau Ord sem DROTTIN talade til alls Mañfiølda yduars/a Fiallenu/vr
Elldenum/Skyenu og Myrkrenu/mz hærre Raust/Og jok þar onguu vid/og skrifade þau a
tuær Steintoblur/⁊ fieck mier þær. Exod. 20
Eñ þa þier heyrdud Roddena af dim̃uñe/⁊ Fialled brañ i Elldzloga/geingu þier til mijn/
aller þeir enu ædstu menn yduara Kynkuijsla/og ydrer Olldungar/og søgdud/Sia þu/DR-
OTTIN Gud vor hefur læted oss sia sijna Dyrd/ ⁊ sitt Tignar vellde/⁊ vier heyrdum hñs
raust af Elldenum. Vier saum i Dag/ad Gud talar vid Meñina/ og þeir hallda þo lijfe- Gudz Raudd
nu/Og huar fyrer skulum vier nu deyia/so þad þesse hinn mykle Elldur skle nu foreyda oss? hrædelig
D Ef ad vier heyrũ nu leingur Raustena DROTTINS Gudz vors/þa deyum vier. Þui
huad er allt Holld þess/ad þat kunne ad heyra Raust lifanda Gudz tala af Elldenum/so sem
vier/og hallda þo lijfenu? Gack þu fram̃/⁊ heyr allt huad DROTTIN Gud vor seiger/
og seig þu oss þad/vier viliũ heyra og giøra þ/ allt huad DROTTIN Gud vor talar vid
þig.
Þa DROTTIN heyrde ydar Ord/sem þier tøludud vid mig/sagde hñ til mijn/Eg he-
fe heyrt Ord þssa Folks/sem þ talade til þijn/Þad er allt gott huad þr hafa talad. Være so
vel/ad þr hefdu soddan hiarta til ad ottast mig/ ⁊ ad vardueita øll mijn Bodord/vm alla þra
lijfdaga/So ad þm mætte þad vel ganga/og þeirra Børnum eilijfliganna. Gack þu burt ⁊
seig þu þeim/Ganged heim i ydar Landtiølld. Enn þu skallt standa hier fyrer mier/ suo at
eg seige þier alla þa Lagasetninga/Bodord og Riettinde sem þu skallt kieña þm/suo ad þeir
giøre þar epter/ i Landenu sm̃ eg mun giefa þeim ad eignast.
So halldet þad og giored þat/lijka sem DROTTIN Gud ydar hefur boded ydr/ ⁊ vijk-
ed huerke til hægre nie til vinstre handar. Helldr gangid i øllum þeim Vegum/sem DRO-
TTIN Gud ydar hefur boded ydr/ Suo ad þier meiged lifa/ og vel vegna/ og lifa leinge
i þui Landenu sem þier skulud eignast.

Vtlegging
hins fyrsta
Bodordsins

VI.

Esse eru þau Løgen og Bodorden/ og Riettindin/ sm̄ DROTTIN Gud A
ydar hefur bodet at þier skulud læra/ og giøra þau i þui Landenu/ sem þier
nu innfared til ad eignast. Ad þu skallt ottast DROTTIN Gud þiñ/og
hallda øll hñs Riettinde og Bodord/þau sm̄ ad eg byd þier/ Bæde þu & þÿn
Børn/og þÿn Barnabørn/vm alla ydra Lÿfdaga/So at þier meiged leinge
lifa. Og þu Israel skllt heyra og vardueita þetta/og giøra þar epter/So
ad þier gange vel/og meiger so fiølgast myklu meir/suo sem þad DROTTIN Gud Fedra
þinna hefur lofat þier þui Lande/sem Miolk og Hunang jnneflytur.

Deut. 11
Gudz Ord skulu menn idka iapnliga
a (Bryna) Idka þad/og opt lesa/so ad ryðge þat nie myglе/nie falle a þad/helldr ad þad sie iapnan i Hugskotenu og Munnenum/nytt og skiært/Þuiad þess meir sem menn handtiera Gudz Ord/þess skæra og skiærara werdur þad/Enn huar þad ecke idkast/þar gleyma menn þui iapnsnart/ og þar missir þad sin Krapt

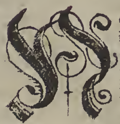
Heyr þu Israel/DROTTIN Gud vor er eiñ DROTTIN. Þu skllt elska DRO-
OTTIN Gud þinn af øllu þÿnu Hiarta/af allre Ønd þiñe/og af øllum þÿnum formæt-
te. Og þesse Ord sem eg byd þier i Dag/skallt þu rotfesta i Hiarta þÿnu/ & þu skllt a bry-
na þau alltiafnt fyrer Børnum þÿnum/og ræda vm þau/nær ed þu situr i þÿnu Hwse/ & nær B
ed þu geingur vm fariñ veg/nær ed þu leggr þig nidr/& stendr vpp. Og þu skallt binda þau
til merkis a þÿna Hønd/og þau skulu vera þier miñingarteikn fyrer þÿnum Augum/Og þu
skllt skrifa þau vpp yfer Gættū og Dyrū þÿns Heimilis.
Nær ed DROTTIN Gud þiñ leider þig iñ i þad Landit/ sem hñ hefur suared þÿnum
Forfedrum Abraham/Isaac/& Jacob/ad giefa þier stora og agiæta Stade/ hueria ed þu he-
fur ecke vppbygt/og Hwsen full mz allshattud Audæfe/þau sem þu hefur þo ecke vppfyllt/
og vthøggna Bruña þa sm̄þu hefur ecke vthøgguid/ og Víngarda/og Oliugarda þa s̄ þu
hefur ecke plantad/so at þu eter og verder mettur/Þa vara þig vid þui/at þu forgleymer ecke
DROTTNI/þeim sem vtleidde þig af Egiptalande/af Þrældomshwsenu. Helldr sklltu C
ottast DROTTIN Gud þinn/og þiona honum/og sueria vid hñs Nafn. Og þu skallt
ecke epterfylgia annarligum Gudum þess Folksins sem kringum þig er. Þuiat DROTT-
IN Gud þinn er eiñ vandlætur Gud/ a medal þÿn/So at Reide DROTTINS Gudz
þÿns vppæsist ecke yfer þier/& afmae þig af Jordu.

Exod. 17
Num. 2
Math. 4
Luc. 4
Gudz Ord sk leggia fyrer Vngdominn

Þier sklud ecke freista DROTTINS Gudz ydars/suo s̄ at þier freistudut hñs i Ma-
ssa/Helldr skulu þier hallda Bodord DROTTINS Gudz yduars/& Vitnisburde/ & hñs
Riettinde/þau sem hñ hefur boded/So at þu giører þat huad gott & Riettuÿst er fyrer Aug-
lite DROTTINS/So at þier meige vel vegna/og at þu meiger innfara/ og eignast þat
goda Landet/huert ed DROTTIN hefur suared þÿnum Forfedrum/ at hañ skule vtdrÿfa
alla þÿna Ouine fyrer þier/so sem þ DROTTIN hefur sagt.
Nær ed Sonur þinn spyr þig nu at i Dag eda a Morgun/og seiger/Huada Vitnisburd- D
um/Bodordum og Riettindum er þat sem DROTTIN Gud vor hefur bodet ydr? Þa
skllt þu seigia til Sonar þÿns/Vier vorum Þrælar Pharaonis i Egiptalande/og DROT-
TIN hñ vtleidde oss af Egiptalande mz Volldugre Hønd/og DROTTIN giørde furdu
mykel & hrædelig Vndr/og Stormerke yfer Egiptalande og Pharao/og øllu hñs Heimkyñe/
fyrer vorum Augum. Og hñ leidde oss vt þadan/So at hñ innleidde oss/og giæfe oss þ Land
sem hñ hafde suared Forfedrum vorum. Og DROTTIN hefur bodit oss at giøra epter
øllum þessum Riettindum/ at vier skulum ottast DROTTIN Gud vorn/So at oss gange
vel alla vora Lÿfdaga/so sem ad þat geingur nu þennan Dag. Og þat sk vera vort Riett-
læte fyrer DROTTNI vorum Gude/ ef at vier høllдum og giørum øll þesse Bodord/sem
hann hefur bodit oss.

VII.

Exod. 23
Num. 21
Jos. 24
Exod. 15. 25

Ner ed DROTTIN Gud þinn iñleider þig i Landed i huert ad þu skllt inn A
koma ad eignast þat/og vt drÿfur fyrer þier margar Þioder/sem eru þr He-
thiter/Girgositer/Amoriter/ Cananiter/Pheresiter/Heuiter/& Jebusiter/sio
Þioder sm̄ eru stærre & sterkare eñ þu ert. Og nær ed DROTTIN Gud
þinn ofurgiefur þier þær/so at þu slær þær/Þa skllt þu foreyda þeim/ ad
þu giører onguañ Sattmala vid þær/eige helldr audsyner þm nockra Náad.

Skurgodadyrkan fyrerboden

Þu skallt onguar Mægder giøra vid þær/Þu skallt ecke giefa þra Sonū ydrar Dætr/ & þra
Dætr skulu þier ecke taka til handa ydrū Sonū. Þuiat þær koma ydrum Sonū til ad falla
fra

fra mier/ad þeir þione annarligum Gudum/So ad þa blyfe Reide DROTTINS vpp huött yfer ydr/og afmae ydr skiotligana.

B Helldr skulu þier giora so vidur þa/Þeirra † Alltare skulu þier nidurbriota/þra St oder i sundur sla/þeirra Lunda afhøggua/z þeirra Skwrgod i Ellde brena/Þuiat þu ert DROTTNI þynum Gude eitt heilagt Folk. Og DROTTIN Gud þinn hefur vtualit þig til Folks syns Eigindoms/ vt af ollu Folke þui s er a Jordu. Ecke hefur DROTTIN medteked og vtualed ydr fyrer þ/ ad þier værut meire hattar enn allar adrar Þioder/ Þui þu ert hin minsta medal allra Þioda. Helldr af þui/at hn hefur elskat ydr/og þat hn hiellde sin Eid sem hn hafde suaret ydar Forfedrum/þa hefur hn vtleitt ydur mz volldugre Hønd/z frelsad þig vt af þui Þrældomshwse/af Pharaonis hwse/Kongsins af Egiptalande.

† Stalla
Exod. 19
Jsrael vtualinn eignar Lydur

So skallt þu nu vita/þat DROTTIN Gud þin er ein Gud/ein Trufastur Gud / sem helldur Sattmala og Myskunseme i þusund Lidu/vidr þa/sem hn elska og hns Bodord vardueita. Og endurgielldr þeim sem hn hata/fyrer synu Auglite/so at hn fyrerfare þeim/ z hn forsomar ecke at endurgiallda þeim fyrer synu Auglite/sem hn ad hatre hafa. So vardueittu nu þau Bodorden/þa Lagasetninga/ og Riettinde/ sem eg byd þier i Dag /ad þu giorer þar epter.

Fyrerheit
Exod. 20. 34
Deut. 4

C Og nær ed þier heyred þessa Lögmals setningana/og hallded þa/og giored þar epter/Þa mun og DROTTIN Gud þinn hallda þann Sattmala z Myskunseme/ sm hn hefur suarid þynum Forfedrum/z hn mun elska blessa/ z margfallda þig. Og hn mun bleza þin lyfsins Auoxt/og þann Auoxtenn þyns Landz/þitt Korn/þitt Vyn og Vidsmier/ Auoxtin þina Kua/z þann Auoxtin af þynu Kuikfie/i þui Landenu sm hn hefur suarit Forfedrum þynum/ ad giefa þier. Þu munt blessadr vera yfer allt Folk/Þar sk eingin vera vfriosamligr a mzal þyn/z eige helldr a medal þyns Fienadar. DROTTIN mun i burt taka fra þier allann Siukdom/og leggia onguann vondann Egiptskann Kranklleika a þig/sem ad þu veist vel/ z hn mun leggia hn vppa alla þyna Natursmenn. Þu skallt vppsuelgia allt þat Folk/s DROTTIN Gud þin mun giefa þier. Þu skallt ecke vægia þui/og ecke þiona þeirra Gudu/ þuiat þat mun þier verda til einnrar Tælsnoru

Exod. 33
Leuit. 26
Deut. 28

Enn ef at þu seiger i þynu Hiarta/Þetta Folk er fleira enn eg er/Huernen kann eg at vtdryfa þad? Þa vert ecke hrædd fyrer þeim. Hugsa þu huad Gud þin hefur giort Pharao z øllum Egiptalands monnum/fyrer þær myklu freistaner/sem þu sast mz Augunum/ z fyrer þau Takn og Stormerke/huernen þad DROTTIN Gud þin vtleidde þig mz volldugre Hønd/og vtriettum Armlegg. So mun og DROTTIN Gud þin giora øllu þui Folke sem þu ert hrædd vid.

D Og DROTTIN Gud þinn mun senda † Meinkindr a mzal þeirra/þar til at þat verdur allt i eydelagt sem epter er orded/og sig hefur geymt fyrer þier. Vert ecke hræddr vid þa/ Þuiat DROTTIN Gud þin er mz þier/sa hinn mykle og Ogurlige Gud. DROTTIN Gud þin mun foreyda þessu Folke fyrer þier/þat eina epter þat annat. Þu matt ecke so bradliga vtdryfa þ/ so ad Skogdyren øde ecke ofmørg i mote þier i Ladenu. DROTTenn Gud þin mun yfergiefa þa fyrer þier/og mun sla þa nidr mz miklu Mannslage/ allt þar til er hann hefur foreytt þeim. Og hn mun giefa þier þeirra Konunga i þynar hendr/ og þu skallt foreyda þra Nøfnum vnder Himnenum/ Þar sk einginn kunna ad standa a mote þier/ þar til at þu hefur foreytt þeim.

† Erabrones Huggun
Jos. 11. 12

Þu skallt vppbrenna mz Ellde Likneskiurnar Skwrgoda þra/og þu skallt ecke girnast a þ Gull edr Silfur sm þar er a/elligar at taka til þyn nockut þar vt af/so at þu misgryper þig ecke þar vti. Þuiat soddan er fyrer DROTTNI Gude þynum ein Suiuirding. Þar fyrer skalltu ecke bera þa Suiuirding inn i þitt hws/at þu verder ecke bøluadr so sem ad þ samaer/Helldr skltu hafa einn Vidbiod z Hrylling vidr þui/þuiat þat er bøluat.

VIII

A Þier skulud hallda øll þau Bodord sem eg byd ydur i Dag/ so at þier gioret þar epter/Vppa þat at þier meiged lifa/z fleire verda/ z innkoma at eignast þat Landed sem DROTTIN hefur suaret ydar Forfedrum. Og þier skal til hugar koma allur sa vegur/ sem DROTTIN Gud þinn hefur leitt þig i gegnum/ a þessum Fiorutyge arum vt i Eydemørkunne/Ad hn vill

Exod. 16 hñ villde audmykia og reyna þig/ So at þat yrde auglioſt/ huad vti þijnu Hiarta være/ huort
Num. 11 þu munder hallda hñs Bodord/ edur ei. Hñ audmykte þig/ ⁊ liet þig Hungra/ og gaf þier
Math. 4 Man ad eta/ s̄ huerke þu edꝛ þijner Forfedꝛ þektu/ So at hñ villde lꝏta þig vita/ Þat Ma-
Deut. 26 duriñ life ecke alleinasta af Braudenu/ Helldꝛ af øllu þui sm̄ vtgeingur af Muñe DROT-
TINS. Þijn Klæde hafa ecke af alldre slitist a þier/ ⁊ þijner Fætur hafa ecke þrꝏtnad i
þesse Fiorutijge Aar. So kantu nu at vidurkienna i þijnu Hiarta/ at DROTTIN Gud B
þinn hefur vppfætt þig/ lijka sem þat at eiñ Madꝛ vppfæder Son siñ.
So vardueit þu nu Bodorden DROTTINS Gudz þins/ at þu ganger a hñs vegum/
og ottist hñ. Þuiad DROTTIN Gud þiñ iñleider þig i eitt gott Land/ i þat Landet sem
Landgiæde Læker/ Beideuøtn ⁊ Vppsprettubruñar inne eru/ sem framfliota i hia þeim hꝏ Fiøllunum/ ⁊
Landsins i þeim Dølunū/ eitt Land þar ed Hueite/ Bygg/ Vijnuider/ Fijkiutrie ⁊ Granataeple iñe eru/
eitt Land þar ed Vidsmiørstrien/ ⁊ Hunang vaxa vti/ eitt Land þar þu iñe hefur nog Braud
at eta/ og þig þrytur ecke neitt/ eitt Land/ huers Steinar at eru Jarn/ þar ed þu kant at høgg
ua Malm vr Fiøllunū. Og nær þu hefur Matar neytt ⁊ ert mettur/ at þu þa lofer DR-
OTTIN Gud þiñ/ fyrer þat goda Landet/ sm̄ hñ hefur giefed þier.
Ein amiñing til þacklætis So vara þig nu vid þui/ at þu forgleymer ecke DROTTNI Gude þijnum/ i þui at þu C
vardueiter ecke hñs Bodord/ Riettinde og Lagasetninga/ sem eg byd þier i Dag/ At þa nær ed
þu hefur nu etid/ og ert mettur/ og þa þu hefur vppbygt prydeligt Hws/ ⁊ þu byr i þui/ þij-
ner Griper ⁊ þijner Sauder/ Silfur og Gull/ og allt þat þu hefur þa auaxtar sig/ Ad þitt
Hiarta stære sig þa ecke/ og forgleyme DROTTNI þijnum Gude/ sm̄ vtleidde þig af E-
giptalande/ af Þrældoms hwsenu. Og leidde þig i giegnū þa hinu myklu og hrædeligu Ey-
Exod. 16. 17 demørk/ þar sem at voru brennande Høggormar og Scorpiones/ og ecke vtan þurra Hrioſtur
og Vatsleysur/ Og hñ liet Vatn vppspretta af Hørdū Steine til handa þier/ Og fædde þig
mz Man/ af hueriu þijner Forfedꝛ vissu ecke neitt at seigia/ At hñ so audmykte og reynde þig/
at hñ giørde þier suo þar eptera til goda. Þu hefdꝛ elligar mátt seigia i þijnu hiarta/ Mijn
Makt sialfs/ og Sterkleikur minna handa hefur orkad mier þessa. Helldꝛ þat at þu miñist D
á DROTTIN Gud þinn/ Þuiad hañ er sa sem þier giefur Krapt til at giøra suo mikels
hꝏttar giørninga/ Vppa þat at hñ villde hallda siñ Sꝏttmala/ sm̄ hñ hefur suared þijnum
Forfedrum/ so sem þat geingꝛ nu til a þessum Deige.
Enn forgleymer þu DROTTNI Gude þijnum/ og epterfylger añarligum Gudum/ og
Dognar bootan þionar þeim/ og tilbidꝛ þa/ Þa vitna eg yfer ydur j Dag/ at þier skulut eydeleggiast.
Lijka sem þeir Heidingiarner huerium ed DROTTIN foreydde fyrer ydar Augsyn / Suo
lijka skulu þier og eirnen fyrer farast/ Af þui þier hafed ecke hlyduger verid Raustinne DR-
OTTINS Gudz ydar.

IX.

A

Amiñing Moses til Israels Lydꝛ HEyr þu Israel/ þu munt i Dag ganga yfer vm Jordan/ so ad þu kunner inn
at koma/ og vnder þig at leggia þær Þioder/ sm̄ ad eru stærre ⁊ sterkare eñ þu/
stora Stade/ hatt vppmꝏrada allt i Himiniñ/ eitt Risauaxed Folk sonu Ena
chim/ hueria ed þu hefur þekt ⁊ heyrt gietid/ Huer kañ ad standa i mote Sonū
Enach?
So skalltu vita i Dag/ ad DROTTIN Gud þiñ geingꝛ fyrer þier/ eiñ
foreydande Elldur/ Hñ mun foreyda þeim/ og vnderleggia þa fyrer þier/ ⁊ hñ mun i burtdrijfa
þa/ og fyrerkoma þeim snarliga/ so sem þ DROTTIN hefur tilsagt þier.
Eigi fyrer Folksins Riettlætis saker/ helldur af Madinne/ og wegna þyrerheitesins verdur þad Land Folkenu giefed Nær ed DROTTIN Gud þinn hefur nu vtdrifed þa fyrer þier/ So seig þu ecke i þij-
nu Hiarta/ DROTTIN hefur inn leidt mig til at eignast þetta Land / fyrer mijns Riett-
lætis saker/ Þuiad DROTTIN i burt drijfur þssa Heidingia fyrer þier/ fyrer saker þeirra
Ogudligs athæfes. Þu kiemur þar ecke iñ/ til at eignast þeirra Land vegna þijns Riettlætis B
og ecke fyrer þijns Hiartans Riettuijse saker/ Helldꝛ vtdrijfur DROTTIN Gud þinn þssa
Heidingia fyrer þier/ vegna þeirra sialfs jllskusamligs athæfes/ So þ DROTTIN villde
hallda þau Ord/ sem hñ soor þijnum Forfedrum/ Abraham/ Isaac og Jacob.
So skalltu nu vita/ ad DROTTIN Gud þinn giefur þier ecke þetta gooda Landed ad
eignast/ fyrer þijns Riettlætis saker/ af þui at þu ert eitt hardsuijrat Folk. Hugleid þu þat/

⁊ gley

og gleym þui ecke/ huernen at þu reitter DROTTIN Gud þiñ til Reide a Eydemørkiñe.
J fra þeim Deige ed þu drogst vt af Egiptalande/allt til þess er þier komud hingat til þessa Moses aminn-
Stadar/þa hafe þier verit DROTTNI ohlyduger. Þuiat i Horeb reittu þier DROT- er Lydeñ um
TIN so miøg/at hñ i Reide villde þa i eyde hafa lagt ydr/ þa eg var vppgeingiñ a Fiallet/ hñs ohlydne
at mztaka þau Steinspiollden/ þær Sattmalans Tøblur/sem DROTTIN giorde vid Exod. 17
ydur/ og eg var þar a Fiallenu i fiorutyge Daga ⁊ fiorutyge Nætur/ og eg æt ecke Braud/ ⁊ 19. 31
drack ecke Vatn. Og DROTTIN gaf mier tuær Steintøblur/sem voru skrifadar med
Gudz Fingre/⁊ þar a øll þau Ord sem DROTTIN talade vid ydur a Fiallenu af Ellde-
num/a þeim Deige sem þier vorut þar til samans komner.

Og þa ed þr fiorutyge Dagar ⁊ fiorutyge Nætr voru lidnar/þa gaf DROTTIN mier
tuø Steinspiolld Sattmalás/⁊ sagde til myn/Statt vpp/far þu snarliga ofan hedā/þt þitt
C Folk sm̄ þu vtleidder af Egiptalande hefur sarliga misgiort. Þeir eru þegar afgeingner þm
vegi sem eg baud þm/ Þeir hafa giort sier eitt steypt Likneske. Og DROTTIN sagde
til myn/Eg sie at þetta Folk er eitt hardsuyrat Folk/Lættu mig vera/so at eg foreyde þeim/⁊
afmæe þeirra Nøfn vnder Himnenum/Eg vil giøra eitt stærra og sterkara Folk vt af þier/eñ
þetta er.

Og sem eg snere mier/og gieck ofan af Fiallenu s̄ logade mz Ellde/⁊ hafde þau tuø Satt Synd ⁊ Mis-
mals spiollden i minum Hondum. Þa leit eg vid/Og sia/þa høfdu þier misgiørt vid DR- giørd Lydsins
OTTIN Gud ydarn/i þui at þier giørdut ydr eiñ steyptañ Kalb/⁊ vorut þa þegar afgein-
gner af þeim veigenum/s̄ DROTTIN baud ydr. Þa greip eg bæde Spiollden/ ⁊ fleyg- Steyptur
da eg þm af bádum Hondum/⁊ i sundurbraut þau fyrer ydar Augum. Og eg fiell fram̄ fy- Kalfur
rer DROTTIN/so sem i fyrstu/ i fiorutyge Daga og fiorutyge Nætur/og æt ecke Braud
⁊ drack ecke Vatn/fyrer allra ydvara Synda saker/sem þier høfdut misgiørt/þat þier giørd-
ud suoddan Illsku giørning/fyrer DROTTNI/at reita hñ suo til Reide. Þuiat eg var
hræddur fyrer þre Reide ⁊ Heiptarbræde/medr huerre ad hñ var til Reide egindr yfer ydur/ so
at hñ villde afmæ ydr/Eñ DROTTIN bænheyrde mig/⁊ so i þat sama siñ.

Og DROTTIN var miøg reidr vid Aaron/so at hñ villde afmæ hñ. Eñ eg bad þñ Aarons
sama tyma fyrer Aaron. Eñ ydar Synd/þañ Kalfeñ sem þier høfdud giørt tok eg/og bren- Synd
da hñ vpp i Ellde/⁊ i sundurbraut hñ/⁊ eg molade hñ i sundur i smætt/ þangat til at hñ vard Exod. 32
at Dupte/⁊ eg kastade þui Duptenu i þañ Læk/sem þar rañ ofan af Fiallenu.

D Lyka so giørdu þier DROTTIN ⁊ reidañ i Thabera/⁊ Massa/ ⁊ i hia Girndargrø- Exod. 17
funum. Og þa ed hñ sende ydr vt af Kades Barnea/⁊ sagde/Faret vpp og eignist þat Lan Num. 11 21
det sem eg hefe giefet ydr/þa voru þier ohlyduger Munne DROTTINS Gudz ydars/ og
trudud ecke a hñ/⁊ hlyddut ecke hñs Raust. Þuiat þier hafed verit DROTTNI ohlyd-
uger/so leinge sem þat eg hefe þekt ydr

Þa fiell eg fram̄ fyrer DROTTIN i fiorutyge Daga ⁊ fiorutyge Nætur/ a huerium Bæn Moses
eg lá þar/Þuiat DROTTIN sagde/at hñ villde afmæ ydr. Eñ eg bad DROTTIN
og sagde/DROTteñ DROTteñ fordiarfa ecke þitt Folk/og þyna Arfleifd/sem þu frelsa-
der mz þynum mykla Krapte/og vtleidder af Egiptalande/mz volldugre Hend. Minst þu
a þyna Þienara/Abraham/Isaac ⁊ Jacob/Alyt þu ecke Hardwd og illskusamligt athæfe ⁊ Exod 32. 34
Misgiørd folks þssa/ so at þat Land skule ecke segia/ af hueriu þu vtleidder oss/DROT- Num. 14
TIN gat ecke inn leitt þa i þad Landet sm̄ hñ lofade þeim/Og hefur þui vtleitt þa/at hñ
vard þeim reidr/at hñ so nidur drepe þa i Eydemørkinne. Þuiad þeir eru þitt Folk og þyn
Arfleifd/huert ed þu vtleidder mz storū Krapte/⁊ mz þynum vtrettum Armlegg.

X.

A

Þeim sama tyma sagde DROTTIN til myn / Vthøgg þu þier tuø
Steinspiolld/s̄ at þau hinu fyrre voru/⁊ kom til myn vppa Fiallet / ⁊ giør
þier eina Ørk af Trie/ Þa vil eg skrifa þau Orden a Spiollden/s̄ voru a
hinū fyrrū s̄ þu braust i sundr/ ⁊ þu skallt leggia þau i Ørkena. Þa giør
da eg eina Ørk af Trie/⁊ vthio tuø Steinspiolld/lyka s̄ þau hin fyrre vo-
ru/og gieck vppa Fialled/⁊ hafde þau Steinspiolld i mynum Hondum. Exo. 32
Þa skrifade hñ a Spiollden/lyka sem þat skrifat var a þeim hinum fyrrū/þau tiu Orden
sem

Exo. 32. ſem DROTTIN talade til ydar af Elldinum vppa Fiallenu/þa ed vier vorum þar til ſā-
Deut. 9. ans komner/og DROTTIN fieck mier þau. Og eg ſnera mier/ ⁊ gieck ofan af Fialle-
Exo. 34. nu/og lagde Spiølldēn i þa Ørkena ſem eg hafda giørt/at þau ſkylldu vera þar vti/lȳka ſē
þat DROTTIN hafde bodit mier.

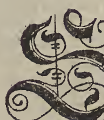
Aaron andaſt Og Jſraels ſyner drogu i burt af Beroth Bne Jachan til Moſer (þar andadiſt Aaron B
Num. 20 3. og var jardadur/ Og hañs Son Eleaſar vard Kiennemadr i hñs ſtad)ſo drogu þeir þadan
4. 18. og til Gudegoda/ og fra Gudegoda til Jathbath/ i þat Land ſem Lækerner eru. J þañ ſa-
Joſ. 8. ma tȳma fraſkilde DROTTIN Kynſmeñ Leui/at þeir ſkylldu bera Sattmals Ørk DR-
OTTINS/og at ſtanda fyrer DROTTNI/og þiona honum/og lofa hañs Nafn/allt
til þeſſa Dags. Þar fyrer ſkulu Leuitarner eckert hlutſkipte eda Arftøku hafa med þeirra
Brædrum/Þuiat DROTTIN er þeirra Arfleifd/ſo ſem þat DROTTIN Gud þinn
Exo. 32. hefur lofat þeim.

Deut. 9. Enn eg ſtod þa/ſē ædur fyrre/j fiorutȳgu Daga ⁊ i fiorutȳge Nætur a Fiallenu/⁊ DR-
OTTIN bænheyrde mig/og i þat ſama ſinne/og villde ecke fordiarfa þig. Enn hñ ſagde C
til mȳn/Tak þig vpp/⁊ far hiedan/at þu ganger fyr' Folkenu/at þat meige jñkoma/⁊ eig-
naſt þat Landit/ſem eg hefe ſuarit at giefa þeirra Forfedrum.

Nu Jſrael/Huers krefr DROTTIN Gud þiñ af þier? Vtan þeſſ at þu ſkuler ottaſt
Vtlegging DROTTIN Gud þiñ/ſo at þu ganger i hñs vegum/⁊ elſker hñ/og þioner DROTT-
tyrſta Bodords NI Gude þȳnum af ollu þȳnu Hiarta/og af allre Sælu/So at þu hallder hñs Bodord/og
hñs Riettinde/ ſem eg byd þier i Dag/Vppa þat at þier ſkule vel vegna. Sia þu/ Himin-
enn/ og aller Himnaña Himnar/og Jørden/⁊ allt þat huad þar er inne/þa er DROTT-
INS Gudz þȳns/ þo hefur hñ alleinaſta haft Gedþeckne til þinna Forfedra/ſuo at hñ el-
ſkade þa/og hefur vtualid þeirra Sæde epter þa/ydur/yfer allt Folk/ſo ſem þat er nu þeñan
Hiartad ſkal Dag. D
Madurinñ vm- Þar fyrer vmſkieret nu Yferhwd ydars Hiarta/⁊ verit ecke hiedā i fra Hardſuñrader/Þui
ſkiera at DROTTIN Gud ydar er einn Gud yfer øllum Gudum/eiñ DROTTIN yfer øllū
DROtnum/eiñ mikelshættar Gud/ volldugur og hrædeligr/ og virder ecke neins Perſonu/
Deut. 20. ⁊ þiggr onguar Mwtur/⁊ giører Fødurlauſū børnum og Eckium riettañ Dom/⁊ elſkar hina
Rom. 2. Framande/ ſo at hñ giefur þeim Mat og Klæde. Þar fyrer ſkulu þier ⁊ elſka hina Fram-
ande/þuiat þier hafet og Framande verit i Egiptalande.

Deut. 6. Þuiat DROTTIN Gud þinn ſkalltu ottaſt/honum ſkalltu þiona/hñ ſkalltu athyllaſt
Math. 4. og vid hñs Nafn ſktu ſueria. Hñ er þinn Lofſtyr/og þinn Gud/ſem hefur giort ſuo mykla/
Luc. 4. og hrædeliga hlute hia þier/ſem þȳn Augu hafa ſied. Þȳner Forfedur foru ofan i Egipta-
Gen. 46. land ſiøtȳge Sæler/ Eñ nu hefur DROTTIN Gud þiñ fiølgat þig/ ſuo ſem Stiørnur a
Himne.

XI.

Vo ſkallt þu nu elſka DROTTIN Gud þinn/og hallda hañs Løgmal/ A
Setninga/Riettinde og Bodord/alla þȳna Lȳfdaga. Og mrkeñed i Dag
Exod. 14. þat ſem ydar Børn vita ecke nie hafa ſied/Einkum ſem er Tyftan DRO-
TTINS Gudz yduars/hñs Dyrd/þar til hñs Vollduga Hønd ⁊ vtriet-
tan Armlegg/⁊ hñs ſtor Vndr ⁊ Daſemdar verk/ ſ hñ giørde mrl Egipt-
ſkra maña/a Pharaone Egipta Konge ⁊ a øllu hñs Lāde/Og huad hñ hefr
giørt vid þa maktena Egiptſkra maña/vid þra Vagna ⁊ Vȳghesta/Þa et hñ leidde Vatnet
Num. 16. i þui rauda Hafenu yfer þa/þañ tȳd þr drogu ept' ydr/⁊ DROTTIN foreydde þm allt til
þeſſa Dags/Og huad hñ hefur giørt vid ydur i Eydemørkinne/allt til þeſſ at þier komud i
þennan Stad/Huad hñ giørde vid Dathan ⁊ Abiram þa ſonu Eliab/Sonar Ruben/ huer-
nen þat Jørden opnade ſiñ Muñ/⁊ ſuelgde þa i ſig/mz þeirra Heimkyñe ⁊ Tialldbwdum/⁊
øllu þeirra Gotze/ ſem þeir høfdu aflat/ mitt a mrl alls Jſrael.

Þuiat ydar Augu hafa ſied þau miklu Daſemdarverk DROTTINS/ ſem hañ hefur B
giørt/Þar fyrer ſkulu þier hallda øll þau Bodord ſem eg byd ydr i Dag /ſuo at þier mættut
ſtyrkter verda inn at koma/⁊ at eignaſt þat Landit/ſem nu fare þier til iñ at taka. Og at
þu meiger leinge lifa i þui ſama Lande/ſem DROTTIN hefur ſuarit þȳnum Forfedrum
at giefa þeim ⁊ þeirra Sæde/eitt Land þar Miolk ⁊ Hunang iñeflytur.

Þuiat

Þui þat Land sem þu fer nu til at eignast/er ecke lÿka sem Egiptaland/ af hueriu þier er-
ut vtfarner/þar er þu sialfur sæder þÿnu Sæde/ꝛ hlaust sialfur ad bera Vatn a þat/s̄ a an̄- Gud gierer
an Kalgard. Nelldur hefur þat Fiøll ꝛ Dale/sem Døggen af Nimnenū vøkuar. A hu- Landet
iu Lande at DROTTIN Gud þinn hefur giætur a/ og Augun DROTTINS Gudz friosamt
þÿns alÿta þ mz iafnade/i fra vpphafenu Aarsins/ꝛ allt til enda.
Ef at þier hlydet nu mÿnū Bodordū sem eg byd ydꝛ i Dag/so at þier elskit DROTT- Deut. 28
IN Gud ydarn/ꝛ þionit honum af øllu Niarta/ꝛ af allre Sælu/Þa vil eg giefa ydar Lan-
de Regn i tilheyreligan̄ tÿma/bæde sijd og snem̄a/so at þu in̄safner þÿnu Korne/þÿnu Vÿne/
ꝛ Vidsmiøre. Og eg vil giefa þÿnum Fienade Gras af Tunvøllum/ so at þier skulud eta
ꝛ verda sadder.
C Enn þier varet ydur vid þui/at þier lætid ecki villa ydar Niørtu/suo at þier afuÿket/ꝛ þio
net Framande Gudum/ꝛ tilbidiet þa. Og þat Reide DROTTINS gremiest ydꝛ/ꝛ læte
aptur Niminen/suo at þar kome ecke Regn/ og Jorden giefe ecke sin̄ Auøxt/ꝛ at þier foreydist
þa snarliga burt af þui goda Landenu/sem DROTTIN hefur giefet ydur.
So rotfestit nu þesse Ord i Niartanu/og i ydar Sælum/ ꝛ bindet þau til Merkis a ydar
Nendꝛ/at þau sieu eitt minnisband fyrer ydar Augum. Og kiennit þau Børnum ydar/suo
at þu taler vm þau/nær et þu situr i þÿnu Nwse/edꝛ geingꝛ farin̄ veg/nær þu leggꝛ þig nidꝛ/
ꝛ nær et þu stendur vpp/Og skrifa þau a Dyrugiætte þÿns Neimlis/ ꝛ yfer þÿnum Andy-
rum. So at þu og þÿn Børn meige leinge lifa i þui Landenu/ sem DROTTIN hefur
suarit Forfedrum þÿnum/ at giefa þeim/ suo leinge sem Dagar Nimens vara a Jørdunne. Fyrerheit
Þui ef at þier halldet øll þsse Bodord/s̄ eg byd ydur/ꝛ giørit þar epter/at þier elsket DR- Num. 32
OTTIN Gud ydarn/ꝛ gangit a øllum hn̄s Vegum/og hyllist hn̄ at/Þa mun DROT- Jos. 1
TIN vtdrÿfa allt þetta Folk fyrer ydꝛ/so at þier skulud vnder ydur leggia stærra ꝛ sterkara
D Folk en̄ þier erut. Og huør sa Stadur sem þier setied ydar Fætur a/þa skal han̄ vera ydar
eign/j fra Eydemørkinne/og i fra Fiallenu Libanon/og i fra þui Vatnenu Euphrates/allt
vt til þessysta Nafsins/þa skal vera ydar Landemerke: Þar sk eingin̄ þora at standa i mo-
te ydur. Nrædslu ꝛ Skielfing af ydur mun DROTTIN koma læta yfer øll þau Lønd/
vm huer þier reiset/so sem þ hn̄ hefur sagt ydꝛ.
Sia þu/eg framset fyre ydꝛ i dag Blessanena ꝛ Bøluanena/Blessāena ef ad þier hlyded Blessan
þeim Bodordum DROTTINS Gudz yduars/sem eg byd ydꝛ j dag/ En̄ Bøluanena ef Bøluan
þier hlyded ecke Bodordū DROTtins Guds ydars/ꝛ vÿket af þeim Veigenum sem eg byd Leuit. 26
ydꝛ/i Dag/þat þier epterfylget an̄arligum Gudum/sem þier þecket ecke. Deut. 28
Nær ed DROTTIN Gud þin̄ in̄leider þig i þat Landet/þar þu kiemꝛ in̄ til at eignast
þat/Þa skallt þu vthropa Blessunena vppa Fiallenu Grisim/ ꝛ Bøluanena vppa Fiallenu Grisim
Ebal/huør at eru hinumeigen Jordanar/ a þeim Veigenum mot Vestrenu i Canaans Lan Ebal
de/þra s̄ bwa a þui Sliettlendenu giegnt Gilgal/mote þm Lunde More. Þuiat þu skllt gā-
ga yfer vm Jordan/so at þu komer inn þangat/til at eignast þat Landet s̄ DROTTIN
Gud ydar hefur gefed ydur/ꝛ þier skulut eignast þat/ꝛ bwa þar inne. Þar fyrer giæted at
þui/at þier gioret epter øllum þm Bodordū ꝛ Riettindum/ s̄ eg legg fyrer ydꝛ i Dag.

XII.

A NEsse eru þau Bodord ꝛ Riettinde sem þier skulut hallda/ at þier giøret þar Skwrgoda
epter i þui Landenu/sem DROTTIN Gud Fedra þinna hefur giefet dyrkan fyrer
þier til eignar/so leinge sem þier lifet a Jordu. boden
Nidurbriotet at velle alla þa Stade/þar sem Neidingiarner (þeir et þier
skulut vnder ydꝛ leggia)hafa þionat þeirra Gudum vti/bæde a Nafiøllunū/ † Allfare
ꝛ a smahædunum eda vnder þeim bloingudum Vidartrianum. Og nidur-
rÿfet þeirra † Stalla/ꝛ j sundurbriotet þeirra Stoder/ꝛ vppbrennet mz Ellde þeirra Lunda/
og i burt taket Skwrgod þeirra Afguda/ ꝛ foreydet þeirra nøfnum af þeim sama a Stad. a (Stad)
Þier sklut ecke giøra DROTTNI Gude ydar soddan/Nelldꝛ i þeim Stad sm̄ DRO- Þad er/
TTIN Gud ydar hn̄ vtuelur/ a medal allra ydᵛ Kynkuÿsla/at hn̄ vilie læta sitt Nafn þar Jerusalem
bua/þar sklu þier epter spyria/ꝛ þāgat skulu þier koma. Og flytia þāgad ydart Bren̄e offꝛ/ 3 Reg. 8
ꝛ adrar ydar Forner/ꝛ ydar Tiundᵛ/ꝛ þ Vpphafningaroffꝛ yduara hādā/ꝛ ydar heitgiafer/ 2 Para. 7
og ydar sialfkrafa Forner/ ꝛ þa Frumburde yduars Fienadar ꝛ Saudfiar. Og þar sku-

lu þier

lu þier eta þat fyrer DROTTNI Gude ydar/ ⁊ vera glader af øllu þui sem þier ⁊ ydart
Heimkynne kerit þangat/ mzur þui sem DROTTIN Gud þiñ hefur blessat þig

Þier skulut ecke giøra neitt suoddan/ sem vier giørum hier i Dag/ huer epter þui sem
Deut. 29. honum sialfum þiker riett vera/ Þuiat þier erut eñ ecke iñkomner til Huijldarinnar/ eigi helldr
til Arfleifdarinnar/ sem DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier. Enn þier skulut ganga
yfer vm Jordan/ ⁊ bwa i Landenu þui sem DROTTIN Gud ydar mun hlutskipta ydr til
Arftøku/ ⁊ mun giefa ydr Huijld/ fyrer øllũ ydar Ouinum/ i kringũ ydur/ ⁊ þier munut bwa
vgglauser.

Nær et DROTTIN Gud ydr vtuelur nu eiñ Stad/ þat hñs Nafn skal bwa/ Þa sku- B
lu þier hafa þangat allt þat sem eg byd ydur/ yduart Breñeoffur/ adrar ydr Forner/ ydar Ti-
Deut. 10. under/ ydart Handanna Vpphafningar offur/ og øll ydar Heit sm̃ þier lofet sialfkrafa DR-
OTTNI/ Og þier skulut glader vera fyrer DROTTNI Gude ydar/ þier ⁊ ydrer Sy-
ner/ og ydrar Dætur/ og ydrer Þionustumenn/ ⁊ Þionustukuiñur/ ⁊ Leuitarner sem eru jñan
yduara Stadardyra/ Þuiat þeir hafa ongna Hlutdeilld nie Arftøku mz ydr.

Vara þig vid þui/ at þu offrer ecke þijnu Breñeoffre i øllũ þm Stødum sem þu ser/ hell-
Leui. 3.7.19. dur i þeim Stad sem DROTTIN vtuelur/ a medal eiñra af þiñe Kynkuijsl/ þar skallt þu
offra þijnu Brenneoffre/ ⁊ giøra allt þ eg byd þier. Þo mattu slatra ⁊ Kiot eta jñan allra
þinna Dyra/ epter allre villd þiñar Sælu/ epter DROTTINS Gudz þijns Blessan/ sm̃
hñ hefur giefet þier/ bæde hiñ Hreine ⁊ hiñ Ohreine mega eta þar af/ sem af eiñe Hind eda af
einum Hiort. Þo so/ at þu eter ecke Bloded/ helldr vthellir þui a Jordena sm̃ Vatne.

Deut. 14. Eñ ecke matt þu eta jñan þiña Stadardyra af Tiundiñe þijns Kornsædis/ þijns Vijns/
þijns Vidsmiørs nie af þeim Frumburdenum þinna Kwa/ þijns Saudfiar/ eda nockut af
þeim Aheitum sem þu hefur lofad/ edr af þijnu sialfkrafa Offre/ edur af ydar Handaña vpp
hafningar Offre. Helldur skallt þu suoddañ eta læta fyrer DROTTNI þijnum Gude/ C
i þeim Stad sem DROTTIN Gud þinn vtuelur/ þu ⁊ þiñ Sonur/ þijn Dotter/ þiñ Þio-
nustu madur/ þijn Þionustu kuiña/ og þr Leuitarner sem eru innañ þiña Borgarhlida. Og
skallt vera gladuær fyrer DROTTNI Gude þinum/ af øllu þui s̃ þu ber þangat. Og
vara þig vid þui/ at þu yfergiefer ecke Leuitañ/ alla þa Daga þu lifer a Jordu.

Abyggia fyr-er Kienne-mönnunum Nær ed DROTTIN Gud þinn giører þijn Landamerke vijdare/ so sem þat hañ hefur
tilsagt þier/ og þu seiger/ Eg vil eta Kiøt/ af þui at þijn Sæla hefur Lysting til at eta Kiøt/
þa et Kiøt sem þijna Sæl lyster. Enn ef sa Staduriñ er langt i burtu fra þier/ sem DR-
OTTIN Gud þinn hefur vtualit/ at læta sitt Nafn þar byggia/ þa slatra þijnum Nau-
tum edur Saudfie/ sem DROTTIN hefur giefed þier/ lijka sem eg hefe bodet þier/ og et þ
innañ þinna Stadardyra/ epter allre Lysting þinnar Sælu. Lijka sem þat Madr hañ etur
eina Hind edr eiñ Hiørt/ so mattu þat eta/ bæde sa hiñ Ohreine og hinn Hreine meiga eta þ
til Lijka. Ad eins þu vara þig vid þui/ at þu eter ecke Bloded/ Þuiat Blodit er Sælen/ Þar
fyrer skalltu ecke eta Sælena mz Kiøtenu/ helldr skallt þu vthella þui a Jørdena sem Vat-
ne/ Og þu skallt ecke eta þad/ so at þier meige vel vegna/ ⁊ þijnum Børnum epter þig/ at þu
hafer giørt þat sem riettferdugt er fyrer DROTTNI.

Nær ed þu villt Heilagt giøra þ nockud sem þier tilheyrer/ eda heiter þu nockru/ Þa skllt D
þu taka þat/ og flytia til þess Stadar sem DROTTIN hefur vtualed/ Og læt þar offra
þijnu Breñeoffre mz Kiote ⁊ Blode/ vppa DROTTeñs Gudz þins Alltare. Og þu skllt
vthella Blodenu af þijnu Offre/ vppa DROTTINS Gudz þijns Alltare/ ⁊ eta Kiøted.
Sia þu til/ ⁊ hlyd øllum þessum ordum sm̃ eg byd þier/ so ad þat meige þier vel vegna/ ⁊ þij-
num Bornum epter þig æfinliga/ ad þu hefur þad giørt/ huad riettferdugt ⁊ Þacknæmeligt
er fyrer DROTTNI þijnum Gude.

Nær DROTTIN Gud þinn foreyder fyrer þier þeim Heidingiunum/ sem þu dregur
Deut. 18. nu til/ þa vnder þig at leggia/ og þu byr þar og eignast þeirra Land/ Þa vara þig vid/ ad þu
Josu. 23. faller ecke i Snøruna/ epter þeim/ sijdan þat þeir voru foreydder fyrer þier/ ⁊ spyrier ecke ep-
ter þeirra Gudum/ ⁊ seiger/ Lijka so sem at þetta Folk þionade þeirra Gudum/ Suo vil eg og
giøra. Þu skallt ecke so breyta fyrer DROTTNI Gude þijnũ. Þuiat þeir giørdu þra
Gudum allt þat sem Suiuirduligt er fyrer DROTTNI/ og þad sem hñ hatar/ Þuiad þr
Psal. 106. hafa og vppbrent i Ellde sijna Sonu ⁊ Dætur/ fyrer þeirrra Gudum.

Leuit. 18. Þier skulud hallda allt þad eg byd ydr ad þier giøred þar epter/ Þier skulud onguu auka
þar vid/ og ecke neitt taka þar i fra.

Ef

XIII.

A EF at nockur Spamadr elligar Draumspekingr rijs vpp a medal ydar/ z seig-
er fyrer eitthuad Teikn eda Stormerke/og þat Teikn edr Stormerki fram-
kiemur/sem hn̄ sagde þier fyrer/og hn̄ seiger/Lꜳtum oss epter fylgia a An̄ar-
ligum Gudum/ sem þier þecked ecke/ z þiona þeim. Þa skallt þu ecke hly-
da þeim ordum þess sama Spamans eda Draumspekings/Þuiat DROT-
TIN ydar Gud hn̄ freistar ydar/at hn̄ vill reyna huert þier elskit hn̄ af øllu
Hiarta/ z af allre Sꜳlu. Þuiad þier skulud epter fylgia DROTTNI Gude ydar/ z ott-
ast hn̄/ z varдueita hn̄s Bodord/og hlyda hn̄s Raust/ z þiona honum og hyllast hn̄ af. En̄
sa Spamadur edr Draumspekingr skal deyia/af þui/at hn̄ vill burt snua ydur i fra DRO-
TTNI Gude ydar/sem vtleidde ydr af Egiptalande/ z frelsade ydr af þui Þrældomshwse-
B nu/og þat hn̄ hefur villt þig af þeim veigenum sem DROTTIN Gud þinn hefur boded
þier ad ganga a/So at þu kunner ad skilia fra þier þad hid vonda.

Nær ed þinn Broder sonur þin̄ar Modur/elligar Sonur þin̄ eda Dotter þijn/elligar þijn
Hwsfreyia i Fadme þijnum/eda Vinur þin̄/þann þu elskar sem þitt Hiarta / rꜳdur þier hei-
mugliga/ z seiger/Lꜳtum oss fara z þiona an̄arligum Gudum(sem huerke þecker þu nie þij-
ner Forfedur)sem eru a medal þess Folksins/sem i kringum ydur er/ huert ad þeir eru helldur
nærre þier edur fiarre/i fra einum Jardar endanum allt til ens an̄ars/ Þa samþyck þat ecke
mz honum/ z hlyd honum ecke at. Og þitt Auga skal ecke vægia honum / og þu skallt ecke
honum myskunsamur vera/edr skyla honum/Helldr skallt þu drepa hn̄/þijn Hønd sk vera hin
C fyrsta yfer honum/til ad lijflꜳta hn̄/og sijdan þar næst Henden alls Almugans. Medur
Griote skal hn̄ gryttur vera til Dauda/Þuiad hn̄ villde i burt villa þig i fra DROTTNI
Gude þijnum/sem vtleidde þig af Egiptalande/af Þrældoms Hwsenu. So þ allur Israel
meige þad heyra/og ottast þat/ z astunda ecke framar ad giøra suoddan Illsku verk a medal
ydar.

Ef at þu heyrer i nockrum af þijnum Stødum/sem DROTTIN Gud þinn hefur gie-
fed þier at bwa vti/þat menn seigia/Þar eru nockrer af Belials Børnum vtgeingner a med
al þijn/og hafa villt Stadarins in̄byggiara/ z sagt/Lꜳtum oss fara/ z þiona an̄arligū Gudū
sem þier þecket ecke til/Þa skallt þu in̄uirduliga ransaka og spyriast vm. Og ef þat finst i
D Sannleika/ad þat sie so vissuligana/at su Suiuirding sie orden a medal ydar/Þa skalltu slꜳ
Borgarmen̄ina i þeim sama Stad mz Suerds eggium/og afmꜳ þa mz øllu þui sem þar er
inne/ z þeirra Fienad/mz Suerds eggium. Og þu skallt sijdan bera allt þeirra Herfang a
mitt Strætid/ z brenna þat vpp mz Ellde/bæde Staden̄ og allt þeirra Herfang eitt mzur ꜳd-
ru/fyrer DROTTNI þijnum Gude/So ad þat blijfe þar liggianda i ein̄e Hrwgu æfinli-
gana/ z byggist sijdan alldrei vpp aptur. Og lꜳt ecke neitt af þeirre Bøluan loda þier vid
Hendur/So ad DROTTIN meige snua sier fra sin̄e heiptar Reide/ og giefa þier My-
skunseme/ z vera þier Lijknsamur/ z margfallda þig lijka sem hn̄ hefur suared þijnum Forfed-
rum. Þuiad þu hefur heyrt Raust DROTTINS Gudz þijns/at hallda øll hn̄s Bod-
ord/sem eg byd þier i Dag/suo ad þu giører þat sem riett er fyrer DROTTINS Gudz
þijns Augsyn.

Gudz Orde skulu menn bu hallda a (Annarligum) Þesse Spamadr kienner i mote gamallre stadfastre Kien̄ingu/ og vill(þar hn̄ nefner hier annarliga Gude) ecke nægiast mz gamla Lærdomen̄/Þessum skal ecki trua þo hn̄ giøre Jardtekner/En̄ i xviij Cap. dꜳmist sa Spamadur sem ecke kien̄er i giegn þeim fyrsta Lærdome/helldur kiemur mz nyan Lærdom. Þessum ber ad stadfesta sinn Lærdom mz Jarteiknum/eda hitt/ hn̄ heyrist ecke

XIIII.

A ÞIer erut Børn DROTTINS Gudz ydars/ Þier skulut ecke vekia ydur
Beniar/eda giøra ydur skøllotta fyrer ofan Augū/ epter nøckurn Framlid-
en̄/Þui þu ert eitt heilagt Folk DROTTINS Gudz þijns. Og DR-
OTTIN hefur vtualed þig/at þu skuler vera hn̄s eigendomr/ vt af øllu
þui Folke sem er a Jordu.

Þu skallt ecke eta neitt suiuirdeligt. Þesse eru þau Dyr sem þier skulut
eta/Naut/Sauder/Geitfie/Hiortur/ Hind/ Hrein/ Steingeiten/ Einhyrningur/ Vruxen̄/
Elgs dyrit/og þier skulut eta allt þad Kuikfie sem Klaufer hefur z jortrar. En̄ þier skulud
ecke eta þad sem jortrar og ecke hefur Klaufer/Vlfalldan̄/Hieran̄ og Kunised/ þesse jortra/ z
hafa þo ecke Klaufer/þau skulu vera ydr ohrein. Enn Suined þo at þad hafe Klaufer/ þo
þar fyrer ad þat jortrar ecke/ þa skal þat vera ydur ohreint/ Þier skulut ecke eta Slꜳtred af
þui/ og þrra Hrꜳ skulu þier ecke helldr snerta

Exod. 19. Leuit. 19.

Hrein og Ohrein Dyr

Fiskar

Þetta er þat sem þier skulud eta/af øllu þui sem i Vatnenu er/Allt þad sem hefur Sund-
vgga ⁊ Hreistur/þad skulu þier eta. Enn þat allt sem ecke hefur Sundugga ⁊ Hreistur/þ
skulu þier ecke eta/Þuiat þad er ydur ohreint.

Fuglar

Þier meiged eta alla hreina Fugla. Enn þesser eru þeir sem þier skulut ecke eta/Ørnen B
Haukurinn/Kioenn/Languieñ/Gamiñ/Valurinn mz siñe tegund. Og alla Hrafna med
þeirra Tegund. Strussiñ/Vglan/Gaukuriñ/Smyrilliñ mz sinne Tegund/Næturglan/
Hornuglan/Flædarmwsen/Mwsarbrodurinn/Skiorinn/Tranañ/Orriñ/Hegrinn mz sinne
tegund/Akurhænsnen ⁊ Suøluna/⁊ allt þat Fuglakyn sem skriidur/þa skal fyr̃ ydr ohreint
vera/⁊ þa skulu þier ecke eta. Enn þa hina hreinu Fuglana skulu þier eta.

Tiunder af øllum Auexte Leuit. 27.

Þier skulud ecke neitt Hræ eta/Þeim hinum Framanda iñan þinna Portdyra mætt þad
giefa/at hñ ete þat/elligar þu sel þat einhuerium Framanda/Þuiat þu ert eitt heilagt Folk
DROTTINS Gudz þiins. Þu skallt ecke sioda Kidid a medan þat sygur siina Modr. C

Huert Aar þa skallt þu fra skilia tiunda partinn af øllu þiinu Kornsæde/⁊ Jardar Auex-
te/ sem innkemur af þiinum Akurlendū. Og þu skallt eta þat fyrer DROTTNI Gude
þiinum/i þeim stad sem hñ vtuelur/at hñs Nafn skule bwa þar/sem er/ Tiundena af þiinu
Korne/ þinu Viine þiinu Vidsmiøre/⁊ Frumburdena/af þiinū Nautū ⁊ Saudfie/So ad þu
meiger læra at ottast DROTTIN Gud þinn/ vm alla þiina Liifdaga.

Enn nær ed sa Vegurinn er þier oflangur/at þu giefur ecke borid suoddan þangad/þui
at sa stadur er so miøg i fiarska vid þig/sm̃ DROTTIN Gud þinn hefur vtualed/at hñs
Nafn skule bwa þar(þuiat DROTTIN Gud þinn hefur blessat þig) þa sel þat vt fyrer
Peninga/i þiina Hønd/og gack til þess stadar sem DROTTIN Gud þinn hefur vtualed/
og kaup þar aptur fyrer þa sømu Peninga huad þin Sæla hefur Lystting til/ sie þ Naut/ D
eda Sauder/Viin/afeingur Dryckur/eda huad þat er s̄ þiin Sæla hefur hellst Lyst til/ Og

Num. 18. Kieñemeñ skulu ecke yfirgiefast Deut. 26.

neyt þess i þeim sama stad/fyrer DROTTNI Gude þiinum/⁊ vert gladur/ þu ⁊ þitt hei-
mafolk/og þinn Leuite/sem er fyrer iñan þinna Portdyra. Þu skallt ecke yfergefa hñ/þui
hñ hefur ongua Hlutdeilld edr Arftøku mz þier.

Þridia huert Aar skalltu fra skilia alla Tiund ad þinne iñtekt/þess sama Aarsins/ ⁊ þad
skalltu leggia iñan þinna Portdyra/ So skal Leuitiñ sem ongua Arftoku edr hlutdeilld hefur
mz þier/og sa hinn Framande og hinn Fødurlause/og Eckian sm̃ at er innañ þinna Stadar
dyra/koma þangat ⁊ neyta þessa/og eta sig metta/so at DROTTIN Gud þiñ blesse þig i
øllum þinum Handauerkum/ sem þu giører.

XV.

Frelsunar Aar Leuit. 25.

Vs skallt hallda eitt Frelsunar Aar huert siounda Aar/ Og þat skal sue til A
ganga mz þui sama Frelsunar Aarinu. Huer sem hefur lænat siinū Na-
unga nockud/þa skal hñ giefa honum þat kuitt/⁊ krefia þess ecke/af siinum
Naunga/edur af siinum Broder/Þuiad þat kallast frelsunar Aar DRO-
TTINS. Af einum Framanda mættu þad heimta/ Enn honum skallt
þu giefa þ kuitt/sm̃ er þiñ Broder.

Vmhyggia fyrer Fatækum

Þar skal og eingiñ Ølmøsu madr vera a medal ydar/Þuiat DROTTIN mun velsig-
na þig i þui Landenu/ s̄ DROTTIN Gud þiñ giefur þier til Arftøku ad eignast. Þo
so/ad þu alleinasta hlyder Raustinne DROTTINS Gudz þiins/⁊ hallder øll þsse Bod-
ord/sem eg byd þier i Dag/so at þu giør̃ þar epter. Þuiat DROTTIN Gud þiñ mun
blessa þig/so sm̃ þat hñ hefur tilsagt þier/Þa muntu og læna mørgu Folke/⁊ þu skllt af on-
guum læn taka/Þu munt drottna yfer mørgu Folke/⁊ eingiñ skal Drottna yfer þier.

Leuit. 25.

Ef nockur af þiinum Brædrum er Fatækur i einhuerium stad/i þiinu Lande/sem DRO-
TTIN Gud þiñ mun giefa þier/Þa skallt þu ecke forherda þitt Hiarta/edr til lykia þiina B
Hønd þiinum Fatækum Broder/Helldr skalltu vpplwka þinne Hende fyrer honum/ og læna
honum epter þui sem hñ hefur þørf til. Vara þig vid þui/ ad þar sie nockur † Beli-
als þancke i þiinu Hiarta/sem seiger/Þar liidur snart at siounda Aarenu(sem at er eitt Frel-
sunar Aar)og þu liitur omyskunsamliga til þiins Fatæka Brodurs/og giefur honū ecke par/
Þa mun hñ kalla yfer þier til DROTTINS/⁊ þat mun verda þier at Synd/Helldr þa
skalltu giefa honum giarnan/og læta þiinu Hiarta ecke mispocknast þat/ at þu giefur honū/

† Ogudligur

Þui-

Þuiat DROTTIN Gud þinn mun þar fyrer bleſſa þig/i øllum þijnum Giørningum /⁊
i øllu þui ſem þu aſetur þier. Alla tijma pa munu þar Fatæker vera i Landenu / þui byd eg
þier ⁊ ſeigie/At þu ſkuler vpplwka þinne Hende fyrer þijnum Brodꝛ/ ſem þørf lijdur/ og Fa-
tækur er i þijnu Lande.

C Nær ed þinn Broder/eiñ Ebreſkur Madur/edur ein Ebreſk kuinna ſelur ſig þier/Þa ſkal
hñ þiona þier i Sex Aar/ þat ſiøunda Aarit ſkalltu giefa hñ frialſañ ⁊ lauſann. Og nær Exod. 2
ed þu giefur hñ frialſan/þa ſkallt þu ecke læta hñ ganga tomum Hændum fra þier/ Helldur Leuit. 25
þa ſkallt þu giefa honum af þijnu Saudfie/af þinne Kornhlødu/og af þinne Vijnþrugu/at Iere. 34
þu giefer af þui ſem DROTTIN Gud þiñ hefur bleſſad þig mz. Og minſtu a þat/ ad
þu hefur og verid eiñ Þræll i Egiptalande/⁊ ad DROTTIN Gud þiñ hefur frelſad þig/
Þar fyrer byd eg þier i Dag þetta hid ſama.

Enn ſeiger hñ þa til þijn/Eg vil ecke i burt fara fra þier/ þuiat mier er vel vid þig/⁊ þitt
Heimkynne(mz þui at honum giedſt þar vel at i hia þier)þa tak eiñ Þrion/⁊ ſtijng i giegnū
hñs Eyra vpp vid Dyrnar/og læt hñ vera ſo þinn æfenligañ Þionuſtumañ. A ſomu leid
ſkalltu giora vid þijna Þionuſtukuiñu. Og læt þat ecke þikia þier forþungt / ad þu giefer
D hñ frialſtiga lauſañ/þuiat hñ hefur þionat þier i ſex Aar/ ſē eiñ tuefalldꝛ Daglaunare/ So
mun DROTTIN Gud þinn bleſſa þig i øllum þijnum verkum.

Alla þa Frumburde ſem beraſt af þijnum Kwm og Saudfie/ſem er Kallkyns/ þa ſkalltu
helga DROTTNI Gude þijnum. Þu ſkallt ecke plægia þinn Akur mz Frumburde Frumburder
þijns Vxa/og ecke Vllena ryia af Frumburdum þijns Saudfiar/Helldꝛ ſkalltu neyta þeirra Exod. 13.
ærliga Aars/fyrer DROTTNI Gude þijnum / þu og þitt Heimafolk/ i þeim Stad ſem Num. 3.
DROTTIN vtuelur. Enn ef þat er vankad at nockru/ſo at þat er hallt eda blint/eda
hefur nockurn añann Løſt a ſier / þa ſkallt þu ecke offra þat DROTTNI Gude þijnum.
Helldꝛ ſkallt þu eta þad iñan þiña Portdyra(huert ed þu ert hreiñ edur ohreiñ)ſuo ſem adra
Hind edur eiñ Hiørt/ þo ſuo at þu eter ecke Blodid af þui/helldur vthell þui a Iørdena/lijka
ſem ødru Vatne.

XVI

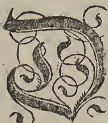
A NV ſkallt hyggia at þeim Manadenum Abib/at þu hallder þa DROTT- 1
NI Gude þijnum Paſka. Þuiat a þeim Manade Abib vtleidde þig DR- Paſkar
OTTIN Gud þiñ af Egiptalande/a Nættartijma. Og þu ſkallt fæ- Exo. 12. 23.
ra DROTTNI Gude þijnum Paſka offur/Naut og Saude /i þeim ſtad Leuit. 23.
ſem DROTTIN vtuelur/at hñs Nafn ſkule þar bwa. Þu ſkallt ecke Num. 9. 28.
Swrdeig eta a ſamre Hætijd/helldꝛ ſkallt þu eta oſyrt Braud vtlegdariñar
i ſiø Daga/Þuiat þu flyder af Egiptalande mz Hrædſlu / Ad þu ſkuler ſo minnaſt a þann
Dag/ſem þu vtforſt af Egiptalande/vm alla þijna Lijfdaga. Þar ſkal ecke neitt Swrdeig
ſiaſt a þeim ſiø Døgū/iñan allra þiña Landamerkia. Og þar ſkal ecke neitt epterſkiliaſt af
þui Kiøtenu/ſem at Kuellde þeſſ fyrſta Dagſins ſlætrad er/til Morgunſins.

B Þu mætt ecke offra þat Paſka offred innan nockra þiña Stadardyra/ ſē DROTTIN
Gud þinn hefur giefed þier. Helldur i þeim Stad ſem DROTTIN mun vtuelia/at hñs 2 Para. 35.
Nafn ſkule þar bwa/þar ſkallt þu offra Paſka offret/at Kuellde Dags/þa ed Solen geingꝛ
vnder/a þeim tijma ſem þu vtdrogſt af Egiptalande. Og þu ſkallt ~~ſioda~~ og eta þad i þeim ſtad ſteikia
ſem DROTTIN Gud mun vtuelia/ Og þar eptera ad Morne ſnu þu heim til þins/
Heimilis. Sex Daga ſkalltu eta oſyrt Braud/ſa ſiøunde Daguriñ er Samkomu fundur
DROTTINS Gudz þijns/þa ſkalltu ecke neitt erfida.

Siø Vikur ſkallt þu reikna/ ⁊ vpphefia ad telia nær ed til tekit verdur mz Sigdenū i Kor-
nit. Og þu ſkallt þa hallda DROTTNI Gude þijnum eina Vikuhætijd/og gief honū 2
ſialfuiliugar giafer af þinne Hende/epter þui ſem DROTTIN Gud þinn hefur bleſſad Huitaſunna
C þig. Og þu ſkallt vera gladur fyrer Gude þinum DROTTNI/þu og þiñ Sonur/⁊ þijn
Dotter/þinn Þionuſtumadꝛ/ þijn Þionuſtukuiña/ og Leuiteñ ſem er iñan þinna Portdyra/
ſa hinn Framande/hinn Fodurlauſe/og Eckian ſem at er hia þier/i þeim ſtad ſem DROT-
TIN Gud þinn hefur vtualed/þad hñs Nafn ſkale þar bwa. Og hugleid þu þad/ ad þu
hefur og verid eiñ Þræll i Egiptalande/ad þu hallder og giører epter þeſſum Bodordum.

Þu ſkallt hallda Laufſkala Hatijd ſiø Daga j ſamt/ nær ed þu hefur jnnſafnad af
þinne Kornhløðu/⁊ af þinne Vijnþrœgu. Og þu ſkallt vera gladur a þeirre Hatijd/ þu ⁊
3 Laufſkala Hatyd þiñ Son/þijn Dotter/þiñ Þionuſtumadꝛ/þijn Ambætt/ Leuitiñ/ſa hiñ Framande ⁊ hiñ Fø-
durlauſe/og Ecktan ſem er jñann þiña Stadardyra. Siø Daga ſkalltu hallda DROT- D
TNI Gude þijnum þeſſa Hatijd/j þeim ſtad ſ DROTTIN mun vtuelia. Þuiat DR-
OTTIN Gud þiñ mun bleſſa þig j allre þiñe jñtekt/og i øllum þijnum handauerkū/ Þar
fyrer ſkalltu vera gladꝛ.
Exod. 23. 34. Leuit. 23. Þriſuar ſinnum a Aarinu ſk allt huad Kallkyns er hia þier/auglyſaſt fyrer DROTT-
NI Gude þijnum/j þeim ſtad/ſem DROTTIN mun vtuelia/A þeirre oſyrdra Brauda
Hatijdinne/og a þeirre Vikuhallds Hatijdinne/⁊ a þeirre Laufſkala Hatijdinne. Eñ ein
giñ ſkal þar tomum hondum auglyſaſt fyrer DROTTNI/huer epter giøf ſiñar Handar/
epter þeirre Bleſſan/ſem DROTTIN Gud þinn hefꝛ giefed þier.

XVII.

Domara og Embættis menn ſkalltu ſetia þier j øllum þijnum Borgarhlidū/ A
Huernenn Domendur ſkulu hegda ſier i ſijnu Embætte. sem DROTTIN Gud þinn mun giefa þier/a medal þiña Kynkuijſla/at
þeir dæme Lydeñ epter riettferdugum Dome. Þu ſkallt ecke halla Rietten-
um/þu ſkallt og ecke aliijta nockurs mans Perſonu/ og ecke helldur Giafer
Exod. 18. þiggia/ Þuiat Giafernar forblinda Augun vijſra manna/og vmuenda Mæ-
Leuit. 19. lum Riettferdugra. Þu ſkallt epter fylgia þui ſem riettferdugt er/So at þu
Deut. 1. meiger lifa ⁊ eignaſt þat Landed/ſ DROTteñ Gud þiñ mun giefa þier.
Þu ſkallt ongua Skogar ruña af nockurshattar Vidartriam rotſetia j hia Allltare DR-
OTTINS Gudz þijns/ſem þu giorer þier. Þu ſkallt ecke vppreiſa þier neinar Stoder/
hueriar ed DROTTIN Gud þinn hatar.
Þu ſkallt ecke fornfæra DROTTNI Gude þijnum neitt þat Naut eda Saud/ſem he-
fur nockut Lyte/eda nockuñ Løſt a ſier/Þuiad þat er DROTTNI Gude þijnum ein Vā-
virding.
Nær ed þu finnur nockurn Mañ edꝛ Kuinnu/innañ þinna Stadardyra/ſim DROTT-
Refſing Afguda dyrkarans IN Gud þinn mun giefa þier/þañ er jlla giører fyrer DROTTINS Gudz þijns Aug-
ſyn/Ad hñ yfertredꝛ hñs Sattmala/⁊ fer/⁊ þionar annarligum Gudum/og tilbidꝛ þa/ Sie B
þ Solen edꝛ Tunglid/ edꝛ nockud añad af Himinſins Her/ſ eg hefe ecke bodit/Og þta verdꝛ
Deut. 19. 21. ſagt þier/⁊ þu heyrer þat/Þa ſkllt þu ſpyria vel ad þui/ Og nær ed þu fornierk[s] þat/ad þ
Num. 35. eru viſſulig ſanninde/at ſuoddan Suiuirding er ſkien j Jſrael/Þa ſkllt þu læta þañ Mann
2 Cor. 13. edur Kuinnu/ſem ſoddan Glæp hefur giørt vtleida af þijnum Portdyrum / og þu ſkllt beria
Ebre. 10. þau mz Griote/til Heliar. Epter tueggia edꝛ þriggia manna Vitnisburde þa ſkal ſa deyia
ſem dauda er verdur/Eñ eingiñ ſkal þar deyia epter eins mañs Vitnisburde. Þeirra Hønd
ſem vitnad hafa ſk vera hin fyrſta til ad lijflæta hñ/og ſijdan Hønden alls Folkſins/ Ad þu
ſkilier þig ſo vid þ vonda.
Vm Doma Ef nockurt Kløgumæl verdur þier ofþungt yfer ad dæma/a milliñ Blods ⁊ Blodz/a mill-
um Sakferlis og Sakferles/a millum Skadſemdar og Skadſemdar/og huada Kiærumalū
ſem þat eru/jnnañ þinna Stadardyra/ Þa ſkllltu hafa þig til vegar/⁊ fara vpp til þeſſ ſta-
dar ſem DROTTIN Gud þinn mun vtuelia þier/Og koma til Preſtanna og Leuitanna/ C
og til þeſſ Domara ſem þann ſama tijma verdꝛ/og ſpyriaſt fyrer af þeim/ So ſklu þeir ſeig-
ia þier vpp Dominn. Og þu ſkllt giøra þat ſem þeir ſeigia þier/i þeim ſtad ſim DROT-
TIN hefur vtualed/Og þu ſkallt hyggia vel ad þui/at þu giører epter øllu þui ſ þeir kieña
þier. Epter þui Løgmale ſ þr keña þier/⁊ epter þeim Dominum ſim þeir ſeigia þier vpp/Þa
ſkllltu rietta þig/ſo ad þu vijker ecke þar i fra/huerke til hægre nie til vinſtre handar.
Og ef at nockur mann þrioſkaſt ſo/at hñ vill ecke hlyda Preſtinum ad / ſem ſtendur þar i
DROTTINS Gudz þins Embætte/edꝛ Domaranum/ſa ſkal deyia/Og þier ſkluf i burt
taka þann hinn vonda af Jſrael/Suo þat Almœgafolked meigꝛ þad heyra/⁊ ottaſt/ ⁊ þrio-
ſkaſt ecke leingꝛ.
1 Reg. 8. Nær þu kiemur jnn i þat Landed ſem DROTTIN Gud þinn mun giefa þier/⁊ eign-
aſt þat/og þu byr þar inne/og ſeiger ſuo/Eg vil ſetia einn Kong yfer mig/ſo ſim allar adrar

Þio-

Þioder hafa hier j kring vm mig/Þa skallt þu setia þañ til Kongs yfer þig/ sem DROT-
TIN Gud þinn mun vtuelia. Enn eiñ af þijnum Brædrum skallt þu setia til Konungs
D yfer þig/ Þu skallt ecke setia nockurn Framanda yfer þig/sm̄ ecke er þiñ Broder. At eins Huerneñ Kō-
pad/at hñ skal ecke hallda marga Vijghesta/og ecke innleida Folked i Egiptaland aptur/ af gur hñ skal sig
þui þat hñ hefur marga Vijghesta/epter þui sem DROTTIN hefur sagt ydur / ad þier hallda
skulut ecke hiedan i fra fara vm þeñann veg aptur. Hñ skal og ecke helldur taka sier marg-
ar Eigenkonr/ ad hñs Hiarta i burt snuist ecke/Hañ skal og ecke samandraga miked Gull og
Silfur.

Nær ed hñ kiemur nu at sitia j Hasæte sijns Kongs Rijkis/þa skal hañ taka þetta annad
Løgmaled af Prestunum/og Leuitunum/og læta skrifa þat i eina Bok. Hun skal vera i hia
honum/og hñ skal lesa þar inne vm alla sijna Lijfdaga/So at hñ meige læra at ottast DR- Kongar skulu
OTTIN Gud sinn/at hñ kunne at hallda øll Orden af þessu Løgmæle og Riettindum/ so læra Gudz Ord
at hñ giøre þar epter. Hñ skal ecke offstæra sitt Hiarta yfer sijna Brædur/og ecke i burt vij- og þrampyl-
kia af Bodordunū/ huerke til hægre nie til vinstre handar/Ad hñ meige so leingia sijna Da- gia þui
ga i sijnu Kongarijke/hñ og hñs Børn i Israel.

XVIII

A PRestarner/Leuitarner af allre Kynkuijsl Leui/skulu ongua Hlutdeilld eda Arf- Num. 18
toku hafa i Israel/ Þuiat Forner DROTTINS/ og hañs Arftoku Deut. 10.
skulu þeir eta. Þar fyrer sklu þeir ecke hafa neina Arftøku a medal 12. 14
siña Brædra/þuiat DROTTIN er þeirra Arfleifd/so sm̄ hñ hefur sialfur
tilsagt þeim. Enn þat sk̄ vera Prestanna Riettur af Folkenu / og af þeim
sem offra/huert þad er Naut eda Saudur/Eñ madur sk̄ giefa Prestinū Bog-
iñ/bæda vāgana z Kalldunid. Og Frumforneñar af þijnu Korne/þijnu Vijne z þijnu Vid- Prestaña og
smiøre/og þa fyrstu Vllena sem þu tekur af þijnu Saudfie. Þuiad DROTTIN Gud Leuitanna
þinn hefur vtualed hñ af øllum þijnum Kynkuijslum/ad hñ skule þiona i Nafne DROT- Riettur.
TINS/hñ og hñs Syner æfenliga.
B Nær ed Leuiteñ kiemur vt af þijnum Stadardyrum/ elligar vt af einhuerium Stad/i øll-
um Israel/ þar sem hñ er framande/og kiemur epter allre Lysting sinnar Sælu/til þess sta-
dar sem DROTTIN hefur vtualed/at hñ þione i Nafne DROTTINS Gudz sijns/
sem aller hñs Brædur Leuitarner giøra/sem þar standa i sama stad fyrer DROTTNI/
þeir sklu hafa iafna Hlutdeilld Matarins/fyrer vtan þad sm̄ hñ hefur af selldu Gotze siñar
Fødurleifdar.

Nær þu kiemur iñ i þad Landit/sem DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier/Þa sklltu Leuit. 18.
ecke læra ad giora þessa Folks Suiuirdingar. So ad þar skle eige nockur fiñast hia þier/sa 20.
sem lætur siñ Son edur Dotter i giegnum Elldiñ ganga/ edur sa nockr sem fer mz Spadoma Deut. 21. 17.
edur er Dagueliare/ edur sa sem hyggur ad Fuglakuake/ edur Galldramadur/edr Særinga
madur/edur nockur Fitons Anda forsagnare/edur Teiknanna vtleggiare/edur sa nockur sm̄
C leitar Vijsinda hia daudum møñum. Þui huer ed hñ giører suoddan/hñ er ein Suiuirding
fyrer DROTTNI/z fyrer slijkrar Suiuirdingar saker/i burtdrijfr DROTTIN Gud
þinn þa fyrer þier. Eñ þu skllt vera flecklaus fyrer DROTTNI Gudi þijnum. Þui
ad þta Folk sem þu skllt vnder þig leggia/þa hlyder Daga vtueliurum/ z Spasagnarmøñ-
um/Eñ þu skllt ecke so giera fyrer DROTTNI Gude þijnum

Einn Spamann mun DROTTIN Gud þiñ vppuekia þier/vt af þier z þijnū Bræd-
rum/Honum sklu þier heyra. Lijka sem at þu badst af DROTTNI Gude þijnū i Ho- Christus fyr-
reb/ a þeim Deige sem vier vorum til samans þar/ og þu sagder/ Eige vil eg leingur heyra erheitinn
Raustena DROTTINS Gudz mijns/z eige optar sia þann mykla Elldiñ/ so at eg skule Act. 3. 7.
D ecke deyia. Þa sagde DROTTIN til mijn/Þeir hafa talat vel. Eg vil vppuekia þeim Exo. 20.
eiñ Propheta af þeirra Brædrum/lijka sem þu ert/z eg vil leggia mijn Ord i hñs Muñ/Hñ
skal seigia þeim allt þad sem eg byd honum. Og huør sem eige heyrer mijn Ord/sm̄ hñ muñ
tala i mijnu Nafne/af þm hinum sama vil eg þess vtkrefia.

Þo nær ed einhuer Prophete dirfist til at tala þat nockud i mijnu Nafne / sem eg Straff Fals
hefe ecke bodid honum ad tala/Og jafnuel sa sem talar i annarligra Guda nafne/sa hiñ sa- Prophetanna

Mañdrapa- me Prophete ſkal deyia. Ef at þu ſeiger þa i þijnu Hiarta/Huernen kañ eg formerkia þat/
rana huort Ord þ DROTTIN hefur ecke talad? Nær ed Prophetiñ talar j Nafne DROT-
TINS/og þad kiemur ecke fram/Þat ſama er þat Ord ſem DROTTIN hefur ecke ta-
lad/eñ ſa ſame Prophete hefur þ talad vt af ſiñe eiginligre Offſtæke/þar fyrer ſkallt þu ecke
Kuydbug bera fyrer honum.

XIX.

Deut. 4. Nær ed DROTTIN Gud þinn hefur nu i eydelagt Folked / huerra Land A
Joſu. 20 þad DROTTIN Gud þinn mun giefa þier/ ſuo at þu eigniſt
Num. 35 þat/ og bwer i þeirra Borgū og Hwſum/ Þa ſkalltu fraſkilia þriar
Borger i Landenu/þui ſm̄ DROTTIN Gud þiñ mun gefa þier at eig-
naſt. Og þu ſkallt vtuelia hagkuæmeliga Stade / og þu ſkallt i ſundur-
ſkipta Landamerkiunum/i þui Landenu ſem DROTTIN Gud þiñ gie-
fr þier til Arftøku/i þriar Hlutdeillder/at hū ſ mañe hefr ad ſkada orded meigi flyia þāgat.
Og þ ſkal Søken vera/ad hñ ſ dreped hefur mañ meige flyia þangat/ſo ad hñ meige hallda
Lijfenu.

Ouilia Mañ ſlag Nær ed einhuer ſlær ſinn Naunga i Hel/oforuarande/z hafe hñ ecke ádr haft fyrre neitt
Hatur a honum/Helldur ſo ſem þa/nær ed nockur fer i Skog mz ſijnū Naunga/til ad høgg-
ua Vid/og hñ vtrieiter Hondena mz Øxinne til ad høggua Tried/og Øxen hrytur af ſkap-
tenu/og kiemr a hñs Naunga ſo ad hñ deyr þar af/Þa ſk hñ flyia til einhuers þeſſara ſtada/ B
† Eptermals madurinn ſo hñ hallde Lijfenu/ſo ad † Blodhefnarinn veite ecke epterfør Mannſlagaranum/ a medan
hañs Hiarta er ſuo heitt og nære hønum/ mz þui ad vegurinn er ſuo fiarlægur/ og ſlae honum
hñs Sælu i Hel/Þo ad eingin Daudaſøk være mz honum/ af þui hañ hafde ádur fyrre ecke
neitt Hatur til hñs haft. Þar fyrer byd eg þier at þu i fraſkilier þær þriar Borger.

Og þar ſem DROTTIN Gud þinn giører enn vijdare þijn Landamerke/ ſuo ſem þat
hñ hefur ſuarid þijnum Forfedrum/ og giefur þier allt þetta Land ſem hañ hefur til ſagt
þijnum Forfedrum(ſo framt ad þu helldr øll þeſſe Bodord/ſo at þu giører þar epter ſ eg byd
þier i Dag/þat þu elſker DROTTIN Gud þinn/og gang' i hñs vegum/alla þijna Lijf-
Adrer þrijr frelſis ſtader daga) Þa ſkallt þu eñ leggia þriar Borger til þſſara þriggia/So at eckeverde vthellt ſak-
lauſu Blode i þijnu Lande/ ſ DROTTIN Gud þiñ giefur þier til Arftøku/ſo ad þu ver-
der ecke ſekur i ſuoddan Blode.

2 Eñ ef ad nockur hefur Heipt a ſijnū Naunga og ſitur vm hñ/z veiter honū ofrijke/z ſlær C
Manndrap/ nu tilſettu rade honum hñs Sælu til Dauda/og flyr ſo i burtu til einhuers þeſſa Stadar/ Þa ſklu Ølldun-
garner hñs ſtadar ſenda þangad/og læta hafa hñ i burtu þadan/ og ſelia hñ i Blodhefnar-
ans Hendur/ſo at hñ ſie drepinn. Þijn Augu ſklu eige vægia honum/z þu ſkallt j burt taka
Num. 35 þat ſaklauſa Blodid fra Jſrael/ſo at þier meige vel vegna

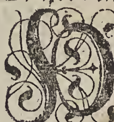
Prou. 22 Þu ſkllt ecke til ſamans fæora Landamerken þijns Naunga/ſem ad þeir ed fyrer þier voru
hafa ſett j þiñe ættleifd ſem at þu erfer i þui Landenu/ ſem at DROTTIN Gud þiñ hefr
giefed þier til eignar.

Eitt Vitne eckert vitne Þar ſk ecke eitt Vitne framganga ad vitna a mote nockrū/yfer nockurs hattar Miſgiør
ninge/eda Glæp/huad hellſt Glæp ſem þad er at madur kann ad giøra/Helldr ſkal huer Søk
Deut. 17 ſtanda i tueggia edr þriggia Votta Munne.

Math. 18 Ef at eitthuert Liuguitne geingur fram at vitna a mote nockrum/til at votta yfer hñ ein- D
Falsvitne huern Miſgiorning. Þa ſkulu þeir bæder meñ ſem Kiærumalid eiga til ſamans/ſtanda fy-
Exo. 21. rer DROTTNJ/frame fyrer Preſtønum og Domurunum ſem þa eru i þañ tijma. Og
Leuit. 24. Domararner ſklu jñuirduliga rañſaka þad ſama/hafe hann þa borid falſkan Vitnisburd i
Math. 5. mote ſijnum Broder/Þa ſkulu þier giøra ſo vid hñ/ſm̄ hñ hafde huxad at giøra vid ſiñ Bro-
dur/ſo ad þu i burt taker þann hinn vonda fra þier/ Ad þeir hiner adrer ſem þad heyra meige
hrædaſt fyrer þui hinu ſama/ og aſetia ſier ecke framar ad giøra ſuoddan Jllt verk a medal
ydar. Þitt Auga ſkal ecke vægia honum/Lijf fyrer Lijf/Auga fyrer Auga/Tøñ fyrer Tøñ
Hønd fyrer Hønd/Foot fyrer Foot.

XX.

Nær

A Þegar ed þu dregur j Strijd a mot þijnū Ouinum/ og þu sier ad þat Folk he-
fur fleire Wijghesta z Vagna eñ þu/ Þa vert ecke hrædðr fyrer þeim/ Þui-
ad DROTTIN Gud þinn sem vtleidde þig af Egiptalande er mz þier.
Nær ed þier komit nu þar i nand sem Bardaginn a at vera/ Þa skal Pres-
turinn framganga/ og tala fyrer Folkenu og seigia til þss/ Heyr þu Jsrael/
Þier gangid i Dag i Bardaga mot ydar Ouinum/ Ydar Hiørtu skulu ecke
vantreysta/ hrædist ecke/ og skielfist ecke/ og kuijdid ecke fyrer þm/ Þuiat DROTTIN Gud
ydar geingur mz ydur/ so at hñ vill beriast fyrer ydur/ mote ydar Ouinum/ til at hialpa ydur.

Huernen sig skal hallda i Ofridar storme

Enn Hershøfdingiarner skulu tala fyrer Lidenu/ og seigia/ Huer sa madur/ sem vpphefur
bygt eitt nytt Hws/ og hefur enn nu ecke a vijgt þat/ sa fare i burt/ og blijfe i sijnu Hwse/ Ad
hñ falle ecke i Strijdenu/ og þad eirn añar skle þa vijgia þat. Huer sem at plantad hefur eiñ
B Vijngard/ og hefur enn ecke giort hñ almenneligañ/ sa gange i burt/ z vere heima/ at hñ deyie
ecke i Strijdenu/ og eiñ annar skle giora hñ almenneligañ.

a (Vijgia Hws) Þad er a Ebresku mæliæke so mikid sem flytia sig i Hwsid

Huer hñ hefur trulofat sig einne Konu/ og hefur eñ nu ecke haft hana heim til sijn/ sa gā-
ge burt og vere Heima/ At hñ falle ecke i Strijdenu/ og skule þo annar hafa hana Heim.
Og Hershøfdingiarner skulu enn framarmeir tala til Folksins/ og seigia/ Huer hñ er hræ-
ddur og ragur i sijnu Hiarta/ gange sa i burt/ og vere heima/ at hñ skle ecke hrædslufull giøra
Hiørtun sinna Brædra/ lijka so sem þat hñs Hiarta er. Og nær ed Hershøfdingiarn' ha-
fa nu vt talad sijnu Mæle/ fyrer Folkenu/ þa skulu þeir setia hina ædstu yfer Herinn fremst
i Fylkingunne fyrer Lidenu.
C Nær ed þu dregur inn fyrer nockurn Stad/ til at strijda a mote honum/ þa skalltu fyrst
bioda þeim Frid. Suarar hñ þa til vinsamliga/ og lætur vpp fyrer þier/ Þa sk allt þ Folk
sem þar verdur inne fundid/ vera þier Skattgilldt og vndergiefed. Enn vilie hñ ecke honlda
fridsāliga vid þig/ z vill strijda i giegn þier/ þa sestu vm hñ. Nær DROTteñ Gud þiñ gie-
fur þier hñ i þijna Hond/ þa skllt þu mz Suerds eggium i hel sla allt huad þar er kallkyns
iñe. Fyrer vtan Konur og Børn/ z Busmalann/ og allt þat sem þar er i Stadnum/ z øllu
Herfange skllt þu vtskipta a millum ydar/ Og þu mætt eta vt af bytenu þinna Ouina/ sm
DROTTIN Gud þinn hefur giefed þier. Lijka so skallt þu og giora vid alla þa Stade
sem liggia langt i burt fra þier/ og ecke eru af þeim Stødunum þessa Folks.

Striijdz Laga Riettur

Enn j Stødunum þessa Folksins/ sm DROTTIN Gud þinn mun giefa þier til Arf-
D toku/ skllt þu ecke neitt læta þat lifa sem andardrætt hefur/ Helldur skllt þu foreyda þeim
øllū/ einkum sem eru þeir/ Hethiter og Amoriter/ og Cananiter/ og Phereziter/ Heuiter z Je-
busiter/ so sem þat DROTTIN Gud þinn hefur bodit þier. Vppa þad ad þeir sklu ecke
læra ydur ad giora epter allre þeirra Suiuirding/ sm þeir plaga ad giora vid sijna Afguda/
og ad þier syndgist ecke vid DROTTIN Gud ydarn

Huerium Þiodum foreyda skal

Nær ed þu hlytur leinge ad liggia fyrer einhuerium Stad/ mote huerium þu strijder/ so ad
þu villt yferuinna hñ/ Þa skllt þu ecke fordiarfa þau Alldintrien/ so at þu hogguer þau nidr
mz Oxinne/ Þuiad þu kant eta Alldine af þeim/ þar fyrer skllt þu ecke vppræta þau/ Þuiad
þau eru Trie a Jørdu/ enn ecke menn/ at þau kunne ad vera suo eitt Heruirke yfer þier. Eñ
þau Trien sem Mann kañ ecke at eta af/ þau skallt þu fordiarfa/ og hoggua eitt Heruirke
þar vt af/ i giegn þm Stadnum s strijder a mote þier/ þangat til at þu hefur valld yfer hm.

XXI.

A Þegar ed mann finnur nockurn þañ sem at er i Hel sleiginn i Landenu/ þui
sm DROTTIN Gud þinn mun giefa þier at eignast/ z hñ liggr a Akre
num/ og Mañ veit ecke huer at hñ hefur i hel sleiged/ Þa sklu þijner Oll-
dungar og þijner Domendur vtganga/ og mæla fra þeim sem i Hel er sleig-
enn/ og til þeirra Stadanna sem þar liggia vm kring/ Huer sa Stadur sem
þar liggr næst/ þa sklu þeir Olldungarner af þeim Stadnum taka eina
Kuijgu af Hiordiñe/ þa sm ecke hefur verid erfidat mz/ og su ed ecke hefur Arduriñ dreiged/ og
þeir sklu leida hana ofan i eiñ þronguañ og griotugann Dal/ sem huerke hefur verit plægdr
nie sædur/ og i þeim Stad/ nidur i Dalnum/ sklu þier hoggua af heñe Halsiñ.
So sklu Prestarner/ Syn' Leui koma þar/ þuiat DROTTIN Gud þinn hefur vtua-
lid þa/

Ef sa hitt vegne þinst a Akre

er saklaust Blod

lid þa/at þeir þione honum/og lofe hñs Nafn/og øll Sakferle ⁊ øll Skadræde sklu vrskurd-
ast epter þeirra Munne). Og aller Olldungarner af þeim sama Stad skulu ganga fram
til þess hins vegna/og þuo þeirra Hendur yfer þeirre Kuijgunne/ sem Halsinn er af høgg- B
uiñ i Dalnum/ og sklu andsuara og seigia/Vorar Hendr hafa ecke vthellt þessu Blode/og
vor Augu hafa ecke helldur sied þat. Vertu Myskunsamur þijnu Folke Jsrael/huert ed þu
DROTTJN hefur frelsat/og legg ecke þetta hid saklausa Blod vppa þitt Folk Jsrael/
So verda þeir forlijkter yfer þessu Blode. Þanneñ skllt þu taka þat saklausa Blod i burt
fra þier/so ad þu giører þad/sem riettferdugt er i Auglite DROTTJNS.

Nær ed þu dregur vt i Strijd/mote þijnum Ouinum/og DROTTJN Gud þinn giefur
þa i þijnar Hendr/so ad þu i burt leider nockra Hertekna af þm. Og þu sier a millũ þrra
eina hreinliga Kuinnu/og þu fær Aastarþocka til hennar/suo at þu villt taka hana þier til
Eigen konu. Þa haf hana inn i þitt Hws/og læt raka i burt hennar Høfud Hær/ ⁊ skiera
i burt hennar Neglur/og læt hana færa sig af þeim Klædunum sem hun var Hertekinn vti/
og læt hana sitia i þijnu hwse og græta sinn Fødur og Modur einn Manud / Sijdan mættu C
sofa hia henne/ ⁊ taka hana þier til Eigiñar konu/ ⁊ læt hana vera þijna Hwsfreyiu. Enn
nær ed þu hefur onguañ þocka til hennar/þa skallt þu læta hana i burtu fara / þangad sem
hun vill sialf/ ⁊ selia hana ecke fyrer Peninga/nie setia hana vt/Þuiad þu hefur giørt henne
Læging.

Riettur hins Frumgietna

Ef at nockur hefur tuær Eigenkonr/eina þa hñ elskar/adra þa hñ hatar/ ⁊ þær fæda hm
Børn/bæde hun sem hñ elskar/og hin sem hñ hatar/so ad sa hinn Frumgietne Sonuriñ hey-
rer þeirre til sem hñ hatar/Og sa tijme kiemur ad hñ skal vtskipta Arfenum a millum sinna
Barna/Þa kann hñ ecke at giora hennar Son sem hñ elskar/at þm Frumgietna Synenũ/
vpp yfer Frũgetnũ syne/þrar s̃ hñ hat^r. Helldr sk hñ mzkieña heñar son/húia hñ hatar/fy-
rer sinn Frumgietna Son/ ⁊ giefa honum tuefallt af øllu þui hñ hefur/Þuiad hñ er hñs fyr D
stur Kraptur/ ⁊ hm ber at hafa þañ Frumgietnings Rieit.

Reffing Ohlydins Sonar

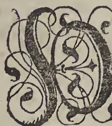
Ef at nockr hefr eiñ þralyndañ ⁊ ohlydiñ son/s̃ ecke vill hlyda sins Fedurs ⁊ Modr Amiñ
ingũ/ ⁊ nær ed þau strykia hñ/þa vill hñ þo ecke at helldr va þm hlydugr. Þa sk Fader hñs
⁊ Moder taka hñ Høndũ/ ⁊ leida hñ til Olldũgaña stadarins/ Og j Ported þss stadar/ ⁊ til
Olldũgaña/ seigiãde/Þesse ock^r son er þrioskufullr/ ⁊ ohlydiñ/ ⁊ vill ecke hlyda ockrũ Amiñin
gũ/ ⁊ er eiñ Olsuelgr / ⁊ Dryckiudæare. So sijdan sk Almugeñ i Stadnũ beria hñ til Heliar/
Og þu skllt so i burt skilia ꝥ hid vonda fra þier/ so at allr Jsrael meige ꝥ heyra/ ⁊ ottast ꝥ.

Sa sm̃ heingdur er/er Bøluadur

Nær ed nockur hefur giørt einhueria Synd/so at hñ er Dauda fyrer verdur/og verdur suo
lijflatnin/þat hñ er vppheingdur a eitt Trie/Þa skal hanns Lijkame ecke vera a Trienu vm
Nottena/ Helldur skallt þu jarda hñ samdægris. Þuiat hñ er bøluadur af Gude sem verdur
heingdur. So ad þu saurger ecke þitt Land/ þad sem DROTTJN Gud þiñ giefur þier
til eignar.

XXII.

Þu skllt afstyra Skada þijns Naunga og þins Ouinar
Exod. 22.

Egar ed þu sier þijns Brodurs Naut eda Saud fara villt /Þa skllt þu ecke A
ganga fram hia þui/helldr skllt þu leida þat aptur til þijns Brodurs. Eñ
nær ed þinn Broder er ecke nærre þier/og þu þecker hñ ecke/Þa skllt þu taka
þat i þitt Hws/ og hallda þui so leinge hia þier/þangad til at þinn Broder
kiemur og leitar epter þui/so ad þu kuñer þa ad fa honum þat aptur. So
skllt þu giøra vid hñs Asna/vid hñs Klædnad/ ⁊ vid allt þad sem tynt er/sm̃
þinn Broder hñ tyner/og fiñr þu þad/þu mætt ecke draga dulur a ꝥ.

Ef ad þu sier ad þijns Brodurs Asne eda Naut er dottid vm koll a Veiginum/ Þa skallt
þu ecke draga þig j hlie/ helldr sklltu hialpa honum vppa fætur.

Ein Kuinna sk ecke bera Kallmans Veriu/og Kallmadur sk ecke færa sig i Konu Føt/
Þuiad hñ s̃ ꝥ giører/er ein Suiuirding fyrer DROTTNJ Gude þijnum.

Nær ed þu finnur eitt Fuglahreidur a Veigenum/vpp i einhueriu Trienu / edur a Jørd-
duñe/ mz Vngũ edur mz Eggiũ/ og ꝥ Modurin situr a Vngunum/edur Eggiunũ/Þa skllt
þu ecke taka Modurina mz Vngunũ/helldr sklltu læta Modurina burtfliuga/ ⁊ taka Vnga
na/So ad þier meige vel vegna ⁊ leinge lifa.

Nær ed þu vppbygg^r eitt nytt hws/þa giør þier Karma vm kring/vppa þijnu þake/ So ad B

þu hlad

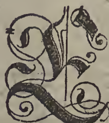
hlader ecke neinu Blode yfer þitt Hws/ef ad nockur fellur þar ofan af.
Þu skallt ecke sꝏ þinn Vijngard mz marghꝏttudu Sæde/ad þu ecke Heilagt giører suod-
dan Sæde til einnrar vppfyllingar/sem þu hefur nidursꝏd hia Vijngardsins in̄komu. Þu Leuit. 29.
skallt ecke eria mz einu Naute z einum Asna til samans. Þu skallt ecke fæ0ra þig i þau Føt/
sem giørd eru vt af Vllu og Lijne til samans. Þu skallt giøra þier Falld a þm̄ fiorum lø-
fum þinnar Skicktu/sem þu skyler þier mz.
Nær ed nockur Madur fær sier Eignarkonu/og verdur hn̄ henne reidur/ sijdan han̄ hefur Straff han̄s
leiged hia henne/og leggr hen̄e Skøm̄ til/z kiemur hen̄e vt i eitt vondsligt Rykte/z seiger/Þe- sem opræer sin
ssa Konu tok eg mier/z þa eg lagde mig hia hen̄e/þa fann eg ad hun var ecke Meyia. Þa na Kuinnu
skal Fader og Moder þeirrar sømu Konu/taka hana/og leida hana inn fyrer Olldungana
C i Stadarportenu/og syna hennar Meydoms merke. Þa sk Faderin̄ þeirrar sømu Kuinnu
seigia til Olldungan̄a/Eg gaf þessum Manne mijna Dotter til Eignarkonu/ Nu er hn̄ ord-
in̄ hen̄e reidur/og leggr hen̄e eina skiem̄eliga Søk til/z seiger/Eg hefe ecke fundet þijna Dot-
ter Mey vera/Hier eru þessarar min̄ar Dottur Meydoms merke. So sklu þeir breida Klæ-
den vt/ fyrer Olldungum Stadarins. Þa sklu Olldungarner af Stadnū taka þan̄ man̄/
og refsa honum/og skatta af honum Hundrat Silfurpeninga/og giefa þa Fødurnum þeirrar
sømu Kuin̄un̄ar/fyrer þad hn̄ hefur orykte giort rin̄e Jungfru i Jsrael/og hn̄ sk hafa hana
til eignarkonu/so at hn̄ ma ecke yfergiefa hana vm alla sijna Lijfdaga.
En̄ eru þad Sannende/ad Kuin̄an fanst ecke ad vera Mey/Þa sklu þier leida hana vt fy
rer dyrnar hen̄ars Fødurs Hwsa/z Folked i Stadnum skal gryta hana til Heliar/ Af þui at
hun giørde suoddan Heimsku þar i Jsrael/og drygde Hordom i sijns Fødurs hwse/Og þu skallt
i burt taka suoddan vondskap fra þier.
Ef at nockur finst mz þui/ad hn̄ liggur hia þeirre Konu s̄ hefur sin̄ Eignarman̄/ þa sklu Straff
þau bæde deyia/Madurin̄ og Konan sem hn̄ hefur hia leiged/og þu skallt i burt taka þat von- Hordoms
da af Jsrael. Leuit. 20.
D Ef ad ein Jungfru er trulofud nockrum/og ein̄ Madur hitter hana i Stadnum/ z liggur Ef nockur
hia henne/Þa sklu þier leida þau bæde vt fyrer Porten̄ Stadarins/z gryta þau bæde til hel- liggur mz tru
iar/Meyuna af þui/ad hun kallade ecke/sy(r)st at hun var in̄an Stadar/Og Man̄in̄ af þui/ lofadre Mey
at hn̄ skam̄ade Festarkonu sijns Naunga/Og þu skallt i burt taka þad vonda fra þier
Ef ad nockur hitter eina trulofada Mey vt a Akrenum/og tekur hana mz vallde/og liggr
hia henne/Þa sk Madurinn at eins deyia sem hia henne lꝏ/En̄ Meyunne skalltu ecke mein
giøra/Þuiad hun giørde ongua þa Synd/sem Dauda er verd. Helldur so sem þa einhuer
setur sig vppa mote sijnum Naunga/ z slær hn̄ i hel/eins lijka er og þetta/Þuiad hn̄ hitte ha
na vt a Akurlondunum/og su hin trulofada Meyan kallade/ og þar var eingin̄ sem hialpade
henne.
Nær ed einhuer hitter þa Mey sem ecke er trulofud/ og tekur hana / og liggr hia Exod. 21.
henne/og þad verdur vppfyst vm hn̄/Þa sk sa sem lꝏ hia hen̄e giefa Fødur hen̄ar Fim̄tijge Leuit. 15.
Siclos Silfurs/og hafa hana sijdan til Eigenkonu/Þuiad hn̄ vanuirte hana/Hn̄ ma z ecke Deut. 27.
yfergiefa hana vm alla sijna Lijfdaga. Eingin̄ sk taka sijns Fødurs Hwsfreyu/z vppflette
ecke sijns Fødurs hylmingu.

XXIII.

A NAr sk eingin̄ meiddur Madur/edr Gielldingur in̄koma i DROTTINS Huier at ecke
Samkundu. Þar sk og eingin̄ Portkonu Son in̄koma i Samkundu DR- skulu koma i
OTTINS/og ecke epter tiunda Lid/helldur þa sk hann alldrei in̄koma i Samkundu
Samkundu DROTTINS. Drottins
Am̄oriter z Moabiter sklu ecke innkoma i Sākundu DROTTINS Num. 22.
og ecke epter tiunda Lid/helldr sklu þeir alldrei koma þar in̄ / Af þui ad þeir Am̄onite
villdu ecke koma i mote ydur a Veigenum mz Braude og Vatne/þan̄ tijd þier forud af Egip Moabite
talande/Og þar at auk leigdu þr Balaam Son Beor/af Pethor wr Mesopothamia a mote
ydur/ad hn̄ skyllde bølua þier. Enn DROTTIN Gud þin̄ villde ecke heyra Balaam/ Balaam
og snere þeirre Bøluaninne vm til Blessunar/ Af þui ad DROTTIN Gud þinn elskade
þig. Þu skallt ecke bidia þeim Giæfu nie neins godz/vm alla þijna Lijfdaga æfenliga.

Þu skallt ecke hallda Edomitana fyrer neina Suiuirding/Þuiad þeir eru þÿner Brædur.
Þu skallt og ecke hallda þa Egiptsku fyrer neina Suiuirding/Þuiad þu hefur verid vtlend-
ingur i þra Lande. Þau Børn ſ̄ þeir gieta i þridiu ættkuÿsl/sklu jnnkoma i Samkundu
DROTTINS.
Nær ed þu geingur vt af Herbwdū/i mote þÿnum Ouinum/Þa skllt þu vara þig vid øllu B
þui sem illt er. Er þar sa nockur a medal ydar/sem ecke er Hreiñ/fyrer þat sem hñ kañ ha-
fa hent vm Nottina/Hñ sk ganga i burt fyrer vtan Herbwdernar/z ecke jñ aptur koma/ fyr
enn ad Kuellde/nær ed hañ hefur þueigid sig i Vatne/Og nær ed Solen er vndergeingen/þa
skal hñ jñganga i Herbwdernar aptur.
Þu skllt og hafa eitt Takmark fyrer vtan Herbwdernar/þangad sem þu kant ad fara/z
giora þÿnar Naudsyniar. Og þu skallt hafa eiñ lÿtiñ Spada/og nær ed þu villt setia þig
nidur/þa skallt þu grafa þar mz/og þa þu hefur giort þÿnar Naudsyniar/þa skallt þu hyl-
ia yfer þad sem fra þier er geingid. Þuiad DROTTIN Gud þiñ geingur a millum
þinna Herbwda/til at frelsa þig/og giefa þÿna Ouine fyrer þi'/Þar fyrer sklu þÿnar Her-
bwder vera heilagar/og þar skal ecke neitt skamarligt siast a mzal þÿn/ad hñ skule ecke snua
sier i burt fra þier.
Þu skallt ecke ofurselia þañ Þræl i sÿns Herrans hendur/ sem fluid hefur fra honum til C
þÿn. Hñ skal vera hia þier i þeim Stad/vt i einum þinna Portdyra/sm̄ hñ vtuelur / sier til
goda/Og þu skallt ecke giora hm̄ neina stygd.
Saurlifnadz. Þar skal eingen Skiækia vera a mille Israelis Dætra/Og eingiñ Frilluliffes madz a mz
al Israels Sona
Þu skallt ecke bera neina Skiækiu tilgiøf/ edur Hunda verd i þad Hwsed DROTT-
INS Gudz þÿns/ vti nockurskonar Heitgiøfū/ Þui þ huortueggia er DROTTNI Gude
þÿnum ein Suiuirding.
Okur Þu skllt ecke giora Okur þÿnum Brodur/huerke mz Peningum nie mz Mat/ nie mz nei-
Exod. 22 num þeim hlutum sem wt ma Okra. Þann Framanda mættu okra/ eñ ecke þinn Brod-
Leuit 25 ur/ So at DROTTIN Gud þiñ skule blessa þig/i øllu þui sm̄ þu asetur þier/ i þui Lan- D
denu sem þu skallt jñkoma til at eignast.
Heite Nær þu heiter nockru DROTTNI Gude þÿnum/þa skallt þu ecki giora duøl a þui
Leuit. 17 at enda þad/Þuiat DROTTIN Gud þiñ vill krefia þess af þier/og þat sama verdur þier
Num. 30 at Synd. Enn heiter þu onguu/þa er þier þat eingen Synd. Eñ huad framgeinged er af
þÿnum Vorum/þad skallt þu enda/og giøra lÿka sem þu hefur mz þÿnū Muñe heitit DR-
OTTNI Gude þÿnum/ vt af þÿnum sialfs eigenligum vilia.
Nær ed þu geingur i Vÿngard þÿns Naunga/Þa mættu eta so morg Vÿnber sem þig
lyster/til þess at þier nægier/Eñ i þitt Kier skallt þu ecke neitt leggia.
Nær ed þu geingz vm Korn Akz þÿns Naunga/ þa mættu plocka Axin mz hendiñe/ Eñ
med Sigdunum skallt þu ecke neitt skiera þar vpp.

XXIIII.

F at einhuer fær sier Konu/og giører Eigenord vid hana/ og hun fiñur ecke A
sÿdan seirnameir Nad fyrer hañs Augū/ fyrer einhuers Opocka saker/
Skilnadar- Þa skal hñ skrifa eitt skilnadar Brief/ og fa þat i hennar Hond/og læta
skraen i burt fara af sÿnu Heimile. Nær ed hun er so vtfarin af hañs Hwse/ og
Math. 5. 19 geingur i burt/z verdur eins añars mañs Eigenkona/Og sa hiñ añar mad-
Mar. 10 uriñ fær og eirnen stygd til heñar/og skrifar eitt Skilnadarbrief/ z fær þad
i hennar Hønd/z lætur hana i burt fara af sÿnu Heimile/Elligar so/ef ad sa hiñ añar Ma-
duriñ deyr/sem hana tok sier seirna til Eiginnarkuñu/ Þa ma ecke hennar sa hiñ fyrste ma-
duriñ/sem hana liet i burt fara fra sier/taka hana aptur til Eigenkonu/af þui ad hun er ord-
en ohrein/Þuiad slÿkt er Smæn fyrer DROTTNI/Suo ad þu skler ecke giøra þat Land
Syndugt/sem DROTTIN Gud þiñ mun giefa þier til eignar.
Deut. 20 Nær ed nockur hefur teked nu nyliga sier Eigenkonu/sa skal ecke ytdraga i Strÿd/ og ein- B
geñ Þyngsl skulu honum aleggiast. Helldz sk hñ vera frÿ i sÿnu Heimile eitt Aar vm kring
og sie gladur mz sinne Eigenkonu/sem hñ hefur teked sier.

Þu skallt ecke taka i Pant þa vnderkuernena nie yferkuernena/ Þuiat hann setur þier þa
Sælina til Panta.

Ef ad sa finst nockur/sem i burt stelur eiñe Sælu fra sijnum Brædrum Israels sonum/ Exod. 21.
og setur hana vt edur selur hana/ Þa skal sa same Þiofur deyia/ad þu so i burt taker hid von- 1. Tim. 1.
da fra þier.

Vara þig vid Spitelskre sottar plagu/ad þu hallder og giører mz athygle / allt þad sem Lijkþra
Prestarner og Leuitarner kienna þier/Þad sklu þier hallda og giøra sem þeir bioda ydur. Leuit 13. 14.
Hugleid þu huad DROTTIN Gud þinn giørde vid Mariam a Veigenum / þa ed þier Num. 12.
forut af Egiptalande.

E Nær ed Naunge þiñ er skylldugur þier vm nockud/Þa skallt þu ecke fara jñ i hñs Hws/
til ad pant setia af honum neitt/Nelldur skallt þu standa þar vte fyrer/ og hañ sem þu hefur
lanat nockut/[illegible] bera sinn Pant vt til þijn. Eñ ef hñ er Þurfande/þa skllt þu ecke leggia Pantur
þig til Suefns mz hñs Pant/Nelldr skallt þu fa hm̃ sinn Pant aptur/nær ed Solen geingur
vnder/so at hñ meige sofa i sijnum Sængarklædum/ og velsigna þig/Og þat mun þier fyrer
DROTTNE Gude þijnum vera til Riettlætis.

Þu skallt ecke hallda jñe hñs Kaupe hia þier sem er naudþurftugur/ꝫ Fatækur/huert hñ Verkmanns
er af þijnum Brædrum edur þeim Vtlendingunum/sm̃ ad eru i Landenu hia þier/jñan þiña fins Kaupe skal
Portdyra. Nelldur skallt þu gialllda honum sitt Verkkaup a biørtum Deige/fyrr enn Solen eingum inne
geingur vnder/Þuiad hñ er Fatækur/og skal þar mz Vpphellde veita sinne Sælu/So ad hñ hallda
kalle ecke til DROTTINS a mote þier/og þat sie þier reiknat fyrer Synd.

D Fedurner skulu ecke deyia fyrer Barnaña saker/ꝫ Børnen ecke fyrer Fedraña saker/ Nell- Ezech. 18.
dur skal huer deyia fyrer sijna sialfs Misgiørd. 4. Reg. 4.

Þu skallt ecke halla Riettinum hins Framanda/ og hins Fødurlausa/ꝫ þu skallt ecke ta-
ka neiñ Klædnad Eckiuñar til Pañta. Þui þier skal til hugar koma/ at þu vart eiñ Þræll Eckiurnar
a Egiptalande/og DROTTIN Gud þinn frelsade þig þar i fra / Huar fyrer ad eg byd
þier/at þu skuler so giøra.

Nær ed þu hefur vppvñid þiñ Akur/og hefur forgleymt einu Byndine a Akrenum/Þa
skallt þu ecke snua þier aptur til ad sækia þad /Nelldur lat hinn Framanda og hinn Fø- Afgangs
durlausa og Eckiuna eiga þ/So þ DROTTIN Gud þiñ blesse þig i ollũ Handa verkum Auexter heyra
þijnum. Nær ed þu hefur hrist þitt Vidsmiørsuidartrie/þa skallt þu ecke hrista þad optar/ Fatækum til
Nelldr skal sa hiñ Framande og hiñ Fødurlause og Eckian eignast þ.

Nær ed þu hefur vpp plockad þiñ Vijngard/þa skallt þu ecke vpplesa þar so naumliga-
na/Nelldur skal sa hiñ framande og hiñ Fødurlause og Eckian eignast þad. Og þier skal
til hugar koma ad þu vart eiñ Þræll i Egiptalande/Þui byd eg þier/ad þu giører þetta.

XXV.

A Nær ed þar er nockurt Kiærumal maña i millũ/Þa skulu þeir koma til Dõs/
ad þar dæmist a millũ þra/og lata þañ hinn Riettferduga skie riett/og dæ- Vm Kiæru-
ma hiñ Sakada. Og ef sa hinn Ranglate hefur forþient Sløg/Þa skal mal huernen
Domariñ sla hñ þar nidr fyrer sier/ꝫ skal veita honũ sløg/epter þui s̃ hñs þau sklu dæ-
Misgiørd er stor til. Nær ed Madr hefur giefed honum fiorutijge Høgg/ mast
þa skal ecke sla hñ meira/So ad hñ verde ecke ofmiøg sleigiñ / ef ad honum
verda fleire Høgg giefen/ og at þinn Broder lijde minkun fyrer þijnum Augum.

Þu skallt ecke mælbinda þad Nauted sem Korned þresker.

B Huar sem Brædur bwa huor hia ødrum/ og eiñ af þeim deyr Barnlaus/ Þa skal Hws- 1. Cor. 9.
freyan þess hins Framlidna onguañ Framande mann taka þar vtan ad/helldur sk heñar ei- 1. Tim. 5.
gen Magur liggia hia henne/og taka hana sier til Hwsfreyiu/ꝫ eiga hana. Og þañ fyr-
sta Son sem hun fæder/sk hñ stadfesta epter sijns framlidins Brodurs Nafne / suo at hañs
nafn skule ecke vtsliettast af Israel.

Eñ ef sa same madur vill ecke taka sijna Brodurkonu/ til Hwsfreyu/Þa skal hun/hanns Eiñ Broder
Brodurkona/ganga vpp til Portdyranna fyrer Olldungana/ꝫ seigia/Miñ Magr hañ vill skal eiga añars
ecke vppvekia sijnum Broder eitt Nafn i Israel/og vill ecke eiga mig. Þa skulu Olldung- Konu
C arner af Stadnum kalla hañ fyrer sig/ og tala vid hañ. Nær ed hañ stendur þa a þui/ Ruth 4.

Math. 22. og ſeiger/Eg vil ecke eiga hana/Þa ſk hn̄s Mægkona ganga ad honum/fyrer Olldungu-
Luc. 10. num/og taka an̄an Skoin̄ af hn̄s Fæte/og hrækia a hn̄/og ſkal ſuara þeſſu/ ꝛ ſeigia/ Suo
ſkal man̄ giøra vid ſerhuern þan̄/ſm̄ ecke vill vppbyggia ſijns Broþurs Hws. Og hn̄s nafn
i Jſrael ſkal kallaſt/Hws hins berfætta.

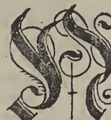
Nær ed tueir men̄ deila ſijn a millum/og hins an̄ars Eigenkona hleypur at/og vill hialpa
manne ſijnum/af hn̄s Hondum ſem ſlær hn̄/Og hun vtrietter þa ſijna Hond/ og grijpur vm
hn̄s Leyndar Lim/Þa ſkallt þu høggua af hen̄ar Hond/og þitt Auga ſkal ecke vægia henne.

Rangar Voger Þu ſkllt ecke hafa i þijn̄ū Siod tueggia hāda Voger/adra ſtærre en̄ adra min̄e. Þu ſkllt
ecke helldꝛ hafa j þinu Hwſe tuen̄a Mæleaſka/ein̄ ſtoran̄ ꝛ an̄an̄ lijtin̄. Þu ſkllt hafa ei- D
na fulla og rietta Vog/ og ein̄ fullann og riettferdugan Mæler/ Suo ad þu meiger lein-
Leuit. 19. ge lifa i þui Lande/ ſem DROTTJN Gud þinn mun giefa þier. Þuiad huer ſm̄ giø-
Prouerb. 11. rer þta/hn̄ er ein Suiuirding fyrer DROTTNJ Gude þijnū/ſuo ſem ad aller eru þeir ed
1. Theſſ. 4 jlla giøra.

Minſt þu a þad huad Amalechiter giørdu þier a Veigenū/þa er þier drogud vt af Egip-
Amalech. Exod. 17. talande/Huernen ad þeir ofurfiellu þa a Veigenum/og ſlogu þa ſem aptaſt geingu/alla þa
ſem veyker voru/ og epter a foru/ þa þu vart bæde luin̄ og daſadur/ og þeir hræddust ecke
Gud af þui. Nær ed DROTTJN Gud þin̄ giefur þier nu Huijld / fyrer øllum þijnum
Ouinum kring vm þig/i Landenu ſem DROTTJN Gud þinn giefur þier til eignar ad
erfa/þa ſkllt þu mꝫ øllū afmá min̄ing þeirra Amalechitis vnder Himnenum. Forgleym
þui ecke.

XXVI.

Fyrſtu Auexter ſkulu beraſt fyrer Drottinn Deut. 16.

ær ed þu jnnkiemur i þad Land ſm̄ DROTTJN Gud þinn mun giefa A
þier til ad erfa/og þu eignaſt þat/ꝛ byr þar jnne/Þa ſkallt þu taka þann
allskyns fyrſta Auoxt i Landenu/ſa ed kiemꝛ af þeirre Jørdun̄e ſem DR-
OTten̄ Gud þin̄ mū giefa þier/ꝛ þu ſkllt leggia þ j eina Kørf/ og ganga
burt til þeſſ Stadar/ſem DROTTJN Gud þin̄ mun vtuelia/þar han̄s
Nafn ſkal bwa. Og þu ſkallt koma til þeſſ Kien̄eman̄ſins / ſem þa er a
þeim Døgum/ꝛ ſeigia til hn̄s/Eg medkien̄e i Dag fyrer DROTTNJ Gude þijnum /ad
eg er Komin̄ i þad Land/ſem DROTTJN ſoor Forfedrum vorum ad giefa oſſ.

Og Preſturin̄ ſk taka Kørfena af þin̄e Hende/og ſetia hana nidur fyrer Alltare DRO-
TTJNS Gudꝫ þijns. Þa ſkallt þu ſuara/og ſeigia/fyrer DROTTNJ þijnū Gude
Hiner Syrlendſku villdu fyrerfara Fødur mijnum/þa drog hn̄ ofan i Egiptaland/ꝛ var þar
ein̄ vtlendingur/mꝫ fatt eitt Folk/og hn̄ vard þar eitt miøg øflugt og margt Folk. En̄ hi-
ner Egiptſku breyttu jlla vid oſſ/og þuijngudu oſſ/ꝛ løgdu ein̄ hardan̄ Þrældom a oſſ.

Þa kølludu vier til DROTTJNS Gudꝫ Fedra vorra/og DROTTJN heyrde vort B
akall/og ſa vora vtlegd Angiſt og Anaud/ꝛ vtleidde oſſ af Egiptalande/mꝫ volldugre Hond
og vtriettum Armlegg/og mꝫ myklum ſkielfingum/fyre Takn og Stormerke/ꝛ leidde oſſ hin-
gad til þeſſa ſtadar/og hefur giefed oſſ þetta Land/ſem Miolk og Hunang flytur in̄e. Nu
ber eg hingad þan̄ fyrſta Auøxt Landſins/ſem þu DROTTJN giefur mier. Og þu ſkllt
lata þat vera fyrer DROTTNJ Gude þijnum/ꝛ tilbidia þar DROTTJN Gud þin̄/
og giøra þig gladan̄ yfer øllu þui goda ſ DROTTJN Gud þin̄ hefur giefed þier/ ꝛ þitt
Heimkynne/ þu ꝛ Leuitin̄/ꝛ ſa hin̄ Framande ſem hia þier er.

Deut. 14. Nær ed þu hefur ſafnad øllum Tiundum til ſamans af allre þin̄e jn̄tekt / a þui þridia
Þad tiunda Aar Aarenu/þat er eitt tiunda Aar/Þa ſkallt þu giefa Leuitanum/þeim Framanda / þeim Fød-
urlauſa/og Eckiun̄e/ad þeir ete jn̄an þin̄a Portdyra/og verde mætter. Suo ſkallt þu ſeigia E
fyrer DROTTNJ Gude þijnum/Eg hefe borid af mijnu Hwſe/þad ſem Heilagt er giørt
Ein Þackargiørd og hefe giefet Leuitanum/Vtlendinginum/hinum Fødurlauſa og Eckiun̄e/epter øllum þijnū
Bodordum ſem þu hefur bodit mier/Eg hefe ecke afuiked edur forgleymt þijnum Bodordum.
Eg hefe þar einſkis afneytt i min̄e Sorg/og þar ecke neitt afteked i mijnum ohreinleika/Eg
hefe ecke neitt giefed hinum dauda þar vt af. Eg hefe verid Rauſtin̄e DROTTJNS
Gudꝫ mijns hlydugur/og hefe giørt þad allt ſem hn̄ hefur bodit mier. Lijttu ofan hingat af
þijnu heilaga Sæte af Himnum/og bleſſa þu Jſrael þitt Folk /og þat Landed ſem þu hefur
giefed oſſ/ſo ſem ad þu hefur ſuared vorum Forfedrū/eitt Land ſ Miolk ꝛ Hunang jn̄eflytur.

D DROTTIN Gud þinn bydur þier i Dag/ad þu skuler giøra epter øllum þessū Bod- Deut. 7.
ordum og Riettindum/so ad þu varduciter þau/og giører þar epter af øllu Hiarta/ og af all-
re þinne giøruallre Sælu. Þu hefur talad i Dag fyrer DROTTNI/ ad hañ skule vera
þinn Gud/ad þu vtlier ganga i øllum hñs Vegum/og hallda hñs Løgmal/Bodord z Riett-
inde/og hlyda hñs Raust. Og DROTTIN hefur tilsagt þier i Dag/ad þu skuler vera
hñs eigid Folk/so sem þat hñ hefur sagt þier/Ad þu skuler hallda øll hñs Bodord/z hñ skule
vpphefia þig/z ad þu skuler hrosast/prijsast og heidrast yfer øllu Folke/sem hañ hefur giørt/
Ad þu siert eitt heilagt Folk DROTTINS Gudz þijns/so sem þat hñ hefur sagt.

XXVII.

A Moses asamt mz Olldungunum af Jsrael/baud Folkenu/og sagde/ Hallded
øll þesse Bodord/sem eg byd ydur i Dag. Og a þeim tijma / nær ed þier
ganged yfer vm Jordan/i þad Landit sem DROTTIN Gud þinn mun
giefa þier/ Þa skallt þu reisa vpp stora Steina/og huijtfæga þa vtan
mz Kalk Lijme/og skrifa a þeim øll þesse Løgmalsins Ord/nær ed þu kiemr
þar yfer vm/So at þu jnkomer i þad Landit/sem DROTTIN Gud þitt
mun giefa þier/eitt Land þar ed Miolk og Hunang flytur vti/suo sm̄ DROTTIN Gud
Fedra þiña hefur sagt þier.
Nær ed þier gãged nu yfer vm Jordan/ Þa skulu þier reisa vpp þa sømu Steina a Fiall- Minnis Stein nar a Fialle Ebal
enu Ebal(so sem ad eg byd ydur i Dag)og huijtfæga þa mz Kalklijme. Og þu skallt vpp-
B byggia þar DROTTNI Gude þijnum eitt Alltare af Steinum/ þad sem ecke neitt Jarn Exo. 20.
kiemur yfer/ þu skallt byggia þad sama DROTTINS Gudz þijns Alltare af heilum Josu. 8.
Steinum/og offra DROTTNI Gude þijnum Breñeoffur þar vppa. Þu skallt og offra
Þackargiørdar offri/og neyta þess þar/z giøra þig gladan fyrer DROTTNI Gude þij-
nū. Og þu skallt skrifa øll Orden þssa Løgmals/ klærliga z skyrliga a þa sømu Steina.

Og Moses og Prestarner/z Leuitarner tøludu vid allañ Jsrael/z søgdu/Hygg ad/z heyr
þu til Jsrael/ Þu ert ordinn i Dag Gudz þijns Folk/ ad þu skuler hlyda DROTTINS
Gudz þijns Raust/og giøra epter hñs Bodordum og Riettindum/sem eg byd þier i Dag.
Og Moses baud Folkenu þann sama Dag/z sagde / Þesser sklu standa vppa Fiallenu Grisem
C Grisim til at blessa Folked/nær ed þier erut komner yfer vm Jordan/ Simeon/ Leui/Juda/ Ebal
Jsaschar/Joseph/BenJamin. Og þesser sklu standa vppa Fiallenu Ebal/ til ad bølua/
Ruben/Gad/Asser/Zebulon/Dan/og Nephthali. Og Leuitarner sklu vpphefia/og seigia
til huers mans af Jsrael mz hærre Raust.
Bøluadr vere sa sem giører eiñ Afgud/elligar eina smijdada Likneskiu/huer at er ein Sui- Bøluan yfer
uirding fyrer DROTTNI/eins hags Mañs Handaverk/ z setur hana i leyne/ Og allt Yfertrodslu mönnum
Folked sk suara og seigia/Amen. Lögmalsins
Bøluadur vere sa sem blotar Fødur sijnum og Moder/Og allt Folked skal seigia/ Amen.
Bøluadr vere sa s̄ sãan fører Landamerke sijns Nauga/Og allt Folked sk seigia/Amen.
Bøluadr vere sa sem lætur hinn Blinda villast a Veigenum/ Og allt Folked sk seigia/
Amen.
D Bøluadr sie sa sem hallar Riette hins Framanda/hins Fødurlausa og Eckiuñar/Og allt
Folked skal seigia/Amen. Fyrerbodner Lider
Bøluadr vere sa sem liggr i hia sijns Fedurs Hwſſreyu/ad hñ vpplypter so sijns Fødurs Leuit. 18. 20.
Fallde/Og allt Folkit seigie/Amen.
Bøluadr vere sa sem liggr hia nockurs konar Fienade/Og allt Folked skal seigia/Amen.
Bøluadr vere sa sem liggur mz Systur sinne/sem ad er Dotter hñs Fødurs edr hñs Modr/
Og allt Folked skal seigia/Amen.
Bøluadur vere sa sem liggur hia Modur Hwſſreyiu sinnar/ Og allt Folked skal seigia/
Amen.
Bøluadr vere sa sm̄ slær siñ Naunga leyneligana/Og allt Folk sk seigia/Amen.
Bøluadur vere sa sem tekur giafer til þess/ad sla Sælina hins Saklausa Blodsins/ Og
allt Folked skal seigia/Amen.

Gal. 3. Boluadur vere sa sem ecke fullkomnar øll Orden i þessu Løgmale/ so ad hn̄ giøre þar ep-
ter/Og allt Folked skal seigia/Amen.

XXVIII

Fyrerheit ⁊ Blessan Lögmalsins
Leuit. 26

G ef at þu ert DROTTINS Gudz þijns Raust hlydugur/ so at þu hell-
dur og giører øll hn̄s Bodord/sem eg byd þier i Dag/ Þa mun DROTT- A
IN Gud þin̄ giøra þig ædstan allra Þioda a Jardrijke. Og allar þessar
Blessaner munu þa yfer þig koma/og høndla þig/ af þui at þu hefur verid
DROTTINS Gudz þijns Raust hlydugur. Blessadur muntu vera
i Borginne/blessadur a Akrenum. Blessadz mun vera Auøxturin̄ þijns Kui-
dar/þin̄ar Jardar Auøxtur/ og þijns Fienadar Auøxtur / þin̄a Nauta Auøxtur/og þinna
Sauda Auoxtur. Blessud mun vera þijn Hirdsla/og þijnar afgangs leyfar. Blessadur
muntu vera j þijnum in̄gange/⁊ blessadz munt þu vera i þijnum vtgange.

Og DROTTIN hn̄ mun nidursla þijna Ouine fyrer þier / sem setia sig vpp a mote
þier/Vm ein̄ Veg sklu þeir draga vt a mote þier/en̄ vm siø Vegana sklu þeir flyia fyrer
þier. DROTTIN hn̄ mun bioda Blessanin̄e/ ad hun skle vera hia þier i þijnu Mat-
arhuse/⁊ i øllu þui sem þu asetur þier/⁊ hn̄ mun blessa þig i þui Landenu/s DROTTIN
Gud mun giefa þier.

DROTTIN mun vpphefia þig sier til eins heilags Folks/suo sem þat hn̄ hefur suared
þier/af þui/at þu helldur DROTTINS Gudz þijns Bodord/og geingur a hn̄s vegum.
So ad allt Folked a Jørdu skal sia/ad þu ert nefndur epter DROTTINS Nafne/og þr
sklu ottaslegner vera fyrer þier. Og DROTTIN han̄ mun giefa þier yfergnæfanliga
noglig Audæfe/ bæde af þijnu̅ sialfs Lijfsins Auexte/og af Auexte Fienadarins/og af Auexte
Akursins/ a þui Landenu sem DROTTIN Gud þinn soor þijnu̅ Forfedru̅ at giefa þier.

Og DROTTIN mun vpplwka sijnum gooda Fiesiod/ Himnenum/ til ad giefa þijnu B
Lande Regn/a sijnum tijma/og blessa øll þijn Handa verk. Og þu skllt læna mørgu Fol-
ke/Og af onguum skllt þu Laan taka. Og DROTTIN mun giøra þig at Høfdenu/
og ecke ad Halanum/⁊ þu skllt alltijd yfer vera ⁊ ecke vnderliggia. Af þui ad þu ert DR-
OTTINS Gudz þijns Bodordum hlydugur/sem eg byd þier i Dag / at hallda og giøra
þau. Og ad þu vijker ecke i fra neinum þessum Ordum / sem eg byd þier i Dag/huerke til
hægre nie vinstre Handar/ad þu ganger epter annarligum Gudum/til ad þiona þeim.

Ognan ⁊ Böluan

Enn ef þu hlyder ecke Raustinne DROTTINS Gudz þijns/ ad hallda og giøra ept-
er hn̄s Bodordum og Riettindum/sem eg byd þier i Dag/Þa sklu allar þessar Bøluaner ko-
ma yfer þig/⁊ høndla þig. Bøluadur skallt þu i Borgin̄e vera/bøluadz a Akrin̄u. Bøl-
uod sk þijn Hirdsla vera/huar þijnar Afgangsleyfar eru j. Bøluadur sk þinn Lijfsins A-
uøxtur vera/þinn Jardar Auøxtur/þijns Fienadar Auøxtur/og þin̄a Sauda. Bøluadur
skllt þu vera nær ed þu geingur in̄/bøluadz nær þu geingz vt.

Leuit. 26.
Malach. 3.

DROTTIN mun senda þijn a medal Slys/ og Ogiæfu/ og Oræd i øllu þui sem þu
tekur þier fyrer hendur at giøra/Þangad til at hn̄ foreyder þier/og at þu fyrerfarist snarli-
ga fyrer þin̄a Illgiørda saker/þ þu hefur yfergiefed mig. DROTTIN mu̅ læta Drep-
sott yfer þig koma/þangat til ad hann foreyder þier i þui Landenu/sem þu fer til at eignast.
DROTTIN mun slæ þig mz Bolgu/Køldusott/Hita/Bruna/Þurk/⁊ Banavedrättu/
Gulusott/og hn̄ mun offækia þig/þangad til hn̄ fyrerkiemz þier.

Þin̄ Himen sem vpp yfer þijnu Høfde er/ sk vera sem Kopar/ og Jørden vnder þier sem C
Jarn. DROTTIN mun giefa þijnu Lande Ryk og Osku fyrer Regn af Himne/ þan-
gad til at hn̄ fær þig i eydelagt. DROTTIN mun sla þig fyrer þijnum Ouinum/Vm
ein̄ veigin̄ skllt þu vtfara i mote þeim/En̄ vm siø veigena skllt þu flya fyrer þeim/⁊ þu skllt
vtdreifast vm aull Kongarijken a Jørdu. Þinn Lijkame skal blijfa øllum Fuglum Lopt-
sins/og øllum Dyrum Jardarinnar til Fædis/og þar sk eingin̄ sa vera sem þau i burtrekur.

Exod. 9.

DROTTIN mun sla þig mz Egiptskum Illsku Kylum/⁊ Bakhlutsins Sarrindum
mz Vose og Klæda/sem ei skal verda Læknad. DROTTIN mun slæ þig mz Rædley-
su/Blindleika/og mz Hiartans sin̄uleyse/og þu skallt fælma vm Middeiged/ so sem blindur
Madur fælmar i Myrkre/og þu skallt ongre Giæfu styra i þijnum vegum.

Þu

Þu skallt hliota at lijda Ofrijke og Yfergang/alla þijna Lijfdaga/og eingiñ sk þier hialpa. Þu munt fa þier Konu til eignar/Og eiñ annar mun sofa hia henne. Þu munt vppbyggia eitt Hws/Enn þu skallt ecke bwa þar jñe. Þu munt planta eiñ Vijngard/Enn þu skallt ecke giøra hñ almeñiligañ. Þijner Vxar skulu slatrader vera fyrer Augum þier/Eñ þu skallt ecke neitt fa ad eta þar af. Þiñ Asne sk i burtekiñ vera fra þier asiaanda/ Og sk ecke giefast þier aptur. Þijner Sauder skulu giefast þijnum Ouinum/Og eingiñ sk þier til hialpar koma.

D Þijner Syner og Dætur skulu giefast añarligu Folke/z þijn Augu skulu sia þar vppa/og dagligana af þui Døpur verda. Og þar skal eingiñ Dugur vera i þinum Hondum. Þijns Lands Auoxt/z allt þitt Erfide sk þ Folk vppeta/ sem þu þecker ecke/z þu skallt lijda Ranginde/z vera nidurþrycktur alla þijna Lijfdaga. Og þu skallt vera sinnulaus/vt af þui s þin Augu hliota ad sia.

DROTTIN mun sla þig mz jllum Graptarsarum a Knien z Fotleggina/ So at þu munt ecke græddr verdá/ i fra Ilnirsle z allt til Ilia.

DROTTIN mũ vtdrijfa þig z þiñ Konung sm̃ þu setur yfer þig/i burt til þess Folks/ sem huerke þu ne þijner Forfedur hafa þeckt/og þar munt þu þiona añarligũ Gudũ/Stockũ og Steinum. Og þu munt verda at Vndran/og at einu almeñeligu Ordtæke/ z Hadungu a mæal alls þess Folksins/sm̃ DROTTIN i burt drijfur þig til

Miked Kornsæde skllt þu vtfæra a Akurlønden/ eñ litlu skallt þu jñ aptur safna/ Þui Eingespretttur skulu vppeta þat. Þu skallt planta Vijngard og yrkia hñ/Enn þu skllt ecke drecka eda samansafna Vijnenu þar vt af/Þuiat Madkar skulu foreyda þui. Þu skllt hafa Vidsmiorsuidartrie jñan allra þinna Landamerkia/Eñ þu skallt þo ecke smyria þig med þui sama Vidsmiore/Þuiat þin Oleutrie skulu vpprætast. Þu munt gieta Syne z Dætur/ eñ ecke niota þeirra/Þuiat þau skulu Herteken i burt flutt verda. Oll þijn Alldentrie z Auøxtu Landsins skulu jllsku Madkar vppeta. Hiñ Vtlendske sem er hia þier skal ganga vpp yfer þig/og ædre vera eñ þu/Eñ þu skallt lægra verda/og æfijd vnderliggia. Hñ mun lana þier/eñ þu munt ecke hm̃ lana/Hñ mun Høfudit vera/eñ þu Haliñ. Mich. 6. Hagg. 2.

E Og allar þessar Bøluaner skulu koma yfer þig/og offækia þig/z høndla þig/ þangat til at þu verdur afmadur/ af þui at þu hlyder ecke Raustiñe DROTTINS Gudz þijns/. at þu hielldet hñs Bodord og Riettinde/sem hñ hefur bodid þier. Þar fyrer skulu Teikn z Fadæme vera a þier z þijnu Sæde æfenligana/ Af þui at þu þionader ecke DROTTNI Gude þijnum/ med Hiartans Glede og Vnadsemd/ þa ed þu hafder allkyns nægter. Og þar fyrer skallt þu þiona þijnum Ouin/sem DROTTIN Gud þiñ mun senda þier/mz Hungre og Þorsta/ fatleyse z allskyns Vesølld/Og hñ skal leggia eitt Jarnok a þiñ Hals/ þangat til hñ afmaer þig. Saukenhuar fyrer Gud læter plagur allskattadar koma yper oss

DROTTIN mũ leida eitt Folk yfer þig vr fiarlægum Stodum/ allt i fra Veralldarinnar enda/sem eiñ Orn fliuge/huerra Tungumal er þu skilur ecke/ eitt grimligt Folk/þ sm̃ ecke skeyter Mañgrein hins Alldrada/og ecke væger hinum Vnga. Og þad skal foreyda Auextinum þijns Fienadar/og þijns Lands Auexte/ þangad til ad þat foreyder þier/ Og þad mun ecke lata þier neitt epter vera/huerke af Korne edur Vijne/edur Vidsmiøre/Eige helldr neitt Grand af Fienadarins Auexte/þangad til þat i eydeleggur þig. Og þeir skulu þier Angist giøra i øllum þijnum Portdyrum/þangad til ad þeir nidurbriota þijna hafa z rambygda Mwruegge/sem þu treyster vppa/i øllu þijnu Lande / Og ad þier skal þreyngt verda jñan allra þinna Borgarhlida / i øllu þijnu Lande/ sem DROTTIN Gud þinn hefur giefed þier. Bardagar

Þu munt eta þinn Lijfsins Auoxt/Kioted af þijnum Sonum og Dætrum/sem DROTTIN Gud þinn hefur giefed þier/vti þeirre Angist og Anaud/s þijner Ouiner sklu þuinga þig mz. So ad sa Madur/sem adur hefur lifad i miklu Sællijfe/z Kræsingũ hia ydr/ skal ecke vilia vnna sijnum Broder/og sinne Hwsfreyiu/sem i hñs Fadme liggur/og þm sijnũ Syne/sem epter er af hñs Sonum/ ad hañ giefe nockrum af þeim / af sijnu Sonarkiote ad eta/Af þui ad honum hefur ecke neitt epterlatid verid af øllu sijnu Godze/i þeirre Angist og Anaud sem þiñ Ouin sk þuinga þig mz/jñan allra þiña Stadardyra. 4. Reg. 6. Thren. 4.

F Su Kuiña a medal ydar s adr hefr verid sællijf/z lifad miog kræseliga hia ydr/so hun hefur ecke reynt ad stijga sijnum Fæte a bera Jørd/fyrer Sællijfesins og Vellystingarinnar saker/Hun skal ecke vilia giefa sijnum Bonda/sem a hennar Armez liggr/z sijnum Syne/z siñe

† Nyfædda Barne — Dotter/af þeirre † Barnfylgiuñe/ sem vt er geingen af hennar sialfs Eigenligum Kuide/ og eige helldur af þui Barnenu sem hun fædde/Þuiad hun mun heimugliga eta þat sama/fyrer allskyns Vesølldar saker/vti þre Angist ⁊ Naud s̄ þijner Ouiner skulu þuinga þig m̄/ jñan þinn a Portdyra.

Søken plagunnar — Vtan so sie ad þu hallder/⁊ giører epter øllum þeim ordum i þessu Løgmæle / sem skrifud eru i þessare Bok/so at þu ottist þad hid Dyrdarsamliga ⁊ hid hrædeliga N.fned DROTTINS Gudz þijns/Þa mun DROTTIN furduliga breyta vid þig/m̄ Sottarplægū yfer þig ⁊ þitt Sæde/m̄ storum langgiædum Sottarplægum/m̄ vondum og langsamligum Krankdæmum. Og hñ mun snua til þijn øllum þeim Egiptskum Siukdome/ fyrer huerium ad þu kuijder hellst/⁊ hñ mun þier vidlodande verda. Og þar ad auk øll þau Krankdæme ⁊ Sottarfelle/sem ecke eru skrifud i þessare Løgbok / þa mun DROTTIN læta koma yfer þig/þangad til ad þu foreydist. Og þar skal ecke vera margt Folk epter af ydr/þier sm̄ ædr hafet verid so marger sem Stiørnur a Nimne/Af þui/ at þu hlydder ecke Raustiñe DROTTINS Gudz þijns.

Og lijka sem þat/at DROTTIN gladde sig ædur yfer ydr/ad hñ giørde ydr til gooda/ G
og fiølgade ydur/Eins lijka mun hñ þa ⁊ gledia sig yfer ydur/at hñ kuñe at fordiarfa ⁊ i Eydeleggia ydur/ Og þier munut vtrekner verda af þui Landenu/sem nu fer þu til ad eignast. DROTTIN mun i burt dreifa þier a medal alls Folks/i fra einum enda Veralldariñar til hins añars/Og þar munt þu þiona añarligum Gudum/sm̄ huerke þu nie þijner Fedr hafa þekt/Stockum ⁊ Steinum.

Þar til skalltu ecke neitt eigenligt Adsetur hafa a medal þss sama Folks. Og þijner Fætur skulu þar ongua huijld hafa. Þuiad DROTTIN mun giefa þier i þeim sama stad/ eitt skialfanda Niarta/⁊ døpur Augu/⁊ eina duglausa Sælu/so ad þitt eiged Lijf sk driupa nidur fyrer þier sialfum. Þu skallt ottablandiñ vera bæde Nott ⁊ Dag/⁊ ecke ohræddr vera vm þitt Lijf. A Mornana muntu seigia/æ Nei/mætta eg nu lifa til Kuellds. Eñ a Kuellden muntu seigia/ æ Nei/ mætta eg lifa til Morguns/vt af mikille Nrædslu þijns Niarta/sm̄ þig mun skielfa/⁊ vt af þui hinu sama sm̄ þu hlytur at sia m̄ þijnū Augū.

Og DROTTIN mun a Skipum jñflytia þig aptur i Egiptaland/so at þañ Veigeñ sem eg hefe sagt þier af/þa skuler þu ecke framarmeir hñ sia. Og þar skulu þier sellder verda ydrum Ouinū/til Þræla ⁊ Ambætta/⁊ þar mun varla nockur sa vera s̄ ydr vilie kaupa.

XXIX.

ÞEsse eru þau Sattmalans Ord/sem DROTTIN baud Mose/ at giøra A
vid Israels Børn/i Moabitis Lāde/i añat siñ/ ept' þ hñ giørde þañ sama
þa — vid ydur i Horeb. Og Moses kallade allañ Israels Lyd til samans/⁊ sag-
de til þeirra/Þier hafed sied allt þat sem DROTTIN giørde i Egiptalande fyrer ydar Augum/bæde vid Pharao/og alla hñs Þienara/og vid allt hñs Lād/ þær hinar myklu Freistingar sm̄ þijn Augu hafa sied/at þar skiedu Stormerke og hrædelig Vndur. Og DROTTIN hañ hefur eñ nu ecke allt til þessa
Esa. 6. — Dags giefed ydur eitt skilnings fullt Niarta/edr Augun ad sia m̄/edur Eyrun ad heyra med

Fiorutijge Aar hefur hñ lætid ydur ganga i Eydemørkinne/ Ydar Klæde þau hafa ecke
Deut. 3. — slitist a ydur/og þijner Skoor hafa ecke slitist a þijnum Footū. Þier hafed ecke etid Braud/ ⁊ eige helldr drucked Vijn nie nockurn afeingañ Dryck/So ad þu skyllder vita/ad eg er DROTTIN ydar Gud.

Og þa þier komut i þennañ stad/dro vt Sihon Konguriñ af Nesbon/ ⁊ Og Kongurinn
Deut. 3. — af Basan/til at beriast vid oss. Og vier høfum sleiged þa/ og eignast þeirra Land/ ⁊ giefed
Num. 21 — þad Ruben og Gad/og þeirre halfre Kynkuijsl Manasses til Arftøku. So hallded nu þsse B
Sattmalans Ord/og giøred þar epter/So at þier sieud Forsialer/i øllu þui sem þier giørid.

Sattmalinn Drottins — Þier standed i Dag aller saman fyrer DROTTNI Gude ydar/hiner ædstu meñ ydra Kynkuijsla/ydrer Olldungar/ydrer Embættis menn/huer eiñ Madur i Israel / ydar Børn/ ydar Nøsfreyur/þijner Framande sem eru i þijnum Landtiølldū/bæde hñ sa er þiñ Vid høggur/og hinn sa ed þitt Vatn dregur/So at þu skuler ganga i Sattmala DROTTINS Gudz þijns/og i þeim Suardaga sem DROTTIN Gud þiñ giører vid ydur i Dag. At

hañ

hn̄ meige so vppreisa þig i Dag sier til eins Folks/og hn̄ skule vera þin̄ Gud/So sem hn̄ hefur til sagt þier/og so sem hn̄ hefur suarid þijnum Forfedrum/Abraham/Jsaac ꝛ Jacob.

Þuiad eg giøre ecke þennan̄ Sattmala ꝛ þennann Suardaga alleinasta vid ydꝛ/helldꝛ bæde vid ydꝛ sem hier erud i Dag/ꝛ standet mz Oss fyrer DROTTNI Gude vorum/ ꝛ vid þa sem hier eru ecke i Dag mz oss. Þuiad þier vited huernen ad vier biuggum i Egiptalande/ꝛ forum mitt vm þan̄ Heidinndomin̄/sem þier drogud i giegnum/ ꝛ saud þra Suiuirdingar ꝛ þeirra Afgude/Stocka ꝛ Steina/Silfur ꝛ Gull sem voru hia þeim.

C So ad þar sie ecke(ma vera nockur)sa Karl edꝛ Kuinna/edꝛ Þionustufolk/edꝛ einhuer sw Kynkuijsl a mzal ydꝛ/huers Hiarta at hafe i burt snued sier i dag fra DROTTNI Gude vorum/til ad ganga i burt/ꝛ þiona Gudunum þessa Folks/ꝛ kann vera at so verde ein su Rot a medal ydar/sem ber Gall ꝛ beiskar Jurter. Og þo at hn̄ heyre Orden þssarar bøluanar/ þa velsigner hn̄ sig þo lijka samt i sijnu Hiarta/ꝛ seig/ Þar vegnr mier vel/a mzan eg geing Act. 8.
sem þad mijnu Hiarta vel þocknast/So þad hiner fordrucknu skulu og i burt fara/asamt mz Ebre. 12.
þeim sem ad þyrster eru.

Þo vill DROTTJN ꝛ ecke vera þeim Myskunsamꝛ/Helldur mun̄ su hin mikla Hefnd og Reide DROTTJNS riuka yfer þeim Man̄e/ suo ad allar þessar Bøluaner/ sem hier standa skrifadar i þessare Bok/þa skulu leggiast a hn̄. Og DROTTJN mū afmæ hn̄s nafn vnder Himnenum/ꝛ hn̄ mun i burt skilia hn̄ i fra allre Jsrael/ til Olucku/ epter øllum Gen. 19.
þessa Sattmalans Bøluanar Ordum/ sem skrifud standa i þessare Løgmalsbok.

So munu þa seigia þeir Epterkomendur yduara Barna/þeir sem vpp munu koma epter ydur/og hiner vtlendsku sem koma vr fiarlægum Løndum/nær ed þeir sia þær Hefndarplagꝛ/ sem ganga yfer þetta Land/og þau Krankdæme sem DROTTJN slær þa mz/Ad hn̄ vpp- Orsøk Straffunar
D brenner allt þeirra Land mz Brennesteine og Sallte/so ad þar verdur ecke sæd/ og eige helldur Gen. 9.
kan̄ þar nockut vpp ad vaxa/nie neinar Jurter vpp at spretta/helldur eru þeir vm kollkastader/ lijka sem Sodoma ꝛ Gomarra Adama ꝛ Zeboim/huerium ad DROTTJN vmturnade i sinne Reide/og Hefndarbræde.

Þa munu ꝛ allar Þioder seigia/Huar fyrer hefur DROTTJN giørt so vid þta Lād? Huar fyrer Gud hn̄ straffar
huad er þetta fyrer so mykla Reidi? Þa munu men̄ seigia/Þar fyrer ad þeir hafa yfergiefed Sattmalan̄ DROTTJNS Gudz Fedra þeirra/sem hn̄ giørde vid þa/þan̄ tijd hn̄ utleidde þa af Egiptalande/Og þeir geingu i burt/og þionudu an̄arligum Gudum ꝛ tilbædu þa/ suoddan Gude þo sem þeir bæru ongua Kien̄slu a/og ecke neitt høfdu veitt þeim. Þar fyrer hefur so Reide DROTTJNS ordet suo brædheit vid þetta Land/at han̄ hefur lated allar 3. Reg. 9
þær Bøluaner koma yfer þa/sem skrifadar standa i þessare Bok/Og DROTTJN hefur Jerem. 12
vtreked þa af þeirra Lande/i mikille Reide/Grimd og Hefndarbræde/ꝛ i burtfleygt þeim i eitt an̄arligt Land/ so sem ad þat tilstendꝛ þennan̄ Dag.

DROTTJNS Gudz vors leynder Domar eru oss og vorum Børnum opinberader eilijfligana/suo at vier skulum giøra øll þesse Løgmalsins Ord.

XXX.

A ær ed allt þetta kiemur nu yfer þig/annad huert Blessanen eda Bøluanen/s Þeir ed snuast til Gudz ødlast Nad
eg hefe fyrer þig lagt/og þu jn̄geingꝛ til þijns eigenligs Hiarta/huar sm̄ þu ert a medal Heidingian̄a/þangat sem DROTTJN Gud þin̄ hefur þig i burt drifed/og þu snyr þier til DROTTJNS Gudz þijns aptur/suo at þu hlyder hn̄s Raust/þu og þijn børn/af øllu Hiarta/af allre Sælu/ i øllu þui sem eg byd þier hier i Dag/Þa mun DROTTJN Gud þin̄ vmsnua þinne Herleidingu/og vera þier Myskunsamꝛ/og samansafna þier i burt aptur fra øllu þui Folke/ sem DROTTJN Gud þinn hefur i sundurdreift þier a medal

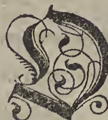
Þo ed þu værer en̄ i burt drifin̄ allt til Himinsins enda/ Þa mū þo DROTTJN Gud þinn samansafna þier/og flytia þig þadan i fra. Og hn̄ mun flytia þig i þat Landet/sem þijner Fedur hafa att/at þu skuler eignast þat/og hn̄ mun giøra vel i mote þier/ꝛ fiølga þig
B fram̄ yfer Fedur þijna. Og DROTTJN Gud þinn mun vmskiera þitt Hiarta/ꝛ Hiartad þijns Sædes/So at þu skuler elska DROTTJN Gud þinn/af øllu þijnu Hiarta/og af allre Sælu/ so þu meiger lifa. Enn DROTTJN Gud þinn mun leggia allar þessar Rom. 2.
Jerem. 4.

 Bølua-

til Israels Sona Bøluaner a Ouine þijna/ ⁊ a þa sem þig hata/ ⁊ þier Offsokn veita.
Enn þu munt snuast ⁊ hlyda Raustinne DROTTINS/ so ad þu giører øll hns Bod
ord sem eg byd þier i Dag. Og DROTTIN Gud þin mun læta þig luckusamligann
vera/ i øllum þijnum Handa verkum/ a þeim Auextinum þijns Kuidar / af þeim Auextinum
þinnar Hiardar/ ⁊ a þijnum Jardar Auexte/ so ad þat skule þier vel vegna. DROTTIN
mun vm venda sier/ ⁊ gledia sig yfer þier/ þier til gooda/ lijka sem hn gladde sig yfer þijnum For-
fedrum/ Af þui ad þu hlyder Raustinne DROTTINS Gudz þijns/ ⁊ helldr hns Bodord
⁊ Riettinde/ sem skrifud standa i þessare Løgmæls bok/ Ef at þu snyr þier til DROTTINS E
Gudz þijns/ af øllu Hiarta ⁊ af allre Sælu.
Rō. 10. Þuiat þat Bodord sem eg byd þier/ er ecke huled fyrer þier/ ⁊ ecke miøg fiarlægt þier/ eige
helldr vppe yfer þier i Himnenum/ Suo at þu þurfer at seigia/ Huer vill vppfara fyrer oss i
Himinen/ ⁊ sækia oss þat sama? So ad vier kunnum ad heyra þat ⁊ giøra þar epter/ þad er
ecke helldr hinumeigen Hafsins/ so at þu meiger seigia/ Huer mun vilia fara yfer vm Hafed/
⁊ sækia oss þat/ so ad vier meigum heyra þat ⁊ giøra þat sama? Þuiat þat sama ordit er miøg
nærre þier/ i þijnum Munne/ ⁊ i þijnu Hiarta/ so ad þu skuler giøra þ.
Sia þu/ Eg hefe i Dag lagt þier fyrer Lijfet ⁊ þat hid goda/ Daudann ⁊ þat hit Vonda/
i þui sem eg byd þier i Dag/ ad þu skuler elska DROTTIN Gud þinn/ ⁊ ganga i hns ve-
gum/ ⁊ vardueita hns Bodord/ Løgmal ⁊ Riettinde/ so ad þu meiger lifa ⁊ fiølgast/ ⁊ þ DRO- D
TTIN Gud þinn blesse þig i þui Landenu/ sem þu fer nu til ad eignast.
Enn ef þu frasnyr þijnu Hiarta/ og hlyder ecke þessu/ helldr lætur þu villa þig/ so at þu
tilbidur annarliga Gude/ ⁊ þionar þeim/ Þa kunngiøre eg ydur i Dag/ at þier munut fyrer-
farast/ ⁊ ecke leinge vera i þui Landenu/ sem þu dregur nu til/ yfer vm Jordan/ ad eignast þ.

Eg tek i Dag Himen ⁊ Jørd til Vitnis yfer ydur/ Eg hefe lagt fyre ydr Lijfed og Dau-
dann/ Blessanena ⁊ Bøluanena/ so at þu meiger vtuelia Lijfed/ at þu ⁊ þitt Sæde meige li-
fa. Ad þier elskit DROTTIN Gud ydar/ ⁊ hlydit hns Raust/ ⁊ nalægid ydur so at hm/
Þuiad þar er þitt Lijf vnderkomed/ ⁊ þinn langiædligur Alldr/ so ad þu meiger bua i þui Lan-
denu/ sem DROTTIN hefur suared þijnum Forfedrum/ Abraham/ Isaac/ ⁊ Jacob/ ad
giefa þeim þ.

XXXI.

Moses Alldr cxx Aar G Moses gieck i burt/ ⁊ talade þesse Ord vid allann Israels Lyd / ⁊ sagde til A
Deut. 3. þeirra/ Eg er i Dag Hundrad ⁊ tuttugu Aara gamall/ Eg kann og ecke lein-
32. 34. gr ad ganga vt ⁊ inn. Þar med þa hefur ⁊ DROTTIN sagt til mijn/ Þu
Num. 20. skallt ecke ganga yfer vm þessa Jordan. DROTTIN Gud þinn mun sial-
fur ganga fyrer þier/ Hnn mun ⁊ sialfur foreyda fyrer þier þessu Folke/ suo
ad þu legger þ vnder þig/ Josua skal ganga hier yfer vm fyrer þier/ suo sem
þat DROTTIN hefur sagt. Og DROTTIN mun so giøra vid þa/ sem hnn giørde
vid Sihon ⁊ Og þa Amoritis Konga ⁊ þra Land sem hnn foreydde.
Nær ed DROTTIN giefur þa nu fyrer ydr/ Þa skulu þier giøra vid þa epter øllum B
Deut. 7. þeim Bodordum/ sem eg hefe boded ydur. Verit Hrauster og Fullhugader/ ottist ecke/ ⁊ verit
ecke hrædder fyrer þeim/ Þuiad DROTTIN Gud þinn mun sialfur ganga med þier/ og hnn
mun ecke i burt taka sijna Hønd fra þier/ edr yfergiefa þig.
Josua Og Moses kallade a Josua/ og sagde til hns fyrer alls Israels Augsyn/ Vert þu Hug-
Deut. 3. hraustur ⁊ alløruggur/ Þuiat þu skallt innleida þetta Folk i þat Landit/ sem DROTTIN
hefur suarit þra Forfedrum/ at giefa þeim/ og þu skallt vtskipta þui a millum þeirra. Og
DROTTIN sem sialfr geingur fyrer ydr/ hnn mun vera med þier/ og hnn mun ecke taka sijna
Hønd i fra þier/ edr yfergiefa þig/ Ottast ecke/ og vert ecke hræddur.
Løgmals bo-ken skal lesast fyrer Folkenu Og Moses skrifade þetta Løgmæl/ og fieck þat Prestunum/ Sonum Leui/ þeir sem bæru
Sattmals ørkena DROTTINS/ ⁊ øllum Olldungunum af Israel. Og baud þeim/ ⁊ E
sagde/ Þa siø Aar eru liden/ a þeim tijma sem Frelsunar Arid inngeingur/ a Laufskæla Hæ-
tijdinne/ nær ed allur Israel kiemr þangat til ad augsyna sig fyrer DROTTNI Gude þij-
num/ i þeim stad sem hnn mun vt velia/ þa skallt þu lata lesa þetta Løgmal fyrer øllum Isra-
el/ fyrer þeirra Augsyn/ fyrer Folksins Samkundu/ bæde Køllum ⁊ Konum/ Børnum ⁊ þeim
Fra-

Framande sem at eru īnann þinna Portdyra/So at þeir meige heyra/⁊ læra at ottast DR-
OTTIN Gud þeirra/⁊ at halda⁊ giøra øll Ord þessa Løgmals. Og at þeirra Børn
sem þetta ecke vita/meige heyra ⁊ læra/at ottast DROTTIN Gud ydarn/vm alla þa da-
ga sem þier lifed i þui Landenu/sem þier fared nu til yfer vm Jordan at eignast.
D Og DROTTIN sagde til Mosen/Sia/þin̄ Andlaatz tijme er nalægur/Kalla a Josua
og ganged īn̄ i Vitnisburdarbwdena/so at eg giefe honum Bifalning. Moses ⁊ Josua fo-
ru/⁊ geingu j Vitnisburdarbwdena. Eñ DROTTIN birtist i Vitnisburdarbwdenne/i
Skystolpanum/⁊ Skystolpin̄ stod i Bwdardyrenum.
Og DROTTIN sagde til Mosen/ Sia þu/ þu nu̅t sofna mz Fedrum þijnu̅/Og þta
Folk mun vppstijga/og Horaner drygia mz an̄arligum Gudum/i þui Landenu sm̄ þeir koma
nu vti/⁊ yfergiefa so mig/⁊ lata þan̄ Sattmala fara sem eg hefe giørt vid þa. Og mijn
Reide mun þa geyselig verda yfer þui/i þan̄ tijma/⁊ eg mun yfergiefa þa/⁊ byrgia mitt And
E lit fyrer þeim/so at þeir skulu foreydder verda. Og nær ed mykel Ogiæfa ⁊ Angist kiem̄ yf-
er þa/so munu þeir seigia/Eru ecke allar þessar Meinsemdᵉ komnᵃ yfer mig/af þui/at min̄
Gud hn̄ er ecke mz mier? Og eg skal byrgia mitt Andlit a sama tijma/fyrer saker allra þra
Illgiørda/ sem þeir hafa giørt/ þ þeir hafa snued sier til an̄arligra Guda.
So skrifed nu ydr þennan̄ Dikt/og kien̄id hn̄ Israelis Børnum/⁊ leggit hn̄ i þra Mun̄/
so at sa same Diktur meige vera mier ein̄ Vitnisburdur a medal Israels Barna. Þuiat eg
vil īnleida þa i þat Landit/sem eg hefe suarid þeirra Forfedrum/þar ed Miolk ⁊ Hunāg īne
flytur. Og nær ed þeir neyta þess og giørast fuller ⁊ Feiter/Þa munu þeir snua sier til Af
Guda/⁊ þiona þeim/⁊ hæda mig/⁊ yfergiefa min̄ Sattmala. Og nær ed mykel Ogiæfa ⁊
F Angist kiemur yfer þa/ þa skal þsse Diktur þeim suar giefa/ til Vitnisburdar yfer þa/Þui
ad hn̄ skal ecke forgleymast vt af Mun̄e þeirra Sædis. Þuiat eg veit þra Þel/ huert et þeir
nu þegar vm Hønd hafa/adr eñ eg hefe īnleidt þa i þat Landit/sem eg hefe suarit.
So skrifade Moses sama tijma þen̄an̄ Dikt/og kiende hn̄ Israels Børnum. Og baud
Josua Syne Nun/⁊ sagde/Vertu Hughraustur ⁊ alløruggr/ Þuiad þu skallt īnleida Isra-
els Børn i þetta Land/sem eg hefe suarid þeim/Og eg vil vera mz ~~þeim.~~ þier
Þa ed Moses hafde nu algiørliga vtskrifad þesse Løgmalsins Ord i eina Bok/ þa baud hn̄ Leuitom̄/sm̄ baaru þa Sattmals Orkena DROTTens/⁊ sagde/ Taked þssa Løgmals
bok/ ⁊ leggid hana ed(r)umeigen i hlidena i þre Sattmals Orkin̄e DROTTINS Gudz Løgmals Boken geymist
G ydars/ad hun skule vera þar ein̄ Vitnisburdur a mote þier/Þuiat eg þecke vel þijna Ohlyd-
ne ⁊ Hardwd. Sia þu/þier erut eñ nu medan eg life hia ydr i Dag ohlyduger a mote DR-
OTTNI/ Huersu myklu helldr mun þa epter min̄ Dauda?
So samankallid nu fyrer mig alla Olldungana af ydrum Kynkuijslum/⁊ ydar Embætt-
is menn/so at eg meige tala þesse Ord fyrer þeirra Eyrum/ ⁊ taka Himen ⁊ Jørd til Vitnis
yfer þeim. Þuiad eg veit at þier munut mannspillast epter min̄ Dauda/og i burt vijkia
af þessum Veige sem eg hefe boded ydur/ So ad þar eptera mun Olucka koma yfer ydr/af
þui/ad þier hafed jlla giørt fyrer Augsyn DROTTINS/at þier reitid hn̄ til Reide mz ydar Handa verkum. So talade Moses þau orden þessa Dikts øll saman vt/fyrer Eyrum
alls Israels Almuga.

XXXII.

A. HEyre þier til Himnar/eg vil tala/Og Jørden hn̄ heyre Maalit mijns mun̄s.
Min̄ Lærdomur skal drupa sem Døgg / Og mitt Maal skal framfliota
sem Regn.
Lijka sem Nattdøggen a Grasenu/Og so s̄ Vatsdroparner a Jurtrun̄i. (Biarg) Ebreska Tungumal:d kaller
Þuiad eg vil prijsa Nafn DROTTINS/Giefed vorum Gude einum Gud Biarg/
Dyrdena.
Hn̄ er eitt a Biarg/hn̄s ~~Ord~~ Verk eru ostraffanlig/Þuiad allt huad hn̄ giører þa er þat riett. Þad er/ Traust/
Gud hn̄ er trulyndur/⁊ an allrar Hreckuijse/hn̄ er Riettferdugr og godur. Huggun/Halp/ Hæle/Athuarf/
Su hin rangsnwna ⁊ hin illgiarna Kynkuijsl fellur fra honum/Þeir eru Skemdar fleck- þar men̄ meiga
er/og eru ecke hn̄s Børn. tilflyia og örug
Þackar þu þan̄en DROTTNI þijnum Gude/þu hid Fauijsa og Heimskufulla Folk? liga vppa treysta
Er hn̄ ecke þin̄ Fader ⁊ þin̄ DRotten̄? Er han̄ ecke sa alleinasta s̄ þig skapade ⁊ til sam-
ans sette?

Vppteiknan Gudz Velgiörninga

Minstu a þa hina fyrre æfena/ allt til þessa /og hygg ad þui huad hñ giørde þeim gøm lu Fedrønum.
Spyr þu þiñ Fødur ad þui hinu sama/ hñ skal kuñgiøra þier þat/ Þijner Olldungar sklu seigia þier þat.
Þa ed sa allra hæste skipte Folkenu/ og adskilde Mannaña Sonu. Þa sette hñ Folke nu Landamerke/ Epter tølu Israels Sona.
Þuiat Hlutskipte DROTTINS er hañs Folk/ og Jacob er sa Mæle Vaduriñ hañs B
Arftøku.
Hañ fann hañ j Eydemørkiñe/ vt i einum þurlendum og foreyddum stad/ þar er Grenjur var. Hñ flutte hann vm kriñg/ z gaf honum Løgmaal/ Hñ vardueitte hñ lijka s Sialldrid sijns Auga.
Lijka sem Ørnen vtleider sijna Vnga/ z flygur yfer þeim/ Hñ vtbreidde sijnar Fiadrer/ tok þa vpp/ z bar þa a sijnum Vængium.
DROTTIN leidde hñ eiñsamall/ z þar vóru onguer framande Guder medz hm
Hñ liet hñ fara hætt a Jørduñe/ og fædde hñ mz Akursins Auexte/ Og liet hñ siwga Hunang vr Bjørgunum/ og Vidsmiør vr þeim hørdu Steinunum.
Smiørid af Kuñenadenum/ z Miolkena af Saudfienu/ medz þre Feitiñe af Lømbunū.
Og þa feitu Hrwtana/ z Kiarnhafrana mz Nyrnafeitiñe/ og Hueitenu/ Og dryckiade hñ mz skiæru Vijnberia Blode.
Eñ þa hñ tok at vera fullur og feitur/ giørdist hñ lausflætur/ Hñ er og ordiñ Feitur/ þyckur og vppbolgiñ/ Og hefur yfergiefed so þañ Gud sem skapade hañ/ Hann hefur fyrerlited þad Hellubiargit sijns Hialprædis.
Og hñ hefur reitt hñ til Vandlætingar/ fyrer þa hinu Framande/ Fyrer þær Suiuirdingarnar hefur hñ egnt hñ til Reide.

Synder Lydsins

Þeir hafa offrad Dioflunum/ eñ ecke þeirra eigen Gude.
Þeim Afgudunum sem þeir þektu ecke/ Þeim nykomnum sem ecke voru ædz/ huerta ed yd rer Fedur heidrudu ecke. C
Þu yfergafst mz Fyrerlitningu þat Hellubiargid sem þig liet fædast/ Og forgleymder þm Gude sem þig skapade.
Og þa er DROTTIN sa þat/ vard hñ reidur vid sijna Syne og Dætur.

Notaner

Og hñ sagde/ Eg vil byrgia mitt Auglit fyrer þeim/ Eg vil sia huersu þeim mun ganga ad sijdustu/ Þuiat þad er ein rangsnuen Kynkuijsl/ þr eru þau Vantruudu Børnen.
Þeir hafa styggt mig mz þui sem ecke er Gud/ Og medz þra Afgudadyrkan hafa þr reitt mig til reide. Og eg vil þar i mot egna þa (til Vandlætingar) yfer þui Folke sem ecke er Folk/ Medur einu Fauijsu Folke vil eg egna þa til Reide.
Þuiad Eldduriñ er vpptendradur i miñe Reide/ hñ skal z breña allt til hins nedsta Heluijtis/ Og hñ skal foreyda Landenu mz sijnū Groda/ Og vppkueikia Elld i Fiallaña grūduelle.
Eg vil samansafna allre Ogiæfu yfer þa/ Øllū mijnū Hefndarskeytū vil eg skiota a þa.
Þeir skulu farast i Hungre/ z foreydder verda af Køldusott z brædum Dauda/ Eg vil senda Dyra Tennur a medal þeira/ og Høggorma Eitur.
Hid ytra skal Ofridar Suerdit foreyda þeim/ og hid jñra skielfing/ bæde Vngmøñunum/ z Meyønum/ z Briostbørnønum asamt mz þeim grahærdu møñum.
Eg vil seigia/ Huar eru þeir? Eg vil i burt taka þeirra Miñing/ a medal mañanna.
Ef ad eg fordadest ecke Reidena þeirra Ouina/ ad þeirra Ouiner meige stæra sig þar vt af/ z mætte seigia/ Vor magt er mykel/ z DROTTIN hefur ecke giørt þta allt saman.
Þuiat þ er ett Folk/ þad sm er Rædlaust/ Og þar er eingiñ Skilningz i þeim.
Være so vel/ ad þeir være hyggner/ Og kyñe ad formerkia slijkt/ so ad þeir vnderstæde þad huad yfer þa ætte at koma.
Huernen geingur þetta til/ þad eiñ skal ellta Þusund af þeim/ og tueir skulu sla tiu Þusunder a flotta? Er þat ecke so/ at þra Hellubiarg hefur sellt þa? Og DROTTIN hefur yfergiefed þa. D
Þuiat vort Biarg er ecke suo sem þra Biarg / þess hins sama eru vorer Ouiner sialfer Domarar.
Þuiat þeirra Vijntrie eru af Sodoma Vijnuide/ z af þeim Akurløndum Gomorra/ Þeirra Vijnber eru Gall/ þeir hafa beiskañ Vijnberia løg.

Þeirra Vijn er Drekañа Eitur/og grim̃rar Nødru gall.
Er þetta ecke [b] geymt hia mier/og jñciglad i mijnum liggianda Fieſiod?
Hefnden er mijn/eg vil endurgiallda/A ſijnum tijma ſkal þeirra Footur ſkridna/Þuiat tij-
men þeirra Ogiæfu er nalægr/& tekur miøg at flyta ſier.

[b] (Geymt) Þad er/Þeir trua ecke þyrr eñ þeir taka a/þad er þyrer þeirra Augum leynt Romano. 2. Ebre. 10.

E Þuiad DROTTIN mun dæma ſitt Folk/ og hñ mun myſkunſamur vera yfer ſijnum
Þienurum. Þui hñ mun alijta þat/at þeirra Kraptur er i burtu/& ꝥ eirnen at vtgiørt er vm
þa/ſem jñelukter og yfergiefner voru.
Og meñ munu ſeigia/Huar eru þeirra Guder? Þeirra Biarg s̄ þeir forlietu ſig vppa.
Af huers Fornum þeir ætu þat Feita/& drucku þat Vijned af þra Dryckiar offre/Lætit
þa vppſtanda & hialpa ydr/& veita ydur Hlijfd.
Siae þier nu/at eg er hñ alleina/& ad þar er eingiñ Gud vtan eg. Eg kañ til Heliar ad
leida & Lijf at giefa/Eg kañ at ſæra & ad græda/Og ſa er eingiñ s̄ kuñe at frelſa vt af minne
Hende.
Þuiat eg vil vpphefia mijna Hønd i Himineñ/Og vil ſeigia/Eg lifi eilijfliga͂ña.
F Nær eg hueſſe mitt Suerd/ s̄ adra Elldіng/ & mijn Hønd tekur til at refſa/Þa vil eg hef-
na mijn aptur a Ouinum mijnum/og endurgiallda þeim ſem mig hata.
Mijn Skeyte ſk eg drucken giøra af Blode/& mitt Suerd ſk Kiøt ſuelgia/ Fyrer þeirra [c]
Blod ſem i hel ſlegner eru/& fyrer Hertekningena/& ꝥ Ouinarins Høfud verdr alsberf.
Glediet ydr aller/þier ſem erut hñs Folk/Þuiat hñ mun hefna Blodſins ſinna Þienara/
Hñ mun hefna ſijn a ſijnum Ouinum/& myſkunſamligr vera yfer Landenu ſijns Folks.
Og Moſes kom/& talade øll orden i þeſſum Lofſøng fyrer Folkſins Eyrum/ hñ & Joſua
Son Nun. Þa Moſes hafde nu vt talat allt þta til alls Iſraels Lyds/Þa ſagde hñ til þra/
Rotſetied øll þſſe Ord i ydr Hiørtu/s̄ eg vitna i Dag fyrer ydr/& biodit ydar Børnū at þau
G varduеite & giøre allt huad hier ſeigiſt i þſſu Løgmale. Þui þat er ecke eitt Hiegoma Ord til
ydar/helldur er þat ydart Lijf/& þat ſama Ord mun leingia ydar lijfdaga/i þui Landenu/ ſm̃
þier fared nu til yfer vm Jordan/til at eignaſt.
Þañ ſama Dag talade DROTTIN vid Moſen/& ſagde/Gack þu vppa ꝥ Fiallet A-
barim/hæſt vppa þad Fialled Nebo/ s̄ liggr i Moabitis Lãde/þuert yfer fra Jericho/ & ſko-
da ꝥ Landit Canaã/huert at eg vil giefa Iſraels ſonū til eignar. Og þar ſktu deyia a Fiall-
enu/þa þu ert þangat vppkomiñ/& ſafna þier til þijns Folks/Lijka s̄ þiñ Broder Aaron hañ
andadiſt a Fiallenu Hor/& ſafnade ſier til ſijns Folks / Þar fyrer at þier miſgiørdut a mote
mier a mꝫal Iſraels ſona/hia Motmælis vatnenu i Kades/i þre Eydemørkiñe Sin / þt þier
helgudut mig ecke a mꝫal Iſraels ſona. Þui þu ſkllt ſia ꝥ Landet þuert yfer fra þier/s̄ eg vil
giefa Iſraels ſonū/Eñ þu ſkllt ecke koma þãgat.

[c] (Blod) Þad eru þriggia handa Plaagur Suerdſins/Su þyrſta er Mañþalled/añnur Hertekningen/þridia ad þeirra Høþud ſkal werda bert/Þad er þra Kongsrijke og Kiennemañſkapur ſkal þra þm takaſt/huer ed merkiſt þyrer Høþud hæren

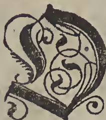
XXXIII

A Þeſſe er ſu Bleſſan/mꝫ hv̊re at Moſes Gudꝫ madr bleſſade Iſraels børn ædr
eñ hñ deyde/& ſagde/DROTTIN er komiñ af Sinai/& hñ er þm af Se-
ir vppruñiñ/Hñ birtiſt af Fiallenu Pharam/ & kom mꝫ margar Þuſunder
Heilagra. Til hñs hægre handar er eitt gloande Løgmal til þra. Hñ el-
ſkade Folked/Aller hñs Heilager eru i þiñe Hende / Þeir munu ſetia ſig hia
þijnū Footū/ & munu læra af þijnū Ordū. Moſes baud oſſ Løgmaled/
þre Arfleifdiñe Mañfiøldans Jacobs. Og hñ ſtiornade ſo s̄ vti einu Koñūgligu Embætte/&
hiellt þm ædſtu møñum Folkſins til ſamans/& þm Kynkuijſlum Iſraels.
Ruben ſk lifa & ecke deyia/& hñs Alþyda ſk fæ vera Ruben
Þeſſe er ſu Bleſſãen Juda/& hñ ſagde/DROTTIN heyre Rauſtena Juda/lættu hañ Juda
ſtiorna ſijnu Folke/lættu hñs Magt mykla vera/Og læt hñ fa hialp a mote ſijnū Ouinum.
B Og hñ ſagde til Leui/Þiñ Riettr & þitt Lios ſk v̊a hia þijnum heilaga mañe/s̄ þu freiſta- Leui
der i Maſſa/þar et þier þrættudut hia motmælis Vatnenu. Hu̇ ſeiger til ſijns Fødurs/& til
ſiñar Modr/Eg ſie hñ ecke/& til ſijns Brodurs/eg þecke hñ ecke/& til ſijns Sonar/eg veit ec-
ke af hm̃/þr hielldu þijn Ord/& vardueittu þiñ Sattmala. Þeir mūu læra Jacob þin Rett-
inde/& Iſrael þitt Løgmal/Þeir ſklu bera ꝥ Reykelſi fyrer þijn Vit/& algiørt Offur vpp a
þitt Alltare. DROTteñ bleſſe hñs Megn/ læt þiſ þocknaſt hañs Hãda verk/ Sūdr ſla
þu þra Hrygg s̄ ſetia ſig vpp a mote hm̃/& a þm s̄ hata hñ/ſo at þr reiſe ſig ecke vpp.
Og til BenJamin ſagde hñ/Þat hid [a] Elſkuliga DROTTINS ſk bua tryggeliga/ BenJamin
Og

[a] (Elſkuliga) Þad er/Muſteꝛid og Jeruſalem og Kongaſetred war i BenJamins Landseign

Og hñ skal alltijd hlijfa hm̃/ ⁊ hñ skal bwa a millum hñs Herda
Ephraim Og til Joseph sagde hñ/ Hñs Lãd liggr i Blessan DROTTeñs/ Þar eru edla Auexter af
Himne/af Doggiñe/ ⁊ af þm diupunũ/s̄ þar liggia vnder nidre. Þar eru edla Auexter af
Soluñe/ ⁊ edla fullgroiñ Auoxtr af Tũglenu. Og af þm Hafiollunũ mot Austrenu / ⁊ af E
þm smahædunũ æfinligana/Og edla Auoxtr af Jorduñe/ ⁊ huad sem i heñe er. Hñs Bless
Manasse an sm̃ birtist i Kiodrenu kome yfer Josephs Hofud/ ⁊ yfer Huirfel þss Nazarei/a mz al hañs
Brædra. Hñs Fegurdarpryding er lijka s̄ eins frũgietins Uxa/ ⁊ hñs Horn eru s̄ eins Ein
hyrnings Horn/Medr þm somũ skal hñ steyta Folked til samans/og allt til Landsins Enda.
Þad eru Þusunder Ephraim/og þær Þusunder Manasse.
Sebulon Isaschar Og til Zebulon sagde hñ/Gled þig þu Zebulon i þinũ vtgãge. Og þu Isaschar gled þig i
þijnũ Lãdtiolldũ. Þeir sklu kalla Folked vppa Fiallit/ ⁊ offra þr þui Rettlætesins offre. Þui
þr sklu siuga þo yferfliotãliga gnægd Siafarhafsins/ ⁊ þa nidr socktu Fiesioduna i Sãdenũ
Gad Og til Gad sagde hñ/ Blessadr ve Gud s̄ vtbreider Gad/ Hñ liggr s̄ eitt Leõ/ ⁊ ræner Arm-
leggiñ ⁊ Hofutskielena. Og hñ sa at hm̃ var giefet eitt Hofut ⁊ eiñ Lærefadr s̄ at huliñ er/
sa ed kõ mz Folksins Hofdingiũ/vtuegade DROTTeñs Rettuijse/ ⁊ hñs Riettdæme i Israel. D
Dan Og til Dan sagde hñ/ Dan er eitt vngt Leon/ Hñ mun fliota af Basan.
Nephthali Og til Nephthali sagde hñ/ Nephthali sk hafa gnægd/huad hm̃ vel lijkar/ ⁊ mũ saddr va
af Blessan DROTTINS/A mot Vestrenu og Sudrenu/ sk hñs Eign vera
Asser Og til Asser sagde hñ/Asser sk velsignast mz Sonũ/ Hñ sk sijnũ Brædrũ þacknæmr va/
⁊ dyfa sijnũ Fæte i Vidsmior/Jarñ ⁊ Kopar sk va a hñs skofotũ/ Þijn Elle sk vera lijka sm̃
þinn æsku Alldur
Þar er eingiñ Gud/so s̄ sa Gud rettdæmesins/ Hũ ed sitr a Himnũ vppe/hñ vere þin Hialp/
Hñs Dyrd et i skyunũ/Þar ed er Gudz Bwstadr fra Upphafinu/ ⁊ a mz al Armleggiaña ei-
lijfligana. Og hñ mun vtdrijfa þijna Ouine fyrer þier/ ⁊ seigia/Verid eydelagder. Israel
hñ sk vgglaus bwa/ Bruñur Jacobs skal vera a þui Lãdenu/s̄ Korn ⁊ Vijn er/þar til mz
sk hñs Himen driupa af Dogg. Sæll ertu Israel/ Hũ er þiñ lijke? Og þu Folk s̄ at frel-
sast fyrer DROTTeñ/s̄ er þiñ Hialpar skiolldr/ ⁊ þitt siguruiñingar Suerd/ Þijner Ouiner
sklu læckast/eñ þu skllt frambrũa a þra hædũ.

XXXIIII.

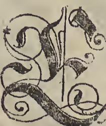
OG Moses gieck i burt af Vollunũ þra Moabitis/vppa Fiallid Nebo/ vppa
Deut. 3. þær hæstu hædernar Fiallsins Pisga/jafngiegnt Jericho. Og DROTTeñ A
synde hm̃ gioruallt Landit Gilead/allt til Dan/ ⁊ gioruallt Nephthali/ ⁊ E-
Gen. 12, 15 phraim ⁊ Manasses Lãd/ ⁊ gioruallt Lãdit Juda/ vt til hins ysta Hafsins/
⁊ i mot Sudrenu/ ⁊ þ slietta Vijdlendit giegnt Jericho þm Palmuidar stad-
num/ allt til Zoar. Og DROTTIN sagde til hñs/Þetta er þad Landid
sem eg hefe suarid Abraham/Isaac/ ⁊ Jacob/ ⁊ sagt/Eg vil giefa þijnu Sæde þat/ Þu hefr B
nu sied þad mz þinum Augum/Eñ þu skllt ecke ganga hier yfer vm.
Og Moses sa Þienare DROTTINS andadist þar i þm sama stad/i Moabitis Lãde/
Moses and- epter Orde DROTTINS. Og hñ jardade hñ i einũ Dal i Moabitis Lãde/ þuert yfer
ast þyrsta Dag fra þui Hwsenu Peor/ ⁊ eingiñ veit eñ nu af hñs Grof/allt til þessa dags. Og Moses var
Martij Añs Mundi. Hũdrad ⁊ tuttugu ara gamall þa hñ andadist/Eige glaptist hm̃ Syn/ ⁊ ei minkade hñ hñs C
Mmcccccxciij Mañskapur. Og Israels Born grietu Mosen/i þriatijge Daga/a þm sliettu Vollunum
/Fyrer Christi i Moabitis Lãde/þar mz þa fullkomnadist Harmsins ⁊ þr hrygdar dagarn' ept' Mosen.
hingatburd Mcccclxviij Og Josua Sõ Nun vppfylltist af Vijsdoms anda/ Þuiat Moses hafde lagt sinar Hendr
yfer hañ/Og Israels syner hlyddu hm̃ / ⁊ giordu so sem DROTTIN hafde bodit Mose.
Og þar reis eingiñ suoddan Prophete sijdar meir vpp i Israel s̄ Moses/ huern ed DROT- D
TIN so þeckte fra Auglite til Auglits/fyrer allra handa Takn og Dasemdar verk/
s̄ þ DROTTIN sende hñ til at giora i Egiptalande/ a Pharao og ollum
hañs Þienorum/og a ollu hñs Lande/ ⁊ fyrer allskyns maktar Hond/ ⁊
† Skelfing mijklar † Sioner/s̄ Moses giorde fyrer augsyn alls Israels.

Ending hiñar Fimtu Moses Bokar

I.

A
OG þad ſkiede/ þa Moſes þion Drott-
ens var andadur/ þa ſagde DROTTIN til Jo-
ſua ſonar Nun/ huer ad verid hafde Moſes þiena-
re/ Moſes miñ þion er andadur/ Þar fyrer tak þig
vpp/ z far yfer þeſſa Jordan/ þu z allt þetta Folk/
i þat Land ſem eg gaf þeim Iſraels ſonum. Og
eg hefe giefed ydr alla þa ſtade ſem þier komid Foo-
tum a/ ſo ſem eg adr ſagde til Moſen. Fra Eyde- Deut. 11.
morkinne og þeſſu Fialle Libanon/ allt ad þui mik
la Vatne Euphrates/ allt Hetithers Lād/ jñ til þeſſ
ſtora Veſturhafs/ ſk vera ydars Lands vm merke.
Einginn ſkal ſtanda i mote þier/ alla þina Lijfdaga.
Eg vil vera mz þier/ lijka ſo ſem eg var mz Moſe/
B Og eige vil eg yfergiefa þig/ z ecke helldr vijkia fra
þier. Vertu Hughrauſtur z oefadur/ þui þu ſkallt
ſkipta Landenu mz þeſſu Folke/ huert eg ſoor þeirra Forfedrum ad giefa þeim.
Vertu þar fyrer orugg z miøg Hughrauſtr/ ſo ad þu halld z giører alla hlute ept Løg
malinu/ þui ſem miñ þienare Moſes baud þier. Vijk þu þar eige fra huerke til hægre nie
vinſtre handar/ So þu kuñer at høndla forſialliga i øllum þm hlutum ſem þu ſkallt giøra.
Og lat þſſa Løgmals bok ecke koma fra þijnū Muñe/ helldr jdka þu hana Dag z Nott/ So Deut. 12. 17.
þu meiger hallda z giøra alla hlute þar epter/ ſo ē ſkrifat er j heñe. So ſkal þad luckaſt þier
vel/ i øllu þui þu giører/ Og þu munt forſialliga kunna þier at hegda/ Sia þu/ eg hefe bodid
þier/ at þu ſiert Hughrauſtur og ſtyrckur/ Ottaſt ecke/ z vert ecke hrædr/ Þuiat DROTT-
C IN þiñ Gud er mz þier/ i øllum þeim hlutum ſem þu ſkallt giøra.
Epter þetta baud Joſua Folkſins Høfdingium/ z ſagde/ Fared vm allar Herbudernar/ og
ſkiped Folkenu/ z ſeiged/ Tilbued ydur viſter/ Þuiad þier ſkulud ferdaſt yfer vm þſſa Jordan
epter þria Daga/ ſo ad þier jnnkomid og eigniſt þad Landit ſem DROTTIN ydar Gud
mun giefa ydr.
Og Joſeph ſagde til þeirra Ruben ſona/ Gad ſona/ z til halfrar Manaſſes Kynkuijſlar/
Miñiſt a þau Ord ſem Moſes þienare DROTTINS talade til ydar z ſagde/ DRO- Num. 32.
TTIN ydar Gud hefur veitt ydur Hujld/ og giefed ydr þetta Land. Latid ydar Kuinnur/
Børn og Buſmala/ blijfa epter i Landenu/ þui ſem Moſes hefur giefed ydur þeſſumeigenn
Jordanar/ Enn þier ſkulud ganga alvopnader fyrer ydrum Brædrum/ aller þier ſm vopnfæ-
D rer erut/ og hialpa þeim/ Þar til at DROTTIN giefur ydar Brædrum Hujld/ lijka ſo ſm
ydur/ ad þeir eigniſt Landid þad DROTTIN ydar Gud ſkal giefa þeim/ Þa ſkulu þier
ſnua aptur i ydart Land/ ſm Moſes Gudz þienare gaf ydr til eignar hinumeigen Jordanar/
mote Auſtre.
Og þeir ſuørudu Joſua/ og ſøgdu/ Vier vilium giøra allt þat ſm þu hefur bodid oſſ/ ſuo z
vilium vier fara huert ſm þu ſender oſſ. Og ſo ſem vier vorum Moſe hlyduger/ ſo vilium vier
hlyda þier/ Vere ad eins DROTTIN Gud þiñ mz þier/ lijka ſem hñ var mz Moſe. Huer
ſem er þijnum Muñe ohlyduguꝛ/ og ecke hlyder þijnum Ordum i øllu þui þu bydur oſſ/ ſa ſkal
deyia/ Vert þu ad eins Hughrauſtur og ſtyrkur.

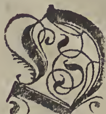
II.

A
ENN Joſua ſon Nun ſende leyneliga tuo Nioſnarmeñ af Sitim/ og ſagde/
Farid og ſkodit Jericho. Þeir foru af ſtad/ og komu jñ i hws eiñrar Skiæ-
kiu ſem hiet Rahab/ z toku ſier þar Herberge.
Þa var þetta ſagt Kongenum af Jericho/ Sia/ a þeſſare Nottu eru kom
ner hingad meñ af Iſraels ſonū/ ad ſkoda Lāded. Þa ſende Jericho Kongr

Sendemeñ ena. bod til Rahab/ og liet ſeigia henne/ Sel fram̃ þa menn ſem komner eru til þijn i þitt Hwß/
þui þeir eru komner hingat at nioſna vm Landit.
Enn kuiñanñ for at fela bæda meñina/ ꝛ ſagde/ Hier komu meñ jñ til mijn/ eñ eg viſſa ei-
ge huadan þeir voru. Og ſem myrkt var ordit/ og mote þui at Borgarhliden ſkylldu aptur B
lætaſt/ þa ſtruku þeir vt/ ſo eg veit ecke huert þeir ſneru/ Farid ſnm ſkiotaſt epter þm/ þa meige
þier næ þeim. Eñ hun liet þa ſtijga vppa Þaked/ ꝛ falde þa vnd' Horhælmenum/ ſm hun
hafde breitt a Þaked/ Enn Meñerner ſoktu epter þeim a veigiñ til Jordanar/ til Feriuſtada-
rins/ Enn ſem þeir voru vtfarner ſem leita ættu/ þa voru Borgarhliden apturlæten
Og ædur eñ þ meñerner lægdu ſig til Suefns/ for hun vpp til þra a þaked/ ꝛ ſagde/ Eg veit
ad DROTTJN hefur giefet ydur þetta Land/ Þuiat ein Hrædſla er fallen yfer oſſ ydar
vegna/ og aller Landſins iñbyggiarar bera kuijda fyrer ydar til komu. Sokum þeſſ at vier
Exod. 14. hofum heyrt/ huerſu at DROTTJN þurkade Vatned fyr' ydr i þui Rauda hafe/ þa þier
Num. 21. forut af Egiptalande/ Og ſo lijka/ huad þier giørdut tueimur Kongum Amoritis Sihon og
Og/ hinumeigen Jordanar/ og huernen þier eydeløgdut þa. Og vpp fra þui vier heyrdum
þetta/ þa er ædra komen i vor brioſt/ ꝛ þar er eingiñ Hreyſte i nockrum mañe vegna ydar tilko
mu/ Þuiat DROTTJN ydar Gud er eiñ Gud/ bæde a Himnum vppe og a Jordu nidre
Joſu. 6. So ſueried mier nu eiñ Eid fyrer DROTTNJ/ ad ſo ſ eg framde Myſkū vid yckr/ þa C
veitid og ſo Myſkun mijnu Hwſe/ og mijns Fødurs hwſe/ Og giefet mier eitt vijſt Merke/ ad
þid viliet læta minn Fødur/ mijna Moder/ og mijn Syſkin lifa/ ꝛ allt þat þeim tilkiemur/ og
frelſet ſo vorar Sæler fra Daudanum. Mennerner ſuørudu heñe/ Ef vier giørū ecke My-
ſkun og ſannleik vid þig/ þa DROTTJN giefur oſſ þetta Land/ þa ſkulu vorar Sæ-
1. Reg. 19. ler deyia fyrer ydr/ ſo framt ſem þu lætur ecke þetta Efne i Lioſe.
Act. 9 Sijdan liet hū þa ſijga j Feſte ofan fyr' Mwreñ/ vt vm eitt Vindauga/ þt heñar Hwß ſtod
a Borgarueggnū/ ꝛ hun bio i Mwrnum. Og hun ſagde til þeirra/ Farid vppa Fialled/ og
felit yckur þar i þria Daga/ ſo þeir mæte yckr ecke ſm yckar foru at leita/ þar til þeir koma ap
tur/ ſijdan meige þid fara yckarn Veg.
Mennerner ſuørudu heñe/ Vid vilium vera frialſer af þeſſum Eide/ ſem þu hefur tekit of
ockur/ ef þu heinger ecke þeſſa rauda Feſte vt vm þitt Vinduga/ i huerre þu lieſt ockur nidr
ſijga/ þa vier komum i Landit/ ꝛ ſo/ hafer þu ecke ſaman kallad i þitt Hwß þinn Fødur þijna
Moder/ þijna Brædr ꝛ þitt allt Fødurs Hwß. Og ef nockur geingr vt af þijnū Hwsdyrū/ D
hñs Blod ſkal vera yfer hñs Høfde/ eñ vid vilium vera ſaklauſer. Eñ leggiſt ein Hønd vpp-
a nockurn þañ ſem er i þijnu Hwſe/ þa ſkal þeirra Blod koma yfer vort Høfut. Eñ verde ſo
at þu vtberer þeſſe vor Efne/ þa vilium vier vera Frialſer af þeſſum Eide/ ſem þu hefur tek-
ed af ockur. Hun ſuarade/ Verde ſo ſem þid ſeiged/ Og epter þetta liet hun þa fara/ Og þr
geingu af ſtad/ Og hun hnytte þeirre raudu Feſtinne j Vindugat.
So geingu þeir nu ſinnar leidar/ ꝛ komu a Fialled/ og tøfdu þar i þrja Daga/ þar til þeir
komu aptur ſem þeirra høfdu leitad/ Eñ þeir høfdu leitad ept' þeim i allar ætter/ ꝛ fundu hū-
ge. Sijdan ſneru þeſſer tueir meñ aptur/ ꝛ geingu af Fiallenu/ ꝛ foru yfer vm/ og komu til
Joſua ſonar Nun/ ꝛ ſøgdu honum fra øllum hlutū ſem giorſt høfdu/ ꝛ ſøgdu til Joſua/ DR-
OTTJN vor Gud hefur giefed allt Landit i vorar hendur/ og Landſins aller Jñbyggiarar
eru felmſfuller fyrer oſſ.

III.

Joſua kiemur ad Jordan

G Joſua ſtod vpp miøg ſnem̃a Morguns/ og þeir ferduduſt fra Sittim/ ꝛ ko- A
mu til Jordanar/ hñ og aller Jſraelis ſyner/ ꝛ voru þar vm Nottena/ ædur þr
fære yfer vm. Enn þrimur døgum þar epter geingu Høfuds mennerner vm
allar Herbwdernar/ budu Folkenu og ſøgdu/ Þegar þier ſiaed DROTT-
JNS Gudz ydars Sattmalans Ørk/ og Preſtana af Leuitønum berande
hana/ Þa dragid vt huer af ſijnum ſtad/ ꝛ fylgit heñe epter. Þo ſo ad þar ſie
tueggia Þuſund ælna rwm/ i millum ydar ꝛ heñar/ Þier ſkulud ecke ganga miøg nærre heñe/
ſo ad þier meigid vita huern veg þier ſkulut fara/ Þui þier hafed ecke fyrr geingit þeñañ veg.
Og Joſua ſagde til Folkſins/ Helgit ydur/ þuiat DROTTJN mun giora Daſemdar B
verk a Morgun a medal ydar. Og hñ ſagde til Preſtaña/ Berid Sattmalans Ørkena og
gangid vndan Folkenu. Og þeir toku Ørkena ꝛ bæru hana vndā Folkenu. Og DROT-
TJN

TIN sagde til Josua/A þessum deige vil eg taka til ad mykla þig fyrer øllum Jsrael/Suo
ad þeir skulu vita/ad so sem eg var mz Mose/so lijka vil eg ꝛ vera med þier. Og biod þu
Prestunum sem bera Sattmalans Orkena ꝛ seig/Þa þier stijged fyrst j Jordanar Vatn/þa
standit þar kyrrer.
C Og Josua sagde til Jsraels Sona / Komed hingad/ og heyred DROTTINS ydars
Gudz Ord. Og hn̄ sagde/Þar af skulu þier vita/ad sa lifande Gud er a medal ydar/ og ad
hn̄ skal vtdrijfa fyre ydr þa Cananeos/Heteos/Heuiteos/Phereseos/Gergositeos/Amoreos/ꝛ
Jebuseos. Sia/ Sattmals ørk hans sem rædur yfer alla Verolld/ hun skal fara vndann
ydur j Jordan/So taked nu tolf menn af Jsraels ættkuijslum/sinn Man̄ af hueriū Kynþætte.
Og þa Prestarner sem bera DROTTINS Sattmalans Ork/sem Drottnar yfer
allre Verølld/drepa sijnum Fotum i Jordans Vatn/ Þa skal Vatned skiliast ad/þ s̄ rennur
ofan at/ꝛ safnast saman i eitt/i Jordan.
Enn sem Folked for nu af sijnum Tialldbwdum/ꝛ þeir skylldu reisa yfer Jordan/ꝛ Prest-
D arner bæru Sattmalans Orkena fyrer Folkenu/ꝛ komu at Jordan/so ad þeir drapu sijnum
Fotū i Vatnit(En̄ a Jordā fyllde allan̄ sin̄ farueg vppa Backa/vm allan̄ Kornskurdartijman)/
þa nam Straumurinn stadar sa sem ran̄ ofan at/og þrwtnade saman i eina Hæd/miøg
langt fra Folkenu þess stadar sem liggur vid Zarthan /Enn Vatned Arinnar fyrer nedan
fram̄ ran̄ til Hafsins/allt i salltan̄ Sio/ꝛ þornade vpp mz øllu/ꝛ ran̄ i burt. So gieck Folk
ed yfer vm gagnuart Jericho. En̄ Prestarner s̄ bæru DROTTINS Sattmals Ork/
stodu kyrrer/mitt i Jordan/a þurrum Footum/Og allt Jsraels Folk gieck þurrum Footū yfer
vm/þangad til ad allt Folked var yfer vm Jordan komid.

a (Jordan) Þesse Historia merker þad/Ad Christus/ huern Postularner i Euangelio framsetia fyrer oss/og bera vndan oss/hn̄ sie sa sem oss leide i Himerijke/Og gegnum þurra Jordan/huer ed þo war full vpp a Backa/þad er/Lögmalet huert ed mz verkunū þiaer oss/og at þreynger/þad lætur vndan fyrer Euangelium/suo ad vorar Samuitskur eru fyrer Lögmalenu gladar/ohræddar og wgglausar/og epterfylgia Christo allteina i Trunne et c.

IIII.

A OG DROTTIN sagde til Josua/ Vtuelied tolf menn/ ein̄ af huerre ættkuijsl/ꝛ biodit þeim ꝛ seigid/Takid vpp tolf Steina af Jordan/vr þm sama
stad sem Prestarner standa a/ꝛ berid þa Steina yfer vm mz ydur/ꝛ berid þa
i þann stad sem þier skulud vera þssa Nott.
Þa kallade Josua tolf men̄/sem til voru skickader af Jsraels Sonum/sin̄
af huerre ættkuijsl/ og sagde til þeirra / Gangid yfer vm fyrer DROTT-
INS Ork/mitt i Jordan/og take sinn Stein huer ydar a sijnar Axler/epter ættartølu Jsra
els Sona/ So þeir sie til merkis/ a millum ydar. Þa ydar Børn spyria sijna Fedr hier ad/
ꝛ seigia/ Huad þyda þesser Steinar hier? Ad þier meiged þa seigia þm/huersu Aen Jor-
dan skildest ad fyrer Gudz Sattmals Ork/þa þeir geingu þurrū Footum yfer vm Jordan/
Ad þesser Steinar sie Jsraels Sonum til æfinligrar Min̄ingar.

Tolf Steinar wppreister til minningar
Deut. 27.

B Þa giørdu Jsraels syner sem Josua baud þeim/ꝛ baru þa tolf Steina mitt vr Jordan/so
sem DROTTIN sagde til Josua/epter ættkuijslatølu Jsraels sona/ꝛ bæru þa mz sier yfer
vm/allt til þess stadar sem þeir lau vm Nottena/ꝛ lietu þa þar vera. Og Josua vppreiste
tolf Steina mitt i Jordanar Farueg/þar s̄ Prestan̄a Fætr stodu/s̄ bæru Sattmalans ørke-
na/ꝛ þeir eru þar en̄ nu a þessum Deige. Þuiad Kien̄emennerner þeir sem bæru Orkena/
stodu mitt i Jordan/þar til ad þat var allt fullkomnat sem DROTTIN hafde bodit Jo-
sua ad seigia til Folksins/suo sem Moses hafde ædur bifalad Josua/Og Folked hradade sier
ꝛ gieck yfer vm.
Enn þegar Folked var nu allt saman yfer vm komid/þa for og Ork DROTTINS Num. 32.
C yfer vm̄/og Prestarner vndan Folkenu. En̄ þr Syner Ruben ꝛ Gad ꝛ helften af Manasses
kyne/geingu vopnader fyrer Jsraels sonum/so sem Moses hafde sagt til þeirra/nær fiorutij-
ge Þusunder/ bwner til Bardaga/ og þeir geingu fyrer DROTTNI til ad strijda/a vø-
llū Jericho. Og a þm Deige giørde DROtten̄ Josua vegsamligan̄ fyrer øllū Jsrael/ꝛ þr
ottudust hn̄ so sm̄ þeir ottudust Mosen alla hn̄s Daga.
Og DROTTIN sagde til Josua/Biod þu Prestunum/ þeir s̄ bera Vitnisburdar ør-
kena/ad þeir stijge vpp vr Jordan. Og Josua baud þeim þat/ꝛ sagde/Gangid vr Jordan.
Og þa Prestarner sem bæru DROTTINS Ork komu vpp vr Jordan/ og stigu a þurt
D Land sijnum Footum/þa fiell Aen jafnsnart aptur i sinn Farueg/ꝛ ran̄ so full vppa Backa
sem ædur. Og þetta skiede þan̄ tiunda Dag i þeim fyrsta Manade/ ad Folked stie vpp vr

Jordanar Straumur kiemur aptur i sinn farueg

Israels sonu Jordan/ z sette sijnar Nerbwder i Gilgal/ fyrer Austan Borgena Jericho.

Josua vpprei ser tolf Steina til eilyfrar Miñingar

Exod. 14.

Og Josua sette pa tolf Steina vpp i Gilgal/ sem peir toku vr Jordan/ z sagde til Israels sona/ Pa ydar Børn spyria sijna Fedr sijdar meir/ z seigia/ Huad merkia pßer Steinar? Pa skulu pier kuñgiøra pm pat/ z seigia/ Israels Syner geingu purrum Footum yfer vm Jordan/ a pm tijma pa DROtteñ ydar Gud liet Ana Jordan purkast fyrer ydr/ par til pier komust yfer vm/ so sem DROTTIN ydar Gud giorde i rauda Hafe/ pa hñ purkade pad og so fyrer oss/ so leinge sm vier geingum par yfer vm/ So at allt Folk a Jørduñe meige vidurkieña Hønd DROttens/ huad megtug hñ er/ So at pier alla tijma ottist DROTTIN ydr Gud. D

V.

Josua vmsker Israels Sonu

ENN a peim tijma sem peir aller Kongar Amoritarum/ sm biuggu i Vestur att Hinumeigen Jordanar/ og so aller Kongar Cananitarum/ mz Hafenu heyrdu pat/ at DROTTIN hafde purkat Jordan fyrer Israels Folke/ a medan peir geingu par yfer/ pa ædrudust peirra Hiørtu/ suo ad eingen hugheyste var mz peim/ fyrer Israels Sonu. A

a (Steinknijfa) pad er/ huassa so sem a Steine bynda

Og a peim tijma sagde DROTTIN til Josua/ Giør pier a Steinknijfa/ og vmskier Israels sonu i añat sinn. Og Josua giørde sier Steinknijfa/ og vmskar Israels syne a peirre Hæd Aralot. Og pesse er Søken par til/ pui Josua vmskar allt Kallkyns i Israel sm komid var af Egiptalande/ Puiat allt Strijds folk var andad i Eydemørku a veigenum/ pa peir foru af Egiptalande/ Puiat allt pat Folk sem vtgieck padan/ var vmskored. Eñ p allt Folk sm fæddist i Eydemørkinne/ medan peir voru a Veigenum fra Egiptalande/ var ecke vmskorid. Pui Israels syner geingu Fiorutijge Aar vm pa Eydemørk/ pangad til ad allt p Strijds folk sm kom af Egiptalande var dautt/ Puiat peir hlyddu ecke Raust DROTTINS. So s DRotteñ hafde suarid pm/ at peir skylldu ecke sia p Land/ s DROTTEN sor peirra Fedrū/ at giefa oss eitt Land par sm Miolk z Hunang iñe flytr. Peirra Sonu sem vpp voru komner i peirra stad/ pa alla vmskar Josua/ Pui pr høfdu Yferhwd/ og voru ecke vmskorner a veigenum. Og sem Folket var allt saman vmskorid/ pa voru peir kyrrer i peim sama stad i Nerbwdunum/ par til Saar pra voru groen. B C

Gilgal

Og DROTTEN sagde til Josua/ J Dag hefe eg tekid Egiptskra manna Brixle fra ydur/ Og pesse stadr kallast Gilgal allt til pessa Dags.

Paskahaltijd at halld

Og sem ad Israels Syner høfdu Nerbwder sijnar j Gilgal/ pa hielldu pr Paska a Vøllum Jericho/ pañ fiortanda Dag Manadarins at Kuellde. Og ætu af Landsins Korne/ a odrū Paska deige/ sem var/ osyrt Braud/ og steikt Aux/ a peim sama Deige / Padan i fra

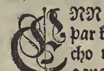
Man prytur

praut Man/ a peim ødrum Deige/ sem peir ætu af Landsins Korne/ suo Israels Folk hafde ecke padan i fra Man/ helldr ætu pr af Canaans Landz Korne a pßu sama Aare D

Madr birtist Josua

Og pat skiede so/ pa Josua var hia Jericho/ at hñ vpplypte sijnum Augum/ og hañ sa at par stod Madr gagnuart honum/ mz brugdnu Suerde. Og Josua gieck til hañs/ og sagde/ Ertu af voru Lide/ eda vorra Ouina? Enn hañ suarade og sagde/ Nei ecke/ Helldur er eg Høfdinge Drottinligs Hers/ og em nu komiñ. Pa fiell Josua til jardar a sitt Andlit/ tilbad hñ/ z sagde/ Huad seigr minn Herra til sijns Pienara? Eñ Høfdingeñ yfer Gudz Her sagde til Josua/ Drag pijna Sko af pijnū Fotū/ pui pesse stadur er heilagur sem pu stendur a. Og Josua giørde so.

VI.

Jericho

Josua 24.

ENN Jericho var læst/ z rambyggeliga byrgd fyrer Israelis sonū/ so at eingiñ mætte par komast vt nie jñ. Og DRotteñ sagde til Josua/ Sia pu/ eg hefe giefet Jericho mz heñar Konge og øllum Her i pijnar Hendur. Læt allann pinn Her ganga i kringum Stadeñ einu sinne a Deige/ og giør so i sex Daga. Enn a peim siøūda Deige/ pa lat Prestana taka pa siø Fagnadarars Lwdra fyrer Ørkiñe/ z gāge a pm siounda Deige siø sinnum i kringum Stadiñ/ og læt Prestana peyta Lwdrana. Og pa blæsid er i Fagnadar ars Hornen/ og pier heyret Dynen/ pa skal allt Folket giøra eitt mi ket Herop/ Pa munu Stadariñs Mwruegger hrynia nidr/ Og Folked sk falla jñ i Stadeñ/ sier huer par strax sem hañ er staddur. A

Sijdā

Sijdan kallade Joſua Preſtana/ & ſagde til þeirra/ Berid Sattmals Ørkena/ & ſkicked ſiø
Preſta til at bera ſiø Fagnadar ars Lwdrana/ vndã Ørk DROTTINS. Og hñ ſag-
de til Folkſins/ Farid & gangid j kringũ Stadeñ/ og ſa huer ſem vopnadur er gange hñ fram
B vndã Ørk DROTTENS. Og ſem Joſua hafde ſagt þetta til Folkſins/ þa baru þeir
ſiø Preſtar þa ſiø Fagnadar arſins Lwdra fyrer Ørk DROTTENS/ geingu og þeyttu
Lwdrana/ & Sattmals ørk DROTTENS fylgde epter/ Og þr ſem Herklædder voru/
geingu vndan Preſtunum/ þeim ſem Lwdrana þeyttu / eñ øll Alþyda øñur epterfylgde Ør-
kinne/ og blieſu i ſijnar Baſuner. Eñ Joſua baud Folkenu og ſagde/ Þier ſkulut ecke gio-
ra nockut hareyſte/ & latid ecke heyra til ydar & ecke eitt ord af ydar Muñe/ fyrr eñ a þm Dei-
ge at eg ſeige til ydar/ æpid eitt Herop/ ſo ſkulu þier æpa eitt almñt Heroop

So gieck nu Ørk DROTTENS einu ſiñe i kringum Borgina/ & kom aptr i Herbw-
dernar/ & var þar. Þui Joſua plagade ad vera arla vppe a Morna/ Og Preſtarner ba
ru Aurk DROTTENS. Og þeir ſiø Preſtar baru þa ſiø Fagnadar ars Lwdra vn
dan Aurkinne/ & geingu ſo þeytande Lwdrana/ Eñ þr ſem vopnader voru geingu fyrer þeim/
Eñ Alþydan øll gieck epter Aurk DROTTENS/ og blieſu j ſijna Lwdra. Þeir geingu &
ſo þañ annann Dag eitt ſinn vm Stadiñ/ og komu i Herbwdernar aptur/ Suo giørdu þeir i
ſex Daga.

Enn þañ ſiøunda Dag/ ſtodu þeir arla vpp/ i Døgun / & geingu i kringum Stadeñ ſiø Joſu. 2.
ſiñũ/ epter ſama hætte ſ̃ adur/ ſo þr geingu ſiø ſiñũ a þijſũ einũ Deige i kringũ Stadiñ. Og
a þeirre ſiøundu reiſu/ ſem Preſtarner blieſu i ſijnar Baſunur/ þa ſagde Joſua til Folkſins/
C æped eitt Herop/ þui DROTTIN hefur giefed ydur Stadeñ. Eñ þeſſe Stadr & allt þat Joſu. 7.
ſem er i honum/ ſkal vera Bañfært fyrer DROTTNE. Skiækan Rahab ſkal alleina
ſijnu Lijfe hallda/ & aller þr ſem eru i heñar Hwſe/ þui hun fal þa Sendemenn/ ſm̃ vt voru
ſender af oſſ. Enn einſkoſtar vakted ydur fyrer þui banfærda/ ſo þier banfæred ecke ydr ſialfa
ef þier taked a þui nockru ſem bøluad er/ þa banfæraſt Iſraels Herbwder þar mz og koma i
Olucku. Enn allt þat Silfur & Gull/ ſo & lijka Koparkier & Jarnkier/ þat ſkal vera hei
lagt fyrer DROTTNE/ ſo þat meige vera Herrans Fieſiodur.

Og Folked æpte eitt miked Herop/ & blieſu i Lwdrana. Enn ſem allt Folked heyrde Lwd-
rana gialla/ þa giørde Almugeñ eitt miked Herop/ Og Mwrueggerner vm Stadeñ hrũdu ni- Mwruegger
dur allt vm kring/ ſo Folked matte ganga j Stadiñ þat giegnſta ſem huer var ſtaddr. Og Jericho hryn-
mz þuilijkum hætte vnnu þeir Stadiñ/ og foreyddu øllu þui ſem i Stadnum var/ mz Suerds ia nidur
eggium/ bæde Mønnum og Konum Vngum og gømlum/ hier mz Nautum og Saudum og
Øſnum.

D Sijdan ſagde Joſua til þrra tueggia Maña ſ̃ ſender voru at nioſna vm̃ Landit/ Fared i Rahab
Hws þeirrar Lauſakonu/ og leided hana vt þadan/ mz øllu þui ſem henne tilkiemur/ ſo ſ̃ þid
hafed mz Eide lofad. Og þeir ſømu Nioſnarmeñ geingu ſtrax þangat/ & leiddu Rahab vt/ &
ſo hennar Fødur og Modr/ hennar Brædr/ og allt þad ſm̃ heñe tilkom mz allre ſinne ætt/ & lie
tu hana vera/ fyrer vtan Iſraels Herbwder.

Enn Borgena alla vppbrendu þeir mz Ellde/ og allt þad ſem i henne var/ Vtan Silfur Rahab byr
& Gull Kopar og Jarn/ þat løgdu þeir i Fieſiodeñ/ i Hws DROTTENS. Eñ Joſua medal Iſrael
liet Rahab þa Portkonu og heñar Fodurhws lifa/ og allt þat henne tilheyrde. Og hun bio
a millum Iſraels/ jñ til þeſſa Dags/ Þar fyrer ad hun fal þa Sendeboda/ ſem Joſua hafde
vtſendt ad nioſna vm Landet.

Og a þeim ſama tijma ſoor Joſua og ſagde/ Bøluadr ſie ſa madr fyrer DROTTNE/ 3. Reg. 16.
ſem vppreiſer og bygger þeñann Stad Jericho. Þegar hñ leggr hñs Grunduoll/ þa gillde
þat hañs Frumgietna ſon/ enn þegar hañ ſetur hañs Port / þa koſte þat hañs yngſta Son.
So var nu Gud med Joſua/ og vm øll Lond barſt hañs rykte.

VII.

A ENN Iſraels ſyner ſaurgudu ſig a þui enu bañfærda/ Þuiad Achan Son Charmi/ Achan tekur
ſonar Sabdi/ ſonar Serah/ af ætt Juda/ tok nockut af þui ſem bannfært var/ Þa af Herfangenu
gramdiſt Reide DROTTENS yfer Iſraels Syne.

Enn ſem Joſua nu vtſende menn fra Jericho mot Ai/ ſem ad liggr hia Beth-

Auen auſtur fra Bethel/ og ſagde til þeirra/Farit vpp z ſkodit Landit. Og þa þeir voru
vppfarner/og høfdu ſkodat og Nioſnad Ai/ þa komu þeir aptur til Joſua z ſøgdu honum/
Lát ecke allt Folked fara vpp þangad/ og ecke meir helldr eñ tuær eda þriar Þuſunder ma-
nna/ad þeir fare og ſlae Ai/ſuo ad allt Folked omake ſig ei þangad/ Þuiat þar er eitt fátt
Folk fyrer. So ſkickade Joſua til þriar Þuſunder manna af Strijdsfolkenu. Eñ ſem þeir
komu vpp/ fludu þeir fyrer Borgarmøñum Ai/ ſo at þr ſlou ſex og þriatijge meñ af þm/
og ráku þa fra Portunum allt til Sabarim/ z ſlou margañ Mañ til daudz a veigenum/þa
kom ædra i Folkſins Brioſt/ og þeirra Hiertu þidnudu ſem Vatn.

Sem Joſua heyrde þetta/hreif hñ ſijn Klæde/og fiell fram̄ a ſitt Andlit til Jardar/fyrer
Ørk DROTtens/allt til Kuellds/z Ølldungarner Jſrael/z juſu Mollda yfer ſijn Høfud.

Og Joſua ſagde/ DROTten DROTTen/Þui leidder þu þetta Folk yfer Jordan til

Joſua ſtaddr i ſtorre Neyd og Angiſt kallar til Gudz

þeſſ ad giefa oſſ i hendur þeirra Amoritis/ad þr foreyde oſſ? være ſuo vel ad vier hefdum verid B
kyrrer hinumegin Jordanar/ſem vier vorum. Auñ DROTTEN/ Huad ſkal eg ſeigia/
med þui at Jſrael ſnyr bake vid ſijnum Ouinum? Þegar ad Cananei og aller Landſins jñ-
byggiarar ſpyria þetta/Þa munu þeir vmkringia oſſ/og afmá vort Nafn af jørduñe/Huad
villt þu þa giøra vid þitt hid mykla Nafn?

Þa ſagde DROTTEN til Joſua/Statt vpp/Þui liggur þu ſo fram̄ a þijna Aſionu?
Jſrael hefur ſyndgaſt/og hefur yfertrodit minn Sattmala ſm̄ eg baud þeim/Þar mz toku þr
af þui Bañfærda/ſtálu og leyndu af/og løgdu þat i millum ſinna Fiarhluta. Jſraels ſyner
gátu ecke ſtadit i mote ſijnum Ouinum/helldur vrdu þeir at bakhuerfaſt ſijnum Ouinum/Af
þui at þeir eru j Bañe/Eg vil ecke hier epter vera mz ydur / ef þier afmáed ecke þad Bann i
fra ydur.

Statt vpp/z helga þu Folked/og ſeig þui/Helgid ydur til Morguns. Þui ſo ſeiger DR-
OTTEN Gud Jſraels/ Bann er a medal þijn Jſrael/ og þui gietur þu ecke ſtaded i mote C
þijnum Ouinum/þar til at þier ſkiliet þetta Bañ fra ydur. Og þier ſkulut koma ſnemma hin
gad/ein ættkuijſl epter adra/Og huer ſa Kynþáttur ſm̄ DROTTEN auijſar/ ſkal þa ko-
ma fram̄/ein Kynſlod epter adra/Og huer ſu Kynſlod ſ DROTteñ ahitter/ſkal koma fram̄
huørt eitt Hws epter þat annad/Og huert þat Hws ſem DROTTEN vijſar a ſkal koma
fram̄/ einn Hwsbonde epter añann. Eñ ſa ſem fundeñ verdur i Banne/ſa ſkal brennaſt i
Ellde mz øllu þui ſem hañ hefur/ Søkum þeſſ at hañ braut Sattmala DROTTENS/z
giørde eitt Heimſkupar i Jſrael.

Joſua ranſakar huer miſgiört hefur

Joſua ſtod vpp ſnemma Morguns/ z leidde fram̄ Jſraels Kynþáttu huern epter annañ/z
kom Hlutur a Kyn Juda. Og ſem hñ leidde ætt Juda fram̄/þa fiell hluturiñ yfer Serahi-
ters Kynſlod. Enn ſem Serahiters Kynſlod kom fram̄ / huert Hws epter annad/ þa Fiell
Hlutur yfer Sabdi. Og ſem hñ leidde ſitt Hus fram̄/huern Hwsbonda epter añann/þa fiell
hlutur yfer Achan Son Charmi/ Sonar Sabdi/ ſonar Serah/ af Kyne Juda.

Og Joſua ſagde til Achan/ Minn Son/ gef DROTTNE Gude Jſraels Dyrdena/
Medkeñſtu/z ſeig mier huad þu hefur giørt/z leyn onguu fyrer mier. Achan ſuarade Joſua D
og ſagde/Sañliga/ eg hefe miſgiort i mote DROTTNE Jſraels Gude/So z ſuo giørda

Achan

eg. Eg ſa eiñ forkoſtuligañ Babiloneſkañ Kyrtel medal Herfangſins/ z tuø Hundrut Siclos
Silfurs/z eina Gulltungu Fimtijge Siclos ad vikt/þetta agirntuſt eg/z tok eg þat/Og ſia/
þetta er i Jørd nidurgrafed i minne Tialldbwd/z Silfred þar vnder.

Joſua ſender menn þangat/þeir runnu til Tialldſins/Og ſia/þat var þar i Jørdu gra-
fid i hñs Tialldbwd/ z Silfred þar nidur vnder. Og þeir toku þat vpp vr Bwdiñe/z fær-
du Joſua/z øllum Jſraels ſonum/z løgdu þat fram̄ fyrer DROTTEN. Sijdan tok Jo-
ſua og allur Jſrael mz honum Achan ſon Serah/ z ſuo Silfred/ Kyrteleñ z Gulltunguna/
hñs Sonu z Dætur/hñs Vxa z Aſna/allann hñs Buſmala/ Tialldbwdena/z allt þad ſem

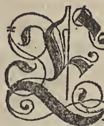
Refſing Achan fyrer hñs Synd

hñ hafde/og fluttu þ allt ſaman vpp j Achors Dal.
Joſua ſagde til hñs/ Af þui þu hefur hrellt oſſ/þa hrelle DROTTIN þig a þſſu deg-
ge. Og allur Jſraels Lydur lamde hñ þar Griote/og brendu ſijdan vpp mz Ellde. Og ep-
ter þad ſem þeir høfdu grytt hñ/ giørdu þeir eiñ ſtorann Griothaug yfer hm̄/ hñ ſtendr allt

Achors Dalr

til þeſſa Dags. Sijdan ſnere DROTTEN ſier fra ſinne grimdar Reide/Og þar af ka-
llaſt þeſſe Dalur Achors Dalr/allt til þeſſa Dags.

VIII.

A Þter þetta sagde DROTTEN til Josua/Ottast ecke og verttu ohræddur/ Ai
Tak mz þier alla Bardaga menn/z tak þig vpp/z far vpp til Borgar Ai/ Deut. 7. 20.
Sia/ eg hefe giefed Kongenn af Ai z allt hans Folk Landit z Borgena i þijn- Josu. 6.
ar Hendur. Og þu skallt giora vid Borgena Ai og hennar Kong/suo sem
þu giorder vid Jericho Borg og hennar Kong/Fyrer vtan þat/at þier skulut
skipta þeirra Herfange/z þeirra ollum Fiarhlutum ydar a millum/og setiet
launsæter a bak vid Borgena.

Þa tok Josua sig vpp/og allur hans Her/og drogu vpp til Borgar Ai. Og Josua vtual-
de þriatijge Þusund einuala Lidz/z sende þa vt vm Nott/baud þeim og sagde/Siaet til/þier Josu. 7.
skulud vera i Launsatinne bak vid Borgena. Verit ecke miøg langt fra Borginne/ og vered
aller saman reidubwner/Enn eg og allt þad Folk sem mz mier er/skulum draga vpp i motz vid
B Borgarmenn. Og ē þr hafa sig vt i mot oss/so ē fyrr/ Þa viliu vier flyia vndan þm/so ad þr
fare epter oss/ þar til vier gietum lockat þa nockut fra Borginne/ Þui þr munu ætla ad vier
munum flyia vndan þeim/so sem adur fyrr. Enn a medan at vier flyum fyrer þeim/þa sku
lu þier fara vr Launsætrenu/z inntaka Borgena/Þuiat DROTTEN ydar Gud skal gie-
fa hana i ydar Hendur. Enn þa þier hafed vnnit Stadenn/Þa setied Elld i hann/z giorit ep-
ter þui sem DROTTEN hefur bodit/Siaed/eg hefe skipad ydr þetta.

Sijdan sende Josua þa af stad/z þeir foru i Launsætred bak vid Borgena/ z hielldu sig i
millum Bethel z Ai/i vestur fra Ai. Enn Josua var vm Nottena hia Folkenu. Enn strax
tijmanliga vm Morgunen skipade hann Folked i Fylkingar/og drog vpp mz þeim ellstu af Js
C rael fyrer Folkenu i mot Ai/og allt Strijdzfolked sem var hia honum foru vpp/ gieck framm/og
komu til Borgarinnar/og slogu sijnum Herbwdum nordur fra Ai/so ad þar var eitt Dalver-
pe i millum þeirra og Ai. Og hann hafde teked nær fimm Þusund manna/og sette þa i Launsat
red/bak vid Borgena i millum Bethel/z Ai/vestur fra Borginne. Og þeir fylktu Lidenu vr
øllum Herbwdum nordur fra Borginne/so ad annar Fylkingar endenn tok vestur fyrer Stad-
enn. Enn Jo sua gieck þa somu Nott mitt i Dalinn

Enn ē Kongurinn af Ai sa þetta/þa flytte hann sier/z bio sig wt þegar snemmendis/ z Borgar
lydurinn gaf sig vt i mot Jsrael til Strijds og Bardaga/mz øllu sijnu Lide/ a einn tilsettan
Flot a Morkinne/Þui hann visse ecke af Launsatrenu sem var a bak vid Borgena. Enn Jo-
sua og aller Jsraels menn lietu sem þeir være slegner af þeim/z flwdu a veigen til Eydemør-
D kur. Þa giordu aller Borgarmenn miket Herop/og eggiade huer annann/at þeir skylldu reka
Flottann. Og þeir soktu epter Josua/og gaafu sig vt af Borginne/suo ad þar var ecke eirn
madur epter i Ai z Bethel/ē at eige være vtfarinn ad reka Flottann Jsrael/z lietu Borgena
standa opna/so þeir mættu sækia epter Jsrael

Þa sagde DROTTEN til Josua/Lypt vpp þijnu Spiote sem þu hefur i þinne Hende/
i mote Ai/þui eg vil giefa hana i þijnar hendur. Enn sem Josua vpplypte Spiotenu ē hann
hafde i sinne Hende i mote Borginne/þa spruttu þeir menn vpp skyndeliga sem i Launsatrenu
voru/og hlupu af stad/epter þad Josua hafde vtriett sijna Hønd/og komu i Borgena/z vunnu
E hana strax/og settu Elld i hana. Og sem Ai Borgarmenn litu vid/og sau huad tijdt var/og
þat at Reykurinn gieck vpp af Stadnum i Lopted/ enn þeir gaatu huerge flwid/ huerke framm
nie aptur. Og þad Folk sem flued hafde ad Eydemørku snere sier vid aptur j mote Borg-
armønnum og elltu þa.

Enn sem Josua og allur Almuge Jsrael sau/at þeir sem i Launsatrenu voru høfdu vnned
Borgena z inntekid hana/ fyrst at Reykurinn gieck vpp af Stadnum/þa snerust þeir vid/z slogu
Borgarmenn Ai. Og þeir af Borgenne komu og vt i mote þeim / suo ad þeir voru mitt a
millum Jsraels sona a allar sijdur/og þeir slogu þa/ þar til at einginn stod epter af þeim nie
gat vndan komist. Enn Konginn af Ai toku þeir lifanda/ og leiddu hann fyrer Josua. Enn
F sem Jsraelis Folk hafde sleiged nidur alla Ai innbyggiara mz Suerds eggium/þar til ad þeir
voru aller einn med ødrum fallner/Þa snere allur Jsraels Lydur til Ai/z slou hana mz Suerds
eggium. Enn allt þad Folk ē fiell a þm Deige bæde menn z Kuinnur/ var ad tølu tolf Þusun-
der/allur Borgar lydur Ai.

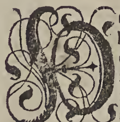
Josua tok ecke sijna Hønd aptur til sijn/mz huerre hann vpphiellt Spiotenu/ fyrr enn allur
Borgarlydur Ai var foreyddur. Vtan Busmala og Herfanged Borgarinnar skipte Jsrael

Kongr af Ai heingdur — sijn i millum/ so s DROTTEN hafde bodid Josua. Eñ Josua vppbrende Ai/ og giørde
eiñ Griothaug þar af/sem enn ma sia a þessum Deige. Siþan liet hañ heingia Kongiñ af
Deut. 21. — Ai vpp j eitt Trie/allt til Aptans. Enn epter Solarfall so baud Josua at hũs Lijkame sky-
Josu. 10. — llde takast nidr af Trienu/Og þeir kostudu honum vnder Stadar Portid/ ꝛ giørdu eina sto-
ra Griothrwgu yfer honũ/huer at nu eñ er til a þessum Deige.

Ebal — Epter þtta bygde Josua DROTTNE Israelis Gude eitt Alltare a Fiallenu Ebal(so
Deut. 27. — s Moses Gudz þion baud Israelis sonũ/so s skrifad stendur i Mose Løgmalsbok/ Eitt All-
Exod. 20. — tare af heilum Steine/sem ecke var høgguiñ mz Jarne)og færde þar yfer Brenneforner/og
Packlætis forner. Og skrifade þar sama stadar a Steinana/þat añad Løgmal sem Moses G
skrifade fyrer Israels sonum.

Og allur Israelis Almuge mz sijnum Ylldungum og Embættis mønnum/og Domenduñ
stodu tueimmeigen Erkuriñar/ huert yfer fra Prestunũ af Leui/s baaru Sattmals ørk DR-
OTTENS/so vel þeir Vtlendu sem hiner jñfæddu/Helmingur a Fiallenu Grisim/og añ-
Grisim — ar helmingur a Ebal Fialle/sem Moses Gudz Þienare bodit hafde/at blessa Israelis sonu.
Epter þat liet hñ vthropa øll Løgmalsinns Ord/vm Bøluan ꝛ Blessan/sem skrifad stendr i
Løgmalsbokiñe. Þar var ecke eitt Ord s Moses hafde bodid/at Josua liete þ ecke vthropa
fyrer øllu Israelis Folke/jafnt fyrer Kuinnum og Børnum/ so s þm Framanda sem var a
medal þeirra.

IX.

Josua 10 11. — Hegar þetta feingu ad spyria aller þeir Kongar sem hinumeigen Jordanar
biuggu/a Fiallbygdum vppe/og lijka þeir sem biuggu a Sliettlendenu/ꝛ all- A
er s biuggu vt mz høfnũ þss mykla Hafs/ꝛ so þr s voru hia Fiallenu Liba-
non/ s voru Hetither/ Amoriter/Cananiter/Phereliter/Heuiter og Jebusi-
ter/þa søfnudust þeir saman mz einu samhallde/ til Bardaga i mot Josua
og Israel.

Klokt Raad þ. ttra Gibeonita — Enn Borgarmenn af Gibeon/þa þeir friettu huad Josua hafde giørt Jericho og Ai/ Þa
vpphuxudu þeir þetta brøgdugt raad. Þeir foru ꝛ sendu meñ vt/ꝛ løgdu gamla Secke a sij-
na Asna/og gamlar/bættar ꝛ i sundur rifnar Vijnfloskur/og þeir toku gamla bætta Sko a
sijna Fætur/og færdu sig i forn Klæde/og allt þad Braud sem þeir toku med sier/var hart og
myglad. Og þeir geingu fyrer Josua/j Herbwdernar til Gilgal/ꝛ søgdu til hñs og til alls
Israels/Vier erum komner af fiarlægu Lande/Suo giørid nu Sattmala vid oss. Þa suar-
ade allur Almuge Israelis þeim Heuiter/ Ma skie at þu bwer a millum vor / Huernenn
meigum vier giøra Sattmala vid þig?

Josu. 2. — Enn þeir suørudu/ꝛ søgdu til Josua/Vier erum þijner Þienarar. Josua suarade þeim/
Huerier eru þier/eda huadan komu þier? Þeir søgdu/Þijner Þienarar eru komner langan B
veg af framanda Lande/søkum DROTTENS þins Gudz Nafns. Þui vier høfũ heyrt
hñs Rykte/og allt þat sem hñ giørde i Egiptalande/og so lijka allt þat sem hañ giørde þeim
tueimur Kongum Amoritis/hinumeigen Jordanar/Sihon Konginum af Hesbon/ ꝛ so Og/
Kongenum af Basan sem bio i Astaroth. Og þui søgdu vorer Ylldungar og aller Lands
jñbyggiarar/Farit og taked Fædslur mz ydur a veigeñ/og farit til fundar vid þa/og seiged til
þeirra/Vier erum ydrer Þienarar. Setied nu þa Sattmaala vid oss. Þetta vort Braud/s
vier tokum mz oss af vorum Heimilum/oss til Fædslu/var nytt þa vier forum heiman til yd-
ar/Enn siaet nu er þat hart og myglad/ꝛ þssar Vijnfløskr voru nyar/og vier fylldum þær af
nyiu Vijne/ꝛ siaed at þær eru i sundr rifnar/Og þesse vor Klæde ꝛ Skofot eru nu ordin forn
og gømul/ a þessare vorre langre Reisu.

Josua bindur Frid wid Gabaonitas — So toku Høfuds mennern' af þeirra Mat/og spurdu ecke Muñ DROTTENS þar
af. Og Josua batt Sætt vid þa/og vppsette einn Sattmala vid þa/so þeir skylldu hallda C
sijnu Lijfe /Og þeir enu yppustu af øllum Søfnudenũ sooru þeim Eida.

Eñ þrimur Døgũ þar epter/sem þeir høfdu giørt Frid mz þa/ þa spurdu þeir þañ kuitt/
ad þeir ættu Bygder skamt fra þeim/og at þeirra Bygdarløg ættu ad vera i millum þeirra.
Þui þa Israels syner høfdu reist i tuo daga/þa komu þeir a þridia deige til þeirra Borgar
sem kalladist Gibeon/Chaphira/Beoroth/ꝛ KiriathJearim. Og þeir slogu þa ecke/þui

Høfuds mennerner fyrer Alþyduñe høfdu svarid þm Eida/ vid DROTTEN Gud Is-
raelis.
Enn sem allur Søfnudurinn kurrade vm þetta i mote Høfudsmonnunum/ þa søgdu aller Vnneñ Eidr
Høfdingiarner til Almugans/ Vier sorum þeim vid DROTTEN Israelis Gud/ þui mei
gum vier ecke snerta þa. Enn þad vilium vier giøra/ Lætum þa lifa/ so þar kome ecke Reide
yfer oss/ søkum þess Eids sem vier høfum svarid þeim. Og Høfudsmeñerner søgdu til Folk
D sins/ Lated þa lifa/ so þeir høggui Vid og bere Vatn ad øllum Almuganum/ so sem Høfdin-
giarner hafa sagt til þeirra.
Sijdā kallade Josua þa fyrer sig/ ꝛ sagde til þra/ Þui suiku þier oss/ ꝛ søgdud ad þier værud
j fiarska vid oss/ eñ þier bwed þo mitt a millū vor? Þui skulu þier nu bøluad' va/ þar skal ei
þriota Þræla af ydr/ s̄ høggua skulu Vid ꝛ bera Vatn til mijns Gudz Hwss. Þeir svørudu
Josua/ ꝛ søgdu/ Þad v' þijnū þienørū sagt/ ad DROTTEN þiñ Gud til sagde Mose sij
nū Þienara/ at hñ villde giefa ydr allt Landid/ ꝛ eydeleggia alla Landsins jñbyggiara fyrer yd
ur/ Þui vrdū vier miøg ottaslegner/ ꝛ hrædder vm vort Lijf/ ꝛ tokū þui þta til Ráds. Eñ sia
nu/ Vier erū i þijnu Vallde/ Giør vid oss huad þier synist gott ꝛ riett vera.
Og so giørde Josua vid þa/ ꝛ frelsade þa fra hende Israelis Sona/ ad þeir slou þa ecke i
hel. Og a þm sama Deige/ skipade Josua þa til at høggua Vid ꝛ bera Vatn handa Al-
muganum/ ꝛ ad Alltare DROTtens/ jñ til þssa Dags/ a þeim stad sem hñ villde vtuelia.

X

A Hegar ad AdoniZedech Kōgurinñ af Jerusalem heyrde/ ad Josua hafde vñed Jerusalem
Ai og foreydt hana/ ꝛ giørt vid Ai ꝛ hennar Kong sm̄ hañ hafde giørt vid
Jericho og Kong hennar/ Og ad þeir af Gibeon høfdu giørt Frid vid Is-
rael/ ꝛ voru nu komner medal þeirra/ þa slo yfer þa mikilli Hrædslu ꝛ Otta
(Þui Gibeon var eiñ Megtugr Stadur/ eins suo sem Konunglig Borg/ ꝛ
stærre enn Ai/ ꝛ aller Borgarar voru goder Strijdsmenn) Þui sende hñ bod Adonizedech
til Hoham Kongsins i Hebron/ ꝛ til Piream Kongsins af Jarmuth/ ꝛ til Japhia Kongsins leitar styrks i mot
af Lachis/ ꝛ til Debir Kongsins af Eglon/ ꝛ liet seigia þeim/ Komid hier vpp til mijn ꝛ veited Gibeonitis
mier Styrk/ so vier mættum sla Gibeon/ þuiat þeir i Gibeon hafa giørt Frid mꝫ Josua ꝛ Is-
raels Lyd.
Þa komu þesser fim̄ Kongar Amoritis til samans/ Kongur Hebron/ Kongur Jarmuth/
Kongur Lachis/ og Kongur Eglon mꝫ Kongenum af Jerusalem med allann þeirra Her/
og settust vm Gibeon/ ꝛ strijddu fast a hana. Eñ þeir af Gibeon sendu til Josua/ i Herbwd
ernar i Gilgal/ ꝛ lietu seigia honum/ Snu ecke þinne Hond fra þijnū Þienurum/ Kom þu sm̄
fyrst vpp hingad til vor/ ad frelsa og hialpa oss/ Þuiad aller Kongar Amoritarum sem bwa
vppa Fiallbygdum/ hafa samansafnast a mote oss.
B Þa Josua fieck þssa ordsending/ þa bra hñ strax vid/ ꝛ for fra Gilgal/ ꝛ allt hñs Strijds
folk mꝫ honum/ ꝛ aller enu bestu Bardaga menn. Og DROTTEN sagde til Josua/ Ei-
ge skalltu ottast þa/ Þui eg hefe giefed þa i þijnar Hendur. Einginñ af þeim skal standast
fyrer þier. So kom Josua a þa ovara mꝫ brádum Bardaga/ Þuiad alla Nottena i gieg-
nū var hñ a ferd fra Gilgal. Eñ DRottiñ liet eina Hrædslu koma yfer þa/ fyrer Israel/ so
at hñ veitte þeim myked slag i Gibeon/ og rak þa a flotta/ a þañ veg s̄ liggr til BetHoron/ ꝛ
fellde þa allt til Asecha ꝛ Macheda.
Enn sem þeir hielldu a flotta vndañ Israel/ og flydu a þañ veg sem liggr ofan til Beth-
Horon/ þa liet DROTTIN stora Haglsteina falla ofan af Himnenum/ yfer þa/ allt Stort Hagl
til Aseka/ so at þar af feingu menn bana/ Og miklu fleire dou af þui sama Hagle/ helldur eñ
Israels syner felldu mꝫ Suerde.
A þessum sama deige þa DROTTEN hafde giefed þa Amoriter vnder Israel/ þa ta-
lade Josua til DRottens/ ꝛ sagde/ ad aheyranda øllum Israel/ Sol statt þu kyrr j Gibeon/ ꝛ Solen stendr
C Tūglit j Dalnū Aialon. Þa stod Solen ꝛ Tunglit kyrr/ þar til ad Folked hafde hefnt sijn kyrr
a sijnū Ovinum. Mun þat ecke skrifad i Bok hins Riettlata? So stod Solen mitt a Hi- Syrach 36.
mnenum/ suo ad hun gieck ecke þann allann Dag. Og þar var einginn Dagur þessum Esa. 38.
lijkur/ huerke ádur nie sijdan/ þa DROTTEN hlydde suo eins Manns Raust/
Þui-

af Josua Þuiad DROTTEN bardist fyrer Israel.
Epter þetta dro Josua aptur til siña Herbwda i Gilgal/og allur Israel mꝫ honum. Eñ
þeir fim̃ Kongar flydu/og føldu sig j einum Heller hia Makeda. Þa friette Josua þat/ad
fundist hefde þeir fim̃ Kongar falder i einum Heller hia Macheda. Josua sagde/Farid ꝛ
velltid storum Steinũ fyrer Hellis muñañ/og setied menn til at varducita þa. Eñ þier verid D
ecke kyrrer/Helldur sæked epter ydrum Ouinũ/ꝛ slaed þa sem seinaster eru / ꝛ lætid þa ecke ko
mast jñ j sijnar Borger/ Þuiat DROTTJN ydar Gud hefur giefed þa i ydar hendur.
Enn þa Josua og Israels syner høfdu endat þann mykla Bardaga a þeim/og sleiged þa
mꝫ øllu/þa komu þeir sem flued høfdu af þm i sijna fasta Stade
Epter þetta kom allt Folked aptur til Herbwda til Josua hia Makeda/ mꝫ Fride/ og ein-
genn þorde ad hræra sijna Tungu fyrer Israels sonum. Enn Josua sagde/ Opned þann
Hellis munnañ/og leidit þa fim̃ Konga til mijn. Þeir giordu suo/ꝛ leiddu þessa fim̃ Konga
til hñs vr Hellernum/ Kõgiñ af Jerusalem/ Kongiñ af Hebron/ Kongiñ af Jarmuth/ Kong
inn af Lachis/ꝛ Kongiñ af Eglon.
Enn sem þesser fim̃ Kongar voru leidder til Josua/þa kallade hañ saman allañ Israelis
Søfnud/ꝛ sagde til Høfdingianna sem setter voru yfer Strijds folket/þat sm̃ var mꝫ honum/
Komed hingat ꝛ fottrodit þessa Konga/ꝛ gangid a þeirra Hælsa. Eñ þeir geingu fram og E
stigu a þeirra Hælsa/ꝛ fottrædu þa. Sijdan sagde Josua til þeirra/Ottist ecke og verit O-
hrædder/verid hughrauster og oefader/Þuiad DROTTJN skal so giøra vid alla ydar O-
uine/sem þier beriest i mote.
Fim̃ Kongar heingder af Josua. Sijdan slo Josua þa/ꝛ liet drepa þa/ꝛ heingde þa vppa fim̃ Eikur/Og þeir hiengu i Ei-
kunum allt til Kuelldz. Enn at Solarfalle baud Josua ad taka þa nidur af Eikunum/ og
kasta þeim i þañ Heller s̃ þeir hofdu falet sig i/ꝛ suo var giert/og þr bæru stora Steina fy-
rer Hellismuñañn/ꝛ eru þr þar eñ nu a þssũ Deige
Makeda Josua vann og þennañ sama Dag Makeda/ꝛ / ꝛ slo hennar jnnbyggiara med Suerds
Eggium/hñ slo og hennar Kong og allar Sæler sem i henne voru/ og liet ecke Mañsbarn
Josu. 6. epterlifa. Og eins giorde hñ vid Kongiñ af Makeda/ sem hñ hafde ædur giort vid Kongiñ
af Jericho
Libna Sijdan dro Josua ꝛ allt Israelis Folk mꝫ honum fra Makeda til Libna/ ꝛ strijdde a ha-
na. Og DROTTJN gaf hana i Israels hendur/ꝛ so heñar Kong/ Og hñ slo hana mꝫ
Suerds eggium/ꝛ allar Sæler sem þar iñe voru/so þa hiellt eckert Manns barn sijnu Lijfe. F
Og hñ giørde eins vid þennañ Kong/sem hñ giørde vid Kongiñ i Jericho.
Lachis Sijdan dro Josua og allur Israel mꝫ honum fra Libna til Lachis/slo Heruirke vm hana
og strijdde a hana. DROTTJN gaf ꝛ Lachis j Israels hendur/ꝛ þeir vnnu hana strax
annars Dags. Og þeir slou Stadariñs jñbyggiara mꝫ huøssu Suerde/ꝛ allar Sæler sm̃
þar jnne voru/eins og hñ hafde giørt Libna.
Horam A þessum sama tijma dro Horam Kongr af Geser vpp til at hialpa Lachis/Eñ Josua slo
hñ og allt hñs Folk/so at þar lifde einginn epter.
Eglon Sijdan dro Josua fra Lachis mꝫ allañ Israels Her til Eglon/ꝛ settist vm hana/ꝛ strijd-
de a hana/ꝛ vann hana a sama Deige/ꝛ slo hana mꝫ Suerds eggiũ/ꝛ drap þær allar Sæ-
ler sem þar jñe voru þañ sama Dag/eins ꝛ hñ hafde giort Lachis.
Hebron Epter þetta for Josua mꝫ allann Israelis Her/fra Eglon ꝛ til Hebron/ꝛ strijdde a hana/
og vann hana/og slo hana mꝫ Suerds Eggiũ/heñar Kong ꝛ alla heñar stade/og þær allar
Sæler sem i þeim voru/so ecke eiñ vard epter/eins og hñ giørde mꝫ Eglon/ꝛ foreyddu Borge- G
na og allar þær Sæler sem þar jñe voru.
Debir Og epter þetta snere Josua aptur mꝫ øllum Israel til Debir/ og strijdde a hana ꝛ yferuañ
hana ꝛ heñar Kong/og alla heñar Stade/ og slo hana mꝫ bitru Suerde/ og foreydde þær
allar Sæler/sem þar voru jnneꝛ liet onguañ epter lifa. Eins og hañ giørde mꝫ Hebron/so
giørde hñ ꝛ mꝫ Deber ꝛ hennar Kong/ꝛ s̃ hñ giorde vid Libna/ ꝛ hñar Kong

So vañ Josua vnder sig allt Landit hid efra mꝫ Fiallbygdiñe/og i mot Sudre/ og i Dølu-
Deut. 20. num og hia Vøtnunum/mꝫ øllum þeim Kongum sem þau Rijke hielldu/ꝛ liet onguañ lifa/og
foreydde øllu þui sem Lijfs Anda hafde/so s̃ DROTTJN Israels Gud hafde boded. Og
hñ slo þa alla fra Kades Barnea og allt til Gasa/og allt Landid Gosen jñ til Gibeon/ ꝛ yf-
er vann alla þessa Konga/mꝫ øllum þeirra Løndum a einum tijma/ Þuiad DROTTJN
Isra-

Iſraelis Gud bardiſt fyrer Iſrael. Epter þetta for Joſua til ſinna Herbwda aptur i Gil-
gal/ mz allañ Iſrael.

XI.

A Em Jabin Kongꝛ af Hazor ſpurde øll þſſe tijdinde/ þa ſende hñ bod til Jo- Jabin ſafne
bab Kongſins af Madon/ ꝛ til Kongſins af Simron ꝛ til Kongſins af Ach ar oꝛlyanda
ſaph/ og til Kongañа j nordur ſ̄ þar biuggu a Fiallbygdum/ og a ſlettlen Her mote
denu fyrer ſuñan Ciñeroth/ ꝛ ſo til þra ſ̄ biuggu i Dølunū/ i NaphotDor/ Iſrael
vt mz ſionū/ til Cananitaña bæde Auſtꝛ ꝛ Veſtꝛ/ til þra Amoritha/ Hethi-
ta/ Pheresita ꝛ Jebuſita a Fiallbygdunū/ ꝛ til Heuitaña vnder Hermon
Fialle i Miſpalande. Þeſſer aller drou vt mz allañ ſiñ Her/ ſo margꝛ Lydꝛ ſ̄ Siafar Sandꝛ/
miøg marger Heſtar ꝛ Vagnar. Aller þſſer Kongar ſaanſøfnuduſt/ komu ꝛ ſettu ſijnar Her
bwder j eiñ ſtad/ hia þui Vatne Merom/ ad hallda Bardaga vid Iſrael Merom
Og DROTTIN ſagde til Joſua/ Eige ſkallt þu hrædaſt þa/ Þuiad a Morgun i þtta
mund Dags/ vil eg giefa þa alla fallna fyrer Iſraels Sonum/ Þu ſkallt meida Heſta þeirra Sigurenn
ꝛ vppbreña þeirra Vagna i Ellde. Og Joſua hliop a þa mz brádū Bardaga/ mz øllu ſijnu kiemur af
B Strijds folke/ hia Vatnenu Meron/ ꝛ fiell yfer þa. Og DROTTIN gaf þa alla i Iſ- Gude
raelis hendur/ ꝛ þeir felldu þa/ ꝛ ráku Flottañ allt til þeirrar myklu Borgar Zidon/ ꝛ til þſſ
Varma Vats/ allt til þeirrar ſtoru merkur ſem liggꝛ i Auſtur fra Mizpa/ ꝛ þeir ſlou þa ſuo
giørualliga/ at þar var ecke eiñ epter lijfs af øllum þm Her. Hazor
Og Joſua giorde ſo ſem DROTTIN hafde bodit honum/ meidde Heſta þeirra/ eñ bren Høfudborg
de Vagna. Hñ ſnere ſier a þeim ſama tijma/ ꝛ yfer vann Hazor/ ꝛ drap hennar Kong med
Suerde (Þui Hazor hafde ádur verit høfud Stadur fyrer øllum þeſſum Kongarijkium) og
allar þær Sáler ſem voru i þeirre Borg/ ſlou þr i hel mz Suerds eggium/ ꝛ foreyddu þm/ og
lietu eckert epterlifa þ ſem Lijfs Anda hafde/ ꝛ vppbrende Borgena Hazor mz Ellde. Þeſſa Exod. 34.
alla Konūgliga Stade vañ Joſua/ ꝛ ſlo þa ꝛ þeirra Kōga mz Suerds eggiū/ ꝛ foreydde þm/ Deut. 7.
ſo ſ̄ Moſes Gudz Þienare hafde boded.

Enn a Fiøllum brendu Iſraels ſyner onguar Borger/ vtan Joſua brende Hazor alleina.
Sijdan ſkiptu Iſraels ſyner øllu Fie ꝛ Herfange mz ſier af þeſſum Stødum/ enn drápu allt
C Folked/ þar til þr høfdu afmád þad allt/ ꝛ ecke lietu þeir neitt epterlifa/ þat ſ̄ lijfs Anda haf
de. So ſem DROTTIN hafde bodit Moſe ſijnum Þienara/ ꝛ Moſes baud Joſua/ ſuo
giørde Joſua/ ſuo at þar braſt ecke neitt vppa allt þat ſem DROTTEN hafde bifalad
Moſe.
So eignadiſt Joſua øll þau Lønden/ ſem láu a Fiallbygdunum/ ꝛ allt Sudurlandit/ hier
mz allt Goſen Land/ ꝛ þær Merkurnar ꝛ Dalena/ ꝛ Iſraels Fiallbygder mz ſijnum Dølum
ꝛ Láglended/ fra þui Fialle ſem Lønden ſundur deiler/ fra Seir/ allt til Baalgad/ ꝛ til breid-
ennar Fiallſins Libanon/ nedan at Fiallenu Hermon / Og hñ yfer vann alla þeirra Konga/ Joſu. 9.
ꝛ ſlo ſiernhuern til dauds. Eñ lāga tijma átte hñ Orøſtur vid þeſſa Konga.
Og þar var eingen ſu Borg ſem mz Fride villde giefa ſig vnder Iſrael (vtan alleina þeir
Heuiter ſem biuggu i Gibeon) helldꝛ vnnu þeir þær allar mz Strijde. Og þ ſkiede af DR-
OTTNI/ ad þeir hørnudu i ſijnum Hiørtum/ til at mæta Iſraelis ſonum j Strijde/ ſuo at
D þeir ſkylldu foreydaſt/ ꝛ ongua Nád fiña/ Helldꝛ ad þeir ſkylldu eydeleggiaſt/ ſo ſ̄ DROT-
TIN baud Moſe. Joſua afmáer Enachim

A þeim ſama tijma kom Joſua/ ꝛ vppræitte Enachim af Fiallbygdum Hebron/ af De
bir/ af Anob/ af øllum Fiallbygdum Juda/ ꝛ af øllum Iſraels Fiallbygdum/ ꝛ foreyddu þm
mz þeirra Stødum. Og liet onguañ blijfa epter af Enachim j Lāde Iſraels ſona/ vtā i Ga
ſa/ Gath ꝛ i Aſdoth/ þar vrdu þeir epter.
So eignadiſt nu Joſua allt Landit/ j allann máta ſuo ſem DROTTIN hafde ſagt til
Moſen/ og gaf Iſraelis ſonum þad til Arftøku/ huerre ættkuijſl ſinn Part. Og þar vard
Fridur i Landenu

XII.

Num. 21. Deut. 3. — Sihon — Jabok

Esser eru þeir Konungar Landsins sem Jsraels syner slou/ og eignuduſt A
þeirra Lønd/ hinumeigen Jordanar i mot Austre/ fra þui Vatne Arnon/
og til Fiallsins Hermon/ ꝛ allt þat Vijdlendit i mot Austre. Sihon Kongr
þeirra Amoritarum sem bygde i Hesbon / huers Rijke ed var fra Aroer/ sem
liggur hia Arnon vats Backa/ ꝛ mitt i Vatned/ ꝛ yfer halft Gilead allt til
Vatsins Jabok/ sm̄ er Landamerke Amon sona/ ꝛ yfer þat slietta Landed jñ
til Siwar Ciñeroth/ þar Austur/ ꝛ yfer þat slietta Lãd til þess sallta Hafs i Austur/ a þñ veg
til BetJesimoth/ ꝛ fra Sudre til Lækiaña Fiallsins Pisga. B

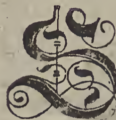
Og — Num. 21. Deut. 3. Josu. 13.

So og Kongsins Og Landamerke j Basan/ sem epter var af þm storu Risū/ ꝛ bio i Asta
roth ꝛ Edrei/ og rijkte yfer Fiallit Hermon/ yfer Salka/ ꝛ yfer alla Basan jnn til þra Lands
merkia Gesuri ꝛ Maachati/ og Helftariñar Gilead/ sm̄ var Sihon Kongsins af Hesbon Lã-
damerke. Moses Þienare DROTTens/ ꝛ Jsraels syner slou þa/ Og Moses Gudz þienare
gaf þra Land til eignar þm sonū Ruben/ ꝛ sonū Gad/ ꝛ halfū Manasses Kijnþætte.

Ellefu og tuttugu Kongar slegner af Josua

Enn þesser eru Landsins Kongar sem Josua ꝛ Jsraels syner slou/ hinumeigiñ Jordanar i C
mot Vestri/ fra Baalgad/ til Libani Fialls sliettu/ ꝛ til þess Fialls sem i sundurskilur Landit
vppi mot Seir/ ꝛ Josua gaf Jsraels ættkuijslū þ til eignar/ huerıū siñ part/ af þui sem var a
Fiøllunum/ i Dølunum ꝛ so/ ꝛ a Morkinne/ hia Lækiunum/ ꝛ þa Eydemørk i mote Sudre/
(þessar Þioder) Hethiter/ Amoriter/ Cananiter/ Phereſiter/ Heuiter og Jebusiter.
Kongurinn af Jericho/ Konguriñ af Ai sem liggur a hina sijdu Bethel/ Konguriñ af Je
rusalem/ Kongurinn af Hebron/ Kongurinn af Jarmuth/ Kongurinn af Lachis/ Kongurinn
af Eglon/ Kongurinn af Geser/ Konguriñ af Debir/ Konguriñ af Geder/ Konguriñ af Har D
ma/ Kongurinn af Arad/ Konguriñ af Libna/ Kongurinn af Adullam/ Konguriñ af Make-
da/ Konguriñ af Bethel/ Konguriñ af Thapua/ Konguriñ af Hepher/ Konguriñ af Aphek/
Konguriñ af Lasaron/ Kongurinn af Madon/ Kongurinn af Hazor/ Konguriñ af Simron
Meron/ Konguriñ af Achsaph/ Konguriñ af Taenach/ Konguriñ af Megiddo/ Konguriñ af
Kedes/ Konguriñ af Jachneam hia Charmel/ Kongureñ af NaphotDor/ Konguriñ af Gil-
gal sm̄ var Kongur Heidingiaña/ Konguriñ af Tirsa/ Og þ eru ellefu og tuttugu Kongar.

XIII.

Philister

Em Josua var gamall/ ꝛ miog a efra Alldr komiñ/ þa sagde DROTteñ A
til hñs/ Þu ert nu gamall/ og hnijgeñ ad Alldre/ enn miøg mıked er epter af
Landenu ovnned/ sem er/ allt Philisteis Land/ Galilea og allt Gesuri/ fra
Siuor sem fellur fram hia Egiptalande til Ebron Landamerkia/ mot Nord
re/ sem tilreiknast þeim Cananeis/ þeir fim̄ Høfdingiar Philistinorum/
sem er/ af Gasa/ Asdodt/ Ascalon/ Geth/ Echron/ og þr Auiter. Eñ Suñan
til er allt Land Cananeorum/ ꝛ Meara/ sm̄ heyrer til þeim Zidoniter jñ til Aphek/ til þeirra
Amoriters Landamerkia. Og þar til Land þeirra Gibliter/ og allt Libanon mot Austre/ fra
Baalgad nedan vpp at Fiallenu Hermon/ allt til Hamath. Aller þeir sem bwa a Fiøllunū
fra Libanon/ ꝛ allt at þui varma Vatne/ ꝛ aller Zidoniter/ Þessa vil eg vtdrijfa fyre Jsraelis
Sonū/ Eñ þu legg a hlute/ ꝛ skipt þui a millū Jsraelis Sona/ so sem eg baud þier. B
Suo skipt þu nu þessu Lande til Erfdar a millum þeirra nyiu Kynkuijsla/ og a millū half
Skipte Land sinns — rar Manasse ættar/ Þui þr af Ruben ꝛ Gad hafa medteked þeirra Part/ med þeim ødrum
hælfum Kynþætte af Manasse/ sem Moses gaf þeim hinumeigin Jordanar j mot Austre/ lij-
Num. 32. — ka sem Moses Herrans Þienare gaf þeim/ fra Aroer sem liggur hia Arnon Vats bockum/ ꝛ
Deut. 3. — fra þeim Stad mitt i Vatnenu/ ꝛ øll Endemørk Medba/ allt til Dibon/ ꝛ allar Borger Si-
Josu. 22. — hon Amoritis Kongs sem sat i Hesbon/ jñ til Landamerkia Amon sona. Þar til mz Gilead
og Gesur/ og Maachat Landamerki/ og allt Fialled Hermon/ ꝛ so allt Basan/ jñ til Salcha.
Allt Rijke Og i Basan sem stiornade i Astaroth/ og i Edrei/ sem nu var epter af Risunum.
Og Moses slo þa ꝛ i burt dreif þa.
Arfskipte þra sona Leui — Enn Jsraels syner vtrymdu ecke þa Gessur og Maachata/ helldur þa biuggu þeir bæder C
Num. 8. — Gessur og Maachat a medal Jsraels sona/ allt til þessa Dags. Enn Leuitunum gaf hañ
Jos. 12. 14. — onguañ Arf/ þuiat DROTTENS Jsraels Gudz Forner var þra Arfleifd/ so sem hñ sag
de til þeirra.

Suo

Suo gaf Moses Ruben sona slekte/epter þeirra ættkuijslum/so ad þra Lādamerke skylldu Arfskipte
vera fra Aroer/sem liggur a Amons Vatsbøckum/og þann stad mitt i Vatnenu/ med allre Sona Ruben
þeirre sliettu Mørk jñ til Medba/Hesbon & allar Borger s̄ liggia a þui sliettlende/Dibon/
Bamoth Baal/& Beth Baalmeon/Jachza/Kedemoth/Mephaath/Kiriathaim/Sibma/Ze
reth/ Sahar/a Fiøllunū j Bet Peor dal/& þa læke hia Pisga/& Beth Jesimoth/& alla Sta-
de a þeirre sliettu. Og allt Rijke Sihon þess Amorita Kongs/sem sat i Hesbon/sem Moses
slo/ mz þm Høfdingiū af Madian/ Eui/Rekem/Zur/Hur & Rebæ/ Kong Sihon yppustu Balaam slei-
menn/sem biuggu i Landenu. Og Balaam Spamann Beor son/ sem Jsraels syner slogu i gen i Hel
Hel mz Suerde/mz þeim ødrum sem slegner voru. Og Jordan var Ruben sona Landamer-
ke. Og þetta er Ruben sona Arfur/a millum þeirra Kynþætta/ Borger og Kauptun.
D Moses gaf Gad sona ætt/a medal þeirra Kynkuijsla Jaeser og allar Borger i Gilead/
og halfañ Part af Amon sona Lande/ allt til Aroer/sm̄ liggur i mot Rabbath. Og fra Hes Gad
bon allt til Ramath Mizpe/og Bethonim/ og fra Mahanaim allt til Debir Landamerkia.
Eñ i Dalnū Betharam Bethnimra/Suchoth & Saphon/s̄ epter var af Kong Sihons Rij- Manasses
ke af Hesbon/ Og Jordā var þra Landamerke/jñ til Cinerath Sioar enda/a þessa sijdu Jor Sons hlut
danar mot Austre. Þetta er Gad sona Arfleifd/og þra Kynkuijsla/Borger þeirra & Kaup- skipte
tun.
Moses gaf halfre Manasses sona ættkuijsl/ epter þra Kynþættum/so at þeirra Landa- Josu. 17.
merke var fra Mahanaim/ allt Basan og allt Kongs Ogs Rijke af Basan/og aller Jairs Paral. 6
Stader sem liggia i Basan/sem eru sextijge Borger/og halfpart af Gilead/Astaroth/ Edrei
Ogs Konga Rijkis stader af Basan/Þetta gaf hñ Sonum Machir sonar Manasse/ Þad
er Helminguriñ af Machir sonum/ epter þra ættkuijsl.
Og þetta er þad sem Moses vtskipte a Moabs Vøllum/ hinumeigen Jordanar / Austur Num. 18.
fra Jericho. Eñ Moses gaf Leui Kynkuijsl onguann Arf/ Þui DROTTEN Jsraelis
Gud er þeirra Arfur/sem hann sagde til þeirra.

XIIII.

A ENN þetta er þad sem Jsraels syner hafa eignast i Canaans Lande / þat Skipte Land
sem Eleasar Kieñemadur og Josua son Nun/& þeir ædstu Fedur a medal sins mz Jsraels
Jsraelis Sona ættkuijsla vtskiptu a millum þeirra. Og þeir skiptu þui Sonum
mz hlutfalle a millum þeirra/so sem DROTTEN baud þeim fyrer Mo-
sen/at giefa þre halfre tiūdu ættkuijsl. Þui Moses hafde giefed half þrid-
iu Kynkuijsl sijna Arfleifd hinumeigen Jordanar. Enn hñ gaf Leuitunū
onguañ Arf mz þeim/Þuiad þat voru tuær ættkuijsler/af Josephs sonum/ sem var Manasse
og Ephraim/Þui gæfu þeir Leuitunum onguañ part i Landenu/vtan Borger at bwa i/ og
B Forstade handa þeirra Godze og Fienade. Sem DROTTEN baud Mose/ suo giørdu
Jsraels Syner/& skiptu Landenu.
So geingu Syner Juda fram til Josua i Gilgal/ og Caleb son Jephunne Kenisiter sag Caleb
de til hñs/Þu veist huad DROTTEN sagde til Mosen Gudz Mañs vegna þijn & mijn Num. 13. 14.
i Kades Barnea. Eg var fiorutie æra gamall þa Moses DROTTENS Þienare vtsen Num. 14.
de mig af Kades Barnea/ad skoda Landed/og eg færda honum suar aptur epter miñe Sam-
uisku. Enn mijner Brædur sem geingu vpp mz mier føldu ædru i Hiørtu Folksins/ Enn eg
fylgda DROTTNE mijnum Gude truliga.
C Þa soor Moses þañ sama Dag/& sagde/Þad Land sem þu giecktst a mz þijnum Footum/
þat skal vera þijn og þiña barna Erfd æfinliga/Þui þu epterfylgder Gudi mijnum DROT
TNE truliga. Og sia nu/DROTTEN hefur lætid mig lifa sem hñ sagde. Eñ þat er
nu fiñ og Fiorutijge Ar sijdan/at DROTTEN sagde þetta til Mosen / þa Jsrael gieck i
Eydemørkinne. Og sia nu/eg er i Dag fiñ & attatijge Aara gamall/& em eg a þessū Dei-
ge so sterkur og hraustur sem eg var a þeim Deige/þa Moses vtsende mig/ Eins lijka og sem
miñ Mañskapr var þa/so er hñ eñ nu samur/til Bardaga/vtgøngu & jñgøngu. Þar fyrer
D gief mier nu þissa Fiallbygd/ s̄ DROTTEN talade vm a þeim Deige/þui þu heyrder þ a
þeim deige. Þui þeir Enachim bwa þar/& þar eru storer & sterker Stader/Ef ad DROT
TEN vill vera mz mier/ so eg meige vtdrijfa þa / so sem DROTTEN hefur sagt.

Hlutskipte Caleb Þa blessade Josua hn̄/og gaf Caleb syne Jephuñe Hebron til Arfs. Og suo vard Heb-
ron eign Caleb sonar Jephunne Kenesiter/allt til þessa Dags/þui hn̄ epterfylgde DROTT-
NE Jsraels Gude mz allre Trygd. Eñ Hebron kalladist fyrr meir KiriathArba/ sem var
eiñ mikill Madr a millum Enachim/og Landit liet af Bardøgū.

XV.

Hlutfall Juda
Nn hlutur þeirra Juda Sona ⁊ þeira ættkuñsla voru Edom Landsælfur/ A
til þeirrar Eydemerkur Zin i Sudur/og til endans a þui sydra Lande/Suo
ad þeirra Landamerke i Sudur voru fra enda þess sallta Hafs / þad er fra
þeirre Tungu sem geingur i Sudurætt/⁊ geingur vt þar fra vpp i mote A-
krabbim/⁊ geingur i giegnum Zin/og rennur suñañ at vpp aptur mot Ka-
des Barnea/og fellur i giegnum Hezron/⁊ geingur vpp ad Adar/ og beyger
sig i krijng Karkaa/og so i giegnum Asmon/og kiemr so i þañ Læk i Egiptalande/ ⁊ soad Sio
num/Þat eru ydar Landamerde j Sudur.
Eñ ydar Landamerke i Austur/er fra þui sallta Hafe ⁊ til Jordanar enda.
Eñ Landamerke j nordur/er fra Hafsins Tungu/sem liggur vid Jordan/og geingur vpp
til Bethagla/og vijkur sier fra Nordre til BetAraba/ og kiemur sijdan vt til Ruben Sona
Steinboga. Og geingur vpp fra Akor Dal/til Debir/⁊ fra þeirre nyrdre sijdu mot Gilgal B
sem liggr þar þuert yfer til Adumim/nordanuert vid Vatned. Sijdan geingur þad til
Vatz/sem heiter Ensemes/og kiemur vt ad þeim Bruñe Rogel. Suo geingur þat vpp til
Hiñam Sona Dal/hia þeim Jebusiter/sem bwa j sudur/ þad er Jerusalem/og tekur þadan
vppa Tindana Fiallsins/sem liggur þuert fra Hiñam Dal/ og tekur jñ til Raphamis Dal/
j mot Nordre. Og so geingur þat fra sømum Fialls tindum/til Nephtoah Vats Kielldu/
og kiemur vt til þess stadar Fiallssins Ephron/⁊ beyger sig til Baala/þad er KiriatJearim.
Og geingur vm kring fra Baala mot Vestre/allt til Fiallsins Seir / og geingur vt mz Je-
arim Fialls sijdu nordan til/þat er Chessalon / og kiemur þar fra ofan til BethSemes/ ⁊
geingr i giegnum Timna/Og hleypur fram̄ hia Ebron sijdu/mot Nordre / ⁊ strecker sig til C
Sichron/og geingr yfer Baala Fiall/og kiemur vt til JabneEl/so ad Siorinn er heñar ende.

Enn þad stora Haf er Landamerke vestur fra. Þesse eru Juda Sonar landamerke/riett
vm krijng/i þra Kynkuñslum.
Caleb Sonar Jephuñe partur var honum giefeñ a medal Juda Sona/ sem DROTT-
EN baud Josua/sem var KiriatArba Fødurs Enach/þat er Hebron. Og Caleb vtdreif þa
Hebron þria Syne Enach þadan/sem var Sesai/Ahimam/⁊ Thalmai/fædder af Enach. Og dro
Debir þar fra vpp til þeirra sm̄ biuggu i Debir/Eñ Debir hiet i fordum tijd Kiriat Sepher. Og
Caleb sagde/Huer sem kann at sla ⁊ vinna Kiriat Sepher/þeim vil eg gipta mijna Dotter D
Achsa Achsa. So vañ Athniel son Kenas/ sem var Brodurson Caleb þañ stad/Og sijdan gaf hn̄
Atniel honum sijna Dotter Achsa til Eigenkuiñu.
Eñ sem hun dro þar jñ/var heñe rædlagt/ad hun skyllde beidast eins Akurlendis af sijnum
Fødur/og hun fiell af Asnanum. Þa sagde Caleb til heñar/Huad skadar þig? Hun sag-
de/Gief mier eina Blessan/þui þu gafst mier eitt Land i sudurætt/ Gief mier ⁊ nockra vpp-
sprettu Bruña. Þa gaf hn̄ heñe Vppsprettur bæde hid efra ⁊ nedra. Þetta er Arfleifd Juda
sona ættar a millū þra Kynkuñsla.
Og þessar voru Borger sona Juda ættar/fra þeim einum enda ⁊ til añars mots vid Edo-
miters Landamerke/i Suduræcc/Kaphseel/Eder/ Jagur/ China/ Dimona/Adada/ Kedes/ E
Hazor/Jtnan/Siph/Telem/Bealoth/HazarHadatha/KiriothHesrom/þ er Hazor/Amam/
Sema/ Molada/ HazarGadda/ Hesmon/ BethPaleth/ HazarSual/ BeerSeba/ BiSio
thJa/Baela/Jim/Azem/Eldolad/Kesil/Harma/Ziklag/Madmaña/San Sanna/ Leba-
oth/Silhim/Ain/Rimon/Þetta eru niu ⁊ tuttugu Borger mz þeirra Þorpum.
Eñ i Dallendinu var Esthaol/Zarea/Asna/ Sanoah/Enganim/Thaphua/Enam/Jar
muth/Adullā/Socho/ Asecha/Saeraim/Adithaim/Gedera/Giderothaim/Þesser eru þr fiort
tan Stader ⁊ þra Þorp.
Zenam/Hadasa/Migdalgad/Dilean/Mizpe/Jaktiel/Lachis/ Bazekat/Eglon/Chabō/ F

Lachman/Cithlis/Gederoth/ BethDagon/ Naema/Macheda/Þetta eru Sextan Borger/ og þra Þorp.

Libna/Ether/Asan/Jepthah/Asna/Nezib/Kegila/Achsib/Maresa/Þetta eru niu Bor-ger/ꝛ þeirra Þorp. Echron mz hennar Dætrum og Þorpum. Fra Echron ꝛ til Naffins/ allt til Asdod/mz heñar Dætrū ꝛ Þorpū. Asdod mz heñar Dætrū ꝛ Þorpū. Gasa mz heñar Dætrū ꝛ Þorpū/allt til Lækiarins i Egiptalande/Og þad mykla Haf er hñs Landamerke.

Enn a Fiallbygdū var Samir/Jathir/Socho/Daña/CiriathSanna/þat er Debir/A-nab/Esthemo/Anim/Gosen/Holon/Gilo/Þetta eru ellefu Borger mz þeirra Þorpum.

C Arab/Duma/Esean/Janū/Bethaphua/Apheka/Humta/KiriathArba/þad er Hebron/ Zior/Þetta eru niu Borger ꝛ þra Þorp. Maon/ Charmel/Siph/Jutha/Jesreel/ Jakde-am/ Sanoah/ Cain/ Gibea/Thimna/Þetta eru tiu Borger og þeirra Þorp. Halhul/ Betzur/Gedur/Maarath/Bethamoth/Eltechon/Þetta eru sex Borger ꝛ þra Þorp. Kiri-ath Baal/þad er KiriathJearim/Harabba/tuær Borger ꝛ þra Þorp.

Eñ i Eydemørku voru BethAraba/ Middin/ Schechacha/ Nibsan og sa Salltstadureñ Engeddi/ Þetta eru sex Borger ꝛ þra Þorp. (Jebusiter) Dauid vtdreif þa sidan

Enn þeir Jebusiter biuggu i Jerusalem/og Juda syner gatu ecke vtdrifed þa. Suo biu-ggu þeir Jebusiter i Jerusalem/mz Juda Sonum/allt til þessa Dags. 2. Samu. 5

XVI.

A Hlutfall Sona Joseph var fra Jordan i mot Jericho / allt til þess Vats sem liggur i Austur fra Jericho/ꝛ su Heide sē geingr vpp fra Jericho/i giegnum fiallsbygder BethEl/ꝛ liggr fra BethEl til Lus/ꝛ geingr i giegnū Lādamer-ke Archiatharoth/og geingur so ofan i Vestur til Japhleti landamerkia/allt

B til hins nedsta Bethron Landamerkia / og inn til Gaser/og endast vid Hafed/ Þetta toku Syner Joseph Manasse og Ephraim/i Arfskipte. Arfur Jo-sephs Sona

Ephraim sona Landamerke/ epter þeirra Kynþættum/ þrar Arfleifdar/ i mot Austre/var AtharotAdar/ allt til hinnar efre BetHoron/ꝛ geingur i Vestur fra Mikmethat/ sem liggr i Nordr/ꝛ þadan snyr sier þat apturi Austur/til þess Stadar Taenachsilo / ꝛ geingur þar i giegnum Austur til Janoha/Og liggur fra Janoha til Atharoth/ og Naaratha ꝛ liggr vpp og tekur til Jordanar/og geingur fra Tapuah ꝛ vestur til Nahalkana/ og endast vid Sio. Arfur Eph-raims sona

C

D Þetta er Arfleifd Ephraim sona Kynkuīslar/epter þeirra Kynþættū. Og allar Ephra im sona Landamerkia Borger/mz þeirra Þorpum/lau til samans medal Arfs Manasses so-na ættar. Og þeir rymdu ecke vt þa Cananeos sem biuggu i Gaser/ So voru Cananiter a medal Ephraim allt til þessa Dags/og voru vnder þa skattgillder

XVII.

A Og Hlutfalled fiell Manasse ættkuīsl/Þui hñ var Joseph fyrste Son/og hlot nadist Machir/fyrsta syne Manasses/Fodr Gilead/Þui hñ var mikill Bar-dagamadur/þar fyrer fieck hñ Gilead og Basan. Þetta hlotnadist og þeim odrū Manasse sonū/ a medal þeirra Kynkuīsla/sem voru syner Abieser/syn-er Helech/ Syner Asriel/ Syner Sechem/ syner Hepher / og Syner Semi da/Þesser eru Syner Manasse sonar Joseph/Kallkyns i þeirra ættkuīslum. Manasse Num. 20.

Eñ Zelaphehad Son Hepher/ sonar Gilead/sonar Machir/sonar Manasses/hafde on-gua Syne helldur Dætur/og þesse eru þeirra Nøfn/Mahala/Noa/Hagla/Milcha/Thir-za. Og þær geingu til Eleasar Kiennemañs/og til Josua Sonar Nun/og til Hofdingiañā og søgdu/DROTTEN baud Mose ad hñ skyllde giefa oss Arfleifd a medal vorra Bræd-

B ra. Og þeim var giefen Arftekia a medal siña Fodurbrædra/epter DROTTENS bij-falningu. Zelaphehad

Og þar hlotnudust tiu Mæle vader Manasse/fyre vtan Gilead Lād og Basan/ ē liggr a hina sijdu Jordanar. Þuiat Manasse Dætur feingu Erfd a millum hñs Sona/ꝛ þr adrer Manasse Syner feingu þ Land Gilead.

En̄ Manaſſe Landeign var fra Aſſer til Mikmethat ſem liggur fyrer Sethem/ ꝛ geingur
vt vpp a hægre ſijdu til þeirra ſm̄ bwa i Entapuah/ Þuiat Manaſſe fieck Taphuah Lād/
og er Landamerke a mille Manaſſes ꝛ Ephraim. Sijdan ganga þau i Sudur til Nahal-
Kana/ ad Vats ſtødunum ſem heyra Ephraim til/a millum Manaſſes Stada. Enn i nor-
dur eru Manaſſes Landamerke til Lækiarins/og endaſt vid Sioin̄/So ad Ephraim er i ſudꝛ C
og Manaſſe i Nordur/Og Siorin̄ er þra Landamerke/ Og liggꝛ ad þeirre nyrdre ſijdu in̄ til
Aſſer/Enn a þa eyſtre ſijdu til Iſaſchar.

So hafde nu Manaſſe a medal Iſaſchar ꝛ Aſſer/Betſeam Borg/mz hennar Dætrum/
Jeblaam mz hennar Dætrum/og þeir ſem biuggu i Dor med hen̄ar Þorpum / og Endor mz
hen̄ar Þorpum/ og þeir i Thahanah mz hen̄ar Þorpum/og þeir i Megiddo med hen̄ar Þor-
pum/og þridie partur af Naphet. Og Manaſſe Syner gatu ecke jnnteked þeſſar Borger/
Cananiter: En̄ þeir Cananiter toku til ad bwa i þui Lāde. En̄ þa Iſraels Syner vrdu megtuger/ þa
giørdu þeir þa Cananiter ſkattgillda vnder ſig/ ꝛ vtrymdu þa ecke.

Þa tøludu ſyner Joſeph til Joſua/ꝛ ſøgdu/Huar fyrer hefur þu ecke giefed mier vtan ein̄
hlut og ein̄ Erfdarþatt? enn eg er ſo miøg fiølmennur/ſo ſem DROTTIN hefur bleſſad D
mig. Þa ſagde Joſua til þeirra/Fyrſt þu ert fiølmen̄ur/þa far vt i Skogana/ad rydia þa i
Lande þeirra Phereſiter og Riſana/fyrſt at Ephraim Fiall er þier ofþraungt.
Jud. 1. Þa ſøgdu Syner Joſeph/Vier faum ecke þad Fiall/þuiat aller Cananiter ſ̄ bwa i lag-
lende Landſins hafa jarnbwna Vagna/i hueriun̄ Betſean og hen̄ar Dætur liggia/og Jez-
rehel i Dølunum. Joſua ſagde til Joſephs Hws til Ephraim/og Manaſſe / Þu ert eitt
miket og megtugt Folk/ꝛ fyrſt þu ert ſo ſtor/þa ſkallt þu ecke hafa ein̄ Hlut/ helldꝛ ſkal Fiall
id heyra þier til/þar Skogurin̄ er/høgg þu hn̄ vpp/ Og þat ſkal vera ender a þijnu Lāde/þa
þu hefur vtrymt þa Cananiter/þeir ſem Jarnbwna Vagna hafa/og eru Megtuger.

XVIII.

Sattmals Aurken vpp reiſt i Silo

OG allur Almwge Iſraelis Sona kom til Samans i Silo / og vppreiſtu þar A
Vitnisburdarins Tialldbwd/og Lādit var þeim vndergiefed. En̄ þar voru
þa en̄ ſiø ætter Iſraelis ſona/hueriū þa var onguo til Erfda ſkipt. Og Joſu-
a ſagde til Iſraels ſona/Þui eru þier ſo leinge omenſkufuller/ad þier farid ei
at eignaſt Lādit/þ ſem DROTTEN ydra Fedra Gud gaf ydur? Vtuel-
ied ydur þria Menn/ af ſierhuerre ætt/ ſo eg meige ſenda þa þāgad/at þeir
meige tilreida ſig at fara i giegnum Landit/og vppſkrifa þat epter þeirra Arfleifd/ og koma
ſo til mijn aptur

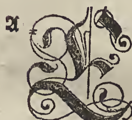
Skiptid Landenu i ſiø parta/Juda ſkal blijfa i ſijnu Takmarke/a þa Sydre ſijdu/ ꝛ Jo-
Num. 18. ſephs Hws ſkal blijfa i ſijnu landamerke i mot Nordre. En̄ þier ſkulud vppſkrifa þa ſiø par
Deut. 18. ta i Landenu/og færid mier þad Skrif/ſo vil eg leggia a hlute fyrer DROTTNE vorum
Gude. Þuiad Leuitarner hafa onguan̄ part a medal ydar / Helldur er DROTTENS B
Kiennemansſkapur þeirra Arfleifd. Gad og Ruben ꝛ halfpart af Manaſſe ætt hafa fein
gid ſinn hlut/hinumeigen Jordanar i mot Auſtre/ſem Moſes Gudz Þienare gaf þeim.

Epter þetta toku Men̄erner ſig vpp/ ꝛ foru af ſtad. Og Joſua bifalade þm ad fara þā-
gad/og vppſkrifa Landit/og ſagde/Farid og reiſed i giegnum Landit/og ſkrifed þat vpp/ꝛ ko-
mit til mijn aptur/ſo eg meige hier i Silo kaſta ydar hlute fyrer DROTTNE. Sijdann
foru þeſſer men̄ af ſtad/og geingu i giegnum Landit/og vppſkrifudu þad a einu Briefe/i ſiø
parta epter Borgunū/ꝛ komu aptꝛ til Joſua i herbudernar i Silo. Sijdā lagde Joſua hlute
millum þeirra fyrer DROTTNE/i Silo/og vtſkipte þui Lande a millum Iſraelis Sona
huerium ſitt hlutſkipte.

Arfſkipte BenJamin Sona Og hlutfall fiell ſonū BenJamin ættar/epter þeirra Kynkuijſlum/og Landamerke þeirra
hluta gieck a millum Sona Juda/og Joſephs Sona. Og þeirra Landamerke voru i Nor-
nid a mot Nordre fra Jordan/ꝛ geingu af Nordre vpp hia Jericho/ꝛ geingr þar fra i Veſt-
ur vpp til Fiallan̄a/ꝛ geingꝛ vt til Eydemerkꝛ BethAuen. Og geingꝛ þar fra til Lus/ꝛ gein C
gꝛ fram̄ hia Lus mot Sudre/ þat er BethEl/ꝛ liggꝛ ofan til AtarothAdar/hia Fiallenu ſem
liggur i Sudur vpp til þeſſ Stadarins nedra BetHoron. Sijdan beyger þat ſig/ ꝛ ſnyr ſier
ad þui Landhorne/ſem liggur i Sudur fra Fiallenu/ huert ad liggꝛ i mot ſudre/ þuert yfer fra
Beth

BetHoron/ og endaſt vid KiriatBaal/ þad er/ KiriatJearim/Stadur ſona Juda/ Og þ er
þad Veſtra Hornit.
Eñ þat Horn mot Sudre er fra KiriathJearim/og geingur j Veſtur/⁊ kiemur vt til Ne-
ptohah Vats vppſprettu. Og geingꝛ nidur til enda Fiallſins/og liggur þuert yfer fra Hi-
ñam ſona Dal/ huer ad liggur i Dal Raphaim mot nordre/og geingur þadan i mot Sud-
re/ mitt i giegnum Hinnam̄ Dal hia þeim Jebuſitis / og þat fra vt til Brunns Rogel.
Og dregur ſig fra Nordre/⁊ kiemur vt til EnSemes/ og hleypur vt til þeirra Hæda/ ſem
liggia vpp epter þuert yfer fra Adumim/og geingꝛ nidur til Ruben ſona Steinboga. Og
D fellur ſijdan ſuñann vert hia ſliettlende ſem liggꝛ i nordꝛ. Og kiemꝛ fra þre ſliettu Markr
Og geingur vpp mꝫ ſijduñe hia Bethagla nordan vert/⁊ endiſt hia Tungunne þeirre ē ſkerſt
i þañ ſallta Sio i Nordur hia Jordan j Sudꝛ ætt/Og þta er þad ſydra Landamerke.
Eñ Jordā ſkal vera ender a þui eyſtra Lādshorne. Þetta er BenJamin ſona Arfleifd/i
þeirra Landamerkium rieft vm kring/ medal þra Slecktis.
Þeſſar eru Borger BenJamin ſona ættar/a mꝫal þeirra Kynkuijſla/Jericho/Bethagla/ Joh. 2.
Emekkeziz/BethAraba/Zemaraim/BethEl/Auin/Hapara/Ophra/KapharAmonai/Ap-
hni/Gaba/Þad eru tolf Borger mꝫ þra Þorpū. Gibeon/Rama/ Beeroth/Mizpe/ Caphi-
ra/Moza/Rechem/Jerpeel/Thareala/Zela/Eleph/og þeir Jebuſiter / þad er Jeruſalem/ Jeruſalem
Gibead/Kiriad/fiortan Borger mꝫ þeirra Þorpum/ Þetta er BenJamin Erfd i þra Kyn-
kuijſlum.

XIX.

A Pter þetta fiell ſa annar hlutur ættkuijſl ſona Simeon/epter þra Kyn- Arfur Sona Simeon
kuijſlum/og þeirra Erfd var mꝫ erfd þeirra Sona Juda. Og þeir feingu
til Erfdar/Beerſeba/ SebaMolada/ NazarSual/Bala/ Azem/Elthol-
ad/Bethul/Harma/ Zichlag/ BethMarcaboth/ NazerSuſſa/ Betleba-
ot/Saruhen/þad eru þrettan Borger og þeirra Þorp. Ain/Rimon/Eth-
er/Aſan/þad eru fiorar Borger ⁊ þra Þorp. Þar til mꝫ aller þeir Bæer ē
liggia vm kring þſſar Borger jñ til BaalatBeerRamath mot Sudre. Þetta er Arfleifd
ſona Simeon j þeirra Kynkuijſlum/ Þuiat Simeons ſona Arfleifd er a millum Juda ſona
Arfleifdar/ Fyrer þui at Juda ſona Erfd var þm offſtor/þar fyrer erfdu ſyner Simeon a mꝫ-
al þeirra Arfleifda
Sa hinn þridie hlutur fiell ſonum Sebulon epter þeirra Kynkuijſlum/ Og Lādamer- Arfur Sona
ke þeirra Erfdar var til Sared/ ⁊ geingꝛ i veſtur til Mareala/⁊ tekur jnn til Dabaſet/og til Zebulon
þeſſ Lækiar ſem hleypur til Jachneam. Og beyger ſig fra Sared mot Auſtre / jñ til Cyſlot
Thabor Landamerkia/og hleypur vt til Dabrat/og vpp til Japhia. Og þar fra i Auſtur
i giegnum Githa/Hepher/Jtha/Kazin/⁊ kiemur vt mot RimonMithar og Nea/ Og geingꝛ
Nordan i kring til Nathon/ og endiſt i JephthaHel Dal/ Nehalal/ Simron/ Jedeala ⁊
B Betlehem/Þad eru tolf Stader mꝫ þeirra Þorpum. Þetta er Sebulon ſona Erfd mꝫ þeirra Bethlehem
Kynſlod/⁊ þra Borgum ⁊ Þorpum. i Sebulon
Sa hiñ fiorde Hlutꝛ fiell ſonū Jſaſchar/epter þra ættkuijſlū. Og þeirra Landamerke var/ Arfur Sona
Jeſrehel/Keſulloth/Sunem/Hapharaim/ Sion/Anaharat/Rabit/Kiſeon/Abes/ Remeth/ Jſaſchar
Engañem/Enhada/Beth Pazez/Og tekur allt til Tabor/Sahamina/Betſemes/og hennar
ender hia Jordan/ſextan Stader ⁊ þeirra Þorp. Og þetta er Jſaſchar Sona Erfd i þra
Kynþattum/ Stader þra og Bæer.
Eñ fimte hlutꝛ fiell ſonū ættar Aſſer/ epter þra Kynkuijſlū. Og þra Lādamerke var Helk Arfur Sona
ath/Hali/Bethen/Achſaph/Alameleck/Amead/Miſeal/⁊ tekꝛ vt til Carmel hia Hafenu/⁊ Aſſur
til SipharLibnath/ og ſnyr ſier i Auſtur mot BethDagon/og tekur ad Sebulon/⁊ til Jeph-
thahel Dals mot Nordre/Bethemech/Negiel/⁊ geingur ad Chalub/ a þa vinſtre ſijdu/E-
bron/Rehob/Hamon/Cana til þſſ ſtora Stadar Sydon. Og ſnyr ſier vpp mot Rama/til þſſ Cana
faſta Stadar Zor/ og vendar ſier til Hoſſa/og endaſt vid Hafed/epter þeim Mæler/til Ach- Zidon
ſib/Vma/Apheck/Rehob/tuær og tuttugu Borger/og þeirra Þorp/Og þetta er Aſſer Sona Zor
Arfſkipte/mꝫ þra Kynkuijſlū/ Borgum ⁊ Þorpum.
C Enn ſiøtte Hlutur fiell Sonum Nephthalim/og þeirra ættkuijſlum/ Og þra Landamerke Arfur Sona
voru fra Heleph/Elon/i giegnū Zaenañim/ AdamiNekeb/ JabneEl/jñ til Lachim/⁊ endaſt Nephthali

hia Joran. Og ſnyr ſier mot Veſtre/ til Aſnoth/ Thabor/ og geingur þar fra/ til Hukoth/
og tekur ſudur til Sebulon/ ⁊ til Aſſer/ mot Veſtre allt til Juda/ hia Jordan mot Auſtre. Og
hefur þeſſa faſta ſtade/ Zidim/ Zer/ Hamath/ Rabath/ Kinnarah/ Adama/ Rama/ Haſſor/
Kedes/ Edrei/ Enhazor/ Jereon/ Migdalel/ Harem/ Bethanath/ Betſamet/ nitian Borger ⁊
þeirra Þorp. Og þetta er Nephthali ſona Erfd/ og þeirra ættar/ i þra Kynkuīſlū/ Stader
og Þorp.

Sa ſiounde Hlutr fiell Sonum Dan/ epter þrra Kynkuīſlum/ Og þra Arfleifdar Landa
merke var/ Zarea/ Eſthaol/ Irſametz/ Saelabim/ Aialon/ Jethla/ Elon/ Thimnata/ Ekron/
Arfur Sona Dan — Eltheke/ Gibeton/ Baalat/ Jehud Bnebarak/ Gathrimond/ Meiarchon/ Rachon/ m⁊ þm Lā- D
damerkiū mot Japho/ Og þar endaſt Landamerke Sona Dan. Og Syner Dan drogu vpp
ad ſtrījda i mot Leſem/ vnnu hana og ſlou m⁊ Suerds Eggium/ og eignuduſt Borgena/ ⁊ biu-
ggu i heñe/ og kølludu hana Dan/ epter þra Fødurs Nafne/ Og þetta er Arfleifd ſona Dan
epter þeirra Kynkuīſlum/ Borger ⁊ Kauptun.

Eñ ē þr høfdu vtſkipt Landenu/ m⁊ ſījnū Vmmerkiū/ þa gæfu Iſraelis ſyner Joſua ſy-
Hlutſkipte Joſua — ne Nun eina Erfd a medal þeirra. Og þeir gæfu honum þañ Stad epter Gudz bifalnin-
gu/ ſm̄ hn̄ ſialfur Girntiſt/ ē var ThimnatSerah/ a Ephraim Fialle. Þar bygde hn̄ Borg
og bio þar.

Þeſſe eru þau Arfſkipte ſem Eleaſar Preſtur ⁊ Joſua ſon Nun ⁊ þeir ædſtu Fedr a med-
al ættkuīſlaña/ ſkiptu m⁊ Hlutfalle a m⁊al Iſraels ſona/ i Silo/ fyrer DROTTNE/ fyre
Tialldbwdariñar Vitnisburdardyrum/ ⁊ ſo enduduſt þeſſe Landſins ſkipte.

XX.

DROtten talade vid Joſua/ og ſagde/ Seig þu til Iſraelis Sona/ Skicked þa A
Frelſis ſtader Num. 25. — frelſis Stade i millum ydar/ vm hueria eg talade til ydar fyrer Moſen/
Deut. 19. — þangad ſem eiñ Mañſlagare ma flyia/ ſa ſem nockurn ſlær i hel/ oviliande/
Exod. 25. — og ouitande/ ſo þr meige vera frīj a millum ydar fyrer Eptermalsmañenū.
Og ſa ſem flyr til einhuers þeirra Stada/ hn̄ ſkal ſtanda fyrer vtan Stadar
Portid/ ⁊ opinbera þar ſījna Søk/ fyrer Olldungunum Stadarins/ Sīīdan B
ſkulu þeir taka hn̄ jnn i Stadinn til ſījn/ og giefa honum rwm/ ſuo hn̄ meige bwa hia þeim.

Og þa Blodhefnarinn fer epter honum/ þa ſkulu þeir ecke framſelia þeñan Veganda
i hañs Hendur/ fyrſt hañ ſlo ſinn Naunga i hel oforuarad/ og var ecke hn̄s Ouin. Suo hn̄
ſkal bwa i þeim ſama ſtad/ þar til at hn̄ hefur ſtadit ſinn Riett fyr Almuganum/ þar til ſa
ædſte Kiennemadur Andaſt/ ſem þa er þann ſama tījma/ Epter þad ſkal Veganden ko- C
ma i ſījna Borg aptur/ ⁊ til ſījns Hwſſ/ til þeſſ ſtadar ſem hn̄ adur fra flwde.

Hebron — So helgudu þr Kedes i Galilea/ a Fiallbygdū Nephthali/ ⁊ Sechem a fialle Ephraim/ ⁊
Jericho — KiriathArba/ ſem er Hebron a Fiallenu Juda. Og hinumeigen Jordanar Auſtur fra Je- D
richo/ gæfu þeir Bezen i Eydemørku/ a ſliettlende af kyne Ruben/ ⁊ Ramoth i Gilead af ætt
Gad/ og Golam i Baſan af ætt Manaſſe.

Þeſſer voru þeir Stader ſem ſkickader voru fyrer alla Iſraels ſonu/ og ſo fyrer þa Fram-
ande ſem biuggu a millum þeirra/ ſo ad ſa ſkyllde flyia til einhuers af þeim/ ē nockurn haf-
de ſleiged i hel ofyrerſyniu/ ſo hn̄ ſkyllde ecke deyia/ fyrer Blodhefnaranum/ fyrr enn hañ hefde
ſtadit fyrer Almuganum

XXI.

EPter þetta geingu þeir ædſtur Fedur a medal Leuitanna fram/ til Eleaſar A
Num. 35. Deut. 19 — Kieñemans ⁊ til Joſua ſonar Nun/ ⁊ til þra yppuſtu Fedraña/ m⁊al ættkuī
ſla Iſraels ſona/ ⁊ toludu vid þa i Silo/ i Lādenu Canaā/ ⁊ ſøgdu/ DRO-
TTIN baud fyre Moſen/ ad oſſ ſkylldu giefaſt Borger ad bwa vti/ ⁊ þra
Forſtader fyrer vort Kuikfie. Þa Gæfu Iſraels Syner Leuitønum af ſījnu
Arfſkipte/ ſo ſem DROTTEN hafde boded/ þſſar Borger ⁊ þeirra For-
ſtade.

Kahath — So fiell Hluturinn Kahatiters ætt/ og Syner Aaron Kiennemañs af Leuitønum/ feingu
þrettan borger/ m⁊ hlutfalle af Juda ætt/ af Simeon ætt ⁊ af BenJamin ætt. Eñ þeir ad-
rer Sy-

rer syner Kahath af sama slekte feingu tuttugu Stade epter hlutfalle af Ephraim ætt/ af ætt Dan/ z af halfre Manasse ætt

Eñ syner Gerson af sømu Kynkuisl/feingu epter hlutfalle/þrettan Borger/ af Kyni Is- Gerson
aschar/af kyne Asser/ z af Kyne Nephthali/og af halfu Kyne Manasse i Basan

Og Merari sona ætt fieck tolf Borger/af ætt Ruben/ af ætt Gad / og af ætt Sebulon. Merari

So gafu nu Israels syner Leuitønum/epter hlutfalle þessar Borger/og þeirra Forstade/ s̃ DROTTEN hafde bodit fyrer Mosen. Af ætt Sona Juda/og af ætt Sona Simeon gafu þeir sonum Aaron þessar Borger med nafne/ sem voru Kahathita ættar / af Sonum Leui/þuiad sa fyrste hlutur var þeirra. So gæfu þeir þeim KiriathArba/sem heyrde Fødur Enak til/ þ er Hebron/a Fialle Juda/ z heñar Forstade i kring vm hana. Og þr gæfu Ca- Caleb
leb syne Jephunne Akrana/ z þau Þorp i kringum Borgena honum til eignar

B So gæfu þeir sonum Arons Prests þær athuarfs Borger fyrer Mannslagarana/Hebrõ og heñar Forstade/Libna z hennar Forstade/Jathir og hennar Forstade/Estmoa z heñar Forstade/Holon z heñar Forstade/Debir og hennar Forstade/ Ain og heñar Forstade/ Jutaog henngr Forstade/ Betsemes og hennar Forstade/niu Stade af þessum tueimur ættum. Enn þr gæfu þm fiorar Borger af BenJamin ætt/Gibeon z hennar Forstade/Geba og hennar Forstade/Anathot z hennar Forstade/Geba og heñar Forstade/Almon og hennar Forstade. So ad allar Borger sona Aron voru þrettan mz sijnum Forstødum.

Enn þeir adrer Cahath sona Kynþætter af Leuitunum/feingu i siñ Hlut fiorar Borger/ Kahath
af Ephraim ætt/og þeir gæfu þm frelsis Borgernar Manslagarans/Sakim og heñar Forstade/ a Ephraim Fialle/Geser og heñar Forstade/Kibzaim og hennar Forstade/ BetHoron og heñar Forstade. Af ætt Dan fiorar Borger/Eltecki og heñar Forstade/Gibeon z hennar Forstade/Aialon z hennar Forstade/ z Gatrimon z heñar Forstade. Af hælfũ parte Manasses slektis tuær Borger/Thaenak/ z hennar Forstade/Gatrimon z heñar Forstade. So ad allar þær adrar Kahatz sona ættar Borger/voru tiu mz þra Vnderborgũ.

C Og þeir gæfu sonum Gerson af ætt Leui/tuær Borger af hælfum parte Manasse ættar Gerson
þa athuarfs borg fyrer Mannslagarana/Golan i Basan og hennar Forstade/ Beesthra og hennar Forstade. Af Isaschar ætt fiora stade/Kision og hennar Forstade/Dabrath og heñar Forstade/ Jarmuth og hennar Forstade/ eñ Ganim og hennar Forstade. Af ætt Asser fiora Stade/Miscal og hennar Forstade/Afdom og heñar Forstade/Helkath og hennar Forstade/ Rehob og heñar Forstade. Af ætt Nephthali þriar Borger/ þa Frelsis borg Kedes/ fyrer Manndraparana/ i Galilea og hennar Forstade/ HatmothDor og hennar Forstade/ Karthan z heñar Forstade. So ad allar þær Gersonita ættar Borger voru þrettan mz sijnũ Vnderborgum.

Eñ þeir adrer Leuitar sem voru af Kyne Merari sona/ þeim voru giefnar fiorar Borger/ Merari
af ætt Sebulon/Jakneam mz hennar Vnderborgum/Kartha mz hennar Vnderborgũ/Dimna med hennar Vnderborgum/Nahalal med hennar Vnderborgum. Af ætt Ruben fiorar Borger/Bezer og heñar Forstader/ Jahza z hennar Forstader/Kedemoth og hennar Forstader/Mephaath z heñar Forstader. Af Kyne Gad fiorar Borger/Mañslagarans athuarfs
D borg/Ramoth i Gilead/ z hennar Forstader/Mahanaim og hennar Forstader/Hesbon z heñar Forstader/Jaeser og hennar Forstader/so ad allar Merari sona borger a millum þeirrar ættar/af þeim ødrum Leuitum voru tolf/sem þeir feingu epter þeirra Hlutfalle. Allar Leui 48. Leui-
tanna Borger a medal Israels sona Arfs voru ætta og Fiorutijge mz sijnum Vnderborgũ. ta Borger
Og huer af þessum Borgum hafde siñ Forstad vmhuerfis sig/so eiñ s̃ añar.

So gaf DROTTINN Israel allt þ Lãd sem hñ hafde suarid ad giefa þeirra Fedrum/ z Gen. 13.
þeir eignudust þ og bygdu þ. Og DROTTEN gaf þeim huijld allt vm kring fyrer øll- 15. 17. 28.
um/so sem hñ soor þeirra Forfedrum/og einginn af þeirra Ouinum gat stadid þeim i mot/ Gud helldur
helldur gaf hñ alla þeirra Ouine i þeirra Hendr. Og þar brast ecke neitt af øllu þui goda/ sijn Ord
sem DROTTEN hafde lofad Israels Hwse/þ kom fram allt saman.

XXII.

A **H**A kallade Josua þa sonu Ruben og þa sonu Gad z hælfann Kynþatt Manasse Num. 32.
ættar/og sagde til þeirra/Þier hafed halldit allt þad sem Moses Gudz Þienare Deut. 5.
baud ydur/og hafed hlytt mijnũ Ordũ/i øllu þui s̃ eg hefe bodid ydur. Þier hafed Josu. 12.

og ecke yfergiefed ydar Brædr j langañ tijma/allt til þessa Dags/ og hafed skickad ydur epter
DROTTENS ydars Gudz Bode. Og nu sokum þess/ad DROTTIN ydar Gud he
fur giefed ydrum Brædrum huyld/sem hñ þeim lofade/Þa huerfed aptur til ydra Tialldbw-
da j ydar ErfdaLande/ ē Moses Guds Þienare gaf ydr hinumeigen Jordaar.
Enn allemasta halldid þat mz allre Giætne/ad þier giøred epter þeim Bodordum ⁊ Løg-
Deut. 10 gū/ē Moses DROTTINS þienare baud ydr/Ad þier elsked DROTTIN ydr Gud/⁊ B
gāged i hñs Vegum/geymid hñs Bodord og halldid ydr ad honum af øllu Hiarta og af allre
Sælu. Suo blessade Josua þa og liet þa fara/Og þeir foru i burt til sinna Tialldbwda.
Num. 32. Moses hafde giefed hælfū Kynþætte Manasses ættar til eignar/ Basā/þm ødrū Hel-
Josu. 13. minge gaf Josua þssu meigen Jordanar i Vestr a medal þra Brædra. Þa hñ liet þa fara
1. Reg. 30. til sinna Tialldbwda/og hafde blessad þa/ sagde hñ til þeirra/Þier komid nu heim aptur til
ydra Tialldbwda mz miklum Audæfum mz mikit Fie/Silfur/Gull/Kopar/Jarn og Klæde/
So vtskiptid nu þessu hinu sama ydar Ouina Herfāge med ydrum Brædrum. Suo sneru
þr Rubenitae/Gadditae/ half Manasse ætt aptur/og skildu vid Israels Sonu i Silo/ huer
ad liggr i Canaā Lāde/og foru i Lād Gilead/til sijns Erfdalāds/huert þeir høfdu feingid at
Erfd/epter DROTTENS bifalningu fyrer Mosen.
Enn þa þeir komu til þeirra Steinhæda hia Jordā/sem liggia i Canaan lāde/ þa bygdu C
þeir enu somu Rubenitae/Gadditae/og half Manasse ætt/ þar hia Jordan eitt myked pryde-
ligt Alltare. Enn þa Israels syner þad heyrdu/søgdu þeir/Siaed/syner Ruben/ syner Gad
og half Manasse ætt hafa bygt eitt Alltare gagnuart Canaan Lāde/ hia þeim Steinhrwgū
vid Jordā/a þessa sijdu vid Israels Sonu. Sijdā søfnudust þeir saman i Silo/ mz øllum
Almuganum/ suo ad þeir fare vpp i mote þeim mz Her. Og sendu til þeirra i Gi
Phineas leadlād Phineas son Eleasar Kennemañs/og mz honum tiu af þeim ædstum Hødfingium af
þeirra Fødurs Hwse/eiñ af hueriu Israelis kyne. Og sm þeir fundu þa i Gilead lāde/tølu-
du þeir til þra ⁊ søgdu/Allur DROTTINS Almuge lætur suo seigia ydr.
Num. 25. Huar fyrer hafe þier syndgast i mote Israels Gude? Ad þier snerud ydr i Dag fra yd- D
rum DROTTNI/mz þui ad þier bygdut ydr eitt Alltare/⁊ fiellut so fra DROTTNI/
Eda eru Peor Misgiørder oss oflitlar/af huerium vier erum ecke eñ hreinsader a þessū deige/
⁊ þar kō ein Plaaga yfer Gudz Almuga/ Og þier snued ydr i Dag fra Veige DROTT-
Josu. 7 INS/og erut falluer a þessum Deige fra ydrum Gude/So ad hñ i Dag edr a Morgun/ er
reidr vppa allann Israels Søfnud. Ef ydr þiker af ydart eigid Lād sie ohreint/ þa komed
yfer i þetta Land DROTTINS/ þar sem Gudz Tialldbwd stendur/ og taked ydarñ
Erfdar part a medal vor/og falled huerke fra DROTTNI nie fra oss/ so þier bygged ydr
eitt Alltare/annad helldr eñ DROTTINS vors Gudz Alltare. Syndgadist ecke Achan
son Serha a þui Bannfærda/og þui kom Gudz Reide yfer allann Israelis Søfnud/suo hñ
gallt ecke alleina sijns Misgiørnings.
Þa suørudu Syner Ruben og Syner Gad og half Manasse Kynkuīsl/og søgdu til E
Hofdaña ⁊ høfdingia Israel/DROTTIN sa sterke Gud/DROTTIN sa sterke Gud
veit þ/Suo veit þ Israel/Ef føllum vier fra/eda misgiørum vier i mot DROTTNI/þa
hialpe hñ oss ecke a þessum Deigi/Ef vier bygdum þ Alltare þar fyrer/ad vier villdum snua
oss fra DROTTNI/ad offra Brenneoffre eda Matoffre þar yfer/eda ad færa Þacklætis
offur þar a fyrer DROTTNI/Þa vtkrefie hñ þess/Og høfum vier ecke Helldr þ giørt fy
rer vmhyggiu saker/seigiande/Ydar Syner meiga seigia til vorra Sona/i Dag edr a Mor-
gun/Huad hafe þier ad giøra/mz DROTTIN Israelis Gud? Þuiad DROTTIN
hefur sett Jordā til Lādamerkia a medal vor ⁊ ydar/ sona Ruben og Gad/ þier hafed eckert
Hlutskipte i DROTTNE/ Þar mz mættu ydar syner vīsa vorū sonū fra Otta DRottens.
Vitnisburdar Alltare Þui søgdum vier/Latum oss byggia eitt Alltare/ecke til Offurs/ eige helldr til Breñefor- F
na/ helldr ad þ sie eiñ Vitnisburdur a millum ydar og vor og vorra Epterkomenda/ ad vier
meigum giøra Gudz Þionustu fyrer honum/med vorum Brennefornum/Þackaroffre/ ⁊ ødrū
Fornfæringum/So ydar syner þurfa ecke ad seigia til vorra sona/i Dag edr a Morgun/Þier
hafed eckert hlutskipte j DROTTNI. Nær þeir vilia suo seigia til vor/ eda til vorra
Epterkomenda/i Dag edr a Morgun/þa meiga þeir seigia/Siait lijking DROTTINS
Alltaris/sem vorer Forfedur giørdu/eige til Offurs nie til Brennefornar/helldr til eins Vit-
nisburdar a millum vor og ydar. Þad sie lāgt fra oss/ad vier skylldum falla fra DROT-
TNI/ad vier villdum snua oss i Dag fra honum/og vppbyggia oss eitt Alltare til breñefor-
nar/og

nar/og til Matoffurs/og til annara Forna/fyrer vtan DROTTINS vors Gudz Allta-
re/huert at stendz fyrer hñs Tialldbwd.
G. Eñ þa Phineas Kieñemadz/z þr ædstu Almugans Høfdingiar i Jsrael sm voru mz hm
heyrdu þsse ord s syner Ruben z Gad z Manasse søgdu/þa lijkade þm þ vel. Og Phineas
Son Eleasar Kiennemanns/sagde til sona Ruben/ Gad z Manasses/J Dag merkium vier
ad DROTTJN er 'a medal vor/ ad þier hafed ecke syndgad a mote Gude j þessum Mis-
giørninge/Nu hafe þier frelsad Jsraelis sonu af hende DROTTJNS.

So ferdadist Phineas Son Eleasar Kieñemanns og þeir yppøstu/af Lande Gilead/ fra
sonu Ruben og Gad/ yfer vm aptur i Canaan Land/til Jsraels Sona/z kuñgiørdu þm allt
þetta. Enn Jsraels Sonum þocknadist þad vel/og lofudu Gud Jsrael/z søgdust ecke meir Vitnisburdar
vilia draga vpp i mot þeim med Herlid til ad fordiarfa þad Land/sem Syner Ruben z Gad Alltare.
biuggu vti. Og Syner Ruben og Gad kølludu þad Alltare/ Þad sie Vitnisburdur a
millum vor/og ad DROTTJN er Gud.

XXIII.

A Ongum tijma epter þta/ þa DROTTJN hafde veitt Jsrael Næder fyr- Josua amiñer Jsrael
er øllum sijnum Ouinum allt j kring/og Josua var nu ordinn gamall/z hnig-
genn a efra alldur/þa kallade hñ til samans allañ Jsrael/ z þeirra ellstu Oll
dunga/ Domendz og Embættis meñ/og sagde til þeirra/ Eg er nu gamall
z miøg a efra alldz komiñ/ og þier hafed sied allt huad DROTTJN yd-
ar Gud hefur giørt vid þetta Folk hier fyrer ydz/Þuiat DROTTJN ydar
Gud hefur sialfur strijdt fyrer ydz. Siaed/eg hefe skipt mz ydz þui Folke sem epter er/til erf-
dar/sierhuerre Kynkuijsl sinn Arf fra Jordan/og øllum Þiodum sem eg hefe vtrymt/ og Ve-
B stur allt til þess stora Hafs. Og DROTTJN vor Gud skal vtdrijfa þa fyrer ydz/og vt
ryma þeim fra ydz/so þier skulud eignast þeirra Land/so sm DROTTJN ydar Gud hefur
lofad ydz.

So verid nu hughrauster/so ad þier hallded og giøred allt þad sem skrifad stendz i Moses
Løgmaalsbok/ so þier vijked þar ei fra/ huerke til hægre nie til vinstre hãdar/Vppa þ ad þier Exod. 36.
komit ecke a medal þessa Folks/sem nu enn er epter hia ydur/Og ad þier ecke huxed eda suer- Deut. 28.
ied vid þeirra Afguda nafn/eige helldz þioned þeim nie bidied til þeirra/Helldz hallded ydz vid
DROTTEN ydar Gud/so sem þier hafed giørt til þessa Dags. Suo mun DROTT-
JN vtdrijfa stort z megtugt Folk fyrer ydz/z eingiñ hefur stadit i mot ydz jnn til þessa dags.
C Eiñ af ydz skal ellta Þusund/Þui DROTTJN ydar Gud strijder fyrer ydz/so s hñ hefur
sagt. Þar fyrer geymed mz giætne ydar Saaler/ad þier elsked DROTTJN ydar Gud

Enn ef ad þier snued ydz/z halldid ydz ad þui Folke/sem nu epter er/ z giered teingder vid
þad/so ad þier samblandist vid þat/og þad vid ydur/Þa vitid/ad DROTTJN ydar Gud Ognunar
mun ecke meir vtryma allt þetta Folk/fyrer ydz / Helldz skal þad verda ydz ad Snøru/og at Hotaner
Nete/og at Suipu a ydar Sijdz/og ad Þyrnum i ydar Augu/Þar til þ eydeleggz ydz/af þui Deut. 7. 11.
goda Lande/sem DROTTJN ydar Gud hefur giefed ydz.

D Siaed/Eg geing gøtu allrar Veralldar/Og þier skulud vita af øllu Hiarta / og af øllu
sinne/ad þar hefz ecke eitt Ord brugdist/ af øllu þui sm DROTTJN ydar Gud hefur lo- 3. Reg. 2.
fad ydz/Þad er allt saman fram komed/ og ecke neitt auantad. Og lijka sem þier hafed fein
ged allt þad goda/ sem DROTTJN ydar Gud hefur lofad ydz/So mun DROTTJN
laata allt vont koma yfer ydz/þar til hñ afmaer ydz af þessu goda Lande sem DROTTJN
ydar gaf ydz/ef þier yfertrodid DROTTJNS ydars Gudz Sattmala/þañ hñ baud ydz/
Og taked fyrer ydz at þiona annarligum Gudum/z bidia til þra/þa skulu þier vita/at Gudz
Reide verdz grim yfer ydz/z fyrekiemz ydz snarliga af þui goda Lãde/ s hñ hefur giefed ydur.

XXIIII.

j Sichem JOsua heimte saman allar Israelis Kynkuísler til Sichim/og kallade þa hina A
ellstu af Israel/þa ædstu Høfudzmenn/Domendr og Embættis men̄. Og sm̄
þr voru fram̄geingner fyrer Gud/þa sagde hn̄ til Almwgās/ DROTTJN
Tharah Israels sona Gud seiger so/Ydrer Fedur biuggu fordum Daga hinumeigen
Skurgoda dyrkare Vatsins/Tarah Fader Abraham og Nahor/ og þionudu þar annarligum
Gen. 21. Gudum. Þa tok eg ydar Fødr Abraham burt þeim meigen Vatsins/ og liet
25. 36. 46. hn̄ ferdast vm allt Canaan Land/og jok hn̄s Sæde/Og eg gaf honum Isaac. Enn Isaac
gaf eg Jacob ⁊ Esau. Og eg gaf Esau fiallbygder Seir/En̄ Jacob ⁊ hn̄s Syner foru ofā
i Egiptaland.
Exod. 3. 7. Epter þad senda eg Mosen og Aaron/og plaagade EgiptaLand/suo sem eg giørde vid þa. B
8. 9. 10. Sijdan leidda eg ydr og ydar Forfedr af Egiptalande/ Og þan̄ tijma sem þier komud til Haf
11. 12. sins/og þeir Egiptsku veittu epterfør ydar Forfedrum mz Vøgnum og Riddaralide / allt til
Exod. 14. þess rauda Hafs/Þa kølludu þeir til DROTTJNS/hn̄ sette eitt Myrkur a millum ydar
og þeirra Egiptsku/og veitte Hafenu yfer þa/ so ad Sioren̄ hulde þa. Og ydar Augu ha-
fa sied þad sm̄ eg giørda i Egiptalande/Og þier biuggud i Eydemørku langa tijma. Og eg
færda ydr i Land þeirra Amoritis/sem biuggu hinumeigen Jordanar/ Og þa þeir strijddu j
mote ydr/gaf eg þa i ydar hendr/so þier eignudust þra Land/ en̄ eg eydelagde þa fyrer ydr.
Epter þ vpptok sig Balak son Zipor/ Kongr þeirra Moabitis/⁊ hiellt Bardaga vid Is-
rael/Og hn̄ sende af stad/og liet kalla Balaam son Beor/ad hn̄ skyllde bølua ydr. Enn eg C
Num. 22. villda ecke heyra hn̄/og hn̄ blessade ydr/og eg frelsade ydr af han̄s Høndum. Og þa þier
Deut. 23. geingud yfer Jordan/og komnd til Jericho/þa børdust Borgarmenn Jericho i mote ydr/þeir
Amoriter/Pheresiter/Cananiter/Hetiter/Gergositer/Heuiter ⁊ Jebusiter/ Enn eg gaf þa
† Crabrones alla i ydar hendr. Og eg senda † Meinuætter fyrer ydr / þær vtrækku fyrer ydr þa tuo Kon
Deut. 7. ga Amoritarum/Eige fyrer þitt Suerd eda fyrer þin̄ Boga/Og eg gaf ydr eitt Lād/i hueriu
Exod. 23. þier hafed ecke arfidad/ og þær Borger sm̄ þier hafed ecke vppbygt/ so þier skylldud bwa þar/
Josu. 11. og eta af þeim Vinuidargørdum/⁊ Vidsmiørsgørdum sem þier høfdud ecke plantad.

Þar fyrer ottist nu DROTTJN/ og þionid honum truliga/ og aluarliga/og lætid fra D
ydr þa Afgude/huerium ad ydrer Fedr þionudu hinumeigen Vatsins og i Egiptalande/ ⁊ þio
nid DROTTNJ. Enn þocknist ydr ecke ad þiona DROTTNJ/Þa vtuelied nu a þe-
ssum Deige/ huorum þier vilied þiona/ þm Gudū sm̄ ydrer Fedur þionudu a hina sijdu Vat-
sins/eda Gudum þeirra Amoritarum/i huerra Lande þier nu buid/En̄ eg ⁊ mitt Hws/ vilium
þiona DROTTNJ.
Josu. 23. Þa suarade Folked og sagde/Þad sie langt fra oss/ ad vier yfergiefū DROTTJN vorn
Gud/og þionum ødrum Gudum/ Þui DROTTJN vor Gud færde oss ⁊ vora Fedr af E-
giptalande/af þui þrældoms hwse/Og giørde so stor Tækn fyrer vorum Augum/⁊ vardueit-
te oss a øllum þeim veige sem vier reistum/og so fyrer øllu þui Folke sem vier forum fram̄ hia. E
Huer ⁊ ad vtdrifid hefur fyrer oss allt Folk Amoritarum/sem bio i þui Lande/Þar fyrer vil-
ium vier ⁊ þiona DROTTNJ/Þui hn̄ er vor Gud.
Josua suarade Folkenu/Eigi meigi þier þiona DROTTNJ/Þuiat hn̄ er eiñ Heilagr
Gud/eiñ Vandlætur Gud/sa ad eige hlijfer ydar Yfertrodslum ⁊ Syndum. Enn ef þier yf
ergiefid DROTTJN/⁊ þionid ødrum Gudum/Þa mun hn̄ snua sier/⁊ plaaga ydr ⁊ fyrer
koma ydr/so sem hn̄ hefur giørt ydr hid goda/Folkid suarade Josua/Ecke suo/helldr viliū vier
þiona DROTTNJ.
Þa sagde Josua til Folksins/Þier erut nu sialfer til vitnis yfer ydr/ad þier hafed vtualed
ydr DROTTJN/honum ad þiona. Þeir søgdu/Ja. Þa kastid nu burt fra ydr annar-
ligum Gudum sem a millum ydar eru/og hneiged ydar Hiørtu til DROTTJNS Israels
Gudz. Folked sagde til Josua/Vier vilium þiona DROTTNJ vorum Gude/ og hlyda F
Sattmal i Sichem hn̄s Roddu. Og a þessum sama Deige giørde Josua eitt Sattmal mz Folkenu/⁊ sette þm
fyrer Løgmaal ⁊ Riettinde i Sichem.
Minningar Steinn vppreistr af Josua Og Josua skrifade allt þetta i Gudz Løgmals Bok/og tok einn storan Stein/ ⁊ reiste hn̄
vpp i þeim sama stad/vnder ein̄e Eik/sem stod hia DROttens Helgedome/og sagde til Folk-
sins/Siaed/Þesse Steinn skal vera eiñ Vitnisburdr a millum vor/Þui hn̄ heyrde øll DRot-
tens Ord/sem hn̄ hefur talad vid oss/og hn̄ skal vera Vitnisburdr yfer ydr/ so þier skulud ecke
afneita ydrum Gude. So liet Josua Folked fra sier fara/huern til sinnar Arfleifdar

Og þ

Og þad skiede suo epter allt þetta/ ad Josua Son Nun/ þienare DROTTINS andadist/ þa hann hafde ad Alldre tuttugu Aar og Hundrad. Og þeir Jørdudu hann i Landamerkium sijns Erfdalands i ThimnathSerah/ sem liggur a Fialle Ephraim/ Nord-
G an fra Fialle Gaas. Og Jsrael þionade DROTTNI suo leinge sem Josua lifde/ og þeir enu ellstu Men̄/ sem leinge lifdu epter Josua/ huerier ad vissu alla DRottens Giørninga/ sem hn̄ hafde giort vid Jsrael.

Josua andast xxxj. Aarum epter Mosen/ þa hn̄ hafde unnid Landed og utskipt þui m̄ Folkenu

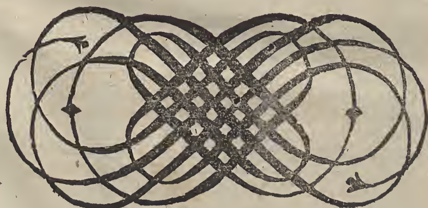
Enn Josephs Bein sem Jsraels Syner baru med sier af Egiptalande/ grofu þeir i Sichem/ a þeim Parte Akurs sem Jacob keypte af sonū Hemos/ Fødur Sichem/ fyrer Hundrat Silfur Peninga/ & vard Erfd Sona Josephs.

Josephs Bein

Eleasar son Aaron andadist og eirnen/ Og þr jørdudu hn̄ i Gibea/ s̄ heyrde til hn̄s Syne Phineas/ og honum var giefen a Fialle Ephraim.

Eleazar andast

Ender Josua Bokar

Liber Judicum
Domarāna Bok
I.

pter Andlat Josua/leitudu Israels Syner Rads A
til DROTTens/og sogdu/Huer a medal vor skal vera vor Hershøfdin
ge a mote þeim Cananeis? DROTTIN suarade/Hañ skal Juda
vera. Staed/eg hefe giefed Landid i hn̄s Hendr. Þa sagde Juda til
sijns Broders Simeon/ Far vpp mz mier i mitt Hlutskipte/og beriunst
vid Cananeum/Sijdan vil eg reisa mz þier i þitt Hlutskipte/Og Sime-
on for mz honum.

Og sem Juda for vpp / þa gaf DROTTIN þa Cananiter og
Adoni Besek — Pheresiter i þeirra Hendr/og þeir slogu i Besek tiu Þusund Manns. Og þeir fundu Ado-
ni Besek i þeim stad sem kalladist Besek/og børdust vid hn̄/og slogu þa Cananiter og Phere-
siter. Enn Adonibesek flyde/z þeir soktu epter honum/Og þa þeir nædu honum/hiuggu þr B
af honum hn̄s Þumalfingr og Þumaltær/af Høndum og Footum. Þa sagde Adoni Besek/
Siøtijge Kongar mz afhoggnum Þumaltæm a Høndum og Footum hafa samannlesed
Matleifar vnder mijnu Borde/ Lijka sem eg hefe giørt odrum/ suo hefur Gud læted endur-
giallda mier. Og þeir fluttu hn̄ til Jerusalem/þar andadist hn̄.

Jerusalem — Enn Juda syner strijddu a Jerusalem/og vnnu hana/og slogu hennar Innbyggiara med
Suerdseggium/og settu Elld i Borgena. Og epter þad ferdudust Juda Syner ofan/og
børdust vid þa Cananiter/sem biuggu a Fiallbygdum/ og i Sudurætt/og eirnen i Dal Len-
dunum.

Hebron — Og Juda dro i mot þeim Cananitis/sem biuggu i Hebron (enn Hebron kalladist i fyrre
tijd KiriathArba) og slo Sesai/og Ahinam og Talmai/Og hn̄ ferdadist þadan mot þeim C
Caleb — Iñbyggiurunum i Debir(Enn Debir kalladist fordum KiriatSepher). Og Caleb sagde/
Huer sa sem slær og vinnr Kiriat Sepher/þeim skal eg giefa mijna Dotter Achsa til Eigen-
kuinnu. Enn Atniel Sonr Kenas Caleb yngste broder yfervann Borgena/Og hn̄ gaf ho
Achsa — num sijna Dotter Achsa til Eigenkuiñu. Og ꝥ skiede so þa hun ferdadist heim/var heñe ræd
Atniel — lagt/ad hun skyllde bidia eins Akurlendis af sijnum Fødur/Og hun fiell af Asnanum. Ca-
leb heñar Fader sagde þa til heñar/Huad brestur þig? Hun suarade/Gief mier eina Ble-
ssan/Þuiad þu hefur giefed mier eitt þurrlende/gief mier z vøkuada Jørd. Þa gaf hn̄ he-
nne vøkuada Jørd bæde ofarliga og nedarliga.

Num. 10. — Og þeir Keniter Syner sem var Magr Moses/ drou vpp fra Palmastødunum/mz son̄
Exod. 18 — Juda til Juda Eydemerkur/sem liggr i sudr/mots vid staden Arad/z foru þangad/z biuggu D
hia þui Folke.

Num. 21 — Enn Juda ferdadist mz sijnum Brodr Simeone/ og þeir slou þa Cananiter j Zephat/ z
foreyddu þeim/og kølludu Stadena Harma. Hier mz vann Juda Gassa/mz þui sem henne
fylgde/og Asklon mz þui sem henne til heyrer/og Ekron mz þui s heñe tilheyrde. Og DR-
Josu. 15. — OTTIN var mz Juda/ so ad hn̄ eignadist allar Fiallbygder/ Þuiad þa gat hn̄ ecke yfer-
vnned sem i Dølunum biuggu/Þuiad þeir høfdu Jarnvagna. Caleb gafu þeir Ekron sem
Moses hafde sagt/z hn̄ vtrymde þadan þria sonu Enakim.

Eñ Syner BenJamin vtdrifu ecke þa Jebusiter/ sem ad biuggu i Jerusalem/ Helldr biu-
BethEl/ædr fyrr nefnd Lus — ggu Jebusiter i Jerusalem hia BenJamin/allt til þssa Dags. E

So og foru Syner Joseph vpp til BethEl/ og DROTTIN var mz þeim. Og þr
af Josephs Hwse mosnudu vm BethEl(huer ad kalladist i fyrre tijd Lus)og Vardhalldsmeñ
erner fundu einn mañ af Stadnum ganganda/ z søgdu til hn̄s/Wijsa þu oss huar vier meigū
komast i Borgena/þa vilium vier syna þier Myskun. Enn sem hn̄ hafde vijsad þeim þar
þeir mattu i Stadiñ koma/þa slou þeir Stadarinns jnnbyggiara mz Suerdseggium/ vtan
þennañ mann mz sinne ætt lietu þeir frialsañ fara. Og sa hinn same Madr for i Land
þeirra Hetiters/og bygde þar eiñ Stad/og kallade hn̄ Lus/ suo kallast hann allt til þessa
Dags.

Og Manasse afmade ecke Betseam mz sijnum Dætrum/eige helldr Thaenack med sijnum F
Dæt-

Dætrum/og eigē þa ſem biuggu i Dor mz hennar Þorpum/ eige helldr þa jnnbyggiara i Je- Hueri^r Þio
bleam mz heñar Þorpum/eige helldr þa ſem biuggu i Megiddo mz heñar Þorpum. Og Ca- der ei woru
naniter toku til ad bwa i Landenu. Eñ ſem Iſrael eflldiſt ad ſtyrk/þa giørdu þeir Cananita wtdrißnar i Ca-
ſkattgillda vnder ſig/⁊ vtdrifu þa ecke. naans Lande

Ephraim vtdrifu eige helldr þa Cananeos ſm̃ biuggu i Gazer/helldr lietu þa bwa hia ſier
i Gazer. Sebulon vtdreif ⁊ ecke helldr þa jñbyggiara i Chitron/ og Nahaloi/helldr biuggu
Cananiter hia þeim/⁊ voru ſkattgillder.

G Aſſer vtdreif eige helldr þa jñbyggiara i Acho/ eige helldr þa jñbyggiara i Sydon/i Ahe-
lab/i Achſib/i Helba/i Aphich/⁊ i Rehob/ Helldr biuggu ſyner Aſſer mz þeim Cananitum/
ſem voru i Landenu/ þui þeir vtrymdu þa ecke.

Nephthali vtrymde eige helldr þa jñbyggiara i BetSemes/ei helldr þa j BethAnah/hell-
dur biuggu þeir med Cananitum ſem voru i Landenu/Enn þeir i BethSemes/og i Bethan-
ath voru ſkattgillder.

Og þeir Amoritar þreyngdu Sonum Dan a Hædunum/og leyfdu þeim ecke ad koma of-
an i Dallendit. Og þeir Amoritar toku til ad bwa a þui Fialle ſem kallaſt Heres i Aialon/
og i Saalbim. Þo vrdu þeirra hendr af Joſephs hwſe þeim þungar/⁊ ſkattgilltu þa. Eñ
Landamerke þeirra Amoritarum/voru þar ſem vppliggr til Akrabim/ fra Steinenum og fra
Hædinne.

II.

A NA kom a Eingill DROTTENS vpp fra Gilgal til Bochim/og ſagde/
Eg hefe leidt ydr vr Egiptalande/og fært ydr j þad Land ſm̃ eg ſor ydar Fed
rum/og ſagda/Ad eg villda alldrei riufa miñ Sættmala mz ydur/ ⁊ ad þier a (Eingill)
ſkylldut onguañ Sættmala giøra vid þeſſa Landz jnnbyggiara/⁊ þier ſkyll- Kienne madurinn Phineas
dut nidurbriota þeirra Alltari. Enn þier hlyddud ecke minne Rauſt/Þui
hafe þier þad giørt? Þa ſagda eg ſo/Eige vil eg vtryma þa fyrer ydr /ſuo Deut. 7.
þeir verde ydr ad einne Snøru/og þeirra Skwrgod ydr ad Nete. Og ſem Eingill DRO- Num. 33.
TTINS hafde talad øll þeſſe ord til alls Iſraels Folks/þa vpphof Almugen ſijna Rauſt/
og griet. Og þeir kølludu þann ſtad b Bochim/ og færdu DROTTNI Forner i þeim b (Bochim) Þydiſt Gratande
ſama ſtad.

B Þuiad epter þad ad Joſua hafde ſkilid Folked fra ſier/ og Iſraels Syner voru af ſtad far
ner huer til ſinnar Arfleifdar/ad eignaſt Landid/þa þionade Folked DROTTNE ſo leinge Epter And-
ſem Joſua lifde/⁊ þeir ellſtu meñ ſ leinge lifdu epter Joſua/⁊ ſied høfdu alla ſtora Gudz giør lat Joſua/og
ninga/ſem DROTTIN hafde giørt Iſrael. Og ſem Joſua ſon Nun Gudz Þienare var Fedraña ward
andadr/þa hñ var Hundrad og tiu Aara gamall/jørdudu þeir hñ i Timnath/i ſijnum Landa Folket þrat
merkium a Fiallenu Ephraim/i nordr fra þui Fialle Gaas. huerþt Joſu. 24.

Þa þeir aller ſem lifad høfdu a þeim tijma voru komner til ſinna(framlidinna)Forfedra
ſo ad þar epter kom ein oñur ætt vpp/huer ad ecke þeckte DROTTIN/viſſe og ecke af þui
verkum ſem hñ hafde giørt vid Iſrael.

C Þa giørdu Iſraels Syner jllt i Auglite DROTTINS/og þionudu Baalim/eñ yfer Iſrael þionar
gæfu DROTTIN Gud ſinna Fedra/huer þa hafde leidt af Egiptalande/og fylgdu añar Skwrgodum
ligū Gudū/þeſſ Folks Gudum ſem biuggu i kringū þa/ og tilbædu þra Gude/ og ſtygdu ſuo
DROTTIN. Þui þeir yfergæfu DROTTIN æ og alltijd/eñ þionudu Baal og Aſt- Baal
haroth. Aſtharoth

Og af þeſſu vppkueiktiſt Gudz Reide yf^r Iſrael/⁊ hñ gaf þa i þeirra Hendr ſ þa ræntu/
ad þeir ſkylldu ræna fra þeim/og hñ ſellde þa i ſinna Ouina hendr þar i kring. Suo þeir Gudz Hefnd
gætu ecke meir ſtadid i mot ſijnum Ouinū/Helldr i huad mæta þeir villdu bera ſig ad/þa var pyrer Skwrgoda
Gudz Hond i mot þeim/til Olucku/ſuo ſem DROTTIN hafde ſagt/og ſuarid þeim/ Og dadyrkan
þeir þreyngduſt miøg a allar ſijdur.

D Og þa DROTTIN vppuakte þeim Domendr/ſem frelſtu þa af Ræningiaña Hon-
dū/þa voru þeir ecke helldr þeim Domendum hlyduger/ Helldr frømdu þr Hoor mz añarligū Leuit. 25.
Gudum/og tilbædu þa/og viku ſkiott af þeim Veige ſem þeirra Fedr Høfdu geinged/þeir ſem Deut. 28.
hlyddu Bodordum DROTTINS/og giørdu ecke ſem þeſſer.

Og þa DROTTIN vppvakte þeim Domara/ þa var DROTTIN mz Domar-

ranum/og hialpade þeim af þeirra Ouina Nøndum/ so leinge sm̄ sa Domarinn lifde. Þui
DROTTJN sa aumur a þeirra Kueinan/ yfer þeim sem þuijngudu og nidurþryktu þa.
Eñ þegar sa Domarinn deyde/þa sneru þeir sier /og fordiørfudu þad meir eñ þeirra Fedr/suo
ad þr fylgdu ødrum Gudū/þionudu þm z tilbædu þa/ Þeir viku ecke af sijnu vppsætre/ eige D
helldur af sijnu hørdudugu athæfe.

Og þui vppkueiktist Reide Drottens yfer Jsrael/ad hñ sagde/Søkum þss ad þta Folk hefur yfertrødid minn Sattmala/sm̄ eg hefe bodid þeirra Fedrum/ og hlyder ecke miñe Raust/ Þa vil eg og hier epter ecke fordiarfa Heidingiana/sem Josua liet epter þa hñ deyde/ Suo eg vil reyna Jsrael mz þeim/ef þeir vilia blijfa a Herrans Veige/og ganga þar vti/ sem þeirra Fedr voru/eda eige. Suo liet DROTTJN þessa Heidingia blijfa/at hñ vtrymde þa ecke so snøgt/þa sem hñ hafde ecke yfergiefed i Josua Nønd.

III.

Heidingiar sem epter vrdu a medal Jsrael Num. 33. Deut. 7.

HEsser eru þeir Heidingiar/sem DROTTJN liet epter vera ad reyna med A
Jsrael sem ecke þar vissu af Canaans Bardøgum/og ad Jsraels Sona ættkuijsler lærdu ad beriast/þeir sem ædur vissu þar ecke af/sem er/þeir fim̄ Philisteis Høfdingiar/og aller Cananiter og Sidoniter/og Heuiter sem biuggu hia Fiallenu Libanon/fra þui Fialle Baalhermon/ allt til þess at komid er ad Hemath. Þesser sømu voru epter/so ad Jsrael skyllde reynast med þeim/ So þ mætte opinbert verda/huort þeir villdu hlyda Bodordū DROTTJNS/sem hñ hafde bodit þra Forfedrum/fyrer Mosen

Þa Jsraels syner biuggu so a medal þra Cananiter/Hetiter/Amoriter/Pheresiter/ Heuiter/z Jebusiter/þa toku þr þra dætr sier til Eigenkueña/z gafu þra soni sijnar Dætr/z þionudu þra Afgudū/Og giørdu þ s̄ Drottne mislijkade/z gleymdu Drottne þra Gude/z þionudu Baalim z Astharoth. Og vpp kueiktu so Gudz Reide yfer Jsrael/ z hñ sellde þa vnder Cusā Risathaim Kōg j Mesopotamia/Og Jsraels syn' þionudu Cusā Risathaim i atta ar

Synder Jsraels Deut. 7 13. Cusan Risathaim Athniel Domare i Jsrael xl Aar

Þa kallade Jsrael til DROTTJNS/Og DROTTJN vpp vakte þeim eiñ Hialparmann/sm̄ þa frelsade/Athniel son Kenas/huer ad var Calebs yngste Broder. Og Gudz Ande var mz honum/og hñ var Domare i Jsrael/hñ reiste vt ad strijda/ Og Gud gaf Cusa Risathaim Kongiñ af Siria i hñs hønd/og hñs Nønd vard honum yfersterkare. So var B
Landit vm kyrt i Fioruttige Aar. Og Athniel son Kenas deyde

Eglon

Eñ Jsraels syner giørdu eñ jlla hlute i auglite DROTTENS/ so ad DROTTJN gaf styrk Eglon sem at var Kongr i Moab/i mot Jsrael/fyrer þui ad þeir giørdu þ s̄ DROTTNJ mislikade. Og hñ safnade sonum Amon til sijn og þeim Amalechites/z hñ ferdadist af stad og slo Jsrael/og tok þann Palma stad fra þeim. Og þeir Jsraels Syner þionudu Eglon Moabs Konge i Atian Aar. Þa hropudu þr til DROTTENS/Og DROTTEN vpp vakte þeim eirn Frelsara/sem hiet Ehud son Giera/sonar Jemini/hann var Vruentur.

Og þat skiede suo/ad Jsraels syner sendu Eglon Moabs Konge gæfur mz honum / Enn Ehud liet smijda sier eitt tuieggiad Suerd/eiñrar ælnar langt/og batt þad vnder sitt Yferklæde a þui hægra Lære/ og færde so Kongenum þessar skeinkingar. Eñ Eglon var miøg feitur Madr.

Og sem hñ hafde afhendt Kongenum þessar Gæfur/þa liet hñ Folked fra sier/sem Gæfurnar høfdu borid. Og snere sier fra Gilgal/ þar ed Afgudeñ var/ aptur til Kongsins/og liet seigia honum/Eg hefe Kongur nockud heimugligt at seigia þier. Enn hñ bad at giefa C
hliod/og þr aller geingu vt fra hm̄/sm̄ i krijngum hñ stodu.

Og Ehud kom jñ til Kongsins/Eñ hñ sat i sijnū Sumar Sal. Og Ehud sagde/Eg hefi Guds Ord til þijn. Þa stod Konguriñ vpp vr sijnu Sæte. Enn Ehud vtriette sijna vinstre Hønd/og greip Suerdit/sem hieck a hñs hægra Lære/og lagde framan i Kuid Konge/so þad gieck allt vpp yfer Hiølltun/og Jsturen huldu Hiøllten(þui hñ dro ecke Suerdit aptr/ af hñs Kuide) z Saureñ sprænde fram̄ af Kuidnum. Enn Ehud gieck vt af Salnum/ z liet aptur Dyrnar epter sier/z slo þm i Laas.

Og sem hñ var vtgeingeñ/þa komu Kongsins Þienarar jnn/og sau ad Dyrnar a Sum-

ar sal

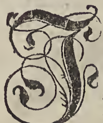
ar Salnum voru aptur luktar/og søgdu huer til annars/Skie ma ad Kongurinn sie geingiñ
til Naudsynia erinda siña i Nædhwsid hia Sumar salnum. Eñ sem þeir bidu so leinge/þar
til þeim leiddist/þui einginn lauk vpp Dyrunum a Salnum/þa toku þeir Lyklana / og luku
vpp/Og sia/þa la þeirra Herra daudr a Golfenu. Enn Ehud komst vndan a medan þr
D støldrudu/og gieck fram hia Blothwsenu/og komst til Seirath

Og sem hñ kom jnn þangad/liet hñ kueda vid Lwdra a Ephraim Fialle. Og Israels
Folk dreif til hñs/og fylgdu honum af Fiallenu/ꝛ hñ for vndan þeim. Og sagde til þeirra/ Moabiter verda slegner af Israel
Fylged mier epter/Þui DROTTEN hefr giefed ydr þa Moabiter ydar Ouine i ydar hen-
dur. Og þeir fylgdu honum epter/og þeir toku øll Vød a Jordan/sm̃ lau til Moab/og lie-
tu onguañ mañ komast yfer vm/ꝛ slou þa Moabiter a þm tijma nær tiu Þusund meñ/alla sa
man þa enu bestu ꝛ hraustustu Strijdzmeñ/so ad þar komst ecke eiñ vndan. So vrdu Moabs
Jñbyggiarar lægder fyrer Israels Folke a þm tijma/Og Lãdid huijldist i attatijge Aar.

Þui næst var Samgar son Anath/Hñ slo sex Hundrut Philisteos/mz einu Plogiarne/og Samgar
hñ frelsade eirnen Israel

IIII.

A

Sraels Syner toku enn ad auka Illgiørder sijnar fyrer DROTTNI/ept-
er Andlat Ehud. Og DROTTEN gaf þa i hendr Jabin/s ad var Kon- Jabim
gur þeirra Cananiter/og hñ sat i Hassor/Sissera var hñs Hershofdinge/og Sissera
hñ bio i Haroset þeirre heidnu. Og Israels syner kølludu til DROTT-
ENS/Þuiad hñ hafde niu hundrud Jarnuagna/og þuijngade Israels Folk
vnder sitt valld i tuttugu Aar.

A þessum sama tijma var su Spakona Debora Domare i Israel/huer ed var Eigenkona Debora dæmer Israel xl Aar
þeß manns sem hiet Lapidoth. Og hun bio vnder einum Palmuidar Skoge er nefndist De-
bora/ i millum Rama og BethEel/a Fiallenu Ephraim/Og Israelis Folk kom vpp til heñ-
ar/þuiad hun dæmde a medal þra.

Hun sende bod/og liet kalla til sijn Barak son AbiNoam af Kedes Nepktali/ꝛ liet suo sei-
gia honum/Hefur ecke DROTTEN Gud Israel boded þier? Far hiedan/a Fialled Ta-
bor/og tak tiu Þusund med þier af Nephthali/og sonum Sebulon / Þui eg vil leida Sissera
B Jabin Strijds Høfuds mann til þijn/ vid þat Vatn Kison/mz sijna Vagna og allann sinn
Her/ꝛ eg vil giefa hñ i þijnar Hendr.

Barach suarade henne/Ef þu villt fara med mier/ þa vil eg fara/Eñ ef þu villt ecke/þa Barak
fer eg huerge/Hñ sagde/Eg vil fara mz þier/Enn onguañ Heidr munt þu fa af þessare ferd
sem nu fer þu/ helldur mun Gud giefa Sissera i Hønd eiñar Kuiñu. Og epter þetta bio
Debora sig/og for mz Barak til Kedes. Þa kallade Barak Sebulon og Nephtali til sijn i
Kedes/ og reiste gangande mz tiu Þusund Mans. Debora var i før mz honum.

Enn Heber Keniter/var af þeim Keniter/ hñ var Komen af Hobab Mage Mose/ꝛ haf- Heber
de reist sijna Tialldbwd hia þeirre Eik Zaanaim/hia Kades.

Þa fieck Sissera at vita/at Barak son AbiNoam var komiñ a Fialled Tabor. Og hañ Sissera
samansafnade øllum sijnum Vøgnum/niu Hundrud Jarnvagna/og ollu þui Folke sem var Thabor
mz honum/fra þeim Heidingia stad Haroset/allt ad þui Vatne Kison. Og Debora sagde
til Barach/Rijs vpp/þta er sa Dagr hueriñ Drotteñ hefr giefed Sissera i þinar Hendr/Þui
DROTTIN mun fara vt vndan þier. Suo for Barak nidr af Fiallenu Tabor/og þau
C tiu Þusund maña mz hm̃

Eñ Gud skielfdi Sissera/og alla hñs Vagna/og hñs mykla Her / fyrer Barak Suerdz-
eggium. So ad Sissera stock af sijnum Vagne/og flyde a fæte vndan. Enn Barak rak
Flottann/og sotte epter Vøgnunum og Hernum/til Heidingianna Haroseth/Og allt Herfolk
Sissera fiell fyrer Suerds Eggium/so þar var ecke eiñ lifande madr epter.

Enn Sissera flude a fæte/ i Tialldbwd Jael/ sem var Hustru Heber þess Keniters/ Þui Jael
Jabin Kongur af Hazor/ ꝛ Hebers þess Keniters hws / høfdu Frid huorer vid adra. Þa
gieck Jael vt i mot Sissera/ꝛ sagde til hñs/ Vijk miñ Herra/ vijk til mijn/ꝛ ottast ecke neitt.
Og hñ snere jnn til hennar i Tialldbwdena. Og hun breidde yfer hñ Skickiu. Hñ sagde
til heñar/Eg bid/gief mier lijted Vatn ad drecka/þui mig þyrster. Þa tok hun eina Miol-
kur Byttu/gaf honum ad drecka/og breidde yfer hñ aptur. Og hñ sagde til heñar/Gack vt i

Tiallds Dyrnar/og ſiaer þu nockurn koma og ſpyria ad? Huert hier er nockur/þa ſeig þu ad hier ſie eingiñ.

Þa tok Jael Kuinna Heber eirn Bwdarnagla/ og Hamar i ſijna Hønd/og gieck hliodli- ga jñ til hñs/og ſlo Naglañ i giegnum hñs Gagnuanga/ſo hñ nam ſtadar i Jørdu. Eñ hñ D
fiell i omeigen/vard mættlaus ꝛ liet Lijfed.

Enn þa Barak ſotte epter Siſſera/þa kom Jael vt mote honum/ꝛ ſagde til hñs/Far hin- gad/eg vil ſyna þier þann Mann ſem þu leitar epter. Og ſem hñ gieck jnn til hennar/ſaa hñ huar Siſſera laa daudꝛ/ꝛ Naglañ ſtãda i hñs Gagnuãga. Med þſſũ hætte læckade Gud Jabin Cananiter Kong fyrer Jſraels Lyd. Og Jſraels ſona Hendꝛ efldu ſt ꝛ ſtyrktuſt mot Jabin Cananiters Konge/ þar til at þeir afmaadu hñ. Enn Debora ꝛ Barak ſonur Abi- Noam ſungu bæde þennann Lofſaung a þeim Tijma/ og ſøgdu.

V.

Meining þeſſa Cantica er þetta/ Ad Gud haſe ſleiged Siſſera/þyrer þa minſtu hætt- armenn i Jſra- el/vppa þad/at þeir þyrerlitnu þeinge og Heidr- ur/þa þær ſtoru megtugu Kyn- kuiſler Jſraels ſætu fyrrar/ og yþergaaþu ſiina Brædꝛ i þeirra Nyd. Þetta er þad nyia ſem DRottenn heþ- ur vtualed/þa eru Bændur Jſrael vpphaþ- der/og megtuger Herrar ordner

LOfed DROTTJN/ad Jſrael er frelſadꝛ aptꝛ/Og ad Folked var ſo veluil- A
iugt þar til.

Heyret til þier Kongar/ꝛ giæted ad þier Høfdingiar/Eg vil ſyngia DR- OTTNJ/Ja/Jſraels Gude vil eg ſyngia Lof

DROTTJN/ þa þu reiſter vt af Seir/ og giecxſt fra Edoms vøllum/ Þa bifadiſt Jørden/Himnarner og Skyen drupu mz Vatne.

Fiøllen ruñu fyrer DROTTNJ/Sialft Sinai fyrer DROTTNJ Jſraels Gude.

A tijma Samgar ſonar Amath/ i Jael tijma forgeingu Veigerner/ Og þeir ſem ganga ſkylldu a Riettum ſtijgum/þeir geingu krokotta Vegu.

Þar þraut/þar þraut Bændur i Jſrael/Þar til eg Debora vppkom / þar til eg vppkom ein Moder i Jſrael.

Gud hefur vtualed eitt nytt/Nũ hefur Borgarhliden jñteked/Þar var huerke Skiølldꝛ ne Spiot a millum fiorutijge Þuſunda i Jſrael.

Mitt Hiarta hefur lyſt til Jſraels Stiornara/ſm̃ voru viliuger a medal Folkſins.

Lofed DROTTJN þier ſem rijdit føgrũ Wſnũ/ þier ſm̃ ſitied i Domenum/Og ſynged þier ſem gangid a veigenum.

Þar ſem Bogmennerner hropa a medal þra ed Vatnit auſa/ þar ſeigia Meñ af DRO- B
TTJNS Riettlæte/ af hñs Bænda Riettlæte i Jſrael/Þa ferdadiſt Gudz Folk nidur til Portanna.

Vpp/vpp Debora/vpp vpp/og ſyng eina Vijſu/ Tak þig vpp Barak/ og fanga þu þa ſem þig vtlldu fanga/þu ſon Abinoam.

Þa Drottnudu þeir fyrerlitnu yfer þad Megtuga Folk/DROTTJN hefur ſtiornad fyrer mig yfer þa Vollduga.

Af Ephraim var þeirra Root i mot Amalech/Og epter þig BenJamin i þijnu Folke.

Af Machir eru komner Stiornendꝛ/og af Sebulon þeir ed Drottna fyrer Skriffiadrer.

Og Høfdingiar af Jſaſchar voru mz Debora/Og Jſaſchar var ſm̃ Barak i Lægdernar vtſendꝛ mz ſijnum Fotgøngurum/Ruben hiellt mijked af ſier/ og ſkilde ſig fra oſſ.

a (Sandahuſit) Þu wart heima þo þu heyrder þañ litla Flock blaaſa til Bardaga og warſt þo i nænd

Huar fyrer ert þu a millum Sandahwſanna/ad heyra Jarm Hiardarinnar/ og þu hiellſt miked af þier/og ſkilder þig fra oſſ?

Gilead var hinumeigen Jordanar/og þui bio Dan a millum Skipanna? Aſſer ſat vid Siaafarhøfn/og var i ſijnum nidurbrotnum Þorpum.

Enn Folk Sebulon hætte ſijnum Saalũ i Dauda/og Nephthali a þm̃ Hædũ i Mørkiñe.

Kongarner komu og heriudu/þa heriudu og þeir Cananiter Kongar i Thahanach/ hia C
Megiddo Vatne/Enn þeir vnnu þar onguañ Sigur.

Af Himnenum var bariſt j mote þeim/Stiørnuñar i ſinne raas ſtrijddu i mot Siſſera.

Þeir Læker i Kiſon vmuelltu þeim/ Lækuriñ Kedumin/ Lækuriñ Kiſon.

Mijn Saal ſtie yfer þa Styrkuu/Þa bifũduſt Heſtafæturner/af Miſtrauſte þeirra ſterk ra Riddara.

Bølued þeim ſtad Meros/ſagde Gudz Eingill/bølued hñs Borgurum/þui þeir komu ecke DROTTNJ til Hialpar/Ja/ DROTTNJ til hialpar i mote Riſunum.

Bleſſud

Blessud vere Jael a medal Kuennañа/ kona Heber þess Cheniter/ Blessud sie hun j Ti-allðbwdunum a medal Kuennanna. Jael

Nun gaf Miolk þa hñ bad vm Vatn/og bar Smior fram i einre fordilldarligre Skaal.

Nun tok Naglann i sijna Hond/ z Smidshamarin mz sinne hægre Hond.

Og slo Sissera i giegnum sitt Hofud/Hun leitade Hoggstadar og i giegnum borade hañs Gagnaugu.

D Fyrer hennar Footum beygde hñ sig/fiell nidur og lagde sig/Hñ beygde sig z fiell nidz fyrer hennar Fætur/Lijka sem hñ beygde sig so la hñ fallen.

Sissera Moder sa vt vm Vindugat/ og griet i giegnu grindurnar/Þui tefur hñs Vagn ad hñ kiemz ecke? Þui eru Hiolen hñs Vagna so sein?

Þær vijsustu a millum hñs Kuenna suorudu/þa hun liet ecke af ad harma/Skulu þeir ecke finna og Herfangenu vtskipta?. Sierhuerium mañe þa vænstu Kuiñu eina eda tuær til bytis/Og Sissera misllitudu stongudu Klædunum til bytis/stongudu misllitu Klæduvm fra Hæls til bytis.

So skulu DROTTINS aller þijner Ouiner fyrerfarast/Enn þeir sm elska þig skulu vera lijka sem Solar vpprаs i siñe Magt.

Og Landed var kyrt i fioruttijge Aar.

VI.

A Og Israelis syner giordu jlla Hlute i Auglite DROTTENS/ Þui gaf DRottenn þa vnder Hendz Madianitis i sio Aar/ Eñ þ Hond þra Madianites var þung yfer Israel/þa giorde Israelis Folk sier Fylsne a Fiollunu/ Hella og Vijge til varnar. Og þegar Israel sadu sier nockru Kornsæde/þa komu jafnsnart Madianiter z Amalechiter/og þeir vr Austurælfu yfer þa/ z logdu sig i mot þeim/spilltu og fordiorfudu Landsins Auoxtu/ allt til Gaza/so ad Israel hiellt ongre Biorg epter/huerke Nautum nie Saudum nie Ausnum. Þuiat þeir drogu vpp mz allar sijnar Hiarder/og sijnar Tialldbwder/ suo til ad jafna sem mikell fiolde Eingesprettna/so ad bæde þeir og þeirra Vlfualldar voru otelianliger/ z fiellu jnn i Landit og fordiorfudu þ. So vard Israel miog vnderþrycktur af þeim Madianitis. Þa kolludu Israels syner til DROTTINS.

B Enn sem þeir kolludu nu til Gudz/ sokum Þyngsla þeirra Madianites/þa sende Gud DROTTIN einn Spamann til þeirra/hañ sagde til þeirra/ Suo seiger DROTTIN Gud Israel/Siaed/eg færda ydz af Egiptalande/og leidde ydz af þui þrældoms Hwse/z frelsade ydz af Egiptskra hende/z fra ollu þeim sem ydz þuingudu/z eg afmаde þa fyrer ydur/ og gaf ydz þeirra Land. Og eg sagda til ydar/Eg er DROTTIN ydar Gud/ ottist ecke þa Amoritis Gude/i huerra Lande þier bwed/Enn þier hafed ecke hlydt minne Raust

Og Eingill DROTTINS kom/z sette sig vnder eina Eik i Ophra/huer ad tilheyrde Joas Fodur Esriters/z hñs son Gedeon var ad beria Hueite af Halme/suo hañ mætte flyia fyrer Hernade Madianites. Þa birtist Gudz Eingill honum/z sagde til hñs/DROTT- Gedeon

C IN sie med þier/þu enn styrkuaste Kappe. Enn Gedeon suarade honum/Minn Herra/Se DROTTEN mz oss/þui hender oss þa allt þta? Og huar eru þær allar Dasemder/sm vorer Forfedur framtoldu oss/og sogdu/DROTTIN hefur fært oss af Egiptalande? Enn nu hefurhñ yfergiefed oss/z giefed oss vnder hendz þra Madianitis.

Þa snere DROTTIN sier til hñs/z sagde/Far i þssu þijnu styrkleika/Þu skallt frelsa Israel/af Hondum þeirra Madianitarum/Sia þu/Eg hefe vtsendt þig. Enn hñ suarade/ Miñ Herra/Mz hueriu skal eg frelsa Israel? Sia/mijn ætt er su hin miñsta a medal Manasse/og eg er hañ minnste i mijns Fodurshwse. DROTTIN sagde til hñs/Eg vil vera mz þier/so þu skallt sla þa Madianites so sem eiñ Mañ. Þa suarade Gedeon/Hafe eg Kallan Gedeonis

D funded Nаd fyrer þijnu Auglite/þa gief mier eitt Teikn/ Ad þu ert hañ sem talar vid mig. Far ecke i burt/fyrr enn eg kiem til þijn/og ber mitt Matoffur so eg sette þ fyrer þig. Hañ suarade/Eg vil bijda þar til þu kiemz aptur Gedeon girnist Teikn

Og Gedeon for og slatrade einu Hafur Kide / og tok eina Epha mz osyrt Miol/lagde Kioted i eina Korf/og hellte Sodenu i einn Pott/og bar þetta til hñs vt vnder þad sama Eiketrie/og gieck fram. Þa sagde Gudz Eingill til hñs/Tak Kioted og þad osyrda Braud/z

legg þad vppa þennañ Stein ſem hier er/og ſteyp vt Sodenu/Og hñ giørde ſuo. Þa vtrie-
tte Guds Eingill þann Staf ſem hñ hafde i Hendinne/og ſnart Kiøtid og kom vid þat med
Stafsendanū/og ſo þad oſyrda Miøled/Og þegar ſpratt þar Elldꝛ vpp af Steinenum/og
vppbrende Kiøtid ꝛ þad oſyrda Miøl/Og Guds Eingill huarf epter þad fra hañs Augum.
Sem Gedeon fornam þa at þad var Guds Eingill/ſagde hñ/DROTten/DROTten/
hefe eg ſo ſied Herrans Eingil fra Andlite til Andlits. Þa ſagde DROTTIN til hañs/
Fridur vere med þier/Ottaſt þu ecke/eige ſkallt þu deyia. Þa bygde Gedeon DROTT- E
NI eitt Alltare i þeim ſama ſtad/og kallade þad/DROTTIN Fridarins/og þat ſtendur
enn a þeſſum Deige i Ophra ſem heyrde til Fødur Eſriter
Og a þrre ſømu Nott ſagde DROTTIN til hñs/ Tak eiñ Vxa af þijnum Fødurs
Vxum/og eiñ añann Vxa/ſiø Aara gamlañ/ꝛ briot nidur þad Baals Alltare ſem er þijns
Fødurs/og afhøgg þañ Lund ſem þar er hia/og vppbygg DROTTNI Gude þijnum eitt
ſteins Alltare vppa hæd þeſſa ~~Fialls~~/og tilbw þad/Tak ſijdan añann Vxañ og offra Breñe offre
med Vidnum af þeim Lunde/ſem þu vpphioſt. Þa tok Gedeon tiu menn af ſijnum Þienø-
rum/og giørde ſo ſem DROTTIN hafde honum bodid. Enn hñ þorde eige ad giøra ſo-
ddan vm Dagiñ/ſokum ſijns Fødurs hwſſ/ꝛ ſokū Folkſins i Stadnū/ꝛ giørde þtta a Nætt-
ar tijma.

Gedeon brytur nidur Alltare Baal

Þa Stadarins Folk ſtod nu ærla vpp vm Morguneñ/Sia/þa var Baals Alltare nidur F
brotid/og Lundurinn þar hia vpphøgguiñ/og ſa añar Vxi var lagdur til eins Brenneoffurs
a Alltarenu ſem vppbygt var. Og huer ſagde til añars/Huer mun þetta hafa giort? Enn
ſem þeir ranſøkudu og epterſpurdu/þa var ſagt/Gedeon ſon Joas hefur giort þad. Þa ſag
de Folked i Stadnum til Joas/Sel þinn ſon fram/og læt hñ koma fyrer oſſ/hñ ſkal deyia/af
þui hñ hefur nidurbrotid Baals Alltare/og afhøggued Lundeñ þar Hia. Þa ſagde Joas
til allra þeirra ſem þar ſtodu hia honum/Vilie þier þrætta vegna Baal? Vilie þier hial-
pa hönum? Huer ſem reiſer þrætur hñs vegna/ ſa ſkal deyia þeñann Morgun. Sie hañ

Jerub Baal

Gud þa hefne hñ ſialfur ſijn/ ad hñs Alltare er nidur brotid. Vpp fra þeim Deige køllu-
du meñ hñ Jerub Baal/og ſøgdu/Baal hefne ſijn ſialfur/ad hñs Alltare er nidurbrotid.

Madianite

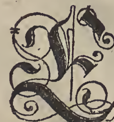
Nu ſem aller Madianiter og Amalechiter/og þeir af Auſturælfunne høfdu ſamanſafnaſt
og drogu fram/og ſlou vpp ſijnar Talldbwder/ꝛ løgdu ſig i Jeſreel Dal/ þa i klæddiſt Gudz
Ande Gedeon. Hñ þeyter ſijna Herlwdra ꝛ ſtefner til ſijn(Hwſe)Abieſer ad hñ ſkyllde fylgia G
honnm. Og hñ ſende bod til alls Manaſſes og kallade þa/ad þeir ſkylldu honum epterfyl-
gia. Hñ ſende ꝛ bod til Aſſer ꝛ Sebulon og Nephtali/ad þeir kiæme i mote hm̄
Þa ſagde Gedeon til Gudz/Ef þu villt frelſa Jſrael fyrer mijna Hønd/ ſuo ſem þu hefur
ſagt/þa vil eg leggia eitt Vllar reyfe i Lauagardiñ/ og kome alleinaſta Døgg a Reyfed/enn
øll Jørden er þurr i krijng/þa vil eg merkia ad þu villt frelſa Jſrael fyrer mijna Hønd/ſuo

Gedeon bidur Gud vm Teikn

ſem þu hefur ſagt. Og þat ſkiede ſuo. Og vm Morgunen þeſſ annars Dags þegar ærla
ſem hñ vppſtod/gieck hñ þangad ſem Reyfed lꝏ/og vatt fulla ſkal mꝫ Vatn þar af. Og
Gedeon mællte vid Gud/Bid eg DROTTIN ad eige reidiſt þu mier þo eg giøre raun til i
annad ſinn mꝫ þetta Reyfe/ Læt nu Reyfed alleinaſta þurt vera/ enn Jørdena vota allt vm
krijng. Og Gud giørde ſuo a þeirre ſømu Nott/ ad Reyfed var þurt/ eñ Jørden aluot all-
a vegna allt vm krijng.

VII.

Gedeon Domare yuer Jſrael i xl Aar

Pter þetta tok ſig vpp Jerub Baal/þad er Gedeon/ꝛ ſtod vpp ſnema Mor- A
guns/og allt þad Folk ſm̄ mꝫ honum var/og ſette ſijnar Herbwder hia þeim
Bruñe Harad/ ſo hñ hafde Her þeirra Madianiter nordꝛ fra ſier/a bak vid
þa Hæd ſm̄ þeir hielldu ſitt vardhalld i Dalnum. Og DROTTIN ſag
de til Gedeon/Þu hefur ofmargt Folk med þier/ad eg ſkule giefa Madian i
þeirra Hendꝛ/Jſrael mætte vpphefia ſig a mote mier/og ſeigia/Mijns ſialfs
Hønd hefur frelſad mig. Þar fyrer lættu vthropa fyrer Folkſins Eyrum/og ſeigia/ Huer ꝫ
hñ hrædꝺꝛ er og odiarfur/hñ ſnue aptur/og ſkunde ſtrax fra Gilead Fialle. Þa ſneru aptur
af Fiallenu tuær Þuſunder og Tuttugu Mañа/ ſuo eige vard epter meir enn Tiu Þuſunder
Manna.
Og DROTTIN ſagde til Gedeon/ Enn er Folked ofmargt/ Læt þ fara til þeſſ Vats
ſem

ſem liggur fyrer þier/þar vil eg reyna þa. Og vm huern eg ſeige þier ad hn̄ ſkule fara med
þier/þa tak hn̄ med þier i Bardagann/Enn til huers ad eg ſeige þier/hn̄ ſkule ecke med fa-
ra/hn̄ ſkal og ecke fara med þier. Og hn̄ færde Folked til Vatſins. Og DROTTEN
ſagde til Gedeon/Huer ſa ſem lepur Vatned mz ſinne Tungu ſem ein̄ Hundur Lepur/þein
ſkallt þu ſkipa ſier i Lage/ og ſo huer ſa ſem fellur a ſijn Knie og dreckur ſuo. Og þeirra ta-
la ſm̄ Vatned høfdu Laped af ſijnum Hondum mz Munnenum/var þriu Hundrud Man̄s/
C enn allt annad Folked fiell a ſijn Knie/ og drack. Og DROTTEN ſagde til Gedeon/
Med þeſſum þremur Hundrudum manna ſem Vatned hafa laped/vil eg frelſa ydꝛ/ og giefa
Madianitis i þijnar Hendꝛ/ En̄ lææt þad allt annad Folk fara til ſinna Heimkynna.

Og þeir toku viſter mz ſier handa Folkenu/ og ſo ſijnar Baſuner/ En̄ þa alla adra Iſ-
raelita liet han̄ fara fra ſier/huern til ſijns Heimilis. Og han̄ reidubio ſig ſtrax med þau
þriuhundrud Man̄s/ Og Her þeirra Madianiter lææ þar ofan fra i nockru Dal lende. Og
DROTTEN ſagde til han̄s a þeirre ſamre Nott/ſtatt vpp og gack ofan i Herbwdernar/
þui eg hefe giefed þa i þijnar hendꝛ/Enn ef þu ottaſt ad fara ofan/þa lææt þinn Suein Pu-
ra fara mz þier i Herbwdernar/ſo þu meiger heyra huad þeir ſeigia/ Og epter þad ſkallt þu
D med Magt draga nidꝛ til þeirra Herbwda/ Sijdan gieck Gedeon mz ſijnum Þienara Pura Pura
nidꝛ til þeſſ Stadar ſ̄ þeir hielldu ſkiallduørd ſ̄ i Herbwdun̄u voru/en̄ Madianiter ꝛ Amale-
chiter og aller af Auſtur Landenu/høfdu lagt ſig nidur i Lææglendit/ſuo marger ſem oteljan-
ligar Eingeſprettur/og þeirra Vlfualldar voru ſo marger/ad ecke mæatte tølu a koma/ eins ꝛ
Sandꝛ a Siafarſtrøndu.

Enn ſem Gedeon kom nu þangad/Sia/þa ſagde ein̄ ødrum ſinn Draum/ ꝛ ſagde/ Sia/
Mig dreymde/Mier þotte ad eitt Oſkubakad Byggbraud vellte ſier ad Her þeirra Madia-
niter/Og ſem þad kom ad Landtialldenu/þa ſlo þad þad nidur/ag kolluellte þui/ſuo ꝥ nedſta
vard vppa/og Landtiallded lææ flatt. Þa ſuarade hinn annar/ Þad er ecke neitt an̄ad enn
E Suerd Gedeonis Sonar Ioas þeſſ Iſraelita. Gud hefur þa Madianiter i hn̄s Hendur gie
fed og þen̄an̄ allan̄ Her.

Enn ſem han̄ heyrde ſuoddan̄ ein̄ Draum fram̄ſagdan̄/og hn̄s vtlagning/ þa badſt hn̄ fy
rer/og kō aptur til ſijns Hers Iſraels/ ꝛ ſagde/ Taked ydꝛ vpp/Þui DROTTIN hefur ge
fed Her þra Madianiter i ydar hendꝛ. Og hn̄ ſkipte þeſſū þrimhundrudū man̄s i þria Floc-
ka/og fieck ſierhuerium einn Lwdur i ſijna Hønd/ og toma Krws/og Blys þar vt i / og ſagde
til þeirra/Horfed a mig/og giørid lijka ſuo/Og ſiaed/Þegar eg kiem þangad ad ſem Herinn
er/þa giørid eins og eg giøre/ad þa eg þeyte Lwduren̄ og aller þeir ſem mz mier eru/ þa ſkulu
þier og þeyta ydar Lwdra/i krijngum allann Herin̄/ ꝛ ſeiged/DROTTIN ꝛ Gedeon.

F Suo kom Gedeon og þeir hundrad menn mz honum ad þeim Stad ſem Herinn var/ad
þui fyrſta Vardhallde/ſm̄ þar var ſkickad/ ꝛ vpp voktu þa/ ꝛ blieſu i ſijnar Baſuner/ ꝛ ſlou
Krwſernar i ſundꝛ i ſijnū Høndum. Og aller þeſſer þrijr flockar blieſu i ſijnar Baaſuner i ei-
nu/og brutu i ſundur Krwſernar/enn hielldu a Blyſunum i ſijnum vinſtre Høndum/ enn
Lwdrunum i ſijnum hægre Høndum/ ſem þeir blieſu i/ og giørdu eitt Heróp/ og ſøgdu/Hier
Suerd DROTTENS og Gedeons. Og huer vm ſig ſtod i ſijnum ſama ſtad/ i krijng Sigꝛ Gedeon
vm Herinn. Enn allur Herinn tok til hlaups/kallade og flyde. Og ſem þeſſe Þriuhund- a Madianitis
rud manns þeyttu ſijnar Baſuner/þa ſkickade Gud þui ſuo/ad ſierhuers Suerd ſneriſt i gegn
ødrum/vm allann Herin̄. Og Herinn flyde til BethSittha Zeredatha/allt ad þui Vijdlende
G Mechola Landamerkia/hia Tabath. Og Iſraels Folk af Nephthali af Aſſer og af oll-
um Manaſſe hropade/og rak Flottann/ og ſotte epter Madianitis.

Og Gedeon ſende bod vm̄ allar Fiallbygder Ephraims/ og liet ſeigia þeim/ Fared ofan
i mote þeim Madianitum/ og inntaked fyrer þeim Vøden / allt til BethBara og Iordan.
Þa kolludu aller þeir ſem voru af Ephraim / og Bonnudu þeim Vatned/ inn til BetBara
og Iordan. Og þeir gripu tuo af þeim Madianitis Høfdingium/ Oreb og Seb/ og dræpu Oreb
Oreb a þeim ſteine ſem þeir kolludu Oreb/ ꝛ Seb i þeirre Þrwgu Seb/ ꝛ ræku Flottan̄ þeir- Seb
ra Madianitis/En̄ færdu Høfuden af Oreb og Seb til Gedeon/yfer vm̄ Iordan. Pſal. 3.

VIII.

G þeir men̄ af Ephraim sogdu til hn̄s/ Þui giørder þu suo ad þu villder ecke A
kalla oss þa þu fort i þetta Strijd i mot þ̄m Madianitis? Og þeir þrættudu
hardliga vid hn̄. Þa sagde hn̄ til þeirra/ Nuad hefe eg þess giort/ sm̄ jafn-
ast ma vid ydar giørninga? Er ecke ein̄ Vijnkutstur betre af Ephraim/ hell-
dꝛ en̄ øll Vinyrkia Abieser? DROTTIN hefur giefit Nøfdingia þeir-
ra Madianitis Oreb ⁊ Seb i ydar Nendur/ Nuernen matta eg giøra þad sem
þier hafit giørt? Og þa hn̄ hafdi þad talad/ stilltist þeirra Reidi.

En̄ þegar ad Gedeon kom til Jordanar/ for han̄ yfer um mz þau þriu Nundrud Man̄s
sm̄ voru med honum/ ⁊ þeir þreyttust ad reka Nerflottan̄. Og han̄ sagde til þeirra In̄bygg-
Suchot jara i Sucoth/ Eg bid ydꝛ/ giefid þeim mønnum sem mz mier eru nockud Braud/ þui þeir eru B
Sebath þreytter/ so eg meige sækia epter þeim Sebah og Zalmuna/ Madianiters Kongum. Enn
Zalmuna þeir Yppustu i Suchot suørudu/ Eru Nnefar þeirra Sebah ⁊ Zalmuna alla reidu i þijn-
um Nondum/ Suo vier skulum giefa þijnum Nermønnum Braud? Gedeon suarade/ Nu
vel/ Þa DROTTIN giefur Sebah og Zalmona i mijna hønd/ þa vil eg i sundurþreskia
ydart Nolld mz Þyrnum af Eydemørku og Þyslum. Og hn̄ reiste þadan̄ ⁊ vpp til Pnuel/
Pnuel Og talade eins til þeirra. Og þeir men̄ i Pnuel gafu honum eins suar og hiner sem voru i
Suchoth. Og hn̄ sagde eins til þeirra i Pnuel/ Ef eg kiem aptur j Fride/ þa vil eg og nidꝛ
briota þenan̄ Kastala

En̄ Sebah og Zalmuna voru i Karkor/ med sijnum Ner sem var nær Fimtan Þusunder/
og þesser voru epter ordner af þ̄m øllum Ner vr Austurlande/ En̄ þad Nerlid sem falled var/ C
120000. var Nundrad og tuttugu Þusunder man̄a/ sem vopnfærer voru. Og Gedeon ferdadist vpp a
Man̄s fallner þan̄ veg/ þar menn biuggu i Tialldbwdum/ Austur fra Nobah og Jagbeha/ og slo þan̄ Ner
þui sa Ner ottadist ecke ad sier. Og Sebah ⁊ Zalmuna flydu/ En̄ hn̄ rak Flotta epter þ̄m
og handtok bada Madianitis Konga Sebah og Zalmuna/ enn hrædde allann Nerin̄

Enn sm̄ Gedeon son Joas kom aptur vr þessum Bardaga/ fyrer Solar vppruna/ þa hn̄d
tok hn̄ ein̄ man̄ af þui Folke i Suchot/ ⁊ adspurde hn̄/ Nn̄ skrifade hm̄ vpp þa yppustu i Suc
oth/ ⁊ þra Olldunga sio ⁊ siotije men̄. Og hn̄ kom til þra j Sucoth ⁊ sagde/ Siaed/ hier er Se
bah ⁊ Zalmuna vm hùia þier hæddut mig/ ⁊ søgdud/ Er þa Sebah ⁊ Zalmuna Nnefar mz D
øllu þier i Nøndum? Ad vier skulum giefa Braud þijnu Folke sem þreytt er? Og hn̄ tok
þa hina ellstu i Stadnum/ og Þyrna og Þysla i Eydemørku/ og liet Folked i Suchot kienna
a þeim. Og þan̄ Kastala i Pnuel braut hn̄ nidꝛ en̄ drap Folked i Stadnum.

Epter þetta sagde hn̄ til Sebah og Zalmuna/ Nuernen voru þeir menn i hætt sem þier i
hel slogut i Tabor? Þeir suorudu/ Þeir voru þier lijker/ og huer þeirra so þrydeligꝛ s̄ Kong-
son være. Nn̄ sagde/ Þad voru mijner Brædꝛ Syner minnar Modur. Suo sannliga sem
DROTTIN lifer/ hefdut þier latid þa lifa/ þa skyllda eg ecke hafa sleigit yckꝛ i Nel. Og
hn̄ sagde til sijns Frumgietins Sonar Jether/ Statt vpp og drep þa. Enn Sueirnen dro ei
sitt Suerd vt/ þui hn̄ ottadist/ søkum þess ad hn̄ var enn þa barn ad alldre. Seba ⁊ Zalmu E
na søgdu/ Statt þu vpp og vinn a ockur/ Þuiad Afl fylger alldre Mannsins. Þa stod Ge-
deon vpp/ og slo Sebah og Zalmuna bæda i Nel/ Og tok þær Spanger sem voru vm Nals
þra Vlfallda.

Þa toludu nockrer af Jsrael til Gedeon/ Vert þu Nerra yfer oss/ þu og þinn Son/ og þin̄
Sonar son/ søkum þess ad þu hefur frelsad oss af Nøndum þeirra Madianiter. En̄ Gedeon
suarade þeim/ Eige vil eg vera Nerra ydar/ minn son skal ⁊ eingin̄ Nerra yfer ydur vera/
helldꝛ DROTTIN hn̄ skal vera Nerra yfer ydꝛ.

Gedeon sagde til þeirra/ Eins hlutar beidunst eg af ydꝛ/ ad huer ydar einn giefe mier þær
Ennisspeingꝛ sem hn̄ hefur at Nerfange feinged/ Þuiat þeir Jsmaelit' høfdu Gullhlader vm
Enne. Þeir søgdu/ Þær vilium vier giefa þier. Og þeir breiddu nidur eitt Klæde/ og lagde A
huer ein̄ og eirn þar vppa þær Ennisspeingꝛ sem han̄ hafde feinged. En̄ þessar En̄isspein
gur sem hn̄ epterbadst/ vogu epter riettri Vigt Þusundrud og siø Nundrud Secel Gulls/ fyrer
vtan þær Spanger og Kiediur og Skarlaths Klæde sem þeir Madianiter Kongar bæru / og
Gedeonis Lijf so æn þeirra Nalsbanda/ sem þeirra Reidskiotar bæru. Og af þessu giørde Gedeon einn
kyrtill i Ophra Lijfkyrtel/ og sette hn̄ i sinn stad til Ophra. Og allur Jsrael framde Nor þar med/ Og þad
† Falls vard Gedeone ⁊ hn̄s Nwsi til † Nneyxlunar.

So lægdist Ofstopi þeirra Madianitis fyrer Jsraels sonum/ suo þeir hofu ecke meir vpp
sitt Nøfud

sitt Høfud/ Og Landed var kyrt vm Fiorutijge Aar/ suo leinge sem Gedeon lifde.

G Og Jerub Baal Son Joas for/og bio j sijnu Hwse. Og Gedeon hafde siøtijge sonu sīn
komner voru af hūs Lendum/ Þui hñ atte margar Konr. Og hūs Frilla s hñ hafde i Sich- 70 Syner
em fædde honum einn son/og kallade hñ AbiMelech. Og Gedeon Son Joas andadist i god Gedeons
re Elle/ og var jardadur i sijns Fødurs ~~Hwse~~ Joas i Ophra / sem heyrde til þeirra Faudur Gedeon
Efriter. grøf andast

Epter frafall Gedeonis þa sneru sier Jsraelis Syner/og fromdu Horaner epter Baalim Ophacklæse
z giørdu sier Baal Berit til eins Afgudz. Og Jsraels syner mintust ecke a DROTTIN Folksins
sinn Gud/þañ sem þa hafde frelsad af allra þeirra Ouina hende/allt vm kring/og þeir veit-
tu ongua Myskun Jerub Baal Gedeons Hwse/ so sem hñ hafde þo allt gott giørt Jsraelis
Huse

IX.

A O G AbiMelech son Jerub Baal for til Sichem/til siña Modur brædra/og ka- AbiMelech
lade vid þa/ og vid alla sijna ættmenn af sins Modurføðurs Hwse/og sag- Domare i þriu
de/ Eg bid ydr ad tala fyrer Almugans Eyrum i Sichim/ Huert mun helldur Aar
betra vera fyre ydr/ad siøtijge meñ/aller syner Jerub Baal sie Herrar yfer yd-
ur/eda ad eirn Madr verde ydar Herra? Huxed og vm þ/ad eg er ydar Holld
og Bein.

Þa tøludu hūs Modurbrædr øll þesse Ord vm hñ/fyrer allra manna Eyrum i Sichim/
Og þeirra Hiørtu hneigdust til Abimelech þui þeir hugsudu mz sier/ Hñ er vor Broder. Og AbiMelech
þeir gæfu honū siøtijge Silfur peninga af Hwse Baal Berit/ og AbiMelech leigde sier med drepur sitna
þessu Fie vmhleyppings menn/sem honum epterfylgdu. Og hñ kom i sijns Føðurs Hws i O- lxx Brædur
phra/og drap sijna Brædur/syne Jerub Baal/ siøtijgu Menn yfer einum Steine/ Eñ Joth-
am yngste son Jerub Baal komst vndā/Þui hñ var geymdr Jotam

Enn aller menn af Sichim/og allur Almugie af Millo Hwse søfnudust saman/ foru til
z hylltu Abimelech til Kongs/ hia þeirre storu Eik sem stod i Sichim

Sem Jotham frietter þetta/gieck hñ burt/og for vpp a hæsta huirfel Fiallsins Grisim/
vpphof sijna Raust/hropade z sagde til þeirra/Þier meñ i Sichim/ heyred mig/og mun Gud
heyra ydr. Skogartrien foru ad vijgia eirn Kong yfer sig/z þau søgdu til Vidsmiørstriesins/
B Vert þu vor Kongur. Vidsmiørs Tried suarade/Skal eg yfergiefa minn Feitleika / sem
bæde Guder og menn heidra i mier/ og fara ad eg sueime vpp yfer Skogartriam? Þa søgdu
Trien til Fijkiutriesens/Kom þu og tak Rijke yfer oss. Enn Fijkiutried suarade þeim/ Skal
eg yfergiefa miñ Sætleika og minn godan Auoxt/og fara og hræra mig yfer Trien? Þa
søgdu Trien til Vijnuidarins/Kom þu/og biod yfer oss. Vijnuidurinn suarade þeim/ Skal
eg fyrerlata mitt Vijn sem gledr bæde Gude z Meñ/ og fara til ad vpphefia mig yfer Skog
trie? Þa søgdu øll Trien til Þyrnetriesins/Kom þu og vert vor yfer Kongr. Og Þyrnebu-
skuriñ suarade Trianum/Er þad vijst ad þier vilied vijgia mig til Kongs yfer ydur/ Suo ko-
med hingad/z hafed Traust vnder mijnum skugga/Vilic þier ecke þad / þa kome Elldur af
Þyrnebuskenum/ z eyde þm Cedrus vidū j Libanon

Hafe þier nu Riettleliga og ærliga giort/ad þier hafed hyllt og til Kongs teked AbiMe-
lech/ og hafe þier nu og vel giørt vid Jerub Baal og hūs Hws/og hafe þier nu golldet honū
makliga vmbon fyrer sijna Godgiørninga/ad miñ Fader bardist fyrer ydr/ z lagde sitt Lijf i
haska fyrer ydr/ad hñ frelste ydr af vallde þeirra Madianitis/Og þier setied ydr nu vpp i dag
a mote mijns Føðurs hwse/og dræpud hans eigen Sonu siøtijge Menn / a einum Steine/
Eñ tokud ydr til Kongs þann AbiMelech sem ad var hūs Ambattar Sonur/ yfer þa Meñ
i Sichem/ af þui ad hñ er ydar Broder.

C Nu ef þier hafed giørt riettleliga z ærliga vid Jerub Baal z vid hūs Hws a þssū Deige/
Þa fagned med AbiMelech/sie hñ og gladr mz ydur. Enn hafe þier þetta rangt giørt/Þa
(mæle eg vm)kome Elldur af Abimelech/og vppbrenne Byggendr Sichem og Mello/ sijdan
kome og Elldur af Sichim og af Mello/og vppbrenne AbiMelech. Epter þetta flyde Joth-
an/og veik sier afuega/og gieck til Ber/og bio þar/sokum sijns Broðurs AbiMelech.

Enn sem AbiMelech hafde rijkt yfer Jsrael i Þriu Aar / þa sende Gud eiñ sundurþyckes AbiMelech
An-

Anda a millum AbiMelech og Bygdarmaña i Sichem. Þuiad þeir i Sichem afølldu Abi-Melech/ z brugdu honum vm hñs Illſku og Vanart/ ſem hñ hafdi framed i mote þeim ſiøtiu-ge ſonũ IerubBaal / z løgdu AbiMelech til hñs Brædra Blod/ hueria hñ hafde dreped/ og þeir menn i Sichem/ þeir ſem hñs Hønd høfdu tilſtyrkt ad hñ drap ſuo ſijna Brædur. Og þeir af Sichem giørdu ſier eitt fyrerſatur a Fiallenu/ og ræntu þa alla ſm̃ ferduduſt þañ veg hia þeim. Og þetta var vnderuijſad AbiMelech.

Gaal

Þar var einn Mañ ſem hiet Gaal ſon Ebed/ hñ kom med ſijnum Brædrum/ og dro i Sichem/ Enn þeir bygdarmenn i Sichem treyſtu a hñ/ og drogu vt a Akrana/ brutu nidr Vijngarda trædu vnder footum Vijnþrwgur/ og ſlou vpp Dans/ og geingu jñ i ſijns Guds Hws/ D
átu og drucku/ og formælltu AbiMelech. Eñ Gaal ſon Ebed ſagde/ Huer er AbiMelech/ og huad er Sichem/ at vier ſkulum þiona honum? Er hñ ecke ſon IerubBaal/ og hefur ſett ſinn Þienara Sebul hier yfer Hemor Fødur Sichem? Þui ſkulu vier þiona honum? Gud giæfe ad Folked være vnder minne Hønd/ ſo at eg mætte vtdrijfa þeñañ AbiMelek

Sebul

Og nockur ſagde til AbiMelech/ ſafna Lide ad þier/ og drag vt. Þuiat Sebul Høfdinge i Stadnum/ þa hñ heyrde Ord Gaal ſonar Ebed/ þa vppkueiktiſt hñ af Reide/ z ſende AbiMelech bod a laun/ og liet ſeigia honum/ Sia þu/ Gaal ſon Ebed z hñs Brædr eru komner i Sichem/ og hafa giørt Stadinn þier motſnuiñ. So tak þig vpp nu ſtrax a þeſſare Nott/ og þad Folk ſem hia þier er/ og giør þier eitt Leyneſatur i Mørkinne. Og ad Morne þegar Sol geingur vpp/ þa reid þig til ſnem̃indis/ og fall yfer Stadiñ. Enn ef Gaal og þ Folk ſem mz honum er fer vt til þijn/ Þa giør vid hñ ſem þijn Hønd orkar

Vpphlaup i moti Abimelech

AbiMelech ſtod vpp ſnem̃a vm Nottena/ z allt þat Folk ſem med honum var/ z ſettuſt vm Sichem mz fiorum Fylkingum. Og Gaal ſon Ebed dro vt/ og gieck i Stadarportid. Enn AbiMelech tok ſig vpp vr Launſætrenu/ og þad Folk ſem hia honum var. Eñ ſem Gaal ſa Folked/ ſagde hñ til Sebul/ Sia/ þar kiemur Folk ofan af Hæd Fiallſins. Þa ſuarade Sebul/ Þu reiknar Skugga Fiallaña fyrer Folk. Gaal talade enn framar/ z ſagde/ Sia/ þar kiemur eitt Folk nidr mitt af Landenu/ og eirn Flockur kiemur af þeim Veige/ ſem liggur hia þeirre tøfra Eik. E

Þa ſagde Sebul til hñs/ Huar er nu þiñ Muñur ſem ad ſo ſagde/ Huer er AbiMelech ad vier ſkylldum þiona honum? Er þad ecke þad Folk ſem þu forſmæder/ far nu vt og halld Bardaga vid hñ. Gaal for vt fyrer Borgarmøñum Sichem/ og hiellt Bardaga med AbiMelech. Eñ AbiMelech vard honum yferſterkare/ ſuo ad Gaal hiellt a Flootta vndan hm̃. Og margt af Folkenu fiell i Hel ſleiged/ allt ad Borgarhlide/ Og AbiMelec var j Aroma. Eñ Sebul vtrym̃de Gaal og hañs Brædur/ ſo þr mættu ecke vera j Sichem.

Ad morne gieck Folked vt j Mørkena af Sichem. Og ſm̃ þad var vnderuijſad AbiMelek/ þa tok hñ ſitt Folk til ſamans/ og ſkipte þui j þria flocka/ og giørde eitt launſatur i Mørkiñe. Eñ ſm̃ hñ ſa nu ad Folked gieck vt af ſtadnũ/ þa fiell hñ yfer þa/ og ſlo þa. Eñ AbiMelek og þeir flockar ſm̃ voru mz honum/ yferfiellu þa/ og foru allt ad Borgarhlide/ Eñ þeir tueir flockar yfer fiellu þa alla ſm̃ vte voru j Mørkeñe/ og ſlou þa. Siþan ſtrijdde AbiMelek F
a ſtadeñ allañ þañ Dag/ og vañ hñ/ eñ drap allt þad Folked ſm̃ j ſtadnum var/ nidur braut ſtadeñ og ſæde Sallte þar yfer.

Berith

Eñ ſem þeir menn ſem voru i Turnenum Sichem heyrdu þat/ geingu þeir jnn i Kaſtala ſijns Afgudz Hus Berith. Og ſm̃ AbiMelech heyrde þ/ ad aller Meñ i Turnenũ i Sichem høfdu ſamanſafnaſt/ þa gieck hñ vppa Fialled Salmon/ med allañ ſiñ Her/ þeim ſem mz hm̃ var/ Og hñ tok eina Oxe i ſijna Hønd/ og hio Kuiſtu af Trianum z lagde ſier a Herdar/ og ſagde til alls þſſ Folks ſem var mz hm̃.

Sichem vppbrend

Huad þier ſiaed mig giøra/ þa giøred ſtrax þ ſama. Þa hio huer Madr Kuiſtu af Trianum/ og fylgdu AbiMelech/ og báru þetta ad Kaſtalanum þangad ſem Folked var flued/ og kueiktu Elld þar i/ ſo ad aller þr Meñ ẽ voru i Turnenum i Sichem drapuſt nær Þuſunder Kallmeñ z Konur.

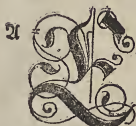
Siþan dro AbiMelech til Thebes/ og ſettiſt vm hana og vann hana. Eñ þar var einn faſtur Turn mitt i Borginne/ þanga d fludu aller meñ z Kuiñur/ og aller þeir Borgarmenn ſem i Stadnum voru/ og luktu Dyrnar eptr ſier/ z ſtigu ſijdan vppa Hwſaþaked Kaſtalans. G
Þa lagde Abimelech ad þeſſum Turne/ og ſtrijdde a hñ/ Og hñ gieck ad Dyrunum a Turnenum/ til ad vppbrenna Turnen mz Ellde. Eñ ein Kuinna kaſtade einu Kuernarſteinsbrote i AbiMelek Høfud/ z braut hñs Hausſkiel i ſundr. Þa kallade AbiMelek ſem ſkiotaſt ſitt

Skialld

Skalldsuein/ z sagde til hñs/ Drag vt þitt Suerd z sla mig i Hel/ so ad ei seigist ad ein Kui-ña hafe dreped mig. Sueiñen giørde sem hñ bad z drap hñ. Abimelek þær maklig laun

Eñ sem þeir Israliter sem voru mz honum sau ad AbiMelech var Daudur/ þa gieck huer til sijns Heimkyñis. Suo bitalade Gud AbiMelech þad ed vonda sem hñ hafde giørt sijnū Fødur/ ad hñ drap sijna siøtijge Brædr. Sømuleidis liet Gud koma allt þad hid vonda yfer Sichems meñ/ þad þeir høfdu giørt/ Og Forbæner Jotam sonar JerubBaal komu yfer þa.

X.

A
Pter AbiMelech tok Thola sig vpp ad hialpa Israel/ hñ var af ætt Isas-char/ Sonar Pua sonar Dodo. Og hñ bio i Samir a Fiallbygdum Eph-raim/ og hñ dæmde Israel i þriu og tuttugu Aar/ hñ andadist og var grafiñ i Samir. Thola Domare i Israel xxiij Aar

Epter hñ vppreis sa madur sem hiet Jair/ einn af Gilead/ og dæmde Is-rael tuø og Tuttugu Aar. Hñ ætte þriatijge sonu/ huerier ad ridu a þria-tijge Asna folum. Hñ hafde og vnder sier þriatijge Stade/ huerier ad kølludust Jairs Þorp allt til þessa Dags. Og Jair do/ z var grafeñ i Kamon. Jair dæmer Israel xxij Aar

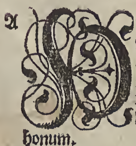
B Israelis syner juku eñ Illskur sijnar i Auglite DROTTINS/ z þionødu Baalim z Astharoth/ og þeim Afgudum j Syria/ og þeim Skwrgodum i Zidon/ og Moabs Gudum og Amon sona Gudum/ z Philistearanna Gudum/ og fyrerlietu DROTTIN/ z þionudu hm̄ ecke. Af þessu vppkueiktist Reide DROTTENS yfer Israel / suo ad hañ gaf þa vnder Hønd þeirra Philisteis og Amon sona. Og þeir þiædu og þuñgudu Israelis sonu i ætian Aar samfelld/ Einkum alla þa Israelis sonu sem voru hinumeigen Jordanar/ i Lande þeirra Amoreorū/ sem ad liggur i Gilead. Þar mz drogu Amon syner yfer vm̄ Jordan/ og heriudu a Juda og BenJamin og a Ephraims Hws/ Suo ad Israelis ættkuñsler þreyngdust miøg þungliga. Amon Syner

C Þa kølludu Israelis syner til DROTTINS/ og søgdu/ Vier høfum misgiørt i mote þier/ Þuiad vier høfum yfergiefed vorn Gud / enn þionad Baalim. Þa sagde DROTT-IN til Israelis sona/ Hafa ecke Egiptar/ þeir Amoriter/ Amon syner/ þeir Philistear/ þr Zi-doniter/ þeir Amalechitar og Maoniter þuñgad ydur/ og eg hialpade ydr af þeirra Høndū/ þa þier kølludut til mijn/ Þo hafe þier samt sem ædur yfergiefed mig/ og þionad annarligum Gudum. Þui vil eg ecke framarmeir hialpa ydur/ Helldur fared og akalled þa Gude sm̄ þier hafed vtualed ydr/ Læted þa hina sømu hialpa ydur i þessare ydar hrygdartijd. Deut. 32

D Þa søgdu Israelis syner til DROTTINS/ Vier høfū syndgast/ giør þad vid oss sem þier er þægeligt/ enn frelsa þu oss nu ad eins a þessare tijd. Og þeir køstudu fra sier annar-ligum Gudum/ enn hoofu vpp ad þiona DROTTNI. Og hñ tok til Hiarta Israelis A-nauder.

Og Amon syner hropudu/ og settu Herbwder sijnar i Gilead/ Eñ Israelis syner søfnudust saman/ og settu Landtiølld i Mispa. Og þeir ædstu medal Folksins i Gilead søgdu huer til annars/ Huer sem fyrst vekur Strijd a Amon sonum/ sa skal vera Høfdinge yfer øllū þeim sem bwa i Gilead.

XI.

A
AR var einn madur ad nafne Jephthah/ af kyne Gilead/ mikell Hermadur z var Laungietinn/ og Gilead hafde gieted þeñañ Jephthah. Enn hñs Kuiña ætte vid hm̄ Børn/ og þau oxu vpp z komu til Þroska/ þa vijsudu þau Jeph thah fra sier/ og søgdu til hñs/ Eige mattu taka Arf j vors Fødurs Hwse/ þui þu ert af añarligre Konu fæddr. Þa flyde hñ fra sijnum Brædrum/ z bio i þui Lande Tob / Drifu þa til hañs vnhleypingsmenn/ og drogu vt med honum. 1. Reg. 22

Og epter stunder lidnar/ heriudu Amon syner a Israel. Enn sem þeir veittu Agang Is-rael/ þa foru Ølldungar Gilead og soktu Jephthah i hñs Land Tob/ og søgdu / Kom til vor og vert vor Høfdinge/ suo ad vier giefum halldet Bardaga vid Amons sonu. Eñ Jephthah suarade Ølldungum af Gilead/ Eru þier ecke þeir enu sømu sem mig hafa hatad/ og vtrœked mig af

mig af myns Fodurs hwse/ z þo kome þier nu til myn/ þui þier erut nu i neydstadder. Olld- B
ungar af Gilead suorudu Jephthah/ Þui komum vier nu til þyn aptur/ad þu farer med
oss/og veiter oss styrk at beriast i mote Amons sonum/ og at þu siert vor Høfdinge yfer øllum
þeim sem bwa i Gilead.

Jephthah suarade þeim/Ef at þier sæket mig nu aptr/ad eg skule beriast vid Amons so-
nu/og ef DROTTIN giefur þa vnder mitt Valld / Skal eg þa verda ydar Høfdinge?
Olldungarner af Gilead søgdu til Jephthah/ DROTTIN heyre vor vidurmæle/ef vier
giørū ecke þat sem þu hefur sagt. Suo gieck Jephthah mz þeim Olldungum af Gilead/og
Folket sette hn̄ til Høfuds og Høfdingia yfer sig. Og Jephtha talade allt þetta fyrer DR-
OTTNI i Mizpa

Jephthah sende bod Amorita Konge.

Þa sende Jephthah bod til Kongs Amons sona/z liet seigia honum/Huad hefur þu med C
mig/at þu kiemur til myn og heriar a mitt Land? Amon Kongur suarade hn̄s Sendemø-
nnum/Søkum þess ad Israel hefur teked vnder sig mitt Land/þa þeir foru af Egipta lan-
de/ fra Arnon og allt til Jabok/z in̄ til Jordan/So gief mier þat Land aptur nu med Fride/

Og i an̄ad sin̄ sende Jephthah en̄ meira bodskap til Amons sona Kongs/og sagde til hn̄s/
Suo seiger Jephthah/Israel hefur eckert Land teked/ huerke fra þeim Moabiter og eigi fra
Num. 21. þm Amons sonum. Þuiat þa þr foru af Egiptalande/þa dro Israel i giegnum Eydemørk
til þess rauda Hafs/og kom til Kades/og sende bod til Kongsins þeirra Edomiter / og sagde/
Leyf mier ad fara i giegnum þitt Land. En̄ Edomita Kongur villde ecke heyra þa. Þeir D
sendu og so til Kongsins af Moab/hn̄ villde og ecke helldur. So var Israel i Kades/z gieck
vm Eydemerkur/og ferdadest j kryng vm Edoms og Moabs Land/og komu Austann ad
Moabites Lande/ z sette syn Landtiølld hinumeigen Arnon/ og kom ecke i Moabiters Lan-
daeign/Þui Arnon er Moabiters Landamerke.
Deut. 2. Og Israel sende bod til Sihon/Amoritis Kongs i Hesbon/og liet seigia honum suo / Leyf
oss at draga i gegnum þitt Land/allt til myns Heimilis. Enn Sihon villde ecke trua Israel
til ad ferdast i giegnū sitt Land/helldr safnade hn̄ at sier øllu synu Folke/ z lagde sig i Jach-
za/og bardist vid Israel. Þa gaf DROTTEN Israelis Gud Sihon og allt hn̄s Folk i
Israels hendur/suo ad þeir slogu hn̄. Suo vann Israel vnder sig allt Land þeirra Amori-
tarum/þeir sem i þui Lande bluggu/og þeir eignudust øll Landamerke Amoritarum/fra Ar- E
non inn til Jabok/ z fra Eydemørkun̄e z allt til Jordan.
Num. 21. Suo hefur DROTTIN Israelis Gud vtdrifed og eydelagt Amoritas fyrer synu Folke
Israel/og þo villt þu eignast þat og in̄taka? Þu skyllder helldur leggia þa vnder þig sm̄ for
Camos diørfudu þinn Gud Camos/enn læta oss eignast þa alla sem DROTTIN vor Gud hefur
vtdrifed fyrer oss. Eda meinar þu/ad þu hafer betra Riett enn Balach son Zipor Moabit-
es Kongr? Hefur han̄ nockurn tyma ataled eda fært Stryd a mote Israel? Hefur þo Is-
rael nu buid þriu hundrud Aar i Borg Hesbon/og hen̄ar vnderborgū/i Aroer z hen̄ar Þorp-
um/ og i þeim øllū Borgum sem liggia hia Arnon? Huar fyrer fridudu þier ecke þat a þeim
sama tyma? Eg hefe ecke misgiørt vid þig/enn þu giører suo jlla vid mig/ ad þu stryder a
mig. DROTTIN dæme i Dag a millū Israel og Amons sona. En̄ Amons sona Kon-
gur villde ecke hlyda þessum Bodskap sem Jephthah sende hn̄. F
Heit Jephthah Þa kom Ande DROTTENS yfer Jephthah/og hn̄ ferdadist i giegnū Gilead z Ma-
nasse/og i giegnum Mizpa sem liggur i Gilead/giegnt Amon sonum. Og Jephthah hiet
DROTTNI einu Heite/og sagde/Ef þu giefur Amon sonu i mynar hendur/huad s̄ fyrst
kiemur j mote mier vt af mynu Hwse/þa eg kiem heim aptur mz Fride/ fra Amons sonum/ þ
skal heyra DROTTNI til/og þad vil eg offra til Bren̄efornar.
Sydan for Jephthah mote Amon sonum/og hiellt Bardaga vid þa. Enn DROTT-
EN gaf þa i hn̄s hendur/suo ad hn̄ slo þa fra Aroer z allt til Min̄it/tuttugu Borger/z allt
til þess Sliettlendis sem kalladist Vynuidar vøllur/z var þetta hin̄ meste Bardage. So læg
dist Opstope Amons sona fyrer Israelis sonū.
Enn sem Jephthah kom nu heim j sitt Hws Mispa/.Sia/þa rann hn̄s Dotter vt i mote
honum/mz Streingleik og Danse/og hun var hn̄s Einberne/suo han̄ atte eckert an̄ad Barn G
huerke Son nie Dottur. Og sem hn̄ sa hana/þa reif hn̄ i sundr syn Klæde/og sagde/O ho/
Myn Dotter/ þui † beygder þu mig/og hreller mig/Þui eg vppliet min̄ Munn fyrer DRO-
† læckar. TTNI/ og eg giet þad ecke teked aptur. Hun suarade/ Minn Fader/hafer þu vpplat-
ed þinn

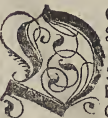
ed þinn Muñ fyrer DROTTNE/ Þa gior vid mig so s̄ þ er framgeinged af þynū Muñe fyrst ad DROTTIN hefur hefnt þyn a þynum Ouinum Amons sonum. Heitstreinglg Jephthah
Eñ hun sagde til syns Fodurs/ Gier mier þo þat til vilia/ at þu giefer mier tueggia Manada frest/ ad eg meige ganga hier fra vpp a Fialled/ ad græta minn Meydom/ med mynum Fostur systrum. Og hñ sagde/ Far sem þig lyster/ Og hñ gaf heñe tueggia Manada frest. Sydan gieck hun i burt mz synum Fostursystrum/ og griet sinn Meydom a Fiallenu. Og tueim Manudum þar epter kom hun til syns Fodurs aptur/ Og hñ giørde henne sm̄ hñ hafde heitid/ Hun hafde enn alldrei kient nockurn mañ. Og þad vard eiñ siduane i Israel/ ad Israels Dætr geingu arliga ars i burt/ ad græta Dotter Jephthah af Gilead i fiora daga/ a huoriu Aare

XII.

A

Og þr af Ephraim toku sig samā/ z geingu i mot Nordre/ z søgdu til Jephthah/ Þui forst þu i Stryd i mot Amon sonū z kallader oss ecke/ so ad vier færū med þier? Vier vilium vppbrenna þig og þitt Hws med Ellde. Jephtah suarade þeim og sagde/ Eg og mitt Folk høfdum eina stora Þrættan vid Amon sonu/ og eg kallade ydr/ Enn þier veittud mier ecke Fullting af þeirra Høndum. Og sem eg sa þad/ at þier villdut ecke Fulltyng veita mier/ þa
B lagda eg mitt Lijf i Haska/ og for eg so a mot Amon sonū/ og DROTTIN gaf þa i myna Hønd/ Þui kome þier nu hier vpp til myn/ ad stryda i mot mier?
Og Jephthah søfnade saman øllum Mønnum i Gilead/ og bardist vid Ephraim/ Og þeir meñ i Gilead slogu Ephraim/ þui þr høfdu sagt/ Þier Gileads Meñ/ medal Ephraim/ og Manasse/ þier erud Flotta Menn i Ephraim. Og þeir Gileads menn toku øll Vød a Jordan fyrer Ephraim. Þa þeir Flotta menn af Ephraim nu søgdu/ Lat mig fara hier yfer vm̄/ þa søgdu Gileads Meñ til hñs/ Ert þu eirn af Ephraim? Enn ef hr̄ suarade/ Nei/
C þa badu þr hañ ad seigia Schiboleth/ Eñ hñ sagde Siboleth/ z gat ecke nefnt þ riett/ so gripu þeir hñ z slou i hel þar hia Jordans vade/ So þar fiellu i þañ tyma af Ephraim tuær og fiorutyge Þusunder. Enn Jephthah dæmde Israel i sex Aar. Og Jephthah af Gilead andadist/ z var grafeñ i synum stad i Gilead. 42. Þusund der flegner aþ Israel
Epter hñ vard Domande yfer Israel Ebzan af Bethleem/ hñ ætte þriatyge sonu/ z þriatyge Dætur gaf hañ vt/ og hñ tok þar fyrer vtan þriatyge Dætur til sinna Sona. Og hañ var Domare yfer Israel sio Aar/ og deyde/ og var grafeñ i Bethleem. Ebzan 7 Aar
D Epter hñ var Domare i Israel Elon/ eiñ af ætt Sebulon/ z hñ var Domāde yfer Israel i tiu Aar/ og andadist/ og var grafeñ i Aiolon i Lande Sebulon. Elon 10. ar
Epter hañ dæmde Abdon son Hillel yfer Israel/ af Pireaton/ hañ ætte fiorutyge syne/ og þriatyge sonar syne/ huerier ad ridu a siøtyge Asnafolum/ og hañ dæmde Israel ætta Aar. Og hñ andadist/ og var jardadr i Pireaton i Lande Ephraim/ a fialle Amalech. Abdon 8. ar

XIII.

A

Og Israels Syner giordu enn af nyiu illt i Auglite DROTTINS/ Og DROTTIN gaf þa i Philisteis hendur i fiorutyge ar. Manoah Fader Samsons
Enn þar var eiñ madr i Zarea/ af ætt Dan/ sem hiet Manoah/ og hans Kuiña var Obyria/ so hun ætte ecke Børn. Og Eingill DROTTINS birtist Kuinnuñe/ og sagde til heñar/ Sia/ þu ert Obyria/ og att ecke Barn/ Eñ nu skallt þu verda Kuidug/ og fæda einn Son. So geym þig nu z giæt þyn/ og dreck ecke Vyn nie nockurn sterckan Dryck/ og suo at þu eter eckert Ohreint/ Þuiad þu skallt sliett verda/ og eiñ son fæda/ a huers Høfud ad Eingiñ Rakstiurhnyfur skal koma/ þuiad þsse Sueiñ skal vera † Nazareus Gudz fra siñar Modurkuide/ og hñ skal vppbyria at frelsa Israel af vallde Philistinorum. † Helgadur
B Þa for Konan/ og kunngierde þetta sinum Bonda/ og sagde/ Þar kom eiñ Gudz madur til myn/ og hñs Asiona var at sia sem Gudz Eingils/ mieg ognarlig/ so ad eg spurde hañ ecke ad huadan hñ kom/ eda huert hñ villde/ og eige sagde hñ mier sitt Heite. Enn suo sagde hñ til myn/ Sia/ þu skallt verda þungud og fæda einn son/ Þar fyrer dreck ecke Vyn nie afeingañ Dryck

a (Nazareus) Þad er/ heiteñ/ og helgadur Gude

ann Dryck/og et ecke neitt Ohreint/Þuiad Sueiñenn skal vera Gudz Nazareus/ fra Modꝛ
lijfe allt til sijns Dauda.
Þa bad Manoah DROTTJN/og sagde/Heyr DROTTJN/Lat þañ Gudz mañ
koma til vor aptur/þann þu sender/so hñ meige vnderuijsa ockur/huernen vid skulum fara med
þetta Barn sem fædast skal. Og Gud heyrde hñs Bænar Ord/suo ad Gudz Eingill kom
til Kuiñunnar i ødru sinne/þar hun sat a Akre. Eñ heñar Bonde Manoah var ecke þar.
Þa rann hun sem skiotast/og kunngiørde þ sijnū Bonda/og sagde til hñs/Sia/ sa same ma-
dur birtist mier s̄ til mijn kom i Dag. Manoah spratt vpp þegar/ꝛ fylgde siñe Konu/ꝛ kom
til þess stadar sem madurinn var/ꝛ sagde til hñs/Ert þu sa sem talader vid Kuinnuna? Hñ
sagde/Ja Og Manoah sagde/Þegar þad fullkomnast sm̄ þu hefur sagt/Hueria Framferd E
skal þsse Sueiñ hafa/eda vid hueriu skal hñ vidsiar veita. Guds Eingill sagde Manoah/Hñ
skal taka sig vara fyrer øllu þui sm̄ eg hefe sagt þiñe Kuinnu/hñ skal onguañ Vijnuidar A-
uøxt eta/og eige skal hñ drecka Vijn/ nie nockurn añann sterkañ Dryck/ꝛ eckert ohreint skal
hñ eta/Allt þ s̄ eg hefe bodit heñe/þ skal hñ hallda.

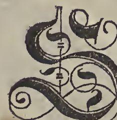
Gen. 32. Exod. 3.

Manoah sagde til DROTTJNS Eingils/Lat oss hallda þier/vier vilium offra einu
Hafur Kide. Eñ Eingill DROTTJNS suarade Manoah/ Þo þu hallder mier hier/
þa et eg þo ecke af þijnum Mat/ Eñ ef þu villt giøra DROTTNJ eitt Breñeoffur/
þa mættu offra þui/ Þui Manoah visse ecke ad þat var DROTTJNS Eingill sem vid
hñ talade. Og þa sagde Manoah til Eingilsins/Huad heiter þu/so vier meigum prijsa þig/
þegar þat er framkomed sem þu hefur sagt? Eingill DROTTJNS suarade hm̄/Þui
spyr þu ad mijnu Heite/s̄ þo er vndarligt?
Þa tok Manoah eitt Hafur Kid/ꝛ Matoffur/ꝛ offrade þetta fyrᵉ DROTTNJ yfer ei- D
num Steine/Og hñ giørde þad a vndarliga. Eñ Manoah ꝛ hñs Kuinna horfdu a. Og
þa Logañ lagde vppaf Alltarenu/vpp i Himinen/þa for Gudz Eingill vpp i Logañū af All-
tarenu. Enn sem Manoah ꝛ hñs Kuiña sau þat/fiellu þau bæde fram̄ til Jardar a sijnar
Asionur. Og Guds Eingill opinber adist ecke meir fyrer Manoah nie hñs Kuiñu þar epter.
Þa vnderstod Manoah at þetta var Eingill DROTTJNS/ og hañ sagde til siñar Kui-
ñu/Vid munum vissuliga deyia/Þuiad vid saum Gud. Eñ hun suarade honum/Ef DR-
OTTJN hefde haft girnd til at deyda ockur/ þa hefde hañ huerke teked Breñe forn nie
Matoffꝛ af ockar hende/ Hñ hefde ꝛ ei kuñgiørt ockur allt þuilijkt/ ꝛ ei lated ockꝛ heyra sod-
dan sem nu er skied

a Þad gieck þurduliga til/suo sem epterþylger ad Eingillinn huarþ/og þor wpp i Log/anum

Og Kuinnan fædde eirn Son/ og nefnde hñ Samson. Sueirneñ ox vpp/ꝛ DROTT-
JN blessade hñ. Og DROTTJNS Ande tok ad vera med honum/i Herbwdum Dan/
millū Sarea ꝛ Estaol.

XIIII.

Amson gieck ofan til Timnath/ꝛ sa þar eina Kuiñu j Timnath/ a medal A
þra Philisteis dætra. Og s̄ hñ kom vpp til siña Forelldra/þa kuñgiorde hñ
þetta sijnum Fødur og siñe Moder/ꝛ sagde/Eg hefe sied eina Kuiñu i Tim
nath medal Dætra þra Philisteis/ Giefed mier nu þa enu sømu til Eigen
konu. Hñs Fader ꝛ Moder suørudu hm̄/Er þar nu eingen Kuiña a medal
þiña Brædra Dætra/og hia øllu þijnu Folke/ad þu villt fara þangad ꝛ fa
þier eigenkuiñu/ hia þeim oumskornu Philisteis? Samson suarade sijnū Fødur/ Lat mig
fa þessa/þui hun þocknast mijnum Augum. Enn hañs Fader og Moder vissu ecke/ at þetta
var suo til sett af DROTTNJ/Þui hñ leitade yrkis efnis hia Philisteis. Þuiat þr Phi
listei Drottnudu i þañ tijma yfer Jsrael

Samson slijtur Leonshuølþenn i sundur

Þa gieck Samson mz sijnum Fødur og siñe Modꝛ ofan til Timnath. Og sem þau ko-
mu at Vijngarde Stadarins/Sia/þa kom Leonshuølpur øskrande a mot honum. Og Gudz B
Ande kom yfer hñ/suo at hñ sleit Leonet/so sm̄ þa madur i sundurslijtur eitt Hafur Kid/ꝛ haf
de þo alls eckert i sinne Hende/Og eige sagde hñ sijnum Fødur nie Modur fra þessu/ huad hñ
hafde giørt
Eñ sm̄ hñ kom nu ofan/talade hñ vid Kuiñuna/ꝛ hū þocknadist Augū Samsonar. Og
nockrum døgum þar epter kom hñ aptur/at fastna hana. Og hñ gieck af Veigenum/ ad

fra Leons Hræd/Og sa/ad Býflygie hafde bored Hunang j Leons hræd. Og hn̄ tok þad j sijna Hond/og at þar af a Veigenum/ꝛ gieck til sijns Fødurs ꝛ sinnar Modꝛ/ og gaf þm þar af/og þau atu/Enn hn̄ liet þau ecke vita/ad han̄ hafde teked Hunanged af Leons Hræ-enu. Hunang j Leons Hræ

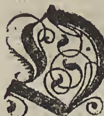
E Og nu sem hn̄s Fader kom ofan til Konunnar/þa giørde Samson sitt Brwdkaup þar/so sem hættur var til vngra manna. Og sem þeir sau Samson/ gaf þeir honum þriatijge Lagsmenn/sem hia honum skylldu vera. Enn Samson sagde til þeirra/Eg mun bera vpp fyrer ydꝛ eina Gatu/sie þat suo at þier gieted leyst hana jnnan̄ þessara siø Brullaups daga/ þa skal eg giefa ydur þriatijge Skyrtur/ og þriatijge Hatijdar Kyrtla. Enn ef þier gietid ecke leyst mijna Gatu/Þa skulu þier giefa mier þriatijge Skyrtur ꝛ þriatijge Hatijdarkyrtla. Þeir suørudu honum/ber þu vpp þijna Gatu/og lat oss heyra hana. Hn̄ sagde þm/Matur for vt af Etanda/og Sætleike af þeim Sterka. Og þeir gatu ecke rædet þessa Gatu i þria Daga. Samsons Brullaup Samsons Radgata

A þeim siøunda Deige søgdu þeir til Samsons Kuinnu/Giør þig blijda vid Bonda þin̄/ og fa þu af honum ad hn̄ seige oss þessa Gatu/Elligar þa skulū vier bren̄a þig ꝛ þijns Fødurs hws mꝫ Ellde/Hafe þier til þess jn̄bodit oss/ad þier viliet vtarma oss/eda eige? Kuin̄an bad mꝫ Tarum Samson/og sagde/Hatar þu mig enn elskar ecke/ Þu hefur bored vpp eina Útlegging Ritningar er hia Christeligre Kirku
D Gatu fyrer Sonum mijns Folks/og ecke skyrt mier hana. Han̄ suarade hen̄e/Sia/eg hefe ecke sagt mijnum Fødꝛ og eige min̄e Modꝛ þad/og ætlar þu at eg mune seigia þier þad?

Og hun griet fyrer honum þa siø Daga/a medan Brwdkaupet stod yfer/En̄ a þeim siøunda Deige sagde hn̄ hen̄e allan̄ Sannleik hier a/þui hun giorde honum Onæder/ Og hun sagde Sonum sijns Folks Gatuna. Þa mælltu Borgarmen̄ til hn̄s a þeim siøunda Deige/adur Solen gieck nidur/Huad er sætara enn Hunang? Eda huad er sterkara enn Leon? Þa sagde Samson til þra/Hefdut þier ecke arid til med min̄e Kuijgu/þa hefdu þier ecke gietad leyst gatu mijna.

Og Ande DROTTENS kom yfer hann/og han̄ gieck ofan til Askalon/ og drap þar þriatijge manna/Og tok þeirra Klædnad og gaf þeim Hatijda Klæde sem riedu hn̄s Gatu. Og hn̄ vard akafliga reidur/og for vpp til sijns Fødurs Hws. Enn Samsons Kuin̄a var gipt ødrum/einum af hn̄s Stallbrædrum/sem honum tilheyrde.

XV.

A
Og þad skiede suo epter nockra Daga a Hueite Kornskurdartijma/ ad Samson for ad vitia sinnar Konu/og hafde mꝫ sier eitt Hafur Kid. Og sem han̄ ætlade sier ad ganga i Herbergid til Konu sinnar/þa liet hen̄ar Fader onguan̄ kost a þui/og sagde/Eg atlade at þu munder henne orden̄ reidur/ og þui gipta eg hana þijnum Lags manne. Enn hun hefur adra yngre þa Systur sem frijdare er en̄ hun/lat hana verda þijna fyrer hina. En̄ Samson suarade og sagde til þeirra/Eg hefe nu einu sin̄e feingid rietta Søk a mote þeim Philisteis/ Eg skal giora ydꝛ skada.

Og Samson gieck þadan/ꝛ veidde þriu Hn̄drud Refa/og hn̄ tok sier Elldskijd/batt þa saman a Holunum/og batt eitt Elldzskijd a millum huerra tueggia/ og kueikte Elld i þeim/og slepte þeim lausum i Akra þeirra Philistim/og vppbrende þeirra Byndine/og suo þad standanda Korn/og þeirra Vijngarda/ꝛ Vidsmiørs trie. Þa søgdu Philistei/Huer hefur giort
B þetta? Þa var þeim sagt/Samson Magꝛ han̄s i Timnath/fyrer þad/at hn̄s Magur tok hn̄s Hwsfru/og gaf hana hn̄s Vin. Þa foru Philistei vpp þangad ꝛ brendu jn̄e Konuna ꝛ hen̄ar Fødꝛ mꝫ Ellde.

Enn Samson sagde til þeirra/En̄ þo at þier hafed þetta giort/þa vil eg sem adur hefna mijn sialfur a ydꝛ/og lata af þadan. Og han̄ slo þa hardliga bæde a * Herdar og Lendar. Og hn̄ for ofan/ ꝛ bio i ein̄e Biargskoru i Etham. * (Herdar og Lendar) Þad er/ Han̄ slo alla þa sem hn̄ hitte/hærre stiettar og lægre

Þa foru Philistei vpp i Landit Juda/ og settu Herbwder sijnar j Lehi. Enn þeir af Juda søgdu/Þui eru þier hier vppkomner i mote oss? Þeir suørudu/Þess Erindis erum vier hingad komner/ad binda Samson ꝛ giallda honum Vmbøn fyrer þad sin̄ hn̄ hefur giort oss. Epter þ foru þriar Þusūder man̄a af Juda ofā til Biargskorun̄ar i Etham/ꝛ søgdu Samsone/

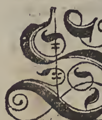
ſon/Veiſtu ecke at Philiſtei Drottna yfer oſſ? Þui hefur þu ſuo breytt vid oſſ? Hn̄ ſuarade/ E
So ſ̄ þeir giørdu vid mig ſo hefi eg ꝛ giørt vid þa

Og þeir ſøgdu/Vier erum komner hier ofan ad binda þig/ og ſelia þig i hendꝛ þeim Phi-
Samſon bundenn liſteis. Samſon ſagde til þeirra/Þa ſueried mier Eid/ad þier vilied ecke lijfláta mig. Þeir
ſuorodu honum/Eige vilium vier hindra þig at neinu/Helldur vilium vier at eins binda þig/
og giefa þig ſuo i þeirra hendꝛ/eñ ei vilū vier ſlꝍ þig i Hel. Sijdan bundu þr hn̄ mz tuei-
mur Reipum nyiū/og fluttu hn̄ burt af Biargenu(Etham)

Eñ ſem hn̄ kom til Lehi/hlaupa Philiſtei þegar i mote honū mz myklum fagnade. Enn
Ande DROTTINS kom yfer Samſon/og Reipen af hn̄s Armleggium vrdu ſem Þrꝍ-
dur brunneñ i Ellde/ſuo ſlitnudu þau Bønd ſem voru a hans Hondum. Og hañ fann eiñ D
Aſna Kialke fuenn Aſna Kialka/og vtriette ſijna Hønd og greip hn̄ vpp/ og ſlo med honū Þuſund Man-
na. Og Samſon ſagde/Þar liggia þeir i hrꝍgu/Med einum Aſna Kialka hefe eg ſleiged
Þuſund menn. Og ſem hn̄ hafde þat ſagt/kaſtade hn̄ Kialkanum fra ſier/og kallade þann
ſtad [b] RamatLehi.

[a] (Ramhat Lei) kallaſt nidurkaſt Aſnakialkans Og hn̄ vard miøg þyſtur/kallade hn̄ til DROTTINS/ꝛ ſagde/ Þu DROTTIN
hefꝛ giefed þeſſa myklu Heilſu fyrer Hønd þijns Þienara/Eñ nu hlyt eg ad deyia af Þoſta/ꝛ
falla i hendur Oumſkorinna Mañа. Þa liet Gud eiñ Jaxla leſna vr Aſna Kialkanum/ſo
Samſon dꝍmer Iſrael i xx Aar þar ſpratt vpp vr Vatn. Og ſem hn̄ drack/þa endurlifnade Ande hn̄s/og hn̄ hreſtiſt aptur.
Þar fyrer kallaſt ſa ſtadꝛ enn a þeſſum Deige/akallarans Brunnur/ſem vard i Kialkanum.
Og hn̄ dꝍmde Iſrael a Døgum Philiſteis i tuttugu Aar.

XVI.

Amſon gieck i burt til Gaza/og ſa þar eina Skiꝍkiu/og gieck jnn til hennar.[a] A
Þetta friettu Borgarmeñ Gaza/Samſon er komiñ hingat til vor/ Og þeir
vmkrijngdu hn̄/og lietu ſitia vm hn̄ alla Nottena/i Stadarportenu/ eñ voru
kyrrer vm alla Nottena/og ſøgdu/Verum kyrrer/ a Morgun ſtrax ad birter
þa vilium vier ſla hn̄ i Hel. Samſon ſuaf til midrar Nꝍtur /Sijdan ſtod
hn̄ vpp ad midre Nottu/og tok bꝍdar Hurdernar fra Stadarportenu/mz bꝍ-
dum Dyraſtolpunum/ꝛ Slagbrøndunū/ ꝛ lagde a ſijnar Herdar/og bar þad efſt vppa Fia-
lled ſem veit til Hebron.

Og epter þetta lagde hn̄ Aſt vid eina Kuiñu ſ̄ bio i þm † Dal ſm̄ hiet Sorek/ſu nefndiſt B
† vid Lꝍk Dalila Dalila. Til hennar komu Hofdingiar Philiſtinorum/og ſøgdu henne/Komſtu a ſlꝍgſmu-
ne vid hn̄/ad verder þu vijs huar af hn̄ hefur ſuo mikinn Styrkleika/ ꝛ mz hueriu mote at vier
meigum ſigra hañ/ſo vier faum būded hn̄ ꝛ yferbugad/Ef þu giører þad/ þa vilū vier giefa
þier huer vm ſig Þuſund ꝛ Hundrad Silfurpeninga.

Samſon ſtyrkur er Drottiñ Dalila ſagde til Sāſon/ Miñ Kiꝍre/ſeig þu mier i hueriu ad faliñ er þiñ mykle Sterk-
leike/og mz hueriu ad þig ma binda ſuo þu ſlijter ecke. Samſon ſuarade heñe/Ef eg er bun-
deñ mz ſiø Lijnſtreingiū nyum votū/ Þa verd eg veykur/ꝛ ſo ſiñ huer añar Madꝛ. Þa fein-
gu Philiſtei henne ſio Lijnſtreinge nyia/ ſem ei voru enn þurrer/og hun batt hn̄ þar mz(Enn C
þeir leynduſt i Herbergenu hia henne)og hun ſagde til hn̄s/Philiſtei yfer þig Samſon. Eñ
hn̄ rykte i ſundur Streingiunum/ſem þa Hørtygell fer i ſundꝛ þa hn̄ keñer Ellds/Og veit nu
ecke giør enn adꝛ vm hn̄s Aſl.

Þa ſagde Dalila til Samſon/Sia/ þu hefur gabbad mig/ꝛ logiet at mier. Seig mier
nu þo mz hueriu þig meige binda? Hn̄ ſuarade henne/Ef þeir binda mig mz nyum Reipum
ſem til ongrar Vinnu hafa høfd verid/Þa verd eg oſtyrkur/og ſo ſem adrer Meñ. Þa tok
Dalila ny Reip/ og batt hn̄ þar mz/og ſagde/Philiſtei yfer þig Samſon(Eñ þeir leynduſt i
Herbergenu)ꝛ hn̄ ſleit þau i ſundꝛ af ſijnum Armleggium ſm̄ Horþrꝍd

Eñ Dalila ſagde til hn̄s/Þu hefur eñ nu gabbat mig/ꝛ logied at mier. Kiꝍre/ ſeig mier D
þo huar mz þig meige binda? Eñ hn̄ ſuarade heñe/Ef þu ſamanſnyr mijna ſiø Høfutlocka
mz einum Hꝍrdregle/og feſter þa vid Hꝍl. Og hun ſagde til hn̄s/Philiſtei yfer þig Sam-
ſon. Og hn̄ vaknade af ſijnum Suefne/og ryckte vpp ſijnum fliettudum Lockum med Hꝍl-
num/ og Hꝍrdreglinum. Þa ſagde hun til hn̄s/Huernen maatt þu ſeigia at þu hafer Aſt a
mier/

mier/þar þitt Hiarta er ei mz mier? J þriar reisur hefr þu nu gabbad mig/ z ecke sagt mier i hueriu þitt myckla Afl folgit være.

Enn ſ hun helldr a þui hinu ſaa vid hn alla daga/ þa mæddist Hugr hns miøg so til Dauda/ so hn liet henne i liose sitt Hiarta/ z sagde til hennar/ Alldrei hefr Rackhnijfr kõed a mitt Høfut/ þui eg er Guds a Nazareus fra Modurkuide. Og ef þu rakar mitt Haar af mijnu Høfde/ þa huerfur minn styrckur fra mier/ suo eg verd so ostyrkur sem adrer Menn. Enn sem Dalila sa nu/ at hn hafde birt henne sijna Aluøru/ þa sende hun/ og liet kalla a Høfdingia Philistino-

E rum/ og liet seigia þeim/ Komid nu enn vm sinn vpp hingat/ þuiad hann hefur nu birt mier sitt Hiarta.

Samson yfer vnnenn af Konunne

a (Nazareus) Pad er/ Gude helgadur

Þa komu Høfdingiar Philisteis vpp til hennar/ og høfdu mz sier Fie þad sem þeir lofudu henne. Og hun liet hn sofna yfer Kniam sier/ z kallade þann til sijn/ sm alla hns Locka siø rakade af hns Høfde. Og hun tok til ad hrinda honum fra sier/ Huarf þa fra honum hanns Styrkleike. Og hun sagde til hns/ Philistei yfer þig Samson. Enn sm hn nu vppuaknade af sijnum Suefne/ hugsade hn/ Eg mun ganga vt so sem eg hefe adur opt giørt/ z hrista mig/ Og hn visse ecke at DROTTJN var vikenn fra honum. Jafnsnart gripu Philistei hn/ z stungu vt bæde hns Augu/ og fluttu hn til Gaza/ z bundu hn mz tueimur Koparvidium/ at hn skyllde draga Kuern i Myrkuastofu. Enn hanns Høfudhaar toku ad spretta aptur/ þar þau voru afrøkud.

Samson fangen og blindadur

F Enn þa Høfdingiar Philistinorum søfnudust saman/ ad giøra myked Offur sijnu Gude Dagon/ og sig sialfa glada at giøra/ þa søgdu þeir huer til annars. Vor Gud hefur giefed oss vorn Ouin Samson i vorar hendr. Sømuleidis Alþydufolked lofade þra Gud/ þui þeir søgdu/ Vor Gud hefur giefed vorn Ouin i vorar Hendr/ sa sem eydde vort Land/ z dreped hefur mikinn Mannfiølda fyrer oss. Og sm Dryckur Kiæter nu Hiørtu þeirra/ þa seigia þeir/ Læted sækia Samson/ so hn leike fyrer oss. Þa toku þeir Samson af Fangelsenu/ z hann liek fyrer þeim/ Og þr settu hn a millum tueggia Stolpa.

Dagon

Enn Samson sagde til þess Vngmennes sm hn leidde vid hønd sier/ Lát þu mig fara þangad at þeim Stolpu sem Hwset stendr a/ so eg meige stydia mig vid þa. Enn Hwsed var alskipat bæde af Mønnum og Kuinnum/ Þar voru j þui sama sinne samankomner aller Høfd-

G ingiar Philisteis/ og vppa Þakenu voru nær þriar þusunder Mans og Kuinnr/ sem horfdu a huernen Samson liek. Enn Samson akallade DROTTJN/ z sagde/ DROTTJN Gud/ minst þu nu mijn/ og gief mier nu/ Gud/ aptur Styrkleik minn (hinn fyrra) so at eg meige vm sinn hefna mijn a Philisteis/ fyrer mijn bæde Augu.

Og hn greip sinne Hende vm huorn Stolpa ſ i midiu Hwsenu stodu/ huerier ad hielldu þui øllu vpp. Og hn sagde/ deye Ønd mijn mz þeim Philisteis. Og hann suipte Stolpunum styrkliga vndan/ suo at Hwset fiell ofan a Høfdingiana/ og a allt Folked sem þar var jnne/ suo at hn drap fleire deyande/ enn hn hafde drepit medan hn lifde. Epter þetta komu hns Bræ-dur ofan þangat/ og aller af hns Fødurs hwse/ og toku hn vpp/ og færdu hn þadan/ z grofu hann i sins Fødurs Manoa Grøf/ huer ad liggur a millum Zarea og Esthaol/ Hann var Domande yfer Jsrael i Tuttugu Aar.

Samson Domare yfer Jsrael i xx Aar

XVII.

A Mar var einn Madr a Fiallbygdu Ephraim/ ſ hiet Micha/ hn sagde til sinnar Modur/ Þa þusund z Hundrad Silfurpeninga/ sm þu hefur teked til þijn/ og suarit og sagt fyrer mijnum Eyrum/ Sia/ þeir enu sømu Peningar eru hia mier/ eg hefe teked þa til mijn. Þa suarade hns Moder/ Blessadr sie minn son DROTtne. Sijdan gaf hn sinne Modr þa þunsund og Hundrad

B Silfurpeninga aptr. Og hns Moder sagde/ Eg hefe helgad DROTtne þa Peninga vr minne Hende/ fyrer minn Son/ so at þar sie giørt af eitt Likneske og Afgud/ þar fyrer gief eg þier þa nu aptur. Enn hn gaf sinne Modr þessa Peninga aptur.

Skwrgod Micha

Þa tok hns Moder tuø Hundrut Silfurpeninga/ og fieck þa einum Gullsmid/ hann giørde henne eina Likneskiu z Skwrgod þar af/ z þar epter var þ i Micha Hwse. Og þesse Micha hafde eitt Gudz Hws. Og hn giørde eirn Lijfkyrtel og Helgedom/ z a fyllde Hendr a einum

C sijnu syne/ so hn var hns Prestur. A þeim tijma var einginn Kongur i Jsrael/ Og huer giørde

a (Fyllte) Pad er/ hn vijgde hn/ so sm þ stendur Exo. xxix

gierde þat sem honum þotte riett vera

Leuite j Hwse Micha

Enn þar var eitt Vngmeñe af Bethlehem Juda/a medal Juda Kynþattar/og hañ var
eiñ Leuite/ og var þar Framande. Hañ reiste fra þeim stad Bethlehem Juda / og gieck
hier og huar sem hañ kuñe. Enn sem hñ kom vppa Fialled Ephraim til Hwsa Micha/ ad
hañ fære sinn veg/ þa spurde Micha hñ at/ Huadan komst þu? Hñ suarade/Eg er eiñ Le-
uite af Bethlehem Juda/ og geing þangat sem eg kañ. Micha sagde til hñs/Vert þu hia D
mier/þu skallt vera miñ Fader og minn Prestur/Eg vil giefa þier huert Aar tiu Silfurpe-
ninga/og tilskiliñ Klædnad/ꝛ þijna Fædu/Og Leuitiñ for þangad.

Og Leuiteñ for til/ꝛ var hia Mañenum/og hñ hiellt þeñañ Vnga mañ lijka s eiñ Son.
Og Micha fyllte Leuitans Hønd/so hñ vard hñs Prestur/ꝛ var so vti Micha Hwse. Og
Micha sagde/ Nu veit eg at DROTTIN mun giøra mier til Goda / fyrst ad eg hefe eirn
Leuita fyrer Kiennemañ.

XVIII.

Syner Dan leita Arfskiptis

Þeim tijma var einginn Kongꝛ yfer Israel/ Og Kynkuijsl Dan leitade vid A
ad vmganga sier eina Arfdeilld/þar þeir mættu bwa / Þui þeir høfdu ecke
til þessa Dags feinget Erfd mꝫ Israels sonum. Og Syner Dan sendu vt
(Meñ)af þeirra ætt/fiñ Strijds menn/af Zarea i Esthaol/til ad skoda og
rannsaka Landit/og sagde til þeirra/Farid ꝛ skodit Landit. Og þeir komu
a Fialled Ephraim til Hwsa Micha/ꝛ voru þar vm Nott.

Enn a medan þeir voru þar hia Micha/þa þecktu þeir þess vnga Leuita Raust/og þr vi-
ku þangat/ ꝛ søgdu til hañs/ Huor hefur fært þig hingad? Og huad giører þu hier/eda
þui komst þu hingat? Hañ suarade þeim/Suo og suo hefur Micha giørt vid mig/ og hañ
hefur leigt mig til ad eg sie hñs Prestur. Þeir søgdu til hñs/Kiære/spyr Gud at/so vier mei- B
gum fa at vita huert þesse vor vegꝛ sem vier gøngum skal Luckast. Presturiñ suarade þeim/
Farid j burt mꝫ Fride/Ydar Vegꝛ sem þier ganged er riettur fyrer DROTTNI.

Þeir attu huorke Quine nie Herra yfer þeim

Sijdan geingu þsser fiñ Meñ af stad/og komu til Lais/ꝛ sau at þat Folk sm̃ þar bio var
athugalaust(þui lijkast sm̃ þr Zidoniter) kyrrt ꝛ ohrædt/ ꝛ þar var eingeñ j Lāde s þm jllt
giørde/ eda þra Herra Være/ ꝛ þr voru i fiarlægd vid þa Zidoniter/ꝛ høfdu ongua høndlan
vid añad Folk.

Og þeir komu til siña Brædra j Zarea ꝛ Esthaol/ꝛ þra Brædꝛ spurdu þa/ Huersu gein-
gur ydꝛ? Þeir søgdu/Tøkum oss vpp ꝛ førum til þeirra/Þui vier høfum skodat Landet/þat C
er miøg gott/Þar fyrer fared sem skiotast/og vered ecke later a þessa Ferd/ suo þier komed at
eignast þat Land. Og sem þier þar komed/munu þier koma til vgglausra Maña/Eñ Lan-
det er bæde vijtt og breitt/ Og Gud hefur giefed þat j ydar Hendꝛ/ Ja/ soddan eitt Land sm̃
eckert vātar af øllu þui sem a Jørduñe vaxa ma.

Dans Herbwder

Sijdan foru syner Dan fra Zarea ꝛ Esthaol/sex Hundrut manna bryniader ꝛ Herklæd-
der til Bardaga/ꝛ þeir reistu vpp/ꝛ settu Herbwder j KiriathJearim j Juda/ Þui kallast sa
Stadꝛ/Herbuder Dan/allt til þessa Dags/sm̃ liggur til baka vid KiriathJearim.

Og þeir geingu þadan/og a Fialled Ephraim og komu til Hwsa Micha. Þa søgdu D
þeir fiñ Menn/sem fyrr voru sender ad skoda þat Land Lais til sinna Brædra/Vited þier ꝛ
at j þessu Hwse er eiñ Lijfkyrtell/Helgedomꝛ/Likneske ꝛ Skwrgod? Nu huxed ydur vm huad
þier skulut giøra.

Þeir viku þangad at/og Komu til Hwsa þess vnga Leuita/sem var j Micha Hwse/ꝛ heil
sudu honum vinsamlega. Enn þau sex hundrud Maña vopnader og bryniader/ af Sonum
Dan stodu fyrer Dyrum vte. Og þeir fiñ menn sem fared høfdu at niosna vm Landet/ fo-
ru vpp ꝛ komu þangat/og toku Liknesked/Lijfkyrteliñ/ Helgedomeñ ꝛ Skwrgodet/ Eñ med-
an þetta skiede/stod Prestureñ fyrer Dyruñ/ hia þeim sex Hundrudum vopnudum / og Her-
klæddum.

Enn sem þeir adrer voru nu komner j Micha Hws/og toku Bijlæted/Lijfkyrteleñ/Helge-
domenn ꝛ Skwrgodet/þa sagde Prestureñ til þeirra/Huad giøre þier? Þeir suørudu honũ/ E
Þeige þu ꝛ hallt þinũ Muñe/ꝛ far mꝫ oss/so þu siert vor Fadr ꝛ Prestꝛ. Er þ þier ecke betra
ad þu siert Prestꝛ a mille heils Slektis ꝛ ættar j Israel/ helldꝛ eñ at vera Kieñemadꝛ j eins
mañs Hwse? Þesse Ord þocknudust Prestenũ vel/ ꝛ hñ tok bæde Lijfkyrteleñ/ Helgedomeñ ꝛ

Bijlæted

Bilæted/ z kom j før mz Folkenu. Og þa þr voru farner/ z høfdu lated fara vndā sier Børn
og Bwsmala/og allt þat sem Fiemætt var. Og sem þeir komu Langt fra Micha Hwse/þa
kølludu þeir menn vpp sem voru j Hwsunum/þeim sem stodu hia Micha Hwse/og foru epter
Sonum Dan/og kølludu epter þeim. Þa þeir heyrdu suoddan Hroop/ sneru þeir aptur/og
søgdu til Micha/Huad er þier/ad þu hropar so? Hñ suarade/Þier hafed teked mijna Gude
F þa sem eg hefe giørt/og so Presteñ/og erut farner j burt mz þetta / Huad hefe eg nu epter?
Og spyrie þier þo at/huad mig vātar? Þa suørudu syner Dan hm̃/Lat ecke heyra til þijn/so,
ad Reide Folksins falle ecke yfer þig/og glater þu Lijfe þijnu og allt þitt Hws. Og Syn-
er Dan geingu siñ veg. Og sem Micha sa/at þeir voru honum sterkare/huarf hñ heim ap-
tur j sitt Hws.

Eñ þeir toku þat sem Micha hafde giort/og Prestenn þann sem hñ hafde/z komu til La-
is/til eins kyrrlats z spakferdugs Folks/z slogu þ Folk mz sijnū Suerdseggiū/z settu Elld j
Stadeñ/ z vppbrendu hñ. Og þar var eingeñ s þm kiæme til hialpar/ Þui þr voru langt
G fra Zidon/og høfdu ongua høndlan med annat Folk/ og Stadurinn la j einum Dal/ sm̃ lig- Dan kalladist fyrr Lais
gur hia BethRehob. Þar bygdu þeir Borg/z biuggu þar/og kølludu hana Dan/ept' naf-
ne Dan þeirra Fødurs/sem var komeñ af Jsrael/Enn þesse Stadur hiet fyrr meir Lais.

Og syner Dan vppreistu þetta Bilæte fyrer sier. Og Jonatham son Gerson/sonar Ma- 4. Reg. 17
nasse/og hñs Syner voru Prestar medal ættar Dan/allt til þess tijma/sem þeir voru herteknn-
er j burt flutter af Landenu. Og suo settu þeir Micha Bilæte vpp/þeirra a medal/ sm̃ hañ
hafde giøra læted/ suo leinge sem Gudz Hws var i Silo.

XIX.

A A Þeim tijma var eingiñ Kongr yfer Jsrael. Og eiñ Leuite var framāde hia
fiallbygdū Ephraim/z hñ hafde teket sier eina frillu til eign' af Bethlehem
Juda/Og sem hun hafde framed Hoor ~~fram~~hia honum/ suo hliop hun fra Historia vm Leuitans Kuinnu
honum j sijns Fødurs Hws til Bethlehem Juda / og var þar i fiora Ma-
nade.

Enn Bonde heñar tok sig vpp/og for epter heñe/og villde tala vingiarn
liga vid hana/og fa hana til sijn aptur/z hñ hafde mz sier eirn Suein og tuo Asna. Og hñ
leidde hñ j sitt Fødurs Hws. Eñ sem Fader Kuiñunnar sa hñ/vard hñ gladr/og tok vel vid
honum. Og hñs Magr Kuiñunnar Fader hiellt honum/suo hñ var hia honum i þria Da-
ga/ætu z drucku/z voru þa Nott til samans

A þeim fiorda Deige biuggu þau sig miøg sneña til/og hñ stod vpp og villde ferdast siñ
veg. Þa sagde Faderiñ Kuiñunnar til sijns Mags /Lijfga þitt hiarta ædr mz Litlu Brau-
de/z epter þat skulu þid ferdast. Og þeir settust nidr/ætu bæder til samans z drucku. Og
Fader Kuinnuñar sagde til Mannsins/Kiære/Blijf hier þssa Nott/z gled þitt Hiarta. Eñ
sem Madurinn stod vpp og villde ferdast/þa naudgade hñs Mægr honum/so hñ var þar vm
Nottena.

Enn fimta Dag at Morne biost hañ til sinnar Ferdar/sneñendis/og villde fara af stad.
Þa sagde Fader Kuiñuñar/Kiære/Lijfga þu ædr þitt Hiarta/Og hañ tafde fyrer hm̃/þāgat
B til ad Dagurinn var Lidinn/z þeir neyttu bæder saman. Epter þad bio Maduriñ sig z vill
de ferdast mz sinne Kuiñu/og mz sijnum Þienara. Enn hñs Mægr Kuiñuñar Fader sagde
til hñs/Sia/Daguriñ er lidiñ/og komed er at Kuellde/vertu hier þessa Nott/Sia hier er enn
Herberge þeñan Dag/vert hier j Nott/z gled þitt Hiarta/a Morgun fared þegar sneñendes
ydkarn veg/til þijns Heimilis.

Enn Maduriñ villde ecke vera þar vm Nottena/helldr bio sig til/og for i burt siñ veg/og
kom til Jebus/þad er Jerusalem/mz bæda sijna Asna klyftada/z hñs Frilla mz honū. Sm̃ Jebus Jerusalem
þau komu nu nær Jebus/leid miøg a Dagiñ. Og Sueirneñ sagde til sijns Herra/Kiære/fo
rum z vijkium i þeñañ Jebusiter Stad/og verum þar i Nott. Eñ hñs Herra suarade hm̃/
Eige vil eg koma j þeñañ framanda stad/sm̃ ecke er af Jsraelis sonum/Helldur skulu vid fara
til Gibea/Og hñ sagde til sijns Sueins/Hrada þier/so vier komunst einhuers stadar til natt
stadar/añad huort j Gibea edr Rama

Og þeir ferduðust og foru sijna Leid/og Sol rañ til vidar þa þeir komu miøg suo ad Gi-

 bea/sem

Gibea Borgarmañ
bea/sem ad liggur vnder BenJamin. Þeir foru þangat/suo þeir være þa Nott i Gibea.
Og er hñ kom þar/sette hañ sig nidur a Stræte Stadarins/Þui þar var eingiñ sem hm̃ villde
lia Herberge vm Nottena.

Og sia/þar kom eiñ Gamall Madur ad Kuellde fra sijnu Arfide af Akre/ hañ var og suo
af Ephraims Fialle/og einn Framande j Gibea. Enn Borgarmeñ þess Stadar voru Sy-
ner Jemini. Nu sem þesse Madur vpplypte sijnum Augum/og sa þañ Vegfaranda Mañ
a Strætenu/þa sagde hñ til hñs/Huert villt þu fara/eda huadan komst þu hingad? Hañ
suarade honum/Vier foorum fra Bethlehem Juda/og førum nu til Fiallshlijdar Ephraim/
þui þar a eg heima/Eg for til Bethlehem Juda/eñ fer nu aptur til Gudz Hwss/og eingiñ C
vill lia mier Herberge. Vier høfum Hey og Foodur til vorra Asna/Braud og Vijn handa
mier og þinne Ambætt og Sueinenum sem med þijnum Þienara fer/ suo oss vantar eckert/
Hinn gamle Madur suarade/Fridur sie med þier/Allt huad sem at þig vantar/þat skallt þu
fiña hia mier/ligg þu ecke i Nott a opnu Stræte/Og hñ leidde hñ i sitt Hws/⁊ gaf hñs Ws-
num Fodr/Og þau þuodu sijnar Fætr ætu ⁊ drucku.

Og ſ þra Hiørtu voru nu glød/ Sia/ þa komu þar Borgarmenn arger Skalkar/vm-
krijngdu Hwsid/børdu a dyrnar/⁊ søgdu til þss gamla mañs ſ var Hwsbondiñ/Leid þñ mañ
vt hingat/ſ komiñ er j þitt Hws/ suo vier megũ keña hñ.

Gen. 19. Enn Hwsbondinn Hwssens gieck vt/og sagde til þeirra/Nei mijner Brædur/gioret ecke
so jllt Verk/fyrst at þsse Madr er komiñ i mitt Hws/gioret ecke þuilijkt Heimskupar. Sia/
eg hefe eina Dotter/sem enn nu er ospillt og ein Jungfru/og þesse Madur hefur Frillu/þær
vil eg leida vt til ydar/vanuirdet þær/og breyted vid þær suo sem ydur lyster/Enn gioret eige D
suoddan Heimskupar þessum Manni. Enn Folket villde eige hlyda honum. Þa tok ma-
durinn sijna Frillu/⁊ leidde hana vt til þeirra/ og þeir kiendu hennar/ og misþyrmdu henne
alla þa Nott/allt til Morguns/Og sem Dagr rañ þa lietu þeir hana lausa. Sijdan kom
Kuiñañ sneña Morguns heim aptr/⁊ fiell nidr fyrer þss Mañs Hwsdyrũ/ þar heñar Herra
var jñe/ ⁊ la þar þangat til at biart var.

Enn sem heñar Hwsbonde stod vpp vm Morguneñ/og vppliet dyrnar a Hwsenu/og gieck
vt/at reisa sinn veg/Sia/þa la hñs Frilla þar fyrer Hws dyrunum/og heñar Hendr a Prø-
skølldenum. Hñ sagde til hennar/Statt vpp/vier vilium ferdast. Enn hun suarade ongu.
Þa tok hñ hana vpp a Asnañ/bio sig til/og ferdadist til sijns Heimiles. Enn sem hñ kom
nu Heim/tok hñ eirn Knijf/⁊ gieck til siñar Frillu/⁊ hlutade hana j sundur mz Beinũ ⁊ øllu
j tolf Stycke/og sende þau j øll Jsraels Landamerke. Enn huer sem þad sa/þa søgdu aller
suo/Þuilijkt hefur eige skied/eda veret sied/sijdan at Jsraels syner drogu af Egiptalande/allt
til þessa Dags. Nu huxed ydur vm/og giefed til Raad/og seiged frañ.

XX.

EPter þetta drogu Jsraels Syner vt/og søfnudust saman/ suo sem eiñ Ma- A
dur være/fra Dan og allt til Berseba/og af Lande Gilead/til DROTT-
JNS j Mizpa. Og þeir yppustu af þui øllu Folke sem var fyrer allre Js
raels ætt/geingu til samans j Gudz Samkundu/ Fiøgur Hundrud Þusund
Mañs Fotgøngulid sem vtdrogu Suerd. Eñ Syner BenJamin heyrdu
ad Jsraels syner voru komner til Mizpa. Og Jsraels Syner søgdu/Sei-
get frañ/huernen þetta vonda verk er skied.

Hrædeligt verk þeirra i Gibea
Þa suarade Leuitenn/þeirrar Kuinnu Bonde sem at drepen var/og sagde/ Eg kom i Gib-
ea j BenJamin/mz minne Kuiñu/ad vera þar vm Nott/Þar risu Borgarmenn Gibea vpp
i mot mier/og spentu mig j Hwsenu vm Nottena/og ætludu at drepa mig/ þeir skømudu mij-
na Kuinnu suo at hun doo. Sijdan tok eg hana/og skipte henne i Stycke/ og sende eg þau
vt vm alla Jsraels Landareign/þui þeir høfdu giørt einn Skamar hlut ⁊ Heimsku þar j Js-
rael. Sia/Þier erud nu aller Jsraelis Syner/rædgist vm/og giøred nockut hier til.

Epter þetta tilbio sig allt folket suo sem eirn Madur være/og sagde/Þar skal eingeñ B
madur fara til sijns Heimilis/ og eige huerfa aptur j sitt Hws. Helldur vilium vier nu
þetta

þetta giøra vid Gibea/Vier skulum taka hlute/og telia tiu menn af Hundrade / og Hundrad af Þusund/ꝛ Þusund af Tiju Þusundum/ af øllum Israelis ættkuijslum/ad þeir safne Fæd slum handa Folkenu/suo at þad fare ꝛ giøre vid Gibea BenJamin/epter þui sem þra skam͡arligt Verk er/ ꝛ þeir hafa framed j Israel. Sijdan safnadist allur Israelis Her i mot Gibeon/lijka sem eirn Madur være/og toku sig saman. Israel berst i mot BenJamin

Og Israelis ættkuijsler sendu Menn til alls BenJamins Kynþættar/ꝛ lietu seigia þm/ Þui er soddan Skiemdar verk skied hia ydur? Framseliet þa Meñ/s þssa Skøm hafa giort j Gibea/sue vier meigum sla þa i Hel/og i burt taka suo þad hid vonda af Israel.

C Eñ syner BenJamin villdu ecke hlyda raust siña Brædra Israels sona/ Helldr komu þr saman af Borgunum/til Gibea/og villdu beriast vid Israelis Sonu. Beniamite þorsuara þeirra Glæp

Enn Syner BenJamin voru kalder af Stødunum sex og Tuttugu Þusund Mañs/ sem færer voru i Strijd/ fyrer vtan þa Borgarmenn Gibea/sem voru at tølu Sio Hundrut einuala Lids. Og i þessum Hers fiølda voru sio Hundrut menn vtualder/sem voru Aurfhenter og jafntamer a bædar hendur/og voru so tamer a Slongur/at þeir hæfdu eitt Hær a mañs Høfde/so þm bræst þ ecke

Eñ þr af Israel(fyrer vtan þa sm̃ voru af BenJamin)voru kalder fiøgurhundrut Þusund manns/sem baru Suerd/ og færer voru til Bardaga. Israels syner geingu vpp til Gudz Hws/spurdu Gud Rada/og søgdu/Huer skal vera vor Høfdinge/og heyia Bardaga þeñañ i mote sonum BenJamin? DROTTEN sagde/Juda skal vera ydar Høfdinge. Og Israels syner biuggu sig til ærla Morguns/og settu sijnar Herbwder fyrer Gibea. Og huer Madur af Israel gieck vt at beriast vid BenJamin/ꝛ þr skipudu sier j Fylkingar/til at strijda a Gibea. Þa fiellu BenJamin syner vt af Stadnū/ ꝛ felldu a þm Deige af Israel tuær ꝛ Tuttugu Þusunder maña. 22000

D Enn Israels Folks Her efldu styrk/ ꝛ biugguzt aptur til Bardagans/j þeim sama Stad/ sm̃ þr høfdu vidbuid hiñ fyrra Dag. Og Israels syner geingu vpp/ꝛ grietu fyrer DROTTNI allt til Kuellds/Og þeir adspurdu DROTTEN/ꝛ søgdu/ Skulu vier framarmeir fara at beriast vid Sonu BenJamin/vora Brædur? DROTTIN suarade/Fared vpp i mote þm. Og sm̃ Israelis Lydur dro i mot sonum BenJamin þañ añañ Dag/þa fiellu BenJamin vt af Gibea/a þeim Deige j mots vid þa/og slogu eñ ætian Þusunder Manna af Israels Sonum/alla vopnfæra Meñ. Israel fellour aþ BenJamin 18000

Epter þetta foru aller Israelis syner vpp/og allt folked/ꝛ komu til Guds Hws/ꝛ grietu/ ꝛ voru þar fyrer DROTTNI/ꝛ føstudu þañ Dag til Kuellds/ ꝛ offrudu Breñefornū ꝛ Þacklætis offre fyrer Drotine. Og Israels syner adspurdu DROTTIN(Eñ Sattmals Ørk DRottens var i þm stad/a þm tijma/Og Phineas son Eleassar/sonar Aaron stodu fyrer DROTTINS Huse/a þeim tijma)og þeir søgdu/Skulu vier enn leingur fara at beriast vid sonu BenJamin/ vora Brædur/eda skulum vier af læta? DROTTIN sagde/Draged vpp j motz vid þa/þuiad a Morgun vil a eg giefa þa i ydar Hendur. Pinehas

a (Eg) seiger Gud/vil þad giøra/þuiad til hafe þier wiliad giøra þad. Eñ þad beiter eg/enn ecke þier

Og Israelis syner settu Launsætur vm Gibea/So dro Israels Her a þeim þridia Deige

E a mote BenJamin/og biugguzt at strijda a Gibea/eins suo sem ædur tuisuar. Þa foru Syner BenJamin vt a motz vid Herinn/og gæfu sig fra Stadnum / og toku til ad slæ og særa nockra meñ af Folkenu/so sm̃ þeir giørdu ædur fyrre tuær reisur vt j Markiñe a tuo vegu/sæ eine liggur til Bethel/enn añar til Gibea/ꝛ slogu nær þriatijge Menn af Israel. Þa hugsudu syner BenJamin/Þeir falla fyrer oss so sm̃ fyrr. Eñ Israels syner søgdu/Flyiū vier/so ad vier meigum locka þa fra Stadnum/ vt a Veguna.

Sijdan biost Israels Folk/huer eiñ og eiñ af sijnum Stad/biuggu sig til Bardaga j Baalthamar. Og þ Israelis Strijdz Folk sem i Launsætrenu læ/ kom fram af sijnū Stad/ af þeim Heller Gaba/og komu til Gibea tiu Þusund Manna/valdasta Lid af øllum Israel/ suo ad þar vard hardur Bardage. Enn þeir vissu ecke ad Oluckan stod fyrer þeim. So slo DROTTEN BenJamin fyrer Israels sonum/suo ad Israels syner drapu æ þm Deige fim̃ og tuttugu Þusunder og Hundrad meñ af BenJamin/ allt kaska Strijds menn. 25000 slegner aþ BenJamin

Enn sem þeir Beniamiter sau fall sinna Maña/þa gæfu Israelis syner þeim rwm/ Þui þeir treystu vppa þad Launsætur/sem þeir høfdu sett til baka hia Gibea. Og þeir i Launsætre

so nær afmæd satrenu hlupu a Borgena/⁊ slogu hennar alla Iñbyggiara mz Suerds eggiū.
Eñ Israels menn og þeir sem j Launsætrenu voru/ høfdu Merke sett med sier/ad þeir sm̃ F
i Leyndum voru skylldu falla yfer þa med Suerde/ þa Reykurinn giæfe sig vpp af Stadnū.

Enn sem þeir j Israel sneruſt vid j Bardaganum/og BenJamin slo þad sem fyrer vard
og særdu þriatyge menn af Israel/og huxudu/Þeir liggia fallner fyrer oss suo sem fyrr/I þe-
ssu bile kom vpp Reykur af Stadnum. Og BenJamin snerest vid/Og sia/at Reykeñ ⁊ Lo-
gañ af Stadnū lagde vpp i Himineñ.
Og Israels Lydur snerist vid/og børdust med øllu Megne i mot BenJamitis/Og er Ben
Hrædelegt Saurlifnadar Strapp Jamite sau þad/sneru þeir a flootta vndan Israel/a þann Veg sm̃ liggur til Eydemerkur/
Eñ þeir sottu epter þeim. Suo komu ⁊ þeir sem Borgena høfdu brent/ ⁊ fordiørfudu þa/
og slou a allar sijdur. Og þeir vmkryngdu BenJamin/⁊ elltu þa allt til Menuah/ ⁊ fell-
du þa allt Austur ad Gilead/og þar fiell af BenJamin ætian Þusund Manna/þeir et aller
voru Vyġkiæner Strijdsmeñ
Þa sneru sier hiner adrer a Flootta/til Eydemerkur/ad þui Biarge Rim̃on. Og a þeim
sama Veige slou þeir fim̃ Þusund Manna/og þeir sottu epter þeim til Gideom/ og slou enn G
25000. af BenJamin i hel slegner af þeim tuær Þusunder Manns. So ad a þeim Deige fiellu af BenJamin fim̃ ⁊ Tuttu-
gu Þusunder/ Vopnfærer og villdustu Strijds menn. Ein sex Hundrud mañs flude vn-
dan til Eydemerkur/til þess Biargs sem kallast Rim̃on/⁊ voru þar fiora Manude. Og Is-
raels Menn komu aptur til Sona BenJamin/og slou þad sem j Borginne var/mz Suerdz
eggium/bæde Folk og Fienad/og allt þat sem þar fanst jnne/ og allar Borger j BenJamin
brendu þeir a biørtu Bæle.

XXI.

ISraelis Menn høfdu suared eirn Eid j Mizpa/og sagt suo/Þar skal eingenn A
giefa þeim BenJamitis sijna Dotter til Eignarkuinnu. Og Folkit kom til
Guds Hwss/og var þar fyrer Gude allt til Kuellds /Og þeir vpphoofu sijnar
Radder/ ⁊ grietu beiskliga/⁊ søgdu/DROTTEN Gud af Israel/Þui mun
þuilijkt hafa skied j Israel/ad a þssum Deige er fallen ein Kynkuijsl af Isra-
el? Añars Dags tok Folked sig ærla vpp/⁊ bygde þar eitt Alltare/ ⁊ offrødu
Breñefornum ⁊ Þacklætis offre
Og Israels Syner søgdu/Huar er sa nockur stadar af Israelis Kynkuijslum sem ecke er
kominn hingat/vpp mz Almwganum til DROTTENS? Þui þar var giørdur eirn
stor Eidur/at huer sem ecke kiæme vpp til DROTTINS i Mizpa/sa skyllde sañliga dey
ia. Enn Israels syner jdrudust vegna BenJamin sins Brodurs/ og søgdu/ I Dag er ein
Kynkuijsl vr fallen i Israel/Huernen skulu vier bera oss at mz þa sem epter eru/at þeir meige B
fyrer giptast?/ Þui vier høfum suared DROTTNI/at vier skulum ecke giefa þeim Kuiñur af
vorum Dætrum.
Og þeir søgdu/ Huar eru nockursstador af Israelis ætt þeir sem ecke hafa vppkomed til
DROTTINS/j Mizpa. Og sia/ ad þar var eingiñ a medal Almugans af Jabes i
Gilead/Þuiat þeir tøldu Folked/Og sia/þa var þar eingenn Borgare af Jabes j Gilead.
Þa sende Almugenn tolf Þusund Manns þangad af Strijdsmønnum/budu þeim/og søg-
du/Farit og slaet mz Suerdzeggium Jabes Borgara i Gilead/iafnt Konur og Børn. Þo
skulu þier suo giøra/Allt þat sem er Kallkyns/ og allar þær Kuinnur sem Menn hafa kient/
skulu þier foreyda. Og þeir fundu hia þeim Borgurum j Jabes j Gilead fiøgur Hundrud
Jabes afmæd Þijkur/sem voru hreinar Meyar/og ecke høfdu leiged hia Mønnum/þær høfdu þeir til Her-
bwda i Silo/sem liggur i Lande Canaan.

Sijdan sende allur Almugeñ/og liet tala vid BenJamin/sem voru a þui Biarge Rim̃on/ C
og kølludu þa mz Fride. Suo komu syner BenJamin aptur a þeim tijma. Og þeir gæfu
þeim Kuinnur/af Jabes Kuinnum j Gilead sem þar voru epter / og ecke fundu þeir fleire.
Þa jdradist Folked yfer BenJamin/ad DROTTEN hafde giørt eitt skard i Israels Kyn
kuijsler.

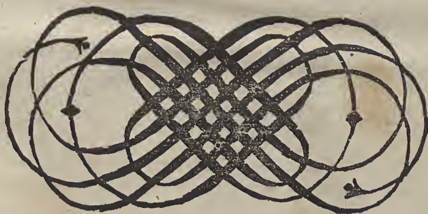
Eñ

Enn þeir Olldungar fyrer Almuganum sogdu/ Huad vilium vier til giøra/ suo ad þeir sm̄ epter eru meige og fa sier Eigenkonur? Þuiad allar Kuinnur j BenJamin eru afmædar. Og þeir sogdu/ Þeir ſ̄ epter eru af BenJamin meiga þo hallda sijnū Arfe/ ad ein Kynkuijsl verde ecke mz øllu afmæd j Jsrael. Enn vier meigum ecke giefa þeim vorar Dætr til Eigen kuenna/ Þui Jsraels syner hafa suarid og sagt/ Bøluadur sie sa sem giefur þeim BenJaminitis Eigenkonur.

D Og þeir sogdu/ Sia/ þar er DROTTINS Arlig Hatijd i Silo/ sem liggur nordr fra Bethel/ mot Austre/ a þm̄ Veige sem liggur vpp fra Bethel til Sichem/ j Sudur ætt mot Libona. Og þeir budu BenJamin sonum/ og sogdu/ Farid og ligged i leyndum i Vijngørdunum/ Og þa þier siaed ad þær Dætur af Silo ganga vt/ huer epter añare j Dans/ þa hlauped sem snarast vr Vynuidargørdunum/ og take huer sier Eigenkuiñu af Silo Dætrum/ og fared suo aptur i BenJamin Land. Enn þa þeirra Fedur eda Brædur koma ꝫ klaga þtta fyrer oss/ þa vilium vier seigia til þeirra/ Verid þeim nædug'/ þuiad ecke hafa þeir tekit þær med Strijde/ Enn þier villdut ecke giefa þeim þær þa þeir bædu/ Þui er þad nu ydar skulld. BenJamins Syner ræna Dætrum Silo

Syner BenJamin giørdu eins lijka suo/ og toku sier Kuiñunnar epter Manntale/ af Dansinum/ og gripu þær/ Og ferdudust þadan og biuggu j sijnum Arfe/ bygdu Borger og biuggu i þeim. So toku Jsraels syner sig vpp/ foru þadan a þeim tijma/ huer til sinnar Kynkuijslar og ættar / Og þeir ferdudust þar fra / huer til sinnar Arfleifdar. A þm̄ tijma var einginn Kongur j Jsrael/ og giørde huer þad sm̄ hm̄ þotte riett vera

Ender a Domara Bokinne

Boken Ruth

I.

Hallære
þeim tima/þa Domendur stiornudu yfer Js- A
rael/vard myked Hallære j Lãdenu. Og ꝥ skiede/at eirn Madr
af Bethlehem Juda/ flutte sig i burt j Lãd þra Moabitarum/
medur sinne Kuiñu og tueimur Sonum/ þesse Madr hiet Eli-
Elimelech
Melech/ og hñs Kuinna Naemi/ ꝛ hñs tueir Syner/Mahlon
ꝛ ChilJon/ þeir voru Ephrathei ꝛ af Bethlehem Juda. Eñ
sem þau komu j Land þeirra Moabitarum/ stadnæmdust þau
þar. Og Elimelech Bonde Naemi andadist. Eñ hun lif-
de epter mz sijnum tueimur Sonum/ þeir giptust/og toku sier
Eigenkonur af ættum þeirra Moabitis/Ein þeirra hiet Arpa
Arpa
enn ønnur Ruth. Og sem þeir høfdu buid þar hart nær j tiu
Ruth
Aar/þa ønduðust þeir bæder/Mahlon og ChilJon/og Kuiñan lifde bæda sijna Sonu/ ꝛ siñ
Bonda.

þa tok hun sig vpp med sijnum Sonakuinnum/ og ferdadist aptur af Lande Moab/ B
þui hun hafde friett þad i Land Moabitarum/at DROTTJN hafde vitiad sijns Folks/
og giefed þui Braud. Og hun gieck vt af þeim Stad/sem hun hafde bwed/og bædar henn-
ar Sonar Kuinnur mz henne. Og sem hun gieck nu a veiginn/ ad hun fære aptur i Land
Juda/þa sagde hun til beggia sinna Sonarkuenna/Fared og snued aptur/huor yckar til hwsa
siñar Modur og Heimkyñes. DROTTJN veite yckur sijna Myskun/suo sem þid hafed
giørt þeim Framlidnu og suo mier. DROTTJN giefe yckur/ at þid fiñid Huijld/huor j
sijns Mañs hwse/Og hun mintist vid þær.

þa vpphoofu þær sijnar Radder/mz Grate og/ søgdu til heñar/Vid vilum fara mz þier
til þijns Folks. Eñ Naemi suarade/Snued aptr mijnar Dætr/Huar fyrer vilie þid fara mz
mier? Huad mun eg gieta Sonu i mijnum Kuide hier epter/suo ad þeir mætte verda yckar C
menn? Snued aptr mijnar Dætur/og farid burt/þuiat eg er nu ofgømul at giptast nockrũ
Manne. Og þo eg segda/þad ma eñ skie/ef eg tek Mañ a þessare Nottu og fade Sonu/
Enn huernen giæte þid bedit suo leinge/ þar til þeir eru fullvaxner? þui vilie þid duelia þui
at giptast aptur? Ecke suo/mijnar Dætur/Mig aumkar yfer yckur/þuiat Hond DROT-
TJNS er komen yfer mig.

Arpa
þa vpphofu þær sijna Raust/og grietu eñ meir/ ꝛ Arpa mintist vid sijna Mægkonu. Eñ
Ruth
Ruth stadnæmdist epter hia henne. þa sagde hun/Siadu/ þijn Mægkona snere aptur til
sins Folks/og til sinna Guda/Snu þu nu og suo aptur mz þiñe Mægkonu. Ruth suar-
Agiætt Kiær-
ade/Tala þu ecke þar vm / at eg mune skilia vid þig / eda fara fra þier. Huert s þu fer/
leiks dæme
þangad vil eg ꝛ so fara/ Huar þu verdr þar em eg ꝛ eirnen/þitt Folk er mitt Folk/og þinn
þeirra Mæg-
Gud er miñ Gud. Huar þu deyr/ þar dey eg/ og þar vil eg jørdud vera/ DROTTJN D
kuenna
giøre mier þat og þat/ ecke skal ockur skilia nema Daudiñ.

Naemi kom
Eñ sem Naemi sa/ at þad var hennar aluara ad fylgia heñe/ þa hætte hun ad tala vid
aptur til Beth-
hana þar vm. Suo geingu þær bædar saman/þar til hun kom til Bethlehem. Og s þær
lehem
geingu jnn j Stadiñ/hrærdist allur Borgar lydr yfer þeim/og sagde/Er þad Naemi? Eñ
a
hun sagde til þeirra/Kalled mig ecke a Naemi/helldr Mara/þuiat sa Almættuge hefur mi-
(Naemi)
þydist Glede/eñ
og hrellt mig/Eg for fullrijk i burtu/Enn DROTTJN hefur fært mig fatæka heim ap-
Mara þydist
tur. þui kalled þier mig Naemi/þar at DROTTJN hefur so læckad mig/og sa Almatt-
beisk edur
uge hefur hrellt mig.
Sorgfull

þetta skiede a þeim tijma Aars/þa ed Kornskurduriñ tok til/þa Naemi og hennar Sonar
kona Ruth hin Mouerska komu aptur/af Landenu Moabitarum/ til Bethlehem.

II.

G þar var eirn Madur/hñ var næñ af frændseme vid Bonda Naemi/þui hñ var
af ætt Elimelech/hñ hiet Boas/ hñ var eirn mættugr Madr ꝛ miog Rijkr.

Og Ruth su Mouerska sagde til Naemi/Leyf mier ad eg fare vt vm Akra/ ꝛ miñ

eg saman

og saman lese Oxen epter þeim sem ad ecke amast vid mier. Hun sagde til hennar/ Far þu mijn Dotter. Hun for af stad/og tijnde vpp Oxen epter Kornskurdarmøñum Akursins. Eñ so bar til/at þeñañ sama Akur ætte Boas Frænde Elimelech. Og sia/J þessu bile kom Boas fra Bethlehem/og kuadde suo Kornskurdarmenn sijna/Vere DROTTJN mz ydr. Þeir suara/Gud blesse þig.

Og Boas mællte til Fyrermañs Kornskurdarins/Hueriu heyrer þsse Stulka til? Sueirnen suarade/Þad er su Mouerska Kuinna sem er komen mz Naemi/af Lande Moabitarum. Þui hun sagde/Bid eg at þu leyfer mier ad safna til samans og vpp ad lesa þad sem fellur a millum Byndenaña/epter Kornskurdarmøñunum/So kom hun hier/ og hefur stadit hier fra Morne og jñ til þessa/ꝛ var ecke nema litla stund heima.

B Þa sagde Boas til Ruth/Heyrdu mijn Dotter/Þu skallt ecke fara vm adra Akra ad safna saman/og ecke helldur hiedan/Helldur fylg þu Ambættum mijnum/ꝛ sia til huar þær skiera Korned af Akrenum/og gack epter þeim/Eg hefe bodet mijnum Þienurum/ at eingiñ kome vid þig. Og ef þig þyster/þa gack at Kierenu ꝛ dreck/sm̃ mijner Þienarar ausa af. Ruth fellur þa fram̃ øll til Jardar/bad hñ/og sagde til hñs/Med hueriu hefe eg þuilijka Nád fūdet fyrer þijnum Augum/ad þu þecker mig so/ þar sm̃ eg er ein vtlend Kuiña?

Huer Gud elskar þann skortar eckert

Boas suarade/og sagde til hennar/Sagt er mier allt huad þu hefur giørt vid þijna Mægkonu/epter frafall þijns Bonda/Ad þu hefur yfergiefed þinn Fodr og þijna Modur/ og suo þitt Fødurland/og hefur farid til þss Folks sem þu þeckter ecke. Gud vmbune þier þiñ giørning/og þijn Laun skulu vera fullkomen hia DROTTNE Jsraelis Gude/til huers ad þu ert nu komen/ad hafa skiol vnder hñs Vængium. Hun suarade/Miñ Herra/Lát mig fiña

C Nád i þijnu Auglite/þui þu hefur huggat mig/og blijdliga talat vid þijna Ambætt/þar sem eg ma þo ecke samuirdast eitne af þijnum Ambættum.

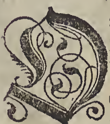
Boas mællte til heñar/Þa Mæltijdar tijmiñ er/þa kom hingad ꝛ et Braud/ꝛ drep þijnū bita i Edik. Og hun sette sig vtan hia Kornskurdarmøñunum. Eñ hañ lagde steikt Axin fyrer hana/Og hun æt/og vard mett/ꝛ leyfde af. Og sem hun stod vpp saman ad tijna/þa baud Boas sijnum Sueinum/ꝛ sagde/Lætid hana og so safna saman a medal byndiniña/og amest ecke vid hana. Lated ꝛ nockud ei vuiliande epter verda/suo hun meige samanlesa þad/ og eingiñ skal aūtta hana þar fyrer.

Suo samanlas hun vm Akuriñ/ allt til Kuellds/ og barde Korned af Halmenum/ sem hun hafde samanlesed/og hun fieck eitt Epha mz Bygg. Hun tok þat vpp/og kom j Stadiñ/og synde Mægkonu siñe þat hun hafde aflat/ Hun liet ꝛ fram̃ ꝛ gaf heñe þær vistaleifar sem heñe voru afgangs.

D Þa mællte Mægkona heñar/Huar samansafnader þu i Dag/ ꝛ huar hefur þu arfidat? Blessadr sie sa Madr er þig þeckte. Eñ hñ sagde siñe Mægkonu/hia hueriū hñ hafde vñed/ ꝛ sagde/Sa Madr heiter Boas a huers Akre eg hefe i Dag vnnet.

Og Naemi sagde til heñar/Blessadr vere hñ fyrer DROTTNE/þui hñ hefur ecke yfergiefed sijna Myskunsemd/huerke vid þa lifundu nie vid þa fram̃lidnu. Og Naemi sagde til heñar/Þesse Madr er Frænde vor/og vor Erfinge. Ruth su Mouerska suarade/ Hann sagde og þat til mijn/Þu skallt fylgia mijnum Kornskurdarmøñum/þar til loked er øllu Akurverke. Naemi sagde til Ruth siñar Sonarkuiñu/Betra er mijn Dotter / ad þu ganger vt mz hñs Ambættum/So at eingiñ meige tala þier vondt til a ødrum Okrū. Sijdan fylgde hun Ambættum Boas/og hun safnade saman/ þar til bæde Bygg og Hueite var loked ad vppskiera/ꝛ kom aptur til Mægkonu siñar.

III.

A
g Naemi heñar magkona sagde til heñar/Mijn dott'/eg vil leita þier huijldar/ suo at gott ráad giørest fyrer þier. Þesse Boas vor frænde/hia huers Ambættū þu hefr ved/hñ vinsar Bygg sitt i Nott j sijnū Lauagarde. Þar fyrer skallt þu laugast ꝛ smyria þig/ꝛ klæd þig/ꝛ gack ofā i Lauagardeñ so ad eingiñ siae þig/þar til þeir hafa etid og drucked. Enn þa hñ geingr ad sofa/ þa hygg þu ad vandliga huar hañ liggr/kom sijdan og lypt vpp Abreidunne ad

unne at hñs Footum/og legſt þar nidꝛ/Suo mun hñ ſeigia þier/huad þu ſkallt giøra. Ruth
ſuarade heñe ꝛ ſagde/ Allt þat þu ſeiger mier þad vil eg giøra.
Og hñ gieck jñ i Lauagardeñ/og giørde allt ſo ſ heñar Mægkona hafde boded heñe. Eñ B
ſem Boas hafde eted og drucked/og hñ var Glede kiendꝛ/for hñ og lagde ſig a bak vid Bynd
inen. Ruth kom leyneliga/og lypte vpp Abreidunne ad Footum hñs og lagdiſt nidꝛ. Eñ ſem
nu var mid Nott/kom Otte yfer Boas/ꝛ vndran/Og ſa at Kuiña lꝏ til hñs Foota. Og hñ
† þijna Skickiu ſagde/Huer ert þu? Hun ſuarade/Eg em Ruth þijn Þienuſtukuiña/Breittu † þijna Vænge
yfer þijna Þienuſtukuiñu/þuiat þu ert Erfingeñ.

Eñ hñ ſagde/ Bleſſud ſiertu fyrer DROTTNI mijn Dotter/Þu hefur giørt þa ſeirne
Myſkun ſtærre þeirre hinne fyrſtu/at þu hefur ecke fared epter vngum mønnum/huerke Rij- C
kum nie Fatækum. Nu mijn Dotter/ ottaſt ecke/ Allt þat þu ſeiger/vil eg giøra þier/Þui
veit allur miñ Borgarlydꝛ/ad þu ert Dygdrijk Kuiña. Nu er þat ſatt/ad eg em Erfingiñ/
Þo er þar annar nanare eñ eg. Vnijl þu þig hier j Nott/Vilie hñ taka þig a Morgun/þa
er vel/Enn ef hñ vill eige/þa vil eg taka þig/ſuo ſañliga ſem DROtteñ lifer/ſof þu til Mor
guns. Og hun ſofnade til Morguns hia hñs Footum
Og hun ſtod vpp/fyrr enn nockur þekte añañ. Og hñ huxade/eingiñ ſkal fa þta ad vita D
at þſſe Kuiña kom i Lauagardeñ. Og hñ ſagde/Lꝏt þu hingad Yferklæde þitt og greid þad
til/Hun giørde ſuo. Og hñ mællte ſex Mæler mꝫ Bygg/ꝛ lagde þat a hana. Og hañ kom
i Stadiñ. Enn hun for til ſinnar Mægkonu/Og er hun ſa hana/ſpurde hun/ Huernen he-
fur þier tilgeinged mijn Dotter? Og hun kuñgiørde henne allt þat ſem þeſſe Madꝛ hafde gi-
ørt heñe/og ſagde/Þeſſa ſex Mæla Miøls gaf hñ mier/þui hñ ſagde/Þu ſkallt ecke fara mꝫ
tuær hendur tomar heim til þiñar Mægkonu. Og hun ſagde/Bijd kyrr mijn Dotter / þar
til þu veiſt huer enda lykt a fellur hier vm/Þui þeſſe Madur lietter ei fyrr/ eñ hñ hefur full-
giørt þad hñ hefur talad i Dag.

IIII.

G Boas gieck vpp ad Stadar Portenu/ꝛ ſette ſig þar. Og ſia/þa Erfing- A
eñ gieck þar fram hia/talade Boas til hñs/ ꝛ ſagde/Kom ꝛ ſet þig nidꝛ hier
edur þar. Og hñ kom ꝛ ſettiſt nidur.
Og Boas tok tiu Olldunga af Borgarmøñunum/ og bad þa ſitia/og
þeir ſettuſt nidur. Þa mællte Boas til Erfingians/Naemi ſm aptur er ko-
men af Lãde þra Moabitarũ/vill ſelia þañ part Akurs ſem heyrde til vorum
Brodur EliMelech. Þui þeinkta eg mier at lꝏta þat koma fyrer þijn Eyru/ og ad ſei-
gia þier/Ef þu villt kaupa hñ/þa kaup hñ hier fyrer Borgørønum/ ꝛ fyrer þeim Olldungũ
mijns Folks. Eñ vilier þu ecke erfa þat/þa vnderuijſa þu mier þad ſo eg meige vita þ. Þui
ad þar er einginn Erfinge nema þu/og eg næſt þier. Hñ ſagde/Akureñ vil eg Kaupa.

Boas ſuarade/A huerium Deige ſem þu kauper þann Akur af Nende Naemi/þa hlyt-
ur þu og ſuo ad taka þier til Eigenkonu þa Mouerſku Ruth / hueria ed ætte Framlidinn B
(Frænde vor)ſuo þu vpp vekier eitt Nafn þeim enum afgeingna/a hñs Erfdarparte. Þa
ſuarade hñ/Eige kann eg þann Akur til mijn ad leyſa/ ſuo ad eg ecke þar mꝫ fordiarfe mij-
Deut. 25. na Erfd/Erfdu þad ſem eg ſkyllde Erfa/þui ecke giet eg erft þad. Enn þad var forn ven-
ia i Jſrael/Nær ed nockur villde ecke erfa eda kaupa nockut Gotz/ſo ad þad ſkyllde ſtanda o-
brigdullt/þa tok hann ſinn Sko af ſijnum Fæte/og gaf þeim hinum ødrum/Og þetta var
Vitnisburdur i Jſrael.
Og Erfinginn ſagde til Boas/Kaup þu hañ/Og hann tok Skoiñ af ſijnum Fæte. Þa
ſagde Boas til Olldunganna/og til alls Folkſins/Eg tek ydur til Vitnis a þeſſum Deige/
ad eg hefe keypt af Naemi hende/allt þad ſem EliMelech tilheyrde / og allt þad ſem heyrde
Boas fekur Ruth til Eigen-Kuinnu til ChilJon/og Mahlon. Hier mꝫ tek eg og ſuo Ruth þa Mouerſku mier til Kuinnu/ſem
var Malon Kuinna/ſuo eg vpp vekie þeim framlidna eitt nafn i ſiñe Erfd/ ſuo ad hañs C
Nafn ſkule eige verda afmꝏd mꝫal hñs Brædra/ nie af hñs Stad i Portenu/ Þeſſa hlutar
eru þier Vitne a þeſſum Deige

Og allt Folked sem var i Stadar Portenu/og Olldungarner/ søgdu/ Þess erum vier Vit-
ne. DROTTIN giøre þessa Kuinnu sem ad kiemur i þitt Hws/eins og hū giørde Ra- Gen. 38
chel z Lea/húiar baadar ad vppbygdu Israelis Hws/ z vaxe (hū)miøg j Ephrata/ og verde
prijsut i Bethlehem. Og verde þitt hws sem Hws Perez/huern ad Thamar fædde Juda/
af þui Affspreinge sem DROTTIN skal giefa þier af þessare vngre Kuinu.

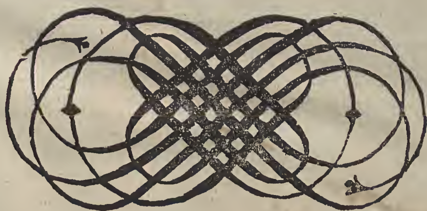
D Suo gieck nu Boas ad eiga Ruth. Og þa hū gieck jnn til hennar/ þa gaf Gud heñe at
hun vard Olieett/og fædde eirn Son. Þa søgdu Kuinnuñar til Naemi/ Lofadur sie DRO-
TTIN/sem ad eige villde læta þig Erfingialausa a þessum tijma/suo ad hñs Nafn skyll- Obed Afe Dauidz
de blijfa j Israel/Hñ mū endurlifga þig/og annast þijna Elle/Þuiad þijn Sonarkuinna sem
þig elskade/hefur fætt þann/sem þier er betre enn siø syner.

Og Naemi tok Barned/og lagde þad i sitt Skaut/og fostrade þad vpp. Og heñar grañ
konur gaafu þui nafn/og søgdu/ Naemi er fæddur eirn Son/og nefndu hñ Obed/ hañ er Fa-
der Jesse/ Fødur Dauids.

Þetta er Perez Kynkuijsl. Perez gat Hezron. Hezron gat Ram. Ram gat Aminadab. Linea Christi Perez ætt
Aminadab gat Nahasson. Nahasson gat Salma. Salma gat Boas. Math. 1.
Boas gat Obed. Obed gat Jesse. Jesse gat Dauid. 1. Para. 2.

Ender Bokarinnar Ruth

Xij

Fyrsta Bok Samuelis

I.

Elkana og Anna Samuels Forelldrar 1. Para. 7.

Anna Peninna

Ar var eiñ Madur aþ Ramathaim Zo-
phim/af Fiallbygd Ephraim/hñ hiet ElKana/son Jero A
hani/ sonar Elihu/sonar Thogu/Sonar Zuph sem var
af Ephrata. Hñ atte tuær Eigen konur/ein hiet Aña
enn øñur Peninna. Enn Peninna atte Børn/Aña
var Obyria/z atte eckert Barn. Og þsse madr for af
sinne Borg i tilsettañ tijma / ad dyrka DROTTIN
Zebaoth/og færa honum Forner i Silo. Enn þar voru
Kiennemeñ DROTTENS a þeim tijma/ Ophni og
Phineas/þr voru syner Eli.

Ophni Phineas

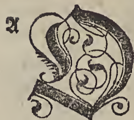
Og þad skiede suo a nockrum Deige/ad Elkana fær-
de Forner/þa gaf hñ siñe Kuiñu Peninna/z øllum heñ-
ar Sonum og Dætrum þeirra hlute/Enn Auñu gaf hñ
eirn hlut mz Hrygd/þui hñ elskade Aunnu/ Eñ DRO-
TTIN hafde byrgt hennar Kuid. Og hennar Elia
hrellde hana/og skapraunade heñe/ad DROTTIN B
hafde byrgt heñar Kuid. Þetta skiede huert Aar / þa hñ gieck vpp til Guds hwss/ ad hun
hrellde hana suo/Enn Aña griet/ og neytte ongrar Fædu. Þa sagde Elkana heñar Bonde
til hennar/Þui grætur þu Anna? Og þui neyter þu ecke Matar/z þui hryggist þitt Hiarta
suo miøg? Er eg þier ecke betre eñ tiu Syner?

Bæn z Heite Añe

Epter þat stod Anna vpp/þa hun hafde etid og drucked j Silo(Enn Eli Kieñemadr sat a
Stole/fyrer Musteris dyrum DROTTINS) z hun var mz beiskû Hug/bad til DROt-
tens grætande/hiet a hñ z sagde/Drotteñ allsheriar/Ef þu virdist a ad lijta Eymd Ambatt-
Num. 4. ar þiñar/z miñast mijn/z gleyma ecke þiñe Ambatt/z vilier þu giefa þiñe ambatt eirn son/
Jud. 13. þa skal eg giefa hñ Drottne alla hañs Lijfdaga/ z eingiñ Hnijfr skal snerta hñs Hefud.
Og s̄ hun leingde Bæn sijna fyrer DROTTNI/þa hugde Eli at heñar Muñe/ Þui
Eli Aña badst fyrer j sijnu Hiarta/eñ heñar Varer hrærdust ad eins/eñ ecke matte heyra heñar
Ordaskil. Þa ætlade Eli hana vera druckna/og sagde til heñar/Huersu leinge villt þu vera
drucken? Lat Vijned reña af þier þad sem mz þier er. Aña suarade/og sagde/Nei/ minn C
Herra/Eg er ein Sorgfull Kuiña/Huerke hefe eg drucked Vijn nie afeingann Dryck/ Hell-
dur hefe eg vtaused Hiarta minu fyrer DROTTNI. Atla þu mig ecke þijna Ambatt ad
vera sem eina af Dætrum Belial/Þui allt hier til hefe eg talad af mikelleik mijns Angurs z
Ecka.
Þa suarade Eli/og sagde/Far þu i Fride/Israels Gud mun veita þier þa Bæn / sem þu
hefur hñ bedid. Hun sagde/Lat þijna Ambatt fiña Nad fyrer þijnum Augum. Suo
gieck Kuiñan heim aptur siñ veg/ tok fædu til sijn(og var ecke sijdan suo hrygg. Ad Mor-
ne dags risu þau Helkana vpp sneña/og sem þau høfdu dyrck ad DROTTIN/ þa sneru
þau aptur/z komu heim til Ramath
Og Elkana kieñde sijna Kuinnu Añam/og DROTTEN mintist hennar. Og epter
Samuel fædist nockra Daga vard hun þungut/z fædde eirn Son/og nefnde hañ Samuel/ þui eg hefe (sag
de hû)med Bæn feingid hñ af DROTTNI.
Og sem Elkana for vpp mz øllu sijnu Hyske/ad færa DROTTNI Forner veniuligar D
z Heit sijn/þa var Aña epter og sagde til sijns Hwsbonda/Þegar Barned er af Brioste va-
ned/ þa vil eg skila honum/suo hañ skal birtast fyrer DROTTNE/og sie þar æfenliga.
Elkana heñar Hwsbonde sagde til heñar/Giør suo sem þier synist best falled/ og far ei fyrre
vpp eñ þu hefur afuaned hñ. Stadfeste DROTTEN huad hañ hefur mællt.
Suo var Kuiñan heima/og hafde siñ Son a Brioste/ þar til ad hun afuande hñ. Ept-
er þat/þa hun hafde hañ af Brioste vaned/ Færde hû hñ vpp til Silo/mz þremr Vxû/ einû
Epha Miøls/og einum Legle Vijns/z bar hñ jnn i Gudz Hws j Silo. Og Sueirnen var
þa eñ vngur/og þeir sæfdu eirn Vxañ/og færdu Barned til Eli. Og hun sagde/Miñ Her-
ra/suo sannarliga sem þijn Sal lifer/miñ Herra/þa er eg su sama Kuiña sm ad stod hier fy-
rer þier

rer þier/akallande DROTTIN/þañ tijma sm̃ eg bad vm þetta Barn. Nu hefur DR-
OTTIN veitt mier mijna Bæn/þa sem eg bad hñ. Þui gief eg hañ nu DROTTNE
aptr/alla hñs lijfdaga/mz þui hñ er mz Bæn feingeñ af DROTTNI. Og þau dyrkudu
DROTTIN i þeim sama stad.

II.

A G Aña badst fyrer ⁊ sagde/Mitt Hiarta gledr sig j DROTTNI/⁊ mitt
Horn er vpphafed i DROTTNI/ Minn Munnur opnadist miøg yfer
mijnū Ouinū/Þui eg gled mig i þijnu Hialpræde.

Þar er eingiñ suo Heilagr sem DROTTIN/og fyrer vtan þig er ein-
geñ annar/Og þar er eingiñ suoddañ Frelsare ſ vor Gud er.

Aflegged ydart Dramb og Hrosan/Lætid þat Gamla j burt af ydrum
Munne/Þut DROTTIN er eiñ Gud sem gaumgiæfer þad/og lætur ecke suoddan Fyrer-
ætlan luckast.

Bogeñ þeirra oflugu er brotinn/Enn þeir Veyku eru vmgyrter mz styrkleika.

Þeir enu søddu eru sellder fyrer Braud/enn þeir sem lijda Hungr hūgra ecke meir/Þar til
B ad su en Obyria fædde Siø/⁊ su sem mørg Børn hafde vard veyk.

DROTTIN deyder og lifgar/Fører nidr til Heluitis og i burt aptur þadan. Deut. 22.
DROTTIN giører Fatækañ ⁊ so rijkañ/Hñ lijtelæckar ⁊ hñ vpphefur. Psal. 113.

Hñ vpplypter þeim þurftuga vr Duptenu/og vpp hefur þañ Fatæka vr Saurnum / suo
hñ setie hñ a medal Høfdingianna/og lætur hñ erfa Stol Dyrdarinnar/Þui ender Veralld-
ariñar heyrer DROTTNI til/Og þar vppa sette hñ Jardarkrijngluna.

Hñ mū vardueita Fætur siña Heilagra/ Eñ þeir Ogudligu skulu verda ad øngu i Myrk-
renu/Þuiad stor Magt hialpar onguum

Þeir sem kieppa vid DROTTIN/skulu falla j grunn/ Hañ lætur Skruggr af Himne
koma yfer þa.

C DROTTIN mū dæma Veralldariñar Enda/⁊ mun giefa sijnum Konge Magt/Og
vpphefia Horn sijns hins Smurda.

Og Elkana gieck heim til Ramoth i sitt Hws/Og Sueirneñ var Þienare Gudz/ hia Eli
Kiennemanne.

Enn Syner Eli voru Skalkar/þeir hirtu ecke vm DROTTIN/eige helldur vm Em-
bætte Kiennemañskaparins fyrer Følkenu. Þa nockur villde fæ ra Forn / þa kom Prestsins Eli Syner wonder Skalkar
Þienare/a medan Kiøted saud/og hafde i hende Sodkrok mz þrimur greinum/og hio honum
i Kietiliñ/Pønnuna eda Pottiñ/og huad hellst sem hañ færde vpp mz Sodkroknum/ þad tok
Presturinn til sijn. Suo giørdu þeir vid allt Israelis Folk/sem kom til Silo.

D Sømuleidis/ ædur enn þad Feita var vpptendrad/ þa kom Prestsins Þienare til þeirra
sem Fornena færdu/og sagde/Gief mier Kiøt ad steikia fyrer Prestiñ /Þui hañ vill ecke taka
soded Kiøt af þier/helldr hratt. Ef nockr sagde þa til hñs/Lat þad Feita verda vpptendrad
fyrst suo sem sidur er til i Dag/⁊ tak [illegible]dan huad þitt Hiarta lyster/Þa suarade hñ/Þu skallt
nu i stad giefa mier þ/eñ vilier þu ec[illegible]kal eg taka þad mz afle. Þui var þssara Sueina
Synd miøg stor fyre DROTTN[illegible] Folked lastade DROTTINS Matarforner.

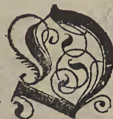
Samuel þionade fyrer DROTTNI/klæddr a Lijfkyrtle af Lijne. Þar til giørde hñs a (Lijfkyrtle) Þat woru Reñemañlig Klæde wm þau ed talar Exo. xxviij
Moder honum eiñ lijtiñ Kyrtil/ og færde hñ honū vpp a akuednū tijma/ þa hun gieck vpp mz
sijnum Bonda/Forner ad fæ ra/i heyreligañ tijma. Og Eli blessade Elkana ⁊ hñs Kuiñu/
og sagde/DROTTIN giefe þier Sæde af þiñe Kuinnu / søkum þeirrar Bænar sem hun
E bad DROTTIN. Og þau geingu til sijns Heimilis. Enn DROTTIN vitiade
Aunnu/suo ad hun vard Olieff/og fædde þria Sonu og tuær Dætur. Enn Sueirneñ Sa-
muel ox vpp fyrer DROTTNI.

Eli var ordinn miøg gamall/og heyrde allt þad sem hñs syner giørdu øllu Israelis folke/
og ad þeir lau mz þeim Kuiñum/ sem þionudu fyrer Vitnisburdarins Tialldbwdardyrū. Linlig amiñing Eli
Og hñ sagde til þra/ Þui giøre þid slijkt? Eg heyre yckart vondt Athæfe af øllu þessu Fol-
ke. Ecke suo mijner Syner/ þad er ecke gott Ryckte sem eg heyre/þid komed Gudz Folke
til yfertrodslu. Þo ad Madr misgiøre vid Mañ/þa kañ Domariñ ad slietta þar yfer. Eñ
ef nockur syndgast i mote DROTTNI/ huer kann þa ad bidia fyrer hann? Enn þeir

hlyddu

hlyddu ecke þeirra Fødurs Ordum/Þuiad DROTTIN villde sla þa i hel/Enn Sueirn-
enn Samuel ox mz Alldre/og var þeckur bæde Gude og moñum.
Enn þar kom eiñ Gudz Madur til Eli/og sagde til hñs/Suo seiger DROTTIN/Eg
opinberade mig fyrer þijns Fødurs Hwse/þa þeir enn voru j Egiptalande/ i Hwse Pharao- F
nis. Og eg vtualde mier hñ af øllum Israels Kynkuijslum til Kieñemañs skapar/ad hann
skyllde færa Forner yfer mitt Alltare/og vpptendra Reykelse/og bera þañ Lijfkyrtil fyrer A-
synd miñe/og eg gaf þijnu Fødurs hwse allañ Israels sona Elld. Huar fyrer bakspirner
þu vid mijnū Fornū z Matoffre/s̄ eg baud(ad offra)j Tialldbwdiñe? Og þu vegsamar þij-
na sonu meir eñ mig/ ad þier aled ydur mz þui besta af øllu Matoffre Israelis Folks
1. Reg. 2. Og þui seiger DROTTIN Israels Gud/Eg hefe talad/ad þitt Hws z þijns Fødurs
hws skyllde ganga fyrer mier æfenliga / Enn nu/seiger DROTTIN/Þad sie langt fra
mier/Helldꝛ huer mig heidrar/þañ vil eg z heidra/Og sa mig foracktar hñ skal fyrelitiñ ver-
da. Sia/sa tijme skal koma/ad eg vil i sundurbriota þiñ Armlegg/z þijns Fødurshwss Arm
Gudz aluarlig ꝛ ootan mot Eli legg/z þar skal eingiñ gamall verda i þijnu hwse. Og þu skallt sia þiñ Motstandara i G
Tialldbwdinne/j ollum þeim farsælligum hlutum sm̃ Israel skal til falla/og þar skal eing-
iñ gamall verda i þijns Fødurs hwse æfenliga. Þo vil eg onguann vppræta af þier fra
mijnu Alltare/Suo ad þijn Augu oskygnist/og þijn Sæl syrge/z mestur fiølde af þijnu Hw
se skal deyia/nær þeir eru komner til mañа
Og þad skal vera þier eitt merke/sem koma skal yfer þijna tuo syne Ophni og Phineas/
Ad a einum Deige skulu þeir bæder deyia. Og eg vil vppuekia mier eirn trulyndañ Kienne-
mañ/hñ skal giora þad sem ad lijkar mijnu Hiarta z miñe Sælu/Og eg vil byggia honū eitt
Stadfast hws/at hñ gange alla Daga fyrer minū smurda. Og huer s̄ epterblijfur i þijnu
Hwse/hñ skal koma og falla nidur fyrer honum/fyrer eirn Silfurpening og fyrer einn bita
Braudz/ og skal seigia / Kiære læt mig na einum Kiennemañs hlut/so eg meige eta eiñ bita
Braudz.

III.

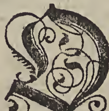
G sm̃ Sueirnen Samuel þionade DROTTNI fyrer Eli/þa var Gudz A
Ord dyrt a þeim sama tijma/og þar vrdu sialldan Vitraner.
Og þat skiede suo a þeim sama tijma/ad Eli la i sijnum stad/ z hñs Au-
gu voru næsta blind/ suo hñ mætte ecke sia. Og Samuel hafde lagt sig i
Mustere DROTTINS/þar sem Gudz Ørk var/ædur eñ Gudz Lamp-
DRotteñ kallar Samuel þrysuar ar sloknudu. Og DROTTIN kallade Samuel. Hañ suarade/Sia/
hier er eg. Og hñ rañ til Eli/og sagde/Sia/ hier er eg/ þu kallader mig. Hñ sagde/ Eg
kallade þig ecke/Far aptur til Huijlu þiñar og sof/Og hñ gieck i burt / og lagde sig aptur til
Suefns.
Og DROTTIN kallade enn eitt sinn/Samuel. Og Samuel stod vpp/ og gieck til B
Eli og sagde/Sia/Hier er eg/þu kallader mig. Hñ suarade/Eige kallade eg þig miñ son/
Far burt aptur/ og legg þig at sofa. Enn Samuel þeckte þa eñ ecke DROTTIN/Og
Mæl DROTTINS hafde þa eñ ecke birst fyrer honum. Og DROTTIN kallade
Samuel i þridia sinn. Og hñ stod vpp/og gieck til Eli og sagde/Sia/hier er eg/þu kallader
mig. Þa merkte Eli at DROTTIN kallade Sueineñ/og sagde til hñs/Far i burt apt-
ur/og legg þig at sofa/Og verde optar kallad a þig/þa suara þu/Tala þu DROTTIN
þui þiñ Þienare heyrer þad. Samuel gieck i burt/og lagde sig i siñ sama stad
Þa kom DROTTIN og gieck þangad/og kallade sem fyr/Samuel/Samuel. Og C
Kallan Samuelis Samuel suarade/Tala þu/þui þinn Þienare heyrer. Og DROTTIN sagde til Samu
el/Sia/eg giøre eiñ hlut i Israel/z huer þ heyrer þar skal klingia fyre bædum hñs Eyrum.
A þeim Deige vil eg vpp vekia yfer Eli/þad eg hefe talad i mote hñs Hwse/Eg vil vppbyr-
ia og fullkomna þad. Þui eg hefe ædur vnderuijsad honum þat/ad eg vil vera Domare yf-
er hñs Hwse æfenliga/sokum þess Misgiørnings/ ad hañ visse huersu hñs Syner breyttu sier
skamarliga/ og hñ leit ecke eitt sinn reidugliga þar til. Þui soor eg Eli Hwse/ ad þesse Eli
Hussens Misgiørningur skyllde ecke verda forlijktur/huerke mz Fornum nie Matoffre/æfen-
liga.
Og Samuel la allt til Morguns/og lauk vpp Dyrū a DROTTINS Hwse. Eñ ei

D þorde hn̄ ad seigia Eli þessa Syn. Þa kallade Eli hn̄/og sagde/Samuel minn Son. Hn̄
suarade/Sia/hier er eg. Eli sagde/Huad er þad Ord sem þier er sagt? Leyn ongu af fyrer
mier/Gud giøre þier þat og þad/ ef þu nu leyner nockru fyrer mier/af þui sem þier er sagt.
Þa sagde Samuel honum þad allt saman/og leynde onguu af. Enn hn̄ sagde/Hn̄ er DRO-
TTIN/hañ giører huad honum er þeckt.

Samuel vox vpp/og DROTTIN var mz honum/og þar fiell ecke eitt af øllum hañs
Ordum a * Jørd. Og allur Israels Lydur fra Dan til BerSaba visse/ad Samuel var
DROTTINS trulyndur Spamadur. Og DROTTIN opinberadist vpp fra þessu i
Silo/Þui DROTTIN birtist Samuel i Silo/fyrer DROTTINS Ord. Og Sa-
muel hoof vpp ad predika fyrer øllum Israel.

* (Jörd) Þad vard ecke ad Hegoma

IIII.

A OG þ skiede at Israels Lydz dro vt i mot þm Philisteis j Bardaga/z sette sij-
nar Herbwder hia * Eben Ezer. Enn þeir Philistei høfdu sett Herbwder
i Apheck/z biuggust til Bardaga i mot Israel. Og Bardagiñ ridladist
vijda vm Vøllu/ so ad Israels Lydz fiell fyrer Philisteis/Og þeir felldu af
Fylkingum þeirra hart nær fiøgz Þusund Mañs.

* (Ebon Ezer) Þad er Hiell-tijngs Stein
Infra 7.

Enn sem Folked kom til Herbwda/þa søgdu þeir ellstu af Israel/Þui mū
DROTTIN hafa latid oss falla i Dag fyrer þeim Philisteis? Vier vilium sækia Satt
mals ørk DROTTINS af Silo/og flytia hana hingat til vor/z latum hana vera millū
vor/ so hun frelse oss fra vorra Ouina Hondum. Og Almugen sende bod til Silo/ og liet sæ-
kia þadan Gudz Allsheria Sattmals Ørk/sem situr yfer Cherubim/Og þeir tueir Eli syner
voru þar mz Gudz Sattmals ørk/Ophni og Phineas. Og þegar Sattmals ørk DROT-
tens kom i Herbwder/þa æpte allz Israel eitt mijked Fagnadar Oop/ so at Jorden tok epter.
B Enn sem Philistei heyrdu suoddan Glede hroop/þa søgdu þeir/Huad mun merkia suoddan
Oop mikels fagnadar Hareystis i Herbwdum Ebreskra maña. Og sem þeir vissu ad DR-
OTTINS ork var komin i þeirra Herbwder/þa ottudust þeir og søgdu/ Gud er komenn i
Herbwdernar. Og søgdu eñ framar meir/Vei oss/Ei gieck so til fyrr/Vei oss/Huer vill frel-
sa oss af þeim Megtugum Guda høndum? Þetta eru þeir Guder sem slogu Egiptaland mz
allra handa Plagū j Eydemørkiñe. So styrkist nu z verid hrauster þier Philistei/so þier
þurfed ecke ad þiona Ebreis/lijka so sem þeir hafa þionad ydur/beriest nu Kallmannliga.

Philistei hlupu þegar a Israel mz Bardaga suo ad Israelis menn vrdu slegner/ og flydu
huer og einn til sijns Heimilis/ Og þar vard mikid Mañfall/ suo ad þar fiellu af Israel
þriatijge Þusund Fotgøngu lids. Og DROTTENS Ørk vard herteken af Philisteis/
z þar fiellu bader Syner Eli Ophni z Phineas.

30000. fellur af Israel/og Aurken helga herteken

C Eirn Madz af BenJamin flude vr Bardaganum/og kom til Silo þañ sama Dag/z hn̄
hafde rifed sijn Klæde/og aused Molldu yfer Høfud sier. Og sia/þa hañ kom þar/sat Eli a
einum Stole/suo hn̄ mætte sia til Vegarins/ Þui hañ var hugsiukur vm DROTTENS
Aurk. Og sem Madurinn kom j Stadiñ/þa kuñgiørde hn̄ huad skied var/z allur Staduriñ
griet mz hærre Roddu.

Enn sem Eli heyrde Hareyste þessa Grats/þa spurde hn̄/Huad veit þetta Hark og Ha-
reyste? Þa kom sa enn same Madz þegar/og sagde Eli fra allt huad tijtt var (Eñ Eli var
atta z niutijge ara gamall/z hn̄s Augu voru orden oskygn/so hn̄ sa ecke)þa sagde Komuma-
dur til hn̄s/eg er Komiñ/z flyda eg i Dag vr Bardaga. Eli suarade/Miñ son/Huad er þar
Tijdenda? Komumadureñ suarade honum/ og sagde/Israels Folk flyde fyrer Philisteis/ og
þar vard eitt miked Mañfall/suo eru og dauder bader þijner Syner Ophni z Phineas/ Hier
med er Gudz Ørk herteken. Enn þegar hañ nefnde Gudz Ørk/þa fiell Eli aptur a bak af
D Stolnum/hia Portenu/og halsbrotnade/z andadist/Þui hn̄ var gamall/z Lijkama þungur
Madur. Hn̄ dæmde yfer Israel j fiørutijge Aar.

Hefndar-skapp Eli

Og hn̄s Sonarkona/Phineas Kuiña var mz Barne/og atte skamt epter at fæda sitt Fo-
stur/Enn sem hun heyrde þesse tijdinde/ad Gudz Ørk var Herteken/ z ad hennar Madur og
Magur voru dauder/ laut hun nidz/ og vard liettare/ þuiad Jodsott greip hana. Og i
þui sem hun andadist/ þa søgdu þær Kuiñur sem satu yfer heñe/Ottast ecke/þuiad þu hefur

Eli Domare yfer Israel xl. Aar

 eirn vn-

eirn vngann Son. Enn hun ansade onguu/og giegnde þui ecke. Þa kallade hun Barned
Icabod/ z sagde/Dyrden er horfen fra Israel/ sökũ þss ad Gudz örk var herteken/ z sökũ sijns
Icabod — Mañs og sijns Mægs. Nun sagde og enn i annad sinn / Wegsemden er i burtu fra Israel/
Þui Gudz Ork er herteken.

V.

Gudz Ork hößd i Asdod

Dagon Skur god Philistinorum

G þeir Philistei toku nu Gudz Ork/og fluttu hana fra Eben Ezer til As- A
dod/ og lietu hana i Mustere Dagon/og settu hana hia Dagon. Enn sm
þeir af Asdod stodu ærla vpp þess añars Dags / þa fundu þeir Dagon
Dotten a Iordu nidur/og la þar a grwfu fyrer Ork DROTTINS.
Enn þeir toku Dagon/og settu hañ vpp aptur i sinn stad. Añars Dags
sem þeir stodu snema vpp/ þa fundu þeir Dagon eñ aptur dotteñ a Iord
nidur/liggianda a grwfu fyrer Gudz Ork/ Eñ hñs Hösud z bædar hñs hendur voru afbrot
nar vm Þröskolldeñ/eñ Bolureñ læ alleina fyrer sig. Þui stiga ecke Dagons Prestar/og B
aller þeir sem ganga i Dagons Hws a Þröskulld/nær þeir ganga fyrer Dagon þar i þeim
stad Asdod/jñ til þessa Dags.

Og Guds Hönd vard þũg yfer þm j Asdod/ z fordiarfade þa/ z slo þa meñ i þra leyneli-
gan Þarfagang/i Asdod z öllum heñar Landamerkiũ. Eñ þa Folked i Asdod sa/ad þ gieck
suo til/sagde þat/Lætid Israels Guds Ork fara fra oss/og holldum heñe hier ecke leingz/þui
hñs Hönd er ofhörd yfer oss/og yfer vorũ Gude Dagon. Og þeir sendu bod vt og söfnudu
Philistei plaga a leyndarlimum — öllum Philisteis Höfdingium til sijn og sögdu/ Huad skulum vier giora mz Israelis Gudz C
Ork? Þa suörudu þeir/Lætid þa af Gad bera Israelis Gudz Ork vm kring. Og þr ba-
ru Israelis Gudz Ork vm kring. Og þa þr bæru hana vm kring/ þa vard eitt miked vpp
hlaup i Stödunũ/ fyrer Gudz Hönd/ z hñ slo Folked i Stödonũ bæde stora z smæ/ so ad fw-
nudu leyneliger vegar Þarfagangsins a þeim.

Þa sendu þeir Ork DROTTINS til Ekron. Eñ sem Gudz Aurk kom til Ekron/
þa æptu þeir j Ekron/ Þeir bera Guds Aurk vm kring til mijn/ ad sla mig i Hel og mitt D
Folk. So sendu þeir Bod/ z saman kölludu alla Höfdingia Philisteis/og sögdu/Sendit Is
raels Gudz Ork i burt aptur i sinn stad/suo hun drepe ecke mig nie mitt Folk. Þuiad Gudz
Hönd giorde eirn mijkeñ okyrrleik i aullum Borgum/ mz myklu mañfalle.

Enn þeir menn sem ecke dou/ þeir voru slegner i leyndum Limum sijns Lijkama/ suo ad
Ylfran Borgariñar gieck vpp i Himinen.

VI.

Gudz Ork i Philisteis Lande

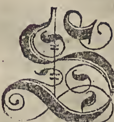
Gz Ork DROTTINS hafde verid sio Manude i Lãde Philisteis/þa A
kölludu Philistei saan Presta sina z Spasagnarmeñ/ z sögdu/Huad skulũ
vier giora af Ork DROTTINS? Seiged oss/ huar mz vier skulũ sen-
da hana j siñ stad? Þeir suörudu/Ef þier vilied senda Israelis Gudz Ork
i burt/þa sended hana ecke toma heim/helldur skulu þier bitala henne skulld
ydvarra Synda/ suo verde þier heiler/ og munu þier fa ad vita/huar fyrer
hñs Hönd lijdur ecke fra ydur.

Enn þeir suörudu/Huad Skulldoffur er þad sem vier skulum giefa henne? Þeir sögdu/
Þad eru fim Bakhluter af Gulle giörder/ og fim Mys af Gulle/epter tölu fim Philisteis
Höfdingia. Þui þ hefz verid eins Plaga yfer ydz öllum/og suo ydar Höfdingium. Og þsse
Ker skulu suo at mynd giörd vera sem ydar Gumpar/og so sem ydar Mys/sm fordiarfad ha-
fa ydart Land/so þier giefed Israelis Gude Dyrdena/ Skie ma ad hñs Hönd liette af ydur/
og ydar Gude og suo af ydru Lande. Þui forherde þier ydar Hiortu/sem þeir i Egiptalan- B
de z Pharao forhertu sijn Hiortu? Skiede þ ecke so/þa hñ plægade þa/þa gæfu þeir Fol-
Exod. 12. — kenu burtfararleyfe? Og þad for i burt.

Suo farid nu til og giöred eirn nyan Vagn/ z taket tuær nybærar Kyr/þær sem alldreige
hafa vnder Ok komed/og beited þær fyrer Vagnenum/enn lætid þeirra Kalfa vera heima.
Taket sijdan DROTTINS Ork/ z setied hana a Vagnen/Og þau Kier af Gulle/sem
þier giefed henne til Skulldoffurs/þa leggid i eirn Kistil þar hia/ z sendet hana af stad/ z læ-
ted hana

lated hana fara. Og hygged ad/Ef hun fer a þañ veg siña Landzmerkia til BethSemes/
þa hefur hū giort oss allt þta hid vonda/Eñ ef ecke sker suo/þa skulu vier vita/ad hūs Hønd
hefur ecke snortid oss/helldr hefur oss þuilijkt skied nız ødrum Atburd.
Og Folked giørde suo/& þeir toku tuær vngar nybærar Kyr/ & beittu þeim fyrer Vagnen/
C enn hielldu þeirra Kælfum epter heima/Og þeir settu Ørk DROTTINS j Vagneñ/
& so Kistiliñ j hueriū ad voru Gullmysnar & so myndernar þra Bakhluta. Og Kyrnar gein-
gu riettañ Veg til BetSemes/ rakleidis/ & þær geingu baulande/& þær viku ecke af huerke
til hægre nie vinstre sijdu. Og Høfdingiar þeirra Philisteis geingu epter þeim/allt til Bet-
Semes Landamerkia.
Þeir Bethsamite voru at Hueite Kornskurde/i einū Dal/a þm tijma/ & þr vpplyptu sijnū BethSemes
Augum/& sau Ørkena/& þr gløddust er þr sau hana. Og Vagneñ kom ad Josua BetSe-
mites Akre/ og nam þar stadar. Og þar var eirn stor Steirn/og þeir klufu i sundr Trien
af Vagnenum/ & offrudu DROTTNI Kyrnum til Brenneoffurs. Og Leuitarner toku
Gudz Ørk af Vagnenum/ & so Kistiliñ sem þar var hia/i huerium ad þau Gullkier voru/
og settu Ørkena a þann stora Stein. Enn Folked af Bethsemes færde DROTTNI a
þm sama Deige Breñeforner/og suo adrar Forner.
D Og sem þeir fim̄ Philistei Høfdingiar sau þetta/sneru þeir aptur a þeim sama Deige til Fim̄ Høfdin-
Ekron. Þesser eru þeir Gullbakhluter s̄ Philistei gafu DROTTNI til skulldoffurs/As- giar Philistinorum og þeirra
dod eiñ/Gasa eiñ/ Asklon eiñ/ Gath eirn/& Ekron eiñ. Og þær Gullmys epter tølu Borg- Borger
anna Philistinorum/sem voru vnder vallde þeirra fim̄ Høfdingia/bæde af mwrudum Borg-
um/og Þorpum/og til þess stora Abel/sem þeir settu Gudz Ørk vppa/ allt til þessa Dags/a
Josua Bethsemiters Akre.
Og þat skiede ad nockrer af þeim Bethsemiter voru slegner/ søkum þess at þeir sau Gudz 50070. meñ
Ørk/Og hū slo af Folkenu fimtijge þusund mans og siøtijge. Þa griet Folked/ad DRO- slegner i Bethsemes
TTIN hafde giort so miked mannfall i Lydnum. Og Folked af BethSemes sagde/Huer
kañ at standast fyrer DROTTNI suo heilogum Gude? Og huert skal hū fara fra oss?
Og þeir sendu bod til Borgarañа i KiriathJearim/og lietu seigia þeim/Þeir Philistei hafa
flutt Aurk DROTTINS aptur/komed ofan hingad & flytied hana vpp til ydar

VII.

A O komu þeir af KiriathJearim/og fluttu Aurk DROTTINS/og fær- Gudz Ørk i
du hana jñ i AbiNadab Hws i Gibea/Og hūs son Eleasar helgudu þr/at Kiriath
hū skyllde varduceita Aurk DROTTINS. Og fra þm Deige at Aurk Jearim
DROTTINS var i KiriathJearim/þa lidu lāgar stūder fram̄/þar til a (Griet)
þad vrdu tuttugu Aar/ & allt Israels Folk a griet fyrer DROTTNI. Hörmudu og
Þa talade Samuel til alls Israelis Folks/Ef ad þier snued ydr til DR- klögudu fyrer Drottne anauder af Or Philisteorum
OTTINS af øllu ydar Hiarta/ so leggid fra ydr annarliga Gude og Astharoth/& tilreid
ed ydar Hiortu DROTTNI/og þioned honum alleina/ Þa mun hañ frelsa ydur af hen
de Philistinorum. Þa snørudu Israelis syner burt fra sier Baalim og Astharoth/ og þio- Afguder Baal og Astharoth
nudu DROTTNI einum. Og Samuel sagde/Samansafned øllum Israelis sonum til
B Mizpa/so at eg meige bidia til DROttens fyrer ydr. Og Folked kom til samās i Mizpa/&
jusu Vatne/og helltu þui vt fyrer DROTTIN/og føstudu þañ sama Dag/& søgdu j þm
sama stad/Vier høfum syndgast i mote DROTTNI. Og Samuel var Domande yfer
Israels Sonum j Mizpa.
Enn sem Philistei heyrdu þat/ad Israelis syner voru komner saman i Mizpa/ þa drogu Ecl. 48.
Høfdingiar Philistinorū vpp i mote Israel. Og sem Israels syner heyrdu þ/ottudust þr fyrer
Philisteis/og søgdu til Samuels/Lat þu ecke af at bidia fyrer oss til DROTTENS vors
Gudz/ad hū frelse oss fra hende Philistinorum. Suo tok Samuel eitt Miolkurlamb/& færer
DROTTNI heillt Brenneoffur/og bad til DROTTINS fyrer Israel/Og DROT
TIN bænheyrde hū.
E Og þegar Samuel offrade Brenneoffrenu/ þa komu Philistei/ og hlupu a Israel med
Bardaga. Eñ DROTTIN liet falla myklar Reidarþrumur yfer Philisteos a þeim sa- Philistei slegner af Israel
ma Deige/og hrædde þa so ad þeir fiellu fyrer Israel. Epter þat drogu Israels meñ vt af
Mizpa

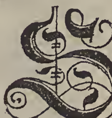
raku Flottañ þeirra Philistinorum/ z slou þa allt til BethCar.

Supra 4. Sijdan tok Samuel eirn Stein/og sette hñ i millum Mizpa og Sen/og kallade hñ Eben Ezer/og sagde/Allt hingad til hefur DROTTIN hialpad oss. Suo vrdu Philistei vnder þrycktet/og komu ecke vpp þadan i Israels Landamerke / Og DROTTINS Hønd var mot Philisteis/so leinge sem Samuel lifde. D

Sijdan feingu Israelis syner sijnar Borger aptur/ þær s Philistei høfdu teked fra þm/ fra Ekron/og jñ til Gath/mz þeirra Vmmerkium/ þeim Nœde Israel aptur af Hende Philistinorum/Þuiad Israel hafde Frid mz þa Amoriter.

Samuel dæmer Israel i xx Aar. Og Samuel dæmde Israel sijna Lijfs tijd. Og hñ for huert Aar vm krijng til BethEl og Gilgal og Mizpa. Og sem hñ hafde dæmt Israel i øllũ þessũ Stødum/ þa kom hñ til Ramath aptur/Þui þar var hñs Hws/z þar dæmde hñ Israel/Og þar bygde hañ DROTTNE eitt Alltare

VIII.

Samuels Syner/Joel Abia 1. Para. 7. EM Samuel tok ad elldast/sette hañ Sonu sijna Dommendur yfer Israel. Hñs Frumgieteñ Son hiet Joel/eñ sa añar Abia/ og þeir voru Domendur i BerSaba. Eñ hñs Syner geingu ecke epter hñs Vegum/ Helldr hneigdust þ til Agirndar/og medtoku gæfur af Møñum z holludu Riettenũ. A

Þa saanssøfnudust all' enu ellstu meñ af Israel/z komu i Ramath til Samuel/ og søgdu til hñs/Sia/þu ert nu ordiñ gamall/Og þijner syner ganga ecke i þijn Fotspor/Þar fyrer set þu eiñ Kong yfer oss/þañ yfer oss kann ad dæma/so sm allar Þioder hafa.

Israel beidist Kongs 1. Reg. 12. Hose. 13. Act. 13. Enn þetta mislijkade Samuel/at þeir søgdu/Set yfer oss Kong/sm kañ at dæma yfer oss/ Og Samuel bad til DROTTENS. Og DROTTEN sagde til Samuel/Hlyd þu Ordũ Folksins/i øllu þui sem þ talar vid þig/ Þui þeir hafa ecke vtskwfad þier/helldr mier/ ad eg skule ecke vera Kongur yfer þeim. Þeir giøra vid þig suo sem þeir hafa ætijd giørt/fra þeim Deige sem eg færde þa vt af Egiptalande/allt til þessa Dags/Og hafa yfergiefed mig og þionad ødrum Gudum. Þar fyrer hlyd þu nu þeirra Raust/Enn þo skallt þu vitna fyrer þeim/og vnderuijsa þeim Kongsins Riett/sem stiorna skal yfer þeim. B

Act. 13. Og Samuel sagde Folkenu øll þesse Ord DROTTINS/þeim sem beiddust Kongsins af honum. Þetta skal vera Kongsins Riettur/sem stiorna skal yfer ydur/ Hñ skal taka ydar Sonu til sinna Vagna/og giøra þa Riddara og fyrerreñara sem hlaupa skulu fyrer hanns

Kongsins Riettur. Vøgnũ/Og suma mũ hñ setia til Høfdingia yfer Þusũd/z yfer fimtijge/z suma skal hñ giøra ad Akuruerks møñũ/sem viña skulu hñs Akra/z suma at Kornskurdarmøñum/z suma at til reida hñs Herklæde/z þad sem heyrer til hñs Vøgnum. Ydar Dœtur mun hñ giøra sier ad Þionustukonum/til Smyrslagierdar z Matargiørdar/ z braudbakstiurs. C

Hñ skal og taka ydar bestu Akra og Vijngarda z Oleu garda/og giefa þad sijnum Þienurum. Hier mz skal hñ z taka Tiund af ydar Sædum og Vijngørdum / og giefa sijnum Gielldingum og Þienurum. Hñ skal og taka ydar Þienara og þionustu þijkur/og ydar fegurstu Vngmeñe og ydar Asna/til sinnar Viñu. Hñ skal og taka Tiunder af ydar Hiørd/z þier skulud vera hñs vnder giefner Þrælar. Og þa þier kueined a þeim tima vndan ydar Konge sem þier hafed vtualed ydur/Þa skal DROTTIN ecke bænheyra ydur a þeim sama tijma. D

Og Folkid villde ecke hlyda Samuelis Fortølũ/og søgdu/J aunguañ mata/ helldur skal Kongr vera yfer oss/ so vier meigum vera so sem allar adrar Þioder/so ad vor Kongr meige dæma yfer oss/og fara vt fyrer oss i Bardaga vora. Eñ Samuel hlydde øllu þui sem Folked mællte/og tiade þetta fyrer DROTTNI. Og DROTTIN sagde til Samuel/Hlyd þeirra Raust/og set þeim eirn Kong. Sijdan sagde Samuel til Israelis maña/Fared heim huer i sinn Stad.

IX.

Saul Adur er nefndur Kis/af ætt BenJamin/sonur AbiEl/sonar Zeror/sonar Bechorath/sonar Apia/sonar Jemini/nafnkuñugr Madr. Kis ætte eiñ son s hiet Saul hñ var vngur og afialigur Madr/ suo þar var eingiñ dægeligre a medal Israelis sona/ A

Sona/hn̄ var Høfde hærre enn aller adrer Menn.

Kis Fader Saul hafde miſt ſijnar Auſnur/ Og hn̄ ſagde til ſijns ſonar Saul/ Tak eirn af Þienurunum mz þier/og tak þig vpp/ og far og leita ad Auſnunum. Og hn̄ for og gieck i giegnum Ephraims Fiallbygder/ og vm Saliſa Land/ z fann þær ecke/ Þar mz geingu þr vm Land Saalim/og þær voru þar ecke/ Þeir geingu i giegnum Jemini Land/ z fundu þær ecke.

Eñ er þeir komu i Landit Zuph/þa ſagde Saul til þeſſ Sueins ſem mz honū var/Kom/z ſkulum vid fara heim aptur/Skie ma at minn Fader hafe gleymt Auſnunum/enn ſie hugſiukur fyrer ockur. Eñ Sueirnen ſuarade/Sia/hier er eirn nafnkuñigz Madz Gudz i þſſū ſtad/ og allt þad ſem hn̄ ſeiger/ þad ſkiedur. Førum nu þangad/ſkie ma at hañ ſeige ockur vorn Veg/þañ vid ſkulum ganga. Saul ſuarade/ Ef vid førum nu þangad/ huad høfum vid at giefa þeim Mañe? Þui Braudit er i burt af ockar Matarpoka/ ſuo høfum vid og ong

B ua adra Skeinking ſem vid meigum bera þeim Gudz Manne/Huad høfum vid? Eñ Sueirnen ſuarade Saul aptur/z ſagde/ Sia/eg hefe eirn fiorda part af einū Silfurſkilldinge hia mier/þann vilium vid giefa þeſſum Gudz Mañe/ ſuo hn̄ ſeige ockur ockar Veg

Enn i fordum tijd j Jſrael var ſa ſidur/ad þa menn foru at ſpyria Raads af DROTT. Siaendur
NJ/þa var ſo Mæl Manna/Førum vier og gøngum til Siaandans/þuiad þr ſem nu kall Spamenn
aſt Prophetar/ þa ſømu kølludu meñ i fordum tijd Siaendur.

Saul ſagde til ſijns Sueins/Þu ſagder vel/førum og fiñum hañ. Enn ſem þeir geingu ad ſtadnum þar Gudz Madur var / og nælguduſt Stadar ported/ þa fundu þeir Meyiar nockrar ſm̄ geingu vt ad ſækia Vatn/Og þeir ſøgdu til þra/Er Siaandeñ Hier? Þær ſuørudu þeim/z ſøgdu/Ja/Sia/þar er hn̄/flyted ydur/þui i Dag kom hn̄ i Stadiñ/ ſøkum þeſſ ad i Dag ſkal Folked offra a Hædiñe. Hær þid komed jn̄ i Stadiñ/þa fiñed hañ ædur enn hn̄ fer vpp i Hædena ad ſnæda. Þuiad eingiñ Madz fær ſier Mat fyrr eñ hn̄ kiemur/ þuiad hn̄ bleſſar Offred/epter þad borda þeir ſem bodner eru/Þar fyrer fared vpp/þuiat ſtrax nu munu þid fiña hn̄

C Enn ſem þeir komu vpp til Stadarins/og voru mitt i Stadnum/Sia/ þa gieck Samuel vt i mot þeim/ og villde fara vpp a Hædena. Enn DROTTJN hafde birt fyrer Eyrū Samuel a Deigenum fyrr/ædur enn Saul kom/og ſagde/Eg vil ſenda eirn Mañ til þijn a Morgun vm þeñañ tijma/af Lande BenJamin/ þann ſkallt þu ſmyria til eins Høfdingia yfer mitt Folk Jſrael/ at hañ frelſe mitt Folk af vallde þeirra Philiſtinorū. Þui eg hefe ſied til mijns Folks/og þeirra kall er komed fyrer mig. Nu ſem Samuel ſa Saul / ſuarade DROTTJN honum/Sia/þad er ſa madur af huerium eg ſagda þier/ad hn̄ ſkyllde ſtiorna yfer mitt Folk.

Þa gieck Saul til Samuel j Portinu þar hn̄ ſtod/ z ſagde/Seig mier/Huar er Siaandās Saul kiemur
Hws? Samuel ſuarade Saul/z ſagde/Eg er Siaandeñ/ gack vpp vndā mier a hæd Stad- til Samuel
arins/ þuiad þid ſkulut eta mz mier i Dag/Eñ a Morgun vil eg læta þig fara/ z eg vil ſeigia þier allt þ byr i þijnu Hiarta. Og vm þær Auſnur/ ſ þu hefur miſt fyrer þremur døgū/ Ver ecke hugſiukur/þuiad þær eru fundnar. Og huerium ſkal til heyra allt þad ed beſta ſem til er i Jſrael? Skal þad eige vera þitt z alls þijns Fødurs Hwſſ? Saul ſuarade/Er

D eg ecke eirn Son af Jemini/og af þeirre minſtu ættkuñſl i Jſrael/ og mijn ætt er hin ſijſta a medal alls BenJamins Kyns z ætternis/Huar fyrer þa talar þu fyrer mier ſuoddan?

So tok Samuel Saul og hn̄s Suein/z leidde þa vpp i Laufſaliñ/ z ſette þa efſt a medal þeirra ſem bodner voru/þad var nær þriatijger mañs. Og Samuel ſagde til Kockſins/Ber hingad þad Stycke ſem eg fieck þier/og baud ad þu ſkyllder geyma þad hia þier. Þa bar Kockuriñ eirn Boog fram̄ og þad ſem þar hieck vid. Og hn̄ lagde þad fyr' Saul/z ſagde/ Sia/þad eru afleyfar/legg fyrer þig z et/Þui þad hefur verid geymt hāda þier allt til þſſa/ ſijdan eg jn̄baud Folkenu. So æt Saul mz Samuel þañ Dag

Nu ſem þeir geingu ofan af Hædinne til Stadarins/ talade hn̄ med Saul i Loptſalnum. Og þeir ſtodu tijmanliga vpp/ og ſem ad daga tok/þa kallade Samuel Saul i Loptſaliñ/z ſagde/ Statt vpp/ ad eg læte þig fara / z Saul ſtod jafnſnart vpp/z þr geingu vt huer mz ødrum Saul z Samuel. Eñ ſem þeir komu ad enda Stadarins/þa ſagde Samuel vid Saul/Seig þijnum Sueine ad hañ fare vndan ockur/z Sueirnenn gieck fram̄ vndan þeim/ Eñ þu ſtatt nu kyrr/ ſo ad eg meige kuñgiøra þier huad Gud hefur ſagt

Epter

X

Vpphaf Konga stiornar/ Año Mundi/ Mmdccclxx/ Epter wtgöngu af Egiptalande cdxxxij/ fyrer Christi hingadburd/ Mxci/ og warde Dxxiij aar/ allt til Foreydslu Jerusalem

Pter þetta tok Samuel eitt Glas fullt mz Oleum/ ꝛ hellti yfer hñs Høfut/ A
miñtist vid hñ/ ꝛ sagde/ Sia þu/ ad DROTTIN hefur smurt þig til eins
Høfdingia yfer sijna Erfd. Og sem þu skilur nu vid mig/ þa muntu fiña
tuo menn hia Rakels Grøf / i Landamerkium BenJamin i Zelzah/ þeir
munu seigia þier ad Ausnurnar eru fūdnar þær þu leitader epter/ Og sia/ þiñ
Fader hefur aflagt ahyggiu Asnanna/ enn er nu hugsiukur fyrer yckur
og seiger/ Huad skal eg til giøra/ minn Son kiemur ecke? Enn sem þu snyr þier framueigis
þar fra/ þa muntu koma til Thabor ad eirne Eik/ þar munu þrijr Menn mæta þier/ huerier
vpp vilia fara og Forner færa Gude i Bethel. Eirn hefur þriu Kid/ eñ añar þriar Braud-
kaukur/ eñ þridie Fløsku mz Vijn. Og þeir munu heilsa þier vinsamliga/ ꝛ giefa þier tuø
Braud/ þau skallt þu mztaka af þeirra Høndū.

Þessu næst munt þu koma vpp a Gudz Hæd/ þar sem eru Herbwder þeirra Philistīnorū/
Enn þa þu kiemur i Stadiñ/ þa mun flockz Spamaña mæta þier / þeir sem koma ofan af
Hædenne/ og þar mun ganga fyrer þeim Psalterium/ Bumbur/ Pijpur og Hørpur/ og þeir B
munu vera ad spaa. Og Gudz Ande mun koma yfer þig / og þu skallt spa mz þeim/ og suo
skallt þu verda ad ødrum Mañe.

Og sem þesse Teikn eru nu frāmkomen/ þa giør huad þier ad Høndum kiemz/ þuiat Gud
er med þier. Og þu skallt fara ofan vndan mier til Gilgal/ Sia/ þangat vil eg koma ofan
til þijn/ til ad offra þar Brennefornum og Packaroffre. Enn þu skallt bijda i siø daga þar
til eg kiem til þijn/ og kunngiøre þier huad þu skallt giøra. Og sem Saul snere sier fra Sa-
muel og villde fara sijna Leid/ þa gaf Gud honum añad Hiarta/ ꝛ øll þsse Teikn komu frañ
a þeim sama Deige.

Og sem þeir komu ad Hædinne/ Sia/ þa kom eirn Spamaña flockur i mote honum. Og
Gudz Ande kom yfer hñ/ suo ad hñ spaade mz þeim. Enn sem þeir aller sau hñ/ sem hñ adz
þecktu/ ad hñ spaade mz Spamønnum/ þa sagde huer til annars/ Huad kiemur at Syne Kis?
Nūt er Saul i tølu Spamaña? Og eirn af þm suarade ꝛ sagde/ Hū er þra a Fader? Þad- C
an er komed þat Mæltæke/ Er Saul a medal Spamanna? Enn sem hñ hafde vtspaad/ þa
kom hñ vpp a Hædena

a (Fader) Þad er/ Lated þa spær/ Þad er ecke af Foreldrum þadt/ Helldur af Gude/ hñ er sa riette Faderen

Fødurbroder Saul sagde til hñs/ og til hñs Sueins/ Huert foru þid? Þeir suørudu/ Vid
leitudum ad Ausnum/ enn sem vid fundum þær huerge komū vid til Samuels. Þa suarade
Fødurbroder Saul/ Seig mier/ huad sagde Samuel til yckar. Saul suarade sijnum Fødur-
brodur/ Hñ sagde ockur ad Ausnunnar være fundnar/ Eñ eige sagde hñ honum huad Samuel
hafde mællt vm Kongdomeñ.

Epter þetta liet Samuel kalla Folked saman fyrer DROTTIN i Mizpa/ og sagde til
Israelis Lyds/ Þetta seiger DROTTIN Israels Gud/ Eg færda Israel af Egiptalan-
de/ og frelsade ydur af Høndum þeirra Egiptsku/ og af Høndum allra þeirra Konga rijkia/
sem ydur villdu þuinga. Og þier hafed vtskwfad ydrum Gude/ sem ydur frelsad hefur
af allre ydar Olucku/ og Hørmungum/ og þier seiged til hñs/ Set eirn Kong yfer oss. Nu
vel/ Ganged þa frañ fyrer DROTTIN/ huer Kynkuijsl ꝛ ættþættur epter añañ.

Synd Folksins/ burtkastande Gude/ enn leitande hialpar hia Mañenum sijnum Konge

Enn sem Samuel hafde samankallad allar Israelis ættkuijslier/ þa fiell hlutur yfer Ben
Jamin ætt. Og sñ hñ leidde ætt BenJamin frañ/ hueria Kynslod epter adra/ þa fiell hlu- D
turinn yfer Matri ætt/ og yfer Saul son Kis. Og þeir leitudu epter honum/ ꝛ fundu hañ
ecke. Þa spurdu þeir DROTTIN framar meir/ Mū hñ enn nu koma hingad? DR-
OTTIN suarade/ Sia/ hñ hefur faled sig vnder Kerenu. Suo foru þeir þangad ꝛ fun-
du hñ/ og leiddu hñ þadan. Og sem hñ gieck a mille Folksins/ þa var hñ Høfdenu hærre eñ
allt Folk. Og Samuel sagde til alls Folksins/ Þar siae þier þann sem DROTTIN
vtualde/ þuiad einginn er honum lijkur a medal alls Folksins. Þa þaut vpp allt Folked med
einu hliode/ ꝛ sagde/ Lucku fae Kongz (vor)

Neidur skulu meñ fordast og nauduger medtaka

Samuel sagde Folkenu allañ Kongdomsins Riett/ ꝛ skrifade j eina Bok/ ꝛ lagde hana fy
rer DROTteñ. Sijdan liet Samuel allt Folked fara i burt huern j sitt Hws. Saul gieck
og heim til Gibea/ og eirn hlutur Hersens gieck mz honum/ huerra Hiortu ad Gud hrærde.
Enn nockrer Lausingiar søgdu/ Huad skal þesse hialpa oss? Og þeir Forøktudu hñ/ og færdu
hñ ønguar Gæfur/ Eñ hñ liet sem hñ heyrde þat ecke.

Deut. 17. Supra. 8.

A þessum

XI.

A Þessum tijma for sa Høfdinge þeirra Moabitarum sem hiet Nahas/vpp Nahas sest
mz mijked Lid/ og settist vm Jabes i Gilead. Enn sem þeir i Jabes heyr- vm Jabes i Gilead
du þad/sendu þeir aller bod til Nahas / og lietu suo seigia/ Gior Sattmal
vid oss/suo vilium vier þiona þier. Enn Nahas Amoniter suarade þeim/ Judic. 10.
Med þessu mote vil eg Sattmal giøra mz ydur/ ad eg vil stijnga ed hægra
Auga vt a øllum ydur/og giøra ydur til Hædungar a medal Jsrael. Þa
suørudu Aulldungarner af Jabes honum/z søgdu/Gief oss sio Daga frest/suo ad vier meigū
senda bod til allra Landamerkia i Jsrael/Og ef þar finnst einginn sa sm̄ oss frelsar/þa viliū vier
koma vt til þijn.
B Suo kom þesse bodskapur fyrer Saul i Gibea/og þeir kūngiordu suoddan fyrer Folksins
Eyrum. Enn sem Almugenn heyrde slijkt/þa vpphōfu aller sijna Raust og grietu. Og sia/
J þessu bile kom Saul af Akre og gieck epter Ardur vxum/ z sagde/Huad er Folkenu at þat
grætur? Og þeir kunngiordu honum Erende þeirra Manna sem komner voru af Jabes.
Þa styrktist Gudz Ande yfer Saul/þa hn̄ heyrde þesse Ord/og hn̄ vard miog Reidur. Og
hn̄ tok eitt par Vxa/og hio þad i sundur i stycke/og sende þau til allra Jsraelis Landamerkia
mz þessum Bodskap/og liet suo seigia/Huer sem ecke vt fer og fylger/Samuel/þa skal so giø- Saul z
ra hn̄s Vxum.
C Þa kom DROTTINS Otte yfer Folked/og þad for vt so sm̄ eirn Madr være. Og
hn̄ skorade Manntal j þeim stad sem kalladist Basek/Og Jsraelis syner voru ad tølu þrysuar Amon syner
sinnum hundrad þusund manns/Enn Juda syner þriatijge þusund. Og þeir søgdu til Sen- slegner af
debodanna sm̄ komner voru/Segged þeim mønnū til Jabes i Gilead suo/ Þier skulud fa hialp Saul
a Morgen/þegar sem Solen skijn heitt. Enn sem sendebodarner komu aptur/og kūngiordu
þetta Borgarmønnum i Jabes/vrdu þeir glader/Og þeir søgdu(til sinna Ouina)/A Morgū
skulu vier koma vt til ydar/giøred þa vid oss allt huad þier viliet.
Og nu sem annar Dagr kom/þa skipte Saul Folkenu i þriar Fylkingar/og þeir komu ad
þeirra Herbwdum arla i Døgun/og slou þa Amoniter allt til Middags/Enn þeir sm̄ Lijfenu
D hielldu/dreifdust vijds vegar i sūdur/ so ad af þeim øllū Her voru ecke tueir z tueir til samans.

Þa sagde Folked til Samuel/ Huar eru þeir menn sem þad søgdu/Skal Saul rijkia yfer
oss? Læted þa koma hingad suo ad vier drepum þa. Saul sagde/Nei/Þar skal einginn dey-
ia a þssum Deige/þui DROTTINN hefur i Dag giefed Hialpræde Jsrael.
Samuel sagde til Folksins/Komed/z skulum vier fara i Gilgal/ z endurnyia þar Kongs-
rijked. Sijdan ferdadist Almugienn til Gilgal/og settu þar Saul til Kongs fyrer DRO- Endurnyan
TTNI j Gilgal/og offrudu Þackaroffre fyrer DROTTNI. Og Saul og aller Jsra Kongdoms
aels menn vrdu þar miog glader. Saul

XII.

A ÞA sagde Samuel til alls Jsraelis Lyds/Sia/eg var hlyden ydar Roddu/vm Eccle. 46.
allt þat sem þier søgdut mier/suo eg hefe nu sett eirn Kong yfer ydur. Og Act. 20.
siaed nu/ad ydar Kongur geingur framm fyrer ydur. Enn eg em nu ordinn Epterdæme
gamall og grahærdur/og mijner syner eru hia ydur. Og eg hefe nu geing- eins godz
ed fyrer ydur fra mijnum Vngdome/allt til þessa Dags. Siaed/ eg em nu Stiornara
hier/ suared nu i mote mier fyrer DROTTNI z hn̄s Smurda/ef eg hefi
teked fra nockrum Manne hn̄s Vxa eda Asna? eda hafe eg synt nockrū Manne Ofrijke eda
Oriett? eda hafe eg þeiged giafer af nockurs Manns hende/z læted blinda mijn Augu? Þa
vil eg giallda ydr þat aptur.
Þeir suørudu/Huerke hefur þu synt oss Oriett nie Ofrijke/og ekkert fra nockrum Manne
teked. Hn̄ suarade þm/DROtten sie Vitne i giegn ydur/z hn̄s smurdr/a þssū Deige/ad þier
hafed ecke neitt fundit i minne Hende. Þeir søgdu/Ja/sie þeir þess Vitne. Og Samuel
sagde til Folksins/Ja/sa Gud sem skapade Mosen z Aaron/og færde ydar forfedur af Egip-
B talande. Suo ganged nu framm/ad eg meige ganga i Riett mz ydr fyrer DROTTNI/vm
alla Gudz Velgiørninga/sm̄ hn̄ hefur veitt ydr og ydrum Forfedrum.
Þa Jacob var kominn i Egiptaland/kølludu ydrer Forfedr til DROTTINS/ Og hn̄

Gen. 46. sende Mosen og Aaron/ad leida ydar Forfedur af Egiptalande/ og liet þa bwa i þssū stad.
Exo. 25. Enn þa þeir gleymdu DROTTNI sijnum Gude/sellde hn̄ þa vnder valld Sissera/huer ed
Judi. 4. 17. var Høfuds madur j Hazor/ og vnder valld þeirra Philistinorum/og vnder valld Kongsins
Velgiørningar Gudz Moabitarum/huerier ad heriudu a þa. Enn þeir kølludu til DROTTINS/og søgdu/
Vier høfum syndgast i þui/ad vier yfer gaafum vorn DROTTIN/en̄ þionudum Baal ⁊
Astharoth. Enn frels oss nu af Høndum vorra Ouina/þa vilium vier þiona þier. Þa sen
Jud. 6. de DROTTEN JerubBaal/Bedan/Jephthah ⁊ Samuel/at frelsa ydur af øllum ydar
11. 13. Ouina Høndum allt vm krijng/og liet ydur bwa ohrædda.

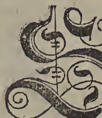
Enn þa þier saud/ad Nahas Amon sona Kongr kom i mote ydr/søgdu þier til mijn/ Eige C
þu/helldr skal eirn Kongr rijkia yfer oss/Þar þo ad DROTTIN ydar Gud var ydar Kon-
gur. Þar hafe þier nu ydarn Kong huern þier hafed vtualed og bedit vm/Þui sia/ DRO-
TTIN hefur sett eirn Kong yfer ydur. Sie þad suo ad þier ottist DROTTIN ⁊ þio-
Hootan ned honum/og hlydet hn̄s Raust/og erut ecke Mun̄e DROTTINS ohlyduger/ Þa skulu
bæde þier og ydar Kongr sm̄ stiornar yfer ydur/fylgia DROTTNI ydrum Gude. Enn ef
þier hlydet ecke Gudz Raust/helldr erud hn̄s Mun̄e ohlyduger/ Þa mun Hønd DROTT-
INS vera a mote ydr/⁊ a mote ydar Fedrum

Ganged hier nu fram̄/og siaed þann mykla hlut sm̄ ad DROTTIN mun giøra fyrer
ydrum Augum. Er nu ecke Hueitekornskurdartijme? Enn eg vil akalla DROTTIN/
at han̄ skal læta koma Regn og Reidarþrumur/Suo at þier skulud sia og formerkia þa myk
lu Vondsku/sem þier hafed giørt i Auglite DROTTINS/ ad þier hafed bedist Kongs
Bænarinnar Kraptur yfer ydur. Og sem Samuel kallade til DROTTENS/ þa liet DROTTIN koma
Regn og Reidarþrumur a þeim sama deige. Þa ottadist allt Folked miøg Gud ⁊ Samu- D
el. Og søgdu aller til hn̄s/Bid DROTTEN Gud þinn fyrer þijnum Þienurum/ so vier
deyiū ecke/Þuiad þa Vondsku løgdū vier ofan a allra vorar Synder/at vier bædunst Kongs
yfer oss.

Þa sagde Samuel til Folksins/Ottist þier ecke/þier hafed sannliga giørt allt þat Von-
Exod. 34. da/Enn Vijked þo eige til baka fra DROTTNE/ helldur þioned DROTTNI af øllu
Deut. 9. ydar Hiarta/og snued ydr ecke til þess Faneyta/þuiat þat stodar ecke þar/og kan̄ ecke at hial-
Josu. 7. pa/þuiat þat er til Einskis/En̄ DROTTIN yfergiefur ecke sitt Folk/ fyrer søkum sijns
stora Nafns/Þuiad DROTTIN hefur vppbyriad at giøra ydur sier sialfum til eigen-
Folks.

Enn þad skal vera langt fra mier/at eg syndgist suo j mote DROTTNI/at eg læte af
ad bidia fyrer ydur/ og at læra ydr þan̄ rietta og gooda Veg. Ottist þar fyrer ad eins
DROTTIN/og þioned honum truliga af øllu Hiarta / Þuiad þier hafed sied þau storu
Dasemdar verk sem hn̄ hefr giørt vid ydur. En̄ ef þier giøred þad hid jlla/Þa skal bæde Kō-
gur ydar og þier fyrerfarast.

XIII.

SAul hafde nu verid Kongr eitt Aar/og sm̄ hn̄ hafde rijkt tuø aar yfer Israel/ A
þa vtualde hn̄ sier þriar Þusunder Man̄a af Israel/ og liet tuær Þusunder
Jonathas vera mz sier i Michmas/og vppa Fiallenu BetEhl/ ⁊ eitt Þusund liet han̄
vera mz Jonathan i Gibea BenJamin/Enn allt an̄ad Folk liet hn̄ fra sier
fara/huern til sin̄a Heimkyn̄a. Og Jonathas slo þa Philisteos/ i þeirra
Herbwdum sem voru i Gibea/og þeir Philistei friettu þad. Og Saul liet
blæsa i sijna Lwdra vm allt Landit/ og liet suo seigia/ Heyre þad Ebrei. Og allur Israel
heyrde sagt/Saul hefur sleiged Herbwder Philistinorum/Þuiad Israel lyktade jlla fyrer þm
Philisteis. Og allt Folked kallade epter Saul i Gilgal.

Philistei heria a Israel Þa søfnudust Philistei saman/ad heria a Israel/mz þriatijge Þusund Vagna/ sex Þus- B
und Riddara/⁊ ad auk an̄ad Lid so margt sm̄ Stafar Sandr/Og þr fluttu sin̄ Her vpp/⁊ set
tu Herbwder fyrer austan BethAuen i Michmas. En̄ sem Israels menn sau sijna þreyn-
ging(þui Folked var kualed) fælu þeir sig i Holum Grøfum ⁊ Fylsnum/j Biørgū ⁊ biarg
skorum. Enn þeir Ebrei geingu yfer Jordan i Land Gad og i Gilead. Enn Saul var en̄
nu i Gilgal/ og allt Folk var skielft orded sem honum epter fylgde. Þa beid Saul i siø Da-
ga/allt

ga/allt til þeirrar tijdar sem til sett var af Samuel. Enn sem Samuel kom ecke til Gilgal/ þa dreifdist folked fra honum.
Þa sagde Saul/ Færed mier hingad Brennefornir ꝛ Packlætisforner. Og hann offrade Brenne Fornunne. Enn sem hann hafde fullkomnad sitt Brenneoffur/ Sia/ þa kom Samuel. Þa gieck Saul vt i mote honum/ til ad heilsa honum. Þa sagde Samuel/ Quad hefer þu giørt? Saul suarade/ Eg sa ad Folked tuystradist fra mier/ enn þu komst ecke a i akuedenn tijma/ enn Philistei voru komner saman i Michmas. Þa sagda eg/ Nu koma Philistei ofan til mijn i Gilgal/ Enn eg hefe eige tilbedit fyrer Auglite DROTTINS/ Þa neyddunst eg til ad færa Brenneforner. — Sauls Synd fyrer hueria honum vard wiskwþad
C
Samuel suarade Saul/ Þu giord' fauijsliga/ ꝛ hefur ei halldit DROTTINS Gudz þijns Bod/ sem hann baud þier. Þui hann hafde stadfest þitt Rijke yfer Jsrael æfenliga/ Enn nu skal þitt Rijke ecke vera stødugt. DROTTINN hefur funded sier eirn Mann epter sijnu Hiarta/ honum hefur DROTTINN boded ad vera Høfdingia yfer hans Folk/ Þuiad þu hefur afrækt Guds Bodord. Og Samuel reis vpp / og gieck fra Gilgal til Gibea BenJamin. — Samuel strafar Saul. Act. 13. 1. Reg. 16.
D
Enn Saul kalde þad Folk sem hia honum var/ nær sex Hundrud Manns. Saul og hans Son Jonathan og þad Folk sem var hia honum/ voru a BenJamins Hædum. Enn Philistei høfdu sijnar Herbwder i Michmas. Og þar foru vt þrenner Flockar fra Herbwdum Philisteis ad foreyda Landit. Einn Flockurenn snere sier a þann veg sem liggr til Ophra/ at þui Lande sem kalladist Sual/ Sa annar Flockur snere a þann veg sem liggr til BetHoron/ Enn þridie Flockur snere sier a þann veg sem liggur til Zeboims Dals i Eydemørku.
A þessum tijma fanst einginn Jarnsmidr i øllu Jsraelis Lande. Þui Philistei hugsudu/ Þeir Ebrei giøra Suerd ꝛ Spiot. Og allur Jsrael neyddist at fara ofan til þeirra Philisteis/ þa nockr hafde eitt Plogiarn/ Graftool/ Oxar/ edr Lieie ad huessa/ Og þa Eggen a Lieunum/ Graftoolunum/ Auxum og Plogiarnum var sliof orden/ og Oddarner. Nu sem sa Dagur kom ad þr skylldu beriast/ þa fanst huerke Suerd nie Spiot medal alls þess Folks sem var mz Saul og Jonathas/ vtan Saul/ ꝛ hans Son hafde Vopn. Og Her Philisteis for vt fram hia Michmas. — Jud. 2.

XIIII.

A
HAd bar til einn Dag/ ad Jonathas son Saul sagde til Skialldsueins sijns/ Kom/ førum hier yfer vm/ til Herbwda þeirra Philisteis/ sem eru þar hinumegen/ Enn þetta sagde hann ecke sijnum Fødur. Enn Saul var staddr vid ystu Halfu Gibea/ vnder einu Granatatrie/ huert ed stod i Forstadnum/ ꝛ þ Folk sem var hia honum vat sex Hundrut Mans ad tølu. Enn a þeim tijma var Ahia sonur Ahitob/ broder Jcabod/ Sonar Phineas/ sonar Eli/ DROTTINS Kiennemadur i Silo/ og bar Lijfkyrtilinn. Folked visse og eige helldr / ad Jonathas var geinginn i burt — Ahia Supra 4.
Enn i þeim stad sem ad Vegurinn laa þar Jonathas gieck yfer vm til Herbwda Philisteis var Einstijge vpp ad ganga/ millum tueggia Hamra/ eirn var þessumeigen/ annar hinumeigen/ annar hiet Bozez/ annar hiet Senne/ Annar la fyrer nordan Michmas/ enn annar sudur i mote Gaba. Þa sagde Jonathas til sijns Skialldsueins/ Førum hier yfer vm til Herbwda þeirra oumskornu/ Ma vel skie ad DROTTINN vtriette nockud fyrer ockar Hendr. Þuiat þad er Gude ecke vm Megn ad hialpa suo fyrer fa sem marga. Hans Skialldsueirn suarade honum/ Giør huad þier byr i Hiarta/ Far! Sia/ eg er mz þier suo sem þitt Hiarta vill. — Jonaths Tru
B
Jonathas suarade/ Nu vel/ þa vid komum yfer vm til Folksins/ ꝛ þr sia ockr/ Ef þr þa seigia suo/ Berid kyrrer þar til vier komum til ydar/ Þa skulu vid vera kyrrer / og fara ecke vpp til þeirra. Enn ef þeir seigia suo/ Komed hingad til vor/ Þa skulu vid fara vpp til þeirra/ Og høfum þad a marke/ ad þa hefur DROTTINN giefed þa i ockar hendur/ Og þad skulu vid hafa ad marke
Nu sem þeir komu i augsyn Philisteis Herbwda/ þa søgdu Philistei/ Sia/ þar eru Ebrei nu vtkomner af sijnum Holum/ þar þeir hafa falist. Og þeir vr Herbwdunum tøludu til Jonathas ꝛ hans Skialldsueins ꝛ søgdu/ Komid vpp hingad til vor/ so vilium vier læra ydr þ. Þa sagde Jonathas til sijns Skialldsueins/ Far epter mier/ DROTTINN hefur giefed þa i Jsraelis

raels Hendur. Og Jonathas klifrade vpp epter a høndum og Footunn/ꝛ hñs Skialldsueiñ
epter honum.

Jonathas
veller Phi-
listeos

Þa fiellu þeir fyrer Jonatha/ꝛ hñs Skialldsueirn vo safnan epter honum. So ad i þui fyr
sta slage sm̃ Jonathas og hñs Skialldsueirn veittu/ felldu þeir Tuttugu Meñ/ so sem a hæl
fu Akurs Rwme sem tueir Vxar kunna ad eria a Deige. Og skielkur kom yfer Herbwder-
nar vm Akrana/ og yfer allt Folked i Herbwdunum/ og yfer Ræansflockenn/ suo ad
Jørden skalf/Þuiad sa skielkur var af Gude. Vardhallds menn Saul i Gibea BenJamin C
sau þetta/at Heriñ flyde/ꝛ tuistradist i sundur/ ogridladist hingad og þangad.

Þa sagde Saul til siña Maña/sm̃ voru mz honum/Telied ꝛ hygged ad huer þar er i burt
geingiñ fra oss. Og sem þeir hugdu ad/ Sia/þa var Jonathas og hañs Skialldsueiñ ecke
þar. Þa sagde Saul til Ahia/Lættu hingat Gudz Ørk(þuiad hun var þañ tijma hia Js-
raels soñ̃)Eñ þa at Saul var ad tala þta vid Kieñemañiñ/þa heyrdist mikill gnyr af hlau-
pe til Herbwda þeirra Philistinorum. Og Saul sagde til Kieñemañsins/Læt þijna Hønd
af. Og Saul kallade/ og allur sa Heriñ sem med honum var/ og þeir komu til Bardag-
ans/og sia þu/ad þa var huers eins Suerd i mot ødrum/og þar vard eitt miked Hark.

Philistei fal-
la fyrer Jsrael

Enn þeir Ebrei sem fyrr voru hia Philisteis/og vpphøfdu farit mz þeim i Herbwdernar
vm krijng/þeir gæfu sig til Jsrael sem ad voru mz Saul og Jonathan. Og aller Jsraelis
menn sem sig høfdu huled a Fiallenu Ephraim/þa þeir heyrdu ad Philistei flydu/gæfu þeir
sig til at reka Flottañ mz ødrum. Og so hialpade Gud Jsrael a þessum tijma/ꝛ Bardag- D
eñ hiellst allt til BethAuen.

Enn sem Jsraelis meñ voru mædder ordner a þeim Deige/ þa særde Saul Folked/og sag-
de/Bøluadz sie sa Madz sem nockut etur til þessa Kuelldz/ suo at eg fae hefnt mijn a mijnum
Ouinum. Og eingiñ æt þar nockud af øllu Folkenu. Og ē allt Landz folked kom i nockurn
Skog/þa var þar nogt Hunangs a Mørkinne. Og sem Folked gieck i Skogeñ/ Sia/ þa
rann Hunanged/Enn eingenn Madur þorde ad drepa sinne Hende þad/ og bera ad sijnum
Muñe/Þuiat Folked ottadest Kongsiñs Eid.

Enn Jonathas hafde ecke heyrt þessa Særing sem hñs Fader særde Folked/ Og hañ riette
vt sinn Staf sem hñ hafde j sinne Hende/og drap endanum j Hunanged/ og bar ad Munne
sier/Þa vpplystust hñs Augu. Þa suarade eirn af Folkenu og sagde/ Þijñ Fader soor fyrer
Folkenu/og sagde/ Bøluadz vere huer sa Madz sem ad etur nockut a þessum Deige/Og Folk-
ed vard vanmegna. Þa sagde Jonathas/Minn Fader hefur sturlad Landed/Siaed huersu
mijn Augu vpplystust/søkum þess ad eg smackade lijted af þessu Hunange. Mz þui at Folk E
ed mætte ecke eta i Dag af Herfange sem þad fañ epter sijnum Ouinum/Þui hefur ecke þe-
tta slag ordid stærra þeim Philisteis. Og þeir slou þa Philisteos a þm sama Deige fra Mi-
chmas og allt til Aialon. Og allur Herinn var miøg mæddur.

Hier syndgast
Folked
a mote Drottne
Deut. 12.
Leuity 7. 10.

Og Folked snerist ad Herfangenu/ ꝛ toku Vxa ꝛ Saude og Kalfa/og slætrudu a Jørdu
og ætu hrætt mz Blode. Þetta spurde Saul/Sia/Folked syndgast fyr' DROTTNI ad
þat etur med Blode. Þa sagde Saul/ Þier hafid jlla giørt/ vellted einum storum
Steine hingad til mijn. Og Saul sagde framar meir/ Skipted ydur a mille Folksins/og
seigit þui/ad huer vm sig føre sijn Naut og Saude hingad til mijn/og sæfe þad hier/suo þier
meiged eta þad/ og syndgast ecke meir i mote DROTTNI ad eta med Blode. Og
allt Folked førde huer vm sig siñ Vxa med sinne eigin hende til hñs vm Nottena/og slætrudu
þui þar. Og Saul bygde DROTTNI eitt Alltare/þat er þat fyrsta Alltare sem hañ
vppbygde DROTTNI.

Saul bygger
Alltare Drot-
tne

Og Saul sagde/Lætum oss fara ofan epter þeim Philisteum i Nott/og rænum þa og slæ F
um allt þar til ad lios Dagur er/so vier lætum onguañ af þeim komast vndan. Folked sua-
rade/Giør allt huad þig lyster. Enn Kiennemaduriñ sagde/Førū hingad til Gudz/og spyr-
ium hñ ræda. Og Saul spurde Gud/Skal eg fara ofan epter þeim Philisteis/ og villt þu
giefa þa i Jsraels Hendur? Enn Saul fieck eckert andsuar a þeim tijma. Þa sagde Saul/
Kalled allt Folked hingad/ransaked og reyned mz huerium su Synd er a þessum tijma. Þui
suo sañarliga sem DROTTJN Jsraelis frelsare lifer/þo þad sie minn son Jonathas/
þa skal hñ deyia/Og eingiñ gaf honum andsuar af øllu Folke.

Og hñ sagde til alls Jsraelis/Skiptist þier j eirn stad/enn eg og minn son Jonathas vil-
lum vera hier ødrumeigeñ. Folked suarade/Gior huad þier lijkar. Sijdan sagde Saul til
DROT-

DROTTINS Jsraelis Gudz/Lat koma vpp hid rietta. Þa fiell hlutur yfer Saul &
Jonathan/ eñ Folked gieck vndan. Þa sagde Saul/Hluted nu a mille mijn og mijns sonar
Jonathas. Enn sem þad var giørt/þa fiell hluturiñ yfer Jonathan. Og Saul sagde til
Jonathas/Seig mier/ huad hefur þu giørt? Jonathas kunngiørde honum þad/og sagde/
Eg bergde a litlu Hunange/mz þui Kefle sem eg hafde i miñe hende/Og sia/þar fyrer ma eg
deyia.

Þa sagde Saul/Gud giøre mier þad og þat Jonathas/þu hlytur vissuliga ad deyia. Eñ
Folked sagde til Saul/ Skal Jonathas deyia/ sem at giørt hefur suo stora Hialp i Jsrael?
Langt sie fiærre þui/Suo sannarliga sē DROTTIN lifer/skal ecke eitt Hær falla af hñs
G Høfde a Jørd/Þuiad Gud hefur verkad fyrer hañ i Dag. Suo frelsade Folked Jonathan
ad hñ hiellt sijnu Lijfe. Epter þad for Saul vpp aptur fra þeim Philisteis/eñ þeir Phi-
listei foru til sinna Heimila.

Enn sem Saul hafde stadfest Rijke sitt yfer Jsrael/heriade hñ i mote øllum sijnum Ovi- Saul hafde
num/allt vm krijng/i mote Moabitis/i mot Amoriter/i mot Edomitum/ i mot Kongenum af goda Luku a
Zoba/i mot þeim Philisteis/Og huert hñ snere sier þa refsade hñ þeim/ Og hñ safnade Her medan hñ var
ad sier/og slo Amalech/og frelsade Jsrael af allra þeirra Hende sem þeim þreyngdu. Gudhræddur

Þesser eru syner Saul/Jonathan/Jsui/og Malchisua/& hñs tuær Dætur hietu so/su hin Sauls ætt-
Frūgetna Merob/su en yngsta Michol. Og kuiña Saul hiet Abinoam/dotter Ahimaas. Eñ kuijsl
hñs Hershofdinge hiet Abner son Ner/huer ed var Fødurbrodʳ Saul. Kis var Fadʳ Saul
og Ner Fader Abner sonur Abiel.

Þar var hinn meste Ofridur med Saul og Philisteis/so leinge sem Saul lifde. Og huar
sem Saul sa eirn sterkann og godañ strijds Mann/þann tok hñ til sijn.

XV.

A OG Samuel sagde Saul/DROTTIN sende mig ad eg skyllda smyria þig Gud bydur
til Kongs yfer hñs Folk Jsrael. Þar fyrer heyr nu Rødd Orda DROT- Saul ad sla og
TINS. Suo seiger DROTTIN Allsheriar/ Eg hefe minst a þad sē foreyda
Amalech giørde Jsrael/og huersu hñ stod j vege fyrer Jsrael/þa þeir foru af Amalech
Egiptalande. So far nu þangad/ og sla i Hel þa Amalechiter/ og foreyd Exod. 17.
þm med øllu þui sem þm tilheyrer. Þyrm þm ecke/ helldr sla þu i Hel bæ- Deut. 25.
de Menn og Kuinnur/Børn & Briostmylkinga/Naut og Saude/Asna og Vlfallda. Num. 24.

Þetta kungiørde Saul Folkenu/ og hñ skorade Manntal i Telaim/ og hafde hñ þa tuo
Hundrud Þusund fotgøngulids/ og tiu Þusund Mañs af Juda. Og þegar sem Saul kom
B til Borgar Amalechitarum/þa sette hñ Launsater hia einum Fosse/& giørde bod þeim Keni-
ter/ og liet seigia þeim/ Farid og vijked hiedan/ og buist i burt fra þeim Amalechiter/ so eg
fordiarfe ydur ecke mz þeim/ Þui þier giørdud Myskunar verk vid Jsrael / þa þeir ferdud-
ust af Egiptalande. Suo fluttust Keniter i burt fra Amalech.

Þa slo Saul Amalechiter/fra Heuila & allt til Sur/sm liggr i Egiptalāde. Og tok hon- Agag
dum Agag Kong Amalechiter lifanda/enn foreyddu øllu Folke mz Suerds eggium. Enn
Saul og Folked þyrmde Agag/og øllu feitu Alefie af Nautum og Saudum og Lømbum/og Synd Saul
øllu þui sem fagurt var/og villdu ecke foreyda þui/Eñ huad slæmt var og afleitt/þ drapu þr yfertrodsla
giøruallt Gudz Bods

C Þa skiede Ord DROTTINS til Samuel/ og sagde / Ofgiørt hef eg þad/ad eg setta
Saul til Kongs/Þui hñ hefur fyrelited mig/og ecke giørt epter mijnum Ordum. Vid þtta
vard Samuel reidur/& kallade til DROTTINS alla þa Nott/Og Samuel tok sig vpp
þegar lyste/ad fara til fundar vid Saul a þeim Morne. Honum vard þa vnderuijsad/ad
Saul være komiñ til Carmel/og hafde vppsett þar eitt Sigurmerke/ & være komiñ a ferd of-
an til Gilgal.

Enn sem Samuel fañ Saul/sagde Saul til hñs/Blessadur siert þu DROTTNJ/ eg
hefe framed og fyllt Ord DROTTINS. Samuel suarade/Huad mun þa þyda sa Jar
mur Sauda sem eg heyre fyrer mijnum Eyrum / og suo Baul þeirra Nauta sem eg heyres
D Saul suarade/Þeir hafa rekit þetta af Lande Amalech/Þui Folkit þyrmde þui enu villdasta

af Nau-

af Naufum og Saudum/ ad fornfæra þad DROTTNI Gude þijnum/ Enn ollu ødru
høfum vier foreyft
Samuel ſuarade Saul/ Lat mig ſeigia þier/ huad DROTTIN hefur talad vid mig a
þeſſare Nott. Hñ ſagde/ Seig fram̃. Samuel ſuarade/ Er ecke ſo/ þa þu vart audvirdeligr
fyrer þijnũ Augũ/ þa ſette hñ þig til Hofdingia a medal Iſraelis Kynkuijſla/ z DROTT-
IN ſmurde þig til Kongs yfer Iſrael? Og DROTTIN ſende þig þañ veg z ſagde/ Far
þu z drep glæpafullt Folk Amalech/ z heria þu a þa/ þar til þu hefur afmad þa. Þui hlyd-
der þu ecke Rauſt DROTTINS? Helldur ſnerer þu þier til Herfangſins/ og giørder
jllt i Auglite DROTTINS.

Supra 9. 10. 13. Osee 6. Math. 9.

Saul ſuarade Samuel/ Eg hlydda Rauſt DROTTINS/ og eg for þangat ſm̃ DR- E
OTTIN ſende mig/ og eg færda hingad Agag/ Amalechita Kong/ og eg foreyd-
de Amalech/ Enn Folked tok Herfanged/ Naut og Saude/ þad ſem beſt var medal þeſſ hañ-
færda til ad offra DROTTNI þijnum Gude i Gilgal. Samuel ſagde/ Atlar þu at DR-
OTTIN hafe lyſt a Offre og Breñefornum/ ſuo ſem a hlydne Orda DROTTINS?
Sia/ Hlydne er betre eñ Offur/ og gaumgiæfne betre eñ Feitleike Hrwtaña. Eñ Ohlydne er
Galldra glæpur/ og ad vera þuerbrotiñ er Skwrgoda bloot/ og Afguda Dyrkan. Og ſokñ
þeſſ ad þu hefur i burt kaſtad Orde DROTTINS/ þa hefur hñ z ſuo burtkaſtad þier/ ſo
þu ſkallt ecke Kongr vera

Saul burtſnaraſt pra Gude

a (Angrar) Gudz Orde ſkulu menn ecke breyta nie forþ betra þ/ ſ will ei læta um breyta ſier

Þa ſagde Saul til Samuel/ Miſgiort hefe eg/ ad eg hefe afrækt Guds Bod z þijn Ord/
Þui eg ottadiſt Folked/ z hlydde þeſſ Rauſt. Fyrergief mier nu þeſſa Synd/ z ſnu aptur mz F
mier/ ad eg til bidie DROTTIN. Samuel ſagde til Saul/ Eige fer eg mz þier/ þuiat
þu hefur kaſtad fra þier Gudz Orde/ ſo hefur z DROTTIN burt kaſtad þier at þu ſkallt
ecke vera Kongr yfer Iſrael. Eñ ſem Samuel ſnere ſier/ z villde gãga i burt/ þa greip Saul
i Skickiulaf hñs/ ſo ad Fated rifnade. Þa ſagde Samuel til hñs/ So hefur DROTTIN
rifid j Dag Iſraels Kõgs Rijke fra þier/ og gefed þijnum Naunga þat/ ſa ſm̃ betre er eñ þu.
Enn Iſraels Sigurvegare lygur ecke/ og þat a angrar hñ ecke/ Þui hñ er ecke eirn Madr/
ſuo hañ kunne nockut ofgiort ad hafa.
Saul ſagde/ Eg hefe ſyndgaſt/ Eñ veit mier nu Vegſemd fyrer Olldungum mijns Folks
og fyrer Iſrael/ og far mz mier/ at eg tilbidie DROTTIN þiñ Gud. Þa ſnere Samuel G
aptur/ og for mz Saul/ ſuo at hñ dyrkade DROTTIN

Agag

Þa ſagde Samuel/ Leidit Agag Amalechs Kõg hingat til mijn. Og Agag gieck diarf-
liga fyrer hñ/ og ſagde/ Suo ſkal vtdrijfa Daudans Beiſkleika. Samuel ſagde/ So ſm̃ þitt
Suerd hefur rænt margar Kuinnur ſijnum Børnum/ Suo ſkal þijn Moder rænaſt ſijnu bar
ne a medal Kuennaña. Suo hio Samuel Agag ſundur i ſtycke fyrer DROTTNE i
Gilgal.
Og epter þetta ferdadiſt Samuel til Ramath. Eñ Saul for heim til ſijns Hwſſ i Gi-
bea Saul. Og epter þetta ſauſt þeir ecke Samuel og Saul/ allt til þeirra dauda dags. Eñ
þo ſyrgde Samuel Saul/ þui þat angrade DROTTIN/ at hñ hafde ſett Saul til Kongs
yfer Iſrael.

XVI.

Gud ſender Samuel ad ſmyria Dauid til Kongs Act. 13.

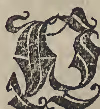

Pter þetta ſagde DROTTEN til Samuel/ Huerſu leinge villt þu ſyta A
Saul/ huerium ad eg hefe i burt kaſtad/ ad hñ ſie ecke Kongur yfer Iſrael?
Fyll þitt Horn mz Vidſmiør/ og far af ſtad/ eg vil ſenda þig til Iſai huer
ad byr i Bethlehem/ Þui eg hefe ſied mier fyrer eirn Kong/ a medal hñs ſo-
na. Samuel ſuarade/ Huert ſkal eg fara? Ef Saul ſpyr þat/ þa ſlær hañ
mig i Hel. DROTTIN ſagde/ Tak þier eirn Kalf af Hiørduñe/ z ſeig
ſuo/ Eg er komiñ ad fornfæra DROTTNI. Og þu ſkallt bioda Iſai til Offurſins/
Sijdan vil eg vijſa þier huad þu ſkallt giøra/ ad þu ſmyrier mier þañ ſm̃ eg ſeige þier.
Samuel giørde ſem DROTTIN baud honum/ og kom til Bethlehem. Og Olldun-
gũ Stadarins hnyckte vid/ z þr geingu vt i mote honũ/ z ſøgdu/ Kiemr þu mz Fride til vor?
Hñ ſagdi/ Ja/ eg em komiñ ad færa Forner DROTTNI/ Helged ydur z komed mz mier
til Offurs. Og hñ helgadi Iſai z hñs ſyne/ z baud þm til Offurſins.
Þa þeir komu nu jñ/ þa horfde hann a Eliab/ og huxade mz ſier/ Mun þeſſe vera ſa hinn B
Smurde

Smurde DROTTINS. Enn DROTTIN sagde til Samuel/ Vird þu ecke væn-
leik hñs nie Lijkams Vøxt/eg hefe burt kastad honum/ Þui ei dæme eg epter Manna Aug- Gud hñ alsiꝛ-
syn/ Madurinn sier þat sem fyrer Augunum er/eñ DROTTIN alsiꝛtur Hiartad. Þa ka- tur Hiartad
llade Jesse Abinadab/⁊ liet hñ koma fram̃ fyrer Samuel. Og hñ sagde/ Eige hefur DRO- Act. 10.
TTIN þeñann vtualed. Þa liet Jesse Sam̃a ganga fram̃. Enn Samuel sagde/Ei- 1. Para. 2.
ge hefur DROTTIN helldur vtualed þennañ. Epter þad leidde Jesse sijna siø sonu fram̃
fyrer Samuel. Enn hñ sagde/Onguañ þessara þa hefur DROTTIN vtualed.
Þa sagde Samuel til Jesse/Eru nu framkomner aller þijner syner? Hñ suarade/Er eñ
epter sa minste/og sia/hañ giæter Sauda. Þa sagde Samuel til Jesse/ Send þu skiott
og lattu sækia hañ/ þuiad vier setiunst ecke fyrr nidur enn hañ kiemur hingad. Þa sende
hñ og liet sækia hñ/Og hñ var raudleitur/fagureygdꝛ og frijdur synum. Þa sagde DROT
C TIN/Statt vpp og smyr hñ/þuiad hñ er sa s̃ eg hefe vtualed. Þa tok Samuel sitt Vid- Dauid til
smiørs horn/og smurde hñ/ mitt a millum siña Brædra. Og Ande DROTTINS grei- Kongs
ddist yfer Dauid/fra þm Deige og þadan i fra. Eñ Samuel tok sig vpp/⁊ kom til Ramath. smurdur

Eñ Ande DROTTeñs huarf fra Saul/⁊ jllur Ande fra DROTTNI sturlade hñ.
Þa søgdu Þienarar Saul til hñs/Sia/ eirn jllur Ande fra Gude sturlar þig miøg. Þar Jllur Ande
fyrer seige Herrañ vor til sinna Þienara þeirra s̃m standa fyrer honum/at þeir leite vpp þañ æser Saul
Mann sem vel kañ ad sla Hørpu/Suo ad nær sa hinn jlle Ande Gudz kiemur yfer þig/ad
hñ leike þa Hørpuna mz sinne Hende/ so þat meige lietta þijnu Meine. Þa sagde Saul
til siña Þienara/Fared og leited ad þeim Manne/sem vel kañ ad leika a Hliodfærastreingē/
og leidit hñ til mijn.
D Þa suarade eirn af Sueinunum/og sagde til hñs/Sia/eg hefe sied eirn son þess̃ Manns
sem ad heiter Jesse/⁊ byr i Bethlehem/hñ kañ vel Hørpu ad leika/hñ er sterkur Madꝛ/ vijg
kiænn/og vænn Madꝛ/og vel ad sier vm alla hlute/og DROTTIN er mz honum. Þa
sende Saul bod til Jesse/og liet seigia honum/Send þinn son Dauid til mijn/þañ s̃m Hiar-
dar giæter. Þa tok Jesse eirn Asna/og lagde vpp a hñ Braud og eina Fløsku Vijns/og eitt
Kid/og sende þad Saul mz sijnum syne Dauid. Og suo kom Dauid til Saul/og þionade
honum/Og hñ hafde hñ miøg kærañ/⁊ giørde hñ ad sinum Skialldsueine
Og Saul sende bod til Jesse/og liet seigia honum/Leyfdu Dauid at vera hia mier/ þuiad Dauid verdur
hñ hefur funded Nad fyrer mijnum Augum. Eñ þa Gudz Ande kom nu yfer Saul/þa tok Skialldsueirn
Dauid sijna Hørpu/og liek mz sinne Hende/þa endurlifnade Saul/ suo ad honum batnade/ Saul Kongs
og sa jllur Ande flyde fra honum.

XVII.

A
hilistei draga nu Her saman til Bardaga ⁊ søfnudust saman i Socho/i Lan-
de Juda/og settu sijnar Herbwder millum Socho og Aseka/ vid Landz enda
Damem. Enn Saul og Jsraelis menn komu saman/og settu sijnar Herbw-
der i Eikedal/og biuggust til Bardaga a mote Philisteis. Enn Philistei toku
sier stødu ødrumeigen a eirne Hæd/og þeir Jsraelite ødrumeigen a añare hæd
inne/so ad eitt Daluerpe var a mille þra.
Þa gieck fram̃ af Herbwdum Philisteis eiñ Rise/hañ hiet Goliath(⁊ var) af Gath hañ Goliath Rise
var sex Alna hær ⁊ þuerar hñdar betur/Hñ hafde Eirhialm a høfde/ ⁊ Spangabryniu haf
de hñ so þũga/ad hũ vo fim̃ hũdrud Siclos/ Brynhosꝛ hafde hñ af Eire a beinũ/⁊ Eirskiølld
a Herdũ/Og hñs Spiotskapt var s̃ Vefiarrifꝛ/⁊ Jarned hñs Spiots vo sex Hũdrut Siclos
jarns/Og hñs Skialldsueiñ gieck fyrer honum.
Og hñ stod vid/og hropade a Jsraels Herlid/⁊ sagde til þra/Þui eru þier vtfarner/ad bw
ast til Bardaga? Er eg ecke eirn Philisteus/ eñ þier Þionar Saul/ Vtuelied eirn af øllũ
ydur/og læted hñ koma hingad til mijn/Ef hñ gietur barist vid mig/ og yferuñed mig/ so sku- Goliat talar
lum vier vera ydrer Þienarar. Eñ ef eg giet yferuñed hñ/⁊ fellt hñ/þa skulu þier vera vorer hædeliga wid
Þrælar/og þiona oss. Og þesse Philisteus sagde/A þessum Deige hef eg hædeliga talad vid Jsraelis Her
B Jsraels Her/ Læted mig fa þann Mann/ad hañ gange a Holm vid mig. Nu sem Saul/
⁊ allur Jsraels Lydꝛ heyrde þssa Philistei Ord/þa bløskrade þeim/ ⁊ þr vrdu miog hrædder.
Dauid

David var eins Mañs ſon af Ephratha af Bethlehem i Juda/ſem hiet Jeſſe/hñ hafde
ætta ſonu/og var gamall a døgum Saul/og vel alldradur a millum annara Mañа. Og
Davids Brædur — þeir þrÿr ſtæſtu z ellſtu ſyner Jeſſe voru i Herfør mz Saul/ſa ellſte hiet Eliab/añar Abi-Na
dab/enn þridie Sama/Enn David var yngſtur. Eñ ſ̄ þeſſer þrÿr ener ellſtu foru i Strÿd
mz Saul/þa for David heim aptur til ſijns Fødurs fra Saul/og giætte Hiardar ſijns Fø-
durs i Bethlehem. Eñ þeſſe Philiſteus gieck fram̃ bæde Kuelld og Morna/z baud ſig fram̃
i fiorutÿge Daga.

Eñ Jeſſe ſagde til ſijns ſonar Davidz/Miñ ſon/ tak fyrer þina brædr eitt Epha Byggs/
z þſſe tiu Braud/z far ſem ſkiotaſt til þiña Brædra/þar þeir eru i Hernum/z þeſſa tiu feſka
Oſta/ og ber þa til Høfuds mañſins/ og verd vÿs vm þÿna Brædur/huad þeim lÿdur/ og
giør huad þeir bifala þier. Enn Saul og aller Jſraels menn voru i Eikedal/og børduſt vid
Philiſteis.

A þeim næſta deige þar epter/reis David ſnema vpp/og fieck Mañ til ad giæta Hiardar/ E
og gieck ſinn veg/z bar þad ſem hñs Fader Jeſſe hafde boded honum/og kom ad Vagnborg-
inne. Þa var Herfolked vtdreiged/og komed i ſijn Herklæde/ og æpte Heroop/ Þuiad Jſrael
Hafde fylkt ſijnu Lide/ þeir Philiſtei voru og bwner til Bardaga a mote Jſrael.

David liet j geymſlu þ hñ bar/hia þeim ſem Fanſeñ geymde/z rañ fram̃ til Herſins/ fañ
ſijna Brædur/og heilſade þeim. Og ſem hñ var ad tala vid þa/Sia þu/i þui kom fram̃ ſa
Riſe/ſem hiet Goliat Philiſteus/af Gath/hñ gieck fram̃ fyrer Her Philiſtinorum/og taladi
ſo ſem fyrr/Og David heyrde þat.

Enn huer Madur i Jſrael/þa hñ leit þennañ Mann/ flyde huer vm ſig fyrer honum/og
myklum Otta ſlo yfer alla. Og huer ſagde til añars/ huort ſæſtu þeñañ mañ fram̃ganga?
Þuiad hñ er komiñ ad tala Hædung til Jſrael. Og huer ſem hñ feller þañ vill Kongurinn
ſæma myklum Audæfum/og giefa honum ſijna Dottur/ hñ vill og giøra friælſt hñs Fødurs
hws af øllũ Þyngſlum. Þa ſagde David til þeirra Mañа ſem ſtodu hia honũ/ Huad ſkal
ſa fæ ſem yfer vinnur þeñann Philiſteum/og burt tekur þetta Brixle af Jſrael? Þui huør
er þeſſe hinn Ovmſkorne Philiſteus/ſem ſuo brixlar þeim lifande Gudz Her? Þa andſuar-
ade Folked David ſo ſ̄ ædur/ Þuilÿkt ſkal ſa fæ ſem feller þeña Mañ.

Enn ſem hñs ellſte Broder Eliab heyrde huad hñ talade vid Meñena/vard hañ reidur vid D
David/z ſagde/Þui komſt þu hingad? z huar fyr' ſkildiſt þu vid þa fa eina Saude geym-
ſlulauſa i Eydemørkinne? Þecke eg Drambſeme þÿna og Jllſku Hiarta þÿns/Þu ert hin-
gad komiñ ad ſia Bardagañ. David ſuarade/Huad hefe eg nu giørt annad eñ þat ſm̃ mier
hefur verid bifalad? Og hñ ſnere fra honum til añars/og talade ſømu Ord ſem fyrr. Eñ
Folked ſuarade hm̃ ſo ſm̃ ædr.

Enn ſem Folkid heyrde þeſſe Ord ſem David ſagde/þa kunngiørdu þeir þad Saul. Og
Tru Davidz — hñ liet kalla a hñ. Og David ſagde til Saul/Einſkis Mañs Hiarta þarf ad ſkielfaſt þeſſ
vegna. Þinn Þienare ſkal fara z beriaſt vid þeñañ Philiſteum. Þa ſagde Saul til Da-
vids/Eige gietur þu farit i mote þeſſũ Philiſteo/ad beriaſt vid hañ/ Þui þu ert eiñ ſmaſueiñ/
eñ hñ er Bardagamadr fra ſijnum barndome.

David vañ a Leone og Biarndyre — David ſagde til Saul/þiñ Þienare giætte Hiardar Fødur ſijns/og þar kom eitt Leon og
eirn Biørn/og tok eiñ Saud i burt fra Hiørdinne. Og eg rañ epter honum/ og ſlo hañ/og
eg frelſade ſo Saudiñ af hñs Muñe. Enn ſem hñ reiſte ſig vpp i mote mier/þa greip eg hñ
† Skiegg — og tok eg i hñs † Kampa/og ſlo eg hñ ſuo i hel/Suo hefur þinn Þienare dreped bæde Leon
og Biarndyr. So mun og verda þeſſe Ovmſkorne Philiſteus ſo ſem eirn af þeim. Þui hñ
hefur laſtad lifanda Gudz Her. Og David ſagde/Sa DROTTEN ſm̃ frelſade mig fra
Leonenu og Birnenum/hñ mun frelſa mig fra þeſſum Philiſteo.

Þa ſagdi Saul vid David/Far þu/DROTTJN ſie mz þier. Og Saul færde David E
i ſijn Klæde/og ſette Eirhialm a hñs Høfud/og færde hañ j eina Bryniu. Og David gyrte
Suerde yfer ſiin Klæde/og tok til ad ganga/þui hñ hafde alldrei reynt þat fyrr. Þa ſagde
David til Saul/Eige kañ eg ad ganga ſo/þui eg hefe eige þar vana til/z hñ lagde Herklæ-
den af ſier. Og hñ tok ſinn Staf i Hønd/z vtvalde ſier fim̃ ſlietta Steina af einum Lækiar
farveg/og kaſtade þeim i ſijna Fiærtøſku/og i ſkreppu ſijna/og tok Stafſløngu i Hønd ſier/
og gieck ſuo i mote þeſſum Philiſteo. Goliat gieck fram̃/ og for i mot David/z hñs Skialld
ſueirn gieck vndan honum.

Eñ ſm̃ Goliat gietur ad lÿta vid/ og ſier David/forſmær hñ hñ/Þui David var eiñ ſmæ-

ſueiñ

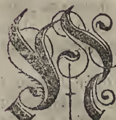
sueinn/raudleitur og fagur i Andlite. Og Philisteus sagde til Dauidz/ Huert em eg Hundur
ad þu kiemur mz eirn Staf i mote mier? Og hann bøluade Dauid i sijnum Godum/ z sagde til hans/ Dauids Travst og Tru
Kom til mijn/eg skal þitt Holld giefa Fuglum Loptsins z Dyrum Jardar. Enn Dauid suarade/
F Þu kiemur i mote mier mz Suerd Spiot z Skiølld/Enn eg kiem i mote þier i DROTTINS
Zebaoths Nafne/huer ad er Gud Jsraels Hers/þann þu hefur spottad. A þessum Deige
mun DROTTIN giefa þig i mijna Hønd/Suo ad eg skal fella þig/og taka þitt Høfud
af þier/og gefa i Dag Likame Philisteis Hers/Fuglum Loptsins/og Hrækuikindum Jardar
Suo ad øll Lønd vite/ad Jsrael hefur eirn Gud/Og allur þesse Almuge skule fa ad vita/ad
Hialp DROTTINS er ecke komen vnder Suerde og Spiote/Þuiad Bardaginn er DROTTENS/og hann mun giefa ydur i vorar Hendur.

Enn sem Goliath stod vpp/ gieck hann framm/og ætlade ad Dauid. Dauid skundade og
rann fra Hernum i mot Goliath. Og greip Stein vr Tøsku sinne/sleyngde sijdan/og hæfde beint framan i Enned a Philisteo/suo ad Steinen feste j hans Enne/ enn Goliath fiell a- Ecle. 47.
framm til Jardar. Suo sigrade Dauid þennan Philisteum mz Slaungu z Steine/ z slo hann i Dauid yfer
hel. Enn þui ad Dauid hafde eckert Suerd i Hende/þa hliop hann ad Goliath og tok hans vann Goliath og drap hann
Suerd/og rykte þui vr Balenu/og drap hann/og hio af hønum Høfuded. Psal. 78.

Enn þegar ad Philistei sau þad ad þeirra sterkaste Kappe var fallenn/ løgdu þeir a flo-
G tta. Enn Jsraels menn z Juda/toku sig vpp/ æptu Heroop/ z sottu epter Philisteis/allt þangad til menn komu i Dalinn/og allt ad Ekrons Portdyrum. Og Philistei fiellu slegner a Veigenum/allt til Borgarhlida Gad og Ekron. Og Jsraels syner huurfu aptur af flotta rekstrenum þeirra Philisteis/og ræntu Herbwder þeirra. Enn Dauid tok Goliaths Høfud/ og
bar þad til Jerusalem/ Enn Vopn hans lagde hann i Tialldbwd sijna.

J þann tijma sem Saul sa ad Dauid gieck vt a mote þeim Philisteo/ sagde hann til Abner sijns
Hershøfdingia/Huers son er sa Sueinn? Abner suarade/ Suo sannarliga sem þijn Sal
lifer Kongur/þa veit eg þad ecke. Kongurinn suarade/Far z spyr ad huers son ad sa Sueinn
sie. Þa Dauid kom nu aptur/og hafde dreped Philisteum/tok Abner hann/og leidde hann jnn fyrer Saul/enn Dauid hiellt a Goliaths Høfde i sinne hende. Og Saul spurde hann at/Hues
son ert þu vnge Sueinn? Dauid suarade/Eg er sonur þijns Þienara Jesse i Bethlehem.

XVIII.

A Og sem Dauid hafde endad rædu sijna vid Saul/ þa kueicktist Astar band
i Hiarta Jonathe til Dauidz/ z Jonathas elskade Dauid sem sitt eiged Hiarta. Og a þeim Deige tok Saul Dauid ad sier/og liet hann ecke koma aptur
i sijns Fedurs Hws

Enn Jonathas og Dauid bundu Sattmal mz sier/Þui hann elskade hann Jonathas elskar Dauid og bundur Fielagskap wid hann
suo sem sitt Hiarta. Og Jonathas tok sinn Kyrtel af sier/sem sialfur hann i
klæddist/og gaf Dauid/þar mz sijna Skickiu/sitt Suerd/ Boga sinn og Bellte. Og Dauid
B gieck vt þangad sem Saul sendi hann/og hegdade sier viturliga/ Og Saul sette hann yfer sitt
Strijdz folk/z hann var Giedþeckur øllum mønum og Sauls þienørum.

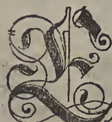
Þat bar at þa hann var kominn aptur fra Bardaga Philisteis/ad Kuinnur af øllum Borgum Ecle. 47.
geingu vt i mot Saul Konge/og slou Hringleika mz Saungfærum/mz Hørpum og Gigium
og mikille Glede. Og Kuinnurnar sungu til skiptis/lieku fyrer og søgdu/ Saul vann Sigur a Þusund/enn Dauid a tiu Þusundum. Þessu reiddist Saul miøg/og þad mislijkade
hønum/og sagde/Þær giefa Dauid tiu Þusund enn mier eina/Huad skortar hann nema Kong-
C dominn? Og Saul leit ecke riettum Augum til Dauid/fra þeim Deige og æ tijd sijdan.

A næsta Deige æste jllur Ande Gudz Saul/z hann spaade heima j sijnu Hwse/Enn Dauid liek
a Hørpu sijna mz hende sinne/sem hann var dagliga vanur. Og Saul hiellt a einu Spiote/z skaut
þui til hans/og huxade/Eg vil nista Dauid i giegnum vpp vid Vegginn. Enn Dauid veik sier
tuær reisur fra hønum. Og Saul var hræddur vid Dauid/Þui Drottenn var mz hønum/enn
var horfenn fra Saul. Epter þat skickade Saul Dauid fra sier/ og sette hann Høfdingia
yfer Þusund Menn/og hann gieck vt og jnn fyrer Folkenu. Dauid hiellt sig forsialiga/ i øllum
sijnum Giørningum/ z DROTTIN var mz hønum.

D Og sem Saul sa þat at hann hegdade sier suo forsialiga/þa hræddist hann Dauid. Enn
allur

allur Jſraelis Lydur og Juda elſkade Dauid/ þuiad hñ gieck vt ⁊ jñ fyrer þeim
Og Saul mællte vid Dauid/ Sia/eg vil gipta þier mijna ellſtu Dotter Merob/vertu ad
eins Nrauſtur/ad heyia Bardaga fyrer Gudz Folk. Saul huxade ſuo/Ei ſkal eg leggia
Merob mijnar hendur a hñ/helldur ſkal hñ koma i hendur þeirra Philiſteis. Enn Dauid ſuarade
Saul/Huer em eg/og huad er mitt Lijf/og mitt Fødur kyn i Jſrael/ad eg ſkule verda Kõgs
Mægur? Nu ſem ſa tijme kom ad Merob Dotter Saul ſkyllde giptaſt Dauid/þa vard hun
giefen ødrum Manne/ſem hiet Adriel Mehalachiter.
Enn Michol Dotter Saul elſkade Dauid. Sem Saul fieck þat at vita/ſagde hñ/Þat E
er vel/hñ ſkal fa hennar/ſo þat verde hm̃ til falls/ſo at hendr Philiſtei falle yfer hñ. Og hñ
ſagde til Dauidz/A þiſſum Deige ſkallt þu verda miñ Mægur ad añare miñe Dottur. Og
Saul baud ſijnum Þienurum at tala heimugliga vid Dauid/og ſeigia/Sia þu/Kongureñ
hefr mykla þocknan a þier/⁊ aller hñs meñ hafa þig kiærañ/So verd nu Kongſins Mægr.
Og øll þeſſe Ord tøludu Kongſins þienarar fyrer Dauidz Eyrum. Eñ Dauid ſuarade/
Þijker ydur þad ſo lijtels vert at vera Kongſins Magur? Eg em eirn Fatækur og lijtilshætt- F
ar Madur. Þienarar Saul kuñgiørdu Saul aptur Ord Dauids. Enn Saul ſuarade/
Seiged ſuo aptur Dauid/ Konguriñ girniſt ongua Morgungæfu/ vtan hundrad Forhwd-
er af þeim Philiſteis/ſo ad gollden verde Hefnd Kongſins Ouinum. Þui Saul huxade at
fella ſuo Dauid/ fyrer høndum Philiſteis. Þeſſe Ord Saul ſluttu hñs Þienarar til Eyr-
na Dauid. Og Dauid lykade þetta vel/at verda Mægur Kongſins. G
Og fyrer akuediñ tijma/bio Dauid ſig/⁊ ſlo af Philiſteis tuø Hundrud Mañs. Og Da-
uid bar mz ſier Forhwdernar/ ⁊ talde þær fram fyrer Konge/ſo at hñ yrde Magr Kõgs. Þa
gaf Saul hm̃ Michol ſijna dotter til Eigenkuñu. Eñ Saul ſa ⁊ merkte at DROTteñ var
Michol Kui-ña Dauid med Dauid. Og Michol Dotter Saul elſkade Dauid. Þa ottadiſt Saul eñ meir Dauid
⁊ fieck þa fiandſkap til hñs alla ſijna Daga. Og þa Philiſtei Høfdingiar heriudu a Jſrael/
þa var Dauid forſialare eñ aller Þienarar Saul/ nær ſm̃ þr ættu vt ad fara/ſo ad hñ vard
miøg Nafnfrægur.

XIX.

Jonatha va-rar Dauid vid NN Saul mællte vid ſinn ſon Jonathan og ſo alla ſijna Þienara/ ⁊ baud A
þeim at drepa Dauid. Enn Jonathas elſkade Dauid ſem ſitt eigit Hiar-
ta/⁊ kuñgiørde hm̃ þetta/⁊ ſagde/ Miñ Fader Saul ſtũdar epter ad drepa
þig. Þar fyrer giæt þijn til Morguns/⁊ fel þig. Eñ eg ſkal fara vt mz
Fødr mijnum i Mørkena/þar þu ert/⁊ ſkal eg tala vid miñ Fødr vm þig/
og huers eg verd af vijs ſkal eg kuñgiøra þier.
Og Jonathas talade vid ſiñ Fødr/⁊ lagde til hid beſta mz Dauid/⁊ ſagde til hñs/Kõgurīñ
Supra 17. giøre ecki þañ Glæp a ſijnum Þienara Dauid/Þuiad hñ hefur eckert miſgiort vid þig/helldr
eru hñs verk þier nytſamlig. Og hñ lagde ſitt Lijf i hættu/og ſlo þañ Philiſteũ/⁊ DRO-
TTEN giørde mykla Hialp Jſraelis Folke. Þetta ſæſtu ⁊ varſt gladr vid. Þui villtu þa
glæpaſt a ſaklauſu Blode/at þu villt drepa Dauid an ſakar? Saul hlydde Fortølum Jo- B
nathas/⁊ ſoor(ſeigiande)/So ſannarliga ſem DROTTJN lifer hñ ſkal ecke deyia. Þa
kallade Jonathas a Dauid/⁊ ſagde honum øll þeſſe Ord/og leidde hñ jñ fyrer Saul /Og hñ
var fyrer honum ſm̃ fyrr.
Saul leitar vid ad byletþa ra Dauid Þar hofſt eñ Ofridur/Og Dauid dro vt ad beriaſt i mot Philiſteis/og veitte þeim miked
ſlag/ſo ad þeir hrucku fyrer honum. Enn jllur Ande af DROTTNJ kom yfer Saul/
þar hñ ſat i ſijnu Hwſe/⁊ hiellt a einu Spiote/Eñ Dauid liek a Hørpu ſijna. Og Saul
ætlade ad nijſta Dauid i giegnum vid Veggiñ. Enn hñ halladiſt vndan/og Spioted ſtod i
Veggnum/Enn Dauid flwde/og komſt vndan þa ſømu Nott.
Michol Þa ſende Saul bod til Dauidz Hwſſ/⁊ baud ſijnũ Moñum at giæta hañs þar þa Nott/
Pſal. 59 enn ſtrax ad Morne ſkyllde drepa hñ. Þetta kuñgiørde Michol Dauid/⁊ ſagde/Ef þu for-
dar ecke þiñe Sælu/a þeſſare Nottu/þa muntu deyia a Morgun. Þa liet Michol hñ ſij- C
ga vt vm eitt Vindauga/ſo hñ gieck burt/flyde og komſt vndan. Og Michol tok eitt Mañ-
lijkan og lagde i Sængena/og liet eina Geitſtøku vnder þeſſ Høfud/ ⁊ hulde þat mz Klædũ.
Þa ſende Saul bod/og ſkipade at ſækia Dauid. Enn hun ſagde/Hñ er ſiukur. Enn ſende
Saul aptur/og ſkipade þeim at ſkoda Dauid/og ſagde/Berid hñ hingad til mijn i Sængiñe/
ſo hñ

suo hn̄ sie drepinn. Enn sem sendemenn komu/Sia/þa lꝏ Mañlijkan i Sænginne/og Geit-
ar skin̄ vnder Nøfdenu. Þa sagde Saul til Michol/Þui hefr þu suiked mig/z lꝏtid min̄ O
uin i burt koast? Michol suarade Saul/Hn̄ sagde vid mig/Lat mig fara elligar skal eg dre
pa þig.

Dauid flyde nu/og komst vndan/og for til fundar vid Samuel i Rama/z sagde honū allt
fra huad Saul hafde giort honum. Og hañ gieck mz Samuel/ og þeir duøldust i Na-
ioth. Og Saul fieck þat at spyria/Sia/ Dauid er til Naioth i Rama. Þa sende Saul
D Menn/ at þeir skylldu fꝏra Dauid til hañs. Og þeir fundu Spamañaflocka sem spꝏ-
du/og Samuel var þeirra tilsionare. Jafnsnart kom Gudz Ande yfer Sendemenn Saul/
suo at þeir spꝏdu mz ødrum. Þa Saul spurde þat/sende hn̄ þegar adra men̄/þeir spꝏdu og
suo. Hn̄ sende hina þridiu/z for a sama hꝏtt/at þeir spꝏdu einnen.

Dauid fordꝏdist Saul

Þa for hn̄ sialfur til Rama/Eñ sem hn̄ kom at þeim stora Bruñe/sem stendr i Seku/spur
de hn̄ at og sagde/Huar eru þeir Samuel og Dauid? Enn honum var sagt/Sia/þr eru til
Naioth i Rama. Og hn̄ gieck til Naioth i Rama. Og Gudz Ande kom og so yfer Saul/og
hn̄ gieck fram̄ z spꝏde/þar til hn̄ kom allt til Naioth i Rama. Og hn̄ kastade af sier Klꝏdū/
z spꝏde fyrer Samuel/ z fiell fram̄ Nakin̄ allañ þañ Dag z þa Nott mz. Þadan hofst sa
Ords kuidur/Huort er Saul og a medal Spamaña?

XX.

A DAuid flyde fra Naioth i Rama/z for til fundar vid Jonathan/z sagde/Huad
hefe eg giort? Huad hef eg misbroted? Huert er mitt Ranglꝏte vid Fødr þin̄?
ad hn̄ sꝏker suo epter mijnu Lijfe. Enn hn̄ suarade honum/Ei mun so vera
þu skallt ei deyia. Sia/min̄ Fader giorer þat alldrei/smatt nie stort/so ad hn̄
seige mier þad ecke ꝏdur/Þui skyllde Fader minn dylia mig þessa? Þui ma
þetta ecke skie. Þa suor Dauid enn framar/ z sagde/Þin̄ Fader veit vel/at
eg hefe fundet Nꝏd fyrer þijnu Auglite/og þui hugsar hn̄ suo/Jonathas skal ecke vita þet-
ta/so hn̄ hryggist ei vid þat. Suo sannliga sem DROTTIN lifer/ og suo sañliga sem
þijn Sꝏl lifer/ þa er þar ecke fotmꝏl mille mijn og Dauda.

Dauid klagar fyrer Jonatha synar Neyd

Jonathas sagde til Dauids/Fullgiøra mun eg allt þat sm̄ þitt Hiarta girnist. Dauid
suarade honum/Sia/a Morgun er Manadarkoma/enn eg er þa vanur at sitia til Bordz mz
B Konge/So leyf mier nu ad felast a Akre/ allt til Kuellds a enum þridia Deige. Enn spyrie
þin̄ Fader at mier/þa suara þu so/Dauid bad mig leyfis/ad hann mꝏtte fara sem snarast til
Bethlehem Borgar sin̄ar/þui hṅs øll ꝏtt helldr þar eitt ꝏrligt Natijdar Offr. Ef hn̄ þa sua
rar/ ad þat sie vel/þa mun þijnum Þion fridt vera. Enn verde Kongurinn reidr/ þa mꝏttu
merkia at þar byr honum illt i sinne. Suo gior nu Myskunar verk a Þion þijnum/þui þu
hefur giort ein̄ Fielagskap vid mig þin̄ Þrꝏl i Auglite DROTTINS. Eñ finist nockur
Misgiorningur med mier/þa Drep þu mig/Þui huar fyrer villt þu fꝏra mig til þijns Fød-
urs?

Jonathas suarade/Þat sie langt fra mier/at ef eg kañ merkia / at minn Fader hyxar
C þier nockut illt/at eg skyllda ecke lꝏta þig vita þad. Dauid mꝏllte/Huer skal kuñgiora mier
þat/ef Fader þinn suarar þier þungliga? Jonathas sagde til Dauidz/ Kom/ gøngum vt a
Akur/Og þeir bꝏder geingu vt a Akurin̄. Og Jonathas sagde til Dauids/DROTTIN
Gud Israels/ ef eg formerke a mijnum Fødr/a Morgen z þañ þridia Dag/at Dauid mune
fridt vera/ og ef eg sende þier ecke bod þar vm/og ber þ til þinna Eyrna/þa giore Gud Jona
the þat og þat. Enn hyxe minn Fader nockud illt at giora þier/Þa skal eg z kuñgiora þier
þat/og lꝏta þig fara mz Fride. Og sie DROTTIN med þier/sem hañ var mz mijnum
Fødur. Og hallde eg ecke þetta/þa giore einginn Gudz Myskunseme vid mig/suo leinge s̄
eg life/og eige helldur þa eg er daudr. Og þa DROTTIN hefur afmꝏd sierhueria Da
uidz Ouine af Landenu/so tak ecke þijna Myskun fra mijnu Hwse ꝏfenliga. So giorde Jo
nathas eitt Sattmal mz Dauids hws(og sagde)krefie DROTTIN þess af Dauids O-
uina hende.

Jonathas endurnyiar Sattmal vid Dauid

D Og enn sagde Jonathas/z sor Dauid/so elskade hn̄ hn̄/þui hn̄ elskade hn̄ sem sijna eigen
Sꝏl Og Jonathas sagde til hañs/ A Morgun er Natijd hins nyia Manadar/ þa mū
spurt

spurt verda at þier/Þui þijn mun saknat verda i burt vr þijnu Sæte/þar þu ert vanꝛ ad sitia.
Kom ofan hingat sem skiotast a þridia Deige/ꝛ far einhuerstadar hier/at fela þig a virkum
deige/og set þig hia þeim Steine Asel. Suo vil eg skiota þremur Ørum vtan hia Steine-
num/eins sem eg villda skiota til hæfis/ Og sia þu/ Þa skal eg senda minn Suein og seigia/
Far og sæk mier Øruarnar. Ef seige eg þa til Sueinsins/Sia þu/Øruarnar liggia hing-
ad betur fra þier/ber þær hingat/Þa kom þu/þui þa er fridt/og haskalaust/suo sannliga sem
DROTTIN lifer. Enn ef eg seige til mijns Sueins/Sia þu/ Øruarnar liggia fram̃ fra
þier/Þa far þu i burt/þuiad DROTTIN vill þu ganger þa. Enn huad vid høfum ta-
lat mz ockur/þa sie DROTTIN a mille þijn og mijn æfenliga.

Og Dauid falde sig a Akrenum/ Og nu sem Manadarhætijden kom/sette Kongur sig til
Bords. Og sem hann var sestur i einum stad þar sem hann var vanur/þa stod Jonathas vpp/enn E
Abner sette sig hid næsta hia Saul/Og þeir søknudu Dauidz vr sijnu Sæte. Og Saul tal-
ade ecke til a þeim Deige/þui hann huxade/honum hefur eitthuad atborist/at hann er ecke Hreinn.
Þann annan Dag Hætijdarinnar var og audt rwm Dauids/Þa sagde Saul til sijns Sonar
Jonathan/Fyrer þui kiemur ecke sonur Jesse til Bords/huorke i Giær nie suo helldur i Dag?

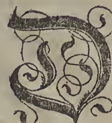
Jonathas suarade Saul/Hann bad mig leyfes/at hann mætte fara til Bethlehem/ꝛ sagde so/
Leyf mier at fara/þuiat mijner Frændꝛ hafa eitt Offur i Stadnum/ꝛ minn Broder hefur sial-
fur bodit mier. Hafe eg nu fundit Nad i þijnu Auglite/þa vil eg fa leyfe sem snarast þan
gad at sia mijna Brædur/og fyrer þessa skulld er hann ecke kominn til Kongsins Bords. Þa
reiddist Saul Jonatha/og sagde til hans/Þu hinn ohlyduge skalkur/ Eg veit vel at þu hefur
vtualed þennann son Jesse/ þier og þinne Lytafullre Modur til skam̃ar. Þuiat suo leinge sem F
þesse son Jesse lifer a Jørdunne/þa verdꝛ huerke þu nie þitt Kongs rijke stadfast. So send
nu af stad/og lættu hafa hann hingad til mijn/þui hann skal vissuliga deyia.

Jonathas suarade sijnum Fødur Saul/ꝛ sagde til hans/Þui skal hann deyia? Huad hefur
hann giørt? Þa greip Saul Spiot og villde sla hann mz. Þa merkte Jonathas ad hans Fader
hafde endeliga einsett sier/ad hann villde drepa Dauid. Og hann gieck fra Bordenu mz grim̃um
Hug/ꝛ æt ei Braud a ødrum deige þrrar mænadar hætijdar/þui hann hrygdist vegna Dauids
fyrer søkum þess ad hans Fader hafde so streingeliga heitast vid Dauid.

Ad Morne dags þegar lyste/gieck Jonathas vt a Akurinn þangat sem þeir Dauid høfdu
mællt/og hans Smasueirn mz honum/ꝛ hann sagde til Sueinsins/Far/og sæk þa Ør sem eg skyt
af mijnum Boga. Enn sem Sueirninn rann af stad/skaut Jonathas eirne Ør fram̃ yfer hann.
Enn sem Sueirnenn kom þangad sem Jonathas hafde Pijlunne skotid/ þa kallade Jonathas G
epter honum/ꝛ sagde/Pijlan liggꝛ leingra fram̃ fra þier. Og enn kallade hann meir epter honum/
Flyt þier snart/ꝛ statt ecke vid. Sueirninn tok saman Øruarnar ꝛ bar þær til sijns Herra.
Og Sueirninn visse ecke til huers þetta kom/enn þeir Jonathas ꝛ Dauid vissu þesse Rad. Ep
ter þat fieck Jonathas sijnum Sueine sijn Vopn/ꝛ sagde til hans/Far þu ꝛ ber þetta j Sta-
dinn aptur.

Sem Sueirninn var af stad farinn/þa stod Dauid vpp þadan sem hann hafde falist/i mote
Jonathas var at Dauid þyrer sijnum Fødur Saul — Sudre/og fiell fram̃ allur til Jardar/ꝛ badst fyrer þrem sinnum. Og þeir Jonathas mint-
ust huor vid annan/og grietu bæder saman miøg beiskliga/þo Dauid myklu meir. Og Jona
thas sagde til Dauid/Far nu i fride/Huad sem vid bæder høfum suarid til samans i Nafne
DROTTINS/ ꝛ sagt/ DROTTIN vere i mille mijn og þijn/ millum þijns Afkuæ-
mis og mijns/þat vare æfenliga. Og Jonathas tok sig vpp/ꝛ kom aptur i Borgena.

XXI.

David kiemꝛ til Nobe til Ahimelech — Dauid kom til Nobe til Ahimelech Kiennemanns. Og Ahimelech hnyckte vid/ A
þa ed hann mætte Dauid/og sagde til hans/Þui kiemur þu suo alleina / suo ad
ecke er eirn Madꝛ mz þier? Enn Dauid suarade Ahimelech/Kongurinn bij-
falade mier eitt Erinde/og bannade mier ad seigia nockrum/huar fyrer hann
sende mig suo/ eda huad hann villde eg giørde/ Þui hefe eg suo sent mijna menn
hingad ꝛ þangad fra mier. Enn hafer þu nockud þier i hende/eitt Braud
eda fimm/þa gief mier þau i mijna Hønd/eda huad þu gietur funded.

Ahimelech suarade Dauid/ꝛ sagde/ Eg hefe eckert almenneligt Braud vnder minne Hende/ B

nema

nema þau sem heiløg eru/ Nafe ad eins Sueinarner halldet sier fra Kueña samuistum. Da
vid suarade Kiennemañenum/ ⁊ sagde/ Kuiñurnar voru þria Daga geymdar fyrer oss / þa eg
for vt/og øll Sueinaña Kier voru heiløg. Enn sie þesse vegr oheilagr/ þa skal hñ helgast i
dag fyrer Kieren. Þa gaf Kieñemaduriñ hm̄ af þui helgada/þui hñ hafde ecke añad Braud
vtan þau skodunar Braud/sem vpp voru laaten fyrer DROTTEN/ad menn skylldu legg-
C ia ein ønnur ny Braud aptur/þa þau være i burtu teken/a sama Deige
Eñ þar var eirn Mañ jñeluckt þañ dag fyrer DROTTNE/af Þienurū Saul/hū ed Doeg
hiet Doeg eirn Edomiter/hñ var Mattkastr af Nirdørū Saul. Og Dauid sagde til Ahime- Psal. 25.
lech/ Nefr þu hūke vnder þiñe hende Spiot edr Sūd ? Eg tok ei mitt Sūd nie nein Vopn mz
mier/þt so bar brædañ at vm Kongs erinde. Kiennemaduriñ suarade/ Goliatz Suerd huern
þu slost i Eikardal er hier/ ⁊ er sueipad i einu Klæde til baka vid Lyfkyrtilinn/ Vilier þu þad
hafa/ suo tak þat/ þuiat hier er ecke Suerd añat enn þetta. Dauid suarade/ Eckert annad
er jafngott/fa þu mier þad.
D Og Dauid tok sig vpp og fordadist Saul/ ⁊ kom til Achis sem var Kongur i Gath. Eñ Achis
Achis Þienarar søgdu til hñs/ Nier er kominn Dauid Kongur Landsins/af huerium þær sū- Psal. 34.
gu i Dansenum/og søgdu/Saul vann sigur a Þusund/enn Dauid a tiu Þusund. Dauid 56.
hugfester þesse Ord/og var hræddur miøg vid Achis Kong af Gath. Nñ forkieñer sig fyrer
þeim/ og lætur sem hñ dette i þeirra Nøndum/og rekur sig a Dyrustafena i Portenu/ ⁊ hræ-
ker i Skiegg sier. Þa sagde Achis til sinna Manna/Siaed/Þier siaet at þesse Madr er vit-
stole/Þui leiddu þier hñ fyrer mig? Eda hefe eg ecke noga vitlausa Skiptinga/ at þier leid-
dut hñ þo hingat/at hñ skyllde ærast hier fyrer Augū mier? Skyllde hñ koma i mitt hws?

XXII.

A Dauid gieck þadan/ ⁊ flyde i eitt Fylsne i Adollam. Eñ s hñs Brædr ⁊ allt Psal. 57.
hñs Fødurs Nws heyrde þat/komu þeir ofā þangat til hñs. Og aller meñ
sm̄ i nockrum Skulldū ⁊ Vankuædum voru/ ⁊ hrygdum voru vafder søfnud
ust til hñs/Og hñ vard þeirra Nøfdinge/so ad þar vrdu hia honum nær fio
gur Nundrud Mans
Sijdan gieck Dauid þadan til Mizpe i Land Moabitarum/ ⁊ sagde til Kōg
sins j Moab/ Leyf mijnū Fødr ⁊ miñe Modr/ at gāga hier vt ⁊ jñ hia ydr/ þar til at eg veit Gad er mz
huad Gud vill giøra vid mig. Og hñ liet þau hia Moabiters Konge/og þau voru hia hm̄/ so Dauid
leinge sem Dauid var i þeirra Kastala. Eñ Prophetiñ Gad sagde til Dauid/Ver ecke lein
gur i þeim Kastala/Nelldur far aptur i Gydinga Land. Suo for Dauid þadan/og kom jñ
i þañ Skog sem heiter Nareth. Þad spurde Saul/ad Dauid og þeir Menn sem hañ hafde
B hia sier/voru vt aptur komner.
Sem Saul bio i Gibea/og var staddur vnder einum Lunde i Rama/og hiellt a Spiote/og
aller hñs Þienarar stodu i krijngum hñ. Þa sagde Saul til sinna Maña/sem i kring hañ
stodu/ Neyred syner Jemini/ Mun son Jesse giefa ydr øllū Akra og Vijngarda/og giøra ydur
alla at Nøfdingiū yfer Þusund og yfer Nundrat ? at þier hafed aller so sambunded ydr a mo
te mier/og þar er eingiñ sem þuilijkt hefur vnderuijsad mier/ fyrst at minn son hefur giørt sam
band mz son Jesse. Og þar er eingiñ af ydr sm̄ slijkt harme minna vegna/og seige mier þad/
Þuiad minn Sonur hefur vpp vaket minn Þræl i mot mier/at hñ situr vm mig/ suo sem þad
augliost er.
Þa suarade Doeg Edomiter/huer at stod hia Kongsins Þienurum/ ⁊ sagde suo/Eg sa son Psal. 25.
Jesse/at hñ kom i Nobe til Ahimelech son Ahitop/ hñ for til frietta vid DROTTJN hñs Doeg
vegna/og gaf honum vister/og fieck honum Suerdit þat sem Goliath Philisteus hafde att
E Þa sende Kongur/ og liet sækia Ahimelech Kienneman son Ahitop/ og allt hañs Fødurs
hws/og þa alla Kieñemeñ sem voru i Nobe. Og þeir komu aller til Kongsins. Og Saul
sagde/ Neyrdu son Ahitop. Nñ suarade/Nier er eg miñ Nerra. Og Saul sagde til hañs/
Nuar fyrer bindur þu Sātøk j mote mier mz syne Jesse/ ⁊ gafst honum Braud ⁊ fieckst honū
Suerd/og radgadist vid Gud fyrer hñ/og vpp vakter hñ/at sitia vm suikræde vid mig/suo sem
augliost er?
Ahimelech andsuarade Kongenū/ ⁊ sagde/Nuer er þuilijkr a medal allra þiña Þienara sm̄

Dauid/ ſo dyggur/ & Kongſins Mægur/hlydeñ þijnu bode/ & heidarliga halldiñ i þijnu Hwſe? Mun eg þa fyrſt byriat hafa i Dag/at rædgaſt vm vid Gud hñs vegna? Þat ſie lãgt fra mier/Atle ecke Kongurinn ſijnum Þienara ſlijkt/i øllu mijnu Fødurs hwſe/ Þuiad þinn Þienare viſſe eckert af þeſſu/huerke mijked nie lijtid.

Kongurinn ſuarade/ Ahimelech/ þu ſkallt ſañliga deyia/þu & allt þitt Fødurs hws. Og Konguriñ ſagde til ſinna Þienara/ ſem hia honū voru/Snuet ydr og drepet Kieñemeñ DROTTENS/Þuiat þeirra Hendr eru mz Dauid/Og þeir viſſu þa hñ flyde/eñ kunngiørdu

Saul liet drepa lxxxv Kieñe menn ſökum Dauidz

þat ecke mier. Enn Kongs Þienarar villdu ecke leggia ſijnar Hendur a Gudz Kieñemenn D
at drepa þa. Þa talade Konguriñ til Doeg/Far þu og viñ a þeim. Doeg Edomita ſnere ſier vid/og vañ a Kiennemønnunum/og drap a þeim Deige fim̃ og Attatijge Kiennemenn/ ſem ſkrydder voru Lijfkyrtlum. Hñ ſlo & Kiennemanna Borgena Nobe mz Suerds eggium/bæde Menn & Kuinnur/Børn og Brioſtmylkinga/hier mz Vxa og Aſna & Saude.

AbJathar komſt vndan

Eñ eirn komſt vndan af ſonū Ahimelech ſonar Ahitob/hñ hiet AbJatar/og flyde til Dauidz/ og kunngiørde honum at Saul hafde dreped Gudz Kiennemeñ. Þa ſuarade Dauid AbJathar/ Sannliga viſſa eg þat a þeim Deige/þa Doeg af Edom var þar/at hñ munde ſeigia þat Saul. Eg er ſekur allra þeirra Blods af þijns Fødurs hwſe. Nu vert þu med mier og ottaſt ecke/þuiat huer ſem leitar epter þijnu Lijfe/ ſa ſkal og leita epter mijnu ſialfs Lijfe/þu ſkallt holpenn verda medur mier.

XXIII.

Kegila

Au Tijdinde komu til Eyrna Dauid/at Philiſtei ſtrijddu a Kegila/ & rænku A
þeirra Kornhlødr. Þa ſpurde Dauid DROTTEN at/og ſagde/ Skal eg fara þangad og ſla þeſſa Philiſteos? Og DROTTIN ſagde til Dauids/Far þangad & mūt þu ſla Philiſteos/ſo þu frelſer Borg Kegila. Enn þeir Menn ſem voru mz Dauid ſøgdu til hñs/Sia/vier erum mz Ugg og Otta hier i Juda/ & viliū þo fara til Kegila i mote Herlide þra Philiſteis?

Dauid frelſar Kegila

Þa ſpurde Dauid DROTTIN i añañ tijma at þeſſu/Og DROTTIN ſuarade honum og ſagde/Rijs þu vpp/ og far ofan til Kegila/þuiat eg vil giefa Philiſteos i þijnar Hendur. Suo ferdadiſt Dauid mz ſijnum Mønnum til Kegila/ rted til Bardaga vid Philiſteos/& rak burt allt þeirra Kuikfie/og veitte þeim miked ſlag. Suo frelſade Dauid þa i Kegila. Þuiat þa AbJathar ſon Ahimelech flyde til Dauids til Kegila/þa bar hñ Lijfkyrtiliñ mz ſier.

Lijfkyrtill er þad Kienne manns Klæde ſem þeir klölludu Ephod

Þetta frietter Saul/at Dauid var komenn til Kegila/þa ſagde hñ/Gud hefur nu giefed hñ i mijnar hendur/at hñ er komenn i þañ ſtad/ſem hñ er byrgdur mz Portum og Slagbrøn- B
dum. Og Saul liet ſaman kalla allt ſitt Strijds folk ofan til Kegila/at ſitia vm Dauid & hñs Menn. Eñ ſem Dauid fær þañ Kuitt ad Saul huxade honum jllt/ſagde hñ til AbJathar Preſts/Fær mier hingad Lijfkyrteleñ. Og Dauid ſagde/ DROTTIN/ þu Iſraels Gud/ þinn Þienare hefur feingid þañ Kuitt/at Saul er nu þeſſ ſinnis/at hñ vill koma hier ofan til Kegila/þennañ ſtad at eydeleggia miña vegna. Munu Borgarmeñ i Kegila framſelia mig i hñs Hendur? & mū Saul koma ofan hingat/ſo ſm̃ þiñ Þienare hefr heyrt? DROTTIN Gud Iſraels/vnderuijſa nu þetta þijnum Þion. DROTTIN ſuarade/Hñ mun koma ofan hingad. Dauid ſagde/Munu þa Borgarmeñ Kegila framſelia mig og mijna Menn i hendr Saul? DROTTIN ſuarade/Ja.

Þa tok Dauid ſig vpp og hñs Meñ/ nær ſex Hundrut/og foru vt af Kegila/& geingu hingad og þangat. Enn ſem Saul fieck at vita/at Dauid var fluenn af Kegila/þa yfergaf hñ

Saul ſitur vm Dauid

ſijna Reiſu. Enn Dauid dualdiſt i Eydemørku/i øruggu Vijge/ og var vppa Fiallenu/ i C
Eydemørku Siph. Saul liet ecke af at leita hñs/ alla ſijna Daga/Enn Gud gaf hañ ecke i hñs Hendur. Og Dauid merkte at Saul var enn vtdreigiñ/at leita epter hañs Lijfe. Enn Dauid hiellt ſig j Eydemørku Siph/a nockrum Skoge.

Sattmaal Jonathas og Dauidz

Supra. 18. 18. 20.

Epter þetta tok ſig vpp Jonathas ſon Saul/ og for til fundar vid Dauid i Skogienn/ og ſtyrkte hñs Hendr i DROTTNI/og ſagde til hñs/Ottaſt þu ecke/Hønd Saul Fødur mijns ſkal ecke fiña þig/helldur mūtu verda Kongur yfer Iſrael/ Suo vil eg verda næſtur þier. Og miñ Fader veit allt þetta. Og þeir bundu bæder eñ ſiñ Fielagſkap/huor vid añ-

anñ/

ann i Auglite DROTTINS/Og Dauid vard epter i Skogenum/Enn Jonathas huarf aptur til sijns Heimilis.

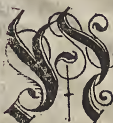
Enn þeir sem biuggu i nænd Eydemorku Siph/ foru til fundar vid Saul i Gibea/ z søgdu/ Er ecke Dauid hia oss i Fylsnum/ i Vijge þui sem eru i Skoge a þeim Hælse Hachila/huer at liggur til hægre Handar Eydemerkur/ Þui far nu Kongur ofan/epter þinne villd/ þa viliu vier koma honum i Kongsins Hendr. Þa sagde Saul/Blessader sieu þier af DROTTNI/at þier hafed Harm minna vegna. Farit nu aptur af stad/og verded vijser/ad þier bæde vited og siaed i huerium stad hans fætur eru/ z huer hn̄ hefur sied þar/ Þuiat mier er sagt at hn̄ sie slægur. Ransaket z niosned vm øll þau Fylsne/þar hn̄ ma felast/og komed Siphiter

D til mijn aptur/nær þier hafed ørugga vissu af huar hn̄ felur sig/þa vil eg faramz ydur/sie hn̄ i Landenu/þa vil eg leita epter hm̄ a mæal allra Þusunda j Juda.

Þesser Menn toku sig vpp/og geingu til Siph vndan Saul. Enn Dauid og hn̄s Meñ voru i Eydemørku Maon/a slietlendunū/ s liggia til hægre handar hia Eydemørkiñe. Eñ sem Saul for nu m̄z sijnum Mønnum/at leita Dauids/þa fieck Dauid þat at vita. Og hn̄ for ofan at Biargenu/ z var i Eydemørku Maon. Þa Saul frietter þ/for hn̄ þegar epter Dauid i Eydemørk Maon. Og Saul m̄z sijnū Møñū gieck ødrumeigiñ fiallsins/ Dauid og hn̄s Menn voru ødrumeiginn. Enn sem Dauid flyter sier at komast vndan Saul/þa tok Saul m̄z sijnum mønnum at kringia øllum meigen vm Dauid/z hn̄s Meñ/z var vid sialft ad hn̄ munde grijpa þa. Maon

J þui bile kom þar Sendemadr til Saul/z sagde/ Flyt þier z kom snart/þui Philistei eru fallner jnn i Landet. Þa huarf Saul aptur/og liet af at sækia epter Dauid/ enn for i mot Philisteis/ Þar af var sa Stadur kalladr SelaMahelchot. Og Dauid for þadan/z dualdist i Engeddi/ þar ed voru ørugg Vijge. Gud hialpar sijnum / Sela Mahel / Forh merker sk[...]adar Stein

XXIIII.

A
NV sem Saul kom aptur/fra þeim Philisteis/var honum þegar sagt/Sia/ Dauid er nu i Eydemørku Engeddi. Jafnsnart vtualde Saul þriar Þusunder vngra Maña af øllū Jsrael/og for at leita Dauids z hn̄s Maña/ vm þa vegu brattra Biarga/at † Skogdyrū einum var fært fram̄ ad komast. Enn sem hn̄ kom ad nockrum Fiarbyrgium a Veigenū/þa vard fyrer honum eirn Heller/og Saul gieck þar jñ/at † hylia sijna Fætur. Enn Dauid og hn̄s Menn leyndust i þeim sama Heller jñarliga EnGeddi / † Jbicibus / (Þad er) til † Naudsynia sinna

Þa søgdu Menn Dauids til hn̄s/Siadu/nu er sa Dagur komiñ af huerium DROTTIN hefur sagt þier/Sia/Eg vil giefa þiñ Ouin j þijnar Hendr/so þu mætt nu giøra honum huad þig lyster. Dauid stod vpp/ og sneid suo hliodliga eitt laf af skickiu Saul. Dauid þyrmer Saul

B Enn sem hn̄ hafde skored þetta af Sauls skickiu/þa gramdist hn̄ sialfum sier/z sagde til sinna Maña/DROTTIN læte þad vera langt fra mier/ at eg skule þad giøra/ at leggia mijna Hønd a minn Herra/þañ Smurda DROTTINS/Þuiat hn̄ er Christur DROTTINS/og Dauid mykte Huge sinna Manna med þessum Ordum/og liet þa ecke ræda a Saul.

Nu sem Saul gieck vt af Hellernum/og for a sinn veg/þa stod z Dauid vpp/z gieck vt af Hellernum/og kallade epter Saul/z sagde/Miñ Herra Kongr. Saul leit aptur. Og Dauid fiell allur til Jardar/til bad og sagde til Saul/Þui hlyder þu þeirra Maña Ordū sm̄ so seigia? Dauid situr vm Lijf þitt/Sia/þijn sialfs Augu sia þat a þessū Deige/at DROTTEN hafde giefet þig j mijnar Hendur i Hellernum. Og þ var sagt at eg skyllde sla þig i

C Hel/ Eñ nu sier þu at eg hlijfda þier/ þui eg sagda/Eige vil eg leggia mijna Hønd a miñ Herra/Þui hn̄ er sa Smurde DROTTINS.

Minn Fader/ Sia/ hier er eitt spelld af þiñe skickiu i minne Hende/til Merkis at eg villde ecke sla þig i hel/þa eg skar þetta spelld af þiñe Skickiu. Giættu nu at/og siædu/at þar er eckert jllt i miñe Hende/ei helldur nockur Misgierningur. Eg hefe og ecke syndgast i mote þier/og þu situr vm mitt Lijf. Sie DROTTIN Domare millum mijn og þijn/z hefne mijn a þier/Enn mijnar Hendr skal eg ei leggia a þig. Menn plaga ad seigia i gømlum Ordzkuid/Af Omilldū kiemur Jllska/ Enn mijn Hønd skal ecke koma yfer þig. Epter huium lei-

ium leitar þu Kongur Jsrael? Huørn eltter þu? Eiñ daudañ Hund? Einasta eina Flo
DROTTJN dæme millum þijn og mijn/og siae til og vtriette mijna Søk/ og frelse mig af
þiñe Hende.

Enn sem Dauid hafde vt talad þesse ord vid Saul/þa suarade hañ/Dauid minn son/Er D
Saul mykeñ- þat ecke þijn Rødd? Og Saul vpphof sijna Raust grætande/og sagde til Dauids/ Þu ert
er þad at hñ op- Riettlætare enn eg. Þad goda hefur þu audsynt mier/enn eg hef synt þier hid vonda. Og
sæker Dauid nu hefur þu audsynt mier i Dag/ huersu vel at þu hefur giørt vid mig/ at DROTTJN
saklausan hafde giefet mig i þijnar Hendur/enn þu drapst mig ecke. Huernen mun nockur fiña sinn
Ouin/og læta hñ fara godañ veg fra sier? DROTTEN vmbaune þier godu fyrer þeñañ
Dag/ þat þu hefur giørt mier. Sia nu/ Eg veit at þu munt verda Kongr/og Jsraelis
Kongs Rijke stendur i þiñe Hende. Suo suer mier nu vid DROTTJN/at þu vilier eigi
vppræta mitt Sæde epter mig/og ei af ma mitt Nafn af mijns Fødurs hwse. Og Dauid
soor Saul. Sijdan for Saul heim/enn Dauid ⁊ hñs Meñ foru aptur i sitt Vijge.

XXV.

Infra 28 G Samuel andadist/ Og allur Jsraels Lydur safnadist saman/ ⁊ þeir græ-
Samuel andast tu yfer honum/og jørdudu hñ i sialfs sijns Hwse/ i Ræma. A
Og Dauid tok sig vpp/og for ofan til Eydemerkur sem kalladist Paran.
Og þar var eirn Madur i Maon/og hafde sijna bygd i Carmel/ þesse same
Madur var miøg megtugr/⁊ hañ hafde þriar Þusunder Sauda og Þusund
Geitfiar. Og þat skiede suo/at hñ klypte sijna Saude i Carmel/og hñ hiet
Nabal Abigail Nabal. Enn hñs Kuinna hiet Abigail/hun var skynsøm Kuiña/og miøg frijd i Andlite.
Enn heñar Madur var hardrædur og jllur vidureignar/ hñ var af ætt Caleb.

Sem Dauid nu heyrde i Eydemørkinne/at Nabal klypte Saude sijna/þa vtsende hñ tiu
af sijnum Mønnum/og sagde til þeirra/Farit vpp til Carmel/og sem þier komed til Nabal/
þa heilsed honum vinsamliga minna vegna/ og seiged/ Lucka og Fridur sie mz þier ⁊ þijnu
Hwse/og mz øllu þui s þier til heyrer. Eg hefe heyrt at þu hefur nu Hiardsueina at klip-
a (Godan) pa Saude þijna. Nu/þijner Hiardargeymarar sm þu hefur/þeir hafa verit hia oss/ Vier
Jsrael hiellt høfum ecke fyrerlited þa/og þa brast alldrei neitt a sijna Tølu/þa stund sem þeir voru i Car B
ætijd Hætyd og mel. Spyr þa sialfa ad/ suo skulu þeir seigia þier þad. Þar fyrer læt nu þijna Þienara
Heimbod/þa finna Næd i þijnu Auglite/Þuiad vier høfum hitt a eirn a godañ Dag/ Gief nu nockut
þeir kliptu sitt Fie þijnum Þienurum/⁊ þijnum syne Dauid huad sm þijn hønd finur

Sem Dauids Sendemeñ komu nu þangat/og høfdu fram boret øll þesse Ord Dauids
Nabal neitar vegna fyrer Nabal/þa þøgnudu þeir. Enn Nabal suarade Dauids Þienurum/ og sagde/
Dauid siñar Bonar Huer er þesse Dauid? Og huer er þesse son Jesse? Marger giørast þr nu Þrælar s flyia fra
sijnum Herrum. Skal eg taka mitt Braud/Vatn og Vister sem eg hefe slætrad ⁊ til reitt
Hiardsueinum mijnum/⁊ giefa þeim Mønnum sem eg þecke ecke huad Maña eru? Sende
menn Dauids sneru aptur sinn veg/Og sem þeir komu til hñs/þa tiædu þeir honum allt þat
sem Nabal hafde talat. Þa sagde Dauid til sinna Maña / Bued ydur og binde huer ydar
sitt Suerd vid siina Sijdu/⁊ jafnsnart giørdu aller suo/og Dauid gyrte og sig mz sijnu Suer C
de/og honum fylgde fiøgur hundrud Mañs/ eñ tuø Hundrut liet hañ vera epter hia þeirra
Fanse.

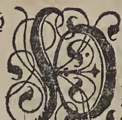
Enn eirn af Hiardsueinum Nabal/for ⁊ vnderuijsade Abigail hñs Kuinnu/Sia/Dauid
sende bod af Eydemørkiñe/og liet sijna blijda Heilsan bera vorum Hwsbonda/Eñ hañ snep-
sade þeim fra sier. Enn þeir hafa vered oss miøg þarfer Meñ/ hafa ecke forsmæd oss
eda fyrerlited/suo oss vantade alldrei a vora tølu / medan vier geingum med þeim/ þa stund
sem vier vorum a Mørkinne/ Helldr hafa þeir veret oss so sem eirn Mwrueggur/ Dag og
Nott/alla þa stund sem vier geymdum vorar Hiarder hia þm. Þar fyrer huxa þu nu huad
þu villt til giøra/ Þuiad þar er sannliga Olucka bwen vorū Hwsbonda/ ⁊ øllu hñs Hyske.
Enn hñ er suo jllsku fullur Madr/ at eingiñ þorer ad seigia hm̃ nockud.

Þa bregdur Abigail vid/og tekur tuø Hundrut Brauds/tuær Fløskur Vijns/⁊ fim Sau- D
de vpp sodna/og fim Mæla Miøls/og Hundrad stycke Rusin/og tuø Hundrut stycke Fikna/⁊
klyf-

klyfiade Asna. Og hun sagde til sinna Sueina/Fared strax ⁊ færet þetta vndan mier/Sia/
eg vil koma epter ydur. Enn af þessu øllu sagde hun ecke par sÿnū Mañe Nabal. Jafn
snart stie hun a Asna/og reid fram̃ vnder eitt Fiall/Sia/þa kom Dauid og hn̄s Menn par
i mote heñe/og hun mætte þeim. Enn Dauid hafde ædur sagt/Nu vel/Eg hefe at þarfleysu
geymt allt þat sem þesse Madꝛ ætte i Eydemørkinne/ suo at þar fargadist ecke neitt af øllu
þui sem hn̄ ætte/Nu hefur hn̄ vmbunat mier jllu fyrᵉ gott/Giøre Gud Dauids Ouinum þet
ta og eñ meira/ef eg læt nockurn Lÿfe hallda jn̄ til þess lios Dagur er/ af þeim sm̃ j vegg af
sier Vatn lætur/af øllum þeim sm̄ honum tilheyra.
Nu sem Abigail leit Dauid/stie hun jafnsnart af sÿnum Asna/og fiell fram̃ øll til Jard-
ar fyrer Dauid/bad hañ/og fiell til hn̄s Foota/⁊ sagde/Minn Herra/kieñ þu mier þennann
Misgiørning/og leyf þinne Þionustu kuiñu at tala fyrer þÿnu Auglite/⁊ virdst þu at heyra Abigail þÿd-
E Ord þiñar Ambattar. Minn Herra/set ecke þitt Hiarta i mote þeim Oriettlæta Nabal/ er Dauidꝥ reide
þui hn̄ er fauÿs so sem hn̄s Nafn hliodar/og Fauiska er mꝫ honum. Eñ eg þÿn Ambatt sa
ecke mÿns Herra Þienara/þa sem þu vtsender. Abigail fyrer
Nu miñ Herra/Suo sañarliga sem DROTTIN lifer/og suo sañliga sem þÿn Ønd li- myndan eiñrar
fer/ þa hefur DROTTIN hamlat þier/ at þu skyllder ecke koma i Blod /hañ hefur hygginnar
og frelsat þÿna Hønd. Verde nu so sem Nabal aller þÿner Ouiner/og þeir sem vilia mÿnū Kuinnu
Herra jllt. Enn hier er nu Blessan/sem þÿn Þienustu kuiña færde mÿnum Herra hingad/
gief þetta þÿnum Þienurum/sem fara mꝫ mÿnum Herra. Enn fyrergef þiñe Ambatt þssa
Yferkrodslu/Þuiat DROTTIN mun byggia mÿnum Herra eitt stadfast Hws. Þuiad
þu heyer Bardaga DROTTINS/og lætur eckert jllt fiñast mꝫ þier/ alla þÿna Daga.
Og þegar nockꝛ Madꝛ vill vppsetia sig/at ofsækia þig/⁊ sitia vm þitt Lÿf/ Þa mū mins
Herra Sæl vera varduceitt/ i Byndine lifande Maña hia DROTTNI þÿnū Gude.
Eñ Sæler þiña Ouina munu snuast s̄ Steiñ i Sløngu. Nu þegar DROTTEN gis-
F rer þier minn Herra allt ꝥ goda sem hn̄ hefur lofat þier/ ⁊ sagt til þÿn/ ⁊ bydur ad þu skuler
vera eirn Hertuge yfer Jsrael/þa sie ecke mÿns Herra hiarta ꝥta til falls eda forørgunar/ad
þu hafer nockru blode vthellt æn sakar/og hefnt þÿn sialfur/Þa skal DROTTIN giøra
vel mÿnum Herra/og þa munt þu miñast þinnar Ambattar.
Sem Dauid hafde heyrt þesse Ord/þa sagde hn̄ til Abigail/Lofadur sie DROTTIN
Gud Jsraelis/sa ed sende þig i dag til fundar vid mig. Blessud sie þÿn Ræda/⁊ blessud siert
þu sialf/at þu hefur hamlat mier a þessum Deige/at fara til Blodz/og hefna mÿn mꝫ minne
eigen Hende. Sañliga/so vÿst sem DROTTIN Gud Jsraels lifer/sa sem hefte mig/at
eg giørda þier ecke vont/Hefder þu ecke komet suo snart til fundar vid mig/ Þa hefde Nabal
þiñ Madꝛ ei hallded epter til Morguns einū ꝥm s̄ i Vegg af sier Vatn lætꝛ. Sÿdan mꝫtok
Dauid af heñar Hende/ꝥ sem hun hafde fært hm̃/og sagde til heñar/ Far nu mꝫ Fride heim
til þÿns Hwss/Sia/ eg hlydda þÿnum Ordum/⁊ virdte þÿna Personu.
Þegar Abigail kom heim aptꝛ til Nabal/Sia/þa hafde hn̄ læted reida til eiñrar Veislu/i
sÿnu Hwse/so sem Kongs Veisla være/⁊ var s̄ katastꝛ/ ⁊ hn̄ var miøg druckiñ. Eñ hū sag-
de hm̃ eckert/hůke miket nie lÿtid allt til lioss Dags. Eñ vm Morgunen s̄ af hm̃ liette Vÿn-
G vorū/þa sagde hn̄s Kuiña hm̃ ꝥta allt/Þa dodnade hn̄s Hiarta/⁊ hn̄ vard sem Steiñ. Og Nabal sleig-
tiu Døgum þar epter slo DROTTIN hn̄/so hn̄ andadist. Eñ sm̃ Dauid heyrde ad Na- inn af Gude
bal var daudꝛ/sagde hn̄/lofadꝛ sie DROTTIN/sa ed hefnde a Nabal miñar Suiuirdin-
gar/og hefte sinn Þienara fra þui enu Vonda. Og DROTTIN liet Nabals Vond-
skap koma honum i koll.
Og Dauid sende þangat/og liet tala vid Abigail/at hn̄ villde taka hana til Eigenkuiñu.
Eñ sm̃ Dauidz Þienarar komu til Abigail i Carmel/þa tøludu þeir vid hana/⁊ søgdu/Da-
uid sende oss til þÿn/at hn̄ vill fa þÿn sier til Eigenkuiñu. Hun stod vpp/fiell fram̃ til Jard-
ar/og mællte/Sia/hier em eg þÿn Ambatt/ad eg þione Þienørum mÿns Herra/⁊ þuoe Fæ-
tꝛ þra. Og Abigail bio sig skiott/⁊ settist a eirn Asna/⁊ fim̃ heñar Þionustumeyar mꝫ heñe/
og for mꝫ sendemøñum Dauids/⁊ giørdist Hwsfreyia hn̄s. Abigail
Dauid fieck ⁊ Ahinoam af Jesreel/⁊ þær bædar voru hn̄s Eigenkuiñur. Eñ Saul gip Ahinoam
te Phalti syne Lais af Gallim sÿna Dotter Michol/s̄ ædꝛ var Dauids Kuiña Michol

XXVI.

Þeir af Ziph seigia Saul huar Dauid er

Eir af Siph komu til Saul/i Gibea/og ſøgdu/Mun Dauid ecke leynaſt a A
Hachila Hædum/gagnuart Eydemørku? Sem Saul heyrde þetta/bra hañ
ſtrax vid/z for þangat/z þriar Þuſūder vngra Maña af Jſrael mz hm̄/ad
leita ept̄ Dauid i Eydemørku Siph/z hn̄ ſette Herbuder a Hachila Hæd-
um/ſem at liggur giegnt Eydemørkinne hia Veigenum. Eñ Dauid var
j Eydemørkinne. Og er hn̄ ſaa at Saul kom epter honum j Eydemørkena/
vtſende hn̄ Nioſnarmeñ/hn̄ friette þa/ at Saul var viſſeliga komiñ.
Og Dauid tok ſig vpp/z kom at þm ſtad ſ Saul hafde ſett ſijnar Tialldbuder/ z ſa huar
Saul laa/og hn̄s Hershøfdinge Abner ſon Ner/Þui Saul la i Vagnborg vnder berum Him
ne/og Strijds folkit j krijngū hn̄. Þa ſuarade Dauid og ſagde til Ahimelech Hetiter/ og til
Abiſai ſonar SeruJa Broder Joab/Huer vill fara mz mier ofan ad Herbudum Saul ? Abi
ſai ſuarade/Eg vil fara mz þier ofan þangat.
So kom Dauid z Abiſai til Folkſins vm Nottena. Og ſia/ Saul laa z ſuaf j eiñe Vagn
borg/og hn̄s Spiot ſtod i Jørdu vid hn̄s Høfud/eñ Abner z Heriñ laa i kring vm hn̄.

Þa ſagde Abiſai til Dauidz/Nu hefr Gud a þeſſū Deige giefed þiñ Ouin i þijna Hønd/ B
Þui vil eg nu leggia i giegnum hn̄ Spiotenu einu ſinne/ ſuo ad hañ ſkal ecke þurfa mei-
ra. Dauid ſagde til Abiſai/drep þu hañ ecke/Þui huer vill leggia Hendr a þann Smurda

Dauid þyrm-er Saul i anni ad ſinn

DROTTINS og vera ohegndur? Og eñ mællte Dauid/Suo ſañarliga ſem DROT-
TIN lifer/ef ſialfur DROTTIN ſlær hn̄ ecke/ elligar hn̄s tijme kiemur at hn̄ ſkal dey-
ia/eda hn̄ dræge i Strijd og fellur þar/Þa fordi DROTTIN mier þui at eg legge mijna
Hønd a Chriſt DROTTINS. Suo tak nu Spiotit þat ſem ſtendur at Høfde honum/
og Vatnkiered/og førū burt. Suo tok Dauid Spioted z Vatnkiered þat ſem ſtod at høf-
de Saul/z gieck i burt/og þar var eingiñ ſem þetta ſaa edur yrde var vid/ nie vaknade/helldr
ſuaafu þeir aller/Þuiat faſtur Suefn af DROTTNI var yfer þa alla falleñ.
Og ſ Dauid var nu komiñ yfer vm/a hina ſijdu/gieck hn̄ lāgt burt/a hæd nockra/ſo at þar
var langt a millū þra/þa kallade Dauid til Folkſins/z til Abner ſonar Ner/z ſagde/Heyrer
þu ecke Abner ? Abner ſuarade/z ſagde/Huer ert þu/ad þu onadar Kongiñ ? Dauid ſuarade C
Abner/Ert þu ecke Madur? Og huer er þiñ Jafninge j Jſrael? Þui hefur þu ecke betur
geymt þijns Herra Kongs? Þui þar gieck jn̄ eiñ af Folkenu at drepa þiñ Herra og Kong.
Nu hefur þu vijſt ei velgiort. Suo ſañliga ſem DROTTIN lifer/Þier erut Daudans
ſyner at þier hafit ecke vardueitt ydarn Herra þañ ſmurda DROTTINS/ Sia þu nu/
hier er Kongſins Spiot/z þad Vatnkier ſem var hia hañs Høfde.
Þa kende Saul Dauids Rødd/z ſagde/Dauid miñ Son/er þat ecke þijn Rødd? Dauid
ſagde/Þat er mijn Rødd minn Herra Kongr. Og hn̄ talade eñ framar/Fyrer hueria ſkulld
ofſæker þu ſo þiñ Þienara? Huad hefe eg giørt/Og huad er vont j minū Høndū ? So heyr
nu miñ Herra Kongr Ord þijns þienara. Ef DROTTIN huetur þig j mot mier/þa laat
vpptendra eitt Matoffur. Enn ef þat giøra Manna ſyner/ Þa ſie þeir bøluader af DR-

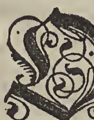
Supra 241

OTTNI/ at þeir vilia vtreka mig a þeſſum Deige/ at eg ma ecke bua j Erfd DROT-
TINS/z þeir ſeigia/Far burt z þiona þu ødrum Gudum. Suo falle nu ei mitt Blod a D
Jørd fyrer Auglite DROTTINS. Þuiad Jſraels Kongur er vtdreigiñ/at leita epter
eirne Flo/eda ſo ſem þa veide meñ ellta Riupu a Fiøllum.

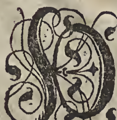
Saul mz keñ-er hn̄ hafe opor ſialiga giørt

Þa ſuarade Saul/Eg hefe miſgiørt/Kom aptur til mijn miñ ſon Dauid/hiedan j fra vil
eg ecke jllt giøra þier/ af þui at nu i Dag var mitt Lijf dyrdligt i þijnu Auglite/ Sia/ Eg
hefe giørt fauijſliga/og miøg oforſialiga. Dauid ſuarade/z ſagde/Siaet/hier er Kongſins
Spiot/fare eirn af Smaſueinum yfer hingad at ſækia þ. Eñ DROTTIN mun bitala
ſierhuerium epter ſinne Riettuijſe z ſiñe Tru. Þui DROTTIN gaf þig i Dag j mijnar
Hendr/Enn eg villda ecke leggia mijna Hønd a Chriſt DROTTINS. Og ſuo ſem þitt
Lijf var myklad i Dag fyrer mijnum Augum/Suo ſie og mijn Saal myklud i Auglite DRO
TTINS/z frelſe hn̄ mig af øllū Motgange. Saul ſagde til Dauids/Bleſſadr ſiertu miñ
ſon Dauid/þu munt þ giøra/og fullkomna þ. Epter þetta gieck Dauid ſijna leid/Eñ Saul
ſnere aptur i ſinn Stad.

XXVII.

A

OG Dauid hugsade mz sier/ Skie ma at eg falle eñ i hendr Saul/ Mier er ec- Dauid flyr
kert betra/ enn eg flye i burt og fare j Land Philisteis/ suo at Saul mætte af- til Ach. s
læta at leita myñ vm allar Israels Landz ælfur/ og at eg Fordist so hñs hen-
dur. Og Dauid tok sig vpp z for burt/ z mz honū sex Hundrut Maña sem
voru hia honum/ til Achis sonar Maoch Kongsins i Gath. So var Dauid
i Gath hia Achis/ og aller hñs Meñ/ huer mz sijnu Hyske/ Dauid og suo med Achis
B tueimur sijnum Kuinnū Ahinoam af Jesreel z Abigail Kuiñu Nabal af Carmel/ Og er
Saul frietter þat at Dauid hafde flued i Gath/ þa liette hñ at leita epter Dauid.
Og Dauid sagde til Achis/ Hafe eg fūdet Næd fyrer þijnu Auglite/ þa gief mier nockurn
Stad til jbwdar i þijnu Lāde/ Þui skal Þion þiñ bwa hia þier/ i þijnū konūgliga Stad? Þa
gaf Achis honum Ziklag a þeim sama Deige. Og þar fyrer er Ziklag Juda Konga Stadr
allt til þessa Dags. Enn sa tijme sem Dauid bio i Lande þeirra Philistinorum/ var eitt Aar
C og fiorer Manuder.
Dauid for mz sijna menn/ og fiell jñ i Land þra Þioda sem kølludust/ Gessuriter/ z Gersi-
ter og Amalechiter/ þuiat þessar Þioder høfdu buit j þessum Løndum j Fyrndiñe/ þar Menn
fara til Sur allt ad Egiptalande. Og sem Dauid slo Landed/ liet hañ huerke lifa Karl-
menn nie Kuiñur/ Enn tok Naut/ Saude/ Vxa/ Asna/ Klæde og Vlfuallda/ og snere suo
D aptur/ z kom til Achis. Eñ þa mællte Achis/ Hefur þu huerge ahlaup giert i Dag? Da-
uid suarade/ Sudur a mots vid Juda/ og sudur a mote Jerahmeeliter/ og sudur a mot Keniter.
Og Dauid liet huerke Karl nie Kuiñu lifande koma til Gath/ þui hñ huxade/ Skie ma at
þeir þuætte vm oss. Suo giorde Dauid/ og þat var hañs Siduane alla þa stund sem hañ
bio i Lāde Philisteis. Og þui trude Achis Dauid/ z huxade/ Hañ hefur giort sig andstygge-
ligann fyrer sijnu Folke Israel/ þui skal hñ vera minn Þionustu madur æfenliga.

XXVIII.

A

NAd skiede so a þeim tijma ad Philistei draga saman myñkeñ Her/ z vilia her-
ia a Israel. Og Achis talade vid Dauid/ Þu skallt vita/ at eg vil at þu og
þijner Menn fare Herfør þessa mz mier. Dauid suarade Achis/ Nu vel/
þu skallt reyna huad þinn Þienare skal giora. Achis sagde til Dauids/
Eg vil at þu siert Høfuduørdr miñ alla mijna Daga.
a Samuel var andadr/ z allr Israels Lydr hafde grated hñ z jardat hñ
j siñe Borg Rama. Saul hafde z vrLāde reked alla Galldrameñ/ z Fiølkingismeñ. Eñ ð
Her Philistei var nu saman komiñ/ settu þeir Herbwder sijnar j Sunem. Þa samansafnade
Saul øllum Israel/ og settu Herbwder sijnar j Gilboa. Eñ er Saul sa Her Philistinorum/
ottadist hñ/ z hñs Hiarta vard miøg skielft. Og hñ gieck til vmræda vid DROTTIN/
Eñ DROTTIN suarade hm̄ ongu/ hūke i Draume/ nie b fyre Lios/ nie helldr fyrer Spa-
menn.

a (Samuel) Þess gietur Rit ningen þar fyr er/ ad vara sierhuern þar wid/ so at hñ skilie riett þessa epter farande Syn/ wm Samuel/ og vite þ/ at Samuel war daudur/ og slykt hafe or hreist Ande/ wir der Napne og Persónu Samuelis talat og giørt wid Saul og Galldra Konunr

Þa sagde Saul til siña Þienara/ Leitid vpp fyrer mig þa Kuiñu sem hefur † Spafarar
B Anda/ so eg meige fara til Heñar/ og fa Vijsinde af heñe. Hñs Þienarar suørudu/ Sia/
þar er ein Kuinna i Endor/ hun hefur eiñ Spafarar Anda. Og Saul tok Klædaskipte/ og
gieck þangat/ og tueir meñ mz hm̄/ og kom vm Nott til Kuiñuñar/ z sagde/ Eg bid þig/ Spa
þu mier/ fyrer Spafarar Anda/ og vek vpp þañ sem eg seige þier. Kuinnan suarade hm̄/
Sia/ þu veist vel huad Saul hefur giort/ huernen hñ hefur af Lande reked Galldrameñ/ og
Fiølkingismeñ/ Þui villt þu þa leida mijna Sæl i snøru/ so eg hreppe Dauda? Saul soor
heñe vid Drotteñ z mællte/ So sañarliga ð DROtteñ lifer/ þig skal eckert jllt skie hier fyrer.
Þa suarade Kuiñan/ Huern villt þu þa at eg vppuekie þier? Hñ suarade/ Vek vpp Sa
muel fyrer mig. Þa Kuiñann sa nu Samuel/ kallade hun hærre Røddu/ z sagde til Saul/
Þui hefr þu suikit mig? Þu ert Saul. Kongurñ sagde til heñar/ Eige skalltu ottast/ Huad
sier þu? Kuinnann sagde/ Eg sie c Gude vppstijga vr Jørduñe. Hañ sagde/ Huernen er
C hñ i hætt? Hun andsade/ Eirn gamall Madr kiemur þar vpp/ og er klæddr einum Silke-
kyrtle. Þa merkte Saul at þ var Samuel/ z hneigde sig a sijna Asionu til Jardar/ z badst
fyrer
Enn Samuel sagde til Saul/ Þui hefur þu giort mier Onader/ at þu liest vppvekia mig

b † Phitons

(Lios) þat sem war a Briostskilldenum Kiennemansins

c (Gude) þad er Domara Exo. 22.

(Silkekyrtell) þad er/ Kieñemañs Klæde Exo. 28.

hier vpp ? Saul ſuarade/ Eg er ſtaddur i ſtorre Angiſt. Philiſtei heria a mig/og Gud er
vikeñ fra mier/og vill ongua viſſu giøra mier/huerke fyrer Spameñ nie Draumа. Þar fy-
rer liet eg kalla þig/at þu ſyner mier huad eg ſkal giøra.

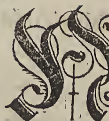
1. Reg. 15. Samuel ſuarade/Þui ſpyr þu mig/fyrſt at Drotteñ er vikiñ fra þier/z er ordiñ þiñ Ouin?
DROTTIN mū giøra þier ſ hñ hefr ſagt fyre mig/z mun ſlijta Rijket af þiñe Hende/
og giefa Dauid þijnum Naunga þat. Søkum þeſſ at þu varſt ohlydeñ Røddu DRO-
TTINS/ og fullkomnader ecke hñs Grimdar Reide a Amalech/ Og þui hefur DRO-
TTEN giørt þier þetta. Þar ad auk mun DROTTIN giefa Iſrael mz þier i Hendur
Philiſtinorum/A Morgun munt þu z þijner ſyner vera mz mier/Og ſo mū DROTTIN D
giefa Iſraels Her i Philiſteis Hendr. Þa fiell Saul frām allur til Iardar/ſuo langur ſem
hñ var/og vard hardla miøg hræddur/fyrer Samuels Ordū/ſuo at hñ vard Mættlaus/Þui
hñ hafde ecke Matar neytt allañ þañ Dag z þa Nott.
Og Kuinnan gieck jñ til Saul/og ſa at hñ var miøg hræddur/og hun ſagde til hñs/Sia
þu/þijn Ambætt hlydde þinne Røddu/og eg lagde mitt Lijf i hættu/z eg hlydda þijnū Ordū
ſem þu ſagder mier. Suo hlyd þu nu og eirnen Ordum Ambættar þinnar/Eg vil ſetia fyr-
er þig lijtid Braud/at þu meiger eta z ſtyrkiaſt/ſo ad þu meiger fara þinn veg. Hñ neitade
og ſagde/Eg vil ecke eta/þa neyddu hñs Þienarar og Kuinnan honum til/ſo hañ hlyddi þra
Rædum. Og hñ ſtod vpp af Jørdunne/og ſette ſig a Sængena. Kuinnan ætte og eirn aliñ
Kalf i ſijnu Hwſe/hun for ſem ſnaraſt og liet ſlætra honum. Og hun tok Miøl/hnodade og
bakade oſyrt Braud/og bar þat frām fyrer Saul z hñs Þienara. Og ſem þeir høfdu et-
ed/ſtodu þeir vpp/z geingu alla þa Nott.

XXIX.

A

G Philiſtei ſamanſøfnudu øllum ſijnum Her i Aphek/og Iſraelis Lydr ſet-
te Herbwder ſijnar i Aim j Jeſreel. Og Høfdingiar Philiſtinorum geingu
frām Hundrudum ſaman og Þuſundum ſaman. Enn Dauid og hñs med-
fylgiarar voru j ſeinuſtu Fylking mz Achis.
Þa ſøgdu Hofdingiar Philiſtinorum/Huad ſkulu þeſſer Hebrei? Achis
ſuarade/Er þat ecke Dauid Þienare Saul Iſraels Kongs/huer at nu hefur
1. Para. 15. vered hia mier ær z Dag/mz hueriū eg hefe ecke fundet neitt jllt fra þui ad hñ flyde til mijn/ B
allt til þeſſa Dags ? Enn Philiſteis Høfdingiar vrdu honum reider/og ſøgdu til hañs/ Lát
þu þañ Mañ ſnua aptur/og ſie hñ kyrr i þeim ſtad ſem þu ſkipader honum/z lát hñ ecke fa-
ra mz oſſ til Bardaga/at ei ſnuiſt hñ þa j mote oſſ/þegar Orroſtan hefſt. Þui huar mz kañ
1. Reg. 18. hñ betur at kaupa ſig j Frid vid ſinn Herra/ eñ mz Høfdum þeſſara Maña? Er hañ ecke
ſa Dauid/vm huern at kveded var i Danſenum/Saul vann ſigur a Þuſund/eñ Dauid a tiu
Þuſūdum ? C
Þa kallade Achis Dauid fyrer ſig/og ſagde til hñs/Suo ſañarliga ſem DROTTIN
lifer/eg helld þig eirn heidarligañ Mann/og þiñ jñgangur og vtgangr j þeſſare Herfør lijk-
ar mier/og ongua Hreckuijſe hefe eg fundet mz þier/ fra þui fyrſt þu komſt til mijn og allt til
þeſſa dags/Eñ ei þocknaſt þu Høfdingiunum. Þar fyrer ſnu þu aptur og far i Fride/So
at þu eige ſtygger Augu Høfdingia Philiſtinorū. Þa ſagde Dauid til Achis/Huad hefe eg
adhafſt/eda huad hefur þu fundet hia þijnū Þienara/ fra þeim tijma eg kom til þijn og jñ til
þeſſa/at eg ſkyllde ecke meiga fara i Orroſtu og beriaſt i mote mijns Herra Kongſins Ouinū?
D
Achis ſuarade/z ſagde til Dauids/Eg veit þ vel/Þuiat vel þocknaſt þu fyrer mijnu Aug
lite ſuo ſem Gudz Eingill. Enn þeir Høfdingiar Philiſtei ſøgdu/Lát hñ eige fara mz oſſ j
þennañ Bardaga. Suo tak þig vpp a Morgun ærla og Þienarar þijns Herra ſem komu
mz þier/z ſīn þier erut buner a Morgun þa at lyſer/þa fared af ſtad. So ſtod Dauid z hñs
Meñ ærla vpp vm Morgunen/og ferduduſt/ og komu aptur j Land Philiſtinorum. Enn
Philiſtei fluttu ſinn Her vpp til Jeſreel

Nu

A U sem Dauid kom heim aptur a þridia Deige mz sijna Menn til Ziklag/ Vykingar
þa høfdu þr Amalechiter ahlaup giørt af sudre j Ziklag/ z høfdu sleiget brenna wpp
Ziklag og vppbrent hana mz Ellde/ þær Kuinnr sem þar voru toku þeir ad Ziklag
Herfangi mz sier/ bæde smærre z stærre. En onguan mann høfdu þr i hel sleiged/ helldur herteked og voru þa farner heim i veg. Enn sem Dauid kom
ad Stadnum mz sijna Sueit/ z sa at hn̄ var vppbrendur mz Ellde/ z ad þeirra Eigen kuinnur/ Syner og Dætur voru herteknar/ Þa vpphoof Dauid/ og þat Folk
sem mz honum var þeirra Raust/ og grietu suo leinge at þeir voru moder af Sorg. Þuiad
tuær Kuinnur Davidz voru og herteknar/ sem var Ahinoam af Jesreel/ og Abigail Nabal
B Kuinna af Carmel/ og Dauid vard miøg hryggur/ Þuiad Folked villde gryta hn̄. Þuiad
Sæler alls Folksins voru mz beiskum hug vegna Sona sinna z Dætra.

Enn Dauid styrktist i DROTTNI sijnum Gude/ og sagde til Ab Jatar Kiennemans/
sonar Ahimelech/ Fær mier hingat Lijfkyrtilenn. Og sem hn̄ hafde fært honum hn̄/ þa spurde Dauid DROTTEN/ og sagde/ Skal eg fara epter þessum Vykingum / og mun eg na
þeim? Hn̄ sagde/ Far epter þeim/ þu munt na þeim og taka Herfanged af þeim. Sijdan
for Dauid a stad mz sex Hundrud Menn sem mz honum voru. Enn sem þeir komu at þeim
C Læk Besor/ þa vrdu þar nockrer epter af hn̄s Mønnum. Enn Dauid for epter þeim mz fiøgur Hundrud Manns/ en̄ tuø Hundrud voru epterstandande/ þui þeir voru mz øllu þreytter/ z
gatu ei geinged yfer Lækinn Besor.

Og þat skiede suo/ at þeir fundu eirn Egiptskann Mann a Mørkinne/ þann leiddu þeir til Dauids/ og gafu honum Braud at eta og Vatn at drecka/ so z gafu þeir honum nockud af Fijkium/ og tuær Klær mz Rusin. En sem hn̄ hafde eted/ tok hn̄ at hressast/ þui hn̄ hafde ecke
eted i þria Daga og þriar Nætur og ecke a Vatne bergt. Þa sagde Dauid til hn̄s/ Huer
D ertu/ og huadan ert þu? Hn̄ suarade/ Eg er einn Egiptskur Sueinn/ z Þienare eins Amalechiter/ enn minn Herra liet mig hier epter/ þuiat eg syktist nu fyrer þremur Døgum. Vier fiellum
hier jn̄ sunnan ad Creti i mot Juda/ og sunnan ad Caleb/ og vppbrendum Ziklag mz Ellde.

Dauid sagde til hn̄s/ Villt þu fylgia mier ofan til þessara Vykinga? Hn̄ suarade/ Suer
þu mier þa vid Gud/ ad þu villt huerke drepa mig/ z eige helldur framselia mig i Hendr mijns
Herra/ þa vil eg fara mz þier og fylgia þier til þessara Vykinga. Og hn̄ fylgde þm þangat/ Og sia/ þeir dreifoust vm alla Jordena/ atu z drucku/ og hielldu Hatijd/ yfer þui mykla
Herfange/ sem þeir høfdu teked af Philisteis og Juda Lande.

E Enn sem Dauid sa þa/ þa slo hn̄ þa fra Morne og jn̄ til Kuellds a ødrum Deige/ suo ad
einginn komst vndan af þeim/ vtan fiøgr hundrut smadreingia/ sem nadu Vlføllldum z flydu. Dauid slær
Suo fieck Dauid aptur allt þad sem þeir Amalechiter høfdu rænt/ og so sijnar tuær Kuinnur. Amalechita
Og þar vantade ecke neitt/ huerke lijted nie mikit/ huerke Son nie Dotter/ og ecke neitt af þui þr sm̄ rænt og
Herfange sem þeir høfdu teked/ Dauid riette þat allt saman aptur. Lijka vel tok Dauid brent høþdu
Naut og Saude/ og rak þat vndan sier/ og þeir søgdu/ Þetta er Herfang Dauidz. Ziklag

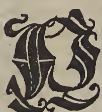
Nu sem Dauid kom til þeirra tuø Hundrut Manna/ s høfdu ordet mædder at fylgia Dauid/ og vrdu epter hia Læknum Besor/ sem þeir sau nu Dauid komanda/ geingu þeir a mote hn̄
og a mote þui Folke sem var mz honum. Dauid gieck til þeirra/ og heilsade þeim vinsamli-
F ga. Þa suørudu til þr sem Ranglaater voru z lausingiar/ a medal þra manna sm̄ fared høfdu mz Dauid/ og søgdu. Søkum þess at þeir foru ecke mz oss/ þa skal þeim eckert gefast af
þui Herfange sem vier høfum feinged/ vtan huer take sijna Kuinnu og Børn/ og gange suo
burt hiedan.

Þa suarade Dauid/ Eige skulu þier suo giøra mijner Brædur/ af þui sem DROTTINN hefur giefed oss/ og hefur verndad oss/ og gaf þessa Vykinga i vorar Hendr/ þeir sem hingad komu i mote oss. Huer vill hlyda ydur i þessu? Lijka sem þeir hafa sinn part sem drogu Num. 31.
G mz oss/ og bordust mz oss/ so skulu þeir z hafa sem epter voru z geymdu þ sem vier attum/ þat
skal og lijka skiptast. Og fra þeim tijma og þar epter er sa Siduane og Riettur j Jsrael/
allt til þssa Dags.

Nu sem Dauid kom heim i Ziklag/ sende hn̄ af Herfangenu þm Olldungum i Juda/ z ødrum
sijnum Vinum/ og sagde/ Sia/ þar hafe þier Blessan af Herfange Ouina DROTTINS
(og þessum sende Dauid) þeim j BethEl/ þeim j Ramoth mot Sudre / þeim j Jathir/ þeim j
Aroer/ þeim j Sipamoth/ þeim i Estemoa/ þeim j Rachal/ þeim j Jerahmeliter Stødum/ þm
j Keniter.

j Kenilernis Stødum/þeim j Harma/þeim j BorAsan/þeim i Arah/þeim j Hebron/z j alla
Stade þar sm̄ David hafde verid med sijnum Møñum.

XXXI.

hilistei hielldu Bardaga vid Jsrael/ og Jsraels menn flydu/fiellu og voru sleg A
1. Para. 11. ner a Fiallenu Gilboa. Og Philistei sottu sem akafast ad Saul og hñs So
num/og slou Jonathan og Abinadab z Malchisua syne Saul. Snere þa
Bardaga a sialfañ Saul/z Bogmeñerner skutu fastliga a hñ mz sijnū Bog
um/so ad stor Saar bæruft a Saul af þeirra Skotum.

Saul fiell mz synum þremur Sonum

Þa sagde Saul til sijns Skialldsueins/ Bregd þijnu Suerde/og legg mig
j giegnum/suo at þeir Oumskornu kome ecke at drepa mig/ mz hædeligum Dauda. Eñ hñs
Skialldsueiñ villde ecke. Þa tok Saul sialfur Suerded/og liet fallast þar a. Eñ sm̄ hñs B
Skialldsueiñ sa at Saul var daudur/fiell hñ z suo a sitt Suerd/og do mz honum. Suo liet
Saul Lijf sitt/z hñs þrijr Syner/ og suo hñs Skialldsueiñ/og suo lijka aller hñs Meñ a þm
sama Deige.

Enn sem Jsraels menn sem voru hinumeigen Dalsins/z hinumeigen Jordanar/sau Flot-
tañ Jsraels Manna/og at Saul og hañs Syner voru fallner/yfergæfu þeir Borgernar z C
flædu/ Enn Philistei komu z biuggu j þm.

Ad ødrū Deige komu Philistei ad kaña Valeñ/z þr fundu Saul og hñs þria syne ligg-
iande a Fiallenu Gilboa. Og þeir hiuggu Høfudet af Saul/og toku hñs Herklæde/z sen-
dū þau vm Land Philistinorum/Og lietu lysa þessu j þeirra Afguda Hofum/og so fyrer øllu
Folke. Hñs Harneske festu þr vpp j Hofe Astaroth/eñ hñs Lijkama festu þr a Mwrueggeñ D
i Bethsan.

2. Reg. 20. Þa þeir i Jabes j Gilead heyrdu þat/huad Philistei høfdu giørt vid Saul/ toku sig vpp
þr hraustustu meñ a medal þra/ og geingu þa alla Nott/og toku Saul og hñs sona Lijkame
af Mwrnum i Bethsan/ z færdu þa til Jabes/og brendu þa þar. Og þr toku þra
1. Para. 16. Bein/og jordudu þau i Skogienum Jabes / Og føstudu sio Daga.

Ender þeirrar fyrstu Bokar
Samuelis

I.

A A Saul var daudur/og David var þyr-
er tueimur Døgum aptur komiñ til Ziklag fra Slage
þeirra Amalech. Sia/ þa kom þar a þridia Deige eirn
Madur af Her Saul/ hñ reif sijn Klæde/og jos Moll-
du i Høfud sier. Og sem hñ kom fyrer David / fiell hñ
til Jardar/og kuadde hñ. David sagde til hñs/ Huad-
an komstu? Hñ suarade / Eg komst vndan af Israels
Her. David sagde til hañs/ Seig mier / Huad er þar
tijdinda? Hñ suaradi/ Folked flude vr Bardaga/og fiell
fiølde Folks/ Þar fiell og Saul og hñs son Jonathan.
David sagde til þessa vnga Mañs sem honum bar
Tijdinden/ Huernen veistu þat at Saul z hñs Son Jo- 2. Reg. 20.
nathas eru bæder dauder? Sa vnge Madur sem honũ 2. Para. 16.
bar Tijdinden suarade/ Eg kom oforuarãdis vppa Fia-
lled Gilboa/ og sia/ Saul studdist vid sitt Spiot/ eñ Vag
narner og Riddara lidet var komed suo nær honũ. Og
B hñ leit vid og sa mig/ z kallade a mig/ Og eg suarade/ Hier er eg. Og hñ sagde til mijn/ Huer
ert þu? Eg suarade honum/ Eg er eirn Amalechita. Og hñ sagde til mijn/ Far hingad til
mijn og slæ mig j Hel/ Þuiat enn er øll Ønd mijn j Brioste mier/ enn Þreyngsl speña mig
øllum meigen. Þa gieck eg ad honum/ og slo hñ j Hel/ Þui eg sa at hañ mætte ecke lifa/
epter hñs fall. Og eg tok Koronuna af hñs Høfde/ z Hringiñ af hñs Arme/ z hafde eg þta
hingat til þijn minn Herra.

Þa hreif David i sijn Klæde/og sleit þau/og aller þeir Meñ sm̃ voru hia honum mz hør-
mugligre Hrygd/og føstudu til Aptans/og syrgdu sarliga Saul og hñs Son Jonathan/og
DROTTENS Folk/og Israels Hws/ at þeir høfdu fallit fyrer Suerde.

Og David sagde til þess vnga Mañs/ sm̃ hñ vnderuijsade þetta/ Huadan ert þu? Hañ
suarade/ Eg er vtlendur Madur sonur eins Amalechita. David sagde til hñs/ Þui varst þu
suo diarfur at þu þorder at leggia hendr a Smurdañ DROTTINS/ z lijflata hñ? Og
C David sagde til eins af sijnum Þienurum/ Kom hingat z sla hñ. Og hñ slo hñ j hel. Þa
sagde David til hañs/ Þitt Blod vere yfer þijnu Høfde/ þui þiñ Muñur talade i giegn þier
sialfum/ z sagder/ Eg hefe i Hel sleiget þañ Smurda DROTTINS.

Og David kuad þeñañ Harmagrat/ yfer Saul og hñs syne Jonathan. Og baud at
kienna sonum Juda þennañ [a] Boga/ Sia/ hñ stendr skrifadur i Bok þra Riettlætu.

Þeir enu Agiætustu j Israel eru slegner a þijnũ Hædũ/ Huernen eru Kapparner fallner?
Læted þad ecke spyriast i Gath/og kuñgiøred þat ecke a Strætunum i Asklon/ So at Dæ
tur Philistinorum gledie sig ecke/og ad Dætur þeirra Oumskornu hafe ecke Føgnud þar af.

[a] (Bogi) So kallast þesse Vijsa so sem og hia oss er Vijsum og Kuædũ Nöfn giefen

Þier Gilboa Fiøll / kome huerke Døgg nie Regn yfer ydur/og ei sie þar Akrar af
huerium ad vpphafningar Offur kome/ Þuiad þar voru Skillder Kappaña klofner/ Skiøll-
D dur Saul/ so sem ad hefde hñ ecke verid smurdr mz Vidsmiøre?

Jonathas Boge skaut alldrei vint/ z Suerd Saul hio alldrei miss/ Af Blode þeirra j Hel-
slegnu/ z af Istre Kappaña.

Saul og Jonathas voru æstudliger z Elskuliger i Lijfenu/ þeir skildu og ecke j Dauda-
nũ/ Þeir voru liettfærare enn Erner/ z sterkare eñ Leon.

Þier Israels Dætur/ syrged Saul/ sem at klædde ydur suo prydeligar sem Roser/ z prydde
ydur mz Gylline Klenodium a ydar Klædum.

Med huerium hætte eru Kapparner fallner i Bardaga? Jonathas er sleiginn a þijnum
Hædum.

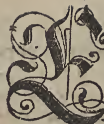
Syrge eg þig miñ Broder Jonathas/ Eg hefe haft stora Glede z vnadsemd af þier/ Þiñ
Kiærleike var mier yndesligre eñ Kueñaña Kiærleike.

Med huerijñ hætte eru Kapparner fallner/ Og þr hraustu Herrmeñ yferkomner?

Enn

II.

Dauid til Kongs ſmurdur af Juda

NN ſm̃ þtta var nu ſkied/ſpurde Dauid DROTTJN ad/⁊ ſagde/Skal A
eg fara vpp til einhuerrar Borgar j Juda ? Og DROTTJN ſagde til
hñs/Far vpp þangad. Dauid ſagde/Huert þa ? Hñ ſuarade/Til Heb-
ron. Suo for Dauid þangad mz ſijnum tueimur Kuiñum/ Ahinoam af
Jeſreel/og mz Abigail Nabal Kuiñu af Carmel/ Þar mz hafde og Dauid
vpp mz ſier þa Menn ſem voru hia honum/huern mz ſijnu Hyſke/ ⁊ þr ſett-
uſt i Hebron Borger. Og Menn af Juda komu þangat/ og ſmurdu Dauid þar til Kongs
yfer Hws Juda.
Nu ſem Dauid ſpurde/ad þeir af Jabes j Gilead høfdu jardad Saul/ þa ſende hñ þeim B
bod/og liet ſeigia þeim/ Bleſſader ſieu þier af DROTTNJ/at þier giørdud ſuodan My-
1. Reg. 3. ſkunar verk a Saul ydrum Herra/ ad þier jørdudut hñ. Suo veite ydr nu DROTTEN
Myſkun og Tru. Eg vil og vera ydur til goda /fyrer þat þier giørdut þetta. Styrkeſt nu
ydar Hendur/og vere þier ſialfer hughrauſter/Þui þo ydar Herra Saul ſie daudr/ Þa hefur
Hwſet Juda ſmurt mig til Kongs yfer ſig.
Enn Abner ſon Ner/ ſm̃ var Hershøfdinge Saul/hñ tok Jsboſeth ſon Saul/⁊ færde hñ
Jsboſeth Kongur yfer Jſrael ij. Aar til Mahanaim/og tok hñ til Kongs yfer Gilead/Aſſuri/Jeſreel/Ephraim/ BenJamin ⁊ yf C
er allañ Jſraels Lyd. Og Jsboſeth ſon Saul var fiorutijge Aara gamall/þa hñ tok Kong
dom yfer Jſrael/⁊ rijkte tuø Aar. Eñ Juda Hws hiellt mz Dauid. Og allr ſa tijme ſm̃ Da-
uid var Kongur j Hebron yfer Hws Juda/ var ſiø Aar og ſex Manuder.
Abner ⁊ Joab hnitlaſt Og þad ſkiede/ ad Abner ſon Ner dro vt mz Sueina Jsboſeth ſonar Saul/ af Herbwdū
Gibeon. Og Joab ſon ZeruJa dro vt mz Dauids Þienurum/og þeir mættuſt hia Gibeon
Fiſke Vatne/og þeir ſettu ſig ſinumeigen Fiſke Vatſins huorer. Og Abner ſagde til Jo-
ab/Læted Sueina ſtanda vpp huorratueggia og leike oſſ til ſkiemtunar. Joab ſagde/Þat ma
vel. Þa ſtodu þeir vpp og geingu fram̃ tolf af hende Jsboſeth ſonar Saul/og tolf af Da- D
Helchat Hazurim kallaſt Kappa Akur uids Þienurum. Og huør greip Hende j annars Høfud/og lagde ſijnu Suerde i hañs Sij-
du/og þeir fiellu ſuo bæder. Þar af kallaſt ſa ſtadur Helchat Hazurim ſẽ er i Gibeon. Og
þar hofſt a þeim ſama Deige hin ſnarpaſta Oroſta/Enn Abner og Jſraels Meñ flydu fy-
rer Dauids Þienurum.
Asahel Þar voru þrijr af ZeruJa ſonum/Joab/ Abiſai/og Aſahel. Enn Aſahel var ſo ſkiotur
a fæte ſem eitt Hreindyr a Skoge/og hñ rann epter Abner/ ⁊ veik huerke til hegñar hægre nie
vinſtre handar fra Abner. Þa ſnere Abner ſier vid/⁊ ſagde/Ert þu Aſahel ? Hñ ſagde/Ja.
Abner ſagde til hñs/Vijk þu þier vt af/añathuert til hægre edr vinſtre hãdar/⁊ høndla eirn E
af þeim vngum Mønnum/og tak hñs Herklæde fra honū. Enn Aſahel villde ecke vijkia fra
honum. Þa ſagde Abner enn framar til Aſahel/Vijk fra mier/Þui villt þu ad eg ſkule ney
daſt til ad ſla þig til Jardar/og þadan af meige eg ecke ſijdan Ohræddur ſia þinn Broder
Abner ſtingr Aſahel i hel Joab ? Enn hañ villde ecke vijkia fra honum. Þa lagde Abner hañ a bak aptur med
einu Spiote j Kuideñ/ſo at Oddurin̄ gieck vt/og hñ fiell þar/og liet Lijfed. Og huer ſẽ kom
at þeim ſtad þar Aſahel var daudur/ ſa nam þar ſtadar.
Enn Joab og Abiſai ſottu epter Abner allt til Solarfalls. Og ſem þeir komu a Hæd F
Amna/ſem liggur hia Giah/a veigenum ſem liggur til Gibeon Audnar/þa ſøfnuduſt ſam-
an ſyner BenJamin til Abner/og ſkutu a Fylking a Hæd nockre. Þa kallade Abner a Jo-
ab/og ſagde/Villt þu øllu enda mz Suerde ? Veiſt þu ecke/ at hier epter ma koma meire
Eymd ? Huerſu leinge villt þu teſia at ſeigia til Folkſins/at þeir læte af ad offækia
þeirra Brædur ? Joab ſuarade/ Suo ſannarliga ſem Gud lifer/ hefder þu talad ſuo fyrr j
Dag/þa hefde Folked læted af at ellta ſijna Brædur. Þa þeytte Joab Lwdur ſinn/og ſtød
uadiſt þegar allur Lydur/og ellte ecke meir Jſrael/ og bardiſt ecke leingur.
Enn Abner og hñs Menn geingu þa alla Nott yfer þat ſliettlende/ og geingu yfer Jor- G
dan/og ferduduſt j giegnum allt Bitron/⁊ komu j Herbwdernar. Joab ſnere ſier fra Abner
og ſamanſafnade øllu Folkenu. Og þar vantade Nitian Menn af Dauidz Þienørum/ og
Aſahel. Enn Dauids Þienarar høfdu ſleiged af BenJamin og Mønnnm Abner/ Þriu
hundrud og ſextijge Manns. Aſahel toku þeir vpp/ og jørdudu hann i ſijns Fodurs
Grøf i Bethlehem. Enn Joab og hñs Menn geingu alla þa Nott/ſuo at þeir komu i døg-
un til Hebron.

Og þar

III.

A G þar var langur Ofridur j millum Sauls Hwſſ og Dauids Hwſſ. Eñ 1. Para.
Dauid for og gieck fram/ z hñs Afle ſtyrktiſt/ Eñ Hws Saul for hnignãde
Dag fra Deige.
Og Dauid ætte ſex Sonu i Hebron/ Hañs frumgietiñ Son var Amõn Dauidz ſyn[ir]
ſonur Ahinoam af Jeſreel. Annar var Chiliab ſon Abegail Kuiñu Nabal fæddir i
af Carmel. Eñ þridie var Abſalom ſon Maacha Dottur Kongs Thal- Hebron
mai af Geſur. Sa fiorde/ Adonia ſon Hagit. Sa fimte/ SaphatJa ſon Abital. Sa ſie-
tte/ Jethream af Egla Dauids Kuiñu. Þeſſa Sonu ætte Dauid j Hebron.
Sem þeſſe Ofridur var nu a mille Sauls Hwſſ z Dauids Hwſſ/ þa ſtyrkte Abner Hws
Saul. Saul hafde ætt eina Frillu/ hun hiet Rizpa Dotter Aia. Og Isboſeth ſagde til Rizpa Frilla
B Abner/ Þui ſefur þu mz mÿns Fødurs Frillu? Þeſſum ordũ Isboſeth reiddiſt Abner miøg/ Saul
z ſuarade/ Er eg þa eitt Hũds Høfud/ at eg giøre Myſkunar verk a Hwſe Saul þÿns Fød-
urs/ og a hñs Brædrum/ z Naungum/ j mote Juda? Og eg ſellda þig ecke i Dauids hen-
dur. Og þu auñtar mig j Dag/ ſøkum eirnrar Kuiñu? Gud giøre Abner þ og þat/ ef eg
giøre ecke þad ſem DROTTEN ſoor Dauid/ Ad Kõgs Rÿked ſkal takaſt fra Hwſe Saul
enn Dauids Hws ſkal vpphefiaſt yfer Jſrael og Juda/ fra Dan og allt til BerSeba. Þa Hæſæte
gat þñ ecke ſuarad honum einu Orde/ ſo hræddr vard hñ fyrer honum
Og Abner ſende bod til Dauids vndan ſier/ og liet ſuo ſeigia honum/ Huerium heyrer Lan
det til? Og hñ ſagde/ Giør eitt Sattmal vid mig/ Sia/ mÿn Hønd ſkal vera mz þier/ ſo at
eg vil leida allan Jſraels Lyd til þÿn. Dauid ſuarade/ Nu vel/ eg vil binda Vinættu vid
C þig. Enn eiñrar Bonar beidunſt eg af þier/ ad þu ſiaer mitt Andlit ecke fyrre/ enn þu fæ-
rer mier Michol Dotter Saul/ nær þu kiemur ad ſia mitt Auglit.
Dauid ſende z eirnen bod til Isboſeth ſonar Saul/ og liet ſeigia honum/ Læt mig fa mÿ-
na Kuiñu Michol/ hueria eg faſtnade mier mz Hundrad Yferhwdũ Philiſtinorũ. Isboſeth Michol
ſende af ſtad/ z liet taka hana fra ſijnũ Mañe Paltiel ſyne Lais. Og hñ fylgde heñe a veig- 1. Reg. 18.
eñ/ gratãde/ allt til Bahurim. Þa ſagde Abner til hñs/ Snu þier/ z huerf aptr/ Og hñ huarf
aptur.
Og Abner talade vid þa elſtu af Jſrael og ſagde/ Þier hafed fyrer løngu talad til ad
Dauid ſkyllde verda Kongur yfer ydur. Þa giøred þad nu/ Þuiad DROTTJN hefur
D ſagt til Dauids/ Eg vil frelſa Jſrael mitt Folk fyrer hendr Dauids mÿns Þienara/ af vall-
de Philiſtinorum/ og af allra þeirra Ouina Høndum. Slÿkt hid ſama talade Abner og fy
rer Eyrum BenJamin. Og hñ gieck þadan/ at kuñgiøra Dauid i Hebron/ allt þad ſem Jſ-
rael z allt BenJamins hws villde vera læta
Enn ſem Abner kom nu til Dauids j Hebron/ z tuttugu Menn mz honum/ þa giørde Da-
uid þeim eitt Geſtabod. Og Abner ſagde til Dauids/ Eg mun taka mig vpp/ og ſamanſaf-
na øllum Jſrael/ til mÿns Herra Kongs/ ad þeir ſemie Sattmæl vid þig/ at þu taker Rÿke
yfer þm øllũ/ ſo ſem þu villt. Sÿdan leidde Dauid Abner fra ſier/ ad hñ for burt med Fride.
Og ſia/ ad Dauids Þienarar og Joab komu fra ſijnum Herbwdum/ og fluttu mz ſier mik-
ed Herfang. Enn Abner var þa ecke hia Dauid i Hebron/ þuiad Kongurinn hafde læted
E hñ fra ſier/ og hñ hafde ſkiliſt vid Kongiñ mz Fride. Enn ſem Joab kom nu og allur Heriñ
mz honum/ þa var honum vnderuÿſſad/ ad Abner ſon Ner hafde komed til Kongſins/ z hñ hef
de ſent hñ fra ſier/ og var a ſtad fariñ mz Fride. Þa gieck Joab jñ fyrer Kongiñ/ og ſagde/
Huad hefur þu giort? Sia/ Abner er komeñ til þÿn/ Huar fyrer lietſtu hñ komaſt fra þier?
Eda þecker þu ecke Abner ſon Ner? Þuiad til þeſſ er hañ komiñ/ ad hañ vill ſuÿkia þig/ og
vill vita þinn jñgang og vtgang/ og ranſaka huad þu giører.
Enn ſem Joab gieck vt fra Dauid/ þa ſende hñ Menn epter Abner/ ad þeir ſkylldu ſækia
hñ aptur fra Borhaſira/ Eñ af þeſſu viſſe ecke Dauid. Eñ ſm̃ Abner kom nu aptur til He-
bron/ þa leidde Joab hñ mitt i Borgarhlidit/ og liet ſem hañ villde nockud heimugligt tala vid
hñ. Og ſem þeir komu þar/ ſtack Joab hñ riett i Kuidiñ/ og liet Abner þar Lÿfed/ vegna A- Abner var
F ſahels Blods/ ſ̃ var Broder Joab. Sm̃ Dauid fieck nu þ ad vita/ at þuilÿkt var ſkied/ þa ſag ſleginn i hel
de hñ/ Eg er ſaklaus z mitt Kõgs Rÿke fyre DROTTNI eilÿfliga af Blode Abner ſonar ap Joab
Ner. Eñ kome þ yfer Høfud Joab/ og yfer allt hñs Fødurs Hws/ ſo ad alldrei miſſe Joabs 3. Reg. 20.
hws/ ad þar ſie ei nockur Sær og Lÿkþrær/ og Fatækur/ og fyrer Suerde fallande/ og

Brauds þurfande. Suo slo Joab og hans Broder Abisai Abner i Hel/ þar fyrer ad hann
Supra. 2 hafde ædur sleiged Asahel þeirra Brodur til Dauda/i þeim Bardaga sem skiede hia Gibeon.
Enn Dauid sagde til Joab/og til allra þeirra Manna sem med honum voru/ Riffed ydar
Klæde i sundr/og klædist Seckium/og syrged dauda Abner. Og Kongurinn sialfur gieck ep-
ter Lijkborunum. Enn sem þeir jordudu Abner i Hebron/þa vpphof Kongurinn sijna Raust/
Dauidz Har- og griet vid Grauf Abner/ og allt þad Folked sem þar var griet og eirnenn. Og Kongur-
mur yfer inn talade mz Hrygd yfer greftre Abner/og sagde/Eige do Abner sem einn Dare deyr. Þijnar
Abner Hendur voru ecke bundnar/þijner Fætur voru ecke Fiotrum læster/ Þu fiellst so sem eirn Madr G
fellur fyrer vondum Skalkum. Og allt Folkit griet hann þa enn meir.
Og sem ad allt Folked kom nu ad eta med Dauid/og þat var vm Middags skeid/þa soor
Dauid Dauid/og sagde/Gud læte mig skie þat og þat/ef eg smacka Braud eda nockut annad a þe-
fastar ssum Deige/fyrr enn Sol er vnder geingen. Og allt Folk heyrde þetta/ og þeim þocknadist
vel allt þat sem Kongurinn giorde/ fyrer Folksins Augum. Og allt Folked og allur Is-
raels Lydur merkte a þeim Deige/at þat var ei skied mz Kongsins vilia/ at Abner var sleiginn
i hel. Og Kongurinn sagde til sinna Þienara/Vite þier ecke ad i Dag er fallinn einn Hofdin
ge og enn meste Madr i Israel? Enn þo at eg se veykur z smurdur Kongr/þa eru þeir Zer-
uJa syner mier harder i Horn at taka/DROTTINN endurgialde þeim sem jllt giora/epter
þrra Illsku

IIII.

V sem Isboseth son Saul/heyrde at Abner var daudur i Hebron/þa fiell- A
ust honum allar Hendur/og allur Israel fieck skielfing.
Enn son Saul hafde tuo Hofuds menn fyrer sijnu Herfolke/sa eine hiet
Baena Baena/enn annar Rechob/þeir voru syner Rimon Berothiter af sonum Ben-
Rechob Jamin. Þuiat Beroth var og reiknadur a medal BenJamin/og þr Be-
rothiter voru flutter til Gethaim/og biuggu þar sem vtlender/allt til þessa
Dags.
Jonathas son Saul ætte og eirn Son/hann var Fotlama/og var hann fimm ára gamall/ þa B
þau Tijdinde vrdu vm Saul z Jonathan af Israel/z hans Fosturmodur tok hann/z flyde felms
Mephiboseth full/og sem hun skundade i Flottanum/þa fiell hann/og vard halltur/Og hann hiet MephiBo-
Son Jonathan seth.
A einum deige geingu þeir syner Rimon Berothiter/Rechob og Baena i burt/og komu til
Hwsa Isboseth/ þa Dagur var sem heitastur/og hann lꝏ a sinne Sæng vm midian Dag. Og
þeir komu i Hwsed at sækia Hueite/og þeir logdu hann i Kuidinn/ og flydu j burt. Þui a þessum
Isboseth i tijma sem þeir komu j Hwsed/lꝏ hann a sinne Sæng i sijnu Suefnhwse/og þeir stungu hann i Hel/ C
hel sleginn z hiuggu af honum Hofuded. Og þeir toku hans Hofud mz sier/z geingu vm Eydemork alla þa
af Baena Nott/og bæru Hofud Isboseth til Dauidz i Hebron. Og þeir sogdu til Kongsins/Sia/hier
er Hofud Isboseth sonar Saul þijns Ouinar/huer ed sat vm þitt Lijf. DROTTINN he-
fur a þessum deige hefnt mijns Herra Kongsins a Saul og hans sæde.
Þa suarade Dauid þeim/Suo sannliga sem DROTTINN lifer/sa frelsad hefur mijna
Sal af allre minne Angist/Eg greip þann sem kunngiorde mier/z sagde/Saul er daudur/z hann
ætlade at hann munde hafa bored mier good tijdinde/enn eg slo hann i hel i Ziklag/þeim eg skyllde D
hafa giefed laun fyrer sijnar Frietter. Enn þesser Ogudliger Menn hafa myrdt og sleiged
Riettlætann Mann i hans eigen Hwse a sinne Sæng/Ja/skyllda eg ecke krefia þuilijks Blodz
Dauid hefner af yckrum Hondum/og burt taka yckur af Jordunne? Og Dauid baud sijnum Þienurum/
Isbosetz Þeir aflijfudu þa/ og hiuggu af þeim bæde hendur og Fætur/og heingdu þa vpp hia Fiske
dauda Vatnenu i Hebron. Enn Hofud Isboseth toku þeir og jordudu þ i grof Abners i Hebron.

V.

1. Para. 12.
G aller Israels Kynþætter komu til fundar vid Dauid i Hebron/ og sogdu/Sia A
þu/Vier erum þijn Bein og þitt Holld. Þar mz z fyrrum þa Saul var Kongur
yfer oss/þa færder þu Israel vt og jnn. So hefur og DROTTINN sagt til þijn/
Þu skallt fæda mitt Folk Israel/og vera Hertuge yfer Israel. Og aller Oll-
dungar

dungar og þeir enu ellstu af Jsrael komu til Kongsins i Hebron. Og Kong Dauid giørde
eitt Sattmaal vid þa fyrer DROTTNI i Hebron/og þeir smurdu Dauid til Kongs yfer
Jsrael. Dauid var þriatijge æra gamall þa hñ tok Kongdom/og hñ rijkte i fiorutijge Aar.
Hñ rijkte sio ær og sex Manude j Hebron yfer Juda/Eñ i Jerusalem rijkte hñ þrettan ær ꝛ
tuttugu yfer allañ Jsrael ꝛ Juda.

Dauid til Kongs tekiñ yfer Jsrael

Og Dauid Kongur for til Jerusalem mz sijna Menn/a mote þeim Jebusiter/ sm̄ biuggu
i Landenu. Enn þeir søgdu til Dauids/Eige skallt þu koma hier jñ/ nema þu vt reker þa
B a Hølltu og Blindu/þad meintu þeir/ad Dauid skyllde ecke koma þar jñ/eñ Dauid yfer vañ
Kastala Sion/Þad heiter Dauidz Borg. Og Dauid sagde a þeim sama Deige/Huer sm̄
slær þa Jebusiter/og giefur Næd vppa Þakrennurnar/og rekur burt þa Hallta og Blinda/
hueria Dauids Ønd hatar/Og þui er þ Maltæki/Læt hu̇ke Blinda nie hallta koma i hws-
sed. Og Dauid bio i Kastalanū/ ꝛ kallade þat Dauids Borg. Og Dauid bygde þar all
ra vegna i krijng/fra Millo/ og suo þar jñan til. Og Dauid gieck fram ꝛ efldist at styrk
Og DROTTJN Gud Zebaoth var mz hm̄.

a Þesser Blinder og Hallter woru Skwrgod þeirra Jebusiter/a huer þeir treystu/og settu þa wppa Mwrana so sem añ aū Helgedom/ so sm̄ segde þeir so/þu berst ecke wid oss helldur wid Gude wora Enn ei kølludu þeir Skwrgod sijn Blind nie Hóllt/helldur Aude Gudz mz þui sem Historiña hefur skrifad/hñ hefur nefnt þau God hóllt og blind

Og Hiram Kongur af Tyro sende bod til Dauidz/og Cedrus Trie til Þaks/og Triesmi-
de og Steinhøgguara/ad þeir skylldu byggia Dauid eitt Hws.
C Og Dauid merkte ad DROTTJN hafde stadfest hñ til Kongs yfer Jsrael/ og hafde
vpphafid hñs Konungs Rijke/fyrer hñs Folks Jsraels skulld. Og Dauid tok eñ fleire Kui-
nnur og Frillur i Jerusalem/sijdan hñ var komiñ fra Hebron/suo hñ ætte enn fleire Syne ꝛ
Dætur. Og þetta eru þeirra Sona Nøfn/s̄ hñ ætte i Jerusalem/Samua/Sobab/Na-
than/Salomon/Jebehar/Elisua/Nepheg/Japhia/Elisama/Eliada/Eliphaleth.

Eñ er Philistei heyrdu þ/ at Dauid var smurdꝛ til Kongs yfer Jsrael/þa foru þeir aller
vpp/og leitudu vid at næ Dauid. Enn sem Dauid fornam þat/þa for hñ og dro ofan i eitt
sterkt Vijge/ Enn Philistei komu og løgdu sig nidur j Dalnū Rephaim. Þa spurde Dauid
DROTTJN ad/og sagde/Skal eg draga vt i mot þeim Philisteis? Og villt þu gefa þa
i mijnar Hendꝛ. Eñ DROTTJN suarade Dauid/Far ofan þangad/Eg vil giefa Phi-
D listeos i þijnar Hendur? Og Dauid kom til BaalPrazim/ꝛ slo þa þar/ꝛ sagde/DROT-
TEN adskilde mijna Ouine fyrer mier/ suo sem þa Vøtn skiliast huert fra ødru. Þar af
kalla meñ þañ sama stad BaalPrazim. Og sijna Afgude mistu þeir þar/ Enn Dauid og
hñs Meñ toku þa vpp.

Dauid slær Philisteos
1. Para. 15.
Infra 38.
Perez kallast slit edur skilnadur

Eñ Philistej toku sig vpp aptꝛ/ꝛ foru ofan i Daliñ Rephaim. Eñ Danid spurde DR-
OTTJN at/Hñ sagde/Ecke skallt þu nu fara vpp þangat/ Helldꝛ kom þu a bak vid þa/
so þu komer til þra þuert yfer fra þui Morbertrienu. Og þa þu heyrer þyt j Morberiauidar
Toppønū/þa fall þu yfer þa/Þuiat DROTTJN er þa vtgeingiñ fyrer þier/ad slæ Her
þeirra Philistinorum. Dauid giørde sem DROTTJN baud honum/og slo Philisteos/
fra Gaba og þar til ad komed er til Gaser.

Philistei i añad sinn slegner af Dauid

VI.

A

G Dauid samansafnade aptur a ny øllum vngum Mønnum j Jsrael/ad
tølu þriatijger Þusunder/og tok sig vpp og for mz allt þad Folk sem var hia
honum af Juda Borgurum/at flytia Gudz Ørk þangad/ huør at kalladist
DROTTJNS Zebaoths Nafn byr þar a/yfer Cherubim. Og þeir lie
tu setia Gudz Ørk a eirn nyañ Vagn/ og toku hana af Abinadabs Hwse/
sem bio i Gibea. Eñ Vsa ꝛ Ahio syner Abinadab styrdu þeim nyia Vag-
ne. Og sem þeir oku vt mz Gudz Ørk af Hwse Abinadab/og Ahio gieck fyrer Ørkinne/
þa liek Dauid ꝛ allt Jsraels Hws fyrer DROTTNI/allra handa hliodfære sem af Trie
voru giørd/Hørpur/ Gigiur/Psalteria/Biøllur og Simphon.

1. Par. 14.
Guds Ørk

Og þa þr komu til þrrar Hlødu Nakon/þa riette Vsa vt Hønd sijna ꝛ hiellt Gudz Ørk/
þuiat Vxarner geingu af Veigenum. Þa reiddist DROTTJN Vsa/ so at Gud slo hñ
B þar nidur søkum hñs Ofdirfdar/suo at hñ fiell daudur þar nidꝛ hia Gudz Ørk. Þa vard
Dauid hryggur/ søkum þess skards sem hñ giørde a Vsa. Og hñ kallade þañ sama Stad
PerezVsa/ allt til þessa Dags. Og a þeim sama Deige ottadist Dauid fyrer DROT-
TNI/og sagde/ Huernen ma Ørk DROTTJNS koma til mijn? Og hañ villde ecke

PerezVsa

 læta

ObedEdom laata flytia hana til ſijn i Dauids Borg/ helldꝛ liet hn̄ færa hāa i hws ObedEdom af Geth.
Enn ſm̄ Ørk DROTTINS hafde vered j Hwſe ObedEdom af Geth þria Manude/ þa
bleſſade DROTTIN hn̄ og allt hn̄s Hws

Dauid Kongur ſpurde þetta/ ad DROTTIN hafde bleſſad Hws ObedEdom/og allt
þat hn̄ hafde/ſøkum Guds Arkar. Þa for hn̄ og ſokte Guds Ørk/og flutte hana wr Hwſe E
ObedEdom /og til Dauidz Borgar/mz Glede. Og ſem þeir høfdu geinged fram̄ mz Gudz
Ørk ſex Skref/þa offrudu þeir einū Uxa og einum feitum Saud. Og Dauid liek fyrer af
øllu megne fyrer DROTTNI/ og var vmgyrtur mz einum Lijfkyrtle. Og Dauid og
allur Iſrael flutte Gudz Ørk vpp mz Fagnade og Hliodfærum.

Eñ ſ̄ Gudz Ørk kom jn̄ i Dauids Borg/ þa leit Michol Dotter Saul vt vm Glugg eiñ
og ſa ad Dauid Kongur liek og danſade fyrer DROTTNI/ Þa forſmade hun hn̄ j ſijnu
Hiarta. Eñ ſem þeir jnnfluttu Ørk DROTTINS/þa ſettu þeir hana i ſinn ſtad/ mitt
i Tialldbwdena þa ſem Dauid hafde vppreiſt til heñar. Og Dauid offrade Breñefornum
og Þackar fornum fyrer DROTTNI. Enn ſm̄ Dauid hafde offrad Breñefornum og
1. Para. 17. Þacklætisfornū bleſſade hn̄ Folked i DROTtens Zebaoths Nafne/ ⁊ hn̄ gaf øllu Folke og D
øllum Iſraels Safnade bæde Mønnum ⁊ Kuiñum/huerium fyrer ſig eirn Braudleif/⁊ eitt
Kiøtſtycke/ ⁊ ſteikt Similubraud mz Vidſmiøre. Þa for allt Folked i burt huer i ſitt Hws.

Michol forſmaer Dauid Eñ ſem Dauid kom nu aptur ad bleſſa ſitt Hws/þa gieck Michol Dotter Saul vt i mot
honum/og ſagde/Huerſu vegſamligur var Konguriñ af Iſrael i Dag/huer ed afklæddiſt fy-
rer Ambættum Þienara ſinna/og liek nakeñ ſem Fantar. Enn Dauid ſagde til Michol/
Eg vil leika fyrer DROTTNI/þm̄ ſ̄ mig vtualde helldꝛ eñ þiñ Fødꝛ/ ⁊ helldꝛ eñ allt hn̄s
Hws/ og hefur boded mier ad vera Høfdingia yfer DROTTINS Folke yfer Iſrael/
Og eg vil nu enn verda miñe / og eg vil lijtelætka mig i mijnu Auglite/ og Vegſamaſt
mz þeim Ambættum ſem þu talader vm. Eñ Michol Dotter Saul ætte ecke Børn allt til
Daudadags.

VII.

1. Para. 18.

V ſem Dauid Kongur ſat i ſijnu Hwſe/og DROTTIN hafde giefed A
Nathan honum Huijld fyrer øllum hañs Ouinum/allt vm kring/þa ſagde hañ til
Nathan Spamans/ Sia/ eg by i einu Hwſe ſ̄ er bygt af Cedrus Vide/eñ
Gudz Ørk byr vnder Tialldþake. Nathan ſuarade Kongenum/ Far og
giør allt þad þu hefur i þijnu Hiarta/ Þui DROTTIN er mz þier.

A þre Nott kom Ord Drottens til Nathan ⁊ ſagde/Far og ſeig þu mij-
Eſa. 66. num Þion Dauid/ Suo ſeiger DROTTIN/ Skallt þu byggia mier eitt Hws ad bwa i?
1. Para. 33. Eg hefe ecke i nockru hwſe bwed/ fra þm̄ Deige ſ̄ eg færde Iſraels Syne af Egiptalande/⁊
allt til þeſſa dags/Helldur hefe eg geinged i Tialldbwdum ⁊ Landtiølldū/huar ſem eg for mz
øllum Iſraels ſonum/Hefe eg og nockurn tijma talad vid nockurn af Iſraels Kynkuijſlum/
ſ̄ eg hefe bifalad at fæda mitt Folk Iſrael/⁊ ſagt ſo/ Þui bygge þier mier ecke eitt Hws af
Cedrus Vide?

Þui ſkallt þu nu ſo ſeigia til Dauidz mins Þions/ Suo ſeiger DROTTIN Zebaoth/ B
Pſal. 18. Eg tok þig af Saudahwſe/ at þu ſkyllder vera eiñ Høfdinge yfer mitt Folk Iſrael. Sijd-
an hefe eg ⁊ vered mz þier/huert ſ̄ þu hefꝛ geinged/⁊ ſo hef eg vpprætt alla þijna Ouine fyrer
þig/ og giørt þier eitt ſtort Nafn/ ſuo ſem annara macktar Manna a Jørdu. Og eg vil
ſkicka mijnu Folke Iſrael eirn ſtad/ og planta þad/og þar ſkulu þeir bwa/ og ecke meir fara
villt/⁊ Ranglætis ſyner ſkulu ecke meir þuinga þa/ ſem ædur er ſkied/ og fra þeim tijma er
eg ſkickade Domendur yfer mitt Folk Iſrael/ ſuo og vil eg giefa þier Huijld fyrer øllum þij-
num Ouinum/Og DROTTIN kunngiører þier/ ad DROTTIN vill giøra þier eitt
Hws.

Chriſtus fyrerheitiñ Dauid Enn þa þiñ tijme er nu komiñ/at þu ert ſofnadur mz þijnum Fedrum/ þa vil eg vppuekia C
þitt Sæde epter þig/huert koma ſkal af þijnu Lijfe/ Og hn̄s Rijke vil eg ſtadfeſta. Hn̄ ſkal
mijnu Nafne eitt Hws byggia/ Og Sæte hn̄s Konungliga Rijkis vil eg ſtadfeſta æfenliga.
Eg vil vera hn̄s Fader/ og hn̄ ſkal vera minn Sonꝛ.

Ef hañ Miſgiører / þa vil eg tyfta hañ med Mannanna Hrijſe/ og med Plægum þeir-
ra Mannaña Sona/Enn minne Myſkunſeme ſkal eg ecke ſnua fra honum/ ſuo ſm̄ eg ſnere

Henne fra

henne fra Saul/huern eg i burt tok fra þier. Enn þitt Hws z Kongs Rÿke skal vera stad Psal. 89.
fast æfenliga fyrer þier/ og þitt Hæsæte skal stødugt standa eilifliga. Luc. 1.
Enn sem Nathan hafde nu kuñgiort Dauid øll þesse Ord/og alla þessa Vitran/ þa kom Dauid Kongr z var fyrer DROTTNI/ z sagde/Huer er eg DROTten DROTten? z huad er mitt Hws/ad þu hefur fært mig allt hingat? Og eñ þotte þier þad ei nog DROTteñ Drotteñ/helldur talader þu vm þÿns Þienara Hws/sem koma skal løngum tÿma hier epter. Þat er a Mannsins Løgmal sem er Gud DROTTIN. Og huad skal Dauid meir tala vid þig? Þu þecker þiñ Þienara DROTten DROTten. Søkum þÿns Ordz og epter þÿnu Hiarta hefur þu giort alla þessa stora hlute/ad þu villder kuñgiøra þa þÿnu Þienara.

a (Þad er/) Þu talar wid mig vm eitt eilÿft Rÿke/ þar eingiñ kañ Kongur ad wera/ nema hñ sie bæde Gud og Mañ/ med þui hñ skal vera minn Son/ enn skal þo wera Kongur ad eilÿfu/ slÿkt heyrer alleina Gude til

D Þar fyrer ert þu miøg myklaður DROTTIN Gud. Þuiad þar er eingiñ so sem þu/ og þar er eingiñ Gud nema þu/epter øllu þui sem vier høfum heyrt mz vorum Eyrum. Þui huar er slÿkt Folk a Jørduñe sem þitt Folk Jsrael? Fyrer hűs skullđ Gud framgieck/at frelsa sier eitt Folk/ og ad giøra sier eitt Nafn/ og at verka suoddan stora og hrædeliga giørninga a Jørduñe fyrer þinu Folke/huert þu frelsader þier af Egiptalande/fra Heidingium/z þeirra Gudum. Og þu tilbiost þier þitt Folk Jsrael/ þier til eins æfenligs Folks/ og þu DROTTJN ert ordiñ þeirra Gud.
Suo stadfest þu nu DROTTEN Gud þad Ord æfenliga/sem þu talader vm þiñ Þienara/og vm hñs Hws/og giør sem þu hefur talad. Þa mun þitt Nafn myklat til æfenligrar tÿdar/suo ad Menn skulu seigia/ DROTTJN Zebaoth er Gud yfer Jsrael/ og Dauid þÿns Þienara Hws skal standa stadfast fyrer þier. Þuiad þu DROTTJN Zebaoth/þu Jsraels Gud/ hefur opnad þÿns Þienara Eyru/ og sagt/ Eg vil byggia þier eitt Hws/ Þar fyrer hefur þinn Þienare funded sitt Hiarta/ ad hañ bidur þessa Bæn til þÿn. Nu DROTten DROTten/þu ert Gud/og þÿn Ord skulu blÿfa Sannleikur/ Þu talader þetta hid goda til þÿns Þienara. Suo tak nu til/og blessa þÿns Þienara Hws/suo þad sie æfenliga fyrer þier/ Þui þu DROTten DROTten hefur þat talad/ z mz þiñe Blessan skal þÿns Þions Hws blessast æfenliga.

VIII.

A OG þad skiede epter þetta/ad Dauid slo þa Philisteos/og læckade þeirra Opstopa/ z tok Þrældoms Beisled af Philisteis hende.
Hñ slo z þa Moabita/so giørsamliga at hñ drap tuo Hlute/ eñ þridiung liet hñ lifa/Suo vrdu Moabiter Dauid vndergiefner / og þeir vrdu honum skattgillder.

Þetta hafa allt wered myklar Orostur/ eñ eru hier i stuttu Maale wppteiknadar

Dauid slo og HadadEser son Rehob/Kongiñ i Zoba/ þa hñ for/og villdi rÿkia yfer Vatne Euphrates. Og Dauid tok til fanga Þusundrud z siø Hundrud Riddara af þeim/og tiu Þusund Fotgøngulids/eñ braut og leste alla þeirra Vagna/eñ hiellt sialfur epter Hundrad Vøgnum. HadadEser
B Þar komu og Syri af Damasco/at hialpa HadadEser Kongenum af Zoba/z Dauid slo tuø og tuttugu Þusund Mañа af þm Syrlendsku. Og sette Folk epter i Damasko i Syria. Suo vard Syria skattgilld vnder Dauid. Þuiad DROTTJN hialpade Dauid/ huert helst hñ for. Og Dauid tok þa Gullskiølldu sem haft høfdu HadadEser Þienarar/z flutte þa til Jerusalem. Eñ af Beta og Berothai Borgum HadadEser tok Dauid Kongr ofurmikeñ Malm. Syri
Sm̃ Thoi Kongr af Hemath heyrde at Dauid hafde nidursleiged alla magt HadadEser/ Thoi
C sende hñ sinn Son Joram til Dauid/ og liet heilsa honum vinsamliga/ og bad honum Lucku at hann hafde heriat a HadadEser/ og yfer vnned hñ(þui Thoi hafde Ofrid vid HadadEser)z Joram hafde mz sier allshattadar Gersemar af Silfre/Gulle z Kopar/ huad allt Dauid Kongur helgade DROTTNI/ og allt þat Silfur z Gull helgade hñ DROTTNI sem hañ fieck af øllum Heidingium sem hañ braut vnder sig / af Syria/ af Moab/ af Amonsonum/af Philisteis/af Amalech z af HadadEser Herfange sonar Rehob Kongsins af Zoba 1. Para. 19.

Psal. 60.

D Og Dauid giørde sier eitt Nafn/ þa hñ kom z slo þa Syros i þeim Dal ꝺ̄ kalladist Sallt

Dalur/ætian Þusunder. Og hñ sette Folk i alla Idumeam/z allt Edom var Dauid vnder giefed/Þuiad DROTTIN hialpade Dauid/huert sem hñ for.

So vard nu Dauid Kongur yfer allañ Israel/z hñ dæmde allañ Lydeñ mz Dome z Rett
2. Sam. 20. indum. Joab son ZeruJa var Herhøfdinge yfer Heriñ/ Josaphat son Ahilud var Can-
Dauidz Embættismenn zeler/Sadok son Ahitob og Ahimelech son Abiathar voru Kienneneñ/SeraJa var Skrifare/Benaia son Joiada var settur yfer Creti og Pleti/og Dauidz syner voru Kienneneñ.

IX.

OG Dauid sagde/Mun þar einginn epter ordiñ af hwse Saul/suo at eg meige veita honum Myskun fyrer saker Jonathan? Enn þar var eiñ Þienare af Hwse Saul/hñ hiet Ziba/þañ kolludu þr fyrer Dauid. Og Konguriñ sagde til hñs/Ert þu Ziba? Hñ sagde/Ja/ þiñ Þienare. Konguriñ sagde/Lifer þar eingiñ epter af Hwse Saul/suo ad eg meige veita honum Gudz Myskunseme? Ziba suarade/ Þar lifer enn nu epter eirn sonur Jonathe/ A
Ziba
z er Fotlama. Kongurinn sagde til hñs/Huar er hñ? Eñ Ziba suarade/Sia/hñ er i Lodabar i Hwse Machir sonar Ammiel. Þa sende Dauid Kongur þangat/ og liet sækia hañ til B
Lodabar af Hwse Machir sonar Ammiel.

Mephiboseth son Jonathas Eñ sem Mephiboseth son Jonatha/sonar Saul kom fyrer Dauid/fiell hñ fram a sijna asionu/og kuadde Kongiñ. Dauid sagde/Mephiboseth. Hñ suarade/Hier er eg þiñ Þienare. Dauid sagde til hñs/Ottast ecke/þuiat eg vil veita þier Myskun fyrer søkum þijns Fødurs Jonatha/so at eg vil giefa þier aptr alla þa Akra s̃ ætte þiñ Fad' Saul/Og þu skallt dagliga eta Braud vid mitt Bord. Hñ tilbad Kongiñ/og sagde/Huer em eg þinn Þræll at þu C
alijtur slijkan daudañ Hund sem eg er?

Þa kallade Konguriñ Ziba Sauls Þienara/ og sagde til hñs/ Eg hefe giefed syne þijns Herra allt þad sem Saul ætte/og allt hñs Hws. Suo skallt þu nu og þijn Børn og þijner Þrælar ſaga hñs Akra mz þijnu Erfide/til jñtekta og Atuinnu syne þijns Herra. Enn Mephiboseth sonur þijns Herra skal dagliga eta Braud vid mitt Bord. Og Ziba hafde fimtan syne z tuttugu Þræla. Og Ziba suarade Kongenum/Allt þat sem miñ Herra Kongr D
hefur boded sijnu Þienara/þat skal hñs Þienare giøra. Og Mephiboseth skal eta vid mitt Bord/suo sm̃ eitt af Kongsins Børnum. Og Mephiboseth ætte eirn vngañ Son sm̃ hiet
Micha son Mephiboseth Micha. Og aller þeir sem biuggu i Hwse Ziba þeir þionudu Mephiboseth. Og Mephiboseth bio i Jerusalem/Þui hñ æt dagliga af Kongsins Borde/z var halltur a badū Fotū.

X.

OG þat skiede suo þar epter/at Kongur þeirra Amon sona andadist/og Hanon son hñs tok Kongdom epter hñ. Þa sagde Dauid/Eg vil veita Myskun Hanon syne Nahas/suo sem hñs Fader veitte mier Myskun. Og hñ sende þangad/ og liet sijna Þienara hugga hañs Harm/er hann bar epter sinn Fodur. A
Hanon
1. Para. 20.

Enn sem Dauids Þienarar komu nu i Amon sona Land/þa søgdu Amon
Dauidz Sendemeñ sneypter sona Høfdingiar til sijns Herra Hanon/Hyggr þu at Dauid hafe sent huggendur hingat til Sæmdar Fødur þijnum? Huxar þu ecke/at helldr hafe hñ sent sijna Þienara til þijn/ad þr niosne vm Borgena og skode huernen þr meige hana viña.

Þa tok Hanon Þienara Dauidz/og liet raka halft skiegged af þeim/z sneida halfpart af þeirra Klædum ofan at Þiohnøppum/og liet þa so fara. Eñ sem þeir komu nu heim/z Dauid friette þetta/þa sende hñ a mote þeim/ Þuiat Meñerner voru skamliga lytter. Og Konguriñ liet seigia þeim/Verid i Jericho/ þar til at ydar Skiegg eru vaxen/ og komed suo heim aptur. B

Eñ sem Amon syner sau þad/at þeir høfdu misbodet Dauid/þa sendu þeir i Syriam/og leigdu sier þadan Lid til styrks/af Hwse Rehob/og af Zoba/og þeir feingu tuttugu Þusund Mañs mz Fotganganda Lid/ og Þusundrud Manna af Kongenum Maacha/ og af Istob tolf Þusund Maña. Þegar Dauid spyr þetta/þa vtsende hñ Joab mz allt sitt Strijdsfolk.

Amon syner drogu vt/ z bigguzt til Bardaga vtan fyrer sialfu Borgarhlidenu/ Eñ þr Sy-
ri sm̃ voru af Zoba/ af Rehob/ af Istob z af Maacha/ fylktu þra Lide sierilage a Vollunū.

Enn sem Joab sier nu þat/ ad honum er buiñ Bardage bæde a bak og i fyrer/ þa vtualde
C hñ þa alla enu hraustustu Hermenn i Israel/ og biost i mote þeim Syris. Eñ fyrer þat Lid
sem afgangs var sette hñ sinn Brodur Abisai i mot Amon sonum/ og sagde/ Kuñe so ad skie/
ad þeir Syri bere mig ofurmegne/ þa kom mier til Hialpar/ Eñ ef Amon syner verda þier yf-
ersterker/ þa vil eg koma þier til hialpar. Verum nu styrkuer og beriunst hrausliga/ fyrer
vort Folk/ og fyrer Guds vors Borger/ Late DROTTJN ganga sem hñ vill

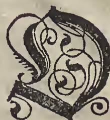
Og Joab fylkte sijnu Lide og riedst til Bardaga a mot þeim Syris/ Og þeir flydu vndan
honum. Enn sem Amon syner þad sau/ ad þeir Syri hielldu a flotta / þa flydu þeir og suo
vndan Abisai/ og foru i Borgena. Epter þat snere Joab aptur fra þeim Amon sonum/ og
kom heim til Jerusalem. Syri og Amoniter slegner

D Og þa þeir Syri sau sig so slegna fyrer Israel/ þa safnast þeir saman. Og HadadEser
sende vt og dro ad sier þa Syros sem voru a hina sijdu Vatsins/ z alla þeirra Magt/ z So-
bach sm̃ var Hershofdinge HadadEser var settur fyrer þeñañ Her.

Enn sem þat fieck at vita Dauid/ þa safnade hñ ollum Israel til samans/ og for yfer HadadEser
vm Jordan/ og kom til Helam. Og þeir Syri bigguzt til Bardaga i mote Dauid. Enn
Syri hielldu a Flotta fyrer Israel. Og Dauid slo af þeim Syris sio Hundrud Vagna/
og fioruti̇ge Þusund Riddaralids. Þar til mz slo hañ og Sobach þeirra Hofudsmann/ suo Sobach
hñ fiell þar. Enn þa þeir Kongar sem voru i Lide mz HadadEser sau sig yferkomna z sig-
rada fyrer Israel/ þa giordu þeir Satt mz Israel/ og vrdu þm vndergiefner. Og þr af Sy-
ria þordu ecke at veita Fullting Amon sonum þadan i fra.

XI.

A

Og ad Aarenu lidnu/ a þeim tijma sem Kongar voru vaner ad fara Herfarer/
þa sende Dauid Joab og sijna Þienara mz honum/ og allañ Israel/ og baud
þeim ad þeir skylldu afma Amon syne/ og setiast vm Rabba/ Eñ Dauid sat Rabba
heima i Jerusalem.

Suo bar til eirn Dag/ at Dauid stod vpp af sinne Sæng epter Middag/ 1. Para. 21.
og gieck vpp a Lopted i Kongs Holliñe/ og sa af Loptenu/ z gat at lijta huar
ein Kuinna var at lauga sig/ og su Kuiña var harla fogur. Og Dauid sende þangad og liet
spyria huer su Kuinna var/ og honum var sagt at hun hiet Bersabe Dotter Eliam/ Hustru
Vria Hetither. Og Dauid sende Bod þangat og liet sækia hana. Og sm̃ hun kom jñ til
hñs/ þa suaf hñ mz henne. Og hun hreinsade sig af sijnum Saurindum/ z for heim til sijns Dauid hoorast nær þrimtugr ad alldre
Hwss.

Og Kuinnan fieck Gietnad/ og sende þegar og liet kunngiora þad Dauid og sagde / Eg
em orden Oliett.

Þa sende Dauid Bod Joab/ og liet honum seigia/ Sent heim til mijn Vriam Hetheum.
B Og Joab sende Vriam til Dauids. Og sem Vrias kom heim fyrer Kongiñ/ þa friette Da
uid huernen Joab og Heriñ hefde sig/ og huersu Bardagiñ geinge. Og Dauid sagde til Vria kiemur til Dauids
Vria/ Far i þitt Hws/ z lauga Fætur þijna. Enn sem Vrias gieck vt af Kongsins Hollu/
þa var boren epter honum Kongsins sending. Og Vrias for ad sofa fyrer Hallardyrum med
odrum Þionustumonnum sijns Herra/ og for ecke heim j sitt Hws.

Enn sem Dauids Þienarar sogdu honum þat/ at Vrias hefde ecke fared i sitt Hws/ þa
sagde Dauid til hñs/ Ert þu ecke nykomiñ heim af ferd? Þui forst þu ecke heim i þitt Hws ?
Vria suarade Dauid/ Ørken og Israel og Juda eru i Tielldum/ og Joab miñ Herra/ Vria agiætur Madur
og mijns Herra Þienarar liggia a berre Jordu/ og skyllda eg þa fara i mitt Hws/ eta þar z
drecka/ og sofa hia minne Kuiñu ? Fyrer þitt Lijf z Heilsu Andar þinnar skal mig þat ecke
henda. Dauid sagde til Vria/ Þa vertu hier i Dag/ enn a Morgun vil eg læta þig fara
aptur. Suo var Vrias i Jerusalem þañ Dag/ og þañ añañ Dag. Og Dauid hafde hñ
i Bode sijnu/ z hñ at z drack mz honum/ z giorde hñ druckiñ. Eñ at Kuellde lagde Vrias sig
C at sofa j siñe Sæng/ mz sijns Herra Sueinum/ z kom ecke i sitt Hws.

Vm Morguñiñ skrifade Dauid Brief til Joab/ og sende þat mz Vria/ so lætande/ Setied Vrias Bri

Vriam i onduerda Fylking/ þar sem Bardagiñ er hardastur/ og vyked fra honum so ad hñ
verde sleginn j Hel. Sem Joab bardist nu a Borgena/skipar hañ Vriam þar til asokn- C
ar sem hñ visse hraustasta Stryds menn fyrer vera. Enn sem Borgarmeñ geingu vt ꝛ bor-
dust vid Joab/ þa fiellu nockrer af Dauids Þienurum/ og i þeirre suipan fiell og so Vrias
Hetither.

Dauid auk Hordoms/ werdur eirn Mañslagare

Þa sende Joab/og liet vndervysa Dauid huernen Bardaganum geinge. Og hañ baud
Sendemañenum/og sagde/Nær þu hefur sagt Konge allañ atburd þessa Bardaga/og ef þu
sier at hñ verdur reidur/ꝛ seiger til þyn/Þui gæfu þier ydur vnder Borgena i þessu Stryde/
Vissu þier ecke huernen Menn plaga at skiota ofan af Borgarveggium? Huer slo til dau-
da AbiMelech son Jerubeset? Sette ecke ein Kuiña Kuarnar steins brot i Hofud honum
af Mwrnum/suo hñ do i Tebes? Huar fyrer gæfu þier ydur vnder Borgarueggeñ? Þa
skallt þu seigia/Þiñ Þienare Vrias Hetither er og suo falliñ. D

Sendemaduriñ for og kom til Dauids/og flutte Dauid allt þat sem Joab hafde lagt fyr-
er hñ. Og Sendemaduriñ sagde til Dauidz/ Borgarmeñ bæru oss ofurmegne/ og geingu vt
til vor a Volluna/enn vier tokum i mote þeim/og elltum þa ad Borgarhlide. Eñ Skotmeñ
erner bæru skot ofan a oss af Mwrnum/ꝛ dræpu nockra af Kongsins Þienurum. Þar fiell
og Vrias Hetither þiñ Þienare. Dauid suarade Sendemañenum/Suo skallt þu seigia Jo
ab/Lat ecke þetta a þig byta/Þuiad ymser falla fyrer Suerdi/eggia þu Herlid þitt ad heria
a Borgena/ so þu brioter hana/ ꝛ vered allhrauster.

Dauid tekur Bethseba sier til Eigenkuiñu

Þegar Vrias Kuiña frietter ad heñar Bonde Vrias var falliñ/harmade hun ꝛ griet dau
da Bonda syns. Eñ sem hennar Harme linte sende Dauid epter heñe/ og liet leida hana i
sitt Hws/og hun vard hñs Eigenkuiña/ꝛ fædde honum eirn son. Eñ þetta mislykade DR-
OTTNI er Dauid giorde.

XII.

OG DROTTen sende Nathan til Dauidz. Og sem hñ kom til hñs/þa seiger A
hñ suo/Tueir Menn voru j eirne Borg/Añar var Rykur eñ añar Fatækur.
Sa hiñ Ryke ætte fiolda bæde Nauta og Sauda/eñ sa hiñ Fatæke ætte eck-
ert/vtan eirn lytiñ Saud/huern hñ hafde keypt/ꝛ ol hñ vpp/so hñ ox vpp hia
honum mz hañs Bornum. Hñ at af hañs Braude/ og drack af hañs
Kiere/og suaf i hñs Fadme/og hñ var honum suo kiær sm̃ hñs Eigen Dotter.
Eñ suo bar til/ad eirn vegfarande Madur kom til hins Ryka mañs/ og sa hiñ Ryke madz
tymde ecke at taka af synum Saudum nie Naufum/til bwdarverds þeim Geste sem til hañs
var komiñ/helldur for hñ og tok Saud þess fatæka Manns/ꝛ til reidde hñ handa þm̃ Mañe
sem til hñs var komiñ. B

Idranar predikun

Dauid reiddist akafliga þessum Manne/og sagde til Nathan/So sañarliga sm̃ at DR-
OTTJN lifer/sa madz er Dauda verdz er þuylikt giorde. Þar til skal hñ bitala þñ Saud
fiorum verdum/þar fyrer at hñ giorde slykt/ꝛ þyrmde hm̃ ecke.

Dauidz Strapp 1. Sam. 13. 15. 16. 17.

Þa sagde Nathan til Dauidz/ Þu ert þesse hiñ same Mañ. So seiger DROTTJN
Jsraels Gud/Eg smurda þig til Kongs yfer Jsrael/og eg frelsade þig af hende Saul/ꝛ gaf
þier þyns Herra Hws/þar mz gaf eg þier hñs Kuiñur i fang/þar til gaf eg þier Jsraels ꝛ
Juda Hws/Og sie þetta ofitid/þa vil eg enn leggia þat og þat til. Þui hefur þu þa for
smæd DROTTJNS Ord/at þu giorder soddan Jllsku fyrer hñs Auglite? Vriam Heti-
ther hefur þu drepet mz Suerde/hñs Hwsfru hefur þu teked þier til Eigenkuiñu/eñ hñ sialf- C
añ hefur þu sleiged i hel mz Suerde Amons sona.

Þar fyrer skal Suerded ecke ganga af þynu Hwse æfenliga/Sokñ þss at þu forsmæder
mig/ og tokst Vria Hetithers Hwsfru/ ad hun yrde þyn Eigenkuiña. Suo seiger DRO-
TTEN/Sia/eg vil vpp vekia Olucku i giegn þier af sialfs þyns Hwse/ Og eg vil taka
þynar Kuiñur/so þu siaer a/ꝛ giefa þynum Naunga þær/og hñ skal sofa hia þynum Kuiñ-
um at asiaande Solu. Þuiat þu giord' þetta leyneliga/Eñ eg vil giora þat i augsyn alls
Jsraels/ꝛ i augsyn Solariñar.

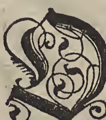
Syndaiatning

Þa sagde Dauid til Nathan/Misgiort hefe eg i mote DROttne. Nathan sagde til Da- D
uidz/Suo hefur og DROTTJN i burt teked þyna Synd/ad þu skallt ecke deyia. Eñ so-
kum þess at þu hefur komed Gudz Ouinum/ fyrer þetta/ til Gudlostunar/þa skal sa son sem
þier verdz

þier verdur fæddur ſannliga deyia. Og Nathan gieck heim.
Og DROTTIN ſlo ꝥ Barn ſ̃ Hwsfru Vrie hafde Dauid fædt/ ſo ꝥ vard daudſiukt.
Og Dauid bad mz alhuga til DROTTINS fyrer Barnenu og faſtade/og gieck jñ ⁊ lꜳ
vm Nottena flatur a Jørdu. Þa vppſtodu ꝥr ellſtu af hñs Hwſe/ ⁊ villdu hafa reiſt hñ fra Dauid faſtar
Jørduñe/Eñ hñ villde i onguañ mꜳta/og eige helldꝛ ꜳt hñ mz þeim. Enn a þeim ſiøunda og ſyrger vegna Barnſins
E deige þa do Barned. Og Dauidz Þienarar þordu ecke at ſeigia hm̃ at Barned være dautt.
Þui þeir hugudu/Sia/þa Barned var nu eñ lijfs/tøludu vier vid hñ/og hñ villde ecke hlyda
vorre Rauſt/ Huad mijked meir mun hñ af Hrygd pijnaſt/ef vier ſeigium honū at Barnet ſie
dautt? Enn ſem Dauid merkte at hñs Sueinar kuiſudu þetta ſijn a mille/ ⁊ merkte at Bar-
ned munde dautt/ þa ſagde hañ til ſiña Þienara/Er Barned dautt? Þeir ſuørudu/Ja.
Og ſm̃ Dauid heyrde þat/ſtod hñ vpp af Jørduñe/ ⁊ þuode ſier/ ⁊ ſmurde ſig/ ⁊ tok a ſig øñur
Klæde/ ⁊ gieck jñ i Gudz Hws/ ⁊ badſt fyrer. Eñ ſem hñ kom heim aptꝛ/ þa baud hñ ad be-
ra Braud fyrer ſig/og hñ ꜳt. Þa ſøgdu hñs Þienarar til hñs/Huad er þetta ſem þu giør-
er? A medan Barnit lifde þa faſtader þu og grietſt/Enn nu Barned er dautt/ſtendur þu
F vpp og fær þier Mat? Hñ ſuarade/Eg faſtade og griet ſøkum Barnſins þa þad lifde/Þui
eg hugſade/Huer veit nema DROTTIN ſie mier nꜳdugur/ad Barned meige lifa. Eñ
nu at þad er dautt/Huad ſtodar mier nu at faſta? Eda mun eg gieta feinged þad aptur?
Eg fer til þeſſ/eñ þat kiemur ecke til mijn aptur.
Eñ ſem Dauid hafde nu huggat ſijna Kuiñu Bethſabe/ þa gieck hñ jñ til hennar/ ⁊ ſuaf Salomon fædiſt
mz heñe. Og hun fædde eirn ſon/þañ nefnde hñ Salomon/og DROTTIN elſkade hñ.
Og Dauid ſette hñ vndʳ hønd Nathan Spamañs/ ⁊ hñ kallade hñ [a] JedidJa/vegna DR- [a] (Jedidia) Þad er/Elſkadur af Gude
OTTINS.
Joab bardiſt vid Am̃on ſonu i Rabba/og hñ vañ þañ Konungliga Stad. Og ſende bod
G til Dauidz/og liet ſeigia honum/Eg hefe nu ſtormad a Rabba/ ⁊ eg hefe vnned Vats Stad- 1. Para. 3.
iñ/Suo kalla ſaman nu þat Folk ſem epter er/ ⁊ ſeſt vm Borg þeſſa/ og viñ hana/So ad eg 1. Para. 21.
vinne hana ecke/og mier ſie ecke kiendur þeſſe Sigur. Sijdan tok Dauid allt ſitt Folk til ſa-
mans/ ⁊ dro vt/ad Heria a Rabba/ ⁊ vañ hana/Og hñ tok þra Kongs Koronu af hñs Høf-
de/ſ̃ vog eitt Cintener Gulls/ ⁊ var ſett dyrligū Steinū/ ⁊ hun var ſett a Høfud Dauid. Og Rabba vñen
hñ flutte vr þeirre Borg miøg miket Herfang/Eñ Borgarlyd leidde hñ vt/og lagde hñ vnder
Jarnſøg/og Jarnſleda/og ſkipte honum i ſundꝛ mz Hnijfum/ ⁊ brende hñ i Tigulofne. So
giørde hñ vid alla Am̃on ſona ſtade. Sijdan ſnere Dauid heim aptur til Jeruſalem med all
añ ſinn Her.

XIII.

A

G þad ſkiede epter þetta/ad Abſalon ſon Dauidz ꜳtte ſier ſamborna Syſter/ Thamar Syſter Abſalon
hū hiet Thamar/ ⁊ var Kueña frijduſt/ ⁊ Am̃on ſon Dauidz lagde ꜳſtarhuga
a hana. Og Am̃on lagdiſt ſiukꝛ/af Aſtarhita ſyſtꝛ ſiñar Thamar/þui hun Hier vpphefſt ſu Oluka og Motgangur
var ein Jungfru / og þat þotte Am̃on toruellegt vera/ad giøra henne nockra Dauidz ſem ad Nathan þyrer ſagde i xij Cap.
Vanſemd.
Am̃on hafde eirn Vin/hñ hiet Jonadab ſon Sim̃ea Brodur Dauidz/og
Jonadab var miøg vitur Madꝛ. Hñ ſagde til hñs/Huar fyrer verdur þu Kongs ſon ſo ma-
gur dag fra Deige?/Kant þu ecke at ſeigia mier þat? Þa ſuarade Am̃on/ Eg hefe ꜳſt a
Thamar Syſtur Abſalons Brodꝛ mijns. Jonadab ſagde til hñs/Þu ſkallt leggiaſt i þijna
B Reckiu/og lꜳt ſem þu ſiert ſiukur/Eñ ſem þiñ Fader kiemur ad vitia þijn/þa ſeig þu til hñs/
Leyf minne Syſtur Thamar at koma til mijn/ſuo hun giefe mier at eta/ ⁊ matbwe fyrer mier
⁊ take eg fædu af heñar hende.
Sijdan ſlær Am̃on ſier nidur/og lieſt vera ſiukur. Sem Kongur ſpyr þat/for hñ ſtrax at
ſiña hñ. Þa ſagde Am̃on til Kongſins/Bidur eg at þu leyfer miñe Syſtur Thamar at hū
matreide mier eiñ Velling edꝛ tuo/ſo at eg meige eta af heñar Hende. Þa ſende Dauid bod
epter Thamar i heñar Hws/ ⁊ liet ſeigia heñe/Far i Hws þijns Brodurs Am̃on/ og bu honū
Fædu. Thamar gieck j Hws ſijns Brodur Am̃ons/ Eñ hañ lꜳ j ſiñe Reckiu. Hun tok
Miøl og vætte fyrer hñs Augum/ og matreidde honū eirn Velling. Og hun tok Matgiør-
dena/og gaf hana vpp/og ſette hana fyrer hñ. Eñ hñ villde ecke eta.
C Þa ſagde Am̃on/Lꜳt þu alla meñ ganga vt vr Herbergenu/Og þeir geingu aller i burt.
Þa

Þa ſagde Añon til Thamar/Ber þu Kiettiñ i Herbergid/ſuo eg meige eta af þiñe Hende. Þa tok Thamar Matgiørdena ſē hũ hafde tilreitt/ꝛ bar fyrer Añon ſiñ Brodꝛ i Suefnherberged. Og ſem hun bar Kiettiñ til hñs/at hñ ſkyllde eta/þa þreif hañ til hennar/ꝛ ſagde/ Kom hingad mijn Syſter og ſof hia mier. Hun ſagde/Nei miñ Broder/ſkam̃a þu mig ecke/

Añon kreinker Thamar

Þuiad ei er þat hæfeligt i Jſrael. Giør ei ſlijkt Hennſku þar/ þuiad huernen fæ eg ſtaded vnder ſlijkre miñe Skøm? Eñ þu munt halldiñ vera ſm̃ heimſkꝛ Dære i Jſrael. Eñ tala þu þetta vid Kogiñ/þa neitar hñ mig þier ecke.

Enn hñ villde ecke hlyda beidne heñar/og liet hana kieña aflſ muna/ꝛ læ mz heñe/naudugre. Og Añon lagde a hana mykla Opyckiu/ſuo at hñ hatade hana myklu meir/ enn hñ hafde hana ædur elſkad. Og Añon ſagde til heñar/Statt vpp/ꝛ far burt. Hun ſuarade D
honum/Verra er nu þetta helldꝛ enn þat annat ſem þu hefur giørt vid mig/at þu burt rekur mig. Enn hñ villde ecke hlyda heñar Ordum/Helldꝛ kallade a ſiñ Þionuſtu ſuein/og ſagde/ Rek þeſſa i burt fra mier/og loka þu Dyrunum epter heñe. Og hun var klædd miſlitũ Kyrtle/Þuiat Kongadætur høfdu ſuoddan Klædnad medan þær voru oſaurgadar Meyar.

Nu ſem hñs Þienare hafde reked hana vt/ꝛ lokad Dyrunũ epter henne/þa dreifde Thamar Oſku i Høfud ſier/og reif þañ miſlita Kyrtel ſem hun var i/ꝛ lagde hendur a ſitt Høfut/ꝛ gieck fram̃ grætande. Og heñar Broder Abſalon ſagde til heñar/Huad er/eda hefur þiñ Broder Añon veret hia þier? Nu mijn Syſter þeige þu/ hñ er þiñ Broder/legg ecke þetta a Hiarta. Suo var Thamar einſliga i Hwſe Abſalon ſijns Broders. Eñ ſm̃ þet- E
ta frietter Dauid Kongur/vard hñ afar reidur. Enn Abſalon talade eckert vid Añon/hũke gott nie jllt. Abſalon vat jlla vid Añon fyrer þat/ad hañ hafde kreinkt Thamar hanns Syſtur.

Eñ þa tuø Aar voru liden/liet Abſalon klyppa Saude ſijna i Baalhazor/ſem at liggur vnder Effraim. Og Abſalon baud øllum Kongſins ſonum/og hñ kom til Kongſins/ꝛ ſagde/Sia/þiñ Þienare lætur nu klyppa Saude ſijna/ Þar fyrer bid eg/at Konguriñ mz ſijnũ Sueinum virdiſt at fara mz ſijnum Þienara. Konguriñ ſuarade Abſalon/Nei miñ Son/ Læt oſſ eige alla fara/ſo at vier giørum þier ei ſo mijkiñ Koſtnad. Eñ ſem hñ bad hñ mijkeliga þar vm/þa villde Konguriñ ecke at helldꝛ/ꝛ hñ bleſſade honum.

Þa ſagde Abſalon/ Þa bid eg at miñ Broder Añon fare mz oſſ. Kongurinn ſuarade F
honum/Til huers ſkal hñ fara mz þier? Þa neydde Abſalon hñ/ſo at hñ liet Añon ꝛ alla Kongſins ſyne fara mz honum. Enn Abſalon baud ſijnum Møñum/ꝛ ſagde/Siaed vel til at þa Añon er ordiñ Vijndruckiñ/og eg ſeige til ydar/ Slæed Añon og dreped hañ/þa vered ohrædder/þuiat eg ſkipa ydur þat/ Þar fyrer verid fullhugader/og ørugger. Sueinar Abſalon giørdu vid Añon ſo ſem Abſalon hafde boded þeim.

Þa ſpruttu vpp aller Kongſins ſyner/ og huer eirn og eirn ſtie a bak ſijnum Mwl/ ꝛ fly-

Añon i Hel ſlegenn

de. Enn ſem þeir voru nu a Veigenum heimleidis/ þa flaug ſa kuittur fyrer Dauid/at Abſalon hefde drepit alla Kongſins Syne/ og at eingiñ af þeim munde lifa epter.

Þa ſtod Konguriñ vpp/og reif ſijn Klæde/og fiell fram̃ til Jardar/og aller hñs Þienarar þeir ſem hia honum voru rifu ſijn Klæde. Þa ſuarade Jonadab ſon Semei Brodur Dauids og ſagde/Miñ Herra/huxa ecke at aller Sueinarner Kongſins ſyner ſieu dauder/helldꝛ er A- E
ñon alleinaſta daudꝛ. Þui Abſalon hefur þat geymt mz ſier/jñ til þſſa/fra þeim Deige/at hñ kreinkte hñs Syſter Thamar. Þar fyrer legge nu miñ Herra Kōgꝛ eige ſlykt a Hiarta/ad aller Kongſins Syner mune dauder vera/helldur er Añon alleinaſta daudꝛ.

Eñ Abſalon flyde. Og vmſkygnariñ a Vardhalldenu hoof ſijn Augu vpp/ ꝛ litadiſt vm/ Og ſia/ mikill Mañflockꝛ for ofan vm̃ Fiallshlijd þar ſē ei var Almaña vegꝛ. Þa ſagde Jonadab til Kongſins/Sia nu minn Herra/ huar Kongſins ſyner koma/ þat er ſo ſkied ſem þinn Þienare ſagde. Og ſem hñ hafde vt talad/Sia/þa komu Kongs ſyner/vpphofu ſijn Hliod/og grietu. Kongurinn og aller hñs Þienarar grietu ꝛ miøg faſtliga. Enn Abſalon flyde/og for til Thalmai/ſonar Amihud Kongſins i Geſur. Enn Konguriñ ſyrgde ſon ſinn

Abſalon flyr

alla Daga. Enn ſem Abſalon flyde til Geſur/var hñ þar i þriu Aar. Og Dauid Kongꝛ hætte at leita epter Abſalon/þuiat hñ liet af Harme epter Añon/ þ hñ var daudur

XIIII.

Nu ſem

A
G ſem Joab ſon Zeru Ja merkte at Konge rann Reide vid Abſalon/þa ſen-
de hn̄ til Thekoa/epter eirne Wyſdoms konu/og ſagde til hen̄ar/Læt ſm̄ þu
ſiert Harmþrungen/og fær þig i Sorgarbwning/og ſmyr þig ecke mz Oleo
Helldr ſyn þig ſuo ſem ein Kuinna/ſu ſm̄ leinge hefur græted Man̄amiſſer.
Og þu ſkallt ganga jnn fyrer Kongin̄/og tala vid hn̄/ ſo og ſo. Og Joab
lagde hen̄e Ord i Mun̄ huad hun ſkyllde tala. — Su Wyſa Kuinna af Thekoa

Og Kuin̄an af Thekoa gieck jn̄ fyrer Kongin̄/kaſtade ſier fram̄ til Jardar a ſitt Andlit/
til bad hn̄/& ſagde/Herra Kongr hialpa mier. Kongurin̄ ſagde til hen̄ar/Huad ſkadr þig?
Hun ſuarade/Eg er ein Eckia/ein harmþrungen Kuin̄a/& min̄ Bonde er andadr. Og þyn
Þionuſtukuin̄a ætte epter tuo Sonu/þeir vrdu miſſætter a Akre/ Og ſøkum þeſſ at þar var
eingin̄ ſem kunne at hamla þeim/ þa vard ſo at an̄ar drap an̄an̄. Og ſia/nu ryſa vpp all-
B er Frændur þeirra mot þin̄e Þienuſtukuin̄u/og ſeigia/Fram̄ ſel þan̄ ſm̄ ſlo ſinn Brodr i hel/
ſo vier meigum taka hn̄ af Lyfe/ fyrer hn̄s Broders lyf ſem hn̄ drap/og af mæ hn̄s Arf/Og
vilia ſuo vtſløckua min̄ gneiſta þan̄ epter er/ſo at nidr falle Rafn Bonda myns/& allar men-
iar hn̄s min̄ingr a Jørdun̄e.

Kongurin̄ ſuarade Kuin̄unne/Far heim i þitt Hws/eg vil bioda bod fyrer þig. Kuin̄an
af Thekoa ſuarade Kongenum/Min̄ Herra Kongr/ſa Miſgiørningr vare yfer mier & my-
nu Fodurs Hwſe/enn Kongurin̄ og hn̄s Haſæte ſie ſaklauſt. Kongurin̄ ſuarade/Huer ſ mæ
ler i mote þier læt hn̄ kōa hingad fyrer mig/Þadan af ſkal hn̄ ei ſnerta þig. Hn̄ ſagde/Min̄
Herra Kongur/Huxa til DROTTENS þins Gudz/at Blodhefnararner verde ei ofmar-
ger til at fordiarfa/ſuo at þeir afmæe ecke minn Son. Han̄ ſagde/Suo ſannarliga ſem ad
C DROTTIN lifer/þa ſkal þar ecke falla eitt Hær a Jord af þynū Syne.

Og Kuin̄an ſagde/Minn Herra Kongur/Leyf þin̄e Þionuſtukuin̄u at tala nockut. Hn̄ — Huad Man̄ſins Lyfs ſie
ſagde/Seig þu fram̄. Hun mællte þa/Huar fyrer hefur þu ſoddan huxad i mote Guds Fol-
ke/ad Kongurin̄ hefur talad ſuoddan ord/at hn̄ miſgiøre/ & lætur ecke ſækia aptur þan̄ ſin̄ vt
rekna? Þuiat vier deyium aller/og ſo ſem Vatn rennum vier i Jørdena/þui ſm̄ ecke er ham-
lad/ Og Gud vill ecke taka Lyfed i burtu/helldur huxar han̄/ad ſa tapiſt ei med øllu er miſ-
giørde.

Þar fyrer er eg nu komen/at tala þetta vid minn Herra Kong/Þuiad Folked giører mier
Sturlan. Þuiad þyn Þionuſtukuinna huxade/Eg vil fara og tala mz Kongin̄ / ſkie ma ad
hn̄ virdiſt ad giøra þat ſem hn̄s Ambætt ſeiger. Þuiad han̄ mun bænheyra ſyna Þionuſtu
kuin̄u/ad hn̄ frelſe mig af þra allra Hende/ſm̄ mig vilia afmæ & min̄ ſon/af Gudz Arfleifd.
D Og þyn Þionuſtukuinna huxade/ Myns Herra Kongs Ord ſkulu vera myn Huggun/Þui
minn Herra Kongur er ſem Gudz Eingill/ſuo at hn̄ kan̄ at heyra bæde gott & jllt/Og þui mun̄
DROTTIN þin̄ Gud vera mz þier.

Kongurinn ſuarade og ſagde til Kuinnun̄ar/Leyn mig ecke þan̄ hlut ſm̄ eg vil ſpyria þig!
Kuin̄an ſuarade/Minn Herra Kongur/tala þat þu villt. Kongurin̄ ſagde/Er ecke Joabs
Hønd mz þier i øllu þeſſu? Kuinnan ſuarade/og ſagde/So ſan̄liga ſem þyn Sæl lifer min̄
Herra Kongur/þa er eingin̄ an̄ar/huerke a þa hægre Hønd nie vinſtre/nema ſa ſ min̄ Her-
ra Kongurinn ſagde. Þui þinn Þienare Joab baud mier þta/ og hn̄ lagde þinne Þionuſtu
kuinnu øll þeſſe Ord i Munn/at eg ſkyllda ſuo breyta Figuru þeſſa Mæls/ þad hefur þinn
Þienare Joab giørt. Enn þu min̄ Herra ert vys ſem eirn Gudz Eingill / at þu ſkilur alla
E hlute a Jørdun̄e.

Þa mællte Kongurin̄ vid Joab/ Sia/ eg hefi giørt þta/Þar fyrer far nu & ſæk Sueinin̄
Abſalom aptur. Þa fiell Joab fram̄ allur til Jardar/og til bad/og þackade Kongenum/og — Dauid tekur
ſagde/J dag merker þin̄ Þienare/at eg hefe funded Næd fyrer þynum Augū min̄ Herra Kō- — Abſalon i ſætt
gur/at Kongurinn giører huad hn̄s Þienare ſeiger. Sydan bio Joab ſig/& for til Geſur/ & — wid ſig
flutte Abſalom til Jeruſalem. Enn Kongurin̄ ſagde/Læted hn̄ fara i ſitt Hws aptur/en̄ ko
me ecke a minn fund. Suo kom nu Abſalom i ſitt hws aptur/og ſæ ecke Kongſins Aſionu. — Abſaloms vænleike

En̄ þar var ecke ſuo frydur Madr a medal alls Jſraelis ſem Abſalon/og han̄ hafde þa
Frægd fyrer øllum Møn̄ū/ ad ecke var lyte a hm̄ a millum Hæls & Huirfils. Og þa Men̄
klyptu hn̄s Hær(ſem þa plagadiſt ad giøra ærliga/þui honum var þyngd ad þui/ ad hann
vard at læta klippa þat af)þa vo hn̄s Høfud Hær tuø hundrut Skylldinga/epter Kongſins
F Vikt. Og Abſalom ætte þria Syne og eina Dotter ſem hiet Thamar/og hun var Kuenna
frydust/ Suo var Abſalon nu tuø Aar i Jeruſalem/at hn̄ kom ecke a Kongſins fund.

Og Ab-

Og Abſalon ſende epter Joab/ at hn̄ villde ſenda hn̄ fyrer Kongin̄/ Enn hn̄ villde ei koma
til hn̄s. Og hn̄ ſende i an̄ad ſinn/ Joab villde ecke ad helldur koma. Þa ſagde hn̄ til ſinna
Sueina/ Siaed/ Joabs Akur liggur i nænd mӯnum/ ꝛ hn̄ hefur Bygg þar a/ So fared nu/
og ſetied Elld þar i. Þa foru Abſaloms Sueinar og brendu vpp Korned mz Ellde.
Sӯdan ſtod Joab vpp/ og gieck i Abſaloms Hws/ ꝛ ſagde til hn̄s/ Þui ſettu þӯner Suei-
nar Elld a min̄ part Akurſins? Abſalom ſagde til Joab/ Sia/ eg ſenda epter þier ꝛ liet ſeig- G
ia þier/ Kom til mӯn/ ſuo eg meige ſenda þig fyrer Konginn/ og villda eg hafa læted þig ſeig-
ia honum/ Þui er eg komin̄ fra Geſur? Mier hefde verid betra/ ad eg være þar en̄ nu. So
læt mig nu fa at ſia Kongſins Auglit/ En̄ ſie nockur Miſgiørningur medꝛ mier/ þa ſla mig
i hel. Og Joab gieck jnn fyrer Kongin̄/ og vnderuӯſade honum þetta. Og hann kallade a
Abſalom/ ꝛ hn̄ kom fyrer Kongin̄. Og han̄ fiell a ſitt Andlit fram̄ til Jardar fyrer Kong-
enum/ ꝛ tilbad han̄/ Og Kongurinn kyſte Abſalom.

XV.

Og þ ſkiede ſo/ epter þtta ad Abſalom liet tilreida ſier Vagna ꝛ Heſta/ ꝛ valde A
Abſalom gi-ſer vppreiſt i mote ſinum Fødur — fim̄tӯge men̄ ſier til fylgdar. Og Abſalom ſtod ætӯd ſnem̄a vpp a morna/ ꝛ
ſtod a Veige hia Borgarhlide. Og huer ſa Madꝛ ē nockut Mælefne hafde
ꝛ kom̄in̄ var at leita Kongs atkuædis/ þan̄ kallade Abſalom til ſӯn/ ꝛ ſagde/
Af huerre Borg ert þu? Og þegar hin̄ ſagde honum/ Þinn Þienare er kom-
in̄ af ein̄e Borg Iſraelis ættkuӯſla. Þa ſagde Abſalom til hn̄s/ Sia/ þu he-
fur god og riett Mælefne/ En̄ eingin̄ er tilſettur af Kongenum ſem þig ſkal heyra.
Og Abſalom ſagde/ Huer vill ſetia mig til Domara i Lādenu/ at huer Madꝛ kome til mӯn
þeir ſem nockur Mælefne hafa/ ꝛ vilia fa wrſkurd/ ſo ad eg hialpe þm til Riettinda? Og
þa nockur kom til hn̄s/ og villde heilſa honum/ þa vtriette hn̄ ſӯna Hond/ ꝛ tok i mot honum/ B
ꝛ kyſte hn̄. So giorde Abſalom vid allan̄ Iſraelis Lyd/ nær ſem Men̄ komu til Doms fyr-
er Konginn/ Og ſo ſtal hn̄ Iſraels Manna Hiørtum.
Epter liden [a] Fiorutӯge Aar/ kom Abſalon at Mæle vid Kongin̄/ ꝛ ſagde/ Eg vil fara ꝛ
[a] Þeſſe 40. ar høfum wier at telia fra þui Dauid Var fyrſt ſmurdur til Kongs — leyſa Heit mitt i Hebron/ ſem eg hiet DROTTNI. Þuiat þann tӯma ſem eg bio i Geſur
i Syria/ þa hiet þinn Þienare einu Heite/ og ſagde/ Ef ſuo er at DROTTEN lætur mig
komaſt heim aptur i Jeruſalem/ Þa vil eg giøra DROTTNE eina Gudz Þionuſtu.
Kongurinn ſuarade/ ꝛ ſagde til hn̄s/ Far mz Fride/ Og han̄ tok ſig vpp/ og for til Hebron.

En̄ Abſalom hafde vtſent Nioſnarmenn til allra Iſraels Kynkuӯſla/ og liet þeim ſeigia/ C
Nær þier heyred blæſit i Baſuner/ þa ſeiged/ Abſalom er ordin̄ Kongꝛ i Hebron. En̄ þar gein
gu tuo Hundrut Man̄a mz Abſalom af Jeruſalem ſem hn̄ kuadde at fara mz ſier/ Enn þeir
Achitophel helldur med Abſalom — geingu af einføllldu Hiarta/ og viſſu ecke huad vnderbio. Abſalom ſende og ſuo epter Achito-
phel Giloniter/ Rædgiafa Dauidz af hn̄s Stad Gilo. Enn ſem hn̄ færde nu Fornernar/ þa
vard ſambanded ſterkt/ ꝛ Folked hliop til/ ꝛ dreif at Abſalom.
Þa kom ein̄ ꝛ kun̄giørde þetta Dauid/ ꝛ ſagde/ Huers Man̄s Hiarta i Iſrael fylger Ab-
Pſal. 3. — ſalom epter. Dauid ſagde til ſinna Þienara ſem hia honum voru j Jeruſalem/ Støndū vpp
og fordum oſſ/ Þuiad ecke mun ſӯdar koſtur ad flyia vndan Abſalom. Flyted ydur/ ꝛ førū/
ſo hn̄ teppe oſſ ecke jn̄e/ ꝛ grӯpe oſſ/ ꝛ leide Olucku yfer oſſ/ ꝛ ſlæe Stadin̄ mz Suerde. Kōg- D
ſins Þienarar ſøgdu til hn̄s/ Allt huad minn Herra Kongurin̄ bydur/ þat vilium vier þӯner
Þienarar giøra.
Og Kongurinn for af Stadnum gangande/ og allt hn̄s Hws. En̄ hn̄ liet tiu af ſӯnum
Dauid flyr fyrer Abſalom — Frillum epter at geyma Herbergia. Og ſem Kongurinn og allt Folked mz honum var nu vt
komed gangande/ nam han̄ ſtadar langt fra Huſenu. Og aller han̄s Þienarar geingu med
honum/ þar mz og aller Crethi ꝛ Pleti/ ꝛ aller Gethiter / og þau ſex Hundrut Manna ſem
honum høfdu fylgt a Fæte fra Gath/ geingu vndan Kongenum.
Og Kongurinn ſagde til Jthai Gethiter/ Þui fer þu mz oſſ? Snu þu aptur og vert hia
Jthai — Kongenum/ þui þu ert vtlendur Madur/ og ert kominn hingad fra þӯnum Stad. Þu E
komſt i Giær/ og i Dag verdur þu at ganga mz oſſ/ Enn eg mun fara ſem fyrerliggꝛ/ Snu
þier aptur og þӯner Brædꝛ mz þier/ veitiſt þier Myſkunſemd ꝛ San̄leikur. Jthai ſuarade/
ꝛ ſagde/

z sagde/ Suo sañarliga sem DROTTJN lifer/ z suo vyst sem miñ Nerra Konguriñ lifer/ huar hellst sem minn Nerra Kongurinn verdur/ huert sem þat er i lyfe eda dauda/ þar skal eg þiñ þienare vera. Dauid sagde þa til Jthai/ So kom z far med. So for Jthai Gethiter/ z aller hñs Meñ/ z allra þra syner sem voru mz honum. Og þeir grietu aller mz hærre raust/ z allt Folked gieck med. Og Konguriñ gieck yfer vm Lækiñ Kedron/ z allt Folked gieck vndan/ a þañ veg sem liggz til Eydemerkur. Lækuriñ Kedron Joh. 18.

Og sia/ Zadoch var z þar/ z aller þr Leuitar sm voru mz hm/ berande Gudz Sattmals
F Ørk/ z þeir settu hana þar. Og Abiathar gieck vpp/ til þss at Folked kom allt af Stadnu. Zadoch Abiathar
Eñ Dauid sagde til Zadoch/ Berit Gudz Ørk aptur i Stadiñ. Ef eg fiñ Nad fyrer DROTTNE/ þa lætz DROTTJN mig koma aptur/ z leyfer mier at sia hana/ z sitt Hws. Eñ ef hñ seiger/ Eg hefe ongua þocknan a þier/ Sia/ þa er eg hier/ giøre hñ vid mig sem honum best lykar. Og Konguriñ sagde til Zadoch Kiennemañs/ Þu Siaande/ snu þu aptur i Stadinn mz Fride/ z bæder yckrer Syner mz yckur/ Ahimaas þiñ Son/ z Jonathan son Abiathar. Sia/ Eg vil byda a þessu Sliettlende i Eydemørkinne/ þar til at Bodskapur kiemz fra yckur/ z þid vnderuysed mier. So bæru þeir Zadoch z Abiathar Gudz Ørk aptur i Jerusalem/ z voru þar. Dauidz Þolinmæde

Eñ Dauid gieck at Fialle Olueti/ grætande/ berfættur/ z mz huldu Høfde/ So z allt Folked sem var mz honum/ huldu Høfud sijn z geingu gratande. Og sem þad var Dauid vnderuysat/ at Achitophel være i sambande mz Absalom/ þa sagde hñ/ DROTTJN/ giør þu Achitophels Rad at Heimsku. Achitophel
G

Og er Dauid kom vpp a Hæder þær/ þar Meñ voru vaner at til bidia Gud/ Sia/ þa mætte Husai Arachiter honum mz sundur rifnum klædum z Molldarfullu Høfde. Og Dauid sagde til hñs/ Ef þu fer mz mier/ þa verdur þu mier til Þyngsla/ Enn ef þu geinger aptur i Borgena/ z segder til Absalom/ Eg er þiñ Þienare/ Eg vil vera Kongsins/ So s eg var þyns Fødurs þienare j þañ tyma/ so vil eg z nu vera þiñ þienare/ Giør þu fyrer mig onytar Rada giørder Achitophel. Zadoch Prestur z Abiathar eru mz þier/ Huers þu verdur vys i Kongsins Garde/ þ skalltu allt seigia Zadoch Kieñemañe z Abiathar. Sia/ þeirra tueir syn eru hia þm Ahimaaz son Zadoch z Jonathan son Abiathar/ mz þm kant þu at senda mier saña vissu af þui s þu heyrer. Epter þta snere Husai Vin Dauidz i Borgena/ z Absalō kō til Jerusalem Husai Vinur Dauidz

XVI.

A

ÞNN sem Dauid var skamt geingiñ fra Hædinne/ Sia/ þa mætte hñ Ziba þienare Mephibosets/ mz tuo klyfiada Asna/ af tuø Hundrut Braudum/ z Hundrat Kløsum Rusin/ og Hundrad Kløsum Fykiur/ z eiñ Leigil Vyns. Kōguriñ sagde til Ziba/ Huad skal þta? Ziba suarade/ Asnarner skulu vera til reidar Kongsins Þienurum/ Braudet og Fykiurnar Sueinum þynum ad eta/ z Vyned at drecka/ þa þeir þreytast j Eydemørkiñe. Konguriñ sagde/ Huar er sonur þyns Herra? Ziba sagde til Kongsins/ Sia/ hñ var epter i Jerusalem/ Þui hñ sagde/ J dag skal Israels Hws giefa mier aptur myns Fødurs Ryke. Konguriñ sagde til Ziba/ Sia/ allt þ s Mephibosetz hefur/ þ skal vera þitt/ Ziba sagde/ Eg bid/ læt mig fiña Nad fyrer þier/ miñ Herra Kongz. Ziba Infra 19.

Enn sem Dauid Kongur kom til Bahurim/ Sia/ þa gieck þar eirn Madz vt/ hañ var af
B Slekte Saul/ z hiet Simei/ son Gera. Hñ gieck fram bøluande/ z Steinū kastande/ at Dauid og øllum hñs Þienurum/ Þuiad Folked z aller þeir hiner hraustustu meñ voru a hægre z vinstre Hønd Kongenū. Simei bøluade Konge mz þessū Ordum/ Hier vt/ hier vt/ þu Blodhundur/ þu Belials Madur/ DROTTEN hefur nu bitalad þier allt þat Blod Hwssens Saul/ at þu settist i Ryke hñs. Nu hefur DROTTJN giefed Rykit j hendur þynum syne Absalom. Og sia/ nu þreyngia þier Jllskur þynar/ Þui þu ert eirn Blodhundur. Semei bøluar Dauid

Abisai son ZeruJa sagde til Kongsins/ Skal þesse daudz Hundz bølua mynum Herra Kōge? Eg vil fara til z sla Høfut af honum/ Konguriñ suarade/ Þier syner ZeruJa/ Huad hefe eg mz ydur at giøra? Læted hñ bølua/ Þuiat DROTTJN baud honum ad bølua Dauid. Huer þorer ad seigia/ Huat fyrer giører þu suo?. Og Dauid sagde til Abisai z til allra siña Þienara/ Sia/ miñ son sa sm komiñ er af mynu Lyfe sitr vm mitt Lyf/ Þolinmædikt er dæme mz Dauid
C

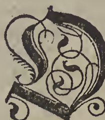
Huar fyrer ſkyllde nu þa ecke ſon Jemini(þat giora)? Læted hn̄ bølua/þuiat DROTT-
JN hefur bifalad honum þat. Skie ma at DROTTJN aliſte mijna Eymd/og ømbu-
ne mier godu fyrer þeſſa Dags Bøluan. Suo gieck Dauid ſijna leid ꝛ hn̄s Men̄. En̄
Simei gieck hinumeigin mz Fiallshlijdinne jafnframt þeim/blootande/ꝛ kaſtadi Griote ꝛ
jos Molldu ad hm̄.

Kongurinn kom ꝛ aller þeir Men̄ ſm̄ mz honum voru moder af gøngu/ꝛ toku þar huijld.
Absalom kiemur til Jeruſalem — Enn Abſalom ꝛ aller Jſraels men̄ komu til Jeruſalem/ ꝛ Achitophel mz honū. Enn ſem
Nuſai Arachiter Vinꝛ Dauidz kom jn̄ fyrer Abſalom/þa ſagde hn̄ til Abſalom/Heill/Heill/
Nuſai — Herra Kongꝛ. Abſalom ſuarade Nuſai/Er þetta þijn Myſkun er þu veiter Vin þijnum? D
Huar fyrer ertu ei faren̄ mz vin þijnū? Nuſai ſagde til Abſalom/Ecke ſo/helldur huern ſm̄
DROTTJN vtuelur/ ꝛ ſo þetta Folk/og ſuo aller Jſraels menn/hn̄s mun eg vera/og hia
honū blijfa. Þar næſt/Huerium ſkal eg þiona? Skal eg ecke þiona hn̄s Syne? So ſem eg
Dauidz ſtraff — þionade þijnum Fodꝛ/ ſuo vil eg vera fyrer þier.

Þa ſagde Abſalom til Achitophel/Gief vt Raad/huad vier ſkulum athafaſt. Achitophel
ſagdi til Abſalom/Sof hia þinum Fødurs Frillum/þm hn̄ liet hier epter/at geyma ſin̄a Her
bergia. So ſkulu aller Jſraels Men̄ þat frietta/at þu hefur ſaurgat þin̄ Fodur/og munu
þa ſtyrkiaſt Hendur þeirra allra er þier fylgia. Og þeir ſlou Tiallde Abſolons vpp a Þek-
iun̄e/ꝛ Abſalom la hia ſijns Fødurs Frillum/ at aſtaande øllum Jſrael.

Achitophels Raad — Enn þa Achitophel gaf nockud Raad vt a þeim tijma/þa var þat ſuo halldet ſ Men̄ hef-
du rædgaſt vm vid Gud/ So var øll Achitophels Raadagiørd/ſo þa hn̄ var mz Dauid/ſm̄ nu
Supra 12. — hn̄ var mz Abſalom.

XVII.

G Achitophel ſagde til Abſalom/Eg vil vtuelia tolf Þuſund Manna/ ꝛ ta- A
ka mig vpp/og fara epter Dauid/ a þeſſare Nottu/og eg vil yfer falla hn̄/af
Achitophels raad i mote Dauid — þui hn̄ er mæddur og luen̄. Eg vil ſkelfa hn̄ ſo at allt Folked ſem er hia honū/
flye fra honum/ þa vil eg ſla Kongin̄ þegar hn̄ er eirn epter/en̄ leida allt Fol-
ked aptꝛ til þijn. Og þa huer eirn ꝛ eirn Madꝛ er komin̄ til þijn/epter þui ſm̄
þu villt/þa verdur allt Folked mz Fride. Þetta Raad þocknadiſt vel Abſalom
og øllum þeim ellſtu i Jſrael.

Og Abſalom ſagde/ Kalled Nuſai þan̄ Arachither/ꝛ heyrum vier huad hn̄ ſeiger hier til.
Og ſem Nuſai kom fyrer Abſalom/þa ſagde Abſalom til hn̄s/Suoddan hefur Achitophel ta-
lad/Seig þu fram̄/Skulum vier þetta giøra edꝛ ecke? B

Þa ſagde Nuſai til Abſalom/ Eige er þtta gott Raad/ſ Achitophel hefur vtgiefed at þſſu
ſinne. Og Nuſai ſagde framar meir/ Þu þecker þin̄ Fodur vel/og ſo hn̄s Men̄/at þeir eru
ſterker/ꝛ mz beiſkum Hug/ſo ſem ein̄ Birna i Skoge/þa hun er rænd ſijnum Hwnum. So
ꝛ veiſt þu ad þin̄ Fader er hin̄ meſte Kappe/og forſomar ſig ecke mz ſijnu Folke. Sia/Skie
ma ad hn̄ hafe faleſt i einhueriu Hreyſe/edꝛ feingid ſier nockurn ſamaſtad. Og ef ſo ſkier/ad
þetta tekſt jlla mz fyrſta/þa mun þegar huer ødrum ſeigia/Þar ſkiede eitt ſlag a medal þeſſ
Folks ſem Abſalom epterfylgde/ Og mun þa þegar felmtra huerium Man̄e/þo ædꝛ ſie full-
hugadur/ꝛ hafe Hiarta ſem Leon. Þui veit allt Jſraels Folk/ ad þinn Fader er ſterkur/ og
hiner hrauſtuſtu Hermen̄/þr ſm̄ mz hm̄ eru.

Enn þat rædlegg eg/at þu ſafner at þier øllum Jſrael/fra Dan og allt til Berſeba/ſuo C
marga ſem Sandur a Siafarſtrøndu/og ad þu farer ſialfur mz þeim. Suo vilium vier fa
Nuſai rad med Dauid — lla yfer hn̄/huar ſem vier finnum hn̄/og vier vilium koma yfer hn̄/ſuo ſm̄ þa Døgg fellur a
Jørdu/ſuo vier lætum ecke eirn lifa epter af þeim øllum Mønnum ſem mz honum eru. En̄
ef hn̄ flyr i nockra Borg/þa ſkal allur Jſraels Mwgꝛ bera Reip vm þa Borg/ꝛ draga ha-
na i Dyke/ſuo þar ſkal ecke finnaſt eirn Stein̄ epter. Þa ſuarade Abſalom og huer Ma-
dur i Jſrael/Raad Nuſai Arachiter er betra en̄ Achitophels Raad. Enn DROTTJN liet
þad ſuo ſkie/at Achitophels Raad þau enu godu vrdu hindrut/ſo ad DROTTJN liete koma
Olucku yfer Abſalom.

Og Nuſai mællte til Zadoch og Abiathar Kiennemana/ ꝛ ſagde þeim/ Suo ꝛ ſo rædlag D
de Achitophel Abſalom/og þeir enu ellſtu af Jſrael/enn eg hefe ſo ꝛ ſuo rædlagt. Þar fy-
rer ſended nu ſem ſkiotaſt af ſtad/ꝛ læted Dauid vita af þeſſu/og lætid ſo ſeigia honum/ Verd

þu ecke

þu ecke a þessare Nottu a Vøllum Eydemerkur/helldur far þu yfer vm/so ad Kongurinn sku-
le ecke vppsuelgiast/og so allt Folked sem er hia honum. Jonathan z Achimaz stodu hia þeim Jonathan Ahimaz
Brunne Rogel. Og ein ambatt gieck þangat/og sagdi þeim þetta/Enn þeir jafnsnart foru
z kunngiørdu þetta Dauid/Þui þeir þordu ecke at lata sia sig/ at þeir være i Borginne.

Enn þat skiede at eirn Smasueinn sa þa/og hann vnderuissade þat Absalom. Enn þeir gein-
E gu bader sem skiotast i burt/og komu i eins Mans Hws j Bahurim/hann hafde eirn Brunn i
sijnum Garde/og þar stigu þeir ofan i hann. Enn ein Kuinna tok Klæde/ og breidde þat yfer
Munnann a Brunnenum/z dreifde Grionum þar yfer/suo ei skyllde merkia. Enn sem Absa-
lons menn komu til Kuinnunnar j hwsid/þa spurdu þeir/Huar er Achimaz z Jonathan? Kuinnan
sagde til þeirra/Þeir geingu hiedan z yfer vm Badit a Vatnenu. Enn þa þeir høfdu leitad z ec-
ke fundet/þa foru þeir aptur til Jerusalem.

Enn ad þeim burtgeingnum/þa stigu þeir vpp af Brunnenum/geingu i burt z kunngiør-
du þetta Dauid Konge/og søgdu til Dauidz/Taked ydur vpp ann allre Duøl/z fared yfer vm
F Vatned/ Þui Achitophel hefur suo z suo giefed vt Rad vm ydur. Þa reis Dauid vpp/og
allt þat Folk sem var hia honum/z geingu yfer Jordan/adur lyste af Deige/z geingu aller
yfer vm Jordan/so þar vard ecke eirn epter.

Enn sem Achitophel sa þat/at hans rad høfdu onguann framgang/ þa sødlade hann sinn Asna Achitophel heinger sig sialfur
og bio sig z for heim i sinn stad/og skipade til allra hluta j sijnu Hwse/ z heingde sig sialfur/til
Dauda. Og var jardadur i sijns Fødurs Grøf.

Dauid kom til Mahanaim/ Og Absalom dro yfer Jordan og aller Israels menn mz honum.
Absalom hafde sett Amasa i stad Joab yfer Herinn. Enn Amasa var þess Mans son sem
hiet Jetra/einn Israelite/sem la mz Abigail Dottur Nahas/Syster ZeruJa/sem var Mo-
G der Joab. Og Israels Lydur z Absalom settu sijnar Herbwder i Gilead.

Og sem Dauid var kominn i Mahanaim/þa færde Sobi son Nahas af sonum Ammon af Mahanaim
Rabbath/og Machir son Ammiel af Lodabar/z Barsillai Giliaditer af Roglim (þeir færdu)
Sængarklæde/Munnlaugar/Leirpotta/Hueite/Bygg/Miøl/steikt Ax/Bauner/ Ertur/Gri-
on/Hunang/Smiør/Naut og Saude/og Osta til Dauids/z til þess Folks sem med honum var/
honum og þui til Fædu/ Þui þeir hugudu at Folked munde lijda Hungur Mædu z Þosta i Ey-
demørku.

XVIII.

A OG Dauid skodade Lid sitt/þat sem mz honum var/ og sette Høfudzmenn yfer
Þusund z yfer Hundrat. Hann sette Joab Hofdingia yfer Þridiung Folksins/
og yfer þann annann Þridiung sette hann Abisai son ZeruJa Brodur Joab/og
yfer þann þridia Þridiung Jthai Getither.

Og Kongurinn sagde til Folksins/Eg vil og fara vt mz ydur. Enn Fol-
ked suarade/Nei/þu skallt huerge vt fara/ Þui þo suo sie at vier flyium/eda
falle helft af oss/þa munu þeir ecke hirda vm þat/ Enn þu eirn ert suo sem tiu Þusunder af
oss. Þad er oss betra/at þu veiter oss Lid af Borginne. Kongurinn suarade/ Huad ydur
synest best fara/þat vil eg giora.

B Kongurinn gieck i Borgarhlided/og allt Folk dro vt i Ridlum/Hundrudum saman og Þus-
undum. Og Kongurinn baud Joab og Abisai og Jthai/og sagde/Fared minna vegna varli-
ga mz Sueinenn Absalom. Og allur Herinn heyrde þat/at Kongurinn bad alla Høfdingia Absalons Folk i Hel sleiged
vm Absalom.

Enn sem Folked kom vt a Vølluna i mote Israel/ þa hofst þegar Orostan i Skoge E-
phraim. Og snere Mannfalle i Lid Israels Folks/ so ad Dauidz Þienarar veittu þeim my-
ked slag/og felldu a þeim Deige tuttugu Þusunder Manna. Og Bardaginn ridladist vm allt
Landit/z Skogurinn tapade myklu fleirum þann dag/helldur enn Suerded i hel slo.

Og Absalom mætte Dauidz Sueinum/og reid einum Mwl. Enn sem Mwllinn kom vn-
C der eina mykla og margkuijslotta Eik/festist hans Høfud i Eikinne/og hieck hann suo i Loptenu/
Enn hans Mwll rann fram vndan honum.

Þetta gat ad lijta einn Madur/hann kunngiørde þad Joab /z sagde/Sia/eg sa Absalom han- Absalom fær sin laun
ga i eirne Eik. Joab suarade Mannenum sem honum sagde þetta/Sia/sast þu þetta/Þui slostu
hann þa ecke nidur til Jardar/z skyllda eg hafa giefed þier tiu Silfur peninga og eitt Bellte.

 Mad-

Madurin̄ ſuarade Joab/Þo þu hefder veiged vt j mȳna hønd Þuſund Silfꝛ peninga/þa
villda eg þo ecke hafa lagt mȳnar Hendꝛ a Kōgſins ſon. Þui Kōgurin̄ baud þier ꝛ Abiſai ꝛ
Ithai/oſſ aheyrøndū/ꝛ ſagde/Varduceitit mier Sueinen̄ Abſalom/En̄ hefda eg giørt þa of-
dirfdſku i giegn Sæalu miñe/ mꝫ þui at ei ma þat leynt vera fyrer Kongenū/þa mūder ſialf-
ur þu hafa ſtadit hellſt i mote mier. Joab ſuarade/Ecke ma eg leingꝛ tefia hia þier.
So þreif Joab þriu Spiot/ꝛ ſtack þm̄ i Brioſt Abſalom/þar hn̄ hieck lifande i Eikiñe.
Og tiu af Joabs Skialldſueinum krȳngdu vm Abſalom/ ꝛ ſlou hn̄ i Hel. Þa blies Joab
Herblæſtur/og ſtøduade Folked/ af Flootta rekſtrenum/ Þui Joab villde þyrma Folkenu. D
Og þeir toku Abſalom/og køſtudu honum i eina Gryfiu þar i Skogienum/giørdu mȳkin̄
Griothaug vpp af honum. So flyde allur Jſraels Lydur/ huer til ſiña Heimkynna.
Abſalom hafde vppreiſt eirn Stolpa þa at hn̄ lifde/huer ed ſtendꝛ i Kongſins Dal/Þui hn̄
ſagde/Eg a onguañ Son/þar fyrer ſkal þetta vera til Minningar mȳnu Nafne. Og hañ
Abſalons Swla kallade þañ ſtolpa epter ſijnu Nafne/ꝛ hn̄ kallaſt jn̄ til þſſa Dags Abſaloms Hønd.
Achimaaz Achimaaz ſon Zadoch ſagde/Kiære/lated mig hlaupa ad ſeigia Konge/ad DROTTJN
hefur dæmt honum Dom vm ſijna Ouine. Joab ſagde til hn̄s/Þu ber hm̄ eingen god tȳdin-
de i Dag/añan tȳma ſkalltu Tȳdinde bera/en̄ ecke i Dag/ Þui Kongſins ſon er daudꝛ. En̄ E
Cuſi til Cuſi ſagde Joab/Far þu/ꝛ ſeig Konge huad þu hefur ſied. Og Chuſi laut Joab/ꝛ rañ
af ſtad. Achimaas ſon Zadoch ſagde þa i añat ſinn til Joab/ Huad / En̄ ef eg hleyp epter
Cuſi? Joab ſuarade/ Þui villt þu fara min̄ ſon ? Kom hingad/ þuiad þu ber eingen Fag-
nadar Tȳdinde þangat. Huad/ En̄ ef eg hleyp? Joab ſagde til hn̄s/Hlaup þu. Achi-
maaz rañ þañ beinſta Veg/ ꝛ komſt fyrer Chuſi.
Dauid ſat i millū tueggia Dyra/ꝛ Vardhalldsmadurin̄ gieck vppa þaked Turnſins yfer
Mwrnū/ ꝛ vpplypte ſijn augu/litadiſt vm/ꝛ ſa hn̄ huar eirn Madꝛ hliop/ Og hn̄ kallade til
Kongſins/ꝛ ſagde hm̄ þ. Kongurin̄ ſuarade/Ef hn̄ er eirn/þa mun hn̄ ſeigia god Tȳdinde.
Og ſem þeſſe madur nalgaſt/þa ſæ Vørdurin̄ ein̄ annann Mañ hlaupanda/og hañ kallade F
þegar ofan i Þorted/ꝛ ſagde/Sia/en̄ kiemꝛ eirn Madꝛ hlaupāde. Kongurin̄ ſuarade/Þeſſe
mū ꝛ godꝛ Sendebode? Vardhallds madurin̄ ſagde/Mier ſyniſt ō Achimaaz ſon Zadoch reñe
fyr. Og Kongurin̄ ſagde/Hn̄ er godꝛ Madꝛ ꝛ mū bera godañ Bodſkap.
Achimaaz kallade hæatt/ꝛ ſagde til Kongſins/Fridur/Og hañ fiell fyrer Konginū a ſijna
Aſionu fram̄ til Jardar/og ſagde/ Bleſſadur ſie DROTTJN Gud/ſem hefur giefed þa
Menn vnder þitt Valld/ſm̄ ad vpphofu ſijnar hendur i mote mȳnū Herra Konge.
Kongurin̄ ſuarade/ Eru Grid giefen Sueinenum Abſalom ? Achimaaz ſuarade/Eg ſa
 Os mykla/þa Joab Kongſins Þienare ſende mig þin̄ Þienara hingad/ꝛ eige veit eg huad þ G
Cuſi var. Kongurinn ſagde/Gack þu þangad og ſtatt þu þar/ꝛ hn̄ for ꝛ ſtod þar.
J þeſſu kom Chuſi/og ſagde/God tȳdinde ber eg min̄ Herra Kongur/DROTTJN he-
fur dæmt fyrer þig i Dag/alla þa er riſu vpp i giegn þier . Þa ſagde Kongurin̄ til Cuſi/Er
fridt Sueinenū Abſalom ? Cuſi ſuarade/Fare ſo aller mins Herra Kōgs Ouiner/ō ſa ſueirn
Dauids Har- ꝛ aller þr ſem ſetia ſig vpp i mote þier til hins vonda. Þa vard Kongurin̄ hryggur ꝛ gieck
mur yfer Abſa- vppa Loptſalin̄ j Portenu/ græatande/ ꝛ ſagde ſuo/ Minn ſon Abſalom/ minn Son/min̄ Son
lom Abſalom/Gud giæfe ad eg mætte deyia fyrer þig/ O Abſalom minn Son/min̄ Son.

XIX.

A
ÞEtta frietter Joab/Sia/Kongurenn̄ græt ꝛ ſyrger Abſaloms Dauda. Og
ſnereſt øllu Folkenu þeſſ Dags Sigur i Sut/ Þuiad Folked heyrde a þeim
Deige ſagt/Kongurin̄ harmar ſin̄ Son. Og Folked ſkaut ſier vndan a þm
Deige/ſuo þad kom ecke i Borgena/eins lȳka og þad Folk ſtelſt j burtu/ hūt
til Skam̄ar verdur/nær þ flyr vr Bardaga. Og Kongurin̄ byrgde ſitt And-
lit/kallade hæarre Røddu/Aufui min̄ ſon Abſalō/Abſalom min̄/ſonmin̄ ſon.
Joab gieck i Hwſed fyrer Kongin̄ ꝛ ſagde/ A þeſſum Deige hefur þu Kin̄roda giørt øllum
þȳnum Þienurum/þeir ſem i Dag frelſudu Lȳf þitt/þiña Sona/þiña Dætra/þiña Kueña/
og þinna Frillna. Ad þu elſkar þa ſem hata þig/enn hatar þa ſem elſka þig. Þuiat i dag
ſyner þu þ/ ad ecke þar hirder þu vm þȳna Høfuds men̄ ꝛ Þienara. Þui eg merke ſañliga
i Dag/Hefde Abſalom eirnſamañ lifad/en̄ vier værum aller dauder/þa munde þier vel lȳka.

Nu þa

B Nu þa rijs vpp/ z gack vt/ z veit blijd Vidmæle þijnū Þienorū/Þui þar suer eg vm vid DROTTIN/Ef ad ganger þu ecke vt/ þa mū ecke eiñ madr vera epter hia þier þssa Nott i giegnum. Og þad verdur þier verra enn allt þat Vonda sem ædur hefur komed yfer þig fra þijnum Vngdome z allt til þessa. Þa reis Konguriñ vpp/ z sette sig i Portid. Og allt Folked friette þat ad Kongurinn sæte i Portenu. Kom þa allt Folked fyrer Kongiñ/þat hia honum var. Enn Jsrael var flueñ/huer til sijns Heimelis.

Og Folkit af Jsraelis Kynkuijslum þrættade sijn i millum/ z sagde/Konguriñ hefur leyst oss af vorra Ouina Høndum/og hñ frelsade oss af Philisteis Høndum/ z hñ vard nu ad flyia Landet fyrer Absalom. Eñ Absalom er falleñ i Bardaga/huern vier høfdum smurt yfer oss/Þui eru þier þa nu so kyrrer/ at þier leided ecke Kongiñ heim aptur?

Enn Kongurinn sende til Zadoch og Abiathar Kieñemanna/og liet seigia til þeirra/Talid vid þa ellstu i Juda/og seiged/Þui vilie þier vera þeir hiner seinustu ad leida Kongiñ aptr i sitt Hws? (þui Ord alls Jsraelis Hws voru komin fyrer Kongiñ i hñs Hws) þier erud mijner Brædur mijn Bein og mitt Holld/Og þui vilie þier þa vera hiner sijdustu/ad leida Kongiñ aptur? Og seiged til Amasa/Ert þu ecke mitt Bein og mitt Holld/Gud læte mig skie Amasa
C þad og þat/ef þu skallt ecke vera miñ Hershøfdinge yfer mier/vm alla þijna Daga i Joabs stad.

Og hñ beygde allra manna Hiørtu i Juda/lijka sem eirn Madur være. Og þeir sendu Dauid leiddr aptur til Rijkis
til Kongsins/Kom aptur/þu og aller þijner Þienarar. Sijdan kom Konguriñ aptur. Eñ sem hñ kom ad Jordan/þa voru Juda menn komner i Gilgal/og foru ofan i mots vid Kongiñ/so þeir flytti Kongiñ vtan yfer Jordan.

Og Semei son Gera sonar Jemini/sem bio i Bahurim/hñ skundar mz Juda møñum of- Simei
an i mot Dauid Konge/og þar var Þusund Manns mz honum af BenJamin. Þar var Sueitniñ Ziba af Hwse Saul mz sijnum fimtan Sonum og tuttugu Þrælum/og þeir fluttu sier yfer Jordan/fram a veg fyrer Kongiñ/og tilreiddu Feriur og Flutninga/ at færa Kongsins Folk yfer vm/og þeir giørdu þ huad hm̄ þocknadist. 3. Reg. 2.

Og Simei son Gera fiell fram fyrer Kongiñ/þa hñ var komenn yfer Jordan/ z sagde til Supra 16.
D Kongsins/Miñ Herra/reikna ecke Rangirnde mijn/og minst þu ecke a þad at þinn Þienare styggde þig/þañ Dag þa miñ Herra Kōguriñ gieck af Jerusalem/ z Konguriñ legge þ ecke a Hiarta/Þui þiñ Þienare medkieñer nu/at eg hefe misgiort. Og sia/Eg er i dag þañ fyrste sem komiñ er af øllu Josephs Hwse/ad fara ofan a mote mijnum Herra Kongenum.

Abisai son ZeruJa suarade z sagde/Skyllde Simei ecke þar fyrer deyia/sa sm̄ bolvad hefur Christo DROTTINS? Þa suarade Dauid/Huad hefe eg mz ydur þier syner ZeruJa/ad þier viliet i dag vera mijner Andskotar? Skyllde nockur Madr a þessū Deige læta sitt Lijf i Jsrael? Eda meinar þu/ ad eg veit ecke ad eg er ordeñ Kongr j Dag yfer Jsrael? Og Konguriñ sagde til Simei/Eige skallt þu deyia. Og þar vppa soor Konguriñ Eid.

Mephiboseth sonur Saul kom z so ofan i mote Kongenum. Hñ hafde ecke hreinsad sijnar Fætur nie sitt Skiegg/og ecke þueiged sijn Klæde/ fra þeim deige s̄ Konguriñ hafde i burt geinged/ z allt til þess Dags sem hñ kom nu aptur mz Fride. Eñ sem hñ kom nu til Jerusalem/ z mætte Kongenum/Þa sagde Konguriñ til hñs/Huad kom þar til ad þu forst ecke mz Mephiboseth Supra 16.
E mier Mephiboseth? Hñ suarade/Miñ Herra Kongr/miñ Þienare sueik mig/Þui eg þiñ Þienare þeinkte/eg vil sødla eiñ Asna mier til reidar/og fara so til Kōgsiñs/ Þui þiñ Þienare er Fota hrumr/ofā a þta bar hñ þiñ þienara i Rog vid miñ Herra Kong. Eñ miñ Herra Kongur er sem Gudz Eingill. Giør huad þier synist/Þuiad allt mitt Fødurs Hws var ecke añad enn sem dauda Folk fyrer mijnum Herra Kongenum/Suo hefur þu sett þiñ Þienara æ medal þeirra sem eta af þijnu Borde/Huer Riettinde hefe eg framarmeir/edr huad ma eg tala vid Kongiñ? Konguriñ sagde til hñs/Huad villt þu meira tala vm þijn efne? Eg hefe þad sagt/Þu og Ziba skulut skipta Okrønum yckar i millum. Mephiboseth sagde til Kongsins/Hñ ma taka þad allt saman/fyrst at miñ Herra Konguriñ er heimkominn mz Fride.

Og Barsillai af Gilead kom ofan fra Roglim/ z færde Kongiñ yfer Jordan/ z villde fylgia hm̄ leingra. Barsilla var miøg hnijgeñ a efra alldr vel ættrædr/ hñ veitte Konge Fædslr Barsillai
þa stund s̄ hñ var i Mahanaim/ Þui hñ var vellaudigr madr. Og Kōguriñ sagde til Bar- 3. Reg. 2.
F sillai/Þu skallt fara hier yfer vm mz mier/ eg vil fæda þig suo þu siert hia mier i Jerusalem. Enn Barsillai sagde til Kongsins/Huad er epter af alldre mijnum/ad eg skyllde afgamall fara vpp mz Kongenum til Jerusalem? Eg er i Dag æ attatijge æra gamall/Huernen kañ eg

greina huad sætt er edꝛ swrt/ edꝛ at smacka huad eg et̃ eda dreck/ edꝛ heyra huad Saungmeñ
eda Saungkuiñur syngia/ Nuar fyrer skal eg þiñ Þienare vera leingur til Þyngsla mÿnum
Nerra Konge? Þiñ Þienare skal fylgia Konginum skam̃t fra Jordan/ Nuar fyrer vill Kõ-
guriñ veita mier slÿk laun? Læt þiñ Þienara snua aptur/ so at eg meige deyia i miñe Borg/
Chimeham og grafiñ vera i grøf mÿns Fødurs og miñar Modꝛ. Sia/ þar er þiñ Þienare Chimeham
læt hñ fara mꝫ mÿnum Nerra Kongenũ/ ꝛ giørdu vid hñ huad þier lÿkar. Konguriñ sag-
de/ Chimeham skal fara mꝫ mier yfer vm̃/ ꝛ eg vil giøra vid hñ huad þier vel lÿkar/ ꝛ allt ꝥ s̃
þu girnist af mier vil eg giøra þier. Og þa allt Folkit var komit yfer Jordã/ ꝛ Kõguriñ mꝫ/
Þa kyste Konguriñ Barsillai/ ꝛ bad hñ vel fara/ ꝛ hñ huarf aptur i sijna Borg. Og Kõ- G
guriñ dro yfer vm til Gilgal/ ꝛ Chimeham for mꝫ hm̃. Og allt Juda Folk hafde flutt Kõg
iñ yfer vm/ Eñ af Jsraels Folke var þar ecke nema Nelmingꝛ.
Og sia/ þa komu aller Jsraels meñ til Kongsiñs/ ꝛ søgdu til hañs/ Nuar fyrer hafa vorer
Brædꝛ meñ Juda/ stoled þier/ ꝛ hafa fært Kõgiñ ꝛ hñs Nws yfer vm Jordan/ ꝛ alla Davidz
meñ mꝫ honũ? Þa suørudu þeir af Juda Jsraels møñum/ Konguriñ er oss nænare/ Þui eru
þier þa reider vm þetta? Eda meine þier at vier munũ hafa þeiged Vister eda Giafer af
Kongenum? Þa suørudu þeir af Jsrael þm̃ af Juda/ ꝛ søgdu/ Vier høfũ tiu hlute meir til
ad telia vid Kongeñ ꝛ vid David eñ þier. Þui hefur þu suo Ouirt mig/ at oss var ecke fyrst
Ord giørd at leida vorn Kong aptur? Eñ þeir af Juda tøludu hardligar helldꝛ enn þeir af
Jsrael.

XX.

Seba giører vppreist i mote David g þar var þa vid eirn nafnkuñugꝛ Belials Madꝛ/ hñ hiet Seba/ son Bichri A
þess Manns sem var af ætt Jemini/ hñ þeytte siñ Lwdur/ ꝛ sagde/ Vier hø-
fum eckert Nlutskipte af David/ edur Arf j Syne Jsai. Fare huer til sinna
Nerbwda/ o Jsrael. Þa skildist allꝛ Jsraelis Lydur vid David/ ꝛ epterfylgde
Seba syne Bychri. Eñ Juda meñ foru mꝫ sijnum Konge fra Jordan og
allt til Jerusalem.
Enn sem David Kongur kom heim til Jerusalem/ þa tok hñ sijnar Tÿu Frillur sem hñ
hafde epter læted ad giæta Nerbergia/ ꝛ hñ sette þær i Vardhalld/ ꝛ fieck þm̃ atuiñu/ Eñ hañ
suaf ecke mꝫ þm̃. Og voru so jnnlucktar allt til sijns Daudadags/ ꝛ lifdu Eckiulÿfe. B
Amasa Og Kongurinn sagde til Amasa/ Kalla þu a alla Menn Juda / at þeir sieu komner hier
Supra. 17. 18. hiñ þridia Dag/ Þu skallt ꝛ sialfur vera þar mꝫ. Og Amasa gieck strax/ ꝛ kallade alla Ju-
da Meñ til samans/ enn hñ tafde yfer þañ tÿma sem Konguriñ sette honum fyrer. Þa sag
de David til Abisai/ Nu mun Seba son Bichri giora oss meire Sorg enn Absalom. Tak
þu þÿns Nerra Þienara/ ꝛ far epter honum/ suo ad hñ næe ecke styrkuum Borgum/ og setie
vndan vorre augsyn. Þa foru Joabs meñ vt epter honum/ þar mꝫ þeir Crethi ꝛ Pleti/ ꝛ all-
er hiner Nraustustu menn. Og þeir drogu vt af Jerusalem/ ꝛ foru epter Seba syne Bichri. C
Eñ sem þeir komu at þeim stora Steine i Gibeon/ þa kom Amasa fram̃ a vegiñ fyrer þa.
Joab hafde gyrt ad sier sijn Klæde s̃ hñ var i/ ꝛ var gyrdꝛ Saxe þar vtan yfer/ ꝥ hieck a hñs
Lære i Vmgiørd/ og var laust i Slÿdrum. Þa sagde Joab til Amasa/ Fridꝛ mꝫ þier minn
Broder. Og Joab tok i hñs Skegg mꝫ sinne hægre hende/ og liet sem hñ villde kyssa hañ.
Joab stÿngur Amasa i hel Eñ Amasa gaf ecke giætur ad Joab hafde Saxed i siñe hende/ Og hñ stack hñ mꝫ þui i Kui
diñ/ suo hñs Jnnifle fiellu a Jørdena/ og hñ stack hñ ecke vtan eitt sinn/ og hañ liet sitt Lÿf.
Joab ꝛ hñs Broder Abisai soktu epter Seba syne Bichri. Og þar gieck eiñ af Joab Sueit D
ungum ad honũ/ og sagde/ Nuer er þsse? Sa sem sette sig vpp i mote Joab/ ꝛ vill vera Davidz
epter Joab? Enn Amasa læ i Blode mitt a Veigenum. Enn sem eirn Madꝛ sa þad
at allt Folkit nam þar stadar/ þa kipte hñ Amasa af veigenum/ vt a Akurenn/ ꝛ breidde Klæ-
de yfer hñ/ þuiat hann sa at huer Madur sem kom ad honum/ þa nam hann þar stadar.
Enn sem hann var nu tekinn af Brautinne/ þa for huer Madr epter Joab/ ad sækia epter
Seba syne Bichri. Enn hann hafde fared vm allar Kynkuÿsler Jsraelis/ til Abel ꝛ Beth
Maacha/ og vm allt Naberim/ og þeir heimtust saman ꝛ fylgdu hm̃. Þeir komu og settust E
vm hñ/ i Abel ꝛ Beth Maacha/ ꝛ þr hlodu Virkisgard vmhuerfes Borgena/ ꝛ gafu sig at
Ein vÿs Kuiña i Abel Mwrnum/ og allt Folked sem var mꝫ Joab kostgiæfde sem mest at briota nidꝛ Mwrenn.
Þa kallade ein Vÿsdoms kuinna vt af Stadnum/ ꝛ sagde/ Neyred/ Neyred/ Seiged Joab
ad hñ

ad hñ kome hier nær/Eg vil tala vid hñ. Og sm̃ hñ kom til hennar/þa ſagde Kuinnan/Ert
þu Joab? Hñ ſagde/Ja. Hun ſagde til hñs/Heyr þa Ord þinnar Þienuſtu kuiñu. Hñ
ſagde/ Eg heyre. Hñ ſuarade/Fordũ tijd ſøgdu Meñ/ Huer sm̃ ſpyria vill/ hñ ſpyrie i A-
bel/og þa gieck þat vel til. Eg er ein af þeim fridſamligu og trulyndu Borgũ i Iſrael/Og
F þu villt j hel ſlaa Borgena z Modurena i Iſrael/Huar fyre villtu vppſuelgia Arfleifd DR-
OTTINS?

Joab ſuarade z ſagde/Langt ſie fra þui/lãgt ſie fra þui/at eg vilie vppſuelgia z eydeleg-
gia/þui er ecke ſuo hattad. Helldur er þar eirn Madur af Ephraims Fialle/ſ heiter Se- Seba
ba ſon Bichri/hñ hefur reiſt ſig vpp i mote Dauid Kõge/Selied hñ eirn i vort Valld/ þa vil
eg draga fra Borgiñe. Kuiñan ſuarade Joab/Sia/hañs Høfud ſkal kaſtaſt til þijn vt yfer
G Mwrenn. Kuiñan kom jnn til Folkſins mz ſiñe Vijsdoms Rædu/ Og þeir ſlou Høfudet af
Seba ſyne Bichri/og ſleingdu þui til Joabs. Þegar blies Joab øllum Hernum fra Borg
inne/og for huer til ſijns Heimilis. Enn Joab kom aptur i Jeruſalem til Kongſins.

Og Joab var Høfdinge yfer allann Iſraels Her. Benaia ſon Joiada var(ſkipadz Høf
dinge)yfer þeim Chrethi og Plethi. Adoram var Renntumeiſtari. Joſaphat ſon Ahylud var
Cantzeler. Seia var Skrifare. Zadoch og Abiathar voru Kiennemeñ. Þar ad auk var
Jra Jairiter Dauidz Kiennemadur.

XXI.

A ÞAr var miked Hallære a Døgum Dauidz i þriu ſamfelld aar. Og Dauid Hallære
gieck til frietta fyrer Auglit DROTTINS. Og DROTTIN ſag- 1. Reg. 22.
de/Fyrer ſaker Saul/z fyrer ſaker þſſ Blodshuſſ/at hñ i Hel ſlo þa Gibeo- Joſu. 9.
nitas.

Þa liet Konguriñ kalla til ſijn Gibeonitas/z ſagde til þra(Eñ þr Gibe-
oniter voru ecke af Iſraelis ſonum/helldur voru þeir epterleyfar Amoreorum Søk Hallæ-
Þioda. Enn Iſraels ſyner høfdu ſuared þeim/ enn Saul liet ſlaa þa i Hel/mz ſijnu vand reſins
læte/vegna Iſraels og Juda ſona)Dauid ſeiger nu til þeirra Gibeonita/Huad ſkal eg giøra
ydur? Og huar mz ſkal eg þad forlijka/at þier vilied Velſigna DROTTINS Arfleifd?

Gibeoniter ſøgdu til hñs/Ecke girnunſt vier Gull eda Silfur/i giegn Saul og hñs Hw-
ſe/z ecke helldz viliũ vier ad nockur Madz ſie drepiñ af Iſrael. Hñ ſagde/Huad vilie þier þa/
ad eg ſkule giøra ydur? Þeir ſuørudu Kongenum/Sa Madur ſem oſſ fordiarfade z ad on-
B gu giørde/þañ viliũ vier afmaa ad ei ſie eirn epter af hñs ætt i øllum Landzaalfum Iſrael/
Giefed oſſ fram ſiø Menn af hñs Hwſe/ſuo vier meigum vppfeſta þa fyrer DROTTNI/
i Gibea Sauls/DROTTINS vtualda fordum. Konguriñ ſagde/Eg vil giefa ydz þa.

Enn Kongurinn þyrmde Mephiboſeth Syne Jonatham/ſonar Saul/ſøkum þeſſ Suar- Dauid helldz
daga DROTTINS/ſem var i millum þeirra/Dauid og Jonathan ſonar Saul. Enn ſiñ Eid vid Jo-
þa tuo ſonu sm̃ Rizpa dotter Aia hafde fædt Saul/Armoni z Mephiboſeth/þar til fim̃ ſonu nathan
Michol/ Dottur Saul/ sm̃ hun hafde fædt Adriel ſyne Barſillai af Mahaloth/þſſa tok Supra 18.
Konguriñ og gaf i þeirra Gibeoniters Hendur. Og þeir heingdu þa vppa Fiallenu/fyrer
DROTTNI. Suo lietu þeſſer ſiø Lijf ſitt i einu/og dou i onduerdum Kornſkurdartijma/
þa meñ toku til ad ſkiera vpp Bygg.

Þa tok Rizpa Dotter Aia eitt Hærklæde/z breidde yfer Biarged/fra ønduerdũ Kornſkur-
de/þar til ad Vatn draup af Himne yfer þa/og eige liet hun Fugla Loptſins ſetiaſt a þa vm
Daga/og eige helldz Skogardyren vm Nætur.

C Og Dauid fieck at vita huad Rizpa dotter Aia Frilla Saul hafde giørt. Og Dauid for z 1. Reg. 13.
tok Bein Saul/ og Bein Jonathan af Borginne Jabes i Gilead(ſem þeir høfdu teket
af Bethſan Stræte/þar ſem Philiſtearner feſtu þa vpp / a þeim tijma ſem Philiſtei ſlogu
Saul i Hel a Fiallenu Gilboa)og hñ flutte þa þadan/og ſafnade þeim øllum ſaman/ Bei-
num Sauls og Jonathas/ z þeirra ſem heingder voru/z þeir jørdudu þa mz Beinum Saul
og hñs Sonar Jonathas/i BenJamins Lande/til Zela/i Kis hañs Fodurs Grøf/Og þeir
giørdu allt ſem Konguriñ baud. Og ſo lijknade Gud Landenu.

Philiſtei efla enn Ofrid i mote Iſrael. Og Dauid for ofan z hñs Þienarar mz honum/ Dauidz Orr-
og børduſt vid Philiſteos. Og Dauid vard modur. Og Jesbi af Nob(huer ed var eirn af oſtur vid
Philiſteos

 Rapha

Rapha Sonum/huers Spiot at vo þriu Hundrud Aura Kopars/og hñs Vopn voru øll ny)
Abisai hañ ætlade at drepa Dauid. Eñ Abisai Son ZeruJa hialpade honum/og drap þañ Phi
listeum. Þa sooru Dauidz meñ/ z søgdu/ Eige skallt þu hiedan i fra gãga mz ossi Bar- D
daga/ad ei bere suo jlla til/ at vtslokne Lios Jsraelis.
Sibechai Saph Epter þta hofst eñ Bardage i Nob mz Philisteis. Þar slo Sibechai af Husath Saph
huer og ed eirn var af Sonum Rapha.
Elhanan Goliath Hiñ þridia Bardaga ættu þr j Gob vid Philisteos/j hũiũ Elhanan son Jaere Orgim af
Bethlehem slo Goliath Gethither/s̃ hafde eitt Høggspiot/huers skapt ed var s̃ Vefiar rifur.
Fiorda Bardaga ættu þr j Gath/þar var eirn hær Madz sm̃ hafde sex Fijngz a sijnum
Hær Madur Hendum/og sex Tær a huorum sijnum Fæte/þ eru fiorer z tuttugu/hñ var og fæddur af ætt
Jonathan Rapha. Og þa hñ talade hædeliga vid Jsrael/þa slo Jonathan hñ son Simea/Brodurson
Dauids. Þesser aller fiorer voru komner af Rapha i Gath/z fiellu fyrer Dauid og hñs Þie-
nara høndum.

XXII.

Fin Þackar-
ord Dauidz
Psal. 18.

OG Dauid talade Orden þessa Lofsøngs fyrer DROTTNI/ Þañ Tijd at A
DROTTIN hafde frelsad hañ af Hende allra hñs Ouina / og af Hende
Saul/og mællte.
DROTTIN er mitt Biarg/og mitt Hæle/z miñ Hialpare.
Gud er minn Styrckur/a huern eg true/ miñ Skiolldur z Horn minnar
Heilsu/ Miñ Verndare og mitt athuarf/ minn Frelsare/þu sm̃ hialpar mier
fra øllu Ranglæte.
Eg vil lofa og akalla DROTTIN/Suo verd eg frelsadur fra mijnum Ouinũ.
Þui Daudans Þijnur høfdu spent mig/ Og Belials Becker skielfdu mig.
Heluitis Harmkuæle høfdu spent mig/Og Daudans Snørur voru fallnar yfer mig.
J miñe Neyd kallade eg a DROTTIN/z hropade til mijns Gudz/Og hñ heyrde mij-
na Raust af sijnu Musteri/og mitt kall kom fyrer hañ til hñs Eyrna.
Jørden bifadist og hrærdist/Himensiñs Grunduøllur hristist z bifadist/þa hñ var reidur.
Þar gieck Reykur vpp af hñs Nøsum/Og fortærande Elldur af hñs Munne/suo at þar
af leiptrade.
Hñ beygde Himnana/z for ofan/ Og þar var Myrkur vnder hñs Footum.
Og hñ for a Cherubin/z flaug þangad/Og hñ sueimade a Vængium Vindsins.
Hñs Tialld vmhuerfis hñ var Myrkur/Og suartur Skyiaklase.
Af Birtuñe fyrer honum/þa brañ mz Elldingu.
DROTTIN dunade af Himnenum/Og sa allra Hæste liet vt sijnar Reidarþrumur.
Hñ skaut sijnum Þijlum/og sundurdreifde þeim/hañ liet Elldingar fliuga og hrædde þa.
Þa sau Menn Vatzfossana/og Jardariñar Grundueller opnudust/ af Straffe DRO-
TTINS/af blæstre Andans hñs Grimdar.
Hñ sende vt af Hædunum ad sækia mig/Og hañ dro mig vt af myklum Vøtnum.
Hñ frelsade mig fra mijnum sterkum Ouinum/Og fra þeim sem mig hotudu/og mier yf-
ersterkare voru.
Þeir mig yferfiellu i miñe Motgãgs tijd/ Og DROTTIN var mitt Trunadartraust/
Hñ færde mig vt a Vijdlendit/Hñ frelsade mig/ þuiad eg þocknadist hm̃.
DROTTIN endurgielldz mier epter minne Riettuijse/Hañ bitalar mier epter hreinleik
minna Handa.
Þui eg helld DROTTINS Vegu/Og er ecke Ogudligur i mote mijnum Gude
Þui eg hefe alla hñs Doma mier fyrer Augum/Og eg kasta ecke hñs Bodum fra mier.
Helldur em eg flecklaus fyrer honum/Og eg vakta mig fyrer Syndiñe.
Þar fyrer launar DROTTEN mier ept᷒ minne Riettuijse/Epter mijnum Riettindum
fyrer hñs Augum.
Hia þeim Heiløgu ert þu heilagur/ Hia þeim godu ert þu godur/ Hia þeim hreinu ert þu
Hreiñ/ og hia þeim þuersnunu ert þu þuersnuiñ.
Þui þu hialpar þui Fatæka Folke/ Og mz þijnũ Augũ nidurþryckter þu þa hinu Hæfu
Þui þu DROTTIN ert mitt Lios/DROTTIN vpplyser mijn Myrkur.

Þui

E Þui mz þier kann eg i giegnum ad ganga Hermanna Fylkingar/Og i mijnum Gude kann eg ad støckua yfer Mwren.
Gudz Veiger eru Lytalauser/Mæl DROTTINS er kalhreint/Hann er Skiolldur allra þra sem a hann treysta.
Þui huer er Gud vtan DROTTIN? Og huer er styrckr vtan vor Gud?
Gud styrker mig mz Krapte/Og vijsar mier a eirn Flecklausann Veg.
Hann giører mijnar Fætur suo sem Hiartar(Fætur) Og setur mig a mijna ~~Vegu.~~ Hæd
Hann kienner mijnum Høndum ad beriast/og hann lærer mijna Arma ad spenna Stælboga. Psal. 144.
Og þu giefur mier þinn hialpræðis Skiolld/Og þa þu audmyker mig/þa giører þu mig storann.
Þu giefur mier nog Gangrwm/Suo ad mijner Hælar skridne ecke.
Eg vil veita mijnum Ouinum epter før/z eydileggia þa/Og eige aptursnua/fyrr enn eg hefe giørt þa ad onguu.
Eg vil fyrerkoma þeim z i sundurmeria þa/z þr skulu eige standa mier i mot/Þeir munu falla vnder mijnar Fætur.
Þu kant ad brynia mig mz Styrkleik i Bardaga/Þu kant at kasta þeim vnder mig/ sem setia sig vpp i mote mier.
Þu lætur mijna Ouine flyia vndan mier/So eg eydelegge þa sem mig hata.
D Þeir kalla/enn þar er eingin sem Hialpar/Til DROTTINS/ enn hann suarar þm ecke.
Eg vil melia þa/so sem dupt Jardar/ So sem ødrum Gatnasaur vil eg sundurdreifa þeim z feykia þm.
Þu hialpar mier fra ordaþrætum Folksins/z varduciter mig til eins Høfudz a medal Heidingianna/Eitt Folk/sem eg ecke þecke/ þionar mier.
Þad hefur brugdest annarligum Sonum mote mier / Og þeir hlyda mier med hlydugum Eyrum.
E Þeir annarligu Syner eru at þrotum komner/ z vafder i þeirra bøndum.
DROTTIN lifer/og lofadur vere minn styrckur/ Og Gud styrkur mijns Hialpræðes skal vpphefiast.
Sa Gud/sem giefur mier Hefndena/Og fleyger Folkenu vnder mig.
Hann hialpar mier vt fra mijnum Ouinum/Þu vpphefur mig fra þeim sem settu sig i mote mier/Þu hialpar mier fra þeim Ranglætu.
Þar fyrer vil eg þacka þier DROTTEN/a medal Heidingianna/Og þijnu Nafne Lof syngia. Rom. 15.
Sa ed audsyner sijnum Konge stort Hialpræde/Og veiter Myskun sijnum Smurda Dauid/z hans Sæde æfenliga.

XXIII.

A Þesse eru þau sijdustu Dauids Ord. Þad seiger Dauid son Isai/Þad seiger sa Madur o settur er til Christz Gudz Jacobs/ þ lysteliga Psalmaskallded Israel. Ande Drottens talade fyrer mig/z hans Ord er skied vid mijna Tungu. Gud Israels sagde til mijn/ sa sterke Israels talade/ sa Riettferduge stiornare a medal Mannanna/ sa stiornare i Gudz Otta. Og lijka sem Liosed er vm morgnana/ nær Solen geingr vpp vm Morguenn/ann Skyia/þar sem Grased vex af Jørdunne/af Skine Hitans epter Regned. Þui mitt Hws er ecke so hia Gude/þui hann sette vid mig eirn Sattmala/ sem er eilijfur og i allann Mata vel skickadur og varduerttur/Þui øll mijn Hialp og giørningur er þat/og þar er eckert sem ecke vex. Gudz Ande talar med Dauid
Enn Belial eru aller saman sem vtkastader Þyrner/ hueria ed Mann kann ecke at taka mz Høndunum/ Helldur huer sem taka skal a honum/hann ma hafa Jarn og Spiotskapt i Hendinne/Og þeir skulu vppbrennast mz Ellde i þeirra Heimilum.
Þesse eru Nøfn Dauidz Kappa/ Jasabeam son Hachmoni sa yppaste a medal þriggia. Hann vpplypte sijnu Spiote/z drap atta Hundrut a einum tijma. Kapparner i Dauidz Garde
B Næst honum var Eleasar son Dodo/ sonar Ahohi/ mzal þra þriggia Kappa Dauids/ þann tijd þeir bríxludu Philisteis/ og voru þar samankomner til Bardaga/ og þa Israels menn foru vpp/þa stod hann og slo Philisteos/so leinge ad hans Hønd þreyttist/ og krepteſt ad 1. Para. 3. 11.
Suerde

Suerdenu/suo ad hn̄ gat hana ecke hrært. Og Gud gaf eina mikla Hialp a þeim tijma/ so
ad Folked snere aptur/ad ræna Valin̄ epter honū.

Sama — Næst hm̄ var Sam̄a son Age Harariters. Þa Philistei søfnudust saman i nockru Þor=
pe/þa var þar eirn Akur fullur Bauna/ ꝛ þa Folked flyde fyrer Philisteis/þa gieck hn̄ fram̄
mitt a Akurinn/og frelsade þa og slo Philisteos/so Gud gaf eina mykla Hialp.

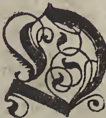
1. Par. 12. — Og þesser þrijr yppustu a medal þriatijge komu ofan til Davidz vm Kornskurdar tijma/i
þann Heller Adullam/enn Fylkingar þeirra Philistinorum lau i Rephaim Dal. Og Da=
vid var a þeim tijma i nockru Virke. En̄ Folk þeirra Philisteis la i Bethlehem. Og Da
vid fieck Lysting/og sagde/Huer vill sækia mier Vatn ad drecka af þeim Brun̄e i Bethlehem/
sem ad stendur hia Borgarhlide/þa brutust þeir þrijr Kappar i giegnum Philisteis Herbw=
der/og toku Vatned af Brunnenum þeim sem var i Bethlehem vnder Portenu/þeir bаru og
færdu David þad/Enn hn̄ villde ecke drecka þad/helldur hellte han̄ þui vt fyrer DROTT=
NI/ og sagde/DROTTEN forde mier at eg skyllde þat giora. Er þad ecke þra Man̄a E
Blod/sem settu sig i Lijfshæska/ꝛ geingu þangad? Og hn̄ villde ecke drecka þad. Þetta
giørdu þeir þrijr Kappar.

Abisai — Abisai Joabs broder son ZeruJa/var ꝛ yppastr a medal þriggia. Hn̄ vpplypte sijnu Spio
te/og slo þriu hundrut/ Hn̄ var og nafnkun̄igur a medal þriggia/og sa enn dyrligaste a millū
þeirra þriggia/og var þra yppastur. Enn var þo ecke jafn vid hina þria.

Benaja — BenaJa son Joiada son Jsahil/ var allagiætur i sijnum giørningum af Papzeel/Hann
drap tuo Moabs Leon/ꝛ hn̄ gieck og drap eitt Leon i einum Brun̄e a Snio tijma. Hn̄ drap
eirn hrædeligan̄ Egiptskann Man̄/huer ed hafde eitt høgg Spiot i sinne hende/Enn hn̄ gieck
ofā til hn̄s mz Staf/ꝛ kipte Spiotenu af þss Egiptska Hende/ꝛ drap hn̄ mz hn̄s eigen Spio=
te/Þad giørde Benaia son Joiada/ Og hn̄ var allfrægur a millum þra þriggia Kappa/og
myklu agiætare en̄ þeir þriatijge/Enn ecke kom hn̄ til jafns vid þa þria. Og David giørde
hn̄ sitt Heimugligt Raad.

Asahel — Asahel Broder Joab er eirn af þeim Þriatijge. Elhanan Son Dodo af Bethlehem. D
37. Kappar Davidz — Sam̄a Haraditer. Elika Haraditer/ Helez Paltiter/ Jra son Jkes Tekoiter. Abieser
Anthotiter. Mebunai Husathiter. Zalmon Ahohiter. Macherai Nethophathiter. He=
leb son Baena Nethophathiter. Jthai son Ribai af BenJamin sonum j Gibea. Ben=
aja Pirgathoniter. Hidai af Læk Gaas. Abialbon Arbathiter. Asmaueth Barhumiter.
Eliahaeba Saalboniter. Syner Jonathan og Jasen. Sam̄a Harariter. Ahiam son
Sararar Harariter. Eliphelet son Ahasbai sonar Maechati. Eliam son Achithophel Gilo
niter. Hesrai Carmeliter. Paerai Arbiter. Jegeal son Nathan af Zoba. Banj Gadi
ter. Zeleg Am̄oniter. Naharai Beerothiter/Skialldsueirn Joab sonar ZeruJa. Jra Neth=
iter. Gareb Jetriter. Vria Hethiter. Þesser aller saman eru ad tølu sio ꝛ Þriatijge.

XXIIII.

David lætur telia Folked — G DROTTINS Reide gramdist en̄ Jsrael/ ꝛ han̄ øruade David vpp a A
medal þeirra so hn̄ sagde(til Joab)Far þu og tel Jsrael ꝛ Juda.
Og Kongurinn sagde til Joab sijns Strijds høfuds man̄s/Gack vm all=
ar Kynkuijsler Jsraelis/ fra Dan og til BerSeba/ꝛ tel Folked/ so eg meige
vita huersu margt þad er. Þa sagde Joab til Kongsins / DROTTJN
Gud þui auke vid þetta Folk/so sm̄ þ er nu/ꝛ hundradfallde þssa tølu/j Aug=
lite mijns Herra Kongs/En̄ huad vill min̄ Herra Kongurin̄ mz slijku? En̄ þ gieck fram̄ sm̄
Kongur villde i mote Joab og Hershøfdingiunum.

So for Joab ꝛ Hershøfdingiarner vt fra Kongenum/at telia Jsraelis Folk. Og þeir
geingu yfer Jordan/ꝛ settu sijnar Tialldbwder j Aroer hægra meigen hia Stadnum sm̄ lig=
Talan Jsraelis og Juda — gur hia Gadz Læk/og til Jaeser/Og komu til Giliad/ꝛ ofan(foru þeir)i Landed hia Hadsi/
og komu til Danjaan/ og vm kring Zidon. Og komu til þess fasta Stadar Tiro/ og til
allra Borga Heuiter og Cananiter/ ꝛ komu sudur vt mot Juda til BerSeba/Og foru kring B
vm allt Landed ꝛ komu til Jerusalem/ ad lidnum niu Manudū ꝛ tuttugu døgum. Og Jo=
ab fieck Kongenum tølu alls Folksins/þad sem taled var / og þar voru i Jsrael atta sinnum
Hundrad Þusunder Vopnfærra Manna/ꝛ af Juda fim̄ sinnum Hundrad Þusund Man̄a.

Og David

Og David slo hñs eiged Hiarta/þa Folked var taled. Og David sagde til DROTT-
INS/Þungliga hefe eg syndgast/ad eg hefe þuilÿkt giørt. Og nu DROTTIN/Tak
burt Ranglæte þÿns Þienara/Þui eg giørda miøg ouiturliga.
Og ẽ David stod vpp vm Morgũen/þa kom Ord DROTTENS til Gad Spamañs/ Gad
huer ed var Siaande Davids/ og sagde/Far og seig so til Davidz. Suo seiger DROT-
TIN/ Eg set fyrer þig þria Koste/kios þu eirn af þeim/huern þu villt at eg giøre þier.
Gad kom til Davidz/og vnderuÿsade honum/z sagde til hñs/Villt þu ad þar kome Hallæ-
re j Landed/siø ær i samt? Eda ad þu verder sialfur farflotta fyrer þÿnũ Ouinũ þria Ma-
nude/so ad þeir sækie epter þier? Eda ad þar kome þriggia daga Drepsott j Landet? Hug
C sa þu nu/ og sia til/huad eg meige seigia þeim aptur sem mig sende. David sagde til Gad/
Miøg þreyngiũst eg. Eñ betra er oss ad falla i hendr DROTTINS(þui hñs Myskun-
semd er stor)hellðr enn i Mañaña Hendur.
Suo sende DROTTIN drepsott i Israel/fra Morne og jñ til asetts tÿma/ suo ad þar
dou af Folkenu fra Dan og til Betseba/siøtÿge Þusunder Mañа. Og sem Guds Eingill
vtrietteсijna Hønd yfer Jerusalem at fordiarfa hana/þa ængrade DORTten þa Hørmũg 70000. Meñ
og sagde til Eingilsins þess sem Folked slo/Þad nægist/hallt nu þinne hende. Eñ DRO- dou af Pesti-
TTINS Eingell var þa hia Lauagarde Araffna Jebusiter. Eñ sem David sa Eingileñ lentzu
þañ ẽ slo Folked/þa sagde hñ til DROTTINS/Sia/eg hefe syndgast/eg hefe misgiørt/ a
Huad hafa þesser Sauder giørt? Snuest þÿn Hønd a mote mier z mÿns Fødurshwse. (Araffna)
Og a þeirre somu stundu kom Gad til Davidz/z sagde til hñs/Far vpp/z giør DROT Þessi Araffna
TNI Alltare j Lauagarde Araffna Jebusiter. David gieck þegar vpp/ suo sem Gad hefr verit Kon-
hafde sagt/z DROTTIN hafde bodet. Og sem Araffna leit vid/ sa hñ ad Kõgur kie- gur þeirra Je-
D mur til hñs mz sÿnum Þienurum/z hñ fiell til Jardar fram̃ a sitt Andlit/z sagde/ Þui kiemr busitis i Jerusa
miñ Herra Kongureñ til sÿns Þienara? David suarade/ Til þess/ ad kaupa þiñ Laua- lem/og hefur
gard af þier/ og giøra DROTTNI þar eitt Alltare/ so ad þesse Plaga mætte huerfa af vmuerndast til
Folkenu. Gudz og vard
Araffna sagde til Davidz/ Minn Herra Kongur take og fornfære so sem hñ vill. Sia/ Fromur og Sal
Þar er Vxinn til Breñefornar/og Sledeñ og Oken Vxans/til Elldeuidar. Og Araffna uholpiñ/og he-
Kongur gaf Kongenum allt. Og Araffna sagde til Kongsins/DROTTIN þinn Gud fur aflagt
nztake þitt Heite. Eñ Konguriñ sagde til Araffna/ Ecke skal so vera/helldur vil eg kaupa Kongliga Tÿgn
þad af þier fyrer sitt verd/Þuiad eg vil eige færa DROTTNI mÿnum Gude Breñeforn- fyrer Gudz
er af þui sm̃ eg þigg Kauplaust. Sÿdan keypte David Lauagardeñ/ z Vxañ fyrer fim̃tÿge saker † Siclos
† Skilldinga Silfurs. Og hñ reiste DROTTNI þar eitt Alltare/z færde Bre-
ñeforner og Þacklætis forner. Og DROTTIN vard Liknsamr Landenu/
og Plægunne linte af Israelis Folke.

Ender Þeirrar Añarar Bokar Samuelis

I.

G ſem Dauid Kongur giördiſt nu A
gamall/og miøg hnÿgiñ a efra alldur/ſokte ſo Kul⸗
de Nørũd hñs/ ad af Klæda Yl mætte hñ ecke verm⸗
aſt/þott hñ være Føtum Þakinn. Þa ſøgdu hñs
Þienarar til hñs/Læted leita ad Stulku nockre ſem
ad er Jungfru/ad hun ſtande fyrer Kongenum/og
þione honum/og ſofe i hñs Fadme/ og verme minn
Nerra Kongiñ. Og þeir leitudu a medal allra Kyn
kuÿſla Jſrael epter friÿdre vngre Meyiu / og fundu
Abiſag — Abiſag af Sunem/ og leiddu hana fyrer Kongen.
Og hun var miøg væn Jomfru/og hun vermde Kö⸗
gen og þionade honum. Eñ Konguriñ kiende ha⸗
na ecke.
Enn Adonia ſon Nagith ſette ſig vpp/ og ſagde/ B
Eg vil vera Kongur. Og hñ liet tilreida ſier Vag⸗
Adonias ſtũdar epter Rijkenu — na/og tok ſier Riddara og fimtÿge Meñ til fylgdar. Enn hñs Fader villde ecke ſtraffa hañ i
ſinne Tÿd/ ſo ad hñ ſegde/ Þui giører þu ſo? Nñ var og ſuo miøg friÿdur Madr/og Dauid
Auñur vpp⸗reiſt i mote Dauid aꝼ hñs eigen Syne — hafde gieted hñ næſt Abſalom. Þeſſer voru i Raadagiørd mz honũ/ Joab ſon ZeruJa/ ⁊ A⸗
biathar Kiennemadur/þeir Nialpudu Adonia. Enn Zadoc Kiennemadur/ ⁊ Benaja Son
Jojada/og Nathan Spamadur/og Simei ⁊ Rei/og Dauids Kappar aller voru ecke i ſam⸗
þycke mz Adonia. Og þa Adonia offrade Nautũ ⁊ Saudũ/⁊ feitu Fie hia Soheleth Stei⸗
ne/huer ad liggur hia þeim Brunne Rogel/þa baud hñ øllum ſijnum brædrum Kongſins ſo⸗
nũ/ ⁊ øllũ møñũ i Juda Kongſins Þienurum þar til. Eñ Nathan ⁊ Benaja/og Kongſins
Køppum/og Salamone ſijnum Brodur baud hñ ecke.
Þa ſagde Nathan til BetSabe Salamons Modur/Nefur þu ecke heyrt huad framfer/ C
ad Adonia ſonur Nagith er ordenn Kongur/ enn vor Nerra Dauid veit þar ecke af? Suo
far nu/eg vil giefa þier Neilræde/ ſo ad þu frelſer þÿna Sæl ⁊ ſo Salomonis Sæl þÿns ſo⸗
Nathans Heilrædi — nar. Þar fyrer gack inn fyrer Kongiñ Dauid/ og ſeig þu til hñs/ Minn Nerra Kongur/
Nefur þu ecke lofad og ſuarid þinne Þionuſtu Kuinnu/og ſagt/Þiñ Son Salomon ſkal vera
Kongr epter mig/⁊ hñ ſkal ſitia i mÿnu Naſæte? Þui er þa Adonias ordiñ Kongr? Sia/
a medan þu ert eñ þar/ og talar vid Kongiñ/þa vil eg koma þangad epter þier/og ſtydia þitt
Mæl.
Og BetSabe for og gieck jnn fyrer Kongiñ i hñs Nerberge/ ⁊ Konguriñ var nu miøg
gamall/ Eñ Abiſag af Sunem var og þionade honum. Sem BetSabe kom jñ/hneigde hũ
ſig/⁊ laut Kongenum. Konguriñ ſagde til heñar/Nuad er þier? Enn hun ſagde til hñs/
Miñ Nerra/Þu hefur heited þinne þionuſtu Kuiñu vid DROTTJN þiñ Gud/⁊ ſo ſagt/
Þiñ Son Salomon ſkal vera Kongur epter mig/og ſitia i mÿnu Naſæte. Eñ ſia nu/Adoni⸗ D
as er ordiñ Kongur/eñ þu miñ Nerra Kongur veiſt þar ecke par af. Nñ hefur offrat Yxum
og fiølda Sauda ⁊ alc Fie/og baud þar til øllum Kongſins Sonum/ſuo ⁊ Abiathar Kienne
mañe/⁊ Joab Nershøfdingia þÿnum/Eñ ecke hefur hñ boded þÿnum Þienara Salamon.
Eñ þu miñ Nerra Kongur ert ſa/huers atkuæda allur Jſrael bÿdur/ad þu vnderuÿſer þeim
huer þar ſkule ſetiaſt i mÿns Nerra Kongſiñs Sæte epter hñ. Og þa miñ Nerra Kongur er
ſofnadur mz ſijnum Fedrũ/þa munu vid ſon miñ Salomon Sek hallden.
Nathan prophete — A medan hun var enn nu ad tala vid Kongiñ/þa kom Nathan Spamadr. Og þeir ſøg
du Kongenum/Sia/ Nathan Spamadur er komiñ. Og ſem hñ kom jnn fyrer Konginn/þa
fiell hañ fram allur til Jardar/⁊ ſagde/Minn Nerra Kongr/Nefur þu ſo ſagt/Adonia ſkal
vera Kongur epter mig/og ſitia i mÿnu Sæte? Þui hñ hefur fared i Dag og offrad Yxum
og Alefie og fiølda Sauda/og hñ baud øllum Kongſins Sonum og Nøfudzmøñum/þar med E
Abiathar Kiennemañe. Og ſia/þeir ſitia nu/ eta og drecka mz honum/og ſeigia/ Lucku fae
Adonias Kongr. Enn eige baud hñ mier þÿnum Þienara/og eige Zadoch Kiennemañe/eda
Benaia ſyne Jojada/ og ecke þÿnum Þienara Salomone. Er þad ſuo bifalad af mÿnum
Ner⸗

Herra Kongenum/og þu liest þinn Þienara þad ecke vita/huer ed sitia skal yfer Hasætis stole
mÿns Herra Kongsins epter hn̄?

Dauid Kongꝛ suarade/z sagde/Kalled BethSabe hingad. Og hū kom jn̄ fyrer Kongin̄.
Og sem hun stod fyrer Kongenum/ þa suor Kongurin̄/og sagde/So san̄liga sem DROTT-
JN lifer/sa sem mina Ønd hefꝛ frelsad vr øllū Naudū/Eg vil giøra þad þen̄an̄ Dag sem Dauid suer
eg hefe suared þier vid DROTTJN Gud Jsraels/ z sagt/ Ad Salamon þinn Son ad Salomon
skal vera Kongur epter mig/og hn̄ skal sitia i mÿnum Hasætis stole fyrer mier. Þa hneigde skal vera Kon-
hun sijna Asionu til Jardar/laut Kongenum/z sagde/ Minn Herra Dauid Kongur fae Lu- gur epter hn̄
cku æfenliga.

Sijdan sagde Dauid Kongur/ Kalled til mÿn Zadoch Kien̄emann og Nathan Spaman̄
og Benaja son Jojada. En̄ sm̄ Þr komu jn̄ fyrer Kongin̄/þa sagde Kongurin̄ til þra/Fared
og taked mz ydur ydars Herra Þienara/og setied minn Son Salomon a min̄ Mwl og færed
hn̄ ofan til Gihon. Og Zadoch Kiennemadur og Nathan Prophete skulu þar smyria han̄
F til Kongs yfer Jsrael. Og læted blæsa i Lwdra/z seiged/Lucku fae Salomon Kongꝛ. Fa-
red sijdan vpp epter honum/og kome hn̄ z setiest i minn Hasætis Stol/z sie Kongꝛ fyrer mig/
Og eg vil bioda honum/at hn̄ skule vera Høfdinge yfer Jsrael og Juda. Þa suarade Be-
naia sonur Joiada Kongenum/ og sagde/Amen. DROTTEN mÿns Herra Kongsins
Gud seige suo/Sem DROTTJN hefur vered mz mÿnum Herra Konge Dauid/ so sie han̄
og mz Salomone/at hn̄s Hasæte verde ædra enn mÿns Herra Dauidz Kongs Hasæte.

Epter þetta geingu þeir ofan Zadoch Kiennemadur z Nathan Spamadꝛ/ z Benaia son Salomon til
Joiada/ og Creti og Pleti/ z settu Salomon a Mwl Dauid Kongz/z færdu hn̄ til Gihon. Kongs
Og Zadoch Kiennemadur tok Vidsmiørs Horned af Tialldbwden̄e/ z smurde Salomon. smurdur
Og þeir bliesu i Lwdra/og allt Folked sagde/Lucku fae Salomon Kongur. Og allt Folked 2. Para. 10.
for vpp epter honum/ og Lydurin̄ liek fyrer mz allshattudum Hliodfærum/ og var fagnande
so ad Jørden skalf af þra Hareyste.

Enn Adonia/og aller þeir/sem hn̄ hafde jnnboded z hia honum voru/heyrdu þad huad vm
var/ ad lokinne Veislu Adonia. Og þa Joab heyrde Lwdrablæsturen̄/þa sagde hn̄/Hueriu
giegner þetta kall og Hareysti i Borginne? En̄ sem hn̄ var þetta ad tala/þa kom Jona-
than son AbJathar Kiennemans. Og Adonia sagde/Kom hingad/Þuiad þu ert eirn godur
Madꝛ/ og munt bera god Tijdinde. Jonathan suarade/ og sagde til Adonia/Ja/vor Her-
G ra Dauid Kongꝛ hefur giefed Salomone Kongs nafn/og hefur sendt Zodoch Kienneman̄/og Nathan Spaman̄
Benaia son Joiada/ og Creti og Pleti mz honum/ og þeir settu hn̄ vppa Kongsins Mwl.
Enn Zadoch Kiennemadur og Nathan Spamadur smurdu han̄ til Kongs i Gihon/ og þeir
foru nu þadan/ vpp hingad med Glede/ og þui vard suoddan hæreyste i Stadnum/ Og þad
er nu sa Hæfade sem þier hafed heyrt.

Hier mz situr Salomon i Konungligu Hasæte. Og Kongsins Þienarar eru jnngeingner
ad blessa vorn̄ Herra Dauid Konge/z hafa sagt/Þin̄ Gud giøre Salomone eitt betra Nafn/
helldꝛ enn ad þitt Nafn er/ og giøre hn̄s Velldis stol stærra helldꝛ enn þin̄ er. Og Kongur
in̄ badst fyrer j sinne Sæng þar hn̄ lꝏ/og sagde suo/Lofadur sie DROTTJN Gud Jsra-
elis/huer ed liest þennan̄ sitia i Dag a mÿnum Stole/þan̄ sem ad mÿn Augu nu sia.

Þa skielfdust aller þeir sem mz Adonia voru/og stodu vpp/og for huer sinn Veg. Enn
Adonia vard hræddur miøg fyrer Salomone/stod vpp/og gieck i burt i Tialldbwd DROT-
TJNS/og hiellt vm Horned a Alltarenu. Og þad var sagt Salomone/Sia/Adonia ottast
Salomon Kong/z sia/hn̄ helldꝛ vm Alltaresins Horn/z seiger/Salomon Kongꝛ suerie mier j
Dag Eid/ ad hn̄ skule ecke sla sin̄ þienara i Hel mz Suerde. Salomon sagde/Vilie hn̄ vera
fromꝛ þa skal þar ecke falla eitt hꝏr af honum a Jørdena/Enn fin̄ist nockut vont mz honum
þa skal hn̄ deyia. Sijdan sende Salomon Kongꝛ þangad/ z liet leida hn̄ ofan fra Alltare-
nu. Og sm̄ hn̄ kom/þa tilbad hn̄ Salomon Kong. Og Kongurin̄ sagde til hn̄s/Far heim
i þitt Hws

II.

I Nu z at nalgadist Andlats dagꝛ Dauidz/þa baud hn̄ syne sijnū Salomon/z sagde/ Bodanet Da
Eg geing gøtu alltar Veralldar. Tak þu Styrk/z vert eirn Madꝛ/ad þu vard- uidz til Salo-
ueiter Bodord DROTTJNS/og ganger a hn̄s Vegum/ og hallder hn̄s skick- monis fyrer
sinn Dauda

 aner

an Bodord og Riettinde/og Vitnisburde/ ſuo ſem ſkrifad ſtendur i Moſes Løgmaale/ So þu meiger vera forſiall i øllu þui ſem þu giører/huert ſem þu ſnyr þier. Vppa þad at DROTTEN ſtadfeſte ſitt Ord/ſem hñ talad hefur til mijn ſeigande/Ef ad þijner Syner varduei ta mijna vegu/og ef þeir ganga i ſannleika fyrer mier/af øllu ſijnu Hiarta/og af allre ſinne Ønd/Þa ſkal þar alldrei breſta Mann af þier/yfer Iſraels Haſæte.

Og þu veiſt vel huad Joab ſon ZeruJa giørde mier/huad hñ giørde þm tueimꝛ Herſhøf
Joab dingium i Iſrael/Abner ſyne Ner/og Amaſa ſyne Jeter/huería hñ drap/og vthellte Ofridar-
3. Reg. 3. Blode i Fride/og liet Strijdsblod koma a ſitt Bellte ſem var vm hñs Lendar/ꝛ a hñs Sko ſm
20. ad voru a hñs Footum. Giør nu þar fyrer epter þinne Viſku/ſo ad þu leider ecke hñs græ-
Barſillai haar mz Fride nidꝛ til Heluijtis.
2. Reg. 16. Þu ſkallt veita ſonũ Barſillai Giliadither Myſkunſeme/ ſo ad þr ete vid þitt Bord/ Þui-
19. ad þeir komu i mote mier þa ad eg flyda fyrer Abſalone þijnum Brodꝛ.
Simei Og ſia/þu hefur hia þier Simei ſon Gera/ ſonar Jemni af Bahurim/huer ad ſkamar- B
2. Reg. liga bøluade mier a þeim tijma/þa eg gieck til Mahanaim. Eñ hñ kom i mote mier hia
16. 19. Jordan. Þa ſoor eg honum vid DROTTIN/ og ſagde/ Eige vil eg ſla þig i Hel med
Suerde. Eñ þu ſkallt ecke læta hñ vera ſaklauſañ/Þuiad þu ert eiñ Vijs Madꝛ/ ꝛ veiſt vel
huad þu ſkallt giøra honum/ ad þu leider hñs græ Hær mz Blode til Heluijtis.

2. Par. 3. Suo ſofnade David mz ſijnum Forfedrum/og var jardadur i Davids Borg. Eñ ſa tij-
David lifde me/ſem David var Kongꝛ yfer Iſrael/eru Fiorutijge ær. Hñ var Kongur i Hebron ſiø ær/
lxx. Aar og þriu ꝛ þriatijge ær i Jeruſalem. Og Salomon ſat a Haſætis ſtole ſijns Fødurs Davids/
2. Reg. 5. ꝛ hñs Kongſrijke ſtyrkiſt harla miøg.
Og Rijkte Enn Adonia ſon Hagith kom inn fyrer Bethſabe Modur Salomonis. Og hun ſagde til
xl Aar hñs/Kiemur þu mz Fride? Hñ ſagde/Ja. Og hñ ſagde/Eg hefe nockud ad tala vid þig. Hñ ſagde/Seig fram. Hñ ſuarade/Þu veiſt vel ad Kongſrijked var mitt/ꝛ allur Iſrael haf de feked mig til Kongs yfer ſig. Eñ nu er Kongſrijked vmuerndad/og er orded mijns Brod urs/af DROTTNE er þad hñs orded. Nu bid eg eiñrar Bonar af þier/at þu vilier ecke C
afuirda mitt Andlit. Hun ſagde til hñs/Seig fram. Hñ ſuarade/Eg bid þig ad þu vilier tala vid Kong Salomon(þui ei mun hñ ſeigia þier nei)ad hañ vilie giefa mier Abiſag af Sunem til Eigenkuinnu. Betſabe ſuarade/ Nu vel/eg vil tala vid Kongiñ þiña vegna.

Og Bethſabe gieck jñ fyrer Salomon Kõg/ad tala vid hñ vegna Adonia. Og Konguriñ ſtod vpp/ꝛ gieck i mote heñe/ꝛ laut heñe ꝛ ſettſt i Haſæte ſitt. Hñ liet ꝛ taka añan Stol handa ſinne Modur/ og hun ſat til hñs hægre handar. Og hun ſagde/Eiñrar lijtillrar Bonar bid eg þig/og bid eg at þu veiter mier hana. Konguriñ ſagde til heñar/Bid Moder mijn/Eg vil ei ſynia þier. Hun ſagde/Læt Abiſag af Sunem giefaſt þijnũ Brodur Adonia til Eigeñ kuinnu.

Þa ſuarade Salomon Kongꝛ/og ſagde til ſinnar Modur/Huar fyrer bidur þu vm Abiſag
af Sunem Adonia til Eigenkonu? Bid þu honum og ſo Kongſrijkeſins/þui hñ er miñ bro-
der/ ꝛ elldre eñ eg/ ꝛ hñ hefꝛ mz ſier Abiathar Kieñemañ/ꝛ Joab ſon Zeruia. Og Salo- D
Adonia mon Kongꝛ ſoor vid DROTTIN/ ꝛ ſagde/Gud giøre mier þ ꝛ þ/Adonia ſkal hafa talad
drepinn þetta i giegn ſijnu Lijfe. Og nu ſuo ſañarliga ſem DROTTIN lifer/ ſa ſem mig hefur
ſtadfeſt/ꝛ latid ſitia a Stole mijns Fødurs Davidz/ꝛ giørde mier eitt hws/ſ hñ hafde ſagt/
ad Adonia ſkal deyia þeñañ Dag. Og Salomon Kongꝛ ſende ofan Benaia ſon Joiada/
hñ ſlo hñ/ſo at hñ liet Lijfed.

Og Konguriñ ſagde til Abiathar Kiennemañs/Far burt til þijns Akurs i Anathot/þuiad
Abiathar þu ert Daudans madꝛ/Eñ eg vil ecke ſla þig i Hel a þeſſum Deige/þui þu barſt DRO-
aſſettur TTINS Gudz Ørk fyrer David mijnum Fødꝛ/ꝛ þu leidſt(Vos og Erfide) mz mijnum Fø
dur. Suo vt rak Salomon Abiathar/ at hñ mætte ecke vera leingur Gudz Kieñemañ/Suo
ad vppfylldiſt Ord DROTTINS/ſem hñ hafde ædur talad yfer hws Eli i Silo.

Og þetta Rykte kom fyrer Joab/Þuiad Joab hiellt mz Adonia/ꝛ ecke mz Abſalon. Þa
1. Reg. 2. flyde Joab i Tialldbwd DROTTINS/og hiellt vm Alltaris Horn. Og þad var kunn-
Joab giørt Salomone/at Joab være fluiñ i Tialldbwd DROTTINS/og ſia/ Hañ helldꝛ ſier E
vid Alltared. Þa ſende Salomon Benaia ſon Joiada þangad/ꝛ ſagde/Far þangat ꝛ drep þu hñ. Enn ſem Benaia kom til Tialldbwdar DROTTINS/ þa ſagde hañ til hañs/ Suo ſeiger Konguriñ/Far vt hiedan. Hñ ſagde/Nei/hier vil eg deyia. Og Benaia kuñgiørde þetta Kongenũ aptꝛ ꝛ ſagde/So hefur Joab talad/ꝛ þuilijku ſuarade hñ mier.

Þa

Þa sagde Konguriñ til hñs/Giør þu suo sem hñ sagde/og drep þu hñ/ꝛ jarda hñ/ So þu
i burt taker þat Blod sem Joab hefur vthellt/fyrer Sakleyse/fra mier og fra mijns Fødurs Joab
Hwse/ og DROTTIN mun bitala honum hñs Blod yfer hñs Høfud/at hñ slo þa tuo
menn i Hel/þeir sem voru Riettlaatare og betre eñ hñ/og drap þa mz Suerde/so ad miñ Fader 1. Reg.
Dauid visse þar ecke af/ ∂ var Abner son Ner Hershøfdinge yfer Jsrael/ꝛ Amasa son Jeter/ 3. 20.
Hershøfdinge yfer Juda. Kome þeirra Blod yfer Joabs Høfud/og yfer hñs Afkuæme æf- Huer hañ vt-
enliga. Enn Dauid og hñs Sæde/hñs Hws ꝛ hñs Sæte hafe Frid af DROTTNI æf- heller Mañs
enliga. Blode hñs Blod skal vthellast

F Og Benaia son Joiada gieck vpp/ꝛ slo hñ i Hel/ Og hñ var jardadꝛ i sijnu Hwse j Eyde
mørku. Og Konguriñ sette Benaia son Joiada til Hershøfdingia yfer Heriñ i hñs stad/So
og sette Konguriñ Zadoch Prest i stad Abiathar

Epter þetta sende Kongurinn bod/og liet kalla Simei/og sagde til hañs/ Far þu og bygg
þier vpp eitt Hws i Jerusalem/og bw þar / og far ecke vt þadan neinstadar/huerke hingad Simei
nie þangad. Eñ a huertum Deige sm̃ þu geingꝛ vt af þijnu Hwse/ꝛ fer yfer vm Lækiñ Ke-
dron/þa skallt þu vijst vita ad þu skallt deyia/ Þitt Blod sie yfer þijnu Høfde. Simei sag
de til Kógsins/Þesse Ord eru god/suo sem miñ herra Konguriñ hefur sagt/suo skal þiñ Þie-
nare giøra. Suo bio Simei i Jerusalem Langa tijma.

Ept' þriu ær vard sa atburdꝛ/ad tueir af þrælū Simei hlupu til Achis sonar Maecha/
huer ed var Kongur i Gath/og þad var Simei vnderuijsad/Sia/ þijner Þrælar eru i Gath.
So tok Simei sig vpp/ꝛ sødlade Asna siñ/ꝛ for til Gath til Achis/ad leita Þræla siña. Eñ
G sm̃ hñ kom þangad/ þa flutte hñ Þræla sijna fra Gath.

Þetta frett' Salomon/ad Simei var fariñ fra Jerusalem til Gath/ꝛ var komiñ aptur.
Þa sende Kongur bod/og liet kalla Simei/og sagde til hñs/Hefe eg ecke suared þier vid DR-
OTTIN/og vitnad fyrer þier/ og sagt/A huertum deige sem þu fer vt af þijnu Hwse /og
geingur nockur stadar hingad edur þangad/þa mættu vissuliga vita/ad þu skallt deyia? Eñ
þu suarader mier/Þesse Kostur þijker mier godur . Þui hefur þu þa ecke hallded þig epter
DROTTINS Eide/ ꝛ þui bodorde sem eg baud þier?

Og Konguriñ sagde til Simei/ Þu veist alla þa Jllsku/ ∂ þijnu sialfs Hiarta er vitanligt/
huad þu giorder mijnum Fødur Dauid/DROTTIN hefur bitalad þier þijna Jllsku yfer
þitt eiged Høfud. Og Kong Salomon sie blessadur/ꝛ Dauidꝛ sæte stadfestist ꝛ styrktist fyrer 1. Reg. 16.
DROTTNI æfenliga. Og Konguriñ baud Benaia syne Joiada/Hñ for ꝛ slo hñ i Hel. Simei i hel
Og Rijked stadfestist til handa Salomone sleiginn

III.

A Og Salomon Kongur mægdist vid Pharao Kong i Egiptalande/suo ad hañ Salomon mægist vid Pha
fieck Dotter Pharaonis/ꝛ flutte hana i Dauids Borg/þar til hñ hafde full- raonem
komnad ad byggia sitt Hws/og DROTTINS Hws/og suo Mwruegge-
na allt vm kring i Jerusalem. Enn Folkit offrade eñ þa a Hædunum/Þui
þa var eñ ecke bygt neitt Hws Nafne DROttens allt þangad til. Enn
Salomon elskade DROTTIN/og gieck epter Sidum sijns Fødurs Dau- Gibeon
ids/Fyrer vtan þad hñ færde Forner ꝛ Reykelse a Hædønum.

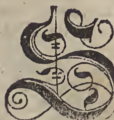
Og Konguriñ for til Gibeon/ad fornfæra þar/Þuiad þar voru þær enu vegligustu Hæd-
er/ og Salomon offrade þusund Breñefornum yfer þad Alltare. Og DROTTIN
birtist Salomone i Gibeon/ vm Natt i Suefne/ ꝛ Gud sagde/ Bid þu þss sem þu villt ad eg
skule giefa þier.

Salomon sagde/Þu veitter mijnum Fødur þijnum Þienara Dauid/mykla Myskun/ og
E lijka sem hañ gieck fyrer þier i Sannleika og riettlæte/ med einu riettu Hiarta/ Og Salomonis
þu hefur vardueitt hm̃ þa myklu Myskun/og giefed honum eirn Son/sem situr a hñs Velld- Bæn
is Stole/ suo sem nu giefur raun Vitne. Nu DROTTIN minn Gud / þu hefur sett
þinn Þienara til Kongs i mijns Fødurs Dauidꝛ stad. So er eg nu Ynglingꝛ/ og veit huer-
ke ad ganga vt nie jnn. Enn þiñ Þienare er a medal þessa Folks/∂ þu hefur vtualed/huert
ad so margt er ad eingiñ kañ ad telia edur reikna þ fyrer fiølda saker. Þui gief þijnum Þie
nara eitt † hlydugt hiarta/so ad hñ meige dæma þitt Folk/ꝛ grein ad giøra a mille godꝛ ꝛ jllꝛ/ † Skilnings

 Þui

Þui huer kañ ad dæma þennan mykla Folks fiølda?
Salomonis Speke — Þetta þocknadist DROTTne vel/ad Salomon bad vm slijkt. Og Gud sagde til hñs/
Søkum þess ad þu badst vm þuilijkt/eñ beidder ecke vm langa Lijfdaga/ eda vm Rijkedæme/
eda vm Lijf þiña Ouina/helldur vm Speke til ad heyra Doma/Sia/eg hefe giørt epter þij-
num Ordū. Sia/eg hefe giefed Speke og Skilning i þitt Hiarta/So ad þiñ lijke hefur ecke
vered fyrer þig/og eige helldur skal koma epter þig/Hier vm fram hefe eg og giefed þier þad
Gud hñ giefur framar eñ vier bidium — sem þu badst ecke vm/sem er Audæfe og Dyrd/ Suo ad eingiñ Kongur skal vera slijkur i þiñe
tijd/so leinge sem þu lifer. Og ef þu geingur a mijnum Vegum/ z helldur mijna Setninga
og Bodord/suo sem þiñ Fader Dauid gieck fyrer mijnu Auglite/þa vil eg z giefa þier langa C
Lijfdaga.
Enn sīn Salomon vaknade/Sia/þa formerkte hñ/ ad þat var eiñ Draumur. Og hañ
kom til Jerusalem/og gieck fyrer Sattmæls ørk DROTTINS/og offrade Breñefornū
og Þacklætis Fornum/og giørde øllum sijnum Þienurum eina myckla Veislu.
A þeim tijma komu tuær Lausakonur fyrer Kongiñ/z stodu frame fyrer honum/ Og øñur
þeirra tok til Mæls/og sagde/Aui miñ Herra/eg og þesse Kuinna biuggum bædar saman j
einu Hwse/og eg vard liettare þar i Hwsenu hia heñe. Eñ þridiur Døgum þar epter/þa eg
hafda fætt mitt Barn/vard hun og suo liettare. Og vid vorum bædar/suo ad þar var ein-
giñ annar i Hwsenu hia ockur ytan vid bædar. Og þessarar Kuinnu Son deyde a Nættar
þele/þui hun hafde þreyngt ad honum i Suefne. Og hun stod vpp vm Nottena/og tok miñ
Son fra minne Sijdu/þa þijn Þienustu kuiña suaf/z lagde mitt Barn sier i fang/eñ siñ hiñ
dauda Son lagde hun mier a Arm. Enn þa eg stod vpp vm Morgunenn/ ad giefa mijnū
Syne ad siuga/ Sia/þa var hñ daudur. Enn sem eg hugda vandligana ad mz biørtu Liose D
og sia/þa var þetta ecke miñ Sonur sem eg hafda fætt.
Hin ønnur Kuiñan suarade/Þad er eige so sem þu seiger/Minn Sonur lifer eñ þiñ So-
nur er daudur. Hin sagde/ Þad er ecke satt sīn þu seiger/þiñ Sonur er daudur/eñ miñ So-
nur lifer. Med þessum hætte þrættust þær a fyrer Kongenum. Og Konguriñ sagde/Þesse
seiger/Minn Son lifer/enn þiñ Sonur er daudur. Su ønnur seiger/Ecke so/ þiñ Sonur
er daudur eñ minn Sonur lifer. Þa sagde Konguriñ/Færed mier eitt Suerd. Og sīn Sūd
ed var komed fyrer Kongiñ/þa sagde hñ/Skipted þui lifanda Barne i tuent/og faed siñ Hel-
ming huerre þeirra.
Þa sagde Kuiñan til Kongsins su sem Barned ætte/þad sem lifanda var(þuiad hennar
Modurligt Hiarta brañ yfer heñar Syne)Aui minn Herra/ Giefdu heñe Barned lifan-
da/z dreped þad ecke. Enn hin ønnur sagde/ Niote huerge ockar þess/ skipted þui i sundur.
Þa suarade Konguriñ/og sagde/Giefed þessare lifanda Barned/og dreped þad ecke/þuiad hū
er Moder ad þui. Og allur Jsrael heyrde þeñañ Dom sīn Kongurinn hafde dæmt. Og þr
ottudust Konginn/Þuiad þeir sæu ad Gudz Speke var mz honum/til ad dæma

IIII.

Salomonis Høfdingiar — SVO hafde nu Salomon Kongur einualld yfer øllum Jsrael. Og þesser A
voru hñs Høfdingiar/AsarJa sonur Zadoch Kiennemañs. Elihoreph og
Ahia syner Sisa voru Skrifarar. Josaphath son Ahilud var Canzeler.
Benaia son Joiada var Hershøfdinge. Zadoch og AbJatar voru Kieñe-
menn. Asaria son Nathan var yfer Embættis mønnunum. Sabud son
Nathan Kieñemañs var Vinur Kongsins. Ahisar var Hofgards meist-
are. Adoniram son Abda var Rentumeistare
Og Salomon sette tolf Høfdingia yfer allt Jsraels Folk/þeir skylldu añast z hallda Kō-
12 Embættismeñ Salomonis — ge Bord/og øllu hñs Huse/sinn Manud i ærenu huer þeirra. Og þesse voru þeirra Nøfn/
Son: Hur a Ephraims Fialle. Son: Deker i Machas z Saalbim/z i Bethsemes/z i Elon
z Bethanan. Son: Hesed i Araboth/z hafde þar til mz Sacho z allt Hepher Lād. Son:
Abinadab ried fyrer øllu Lāde allt til Dor/z hñ ætte Taphath dott: Salomons. Baena son B
Ahylud i Taenach z i Megiddo/ z yfer allt Betsean/s̄ ligg: hia Zartana vnder Jezreel/fra
Betsean z allt til Mehola Sliettu/jafngiegnt Jachmeam. Son Geber(hafde til forræda)
Ramoth z Jair stad son" Manasse i Gilead/z Lādeign Argob s̄ ligg: i Basā/Sextijge stor
ar mw-

ar mwradar Borger/og mz Jarngrindum fortaradar.
Ahinadab son Iddo j Mahanaim. Ahimohas i Nepthali/Og hn̄ tok ⁊ Salomons Do- Basmath
tter Basmath til Eiginkuinnu. Baena son Husai i Asser og i Aloth. Josaphat son Paruah
i Isaschar. Simei son Ela i BenJamin. Geber son Vri i Gileadz Lande/ i Sihon Amo-
riters Kongs Lande/ og Ogs Kongsins af Basan/ var eirn Hofdinge i sama Lande. Enn
Juda og Israel voru otelianliger sm̄ Siafar Sandur/ ⁊ þeir atu og drucku/og voru glader.
Suo var Salamon Einualldz Herra yfer øllum Kongarijkium / fra Vatnenu og ad Lande
Philistinorum/og til Egipti Landamerkia/sem færdu honum Giafur/⁊ þionudu honum alla
hn̄s Lijfdaga.
C Enn til Bordz Salomonis var ætlad huern dag/ þriatijge Mæla Hueitissarla/ ⁊ Sex-
tijge Mæla annars Miøls/ ⁊ tiu alder Vx^n/⁊ tuttugu Vx^n Haggeingner/⁊ Hundrad Saud- Daglig fæda
er/ vmfram Hiørtu og Hreindyr/ og Steingeitur/ og annad Alidsie. Þui hn̄ hafde einualld til Salomons
yfer øllum Londum a þessa sijdu Vatsins/fra Tiphsha/og inn til Gasa/yfer øllum Kongū Bords
þm meigen Vatsins. Og hn̄ hafde Frid af øllū sijnū vndergiefnū vmhuerfes/ So ad Juda
⁊ Israel biuggu fyrer vtan Vgg ⁊ Otta/huer vnder sijnu Vijntre ⁊ Fijkiu trie/fra Dan allt
til BerSeba/so leinge sm̄ Salomon hn̄ lifde.
Og Salomon Kongur hafde fiorutijge Þusund Vagnhesta/og tolf Þusund Riddara He- Vagnar og
sta/Og adurnefnder Kongsins Hofdingiar olu og önnudust þa/ Þeir hielldu Konge sialfum Riddaralid Sa-
Bord/huer a sijnum tilsettum Manude/og lietu eckert vanta. Þeir fluttu ⁊ Hafur og Hey lomonis
til Fodurs handa Hestunum og Mwlunum/ þar sem Kongurinn var/huer a sijnum tijma sm̄
D honum var skipad.
Og Gud gaf Salomone mykla Speke ⁊ Vijsdom ⁊ diupsæ Hiartans/sm̄ sand a Siaf- Speke Salo-
farstrøndu. Og Salomons Speke og Vijsdomur gieck langt vm fram allra Manna Vijs- monis
inde j Austuralfunne/ og allra Egiptskra. Og hn̄ var spakare enn aller adrer Menn/⁊ vijsare
helldur enn þeir Diktarar/Ethan/Esrahiter/Heman/Chalcal og Darda. Og hn̄ var nafn
frægur medal allra Heidingia allt vm krijng. Og hn̄ samsette þriu Þusund Ordz kuidu/og
hn̄s Vijsur voru Þusund og fimm betur. Og hn̄ talade af Trianum/fra Cedrus i Libanon/
inn til Jsop sem vex wr Veggium. Hn̄ talade og suo vm Fie og Fugla/vm Skridkuikinde/
vm Fiska. Og þar komu menn af øllum Þiodum ad heyra Salomonis Speke/ fra øllū Kon-
gum a Jordunne/sem ad heyrt høfdu af hanns Speke.

V.

A OG Hiram Kongur i Thiro hann sende sijna Þienara til Salomonis. Þui Hiram Kon-
hn̄ hafde spurt ad þeir høfdu smurt hn̄ til Kongs i hn̄s Fødurs Stad. Þui gur af Thyro
Hiram elskade Dauid alla hanns Lijfdaga.
Og Salomon sende til Hiram/og liet seigia honum/ Þu veist vel ad minn
Fader Dauid matte ecke byggia Hws Nafne DROTTINS sijns Gudz/
søkum Ofridar sem var øllum meigen i krijngum hn̄/ Þar til ad DROTT
JN gaf þa alla vnder Sola hn̄s Foota. Enn nu hefur DROTTIN minn Gud giefed
mier Frid øllūmeigen i krijng/ suo ad hier er einginn Andskote og eige helldur nein Hindran-
Sia/ So hef eg nu hugad ad byggia Nafne DROTTINS mijns Gudz eitt Hws/so sm̄
B DROTTIN hefur talad til mijns Fødurs Dauidz/þar hn̄ sagde/Þinn Son/huern eg vil
setia i þinn stad/i þitt Sæte/hn̄ skal byggia mijnu Nafne eitt Hws. Þar fyrer biod þu nu
þijnum Þienurum/ad þeir høggue mier Cedrus vide af Libanon/ og ad þijner Þienarar sie
mz mijnum Þienurum. Og eg vil giallda þier laun þinna Þienara/suo sm̄ þu akuedr. Þui
ad þu veist/ad hier er eingin hia oss/sem suo kann ad høggua Trie/sem þeir Sidonither.
Enn sem Hiram heyrde Salomonis Ord/þa vard hn̄ miøg gladur/og sagde/ Lofadur sie
DROTTEN a þessum Deige/huer ed gaf Dauid eirn Vijsann Son/yfer þuilijkann Folks
fiølda. Og Hiram sende til Salomon/og liet seigia honum/Heyrda eg þann Bodskap sm̄ þu
sender mier/eg vil giøra epter allre þinne beidne/vm þa Cedrus vidu og Grenetrie. Mijner
Þienarar skulu flytia þessa Vidu af Libanon til Siafarins/sijdan skal eg leggia þa a Flota
C a Sioinn/⁊ fœra hn̄ til þss Stadar ƺ þu lætur seigia mier/ ⁊ eg skal lata leysa Viduna þar/
enn þu skallt lata sækia þa þangad. Enn i þui skallt þu giøra minn vilia/ad þu veiter

Vister mýnum Þienurum.

Suo gaf Hiram Salomone Cedrus vidu/og Grene trie/epter hn̄s vilia. Og Salomon gaf Hiram tuttugu Þusund Mæler Hveitis/handa hn̄s Þienurum/ og tuttugu Mæler med steytt Oleum. So mýked gaf Salomon Hiram huert Aar.

Vinatta mille Salomon og Hiram

Og DROTTIN gaf Salomone Vitru og Výsdom/suo sem hn̄ hiet honum. Og þar var Fridur millum Hiram og Salomon/ꝛ þeir bundu Sattmaal mz sier. Og Salomon lagde Manntal a allann Israel/Og þad Mañtal var þriatýge Þusunder Manna. Og hn̄ sende þa til Libanon/tiu Þusundrut huern Manud/til skiptis/so þeir voru eirn Manud a Libanon/ eñ tuo Manude heima. Og Adoniram var settur Hofdinge yfer þetta Mañtal. D

Verkmenn Salomonis

Og Salomon hafde fiøtýger Þusunder þeirra Manna sem ad bæru byrdar/ og attatýge Þusunder sem ad voru ad vidarfelgiu a Fiallenu/ umfram Salomons ypporstu Verkstiora/ huerier ad setter voru yfer Arfided/þeir voru ad tolu þriær Þusunder/og þriu Hundrut/ þeir ed til skipudu og sogdu fyrer huerre Vinnu. Og Kongurin baud ad þeir skylldu uppbriota stora og kostuliga Steina sem vt mætte hogguast til Hwssens Grunduallar. Og Salomonis byggingarmenn og Hirams/og Giblim/ þeir hiuggu vt/ ꝛ biuggu til Vidin ꝛ Steinana/ad smýda Hwsit.

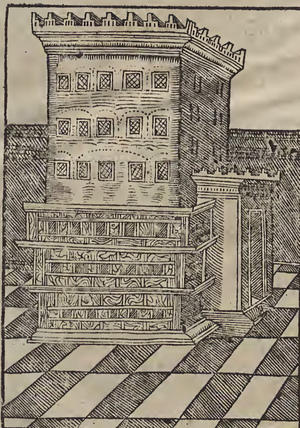
VI.

Salomons Mustere 2. Par. 2.

Anno Mundi 2933 Ante Christum natum 1023

A Þui attatýgunda Aare hins fimta Hundrads/ fra þui ad Israels Lydr var A
vtleiddur af Egiptalande/a þui fiorda Aare Rýkis Salomons Kongs yfer
Israel/i þeim Manude Sif/þad er sa annar Manudur/ þa tok Salomon
til ad smýda Hws DROTTINS. Eñ þad Hws sem Salomon Kongr smýdade DROTTNI/var sextýger Alna langt/ tuttugu alna breitt/ og þriatýge Alna hatt.

Og hn̄ bygde eitt Forhws fram af Musterenu tuttugu Alna langt/epter Hwssens breidd/ og tiu alna breitt/ fram af Hwsenu. Og hn̄ giorde Glugga a Hwsenu/iñan til výda ꝛ vtā til mioa. Og hn̄ smýdade Lopthws i Hwsueggnum allt um krýng/bæde um krýng Mustered ꝛ Koren/ ꝛ giorde eñ vegge þar um krýng vtan til. Þad nedsta Lopthws var fim̄ alna výdt/enn annad sex Alna výdt/ enn þad þridia siø alna výdt. Þui hn̄ reiste Bialka vtan um krýng hwsed/suo ad þau komu ecke vid Vegge Hwssens.

Og adr eñ Hwsed var smýdad/þa voru Steinarner mz ollu adr til reidder/ so at þar heyrdist huerke Hamars hogg nie Auxar hliod/edr B
nockra Smýdatola/a mz Hwsed var smýdad.

Og þar voru einar Dyr hægrameigen mitt a Hwsenu/og vm Suolur var ad ganga i midlopted/og þadan i þat efsta Lopt. Og so bygde hn̄ Hwsed/ꝛ fullkomnade þ/ ꝛ hn̄ þiliade Husit mz Cedrustrie/bade Huolfed ꝛ Veggena. Hn̄ bygde ꝛ so enn ein Geng/ofanuert umhuerfes allt Hwsed/fim̄ alna hæ. Og hn̄ þakte Hwsid mz Cedrus vidū.

Fyrerheit Drottens 2. Reg. 7.

Og Ord DROTTINS skiede til Salomon/og sagde/Þetta er Hwset þat sem þu smýdar. Ef þu geingur i mýnum Bodum/ꝛ giorer epter mýnum Riettindum/ꝛ helldur oll mýn Bodord/og geingur epter þeim/ Þa vil eg stad-
festa mitt Ord vid þig/suo sem eg sagda til þýns Fodurs Dauidz/ Og eg vil bwa a millum C
Israels sona/ꝛ eg vil ecke yfergiefa mitt Folk Israel. So bygde Salomon Hwsed/og fullkō-
nade þad. Og hn̄ þiliade Veggena a Hwsenu jnnan til mz Cedrus Fiølum nedan fra golf-
enu ꝛ vpp at Þakenu/ꝛ þiliade þ iñan til mz Trie/ꝛ lagde golfed i Husinu mz Grenefialer.

Act. 7.

Nñ bygde ſuo a bak vid Hwſed eirn Vegg af Cedrus trie/tuttugu ælna langañ vpp fra
Golfenu/og vnder Þaked/og bygde Korinn þar fyrer jnnañ/ og þad allra helgaſta. Enn
Muſteriſins Hws fyrer framan Koriñ var fioruti͛ge ælna langt. Eñ allt Hwſed jnnan til
var ecke nema Cedrus vidur/mz rendum Hnøppum/ og vtſkornum Blomſtrum/ſuo ad huerge
D mætte ſia Stein berañ. Eñ Korinn tilreidde hñ jnnan til i Hwſenu/ſuo ad þangad ſkyllde
ſetiaſt Sattmals ørk DROTTINS. Og Choriñ var tuttugu ælna langur/og tuttugu
ælna breidur/og tuttugu ælna Hær/ſleiginn mz klæra Gull/Eñ Alltared þiliade hñ mz Ce-
drus trie.
Og Salomon þakte Hwſed jnnan allt mz klæru Gulle. Nañ liet aptur Chorinn med
gylltum Grindum/og allt Hwſed var mz Gulle þacked/Þar mz bio hañ og Alltared med Gull
framan fyrer Kornum.

Chorin̄/ edur þ allra helgaſta/ þar Guds Ord inne var

Nñ giorde z i Kornum tuo Cherubim/af Oliuuidartriam/tiu ælna ad Hæd. Huer Væn
E gur Cherubim var fim̄ ælna langur/ſuo ad þad var tiu ælner/ fra þm eina hñs Vængs enda Exo. 25. 20.
og til þſ annars Vængs enda/ſo var ſa añar Cherubim/hñ hafde og ſo tiu ælner ad leingd
og bæder Cherubim voru jafner og eins ſmi͛dader. Suo ad huer Cherubim var tiu ælna
hær. Og hñ ſette þeſſa Cherubim i midiu Hwſenu/Og Cherubim vtbreiddu ſijna Vængi/
ſuo ad Vængur þeſſ eina Cherubim kom vid Vegginñ/og Vængr þeſſ añars Cherubim ſnart
og þañ añañ Vegg/Eñ i midiu Hwſenu kom huer Vængr vid añañ. Og hñ bio þſſa Cheru
F bim mz Gulle.
Nñ liet og vtſkiera alla Vegge Muſtereſins mz ymeſligum Hagleik allt vm huerfes / med
Hnøppum og vtſkornum Cherubim/Palmuidarblomſtrū og Lauf verke/ſo ſem lite þad og kiæ
me vt vr Veggiunum. Og hñ lagde yfer Huolfed mz Gull jñan og vtan. Og hñ liet giø-
ra tuær Hurder a Jñgangenū til Chorſins af Oliutrie/mz fim̄ſtrendū Dyruſtolpum/ Og hñ
liet vtſkiera þar a mz Hagleik Cherubim/Palmuidarblomſtr z Lauf verk/z bio þær allar mz
Gulle. Nñ giorde z i Muſtereſins jñgāge ferſtrēda Dyruſtolpa af Vidſmiørsvidartrie/z tueñ
ar Hurder af Grenetrie/ og huer Hurd hafde tuo Vænge/ z Vængerner hiengu a þra Hiør-
G um. Og hñ liet vtſkiera þar a Cherubim/Palmuidarblomſtur og Laufa verk/ z bio þær mz
Gulle/eins z þad var bǖfalad.
Nñ bygde og ſuo eirn Kirkiu gard/mz þremur ſkipunū vthøgguiña Steina/ og eitt laged
mz ſkafed Cedrus Vidar Trie.
A þui fiorda Aare i þeim Mænade Sif / var Grunduøllurinn Hwſſens DROTT- Sif
INS lagdur/Og a þui enu ellefta Aare i þeim Manude Bul(þad er ſa ættunde Manudr) Bul
var Hwſed algiørt/ſuo ſem þad vera ſkyllde/So ad þr voru ad ſmi͛da þad i ſiø Aar.

VII.

A ENN Salomon vppbygde ſitt Hws i þrettan Aar/og fullkomnade þ mz øllu. Salomons
Nñ bygde eitt Hws af Libanon Skoge/ hundrad ælna langt/fim̄ti͛ge Alna Hws
breitt/og þriati͛ge ælna hætt.
Og lagde Bita og Bialka a Stolpana a fiorum ſkipønum Cedrus vid- Sa Konunglige Salur
arſtolpa. Eñ þar yfer(lagde hñ)eitt Herberge af Cedrus/a þa ſømu Stol
pa ſem voru fim̄ og fiorutiger/ja fimtan i huerre ſkipan.
Og þar voru Gluggar þri͛ſetter/huorer i mot ødru/ þri͛r i mote þrimur /og þeir voru fer-
ſkeytter a huern veg
Nñ bygde z eitt Forbyrge mz Stolpum/fim̄ti͛ger ælna langt/z þriati͛ge ælna breidt/Og Hoffalur Cantzelerí
enn eitt Forbyrge fyrer framan þtta/ mz Stolpum og þyckuum Bitum.
Nñ bygde og eirn Mælſtefnuſal/ad ſitia Doma vti/og þiliade hñ i Ræfur og j Golf mz Þinghws
B Cedrus vidar triam.
Nñ giørde z ſo ſijnu Hwſe eitt Forbyrge/bak vid Saliñ/mz ſama Hagleik ſmi͛dad.
Nñ giørde og ſuo eitt Hws li͛ka ſm̄ Salinn/ handa Pharaons Dottur/hueria Salomon
hafde teked ſier til Eigen kuiñu.
J øllum þeſſum Hwſum voru koſtuliger Steinar/vthøggner epter riettum ſkamt z mæta Sup. 3.
vppa allar ſi͛dur/nedan fra Grunduelle og vpp vnder Þaked/þar til og ſa ſtore Gardur vtan
til. Enn Grunduøllurinn var og ſuo af koſtuligum og ſtorum Steinum/ tiu og ætta Alna

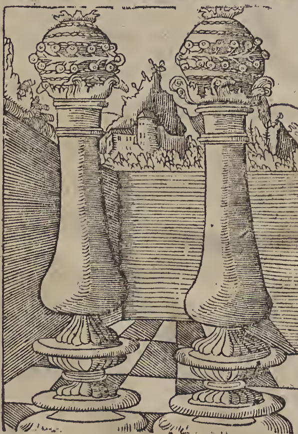

ad verte/ ⁊ ꝥ voru koſtuliga vthøggner Steinar
epter riettū ſkamte/ ⁊ Cedrus vider. Enn ſa
ſtore Gardur hafde allt vm kryng þriar Rader
vthøgguinna Steina/ og eina Rød af Cedrus
Fialuidar Þile/ Eins og ſa Gardr hia DRO
TTINS Hwſe/ jnnan til/ og ſa Salur ſem
ſtod hia Hwſenu.

Hiram
1. Para. 19.
4. Reg. 25.

Og Kong Salomon ſende vt / og liet ſækia E
Hiram af Thiro / huer ed var Sonur eirnrar
Eckiu af ætt Nephthalim/ og hn̄s Fader hafde
vered eirn Madr af Thiro/ Hn̄ var eirn Smi-
dur og frabær Hagleiks madur a Kopar/ fullur
af Vijsdome/ Skilninge og Kunnattu/ ad ſmij
da allra handa ſmijde af Mailme. Og ſim̄ hn̄
kom til Salomon Kongs/ ſmijdade hn̄ allt hn̄s
Smijdar.

Og hn̄ giørde tuo kopar ſtolpa/ attian Alna
hæfann huorn fyrer ſig/ ⁊ eirn Þrædur tolf al-
na vafdeſt vm huorn Stolpa. Og han̄ giørde
tuo Hnappa ſteypta af Kopar/ ⁊ ſette þa ofan
a Stolpana/ og huor Hnappur var ſim̄ alna
hær. Og þar var vppa huorū Hnappe ofan a
Stolpunum/ ſiø Laufuida Streinger ſliettader
lijka ſem Hlecker/ Og hn̄ giørde a huorū Hnap-
pe tuær Rader med Granata Eple / riett vm

Tueir kopar-
Stolpar

kryng a einu Bande/ ſem Hnappurinn var hu-
linn med. Og Hnapparner voru lijka ſim̄ Ro-
ſa fyrer Salnū fiogra alna ſtorer. En̄ Gra-
nata Eplen voru tuø Hundrud i Rødum/ riett
vm kryng / ofan og nedan til þeſſ bands ē gieck
vm kryng midiann Hnappinn/ a huorū Hnapp
num a badum Stolpunum. Og hn̄ reiſte vpp
Stolpana fyrer Forbyrge Muſtereſinns. Og D
þan̄ ſem hn̄ ſette a hægre ſijdu kallade hn̄ Ja-
chin/ enn þan̄ ſem hn̄ ſette a vinſtre ſijdu kall-
ade hn̄ Boas. Og þad ſtod ofan vppa Stol-
punum lijka ſuo ſem Roſer/ ſuo var ſa Giørnin
gur Stolpanna fullkomnadr.

Koparhafit

Og hn̄ giørde eitt ſteypt Koparhaf/ og þad
var kryngløtt/ tiu ælna vijdt fra ødrum Bar-
me til annars/ ⁊ ſim̄ alna hatt/ Og ein Snw
ra þriatyge ælna løng var vm Mælerinn allt
vm kryng Hafed. Og þar voru Knappar vn-
der Barmenum kryng vm þad ſama Haf ſem
var tiu ælna vijtt/ riett i kryngum Hafed/ ⁊ þſſ-
er ſmahnappar voru ſteypter i tuær rader. Og
þad ſtod vppa tolf Vxum/ þrim̄ var ſnued i mot Nordre/ þrimur i mot Veſtre/ þrimur i mot
Sudre / og þrimur i mot Auſtre. Og Hafed ſtod þar øfan a/ ⁊ allur aptare hlutur Vxan̄a
ſtod jn̄ vnder Koparhafenu. Og þyckten a Hafenu var þuerarhandar/ enn barmarner þar
a/ voru ſem barmar a einum Bikar/ lijka ſem ein vtſprungen Roſa/ Og þad tok tuø Þuſund
a Bathos.

a (Bathos) Er nockurs hattar ſtor Mæler

Hn̄ giørde og ſuo tiu Koparſtola/ huern fiøgra ælna langann og breidan̄/ og þriggia Al- E
na hæfan̄. Og Stolarner voru ſo giørder/ ad þeir høfdu flatuege a millum Liſtanna/ og vt-
an a flatuegunū millū Liſtanna voru Leon/ Vxe/ og Cherubim/ og Flatuegen̄er ſim̄ Leonen og
Vxarner voru vppa/ høfdu Liſta ofan og nedan/ og litla Fætur þar vppa. Og huer Stoll
hafde

Kopar
Stolarner

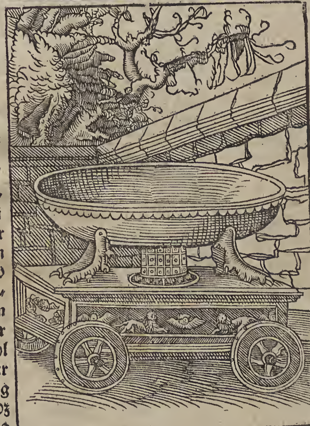
hafde fiøgur Kopar hiol mz Kopar Auxlum/ z a þeim fiorum Hornum. voru fiorer Hiolæsar steypter/ huer ganguart ødrum/ nedañ vnder vid Hutrneñe.

Enn Halsinn a midium Stolnum var eiñrar Alnar hær/ og sijualur/ halfrar annarar alnar vijdur / og þat voru Doppur a Hals listunum/ sem voru mz fiorum Hornum eñ ecke kringlottar. Eñ þau fiøgz Hiol stodu vpp med sijdunum/ og Hiola æsarner voru vpp mz Stolnum/ huert Hiol var halfrar annarar Alnar hæft. Og Hiolen voru lijka s Vagna Hiol/ z þeirra Hiolæsar og allt þat Hiolunum tilheyrde var allt mz steyptañ Kopar. Og fiorar Axler voru a huertu Stols horne a Stolunum.

Og a Halsenum ofan a Stolnum eirnrar Alnar hæfum riett vm krijng / voru Listur og sina flatueger a stolnū/ z hñ liet vtgrafa þar s stiett var a þm sømum flatuegū og Listū Cherubim/ Leon og Laufa vid/ huert hia ødru/ riett vm̄ krijng þar vppa. Ept' þessū mæta giørde hñ þa tiu steypta Stola/ z høfdu aller eiñ Mæta z Mæler.

F Og hñ giørde tiu Kopar † Huarner/ og þar geingu fiorutijge Bath i hueria Huørn/ og var fiøgra ælna stor/ og þar var ein Huern a huerium Stol. Og hñ sette fim̄ Stola j þat hægra Horn i Musterenu/ z þa adra fim̄ vid þ vinstra Horn/ Enn Koparhafed sette hañ a þann hægra veg vtan til i mot Sudre.

† Pønnur

Og Hiram giørde og suo Pønnz/ Skuflur/ Munnlaugar/ og fullkomnade so allañ Giørningiñn/ sem Salomon Kongur liet giøra j DROTTINS Hwse / sem voru þeir tueir Stolpar/ og þeir bøllottu Hnappar ofan a þm tueimur Stolpum/ z þær tuær fliettadar Snwrur/ ad hylia þa tuo bøllottu Hnappa a Stolpunū/ z þau fiøgz Hūdrud Granata Eple a þm tueimz fliettudū Laufuidarstreingiū/ Ja/ tuær rader mz Granat Eple a huorū streing/ at hylia þa tuo bøllottu hnappa a Stolpunū. Þar til Koparhafid/ z tolf Vxa vnd' Hafinu. Og þa tiu Stola/ z tiu Huernz þar ofan a. Elldzgøgnen/ Skuflurnar/ z Munlaugarnar. Og

G øll þsse Kier s Hiram giørde Kōg Salomone til Drottens Hwss/ þau voru af klæru Lætune. I Takmarke hia Jordan liet Konguriñ steypa þau/ i leirugre Jørdu/ millū Suchot z Zarthan. Og Salomon liet øll Kier vera dueigen/ søkum þyngdar þss ofur mykla Kopars.

Salomon giørde og suo øll Verkfære sem heyrde til Hwse DROTTINS/ sm̄ var eitt Exod. 25.
Gull Alltare/ eitt Gullbord sem Fornar brauden læu vppa/ fim̄ Kiertastikur a hægre sijdu/ og fim̄ Kiertastikur a þa vinstre sijdu/ fyrer Kornum af klæru Gulle/ med Gullblomstrū Lømpum og Liosasøxum. Þar til Skæler/ Diskar/ Munnlaugar/ Skeider z Poñur af klærū Gulle. Og Teingslen vppa Dyrunum i Hwsenu jnnan til i þui allra Helgasta/ z a hwssens dyrum i Musterenu voru af Gulle.

Suo var nu allur Giørningurinn fullkomnadur/ sem Salomon Kongur giørde a DROTTINS 2. Para. 5

TTINS Hwse. Og Salomon færde þar jn̄ allt þad sem hn̄s Fader Dauid hafde helg-
ad/af Silfre/Gulle/og Kierum/og lagde þad i Fiehirdslur DROTTINS Hwss.

VIII.

NA samankallade Salomon Kongur til sijn þa ellstu af Jsrael/þa enu ypp- A
ustu af øllum ættum/og Fedranna Høfdingia a medal Jsraels sona/ til Je
rusalem/ad vpp færa DROttens Sattmaals ørk af Dauidz Stad/þad er
2. Para. 5. 2. Reg. 6. Zyon. Og aller Jsraels menn komu til samans/ fyrer Kong Salomon/i
þeim Manade Ethanim a Hatijdinne/ þad er sa en̄ siounde Manudur.
Enn sem aller þeir enu ellstu af Jsrael komu / þa toku Prestarner Ørk
DROttens vpp/z baru hana vpp/z þar til Vitnisburdarins Tialldbwd/z øll Helgedomsins
Verkfære sem voru i Tialldbwdinne/þad giørdu Prestarner z Leuitarner. En̄ Kong Sa-
lomon og allur Jsraels Søfnudur sem saman var kominn til Kongsins/ þr geingu mz hon̄
fyrer Ørkinne/og offrudu Saudum og Nautum/so mørgum/ ad Mann kunne huerke at tel-
ia ne reikna þad.
Suo bææru Prestarner DROTTINS Sattmaals Ørk til sijns Stadar/i Korin̄ j Hu
Sattmalsins Aurk berst i sinn stad. Ebre. 9. Ezech. 9. 1. Para. 7. senu/i þad allra Helgasta vnder Vænge þeirra Cherubim. Þui Cherubim vtbreiddu Væn
gena yfer þeim stad sem Ørken stod/og huldu Ørkena og hen̄ar Steingur ofan til/z Stein-
gurnar voru suo langar ad Mann kun̄e ad sia a þeirra Hnappa af Helgedomenū fyrer fra-
mann Korinn. Enn þeir sem vte voru gaatu ecke sied þa/ og hun er þar allt til þssa Dags.
Og þar var eckert i Ørkinne/vtan allemasta þau tuo Moses Steinspiølld/sem hn̄ liet i ha-
na i Oreb/þa ad DROTTJN giorde eirn Sattmala mz Jsraels Sonu/þa þeir voru vt-
farner af Egiptalande.
Enn sem Prestarner geingu vt vr Helgedomenum/þa vppfyllde eitt Sky Hws DROT- B
TINS/ suo ad Prestarner gaatu ecke stadet ad sijnu Embætte fyrer Skyenu/Þui Dyrd
DROTTINS vppfyllde Hws DROTTINS.
Þa sagde Salomon/DROTTJN hefur talad/ad hn̄ villde bwa i Dimun̄e/ Eg hefe
2. Para. 6. þo bygt þier eitt Hws til i byggingar/og eitt Sæte/ ad þu skuler þar bwa æfenliga. Og
Kongurinn snere sijnu Andlite/og blessade allan̄ Jsraelis Søfnud/en̄ allur Jsraels Almwge
stod/Og Kongurin̄ sagde.
Salomonis Þackargiørd Lofadur sie DROTTJN Jsraels Gud/ sem talade mz sijnum Mun̄e til mijns Fødurs
Dauids/og fullkomnade þad mz sinne Hønd/og sagde/Fra þeim Deige er eg færde mitt Folk
Jsrael af Egiptalād̄e/ hefe eg ecke vtualed nockurn Stad a medal nockrar Jsraels ættar/at
mier skyllde byggia eitt Hws/og ad mitt Nafn skyllde þar jnne vera/ En̄ eg vtualda Dauid/
ad hn̄ skyllde vera yfer mitt Folk Jsrael. Og min̄ Fader Dauid hafde huglagt sier ad byg-
2. Reg. 7. ia DROTTNI Jsraels Gudz Nafne eitt Hws. En̄ DROTTJN sagde til mijns Fød-
urs Dauidz/Ad þu hefur i sinne ad byggia mijnu Nafne eitt Hws/þa giørder þu vel / ad þu
tokst þier þad fyrer/Enn þo skallt þu ecke byggia þad Hws/helldur þin̄ Sonur sm̄ koma mū
af þijnum Lendum/hn̄ skal byggia mijnu Nafne eitt Hws. Og DROTTJN hefur stad
fest sitt Ord sem hn̄ talade/Þui eg er vppkominn i stad mijns Fødurs Dauidz/og sit a Stole
Jsraels/so sem DROTTJN sagde/z eg hefe bygt DROTTINS Jsraels Gudz Naf
ne eitt Hws. Og hefe eg tilreidt þar eirn stad til Arkarinnar/i huerre ad er Gudz Sattma-
le/sem hn̄ giorde vid vora Forfedur/þa hn̄ færde þa af Egiptalande.
Salomonis Bæn Og Salomō gieck fram̄ fyre Gudz Alltare/i auglite alls Jsraels Almwga/z vtbreidde sijn C
ar Hendur til Himins/z sagde/DROTTJN Gud Jsraels/Þar er einginn Gud þier lijk-
ur/huerke a Himnum vppe/og eige helldur a Jørdu nidre. Þu sm̄ helldur þin̄ Sattmaala og
2. Para. 6. Myskunsemd vid þijna Þienara/þeir sem ganga fyrer þier af øllu hiarta. Þu sm̄ z hiellst
vid Dauid min̄ Fødur þinn Þienara allt þad þu honum tilsagder/Þu talader þad mz þijnū
Munne/og fullkomnader þad mz þin̄e Hønd/sm̄ sia ma a þessū Deige. Nu Jsraels Gud/
2. Reg. 7. hallt þu vid þinn Þienara Dauid minn Fødur/þad þu talader til hn̄s/z sagder/Þig skal ec-
ke bresta eirn Mann fyrer mier/sem skal sitia a Jsraelis Stole/Þo so/ad þijner Syner vard-
ueite sijna vegu/z ad þr gange fyrer mier/so sem þu hefur geingit fyrer mier. Nu Jsraelis
Gud/stadfestist þitt Ord/ sem þu talader til Þijns Þienara Dauidz mijns Fødurs.

Huer

Huer ma so þeinkia/ad Gud bwe hier a Jørdunne? Sia/ Himinen og Himnanna Himnar eru þier oflitler / Huad skal þa þetta Hws vera sem eg hefe vppbygdt? Snu þier til Bænar þijns Þienara/og til hañs grætligrar beidne/ DROTTJN miñ Gud/ Vppa þad þu heyrer Lofgiørd og Bæn þa sem þinn Þienare giører i Dag fyrer þier. Suo þijn Augu sie open yfer þessu Hwse Nætt og Dag/ yfer þessum Stad/ sem þu hefur sagt vm/ Mitt Nafn skal þar vera. Heyr þu þessa Bæn sem þiñ Þienare bidur i þessum Stad/Og ad þu vilier heyra Bæna akall þijns Þienara/og þijns Folks Jsraels/sem þeir munu bidia i þessū Stad/ þa bænheyr þu þa/þar þu byr a Himnū/z nær þu þa bænheyrer/ þa vilier þu vera nædugur. Deut. 12.

D Þegar nockur syndgast i mote sijnum Náunga/og tekur eirn Eid vppa sig/mz hueriū hañ plycktar sig/z sa Eidur kiemur fyrer þitt Alltare j þetta Hws/Ad þu vilier þau heyra i Himnenū/z dæm þu þijnū Þienara riett/fordæmande þañ Ogudliga/ z gialldande hñs veg yfer hñs Hofud/z riettlætande þañ riettuijsa/ til ad giefa hm̃ epter sijnu Riettlæte Eidur

Þa þitt Folk Jsrael verdur sleigit af sijnum Ouinum/søkum þess/ ad þad hefr syndgast i mote þier/Og ef þeir snuast til þijn/so ad þeir medkienna þitt Nafn/bidia og beida þig i þssu Hwse/Þa bænheyr þu þa i Himineñ/z vert nædugr Syndum þijns Folks Jsraels/z leid þa i Landed aptur/þ sm̃ þu hefur giefed þrra Forfedrum. Ofridur

Þa ad Himineñ verdur til lucktur/suo ad þar rigner ecke/søkum þss ad þeir hafa syndgast i mote þier/ og þeir bidia þa i þessum Stad/ og mzkienna þitt Nafn/og snua sier fra sijnum Syndum/søkum þess ad þu plægar þa/Ad þu vilier þa heyra i Himinenn/ og vera nadugur yfer Syndū þinna Þienara/og þijns Folks Jsraels/Ad þu vijser þeim þañ goda Veg/ a hueriu þeir skulu ganga/og lat suo rigna yfer Landed/huert þu hefur giefed þijnu Folke til Erfdar. Þerrar

Nær þar kiemr Hallære eda Drepsott/edr Þurkur/edr Brune/edr Eingesprettr/eda Korn ormar a Landed/eda þeirra Ouiner setiast vm þeirra Borgarhlid/eda nockurshæattar Plæga eda Siukdomur/ Huer þa bidur og beider/ huad hañ er fyrer Mañ/ af þijnu Folke Jsrael/þr s formerkia sijna Plægu/huer i sijnu Hiarta/z vtbreida sijnar Hendr i þessu Huse/Ad þu vilier bænheyra þa j Himnenū/i þeim Stad sm̃ þu byr/og vilier vera nædigr/ z gefa hú- Hallære
E tum epter þui sem hñ hefur geingid/lijka sem þu þecker hñs Hiarta/Þuiad þu alleina þecker allra Mañа sona Hiørtu/Vppa þad at þeir ottist þig ætijd/so leinge sm̃ þeir lifa i Landenu þui sm̃ þu hefur giefed vorū Forfedrum

Nær og ad nockur Framande/hñ sem ecke er af þijnu Folke Jsrael/ kiemur af fiarlægum Londum/fyrer søkum þijns Nafns (þui þeir munu heyra vm þitt stora Nafn/ og vm þijna Mecktuga Hend/z vm þiñ vtrietta Arm)og hñ kiemr z bidst fyrer i þessu Huse/At þu vilier þa bænheyra i Himnenū/i Sæte þiñar Byggingar/z giøra allt þad sem sa Framande bidur þig vm/vppa þad/ ad allar Þioder a Jørduñe meige þeckia þitt Nafn/og so ottast þig/lijka sem þitt Folk Jsrael/Og ad þeir meige vita/ad þetta Hus sem eg hefe bygt/ kallast epter þijnu Nafne. Framande Esa. 56. Math. 21.

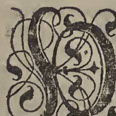
Þa at þitt Folk dregur i Strijd i mote sijnum Ouinum/a þañ veg sem þu sender þa/ Og þeir bidia til DROTTJNS/mot Veigenum til þess Stadar sem þu vtualder/og til þess Huss sm̃ eg hefe bygt i þijnu Nafne/Ad þu vilier þa heyra þra Bæner z Akall i Himineñ/z giøra þeirra Dom. Sigursælld Bardaga

Og þa þeir syndgast i mote þier(þui þar er eingiñ Madr sem ei syndgast) og þu verdur Reidur/og giefr þa j þra Ouina hendr/ suo ad þeir føra þa burt Hertekna/ i þeirra Ouina Land/langt i burt eda nalægt/Og þeir jdrast i sijnu hiarta/i Lādenu þar þeir sitia hertekner/ og þeir vmuenda sier/og gratbæna þig i þeirra Herleidingar lande/og seigia/Vier høfū synd gast z giørt jlla/z vier vorum Ogudliger/Og þeir snua sier suo til þijn af øllū hiarta/ og af Jsrael hertekinn i Ouina Land 1. Para. 6.
F allre sinne Ond/ i sinna Ouina Lande/sem burt hafaført þa/og bidia til þijn a mote veige til þeirra Landz/sem þu hefur giefed þeirra Forfedrum/til þess Stadar sem þu vtualder/z til þess Huss sm̃ eg hefe bygt þijnu Nafne. Deut. 6.

Heyr þu þa þeirra Bæn og grætbeidne/j Himnenū af þijnu heimilis Sæte/z dæm þeim riett/og ver þijnu Folke nædigur/sem ad syndgast hefur i mote þier/og øllū þeirra Misgiørningū/ mz hueriun þeir hafa misbroted i mote þier/ad þu giefer þeim Myskunseme fyr þm sem þa Hertekna hallda/og ad þu Myskuner þig yfer þa. Þuiad þeir eru þitt Folk z þijn Erfd/ hueria þu færder af Egiptalande/ af þeim Jarnofne. Og ad þijn Augu sieu open Amos 9.

til Bæna akalls þijns Þienara og þijns Folks Israelis/ ad þu vilier heyra þa i øllu þui
Exod. 13. huad ſem helſt þeir bidia þig. Þui þu vtualder þa þier til Arfleifdar/ af øllu þui Folke ſm̃
a Jørdunne er/ſo ſem þu talader vid Moſen þiñ Þienara/Þañ tijma þu færder vora Forfedr
af Egiptalande/þu DROTten DROTten.
Salomon blesſar yfer allann Almugann 2. Para 7. Og ſem Salomon hafde endad allar þſſar Bæner ⁊ Akall fyrer DROTTNI/þa reis
hñ vpp fra Alltare DROTTens/⁊ liet þa af ad beya ſijn Knie ⁊ vt ad breida ſijnar hendur
i Himineñ. Og for til ad bleſſa allañ Israelis Søfnud mz hæꝛre Rauſt/ſeigiande. Bleſſadr
ſie DROTTIN ſem giefed hefur ſijnu Folke Israel huijld/ſem hñ hefur lofat/⁊ ſagt/Þui
þar vantar ecke eitt af hñs godum Ordum/ſem hñ talade fyrer ſiñ Þienara Moſen. DRO-
TTIN vor Gud vere mz oſſ/ſem hñ hefur vered mz vorū Forfedrum. Hañ yfergiefe oſſ ec-
ke/og take ecke ſijna Hønd fra oſſ/ſo ad vier hneigium vor Hiørtu ad honum/⁊ ad vier mætt-
um ganga j øllum hñs Vegum/og hallda hñs Bodord/Skickaner og Riettinde/ſm̃ hñ hefur
boded vorum Forfedrum.
Og þeſſe Ord ſem eg hefe beded fyrer DROTTNI/ mættu nalægaſt DROTTIN G
Gud vorn/ Dag og Nott/ ad hñ vilie ſkicka riett ſijnum Þienurum/ og ſuo ſijnu Folke Isra
el/hueriū a ſijnū tijma. So ad allt Folk a Jørduñe meige vidurkeña/ad DROTTIN er
Gud/ og einginn añar. Og ad ydar Hiørtu ſie riettſkickud fyrer DROTTNI vo-
rū Gude/til ad ganga i hñs Setningū/og ad hallda hñs Bodord/ſo ſm̃ a þeſſū Deige ſkiedur.
Og Konguren og allur Israel færdu Forner fyrer DROTTNI. Og Salomon fær
Musterisins Vijgslan Deut. 26. de Þacklætis Forner(þær ſm̃ hñ offrade DROTTNI)tuo ⁊ tuttugu Þuſund Vxa/⁊ Hū-
drad og tuttugu Þuſund Sauda/ So vijgdu þeir Hws DROTTINS/ Konguriñ ⁊ aller
Israels ſyner. Þañ ſama Dag vijgde ⁊ Konguriñ Midgardeñ/ ſ var fyrer DRottens hw-
ſe/þui hñ færde þar Breñeoffur/Matoffur/og Þackoffurs Feite. Þui þad Kopar Alltare ſ
ſtod fyrer DROTTNI/var oflijted til Breñeoffurſins/Matoffurſiñs/og til Þackoffurſiñs
Feitleika.
Og Salomon hiellt a þeim ſama Tijma eina Hatijd/og allur Israel mz honum/ eiñ my-
a (Bleſſudu) Þeir bædu Konginū Luckū kell Mañfiølde/ fra Hemath Lādamerkium/⁊ allt til Egipti Lækiar/fyrer DROTTNI
vorum Gude/i ſiø Daga/⁊ eñ aptur i ſiø Daga/þad voru fiortan Dagar. Og hñ liet Fol-
ked fara þann attunda Dag. Og þeir a bleſſudu Kongiñ/⁊ geingu glader i burt til Tiallds
bwda ſiña/⁊ fagnande i ſijnu Hiarta yfer øllu þui goda ſem DROTTIN hafde giørt ſij-
num Þienara Dauid/og øllu ſijnu Folke Israel.

IX.

Gud opinberadiſt i annad ſinn fyrer Salomone Supra 3. 2. Para. 7. NA Salomon hafde fullkomnad ad byggia DROTTENS Hus/⁊ Kōg- A
ſins Hws/og allt añad ſem hñ girntiſt/⁊ hñ hafde lyſt til ad giøra/ Þa bir
tiſt DROTTIN honum i añad ſiñ/ ſuo ſem hñ birtiſt honum i Gibeon.
Og DROTTIN ſagde til hñs/Eg hefe heyrt þijna Bæn og Akall ſem
þu hefur beded mig/og eg hefe helgad þetta Hws/ſem þu hefur bygt/ad eg
vil ſetia mitt Nafn þar jnne æfenliga/og mijn Augu og mitt Hiarta ſkulu
þar vera ætijd. Og ef þu geingur fyrer mier lijka ſ þiñ Fader Dauid gieck/mz einu algiør-
Gudz fyrerheit du og riettſiñudu Hiarta/⁊ giører allt þad ſem eg hefe bodet þier/⁊ helldur ſuo mijn Bodord ⁊
mijn Riettinde/Þa vil eg ſtadfeſta þitt Kongs Rijke og Stol yfer Israel æfenliga/ſuo ſem eg
1. Reg. 7. talade til þijns Fødurs Dauidz/og ſagde/Þig ſkal ecke vanta eirn Mann af Israels Stole.
Ognan Gudz Deut. 29. Jere. 22. Eñ ef þier ſnued ydur fra mier/þier ⁊ ydrer ſyner/ ⁊ halldit ecke mijn Bodord ⁊ mijn Riett B
inde/ſem eg lagda fram̃ fyrer ydur/helldur fare þier og þionid ødrū Gudū/⁊ tilbidied þa/Þa
vil eg vpprǽta Israel af Landenu/ þui ſem eg hefe giefed þeim. Og þad Hws ſem eg hefe
helgad til mijns Nafns/þui vil eg kaſta fra mijnu Auglite/ Og Israel ſkal verda ad Ords
kuid og æfentyre medal alls Folks. Og þetta Hwſed ſkal nidurbriotaſt/So ad aller þeir ſem
þar fram̃ hia ganga þm mū bløſkra/þr mūu blyſtra/⁊ ſeigia/Þui hefur DROtten giørt ſo
1. Para. 3. þeſſu Lāde/⁊ þſſu Hwſe? Þa mun ſuarad verda/Af þui ad þeir fyrerlietu DROTTIN
ſinn Gud/hañ ſem færde þeirra Forfedur af Egiptalande/og toku ſier adra Gude/tilbædu þa
og þionudu þeim/Þui hefur DROTTIN leidt allt þetta ed vonda yfer þa.
Eñ ſem þau tuttugu Aar voru liden/ a hueriū ad Salomon bygde þau tuo Hws/ DRO- C

DROTTINS Hws/ ꝛ Kongsins Hws (Til huers Smijdis Hiram Kongr i Tyro sende Sa-
lomon Konge Cedrus trie/ ꝛ Grenetrie/ ꝛ Gull sem hñ villde) Þa gaf Kong Salomon Hiram
tuttugu Stade i Galilea Lande. Og Hiram for vt af Tyro/ og villde sia þa somu Sta-
de/ sem Salomon hafde giefed honum/ enn þeir lijkodu honum ecke/ og sagde/ Huad er þad
fyrer Stade miñ Broder/ sīn þu hefur giefed mier? Og hñ kallade þa land Cabul jñ til þessa Cabul
Dags.

Og Hiram hafde sendt Kongenum hundrad og Tuttugu Centener Gulls. Og þad sa-
ma er Suña af þeim Skatte/ sīn Kong Salomon tok vpp til at byggia Gudz Hus ꝛ sitt hus
og Millo/ og Jerusalems Mwruegge/ og Hazor/ ꝛ Megiddo/ ꝛ Gaser. Gaser

Þui Pharao Kongur af Egiptalande var fareñ vpp/ og hafde vnned Gaser/ og brent ha-
na mz Ellde/ og i hel sleiged þa Cananiter sem biuggu i Stadnum/ og hafde giefed siñe Dott-
ur Salomons Hwsfru hana til eiñrar Gafu. So vppbygde Salomon Gaser/ ꝛ þad nedra
Bethoron og Baelath/ ꝛ Thamar i Lande Eydemerkur/ og alla Stade sem Salomon hafde
D Korn hñs vti/ og suo alla þa Stade sem hañ hafde sijna Vagna/ ꝛ þa Stade sem hañ haf-
de sijna Riddara vti/ og huar hañ hafde Lyst til ad byggia i Jerusalem j Libanon/ og i ollu
Lande sijns Rijkis.

Og allt þad Folk sem epter var af þeim Amoriter/ Hethiter/ Pheresiter/ Heuiter ꝛ Jebusi-
ter/ sem ecke voru af Israels Sonum/ Þra syne sþr lietu epter sig i Lãdenu/ huoria Israels sy-
ner mattu ecke foreyda/ þa giorde Salomon skattgillda allt til þessa Dags. Enn af Israel
sonum giorde hñ ecke neina Þræla/ helldur liet þa blijfa Strijdzmeñ/ og sijna Þienara/ Hof- Embættis-
udzmenn ꝛ Riddara/ ꝛ sette þa yfer sijna Vagna og Riddaralid. Og þeir Vmbodzmeñ sīn menn Salo-
voru yfer Salomons Erindagiordũ/ þeir voru fim̃ Hundrut og fimtijge/ sem stiornudu yfer monis
Folked/ og framfylgdu Kongs Erindum.

Og Pharaonis Dotter ferdadist vpp fra Dauidz Stad/ i sitt Hws s hñ hafde læted byg-
gia heñe. Hñ bygde ꝛ so Millo. Og Salomon offrade þrisuar siñum huert Aar Breñefor-
num og Packlætis offre/ yfer þad Alltare sem hñ bygde DROTTNI/ ꝛ giorde Reykelse yf-
er þad fyrer DROTTNI/ ꝛ so vard Hwsed fullkommad.

Salomon bygde og Skipastol i EzeonGaber/ sem liggur hia Eloth/ i Fioru þeirre Rauda 3. Reg. 22.
Hafs/ i Lande Edomiter. Og Hiram sende sijna Þienara til Skips mz Salomonis Þienu- 2. Para. 8.
rum/ sem voru Goder Farmenn ꝛ vel reynder til Sios/ Og þeir komu til Ophir/ ꝛ feingu þar Gull af
fiogr Hundrut ꝛ tuttugu Centener Gulls/ ꝛ færdu þad Salomon Konge. Ophir

X.

A ENN sem Salomons Rykte/ vt af Nafnenu DROTTINS/ kom fyrer Drottningen
Drottninguna af Rijke Arabia/ þa kom hun/ ad freista hñs mz diupũ spur- af Rijke
ningum. Og hun kom til Jerusalem mz miog myklu Foruneyte/ mz Vlf- Arabia
olldum sem baru Jurter/ og myked Gull og dyrdliga Steina. Og sem hũ 2. Para. 9.
kom jñ til Salomons Kongs/ þa talade hun vid hñ/ allt þad hun hafde i sij- Math. 12.
nu Hiarta. Og Salomon sagde heñe þ allt saman/ Og þar var eckert hu- Luc. 11.
led fyrer Kongenum/ ad hñ sagde eige heñe þad.

Eñ sem Drottningen af Arabia Rijke sa allañ Salomons Vijsdom/ og Hwsed þad hañ
hafde smijdad/ ꝛ vister til hñs Bordz/ ꝛ Herbergen hñs þienara/ ꝛ skipan þra er hm̃ þionudu/
ꝛ þra klædnad/ og hñs Skeinkiara/ og hñs Breñeforner sem hñ offrade i DROTTINS
Hws/ þa gat hun ecke halldet sier leingur/ og sagde til Kongsins/ Þad er satt/ sem eg hefe
heyrt i mijnu Lande vm þijna Vitru og vm þiñ Vijsdom/ Eñ eg villda ecke trua þui/ fyrr eñ
eg kiæme sialf/ ad sia þad mz mijnũ Augũ. Og sia/ þ var mier ecke halfpart af sagt/ Myk-
lu meire er þinn Vijsdomur ꝛ Audæfe/ enn su Frægd sem eg heyrda. Sæler eru þijner Meñ
B og þijner Þienarar/ sem ad alltijd standa fyrer þier/ og heyra þiñ Vijsdom. Lofadur verde
DROTTIN þiñ Gud/ huiũ þu lijkader so vel/ ad hñ hefr sett þig vpp a Israels Stol/ fy-
rer þui at DROTTIN elskar Israel æfenliga/ ꝛ sette þig til Kõgs/ at þu skuler dæma Do-
ma ꝛ Riettinde.

Og hun gaf Kongenum hundrad ꝛ tuttugu Centener Gulls/ og miog margar kostuligar
Jurter/ og dyrdliga Gimsteina. Þar fluttust ecke sijdan suo margar kostuligar Jur-

ter/ ſem Drottningen af Rÿke Arabia gaf Salomon Konge. Þar mz Skip Hiram/ ſm̃ fær
a (Hebenus) Er Trie vex i Indialande — du Gull af Ophir/ þau fluttu og miøg mykel a Hebentrie/ ꝛ dyrdliga Steina. Og Kongur
iñ liet giøra Pilara af þui ſama Hebentriej DROTTINS huſe/ ꝛ i Kongſins huſe/ ſo ꝛ
Hørpꝛ ꝛ Saungfære til Saunguarañ. Þar komu ecke vpp fra þui þuilijk Hebentrie/ þau
voru ꝛ ecke helldur ſien til þeſſa Dags. Og Kong Salomon gaf Drottninguñe af Rÿke A-
rabia allt þad hun villde girnaſt/ ꝛ hun vmbad/ fraſkildu þui ſem hñ gaf heñe ſialfur. Og
hun ſnere aptur i ſitt Land/ mz ſijnu Føruneyte.

Sum̃a Salomonis Gulls — Þad Gull ſ Salomon fieck a hueriu Are/ var ad vikt ſex hūdrut ſex ꝛ ſextijge Centener/ Vm
fram̃ þad ſem kom fra Krømurum/ Kaupmøñum/ ꝛ þeim ed Jurter ſelldu/ ꝛ fra øllum Kon-
gum af Arabia/ ꝛ fra þeim volldugu i Løndunum. Og Salomon Kongur liet giøra tuø hū-
drut Skiølldu/ af þui enu beſta Gulle/ ꝛ þar voru ſex Hundrut ſtycke Gullz a huerium Skill C
de/ Og þriu hūdrut Bucklara af þui beſta Gulle/ ja þriu Pūd Gulls til huers Buklara. Og
Konguriñ lagde þa i Hwſed/ ſem giørt var af Libanon Skoge.

Og Konguriñ giorde eitt myked Haſæte af Fijls beinum/ og bio þad allt mz þui ſkiæraſta
Gulle. Og Haſæted hafde ſex Trøppur/ og
høfudit a Stolnū var kringlott a bak til/ Og
Salomons Haſæte 2. Para. 9. — þar voru tuær Brijkur a bædar ſijdur Haſæte-
ſins/ ꝛ tuær Leonsinnur ſtodu ofā a Brijkunū/
Og þar ſtodu tolf Leon a þeim ſex Trøppū/ a
bædar ſijdur/ Þuilijkt var alldrei giørt i nockru
Kongs Rÿke.

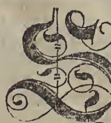
Oll Kong Salomons Dryckiar Kier voru
af klaru Gulle/ og øll øñur Kier i Hwſenu Li-
banon Skogs voru og af klaru Gulle. Þui-
ad ei þotte Silfur nockurs vert i Kong Salo-
mons tijd. Fyrer þui ad Kongſins Skip ſem
voru i ſamflota mz Hirams ſkipum/ þau komu
eitt ſiñ i þremur Aarum/ ꝛ fluttu Gull/ Silfur
Fijlsbein/ Apyniur ꝛ Pafugla.

So myklađiſt Salomon Kongur ad Audæ- D
Salomons Speke og Rijkdomur — fum/ ꝛ Vijsdome/ vm fram̃ alla adra Konga a
Jørduñe. Og allur Heimuriñ girntiſt ad ſia
Salomon/ ſuo þeir mætte heyra hñs Vijsdom/
ſem Gud hafde giefed hm̃ i hñs Hiarta. Og
huer Madur færde hm̃ agiætar Gæfur/ Silf-
ur kier/ og Gullkier/ og Bryniur/ Klæde/ Jurter
Heſta og Mwla/ huert Aar. Og Salomon
ſafnade ſaman Vøgnū ꝛ Riddaralide/ ſuo hñ hafde þuſund ꝛ fiøgur Hundrud Vagna/ og
tolf þuſundrut Riddara/ ꝛ liet þa vera i Vagnaſtødunum/ og hia Kongenum i Jeruſalem.

Og Kongurinn giørde þad/ at ei var onægra Silfur i Jeruſalem eñ Steinar/ og ſuo myk-
So mijked Silfur i Salomons tijd ſem Steinar — el Cedrus trie ſem Fijkiu trie i Eydemerkur dølum. Og Salomone voru færder Heſtar af
Egiptalande/ ꝛ allra handa Vara. Og Kongſins Kaupmeñ keyptu þa ſømu Vøru/ ꝛ fær
du hana af Egiptalāde/ Ja eirn huern Vagn fyrer ſex hūdrud Silfurpeninga/ ꝛ huern Heſt
fyrer Hundrad ꝛ fimtijge. Suo fluttuſt honum fyrer þeirra Hendur (Heſtar) ~~fra~~ Kongum
þeirra Hetiter/ ꝛ Kongunum i Syria.

XI.

Exod. 37. Deut. 7.

Alomon Kongꝛ elſkade margar vtlendſkar Kuiñꝛ/ Dotter Pharaonis/ ꝛ af A
Moabitis/ af Am̃onitis/ af Edomitis/ af Zidonitis/ ꝛ af Hethitis/ Vm hûs
hættar Folk þo/ ad DROTTIN hafde ſagt til Jſraels Sona / Ganged
ecke til þeirra jñ/ og læted þær ecke koma til ydar/ Þær munu vijſuliga ſnuæ
ydrum Hiørtum epter ſijnum Gudum. Enn til þeſſara vard Salomon vpp
Salomonis Kuiñur og Frillur — tendradur mz Aaſtar elſku Og hñ hafde ſiøhundrut Eigenkonꝛ/ og þriuhun
drut Frillur. Og hñs Kuinnur ſneru hñs Hiarta.

Og

Og þa hn̄ var ordiñ gamall/sneru hn̄s Kuiñur hn̄s Hiarta afuega epter añarligum Gudū/
so ad hn̄s Hiarta var ecke algiørt mz DROTTNI hn̄s Gude/ so sem Hiarta hn̄s Fødurs
Dauids. So gieck Salomon epter Astaroth sm̄ var Skwrgod þra Sidoniter/ z epter Mo-
lech/þeirra Am̄orita Suiuirding. Og Salomon giørde þad sem DROTTNI illa lijk-
ade/z epter fylgde ecke DROTTNI suo fullkomliga sm̄ hn̄s Fader Dauid. Þa bygde
B Salomon eitt Hof/Chamos Moabitis Suiuirdingu/ a þui Fialle sm̄ liggur gegnt Jerusa-
lem/og Molech Skwrgode Am̄ons sona. Med sama hætte giørde Salomon øllum sijnum
Vtlendskum Kuinnum/hueriar Reykelse gæfu og Forner færdu sijnum Afgudum.

Salomon giörer þat sem Drottne illa þocknast

Og DROTTNI mislikade miøg vid Salomon/ad hn̄ snere sijnu hiarta fra DROT
NI Israels Gude/sem þo tuær reisur hafde birtst honum/ Og baud honū/ ad hn̄ skyllde
ecke ganga epter añarligū Gudū/ Eñ hn̄ hiellt þo ecke þad sem DROTTIN baud honū.
Og þui sagde DROTTIN til Salomons/Fyr' þa skulld/ad soddañ er skied hia þier/ og
þu hefur ecke hallded miñ Sattmala og mijn Bodord/sm̄ eg hefe boded þier/ Þa vil eg z slij-
ta Kongs Rijked fra þier/z giefa þad þijnum Þienara. Eñ þo vil eg ecke giøra þat a þijn-
um Døgum/fyrer søkum þijns Fødurs Dauidz/ enn af þijns Sonar hende vil eg slijta þ.
Þo vil eg ecke slijta allt Rijked i burt/Eina Kynkuijsl vil eg giefa þijnum Syne/ fyrer søkum
mijns Þienara Dauids/og suo søkum Jerusalem/ hueria eg hefe vtualed

Straff Ohlydne Salomonis

Og DROTTIN vppuakte Salomone eiñ Motstødumañ/Hadad af Edom/ hn̄ var af
C Kōgligu Sæde/s̄ var i Edom. Þuiat i þañ tijma s̄ Dauid var i Edom/z Joab Hershøfd
inge for vpp ad jarda þa sem slegner voru/þa drap hn̄ allt Mañkyned i Edom. Þui Joab
og allt Israels Folk var þar i sex Mænude/ suo leinge sem hañ feinge vpprætt allt Kallkyns
i Edom. Þa flyde Hadad/z nockrer af þeim Edomitis hn̄s Fødurs Þienarar / mz honum/
at þeir kiæme til Egiptalands. Eñ Hadad var eirn vngz Madz. Og þeir toku sig vpp fra
Madian/z komu til Paran/og toku mz sier Folk af Paran/ z komu i Egiptalād til Pharao
Kongs af Egiptalande. Og hn̄ gaf honum Herberge z hiellt honum Bord/og hañ gaf hm̄
eitt Land.

2. Reg. 8.
Hadad Edomiter vppwakiñ i mot Salomone

Og Hadad kom sier i mikiñ Kiærleika vid Pharao/suo hn̄ gipte honum Systur siñar Kui
ku Taphenes Drottningar. Og Thaphenes Syster fædde honum Genubath hn̄s Son/
Og Taphenes fostrade hn̄ vpp i Pharaonis Hwse/z Genubath var i Pharaons Hwse/ mz-
al Pharaonis sona. Eñ sem Hadad spurde i Egiptaland ad Dauid var sofnadur mz sijnum
D Fedrum/og ad Joab hn̄s Hershøfdinge var og daudur/þa sagde hn̄ til Pharaonis/Leyf mier
ad fara i mitt Land. Eñ Pharao sagde til hn̄s/Huad vantar þig hia mier/ad þu villt fara
i þitt Land? Hn̄ suarade/Eckert vantar mig / eñ læt mig fara.

Genubath Son Hadad

Gud vpp vakte og so Salomone eirn Motstandara Reson son Eliada/sm̄ flued hafde fra
sijnum Herra HadadEser Kongenum af Soba. Og hn̄ safnade Møñum i mote honum/og
vard eirn Hofudzmañ fyrer Strijds folkenu/þa Dauid slo þa i hel/z þeir foru til Damasko
z bruggu þar/og rijkte i Damasko/Og hn̄ var Israels Motstandare/so leinge sem Salomon
lifde. Þad er sa skade sem Hadad leid/og þui hafde hn̄ sijdan allar stunder Hatur til Israel/
z var Kongz yfer Syria.

Reson Salomons Ouinur

Guo og Jeroboam son Nebat sem var Ephrateus af Zareda/Salomons Þienare/ z hn̄s
Moder hiet Zeruga/z var ein Eckia/Hn̄ vpplypte og siñe hønd mote Kongenum. Enn þad
var søken þui hn̄ vppreiste sig i mote Kongenum/Ad þa Salamon bygde Millo/þa til luckte
hn̄ Dauidz sijns Fødurs stad. Og Jeroboam var eirn gōdur Strijdz mañ/Og sm̄ Salomon
sa ad þesse Sueiñ var duganligz/þa sette hn̄ hañ Skattahøfdingia yfer allt Josephs Hws.

Jeroboam Salomons Ouinur

E Og þad skiede suo a þañ tijma/ad Jeroboam gieck vt af Jerusalem/þa kom Ahia Spa-
madur af Silo til hn̄s a Veigenū/z hafde eirn nyan Kyrtil yfer sier/ z þr voru bader einer
saman a Akre. Og Ahia tok þañ nyia Kyrtileñ sm̄ hn̄ hafde yfer sier/z reif hn̄ i tolf parta/
z sagde til Jeroboam/Tak þa tiu parta til þijn. Þui so seiger DROTTIN Israels Gud/
Sia/eg vil rijfa Kongs Rijked af Salomons hende/z giefa þier þær tiu ætter. Eñ hañ skal
hafa eina Kynkuijsl/søkum mijns þienara Dauidz/z vegna Borgariñar Jerusalem/sm̄ eg vt
ualde af øllum Israels ættum/Søkum þss ad þeir hafa forlæted mig/ z tilbedit Astharoth z
Afgud Sidoniorum/ Chamos Moabita Afgud/og Molech Am̄on sona Afgud/og hafa ecke
geinged i mijnū Vegū/ad giøra huad mier var þægeligt/ ad hallda mijn Bodord og Riettinde
so sm̄ Dauid hn̄s Fader.

Ahia Spamadur

Juda z Benjamin reiknast hier fyrer eina Kynkuijsl

Eg vil ecke taka allt Rijked af hn̄s Hende/ Helldz vil eg giøra hn̄ ad Hofdingia alla hn̄s

Lijfsda

Psal. 132. 2. Reg. 7. Lifsdaga/fyrer skulld Dauidz mÿns þienara/hu̅n eg vtualda/ hu̅ ad hiellt mÿn Bod ꝛ Riett
inde. Af hn̄s son^v Hende vil eg Kongs Rÿked taka/ꝛ giefa þier tiu ætter/En̄ hn̄s Syne eina
Kynkuÿsl/So ad Dauid min̄ Þienare hafe ætÿd eitt Lios fyrer mier i Jerusalem Borg/huer
ia eg vtualde mier/suo at eg setie þar mitt Nafn.

Jeroboam sa fyrste Kongur yfer Jsrael — En̄ þig vil eg nu taka /at þu skallt stiorna yfer allt þad sem þitt Hiarta hefur Girnd a/ꝛ
þu skallt vera Kongur yfer Jsrael. Ef þu hlyder nu ollu þui sm̄ eg byd þier/ꝛ geingr i mÿ-
num vegum/ꝛ giører þad sem mier er þægeligt/suo ad þu hallder mÿn Riettinde ꝛ Bodord/ so C
sem Dauid min̄ Þienare giørde/Þa vil eg vera mz þier/og byggia þier eitt stadfast Hws/ sm̄
eg bygda Dauid/Og eg vil giefa þier Jsrael/ꝛ eg vil nidr þryckia Dauidz Sæde þss vegna/
en̄ þo ecke eilÿfliga.

Sisak 2. Para. 9. — Og Salomon leitade vid ad drepa Jeroboam/Þa tok Jeroboam sig vpp/ꝛ flyde i Egipta-
land til Sisak Kongsins i Egiptalande/ ꝛ var i Egiptalande allt til Dauda Salomonis.

Salomō 40. Aar Kongur yfer allan̄ Jsrael 2. Para. 9. — En̄ huad sem meira er ad seigia vm Salomon/og allt huad hn̄ hefur giørt/og hn̄s Spe-
ke/þad er skrifad i Kroniku Salomonis. Enn sa tÿme sem Salomon rÿkte i Jerusalem yfer
allan̄ Jsrael/þ voru fiorutÿge Aar. Og Salomon sofnade mz sijnum Fedrū/og var jardad-
ur i Borg sijns Fødurs Dauidz/ Og hn̄s son Roboam tok Kongdom epter hn̄.

XII.

1 Roboam Salomons Son Kongur i Juda —
G Roboam for vpp til Sichem/þt allr Jsrael var komin̄ til Sichem/ad taka A
hn̄ til Kongs. Og sem Jeroboam son Nebat frietter þetta/ þa han̄ en̄ var i
Egiptalande/huert hn̄ hafde flued fyrer Salomon Kongi/þa kom han̄ aptur
af Egiptalande. Og þeir sendu i burt/ ꝛ lietu kalla hn̄. Og Jeroboam og
allur Jsraelis Søfnudur komu og tøludu vid Roboam/ og þeir søgdu/Þinn
Fader lagde þūgt Anaudar Ok a oss/En̄ giør þu þa hørdu Anaud^v Þionu-
stu og þad þunga Ok nockurn mun liettara/ sem hn̄ lagde vppa oss/Þa vilium vier vera þier
vndergiefner. En̄ hann sagde til þeirra/Fared burt allt til þess ens þridia Dags/ og komed
suo aptur til mÿn. Þa gieck Folked i burt

Og Roboam Kongur hiellt Rad vid þa Olldunga sem stodu fyrer hn̄s Fødur Salomone B
þa hn̄ lifde/ꝛ sagde/Huad legge þier mier til Rads/huert suar vier skulum giefa þessu Fol-
Roboam hefur ecke Rad Aulldunganna — ke? Þeir søgdu til hn̄s/Ef þu villt giøra þessu Folke eina Þionustu/a þessū Deige/ad ve-
ra þeim til vilia/ꝛ hlyda þeim/þa munu þeir verda þier vndergiefner alla þÿna daga. En̄
hn̄ yfergaf Olldungan̄a Rad/sem þeir gaafu honum/og hiellt eitt Rad mz þa vngu Men̄/
sem vpp høfdu alist mz honum/ꝛ stodu fyrer hm̄.

Og hn̄ sagde til þeirra/Huad Rad legge þier mier/hueriu vier skulum suara þessu Folke/
Eccle. 47. — sem sagde til mÿn/Giør þad Anaudar Ok liettara sem þin̄ Fader lagde a oss? Og þeir vn-
gu Men̄ sem vpp voru vaxner mz hm̄ søgdu til hn̄s/Þu skallt suo suara Folkenu/sem talar til
þÿn/og seiger/Þin̄ Fader giørde vort Ok ofþungt/giør þu oss þad nockru liettara/Min̄ min C
ste Fÿngur skal vera þyckre en̄ mins Fødurs Lendar/Og nu/min̄ Fader lagde þungt Anaud-
ar Ok a ydur/En̄ eg skal a auka a hn̄s Aløgur/Min̄ Fader lamde ydur mz Suipum/Eg vil
lemia ydr mz Høggormum.

Roboam fylger Radū sin̄a Leiksueina — A þeim þridia Deige kom Jeroboam ꝛ allt Folked fyrer Roboam/suo sem Kongurin̄ haf-
de talad/ꝛ sagt/Komed aptur til mÿn a þeim þridia Deige. Og Kongurin̄ gaf Folkenu eitt
Syrach 47. — hart ꝛ þungt suar/ꝛ forsmaade þad Rad sem Olldungarner gaafu honum. En̄ suarade þm
suo sem þeir vngu Menn Radløgdu honum/ꝛ sagde/ Min̄ Fader giørde ydar Anaudar Ok
þungt/En̄ eg vil giøra þ en̄ þyngra yfer ydr/min̄ Fader barde ydr mz Suipū/ en̄ eg vil ber-
ia ydur mz Høggormū. So hlydde Kongurin̄ ecke Folkenu/þui DROTTJN snere þui so/ D
at hn̄ villde stadfesta sitt Ord/þad hn̄ talade til Jeroboam sonar Nebat/fyrer Ahia af Silo.

Jsrael fellur fra Juda — En̄ sem allur Jsraels Søfnudur saa þad ad Kongurin̄ villde ecke heyra þeirra Beidne/þa
gaf Folked Kongenum Andsuar/ꝛ sagde/ Huada hlut eigum vier vnder Dauid/ eda Arfleifd
vnder Syne Jsai? Jsrael/far þu til þin̄a Heimila/En̄ sia þu til þÿns Hwss Dauid. Suo
gieck Jsrael til sinna Heimila/ad Roboam hafde ecke Rÿke vtan yfer Jsraels Sonum þeim
Adoram — sem ad biuggu i Juda Borgum. Og þa Kongur Roboam sende Adoram sin̄ Rentumeista-
ra vt/

ra vt/ þa grytte allur Jsrael hñ i hel mz Steinum. Eñ Roboam Kongr stie skyndeliga a eiñ
Vagn/ ꝛ flude til Jerusalem. J suoddan mata fiell Jsrael fra Dauidz Nwse/ allt jñ til þssa Jsrael fiell
Dags. fra Juda

Eñ sem allur Jsrael heyrde nu/ ad Jeroboam var aptur kominn/ þa sendu þeir Meñ vt/
ꝛ lietu kalla hñ til alls Safnadarins/ ꝛ settu hñ til Kongs yfer allañ Jsrael. Og þar fylg- 1
de eingiñ Dauidz Nwse/ vtan alleina Kynþattur Juda. Jeroboam

Eñ sñ Roboam kom til Jerusalem/ þa safnade hñ saman ollu Nwse Juda/ ꝛ BenJamin Kongur yfer
F Kynkuijsl/ suo ad hñ hafde Hundrad ꝛ attatijger Þusunder vngra Strijds mañа/ ꝛ ætlade at Jsrael þyrkur
beriast vid Jsrael/ ꝛ viña Rijked aptur vnder Roboam Salomons son rykte xxij Aar

Eñ Gudz Ord kom til Semaia Gudz Mañs/ ꝛ sagde/ Tala þu til Roboam Salomons Spamadr
sonar/ Juda Kongs/ ꝛ til alls Nwssens Juda/ ꝛ BenJamin/ ꝛ til þss añars Folks/ ꝛ seig/ So Semaia
seiger DROTTJN/ Eige skulu þier fara vpp ꝛ beriast a mote ydrum Brædrum Jsraelis 2. Para. 11.
sonum/ Fare huer Madr heim aptur/ Þui þetta er skied af mier. Og þeir hlyddu DR-
OTTJNS Orde/ ꝛ sneru aptr/ ꝛ geingu i burt so sem DROTTEN hafde sagt.

Eñ Jeroboam bygde vpp Sichim a Fiallenu Ephraim/ ꝛ bio þar/ ꝛ hñ for þar fra/ ꝛ vpp Sichem
bygde Pnuel. Pnuel

Eñ Jeroboam huxade i sijnu Hiarta/ Kongs Rijked mun falla aptr vnder Dauidz Nws.
Ef Folked skal fara vpp ꝛ fæ ra Forn' i DROTTJNS Nwse til Jerusalem/ þa mũ Folk
sins Hiarta snua sier til þra Herra Roboam Juda Kongs/ eñ sla mig i hel/ ꝛ falla sijdã aptur
G vnder Roboam Kong Juda. Og Kõguriñ hiellt eitt Rad/ ꝛ giørde tuo Kalfa af Gulle/ ꝛ sag-
de til Lydsins/ Þad er ydur ofþungt ad fara vpp til Jerusalem/ Sia/ þad eru þijner Guder Jeroboams
Jsrael/ sem leiddu þig af Egiptalande. Og hñ sette þañ eina i BethEl/ eñ añañ sette hañ i Kalfar.
Dan/ Og þta vard til Syndar/ Þuiat Folked gieck fyrer þañ eina allt til Dan.

Hñ giorde ꝛ Hof a Hædunum/ ꝛ sette til Presta af þeim lægstu ættum sem voru a medal
Folksins/ huerier ad ecke voru af Leui sonum. Hñ sette ꝛ eitt Hatijdarhalld a þeim fimtan-
da Deige þss attunda Manadar/ j þa lijking sñ hallded var i Juda/ ꝛ færde Forner yfer All-
tared. Suo giørde hñ ꝛ j Bethel/ ad Meñ offrudu Kalfum þeim sem hañ hafde giort/ Og
hñ sette Presta i Bethel til þra Hæda sem hañ hafde giort. Hañ færde Forner yfer þat All
tare (sem hñ hafde giort) i Bethel/ þañ fimtanda Dag i þeim attunda Manude/ huad hann
sialfur vpphuxde af sijnu Hiarta/ ꝛ hañ sette Jsraels sonum Hatijdarhølld/ ꝛ offrade a Allta
red/ suo ad hñ brende Reykelse.

XIII.

A Og sia/ eirn Gudz Madur af Juda kom til Bethel/ epter Orde DROTT-
JNS/ ꝛ Jeroboam stod hia Alltarenu ꝛ brende Reykelse. Og hñ hropade Eiñ Prophe-
i giegn Alltarenu/ fyre DROTTJNS Ord/ ꝛ sagde/ Alltare/ Alltare/ So te Spar i mote
seiger DROTTJN/ Sia/ Dauidz Nwse skal fædast eirn Sonur ad Nafne Alltarenu i
Josia/ hñ skal offra Hofprestum yfer þig/ huerier ad giora Reykelse a þier/ ꝛ BethEl.
hñ skal brenna Mañabeinum a þier. Og a þeim sama Deige gaf hañ eitt Josia
Teikn/ ꝛ sagde/ Þetta er Mark þar til/ ad DROTTJN talade þetta/ Sia/ Alltared skal 4. Reg. 23.
rifna/ ꝛ Askan nidursteypast sem a þui er.

B Sem Konguriñ heyrde Ord þessa Gudz Mañs/ sem kallade i mot Alltarenu i Bethel/ þa Hefnd Jero-
riette hñ vt sijna Hond af Alltarenu/ ꝛ sagde/ Grijped hñ. Og hñs Hønd visnade su hñ vt- boam Kongs
riette ad honum/ suo hñ gat ecke viked heñe aptur ad sier. Og Alltared klofnade/ Askan steyp fyrer hñs Af-
tist ꝛ nidr af Alltarenu/ epter þui Teikne sem Gudz Madur hafde giefed/ epter Ordũ DRO guda dyrkan
TTJNS. Og Konguriñ suaradi/ ꝛ sagde til þssa Gudz mañs/ Akalla DROTTJNS
þijns Gudz Auglit/ ꝛ bid fyrer mier/ so ad mijn Hønd kome til mijn aptr. Þa bad Gudz madr i
Auglite DROTTJNS/ Og Kongsins Hønd kom til hñs aptur/ og vard suo sem adr var
hun.

C Og Konguriñ talade vid þañ Gudz mann (ꝛ sagde) Kom heim til Bordz mz mier/ eg vil ꝛ
giefa þier Gafur. Eñ Gudz Madur sagde til Kongsins/ Þo þu villder eñ giefa mier half-
part af þijnu Nwse/ þa viñ eg þad ecke til ad fara mz þier. Þui eg vil huerke eta Braud nie
drecka Vatn i þssum Stad/ Þui þ er mier so bodet fyrer Ord DROTTJNS/ ꝛ sagt/ Þu
skallt ei eta þ' Braud nie drecka Vatn/ ꝛ eige helldr fara vm þañ veg ſ þu komst. Og hñ for

vm an̄an̄ veg/z kom ecke aptur vm þan̄ veg sem hn̄ hafde fared til Bethel.
Og þar bio eirn gamall Spamadur i BethEl/hn̄s sonur kom til hn̄s/z greinde hm̄ alla
þa giorninga sm̄ Gudz Madz hafde framed þan̄ Dag i Bethel/z so þau Ord s̄ hn̄ hafde ta
lad vid Kongin̄. Og þra Fader sagde til þra/. Huern veg for hn̄ i burtu? Og hn̄s syner vis̄
sødu hm̄ veigin̄/ þan̄ sm̄ Gudz Madz hafde fared/sm̄ komin̄ var fra Juda. Þa sagde Spa-
madurin̄ til sin̄a Sona/Sødlit min̄ Asna. Sem þeir høfdu Asnan̄ sødlat/þa settist hn̄ þar
yfer/z reid epter Gudz man̄e/og fan̄ hn̄ sitiande vnder eirne Eik/z sagde til hn̄s/ Ertu Gudz
madz sm̄ komin̄ er fra Juda? Hn̄ sagde/Ja.
Hn̄ sagde til hn̄s/ Kom heim mz mier/z et Braud i mijnu Hwse. Hn̄ suarade/ Eige mæ D
eg snua aptur mz þier/eda fara mz þier/Eg vil ei helldz eta Braud nie drecka Vatn mz þier i
þssu̅ Stad/Þui so er sagt til min fyrer DROTTINS Ord/Þu skallt hu̅ke eta þar Braud
nie drecka Vatn/Þu skallt eige helldur fara aptur vm þan̄ sama veg s̄ þu forst þangad. Hn̄
suarade honum/Eg er z suo ein̄ Spamadur suo sem þu/ z ein̄ Eingill talade vid mig fyrer
Drottens Ord/z sagde/Leid þu hn̄ aptz heim mz þier/so at hn̄ ete Braud z drecke Vatn. En̄
hn̄ laug at honum/z leidde hn̄ heim aptur/suo at hn̄ æt Braud z drack Vatn i han̄s Hwse.

Af Gudz Orde og Bode skal Madur ecke wijkia

Sm̄ þr sætu nu til Bordz/þa kom Gudz Ord til Spaman̄sins/huer hn̄ hafde aptz leidt/z
hn̄ kallade til þess Gudz manns/sem var komin̄ af Juda/z sagde/So seigr DROTTIN/
Søku̅ þss at þu varst Mun̄e DROTTINS ohlydugur/ z hiellst ecke þat Bodord s̄ DR- E
OTTIN þin̄ Gud baud þier/Og þu snerer aptur/z æst Braud z drackst Vatn i þm stad
sem hn̄ sagde þier af/ Þu skallt þar huerke eta Braud nie drecka Vatn/Þar fyrer skal þinn
Lijkame ecke jardast i þin̄a Fedra Grøf

Ein̄ Prophete sem Gudz Røddu war ohlydugur vard drepenn af Leone

En̄ sm̄ hn̄ hafde eted z drucket/þa var sødladur Spaman̄sins Asne þess sem aptur hafde
snued. Og þa hn̄ var farin̄/mætte eitt Leon honum a veigenum/z drap hn̄. Og han̄s Lij-
kame la a Gøtunne/z Asnen̄ stod hia honum/Leoned stod z hia Likamanum. Og sem Men̄
geingu þar fram̄ hia/sau þr Lijkaman̄ liggianda a Gøtun̄e/ og Leonet standanda hia Lijkam-
anum. Og þeir komu/ z søgdu þat i Stadin̄/ þar sem sa gamle Spamadz bio.
Sem Spamadurin̄ heyrde þetta sa hm̄ hafde aptur snued/þa sagde hn̄/ Þad er sa Gudz F
madur/sem DROTTINS Munne var ohlydugur/Þui gaf Gud hn̄ Leonenu / at Leonet
sundur reif z drap hn̄/epter þeim Ordum sem DROTTIN sagde honum. Og hn̄ sagde
til sinna Sona/Sødlit minn Asna. Og sem þeir høfdu sødlat hn̄/stie hn̄ a Bak/ og reid i
burt/og fan̄ hn̄s Likama liggianda a veigenum/z Asnann z Leonet standande hia Lijkaman-
um. Og Leoned hafde ecke þar eted af Lijkamanum/ z ecke helldur sundz rifed Asnan̄.
Þa tok Spamadurin̄ þess Gudzman̄s Lijkama vpp/og lagde hn̄ a Asnan̄/z flutte hn̄ apt-
ur/og kom i þess gamla Spaman̄s Borg/ ad græta þar og jarda han̄. Og han̄ lag
de Lijkaman̄ i sijna Grøf/z griet yfer honum/Aui/ min̄ Broder. Og sem þeir høfdu jard-
ad hn̄/þa sagde hn̄ til sinna Sona/Þa eg andast/þa skulu þier jarda mig i þessare Grøf/sm̄ G
þesse Gudz madz er lagdur/og legged mijn Bein hia hn̄s Beinum. Þui þat mun skie sm̄ hn̄
hefur sagt fyrer DROTTINS Ord/mote Alltarenu i BethEl/ z i mote øllu̅ Hofu̅ hæd
an̄a/sm̄ at eru i Samarie Borgum
Jeroboam snere sier ecke fra sijnum vondum vegum epter þetta/Helldz spillte hn̄ sier huad
af ødru/z giørde Hofpresta af þm minstahættarmøn̄um medal Folksins/ Og huer s̄ at hm̄
þocknadist/þess Hønd fyllte hn̄/z sa vard Prestur a Hædunum. Og þetta vard Jeroboams
Hwse til Syndar/suo ad þat spilltist/z vard afmæd af Jørdunne

XIIII

Abia Sonur Jeroboam

Þeim tijma vard Abia sonur Jeroboam siukur. Og Jeroboam sagde til
sin̄ar Kuinnu/Tak þig vpp/og breyt þijnum Bwninge/suo ad eingin̄ merki A
ad þu siert Jeroboams Kuin̄a/z far burt til Silo. Sia/þar er Ahia Spa-
madur/sem sagde mier fyrer/ad eg skyllde verda Kongur yfer þssu Folke. Og
tak tiu Braud og Køkur mz þier/z eina Krws mz Hunang/og gack til hn̄s/
þui hn̄ mun seigia þier/ huert Sueine þessum mun batna eda ei. Og Jero-
boams Kuinna giørde suo/bio sig til/z fram̄ kom i Silo/og gieck i Hws Ahia. En̄ Ahia ku
n̄e ecke ad sia/þui han̄s Augu voru sionlijtel af Elle.

B Enn DROTTIN ſagde til Ahia/Sia/Jeroboams Hwſfru kiemur/og vill frietta þig
epter vm ſinn Son/þui hñ er ſiukur. Þar fyrer ſeig þu heñe ſuo z ſuo. Eñ ſem hun kom
nu jnn/liet hun ſem være hun øñur Kuiña. Og er Ahia heyrde til hennar Foota/ þa hun
gieck jñ vm Dyrnar/þa ſagde hñ/ Kom hier jñ þu Jeroboams Kuinna/ Þui villt þu dyliaſt Ahia ſpar j
ſo ſm̃ okuñug? Eg hef hart Erinde at bera þier. mote Jeroboam

Far þu aptur/z ſeig þu til Jeroboam/Suo ſeiger DROTTIN Gud Jſraels/ Eg hefe
vpphafet þig af Folkenu/z ſetta eg þig Høfdingia yfer mitt Folk Jſrael. Og eg ſleit Kongs
Rijket fra Dauidz Hwſe/og gaf þier þat. Eñ þu hefur ecke vered ſuo ſem miñ Þienare Da
uid/huer at hiellt mijn Bod og gieck epter mier af øllu Hiarta/giørande huad mier var þæge-
C ligt. Enn þu hefur giørt jlla fram̃ yfer alla þa ſm̃ vered hafa fyrer þier. Þu forſt z giør
der þier añarliga Gude/z ſteypptar Mynder/at reita mig þar mz til Reide/z kaſtader mier ſo
a bak þier aptur.

Sia/þar fyrer vil eg leida Olucku yfer Jeroboams Hws/og vppræta af Jeroboam jafn- Hefndar
vel þañ ſem piſſar i Veggiñ/þañ jñelukta og yfergiefna i Jſrael. Og eg vil burt ſopa epter ſtrapp Jero
komendum Jeroboams Hwſſ/ ſuo ſem þa Madur i burtu ſopar Oklærinde/ þar til þeir eru boam
aller foreydder. Huer ſem deyr i Stadnum af Jeroboam ſueitungũ/þañ ſkulu Hundar vpp
eta/Enn huer ſem deyr vt a Akre/þañ ſkulu Fuglar Himins ſlijta/þui DROTTIN hef-
ur talad þetta. So tak þig vpp/og gack heim. Og þa þu ſtijgur þijnũ Fæte jñan Borgar/
D þa mun Sueirneñ deyia. Og allur Jſrael ſkal græta hñ. Þuiad þeſſe Sueirn af Jerobo-
am komeñ/ſkal alleinaſta grøpt ødlaſt/ſøkum þeſſ at þar hefur nockurt gott fundeſt mz hm̃/
fyrer DROTTNI Jſraels Gude / i Jeroboams Hwſe.

DROTTIN Gud mun vpp vekia ſier eiñ Kong yfer Jſrael/hñ ſkal afma Jeroboams
Hws a þeim Deige. Og huad er nu giørt? Og DROTTIN ſkal ſlaa Jſrael/lijka ſm̃ Hefnd Skwr
Reyr hræreſt i Vatne/og hñ ſkal vppræta Jſrael af þeſſu goda Lande/ ſ hñ gaf þeirra Fed- godadyrkanar
rum/og hñ mun burt dreifa þeim yfer vm Vatned/ Søkum þeſſ/at þeir giørdu ſier Lunda/ z
ſtygdu DROTTIN þar mz. Og hñ ſkal yfergiefa Jſrael fyr Jeroboams Synda ſa-
ker/ſm̃ ſyndgadiſt/z kom Jſrael til ad ſyndgaſt.

E Og Jeroboams Hwſfru ſtod vpp/gieck burt/og kom til Thirza. Enn ſem hun ſtie yfer
Þrøſkollden Hwsdyranna/ þa andadiſt Sueirneñ. Og þeir jørdudu hañ/og allur Jſrael
griet hñ/epter DROTTINS Ordum/ ſm̃ hñ hafde mællt fyrer ſiñ Þienara Ahia Spa- Jeroboam
mann. Huad meira er at ſeigia vm Jeroboam/huernen hñ bardiſt/og rijkte/Sia/þat er ſkri xxij. Aar Kon
fad i Jſraels Konga Chroniku. Enn ſa tijme ſem Jeroboam rijkte/var tuø og tuttugu gr yfer Jſrael
Aar/og hñ ſofnade mz ſinum Fedrum/ og hñs Son Nadab vard Kongur i hañs ſtad. Nadab

Roboam Son Salomons var Kongur i Juda. Roboam var fioruti̇ge Aara gamall þa
hñ vard Kongur/og rijkte ſeytian Aar i Jeruſalem borg/hueria ed DROTTIN vtualde Roboam 17.
af øllum Jſraels ættum/ad hñ villde þar ſetia ſitt Nafn. Hñs Moder hiet Naema ein A- Aar Kongur i
F m̃moniteſk Kuinna. Og Juda giørde þat ſem DROTTNI jlla lijkade/ og þeir vpp vøktu Juda
hñ meir til vandlætis enn aller þeirra Forfedur høfdu giørt/mz þeim Syndum ſem þeir giør Synder
du. Þui þeir vppbygdu ſier Hæder/ Stolpa og Lunda/ a øllum Hæſum Hædum/ og vnder Juda
øllum blomgudum Triam. Þar voru og Saurlifnadarmenn i Landenu / og þeir frømdu
allra Heidingia Suiuirdingar/ hueria ad DROTTIN hafde vt rymt fyrer Jſraels So-
num.

Enn a þui fim̃ta Aare Roboam Kongs/þa for Siſak Egiptalands Kongur vpp til Je-
ruſalem/og tok Fiarſioduna wr DROTTINS Hwſe/z vr Kongſins huſe/og allt þat ſem Siſak Egip-
hñ mætte Hond a koma/og hañ tok alla þa Gullſkiølldu ſem Salomon hafde læted giøra. ta Kongur
Enn Kong Roboam liet giøra aptur Eirſkiølldu / og fieck þa i hendur þeim ædſtu Skialld-
G ſueinun/ſem geymdu Dyrnar a Kongſins hwſe. Og ſuo opt ſem Konguriñ gieck i DROT
TINS Hws/þa bæru fylgdarmeñ Kõgs þſſa Skiølldu/z bæru þa ſijdañ aptr i Skialld-
ſueinanna Herberge.

Huad ſem meir er ad ſeigia vm Roboam/og þat hñ giørde/Sia/þat er ſkrifat i Juda Kõ
ga Chronicu Bok. Og æti̇jd var þar Stri̇jd millũ Roboam z Jeroboam a medan þr lifdu. 2. Para. 12.
Og Roboam ſofnade mz ſijnum Fedrum/ z var jardadr i Dauids Borg hia ſijnum Fedrum. Roboam
Hñs Moder hiet Naema af ætt þeirra Am̃onitarum. Og Abiam hñs Son tok Kongdom ep andaſt
ter hñ.

XV.

2 Abiam rijkte iij. Aar yfer Juda

A Þui attianda Aare Jeroboam Kongs sonar Nebath/ vard Abiam Kongr i A
Juda. Og hn̄ rijkte þriu Aar i Jerusalem. Hn̄s Mod' hiet Maecha/ do-
tter Abisalom. Og hn̄ gieck i øllum sijns Fødurs Syndum/ sem hañ hafde
giørt fyrer honū/ Og hn̄s Hiarta var ecke fullkōligt fyrer DROTTNI
hn̄s Gude/ suo sem Dauidz hn̄s Fødurs Hiarta. Eñ DROTTIN hn̄s
Gud gaf honum Lios i Jerusalem/ vegna Dauids/ ad hn̄ vppuekte hn̄s son
epter hn̄/ z hiellde hm̄ j Jerusalem. Søkum þess at Dauid giørde þat sm̄ DROTTNE
vel þocknadist/ og veik ecke fra øllu þui sem hn̄ baud honum/ alla hn̄s Lijfdaga/ Frateknum
Malū Vria Hethei. Og þar var Ofridr a millū Roboam z Jeroboam/ alla þra Lijfdaga.

Abiam Andast
Enn þat fleira sem seigia ma vm Abiam/ og allt þat sem hañ giorde/ Sia/ þat er skrifat i
Juda Konga Chronicu. Og þar var Ofridr i millū Abiam z Jeroboam. Og Abiam sof-
3 nade mz sijnum Forfedrum/ og þeir grofu hn̄ i Dauidz Borg. Enn Asa hn̄s son vard Kon-
gur j hn̄s stad.

Asa 41. Aar Kongur i Juda 4. Para. 14.
Þa Jeroboam hafde verit Kongur yfer Jsrael i tuttugu Aar/ þa tok Asa Rijke z Kongdō B
yfer Juda. Og hn̄ rijkte eitt Aar og fiorutijge i Jerusalem. Hañs Moder hiet Maecha
Dotter Abisalom. Og Asa giørde þat sem DROTTNI vel lijkade/ suo sem hañs Fader
Dauid. Og hn̄ burt rynide Horunarmeñ vr Landenu/ z slo nidr øll Skwrgod i Landenu/ sm̄
hn̄s Fedr høfou giørt. Auk þssa af sette hn̄ sijna modr Maecha af þui Embætte [a] Miplezeth
þ hn̄ giørt hafde i Lūdenū/ Og Asa vpprætte heñar Miplezeth/ z vppbrende hn̄ hia Læknū
Kedron. Eñ þr toku ei Hædern' i burt. Þo var Asa Hiarta rietteligt fyre Gude vm alla hn̄s
Daga. Og þat Gull og Silfur/ og Kier/ sem hn̄s Fader hafde helgat/ og huad sem helgat
var til DROTTINS Hwss/ þat færde hn̄ jnn þangat. Og þar var Ofridur i millum
Asa/ z Baesa Jsraels Kongs/ alla þeirra Daga.

a (Miplezeth) Huad þyder Ap/ gud þetta Miplezeth wered hefur wita Menn ecke/ Sumer meina þad hafe vered Skwrgod priapus

Enn Baesa Jsraels Kongur for vpp til Juda/ og reiste þar Borg sem hiet Rama/ suo at C
eingiñ skyllde komast huerke vt nie jñ af Mønnum Asa Juda Kongs. Þa tok Asa allt þad
Gull og Silfur sem epter var ordet af Fiarsiodum i Hwse DROTTINS/ og af Fiarsio-
dū i Kongsins Hwse/ z feck sijnū Suemū þat i Hendur/ z sende þa til Benhadad sonar Tha
brimon sonar Hesion Kongsins i Syria/ sm̄ bio i Damasco/ z liet seigia hm̄/ Þar er eiñ Satt-
male millum mijn og þijn/ a millum mijns Fødurs og þijns Fødurs. Og þui sende eg þier
þessar Giafer / Gull/ og Silfur/ ad þu bregder vpp þeim Sattmala/ sem þu hefur mz Jsra
els Kong Baesa/ so hn̄ burt drage fra mier.

Benhadad Kongur i Syria

Benhadad tok Ordsendingum Asa Kongs/ og sende sijna Høfudz meñ i mot Jsraels Bor-
ger/ og slo Jion og Dan/ og Abel/ BethMaecha/ allt Cineroth/ allt Nepthalim Land. Eñ
sem Baesa þad heyrde/ þa liet hn̄ af ad byggia Rama/ og for aptur til Tirza. Sijdan sende D
Kong Asa Bodskap vm allt Land Juda/ z sagde/ Þar skal einginn hafa Afsøkun. Og þr
toku Steinana og Trien i burt fra Rama/ sem Baesa hafde bygt mz/ Og Kong Asa bygde
þar mz Geba BenJamin z Mizpa. Huad meir er ad seigia af Asa/ og vm alla hn̄s Magt/
og allt huad hn̄ giørde/ og þeir Stader s hn̄ bygde/ Sia/ þad er skrifad i Juda Konga Chro
nicu. Vtan þat at hn̄ vard siukur i sijnum Footum i sinne Elle. Og Asa sofnade burt mz
sijnum Forfedrū/ z var jardadr mz þm i sijns Fødurs Dauidz stad/ z hn̄s sonr Josaphat tok
Kongdom epter hn̄.

Asa andast

2 Nadab tuø Aar Kongur i Jsrael
Og Nadab son Jeroboam vard Kongur yfer Jsrael/ a þui ødru Aare Asa Juda Kongs/
Og hn̄ rijkte yfer Jsrael i tuø Aar. Og hn̄ giørde þ s DROTTNI jlla lijkade/ z for allā
ferel sijns Fødurs/ z i hn̄s Syndum/ mz hueriū at hn̄ kom Jsrael til ad Syndgast. E
Enn Baesa Sonur Ahia af Jsaschars Hwse sat a Suikrædum vid hn̄/ og slo hn̄ i Gibe
ton/ sem ad heyrde til þeim Philisteis/ þuiad Nadab z allur Jsrael sat þa vm Gibeton. So
slo Baesa hn̄ i Hel/ a þui þridia Aare epter þat at Asa vard Kongur i Juda/ og vard so Kō-
gr i hn̄s stad. Eñ sem hn̄ var ordeñ Kongr/ þa slo hn̄ giørualt Jeroboams Hws i Hel/ z liet
eckert Mannsbarn epterlifa af ætt Jeroboam/ þar til hn̄ hafde eydelagt hn̄/ epter DROT-
TINS Orde/ s hn̄ hafde talad fyr' Ahia siñ þienara af Silo/ Søkū Jeroboās Synda þra
sm̄ hañ giørde/ og mz huerium hn̄ kom Jsrael til at syndgast/ fyrer þa Tilreitne/ med huerre
hn̄ styggde DROTTIN Jsraels Gud.

Jeroboams Ætt war eydt af Baesa. Supra 14.

Eñ huad meira er at seigia vm Nadab/ og allt þad sem hn̄ giørde/ Sia/ þ er skrifat i Js- F
raels

raels Konga Chronicu. Og þar var Ofridr millum Aſa/ & Baeſa Iſraelis Kongs/a øllum
þeirra Døgum.
A þui þridia Aare Aſa Juda Kongs/vard Baeſa ſon Ahia Kongur yfer allan̄ Iſrael i
Thirza/fiøgur & tuttugu Aar. Og hn̄ giørde ꝥ ſm̄ DROTTNI jlla lijkade/gieck i Jero- Baeſa 24.
boams vegum og i hn̄s Syndum/mz hueriu̅ at han̄ kom Iſrael til at ſyndgaſt. Aar Kongur i
Og Ord DRottens kom til Jehu ſonar Hanani mote Baiſa/ & ſagde/Søku̅ ꝥſſ/at eg hef Iſrael
vpphafed þig af Duſte og leire/og ſetta þig Høfdingia yfer mitt Folk Iſrael/Og þu gieckſt
a Jeroboams Vegum/ & komſt mijnu Folke Iſrael til at ſyndgaſt/at þu ſtygder mig mz þra Jehu ſpaar i
G Syndum/Sia/þa vil eg burt taka epterkomendur Baeſa & hn̄s huſſ epter komendur/& eg vil mot Baeſa
ſetia þitt hws lijka ſem Hws Jeroboam ſonar Nebat/Huer ſem deyr af Baeſa i Stadnum/
þan̄ ſkulu hundar vpp eta/enn huer ſem deyr/af hn̄s/vt a Mørkinne/þann ſkulu Himenſins
fuglar vpp eta.
Huad ſem meir er at ſeigia vm Baeſa/og huad hn̄ giørde/& hn̄s Magt/Sia/þad er ſkri-
fad i Iſraels Konga Chronicu. Og Baeſa ſofnade med ſijnum Fedrum/og var jard
adur i Tirza. Og hn̄s ſon Ella vard Kongur i hn̄s Stad. Og DROTTINS Ord
kom til Jehu Spamãs ſonar Hanani/mote Baeſa & mote hn̄s Hwſe/ & a mote øllu þui von- Jehu Spa-
du ſem hn̄ giørde fyrer DROTTNI/at hn̄ ſtygde hn̄ fyrer ſijn Handa verk/ at hn̄ ſkyllde madur
verda ſem Jeroboams Hws/& þar fyrer at hn̄ ſlo þen̄an̄ i Hel.

XVI.

Ella tuo aar Kongur yfer Iſrael

A A Þui ſiøtta og tuttugaſta aare Aſa Juda Kongs/vard Ella ſonur Baeſa Kõ
gur yfer Iſrael i Thirza/tuo aar. Og hn̄s Þienare Simri Høfudzmadur
yfer Helminge af hn̄s Vøgnum/giørde vppreiſt i mote honum. Og hn̄ var
i Thirza/drack & vard drucken̄ i Hwſe Arza/ ſm̄ var Fouite i Thirza. Og
Simri kom þar jn̄/& ſlo hn̄ i hel/ a þui ſiøu̅da & tuttugaſta aare Aſa Kõgs
Juda/og vard Kongur i hn̄s ſtad.
Enn ſem hn̄ var Kongur ordinn/og ſat i ſijnu Haſæte/þa ſlo han̄ allt Baeſa Hws/og liet Simri afmaer
B eckert Mannsbarn epter lifa/þar mz drap hn̄ hn̄s Frændur og Vine. Suo eydelagde Sim Hws Baeſa
ri Baeſa hus allt ſamã/eptᵉ Orde DROTTINS/ẽ hn̄ talad hafde yfer Baeſa/fyrᵉ Je
hu Spamann/Fyrer ſaker allra Synda Baeſa og hn̄s ſonar Ella/ſem þeir frømdu/& komu
Iſrael til at ſyndgaſt/til at modga og ſtyggia DROTTIN Iſraels Gud/mz þeirra Af-
guda dyrkã. En̄ huad meira er at ſeigia vm Ella/& allt ꝥ hn̄ giørde/Sia/þat er ſkrifat i Iſ
raels Konga Chronicu.
A þui ſiounda og tuttugaſta aare Aſa Kongs/vard Simri Kongur i Thirza i ſio Daga. 4
C Þui Iſraels Folk ſat þa vm Borg Philiſteis Gibethon. Enn ſem Folked i Herbwdu̅ heyr- Simri Kongr
de þad/ at Simri hafde giørt Vppreiſt i mote Kongenum/ og ſleiget hn̄ i hel/Þa giørde allr i ſio Daga
Iſrael a þeim ſama Deige Amri Strijds høfudzmann til Kongs yfer allan Iſrael/i ſijnum
Herbwdum. Og Amri for vpp/ og allur Iſrael med honum/ fra Gibbethon/ og ſettiſt vm
Thirza. Enn ſem Simri ſa þat at þeir mundu vinna Stadin̄/ þa gieck hn̄ i Kongs hølle Hrædeligr
na/og vppbrende ſig ſialfan̄ mz Kongſins Hwſe/og ſuo do han̄ fyrer ſijnar Synder/ ſm̄ han̄ Daude Simri
hafde giørt/at han̄ giørde þat ſem DROTTNI jlla lijkade/ og gieck a Jeroboams vegu̅/
D og i hn̄s Syndum ſem han̄ giørde/og kom Iſrael til at ſyndgaſt. Enn huad meira er at
ſeigia vm Simri/og huernen hn̄ giørde eina Vppreiſt/ Sia/ þat er ſkrifat i Iſraels Konga
Chronicu.
A ꝥm tijma ſkipte Iſrael ſier i tuen̄a Flocka/ Helmingur Folkſins epterfylgde Thibni ſy-
ne Ginath/og gaafu honum Kongs nafn/ Enn ſa annar helmingur hiellt med Amri. Enn
ꝥ Folk ẽ fylgde Amri vard afla meira en̄ ꝥ Folk ẽ fylgde Thibbni ſyne Ginath/ & Thibbni
fiell/en̄ Amri vard Kongur.
A þui ellefta og tuttugaſta aare Aſa Juda Kongs/vard Amri Kongur yfer Iſrael i Tolf
E aar/og rijkte i Thirza ſex aar. Hn̄ keypte þat Biarg Samaria af Semer/fyrer tuo Sinten- 5
er Silfurs/og reiſte þar bygd/& kallade þa Borg ſem hn̄ reiſte Samaria/epter Semers naf Amri var
ne/ẽ var Herra yfer þui Fialle. Amri giørde ꝥ ſm̄ DROTTNI jlla lijkade/og var verre Kogur yfer Iſ
enn aller þeir ſem voru fyrer honum/ & gieck i øllum Jeroboams Vegum ſonar Nebath/og i rael xij. Aar
hans

Samaria reiſt af Amri

hñs Syndum/ mꝫ huerium at hañ kom Iſrael til at ſyndgaſt/ ad þr ſtygdu DROTTIN Gud Iſraels mꝫ þeirra Afgudadyrkan

Amri andaſt

Eñ huad meira er at ſeigia vm Amri/og allt þat hñ giørde/ꝛ hñs Magt ſm̄ hañ framde/ Sia/þat er ſkrifat i Iſraels Konga Chronicu. Og Amri ſofnade mꝫ ſijnum Fedrum/ og var jardadꝛ i Samaria/Og hñs ſon Achab vard Kongꝛ i hñs ſtad. F

16.

Achab 22. aar Kongur yfer Iſrael

A þui aattunda ꝛ þrÿtuganda aare Aſa Juda Kongs/tok Achab ſon Amri Kongdom yfer Iſrael/og rÿkte yfer Iſrael i Samaria tuø ꝛ Tuttugu aar / Og giorde þat DROTTNI jlla lÿkade/ fram̄ yfer alla þa ſ̄ verid høfdu fyrer hñ. Hñ liet ſier eige nægia/at hañ gieck i Syndum Jeroboam ſonar Nabat/Þar til tok hñ Jeſabel Dotter EthBaals Kongs af Sidon ſier til Eigenkuinnu. Og hñ for at þiona Baal/ꝛ tilbad hañ/ꝛ reiſte Baal eitt Alltare i Baals Hwſe/ huert hñ bygde honū i Samaria/ꝛ plantade eirn Lund/ So at Achab giør G de framar meir at reita ꝛ ſtyggia DROTTIN Iſraels Gud/ eñ aller adrer Iſraels Kongar/þr ſm̄ verid høfdu fyrer hñ

Jezabel Achabs Hwſfru

Hiel bygde vpp Jericho Joſue. 6.

A þeſſum ſama tÿma bygde Hiel af BethEl Jericho/Og þat koſtade hñs hinn fyrſta ſon Abiram/ þa hañ lagde Grūduølleñ/Og hñs yngſta ſon Segub/þa hañ ſette Porten/Epter DROTTINS Orde ſ̄ hñ hafde talat/ fyrer Joſua ſon Nun.

XVII.

Hiſtorian vt af Helia Spamanne

Hallære a Dögum Helie Syrach. 48. 3. Reg. 18. 4. Reg. 3. Jacob. 5.

OG Elias Theſbiter eirn af Borgarmønnum Gileads ſagde til Achab/ Suo A
ſannarliga ſem DROTTIN Iſraels Gud lifer/fyrer huerium eg ſtend/ Þa ſkal þar huerke koma Døgg nie Regn i þſſe Aar/nema eg ſeige þ

Og Gudz ~~Rødd~~ Ord kom yfer hñ ꝛ ſagde/ Far burt hiedan/og ſnu þier i mot Auſtre/og fel þig hia þm Læk Crith ſem reñur i mote Jordan. Og þu ſkallt drecka af Læknum/Eñ eg hefe bodit Hrøfnunum/at þeir ſkulu færa þier Atuinnu. Og hñ gieck af ſtad/ꝛ giørde epter Orde DRottens/ꝛ for þāgat/ꝛ ſette ſig hia Læknum Crith/ſem fellur at Jordan. Og Hrafnarner færdu honum Braud ꝛ Kiot/ bæde kuelld ꝛ Morgna/ Og hñ drack af Læknum.

Og þat ſkiede ſo nockrū døgū þar epter/at Lækurinn þornade vpp/þuiat eckert Regn kom B a Jørdena. Þa kom DRottens Ord til hñs/ꝛ ſagde/Statt vpp/ꝛ gack til Zarepta ſm̄ ligur hia Zidon/ꝛ vert þar/Þui eg hefe bodet þar eiñe Eckiu/at hū ſkal fæda þig

Eckian i Zarepta Luc. 4.

Og hñ ſtod vpp/og gieck til Zarepta. Og ſem hañ kom at Stadar portenu/Sia/þa var þar ein Eckia/ꝛ var at ſafna ſier Breñevid. Og hñ kallade til heñar/ꝛ ſagde/Sæk þu mier lÿted Vatn i Kere/ſo eg meige drecka. Eñ ſem hun for at ſækia Vatned/kallade hñ/ꝛ ſagde/ Fær mier og eirn Muñbita Braudz. Enn hun ſuarade/Suo ſannarliga ſem DROTTIN þinn Gud lifer/þa hefe eg ecke bakat Braud vtan Miol ſuo miket ſem hafa ma i hnefa ſier i einu Steikeri/ ꝛ lited Vidſmiør j Krws/ Og ſia/eg hefe ſaman tÿnt eitt ſkiefle eda tuø/ꝛ fer eg nu jnn/at bwa þetta til Matar fyrer mig og minn Son/ſuo vid meigum eta/og deyia ſijdan.

Elias ſagde til heñar/Ottaſt ecke/helldur far þu og giør þat ſem þu ſagder/ enn allt at C einu/baka þu mier þo fyrſt lÿted þar af/og fær mier þad hingat/ Epter þat ſkallt þu giora þier og þÿnum Syne. Þuiat ſuo ſeiger DROTTIN Iſraels Gud/Misled i Steinkierenu ſkal ecke þriota/ꝛ Vidſmiør i Krws ſkal ꝛ ei þuerra/allt til þſſ Dags at DROTTEN ſkal læta rigna a Jørdena. Hun gieck i burt/ꝛ giørde ſuo ſm̄ Elias baud/ Og hñ aat ꝛ hun ꝛ heñar Hyſke vm̄ nockra tÿma. Miolet i Steinkierenu þraut ecke/ꝛ Vidſmiøred i Krwſinne þuerrade ecke/eptet Ordum DROTTINS/ ſem hñ talade fyrer Eliam.

Elias giører eirn Kuinnu Son lifanda

Þat bar til epter þetta/at Sonur þeſſarar Konu ſyktiſt / þar Elias var til Herbergis/og hñs Siukdomur vard ſuo miøg ſtrangur/at Anden gieck vpp af honum. Og hun ſagde til Eliam/Huad hefe eg mꝫ þig þu Gudz Madꝛ? þu ert komiñ til mÿn/at miña miſgiørda verde minſt/ſuo at minn ſonur dæe. Hñ ſagde til hennar/Fær mier hingat þinn Son. Og hañ tok Suineñ af hennar Skaute/gieck vpp a þañ Sal ſem hñ var/ꝛ lagde hñ i ſijna Sæng/ D akallade DROTTIN og ſagde/DROTTIN minn Gud/Hefur þu og ſuo hrygt þeſſa Eckiu/huerrar Geſtur eg er/at þu i hel ſlær heñar Son?

4. Reg. 4 Syrach. 48

Og hñ breidde ſig þriar reiſur ofan yfer Suineñ/og kallade til DROTTINS/ꝛ ſagde/DRO.

de/DROTTJN minn Gud/Lát þessa Sueins Ønd koma til hn̄s aptur. Og DROT
TJN bænheyrde Eliam/so at Barnsins Ønd kom aptur til þess/og þad vard lifande. Og
Elias tok Sueinin̄/ og bar hn̄ ofan af Salnum/i Nærsed/og fieck hn̄ sinne Modur/& sagde/
Sia þar/þin̄ sonr lifer. Og Kuin̄an̄ sagde til Eliam/Nu veit eg vyst/ at þu ert eirn Guds
Madr/& Ord DROTTJNS er San̄leikr i þijnum Mun̄e

XVIII

OG longum tijma þar epter/ þa kom Ord DROTTJNS til Eliam/a Hallære a dögum Elie
A þui þridia are/og sagde/ Far þu og syn þig Achab/ suo eg læte rigna yfer
Jordena. Og Elias for af stad/at han̄ liete Achab sia sig / Og þar var
miket Hallære i Samaria.
Og Achab kallade Abdia sin̄ Hofgardzmeistara til sijn/Enn Abdias ott Abdia Hofmeistare Achab
adist harla miøg DROTTEN/ Þuiat þan̄ tijma sin̄ Jesabel drap Gudz
Spamenn/þa tok Abdias hundrat Spamenn/og geymde þa i Hellum/hier fimtyge/ og þar
fimtyge/og gaf þeim Braud & Vatn/So sagde nu Achab til Abdias/ Reistu i giegnum Lan̄-
det til allra ren̄ande Lækia og Vppsprettna/og vit ef vier mættum fin̄a Hey/Hestum & Mwlun̄
suo at Kuikfienadurinn deyie eige allur. Og þeir skiptu med sier Landenu til yferferdar/ A-
chab for alleina eirn Veg/ og Abdias þan̄ an̄an̄ veigen̄.
B Enn sin̄ Abidas var nu a Veg kominn/Sia/þa mætte Elias honum/Og sem han̄ þeckte Elias mæter Abdia
hn̄/þa fiell hn̄ fram̄ a sijna Asionu/& sagde/Ert þu ecke minn Herra Elias? Hn̄ sagde/Ja/
Far og seig þijnu̅ Herra/Sia/Elias er hier. Hn̄ suarade/Huad hef eg þin̄ Þienare misgiort
at þu villt giefa mig i Hendur Achab/suo hn̄ skule sla mig i hel? Suo sannliga sin̄ DRO-
TTJN þinn Gud lifer/þa er þar eckert Folk eda Konungs Rijke/til huers at minn Herra
hefur eige sendt Bod/at leita epter þier. Og þa þeir søgdu/Hn̄ er ecke hier/þa tok hn̄ eirn
Eid af þui Kongs Rijke & Folke/at þeir hefdu huerge fundet þig
Enn nu seiger þu/Far burt til þijns Herra/Sia/Elias er hier. Og þa eg fer nu i burtu
fra þier/þa ma skie/ at Gudz Ande flytie þig i burtu/i þan̄ stad sem eg veit ecke/En̄ ef eg seg
ge Achab til þijn/enn hn̄ fynde þig þa ecke epter a/þa mun hn̄ sla mig i Hel. En̄ þinn Þie
C nare hefur ottast DROTTJN fra sijnu̅ Barndome. Er þ ecke heyrt kun̄igt orded minn̄
Herra/huad eg giorde/þa Jesabel drap DRottens Spamen̄? at eg falda hun̄drat Spamen̄/
i einum stad fimtyge/og i ødrum stad fimtyge/i Jard holum/ og eg Fædda þa mz Braude og
Vatne/og þu seiger nu/Far þu og seig þijnum Herra/Helias er hier/so at hn̄ slae mig i hel.
Elias sagde/Suo sannliga sem DROTTJN Zebaoth lifer/fyrer huers Auglite eg stend/
i dag vil eg syna mig Achab.
Sijdan for Abdias burt i motz vid Achab/og vnderuijsade honum þetta. Og Achab geck Elias straffar Achab
i mote Elia/ Og þa Achab sa Eliam/ mællte Achab til hn̄s/Ert þu sa sem at sturlar Jsra
el? Hn̄ suarade/Eige sturla eg Jsrael/helldr þu & þijns Fodurs Hws/mz þui at þier forlie-
tud DROTTJNS Bodord/og ganged epter Baal. Nu vel/Send þu nu vt og læt sam
ansafna øllum Jsrael til mijn/og þeim fiorum Hundrudum og fimtyge Baals Prophetum/ 450. Baals Spamen̄
D vppa Fialled Charmel/og þeim fiorum Hundrudum Lundanna Spamønnum/s̄ eta af Je-
sabels Borde. Suo sende Achab vt til allra Jsraels sona/og kallade saman Spamennena
vppa Fiallet Charmel.
Þa gieck Elias fram̄ fyrer allt Folket/ og sagde/Huersu leinge vilie þier halltra a bædar
sijdur? Sie DROTTJN Gud/þa epter fylget honum/Enn sie Baal þat/þa gangit ep
ter honum. Enn Folked suarade honum onguu/ Þa sagde Elias til Folksins/ Eg er nu all
eina ordinn eirn epter af Spamønnum DROTTENS/Enn Baals Spamenn eru fio-
gur Hundrut og fimtyge Manna. Faet oss nu tuo Vxa/og læted þa velia af ødrum huorn
þeir vilia/ og heggue þeir han̄ i Stycke/ og leggie han̄ vppa Vidinn/ og læte onguan̄ Elld
þar vnder/Eg vil taka annann Vxan̄/& leggia hn̄ a Vidinn/og eige helldur leggia þar Elld
E vnder. Sijdan skulu þier kalla a ydars Gudz Nafn / og eg vil kalla a Nafn DROTT-
ENS. Og huer sa Gud/ sem nu Bænheyrer fyrer Elldinn/Sa skal vera Gud. Og allt
Folket suarade og sagde/Þat er riett.
Og Elias sagde til Baals Spamanna/ Vtueliet ydur nu annan̄ Vxann/ og buid fyrre
til Forn

til fornfæringar/Þui þier erut fleire/⁊ kallet a ydars Gudz Nafn/⁊ legged onguan̄ Elld þar
vnder. Og þeir toku þan̄ Vxa sem hn̄ fieck þeim/⁊ biuggu hn̄ til/⁊ kolludu a Baals nafn
fra Morne og jn̄ til Middags/og søgdu/Baal Bænheyr oss. Enn þar kom eingen Rødd ⁊
eckert suar i mote/Og þeir holltrodu vm kryng Alltared/þad þeir høfdu giørt. En̄ sem kom-
Sidꝛ Baals Spamanna — inn var Middagur/þa spottade Elias þa/ og sagde/Kallit hꜳtt/þui hn̄ er eirn Gud/Hn̄ he-
fur nockut at huxa/eda giora/eda ma vera hn̄ sie farinn nockur/eda hn̄ sofe/suo at hn̄ vakne.
Og þr kolludu hꜳtt/⁊ særdu sig mz Knyfum og handsøxū/sem sidꝛ þeirra var til/ so at Blod E
rann vm þa. Enn sem Middagurinn var nu lidenn/þa spꜳdu þeir/þar til at Fornfæring-
ar tyme var kominn/enn Baal gaf ongua Raust/og eckert Suar/ og eige ansade han̄ þra
Bænum.

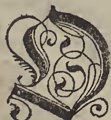
Þa sagde Elias til alls Folksins/Kome allt Folket hingat til myn. Og e̅ allt Folket kom
til hn̄s/þa bætte hn̄ vpp þat DROTTINS Alltare sem nidur var brotid/⁊ tok tolf Stei-
Gen. 32. — na/eptꝰ ættartolu sona Jacobs(til huers at DROTTINS Ord skiede/⁊ sagde/Þu skallt
kallast Jsrael). Og hn̄ bygde eitt Alltare i Nafne DROTTINS/ af þeim Steinum/
Og hn̄ giørde eina Vatnrꜳs i kryngum Alltared/so vyda e̅ er tueggia Kornmæla rwm. Og
hn̄ hlod Vidnum i Bulung/ og sundrade Vxann i stycke/og lagde hn̄ ofan a Vidinn/⁊ sag
de/Sækit fiøgur Kier mz Vatn/og auset yfer Bren̄efornena og yfer Videnn. Og hn̄ sag-
de/Giøret þat annann tyma. Og þeir giørdu suo i annat sinn. Og hn̄ sagde/Giørit þat F
enn j þridia sin̄e. Og þeir giørdu þat i þridia sinn/so at Vatned rann i kryngum Alltar-
id/og Grøfen vard Full af Vatne.

Og þegar sa tyme var komin̄/at offra skyllde Matoffre/þa gieck Elias Spamadꝛ fram̄/
Bæn Elie — ⁊ sagde/DROTTJN Abrahams Jsaacs og Jsraels Gud/Lꜳt þat i Dag kunnigt verda
at þu ert alleina Gud i Jsrael/og eg þinn Þienare/hafe allt þetta giørt epter þynu Orde.
Bænheyr mig DROTTEN/ Bænheyr mig/Suo at þetta Folk meige vita/at þu DRO-
TTEN ert Gud/og at þu hier epter vmsnuer þeirra Hiørtum. Þa fiell Elldur DROTT
ENS nidur/og vppbrende Brenneoffret/Vidinn/Steinana/⁊ Jørdena/⁊ so Vatnet i Dy-
kenu. Enn sem allt Folket sꜳ þetta/fiell þat fram̄ a synar Asionur/⁊ sagde/DROTT-
EN er Gud/DROTTEN er Gud.

Elias drepur Baals Spamenn — Þa sagde Elias til þeirra/Handtaked Baals Spamenn/so at einginn af þeim komist vn
dan. Og þeir høndludu þa. Og Elias færde þa ofan til Lækiarens Kison/ og drap þa G
þar.

Og Elias sagde til Achab/Far þu vpp/et ⁊ dreck/þui nu þytꝛ fyre myklu Regne. En̄ sm̄
Achab for vpp/at eta og drecka/þa gieck Elias vppa Charmel þar sem þat var hæst/og lag
dist a grwfu til Jardar/og sette sitt Høfud a millū sinna Knia. Og hn̄ sagde til syns Þie-
nara/Gack vpp og horf i Haf vt. Hn̄ gieck vpp og hugde at/og sagde/Þar er eckert at sia.
Fyrer Elie Bæn giefur Himenn Regn — Og hn̄ sagde/Gack aptꝛ þangad sio sin̄ū. Og j siøūda sin̄e sagde hn̄/ Sia/þar dregꝛ vpp lyt
in̄ Skyfloka vr Hafenu/lyka sem eins Man̄s Hønd. Hn̄ sagde/Far vpp/og seig þu Achab/
at hn̄ spenne fyrer sinn Vagn/og fare ofan/so at Regnet grype hn̄ eige. Og þui næst ꜳdur
Jacob. 5. — en̄ Men̄ varde/ vard Himinen̄ dim̄ur af þyckuum Skyiū og Vinde/og kom eitt akaft Regn.
Supra. 17 — Enn Achab for/⁊ kom til Jesreel. Og Hønd DROTTINS kom yfer Eliam/⁊ hn̄ gyrd
te Lendar synar/⁊ for vndan Achab/ þar til at hn̄ kom i Jesreel.

XIX.

G Achab sagde Jesabel alla þa hlute sem Elias hafde giørt/og huernen hn̄ A
hafde drepet alla Baals Spamen̄ mz Suerde. Þa sende Jesabel eitt bod til
Eliam/⁊ liet seigia hn̄/Guderner giøre mier þ ⁊ þ/ ef eg giøre ei a Morgū
þennann tyma þinne Sꜳl/lyka sem þu giørder eins þeirra Sꜳlu.

Enn sem hn̄ þetta fornam/tok hn̄ sig vpp/ og gieck burt/þangat sem hn̄s
Elias flyr fyrer Jesabel — Hugur vysade honum/og kom til BerSeba i Juda/og liet sinn Þienara þar
epter vera. Enn hn̄ gieck burt i Eydemørkena/eina Dagleid/ og kom/ og sette sig vnder eitt
Eineber trie/⁊ beiddist þa at deyia/⁊ sagde/Þat er nog. So tak nu myna Sꜳl DROTT-
JN/Eige em eg betre enn myner Forfedur. Og hn̄ lagde sig vnder Einebertried/⁊ sofnade.
Exo. 24. — Og sia/Eingill DROTTINS tok a honum/⁊ sagde til hn̄s/Statt vpp ⁊ snꜳd. Og
Math. 4. — sem hn̄ leit hia sier/þa var þar eirn Elldbakadꝛ Leifꝛ hia hn̄s Høfde/⁊ ein Kanna mz Vatn.

Og sem hn̄ hafde eted og drucket/ þa lagde hn̄ sig nidur aptur at sofa. Og Eingill DRO-
B TTENS kom i annat sinn/ tok a honum og sagde/ Statt þu vpp z snæd/ þuiat þu ætt lā-
gann Veg fyre Hendum at ganga. Og hn̄ stod vpp/ æt og drack/ og gieck i styrkleik þeirrar
Fædu fiorutijger Daga og fiorutijger Nætta/ allt til Gudz Fialls Horeb.

Og hn̄ kom þar jn̄ i eirn Heller/ z var þar vm Nottena. Og sia/ Ord Drottens kom til hn̄s
og sagde til hn̄s/ Huad giorer þu hier Elia? Han̄ sagde/ Eg hefe vandlætt vegna DROT-
TENS Gudz Zebaoth/ Þuiat Jsraels syner hafa yfergiefet þinn Sattmala/ og nidurbro-
ted þijn Alltare/ og sleiget þijna Spamenn i hel mz Suerde/ og eg er alleina epter ordinn/ Rom. 11.
og þeir sitia vm at taka mig af Lijfe. Hn̄ sagde/ Far vt hiedan/ og gack fyrer DROTT-
JN vpp a Fiallet/ og sia/ at DROTTJN geingr fram̄ hia/ og eitt mijket z sterkt Vedur/
huert ed Fialled klauf/ og Berged braut j sundur fyre DROTTNI/ Enn DROT
TJN var ecke i Vedrenu. Epter Vedred kom eirn Jardskialfte. Enn DROTTEN
C var ecke i Jardskialftanum. Enn epter Jardskialftan̄ kom eirn Elldur/ Enn DROTT-
JN var ecke i Elldenum/ Og epter Elldinn kom þar eirn hægur og miukur Vindblær.

Enn sem Elias þat heyrde/ þa dro hn̄ Klæde fyrer Andlit sier/ og gieck fram̄ i Dyrnar a
Hellernum/ Og sia/ þar kom ein Raust til hn̄s/ og sagde/ Huad giorer þu hier Elia? Han̄
sagde/ Eg hefe vandlætt vegna DROTTENS Gudz Zebaoth/ Þui Jsraels syn' hafa for
læted þinn Sattmala/ nidurbroted þijn Alltare/ og i hel sleiged þijna Spamenn mz Suerde/
z eg eirnsamann em epter orden̄/ enn þeir sitia vm ad taka mig af Lijfe.

DROTTEN sagde til hn̄s/ Far þu aptur sama veg/ vm̄ Eydemorku/ til Damascum/ z 4. Reg. 9.
gack þar jn̄/ z smyr Hasael til Kongs yfer Syriam/ Og Jehu son Nimsi til Kōgs yfer Jsra- Eccle. 48.
el/ og Eliseum son Saphat af Abel Mehola til eins Spamanns i þinn stad. Og þad skal Hasael
skie/ ad huer sem kiemst vndan Suerde Hasael/ þan̄ skal Jehu drepa/ og huer s̄ setur vndan Jehu
D Suerde Jehu/ þann skal Heliseus drepa. Og eg mun epter læta sio Þusund Manna i Eliseus
Jsrael/ sem ecke hafa beygt sijn Knie fyrer Baal/ og huerra allra Munnar ecke hafa
kyst hn̄.

Og hn̄ gieck þadann/ og fan̄ Heliseum son Saphat/ hn̄ var at eria fyrer sier mz tolf Vxn̄/
og hn̄ var sialfur a mille þeirra tolf Vxa. Og Elias gieck til hn̄s/ og lagde sinn Mottul yf
er hn̄. Enn hn̄ yfergaf Vxana/ og rann epter Elia/ z sagde/ Leyf mier ad min̄ast vid minn Eliseus til
Fodur og Modur/ sijdan vil eg epterfylgia þier. Hn̄ suarade honum/ Far þu/ og kom aptur/ Spamans
eg hefe nockut ad giora mz þig. Og hn̄ skilde vid hn̄/ og tok eitt par Vxa/ og sæfde/ og saud smurdur
Kioted mz Trianum sem voru a Vxunum/ og gaf Folkenu þat at eta. Sijdan stod hn̄ vpp/
fylgde Elia epter/ og þionade honum.

XX.

A OG Benhadad Kongr i Syria dro saman allt sitt Herlid/ og þar voru tueir z Benhadad
þriatijger Kongar mz honum/ og Hestar og Vagnar/ og han̄ flutte sinn Her sest vm Sa
vpp/ og settist vm Samariam/ og bardest a Borgena. Og hn̄ sende bod til mariam
Achab Jsraels Kongs j Borgena/ z liet suo seigia hm̄/ So seiger Benhadad/
Þitt Silfur og þitt Gull er mitt/ z þijnar Kuinnur og þijn bestu Born heyra
mier til. Jsraels Kongur suarade/ z sagde/ Minn Herra Kongur/ sie suo sm̄
þu hefur sagt/ Eg er þin̄ z allt þat eg hefe.

Og sendemenn komu aptur/ og sogdu/ Suo seiger Benhadad/ Sokum þess at eg sende þier
bod/ og liet seigia þier/ Þu skallt giefa mier þitt Silfur og þitt Gull/ þijnar Kuinnur og þijn
Born/ Þa vil eg senda mijna Sueina til þijn a Morgun vm þennan̄ sama tijma/ at þeir sku
lu ransaka Hws þitt/ og þinna Þienara/ Og þeir skulu taka i sijnar Hendur/ þat allt sem þu
hefur kiært/ z bera þat burt.

Þa kallade Kongur alla Landsins Olldunga/ og þa enu ellstu/ og sagde/ Hugleidet og sia-
B ed/ huad vont hn̄ hefur i sijnu sinne. Hn̄ sende bod til mijn epter mijnum Kuinnum og Bor-
num/ og epter mijnu Gulle og Silfre/ og eg hefe ecke neitad hon̄ þess. Þa suorudu aller þr
enu ellstu/ z allt Folket honum/ Þu skallt ecke jata edr samþyckiast þessu. Og hn̄ sagde til
sendeboda Benhadad/ Seiged mijnum Herra Kongenū/ Allt þat sem hn̄ baud sijnum Þien-
ara i fyrstu/ þat vil eg giora/ Enn þetta kann eg ecke at giora. Sendemenn foru og sogdu

 honum

honum þat aptur. Þa sende Benhadad til hans/ & liet so seigia honum/ Guderner giøre mier þat & þ/ ef Mollden af Samaria skal verda so myken/ at sierhuer fae eirn Hreming fullan/ af þui øllu Folke sem mier epter fylger. Þa suarade Israels Kongr/ & sagde/ Seiged hm̃/ Sa sem herklædist/ hn̄ skal ecke hrosa sier/ suo sem hinn sem Herklæden hefur aflagt. Enn sem Benhadad þat heyrde/ þar hn̄ sat & drack mz Kongunum/ i sijnum Landtiølldum/ þa sagde hn̄ til sinna Þienara/ Bued ydur til/ og þeir biugguszt i mote Borginne.

Dryckiu skapur,

Og sia/ þar kom eirn Spamadur til Achab Israels Kongs/ og sagde/ Suo seiger DROTTIN/ Þu hefur sied allan þennan ogrynne Her? Sia þu/ a þessum Deige vil eg giefa hn̄ i þijnar hendur/ so þu viter/ ad eg er DROTTIN. Achab sagde/ Fyrer huern? Spa- C
madurinn suarade/ So seiger DROTTIN/ Fyrer Þionustumenn Hieradz høfdingianna. Hn̄ sagde/ Huer skal Strijded vekia? Spamadurinn suarade/ Þu. Þa talde hn̄ Skialldsueina Høfdingianna/ Og þeir voru ad tølu tuo hundrud/ tueir og Þriatijger. Enn hann talde epter þat alla Israels Sonu/ allt Folket/ siø Þusund Menn. Og þeir drogu vt vm midiann Dag. Enn Benhadad drack/ og var druckenn i sijnu Tiallde mz tueimur og þriatijge Kongum/ huerier ed komner voru honum til Lidz Og Landshøfdingia Sueinarner foru fyrst vt.

Benhadad sende vt/ og þeir vnderuijsudu honum og søgdu/ Þar fara Menn vt af Samaria. Hn̄ sagde/ Grijpet þa lifande/ huert sem þeir eru komner Fridar at beidast/ edr ad beriast. Enn sem Landzhøfdingia Sueinarner voru komner vt/ þa for Herinn epter þeim/ Og huer vm sig drap þann sem honum mætte/ suo ad þeir Syrlendsku flydu vndan/ Enn Israel rak Flottann epter þeim. Og Benhadad Kongur af Syria komst a Hest & flyde mz Riddorum. Og Israels Kongur for vt/ og slo bæde Hesta og Vagna/ og Folket mz honum/ & veitte eitt myket slag þeim Syris.

Þeir Syrlendsku voru slegner af Achab

Þa gieck eirn Spamadur til Israels Kongs/ og sagde til hans/ Far þu/ og afla þier styrks/ D
& sia til huad þu giører/ þui Kongurinn af Syria mun draga Her samann i mote þier aptur/ þegar þetta ar er vte. Þui Kongsins Þienarar af Syria søgdu til hans/ Þeirra Guder eru Fiallanna Guder/ og þui yfer vnnu þeir oss. Enn mættum vier beriast vid þa a Sliettlende/ þa munum vier sigrast a þeim. Gier nu suo/ Tak Kongana burt huern af sijnum Stad/ og gief þeim heimleyfe/ enn set þu Høfdingia i þeirra stad. Bu þa þier og Herlid/ suo myked sem þ var er þu mister/ fa þier og Hesta & Vagna/ eins sem þeir adrer voru/ & lát oss beriast a jafnlende vid þa/ Huad skal gillda/ Vier vilium þa sigrast a þeim? Kongurinn hlydde þeirra Radum/ og giørde suo.

Enn sem þat ar var nu lided/ þa heimte Benhadad saman Her sinn/ þa Syros/ & dro vpp til Apheck/ at beriast vid Israel. Israels syner biugguszt og suo til Bardaga/ toku vister med sier/ & fluttu Her sinn i mote þeim/ og settu sijnar Herbuder gagnuart þeim/ þuilijkast sem tuær litlar Geitfiar Hiarder være/ Enn Syri vppfylltu Landet.

Þa gieck eirn Gudz Madr fram/ og sagde til Israels Kongs/ So seig' DROTTIN/ E
Søkum þess at þeir Syrlendsku hafa sagt/ at DROTTIN sie Fialla Gud enn ecke Gud Dalanna/ Þui hef eg giefed þennann mykla Mannfiølda i þijna Hønd/ So þier vited at eg er DROTTIN. Og þeir huorutueggiu fylktu Lide sijnu i siø Daga/ A þeim siøunda deige tokst Bardagenn. Og Israels syner slogu hundrad Þusund Fotgøngulidz/ a einum Deige/ af þeim Syris. Enn þeir sem epter lifdu/ fludu til Apheck jnn i Stadinn. Og Mwrenn fiell a þa sem vndan komust/ Og þr voru at tølu slø og tuttugu Þusund Mans. Benhadad flyde og jnn i Stadinn/ fra einu Herberge og til annars.

Kongurinn af Syrlande misste tiölda Lidz 127000.

Þa søgdu hans Þienarar til hans/ Sia/ vier høfum heyrt/ ad Israels Huss Kongar eru myskunsamer Kongar. Þui skulum vier iklædast Seckium/ og látum bønd vm vor Høfud/ & gøngum suo vt fyrer Israels Kong/ Skie ma at hn̄ láte þijna Ønd lijfe hallda. Og þeir færdu sig i Hærklæde/ og lietu bønd vm Høfut sier/ og foru til fundar vid Israels Kong/ og søgdu/ Benhadad þinn þienare lætr seigia þier/ Eg bid/ Lat mijna Sál hallda Lijfe. Hn̄ sagde/ Lifer hn̄ enn nu/ þa er hn̄ minn Broder. Enn Mennerner toku strax þetta Ord af hans Munne/ og vtløg- F
du þ sier til goda/ & suørudu/ Ja þinn Broder Benhadad. Hn̄ sagde/ Fared & láted hn̄ koma a minn fund. Þa gieck Benhadad vt til hans/ Og hn̄ liet hn̄ sitia hia sier i sijnum Vagne. Og hn̄ sagde til hans/ Eg vil giefa þier nu aptur þær Borger/ sem minn Fader tok fra þijnum Fødur/ og giør þier Stræte i Damasco/ lijka sem minn Fader giørde i Samaria/ Eg vil og giøra eirn Sattmala vid þig/ & láta þig lausann/ Og hn̄ giørde eitt Fridar Sattmál vid hn̄/ og gaf hm̃ fararleyfe

Þa sagde

Þa mællte eirn af Spámannañа sonū til sins Naunga/ fyrer DROTTINS Ord/
og sagde/ Kiære/sla þu mig. Enn hñ villde ecke sla hañ. Þa sagde hañ til hañs/ Sokū
þess at þu villd' ecke hlyda Roddu DROTTINS/Sia/þa skal eitt Leon sla þig/nær þu
geingur fra mier. Og sem hñ gieck fra honum/mætte honum Leon/z drap hñ. Og hñ fañ
eirn añañ Mañ/z sagde til hñs/Kiære/sla þu mig. Og sa Madur slo hñ/og veitte honum
Sar. Þa gieck Spamadurinn i burtu/og kom a veigenn fyrer Kong/z torkiende sitt And
G lit mz Mollldu. Enn sem Kongurinn dro þar fram hia/þa kallade hñ til Kongsins/og sagde/
Þinn Þienare for til Bardaga/og sia/eirn Madur veik sier burt/z leidde eirn Mann til mijn
og sagde/Geym þu þeña Mann/enn komest hñ i burtu/þa skal þitt Lijf vera i vede/ Elligar
skallt þu giallda eitt Centener Silfurs. Og þa þiñ Þienare hafde nockud at giora hier z
þar/ha var hiñ allz i burt. Jsraels Kongz sagde til hñs/Þat er þiñ Domz/þu hefur sialfur
sagt þat.

Þa strauk hñ Mollldena af sijnu Andlite/ Og Jsraels Kongz þeckte hñ/ad hñ var eiñ af
Spamennunum. Og hñ sagde til hñs/So seiger DROTTIN/Sokum þess at þu liest Infra 22.
þañ boluada mañ burt sleppa/ þa skal þijn Sæl va j stadiñ hñs Sælar/z þitt Folk j stadiñ
hñs Folks. Epter þat ferdadist Jsraels Kongur þadan/ med þungu Skape og Reide/i sitt
Hws/og kom til Samariam.

XXI.

A Þessu næst vard sa atburdur/ at Naboth j Jesreel atte eiñ Vijngard i Jesreel Naboth
hia Achab Kongs hollu i Samaria. Og Achab talade vid Naboth/z sag
de/Gief mier þinn Vijngard/Eg vil giora mier eirn Kalgard þar af/ sokū
þess at hñ liggur suo i Nand vid mitt Hws/enn eg vil giefa þier añan betra
Vijngard fyrer hñ/Eda ef þu villt þat helldur / þa vil eg giefa þier Silfur Leuit. 25.
fyrer hñ/suo miked sem hñ er verdur. Naboth suarade Achab/DROTT Num. 36.
JN forde mier þui/at eg giefe þier mijna Fodz Leyfd

Þa kom Achab heim/mz reidum Hug og þungu Giede/ sokum þss Ordz sm̄ Neboth j Jes
reel talade til hñs/seigiande/ Eige vil eg giefa þier minna Fedra Arf(Suo fieck honum þta
mijkels)at hñ lagdist i Reckiu/ snuande sijnu Andlite (til veggiar)og æt ecke Braud.

Jesabel hñs Kuinna fornam þetta/þa gieck hun jnn til hñs/z mællte vid hñ/Huad er þta Jesabels slægd
B at suo hrygger Hug þinn/at þu tekur ecke Fædslu til þijn? Hñ suarade heñe/Eg talade vid
Naboth Jesreeliter/og sagde/Gief mier þinn Vijngard fyrer Peninga/edz vilier þu þ helldz/
þa vil eg giefa þier annañ Vijngard fyrer hñ. Enn hñ suaradz/Eige vil eg giefa þier miñ
Vijngard. Þa sagde Jesabel hñs Kuinna til hñs/Huad være Jsrael fyrer Rijke/ef þu gior
der þat? Rijs vpp/tak Fædslu til þijn/og vert mz godu giede/Eg vil viuega þier þeñañ Vijn
gard Naboth af Jesreel.

Og hñ liet skrifa eitt Brief vnder Achabs Nafne/og jnciglade mz hñs Fijngurgulle/og
sende þat til Olldunga og Giædingia i hñs Borg sem biuggu hia Naboth. A þui Briefe
var þesse Bodskapur/ Biodet Fostu/ og setiet Naboth efst a millum Folksins. Setiet sijd
an til tuo vonda Menn/ þa er bera Fals vitne i mote honum/ seigiande/ Þu hefur a blessad
C Gud og Konginn/ Og leidet hñ wt fyrer Borgena/og gryted hñ i hel. a (Blessad) þydist hier ad formæla/og bolua.

Og Olldungarner og Giædingar hñs Borgar/þeir sem biuggu hia honum/giordu s Je
sabel baud þeim/eins sem hun hafde skrifad i Briefenu þui sem hun sende til þeirra. Og þr
lietu boda Fostu/og settu Naboth efst a millum Folksins. Sijdan komu þar tueir arger skal
kar/og stodu riett frañe fyrer honum/og vitnudu mot Naboth fyrer Folkenu/og sogdu/Nab
oth blessade Gud z Kongiñ. Þa leiddu þeir hñ vt af Borginne/z lomdu hñ i hel mz Griote. Naboth var gryttur i Hel

Og þeir giordu Bod Jesabel/og lietu seigia henne/Naboth er gryttur til dauda. Eñ sm̄
Jesabel heyrde þ/at Naboth var i hel gryttz/þa sagde hun til Achab/Rijs vpp/z eignast nu
Vijngard Naboth i Jesreel/ þann sem hñ villde ei selia þier fyrer Peninga/ Þuiat ecke li
fer Naboth/helldur er hñ daudur. Enn sem Achab heyrde at Naboth var daudz/þa stod hñ
vpp/z gieck ofan i Vijngard Naboth Jesreeliters/ad eignast hñ.

D Þa skiede Ord DROTTINS til Eliam Thesbiter/z sagde/Statt vpp/z far ofan til
fundar vid Achab Jsraels Kong/ sem er i Samaria/Sia / hañ er nu i Vijngarde Naboth/
þangad er hñ ofan geinginn/at eignast hñ. Og tala þu vid hñ/og seig þu honū/Suo seiger

DROTTIN/Þu hefr i hel ſleiged/ꝛ þar mꝫ þier til eignar teked. Og þu ſkallt tala vid
Elias ſpaar mote Achabs Dꝛ/e hn̄ ꝛ ſeigia/ So ſeiger DROTTIN/J þeim Stad ſ̄ ad Hn̄darner ſleiktu Naboths Blod/
þar ſkulu ꝛ Hundar ſleikia þitt Blod. Og Achab ſagde til Eliam / Hefur þu nockurn tȷ̄ E
ma fundet mig at vera þinn Ouin ? Hn̄ ſagde/Ja/eg hefe fundet þat/Sokum Ꝥſſ at þu he-
4. Reg. 9. fur ſellt þig til þeſſ/at giøra ecke nema ȷllt fyrer DROTTNI. Sia/Eg vil og leida O-
lucku yfer þig/og burt taka þȷ̄na Epterkomendur/ꝛ eg vil drepa af Achab þat ſem piſſar a
Vegg/og þat ȷn̄eluckta/ꝛ ſijdaſta i Jſrael. Og eg vil giøra þitt Hws ſuo ſm̄ Hws Jero-
boam ſonar Nebath/ꝛ ſem Hws Baeſa ſonar Ahie/fyrer þad at þu ſtygder mig/ ꝛ komſt Jſ-
rael til ad ſyndgaſt. F

Og DROTTIN talade ꝛ ſo vm̄ Jeſabel/ꝛ ſagde/Hn̄dar ſkulu eta Jeſabel jn̄an Jeſre-
Jeſabel els Mwrueggia. Huer i Stadnū deyr af Achab/þann ſkulu Hundar vppeta/og huer ſ̄ deyr
vtan Stadar/ þann ſkulu Fuglar vnder Himnenum vpp eta. Og þar var eingin̄ Madr/ſm̄
ſo var ølldungis ſelldr til ad giøra jllt fyrˢ DROTTNI/ſo ſem Achab/Þuiad hn̄s Kuin̄a
Jeſabel eggiade han̄ a Ꝥ. Og hn̄ giørde ſig miøg Suiuirdeligan̄/ſo ad hn̄ gieck i allan̄ mæ-
Synder Achab ta epter Skwrgodum/eins og þeir Amoriter/hueria DROTTIN vt rymde fyrer Jſraelis
Sonum. G

a (Hærklæde eda Seckur) Er Hockur hrygdar buningur/ſo ſm̄ þa menn hafa Harm
En̄ ſem Achab heyrde þeſſe Ord/þa ſundur reif hn̄ ſijn Klæde/ ꝛ tok eitt [a] Hærklæde yfer
ſig/ꝛ faſtade/ ꝛ ſuaf i Seck/ꝛ gieck hrygdarliga fram̄. Og Gudz Ord kom til Eliam Theſ-
biten/og ſagde/Hefur þu eige ſied huerſu Achab audmyker ſig fyrer mier ? Nu ſøkum Ꝥſſ ad
hn̄ audmyker ſig ſuo fyrer mier/þa vil eg ecke leida þat vonda jnn vm hn̄s Daga/En̄ a døgū
hn̄s Sonar vil eg þeſſa Olucku koma læta yfer hn̄s Hws.

XXII.

V lijda ſuo þriu Aar i ſamt/ ad eingenn Ofridur var i millum Þra Syrlen A
Joſaphat ſku ꝛ Jſraels. Enn a þui þridia Are for Joſaphat Juda Kongur til fun
dar vid Jſraels Kong. Og Jſraels Kongur ſagde til ſinna Þienara/Vi-
te þier ecke/at Ramoth i Gilead er vor eign/enn vier ſitium vm kyrt/ꝛ van-
rækium at taka hana af Kongſins Hønd i Syrlande. Og hn̄ ſagde til Jo
ſaphat/Villt þu fara mꝫ mier/ad vinna aptur Ramoth i Gilead ? Joſa-
4. Reg. 3. phat ſagde til Jſraels Kongs/Eg vil vera lijka ſem þu/ꝛ mitt Folk er ſem þitt Folk/ꝛ mijner
Heſtar lijka ſem þijner Heſtar.

Og Joſaphat ſagde til Jſraels Kongs/Þo vil eg at þu leiter fyrſt til Orda DROTT-
Fals Prophetar JNS. Þa ſamanſafnade Jſraels Kongur Spamønnunum/ſem voru fiøgur Hundrut ad
tølu/ꝛ ſagde til þeirra/Huert ſkal eg fara ad beriaſt a Ramoth(Borg)i Gilead/edur ſkal eg
læta ſo bued ſtanda ? Þeir ſøgdu/Far vpp/DROTten̄ ſkal giefa hana i Kongſins Hendr.

Og Joſaphat ſagde/ Er hier eingenn af DROTTINS Spamønnum/ ſuo vier B
mættum ſpyria hn̄ ad ? Kongurinn ſagde til Joſaphat/Hier er enn nu ein̄ Madur ſm̄ hei-
Micheas Drottens Spamadur ter Micheas ſon Jemla/af huerium Menn meiga ſpyria huad DROTTIN vill/ En̄ eg
hata hn̄/Ꝥt hn̄ ſpaer mier einſkis godz/helldr ætijd jlls. Joſaphat ſagde/Eige ſkyllde Kong-
urinn ſuo tala. Þa kallade Jſraelis Kongur eirn ſinn Herbergis Suein/ꝛ ſagde/Sæk þu ſ̄
2. Para. 18. ſkiotaſt Micheas ſon Jemla.

Og Jſraels Kongur ꝛ Joſaphat Juda Kongur ſætu huer a ſijnum Stole/ſkrydder Kong-
ligum Skrwda/og ſætu fyrer Portdyrum Samarie Borgar a einum Fløt. Og aller Spa
Zedekias og þeir Fals prophetar menn ſpædu fyrer þeim. Og Zedekia Son Cnaena hafde giørt ſier Jarnhorn/ og ſagde/
Suo ſeiger DROTTIN/Med þeſſū ſkallt þu ſla þa Syros/ þar til ad þu afmaer þa.
Og aller Spamen̄erner ſpædu mꝫ ſama hætte/ꝛ ſøgdu/Far þu vpp til Ramoth i Gilead/og
mun þier at godu verda/ DROTTEN mū giefa hana i Kongſins Hendur

En̄ Sendemaduren̄ ſem vt var geingen̄ ad kalla Micheam/ſagde til hn̄s/Sia/Spamen̄ C
ſeiga aller mꝫ einū Mun̄e Konge fyrer Farſællega hlute/So læt nu þijn Ord ſamhlioda ver-
da þeirra Ordum/ ꝛ tala þad ſem gott er. Micheas ſuarade/Suo ſannarliga ſem DRO-
TTIN lifer/eg vil tala þat ſem DROTTIN ſeiger mier.

Micheas Og ſem hn̄ kom nu fyrer Konginn/þa ſagde Kongurinn til hn̄s/Michea/Skulu vier fa-
ra til Bardaga til Ramoth i Gilead/eda ſkulu vier huerge fara? Hn̄ ſuarade og ſagde/Ja
far vpp

far vpp þangat/ og mun þier vel luckast/ DROTTIN skal giefa hana i Kongsins hen dur. Kongurinn sagde enn eitt sinn til hn̄s/ Eg sære þig/ at þu eckert annad seiger mier enn þat sem satt er i DROTTINS Nafne. Hn̄ suarade/Eg sa allan̄ Jsrael sundurtuistrast vm Fiollen/eins z Sauder þeir sem onguann Hirder hafa. Og DROTTIN sagde/Ha fa þesser onguan̄ Hirder? Snue huer heim aptur i sitt Hws mz Fride. Þa sagde Jsraelis Kongur til Josaphat/ Hefe eg ecke sagt þier þat/ad þesse spaer mier einskis godz/helldur jaf nan jlls?

Þa suarade Micheas/Heyr nu fyr' þui Ord DROTTINS/Eg sa DROTTIN sitia i sijnu Hasæte/z allur Himensins Her stod fyrer hm̄/til hægre z Vinstre handar. Og DROTTIN sagde/ Huer vill Rædleggia þat Achab/ at hn̄ fare vpp/ z falle i Ramoth i Gilead? Og eirn sagde þetta/ enn annar þad. Þa kom þar eirn Ande vt/z gieck fram̄ fy rer DROTTIN/z sagde/Eg vil koma honum til þess. DROTTIN sagde til hn̄s/ Lygie Ande
D Huar mz? Hn̄ sagde/ Eg vil fara vt/ z verda eirn Lygie Ande i Mun̄e allra hn̄s Spa manna. Hn̄ sagde/Þu skallt koma honum þar til/z þu skallt framkuæma þat/Gack vt/ z gior suo. Sia þu nu/ DROTTIN hefur giefed eirn lyge Anda i Munn allra þinna Spamanna/z DROTTIN hefur talat jllt j giegn þier.

Þa gieck fram̄ Zedechia son Cnaena/z slo Micheam Pwstur/z sagde/Huad? Er An de DROTTINS þa vikinn fra mier/at hn̄ tale vid þig? Micheas suarade/ Sia/ Þu munt þad sia a þm Deige/þa þu geingur wr einu Herberge z til annars/so þu meiger fela þig. Þa sagde Jsraels Kongur/ Taked micheam Hondum/og læted hn̄ vera hia Am̄on Borgmeistara/og hia Joas Kong syne/z seiged/Suo seiger Kongurinn/Setied þennann jnn i Myrkuastofu/z næred hn̄ mz Sorgarbraude z hrygdar Vatne/þar til at eg kiem aptur mz Fride. Micheas suarade/Ef þu kiemur aptur mz Fride/þa hefur DROTTIN ecke ta lat fyrer mig. Og hann sagde/ Heyre þat allur Lydur. Zedekia slær Micheam

Jsraels Kongur z Josaphat Juda Kongur foru nu vpp til Ramoth i Gilead. Og Jsra
E els Kongur sagde til Josaphat/Breyt þu þijnum Klæda bwnade/z gack suo i Bardaga med þijnum Klædum sem þu hefur a þig teked. Og Jsraels Kongur skipte Bwninge z forken de sig z for i Bardaga. Enn Kongurin af Syria baud sijnum Hofdingium s̄ styrdu hn̄s Vognum/huerier at tolu voru tueir z þriatijger/Og hn̄ sagde/Beriest ecke mote nein̄u Ma nne huerke smam nie storum/vtan alleinasta a mote Jsraels Konge. Enn sem Hofdingiar ner fyrer Vognonum sau Josaphat/þa ætludu þeir at hn̄ munde vera Jsraels Kongur/z þr veittu honum harda adsokn j Bardaganum. Þa kallade Josaphat vpp. Enn sem þeir Hofdingiar fyrer Vognunum formerktu/ at hn̄ var ecke Jsraels Kongur/þa sneru þeir þeg ar fra hm̄.

Enn suo skiede/ at eirn Madr span̄ade sinn Boga/þo ouitande a huern hn̄ stefnde/z Or en nam stad a Konge Jsraels/ millum Pansarans z Suerdreimaren̄ar. Þa sagde hn̄ til Sueins þess sem Vagnenum styrde/ Snu þinne Hende/ og vijk mier vr Bardaganum/þui eg er sar ordinn. Bardaginn hiellst allann þann Dag/ z Kongurinn stod vpp i Vagn enum i mot þeim Syris/z do a þui sama Kuellde. En̄ Blodet flaut af Sarenu mitt i Vag nen̄. Og ædr Sol gieck til Vidar/ran̄ Kallare vm Herin̄/z sagde/Fare huer j sijna Borg/ z til sijns Landz. Suo liet nu Achab Kongur Lijf sitt/z var fluttur til Samaria/ z þar var
F hn̄ jardadur. Enn sem þeir þuodu Vagnenn hia eirne Tiorn i Samaria(nærre þui sem Naboth var gryttur)þa sleiktu Hundar hn̄s Blod. Skiækiur þuodu hn̄/epter Ordu̅ DRO TTINS s̄ hn̄ hafde talat. Achab fellur i Strijde Supra 21.

Huad sem meira er ad seigia vm Achab/z allt þat hn̄ giorde/z vm hn̄s Hws sem hn̄ byg de af Filabeinum/ z vm þa alla Stade sm̄ han̄ liet vppbyggia/Sia/þat er skrifad i Jsraels Konga Chronicu. So sofnade Achab mz sijnum Fedrum/en̄ hn̄s son Ahasia tok Kongdom epter hn̄. Ahasia

Og Josaphat son Asa vard Kongr yfer Juda/a þui fiorda Aare Achabs Jsraels Kongs. Hn̄ var half fertugur þa han̄ vard Kongur/ z Rijkte fim̄ z tuttugu Aar i Jerusalem. Hn̄s Moder hiet Asuba/ Dotter Silhi. Og hn̄ gieck allan̄ veg sijns Fodurs Asa/z veik ecke þar af/z hn̄ giorde þad DROTTNE vel þocknadist. Þo tok hn̄ ecke burt þær Hæder/z Folk ed offrade enn þa/z brende Reykelse a Hædunum. Josaphat hiellt Frid vid Jsraels Kōg. Josaphat 25 Aar Kongur i Juda

 Huad

Huad meira er at seigia af Josaphat/ vm̄ hn̄s Magt/huad hn̄ hefr giørt/ꝛ vm hn̄s Her
2. Para. 15. nad/Siá/þat er skrifad i Juda Konga Chronicu. Hn̄ vtrymde Horkalla af Landenu/sm̄ ad
18. epter voru ordnar i tijd Asa hn̄s Fodurs. G
Þa var einginn Kongur i Edom. Og Josaphat liet giøra Skip til Sios/ sem skyllde fa
3. Reg. 9. ra til Ophir/at sækia Gull. Enn þau foru ecke þangat/Þui þau vrdu i sundur sleigen i E-
2. Par. 20. seonGeber. A þeim tijma sagde Ahasia son Achab til Josaphat/Lat mijna Þiena-
ra fara mz þijnum Þienurum a Skipunum. Enn Josaphat villde ecke.
Joram Og Josaphat sofnade mz sijnum Fedrum/ꝛ var jardadur mz sijn-
4. Reg. 8 um Fedrum i Borg Dauidz sijns Fødurs .Og Jo-
ram hn̄s son vard Kongur i hans stad.

Ender a þeirre Þridiu Konga Bokiñe

Til Lesarans

Lat þig ecki villa þad/þu godur Christen̄ Lesare/ad vier høfum sett suo Titelen̄ III. Bok Konganña et ct. þar i Thyduersku Bibliuñe stendr/ fyrsta Konga Bok. Þui i Þysku Bibliuñe kallast su I. Konga Bok/epter Ebreskuñe/sem wier reiknum iiij. Konga Bok/epter Latinsku Bibliu/og so sem nu plaga almenneliga Lærder Menn ad hallda/Sömuleidis köllum wier þa fiordu Konga Bok sem i Ebreskuñe og Þyskuñe kallast aunnur Bok Konganna et ct/þui vier köllum Bækur Samuelis/ þær fyrstu tuær Konga Bækur et ct.

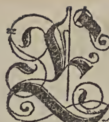
Su Fiorda Bok Konganna

I.

A
Hasia son Achab vard Kongur yfer Israel Ahasia 2. ær Kongur yfer Israel
i Samaria/a þui seytianda Aare Iosaphat Iuda Kongs/z hn̄
rijkte yfer Israel tuo ær. Hn̄ giørde þat sem DROTTNI
jlla lijkade/z for allann ferel Fødur sijns z Modur/z gieck ep-
ter Veige Jeroboams sonar Nebat/ sem Israel kom til ad
syndgast. Og hn̄ þionade Baal/z tilbad hn̄/En̄ stygde z rei-
tte DROTTIN Israels Gud/ eins lijka s̄ hn̄s Fader giør-
de. Epter Andlæt Achab fiellu Moabite fra Israel.
En̄ þad skiede suo/at Ahasia fiell ofan vm Loptsualer nock-
rar/ i sijnū Sal til Samaria/z vard siukur. Og hn̄ sende vt
Menn/z sagde til þeirra/Fared/z spyried BaalSebub ad/ sm̄
er Gud i Accaron/huort eg mun lifna z verda heilbrigdur af þessū Siukdome? En̄ Eingill
B DROTTINS talade vid Elia Thesbiter/Rijs vpp/z gack a Veiginn fyrer Kongs sen-
demen̄ af Samaria/z seig til hn̄s Sendemañа/ Er þar nu eingiñ Gud i Israel/ at þier far-
et z spyried BaalSebub Gud þra j Accaron? Þar fyrer seiger DROtten so/Eige skalltu Baal Sebub
rijsa vr þeirre Reckiu sem þu liggur j/ helldur skallt þu visseliga deyia. Og Elias geck burt.
En̄ sem Sendemen̄ komu til hn̄s aptur/þa sagde hn̄ til þra/ Þui kome þier aptur? Þeir
suorudu honum/Þar kom eirn Madr i mote oss/z sagde til vor/ Snued aptur til Kongsins/s̄
ydr sende/z seiget honum/So seiger DROTTIN/ Er þar þa eingiñ Gud i Israel/at þu
sender til frictta til BaalSesub Gud Accaron. Þess vegna skallt þu ecke rijsa vr þssare Rec-
kiu þar þu liggr/þt þu skallt Dauda deyia. Hañ sagde til þra/Huersu var sa Madr i hætt
sem ydr mætte/z sagde ydr þetta? En̄ þeir suorudu honum/Hn̄ var i lodnu skiñe/z hafde eitt Klædnadr
Olar Bellte vm sijnar Lendar. Enn hn̄ suarade/Þat er Elias Thesbiter. Elia
C Og hn̄ sende til hn̄s eirn Høfudzmañ yfer fim̄tijger/z m̄z honum þa fim̄tijge (s̄ vnder hm̄
voru) En̄ sem þesse kom vpp til hn̄s/Sia/þa sat hn̄ efst a Fiallenu. Og hn̄ sagde til hn̄s/
Þu Gudz Madr/Konguriñ seiger at þu skuler koma ofan. Elias suarade þm̄ sama Høf-
udz Manne yfer fim̄tijge/z sagde/Sie eg Gudz Madur/þa falle Elldr af Himne z vppsuel- Elias baud
ge þig og þijna fim̄tijge. Þa fiell þar Elldur af Himnenum/z vppbrende hn̄/z þa fim̄tijge Ellde falla af Himnenum
sm̄ voru m̄z hm̄. Luc. 9.
Og enn sende hn̄ aptur añañ Hofudzmañ til hn̄s/huer z settur var yfer fim̄tijger/ z fim̄tij
ger Menn m̄z honum. Og hn̄ talade til hn̄s/Þu Gudz Madur/suo seiger Konguriñ/Kom
sem skiotast ofan. Elias suarade/z sagde/Sie eg Gudz Madr/þa falle Elldur af Himne/
z vppsuelge þig z þina fim̄tijge. Þa fiell Elldr Gudz af Himne z vppsualg hn̄ z hn̄s fim̄tijge
Sijdan sende hn̄ aptur þann þridia Høfudzmann/sem z var yfer fim̄tijge/ z m̄z hm̄ fim̄tij-
ger Meñ. Og er hn̄ kom vpp til hn̄s/þa beygde hn̄ sijn Knie fyrer Elia/bad hann z sagde til Þesse Høfudz madur var Gudhræddur
D hn̄s/Þu Gudz Madur/ Vægdu Sælu miñe/ og Sælum þessara þiña fim̄tijger Þienara.
Sia/þar fiell Elldur af Himne/z vppbrende þa tuo fyrstu Høfdingia yfer fim̄tijger m̄z þeir
ra fim̄tijger mønnum/Læt nu mijna Sæl gillda nockut fyrer þier. Þa sagde Gudz Eingill
til Eliam/Far ofan m̄z honum/ z ottast ecke.
Og hn̄ reis vpp/z gieck ofan m̄z honum til Kongsins. Og hn̄ sagde til hn̄s/Suo seiger
DROTTIN/Fyrer søkum þess/ad þu sender bod/z liest atspyria BaalSebub Afgud þra
i Accaron/ so sm̄ þar være eingiñ Gud i Israel/ huern þu meiger ad Orde spyria/ Þui skallt Ahasia ādast
þu nu ecke rijsa vr þeirre Reckiu/sm̄ þu liggur i/helldur skallt þu visseliga deyia. Og so do
hn̄ epter DROTTINS Orde/suo sem Elias hafde talad. Og Ioram tok Kongdom ep
ter hn̄/a ødru ære Ioram sonar Iosaphat Iuda Kongs/Þui hn̄ ætte onguann son. Huad Ioram
meira er at seigia vm Ahasia/Sia/þat er skrifad i Israelz Konga Chronicu. Supra 11.

II.

 En̄ sem

n̄ þegar sa tijme kom/at DROTTIN villde vpptaka Eliam i Vindbylnū A
til himens/ þa geingu þr tueir samt/Elias ⁊ Eliseus fra Gilgal. Og Elias
sagde til Eliseum/ Sit hier epter/þt DROTTIN sende mig til BethEl.
Eliseus sagde/ So sannliga sm̄ DROTTIN lifer/⁊ þijn Saal/þa skilst
eg ecke vid þig. Og sem þeir komu ofan til BethEl/þa geingu Spaman̄
anna syner sm̄ voru i BethEl/vt a mote Eliseo/⁊ søgdu til han̄s/ Veist þu
þat/ad DROTTIN vill a þssum Deige taka þinn Herra fra þijnu Høfde? Hn̄ sagde/
Eg veit þat ⁊ vel/ vered hlioder.

Og Elias sagde til hn̄s/Elisee/Eg bid/vert hier epter/þui DROTTIN hefur sent mig
til Jericho. Hn̄ sagde/Suo san̄arliga sem DROTTIN lifer ⁊ þijn Saal/þa skilst eg ec-
ke vid þig. En̄ sem þeir komu til Jericho/þa geingu Spaman̄anna syner til Eliseum sem
voru i Jericho/⁊ søgdu til hn̄s/Veist þu þat / at DROTTIN vill a þessum Deige taka
þin̄ Herra fra þijnu Høfde? Hn̄ sagde/Eg veit þat fullgiørla/en̄ hafed hliott. Og Elias
sagde til hn̄s/Eg bid/vert þu epter hier/Þui DROTTIN hefur sent mig til Jordan. Hn̄ B
sagde/So sannarliga sem DROTTIN lifer/⁊ þijn Saal/eg fyrerlæt þig ecke. Og þeir
geingu tueir samt. Og fim̄tijger Men̄ af Spaman̄anna Sonum fylgdu þeim epter/⁊ stodu
gagnuart langt/ fra þeim/En̄ þeir stodu bæder hia Jordan.

Þa tok Elias Møttul sin̄/ ⁊ vafde hn̄ saman̄/⁊ slo hn̄ a Vatned/en̄ þat skiptist þegar i
tuo stade/suo þeir geingu bæder þurrum footum þar yfer vm. En̄ sem þeir komu yfer vm/þa
sagde Elias til Eliseum/ Bid huers þu villt/at eg veite þier/ ædr eg verd vppnumen̄ fra þier.
Eliseus sagde/Eg bid/ad þin̄ Ande meige tuefalldast i mier. Hn̄ sagde/Þess hefr þu bedet s
ei er audvelldligt at veita. En̄ allt at einu/ef þu sier mig þa eg verd numen̄ fra þier/ þa skal
þier veitast Bon þesse/En̄ siaer þu mig ecke/þa skier þat ecke.

Gud tekur Eliam burt

En̄ sem þeir geingu/⁊ tøludust vid/Sia/þa kom þar eirn Elldligur Vagn mz elldligum
Hestum/⁊ skilde suo mz þeim/Og Elias for i Vindbylnū til Himens. Eliseus leit epter ho-
num/⁊ kallade/Min̄ Fader/Min̄ Fader/Israels Vagn ⁊ hn̄s Forniadur. Og hn̄ sa hn̄ C
ecke meir. Og hn̄ tok sijn Klæde/ ⁊ hreif þau sundur i tuo Hlute.

Enoch var vppnumen̄ a fyrsta Heims Alldre/Elias a midium Heims alldre/Christus a hinum sijdasta/til Himnsbur dar/ad þar er wissuliga eitt eilijft Lijf (epter þetta)

Og hn̄ tok Møttul Elie/sem fiell fra honū/huarf aptr ⁊ kom til Jordanar. Og tok han̄
sama Møttul Elie sem fiell fra honum/⁊ slo a Vatnet/⁊ sagde/Huar er nu DROTTIN
Elie Gud? Og hn̄ slo i Vatned/Þa skiptest Vatned i tuo hlute/⁊ Eliseus gieck yfer vm.
Nu sem Spaman̄anna syner þad sau/sem voru i Jericho/giegnt honum/þa søgdu þeir/An-
de Elie huijler yfer Eliseo. Og þeir geingu i mot honum/ lutu honum/ ⁊ fiellu til Jardar.
Og þeir søgdu til hn̄s/Sia/hier eru fim̄tijge hraustra man̄a a medal þin̄a þienara/læt þa
fara ad leita epter þijnū Herra/Skie ma ad DROTTINS Ande hafe teket hn̄/⁊ sett hn̄
nidr nockurstadar a eitthuert Fiall/ edr nockurs stadar j eirn Dal. Hn̄ sagde/Læted þa huerge
fara. Enn þeir neyddu hn̄/ suo leinge ad han̄ liet þat epter þeim/og sagde/ Fare þeir. Og
þeir sendu fim̄tijger Men̄ af stad/⁊ þeir leitudu epter honum i þria Daga/ ⁊ fundu hn̄ huer-
ge. Og þeir komu aptur til hn̄s. Og hn̄ var i Jericho/⁊ sagde til þra/Sagde eg ei ydur/ad D
þier skylldut huerge fara?

Historian af Eliseo

Og Borgarmen̄erner søgdu til Eliseum/Sia/þesse Stadur er godr i bædar/suo sem minn
Herra sier/Enn hier er vont Vatn/⁊ Jørd miøg ofriosøm. Hn̄ sagde/Fæved mier hingat ei-
na nyia Skaal/⁊ læted Sallt i hana. Og þeir færdu honum Skalena. Sijdan̄ gieck hn̄ vt
til Vppsprettunnar/⁊ varpade Salltenu i hana/⁊ sagde/Suo seiger DROTTIN/Þetta
Vatn giørda eg heilnæmt/þar skal eingen̄ Daude/eda nockurs hattar ofriolleikur vera hied-
an i fra. Suo vard Vatned heilnæmt/allt til þessa Dags/epter þeim ordum sem Eliseus
hafde sagt.

Og hn̄ gieck vpp til BetEl. Og sem hn̄ var komen̄ a Veigin̄/ þa geingu þar Smasuei-
nar vt af Stadnū/⁊ hæddu hn̄/⁊ søgdu til hn̄s/Stijg vpp Skalle/Stijg vpp Skalle. Og s
hn̄ leit vid/⁊ sa þa/þa bøluade han̄ þeim i Nafne DROTTINS. Þa komu þar tuo
Biarn dyr vr Skogienum/ og slitu tuo ⁊ fiorutijge af þessum Smasueinū. Og hn̄ gieck
þadan vppa Fiallet Carmel/⁊ snere þadan til Samaria.

42. Smasueinar sundur rifner af Birnum

III

Joram

JOram son Achab vard Kongur yfer Israel i Samaria/a þui ætiãda are Jo- 9
saphat Kongs Juda/og rijkte tolf Aar. Og hñ giørde þat sem DROTT- Joram 12.
NI jlla lijkade/Þo eige so sem hñs Fader z hñs Moder. Þui hñ burt tok Ba Aar Kongur
als Skwrgod/ sem hñs Fader liet giøra. Enn þo gieck hñ fram epter Syn- yfer Israel
dum Jeroboam sonar Nebat/sem Israel kom til at syndgast/z liet þar ecke af.
Og Mesa Moabita Kongur hafde fiølda Sauda/ Hñ greidde Skatt Is-
raels Konge Hundrad Þusund Lambareyfe/z Reyfe af Hundrad Þusund Hrwtum. Eñ sem Mesa fiell
Achab var daudur/þa fiell Kongur Moabitarum fra Israels Konge. Sijdann for Joram fra Israels
Kongur vt af Samaria/a þeim sama tijma/ z safnade at sier øllum Israel. Og hañ sende Konge
burt til Josaphat Kongs i Juda/z liet seigia honum/Kongur þeirra Moabitarum er falliñ 2. Par. 20.
fra mier/Kom mz mier/at beriast vid þa Moabites. Hñ suarade/Eg vil koma/Eg er s̄ þu/
z mitt Folk suo sem þitt Folk/z mijner Hestar suo sem þijner Hestar. Og hñ sagde/Vm huñ
B veg vilium vid fara vpp þangad? Hñ sagde/a þañ Veg sm̄ liggur vm Edoms Eydemørk.
Suo ferduðust þeir Israels Kongur/z Kongur Juda/og Kongureñ af Edom. Og sm̄ þr
høfdu flutt Her sinn siø Daga i samt/þa hafde Herenn og þat Kuikfie sem var mz þeim eck- Josaphat
ert Vatn. Þa sagde Israels Kongur/O wei/DROTTJN hefur kallad þessa þria Kon- 3. Reg. 22.
ga saman/ at hñ giefe þa i hendr Moabitarū. Josaphat suarade/Er hier eingeñ Spamadr
DROTTJNS/ so vier meigum spyria DROTTJN at Rædum fyrer hñ? Þa suar-
ade eirn af Israels Kongs Þienurum/z sagde/Hier er Eliseus son Saphat/sem gaf Vatn
a Elias hendur. Josaphat sagde/Hia honum er Ord DROTTJNS. Suo foru þeir
Israels Kongur og Josaphat/z Edoms Kongur ofan til hñs.
Þa sagde Eliseus til Israels Kongs/Huad hefur þu mz mig? Far burt til Spamanna
Fødur þijns z Modur þinnar. Israels Kongur suarade honum/Nei/Þuiat DROTT-
JN hefur samansafnad þessum þremur Kongum/at hñ giefe þa i Hendur þeirra Moabita-
rum. Eliseus suarade/Suo sañarliga sem DROTTJN Zebaoth lifer/fyrer huers Aug-
C lite eg stend/ef eg sæia ecke Josaphatz Andlit Juda Kongs/skyllda eg þig huerke Augū sæ/
nie lijta. Enn kalled til mijn þañ Mañ sem vel leikur Psalterium. Nu sem sa Madur Eliseus spaer
tok at leika/þa kom DROTTJNS Hønd yfer hañ. Og hañ sagde/Suo seiger DRO- fyrer
TTJN/Giøred Grafer hier z huar hia þessū Læk. Þui so seiger DROTTJN/Þier
skulud huerke sia Vind nie Regn/þo skal þesse Lækur verda fullur af Vatne/suo at þier/ yd-
rer Þienarar og ydart Kuikfie skal drecka þar af. Þar mz er þad lijtils vert fyrer DROT
TNJ/Hñ skal og giefa Moabitas i ydar hendur/ suo at þier mūud slæ allar þeirra sterku-
stu Borger/og alla vtualda Stade/þier skulud og vpphøggua øll Auaxtarsøm Trie/og þier
skulut byrgia alla Vatzbruña/z hylia Griote alla agiæta Akra.
Arla Morguns/vm Fornfæringar tijma/Sia/þa kom þar rennanda Vatn/a Veige sm̄
liggur fra Edom/og vppfyllte Landet mz Vatn.
Eñ sem aller Moabiter spyria þetta/at Kongar voru komner mz Her i mot þm/ þa køllu-
du þeir alla þa til samans sem Vopnum gætu valldet/ z fluttu Heriñ til siña Landamerkia.
D Sneīma Morguns toku Moabite sig vpp/ og Solen gieck vpp og Skein a Vatned/ voru þa Teikn til
Vøtn þeim Moabitis suo raud at sia sem Blod være. Þa søgdu þeir/Þat er Blod/Kong Osigurs
arner hafa barest sijn a mille z drepist nidur/ Moab far nu z tak Herfang. Eñ sem þeir
komu til Israels Herbwda/þa stod Israel vpp/z slo þa Moabiter/z þeir flydu fyrer þeim.
Enn þeir komu z slou Moab/z niburbrutu Borgernar/z huer kastade sijnum Steine a alla Moabiterner
goda Akra/z fylltu þa af Griote/og þeir tilbyrgdu allar Vatz vppsprettur/ z hiuggu nidur slæst i Hel
øll god Trie/suo leinge ad þar var ecke epter vtan Steinarner af Mwrnum. Og þeir ga
fu sig til hñs mz Valsløngum/ og slou hñ.
Enn sem Moabiter Kongur sa/at i oefne var komed fyrer honum/þa tok hñ siø Hundrut
Manna til sijn/þa enu fræknustu/z villde briotast fram̄ i mot Kongenum af Edom. Enn Kōgr Moab
þeir gætu þat ecke. Sijdan tok hañ sinn Frumgietenn Son/huer at verda ætte Kongur i offrade synum
hñs Stad/z offrade honum vppa Mwrnum til Breñeoffurs. Þa vard Israel miøg reidur/ Syne
z þeir drogu fra honum/og sneru aptur i sitt Land.

IIII.

Eliseus hialpar þatækre Eckiu

G ein af Eigenkonū Spamaña sona kallade til Eliseum/ ꝛ sagde/Þin̄ Þie- A
nare minn Bonde er andadur. Suo veist þu/ at hañ þinn Þienare ottadist
DROTTIN/Nu kom þar eirn Madur/sem ætte skulld hia honum/ꝛ vill
taka bæda mīna Sonu til Þrældoms. Eliseus suarade henne/Huad skal eg
giora þier? Seig mier/Huad hefur þu i þīnu Hwse? Hun suarade/ Þīn
Þienustu Kuiña hefur ecke i sīnu Hwse/nema eina Vidsmiørs Krws. Hañ
sagde/Far þu/bid þær Konur ed næstar bwa/at þær liene þier tom Kier/eige allfæ. Og gack
jnn/ꝛ loka þu Dyrunum at þier ꝛ þīnū sonum/og skulud þier læta af þessu Vidsmiøre j øll
Kieren/Og þa þau eru full/þa set þau fra þier.

Gud er Ecknanna Fader og þeirra Födurlausu

Hun for/ꝛ lokade Dyrunum ad sier/og sīnum Sonum/þeir færdu Kieren til hennar/enn
hun hellte i þau. Eñ þa Kieren voru full/þa sagde hun til sīns sonar/Fa mier eñ eitt Kier.
Hñ suarade/Hier eru ecke fleire til. Þa stod Vidsmiøred. Og hun gieck vt/ꝛ kunngiørde
þetta Gudz Mañe. Hñ suarade/Far nu ꝛ sel þitt Vidsmiør/ꝛ bitala þat sem þu ert skyll- B
dug/Sīdan skallt þu ꝛ þīner syner hafa ydr til Atuiñu þat s̄ meira er.

Og þat skiede eitt sinn/at Eliseus gieck til Sunem/Þar bio ein rīk Kuinna/hun hiellt ho
num Herberge/ ꝛ hañ tok sīna Fædu hia henne. Og sem hañ for nu optliga þañ Veg/þa
tok hñ gisting hia hñe/ꝛ þæ heñar fædu. Og hū sagde til sins Bonda/Sia/eg merke at þsse

Su Sunamitis herbergiar Eliseum

Gudz Madur er Heilagur/ sem jafnan a Veg vm vor Hws/ Þui vil eg vid giørum ho-
num eitt līted Herberge ꝛ þilium þ/og buum honum þar Sæng ꝛ Sæte/Bord ꝛ Kiertestiku/
suo ad nær hñ kiemur til vor/ þa meige hñ vera þar.

Og þat skiede suo eirn tīma/at hñ kom þar jñ/ꝛ lagde sig i Herberged/ꝛ tok þar Huīld/
Þa sagde hñ til sīns Þienara Giezi/Kalla þu a þessa Sunauersku Kuiñu. Og sm̄ hñ kall
ade a hana/þa kom hun fram̄ fyrer hñ. Hñ sagde til hñs/ Seig til hennar/Sia/þu hefur
veitt oss allañ þeñan goduilia/Huad villt þu at eg giøre þier? Hefur þu nockurt Erinde/ þa
vil eg flytia þat fyrer Kongeñ/eda fyrer Hershøfdingiañ. Hū suarade/Eg by a millū mīns C
Folks. Hñ sagde/Huad vill hun þa af mier þiggia? Giezi sagde/Herra/ hun hefur ong-
uann Son/eñ heñar Madur er gamall. Hñ sagde/ Kalla þu a hana. Og sem hñ kalla-
de hana/þa gieck hun framan i Dyrnar. Og hñ sagde/A þessum sama tīma at ærenu lid-
nu/þa skallt þu taka eirn son i fang. Hun suarade/O nei minn Herra/ Þu Gudz Madur/
bid eg þu kallser ecke þīna Ambætt. Og Kuinnan vard þungut/og fædde eiñ Son/a þeim
sama tīma/ at ærenu lidnu/so sm̄ Eliseus hafde sagt heñe.

Enn nu sem þesse Sueirn var Vaxinn/þa bar suo til/at hañ gieck vt til sīns Fødurs/til
Kornskurdarmanna. Og hñ sagde til sīns Fodurs/O/mitt Høfud/mitt Høfut. Hann
sagde til sīns Þienara/Ber hñ til siñar Modur. Og hñ tok hñ/ꝛ færde hñ til siñar Modr.
Og hū lagde hñ i sitt Skaut/allt til Middags/þa andadist hñ. Hun gieck vpp/ꝛ lagdi hñ
i Sæng Gudz Mañs/ Liet aptur Dyrnar/og gieck vt. Og hun kallade a siñ Bonda/ og D
sagde/Send mz mier eirn af Þienorunū/mz eina Øsnu/Eg vil fara til Gudz Mañs/ꝛ koma
aptur. Hñ sagde/Þui villt þu fara/nu er huerke nyr Manudur nie Sabaths Dagur? Hū
sagde/ Þad er vel. Og hun liet sødla Øsnu/ ꝛ sagde til Þienarans/Keyr fast/ꝛ tef mig ec-
ke a ferdiñe/giør sem eg seige þier.

Þesse Kuiña war kiend wid þann Stad sem hun war fædd og þui köllut Sunamitis

Hun for af stad/ꝛ kom til Gudz Mañs a Fialled Carmel. Og sem Gudzmadur sa ha-
na/þa sagde hñ til sīns Þienara Giezi/Sia/su Sunamitis er þar. Far þu i mot heñe/ꝛ
spyr hana at/ huert allt geingur vel/heñar Mañe ꝛ heñar Syne? Hun sagde/Vel. Eñ
sem hun kom til Gudz Mañs a Fiallet/þa hiellt hun vm hñs Fætur. Giezi gieck ad/ꝛ villde
hrinda heñe þar fra. Eñ Gudz Madur sagde/Lat hana kyrra/Þui hun er Harmþrwng-
en/Eñ DROTTIN leynde mig þui/ꝛ lætur mig ecke vita þat. Hun sagde/Hær bad eg
vm eirn son af mīnum Herra? Bad eg ecke/ad þu skyllder ecke kallsa mig?

Hñ sagde til Giezi/Gyrd þīnar Lendar/ꝛ tak miñ Staf i þīna Hønd/far af stad(ef þier E
Luc. 10.
mæter nockur/þa heilsa honum ecke/Eñ ef nockur heilsar þi'/þa suara þu honum onguu)og
4. Reg. 9.
legg minn staf yfer Asionu Sueinsins. Moder Þilltsins sagde/So sañarliga sem DRO-
TTIN lifer og þīn Sæl/eg fyrerlæt þig ecke. Hñ stod vpp/ꝛ gieck epter henne. Eñ Gie-
zi rañ vndā þm/ꝛ lagde Stafeñ yfer Sueinsins Asionu/eñ þar skipadist ecke par vid. Og hñ
rañ i mote honum aptur/vnderuīssade hm̄/og sagde/Eige reis Sueirneñ vpp.

Eñ sem Heliseus kom i Hwset/Sia/þa læ Sueirneñ daudur a hñs Sæng. Og hñ gieck
Math. 6.
jñ þāgad/ꝛ lokade Dyrnar at þm bædū/ꝛ bad til DROTTINS. Og hñ stie vpp(i Sæn

ena)⁊ lagde sig yfer Sueinen/⁊ lagde siñ Muñ vid Barnsins Muñ/⁊ sijn Augu vid Barn-
sins Augu/ og sijnar hendr vid þss hendr/⁊ breidde sig yfer hañ/so at Barnsins Lijkame vard
Varmur. Og hñ stod vpp aptur/⁊ gieck aptur ⁊ fram vm Hwsed/ og stie vpp i añad siñ/ Eliseus lif-
F ⁊ breidde sig yfer hñ. Þa Hnerrade Sueirnenn siø sinnum/Þui næst vpplauk hñ sijnum Au- gar þañ þram-
gū. Og hñ kallade a Giezi/⁊ sagde/Kalla þa Sunamitis. Og sem hñ kallade hana/Gieck lidna
hun jnn til hñs. Hñ sagde/Sia/tak þar þiñ Son. Þa kom hun/⁊ fiell til Foota honum/⁊
til bad/ fallande øll til Jardar. Og hun tok siñ Son ⁊ gieck vt.
Eliseus kom aptur til Gilgal. Þa vard Hallære i Landenu/og Spamañaña syner biu- Dyr tijd a
ggu fyrer honum. Og hñ sagde til sijns Þienara/Sæt vpp eirn storañ Kietel/⁊ bw til bwd- Dögum Eliset
aruørd handa sonum Spamaña. Þa gieck eirn vt a Akuriñ at safna saman Jurtum/og
fañ ville Vijnkuistu/⁊ tijnde þar af siñ Kyrtil fullañ med Colocintidas/Og sem hañ kom/þa Colocintida
skar hñ þad i Kietilen til Bwdaruørds/ þui þr vissu ei huad þat var. Og sem þat var vpp wita Menn eige
G læted fyrer Folked/og þeir ætu þar af/þa kølludu þr vpp/⁊ søgdu/O Gudz Madr/Daude er giörla huad ad
i Katlenum/Þui þeir gætu ecke eted þar af. Þa sagde hñ/ Færed mier Miøl. Og hañ er/enn sumer
kastade þui i Kieteleñ/⁊ sagde/Giefed nu Folkenu/so þ meigi eta. Þa var eckert Banuænt i kalla þad
Katlenum. Akur dæ

Og þar kom eirn Madur af Baalsalisa/færande Gudz Manne tuttugu Byggbraud af
sijnum fyrsta Auexte/ j sijnu Klæde/ og nytt Miøl. Enn hñ sagde/Gef þetta Folkenu at
eta. Hñs Þienare suarade/Huernen skal eg kuña at giefa þat hundrad Mønnum? Hann
sagde/Gief þu Folkenu suo þat neyte. Þuiat suo seiger DROTTEN Meñ munu eta/ og
mun þo afganga. Hñ lagde þat fyrer þa/og þeir ætu aller/og þo gieck þar af/epter Orde
DROTTINS.

V.

A NAaman Hershøfdinge Kongsins i Syria/hñ var mykill Madur ⁊ Mætt- Naeman
ugur/⁊ heidarligur Halldeñ fyrer sijnum Herra. Þui DROtten gaf Far Luc. 4.
sællo i Syria fyrer hñ/Og hñ var mikell Hermadr/eñ þo var hañ Lijkþrær
Og Vijkingar af Syria hefdu heriat/ og høfdu Herteked eina vnga
Mey af Jsraels Lande/huer ad þionade Naamañs Kuinnu. Hun talar
so fyrer sinne Fru/Gud gæfe at være miñ Herra hia þm Spamanne sm er
i Samaria/ þa munde hañ lækna hañ af siñe lijkþra. Þa gieck(Naaman) jnn fyrer sinn
Herra/ ⁊ sagde honum/Ein Mær af Jsraels Lande/hefur suo og so talad. Konguriñ suara
de/Suo far þu þangat/eg vil skrifa Brief til Jsraels Kongs
Og hñ ferdadist af stad/⁊ tok mz sier Tiu Centener Silfurs/⁊ sex Þusund Gyllene/⁊ tiu
B Hætijda dags Klæde. Og færde Briefed Jsraels Kōge. Þar stod þta a/Þa þta Brief kiemr
til þijn/Sia/þa skallt þu vita/ at eg hefe sent minn Þienara Naaman til þijn/so at þu giør
er hañ heilañ af sinne Lijkþræ. Enn sem Jsraels Kongur hafde lesed Briefed/þa reif hañ
sijn Klæde/⁊ sagde/Er eg þa Gud/suo eg meige deyda og lifga/at hñ sender til mijn/at eg sku
le giøra þann Mann heilañ af sinne Lijkþræ? Hugleided ⁊ skodet huerra til efna hñ leitar
i mote mier.
Þegar Eliseus Gudz Madr heyrde þta/ad Jsraels Kongr hafde i sūdr rifed sijn Klæde/
þa sende hñ til hñs/⁊ liet seigia hm/Þui reifst þu i sundr þijn Klæde? Sæt hñ koma til mijn/
suo hñ meige vita/ad hier er eirn Spamadur i Jsrael. Suo kom Naaman mz sijnum He-
C stum og Vøgnum/og stod fyrer Elisei Hwsdyrum. Þa sende Eliseus til hñs/⁊ liet seigia ho-
num/Far þu og þuo þig siø sinnum i Añe Jordan/suo skal þitt Holld verda heillt/⁊ muntu
hreinsast. Naaman vard vid þetta Reidur/ snere i burt/⁊ sagde/Eg hugde ad hann munde
ganga vt til mijn/ og fara ⁊ akalla Nafn DROTTENS sijns Gudz/ og hafa hendur a
mijnum Lijkama/ og lækna so Lijkþrana. Eru ecke þau Vøtn Abana/og Pharphar i Da Naeman
masco betre/enn øll Vøtn i Jsrael/so eg hefde mætt þuo mig i þeim/⁊ verda hreiñ? Og hañ hreinsast af
snerest til burtferdar mz reide. sinne Lijkþræ
Þa geingu ad honum hñs Sueinar/toludu vid hñ/⁊ søgdu/Kiære Fad'/Þo at Spamad
urinn hafe boded þier eitthuad torfuellt/þa hæfde þier at giøra þat/Huad mykluframar nu
þt hñ sagde til þijn/ Þuo þier/⁊ mūt þu verda hreirn? So for hñ ofan/⁊ þuode sig siø siñum
D i Jordan/ suo sem Gudz Madur hafde sagt/og hñs Lijkame vard skiær/ lijka sem eitt Barns
Holld/

Holld/ og hñ vard hreiñ.
Og hñ huarf aptur til Gudz Manns/mz øllu sijnu Føruneyte. Og sem hñ kom jñ/ þa
gieck hñ fram fyrer hñ/z sagde/Sia/Eg veit sañliga ad þar er eingeñ Gud i øllum Løndũ/
vtan i Israel. Suo þigg nu þessa Blessan af þijnum Þienara. Hñ suarade/ So sañliga E
sem DROTTIN lifer/fyrer huerium eg stend/eg þigg þat ecke. Og hañ neydde honum
þar til. Enn Gudz Madur villde þeß sijdur. Þa sagde Naaman/Leyfest ecke þijnum Þie
nara at taka af þessare Jørdu/ suo myked sem tueir Mwlar mætte bera? Þuiad þinn
Þienare skal hiedan i fra ecke færa Forner eda Breñoffꝛ añarligum Gudũ/ helldur DR-
OTTNI. Enn þat fyrerlæte DROTTIN mier/ ad eg tilbid hañ i Remons hwse/þa
minn Herra geingur jñ i Remons hws/ad bidiast þar fyrer/ z hñ stydur sig vid mijna hønd/
Hñ suarade hm̃/Far þu i Fride
Og sm̃ hñ var fareñ fra hm̃ eina Mijlu vegr/Þa sagde Giezi Þienare Elisei Gudz mañs
Sia/miñ Herra vægde þssum Syrlendska Naeman/z hñ villde ecke þiggia neitt af honum/þ F
hñ færde honum/ Suo sannarliga sem DROTTIN lifer/ eg vil fara epter honum / og
fa nockut af honum. Sijdan rann Giezi epter Naeman. Eñ sm̃ Naeman sa sier epterfør
veitta/þa støck hñ vr Kierrunne i mote honum/z mællte/Haga eg mier ei sm̃ eg skyllda? Hñ
suarade/Ja. Minn Herra sende mig til þijn/at eg skyllde seigia þier/Sia / nu strax komu
tueir Sueinar af Spamañanna sonum til mijn fra Ephraims Fialle/ Gief þeim eitt Cente-
ner Silfurs/z tuenn Helgra Daga Klæde. Naeman suarade/Tak þu helldur tuø Centen-
er. Og hñ neydde hñ til/at hñ tok tuø Centener Silfurs i tueimur Seckium/z tueñ Hætijda
Klæde/z skipade til tuo af sijnum Sueinum/ þeir bæru þ fyrer hm̃. Og sm̃ hñ kom til O- G
phel/þa tok hñ þat af þeirra Høndum/z lagde affsijdes i Hwsed/enn liet Meñena fara apt-
ur. Eñ sem þeir voru i burtu/þa gieck hñ jnn fyrer sinn Herra

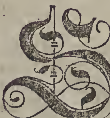
a (Fara) Þad er / Hafer þu huerge fared Huernin kiemr þ til ad mitt Hiarta var a ferd/ og var hia Vagnenum?

Straff Agirndarinnar

Og Eliseus sagde til hñs/Huadan komst þu Giezi? Hñ sagde/ Þiñ Þienare hefur hũ-
ge fared. Hñ suarade/Munde mitt Hiarta ecke a fara/þa Madurinn spratt vr Kierrunne
z rañ i mote þier? Var nu tijme ad taka Silfꝛ z Klædnad/ad kaupa þier mz Garda Vidsmi
ørs z Vijns/Saude/Naut/Þræla z Ambætter? Eñ Naemans Lijkþra skal festast vid þig
z þitt Afkuæme æfenlega. Og hñ gieck vt fra hm̃/sniohuitur af Lijkþra.

VI.

Eliseus

Spamañа syner søgdu til Eliseũ/Sia/Þesse Stadꝛ/þar vier buũ hia þier/er A
oss of þraunglendur. Vier viltum fara til Jordanar/ z take huer sier þar
Trie/suo vier mættum byggia oss þar Bwstad. Eñ hñ suarade/Fared þan
gad. Og eirn sagde/Bid eg ad þu vilier fara mz þijnum Þienurum. Hñ
sagde/Eg vil fara mz ydꝛ. Og hñ for mz þeim. Eñ sem þeir komu til Jor-
danar/toku þeir til ad høggua Videna. Madur eirn var at høggua Trie/
þa hraut Oxen i Vatned. Enn hñ kallade vpp/z sagde/Aui/miñ Herra / Auxen hraut i
Vatned/Þar mz var mier lied hun. Og Gudz Madur suarade/Huar fiell hun nidꝛ? Og
hñ vijsade honum þat. Þa hio hñ eitt Trie/z snarade þui þangad/þa flaut Oxen vpp ad B
Trienu. Og hañ sagde/Tak hana aptur/og hañ riette vt Hønd sijna/z tok aptur Oxena.

Jarnet flytur

Og þat skiede suo/ad Kongureñ af Syrlande strijdde a Israel/ z rædgadist vid sijna Þie-
nara/z sagde/Vier vilium setia vorar Herbwder hier z þar. Enn Gudz Madꝛ sende til Is-
raels Kongs/z liet vnderuijsa honum/Vara þig/Og far ecke til þss Stadar/Þuiat Syri eru
þar fyrer. Þa sende Israels Kongur burt til þess Stadar/sem Gudz madꝛ sagde honum/for-
uarade hñ z hiellt þar Vaktara/z giorde þat ecke eitt sinn edur tuær reisur einskostar.

Kongsins Hiarta af Syria felmtrade vid þetta/Og hñ kallade saman sijna Þienara/ og
sagde til þeirra/Vilie þier ecke seigia mier/Huer af voru Lide mun flueñ til Israels Kongs? C
Þa sagde eirn af hñs Þienurum/Ecke er suo minn Herra Kongur/Helldur Eliseus sa Spæ-
madꝛ i Israel/ hñ seiger Israels Konge allt/þat sem þu talar i þijnu Suefnherberge. Hñ
sagde/Farid z vited huar hñ er/suo eg meige senda þangad/z læta taka hñ. Og þeir vnder
vijsudu honũ z søgdu/Sia/hñ er i Dothan. Þa sende Kongurinñ þangad Hesta z Vagna/
z mijkeñ styrck sijns Herlidz. Og ſ þr komu þar vm Nott/slou þeir Herskillde vm Borgena.

Enn

Eñ ſm̃ Þienare Gudz manꝫ ſtod vpp miøg arla/gieck hñ vt/Og ſia/þa ſa hñ Her maña Gud hlijfer
girda vm Borgena ollum meigen/mz Heſtum z Vøgnum. Og Þienareñ kuñgiorde honũ/ ſijnum
z ſagde/Aui minn Herra/Huad ſkulu vid adhafaſt? Hñ ſagde/Ottaſt ecke/Þuiad þeir eru 1. Joh. 4.
fleire ſem oſſ veita lid/helldur eñ þeir ſem eru mz þeim. Og Eliſeus fiell til Bænar/ z ſagde/ Pſal. 34.
D DROTTJN/lwk vpp hñs Augũ/at hñ meige ſia. Og DROTten vpplauk Sueinſins
Augum/z hañ ſa/Og ſia/ad Fialled var fullt vmbergis Eliſeum af Elldligum Heſtum og
Vøgnum. Og ſem þeir komu vpp til hñs/bad Eliſeus z ſagde/DROTTJN/ ſla þetta
Folk mz Blindleika. Og DROTTJN ſlo þa mz Blindu/epter Eliſei Ordum. Og Eli-
ſeus ſagde til þeirra/Ecke er þetta Vegureñ/nie ſu Borgen. Fylged mier/ Eg vil vijſa ydur
til þeſſ Mañs/ſem þier leited epter. Og hñ leidde þa til Samariam.

Eñ ſm̃ þeir voru komner i Samariam/ſagde Eliſeus/DROtten/lwk þu nu vpp þra Au-
gum/ſuo at þeir meige ſia. Og DROTTJN vpplauk þeirra Augum/ſo þeir ſau/ Og
ſia/þeir voru i midre Samaria. Eñ Jſraels Kongur/ſem hñ ſa þa/ þa ſagde hñ til Eliſeũ/
E Minn Fader/ſkal eg ſla þa? Hñ ſuarade/Ecke ſkallt þu ſla þa/Eñ þa ſem þu tekur med
Suerde þijnu z Boga/þa ſømu matt þu ſla. Set Braud z Vatn fyrer þa/ ſo þeir meige
eta z drecka/og lat þa ſitzdan fara til ſijns Herra. Þa var bwen til mykel Maltijd. Og
ſm̃ þeir høfdu eted z drucket/þa liet hñ þa fara/z þeir drogu til ſijns Herra. Og alldrei ſij-
dan kom ſa Strijdzher Syrlendſkra i Jſraels Land.

Og epter þetta ſkiede ſuo/ad Benhadad Kongur af Syria dro ſaman allañ ſiñ Her/ z for Hallære i Sa
vpp/z ſettiſt vm Samariam. Og þar vard myked Hallære i Samaria. Og þeir ſatu vm maria a døgum
Stadenn ſuo leinge/at eitt Aſnahofud var ſellt fyrer attatijge Silfurpeninga/z eirn fiordũg Eliſei
ur af Kab mz Dwfnadrit var keyft fyrer fim̃ Silfurpeninga

Enn ſem Jſraels Kongur gieck a Mwrnum/kallade ein Kuinna til hñs/z ſagde/ Hialpa
F þu mier/minn Herra Kongur. Hñ ſagde/Hialpar ecke DROTTEN þier/huar med ſkal
eg hialpa þier? Af Kornhlødunne/eda af Vijnþrwgunne? Og Kongureñ ſagde til heñar
Huad ſkadar þig? Hun ſagde/Þeſſe Kuinna ſagde til mijn/gief þinn ſon fram/z etum hañ i Hryggeligur
Dag/enn a Morgun vilium vid ad vid etum minn ſon. Suo høfum vid Matgiørt og eted tilburdur i Sa-
minn ſon. Og eg ſagde til hennar a ødrum Deige/Tak nu þiñ ſon/ z lat hañ hingad/ſo ad maria
vid etum hñ/Eñ hun hefur faled ſinn Son.

Enn ſem Kongurenn heyrde Kuiñuñar Ord/reif hñ ſijn Klæde/þa hñ gieck a Mwrnum: a
Þa ſa allt Folked/ad hñ var klæddur Seck jñſt Klæda. Og hñ ſagde/Gud giøre mier þad z (Jllt)
G þat/ef Hofud Eliſei ſonar Saphat ſkal vera j Dag a honum So geingur oſſ

Og Eliſeus ſat i ſijnu Hwſe/z Olldungarner ſatu hia honum. Og Kongureñ ſende eiñ þa vier þionum
Mann vndan ſier. Enn adur eñ Sendemadureñ kom til hñs/þa ſagde hñ til Olldungan- ydrum Gude
na ſem hia honum ſatu/Vite þier ecke ad þſſe Mañdrapa ſonureñ hefur ſent hingad ad ſniñ þier arulauſu
da af mier mitt Høfud? Siaed til þegar Sendemadurenn kiemur/þa lated aptur Dyrnar Spamenn/
og leyfed honum ei jñ at ganga/ Sia/hñs Herra kiemur ſkiott epter honum. Eñ ſem hñ Huad betur
var þta at tala vid þa/Sia/þa kom Sendemadureñ til hñs/ z ſagde/Sia/ſlijkt a jllt kiem: oſſ gieck þa vier
af DROTTNJ/Huad ſkal eg meir vona til DROTTJNS? þionudum Baal Jere. 44.

VII.

A ANN Eliſeus ſagde/Heyred Ord DROTTJNS/Suo ſeiger DROT-
TJN/A Morgun vm þeñañ tijma ſkal eirn Mæler Similiu miøls ſeliaſt
fyrer eirn Sekel/z tueir Mæler Byggs fyrer eiñ Sekel/ i Borgarhlide Sa
maria. Þa ſuarade eirn af Hofdingium/vid huers Hond ad Kongurenn
ſtudde ſig/z ſagde til Gudz Mans/Þo at DROTTJN giøre Glugga a
Himnenũ/ Huernen ma þetta verda? Hñ ſagde/Þu ſkallt þat ſia mz þijnũ
Augum/z ecke eta þar af.

Og þar voru fiorer Lijkþrær meñ vte fyrer Borgarhlide/ þeir talaſt vid ſijn a mille/z ſei
gia ſuo/ Þui vilium vier hier Heliar bijda? Þo vær vilium fara i Borgena/ þa er þar Hall
ære z Hungur/ſo vier munum deyia þar/Ef bijdum vier hier/ þa munum vier z ſo deyia. Fo-
rum vier til Herbwda þeirra Syrlendſkra/ Ef þeir lata oſſ lifa/þa lifum vier. Eñ ſlae þr
oſſ i Hel/þa er um vier dauder. Þeir ſtodu vpp nær Døgun/ z foru ad Herbwdum Syrlend-

ſkra. Og ſem þeir komu ad þeim fremſtu Herbwdum/Sia/þa var þar eingenn Madur. B

Gud hræder Syros

Þuiad DROTTIN hafde læted þa Syros heyra Heſta hneggian/Vagna gny/z O-
kyrleik oflyāda Hers/ſo ad huer ſagde til aṅars/Siaed/Iſraels Kongr hefr leigt(ſier til Lids)
i mote oſſ/Hethiters Kong/z Kongana af Egiptalande/z eru þeir nu komner yfer oſſ. Og
þeir hlupu vpp/z flwdu i Døgunena fra ſijnum Tialldbwdum/ Heſtum Oſnum/ z øllu þui
ſem i Herbwdum var/ ad biarga Lijfenu.

Nu ſem þeir Lijkþrææu meṅ komu j þær Herbwder er næſt voru/þa geingu þeir j eina Ti-
alldbwdena/ætu z drucku/z toku þar Silfr Gull z Klædnad/geingu i burt z geymdu þ. Eṅ
ſem þeir komu aptur/geingu þeir i adra Tialldbwd/z bæru þadann ſlijkt/og geingu burt/og
geymdu.

Ad ſijduſtu toludu þr mz ſier/Ei giørū vier rett/ þſſe Dagr er mykillra Fagnadar tijdin-
da/ Ef vier bijdū z þeigū allt til Biartz Dags a Morgū/þa finſt vor Miſgiørningur. Fy-
rer þui førum aptur/komum z kūgiorum þetta i Kongſins Hwſe. Og ſem þeir komu ad
Porte Borgarinnar/ kølludu þeir a Hliduørdſlumenn Borgarinnar/ og ſøgdu/ Vier ko- C
mum i Herbwder þeirra Syris/Og ſia/þar var eingenn Madur/z einſkis Mañs Mal heyr
du vier þar/Eñ Heſtar z Aſnar voru būdner/z Tialldbwdernar ſo þær ſtodu.

Þa kølludu Hliduerder Borgariñar/og kūgiørdu þetta jñ i Kongſins Høll. Sem Ko-
gurenn heyrde þetta/ſtod hñ vpp vm Nottena/z ſagde til ſiña Þienara/ Eg kañ ſeigia ydur/
huad þeir Syri hafa giørt oſſ. Þeir vita at vier erum miøg ad þrotum komner af Hungre/
þui eru þeir farn9 fra Herbwdum/z leynaſt i Mørkum vte/z hyxa/ad þa er vier gøngum vt
af Stadnum/þa ætla þeir at Høndla oſſ lifande/z komaſt ſo i Borgena

Þa ſuarade eirn af hñs Þienurum/z ſagde/Tøkum vier þa fiṁ Heſta ſem afgangs eru
hia oſſ/huerier ad epter eru(Sia/þeir eru epter ordner af øllum þeim fiølda i Iſrael var/hin-
er eru j burt)z ſendum þa a Niosn þangad. Sijdan toku þeir tuo Vagna z Heſta/og ſendu
til Syrlendſkra Herbwda/z ſøgdu/Fared z ſkodet. Og ā þeir foru af ſtad/ komu þeir a þra
Før allt til Iordanar/ Og ſia/ vm alla vegu lau Kier z Klæde/er Syri høfdu kaſtat fra

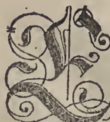
Supra 6.

ſier/ j Flottanum. Enn ſem Sendemenn komu aptur/ vnderuṅſudu þeir þetta Kong- D
enum. Gieck þa Folked vt/z rænte Herbwder þeirra Syris. Og a þeſſum ſama Deige/
gieck Mæler Similiu Miøls fyrer eirn Sekel Silfurs/z tueir Mæler Byggs fyrer eiñ Se-
kel/ epter Ordum DROTTENS.

Enn Kongurinn tilſette þañ Hertuga at vera i Borgarhlide/vid huers Hønd Kongur hafde
ſtutt ſig/z Folked fottrad hñ til Bana i Borgarhlidenu/ſuo ſem Gudz madur hafde ſagt/ þa
Kongureñ gieck ofan til hñs. Og þat ſkiede ſem Gudz madr ſagde til Kongſins/þa hañ ſuo
ſagde/A Morgun vm þeñañ tijma ſkulu tueir Mæler Bygs kaupaſt fyrer eiñ Syclum/z eiñ
Mæler Similiu miøls ſkal z gillda eiñ Syclum/i Samaria Borgarhlide. Enn þeſſe Her-
tuge hafde ſuarat Gudz mañe/z ſagt/Sia/þo at DROTTEN giørde Glugga a Himne-
nū/Huernen ma þuilijkt ſkie? Hñ ſuarade/Sia/þu ſkallt mz þijnū Augū horfa a þ/ eñ ecke
eta þar af. Og þ ſkiede ſo/þt hñ vard fottrodeñ af Folkenu i Borgarhlidenu/ z hañ liet Lij-
fed.

VIII.

Hallære vm vij Aar i Eliſei tijd
Supra. 4.

Liſeus talade vid þa Kuiñu/ huerrar ſon hñ hafde lifāda giørt/z ſagde/Tak A
þig vpp/z far hiedan mz þijnu Hyſke/ z vert vtlend huar þu kant/ Þui ad
DROTTEN mū læta koma Hallære yfer þetta Land i ſiø Aar. Kuiñ-
an bio ſig/z giørde ſm Gudz madur ſagde/z for burt mz ſijnu Hyſke/z vtlen
diſt i Lande Philiſtinorum i ſiø ær.

Eñ ad þm ſiø Aarum lidnum/þa kom Kuiñan aptur af Lande Philiſt-
eis. Og hun gieck vt/ad kalla til Hwſſ ſijns z Akurs fyrer Konge. Eñ Kongureñ var þa a
tale vid Gudz mañs Þienara Giezi/z ſagde/Framſeig þu mier øll þau Stormerke/ ſm Eli-
ſeus hefur giørt. Og i þui bile ſem hñ ſagde Konge/huernen hñ hafde reiſt Mañ af Dau-
da/Sia/þa kom ſu Kuiña j þañ ſama Punckt/huerrar ſon at lifande var Ordeñ/og kallade
a Kong vm ſitt Hws z Akra. Þa ſagde Giezi/Minn Herra Kongur/þeſſe er ſu Kuiña/og
þeſſe er heñar Son/ ſem Eliſeus lifgade. Þa ſpurde Kongureñ Kuinnuna/Og hun ſagde B
hm̄ þat. Sijdan fieck Kongureñ til eirn Gielldingu/ z ſagde honum/Læt hana fa aptur allt

þat heñe

þat henne til heyrer/So z alla Auoxtu heñar Akra/fra þui hun flyde Landed/z allt til þssa.
C Og Eliseus kom til Damascum. Þa lꝏ Benhadad Syrlandz Kongur siukur/Og honū
var vnderuÿssad/at Gudz Madur være komeñ þangat. Þa sagde Kongureñ til Hasael/Far
z tak Giafer mz þi˚/z gack i mot Gudz mañe/ og spyr DROTTIN at fyrer hañ/z seig/
Mun eg verda heill miñar Sottar? Hasael gieck i mot honum/og tok Gafur mz sier/af alls
hꝏttudum Gersemum i Damasco/z klyfiade fioruttÿge Vlfallda þar mz. Eñ sem hñ kom/
gieck hñ til hñs/z sagde/Þinn Sonur Benhadad Kongur i Syria sende mig til þÿn/ z læt-
ur seigia þier/Mun eg verda heill þessa Siukdoms? Eliseus suarade honum/Far z seig ho-
num/Þu skallt verda heill. Eñ DROTTIN hefur synt mier/at hñ mune vissuliga deyia.

Benhadad sender til Eliseum

Og Gudz madur hrygdest/bar sig jlla/ z griet vt af. Þa sagde Hasael til hñs/Þui græ-
D tur minn Herra? Hañ suarade/ Þui eg veit hueria jlla Hlute þu munt giora Israels so-
num. Þu munt vppbrenna þeirra styrckuar Borger mz Elide/z sla þeirra æskumenn i hel
mz Suerde/z deyda þeirra Vngbørn/og i sundursnÿda þeirra þungad ar Kuinnur. Hasael
suarade/Huad/er þinn Þienare eirn Hundur/at hñ skal giora suo stora hlute? Eliseus sag-
de/DROTTIN hefur openberad mier þat/ad þu skuler verda Kongur i Syria.

Hasael
Infra 10. 12.

Epter þta gieck hñ fra Eliseo/z kom til sÿns Herra/Og hñ spurde hñ at/ Huad sagde Eli
seus þier? Hañ suarade/ Hñ sagde mier at þier skyllde batna. Eñ añars Dags þar epter/
tok hñ eitt Sængarklæde/z dyfde þui i Vatn/z breidde þ yfer sig/Sÿdan do hñ. Eñ Asahel
vard Kongur i hñs stad.

Hasael Kongur i Syria

E A þui fimta ære Ioram Kongs sonar Achab i Israel/vard Ioram son Iosaphat Kongr 5
i Juda. Hñ hafde tuo Vetur vm Þrÿtugt þa hñ vard Kongur/og rÿkte ætta Aar i Jerusa
lem. Og leidde sitt Lÿf a Israels Konga vegū/ so sem Achabs Hws giørde/ Þui Dotter A-
chabs var hañs Kuinna/ og hañ giørde þat sem DROTTNI jlla lÿkade. Enn DRO-
TTIN villde ecke afmꝏ Juda/ sokum sÿns Þienara Dauidz/ suo sem hañ hafde talad til
hñs/og lofad/at giefa honum ætÿd eitt Lios/a medal hñs sona.

Ioram 8. ar Kongur i Juda
2. Para. 21

Enn a hñs tÿma fiellu Edomitar fra Juda/og settu eirn Kong yfer sig. Þuiad Ioram
for vm Seir/ og aller Vagnarner mz honum/z hañ tok sig vpp vm Nott/og slo þa Edomiter
sem voru i krÿngum hñ/Suo og lÿka Høfdingia yfer Vøgnunum/so ad Folked flyde til siña
F Heimila. Þui fiellu Edomitar fra Juda/allt til þessa Dags. Og Libna fiell og suo fra
a þeim sama tÿma.

Edomiter falla fra Juda
Libna

Huad meir er ad seigia vm Ioram/z allt þat hñ giorde/Sia/þad er skrifad i Juda Kon-
ga Chronichu. Og Ioram andadist mz sÿnum Fedrū/z var jardadur i Borg Dauidz. Eñ
hñs son Ahasia vard Kongr epter hñ. 6

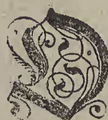
A þui tolfta Aare Ioram sonar Achab Israels Kongs/ vard Ahasia son Ioram Kongr i
Juda. Ahasia hafde tuo vm tuitugt/þa hñ vard Kongr/z rÿkte eitt Aar j Jerusalem/ Hñs
Moder hiet Athalia Dotter Amri Israels Kongs. Og hñ gieck a vegum Achabs Hws/og
giørde þad sem DROTTNI jlla lÿkade/eins og Achabs Hws/ Þui hañ var mægdur A-
G chabs Hwse.

Ahasia 1. ar Kongr i Juda
2. Para. 22.

Og hñ for i Strÿd mz Ioram syne Achab/ a mote Hasael Kōge af Syrlande/til Ramoth
i Gilead/Eñ þeir Syrlendsku slogu Ioram. Þa snere Ioram Kongur aptr/z liet lækna sig
i Israel/af þeim Sꝏrum sem þeir Syri høfdu veitt honū i Ramoth/þa hñ bardest vid Kōg-
enn af Syria. Og Ahasia sonur Ioram Juda Kongur for ofan til fundar vid Ioram son
Achab til Jesreel/þui hñ var krankur.

Ioram vard særdur af Syris

IX.

A
G Eliseus Spamadur kallade a eiñ af Spamanna sonum/ z sagde til hñs/
Gyrd þÿnar Lendar/og tak þessa vidsmiørs Krws med þier/z far til Ramoth
i Gilead. Og þa þu kiemur þangat/ þa munt þu þar sia Jehu son Iosa-
phat/ sonar Nimsi. Gack þu þar jnn/og biod þu honum ad standa vpp
a medal sinna Brædra/ og leid hañ jnn i þat jnnsta Herberge. Og tak
Vidsmiørs Krwsena/og helltu heñe yfer hñs Høfud/og seig/Suo seiger DR
OTTIN/Eg hefe smurt þig til Kongs yfer Israel. Og þu skallt vpplꝏta Dyrnar/ og
flyia/ og tefia ecke vid.

Eliseus
Jehu
3. Reg. 19.
4. Reg. 4.

Spamanna Þienarenn for til Ramoth i Gilead. Og sem hn̄ kom þangad/Sia/þa sætu
7 Jehu Hershøfdingiarner þar/sem setter voru yfer Heren̄. Og hn̄ sagde/Eg hefe nockut erinde vid
þig Høfdinge. Jehu suarade/Vid huern a medal vor allra? Hn̄ sagde/Vid þig þu Høfd- B
inge. Þa stod hn̄ vpp/ ⁊ gieck jn̄ mz honum i Herberged/ Og hellte Vidsmiørenu yfer hn̄s
Jehu til Kongs tekenn 3. Reg. 9. Høfud/⁊ sagde til hn̄s/So seiger DROTTEN Israels Gud/Eg hefe smurt þig til Kōgs
yfer DROTTENS Folk Israel. Og þu skallt slaa Hws Achab þijns Herra/so eg hefne
Spamanāna Blodz/min̄a Þienara/⁊ allra DROTTENS Þienara Blodz/af Jesabels
hende/ Suo ad allt Achabs Hws eydeleggest. Og eg vil vppræta af Achab huert Man̄s
barn/þan̄ jnnelukta/⁊ þann sijdasta i Israel. Og eg vil giøra Achabs Hws/eins so ē hws
Jeroboam sonar Nebat/⁊ so sem Hws Baesa sonar Ahia. Og Hūd" skulu vpp eta Jesabel
Jesabel a Jesreels Akre/⁊ eingen̄ skal jarda hana. Og ad so tøludu/liet hn̄ vpp Dyrnar/⁊ strauk
wt.

Enn sem Jehu gieck vt til sijns Herra Þienara/þa søgdu þeir til han̄s/ Huersu geingur?
Þui kom þesse hin̄ a Galde til þijn? Hn̄ suarade þeim/Þier þecktud Man̄en vel/⁊ suo huad C
a (Galde) So hielldu þeir Ogudligu Gudz Spamen̄/ alyka sem enn nu a þessum Deige skiedur et ct. hn̄ sagde. Þeir suørudu/Þad er ecke satt/Seig þu oss þat. Hn̄ sagde/Suo ⁊ so talade hn̄
til mijn/⁊ sagde/Suo seiger DROTTEN/Eg hefe smurt þig til Kōgs yfer Israel. Þa
hlupu þeir til/⁊ huer tok sijn Klæde/ ⁊ breiddu þau vnder hn̄/a þær hæfu Trøppr. Og blie
su i Lwdra ⁊ søgdu/Jehu er ordenn Kongur.

Epter þetta samtok Jehu son Josaphat sonar Nimsi þad/at veita Motgāg Joram. Jo-
ram hafde seted vm Ramoth i Gilead mz allan̄ Israel/mote Hasael Konge af Syrlāde Og
Kong Joram var þa komenn aptur/ at læta græda sig i Jesreel af þeim Særum sem Syri
veittu honum/þa hn̄ bardest vid Hasael Kong af Syria. Og Jehu sagde/Ef ydur suo lijst
þa skal eingenn vndan komast af Stadnum/at bera Niosn vm þetta til Jesreel. Og hn̄ liet
færa sig til Jesreel/ Þuiad Joram læ þar(i Særum). So ⁊ var Ahasia Kongur Juda of-
an farenn at sia Joram.

Enn sem Niosnar madurenn sem var i Jesreels Borgarturne/ sæ Flock Jehu komāda/þa D
sagde hn̄/Eg sie Ridul Manna(sækia at Borgenne) Þa suarade Joram/ Kalla þu a eirn
Reidmann/⁊ send i mote þeim/⁊ læt hn̄ spyria þa at/huert þeir fara mz Fride? Sendemad-
urenn reid i mote honum/⁊ sagde/So seiger Kongurenn/Fare þier mz Fride? Jehu suarade/
Huad vardar þig vm Frid? Snu þier ⁊ fylg mier. Niosnaren̄ kun̄giørde þat/⁊ sagde/Sen
demadur kom til þeirra/⁊ kiemur ecke aptur. Þa sende hn̄ eirn annan̄ Mann a Heste. Og
sem hn̄ kom til hn̄s/sagde hn̄/Suo seiger Kongurenn/Er Fridur? Jehu sagde/Huad liggur
þier magt a Fride/snu þu aptur ⁊ fylg mier. Niosnarmadurenn kun̄giørde þat/⁊ sagde/Hn̄
kom til þra ⁊ kiemr ecke aptr. Og lijkt þijke mier at hier fare Jehu son Nimsi/þui hn̄ fer mz
mykille flyte.

Þa sagde Joram/Bwed til minn Vagn/⁊ spanned fyrer mijna Hesta. Og þeir spen-
tu fyrer Vagnana. Og þeir ferdudust vt/Joram Israels Kongur/⁊ Ahasia Juda Kon- E
gr/huor a sijnū Vagne/ til mots vid Jehu. Og þr fundu hn̄ a Akre Nabot Jesreeliter. Og
þa Joram sæ Jehu/sagde hn̄/Huert er Fridur Jehu? Hn̄ suarade/Huada Fride? En̄ nu
vara Hordomar Modur þinnar Jesabel og hennar Fiølkinge. Þa snere Joram sinne
Hende/⁊ flyde/⁊ sagde til Ahasia/ Suik eru a ferdū Ahasia. Og Jehu þreif eirn Boga/og
laust Øru i millum Herda Joram/so ad Þijlan flaug i giegnum hn̄s Hiarta/⁊ hn̄ steyptist a
fram i Kierrunne. Og Jehu sagde til eins Høfdingia sijns/sem hiet Bidikar/Tak hn̄/og
Joram skotin̄ i hel af Jehu. snara þu honum a Akur part Nabot Jesreeliter. Þuiad þad man eg/ at vid forum i ei-
num Vagne epter hn̄s Fødur/⁊ DROTTEN vpplypte þessum Þunga yfer hn̄/Huad skal
gillda/sagde DROTTEN/Eg vil bitala þier a þessum Akre/Nabothz Blod ⁊ hn̄s sona
sem eg sæ i Giær? Þar fyrer tak hn̄ nu/⁊ kasta honum a Akurenn/epter Ordum DROT-
TENS.

Enn sem Ahasia Juda Kongur sæ þad/ þa flyde han̄ a Veigenn/ til nockurs Grasgardz F
Hwss. Enn Jehu sokte epter honum/⁊ baud ⁊ suo at drepa hn̄/og hn̄ for epter honum allt til
Sur/sem liggur hia Jeblaam/enn hn̄ flyde til Megiddo/⁊ do þar. Enn hn̄s Sueinar fluttu
Ahasia i hel slegenn 2. Para. 22. 3. Reg. 16. Lijk hn̄s til Jerusalem/⁊ Jørdudu hn̄ i sinne eigen Grøf/mz hn̄s Forfedrū i Borg Dauidz.
Enn Ahasia tok Rijke yfer Juda/a þui ellefta ære Joram sonar Achab.

Enn sem Jehu kom til Borgarinnar Jesreel/⁊ Jesabel fornam þat/smurde hun sitt And-
lit/⁊ prydde sitt Høfud/ ⁊ giægdest vt vm Vindaugad. Enn sem Jehu kom vnder Stadar-
Þorted/

Þorted/sagde hun/Gieck vel Simri/sem ad drap sinn Herra ? Og Jehu leit vpp ad Glugg
anum/⁊ sagde/Huer er þar hia mier ? Þa sneru sier tueir eda þrijr Gielldingar til hans. Jesabel kast-
Hn̄ sagde/Hrindet henne ofan. Og þeir køstudu henne ofan fyrer Mwren̄/ suo at hennar adist fyrer
Blod hraut æ Veggena ⁊ æ Hestana/ ⁊ Hestar trædu hana vnder footū. Mwren̄
G Enn sīn hn̄ var jnn komenn/⁊ hafde eted ⁊ drucked/sagde hn̄/ Fared ⁊ siaed þa enu bøluudu/
⁊ jardet hana/Þui hun er Kongs Dotter. Enn sīn þeir foru af stad/⁊ villdu jarda hana/fū- 3. Reg. 21.
du þeir ecke þar af hen̄e/vtan Hausskielena/⁊ Fæturnar/⁊ hen̄ar Lofa. Og þeir komu aptur
⁊ kun̄giordu þat Kongenum. Hn̄ suarade/Þetta er þat sem DROTTIN talade fyrer
sin̄ Þienara Eliam Thesbiten/seigiande/Hundar skulu eta Jesabels Holld a Jesreels Akre.
Suo vard Jesabels Hræ/lijka sem Dþekt a Akre/ a Jesreels Akre/ suo at eingen̄ mætte þad
seigia/ Þetta er Jesabel.

X.

A ACHab ætte siøtijge sonu i Samaria/Og Jehu skrifade Brief/⁊ sende i Sa Achabs ætt
mariam/til þeirra yppurstu af þeim Stad Jesreel/ og til þeirra ellstu/⁊ til afmæd af
þeirra sīn fostrudu sonu Achab/ suo læαtande/ Þa þesse Brief koma til Jehu
ydar/þier sem hafed ydars Herra sonu hia ydr/Vagna/ Vijghesta sterkar/
Borger/⁊ Vopnabwnad. Þa siaed ydur vm/ huer ydur lijst best fallen̄/af
sonum ydar Herra/þa seted hn̄ i Tignar sæte hn̄s Fødurs/⁊ strijded suo fy-
rer ydars Herra Hwse
Enn þeir vrdu miøg ottaslegner/og søgdu/Sia/tueir Kongar gatu ecke stadet a mote ho-
nū/Huad munū vier þa meiga standa hm̄ i mote ? Og þr sem voru setter yfer Hwsed ⁊ yfer
Borgena ⁊ þr ellstu/⁊ þr s̄ fostrudu sonu Achab/sendu aptr til Jehu/⁊ lietu seigia hm̄/Vier
erum þijner Þionar/ vier vilium giøra huad hellst sem þu seiger oss/ Onguann vilium vier
til Kongs setia/ Giør huad best lijkar þier.
B Epter þetta skrifade hn̄ annad Brief til þeirra/suo læαtanda/Suo framt sem þiˢ erud mi-
ner/⁊ vilie þier hlyda mijnum Ordum/Þa hælshøgguid alla sonu ydars Herra/⁊ færed mier 70. Syner
þra Høfud a Morgun vm þetta mund til Jesreel. En̄ Kongsins syner voru siøtijger/ og þeir Achab i hel
enu yppustu i Stadnum fostrudu þa vpp. Nu sem Briefed kom til þeirra/ þa toku þr strax slegner
Kongsins syne/⁊ dræpu i einu siøtijge Menn/⁊ løgdu þeirra Høfud i Karfer/⁊ sendu þau til
hn̄s i Jesreel. Og sem Sendemadur kom/vnderuijsade han̄ hm̄/ ⁊ sagde ad Kongsins sona
Høfud være komen. Hn̄ suarade/Legged þau i tuær Hrwgr fyrer Portdyrum/ til Morguns.
En̄ s̄ hn̄ gieck vt vm Morgunen/ gieck hn̄ þāgad/⁊ sagde til alls Folksins/Þier erut Riett- 3. Reg. 21.
læter/Sia/hafe eg giørt vppreist i mote mijnum Herra/og dreped hn̄/Huer hefur þa slegед
alla þessa i hel ? So siaed nu/at þar er ecke neitt af DROTTINS Orde fallid a Jørd/
sem DROTTEN talade a mote Achabs Hwse/ og DROTTIN hefur giørt so sem hn̄
talade fyrer sinn Þion Eliam. Suo slo Jehu þa alla i hel/ þa sem epterlifdu af Achabs
hwse i Jesreel/alla hn̄s Giædingia/⁊ alla hn̄s Frændur og hn̄s Þresta/so leinge ad þar vard
ecke eirn epter.
C Og hn̄ tok sig vpp ⁊ for af stad/⁊ kom til Samariam. Þar var eitt Fiarhus a Veigen-
um. Þar fann Jehu Ahasia Juda Kongs Brædur/⁊ sagde/Huerier eru þier ? Þeir suø-
rudu/Vier erum Ahasie Brædur/⁊ vilium nu fara ofan ad heilsa sonum Kongs ⁊ Drottnin-
garin̄ar. Og hn̄ sagde/Handtaked þa lifande. Og þeir toku þa lifande/ ⁊ dræpu þa hia 42. Ahasie
þeim Brun̄e sīn stod hia Fiarhwsenu/tuo Men̄ hins fimtatigar/ ⁊ þar lifde ecke eirn epter af Brædur drepner
þeim.
Enn sem hn̄ ferdadist þadan/fann hn̄ Jonadab son Rechab/ huer ed mætte honum/og hn̄ Jonadab
heilsade honum/⁊ sagde til hn̄s/Er þitt Hiarta riett so sem mitt Hiarta er mz þijnu Hiarta? Jere 35.
Jonadab suarade/Ja. Hn̄ mællte/Sie þat so/ þa gief mier þijna Hond. Og hn̄ riette ho
num Hondena. Og hn̄ tok hn̄ til sijn/⁊ liet hn̄ setiast vpp hia sier i Vagnen/⁊ sagde/Far mz
mier/og sia Kapp mijns Vandlætis Vegna DROTTINS. Og þeir fluttu hn̄ mz ho-
num a hn̄s eigen Vagne. Enn sem hn̄ kom i Samariam/þa slo hn̄ þa alla i Hel sem þar
voru ⁊ epterlifdu af Achabs Hyske/allt þar til þar var ecke eitt Man̄s barn epter/Epter þm
Ordum sem DROTTIN sagde til Eliam.
D Og Jehu samāsafnade øllu Folkenu/⁊ liet seigia til þra/Achab dyrkade Baal lijtt/Jehu 1. Reg. 16.

vill þiona hønum betur. Þar fyrer læted nu kalla saman hingad til mijn alla Baals Spa
menn/alla hn̄s Þienara/ og alla hn̄s Presta/ suo at ei verde eirn epter/ Þutad eg hefe myked
Offur ad fornfæra Baal. Eñ sa sem ecke kiemur/hn̄ skal missa Lijfed. Enn Jehu giorde
þetta til klokleika/suo at hn̄ feinge eydelagt alla Baals Þienara. Og Jehu sagde/Helg-
ed Baal þessa Hatijd. Og þeir kolludu þa saman. Og Jehu sende til allra Jsraelita/ og
liet alla Baals Þienara koma/suo þar sat ecke eirn epter sem ecke kom. Og þeir komu i Ba
als Hof/suo ad Hwsed vard fullt sem mest mætte jñe vera.

† Skrwda
Þa sagde hn̄ til þeirra sem ad setter voru fyrer Skrwdahwsen/Beret fram † Klæde handa E
øllum Baals Þienurum. Og þeir bæru vt Klæden. Þa gieck Jehu jnn i Baals Kirkiu
mꝫ Jonadab syne Rechab/⁊ sagde til Baals þienara/Rañsaked/⁊ siaet til/ at hier sie eingiñ
Þienare DROTTJNS a medal ydar/helldur alleinasta Baals Þienarar. Enn sm̄ þr
komu jnn/at færa offur og Breñe forner/þa sette Jehu attatijger Menn fyrer vtan Dyrn-
ar/⁊ sagde/Ef þier læted nockurn af þeim Mønnum vndan komast/sem eg gief nu vnder yd
ar hendur/þa skal þess sama Lijf vera i vede/fyrer hañ sem i burtu sleppur.

Baals Spamenn drepner
Enn sem loked var at fornfæra/þa sagde Jehu til siña Hofdingia ⁊ Strijdzmanna/Far-
ed nu jñ/og drepet þa alla saman/⁊ læted onguann komast vt. Og þr slou þa alla mꝫ Súds
eggium/⁊ Riddararner ⁊ Kapparner køstudu þeim burt. Og þeir geingu til Baals Kirkiu F
Baals Afgudadyrkan apmæd
Borgar/og nidurbrutu ⁊ vtbæru Skwrgoden/af Baals Kirkiu/og vppbrendu þau. Og þr
brutu i sundr Baals Skwrgod mꝫ Baals Hofe/ ⁊ giørdu eitt heimugligt Hædhus þar af/
allt til þessa Dags. Suo eydelagde Jehu Baal af Jsrael. Enn Jehu liet ecke af Jerobo-
ams Syndum sonar Nabat/huer ad Jsrael kom til ad syndgast/mꝫ þeim Gullkalfum s̄ ad
Synder Jehu
stodu i BethEl ⁊ Dan.
Og DROTTJN sagde til Jehu/Søkum þess/ad þu hefur suo mykla stund lagt a ad
giøra ꝥ sem mier hefur lijkad/⁊ þu giørder i mot Achabs Hwse/allt ꝥ sm̄ i mijnu Hiarta bio/
þa skulu þijner Syner sitia a Jsraels stole/ jñ til fiorda Lidz. Eñ þat geymde Jehu ecke/ad
hn̄ varduceitte ad gāga i DRottens Jsraels Løgmale/af øllu sijnu Hiarta/Þui hn̄ linte ecke
af Jeroboams Syndum/sm̄ kom Jsrael til ad syndgast.

Hasael 3. Reg. 19.
A þm sama tijma tok DROTTJN til ad læta sier leidast Jsrael. Þui Hasael slo þa j G
øllum Jsraelis Landsalfum/ Fra Jordan mot Solarinnar vppkomu/⁊ allt Land Gilead/
Gad/Ruben/⁊ Manasse/fra Aroer sem liggur hia Arnon Læk/ ⁊ Gilead ⁊ Basan.

Jehu 28. ar Kongr i Jsrael
Enn huad meira er ad seigia af Jehu/⁊ allt þad hn̄ hefur giørt/⁊ øll hn̄s Magt / Sia/
þad er skrifad j Jsraels Kongakronicu. Og Jehu sofnade mꝫ sijnum Fedrum/⁊ þeir jørdudu
hn̄ i Samaria. Og Joachas hn̄s Son vard Kongur i hn̄s stad. Eñ sa tijme s̄ Jehu rijkte
yfer Jsrael i Samaria/voru atta ⁊ tuttugu Aar.

XI.

Athalia
Joas geymdr fyrer Athalia 2. Para. 23.

ENN Athalia Moder Ahasia/þa hun sa ad sinn sonur var daudur / tok hun A
sig vpp/⁊ liet drepa allt Konūgligt Kyn. Eñ Joseba Dotter Joram Kongs
Ahasia Syster/Hun tok Johas son Ahasia/⁊ kom honum leyneliga vndā fra
Kongsins sonum sem i hel voru slegner/mꝫ hn̄s Fostru j eitt Suefnherberge.
Og hn̄ var geymdur fyrer Athalia/suo hun gat ecke deydt hn̄. Og hn̄ var
føddur vpp a laun mꝫ sinne Fostru/i Hwse DROTTJNS sex Aar. Eñ
Athalia var Drottning i Landenu.

Joiada 2. Para. 22.
Eñ a þui siounda Aare sende Joiada vt/⁊ tok til sijn þa enu yppustu Hundradshofdingia
Høfuds menn/ og Strijdsmeñ/ og baud þeim at koma til sijn i DROTTJNS Hws/og
giørde Sattmal vid þa/⁊ tok eirn Eid af þeim/i DROTTJNS Hwse/⁊ synde þm Kōg
sins son. Og hn̄ baud þm/⁊ sagde/Þetta er nu ꝥ sem þier skulud giøra/Þridie Partr af ydr
skal gāga a Þuottdeigenū/⁊ hallda Vørd yfer Kōgsins Hwse. Eñ añar Flockr skal vera hia B
þui Porte Sur/Og hiñ þridie flockr hia þui Porte sm̄ liggr a bak Strijdsmaña Bwdū/þier
skulut ⁊ so hallda Vørd yf' Massa Hwse. Eñ tuær Suciter af ydr øllū/a Þuottdeige/skulu
ætijd hallda Vørd ⁊ fylgd Konge j Hwse DROTTJNS. Og þier skulut vera i kringū
Kongeñ/aller Vopnader. Og ef nockr geingr jñ vm Gard Mustmeresins/sa skal Dauda dey
ia/Eñ þier skulut vera hia Kongenum ætijd/nær hn̄ geingur vt ⁊ jñ.

Og Hundradzhøfdingiarner giørdu allt þat sem Joiada Prestur baud þeim/ & þeir toku
sijna Menn ad sier/ þeir sem inngeingu i Hætijdar halldet/ mz þeim sem vtgeingu fra Hætij- 2. Para 23.
darhalldenu/ & komu til Joiada Prestz. Enn Presturen̄ fieck Hundradshøfdingiunū Spiot
& Skiølldu/ sm̄ att hafde Dauid Kongur/ & varduei tt voru i Gudz Hwse. Og fylgdarmenn
C stodu i krijngum Kongen̄/ huer mz sinne Vertu i sinne Hende/ fra þui hægra Horne Hwssens/
& at þui vinstra Horne a mot Alltarenu & j kringū Hwsed. Og hn̄ leidde Kongsins son fram̄.
Og hn̄ sette Koronu a hn̄/ og afhente honum a Vitnisburdenn/ & þeir settu hn̄ til Kongs/ og
gløddust mz Fagnade/ og kløppudu Loofum saman/ & søgdu/ Vor Kongur fæe Lucku.
En̄ sem Athalia heyrde Hark & Hareyste Folksins/ þa kom hun mz ødru Folke/ i DRO-
TTINS Hus/ & sæst vm/ Og sia/ þa stod Kongurenn̄ vid Stolpan̄/ so sem Sidz var til/ En̄
Saunguararner & Spilmen̄erner stodu hia Kongenum/ & allt Landz folked var fagnande/ og
bleesu i Basuner. Þa reif Athalia i sundur sijn Klæde/ & sagde/ Sukræde/ Sukræde. En̄
Joiada Prestur baud þeim Hundradzhøfdingiū/ huerier at setter voru yfer Heren̄ / & sagde til
þeirra/ Leidet hana vt af Musterenu i Gardenn/ & ef nockur fylger henne/ þa dreped hn̄ med
Suerde/ Þui Presturen̄ hafde sagt/ Hun skal ecke deyia i DROTTINS Hwse. Og þr
løgdu Hendur a hana/ og þeir færdu hana a þann Veg sem kallast Hestahlid/ og liggur til Athalia i hel slegen
D Kongsins Gardz/ & þar dræpu þeir hana

a (Vitnisburden) Þad war Gudz Lögmals Bok/ fimta Bok Moses/ huer ad Kongunum var sierdelis a hend dur þalen

Þa giørde Joiada eitt Sattmæl a millum DROTTINS & Kongsins/ og Folksins/ at
þeir skylldu vera DROTTINS Folk/ Suo og giørde hn̄ Sattmæla i millum Kongsins &
Folksins.
Epter þat gieck allt Lands folked i Baals Kirkiu/ & nidurbraut hn̄s Alltare/ & nidurbraut
hn̄s Bijlæte ofan i Grunn/ og þeir slogu Mathan Baals Prest i hel fyrer Alltarenu. Og
Kien̄emaduren̄ sette Fyrersionarmen̄ yfer DROTTINS Hws. Og hn̄ tok Hūdradzhøfd
ingiana og Hermen̄/ & allt Folked Landsins/ og þr færdu Kongen̄ ofan fra DROTTINS
Hwse/ og komu a Veigenn þann sem læ fra Skutulsueina Portenu/ til Kongsins huss/ og hn̄
sette sig j Kongsins Hasæte. Og allur Landzlydur vard gladur/ og Borgen støduadist. En̄
þeir slou Athaliam til Daudz hia Kongsins hwse. Og Joas var sio Aara gamall/ þa han̄
tok Kongdom.

XII.

A Þui siøūda Aare Jehu/ vard Joas Kongur/ og rijkte fiorutijger Aar i Jeru- Joas rijkte xl. Aar i Juda
salem. Hn̄s Moder hiet Sibea af Bersaba. Og Joas giørde þat s̄ riett
var/ & DROTTne vel þocknadist/ so leinge s̄ Joiada Prestz lærde hn̄. Vt
an þ/ at hn̄ tok ecke i burtu Hædernar/ Þuiad Folked færde Forner & brendu 2. Para. 24.
Reykelse a hædunum.
Og Joas sagde til Kien̄eman̄an̄a/ Aller þeir Peningar sem helgader ver Exod. 30.
da/ og berast j DROTTINS Hws/ sm̄ eru geinger og i gillde / þeir Peningar sem huer
Madz giefur fyrer sin̄e Sælu/ & aller þeir Peningar sm̄ huer Madz giefur mz sijnum sialfs
vilia/ at þr skulu berast i DROTTINS Hws/ Þa take Prestarner þa til sijn/ huer af sij-
num Kun̄ingium. Og af þui skulu þeir endurbæta hrørnande Hlute i DROTTINS
Hwse/ & sem þeir Fornena vmbotar vid þurfe. En̄ þa Prestarner høfdu ecke endurbætt/ þat
sem broted var a DROTTINS Hwse/ a þui þridia & tuttugasta Aare Joas Kongs/ Þa
B kallade Joas Kongur Joiada Kien̄emann/ og alla Prestana mz honum/ fyrer sig/ & sagde til
þeirra/ Þui hafe þier ecke endurbætt þad sem eg baud ydur a DROTTINS Hwse ? En̄
fra þessu skal eingen̄ ydar taka Peninga af sijnum Kun̄ingia/ En̄ legged þ fram̄ til Must-
eresins forbetrunar. Og þetta samþycktu Prestarner / ad þeir skylldu ongua Peninga taka
af Folkenu/ & bæta þo þat sem þurfte at Musterenu.
Þa tok Joadas Prestz eina Fiehirdslu/ & giørde eitt Gat þar ofā vppa/ & sette hana hæg-
ra megen Alltaresins/ þar sem jn̄ var geinged i DROTTINS Hws. Og þeir Prestar sm̄
geymdu Dyrnar / løgdu þar i alla þa Peninga sem giefner vrdu til DROTTINS
Hwss. En̄ sem þeir sæu/ ad þar var all mijked Fie til samans komed/ þa kom Kongsins skri
fare/ & sa ypparste Kiennemadz þar vpp/ & bundu Fied til samans/ & reiknudu þad sem fund-
ed var i DROTTINS Hwse. Og þeir løgdu Fied til kostnadar/ Trtesmidum & ødrum
C Smidum sem smijdudu ad DROTTINS Hwse/ Mwrmeisturum & Steinkløpperum/ og

 ad kau-

ad kaupa mz Trie/ ꝛ høggna Steina/ ſuo ad allt þad ſem brotid var a DROTTINS
Drottens hus endurbæteſt Hwſe ſkyllde endurbætaſt/og allt þat ſem þeir fundu ad þørf var ad endurbætaſt ſkyllde a
Hwſenu

Eñ þo liet hñ ecke giøra Silfur Skæler/Pſalterium/Muñlaugar/Hliodfære/eda nockur
Kier af Gulle edꝛ Silfre i DROTTINS Hwſi/af þeim Peningum ſem bæruſt til Hwſſ
DROTTINS/Helldur var þat giefed þeim Arfides moñum/ad þeir ſkylldu þar mz endꝛ
bæta þat ſem broted var af hwſe DROTTINS. Eñ eige ſtodu þeir Meñ Reikning-
ſkap ſem vtgæfu Fied Smidunum/helldur hendludu þeir a ſijna Tru. Eñ þad Fie ſ̃ gallſt
i Miſuerka bætur edur Synda Offur/þad var ecke bored i DROTTENS Hws/þui þad
heyrde Preſtunum til.

Haſael Infra. 13. A þeim tijma for Haſael Kongureñ af Syria/ og heriade a Borgena Gath/ og hañ vañ D
hana. Eñ ſ̃ Haſael ſnere ſier/ꝛ ætlade at fara vpp til Jeruſalem/Þa tok Joas Juda Kõgꝛ
allt(Gull og Silfur)þad ſem hñs Forelldrar/ Joſaphat/Joram/og Ahaſia Kongar i Juda
høfdu helgad/og þad hñ hafde ſialfur helgad/þar til allt þat Gull ſem Meñ fundu i DRO-
TTINS hwſſ Fiehirdſlũ/og i Kongſins hwſe/og ſende til Haſael Syrlandz Kongs. Vid
þad huarf hñ fra Jeruſalem.

2. Para. 24. Huad meira er ad ſeigia vm Joas/og allt þat ſem hñ giørde/þat er ſkrifat i Juda Konga
Chronicu. Og hñs eigen Þienarar toku ſig vpp/ꝛ giørdu vppreiſt i giegn honum/ꝛ dræpu
Joas ſleigeñ i hel hñ i hwſenu Millo/a þeim veige ofan til Silla/ Þuiad Joſabar ſon Simeath/ꝛ Joſabad ſon
Somer hñs eigen Þienarar/þeir ſlou hñ i hel. Og hñ var jardadur med hñs Forfedrum i
Dauidz Stad. Og Amaſia hñs Son vard Kongur i hñs ſtad.

XIII.

11

Joachas 17. Aar Kongur yfer Iſrael 3. Reg. 19.

A Þui þridia og tuttugaſta äre Joas ſonar Ahaſia/Juda Kongs/ vard Joa- A
chas ſonꝛ Jehu Kongꝛ yfer Iſrael i Samaria i ſeytian Aar. Og hñ fram-
de þat ſem DROTTNI jlla lijkade/ og gieck epter Syndum Jeroboam
ſonar Nebat/ſem kom Iſrael til ad ſyndgaſt/ꝛ hñ liet ecke þar af. Og Rei
de DROTTENS gramdiſt yfer Iſrael/og hñ gaf þa vnder hendur Ha
ſaels Kongs af Syria/ og Benhadad ſonar Haſael/ſo leinge ſ̃m þeir lifdu.
Eñ Joachas badſt fyrꝛ i Auglite DROTTINS/Og DROTTIN bænheyrde hñ/
Þui hñ ſæ Iſraelis Anaud/huernen ad Kongureñ af Syria þreyngde þeim/mz marghætt-
udum Aga ꝛ Ofride. Og DROTTIN gaf Iſrael eirn hialparmann/ ſem þa frelſte af
Vallde Syrlendſkra/ ſo ad Iſraels ſyner biuggu i ſijnum Tialldbwdum/eins ꝛ ædur. Eñ
† Lundur þo løgdu þeir ecke af Jeroboams Synder/huer ed Iſrael kom til ad ſyndgaſt/ helldur geingu B
þeir fram̃ i þeim. Þuiad þar ſtod ꝛ eirn † Blotſkogur i Samaria. Og þar var ecke fleira
epter orded af Joachas Folke/helldur eñ fimtijge Riddarar/Tiu Vagnar/ꝛ tiu Þuſund Fot-
gønguliðz. Þuiad Syrlands Kongur hafde fyrerkomed þeim øllum/og hafde giort þa ſem
Agner i Sumarhlødu.

Huad meira er ad ſeigia vm Joachas/ꝛ allt huad hñ giørde/ꝛ huer hñs Magt var/Sia/
12 þad er ſkrifat i Iſraels Konga Chronicu. Og Joachas ſofnade mz ſijnum Fedrum/ ꝛ var
Joas 16 Aar Kongur i Iſra.l jardadur i Samaria. Og hñs ſon Joas tok Kongdom epter hñ.

A þui ſeytianda ꝛ tuttugaſta Aare Joas Juda Kongs/ vard Joas ſon Joachas Kongur
yfer Iſrael i Samaria/ſextan Aar. Og hñ gieck jlla i Auglite DROTTINS/þui hñ
fylgde Jeroboams Syndum/ſ̃m kom Iſrael til at ſyndgaſt/Og hñ gieck fram̃ i þeim.

Eñ huad meira er at ſeigia vm Joas/ꝛ huad hñ giørde/ꝛ hñs Magt/ꝛ huernen hñ ſtrijd-
de mz Amaſia Juda Kong/Sia/þat er ſkrifad i Iſraels Konga Chronicu. Og Joas ſof C
nade mz ſijnum Fedrum. Og Jeroboam ſat a hñs Stole. Enn Joas var jardadur i Sa-
Eliſeus ſpaar i mote Syris maria hia Iſraels Kongum

Og þad ſkiede ad Gudz Madur Eliſeus vard ſiukur/ſo hñ andadiſt af þeirre Sott. Og
Joas Iſraels Kongur kom ofan til hñs/ꝛ griet fyrer honum/og ſagde/ Minn Fader/Minn
† Formadur Fader/Iſraelis Vagn ꝛ hñs † Stiorn. Eñ Eliſeus ſuarade honum/ Tak þiñ Boga ꝛ Ør-
uar. Og ſem hñ tok Bogann og Øruarnar/ſagde hñ til Iſraels Kongs/Spanna þu vpp
Bogann mz þiñe Hende. Og hñ vppſpannade hñ. Sijdan lagde Eliſeus ſijna Hond vpp a
Kongſins

Kongſins Hønd/ ⁊ ſagde/ Opna Gluggen̄ i mot Auſtre. Og hn̄ opnade Gluggen̄. Þa ſag
de Eliſeus/ Skiot þar vt Ør af Boganum. Og hn̄ ſkaut. Þa ſagde Eliſeus/ Sigurſkey-
te DROTTENS/ ein Sigur Ør i mot Syris/ og þu munt ſla Syros i Aphek/ þar til þr
verda ad onguu. Eliſeus ſpaar i mote þm Syris

Og hn̄ ſagde/ Tak nu Pijlurnar. Og ſem han̄ tok þær/ þa ſagde hn̄ til Iſraels Kongs/
Sla þu nu a Iordena. Og hn̄ ſlo i þriar reiſur/ ⁊ liet þa af. Þad miſlijkade Gudzma-
nne vid hn̄/ og ſagde/ Hefder þu ſleiged fim̄ eda ſex ſinnum/ þa ſkyllder þu hafa ſleiged þa Sy-
ros/ þar til þeir hefdu orded at onguu/ Enn nu munt þu ſla þa i þriar reiſur.

D Enn ſem Eliſeus var nu Andadur/ ⁊ þeir høfdu jardad han̄/ þa fiellu Vijkingar Moa-
bitarum jnn i Landet/ a þui ſama Aare. Og þad ſkiede ſuo/ ad þeir jørdudu eirn Man̄. Og
ſem þeir ſaau Vijkinga/ koſtudu þeir Mannenum i Eliſei Grof. Og ſem han̄ fiell nidur/
og kom vid Bein Eliſei/ þa vard hn̄ lifande/ ⁊ ſtod vpp a ſijnar Fætur. Eliſeus andaſt Eccle. 48. Daud Bein Eliſei wpp wekia Framlidenn

Suo kualde nu Haſael Kongurenn af Syria Iſraels Lyd/ ſuo leinge ſem Ioachas lifde.
Enn DROTTEN var þeim Nadigur/ og ſaa Aumr a þeim/ ⁊ ſnere ſier til þra/ ſøkn̄ ſijns
Sattmala/ ſem hn̄ hafde giort vid Abraham/ Iſaac ⁊ Iacob/ og villde ecke eyda þeim/ ⁊ kaſt
ade þeim ei fra ſijnu Andliite/ allt til þeſſ Dags. 4. Reg. 12.

Og Haſael Syrlandz Kongur andadiſt/ ⁊ hn̄s ſon Benhadad vard Kongr i hn̄s ſtad. Og
Ioas ſnereſt vid/ ⁊ van̄ þær Borger af Benhadad Haſael ſonar hende/ ſ̄ hn̄ hafde mz Ørlø-
gū vnder ſig teked fra Ioachas ſijns Fødurs Hende. Og i þriar reiſr ſlo Ioas hn̄/ ⁊ van̄ apt-
ur Borgernar Iſraeli.

XIIII

A Andru Aare Ioas ſonar Ioachas Iſraelz Kongs/ vard Amaſia ſon Ioas
Kōgr yfer Iuda. Hn̄ hafde fim̄ vm Tuitugt/ þa hn̄ vard Kōgr/ ⁊ rijkte niu
⁊ tuttugu aar i Ieruſalem/ Han̄s Moder hiet Ioada af Ieruſalem. Og
han̄ giorde þat ſem DROTTNE vel lijkade. En̄ þo ei mz øllu ſem
hn̄s Fader Dauid/ helldr ſo ſ̄ hn̄s Fader Ioas. Þuiad hn̄ tok ecke nidr þær
Hæder/ Helldr leid hn̄/ at Folked offrade ⁊ brende Reykelſe en̄ nu a Hædū. 8 Amazia 29. Aar Kongur i Iuda

Enn ſem hn̄ vard nu Megtugur i ſijnu Kongs rijke/ þa tok hn̄ af Lijfe þa þienara ſ̄ ſleig
B ed høfdu hn̄s Fødur i Hel. Enn Sonu þeſſara Manndrapara drap hn̄ ecke/ epter þui ſem
þad ſtendr ſkrifad i Moſes Løgbok/ þar DROTTEN baud ſo/ ⁊ ſagde/ Forelldrarner ſku-
lu ecke deyia fyrer Ranglæte Barnanna/ Og eige børnen fyrer Ranglæte Forelldranna/ hell
dur ſkal huer og eirn deyia fyrer ſijna Søk. Deut. 24. Ezechi. 18.

Hn̄ ſlo ⁊ tiu Þuſund af þeim Edomiter/ i þeim Sallt dal/ ⁊ van̄ Borgena Sela mz Strij
de/ ⁊ kallade hana Iaktheel iſſ til þeſſa Dags.

Sijdan ſende Amazia Men̄ til Ioas ſonar Ioachas ſonar Iehu Kongſins i Iſrael/ med
þeim Bodum/ Kom hier ⁊ ſiaie huer ockar annan̄. Enn Ioas Iſraels Kongur ſende bod til
C Amaſia Iuda Kongs/ ⁊ liet ſeigia honum ſuo/ Þiſtillen̄ ſem er i Libanon/ ſende Bod til Ce-
drus Trieſins i Libanon/ mz þſſum Ordum/ Gief þu mijnum Syne þijna Dotter til Eigenko
nu. Enn Villedyren i Libanon Skoge foru til/ og trodu Þiſtelen̄ vnder Footum. Þu
hefur ſleiged þa Edomiter/ og þui ſtæreſt þitt Hiarta/ Hallt þu Heidre þijnum/ ⁊ ſit Heima/
Eda þui ſæker þu epter Olucku ? ſuo ad þu faller/ ⁊ Iuda mz þier?

Enn Amaſia hlydde ecke þeſſum bodum. Suo for Ioas Iſraels Kongur vpp/ og þeir ſaa-
uſt/ hn̄ ⁊ Amazia Iuda Kongur/ i Bethſemes/ ſem liggur i Iuda. En̄ Iuda fiell fyrer Iſ-
rael/ ſuo ad huer flyde til ſijns Heimiles. Og Ioas Iſraels Kongr handtok Amazia Iuda
Kong/ ſon Ioas/ ſonar Ahaſie/ i Bethſemes. Og hn̄ kom til Ieruſalem/ og reif nidr Ie-
D ruſalems Mwruegge/ fra Ephraims Porte/ ⁊ allt til Hornhlids/ fiøgr Hundrut aalna langt.
Og hn̄ tok allt Gull ⁊ Silfur/ ⁊ þau Kier ſem funduſt i DROTTENS Hwſe/ ⁊ alla Fie
ſiodu vr Kongſins Herberge/ Hier mz tok hn̄ og hn̄s Børn i Gijſling/ og for ſuo aptur i Sa-
mariam. Am̄azia ſleigenn og bøndum tekenn

Huad meira er ad ſeigia af Ioas/ huad hn̄ giørde/ og huer hn̄s Styrckur var/ ⁊ i huern
maata ad hn̄ ſtrijdde i mot Amazia Iuda Konge/ Sia/ þad er ſkrifad i Iſraels Konga Chro-
nichu. Og Ioas ſofnade mz ſijnum Fedrum/ ⁊ var jardadur i Samaria/ aa medal Iſraelis
Konga/ Og hn̄s ſon Ieroboam vard Kongur epter hn̄.

Amazia ſon Joas/ Kongur Juda/lifde epter Dauda Joas Sonar Achas Iſraels Kongs E
fimtan Aar. Huad meira er ad ſeigia af Amaſia/ þad er ſkrifad i Juda Konga Chronicu.
Og þeir bæru Ræd ſaman i mote honum i Jeruſalem. Eñ hñ flyde til Lachis/ Þa ſendu þr
Amazia ſleigenn i hel epter honum til Lachis/ z dræpu hñ þar. Og þeir færdu hñ a Heſtum/og hñ var greftradur
i Jeruſalem/hia hñs Forfedrum i Dauidz Stad. Og allur Juda Lydur tok Aſaria til Kõgs
2. Para. 25. þa hñ var ſextan vetra gamall/j ſtadiñ ſijns Fødurs Amaſia. Hñ bygde vpp Elath/ z lagde
hñ aptur til Juda/epter þad Kongureñ var ſofnadur mz ſijnum Fedrum
A fimtanda are Amazie ſonar Joas Kongſins i Juda/ vard Jeroboam ſon Joas Kongr F
13 yfer Iſrael i Samaria/eitt og fiorutijge ar. Og hñ giørde þad ſem DROTTNI jlla lijkade/ z liet ecke af øllū Syndū Jeroboam ſonar Nebat/ huer ad Iſrael kom til ad ſyndgaſt.
Jeroboā 41. Aar Kongur yþer Iſrael
Eñ hñ vañ aptr Iſraels Landamerke/ fra Hemath z jnn til Haffins/ſem ad liggr vid Eydemørku/Epter DROTTENS Iſraels Gudz Orde/ſem hñ talade fyrer ſinn Þienara Jona Spamañ ſon Amithai/ ſem var af Gath Hepher. Þui DROTTEN leit til Iſraelis
Jona Spamann
Anaudar Veſalldar/ad þeir jnnelucktu z fyrerlætnu i burtu voru/og þar var eingeñ ſ hialp- G
ade Iſrael. Enn DROTTEN hafde ecke ſagt/ad hñ villde eyde leggia Iſraels Nafn vn
der Himnenum/og þui hialpade hñ þeim fyrer Jeroboam ſon Joas. Huad meira er ad ſeigia vmJeroboam/og allt þad hñ giørde/og hñs Hernadur/ og huernen hñ vañ aptur Damaſcū z Hemath i Juda til Iſrael/ Sia/þ er ſkrifad i Iſraels Kõga Chronicu. Og Jeroboam
ſofnade mz ſijnum Fedrū Iſraels Kongum. Og hñs ſon Sacharia vard Kongr i hñs ſtad.

XV.

9 A Þui ſiøunda og tuttugaſta are Jeroboams Iſraelis Kongs/tok Aſaria ſonr A
Aſaria 52. Aar Kongur i Juda Amazia Kongdom yfer Juda. Og hñ var ſextan ára gamall/þa hñ var
til Kongs kiøreñ/og hñ rijkte tuø z fimtijge ar i Jeruſalem/ Hñs Moder
hiet Jechalia af Jeruſalem. Og hñ giørde þad ſem DROTTNE vel
Azaria Lijkþrær þocknadeſt/i allann mæta ſem hñs Fader Amazia. Fyrer vtan þat/ad hñ
af tok ecke Hædernar. Þui Folked offrade enn þa og brende Reykelſe a
Hædum. Enn DROTTEN ſlo Kongenn/ſuo hñ vard Lijkþrær allt til ſijns daudadægurs/ og bio einſliga i einu ſierligu Hwſe. Enn Jotham Kong ſon ſtiornade Kongſins Hwſe/
og dæmde Folked i Landenu.
Huad meira er ad ſeigia vm Aſaria/ z allt huad hñ giørde/Sia/þad er ſkrifad i Juda Kõ
2. Para. 26. ga Chronicu. Og Aſaria ſofnade mz ſijnum Fedrum/ z var jardadur i Dauidz ſtad. Enn B
hñs ſon Jotham vard Kongr i hñs ſtad.
14 A þui þritugaſta z attunda are Aſaria Juda Kõgs/ vard Sacharia ſon Jeroboam Kõ
Sacharia Sex Mánude Kongur yþer Iſrael gur yfer Iſrael i Samaria/ſex Manade. Og hñ giorde þad ſem DROTTNE miſlijkade/eins z hñs Forfedur høfdu giørt. Hañ liet ecke af Syndum Jeroboam ſonar Nebath/
huer ed kom Iſrael til ad ſyndgaſt. Og Sallum ſon Jabes reis vpp i mote honum/ z ſlo hñ
fyrer Folkenu/ z drap hñ/ z tok Kongdom epter hñ. Huad fleira er ad ſeigia af Sacharia/
Sia/þad er ſkrifad i Iſraels Konga Chronicu. Og þetta er þad Ord ſem DROTTEN
talade til Jehu/Þijner Syner ſkulu ſitia a Iſraels Stole jñ til fiorda Lidz/Og þad ſkiede ſo.
Supra 10. Og Sallum ſon Jabes tok Kongdom a þui nitianda z tuttugaſta are Aſaria Kongs Ju-
15 da/og rijkte eirn Manud i Samaria. Þuiad Manahem ſon Gaddi for vpp fra Thirza/og C
Sallum eirn Manud Kongur i Iſrael kom til Samariam/ z ſlo Sallum ſon Jabes i hel i Samaria/og vard Kongur i hñs ſtad
Huad meira er ad ſeigia af Sallum/ z vm þau Ræd ſem hñ ſaman bar/Sia/ þad er ſkrif
ad i Iſraels Konga Chronicu. A þeim tijma ſlo Manahem Borg Tiphſa/og alla þa ſem
voru þar jnne/ z heñar Landamerke af Thirza/Fyrer þui ad þeir villdu ecke læta vpp Borg
16 arhlid fyrer honum. Og hñ drap allar þungadar Kuinnur/ z ſneid þær i ſundr
Manahem x. Aar Kongur yþer Iſrael A þui nitianda og tuttugaſta are Aſaria Juda Kongs/vard Manahem ſon Gaddi Kongur yfer Iſrael/og rijkte tiu ar i Samaria. Og hñ gieck vondſliga i Auglite DROTTENS/þui hñ liet ecke af Syndum Jeroboam ſanar Nebat/i øllum ſijnum Døgum/ huer
ed kom Iſrael til ad ſyndgaſt. Og Phul Kongurenn af Aſſyria kom þa i Landed/og Men- D
Phul Kongr i Aſſur ahem ſkeinkte Phul Þuſund Centener Silfurs/ad hñ hiellde mz honum/og ſtyrkte hñ til Rijkes. Og Menahem lagde Fiegiølld a þa rijkuſtu j Iſrael/ſuo ad huer af þeim ſkyllde gefa
fimtijge

fimtyge Siclos Silfurs/ Kongenum af Assyria. Sijdan dro Kongur af Assyria heim aptur
z stadnæmdest ecke leingr i Landenu. Quad meira er ad seigia vm Menahem/ og allt þat hn̄
giørde/ Sia/ þad er skrifad i Israels Konga Chronicu. Og Menahem sofnade mz sijnum
E Forfedrum/ og Pekahia hn̄s son tok Kongdom epter hn̄. 17
A þui fimtuganda ære Asaria Konungs i Juda/ tok Pekahia son Menahem Kōgdom yf- Pecahia 2. Aar Kongur yper Israel
er Israel i Samaria/ og var Kongur i tuø ær. Hn̄ giørde þat s̄ DROTTNE illa þock
nadest/ Þuiad hn̄ fiell ecke fra Syndum Jeroboam sonar Nebat/ sem Israel kom til at synd-
gast. En̄ Pekah son Remalie eirn hn̄s Hertuge giørde Vppreist i mote honum/ og slo hn̄ til
Daudz i Kongsins Sal i Samaria/ mz Argob z Arie/ og adra fimtyge menn med honum af
Gileadz Sonum/ og hn̄ vard Kongur i hn̄s stad. Quad meira er ad seigia af Pekahia/ z allt
þad hn̄ giørde/ Sia/ þat er skrifad i Israels Konga Chronicu. 18
A þui ødru z fimtugāda ære Asaria Kongs Juda vard Pekah son Remalia Kōgr yfer Is Pekah 20.
F rael i Samaria i tuttugu ær. Og hn̄ giørde illt i Auglite DROTTINS / Þui hn̄ liet Aar Kongur
ecke af Syndum Jeroboam sonar Nebat/ sem ad Israel kom til ad syndga. yper Israel

Enn i Pekah Israels Kongs tijd/ kom Tiglath Pillesser Kongur af Assur/ z van̄ Hion/ Fiølde
Abelbeth Maaka/ Janoha/ Kedes/ Hazor/ Gilead/ Galilea/ z allt Lād Nepthali/ z flutte Folk Israels burt
ed burt til Assyriam bluttur i

Enn Hosea son Ela bar ræd saman mote Pekah syne Remalia/ og slo hann i Hel/ og vard Assyriam
Kongur i hn̄s stad/ a þui tuttugasta ære Jotham sonar Vsia. Quad meira er ad seigia vm
Pekah/ og allt þad hn̄ giørde/ Sia/ þad er skrifad i Israels Konga Kronicu.

A þui ødru ære Pekah sonar Remalia Israels Kongs/ tok Kongdō Jotham sonr Vsia 10
G Juda Kongs. Og hn̄ var fim̄ og tuttugu æra gamall þa hn̄ vard Kongur/ og hn̄ rijkte sex- Jotham 16.
tan ær i Jerusalem. Hn̄s Moder hiet Jerusa/ Dotter Zadoch. Og hn̄ gieck fram̄ i þui sm̄ Aar Kongur i Juda
DROTTNE vel lijkade/ epter Fotsporū Vsia Fødurs sijns/ nema þ at hn̄ braut ecke nidur
Hædernar/ Þui Folked offrade en̄ þa z brende Reykelse a Hædum vppe. Hann vppbygde
hærra Ported a Hwse DROTTENS. Quad meira er ad seigia vm Jotham/ z allt þad
hn̄ giørde/ Sia/ þad er skrifad i Juda Konga Chronicu.

A þeim tijma hof DROTTINN vpp ad senda i Rijke Juda Rezim Kong af Syria/ z Rezim Kongur i Syria
Pekah son Remalia. Og Jotham sofnade mz sijnum Fedrum/ og vard jardadur hia sijnum
Fedrum i Borg sijns Fødurs Dauidz/ z Achas hn̄s son tok Rijke epter hn̄.

XVI.

A A Seytianda Aare Pekah sonar Remalia/ tok Achas sonur Jotham Kōgdom 11 Achas 16.
i Juda. Achas var tuttugu æra gamall þa hn̄ vard Kongur/ og hn̄ rijkte Aar Kongur i Juda
sextan ær i Jerusalem. Og hn̄ giørde ecke þ sem DROTTNE lijkade/ so
sem hn̄s Fader Dauid. Þuiad hn̄ gieck a vegum Israels Konga. Þar til 2. Para. 28.
mz liet hn̄ sinn son fara i giegnum Elldenn/ epter Heidingianna Suiuirdin-
gum/ hueria ad DROTTENN hafde vtreked fyrer Israels sonum. Og Deut. 18.
hn̄ færde Forner og brende Reykelse a Hædum og Hælsum/ og vnder hueriu blomgudu Trie.

A þeim tijma foru þeir Rezin Kongur af Syria/ og Pekah son Remalia Kongur af Is-
rael vpp/ ad beriast a Jerusalem/ og þeir settust vm Achas/ enn þeir gætu ecke vñed hn̄. A Rezim og Pekah settast vm Jerusalem
þeim sama tijma vann Rezin Kongur af Syria/ Borg Eloth aptur vnder Syriam/ enn rak
a burt Gydinga/ af Borg Eloth/ En̄ þeir Syri komu og vnnu Borgena/ og bwa þar allt til
þessa Dags. Esa. 7.
B Achas sende bod til Tiglath Pillesser Kongsins af Assyria/ og liet seigia honū/ Eg er þin̄ Thiglath Pillesser
Þienare/ og þinn son/ Þar fyrer kom vpp til mijn/ z hialpa mier af hende þeirra Syrlandz
Kongs z Israels Kongs/ huerier vpp hafa reist sig a mote mier. Og Achas tok allt þ Silf
ur og Gull/ sem fanst i Hwse DROTTENS / og i Fiehirdslum Kongsins Herbergis/ og
sende þetta Kongenum af Assyria til eirnrar skeinkingar. Og Kongurenn af Assyria hlyd-
de honum/ og dro vpp til Damaskum/ og van̄ hana/ og flutte a burt Borgarmen̄ena til Chir/
og slo Rezin i hel

Enn Achas Kongur dro i mot Tiglath Pilleser Kongenum af Assyria til Damascum. Rezin drepen̄
Og s̄ hn̄ sa þar eitt Alltare/ þ sem var i Damasco/ þa sende Kōg Achas alla Mynd þss All-
taris

Vria Prestr og hűs Synd

taris/og huernen þad var giert/til Vria Kiennemanns. Og Vria Prestur bygde eitt Alltare/og giørde þad epter þui sem Achas Kongur sende honum fra Damasco/þar til ad Kong Achas kom fra Damasco. Enn sem Kongurenn kom fra Damasco/og sa Alltared/ þa færde hñ Forner þar yfer/og vpptendrade þar æ sijnar Brenneforner/og Matoffur/z hellte þar yfer sijnu Dryckiaroffre/og liet støckua Þackoffursins Blode af þui sem hñ offrade yfer Alltared. Enn Kopar Alltare þad sem stod fyrer DROTTNE tok hañ a burt/suo þad skyllde ecke standa æ millum Alltaresins og DROTTENS Hwss/z sette þat vtan hia Alltarenu til Nordurs. C

Og Kong Achas baud Vria Kiennemanne/og sagde/Þu skallt vppkueikia Brenne offur a þui stora Alltare vm Mornana/og Matoffur a Kuellden / og Kongsins Brenneoffur/og hñs Matoffur/z allz Folksins Brenneoffur i Landenu/mz þeirra Matoffre z dryckiaroffre/z þu skallt støckua øllu Brenneoffursins Blode/z allra añara Forna Blode þar vppa/ Eñ eg vil sialfur hyxa huad eg vil giøra af þui Kopar Alltare. Vria Kiennemadur giørde allt þ sem Kong Achas baud hm̄. D

Og Kong Achas braut Sijdurnar af Stolunum/og tok Huernuñar þar ofan af/ Og hñ tok Hafed af þm Kopar Vrum/sem þar voru vnder/z sette þ nidur æ bert Steingolfed. So og þau Sabbats Tiollden/sem þeir høfdu bygt i Hwsenu/og hañ snere þeim veige fra Kongsins Hwse til DROTTENS Hwss/Kongenum af Assyria til vilia.

2. Para. 28. Enn huad meira er ad seigia vm Achas/huad hñ giørde/Sia/þad er skrifad i Juda Konga Chronicu. Og Achas sofnadi mz sijnnm Fedrum/og var jardadur i hia sijnum Fedrum/ i Borg Dauidz. Enn Ezechias hñs Son tok Rijke epter hñ.

XVII.

19\. Hosea 9. ar Kongur yfer Israel/ og seinastur

A þui tolfta Aare Achas Juda Kongs/ vard Hosea son Ela Kongr yfer Israel i Samaria i niu ær. Og hñ giørde jlla hlute i Auglite DROTTENS/enn þo ecke so sem Israels Kongar/þeir sem fyrer honū voru. Enn þad skiede/ ad Salmanasser Kongur af Assyria dro vpp i mot honū/z Hosea vard honum handgeinginn/og hñ gaf hm̄ Skatta. A

Enn sem Assyria Kongur fieck ad vita/ad Hosea villde bregda vid hann Sattmalenu/z hañ hefde sendt bod til So Kongsins af Egiptalande/ og sende ecke Kongenū af Assyria sijna Skatta ærliga/sem hñ var vanur/þa settest Kongur af Assyria vm hñ/yfer vann hñ/ og lagde i Fangelse. Sijdan for Assyria Kongur vm allt Land/og til Samariam

Ender Israels Kongs Rijkes

Borgar/og sat vm hana i þriu ær. Enn a þui niunda ære Hosea vann Kongureñ af Assyria Samariam/og flutte Israel i burt i Assyriam/ Og sette þa i Halah og Habor hia þui Vatne Gosan/ og i Borger Medorum.

Fyrer hueriar Synder at Gud kastade þra sier Israel

Þutad a þeim tijma sem Israels Syner syndgudust i mot DROTTne þra Gude/huer ad fært hafde þa af Egiptalande/af Kong Pharaonis Vallde/ z þr dyrkudu añarliga Gude/ og geingu epter Heidingiaña sidū/ Eñ Drotten hafde vtreked fyrer Israels sonu/z so s Israels Kongar giørdu. Og Israels syner fegrudu sijnar saker a mote DROTTNE sijnū Gude/ þær þo sem ecke voru godar/Sem voru þessar/ad þeir bygdu Hof og Hæder i øllum Borgum/ bæde a Køstulum og i sterkum Stødum. Og þeir vppreistu allstadar Bijlæte og Blotskoga a Hædum/og vnder øllum blomgudum Triam/Og þeir brendu þar Reykelse allstadar a hædum/eins og Heidingiar/hueria DROTTEN hafde vtreked fra þm/Og giørdu allskonar Glæpe/mz hueriū þeir styggdu DROTTEN/Og þionudu Skwrgodum/vm huad ad DROTTEN hafde sagt til þeirra/Eige skulu þier giøra þuilijkt. B

Jerem. 25. Og þa DROTTEN vitnade i Israel og i Juda/fyrer alla Spamenn og Siaendur/og liet seigia þeim/Snued fra ydrum vondum vegum/eg hallded mijn Bodord og Riettinde/ epter þui Løgmaale sem eg baud ydrū Fedrū/ z so s eg sende til ydar/fyrer Spameñena mijna Þienara. Enn þeir voru honum ecke hlyduger/Helldur Hardsuirudust/eins og þeirra Forfedur sem ecke trwdu a DROTTEN þeirra Gud. Hier mz fyrerlitu þeir hñs Bodord/og hanns Sattmala/sem hñ giørde vid þeirra Forfedur/z hñs Vitnisburd sem hñ vitnade a medal þra Og geingu i sijnum Hiegoma/og voru skynsemdarlauser lijka sem Heidingiar/ þeir sm̄ ad biuggu i kringum þa/vm hueria ad DROTTEN baud þeim/ad þeir skylldu ecke giøra s þr. C

Enn

Enn þeir yfergáfu øll Bodord DROTTENS þeirra Guds/ og giørdu sier tuo steyp
D ta Kalfa/ og vppsettu Lunda/og tilbádu allann Himensins Her/ og þionudu Baal/Og lietu
sijna Syne og Dætur ganga i giegnum Elldenn/og foru mz Fiølkinge og Spafarar/ ꝛ gá-
fu sig vt til ad giøra allt þad sem DROTTNE jlla lijkade/honū til styggdar.
Og þui vard DROTTEN oppreistur til Reide vid Jsrael/ ꝛ kastade þm fra siñe Asio-
nu/So þar vard eingeñ epter/vtan alleina Kynþáttr Juda. So og hiellt Juda ecke helldur
DROTTENS Gudz sijns Bodord/helldur gieck epter Jsraels sidum/ þeim sem þr giør-
du. Og þui kastade DROTTEN øllu Jsraels Sæde/og þreyngde þm/og gaf þa i Ræn
ingia hendur/þar til ad hñ kastade þeim fra sijnu Andlite. Þui Jsrael var slitenn fra Da-
uidz Huse/Og þeir settu Jeroboam son Nebat til Kongs/ Hñ snere Jsrael fra DROTT-
NE/og kom þeim miøg þungliga til ad syndgast. Suo geingu nu Jsraels syner i øllū Je-
roboam Syndum/sem hñ hafde vppbyriad/og ei lietu þeir af/fyrr enn DROTTEN kast-
ade Jsrael fra sijnu Andlite/sem hñ hafde sagt fyrer alla sijna Þienara ꝛ Spameñena. So
vard Jsraels lydur herteken̄/og i burt fluttur j Assyriam af sijnu Lande/ allt til þessa Dags.

Synd' Juda

Jeroboam

Og Assyria Kongur liet koma Menn af Babilon/ af Cuta/ af Aua/ af Hemath/ og af
E Sepharuaim/ og liet þa bwa i Borgum Samaria/ i staden̄ Jsraels sona. Og þeir eignu-
dust Samariam/og biuggu i hennar stødum. Enn sem þeir toku til þar ad bwa/og ottudust
ecke DROTTEN/þa sende DROTTEN oarga Dyr a medal þeirra / þau drápu þa.
Og þeir komu a fund Assyrie Kongs/ ꝛ søgdu honum/Þeir Heidingiar sm̄ þu hingad setter/
til ad bua i Samaria Borgum/og ødrum Borgum þar/þr vita ecke af Gudz Løgmale i Lā-
denu/Þui hefur hñ sent Oarga dyr a medal þeirra/Og sia/þau drepa þa/fyrer þui ad þr vi-
ta ecke ad dyrka Gud þss Landz.

Samaria bygdist aþ Heidingium.

Þa baud Kongurenn af Assyria/ ꝛ sagde/Sended eirn af þeim Kiennemønnum þangad/
sem þadan voru Hertekner/ og fare hñ og bue þar/ og kenne hañ þeim þa Gudz Þionustu
giørd/sem þar er i Landenu. Þa kom eirn af Prestunum þangad/huer atburt var fluttur af
Samaria/ ꝛ bio i BethEl/ ꝛ hñ kiende þeim huernen ad þeir skylldu dyrka DROTTEN.

Afguder þra Samaritarum

F Enn sierhuer Þiod giørde sier Afgude/ ꝛ settu þa i þau Hof/sem voru a Hædunum /s̄ þeir
Samarite giørdu/sierhuert Folk i sijnū stad/þar þeir biuggu. Þeir af Babilon giørdu Su-
chot Benoth/ þeir af Cuth giørdu Nergel/þeir af Hemath giørdu Asima/þr af Aua giør-
du Nibehas og Tharthach/þeir af Sepharuaim brendu sijna syne fyrer Adramelech og Ana
melech Skwrgodū þeirra af Sepharuaim. Og søkum þss þeir hrædduſt og eirnen DRO-
TTEN/þa settu þeir sier Presta/millum sijn a Hædernar/af þeim minstu háttar / og settu
þa i husen a Hædunum. Med þessum hátte ottudust þeir DROTTEN/þionudu og suo
Afgudū/ epter Siduenıu huers Folks sem þeir voru komner fra.

Og allt til þessa Dagz/þa breyta þr epter gømlum Sid/ So ad þeir huerke ottast DRO
TTEN/og ei hallda þeir þa Sidu og Setninga/sem Løgmaled bydur/huert DROTT-
G EN baud sonum Jacob/huerium hñ gaf Jsraelis Nafn. Og giørde eirn Sattmala vid þa Gen. 23.
baud þeim og sagde/Ottest ecke adra Gude/ ꝛ tilbidiet þa ecke/ ꝛ þioned þeim ecke/ ꝛ færet þm
ecke Forner. Helldur ottest DROTTIN/s̄ færde ydr af Egiptalande/mz mikille Magt
ꝛ vtriettū Armlegg/ottist hñ/akalled hñ ꝛ færed hm̄ Foorner. Og hallded þa Sidu/þau Riet
tinde/ Løgmál ꝛ Bodord s̄ hñ liet vppskrifa ydr/ad þier alltijd giøred þar epter/ og ottest ec-
ke adra Gude. Gleymed ecke þm Sattmala/sm̄ hñ giørde vid ydr/ ꝛ ottest ecke adra Gude/
Helldur ottest DROTTEN yduarn Gud/þui hñ mun frelsa ydur fra øllum ydar Ouinū.
Enn þeir hlyddu þui ecke/helldr geingu þeir epter sijnum gømlum Siduana. Suo ottudust
þesser Heidingiarner Gud/ ꝛ þionudu lijka sijnum Afgudum/ Suo giørdu og þeirra Børn/ ꝛ
þeirra Barnabørn/lijka sem þeirra Fedur giørdu/og giøra enn nu til þessa Dags.

XVIII.

A A Þridia Aare Hosea sonar Ela/ Jsraels Kongs/ tok Ezechias Son Achas 12.
Kongdō yfer Juda. Og hñ var fim̄ ꝛ tuttugu ára gamall/þa hñ vard Kon
gur i Juda/ ꝛ hñ rijkte niu ꝛ tuttugu Aar i Jerusalem/Hñs Moder hiet Abi
Dotter Zacharie. Og hñ giørde huad DROTTNE vel þocknadest/so sm̄
hñs Fader Dauid. Hñ nidurslo allar Hæder/ og sundurbraut þau Skwr-

Ezechias 29. Aar Kongur i Juda

2. Par .29.

god/ꝛ vpphio alla Blotſkoga/og ſundur ſlo þañ Kopar Orm ſem Moſes hafde giøra læted/
Þuiad Iſraels ſyner høfdu brent fyrer honū Reykelſe/allt til þeſſ Dags/ Og hn̄ nefnde hn̄
Nehuſtan. Hn̄ ſette ſijna Tru til DROTTENS Iſraels Gudz/ſuo ad epter hn̄ var ec-
ke hn̄s lijke/a medal allra Konga Iuda/og ecke helldꝛ hafde vered fyrer hn̄. Hn̄ hiellt ſier ad
Ezechias eirn Heilagur Kongur DROTTNE/og veik huerge af hn̄s Vegum/og hiellt hn̄s Bodord/ ſem DROTTEN
hafde boded Moſe. Og DROTTEN var mz honū/og allt hafde hn̄ ſig forſialega/ j øllū
ſijnum medferdum. Suo og fiell hn̄ fra Kongenum af Aſſyria/og var honum ecke vndergie
fenn. Hn̄ ſlo og Philiſteos/allt til Gaza/ꝛ allar þeirra Landælfꝛ/Virke þeirra ꝛ Vijgſkier B
dar Borger
Supra .17. A þui fiorda áre Ezechie Iuda Kongs/þad var a þui ſiøunda áre Hoſea ſonar Ela Iſra
els Kongs/Þa for Salmanaſar Kongur af Aſſyria/vpp i mot Samaria/ꝛ ſetteſt vm hana/
Samaria vñen af Salmanassar og vann hana/ad þrimur árum lidnum/a þui ſietta Aare Ezechie/þad er a þui niunda Aare
Hoſee Iſraels Kongs/þa vard Samaria vñen. Og Aſſyria Kongur flutte Iſrael burt med
ſier/til Aſſyriam/og ſette þa i Halah og Habor hia Vatnenu Goſam/og i Borger þra Me-
dorum. Fyrer þui ad þeir høfdu ecke hlytt DROTTINS þeirra Gudz Røddu/ꝛ høfdu
Synder Israelis yfertroded hn̄s Sattmala/ og allt þat ſem Moſes Gudz Þienare hafde boded/þar af høfdu
þr ecke þar hallded nie giørt.
A þui fiortanda áre Ezechie Kongs/for vpp Sennacherib Kongur af Aſſyria/mot øllum C
Sennacherib ſterkum Borgum i Iuda/og vañ þær. Þa ſende Ezechias Kongur Iuda/ til Kongſins af
2. Para. 32. Aſſyria til Lachis/ꝛ liet ſeigia hm̄/Eg hefe miſgiørt/Vijk fra mier/Eg vil bera huad þu leg
Esa. 32. gꝛ vppa mig. Þa lagde Kongureñ af Aſſyria vppa Ezechiam Iuda Kong(ad giallda) þriu
Eccle. 48. Hundrut Centener Silfurs/og þriatijger Centener Gulls. Og Ezechias gaf allt þ Silfur
ſem fanſt i Hwſe DROTTINS/og þad Fie ſem var i Kongſins Fiehirdſlum. A ſama
tijma braut Ezechias Hurdena a Hwſe DROTTINS/og þær Speingur ſem hn̄ hafde
ſialfur læted ſmijda/og gaf þad Aſſyria Konge.
Enn Aſſyria Kongur ſende Tharthan/og Rabſacen fra Lachis/ til Kong Ezechiam med
myklū Hers afla til Ieruſalem/ Og þr foru vpp þangad. Eñ ē þr komu/toku þr ſier ſtødu
hia Vatz grøfunum/nær þui efſta Fiſka dijke/ſem er a veige þeſſ Litunar Akurs/ Og køllu-
du a Kongeñ. Þa kom vt til tals vid þa Eliachim ſon Hilchia Hofmeiſtareñ/ og Sebna D
Skrifare/ꝛ Ioah ſon Aſſaph Canzelerenn.
a) (Rabsaces) þydest ædste Skeinkiare a Norrænu Þa ſagde a Rabſaces til þeirra/Kiære/ſeiged Ezechia Konge/ Suo ſeiger ſa mykle Kō-
gur/Kongur af Aſſyria/Huert er þitt hid mykla Trauſt er þu treyſter a? Meinar þu/at þu
hafer enn nockra Magt eda Raad Hernad at hallda? Vppa huad treyſter þu/ ad þu ert fall
enn fra mier? Sia/ Setur þu þina von i brotnū Reyrſprota Egiptalandz? huer ed þegar
viknar ef nockur ſtydur ſig vid hn̄/og flijſaſt i hn̄s Hond/og ſtijngur hana i giegnum/ Eins
er Pharao Egipta Kongur øllum þeim ſem honum treyſta. Enn vilie þier ꝛ ſeigia til mijn/
Vier høfum Trauſt i DROTTNI vorum Gude/Er hn̄ ecke ſa/huers Hæder og Alltare
Ezechias hefur nidurbroted/og ſagt til Iuda og Ieruſalem/Fyrer þeſſu Alltare ſem er i Ieru
ſalem/ ſkulu þier til bidia?
Lofa þu nu mijnum Herra Kongenū af Aſſyria/ Eg vil fa þier tuo Þuſund Heſta/ef þu E
kant til ad fa ſuo marga Riddara til ad rijda þeim. Huernen mætt þu þa ſtanda mote
einum minſta Høfdingia/ ē mijnum Herra er vndergiefen? Og þu treyſter vppa þa Egipt-
ſku/vegna þra Vagna ꝛ Riddara lids. Eda mein' þu/ad eg ſie komeñ hīgad án vilia DR-
OTTENS at fordiarfa þñā Stad? DROTteñ hefꝛ bodet mier/ꝛ ſagt/Far vpp til þſſ
Landz/ꝛ eydelegg þ.
Þa ſagde Eliachim ſon Hilchia/og Sebna og Ioah til Rabſace/ Tala þu vid þijna Þie
nara a Syrlendſku/þuiad vier ſkilium þad mæl vel/enn tala ecke vid oſſ Gydinga mæl/ ſøkū
Folkſins ſem a Mwrnum ſtendur. Enn ſa yppaſte Skeinkiare ſagde til þeirra/ Hefur
minn Herra nockut ſent mig til þijns Herra/eda til þijn/ad eg ſkyllde tala ſuoddan Ord? Hell
dur til þeirra Manna ſem þar eru vpp a Mwrnum/ ad þeir ete mz ydur þeirra eigen Saur/ F
Rabsaces Gudlastan og drecke þeirra eiged Þuag. So ſtod ſa yppaſte Skeinkiare/og hropade mz hærre Røddu
a Iuduerſku og ſagde/ Heyred þeſſ megtuga Kongs Ord/ Kongſins af Aſſyria. Suo ſeiger
hn̄/Læted ecke Kong Ezechia ſuikia ydꝛ/Þuiad ecke hefur hn̄ Mætt til ad frelſa ydꝛ fra miñe
Hendi. Og læted ei helldur Ezechiam giefa ydur Oftrauſt a DROTTNE/ þar
hn̄ ſeiger/DROTTIN mun frelſa oſſ/ ſuo ad þeſſe Borg mū ecke giefaſt i Aſſyria Kōgs
Hendur

Hendur. Hlyded ecke Ezechia.
Þui suo seiger Kongurenn af Assyria/ Medtaked mijna Naad/og ganged vt til mijn/ꝛ gie
fest a mitt Valld/suo skal huer Madur neyta af sijnu Vijntrie ꝛ Fijkiutrie/ og drecka Vatn
af sijnum Brunne/Þar til eg kiem/ad færa ydur burt i eitt Land/ huert ad lijka er sem ydart
Lād/i hūiu ad er Korn/ Vijn/Braud/Vijngardr/Oliutrie/Vidsmiør ꝛ Hunāg/ So skulu
þier hallda ydru Lijfe/ꝛ ecke deyia. Hlyded ecke Ezechia/Þui hn̄ suijkꝛ ydꝛ/i þui ad hn̄ seiger/
G DROTTIN mū frelsa oss. Hafa nockut Heidingiaña Guder/frelsad huer sitt Land/af
Assyria Kongs hende? Huar eru Guder þra j Hemat/ og Arphad? Huar eru Guder
þeirra i Sepharuaim/Hena ꝛ Jwa? Hafa þeir og frelsad Samariam af minne Hende?
Huar er nockurstadar j øllum Løndum sa Gud/ sem frelsad hefur sitt Land af minne Hende? Esa. 10.
So ad DROTTIN meige frelsa Jerusalem af miñe Hende?
Og Folked þagde/ꝛ suarade hm̄ øngun/Þuiad Kongureñ hafde boded ꝛ sagt/Suared hm̄
onguu. Þa kom Eliachim son Hilchia Hofmeistarenn/ꝛ Sebna Skrifare/ꝛ Joah son Ass-
aph Canzieleren til Ezechiam/mz sundꝛ rifnum Klædum/ꝛ søgdu honum øll Ord Rabsacis.

XIX.

A ENN sem Ezechias Kongur heyrde þetta/ þa reif hn̄ sijn Klæde/og færde sig i
eirn Seck/og gieck i Hws DROTTINS. Og hn̄ sende Eliachim Hof Esa. 27.
meistara/og Sebna Ritara/mz þm ellstu Kieñemønnū/klædda Seckium/til
Spamannsiñs Esaiam sonar Amos. Og þeir søgdu til hn̄s/So seiger E-
zechias/Þetta er Hrygdariñar Strøffunar ꝛ Gudløstunar Dagꝛ. Børnen
eru komen ad fædingu/ eñ þar er eingeñ Mattꝛ til ad fæda. Ef ad DRO- Ezechias sender til Esaiam
TTIN þinn Gud villde heyra øll Ord þess yppar sta Skeinkiara/huern hn̄s Herra Kong-
urenn af Assyria sende hingad/at tala suo Hædugliga vm þañ lifanda Gud/og asaka hann
mz þeim Ordum/sem DROTTIN þinn Gud hefur heyrt/So bid þu nu fyrer þeim sm̄ ep
ter eru ordner/ꝛ enn eru til.
B Eñ ē Ezechia Kongs Þienarar komu til Esaiam/ Þa sagde Esaias til þra/Seiged ydrū
Herra suo/Suo seiger DROTTIN/Eige skallt þu hrædast þau Ord sem þu heyrder/mz
huerium Kongsiñs sueinar af Assyria gudløstudu mig/ Sia/eg vil giefa hm̄ eiñ Anda/at hn̄
skal heyra Tijdinde/ og draga heim aptur i sitt Land/ og eg vil fella hañ mz Suerde j sijnu
Lande.
Enn sem Rabsaces kom aptur/fann hn̄ Kongenn af Assyria/hn̄ bardest a Libna/ Þui hn̄ Thirhaka Blalandz Kongur
heyrde ad hn̄ var dreigenn fra Lachis. Og þa hn̄ friette af Thirhaka Blalandz Konge/
Sia/hn̄ er vtkomeñ ad beriast vid þig/þa snere hn̄ aptꝛ. Og hn̄ sende bod til Ezechiam/ꝛ liet
seigia honum/Seiged so Ezechia Juda Konge/Lat þu ecke þinn Gud suijkia þig/a huern þu
treyster/ꝛ seiger/Jerusalem skal ecke giefast i Kongsins Hønd af Assyria/Sia/þu hefur heyrt
huad Assyria Kongar hafa giørt øllum Løndum/og foreytt þeim/Skyllder þu þa eiñ frels-
C ast? Hafa nockut Heidingianna Guder frelsad þa sem mijner Forfedur fordiørfudu/Gosā/ Gudlastan Assyris Kongs
Haran/Rezeph/og sonu Eden sem voru i Thelassar? Huar er Kongurenn af Hemath/Kō-
gurenn af Arphad/og Kongurenn af Stadnum Sepharuaim/Hena ꝛ Jwa?
Enn sem Ezechias hafde medteked Briefen af Sendebodunum/og lesed þau/þa gieck hañ
vpp til DROTTINS Hwss/ og vtbreidde þau fyrer DROTTNI/Og hañ bad til
DROTTINS/ꝛ sagde/DROTTIN Gud Jsraels/huer ad situr yfer Cherubim/ Þu Ezechie Bæn
ert eirn Gud yfer øllum Kongarijkium a Jørdunne/þu skapader Himenn og Jørd. DRO-
TTIN hneig þu þijn Augu/og heyr/Lat vpp þijn Eyru/og sia/og heyr Senacheribs Ord
sem hn̄ sende hingad/ad hæda þann lifanda Gud. Enn satt er þad DROTTIN/Assyria
Kongar hafa dreped Heidingiana mz Suerde og þrra Lønd/ hafa og kastad þeirra Gudū
i Elld/Þuiad þat voru ecke Guder/helldꝛ Handaverk Mañа/Stockar ꝛ Steinar/Og þui ha
D fa þeir fyrer komed þeim. Enn nu DROTTIN vor Gud/hialpa þu oss fra hn̄s Hende/
So ad øll Konga Rijke a Jørdunne meige vita/ ad þu DROTTIN ert Gud alleina.
Þa sende Esaias son Amos til Ezechiam/og liet honum so seigia/Suo seiger DROTT- Esaias styrker Ezechiam
JN Jsraels Gud/Eg hefe heyrt huers þu hefꝛ beded af mier vm Sennacherib Assyria Kōg.
Þetta er þad sem DROTTEN hefur talad i mote honum/ Jungfruen Zyons Dotter

forsmaar

forsmær þig/og hæder ad þier/Dotter Jerusalem hristir sitt Høfud epter þier. Hueriū hefur
þu bryxlad? Og huern hefur þu Gudlastad? Yfer huern vpphofst þu þyna Rødd? Þu
hofst þyn Augu i giegn þeim Heilaga i Jsrael. Þu hædder DROTTEN mz þynū Sen⸗
demønnum/ og sagder/ Eg em vppfarenn a Hæder Fiallanna/fyrer margfiølda miña Vag
na/ hæst vppa Libanon/Eg hefe afhøggued hñs Hæfu Cedrus Trie z vtualen Furu Tre/
og em komenn til Carmels Skogs ystu Herbergia. Eg hefe vppgrafed og vtdrucked þau añ
arligu Vøtn/og eg hefe vppþurkad øll Stødu Vøtn mz Soolum miña Foota.

Enn hefur þu ecke heyrt/ad fyrer løngu hefe eg þuilykt giørt/ og af Vpphafenu hefe eg A
þetta allt reidubwed? Enn nu hefe eg læted suo koma/ad þeir føstu Stader skylldu falla/og
Psalm. 129. verda ad EydeGriothrwgu. Og þeir sem bwa þar vti/skylldu verda Mættlauser/z hrædd⸗
Aller Vykingar eru i Gudz valide er/og skamast syn/ og verda sem Gras a Akre/ og sem þad græna Hey a þakenu/ huert
ad visnar ædur eñ þ er fulluaxed. Eg veit þitt Heimile/þinn vtgang z jnngang/z ad þu æd⸗
er i mote mier. Enn fyrst ad þu æder suo i mote mier/og þiñ Ofmetnadur er komeñ vpp fyr⸗
er myn Eyru/Þa vil eg leggia eirn Hryng i þynar Naser/og eitt Beisl i þiñ Munn/ z eg vil
leida þig þann sama veg aptur/sm̃ þu komst hingad

Og þetta skal þier vera til eins merkes/ad þu skallt fædast a þessu ære vid slykt sm̃ tilfæst. F
Enn a ødru ære vid þad sem sialft vex. Enn a þridia ære skulu þier sa og skiera Akra yd⸗
ra/og ydra Vyngarda planta/og neyta þeirra Auaxta. Enn þad sem þa er epter af Hwse
Juda/skal þa grodursetiast/og bera Auøxt. Þuiat þeir sem epterblyfa skulu koma af Jeru⸗
salem/z þeir af Zions Fialle sem eru frelsader. Vandlæte DROTTENS Zebaoth skal
giøra þta.

Esa. 37. Eccl. 48. 1 Mach. 7. Og þui seiger DROTTEN suo vm Assyria Kong/ Eige skal hñ koma i þessa Borg/z
øngre Oru skal hñ skiota þar jnn/z ei skal hñ sla Herskillde ym hana/z onguar Vyguielar
skal hñ setia þar vm kryng/Helldur skal hñ fara þann veg aptur sem hñ hingad kom/Og ei
skal hñ koma i þennann Stad/DROTTEN seiger þad/Og eg vil hlyfa þessare Borg/og G
Serkia Kögs Her drepenn af Einglenum hialpa heñe fyrer myna skulld/z søkum myns Þienara Dauidz

Enn a þeirre sømu Nott/for Eingell DROTTENS vt/og slo i Hel hundrat Þusund
z fim̃ og attatyge Þusund Manns i Herbwdum þeirra Assyrys. Enn sem þeir stodu ærla
Señacherib drepenn af syn⸗ num Sonum vpp vm Morgūen/Sia/ þa la þar allt fullt mz Daudra Maña Lykame. Sydan tok Seña
cherib Assyria Kongur sig vpp/og for i burt/og snere til Niniuen. Enn sem hñ tilbad i Hwse
Nisroch syns Gudz/þa slou hñs syner AdraMelech og Sarezer hñ i hel mz Suerde. Og þr
flwdu i Land Ararat. Eñ hñs son Asorhaddon vard Kongur i hñs stad.

XX.

Ezechia daud siukur

A þeim tyma vard Ezechias daudsiukur. Og Esaias Spamadur son Amos A
kom til hñs/z sagde hm̃/So seiger DROTTEN/Giør skipā þins Hwss/
þui þu skallt deyia og ecke lifa. Enn hñ snere sinne Asionu til Veggiar/
2. Para. 32. Esa. 38. Syrach 48. bad til DROTTENS/og sagde/DROTTEN/bid eg ad þu minnest/
hùsu at eg hefe geinged truliga i þynu Auglite z mz algiørdu Hiarta/z hefe
giørt þad sem þier lykar. Og Ezechias griet beiskliga

Enn ædur enn Esaias var komenn i midiann Stadenn/þa kom DROTTENS Ord
til hñs/og sagde/Snu þu aptur/z seig til Ezechiam Høfdingia myns Folks/So seiger DR⸗
OTTJN Gud þyns Fødurs Dauidz/Eg hefe heyrt þyna Bæn/z sied þyn Tar/Sia/eg
vil giøra þig Heilbrigdann/A þridia Deige(fra þessu)skallt þu vppgāga til Hwss DRO⸗
TTJNS. Og eg vil leingia Lyfdaga þyna vm fim̃tan ar/ og frelsa þig og þessa Borg
fra þeim Assyria Konge/z eg vil hlyfa þessare Borg/saker myn/z saker myns Þienara Da⸗
uidz. Og Esaias sagde/Færed mier Deig af Fykium. Og sem þeir komu mz þad/ þa løg⸗ B
du þeir þad þar yfer sm̃ Sarinden voru/ z hñ vard heilbrigdur.

Ezechias sagde til Esaiam/ Huad skal eg hafa ad Marke/ af DROTTJN vill giøra
Ezechias ver⸗ dur heilbrigdur mig heilbrigdann/so ad eg skule ganga til DROTTJNS Hwss a hinum þridia Deige?
Esaias suarade/Haf þetta til marks af DROTTNJ/ad DROTTJN skal giøra þad
sem hñ hefur sagt/Villtu ad Skuggeñ gange fram̃ eda aptur/vm tiu Lynur? Esaias sag⸗
de/Þad er auduellt ad læta Skuggañ gāga tiu lynz fram/z þ vil eg ei/helldz vil eg ad hñ sku
le ganga

kongan:

le ganga tiu Linur apfur a bak. Þa kallade Esaias, Spamadur til DROTTINS.
Og Skuggen̄ gieck tiu Grædur til baka a Achab Siguruerke/ sem hn̄ var adr framgeingen̄.

E A Þeim tijma sende Berodach son Baledan sonar Baledan/ Kongurenn af Babilon/ Berodach
Brief og Skeinkingar til Ezechiam/ Þuiad hn̄ hafde heyrt ad Ezechias hafde vered siukur. Kongr i Babilon
Og Ezechias vard gladur vid þeirra komu/ z synde þeim allar sijnar Gersemar/ Silfur/ Gull
Dyrdligar Jurter/ og þad besta Oleum/ z allt þad hn̄ hafde i sijnum Fiehirdslum. Þar var
eckert i hn̄s Hwse/ og eckert vnder hn̄s Valldе/ ad hn̄ synde þm̄ þad eige. Esa. 39.
Þa kom Esaias Spamadur til Ezechia Kongs/ z sagde til hn̄s/ Huad hafa þesser Menn Synder
sagt? Og huadan eru þeir komner til þijn? Ezechias suarade/ Þeir eru komner af Fiarlæ- Ezechie
gu Lande til mijn/ fra Babilon. Han̄ sagde/ Huad hafa þeir sied i þijnu Hwse? Ezechi-
as suarade/ Þeir hafa sied allt þat sem i mijnu Hwse er/ Og þar er ecke neitt i mijnum Fiar- Infra 24.
siodū/ sem eg synda þeim eige. Þa sagde Esaias til Ezechiam/ Heyr þu Ord DROTT- 25.
INS/ Sia/ sa tijme kiemur/ at allt þetta skal burt flytiast til Babilon af þijnu Hwse/ huad i Iere. 20.
D þui er/ og þad sem þijner forfedur hafa saman safnad/ allt til þessa Dags/ suo þar skal eckert
epter læted verda/ seiger DROTTINN. Þar mz syner þijner sem komner eru fra þier/ og
þu hefur gieted/ þeir skulu hertakast/ og vera Herbergia Sueinar i Kongsins Hollu af Babi
lon. Þa sagde Ezechias til Esaiam/ Þad er gott sm̄ DROTTINN hefur talad. Og hn̄
sagde enn framar/ Halldest ad eins Fridur og Sannleikur vm mijna daga.

Huad meira er ad seigia af Ezechia/ og vm alla hn̄s Magt/ og vm þad Fisk dijke/ og þad
huersu hn̄ veitte Vatne jnn i Borgena/ Sia/ þad er skrifad i Juda Konga Chronicu. Og 2. Para. 22.
Ezechias sofnade mz sijnum Fedrum/ En̄ Manasses hn̄s son vard Kongr i hn̄s stad

XXI.

A MAnasses var tolf vetra gamall þa hn̄ tok Kongdom/ og rijkte fim̄ z fimtijge +13
ar i Jerusalem/ Hn̄s Moder hiet Hephziba. Og hn̄ giørde þad s DR- Manasses
OTTNI jlla lijkade/ epter Heidingianna Suiuirdingum/ hueria at DR- iv. Kar Kongur i Juda
OTTIN vt rak fyrer Israels sonum. Og hn̄ snere sier/ z vppbygde þær
Hæder sem Ezechias hn̄s Fader hafde nidurbroted/ og vppreiste Baals All-
tare/ og giørde Blotskoga/ suo sem giort hafde Israels Kongur Achab/ og til
bad allshattadann Himens Her/ z þionade honum. Og hn̄ reiste eitt Alltare i Hwse DRO
TTINS/ vm huert at DROTTINN sagde/ Eg vil setia mitt Nafn i Jerusalem. Og hn̄
bygde ollum Himensins Her Alltare/ i badum Gørdunum/ s ad voru i kringū DROTtens Leuit. 24.
Hws. Og hn̄ liet sinn son ganga i giegnum Ellden̄/ Hn̄ gaf giætur ad Fuglamæle og Teik 4. Reg. 23.
num/ hn̄ sette Phitonsmen̄ og Takna vtleggiara/ z giørde margt þuilijkt miøg mijked sem Deut. 18.
DROTTNI jlla lijkade/ hm̄ til stygdar. 4. Reg. 16.
B Hn̄ sette z eitt Blotskwrgod sm̄ hn̄ hafde giørt/ i þad Hws/ vm huert ad DROTTINN 2. Reg. 7.
hafde sagt til Dauidz/ og til hn̄s Sonar Salomons/ J þetta Hws/ og i Jerusalem sem eg vt- 3. Reg. 8
ualde af ollum Israelis ættū/ vil eg setia mitt Nafn æfenliga. Og eige vil eg læta Israels
Fætur meir hræraſt af Landenu þui sm̄ eg gaf þeirra Forfedrum. Þo mz þui mote/ ad þeir
hallde og giøre epter ollu þui sem eg hefe bodid þeim/ og epter ollu þui Logmale sem Mo
ses minn Þienare baud þeim. Enn þeir hlyddu ecke/ helldur villte Manasses þa/ so þr giør-
du meire jllskur enn þr Heidingiarner/ hueria DROTTINN hafde eydelagt fyrer Israelis
Sonum.
Þa talade DROTTINN fyrer sijna Þienara Spamennena / og sagde/ Sokum þess ad Spadomur
Manasses Kongr af Juda hefur giort soddan Suiuirdingar/ og meire jllskur z Odæder/ hell- mote Jerusalem og Juda
dur enn þeir Amoriter giørdu/ sem ad voru fyrer honum/ z hefur komed Juda til ad syndgast
mz sijnum Skwrgodum. Þar fyrer seiger DROTTINN Israelis Gud so/ Sia/ eg vil lei- Iere. 15.
da Olucku yfer Jerusalem z Juda/ z huer þ heyrer/ þ mun gnijsta i badū hn̄s Eyrū. Og eg
C vil draga Mæleuad Samarie/ z þūgan̄ Achabs Hwss yfer Jerusalem/ z eg vil af þurka Je-
rusalem/ lijka s Madr þurkar eitt Fat/ z huelfer þui. En̄ þo vil eg læta nockut af min̄e Arf
leifd blijfa epter/ z giefa þa i sinna Ouina Hendur/ suo þeir skulu verda ollum sijnum Ouinū

 ad Ræne

ad Rane z Herfange/ Søkum þess/ ad þeir giørdu þad sem mier jlla lijkade/ z hafa styggt mig fra þeim Deige/ sem þeirra Forfedur foru af Egiptalande/ og allt til þessa Dags.

Synder Manasses Og Manasses hellte vt myklu saklausu Blode/ z vppfyllte alla Jerusalem/ Ad auk þra sinna Synda/ mz huerium hn̄ kom Juda til ad syndgast/ suo þeir giørdu þad sem DROTTNI jlla lijkade.

Huad meir er ad seigia vm Manassen/ og allt þad sem hn̄ hefur giørt/ og hn̄s Synder sm̄ hn̄ framde/ Sia/ þat er skrifad i Juda Konga Chronicu. Og Manasses sofnade mz sijnu̅ Fedrum/ og var jardadz i þeim Grasgarde sem la hia hn̄s Hwse/ sm̄ var i Grasgarde Vsia/ Og Amon hn̄s son vard Kongz i hn̄s stad.

Amon hafde tuo vetur vm Tuitugt/ þa hn̄ vard Kongur/ z hn̄ rijkte tuo Aar i Jerusalem/ D
Hn̄s Moder hiet Mesulemeth Dotter Harus af Jathba. Og hn̄ giørde þ sem DROT-
14. TNI jlla þocknadist/ eins sem Manasses hn̄s Fader/ og hn̄ for allann Ferel Fodur sijns/ z
Amon 2. ar þionade þeim Afgudum sem Fader hn̄s þionade/ z bad til þeirra/ En̄ gleymde DROT-
Kongur i Juda TNI Gude sin̄a Forfedra/ z gieck ecke a Vegum DROTTINS. Og hn̄s eigen Þiena-
rar baru Rad saman i mote Amon/ z slou Kongenn i Hel i hn̄s eigen Hwse. En̄ Landzfolk
ed drap þa alla/ sem þuilijka vppreist giordu i mote Kongenum. Sijdā sette Lands Folked
Josiam han̄s Son til Kongs i han̄s stad.

Huad Amon meira giørde/ Sia/ þat er skrifat i Juda Konga Chronicu. Og þeir jørdu-du hn̄ i sin̄e Grøf/ i Grasgarde Vsa/ Og Joas hn̄s son vard Kongz i hn̄s stad.

XXII.

15. Josias var atta vetra gamall/ þa hn̄ tok Kongdom/ z hn̄ rijkte ellefu z tuttugu A
Josias 31. Aar j Jerusalem/ Hn̄s Moder hiet Jedida/ Dotter Adia af Bazkath. Og hn̄
Aar Kongur i giørde þ sem DROTTNI vel þocknadest/ z gieck i øllum Dauidz sijns Fø
Juda durs Vegum/ z veik huorke til hægre nie vinstre Handar
Enn a þui attianda Aare Josie Kongs/ þa sende Kongurenn Saphan son
2. Para. 34 Azalias/ sonar Mesulam/ Skrifara/ burt i DROTTINS Hws/ z sagde/
Far vpp til þss ædsta Kien̄eman̄s Helchia/ so at Men̄ giefe þ Fie/ s̄ jn̄ er komed i Hus DR-
Supra 12. OTTINS/ hueriu Dyra Vardhallz men̄ Mustteresins hafa samansafnad af Folkenu/
at þeir giefe þat Arfidurunum/ þeir sem smijda i Hwse DROTTINS at endurbæta þad
sem brosted er at þui/ sem eru Timburmenn/ Byggings menn/ z Mwrmeistarar/ z þeir sem at
kaupa skulu Trie/ og vthøggna Steina/ til at bæta Hwsed mz. Þo skulu Menn ei taka B
Reikningskap af þeim/ fyrer þa Peninga s̄ þeim giefast i þeirra hendz/ helldz skulu þr hønd
la mz þa/ mz Dygd z Tru.

Løgmalsbok en ward funden Enn sa ædste Kiennemann Helkia/ sagde til Saphan Skrifara/ Eg hefe funded Løgboke na i Huse DROTTINS. Og Hilkia fieck Saphan Bokena/ ad hn̄ skyllde lesa j hen̄e. Og Saphan Skrifare bar hana til Kongsins/ z talade vid hn̄/ z sagde/ Þijner Þienarar sā-ansøfnudu þeim Peningum sem fundust i Husenu/ z gafu þa Arfides mennunum / þeim sem skickader eru til ad erfida i Hwse DROTTINS. Og Saphan Skrifare talade til Kōg sins/ z sagde/ Hilkia Kennemadz fieck mier eina Bok. Og Saphan las hana fyrer Kon-genum.

Enn sem Kongurenn heyrde Ord Løgmalsbokarinnar/ þa reif hn̄ sijn Klæde. Og Kon C
gurenn baud Hilkia Kiennemanne/ z Ahicham syne Saphan/ z Ackbor syne Michia/ og Sa-phan Skrifara/ og Ahasia Kongsins Þienara/ z sagde/ Fared og ad spyried DROTTEN vm mig og vm Folked/ og vm allan̄ Juda/ vegna Orda þessarar Bokar sem funden er. Þui ad þar er ein mykel Gudz Reide vpptendrud yfer oss/ søkum þess/ ad vorer Forfedur hafa ecke hlytt Ordum þessarar Bokar/ so ad þr giørdu allt þad sem skrifad er i henne

Hulda Spakona Þa gieck Hilkia Kiennemadur/ Ahicham/ Achbor/ Saphan/ z Asaia til Hulda Spakonu sem var Hustru Sallum sonar Thikua/ sonar Haram/ sem Klæden geymde/ og hun bio i Je rusalem/ i þeim ødrunn Parte/ og þeir tøludu vid hana Hn̄ sagde til þeirra/ Suo seiger DR OTTEN Gud Jsraels/ Seiged þeim Manne sem ydur sende hingat/ So seiger DROT-TEN/ Sia/ eg vil leida Olucku yfer þennann Stad/ og hn̄s Jn̄byggiara/ øll þau Løgmal-sins Ord sem Juda Kongur hefur lated lesa. Fyrer þui/ ad þeir hafa fyrerlited mig/ enn færa For-

fært Forner annarligum Gudū/reitande mig til Reide mz øllū þeirra Handauerkū/ Þar fy-
rer ſkal miñ Reide vpptendraſt i mote þeſſum Stad/ ꝛ ecke vtſlockna.
D Enn þier ſkulud ſuo ſeigia Juda Konge/ſem at ſende ydur hingad/at ganga til frietta vid
DROTTEN/Suo ſeiger DROTTEN Gud Jſraelis/ Fyrer þui/at þitt Hiarta kløck
nade/fyrer þau Ord ſem þu heyrder/og þu audmykter þig fyrer DROTTNE/þa þu heyr
der huad eg hafde talad mot þeim Stad/og hn̄s jn̄byggiurum/at þeir ſkylldu verda eydelag-
der/ꝛ bøluader/ꝛ þu reifſt þiñ Klæde i ſundur/ꝛ grietſt fyrer mier/So hefe eg ꝛ heyrt/ þ ſeig-
er DROTTEN. Þui vil eg ſafna þier til þinna Fedra/at þu ſkalt beraſt til þiñar Gra
far med Fride/ſuo ad þiñ Augu ſkulu ecke ſiaa alla þa Olucku/ſem eg vil leida yfer þennann
Stad. Og þeir ſøgdu þetta Kongenum aptur.

XXIII.

A OG Kongurenn ſende vt/Og aller Olldungar af Juda og Jeruſalem komu til
hn̄s. Og Kōguren̄ gieck vpp i Hws DROTTJNS/ꝛ aller Men̄ af Ju-
da/ꝛ aller jn̄byggiarar i Jeruſalem mz honum/ Kiennemen̄erner ꝛ Spamen̄
erner/ꝛ allt Folked/bæde ſmaer og ſtorer. Og þar voru leſen fyrer þra Ey-
rum øll Ord Saattmaals Bokarinnar/ ſem funden var i Hwſe DROTT- Saattmal Joſie vid Drotten̄
ENS. Og Kongurenn gieck vppa eina haafa Trøppu/ꝛ giørde eitt Saatt
maal fyrer DROTTNJ/Ad þeir ſkylldu ganga epter DROTTNE/ꝛ hallda hn̄s Bod
ord/hn̄s Vitnisburde og Riettinde/ af øllu Hiarta/ ꝛ af allre Ond/ꝛ at vppreiſa þeſſe Satt
malans Ord/ſem ſkrifut ſtodu i þeſſare Bok/og allt Folked gieck vnder þennann Saattmaala
Og Kōguren̄ baud Helkia ædſta Kien̄eman̄e/ꝛ þm ødrū Preſtū an̄arar Skipanar/ ꝛ Dy-
rauørdſlu mønnum þeim ſem ſtodu fyrer Portdyrū Muſtereſins/ad þeir ſkylldu taka af Gudz Joſias eyder allre Skurgoda dyrkan
Muſtere øll þau Kier ſ ad giørd voru til Baals/ Blotſkogan̄a/ꝛ ſo til alls Himenſins Hers/
Og hn̄ brende þ allt ſamā vpp fyre vtan Jeruſalem/i Dalnū Kedron/En̄ Aſkan af þui var
B boren til BethEl. Hn̄ tok ꝛ i burt alla þa ᵃ Camarim/ſm̄ Juda Kongar høfdu ſtiftad/at ᵃ (Camarim)
bren̄a ſkyllde Reykelſe/a Hædū/i Borgū Juda ꝛ i kringū Jeruſalem/ Og þa ſ brendu Rey- Þad voru ſierliger an̄dliger
kelſe fyrer Baal/Solu ꝛ Tungle/Planetum ꝛ øllum Himenſins Her. Og hn̄ liet færa þan̄ Dyrkunarmenn
Blotſkog/af DROTTENS Hwſe/vt af Jeruſalem/i Læk Kedron/ꝛ vppbrende hn̄ þar/ Baals /þeir ed
ꝛ giørde ad Oſku/enn kaſtade Oſkunne i Almen̄ings Grafer. Og hn̄ braut ofan þau Ho- þottuſt hiner all
ru Hws ſem ſtodu vpp hia Hwſe DROTTENS/i huerium ad Konun̄ar giordu Tiølld til ra Gudrækeligu-
þeirra Afguda Lunda. ſtu/ alyka ſem
Og hn̄ liet koma alla Kiennemen̄ af Juda Stødum/ꝛ ſaurgade þær Hæder/þar Preſtar- Mwkar a vorū
ner brendu Reykelſe a/fra Geba ꝛ allt til BerSeba. Og hn̄ nidurbraut þær Hæder ſem voru Døgum/þeir ed
i Borgarhlidunum/ſem ad voru i Portdyrum Joſue Stadz Fouetans/ſem voru til vinſtre han fyrer ſin̄ heilagan̄ og ſtraangan̄
dar/þa geinged var i Stadarenns Port. Þo høfdu ecke enn þeir Hæda Preſtar offrad yfer lifnad vilia hal
DROTTENS Alltare i Jeruſalem/enn þeir aatu ad eins Oſyrd Braud a medal ſinna lldner vera heilagre enn adrer
Brædra. menn et cet.
C Hn̄ ſaurgade ꝛ Thophet i Hinnom ſona Dal/ad eingenn liete ſin̄ ſon eda ſijna Dott' fa-
ra i giegnū Ellden̄/fyrer Moloch. Thopheth
Hn̄ tok ꝛ þa Heſta i burt/ſm̄ Juda Kongar høfdu ſett Solun̄e/i DROTTJNS Hwſſ Jere. 7.
jnn gange/hia Nethan Melech Herbergia Sueine/ſem var i Paruarim/hn̄ vppbrende So-
larennar Vagna mz Ellde. Og Kongurenn nidurbraut þad Alltare/ ſem ſtod vppa Achas
Sal/ ſem Juda Kong hafde giørt/ ꝛ þau Alltare ſem Manaſſes hafde giørt/ i þm tueim̄
DROTTJNS Hwſſ gørdum/ og hann gieck þar fra/ og kaſtade þeirra Auſku i Lækenn
Kedron.
Kongurenn ſaurgade ꝛ þær Hæder/ſem voru vtan fyrer Jeruſalem/ til hægre handar/hia
Mashith Biarge/ſ Salomō Jſraels Kōgr hafde bygt Aſtarot Suiuirdingu þra af Sidon/ 3. Reg. 11.
ꝛ Chamos Suiuirdingu Moab/ ꝛ Milchom Suiuirdingu ſona Amon. Og hn̄ ſundur ſlo
Likneſken/ꝛ eydelagde † Lundana/ꝛ fyllte þeirra Stade mz Man̄abein. † Blotſkoga
D Suo og þat Alltare i BethEl/ og þat Hof ſem Jeroboam ſon Nebath giørde/ ſm̄ kom
Jſrael til at ſyndga/þat ſama Alltare braut hn̄ nidur/ꝛ þær Hæder/og vppbrende þ Hof allt
ſaman ad Oſku/hn̄ vppbrende ꝛ alla blomgada Lunda.

Og Josias snere sier/og sa þær daudra Manna Grafer/sm̃ voru a Fiallenu/Þa sende hñ
3. Reg. 13. þangat/ꝛ liet taka Beinen af Grøfunũ/ ꝛ brende þau yfer Alltarenu/ꝛ saurgade þat/epter
DROTTINS Orde/suo sem Gudz Madur hafde sagt/ sa þat fyrersagde.

Og hñ sagde/Nuad er þat fyrer Legstein sem eg sie? Og Folked i Stadnũ sagde til hñs/ Þetta er þess Gudz Manns Grøf/sem kom ad Juda/og þetta sagde fyrer/þat sem þu hefur giørt þessu Alltare j BethEel. Og hñ sagde/Lated hñ liggia/hrære eingeñ vid hñs Bein. Suo vrdu hñs Bein kyrr/mz Spamannsiñs Beinum/sem kom af Samaria.

Nñ tok ꝛ øll Nof ꝛ j burt Nøder i Borgum Samarie/sm̃ at Jsraels Kongar høfdu giørt til stygdar/ ꝛ breytte vid þau i allañ mꝏta/s hñ giørde i BethEl. Og hñ fornfærde alla þa Nofpresta/s þar voru/ yfer Alltarenu/ ꝛ brende so Mañа Bein þar vppa/ꝛ kom til Jerusalem aptur.

Pꝏskar halldner — Og Kongurenn baud Folkenu/ꝛ sagde/Nalldet nu Pꝏska DROTTNI ydrum Gude/ suo sem þat er skrifat i þessare Sattmꝏls bok. Og þar voru onguer suoddan Pꝏskar halldner sem þesser/fra Døgum Domaranna/sem ad dꝏmt høfdu Jsrael/og vm alla Daga Jsraels ꝛ Juda Konga. Eñ a þui ꝏtianda Aare Josia Kongs/voru þesser Paskar halldner fyrer DROTTNI i Jerusalem. E

Josias helgastur ap Kongum Juda — Og Josia afmꝏde alla Phitons meñ ꝛ þa ed foru mz Spꝏfarar/øll Bylæte/ꝛ øll Skwrgod/ꝛ allar Suiuirdingar sem sauſt i Juda lande ꝛ Jerusalem/ Til þess/at hñ mꝏtte vpprietta Logmalsins Ord/sem ad skrifut stodu i Bokiñe/ hueria Nilkia Kieñemadur fañ i DROTTINS Nwse. Þar var eingenn Kongur fyrer hñ/sem hñs lijke være/huer at suo vt af øllu Niarta/ꝛ af øllu Nugskote/ꝛ af øllum mꝏtte snere sier suo til DROTTENS / epter øllu Moyses Logmꝏle/ꝛ ei kom nockur epter hñ/sm̃ hñs lijke være.

Synder Manasses — Þo snere DROTTEN sier ecke fra sinne mikille grimdar Reide/sem hñ var stygdur mz yfer Juda/fyrer allt þad ed Vonda/mz hueriu Manasses hafde vppuaked hñ. Og DROTTIN sagde/ Eg vil og burttaka Juda fra minne Augsion/ suo sem eg burt kastade Jsrael/Eg vil ꝛ burtkasta þeim stad/huern eg vtualde/sm̃ er Jerusalem/ ꝛ þui Nwse vm huert eg sagde/Mitt nafn skal þar vera. Nuad meira er at seigia vm Josia/ꝛ allt þat hñ giørde/Sia þat er skrifat i Juda Konga Chronicu. F

Pharao Necho 2. Par. 35. — A hñs Døgum for Pharao Necho Kongz af Egiptalande/vpp i mote Kongenũ af Assyria/til þess Vatz Euphrates/ Eñ Kong Josias dro i mot honum/ꝛ andadist i Megiddo/epter þat hñ hafde sied hñ. Og hñs Þienarar færdu hñ daudann fra Megiddo/ꝛ fluttu hñ til Jerusalem/ꝛ jørdudu hñ i sinne Grøf. Enn Landsins Folk tok Joachas son Josia/og smurdu hñ/og settu hñ til Kongs i sijns Fødurs stad.

16.
Joachas þria Manude Kongur i Juda 2. Par. 36. — Joachas hafde þriu Aar vm tuijtugt/þa hñ vard Kongz/ꝛ rijkte þria Manude i Jerusalem/Nñs Moder hiet Namutal Dotter Jeremie af Libna. Og hñ giørde þat sem DROTTNI jlla lijkade/suo sem hñs Forfedz høfdu giort. Enn Pharao Necho tok hñ til fanga i Riblath/i Lande Nemas/suo hñ skyllde ecke rijkia i Jerusalem / ꝛ hñ lagde Skattgiallð vppa Landed/Nundrad Centener Silfurs/ ꝛ eitt Centener Gullz. G

Joiakim — Og Pharao Necho sette Eliachim son Josie til Kongs/i sijns Fødurs stad Josia/ og snere hñs Nafne/ꝛ het hñ heita Joiakim. Enn hñ tok Joachas/ꝛ færde hñ i Egiptaland/ þar andadest hñ. Og Joiakim gaf Pharao þat Silfur ꝛ Gull. Þo lagde hñ Fiegiallð a Landet/so hñ mꝏtte vtgiefa sama Silfur/epter Pharaonis bijfalningu/ hñ lagde þetta Fiargiallð Silfurs ꝛ Gulls a huern Mañ i Landenu/epter sijnum mꝏtte/so at hñ mꝏtte þat giefa Pharao Necho.

17.
Joiakim 11. Aar Kongur i Juda — Joiakim hafde fim̃ ꝏr ꝛ tuttugu þa hñ vard Kongur/ og hñ rijkte ellefu ꝏr i Jerusalem. Nñs Moder hiet Sebuda/Dotter Pedaia af Ruma. Og hñ giørde þat sm̃ DROTTNI jlla lijkade/suo sem hanns Forfedur giørdu.

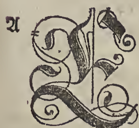
XXIIII.

Nabuchgodonosor 2. Par. 36. — A Nñs Døgum for vpp Nabugodonosor Kongur af Babilon/ og Joiakim vard honum Skattgilldur i þriu ꝏr. Og hñ snere sier/ꝛ fiell fra hm̃. Og DROTTIN liet koma yfer hñ stríds Folk af Chaldea/af Syria/af Moab/og af Sonum Amon/ꝛ liet þa koma i Juda/suo þeir skylldu Fyrerkoma honum/epter Orde DROTTINS/sem hñ hafde talad fyrer Spamennena sijna A

ena sijna Þienara. Þad kom suo yfer Juda/epter DROTTENS Ordū/ at hn̄ varpade
þm fra sin̄e Asionu/søkū Manasses Synda/s̄ hn̄ hafde giørt/z fyre søkū þss saklausa Blodz Supra 23.
sem hn̄ vthellte/z fyllte Jerusalem mz saklaust Blod/þad villde DROTTEN ecke fyrer- Jere. 22.
giefa.

B Huad meira er ad seigia vm Joiakim/og allt huad hn̄ giørde/Sia /þat er skrifad i Juda
Konga Chronicu. Og Joiakim sofnade mz sijnum Fedrum/z hn̄s Son Joiachin vard Kō
gur i hn̄s stad. Og Kongur Egiptalandz for ecke þadan j fra af sijnu Lande/Þui Kongur-
enn af Babilon hafde teked fra honum/allt þad sem Egiptalandz Kongur ætte/fra Egipta-
landz Læk/z allt ad Vatnenu Euphrates.
Joiachin var ætian Aara gamall/þa hn̄ vard Kongur/z hn̄ rijkte þria Manude i Jeru- 18.
salem. Hn̄s Moder hiet Nehustha/Dotter Elnathan af Jerusalem. Og hn̄ giørde þad Joiachin þria
sem DROTTNI jlla lijkade/so sem hn̄s Fader. Manude Kongur i Juda
A þeim tijma foru Þienarar Nabogodonosor Kongs af Babilon vpp til Jerusalem/ z ko
C mu til Stadarin̄s/z settust vm hn̄ mz Herskilldi. Og sem Nabogodonosor kom til Borgarin̄ar Jerusalem
mz sijnum Þienurum/þa settest hn̄ vm Borgena. Enn Joiachin Kongurenn af Juda/geck vmkringd
vt i mot Kongenum af Babilon mz sinne Modr/ mz sinum Þienurum/og mz sijnum Høfd-
ingiū z Herbergis Sueinū. Og Konguren̄ af Babilon tok hn̄/a þui ættundaære hn̄s Rijk-
is. Og hn̄ tok i burt þadan alla þa Fiesiodu sem voru i DROTTENS Hwse/z j Kong-
sins Hwse/og braut i sundur øll Gullkier sem Salomon Jsraels Kongur hafde giøra læted/z
sett i Mustere DROTTENS/suo sem DROTTEN hafde sagt.
Og hn̄ Herleidde alla Jerusalem/alla Høfdingia/alla styrkuustu menn/Tiu Þusund her- Joachin fær-
tekna/z alla Triesmide/z allshattada Smide/suo hn̄ liet onguann epter vera nema Fatækt dist þangadne
Almuga Folk i Landenu. Og hn̄ flutte Joiachin z Kongsins Modur/Kongsins Kuinnur/ til Babilon
D og hn̄s Herbergiasueina til Babilon. Hier mz flutte hn̄ z þa enu Mektugu af Landenu/ og Jere. 24. 37
af Jerusalem/i Herleiding/ til Babilon. Og siø Þusund Triesmide og Hagleiks men̄/alla
sterkustu Strijdz menn/z flutte þa alla i Babilon. Enn Babilons Kongur sette Nathania
hn̄s Fødurbrodur til Kongs i hn̄s stad/z snere hn̄s Nafne/z kallade hn̄ Zedechia.
Zedechias hafde eitt Aar og tuttugu ad alldre/þa hn̄ vard Kongur/ z hn̄ rijkte ellefu ær i Jere. 52.
Jerusalem/Hn̄s Moder hiet Hamutal Dotter Jeremie af Libna. Og hn̄ giørde þat sem 19.
DROTTNE jlla lijkade/so sem Joiakim giørde. Þui þat skiede so mz Jerusalem z Juda Zedechias xi.
af DROTTENS Reide/ þar til ad hn̄ kastade þm fra sin̄e Asionu/Og Zedechias fiell Aar Kongur i
fra Kongenum i Babilon. Juda

XXV

A NN þad skiede so/ a niunda Aare hanns Rijkis/a þeim tiunda Manude 2. Par. 36.
z þann tiunda dag/þa kom Nabogodonosor Kongur af Babilon mz allre Jere. 39.
sinne Magt/z dro fyrer Jerusalem/og settest vm Borgena/z reiste Vijguie-
lar i kringum hana. Og þeir sætu vm Borgena allt til ellefta Aars Kōg
sins Zedechia. Enn i þeim niunda Manade / vard eitt Megnt Hungur i
Borginne/ suo ad Landsins Almuge hafde eckert at eta.
Þa brutust þeir jnn i Stadinn/z aller Strijdzmenn flydu vm Nott/at þeim Veige sem læ
i millū þeirra tueggia Mwra/vt vm Ported hia Kōgsins Grasgarde/ En̄ þeir Chaldei læu
B vm Staden̄. Og Zedechias flyde a þann Veg sem liggur til Eydemerkur. Enn Her þeir-
ra Chaldeis sottu epter Kongenum/z gætu griped hn̄ a þui Sliettlende hia Jericho/z allt þ
Strijdz Folk sem var mz honum i sundurdreifdest fra honum. En̄ þeir gripu Kongenn/ z fær
du hn̄ i Ribblat/til Kongsins af Babilon/Og þeir felldu Dom yfer hn̄. Og þr dræpu sonu
Zedechia fyrer hn̄s Augū/z þr blindudu hn̄ bædū Augū/z bundu hn̄ mz Jarnvidiū/z fluttu Zedechias
hn̄ til Babilon. blindadur til Babilon
A siøn̄da Deige/i þm fimta Manude/þat er þ nitianda ær Nabogodonosor Kōgs af Ba- fluttur
C bilon/þa kom Nebusaradan Hershøfdinge/ Kongsins Þienare af Babilon til Jerusalem.
Og hn̄ brende vpp DROTTINS Hws/z Kongsins Hws/z øll Hws i Jerusalem/og øll Juda burt
þau stærstu Hws brende hn̄ vpp mz Ellde. Og allur Her þra Chaldeorum/sm̄ var mz Hers fluttur til
høfdingianum/ braut nidur allan̄ Mwrenn i kring vm Jerusalem. En̄ þat annad Folk s̄ Babilon
epter var orded i Stadnum/og þeir sem gæfu sig til Kongsins af Babilon/z þ an̄ad Mwga
Folk/

† Herßhøfdinge Fo... flutte Nebusaradan † Hofmeistare i burtu. Eñ liet epter i Landenu ver.. þat Folk s..m minsta haattar var/ Vijngardz menn z Akurkalla.

Og þeir Chaldei sũdurbrutu þa Koparstolpa/ sem stodu i DROTTINS Hwse/ z Sto
3. Reg. 9. lana/ og þad Koparhaf sem sett var hia DROTTINS Hwse/ z færdu Kopareñ i Babilõ/ z Elldgognen/ Sleifarn᷊/ Knijfana/ Skeidern᷊ z øll Koparkieren/ s̃ til Þionustuñar voru hofd/ toku þeir burt. So z tok Hofmeistarinn þau Glodarkier og Muñlaugar/ sem smijdad D
ar voru af Gulle z Silfre/ Tuo Stolpa/ eitt Haf/ z þa Stola s̃ Salomõ hafde giørt i DROTTINS Hwse. Enn Kopareñ vard ecke veigenn af øllum þessum Kierum. Huer Stolpe var ætian Alna haar/ z hñs Hnappar þar ofan a voru af Kopar/ þriggia Alna haaer/ og Laufa vidurenn z Granat Eplen riett vm krijng Hnappana/ þat var allt af Kopar. Eins var sa añar Stolpenn mz sijnum Laufa vid.

Og Hofmeistarenn tok þann fyrsta Kieñemañ Seraia/ z Sephania þañ annañ Kiennemañ/ z þria Dyra vardveislu meñ/ z eirn Gielldting af Borgiñe/ sem var settur yfer Strijdsmeñena/ z þa fim̃ Meñ sem alltijd stodu fyrer Kongenum/ z fundner voru i Stadnum/ z So- E
pher Strijds høfudzmañ/ sem lærde Folked i Lãdenu at beriast/ z at auk sextijge Meñ af Lãdz sins Folke sem fũdust i Stadnũ. Þessa tok Hofmeistareñ Nebusaradan/ z færde þa til Kong sins af Babilon til Riblath. Og Babilons Kongz liet sla þa þar i Hel i Lãde Hemath. So vard Juda burt fluttur af sijnu Lande.

Gedalia Enn Nabogodonosor Kongur af Babilon/ sette Gedalia son Ahikam/ sonar Saphan/ yf-
Jere. 40. er þ Folk s̃ hñ liet epter vera i Lãde Juda. Eñ sem allt Strijdz folked/ Høfudzmeñerner z aller adrer heyrdu þat/ at Kongureñ hafde sett Gedaliam/ þa komu þeir til Gedalia til Mizpa/ sem var/ Jsmael son Nethania/ z Johanan son Kareah/ z Seraia sonur Thanhumeth Netho F
phathiter/ z Jaesania son Maechati/ mz sijna Meñ. Og Gedalia sor þeim z þra Møñum/ z sagde til þeirra/ Ottist ecke þo þier giefed ydz vnder þa Chaldeos/ vered i Landenu/ z vered þar mz Babilons Konge vndergiefner/ þa skal þat ganga ydur vel.

Jsmael Eñ a þeim siøunda Manade kom Jsmael son Netahnia sonar Elisama/ af Konungligre ætt/ z tiu Meñ mz honum/ z slou Gedalia i hel/ z þar til þa Gydinga z Chaldeos s̃m voru hia honum i Mizpa. Þa tok sig vpp allt Folked/ bæde smaer z storer/ z þeir yppustu s̃m voru
Jere. 40. 41. 42. 43. fyrer Strijdz folkenu/ z komu i Egiptaland/ Þuiat þr ottudust þa Chaldeos.

Joiachin vpp tekenn af Myrkuastofu Eñ a þui seytianda z tuttugasta Aare/ epter þat at Joiachin Kongur af Juda var i burt G
fluttur/ þañ siøunda z tuttugasta Dag/ a þeim tolfta Manude/ þa vpphof EuilMerodach Kongur af Babilon/ a fyrsta Aare sijns Rijkis/ Høfud Joiachin Juda Kongs af Myrkuastofu/ z talade vingiarnliga vid hñ. Og sette hñs Stol yfer allra þeirra Kongastola s̃ voru hia hm̃ i Babilon. Og hñ vmskipte hñs fangelsis klædũ/ Og hñ æt Braud ætijd hia hm̃ alla sijna Lijfs daga. Og hañ skipade honum hañs Kost/ s̃m hm̃ var jafnliga giefeñ af Kongenũ dagliga Dags/ alla hañs Lijfs tijd.

Ender a Fiordu Konga Bokenne

Paralipomenon.

Su þyrſta Chronicku Boken

I.

Adams Kynkuijſt Gen. 5.

A Dam/Seth/Enos/Kainan/Mahelaleel/Ja
red/Henoch/ Methuſala/Lamech/Noe/Sem/Cham/Japheth
Syner Japheth eru þeſſer/Gomer/Magog/Madai/Jauan Japheth
/Tubal/Meſech z Thiras. Syner Gomer eru þeſſer/ Aſcen- Gen. 10.
as/ Riphat/ Thogarma. Enn ſyner Jauan voru þeſſer/Eli-
ſa/Tharſiſa/Chitim/ Dodanim.
Syner Cham voru þeſſer/Chus/Mizrahim/Puth z Cana- Cham
an. Enn ſyner Chus eru/Seba/Heuila/Sabtha / Ragema/
Sabthecha. Syner Ragema eru/Sceba z Dedan. Chus gat Nimrod
Nimrod/hn̄ tok til at verda megtugur a Jørdun̄e. Miſrahim Gen. 10.
gat Ludim/Anamim̄/Lehabim/Naphthuhim/Pathruſim/Cas
luhim/af huerium Philiſtim z Caphthorim eru komner. Og Canaan gat Sidon ſinn himn
fyrſta ſon/ Heth/Jebuſij/Amorij/Gilgoſi/Heui/Archi/Sini/Aruadi/Zemari z Hemathi.
Syner Sem eru þeſſer/Elam/Aſſur/Arphachſad/Lud/Aram/Vz/Hul/ Gether og Ma- Gen. 10. 11.
ſech. Og Arphachſad gat Salah/Salah gat Eber. Enn Eber gat tuo ſyne/ z hiet ſa Sem
B fyrre Peleg/Puiad Jørden ſkiptiſt i hn̄s tijd/og hn̄s broder hiet Jachtan. En̄ Jachtan gat Eber
Almodat/Saleph/Haſarmaueth/Jarah/Hadorā/Vſal/Diklag/Ebal/Abimael/Scheba/
Ophir/Heuila z Jobab/Þeſſer aller eru ſyner Jachtan. Sem/Arphacſad/Salah/ Eber/
Peleg/Regu/Serug/Nahor/Tharah z Abram/ huer at er Abraham.
Enn ſyner Abrahams eru þeir Jſaac z Jſmael. Og þeſſe er þeirra ættkuijſl / Fyrſte Abhrahams Syner
ſon Jſmael var Nebaioth/Kedar/Adbeel/Mibſam/Miſma/Duma/ Maſa/ Hadad/The-
ma/Jethur/Naphis/Kedma. Þeſſer aller voru ſyner Jſmael. Enn ſyner Kethure Frillu Syner Jſmael
Abraham eru þſſer/hun fædde Simram/Jakſan/Medan/Madian/Jesbach z Suah. Og
ſyner Jakſan voru Scheba/z Dedan. Enn ſyner Midian voru/Epha/Epher/Enoch/Abi- Syner Keture
dà z Eldaa. Þeſſer aller eru ſyner Keture.
C Abraham gat Jſaac. Enn ſyner Jſaac voru þeir Eſau z Jſrael. En̄ ſyner Eſau vo- Syner Jſaac
ru Eliphas/Reguel/Jeus/Jaelan/ z Korah. Syner Eliphas voru Theman/ Omar/ Ze- Eſau
phi/Gaetham/Kenas/Thimna z Amalech. Syner Reguel voru/Nahath/Serah / Sa- Gene. 25. 36
m̄a/Miſa.
Syner Seir eru/Lothan/Sobal Zibeon/Ana/Diſon/Ezer/ z Diſan. Syner Lothan Seir
eru/Gori/Homam/Og Thimna var ſyſter Lothan. Syner Sobal voru/ Alean/Mana- Gen. 36.
hath/Ebal/Sephi/Onam.
Syner Zibeon voru/Aia z Ana. Son Ana/Diſon. Syner Diſon voru Hamram/ Eſ-
ban/Jethran/z Chran. Syner Ezer voru Bilan/Saheuan/z Jaechan. Syner Diſan
voru/Vz z Aram.
Enn þeſſer eru þeir Kongar ſem rijkt hafa i Lande Edom/ ædur enn nockur Kongur rijkte Kongar i Edom
D a medal Jſraels ſona/Bela ſon Beor/og hn̄s Stadur hiet Dinhaba. Enn ſem Bela and-
adiſt/þa vard Jobas ſon Sera/af Bazra/Kongur i hn̄s ſtad. Enn ſem Jobab andadiſt/ Gen. 36.
þa vard Huſam af Lande Thamniter Kongur i hn̄s ſtad. Enn ſem Huſam var daudur/ þa
vard Hadad ſon Bedad Kongur i hn̄s ſtad/ huer ad ſlo þa Madianiter i Landenu Moabita
rū/z hn̄s Stadr hiet Awit. En̄ ſ Hadad andadiſt/ þa vard Samla af Maſrech Kongr ep
ter hn̄. Sem Samla deyde/þa vard Saul af Rehoboth/hia Vatnenu/Kongur i hn̄s ſtad.
En̄ ſem Saul deyde/ þa tok Kongdom Baalhanan ſon Acbor epter hn̄. Sem Baalhanan
var daudur/ þa vard Hadad Kongur i hn̄s ſtad/og hn̄s Stadr hiet Pagi/en̄ hn̄s Kuin̄a hiet
Mehethabeel Dotter Madreth/ Dottur Meſahab Hertugar i Edom
En̄ ſm̄ Hadad deyde/þa vrdu Hertugar i Edom/ ſa Hertuge Thimna/Hertuge Alia/Her
tuge Jeth.

tuge Jetheth/Hertuge Ahalibama/Hertuge Ela/Hertuge Pinon/Hertuge Kenas/Hertuge
Theman/Hertuge Mibz^r/Hertuge Magdeel/Hertuge Iran. Þeſſ^r voru Hertug^r i Edom

II.

Syner Iſrael Gen. 39. 34. — Eſſer eru ſyner Iſraelis/Ruben/Simeon/Leui/Juda/Iſaſchar/ Sebulon/ A
Dan/Joſeph/BenJamin/Nephthali/Gad ⁊ Aſſer.
Þeſſer eru ſyner Juda/Ger/ Onan/ Sela. Þeſſer þrÿr voru honū fæd-
Syner Juda — der af Dotter þeirrar Cananiſku Kuinnu Suha. Enn Ger fyrſte ſonur
Matth. 1. — Juda var jllur fyrer DROTTNI/og þui ſlo DROTTIN hn̄ i hel.
Eñ Thamar hn̄s Mægkona fædde honum Peres ⁊ Serah/ Suo ad ſyner
Juda voru fim̄ mz øllu.
Peres — Syner Peres voru/Heſrom ⁊ Hamul. Syner Serah voru/Simri/Etham/Heman/Cal
Ruth 4. — col/Dara/ Og þeſſer aller voru fim̄.
Syner Charmi voru/Achar ſem ad ſturlade Iſrael/þui hn̄ ſyndgadeſt/þa hn̄ ſtal þui ſm̄
Heſrom — bannfært var. Sonur Ethan var Aſaria. Enn ſyner Heſrom ſm̄ honum voru fædder/ vo-
Ruth 4. — ru Jerahmeel/ Ram og Chalubai. Ram gat Aminadab. Aminadab gat Naheſſon/
Math. 1. — huer ed var Høfdinge yfer Juda. Naheſſon gat Salma. Salma gat Boas. Boas gat
Iſai — Obed. Obed gat Iſai. Iſai gat Eliab ſinn fyrſta ſon/Abinadab annañ/Simia hiñ þrid
Dauid — ia/Nethanneel fiorda/Raddai hiñ fimta/Oſem þann ſiøtta/⁊ Dauid hiñ ſiøunda. Eñ Zer- B
1. Reg. 6. — uia og Abigail voru þeirra ſyſtur. Syner Zeruia voru/Abiſai/Joab/og Aſahel/þeir þrÿr.
Zeruia — Enn Abigail fædde Amaſa/enn Jether ſa Iſmaelite var Fader Amaſa.
Abigail — Caleb ſon Heſrom gat Aſuba mz ſiñe Kuiñu/og Jerigoth/ Og þeſſer voru hn̄s ſyner/Je-
Caleb — ſes/Sobab og Ardon. Enn ſem Aſuba andadiſt/þa tok Caleb Ephrat/og hun gat honum
Hur. Enn Hur gat Vri/ eñ Vri gat Beſaleel.
Þar epter ſuaf Heſrom hia dotter Machir Fødur Gilead/og tok hana þa hn̄ var ſextÿge
æra gamall/og hun fædde honum Segub. Og Segub gat Jair/hn̄ ætte þriær og tuttugu
Borger i Landenu Gilead. Og hn̄ fieck af þeim Geſur og Aran Stade Jair. Þar mz Ke-
nat mz ſijnum ſmaſtødum ſem voru ſextÿge. Aller þeſſer eru ſyner Machir Fødur Gilead.
Enn ſem Heſrom deyde i Caleb Ephrata/þa liet Heſrom ſijna Hwſfru Abia epter ſig/ ⁊ hun
fædde hm̄ Aſſhur Fødr Thecoa.
Jerahmeel fyrſte ſon Heſrom ætte ſyne/hañs fyrſte ſon/Ram/Buna/Oren/Ozem/Ahia. C
Og Jerahmeel hafde eñ adra Kuinnu/ hun hiet Athara/og hun var Moder Onam. Enn
ſyner Ram þeſſ fyrſta ſonar Jerahmeel/voru þeir/ Maaz/ Jamen/⁊ Echer.
Og Onam ætte ſyne/Samai ⁊ Jada. Nadab ⁊ Abiſur eru ſyner Samai. Eñ Kuiña
Abiſur hiet Abihail/og hun fædde honum Ahban ⁊ Molid. Syner Nadab voru Seled og
Appaim/Enn Seled andadiſt barnlaus. Sonr Appaim var Jeſei. Og ſon Jeſei var Se-
ſan. Son Seſan var Ahelai. Enn ſyner Jada Broder Samai eru Jethei ⁊ Jonathan/
og Jether deyde barnlaus. Enn ſyner Jonathan eru Peleth ⁊ Saſa. Þeſſer eru ſyner Je-
rahmeel.
Seſan hafde ongua ſonu helldur Dotter. Og Seſan hafde eirn Egiptſkann Þienara/
ſem hiet Jarrha. Og þeſſum Jarrha gaf Seſan ſijna Dotter til Eigenkuinnu/⁊ hun fæd-
de honum Athai. Athai gat Nathan. Nathan gat Sabad. Sabad gat Ephlal. Eph-
lal gat Obed. Obed gat Jehu. Jehu gat Azaria. Azaria gat Halez. Halez gat Ele-
Caleb — aſa. Eleaſa gat Siſſemai. Siſſemai gat Sallum. Sallum gat Jechamia. Jechamia gat D
Eliſama. Syner Caleb brodr Jerahmeel eru þſſer/Meeſa hn̄s fyrſte ſon/hn̄ er Fader Siph/
og ſona Mareſa Fødr Hebron. Syner Hebron eru Chorah/Thapuah/Rechem ⁊ Sama.
Sama gat Raham Fødur Jarkaam. Rechem gat Samai. Eñ ſon Samai hiet Maon/
eñ Maon var Fader Bethſur.
Og Epha Frilla Caleb hun fædde Haran/ Moza og Gazes. Og Haran gat Gaſes.
Og ſyner Jahdai voru Rekem/Jotham/Geſan/ Peleth/Epha/og Saaph. Og Maecha
Achſa — Frilla Caleb fædde Seber/⁊ Thirhena. Og hun fædde eirnen Saaph/Fødur Madmaña/
og Seua Fødur Machbena/⁊ Fødur Gibea. Enn Achſa var Dotter Caleb.
Og þta voru ſyner Caleb/Hur hiñ frumgietne af Ephrata/ Sobal Fader þra af Chiri-
athJearim

atjearim/Salma Fader Bethlehem/Nareph Fadᵉ Bethgader. Og Sobal Fader Kiriathjea
rim hafde syne ꝛ hñ sa halft Manuhoth.
Eñ af þre ætt Kiriathjearim voru Jethriter/Puthiter/Sumathiter/ꝛ Misrahiter. Af þe-
ssum eru þeir Zaregathiter ꝛ Esthaoliter komner. Syner Salma eru Bethlehem ꝛ þeir Ne-
tophatiter/ Joabs hwss Korona/ꝛ halfpart af þeim Manahthiter af þm Zarether. Og su
skrifara ætt sem bio i Jabes/eru þeir Thiriathiter/Simeathiter/Suchathiter. Þat eru þr
Keniter/sm komner eru af Namath Fødur Bethrechab

III.

A ÞEsser eru syner Dauidz/sem honũ fæddust i Nebron/Sa Frũgietne var Am- Synᵉ Dauid
non af Ahinoam af Jesreel. Sa añar Daniel af Abigail af Charmel.
Enn þridie Absalon sonur Maecha/ huer ed var Dotter Kongsinns a
Thalmai af Gesur. Eñ fiorde var Adonia sonur Nagith. Eñ fimte Sa (Egla)
phatia af Abital. Enn siøtte Jethriam af hñs Eigenkuinnu a Egla. Þesse ein nefnist Eigenkona
Þesser sex voru honum fædder i Nebron/Þui hañ rijkte þar i siø Aar og sex Dauidz/kann
Manude. Enn i Jerusalem rijkte hañ þriu ꝛ þriatijge ár. Og þesser syner voru hm̃ fædd- vera/ þuiad hun
B er i Jerusalem/Simea/Sobab/Nathan/Salomon/ Þsser fiorer af Bethsuha dottr Ammiel. var hñs fyrsta
Þar til Jebehar/Elisama/Eliphalet/Noga/Nepheg/Japia/Elisama/Eliada/ꝛ Eliphalet einka Husfru/
niu saman. Þetta eru allt syner Dauidz/At auk þeirra sona sem hñ átte vid sijnum Frillũ. þa þegar hñ
Og Thamar var þeirra Syster. giætte Hiardar
Eñ Salomõ átte Roboam/hñs son vᵉ Abia/ hñs son vᵉ Assa/ hñs son var Josaphat/hñs Salomonis
son vᵉ Joram/hñs son vᵉ Ahasia/hñs son vᵉ Joas/hñs son vᵉ Amasia/hñs son var Asaria ættkuijsl
C hñs son var Jothan/hñs son var Achas/hñs son vᵉ Ezechias/hñs son vᵉ Manasse/hñs son
var Amon/hñs son var Josia. Enn syner Josia voru þesser/eñ fyrste Johanan/ añar Joi
akim/ þridie Zedechia/ fiorde Sallum. Enn Jechania var son Joiakim/ hañs son var Ze-
dechia.
Enn þeir syner Jechania/sem fangeñ vard/voru/Sealthiel/Malchiram/Pedaia/ Señe- Syner Je-
azar/Jechamia/Nosama/ Nedabia. Zorobabel ꝛ Simei voru syner Pedaia. Nesullam chania
D ꝛ Nanania/ꝛ þeirra syster Selomith voru børn Zorobabel/þar til og Nasuba/Ohel/Berech-
ia/Nasabia/ Jusabheses þeir fim̃. Eñ syner Nanania voru þeir/ Platia/ Jesaia/ hñs son
var Refaia/hñs son var Arnan/hañs son var Obadia/hñs son var Sachania/ Eñ son Sa-
chania var Semaia. Og syner Semaia voru Natus/ Jegeal/ Bariah/Nearia/ Saphat/
þeir sex. Enn syner Nearia voru þeir Elioenai/Nischia/Asrikam þeir þrijr. Og syner Eli-
oenai voru Nodaia/Eliasib/Plaia/Achub/Johanan/ꝛ Delaia/og Anani/þeir siø.

IIII.

A SYner Juda voru/Peres/Nesron/Charmi/ Nur ꝛ Sobal. Eñ Rehaia son Syner Juda
Sobal gat Jahath. Enn Jahath gat Ahumai ꝛ Lahad. Þesse er Sa
regathiter ættkuijsl. Og þetta er ætt Etham Jesreel/ Jesma/ Jedbas
og þeirra syster het Nazelelponi/Pnuel Fader Gedor/og Eser Fadᵉ Nusa/
Þad eru synᵉ Nur frũgietens sonᵘ Ephrata/ Fødr Bethlehem. Eñ Ashur
Fader Thecoa hafde tuær Kuinnur/ Nellea og Naera. Enn Naera fæd
de honum Ahusam/Nepher/Temni/og Ahastari/ þesser eru syner Naera. Og syner Nellea
voru/Zereth/Jesohar/ og Ethnan. Enn Koz gat Anub og Nazobeba og Aharhel/Narum
sona ættkuijsl.
B Jaebes var Vegligre enn hñs brædur/og hñs Moder kallade hñ Jaebes/þui hun sagde/ Jaebez
Med Sorg hefe eg hñ fæddan. Og Jaebes kallade a Israels Gud/ og sagde/Ef þu blessar
mig/og vijckar vt mijn Landamerke/og þijn Nønd verdr mz mier/ꝛ lætur suo skie/ ad þad hid
Vonda sturlar mig ecke. Og Gud veitte honum hñs Bon. Enn Calub broder Suha gat
Mehir/hñ er Fader Esthon. Og Esthon gat Bethrapha/Paseah/ og Tehiña sm̃ var Fa-
der Nahas stadar/ Þetta eru þeir meñ af Recha. Eñ syner Kenas voru þr Athniel ꝛ Se-
raia. Eñ sonur Athniel het Nathath.

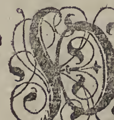
Eñ Meonothai gat Ophra/ Og Seraia gat Joab sem var Fader þra Triesmida i þeim C
Dal/þuiad þeir voru Triesmider. Enn syner Caleb sonar Jephuñe voru/ Jru/Ela/ ⁊ Na-
Caleb am. Som Ela var Chenas. Og syner Jehaleel voru Siph/ Sipha/ Thiria/⁊ Asareel/Eñ
syner Esra voru/Jether/Mered/Epher/og Jalon/og Tahar/ Maria/ Samai / og Jesbah
Fader Estemoa. Og hñs Kuinna Judia fædde Jered Fødur Gedor/ og Heber Fødur Soc-
ho/Jechutiel Fødr Sanoah. Þesser voru syner Bithia dotter Pharao/hueria Mareth tok.
Enn syner þeirrar Kuinnu HodiJa systur Naan Fødur Kegila/voru Garmi/⁊ Estemoa
af Maechat. Og syner Simon voru Ammon/Riña og Benhanan/ Thilon. Enn syner D
Jesei voru/Sohet og Bensohet.
Sela Og syner Sela sonar Juda var Er/ Fødur Lecha og Laeda Fader Maresa/ og su Lijn-
uefiara ætt i Hwse Asbea. Þar til m̃ Jochim ⁊ þr Meñ af Choseba/Joas/Saraph/ Høf
dingiar j Moab/ og t Jasubi Lahem/ suo sem gamlar Rædur hlyda. Þeir voru Leirkiera
smider/og biuggu a millum þeirra plantaranna/i Gørdunum/hia Kongenum/ søkũ hñs ver-
ka/⁊ komu ⁊ voru þar.

V.

Syner Simeonis Gen. 46. Yner Simeon voru/Nemoel/Jamin/Jarib/Serah ⁊ Saul/hñs son v̈ Sa- A
llum/hñs son var Mibsam/ enn hñs son var Misma. Eñ sonur Mismas
var Hamuel/hñs son var Zachur/og hñs son var Simei. Eñ Simei haf
de sextan syne/⁊ sex Dætr/eñ hñs Brædr høfdu ecke mørg Børn. Og hñs
ætthrÿngur jok sig ecke suo sem Juda syner.
Og þeir biuggu i Bersaba/Molada/HazarSual/ Bilha/Ezem/Tho
lad/Betuhel/Harma/ Ziklag/BethMarchaboth/Hasarsussem/ BethBieri/Saaraim/Þet B
ta voru þra Stader allt til Daga Dauid Kongz Þar m̃ Þorp þra/ Etham/Ain/Rim̃on/
Thochen/Asan/þeir fim̃ Stader/ og øll þau Þorp sem ad voru i krÿng vm þessa Stade/allt
at Baal/Þad eru þra Heimile/⁊ þra ættleifd a medal þra sialfra
Og Mesobab/Jamlech/⁊ Josa son Amasia/ Joel/ Jehu son Josibia sonar Saraja so-
nar Asiel/Elioenai/Jaechoba/Josohaia/Asaia/Adiel/ Jsmael og Benaja. Sisa son Si- C
phei sonar Alon sonar Jedaia/sonar Simri/sonar Semaia. Þesser voru þr nafnkunnugu
Høfdingiar j þra ætt/⁊ i þra Fedra Hwse/⁊ þr margfiølgudust miøg.
Og þeir drogu i burt/suo þeir kiæme til Gedor/at austanverdũ Dalnum/⁊ leitudu at Hag-
lende handa sijnum Hiørdum. Og þeir fundu feitt og gott Haglende/og eitt Land bæde vÿtt
og breitt/spakt og friosamt/Þuiat þeir af Cham høfdu bued þar fordum. Eñ þr s̃ nu eru
skrifader/komu i Ezechie Juda Kongs tijd/og slou hinna añara Tialldbwder og Heimile/sem D
þar vrdu fundner og foreyddu þeim jnn til þessa Dags/og biuggu i þeirra Stødum/ Þui ad
þar var agiætt Haglende fyrer Fie. Og þar geingu vt af sonum Simeon fim̃ Hũdrut
Manns/allt til Fiallsins Seir m̃ sijnum Høfdingium/ Platia/ Nacria/ Refaia/ og Vsi-
el/syner Jesei/Og slou þa i hel/sem epter høfdu orded af þm Amalechiter/Og biuggu þar/
jnn til þessa Dags

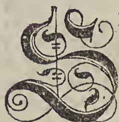
VI.

Syn̈ Ruben Gen. 46. 35. Num. 26. Etta eru syner Ruben frumgietna sonar Jsrael/þui hñ var fyrste son Jsra- A
els/Enn søkum þess ad hñ saurgade sijns Fodurs Sæng/vard hañs Frum-
tign giefen sonum Josephs sonar Jsrael/og hñ var ecke reiknadur fyrer þañ
hinn frumgietna. Enn Juda sem var megtugur a medal siña Brædra/ hm̃
vard giefed Høfdingia dæmed fram̃ fyrer hinn/ enn Joseph Frumtignen.
Suo eru nu syner Ruben þess fyrsta sonar Jsrael/Hanoch/Pallu/Hesrom/⁊
Charmi.
Og sonur Joel var Semaia/hañs son var Gog/hñs son var Semei/hñs son var Micha
hñs son var Reaia/hñs son var Baal/hñs son var Beera/ huern ad TiglathPilnesser Kõ-
Beera Tiglat Pilnesser gureñ af Assyria flutte i burt herteken/Og hñ var eirn Høfdinge medal þrar Rubens ættar.
Eñ hñs brædr/epter þrra Kynslod/ þa þeir voru reiknader a medal siña ættmaña/ þa høfdu
þeir Jeiel og Zacharia til Høfdingia. Og Bela sonur Asan/ sonar Sema/sonar Joel sem B
bio j Aroer/og allt jñ til Nebo/⁊ Baalmeon/og hñ bio i mote austre/allt til ad kiemur ad þre
Eydemørku

Eydemørku sem liggur ad Vatne Euphrates/Þuiad þeirra Kuikfie var miked i Gilead Lande. Og þeir færdu Strijd a mote þeim Hagarenis i tijd Saul/suo þeir Agareni fiellu fyrer
þeirra Høndum/og þeir biuggu i þeirra Tialldbwdum/i øllum eystra parte af Gilead
Og syner Gad biuggu þuert yfer fra þeim j Lande Basan jnn til Salcha. Joel eñ ypp
aste/og Saphan þar næst/Jaenai/og Saphat i Basan. Og þeirra brædur epter þra Fedra Hwse voru/Michael/Mesullam/Seba/Jorai/Jaecan/Sia/og Eber/ þeir siø. Þesser Syner Gad
C eru syner Abihail sonr Huri/sonar Jaroah/ sonr Gilead/sonr Michael/sonar Jesisai/sonar
Jahdo/ sonar Buo. Ahi son Abdiel sonar Guni/hñ var hiñ yppaste i þeirra Fedra Hwse.
Og þeir biuggu i Gilead vti Basan/ og i þra Þorpum/ og i øllum Forstødum Saron/jñ til Jotham
þeirra Endemarka. Þesser voru aller talder a Døgum Jothani Juda Kongs /ꝛ Jeroboam
Jsraels Kongs.
Syner Ruben og Gad ꝛ half ætt Manasses/ þeir voru Strijdzmeñ/ꝛ høfdu bæde Skiølld Syner Ruben
og Suerd/kuñu ꝛ ad spenna Boga/og voru miøg Vopnkiæner/ þesser voru fiorar og fiorutijger Þusunder/ siø Hundrut og sextijge/ þeir sem fæer voru ad fara i Bardaga/ Þesser drogu
vt til Bardaga i mote þeim Hagarenis/eñ þm komu til hialpar Jethur/ Naphes ꝛ Nodab.
Og Hagareni fiellu j þeirra hendur/og aller þeir sem voru mz þeim. Þui þeir hroopudu til
Gudz i Bardaganum/og hñ bænheyrde þa/þui þeir treystu vppa hñ. Og þeir toku þeirra
D Kuikfie/fim̃ Þusund Vlfallda/ tuo Hūdrud ꝛ fim̃tijge þusunder Sauda/tuo Þusūd Asna/ꝛ
Hundrad Þusund Manna Sæler. Þui þar fiellu marger sarer / þuiad þad var Gudz a Aþ Selmanassar
Bardage. Og þeir biuggu i þeirra Stødum/allt til þess ad þeir voru a Herleidder.
Eñ half ætt Manasses sona bio i Landenu/ fra Basan og allt til Baalhermon ꝛ Senir Syner halfrar Manasses ættar
og ad Fiallenu Hermon/og þeir voru marger. Og þesser voru Høfdingiar fyrer þra Fedra
Hwsum/Epher/Jesei/Eliel/Asriel/Jeremia/Hodauia/og Jahdiel/þetta voru vollduger mag Syner Ruben/ Gad og halþ ætt Manasse burt flutt i Assyriam
tarmenn og nafnkunnugustu Høfdingiar i þeirra Fedra hwsū. Enn þa þeir syndgudust i
mote þeirra Fedra Gude/og frømdu Hooraner mz Folksins Afgudū i Landenu/ hueria Gud
hafde þo eydelagt fyrer þa/ Þa vpp vakte Gud Jsraelis anda Phul huer ed var Kongr i Assyria/ ꝛ anda Tiglath Pilnesses Kongsins af Assyria/ꝛ þr burt fluttu sonu þra Ruben/Gad
og þa halfa Manasses ætt/ꝛ fluttu þa til Halah/ꝛ Habor/ꝛ Harar/ꝛ til þess Vatsins Gosan/allt til þessa Dags.

VII.

Syner Leui Gen. 46.
A
Syner Leui voru Gerson/Kahath/Merari. Eñ syner Kahath voru Amram/
Jezehar/Hebron ꝛ Vsiel. Syner Amram voru/Aaron/Mose ꝛ Maria Synr Aaron
Syner Aaron voru/Nadab/Abiud/Eleazar og Jthamar. Eleazar gat Eleazar
Phineas. Phineas gat Abisua. Abisua gat Buchi. Buchi gat Vsi.
Vsi gat Saraia. Saraia gat Meraioth. Meraioth gat Amaria. Amaria gat Ahitob. Ahitob gat Zadoch. Zadoch gat Ahimaas. Ahimaas gat Azaria. Azaria gat Johanan. Johanan gat Asaria/sem ad var Kiennemadur Asaria
i þui Hwse sem ad Salomon bygde i Jerusalem. Asaria gat Amaria. Amaria gat Ahitob.
Ahitob gat Sadoch. Sadoch gat Sallum. Sallum gat Hilchija. Hilchija gat Asaria. Josadak
Asaria gat Seraia. Seraia gat Josadak. Enn Josadak var og fangadur/ þann Tijd sem
B DROTTJN liet Juda og Jerusalem flytiast i burt fangada af Nabugodonosor. Leuitanna ættkuijsl
Suo eru nu þesser syner Leui/Gerson/ Kahath ꝛ Merari. Enn syner Gerson hietu/Libni og Simei. Eñ syner Kahath hietu/Amram/Jezehar/Hebron ꝛ Vsiel. Eñ syner Merari hietu/Maheli ꝛ Musi.
Þesse er ætt Leuitanna a medal þeirra Fedra. Sonr Gerson var Libni/hñs son var Jahath/hñs sonur var Sima/hñs sonur var Joah/ hñs sonur var Jddo/hañs sonr var Serah/
hñs sonr var Jeathrai. Eñ sonr Kahath var Aminadab/hñs sonr var Korah/hñs sonr var
Assir/hñs sonr var Elkana/hñs sonr var Abiasaph/hñs sonr var Assir/hñs sonur var Thahath/hñs sonur var Vriel/hñs son var Vsia/hñs son var Saul.
C Syner Elkana voru Amasai/Ahimoth ꝛ Elkana/hñs son var Elkana af Zoph/hñs son Samuel
var Nahat/hñs son var Eliab/hñs son var Jeroham/hñs son vr Elkana/hñs son var Samuel/ huers Frumgietiñ sonr ed var Vasni ꝛ Abia.

Son Merari var Maheli/hũs son var Libni/hũs son var Simei/hũs son var Vsa/hũs son
var Simea/hũs son var Naggia/hũs son var Asaia.

Songuarar aþ Dauid setter

Eñ þesser eru þeir s̃ ad Dauid skickade til ad syngia i Nwse DROttens/þar sem Orken
var sett/ Og þeir þionudu fyrer Vitnisburdarins Tialldbwd syngiande/þar til ad Salomõ
bygde DROTTINS hws i Jerusalem/og stodu i sijnu embætte/ept' sinne skickan. Og

Neman

þetta eru þeir sem þar stodu/og þeirra syner/Af sonum Kahat var/ Neman sa Saunguare
son Joel/sonar Samuel/ sonar Elcana/ sonar Jeroham/ sonar Eliel/ sonar Thoah / sonar Z
Suph/sonar Elkana/sonar Mahath/sonar Amasai/sonar Elcana/ sonar Joel/ sonar Asa
ria/sonar Sephania/sonar Taath/ sonar Assir/ sonar Abiassaph/sonar Chorah/sonar Je
zear/sonar Caath/sonar Leui/sonar Jsrael

Assaph

Og hũs broder Assaph stod vid hũs hægre Nønd. Enn sa Assaph var sonur Berechia/
sonar Simea/sonar Michael/ sonar Baeseia/sonar Malchia/sonar Atthni/sonar Serah/
sonar Adaia/ sonar Ethan/ sonar Sima/ sonar Simei/ sonar Jahath/sonar Gersom/sonar
Leui.

Ethan

Enn þeirra brædur syner Merari stodu til vinstre sijdu/sem var/Ethan sonur Chusi/ son
ar Abdi/ sonar Malluk/ sonar Nasabia/ sonar Amasia/ sonar Nilchia/sonar Amzi / sonar
Bani/sonar Samer/sonar Maheli/sonar Musi/sonar Merari/ sonar Leui.

Og Leuitarner þra brædr voru sett' til allra hãda Embætta/i Tialldbwdar Nwse DRO E
TTJNS. Enn Aaron og hũs syner offrudu Reykelse yfer Brenneoffursins Alltare/ z yf
er Reykelsis Alltare/ og þeir voru til allshattadra giørninga i þui allra helgasta / og til ad
forlijka Jsrael/so s̃ Moses Gudz Þienare hafde bodet.

Syner Aaron

Þesser eru syner Aaron/Nũs son Eleazar/hũs son var Phineas/hũs son v' Abisua/ hũs
son var Buchi/hũs son v' Vsi/hũs son var Serahia/hũs son var Meraioth/hũs son var A
maria/hũs son var Ahithob/hañs son var Zadoch/hũs son var Ahimaaz.

Num. 15.
Josu. 21.

Og þesse eru þeirra Neimile og sæte/ i þeirra Landsmalfum/sem eru syner Aaron/af Cha
hathither Slekte. Þuiad hluturenn fiell þeim til. Og þeir gafu þeim Nebron i Juda Lã
de/og hennar Forstade þar i kring. Enn þeir gafu Caleb syne Jephunne Stadarens Ak
ra/og hũs Þorp. So gafu þeir nu sonum Aaron þessa frelsis Stade/Nebron og Libna/
med þeirra Forstødum/ Jather z Esthemoa mz þra Forstødum/Nilen/Debir/ Asan z Beth J
semes mz þeirra Forstødum/og af BenJamins ætt/Geba/Alemeth z Anatoth mz þra For
stødum. So ad aller staderner i þra ætt voru þrettan.

Neimile z Bwstader Arons Sona

Enn þeir adrer syner Kahath i þeirra Frændleifd/af þui hælfu Manasses slekte/ feingu
tiu Stade i sinn hlut. Syner Gersom i sijnu slekte/feingu af Jsaschar sleckte/ og af Assers
sleckte/og af Nepthali sleckte/z af Manasse sleckte i Basan/ þrettan Stade. Syner Mera
ri i þeirra ættleifd feingu epter Nlutfalle/ af Ruben sleckte/ og Gad sleckte/ og af Sebulon
sleckte/tolf Stade. Og Jsraels syner gafu Leuitunum og suo Stade/mz sijnum Forstødum
epter hlutfallenu. Og af Juda sonar sleckte/og af Simeon sona sleckte/og af BenJamin
sona sleckte/þa Stade sem þeir nefndu vid Nafn.

Eñ þeir sem voru af Kahat sona ætt/þeir feingu Borger i sijnum Landamerkium af E
phraims ætt. So gafu þeir þeim þa Frelsis stade/Sichem a Ephraims Fialle/Geser/Jak S
meam/BetNoron/Aiolon/ z Gad Rimon mz þeirra Forstødũ/þar til mz af þui hælfu Ma
nasses sleckte/Aner og Bileam mz þeirra Forstødum. Eñ sonum Gersom gafu þeir af þui
hælfu Manasses sleckte/Golan i Basan/og Astharoth med þeirra Forstødum. Af Jsaschar
sleckte/Kedes/Dabrat/Ramoth og Anem med þeirra Forstødum. Af Asser sleckte/Masal/
Abdon/Nuchok z Reob med þeirra Forstødum. Af Nepthali sleckte/Kedes i Galilea/ Na
mon z Kiriathaim med þeirra Forstødum.

Þeim ødrum sonum Merari gafu þeir af Sebulons ætt/ Rimono/ Thabor med þeirra
Forstødum. Og hinumeigen Jordanar gegnt Jericho/ Austur fra Jordan/ af Ruben sleck
te/ Bezer i Eydemørku/Jachza/Kedemoth/og Mepaat mz þeirra Forstødũ. Af Gaad ætt/
Ramoth i Gilead/Mahanaim/Nesbon/ og Jaeser mz þeirra Forstødum.

VIII.

Syner Js-

A Syner Isascar voru þr/ Thola/ Pua/ Jasub og Simron/ þr fiorer. Eñ syn-
er Thola voru/ Vsi/ Rephaia/ Jeriel/ Jahemai/ Jebsam/ ⁊ Samuel/ Høfd- Syner Isaschar
ingiar i þeirra Fedra hwse af Thola/ og hid volldugasta Folk i þeirra ætt/
voru talder a Davidz Døgum/ tuær og tuttugu Þusunder/ og sex Hundrud. Gen. 46.
Syn' Vsi voru Jesraia. Eñ syn' Jesraia voru/ Michael/ Obadia/ Joel ⁊
Jesia þr fim̃/ ⁊ voru aller Høfdingiar. Enn med þeim/ a medal þra ættar
i þeirra Fedra Hwse/ voru sex og þriatiige Þusunder/ þad Folk sem var fært i strijd/ Þuiad þr
høfdu margar Kuiñ⁊ og børn. Og þra Brædur af øllu Isaschar slekte hrauster Barda-
B ga meñ/ voru siø og attatiige Þusunder/ ⁊ voru aller reiknader.

Syner BenJamin voru/ Bela/ Becher/ og Jediael/ þeir þrijr. Eñ syner Bela voru Ez- Syner BenJamin
bon/ Vsi/ Vsiel/ Jerimoth og Iri/ þeir fim̃ Høfdingiar i Fedranna Hwse/ volldugt Folk/ Þeir
voru reiknader tuær og tuttugu Þusunder fiorer og þriatiige. Syner Becher voru/ Semira/
Joas/ Eliesser/ Elioenai/ Amri/ Jeremoth/ Abia/ Anathoth/ ⁊ Alameth/ Þesser aller voru sy-
ner Becher. Og þr voru reiknader i þra ætt/ epter Høfudzmøñunũ i þeirra Fedra hwse/ tu-
ttugu Þusunder og tuø hundrut agiætt Strijdzfolk. Enn syner Jediael voru þesser/ Bilh-
C an. Syner Bilhan voru Jehus/ BenJamin/ Ehud/ Chnaena/ Sethan/ Tharsis og Ahi-
saar/ Þeir voru aller syner Jediael/ Høfudz meñ i þeirra Fedra hwse hrauster Strijdzmeñ/ sey-
tian Þusunder og tuø hundrud Bardagamenn. Enn Supim og Hupim voru syner Ir/ og
Husim var son Aher.

Syner Nephthali voru/ Jahziel/ Guni/ Jezer/ og Sallum syner Bilha. Syner Nephthali
Enn syner Manasses eru þesser/ Esriel sem hũs Frilla fædde honum/ Aramia at Nafne/ Syner Manasses
hñ gat Machir Fødur Gilead. Og Machir gaf Hupim og Supim Kuinnur/ hañs syster
hiet Maecha. Hũs añar son hiet Zelaphehad. Og Zelaphehad hafde Dætr. Og Ma-
D echa Hustru Machir fædde eirn son/ þann kallade hun Peres/ og hũs broder hiet Sares/ hũs
syner voru þeir Vlam og Rakem. Og son⁊ Vlam var Bedan. Þess' voru syner Gilead
sonar Machir/ sonar Manasses. Og hũs syster Molecheth fædde Ishud/ Abieser ⁊ Mahe
la. Og Semida atte þessa sonu/ Ahean/ Sichem/ Liki ⁊ Aniam.

Þesser voru syner Ephraim/ Suthelah/ hũs son var Bered/ hũs son var Tahath/ hũs son Syner Ephraim
var Eleada/ hũs son var Thahath/ hañs son var Sabad/ hũs son var Suthelah/ hũs syner
voru Eser og Elead. Eñ þr Meñ i Gath/ Landsiñs iñbyggiarar/ slou þa i hel/ þuiad þeir vo
ru til samans vtfarner ad taka þeirra Kuikfie. Og Ephraim þeirra Fader syrgde þa lein-
E ge/ og hũs brædur komu og huggudu hñ. Epter þad kiende hñ sijna Kuiñu/ og hun vard þun Bria
gud/ og fædde eiñ son/ þañ kallade hñ Bria/ þuiad þat gieck jlla til i hũs hwse. Hũs Dotter
var Seera/ hun bygde vpp þad nedsta og efsta Bethoron/ ⁊ VsenSeera. Heñar syner voru
Rephath/ og Reseph/ hũs son var Thelah/ hũs son var Tahan/ hũs son var Laedan/ hũs son
var Amiud/ hũs son var Elisama/ hũs son var Nun/ hũs son var Josua. Josua

Enn þeirra Eign og Heimile var BethEl m⁊ sijnum Dætrum/ austur ad Naeram/ ⁊ Ge-
ser med hennar Dætrum/ i mot Vestre/ og Sechem og heñar Dætur/ iñ til Aza/ ⁊ heñar Dæ
tur. Og hia Manasses sonum Bethsean ⁊ heñar Dætur/ Thaenach ⁊ heñar Dætur/ Me-
F giddo og heñar dætur/ Dor og hennar Dætur. Vti þessum Borgum biuggu syner Joseph s̄
voru syner Israel.

Syner Asser voru þesser/ Jemna/ Jeswa og Jeswai/ Bria/ og þeirra syster Serah. Sy
ner Bria voru Heber ⁊ Malchiel/ hñ er Fader Birsauith. Og Heber gat Japhlet/ Somer/
Hotam og Sua þeirra syster. Syner Japhlet voru/ Passah/ Bimehal ⁊ Asswath/ þat vo-
ru syner Jephlet. Syner Somer voru Ahi/ Rahga/ Jehuba/ og Aram. Og syner Helem Syner Asser
hũs brodur voru/ Zopha/ Jemna/ Seles og Amal. Syner Sopha voru Suah/ Harnepher
G Sual/ Beri/ Jemra/ Bezer/ Hod/ Sama/ Silsa/ Jethran/ og Beera. Syner Jether voru Gen. 46.
Jephunne/ Phispa og Ara. Syner Vlla voru/ Arah/ Haniel og Risia. Þesser aller voru
syner Asser/ vtualder Hofdingiar i þeirra Fedra Hwse/ Megtuger meñ/ ⁊ Hertugar yfer Høf
dingiunũ. Og voru reiknader ad tølu þeir sem Herfærer voru/ sex og Tuttugu Þusunder
Manna.

IX.

Syner BenJamin Gen. 46.

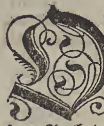
EnJamin gat Bela ſinn fyrſta ſon/Aſbal annañ/Arah þañ þridia / Noa A
hinn fiorda/Rapha þañ fimta. Eñ Bela ætte þeſſa ſyne/Addar/Gera/A-
bihud/Abiſua/Naeman/Ahoah/Gera/Sphuphan z Huram
Þeſſer eru ſyner Ehud/þeir ſē voru Fedraña Høfdingiar/a mzal Borg
araña i Geba/ og drogu burt til Manahath/ſē var/Naeman/Ahia z Ge-
ra/ hñ færde þa burt/og hñ gat Vſa og Ahiud. Enn Seharaim gat i Lã-
de Moab/þa hañ hafde læted fara fra ſier/ Huſim z Baera ſijnar Kui-
ñur/og hñ gat þa af Hodes ſinne Kuiñu/ Jobab/Zibia/Meſa/Malcham/Jeuz/Sachia/og B
Mirma. Þeſſer voru hñs ſyner/ Høfdingiar i Fedraña Hwſum.
Og hñ gat af Huſim Abitob og Elpaal. Eber/ Miſeam z Samad voru ſyner Elpa-
al/Hñ vppbygde Ono og Lod z heñar Dætur. Eñ Bria og Sama voru þeir yppuſtu Fedur
æ medal Borgaraña i Aialon/Þeir vtrymdu þa i Gath. Og hñs broder var Saſach/Jeri
moth/Sebadia/Arad/Ader/Michael/Jeſpa z Joha/ þad eru ſyner Bria. Og Sebadia/
Meſullam/Hiſchi/Heber/ Jeſmerai/ Jeſlia/ Jobab/ Þeſſer eru ſyner Elpaal. Jachim/
Sichri/Sabdi/Elionai/Ziltai/Eliel/Adaia/Braia/z Simrath/Þſſer eru ſyner Simei. Jeſ
pan/Eber/Eliel/Abdon/Sichri/Hanan/Hanania/Elam/Anthothia/Jephdeia og Pnuel/ C
þeſſer eru ſyner Saſach. Samſerai/Seharia/Athalia/Jaereſia/ Elia / og Sichri/ þeſſer
eru ſyner Jeroham. Þeſſer eru nu yppuſtu Fedraña Høfdingiar af Þra ætt/z biuggu i Je-
ruſalem.
Eñ i Gibeon bio Fader Gibeon/z hñs Kuiña hiet Maecha/Eñ Abon var hñs fyrſte ſon/
Zur/Kis/Baal/Nadab/Gedor/Ahio/Secher/z Michlot. Eñ Michlot gat Simeia/z bio i
Jeruſalem þuert yfer fra ſijnū brædrū/ hia þeim.

Saul Jonathas

Ner gat Kis/eñ Kis gat Saul/Saul gat Jonathan/ Melchiſua/Abinadab z Esbaal.
Eñ ſonur Jonathan var Meribaal. Meribaal gat Micha. Syner Micha voru Phiton/
Melech/Thaerea z Ahas. Og Ahas gat Joadda. Joadda gat Alemeth/Aſmauet z Si D
mri. Simri gat Moſa. Moſa gat Binea/og hñs ſon var Rapha/hñs ſon var Eleaſa/
hñs ſon var Azel. Azel hafde ſex Syne/Þr hietu ſo/Eſricam/ Bochru/Jeſmael/Searia/A-
badia og Hanan/þeir voru aller ſyner Azel. Syner hñs brodur Eſek voru/Vlam hñs fyrſte
ſon/añar Jeus/ſa þridie Eliphelet. Eñ ſyner Vlam voru Maña ſterkaſter/og kiæner med
Boga/ þeir høfdu og marga ſyne og ſonarſyne/Hundrad og fimtijge/Þeſſer aller eru af ſon-
um BenJamin.

X.

a (Nethimin) Rølluduſt þeir ſē gieþner eda ſkeinkter vorū. Og voru Þr Le uite/ſē ſig gaþu ſierdeilis til Gu ds Þionuſtugi-ördar/mz preſti ðnum/ þar ſem Guds Aurk og Tialldbwd var

G allt Jſraels Folk var reiknad/Og ſia/ Þ er vppſkrifad i Jſraels og Juda A
Konga bok/og nu burt flutt til Babilon/ ſøkum Þra Mtſgiørninga. Þeir
huerier ed ædur biuggu i þeirra Eignum og Borgum/ ſē var/Jſrael/Pre-
ſtarner/Leuitarner z a Nethinim. Eñ þar biuggu nockrer af Juda ſonū i
Jeruſalem/nockrer af ſonum BenJamin/og nockrer af ſonum Ephraim og
Manaſſes/huerier ad voru af ſonum Peres ſonar Juda/og þeſſe var Vtahi
ſonur Amihud/ſonar Amri/ſonar Jmri/ſonar Bani. Eñ af Siloni Aſaia þañ fyrſte ſon/
og adrer hñs ſyner. Af ſonum Sera komu Jeguel og hñs brædur/ſex Hundrut og niutijger.
Af ſonum BenJamin/ Sallu ſonur Meſullam/ ſonar Hodauia/ſonar Haſſnua. Og
Jebneia ſon Jeroam/og Ela ſon Vſi/ſonar Michri. Og Meſullam ſon Sephatia / ſonar B
Reguel/ſonar Jebneia/þar med þeirra brædur i þeirra ætt/niu Hundrud fimtijge z ſex. Og
aller Þſſer meñ voru ættarhøfdingiar i þeirra Fedra hwſū.

Høfdingiar yfer Leuitaña hwſum

Enn af Preſtunum/ Jedia/ Joiarib/ Jachin. Og Aſaria ſonur Hilchia ſonar Meſu-
llam/ſonar Zadoch/ſonar Meraioth/ ſonar Ahitob eiñ Høfdinge i DROTTINS Hw-
ſe. Og Adaia ſon Jeroam/ſonar Paſhur/ſonar Malchia. Og Maeſſai/ſonur Adiel/ſonar
Jahſera/ſonar Meſullam/ſonar Meſſillemeth/ſonar Jnimer. Þar med þeirra brædur þeir
yppuſtu i þeirra Fedra hwſe/Þuſund ſiø hundrut og ſextijge/Maña ſterkaſter til Handuerks
Embættes/ i DROTTINS Hwſe.
Eñ af Leuitunum af ſonum Merari/ Semaia ſon Haſub/ ſonar Aſricam/ ſonar Haſa- C
bia. Og Bakbakar ſa Triesmidr/z Galal z Mathania/ſon Mika/ſonar Sichri/ſonar Aſſ
aph. Og Obadia ſonur Semaia ſonar Galal/ſonar Jeduthun. Og Berechia ſon Aſſa/
ſonar

sonar Elchana/huerier at biuggu i þeim Netophathiters Þorpū.
Eñ Sallum/Achub/Thalmon/ Ahiman og þeirra brædur voru Dyraverder/ og Sallū Dyra verder
var þeirra Høfdinge. Þuiad hier til Dags høfdu syner Leui vaktad Kongsins Port Austā
til. Og Sallum sonur Chore/sonar Abiassaph/sonar Chorah/og hñs brædur af hñs Fød-
D urs hwse/ þeir Choriter/ Verkstiorar/ ætti at taka vara a Dyrum Tialldbwdarinnar/
og þeirra Fedur i Herbwdum DROTTINS/ og skylldu taka vara a jñgønguñe.
Og Phinees son Eleasar var Høfdinge yfer þeim/þuiad DROTTIN var ædur mz hon-
um. Enn Sacharia/son Meselemia var Vaktare fyrer Tialldbwdarinnar Vitnisburdar
Dyrū. Aller þesser voru vtualder til Vardhallds/i Portdyrunum/tuø Hundrut ⁊ Tolf/Þeir
voru reiknader i þeirra Þorpū/Og Dauid ⁊ Samuel Siaande skickudu þa fyre þeirra Tru/
ad þr ⁊ þeirra syner skylldu taka vara vppa DROTTINS Hwse/ s̄ var/A huse Tiallд-
bwdariñar/so ad þeir geymdu þ.
E Og þesser sømu Dyra vaktarar voru setter i fiorum ættum/i mot Austre/mot Vestre/mot
Sudre/og mot Nordre. Eñ þeirra brædur voru i þeirra Þorpum/ enn skylldu þo koma hier Dyrauerder
jnn þañ siøunda Dag/ og vera hia þeim alltijd. Þuiad þessum fiorum Leuitis var truat
til Dyrauarducitslunnar/og þeir voru setter yfer Fiarhirdsluna/ ⁊ Fiarsioduna i DROTT-
INS hwse.
Og vm Nætur voru þeir i krijngum DROTTENS Hws/þui þm bar at hallda Vak
tena/⁊ vpplwka Dyrunū hūn Morgū. Eñ sumer af þm voru setter yfer Kieren til Embætte-
sins/Þui þeir bæru þau vt og jnn/epter Toluñe. Eñ sumer af þeim voru skickader yfer Ke-
ren/ ⁊ yfer øll heiløg Verkfære/ yfer Similiumiøl/yfer Vijn/yfer Oleū/yfer Reykelse/yfer
F Smyrslen. Eñ nockrer af Prestaña sonum giørdu Reykelse
Matithia af Leuitunum fyrste sonur Sallum Choriter/ var truad til Elldgagnanna.
Og af Cahathiter þeirra brædrum voru til skickader þeir ed skyllde tilreida Skodunarbraud
en/ ad þeir til reiddu þau alla Sabaths Dagana
Þess' eru Høfdingiar Saunguaraña/medal Leuitaña Fedra/vtualder yfer Fiehirdslūa/
Þui Dag og Nott voru þeir þar yfer at høndla. Þesser eru þeir yppustu Fedur/a mzal Le-
uitaña i þeirra ætt/⁊ þesser biuggu i Jerusalem.
Jeiel Fader Gibeon bio i Gibeon/Hñs Hustru hiet Maecha/⁊ hñs fyrste son Abdon/Zur
Kis/Baal/Ner/Nadab/Gedor/Ahaio/Sacharia/Michloth. Og Michlot gat Simeam/ 1. Reg. 14.
G og þeir biuggu i krijngum sijna brædur i Jerusalem. Og Ner gat Kis. Kis gat Saul/ Saul
Saul gat Jonathan/Malchisua/Abinadab/Esbaal. Meribaal var son Jonathan. Og Jonathan
Meribaal gat Micha/syner Micha voru/Pithon/Melech/Taerea/⁊ Ahas.
Ahas gat Jaera/Jaera gat Alemeth/Asmaueth/og Simri. Simri gat Moza. Moza Supra 9.
gat Binea/og hñs son var Raphaia/hñs son var Eleassa/hñs son var Asel. Eñ Asel hafde
sex sonu ⁊ hietu/Asrikam/Bochru/Jsmael/Searia/ Obadia ⁊ Hanan/Þsser eru syner Asel.

XI.

A ENN Philistei børdust vid Jsrael/ Enn þeir af Jsrael flydu fyrer Philist-
eis/ og fiellu slegner a Fiallenu Gilboa. Og Philistei nalgudust Saul og Saul sleigeñ
hñs syne/og slou Jonathan/Abinadab/og Malchisuam sonu Saul. Var med sijnum
þa hørdust atsokn at Saul/ og Bogmeñerner komu at honum/og særdu hñ primur Sonum
mz sijnū skotum. Þa sagde Saul til sijns Skiallдsueins/ Bregd þu þijnu 1. Reg. 31.
Suerde/og legg þu mig i giegnum mz þui/suo at þesser oumskorner kome ei/
B og veite mier Hadung. Enn hañs Skiallдsueirn villde ecke/ þui hañ vard hræddur. Þa
tok Saul sialfur sitt Suerd/og fiell þar a. Eñ sem hñs Skiallдsueiñ sa þtta/at Saul var
daudur/fiell hñ og suo a sitt Suerd/og liet sitt Lijf. So liet Saul sitt Lijf/og hñs þrijr syner/
og þar fiell allt hñs Hws. Eñ sem Jsraels meñ sem voru i Dølunum/sau þat/ad þeir voru
flwner/og at Saul og hñs syner voru dauder/þa yfergæfu þeir sijna Stade/⁊ hielldu a flo-
tta/eñ Philistei komu og biuggu i þm.
C Annars Dags komu Philistei/at ræna Valenn/og fundu Saul og hñs sonu liggiande a 1. Reg. 31.
Fiallenu Gilboa/Þa flettu þeir Saul sijnum Klædum/og toku hñs Høfud/og hñs Vopn/og
sendu i krijngum allt Philistei Land/og lietu þat kuñgiøra fyrer þeirra Afgudum/og þeirra

　Folke.

Folke. Og þeir lǫgdu hañs Vopn i ſinna Guda hws/enn hñs Hǫfud feſtu þeir vpp j Da-
1. Reg. 31. gons Hwſi. D
Enn ſem þeir Menn i Jabes Gilead heyrdu allt þad ſm̃ Philiſtei hǫfdu giǫrt Saul/Þa
toku þeir ſig vpp/aller hiner hrauſtuſtu/og toku Likama Saul ꝛ hñs ſona/ꝛ flutta þa til Ja-
bes/og jǫrdudu þeirra Bein vnder eirne Eik/ſ̃ ſtod i Jabes/ ꝛ faſtudu j ſiø Daga.
Suo liet nu Saul Lijf ſitt fyrer ſaker Miſgiǫrninga ſiña/ſ̃ hñ hafde framed i mote DR-
OTTNE/ad hñ hafde ecke hallded DROTTENS Ord/Og hñ ſokte Rad hia þeirre
Spaafararkonuñe/eñ vonade ecke til DROttens/þui ſlo hñ hñ i hel/Og ſnere Kongs Rijke-
nu til Dauidz ſonar Iſai.

XII.

Og allur Iſraelis Lydur ſamanſafnadiſt til Dauidz i Hebron/ꝛ ſagde/Sia/ A
vier erum þijn Bein og þitt Holld. Þu hefur og ſuo adur fært Iſrael vt og
jnn/þa ed Saul Kongur var eñ a dǫgum/So hefur og DROTTEN þiñ
Gud ſagt þier/Þu ſkallt fæda mitt Folk Iſrael/ꝛ þu ſkallt ba Hǫfdinge yfer
minu Folke Iſrael. Og aller Ollduñgar i Iſrael komu til Kongſins j Heb-
rõ. Og Dauid giǫrde eitt Saattmal vid þa i Hebrõ/fyrer DRottne. Og þr
ſmurdu Dauid til Kongs yfer Iſrael/epter þui ſ̃ DROTTJN hafde ſagt fyrer Samuel.

Dauid ſmurdur til Kongs yfer Iſrael
2. Reg. 5.
1. Reg. 16.

Og Dauid for og allur Iſrael mz honum til Jeruſalem(þad er Jebus)þui Jebuſiter biu-
ggu þar i Landenu. Og þeir Borgarar af Jebus ſǫgdu til Dauid/Þu ſkallt ecke koma hier B
jnn. Enn Dauid vann Kaſtalañ Zion/þad er Dauidz Borg. Þa ſagde Dauid/ Huer ſm̃
fyrſt veiter ſlag þeim Jebuſiter/ hñ ſkal vera Hǫfdinge og Hertuge. Þa vppſtie fyrſt Jo-
ab ſon Seruia/ og vard Hǫfudzmadr. Eñ Dauid vann Kaſtalañ/og bio þar/og er þui ka-
lladur Borg Dauidz. Og hañ bygde Borgena allt vm krijng/fra Millo/og ſo allt vmhuf-
is. Eñ Joab gaf þeim Lijf ſem epterlifdu i Stadnum. Og Dauid for vaxande ꝛ þroadiſt/
ꝛ DROTTJN Zebaoth var mz honum.

Jebus
2. Reg. 5.
Dauids borg

Eñ þeſſer voru þeir yppuſtu a medal Dauidz Kappa/þeir ſem ærliga hielldu mz honum i
hñs Kõgs Rijke/mzal alls Iſraels/ſo ad þr tæke hñ til Kõgs epter Orde DROTTENS C
yfer Iſrael. Og þſſe er talã a Dauidz Kǫppũ. Jaſabeam ſon Hachmoni/hñ var yppaſti a
millum þriatijge/Hñ vpplypte ſijnu Spiote/og ſlo þriu Hundrut(Mañs)i einu.
Næſt honũ var Eleaſar ſonr Dodo Ahohiter/ hñ var eiñ af þeim þrimur Kǫppum. Þe-
ſſe var mz Dauid/þa þeir hæddu hñ/og Philiſtei ſǫfnuduſt ſaman til Strijds. Og þar var
eitt Akurlende fullt mz Bygg/og Folked hiellt a Flotta vndan Philiſteis. Eñ þeir geingu
mitt a Akurlended / og vǫrdu þad/og ſlou Philiſteos/ Og DROTTJN veitte eina ſtora
Hialp.

Dauidz Kappar
Jaſabeam
Eleaſar

Eñ þeir þrijr af þeim þriatijge ſem yppaſter voru/foru ofan til Dauidz/ at þui Biarge
ſem ſtod nærre þeim Heller Adullam. Eñ Herbuder þeirra Philiſteis voru i Rephaim dal/ D
enn Dauid var i Virkenu/eñ Folk þeirra Philiſteis var þa i Bethlehem. Og Dauid fieck
Lyſting ꝛ ſagde/Huer vill giefa mier at drecka Vatn af þeim Bruñe i Bethlehem/ſm̃ er hia
Borgarhlide? Þa brutuſt þeſſer þrijr i giegnum Philiſteaña Herbuder/ ꝛ juſu Vatned vr
Bruñenum i Bethlehem/vnder Portenu/toku þad og baaru til Dauidz. Enn hñ villde eige
drecka þ/[a] vtan hellte þui vt fyre DROTTNJ/ꝛ ſagde/Þad læte DROTTJN læングt
fra mier vera/at eg ſkyllde þuilijkt giǫra/ꝛ drecka þeſſara maña Blod/i þeirra Lijfshaaſka/
Þui þeir hafa ſokt mier þad mz Lijfs haaſka/Þar fyrer villde hñ eige þat drecka. Þetta giǫr E
du þeir þrijr Kappar.

[a] Hñ offrade þat DROttne/ til Dryckoffurs

Abiſai broder Joab/hñ var þañ yppaſte medal þra þriggia/Og hñ vpplypte ſijnu Spio
te/og ſlo þriu hundrut. Og hñ var agiætur a medal þriggia/Og hañ eñ þridie var halld-
enn Vegligre enn þeir tueir/og var þeirra hinn yppaſte/enn þo var hñ ecke til jafns vid hi-
na þria.

Abiſai

Benaia ſon Joiada/ſonar Iſhail/hiñ Starfſtore/af Chabſeel. Hñ ſlo tuo Leõ þra Moa-
bitarũ/og hañ gick ofan og drap eitt Leon mitt i Bruñenum/vm Sniotijma. Hañ ſlo og ſuo F
eirn Egiptſkañ Mañ/ſem var fim̃ alna haar/og hafde eitt Hǫggſpiot i Hende/ſo ſtort ſm̃ eiñ
Veſtar Rifur. Enn hñ gieck ofan til hñs mz eiñ Staf/og tok Spioted af hñs hende/og ſlo
hñ i hel mz ſijnu eigen Spiote. Þad giǫrde Benaia ſon Joiada. Og hñ var frægr a mi-
llum þra

Benaia

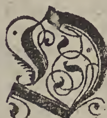
llum þriggia Kappa/og var þañ vegligaſte af þm þriatyge/ꝛ kom þo ecke vid þa þria. Eñ
Dauid giørde hñ ſiñ heimugligañ Rꝛadgiafa.
Eñ þſſer eru Dauidz hrauſtuſtu Kappar/Aſael broder Ioab/Elhanan ſon Dodo af Beth-
lehem/Samoth Naroriter/ Helez Peloniter/Ira ſonꝛ Ekes Tekoiter/Abieſer Anthothiter/Si- Dauidz
bekai Huſathiter/Ilai Ahohiter/Merai Netophathiter/Heled ſon Baena Netophatiter/Ith- Kappar
ai ſon Ribai af Gibea/ſona BenIamin/Benaia Pirgathoniter/Hurai af Gaasbeken/Abi-
el Arbathiter/ Aſmaueth Baherumiter/ Eliaba Saalboniter/Haſem ſon Giſonither/Iona-
G than ſon Sage Harariter/Ahiam ſonur Sachar Harariter/Eliphal ſonur Vr/Hepher Ma 2. Reg. 23.
cheratiter/Ahia Peloniter/Heſſro Carmeliter/Naerai ſon Asbai/Ioel brod' Nathan/ Mib-
ehar ſon Hagri/Zeleg Amoniter/Naherai Berothiter Skialldſueiñ Ioab ſonar Zeruia/Ira
Iethrit'/Gareb Iethrit'/Vria Hetit'/Sabad ſon Ahelai. Adina ſon Siſa Rubenit'/Høf-
udzmadꝛ yfer þm Rubeniter/ ꝛ þriatyge voru vnder honū/Hanan ſon Maecha/ꝛ Ioſaphath
Mathoniter/ Vſia Aſthrathiter/ Saña og Iaiel ſyner Hotham Aroethiter/ Iediael ſon
Simri/ Ioha hñs broder Thiſiter/ Eliel Maheuiter/ Ieribai ꝛ Ioſawia Syner Elnaam/
Iethma Moabiter/Eliel/ Obed/ Iaeſiel af Mezobaia.

XIII.

A NEſſer Meñ komu til Dauidz til Ziklag/þa hñ var eñ jñelucktur fyrer Saul
ſyne Kis. Og þeir voru a medal þeirra Kappa / ſem hialpudu til Stryd- Kappar af
ſins/ og voru goder Bogmeñ/ vyger a bædar Hendur at kaſta Steinum Brædrum
og ſkiota Orum/af Brædrum Saul ſem voru af BenIamin/Ahiezer þañ Saul
yppaſte og Ioas/ſyner Samaia Gibeathiter. Ieſiel og Peleth ſyner Aſ-
maueth. Baraka og Iehu Anthotiter. Ieſmaia Gibeoniter ſterkaſtur a
medal þriatyge/og yfer þriatyge. Ieremia/Jaheſiel/ Iohanan/Ioſabad Gederathiter/ El-
cana/Ieſeia/Aſareel/Ioeſer/Iaſabeam/ Choriter/ Ioela og Sabadia / ſyner Ierohain af
Gedor/Eleuſai/Ierimoth/ Bealia/Samaria/ Saphatia af Haroph.
B Af ſonúm Gad fludu til Dauidz/i þau Virke i Eydemørkinne ſterker Kappar og Strydz
meñ/hafande bæde Skiølld ꝛ Spiot griñer ad ſia ſem Leon/ ꝛ flioter ſ Hrein dyr a Fiøllū. Høfdingiar
Sa hinn fyrſte hiet Eſſer/añar Obadia/þridie Eliab/fiorde Maſmaña/fimte Ieremia/ ſiø- ap ætt Gad
tte Athai/ ſiøūde Eliel/ættunde Iohanan/Niunde Eliſabad/tiūde Ieremia/ellefte Machba
nai. Þeſſer voru af ſonum Gad/ Høfdingiar yfer Hernum/ſa hiñ minſte var yf' Hundrad/
eñ ſa yppaſte yfer Þuſund. Þeſſer eru þr ſ geingu yfer Iordan i þeim fyrſta Manade/þa
hun var full a bæda backa og flode vm allar Grunder/ bæde i mot Auſtre og i mot Veſtre.
Og þar komu af ſonū BenIamin ꝛ af Iuda til þſſ Virkis ſ Dauid var. Og Dauid gieck
C vt til þrra/ ſuarade ꝛ ſagde/ Ef þier komed til myn j Fride ad veita mier Lid/Þa ſkal mitt Kappar af
Hiarta vera mz ydur. Eñ ef þier komed mz ſlægd/og viliet vera i mote mier/þo at þar ſie ec- BenIamin
kert Ranglæte med mier/Þa ſiæ Gud vorra Forfedra þat/og ſtraffe þad. Eñ Andiñ gaf og Iuda
ſig i Amaſai brioſt/Høfudzmanns a medal þriatyge/ꝛ ſagde/Dauid/ þyner erū vier/og vier
hølldum mz þier þu ſon Iſai/ Fridur/ Fridur vere med þier/ fridur vere med þynū hialpar-
mønnum/ þuiad þiñ Gud hialpar þier. Þa tok Dauid þa til ſyn/ og ſette þa til Høfudz-
maña yfer Strydz folked.
Og af Kynkuyſl Manaſſe fiellu nockrer til Dauidz/þa hñ kom mz Philiſteis i mot Saul 2. Reg. 29.
i Stryd/og bardeſt ei mz þeim. Þui Høfdingiar þra Philiſtinorū lietu hñ fara fra ſier med
D Rꝛade/og ſøgdu/ Ef hñ fellꝛ i Lid mz ſynū Herra Saul/þa ma þat koſta vorn Hals. Þa Høfdingiar
hñ kom nu aptur til Ziklag/þa fiellu til hñs af Manaſſe/Adna/Ioſabad/Iediael/ Michael ap Manaſſe
Ioſabad/Elihu/Silthai/ Høfdingiar yfer Þuſund i Manaſſe/Og þeſſer hialpudu Dauid a
mote Vykingum/Þui þeir voru aller hiner ſterkuſtu Kappar/ og voru Hershøfdingiar. Og
huern Dag komu nockrer til Dauidz honum til Lidz/þar til ad þar vard mykell Her/lyka ſē
Guds Her.
Og þeſſe er talan a Hershøfdingium ſem komu til Dauidz i Hebron/ at ſnua Konungsrij
ke Saul til hñs/epter ordum DROTTENS.
E Syner Iuda ſem bæru Skiølld og Spiot voru ſex Þuſund ꝛ ætta Hūdrut bwner til Bar
daga. Syner Simeon hrauſter Kappar til Hernadar/ſiø Þuſund og Hundrad. Syner
Leui/

Talan Þra Leui/fiorar Þusunder og sex Hundrut/ Og sæ Høfdinge Joiada æ medal þeirra/af ætt A-
Hößdingia og aron/ og mꝫ honum þriær Þusunder og siø Hundrut. Zadoch hiñ Vnge eiñ hraustur Kappe
Strÿdz manna mꝫ sijnu Fødurs Hwse/tueir og tuttugu Høfdingiar. Syner BenJamin brædꝛ Saul þriær
af øllum Jsra Þusunder/ Þuiat allt til þess tÿma fylgdu eñ marger hwse Saul Kongs.
elis ættum/sem Syner Ephraim tuttugu Þusund og ætta Hundrud/sterker Kappar Nafnfræger Meñ i
komu til Dauid sijña Fedra Hwsũ. Su hælf ætt af Manasse/ætiã Þusũder/huer vid sitt Nafn/komu ad ta-
til Hebron
† Vÿgkiæner ka Dauid til Kongs. Syner Jsaschar sem voru † Hygguer Menn/og vissu huad Jsraels F
lydur skyllde giøra i sierhuerre tÿd/tuø Hundrut Høfudzmenn/og aller þeirra brædur hlyddu
þeirra Ordum. Af Sebulon/þeir sem Herfærer voru/ bwner med allra handa Vopnum til
Bardaga/fimtÿge Þusund/komu til lidz mꝫ einfølldu Hiarta. Af Nephthali Þusund Høf
dingiar/og siø og þriætÿge Þusunder mꝫ þeim/huerier bæde høfdu Skiølld og Spiot. Af
Dan bwner til Bardaga/ætta og tuttugu Þusunder og sex Hundrut. Af Asser sem foru i
Strÿd bwner til Bardaga/fiorutÿge Þusunder. Hinumeigen Jordanar af þeim sonũ Ru-
ben/Gad/og af hælfre Manasses ætt mꝫ alls hættudum Strÿdz Vopnum/Hundrat z tuttu-
gu Þusunder.
Aller þesser Strÿdzmenn tilbwner til Bardaga/ komu af øllu Hiarta til Hebron/ad G
taka Dauid til Kōgs yfer allañ Jsrael. Og aller adrer i Jsrael høfdu eitt Hiarta/at Dauid
være til Kongs tekeñ. Og þeir voru hia Dauid i þria daga/ ætu z drucku/Þui þra brædur
høfdu reidt þar til fyrer þm. Og þr ō næster þm voru þar i krïng/til Jsaschar/Sebulon z
Nephthali/Þeir fluttu þangad a Osnũ/Vlfølldum/Mwlum og Vxum/ til matar/Braud
Miøl/Fÿkiur/Rusin/Vÿn/Oleũ/Vxa/Saude/ yfergnæfanliga/Þui Føgnudꝛ var i Jsrael

XIIII

2.Reg.6. Og Dauid hiellt Rædstefnu vid Høfudzmeñena/hüier setter voru yfer Þusũd/z A
yfer Hũdrad/ z vid alla Høfdingiana/Og sagde til alls Jsraels Safnadar/
Ef ꝥ þocknast ydur/og sie þat af DROTTNE Gude vorum/Þa vilium
vier senda vt bod allstadar/til añara vorra brædra/vm allt Jsraels Land/og
til Prestanna og Leuitanna i Stødunum/þar sem þeir hafa Forstade/ at þr
safnest saman til vor. Og vier viliũ taka vors Gudz Ørk aptꝛ til vor/Þui-
ad æ medan Saul lifde/hirtum vier ecke vm hana. Allur Søfnudureñ suarade/at þr villdu B
suo giøra/þuiad þetta þocknadest øllu Folkenu vel.
Dauid sæker Þui safnade Dauid samã øllu Jsraels Folke/fra Sehor Egiptalandz/allt til Hemaht/at
Gudz Aurk sækia Gudz Ørk til KiriathJearim. Og Dauid for vpp z allꝛ Jsrael mꝫ hm̃ til KiriathJea
rim/sem liggur i Juda(Lande)/til ad sækia DROTTENS Ørk þangad/ sem situr yfer
Cherubim/ þar yfer ō hñs Nafn akallast. Og þeir settu DROTTENS Ørk vppa eiñ
nyañ Vagn/og færdu hana fra Hwse Abinadab. Og Vsa og hñs broder ræku Vagnen. C
Eñ Dauid og allt Jsraels Folk liek fyrer DROTTNE/mꝫ øllu Megne/mꝫ Songuum z
Hørpum/og Psallterio/mꝫ Trumbum/mꝫ Cymbælis og mꝫ Bæsunum.
2. Reg. 6. Enn sem þeir komu æ ꝥ Sliettlende sem kallast Chidon/ þa vtriette Vsa sijna Hønd/ og
Jnfra 16. villde hallda vid Ørkinne/þuiad Vxarner geingu afwega. Þa gramdist DROTTEN
Vsa/ og slo hañ/ fyrer þad hañ vtriette sijna Hønd til DROTTENS Arkar/og
Peres Vsa hñ fiell þar daudur nidur fyrer Gude. Enn sem Dauid sæ þat/vard hñ hryggur/at DRO- D
TTJN giørde suoddan skard a Vsa/og kallade þañ stad Perez Vsa / allt til þess Dags.
Og a þeim sama Deige ottadist Dauid Gud/ og sagde/Huernen ma eg flytia Gudz Ørk til
2. Reg. 6. mÿn? Og þui liet hñ ecke færa Gudz Ørk i Dauidz stad/helldur veik heñe i Hws Obed E-
ObedEdom dom Githiter. Suo var Gudz Ørk hia Obed Edom i hñs Hwse þria Manude/Og DRO
TTEN blessade Hws Obed Edom/ z allt huad hñ hafde.

XV.

Hiram Og Hiram Kongurinn i Tyro sende Menn til Dauidz/z Cedrus Vidu/Mwrmeist-
2. Reg. 5. ara og Triesmide/ad þeir skylldu byggia honum eitt Hws. Eñ Dauid merkte nu/ A
ad DROTTEN hafde stadfest hñ til Kongs yfer Jsrael/ Þui hñs Rÿke hofst
vpp/søkum hñs Folks Jsrael. Og Dauid tok sier eñ fleire Kuiñur i Jerusalem/og

gat

gat fleire Syne og Dætur. Og þeir sem honum fædduſt i Jeruſalem hietu ſuo/ Sammua/
Sobab/Nathā/Salomon/ Ebehar/Eliſua/Eliphaleth/Noga/Nepheg/Japhia/Eliſama/ Syner Dauidz fædder i Jeruſalem
Baeliada/ Eliphaleth.
B Enn ſem Philiſtei heyrdu þat/at Dauid var ſmurdur til Kongs yfer allañ Iſrael/drogu
þeir aller vpp/og ſottu epter Dauid. Enn ſem Dauid heyrde þat/for hñ i mote þeim. Eñ
Philiſtei voru kõner/z lœu i Dalnũ Raphaim. Dauid leitade Rædz til Gudz/z ſagde/Skal
eg draga i motz vid Philiſteos/og villt þu DROTTEN giefa þa i mijnar Hendur? Eñ Philiſtei voru
DROTTEN ſuarade honum/Far vpp/Eg hefe giefed þa i þijnar Hendur. Og ſem þeir ſlegner aþ
C drogu vpp til Baalpraſim/ þa ſlo Dauid þa þar/ og ſagde/Gud hefur ſundur dreift mijnum Dauid
Ouinum fyrer mijnar Hendur/ſuo ſem þa Vøtn i ſundurſkiliaſt/ Þar af kallade hñ þañ ſa- Eſa. 28.
ma ſtad Baalpraſim. Og þar lietu þeir epter ſijna Afgude/ Eñ Dauid baud ad breña þœ 2. Reg. 5.
vpp mz Ellde.
Philiſtei ſøfnuduſt ſaman i añad ſinn/og løgdu ſig nidur i Dalnum. Eñ Dauid ſpurde
enn Gud at. Gud ſuarade honum/Þu ſkallt ecke draga vpp epter þeim/ helldur vmkring þu
D þa/ſuo þu meiger koma i motz vid þa/riett yfer fra Morber trianum/og þegar þu heyrer ad
þytur i efſtu Toppum œ Morber trianum/far þa til Bardaga/ Þuiad Gud er þa vtfarenn Philiſtei i
vndan þier/at ſlœ Her þeirra Philiſtinorum. Og Dauid giørde ſem Gud baud honum/ og annad ſinn ſlegner aþ Dauid
ſlo Herbwder Philiſtinorum fra Gibeon jñ til Gaſer. Og Dauidz Nafn vijdfrægdeſt vm øll
Lønd/og DROTTEN liet hñs Otta koma yfer alla Heidingia.

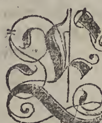
XVI.

A OG hñ bygde ſier eitt Hws i Borg Dauidz/Og hñ til reidde þañ Stad/ þar
ed Gudz Ørk ſkyllde ſtanda/og bygde eina Tialldbwd yfer henne? Þa ſag Dauid byr vm Gudz Aurk
de Dauid/Eingeñ ſkal bera Gudz Ørk nema Leuitarner. Þuiad DROT-
TEN vtualde þa til at bera Gudz Ørk/og at þiona honũ æfenliga. Og 2. Reg. 6.
þui ſafnade Dauid øllum Iſrael til ſamans i Jeruſalem/at þeir ſkylldu fly- Num. 4.
tia Gudz Ørk vpp til þeſſ Stadar/ſem hñ hafde heñe tilreitt.
Og Dauid ſamankallade ſyne Aaron og Leuitana. Af ſonum Cahat var Høfdinge
Vriel/mz hñs brædrũ Hundrad og tuttugu. Af ſonũ Merari var/ Aſaia Høfdinge/mz hñs Preſtar z Leuitar vtualder ad bera Gudz Aurk
brædrum tuø Hundrut og tuttugu. Af ſonum Gerſon/Joel Høfdinge/mz hñs brædrũ Hũd-
rat z Þriatijge. Af ſonum Eliſaphan/Semaia Høfdinge/mz hñs brædrum tuø Hundrut.
B Af ſonum Hebron/Eliel Høfdinge/mz hñs brædrum attatijge. Af ſonum Vſiel/Amina-
dab Høfdinge mz hñs brædrum Hundrad og tolf.
Og Dauid kallade Zadoch og Abiathar Kieñemeñ/z Leuitana/ſ voru/Vriel/ Aſaia/ Jo-
el/Semaia/Eliel og Aminadab/og ſagde til þeirra/Þier ſm erut þeir yppuſtu Fedur Leuita-
ña/Helged ydr nu z ydar brædr/ſo þier bered Drottens Iſraels Gudz Ørk vpp hingat/i þañ
ſtad ſ eg hefe tilreidt heñe. Þui adr/þa þſſer voru ecke nalæger/ þa giørde DROTTEN
vor Gud eitt ſkard a medal vor/þuiat vier leitudum ecke hñs ſuo ſem oſſ bar. So helgudu ſig
nu Preſtarner og Leuitarner/at þeir bære Gudz Iſraelis Ørk. Og Leuitarner bœru hana
œ ſijnum Øxlũ/œ Støngunum/ſo ſem Moſes hafde bodet epter Orde DROTTENS.
Og Dauid talade til þeirra yppuſtu Leuita/ad þeir ſkylldu ſkicka ſijnum brædrũ til Søng Saungmenn
uara/mz Streingia Hliodfærum/mz Pſallterium/ Hørpum/ og huellum Cymbalis/ ad þeir
C ſkylldu ſyngia hœrre Røddu/mz glede. Þa ſettu Leuitarner til/Heman ſon Joel/og af hñs
brædrum Aſſaph ſon Berechia. Og af ſonum Merari þeirra brædrũ/ Ethan ſon Kuſaia/
og þeirra brædur mz þeim/i añare ſkipan/ſem var/Sacharias/Ben/Jaeſiel/ Semiramoth/
Jehiel/Vnni/Eliab/Benaia/Maeſeia/Mathitia/Elipheleia/Michnea/ObedEdom/z Je- Heman
iel Dyrauørdſlumeñ. Þuiad Heman Aſaph z Ethan voru Saunguarar/ z hliomudu klœr Aſſaph
liga mz Eirligum Cymbœlis. Eñ Sacharias/Aſiel/Semiramoth/ Jehiel/Vnni/Eliab/ Etham
Maeſeia og Benaia mz Pſallterio/epter ad ſyngia.
Enn Mathitia/Elipheleia/Mikneia/Obed Edom/Jeiel og Aſaſia/ voru mz Hørpur af
œtta Streingiũ/ad ſyngia fyrer þeim. Og KenanJa ſa ypparſte Saungmeiſtare Leuitaña
til ad vnderuijſa þm ſaunglijſtena/þui hñ var eñ Lærdaſte.
D Og Berechia og Elkana voru Dyrauerder fyrer Ørkinne. Enn Sachania/Joſaphat/
Neth

Netaneel/Amasai/Sacharias/Benaia og Elieser Prestarner bliesu i sijnar Trametur fyrer Gudz Ørk/ Og Obed Edom og Jehia voru Dyrauerder Arkarinnar

Suo gieck Dauid og þeir enu ellstu i Jsrael/og Høfdingiarner yfer Þusund/vpp af sækia Sattmæls Ørk DROTTENS/og færa hana af Hwse ObedEdom mz Glede. Og sem Gud hialpade Leuitønum/þeim sem bæru Gudz Ørk/þa offrudu Meñ siø Vxum z siø Hrw- D
tum. Dauid var klæddur einum Lijnkyrtle/og suo aller Leuitarner s Ørkena bæru/z Søng meñerner og Kenania Søngmeistare mz Søngmøñønum/Dauid var z klæddur Lijkyrtle- num (Ephod). So flutte nu allur Jsraelis Lydur DROTTENS Sattmæla Ørk med Glede/med Bæsunum/ Trametum/ ogføgrum Cymbalis/ Psallterio og Hørpum. Enn
Michol sem DROTTENS Sattmæls Ørk kom iñ i Dauidz Stad/þa leit Michol dotter Saul
2. Reg. 6. vt vm eirn Glugga/Og sem hun sa ad Dauid Kongur liek og dansade/ þa fyrerleit hun hñ i sijnu Hiarta.

XVII.

. Reg. 6. EHN sem þeir høfdu nu jnn fært Gudz Ørk/settu þeir hana i Tialldbwde- A
na/þa sem Dauid hafde giøra læted/ z færdu breñeforner z Þacklætis for- ner fyrer Gude. Eñ sem Dauid hafde fullkomnad Þacklætis offred og bre- ñe offred/þa blessade hñ Folked i Nafne DROTTJNS. Og hñ vtskip te sierhuerium Manne i Jsrael bæde Karlum og Konum/ einu Braude/ z einu stycke af Kiøte/ z eiñre Hyt fullre Vijns.

Og hñ sette nockra af Leuitunũ fyrer Ørk DROTTJNS/til ad þiona þar/ ad prijsa vegsama og lofa DROTTJN Gud Jsraels/ sem var Assaph sa fyrste/ añar Sacharia/ Jeiel/Semiramoth/Jeiel/Mathitia/Eliab Benaia/ObedEdõ z Jeiel mz Psallterio z Hør- pum/og Assaph mz vel hliodande Cymbalis/Og Benaia og Jehasiel Prestar mz Trametũ alltijd fyrer Gudz Sattmals Ørk.

A þm tijma samde Dauid fyrst til Þacklætis DROttne/ fyrer Assaph og hñs brædur.
Þacked DROTTNJ/bodet hñs Nafn/kuñgiøred hñs Giørninga medal Folksins.
Psal. 105. Synged/spiled z dickted/ Vm øll hñs Dasemdar verk.
Vegsamed hñs heilaga Nafn/Þeirra Hiørtu gledie sig/sm leita ad DROTTNJ.
Leited at DROTTNE/og ad hñs Magt/Leited ætijd epter hñs Andlite.
Minnest a hñs Dæsemdar verk sem hñ hefur giørt/A hñs Stormerke z a hñs Ord. B
Jsraelis Sæde hñs Þionar/þier syner Jacob hñs vtualder.
Hñ er DROTTJN vor Gud/ Hñ er Domaré yfer allre Verølldiñe.
Miñist æfenliga a hñs Sattmæla/Huad hñ hefur lofad i Þusund ætter.
Huern hñ giørde vid Abraham/Og a hñs Eid vid Jsaac.
Og hñ sette þ Jacob til eins Boderdz/ Og Jsrael til eins eilijfs Sattmæla.
Og sagde/Eg vil giefa þier Canaans Land/ydart erfda hlutskipte.
Þa þier vorut fæer ad tølu/og litler/ og vtlender þar jñe.
Og þeir drogu fra einu Folke til añars/Og fra einu Konga Rijke til añars Folks.
Onguañ Mañ liet hñ þeim skada giøra/Og hñ straffade Kongana fyrer þeirra skulld.
Komed ei vid mijna Smurda/Og giøred mijnum Spamøñum eckert jllt.
Øll Lønd synged DROTTNJ/ Kuñgiøret dagliga hñs Hialpræd.
Psal. 96. Framtelied hñs Dyrd medal Heidingiaña/Og Dasemdar verk hñs a medal Folksins.
Þuiad DROTTJN er mikell og miøg lofligur/Og dyrdligur yfer alla adra Gude.
Aller Heidingianna Guder eru Skwrgod/Eñ DROTTJN giørde Himnana.
Þar er Dyrd z Vegsemd fyrer hm/ Magt og Føgnudur er i hñs Stad.
Þier Þioder færed DROTTNJ hingad/ Færed DROTtne hingad Heidr og Magt.
Veited Dyrd DROTTJNS Nafne/Veited honũ Gæfur og komed fyrer hñ/Og til- C
bidied DROTTJN i heilagre Pryde.
Øll Verøllden ottest hñ/Hñ tilreidde Jardarkrijngluna ad hñ skyllde ecke hræra st.
Himineñ gledie sig/z Jorden fagne/Og seige Meñ mzal Heidingiaña/ DROTTJN rijker.
Hafed þiote vpp/og huad þar jnne er/Og Akrarner gledie sig/z allt sem er a þm.

Træmet og

Lated z øll Trie gledia sig i Skogienum fyrer DROTTNI/ Þui hn̄ kiemur ad dæma
Jørdena.
Þacke þier DROTTNI/ Þuiad hn̄ er godur/og hn̄s Myskunseme varer ad eilijfu.
Og seiged/ Hialpe oss Gud vor Frelsare/ z samansafne oss/ z frelse oss fra Heidingiunum/
Suo vier mættum þacka þijnu heilaga Nafne/ z þier lof seigia.
Lofadur sie DROTTEN Jsraels Gud / fra Eilijfd til Eilijfdar/ Og allt Folked seige
D Amen/ z lofe DROTTEN.
Suo liet hn̄ nu Assaph og hn̄s brædur þar epter hia Sattmæls Ørkinne DROTT-
ENS/ ad þiona fyrer Ørkiñe alltijd/ huern Dag/ til skiptis. Eñ ObedEdom z hn̄s brædr
atta og sextijge/ og ObedEdom son Jedithun/ z Hosa sette hn̄ Dyrauerde.
Enn Sadoch Kiennemann/ z hn̄s brædr Prestana/ skickade hn̄ fyrer DROTTENS
Tialldbwd/ a Hædena i Gibeon/ Ad þeir skylldu dagliga offra DROTTNE Breñefor-
ner yfer Brennefornar Alltare/ Kuelld og Morgen/ s̄ þ stendur skrifad j DROTTENS Skipaner
Løgmæle/ sem hn̄ baud Jsrael. Og Heman og Jedithun mz þeim/ z þa adra vtualda/ sm̄ þeirra Þienara
mz Nafne voru nefnder/ til ad þacka DROTTNE/ ad hn̄s Myskunsemd varer eilijfliga. sem þionudu
Og Heman og Jedithum sungu mz Trametum og Cymbalis/ og med Gudz Streingleikū/ fyrer Aurkinne
Enn hn̄ sette syne Jedithun til Dyrauardhallds maña. Sijdan gieck allt Folk i burt/ huer i
sitt Hws. Dauid snere og i burt/ ad blessa sitt Hws.

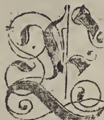
XVIII.

A ÞAD skiede þa Dauid bio i sijnu Hwse/ ad hn̄ sagde til Nathan Spamañs/ 3. Reg. 7.
Sia/ eg by i einu Cedrus Vidar Hwse/ enn DROTTINS Sattmæls Nathan
Ørk er vnder Tialldþake. Nathan suarade Dauid/ Allt huad þier byr i
hiarta/ þad gior þu/ Þuiad Gud er mz þier.
Eñ a þeirre Nott kom Ord DROTTINS til Nathan/ z sagde/ Far
og seig til mijns Þienara Dauidz/ Suo seiger DROTTEN/ Ecke skalltu
mier Hws til jbwdar byggia. Þui eg hefe ecke bwed i nockru Hwse/ fra þeim Deige at eg vt
leidda Jsraels syne/ allt til þessa Dags/ Helldur var eg þar s̄ Tialldbwden var og Landtialld
ed/ huar sem eg hefe geinged a medal alls Jsraels. Hefe eg og nockurn tijma talad til nock-
urs Domara i Jsrael/ huerium eg baud ad fæda mitt Folk/ og sagt/ Þui bygge þier mier ecke
eitt Hws af Cedrus Vide? Þar fyrer seig nu til mijns Þienara Dauids/ Suo seiger DRO
TTJN Zebaoth/ Eg tok þig vr Hagañ/ þar þu epterfylgder Hiørdinne/ ad þu skylldꝰ ve
B ra eiñ Høfdinge yfer mitt Folk Jsrael. Og eg hefe vered mz þier/ huert sem þu hefur fared/ z
þijna Ouine hefe eg vpprætt fyrer þier/ og eg hefe giørt þier eitt Nafn/ suo sem ad þeir eru
storu a Jørdunne hafa. Og eg vil giefa Stad mijnu Folke Jsrael/ z eg vil planta þ/ ad þ
bwe þar/ suo þad hrærest ecke framar meir. Og þad vonda Folk skal ecke meir þryckia þad
vnder/ so sem adur/ Fra þeim tijma sm̄ eg baud/ ad þar skylldu vera Domendur yfer mitt Folk
Jsrael. Og eg vil nidurþryckia alla þijna Ouine/ og seigia þier/ ad DROTTJN vill vpp
byggia þier eitt Hws.
Enn þegar þijner Dagar eru vte/ ad þu fer hiedan til þinna Fedra/ Þa vil eg vpp vekia Christus
þitt Sæde epter þig/ s̄ ad vera skal eiñ af þijnum sonum/ Hn̄s Rijke vil eg stadfesta/ Hn̄ skal Dauid fyrer heitinn
byggia mier eitt Hws/ og eg vil stadfesta hn̄s Stol eilijfliga. Eg vil vera hn̄s Fader/ og hn̄ 2. Reg. 7.
skal vera minn sonr. Og minne Myskunseme vil eg ei suipta fra hm̄/ so sm̄ eg tok hana fra Psal. 123.
þeim sem ed var fyrer þig. Helldr vil eg setia hn̄ i mitt Hws og i mitt Rijke eilijfliga/ og hn̄s 1. Para. 29.
C Stoll skal eilijfliga stødugr standa.
Og þa Nathan hafde talad epter øllū þssū Ordū z þssare Syn/ vid Dauid/ Þa kom Da Dauid furdar
uid Kongr og var fyrer DROttne/ z sagde/ Huer em eg DROTTJN Gud? Og huad er þa storu Gudz
mitt Hws/ þad þu hefur veitt mier slijkt? Og þad hefur þier þott vera oflijted/ Gud/ Helldur Giæsku/ prijsar
hefur þu talad vm þijns Þienara Hws j framtijdeñe. Og þu hefur alitid mig/ suo sem j Gud og giörer
eins Mañs Mynd/ huer ad er i Hædiñe Gud DROTTEN. Huad skal Dauid nu meir sei honum þacker
gia til þijn/ ad þu vegsamer þinn Þienara? Þu þecker þinn Þion. DROTTEN/ veg-
na þijns Þions/ epter þijnu Hiarta hefur þu giørt alla þessa mykla hlute/ ad opinber yrde
øll þesse Stormerke. DROTTJN/ eingenn er þiñ lijke/ og eingenn er Gud vtan þu/ vm

huern vier hofum heyrt m̄z vorum eyrum. Og huar er nockut Folk a Jordunne/slijkt sem
þitt Folk Jsrael? ad Gud siælfr er farin̄ til ad endurleysa sier eitt Folk/ ⁊ ad giora sier siælf-
um eitt Nafn af myklum og hrædeligum giorningum/ad burt drijfa Heidingiana fra þijnu
Folke/huert þu frelsader af Egiptalāde? ⁊ giorder þier þitt Folk Jsrael til eins Folks/ ad ei
lijfu/ og þu DROTTJN ert ordenn þeirra Gud.
Nu DROTTJN/ þad Ord sem þu talader vm þinn Þienara og vm hn̄s hws/ sie þad D
æfenliga statt/og gior sem þu hefur sagt. Og ad þitt Nafn sie satt og æfenliga stort/so men̄
meige seigia/DROTTJN Zebaoth er Jsraels Gud/hn̄ er Gud j Jsrael/ ⁊ hws þijns þie-
nara Dauidz verde stadfest fyrer þier. Þui þu DROTTJN hefr vpploked Eyrum þijns
Þienara/ad þu vilier byggia honum eitt Hws/Þar fyrer hefur þin̄ Þienare funded þ traust
ad hn̄ bidur þig. Og þu DROTTJN/þu ert Gud/ og þetta hid goda hefur þu talad til
þijns Þienara/Tak nu til ad blessa Hws þins Þienara/ suo ad þat sie æfenliga fyrer þier/
Þuiat huad þu blessar DROTTJN þad er blessad eilijfliga

XIX.

2. Reg. 8. Philistei Moabite Hadadeser og Syri af Dauid slegner

Pter þetta slo Dauid Philisteos/og vnderlagde þa / hn̄ tok (Borg) Gath og A
hennar Dætur af hende Philistinorum.
Hn̄ slo og þa Moabiter/Suo at Dauid giorde þa sier vndergiefna/og þr
færdu honum Skeinkingar.
Hn̄ slo Hadadeser Kongenn af Soba i Hemath/þa hn̄ for ad vtuidka sitt
Rijke at Vatnenu Euphrates. Og Dauid van̄ Þusund Vagna fra hon̄
⁊ sio Þusund Riddara/ ⁊ tuttugu Þusund Fotgongu lidz. Og Dauid leste alla þra Vagna/
en̄ hiellt epter Hundrad Vognum.
Og þeir Syri af Damasco komu til Lidz vid Hadadesser Kongenn af Soba. En̄ Da-
uid slo af þeim Syris tuær og tuttugu Þusunder Manna. Og hn̄ sette Folk i Damasco i B
Syria/og þeir Syri vrdu Dauid vndergiefner/ ⁊ færdu honum Skeinkingar/Þuiad DRO-
TTJN hialpade Dauid/ huert hellst sem han̄ for. Dauid tok og þa Gullskiolldu sm̄
HadadEsers Þienarar hofdu haft/og flutte þa til Jerusalem. Dauid tok og af Borgum
Hadadeser Tibebat ⁊ Chun miog mykenn Kopar/Af huerium Salomon giorde þad Kopar
hafed/Stolpana ⁊ þau Koparkieren.

Thogu 2. Reg. 8.

[a] Blessa þad er/ Luckú og Velferdar ad oska

Enn sem Kongurenn Thogu af Hemath heyrde þad/ad Dauid hafde sleiged og nidr lagt C
alla Magt Kongsins HadadEser af Zoba/ Þa sende hn̄ sin̄ son Hadoram til Dauid Kongs
og liet heilsa hm̄ og [a] Blessa/ad hn̄ hafde barist vid Hadadeser/ ⁊ sigrat hn̄/Þuiad Thogu
hafde att Ofrid vid hn̄.
Og Dauid Kongr helgade DROttne oll þau Gullkier Silfurkier/ ⁊ Koparkier/ ⁊ þ Silfr
og Gull sem hn̄ hafde teked fra Heidingiunum/huerier ed voru/Edomiter/Moabiter/Am̄oni-
ter/Philistei/og Amalechitar.

Edomiter Atian Þusunder slegner

Enn Abisai son Zeruia slo atian Þusunder af þeim Edomitis i Sallt dalnum. Og se- D
tte Folk epter i Jdumea/suo ad aller Jdumei voru Dauid vndergiefner/ Þui DROTTEN
var m̄z Dauid/huert hellst sem hn̄ for. Suo rijkte nu Dauid yfer allan̄ Jsraels lyd/ ⁊ dæm-
de Log ⁊ Riettinde ollu sijnu Folke.

Embættis men̄ Dauids

Joab son Zeruia var Hershofdinge. Josaphat son Ahilud var Canzeler. Zadoch son
Achitob og Abimelech son Abiathar voru Kiennemenn. Susa var Ritare. Benaia son Jo
iada var settr yfer Chrethi ⁊ Plethi. Og fyrstu syner Dauid voru ætijd hia Kongsins hond.

XX.

Hahas 2. Reg. 10. Hanon

Pter þetta andadist Nahas Ammon sona Kongr/ ⁊ hn̄s son vard Kongr i hn̄s stad. A
Þa mællte Dauid/Eg vil veita Myskun Hanon syne Naas/ Þui hn̄s Fader veitte
mier Myskun. Og Dauid sende Men̄ þangad/ad hugga Harm hn̄s/ epter sinn
Fodur.
Enn sem Dauids Þienarar komu i Ammon sona Land til Hanon/ad hugga hn̄/ Þa sog-
du Hofdingiar sona Am̄on til Hanon/ Hyggur þu ad Dauid hafe til Sæmdar Fodur þij-
num sent

num sent huggendur til þijn? Ja/hn̄s Þienarar eru komner til þijn/ad ransaka og vmskoda
og ad niosna vm þitt Land. Þa tok Hanon Dauidz Þienara/ꝛ liet raka þeirra Skiegg/og
skar af þeim half Klæden allt ad Þiohnøppum/og sende þa suo aptur. Enn þeir geingu af
stad og lietu vnderuijsa þetta Dauid. Og hn̄ sende i mote þeim (Þui Meñerner voru miøg
lytter) ꝛ Kongureñ sagde/ Vered i Jericho/ þar til ydar Skiegg vaxa/epter þad komed.aptur
B Og er syner Am̄on sau þad/at þeir høfdu misgiørt vid Dauid/ þa sendu þeir/bæde Hanon og Am̄on syner/þusund Centener Silfurs/ad leigia sier Vagna ꝛ Riddaralid af Mesopotamia/af Maecha og af Zoba. Og þeir leigdu tolf og tuttugu Þusund Vagna / og Kong Maecha mz sijnu Folke. Þeir komu og settu Herbwder hia Medba. Og syner Am̄on søfnudust saman af þra Borgum/og komu til Bardagans. Enn sem Dauid spurde þetta/þa sende hn̄ Joab mz allann siñ Strijdz Her og sijna Kappa. Og syner Am̄on voru vtfarner/ og fylktu Lide sijnu fyrer vtan Stadar Ported. Eñ Kongarner sem komner voru þm til Lidz/ fylktu þra Lide sier i Lage a Vøllunum. Orostur og Bardagar Dauidz

Þa Joab sa nu þat/ad honum var bweñ Bardage bæde a bak og fyrer/ vtualde hn̄ alla hina hraustustu Menn af Israel/og fylkte Lide sijnu i mot þeim Syris. Eñ fyrer þat Folk Syri slegner og Am̄oniter
C sem afgangs var sette hn̄ siñ broðꝛ Abisai/og þeir foru i mote Am̄on sonum/Og sagde/Ef ad þeir Syri bera mig ofurlide/þa kom mier til Hialpar/Eñ ef Am̄on syner verda þier yfersterkare/þa vil eg hialpa þier. Vert styrkꝛ/ og beriunst hrausliga/vegna vors Folks og vors Gudz Stadar/DROTTEN giører huad honum þocknast. Og Joab mz þat Folk sm̄ var hia honum riedst til Bardaga i mote Syris/Og þeir flydu fyrer honum. Og sem syner A‑
D m̄on sau/at þeir af Siria flydu/ þa hielldu þeir og a flootta fyrer hn̄s broðꝛ Abisai/ ꝛ foru j Borgena. Eñ Joab huarf aptur til Jerusalem.

Sem þeir af Syria sau Ofarar sijnar fyrer Israel/ þa sendu þeir vt bod/ꝛ lietu sækia þa Syros/sem voru hinumeigen Vatsins/Og Sophach Strijds Hødfudzmadꝛ Hadadeser var Høfdinge yfer þeim. Enn sem Dauid spurde þat/kallade hn̄ samañ allañ Israelis Lyd / og dro yfer Jordan/Enn sem hn̄ kom til þra/þa biost hn̄ i mot þeim. Og Dauid riedst til Bardaga vid Syros/ og þeir attu Orostu vid hañ/ Enn Syri flydu fyrer Israel. Og Dauid slo i hel af Syris sio Þusund Vagna/ꝛ fiorutijge Þusund fotganganda Lidz. Þar mz drap hn̄ Sophach Hershøfdingia Enn sem Þienarar Hadadesser sau / ad þeir voru slegner af Israel/þa giørdu þr Sætt vid Dauid ꝛ hn̄s Þienara. Og þeir Syri villdu ecke vpp þadā veita lid Am̄on sonum. Syri slegner i annad sinn

XXI.

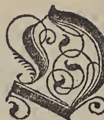
A O G þa Aared var vmlided/a þm tijma/þa Kongar voru vaner ad fara i Hernad/þa for Joab mz Her og allann styrk Herlidsins/ꝛ eydde Land Am̄on sona/ ꝛ for ꝛ settest vm Borg Rabba/eñ Dauid vard epter i Jerusalem. Og Joab slo Rabba/og braut hana nidꝛ. Og Dauid tok þeirra Kongs Koronu af 2. Reg. 11. Rabba 2. Reg 12.
B hn̄s Høfde/og hun vog eitt Centener Gullz/og var sett mz dyrmætustu Gimsteinum/og hun var sett a Dauids Høfud. Hn̄ flutte og myked Herfang af Borginne. Enn Folked þad sem þar var jnne leidde hn̄ vt/og skipte þui i sundꝛ mz Søgū/ og mz Jarnkrokum og Fleygum. So giørde Dauid vid allar Borg' Am̄on sona. Og
C Dauid for mz Folkenu heim aptur i Jerusalem 2. Reg. 21.

Þar ept' hofst enn myked Strijd i mote Philisteis i Gaser. Þann tijma slo Sibechai Husathiter þann Mañ sem hiet Sipai/ sem var af Risaña sonum/og hañ lægde þeirra Ofstopa. Enn añañ Bardaga atte hn̄ vid Philisteis. Þa slo Elhanan son Jair Lahemi bro Sibecai Sipai Elhanan
D dur Goliath Gathiter/ huers Spiotskapt var sem eiñ Vefiar Rifur. Og enn aptur vard Bardage i Gath. Þar var eiñ stor Madꝛ/s̄ hafde sex Fijngꝛ ꝛ sex Tær/þ er ad tølu fiorer ꝛ Tuttugu/hn̄ var og suo fæddur af Risa Kyne. Hn̄ hædde ad Israel/ enn Jonathan son Semaia brodꝛ Dauidz slo hn̄ i hel. Þesser voru komner af Risunum i Gath/og fiellu fyrer Høndum Dauids og hn̄s Þienara. Lahemi eiñ stor Madur Jonathan

XXII.

Nh ij Og Sa‑

Satan mot-
ſtendur Jſrael
2. Reg. 24.
Dauid lætur
telia Folked

G Satan reis vpp j mote Jſrael/ og ſkaut Dauid i Hug/ ad hn̄ liete telia A
Jſraels Lyd. Og Dauid ſagde til Joab/ z til Høfdingiana Folkſins/ Fared
og telied Jſrael/ fra BerSeba og allt til Dan/ og kun̄giøred mier þat aptur
at eg vite huerſu margt ad hn̄ er. Joab ſuarade/ DROTTJN Hundrad
fallde ſitt Folk/ fram̄ yfer þad ſem nu er þat margt. En̄ minn Herra Kō
gur/ Eru þeir ecke aller mijns Herra þienarar? Huar fyrer vill min̄ Herra vi
ta þetta? Þui ſkal ſkulld koma a Jſrael?

Mantal Jſ-
raels Folks

Enn þad gieck fram̄ ſem Kongr villde/ i mote Joab. Og Joab for af ſtad/ z reiſte i giegnum allann Jſrael/ og kom til Jeruſalem. Og han̄ fieck Dauid Mantal Folkſins. Og allur Jſrael var ellefu ſinnum Hundrat Þuſund Man̄s/ ſem Vopnfærer voru. En̄ af Juda fiorum ſinnum Hundrad Þuſund og ſiøtijge Þuſunder Vopnfærra Man̄a. En̄ Leui z Ben-Jamin talde hn̄ ecke med þeſſum/ þuiad Joab giørde naudugr þeſſa Kongs ſkipan.

En̄ þetta miſlijkade Gude/ og hn̄ ſlo Jſrael. Og Dauid ſagde til Gudz/ Eg hefe þungliga ſyndgaſt/ ad eg giørde ſlijkt. En̄ tak nu burt Miſgiørning þijns Þienara/ þuiad eg hefe giort miøg f auijſliga.

Gad Spa-
madur

Og Gud DROTTEN talade mz Gad Dauidz Siaanda/ z ſagde/ Far þu/ Tala vid B
Dauid og ſeig þu honum/ Suo ſeiger DROTTJN/ Þria hlute legg eg fyrer þig/ kios þu
huern þu villt/ ad eg giøre þier. Og þa Gad kom til Dauids/ ſagde hn̄ til hn̄s/ Suo ſeiger
DROTTJN/ Kios þier huort þu villt/ þriggia ara Hallæri/ eda ad þu flyer þria manade
fyrer þijnum Fiandmønnum/ og fyrer Suerde þin̄a Ouina/ ad þad grijpe þig/ eda ad DROTTENS Suerd og Drepſott gange vm i þria Daga i Landenu/ ad Eingill DROTTENS ſlae i hel/ i øllum Jſraels Landzælfum. So ſia nu til/ hueriu eg ſkal ſuara þeim ſem mig vtſende. Dauid ſagde til Gad/ Miøg þreyngiunſt eg/ En̄ þo kys eg ad falla i Hønd DROTTENS/ Þuiad hn̄s Myſkun er miøg mijkel/ enn ecke vil eg falla i Mannanna Hendur.

70000 Dou
i Drepſott

Þa liet DROTTEN Drepſott koma yfer Jſrael/ ſo þar fiellu ſiøtijge Þuſunder man̄a
af Jſraels Folke. Og Gud ſende Eingelin̄ til Jeruſalem/ ad ſla hana. Og þa hn̄ var ad
ſla/ leit DROTTJN til/ z hn̄ angradeſt yfer þui enu vonda/ og ſagde til Eingelſins ē ſlo
(Folked) Þad er nog/ þijn Hønd læte af. Enn Eingill DROTTENS ſtod hia Lauagar C
de Arnan Jebuſiter. Og Dauid vpplypte ſijnum Augum/ z ſa Eingel DROTTENS
ſtanda a millum Himens og Jardar/ og hafde brugded Suerd i ſinne Hende/ og riette þad yf-
er Jeruſalem. Þa fiell Dauid fram̄ til Jardar/ og þeir enu ellſtu mz honū/ klædder a Seck
tum. Og Dauid ſagde til Gudz/ Huert er eg eige ſa ſm̄ baud ad telia Folked? Eg er ſa ſem ſyndgadiſt/ og giørde þad hid vonda/ Huad hafa þeſſer Sauder giørt? DROTTJN Gud minn/ ſnueſt þijn Hønd j gegn mier z mijns Fødurs Hwſe/ en̄ læt þitt Folk eige ſlaſt.

a,
(Seckium)
Ebreſke Textin̄
kallar Secke/
þau klæde ſem
eru giørd af ſtor-
ru obreyttu Lijn-
ne eda vllu/ ſuo
ſm̄ þad er/ ſm̄ til
Seckia er haft.

Eingillenn ſagde til Gad/ og baud honum ad ſeigia Dauid/ ad han̄ ſkyllde ſtijga vpp/ og reiſa DROTTNJ eitt Alltare i Lauagarde Arnan Jebuſither. Og Dauid gieck vpp/ epter orde Gad/ ſem han̄ ſagde til hn̄s i Nafne DROTTENS. Enn ſem Arnan ſnereſt vid/ z ſa Eingelinn/ og hn̄s fiorer ſyner mz honum/ foru þeir ad fela ſig/ Þuiad þeir voru at þreſkia Hueite. En̄ ſem Dauid gieck til Arnan/ leit Arnan vid/ z ſa Dauid/ hn̄ gieck vt af Lauagardenum/ og fiell til Jardar og laut Dauid.

Arnan

Og Dauid ſagde til Arnan/ Gief mier þin̄ Lauagard/ ſo eg meige byggia Alltare DRO-
TTNE/ Fyrer fulla Þeninga ſkallt þu giefa mier hn̄/ ſo ad Plagan meige takaſt af Fol- D
kenu. Arnan ſuarade Dauid/ Tak hn̄ til þijn/ z giør Herra Kongur huad þier þocknaſt.
Sia/ Eg gef Vxana til Bren̄eoffurs/ z Oken til Vidar/ z Hueite til Matoffurs/ þat gef eg allt ſaman. Dauid Kongr ſagde til Arnan/ Ecke ſkal ſuo vera/ Helldur vil eg kaupa þetta fyrer fulla Þeninga. Þuiad ei vil eg taka þad ſem þier til heyrer fyrer DROTTNJ/ og eige helldur giefa þad ſem eg þigg Kauplauſt til Brennefornar. So gaf Dauid Arnan fyrer Lauagarden̄ ſex Hundrut Sekel Gulls at vikt. Og Dauid reiſte DROTTNE þar eitt Alltare/ z færde þar yfer Bren̄eforner z Þacklætis forner. Og ſm̄ hn̄ akallade DROTTJN/ þa bænheyrde hn̄ hn̄ af Himne fyrer Ellden̄/ yfer Brenneoffurſins Alltare. Og DROTTEN ſagde til Eingelſins/ Læt þitt Suerd i ſijnar ſlijdrer.

Exod. 36.
2. Para. 1.

A þeim ſama tijma/ þa Dauid ſa þad/ ad DROTTEN hafde bænheyrt hn̄/ i þm̄ Lauagarde Arnan Jebuſiter/ þa plagade hn̄ ad færa þar Forner. Þuiad DROTTENS Tialldbwd/ ſem Moſes giørde i Eydemørkenne/ og þad Bren̄eforna Alltared/ var i þan̄
tijma a

tijma a Hædiñe i Gibeon. Og gat Dauid ecke fared þangad ad leita Guds/ ſo var hñ hræ=
ddur ordenn fyrer Suerde DROTTINS Eingels. Og Dauid ſagde/ Hier ſkal DRO=
TTINS Gudz Hws vera/ og þetta Alltared til Brenneforna Iſrael.

XXIII.

A

OG Dauid baud ad ſamãſafna þm Vtlendingũ ſ̄ voru i Iſraelis Lãde/ ⁊ hñ
ſkickade af þm Steinſmide/ ad vthøggua Steina/ til Gudz Hwſſ bygging[r].
Og Dauid liet tilbwa miked Jarn til Naglanna/ til Hurdanna i Portunũ/
og til alls þeſſ ſem negla þurfte/ og ſuo mykenn Kopar at eige vard Veigeñ.
So og Cedrus Trie otelianlig/ Þuiad þeir af Sidon ⁊ Tyro færdu Dauid
mijkenn Cedrus Vid. Þui Dauid ſagde/ Minn ſon Salomon er Barn og
lijtils mattar/ enn Hwſed þad ſem DROTTNE a ad byggiaſt/ ſkal vera ſtort/ ſo at hñs
Nafn og Dyrd vpphefieſt i ollum Londum/ Þui vil eg tilbwa þat ſem hñ þarf. Og Dauid
ſamanſafnade myklum Efnũ/ adr eñ hñ andadiſt.

Dauid ſkickade Efne til Muſteres Byggingar

B Og Dauid kallade ſinn Son Salomon fyrer ſig/ og baud honum ad byggia DROTT=
ENS Iſraels Gudz Hws/ ⁊ ſagde til hñs/ Miñ ſon/ eg hefe haft i ſinne/ ad byggia Nafne
DROTTENS mijns Gudz eitt Hws/ Enn DROTTENS Ord kom til mijn/ ⁊ ſag=
de/ Þu hefur vthellt myklu Blode/ ⁊ vered mykell Bardaga Madur/ Þar fyrer matt þu ecke
byggia mijnu Nafne Hws/ þuiad þu hefur vthellt myklu Blode a Jørd fyrer mier. Sia/
ſa ſonur ſem þier ſkal fædaſt/ hñ ſkal vera kyrlatur Madr/ Þui eg vil giefa honũ hwijld fyrer
ollũ hñs Ouinũ/ allt vm kring/ Þui hñ ſkal heita Salomon. Þui eg vil giefa Frid ⁊ Roo i
Iſrael vm alla hñs Lijfdaga. Og hñ ſkal byggia mijnu Nafne Hws. Hñ ſkal vera minn
Sonur/ og eg vil vera hñs Fader/ og hñs Konungligañ Stol vil eg ſtadfeſta yfer Iſrael æf=
enliga.

Dauid bijfalar Salomone ad byggia Muſtere

Salomon þydiſt Fridſamur og Fridrijkur, 2. Reg. 7.

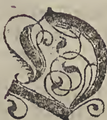
C Nu þar fyrer minn ſon/ ſie DROTTEN mz þier/ og vert þu Luckuſamur/ ſo at þu byg
ger DROTTNE þijnum Gude eitt Hws/ ſem hñ hefur talad vm þig. DROTTEN
mun og ſuo giefa þier Hygginde og Skilning/ og hñ mun bioda þier vm Iſrael/ ad þu hallder
DROTTENS Gudz þijns Løgmal. Þui þa munt þu vera Luckuſamur/ nær þu hell=
dr þig til ad giora epter þm Bodũ ⁊ Riettindũ/ ſ̄ Gud baud Moſe ad læra Iſrael. Ver hrau
ſtur og hugdiarfur/ ottaſt ecke ⁊ vert ohræddr/ Sia þu/ eg hefe i miñe Fatækt giefed til DRO
TTENS Hwſſ Koſtnadar Hundrad Þuſund [a] Centener Gulls/ ⁊ Þuſũd ſiñum Þuſund
Centener Silfurs/ Þar mz Kopar ⁊ Jarn an tølu/ þui þ er meira eñ þad verde reiknad/ eg he
fe og ætlad til Trie og Steina/ þar matt þu vid auka. Suo og hefur þu marga Arſidara
Steinhogguara/ og Trieſmide bæde a Trie og Steina og allshattadar Hagleiksmeñ/ a
allra handa Arfuide/ a Gull/ Silfur/ Kopar og Jarn/ huad otelianligt er. Suo tak þig nu
D vpp ⁊ fullkomna þetta/ DROTTIN mun vera mz þier

[a] (Centener) Er nær eitt Þuſund Florens Gylline/ ⁊ ſumum Løndum nockut minna

Og Dauid baud ollum Iſraelis Høfdingium/ ad þeir ſkylldu hialpa hñs ſyne Salomone
og ſagde/ Er eige DROTTEN ydar Gud mz ydur/ og hefur hñ ei giefed ydur Frid og Roo
allra vegna? Þuiad hñ hefur giefed Landſins jñbyggiara i ydar Hendur/ og Landed er vñet
vnder DROTTIN og vnder hñs Folk. Suo giefed nu ydar hiørtu og ydar Saaler til þſſ
ad þier leited DROTTINS ydars Gudz. Og taked ydr vpp/ ad byggia DROTTNI
eiñ Helgedõ/ þar jñ meige lata DROTTINS Ørk/ ⁊ Gudz heiløgu Kier i Hwſed/ hũt
ed vppbyggiaſt ſkal Nafnenu DROTTINS. Suo ſette nu Dauid ſinn ſon Salomon
til Kongs yfer Iſrael/ þa hañ var orden gamall og ſaddr af Lijfdøgum.

Salomon Kongur yfer Iſrael

XXIIII.

A

OG Dauid ſamãſafnade øllũ Høfdingiũ i Iſrael/ ⁊ ſo Preſtũ/ ⁊ Leuitũ. Og
hñ liet telia Leuitana/ tuituga ⁊ þadan af elldre. Og þra tala/ Høfud fyre
Høfud/ var atian ⁊ tuttugu Þuſũder hrauſtra maña. Af þm voru ſkickad[r]
tuær þuſũder ⁊ tuttugu/ ad þiona i Drottens Hwſe/ ⁊ ſex Þuſũd fyrerſionar
meñ ⁊ Domarar/ ⁊ fiorar Þuſũder Dyrauørdſlumaña/ Og fiorar Þuſũder
þra ſ̄ lofa Drotten a allſkyns Hliodfære/ ſ̄ hñ hafde giort til Lofgiørdar.

Skickan edur Orda Gudz þionuſtugiørdar

Leuitaña Embætte

Gersoniter Og Dauid greinde þa i sundur epter sonum Leui/sem voru/Gerson/Kahath/og Merari.
Supra 6. Syner Gerson voru Laedan og Simei. Eñ syner Laedan/sa fyrste Jehiel/Sethan/ z Joel/
þeir þrÿr. Enn syner Simei voru Salomith/Hasiel/og Haran/þeir þrÿr. Þesser voru þeir
Syner Høfdingiar a medal Fedrañ af Laedan. Og þesser voru og so syner Simei/Jahath/Si
Kahaths na/Jeus og Bria/Þesser fiorer voru og syner Simei. Jahat þañ fyrste/Sisa añar. Eñ B
Exod. 6. Jeus og Bria høfdu ecke marga sonu/og þui voru þeir reiknader fyrer eins Fødurs Hws.
1. Para. 7. Syner Kahath voru Amram/Jessehar/Hebron z Vsiel/þeir fiorer. Syner Amram vo-
Exod. 29. ru/Aaron og Moses. Og Aaron vard fraskileñ/so ad hñ var helgadz til þess allra Helga-
sta/hñ og hñs syner æfenliga/ ad veita Reykelse fyrer DROTTNI/ ad þiona/ z ad ble-
ssa i DROTTINS Nafne æfenliga. Syner Moses þess Gudz Mañs voru reiknader
i Leuitanna ætt/Og hñs syner voru/Gerson og Eliezer. Syner Gerson/þañ fyrste var Se-
Syner buel/ syner Eliezer þann fyrste var Rehabia. Og Elieser hafde ongua adra sonu. Eñ syn-
Moses er Rehabia voru miøg marger. Syner Jesehar var Salomith þañ fyrste. Syner He-
bron voru Jeria þañ fyrste/Amaria añar/þridie Jehasiel/fiorde Jakmeam. Syn' Vsiel vo
Syner ru/eñ fyrste Micha/ z añar Jesia.
Merari Syner Merari voru Maheli/og Musi. Syner Maheli voru/Eleassar og Kis. Ele- C
azar deyde og hafde eckert Afkuæme af sonum til/vtan Dætur/og syner Kis þeirra brædz to-
ku þær. Syner Musi voru Maheli/Eder/og Jeremoth/þeir þrÿr. Þetta eru syner Leui/
medal þeirra Fedra Hwsa/og þeir ædstu Fedur/sem ad reiknader voru/ mz Nøfnum/Høfud
fyrer Høfud/huerier ad frømdu Þionustugiørdena i DROTTINS Hwse/tuttugu Aa-
ra z þadã af elldre. Þui Dauid sagde/DROTTIN Jsraelis Gud hefz giefid sijnu Folke
Huÿld/z mun bwa i Jerusalem æfenliga.
Og syner Leui voru talder a medal Leuitaña tuituger og þadã af Elldre/þeir ed ecke þurf-
Num. 1. tu ad bera Tialldbwdena/z øll heñar Ker/Helldur epter Dauidz seinustū Ordū/ Ad þr skyll-
2. Para 35. du standa vnder Aaron sona Høndum/til ad þiona i DROTTINS Hwse/vt i Garden- D
um/og ad Kistunne/z ad Hreinsuniñe/og ad alls hattar Helgedome/ad allre Þionustugiørd
i DROTTINS Hwse/ad skodunar Braudūum/ad Similiu Miølenu/ ad Matoffrenu/
ad osyrdum Køkum/ad Poñum/ad Kistum/ ad øllum Viktum z Mæler. Og ad standa a
Mornana/at þacka og lofa DROTTIN/eins og a Kuellden. Og ad færa DROT-
TNI allar Breñe forner/a Þuottdøgum/Nymanudum/og Hatÿdum/epter tølu z skickã
ad alldødle fyrer DROTTNI/ Og at þeir skylldu hallda vakt hia Vitnisburdarins og
Helgedomsins Tialldbwd/og syner Aaron/og þeirra brædur/ad þr þione i Hwse DROTT
INS.

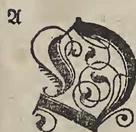
XXV.

Skipan NN þsse var skickan sona Aaron. Syner Aaron voru þeir Nadab/Abihu A
prestanna Eleazar/ og Jthamar. Enn Nadab og Abihu dou fyrr eñ þeirra Fader/z
Luc. 1. attu eingen Børn. Enn Eleazar og Jthamar vrdu Prestar. Og Da-
Num. 3. uid skipte þeim/ Zadoch af Sonum Eleazar/og Ahimelech af sonum Jtha
mar/ epter þeirra tølu og Embætte. Og þar voru myklu fleire Høfdings
menn fundner a millum sona Eleazar/enn a medal sona Jthamar. Og
24. Høfdingiar yfer prestunum hñ skipte þm so/ad sextan voru af sonū Eleazar til Høfdingia setter i þeirra Fedra hwse/og
atta af sonū Jthamar i þra Fedra Hwse. Og hñ skipte þm epter hlutfalle/fyrer þui/ad huo
rertueggiu bæde af sonum Eleazar og Jthamar voru Høfdingiar i Helgedomenum/og yppa-
ster fyrer Gude. Og Semaia Ritare son Nethaneel af Leuitunum/hñ skrifade þa vpp fyrer B
Kongenū/og þm yppustu/og fyrer Prestenū Zadoch/ og fyrer sonū Ahimelech syne Abiatar/
og fyrer þeim yppustu Fedrum a millum Prestanna og Leuitaña/sem var/eins Fødurs Hws
fyrer Eleazar/z þad añad fyrer Jthamar.
Eñ sa fyrste hlutur fiell yfer Joiarib/Sa añar yfer Jedaia/ þridie yfer Harim/fiorde yf-
Abia er Seorim/fimte yfer Malchia/siøtte yfer Meiamin/ siounde yfer Hakoz/attunde yfer Ab-
Luc. 1 ia/Niunde yfer Jesua/tiunde yfer Sechania/sa ellefte yfer Eliasib/ sa Tolfte yfer Jakim/
þrettande yfer Hupa/fiortande yfer Jesebeab/fimtande yfer Bilga/sextande yfer Jmmer/seyt
iande yfer Heser/attiande yfer Hapizez/nitiande yfer Pethahia/ tuttugaste yfer Jeheskel/fyr
ste z tuttugaste yfer Jachin/ añar z tuttugaste yfer Gamul/þridie z tuttugaste yfer Delata/ C
fiorde og

fiorde og tuttugaste yfer Maasia. Þetta er þeirra skipan epter þeirra Embætte/ad þr gan-
ge i DROTTINS Hwsi/huer epter sinne Ordu/vnder þeirra Fødr Aaron/so s̄ DROT
TIN Gud Israels hafde bodet þm.
Enn þeir adrer Syner Leui sem afgangs voru/af sonum Amram var Subael. Enn af
sonum Subael var Jehdeia. Enn mz sonum Rehabia var Jesia þann fyrste. Enn medal
Jesehariter var hn̄s son Slomoth. Enn a millum sona Slomoth var Jahath. Syner He-
D bron voru Jeria þann fyrste/Amaria sa annar/Jehasiel þann þridie/ Jakmeam sa fiorde.
Son Vsiel var Micha/Enn med sonum Micha var Samir. Jesia var Broder Micha:
Med sonum Jesia var Sacharia. Syner Merari voru þeir Maheli ꝛ Musi/huers son ed
var Jaesia. Son Merari af Jaesia/hn̄s son var Soham/ Sachur og Jbri.
Enn Maheli atte Eleasar/þui hn̄ hafde onguann son. Af Kis. Sonr Kis var Jerah-
meel. Syner Musi voru/Maheli/Eder og Jeremoth. Þetta eru syner Leui/epter þra Fed-
ra Hwsum. Og þar voru lagder hluter yfer þa/hia þeirra brædrum sonū Aaron/fyrer Da-
uid Konge og Zadoch ꝛ Ahimelech/ og fyrer þeim yppustu Fedrum a medal Prestanna ꝛ Le-
uitanna/suo vel þeim minsta Broder/sem þeim yppasta medal Fedrañ.

XXVI.

A

G Dauid/og Hershøfdingiarner fra skildu til Embættis Þionustunnar/so-
nu Assaph Heman og Jedithun/þa Spamenn/med Hørpur/Psallterium ꝛ
Cimbalis/og þeir voru talder til Giørningsins Þionustu/epter sijnu Embæ
tte. A medal sona Assaph var Sachur/Joseph/Nethania/Assarela/syn'
Assaph vnder Hende Assaph/ huer ad spæde hia Kongenum. Af Jedi-
thun. Syner Jedithun voru Gedalia/ Zori/Jesaia/Hasabia / Mathi-
thia/þsser sex voru vnder þeirra Fødur Jedithun/ mz sijnum Hørpum sem spædu/þackande og
Lofande DROTTJN. Af Heman. Syner Heman voru Buchia/ Mathania / Vsiel
Sebuel/Jerimoth/Hanania/Hanani/Eliatha/Gidalthi/ Romamtieser/Jasbekasa/Mallo
thi/ Hothir/ꝛ Maesioth/Þesser aller voru syner Heman Kongsins Siaanda i Gudz Orde/at
B vpphefia Horned/Þuiad Gud hafde giefed Heman fiortan syne og þriær Dætur.
Þesser aller voru vnder hende sinna Fedra/Assaph/Jedithun/ꝛ Heman/ad syngia i DR-
OTTJNS Hwse/med Cymbalis/Psalterio og Hørpum/epter Embættisgiørdinne i Hw-
se DROTTJNS hia Konginum. Og þeirra tala og þeirra Brædra sem menter voru
i Søngnum DROTTJNS/ aller saman Meistarar/voru ad tølu tuo Hundrut ætta og
ættatijge. Og þeir køstudu hlute vm þra Embætte/so fyrer þa hinu minstu sm̄ fyrer þa hi-
na hellstu/fyrer þa hina Lærdu/ lijka sem fyrer Læresueinana.
Og enn fyrste hlutur fiell yfer Joseph/sem var af Assaph. Sa añar yfer Gedalia/ ꝛ hn̄s
brædr og syne/og þeir voru tolf. Eñ þridie yfer Sachur/og yfer hn̄s syne og brædur/ og þeir
C voru tolf. Enn fiorde yfer Jezri/og hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ fimte yfer
Nethania/og yfer hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ siøtte yfer Buchia/hn̄s syne og
brædr/og þeir aller voru tolf. Enn siøunde yfer Jesreela/ hn̄s syne og brædr/ og þeir voru
tolf. Eñ ættunde yfer Jesaia/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ niunde yfer Ma-
thania/ hn̄s syne og brædr/og þeir voru tolf. Eñ tiunde yfer Simei/hn̄s syne ꝛ brædr/ꝛ þr
voru tolf. Eñ ellefte yfer Asareel/hn̄s syne og brædr/og þeir voru tolf. Eñ tolfte yfer Ha-
sabia/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ þrettande yfer Subael/hn̄s syne og brædr/
og þeir voru tolf. Eñ fiortande yfer Mathithia/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ
fimtande yfer Jeremoth/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ sextande yfer Anania/
D hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ seytiande yfer Jasbekasa/hn̄s syne og brædur/og
þeir voru tolf. Enn ætiande yfer Hanani/hn̄s syne og brædr/ꝛ þeir voru tolf. Eñ nitiande
yfer Mallothi/hn̄s syne og brædur/og þeir voru tolf. Enn tuttugaste yfer Eliata/hn̄s sy-
ne og brædur/og þeir voru tolf. Eñ fyrste og tuttugaste yfer Hothir/hañs syne og brædur/
og þeir voru tolf. Enn annar og tuttugaste yfer Gidalthi/ hañs syner og brædr / og þeir
voru tolf. Enn þridie og tuttugaste yfer Mahesioth/hn̄s syne og brædr/ og þeir voru tolf.
Enn fiorde og tuttugaste yfer RomamthiEser/hañs syne og brædur/og þeir voru tolf.

Dauid tilskick ar Sønguara

Assaph

Jdithun

Heman

(Þad Hornid vpp ad hefia) Eg helld ad þesse Heman hafe vered Dauidz Spammann/i þeim hlutum sem Rijked at hrærde huernen hn̄ munde styrda og Regera/ Þuiad Horn þydist stiorn an og Rijke

24. ædstu Sønguarar

XXVII.

Af

Dyra vardhallds manna skipan

Af skipan Dyra uordslumanna. A medal þeirra Choriter/ var Meselemia son Chore/ af Sonum Assaph. Enn syner Meselemia voru A
þesser/ sa frumgietne Sacharia/ annar Jediael/ þridie Sebadia/ fiorde Jathniel/ fimmte Elam/ siøtte Johanan/ og enn siounda Elioenai. Enn syner Obed Edom voru þesser/ sa frumgietne Semaia/ annar Josabad/ þridie Joah/ fiorde Sachar/ fimmte Nethaneel/ siøtte Ammiel/ siounde Isaschar/ attunde Pegulthai/ Þui Gud hafde blessad hann. Og hans son Semaia gat og sonu/ huerier ad stiornudu i sinna Fedra Hwse/ Þui þeir voru Manna (a) sterkaster. Suo voru þeir nu syner Semaia Athni/ Rephael/ Obed og Elsabad huers brædur at voru sterkaster menn/ Elihu og Samachia. Þesser aller voru af sonum ObedEdom/ Og þeir med þeirra sonum og Brædrum voru sterker menn/ og vel skickader til þionustu/ og þesser voru tueir og sextijge af ObedEdom.

a (Sterkaster) Þuiad prestarner vrdu at vera fremst i brioste Fylkingar i Bardögum med Trametunar

Meselemia hafde atian syne og brædr/ þeir voru Manna sterkaster. Enn Hossa af sonum Merari atte sonu/ þann yppasta Simri/ þuiad hann atte ecke frumgieten son/ og þui sette hans Fader hann til Høfdingia/ Sa annar var Hilkija/ þridie Tebalia/ fiorde Sacharia. Aller syner Hossa og brædr voru þrettan. B

Þesse er skipan a Dyravardhallds mønnunum/ ad Vardhallshøfdingiarner suo sem þra brædr þione jafnan i DROTTENS Hwse. Og hluterner voru lagder so vel fyrer þann minsta sem þann stærsta/ i þra Fedra Hwse/ til huerra Portdyra. Sa hlutr i mot Austre/ fiell yfer Meselemia. Þar var og kastadr hlutur fyrer hans son Zacharia/ huer ed var miøg rad klokur/ og honum hlotnadist i mot Nordre. Enn ObedEdom mot Sudre/ og hans sonum/ hia hwse Esupim. Og Supim og Hossa mot Vestre/ hia Porte þui sem geinged var vpp Brenneoffursins Stræte/ so ad Vakten stod huer hia annare

I mot Austre voru sex af Leuitunum. Mot Nordre fiorer vm Daga/ mote Sudre fiorer vm daga. Enn hia Esupim voru tueir og tueir. Hia Parbar mot Vestre fiorer a Strætenu/ og tueir hia Parbar. Þesse er skipan Dyra vardveislumannanna/ medal sona þra Choriter/ og sona Merari. C

Þeir ed setter voru yfer Fiehirdslur og Fiesiodu Gudz Hwss

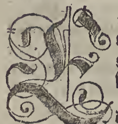
Enn af Leuitunum var Ahia settur yfer Fiesiodu Guds Hwss/ og yfer þa Fiesiodu sem helgader voru. Af sonum Laedan sonar Gerson. Af Laedan voru yppustu Fedur þeir Jehelither. Og syner Jeheliter voru Sethan og hans Broder Joel setter yfer Fiesiodu DROTTINS Hwss. Af Amramiter/ Jezehariter/ Hebroniter/ og Vsieliter / var Sebuel son Gerson sonar Mose Høfdinge yfer Fiarsioduna. Enn hans Broder Elieser hafde einn son/ sem var Rehabia/ huers son var Jesaia/ huers son var Joram/ huers son var Sichri/ huers son var Selomith. Sa same Selomith og hans brædur voru setter yfer allt þad Heilaga liggianda Fie sem Kong Dauid helgade/ og þeir yppustu Fedur a medal Høfdingia yfer Þusund og yfer Hundrad/ og Hershøfdingiarner. Af Strijdenu og af Herfangenu høfdu þr þ helgad/ til þess at endurbæta DROTTINS Hws etc. Og allt huad Samuel Siaande/ og Saul son Kis/ og Abner son Ner/ og Joab son Zeruia høfdu heilagt giørt/ og allt D
þad sem helgad var/ þat var vnder Selomith og hans Brædra Hende.

Embættes menn og Domarar

Af Jesseharitet var Chenania og hans syner skickader til þienustu/ vtan til/ yfer Jsrael/ Embættis menn og Domarar. Enn a medal þeirra Hebroniter/ var Hasabia og hans Brædur/ Þusund og siø Hundrut merkeliger menn/ skickader til þionustu yfer Jsrael/ hinumeigen Jordanar/ mot Vestre/ til allshattadrar DROTTENS Þionustu/ og ad þiona Kongenum/ Item/ a medal Hebronita var Jedia þann yppaste i Hebroniter ætt medal þra Fedra. Og a þui fertuganda Aare Dauids Kongs/ þa var leitad/ og fundner hrauster Menn i Jaesar wt i Gilead/ Og þeirra brædr merkeliger/ ad tølu tuø Þusund og siø Hundrut/ Høfdingiar yfer þeirra Fedra Hwsum. Og Dauid sette þa yfer sonu Ruben og Gad og halfa Manasse ætt/ til allra Erenda Guds og Kongsins.

XXVII.

Gerfiodsmanna skipaner

Enn Jsraels syner epter þeirra tølu/ voru Fedranna Høfdingiar yfer Þusund og Hundrad/ og Embættis menn sem þionudu Kongenum/ epter þra Skipan/ gangande vt og jnn/ eirn a huerium Manade/ a øllum Manudum Aarsins/ Og huer skipan hafde fiorar og Tuttugu Þusunder manna. A

I Jasabeam

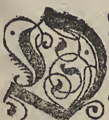
Jasabeam son Sabdiel var settur yfer þa fyrstu skipan/ og vnder hans hende voru fiorar og tuttugu Þusunder manna. Af sonum Peres var sa Høfdinge yfer

inge yfer alla Strijdzhøfdingia i þeim fyrſta Manade. Dodai Ahohiter var ſettur yfer 2
ſkipan þeſſ añars Manadar/ og Michlot var Høfdinge yfer hñs ſkipan/ ⁊ vnder hñs Ski- Jaſabeam
pan voru fiorar og tuttugu Þuſunder. Benaia ſon Joiada Preſts var Høfdinge þeſſ þridia 3
Manadar/og vnder hñs ſkipan voru fiorar ⁊ tuttugu Þuſunder. Hañ er Benaia hiñ ſter- Benaia
kaſte a medal Þriatijge/og yfer Þriatijge/og hñs ſkipan var vnder hañs ſyne Amī Sadab 4
Aſael broder Joab var ſa fiorde i þeim fiorda Manade/og epter hñ Sabadia hñs ſon /og Aſahel
vnder hñs ſkipan voru fiorar og Tuttugu Þuſunder. Samehud Jeſrahiter var i þm fimta 5
Manade/og vnder hñs ſkipan voru fiorar ⁊ tuttugu Þuſunder. Jra ſon Kis Thekoiter var Samehus
B ſiøtte/i þeim ſiøtta Manade/og vnder hñs ſkipan voru fiorar og tuttugu Þuſunder. 6.
Helez Peloniter af ſonum Ephraim var i þeim ſiøunda Manade / og i hñs ſkipan voru Jra
fiorar og tuttugu Þuſunder. Sibechai Huſathiter af ætt Saritarum var þañ attunde i þm 7.
attunda Manude/og vnder hñs Skipan voru fiorar og tuttugu Þuſunder. Abieſer Antothi Helez
ter af ſonum Jemini var þann niunde i þeim niunda Manude / og vnder hñs Skipan voru 8. Sibechai
fiorar og tuttugu Þuſunder. 9. Abieſer
Maherai Nethophathiter af Serahiter var ſa tiunde i þm tiunda Manude/ ⁊ vnder hñs 10. Mahera
ſkipan voru fiorar og tuttugu Þuſunder. Benaia Pirgathoniter af ſonum Ephraim var ſa 11. Benaia
ellefte i þeim ellefta Manade/ og vnder hñs ſkipan voru fiorar og tuttugu Þuſunder. Hel- 12.
dai Netophathiter af Athniel var ſa tolfte i þeim tolfta Manude/ ⁊ vnder hñs ſkipan voru Heldai
fiorar og tuttugu Þuſunder.

C Eñ þſſer voru yfer Jſraelis ætt. A medal ſona Ruben var Høfdinge Elieſer ſon Sichri. A Høfdingiar yfer Jſraelis ættkuijſler
medal ſona Simeon var Sephatia ſon Maecha. A medal Leuitanna var Haſabia ſon Ke-
muel. A medal Aaronita var Zadoch. A medal Juda var Elihu af brædrum Dauidz. A
medal Jſaſchar var Amri ſon Michael. A medal Sebulon var Jeſmaia ſon Obadia. A
medal Nephthali var Jerimoth ſon Aſriel. A medal ſona Ephraim var Hoſea ſon Aſaſia.
A mille halfrar Manaſſe ættar var Joel ſon Pedaia. Og enn a mille halfrar Manaſſe
ættar i Gilead var Jeddo ſon Sacharia. A medal BenJamin var Jeaſiel ſon Abner. A
medal Dan var Aſareel ſon Jeroham. Þeſſer eru Høfdingiar yfer Jſraels ættkuijſlum.
Enn Dauid reiknade þa ecke i tøluna/ſem voru fyrer jnnañ tuitugs alldur/ Þuiad DR-
OTTJN hafde mællt/ad hñ villde auka og margfallda Jſrael ſuo ſem Stiørnur a Him-
num. Eñ Joab ſon Zeruia hafde teked til ad telia/ eñ fullkomnade þad þo ecke/Þuiad Rei
de var fallen yfer Jſrael þar fyrer/ og þui kom ecke talan i Dauids Kongs Chronicu.

D Aſmaueth ſon Adiel var ſettur yfer Kongſins Fiehirdſlur. Og Jonathan ſon Vſia var Høfudzmeñ yfer Dauidz eigner og Audæfe
yfer þeim Fieſiodum ſem voru i Landenu/og i Stødunum/ i Kauptunum ⁊ Køſtulum. Eſri
ſon Kelub var yfer ſettz Akz verks meñena ad eria Lãded. Simei Ramathiter var yfer Vijn-
gards mønnum. Sabdi Siphimiter var yfer Vijnkiøllurū ⁊ Vijnſins liggianda Fie. Ba-
alhanan Gaderiter var yfer Vidſmiørs vidargørdunum/ og yfer Alldengørdunum i Dølun-
um. Joas var yfer þui Jurtranna liggianda Fie. Sitan Saroniter var yfer haga Vxū ſ
geingu j Saron. Enn Saphat ſon Adlai var yfer Vxunū ſem geingu a Laglendenu. O-
bil Jſmaeliter var yfer Chamelunum/Enn Jehedia Meronothiter var yfer Wſnunum. Ja
ſes Hagariter var yfer Saudunū. Þeſſer aller voru Høfdingiar yfer Dauidz Kongs godze.
Eñ Jonathan Fødurbroder Dauidz hñ var Radgiafe og Hofmeiſtare ⁊ Kanzeler. Og Je- Næſte Radgiafe Kongs
hiel ſon Hachmoni var hia ſonū Kongſins. Achitophel var ⁊ Kongſins Radgiafe. Hu
ſai Arachiter var Kongſins Vinur. Epter Achitophel var Joiada ſon Benaia og Abiatar.
Eñ Joab var Kongſins Hershøfdinge

XXIX.

A
OG Dauid ſamankallade til Jeruſalem alla þa ædſtu af Jſrael/ſem var
Høfdingia Kynkuijſlanna/ og Høfdingia yfer þær ſkipaner ſem þionudu Sijdaſta befalning Dauidz til Høfdingianna
Kongenum/Høfdingiana yfer Þuſund ⁊ yfer Hundrad/ Høfdingiana yfer
Kongſins Gods og Fie/og yfer hñs ſyne/ Herbergiaſueina / Strijdsmeñ/og
alla enu beſtu meñ. Og Dauid Kongz ſtod a ſijna Fætur/og ſagde.
Heyred mig mijner brædz og mitt Folk. Eg hefe haft i ſiñe ad byggia eitt
Hws(i hueriu ad DROTTENS Sattmals Ørk ſkyllde hujlaſt)og eina Fotſkør vorum
DROTTNE/ ⁊ eg hafda allt til bwed til þſſarar Byggingar. Eñ Gud liet ſeigia mier/
Ecke

Ecke skallt þu byggia mijnu Nafne hws/ þt þu ert Bardaga madr/ z hefr vthellt Blode. Nu
3. Reg. 16. hefr DROtten Israelis Gud vtualed mig/ af øllu hwse mijns Fødurs/ ad eg skyllde vera Kō-
gr yfer Israel æfenliga. Þui hn̄ vtualde Juda til Hertugadoms/ z af Hwse Juda mijns Fød-
urs Hwss/ z a medal mijns Fødurs sona hafde hn̄ þocknan a mier/ at hn̄ sette mig til Kongs
yfer allan̄ Israel.

Salomon

Og a medal allra minna sona (þuiad DROTTEN hefur giefed mier marga sonu) þa
hefur hn̄ vtualed Salomon min̄ son/ ad han̄ skule sitia j Konungligu Hasæte DROTT-
ENS yfer Israel. Og hn̄ hefur talad til mijn/ Þinn sonr Salomon skal mitt Hws bygg- B
ia og Gard/ Þuiad eg hefe vtualed mier hn̄ til mijns sonar/ og eg vil vera hn̄s Fader. Og
hn̄s Rijke vil eg stadfesta æfenliga/ ef hn̄ er stadfastur at hn̄ breyte epter mijnum Bodordum
z Riettindum/ so sm̄ þen̄an̄ Dag.

Nu fyrer øllum Israel/ fyrer øllum DROTTENS Søfnude/ og ad aheyranda Gude
vorum/ Þa halldet og vppspyried øll DROTTINS yduars Gudz Bodord/ Suo þier mei
ged eignast þad goda Land/ og lata þad ydrum sonum til erfdar/ epter ydr/ æfenliga.

Psal. 7.
David amin-
er sinn son
Salomon

Og þu minn son Salomon/ þeckia skallt þu þin̄ Fødurs Gud/ z þiona honū af øllu hiar-
ta/ og mz eirnre viliugre Sælu. Þuiad DROTTIN ransakar allra manna Hiørtu/ og
vnderstendr Hugskotsins Hugren̄ingar. Ef þu leitar hn̄s/ þa munt þu fin̄a hn̄/ En̄ ef þu fy-
rer lætur han̄/ þa mun han̄ burtuarpa þier æfenliga. Sia nu þui til/ þuiad DROTTIN
hefur vtualed þig/ at þu skuler byggia eitt Hws til Helgedomsins/ Vert styrkur z fullkomna C
þad.

Salomon vpp
bygger Hwset
epter Gudz skip
an og hn̄s Orde
huert skied war
til hn̄s Fødurs
Davidz/ Supra
xviij. So og
giefur David
honum eitt
Munstur/
edur fyrer
mynd/ epter
þeirre hn̄ skal
smijda/ Þuiad
eingenn Mann-
lig werk edur
þionusta/ af
Mønnum sialfū
vpphuxud og
wtualen þock
nast Gude

Og David gaf Salomone sijnum syne eina fyrermynd/ huernen smijda skyllde Forhwset/
Musttered/ og hn̄s Hws/ og Herbergen/ og Salenn/ og Suefnhwsen in̄an til/ og Nadarstols
Hwset. Þar mz eina Lijking og fyrermynd vppa allt þat sem hn̄ hafde i sijnu sin̄e/ sem var/
a DROTTINS Hwss garde/ og a øllum Herbergium þar vm kring/ og a þui liggiande
Fie i Gudz Hwse/ og a þeim helgudu Fiesiodum/ a Prestan̄a og Leuitanna skipan/ og a allre
Embættis Þionustu giørd i DROTTINS Hwse. Gulled (liet hn̄ til) epter Gullz vijkt/
til alls hattadra Verkfæra i hueriu Embætte/ z Silfr epter vikt til allra hāda Silfurkiera i
sierhuerre Þionustugiørd.

Og Gull til Gullegra Kiertastikna/ og til gullegra Lampa/ Gull ad Vikt til sierhuerrar
Kiertastiku/ og sierhuers Lampa. Hn̄ gaf og suo Silfur/ til Silfur Liosastikna og þeirra D
Lampa/ z epter huerrar Kiertastiku Embætte. Hn̄ gaf og Gull til Fornarbraudsins Bordz/
til huers Bordz sijna vijkt/ suo og lijka Silfur til Silfurbordanna. Klart Gull til Krokan̄a
Munnlaugan̄a og Kan̄anna/ og til Gullbikara/ huerium Bikar sijna Vijkt/ Og til Silfur
bikaranna/ hueriū Bikar sijna Vikt. Og til Reykelsis Alltaresins þad allra klarasta Gull
i sin̄e Vijkt/ Og eina Mynd þess gyllta Cherubim Vagns/ so hn̄ vtbreidde Vængena/ z hul-
de Saltmals Orkina DROTTENS ofanuert. Allt þetta var mier giefed (sagde hn̄)
skrifad af Hende DROTTENS/ ad eg skyllde skilia allar smijdar þessarar fyrermyndar.

Og David sagde til sijns sonar Salomon/ Vert þu hughraustr/ og tak styrk/ og giør þta/
Ottast ecke/ og vert ecke efasamur/ Gud DROTTEN minn Gud mū vera mz þier/ og hn̄
mun ecki taka sijna Hønd fra þier/ z eigi helldr yfergiefa þig/ þar til ad þu hefur fullkom-
nad allan̄ giørning til þienustugiørdar j DROTTINS Hwse. Sia þu Prestan̄a og
Leuitan̄a Skipaner til alls Embættis i Gudz Hwse eru mz þier/ til allra þessara giørninga/
z þr eru reidubuner mz þra Visku til allra Embættanna/ so og Høfdingiarner og allt Folked
til alls þess sem þu bydr.

XXX.

Allr kostnadr
til Musteris
wppbyggingar
af David fyrer
hugsadur

OG David Kongr sagde til alls Safnadarins/ Gud hefur vtualed Salomon
ein̄ af mijnū sonum/ sm̄ en̄ nu er bæde vngr z lijtill/ En̄ giørningurin̄ er stor A
Þuiad þta er ecke eins Mans heimile/ helldr Gudz DROTTINS. En̄
eg hefe af øllu megne til lagt allan̄ Kostnad til þssa Gudz hwss smijdes/ Gull
til gullegra Kiera/ Silfr til Silfr kiera/ Kopar til Koparkiera/ Jarn til Jarn
smidis/ Trie til Triesmijdis/ Onix steina/ greyfta Gimsteina/ z mislita steina
z allra hāda dyrmæta steina/ z mykla gnott Marmarasteina. Ad auk þssa hefe eg giefed/ af
mijnu eigen Godze/ til mijns Gudz Hwss/ af mijnū frialsū vilia/ Gull z Silfr/ þriu þusūd Cen

tener

B tener Gullz af Ophir/ & siø Þusund Centener klært Silfur/ þ gief eg til Gudz heilaga Hwss/
auk alls þss sem eg hefe skickad til ad bwa nyz hussens Vegge/ so ad þar sie Gull sm̄ Gull skal
vera/ þar Silfur sem Silfur skal vera/ & til allshattads smijdisgiørnings/ fyrer Smidanna
hendr. Og hu er nu sialfuiliugr til ad fylla sijna Hønd i Dag fyrer DROTTNE?

Sialfkrafa gafur Høfdingianna og Folksins

Þa voru Fedrañа Høfdingiar/ & Israels ættar Høfdingiar/ & Høfdingiar yfer Þusund
& yfer hundrad/ & so Høfdingiar yfer Kongsins Eignum vel viliuger/ Og gæfu til Embætta-
na i Gudz Hwse/ fim̄ Þusūd Centener Gulls/ & tiu Þusund Gyllene/ og tiu Þusund Centener
C Silfurs/ attan Þusund Centener Kopars/ og hundrad Þusund Centener Jarns. Og hia
huerium hellst s̄ Steinar vrdu fūdner/ þa gæfu þr þa til Gudz Hwss Fiarsioda/ vnder Jehiel
Gersoniters Hønd. Og Folked var fagnande ad þeir voru so sialfuiliugier / Þui þeir gæfu
DROTTNE/ af øllu Hiarta sialfuiliuger.

Dauids bæn og þackargiørd

Og Dauid Kongr gladde sig mijkeliga/ & lofade Gud/ & sagde fyrer øllū Almuganū/ Lof-
adr sie DROTTEN Israel vorra Fedra Gud æfenliga/ Þier ber Velldet/ & Makten/ Dyr
den/ Sigr og Þackargiørd. Þui allt þad sm̄ er a Himne & Jørdu/ þ er þitt/ Rijked er þitt/ og
D þu ert vpphafeñ yfer alla Høfdingia. Þijn eru Audæfen/ þijn er Dyrden. Þu stiornar yfer
alla hlute/ Magt & styrkur er i þiñe Hende/ & þ stendr i þiñe hende/ at giøra Mañeñ storañ
& sterkañ.

Nu vor Gud/ vier þøckum þier/ & gøfgum þitt hid dyrdarliga Nafn. Þui huad er eg?
huad er mitt Folk/ ad vier skylldū hafa Magt til þuilijkt viliugliga at giefa s̄ nu skier? Þui-
at þ er allt komed af þier/ & af þiñe eigen hende høfū vier þat giefed þier. Þuiad vier erum Psal. 39.
Gester & Framande fyrer þier/ lijka sem aller vorer Forfedr. Vort Lijf a Jørduñe er lijka s̄
skugge/ & þar er eingen duøl. DROtten vor Gud/ øll þsse gnott s̄ vier høfū til bwet at byg
E gia þir mz eitt Hws/ til þijns heilaga Nafns/ þ er komit af þiñe hende/ & þ er allt samā þitt.

Miñ Gud/ eg veit ad þu ransakar Hiørtun/ og elskar einfalldleika. Þui hefe eg af einu
einfølldu Hiarta giefed þier þetta viliugliga/ & mz glede hefe eg nu sied þitt Folk/ þ sm̄ nu er
hier/ ad þ hefur giefed þier sialfuiliuglega. DROTTEN vorra Fedra Abrahams/ Isa
acs & Israels Gud/ varduei ltu æfenliga soddā siñe/ i hiarta þijns folks/ & til reid þu þra hiør-
tu til þijn. Og gief mijnum syne Salomone eitt algiørt hiarta / at hñ hallde þijn Bod/ þinn
Vitnisburd/ & þijn Rietkinde/ ad giora þ allt saman/ & at byggia þta Hws/ s̄ eg hefe tilsett.

Og Dauid sagde til alls Almugans/ Lofed DROTTIN ydarn Gud. Og allur Søf
nudureñ lofade DROtten Gud siña Fedra/ þr hneigdu sig & tilbædu DROtten/ & Kongeñ.
F Og þeir færdu DROTTNI Forner. Og ad ødrum Morne offrudu þeir til Breñefornar
Þusund Vxum/ Þusund Saudū/ Þusund Lømbum/ mz þeirra Dryckiarforn/ Og Mañfiøl
deñ af Israel offrade/ ætu & drucku/ mz storū Fagnade þañ sama dag fyrer DROTTNI.

Og þeir toku Salomon son Dauidz til Kongs i annad sinn / og smurdu hñ DROTT-
NE til eins Høfdingia/ og Zadoch til Kiennemanns.

So sat Salomon i DROTTENS Hasæte/ eiñ Kongr i sijns Fødurs stad Dauidz/ og
vard luckusamur. Og allur Israelis Almuge var honum hlydeñ. Og aller Høfdingiarn- Salomon Kongur
er og þeir enu vollduguſtu/ & aller syner Dauids Kongs vrdu vndergiefner Salomon Konge.
G Og DROTTIN myklade Salomon miøg/ fyrer øllum Israel/ og gaf honum eitt lofsam- 3. Reg. 1. 2.
ligt Kongs rijke/ þuilijkt ad eingeñ fyrer hñ hafde haft i Israel

Suo var nu sonur Jesai Dauid Kongur yfer allañ Israel. Enn sa tijme sem hñ rijkte yf Dauid. 40
er Israel/ er fiorutijge Aar. Hñ rijkte siø Aar i Hebron/ þrettan Aar og tuttugu i Jerusa- Aar Kongur
lem. Og andadest i godre Elle/ saddr af døgum/ Rijkdome/ og æru. Og Salomon hñs Son i Israel
vard Kongur i hñs stad. Enn Dauidz Kongs giørningar/ bæde þeir fyrstu og sijdustu/ Sia/ 2. Reg. 3. 6
þeir eru skrifader i Giørninga bok Samuels Siaanda/ & a medal giørninga Nathan Supra. 27.
Spamanns/ og a Bok Gad þess Siaanda/ og allt hañs Kongs rijke/ Magt &
Tijme/ huad fram̄ er lided a hñs Døgum/ bæde i Israel/ og i øll-
um ødrum Kongarijkium i Landenu.

Ender a þeirre þyrre Chroniku
Bokinne

II. Paralipomenon

Su Aunnur Chroniku Boken

I.

3. Reg. 9.

OG Salomon Son Dauidz styrktist i A
sijnu Rijke/ ꝛ DROTTEN hn̄s Gud var mz ho
num/ ꝛ myklade hn̄ meir ꝛ meir. Þa talade Salo
mon vid allann Israel/ og vid Hofudzmennena yf
er Þusund og hundrad/ vid Domendur og alla Hof
dingia i Israel/ og þa ædstu Fedur/ ad þeir fære af
stad/ Salomon og allur mañsofnuduren̄ med hon
um/ til þeirrar Hædar sem var i Gibeon / Þui þar
Vitnisburdar Tialldbwdin i Gibeon — var Gudz Vitnisburdar Tialldbwd/ hueria Moses
Exo. 38. — Gudz Þienari hafde giort i Eydemorku. Þui B
Dauid hafde flutt Gudz Ørk vpp fra Kiriath Je
arim/ þangad sem hann hafdi buit vm hana / Þui
hann hafdi vppreist eina Tialldbwd til heñar i Je
rusalem. Eñ þad Kopar Alltare sem Bezaleel son
Vri sonar Hur giort hafde/ þ var þar fyrer Tialld
bwd DROTTENS/ Og Salomon ꝛ allur Sefnuduren̄ plagade ad sækia þangad. Og
Salomon offrade yfer þ Kopar Alltare fyre DROTTNE/ s̄ stod fyrer Sattmæls Tialld
bwdinne/ Þusund Brennefornum.

Salomon bidur Gud vm Vijsdom — A þeirre somu Nott birtest Gud Salomone/ og sagde til hañs/ Bid þu mig þess/ sem
þu villt ad eg giefe þier. Salomon suarade Gude/ Þu hefur veitt mykla Myskunseme min C
num Fodr Dauid/ og þu hefur sett mig til Kongs i hn̄s stad. Suo lat nu DROTTEN
Gud þijn Ord verda ad sannindum/ sem þu sagder til mijns Fodurs Dauidz. Þuiad þu he
fur sett mig til Kongs yfer þitt Folk/ s̄m so margt er lijka sem Dupt a Jordu. Gief mier nu
þar fyrer Visku og Skilning/ so eg kuñe ad ganga vt og in̄ fyrer þessu Folke. Þui huer kañ
ad dæma þetta þitt hid mykla Folk?

3. Reg. 3. — Þa sagde Gud til Salomon/ Sokum þess ad þu hefur þetta i siñe/ og þu badst ei vm Rijk
dom/ eige helldr vm Audæfe/ edr Dyrd/ edr vm Lijf þiña Ouina/ edr vm langa Lijfdaga/ Helldr
badst þu vm Visku og Skilning/ suo þu meiger dæma mitt Folk/ yfer huert eg hefe sett þig til
3. Reg. 4. — eins Kongs/ Suo sie nu þier giefen Viska og Skilningur. Þar til mz vil eg giefa þier Rijk
dom/ Audæfe og Dyrd/ ad þiñ lijke skal eige vered hafa a mzal Kongaña fyrer þig/ ꝛ eige hell D
dur mun vera epter þig. Epter þad kom Salomon fra þre Hæd s̄m var i Gibeon/ til Jerusa
lem/ fra Sattmælans Tialldbwd/ ꝛ rijkte yfer Israel.

Audæfe ꝛ Magt Salomonis — Og Salomon safnade sier Vognum ꝛ Riddorum/ so ad hn̄ fieck Þusund og fiogr hundrud
Vagna/ og tolf Þusund Riddara/ og liet þa vera i Vagna stodunum/ og hia Kongenū i Je
rusalem. Og Salomon giorde þad af suo var myked Gull og Silfur i Jerusalem sem Stei
nar/ og Cedrus Vidr suo sem Morber Trie a Morkunum. Og Salomon Konge fluttist
Hestar af Egiptalande/ ꝛ allshattar Vara. Og Kongsins Kaupmeñ keyptu þessa Voru/
og fluttu hana vt af Egiptalande/ Ja eiñ Vagn fyrer sex Hundrut Silfurpeninga/ eiñ Hest
fyrer Hundrad og fim̄tijge. So færdu þeir og til allra Hethiters Konga/ og til Konganna i
Syria.

II.

Musteresins vppbygging 3. Reg. 5.

OG Salomon asette sier ad byggia DROTTENS Nafne eitt Hws/ ꝛ sij A
nu Kongs Rijke eitt Hws. Og hn̄ af talde siotijge Þusund Manna/ til ad
bera Byrdar/ ꝛ attatijge Þusund Steinhogguara a Fiallenu/ og þriu Þu
sund og sex hundrut Verkstiora (s̄m setter voru) yfer þa.

Hiram — Og Salomon sende til Hiram Kongsins i Tyro/ og liet seigia honū/ Lijka

s̄m þu

sem þu giorder vid minn Fødur Dauid/og þu sender hm̃ Cedrus Vidu/ad byggia sier siælfũ
eitt Hws i hueriu hñ bio/suo gior þu mier/Sia/eg vil byggia DROTTENS míns Gudz
Nafne eitt Hws/huert ed honum skal helgad verda/ad brenna fyrer honum sætañ Reykelsis
Ilm/og þau Skodunarbrauden til ad reida/og Breñe offur a Morna og Kuelld/ a Sabbats
døgum/ a Tunglkomu hatijdum/og a DROTTENS vors Gudz Hatijdum. Og þad
Hws sem eg vil byggia skal vera stort/ Þuiat vor Gud er stærre eñ aller adrer Guder. Enn
B huer mun þad megna ad byggia honum Hws? Þuiad Himinenn og aller Himnaña Him-
nar taka hañ ecke/Huer em eg þa/ad eg mune honum hus byggia? Helldur einskostar til þss 3. Reg. 8.
ad breña fyrer hm̃ Reykelse.

Þar fyrer send mier nu eiñ Hagleiks mann/ a allra handa Arfuide/ a Gull/Silfur/ Ko
par/Jarn/Skarlat/Purpura/gult Silke/og sa sem kañ ad vtgrafa/mz þeim høgum Møñ-
um sem hier eru hia mier i Juda z Jerusalem/hueria miñ Fader Dauid hefr tilfeinged. Og
send mier nu Cedrus Trie/Grene vid z [a] Hebentrie af Libanō. Þui eg veit ad þijner þiena-
rar eru vel hager a Trie. Og sia/míner þienarar skulu vera mz þínũ þionũ/so þeir høgg-
ue mier Vidu sem mesta/Þuiad þad Hwsed sem eg vil byggia/ skal vera mÿked og Vegligt.
Og sia/eg vil giefa Smidunum þijnum Þienurum sem ad Trien høggua / tuttugu Þusund
C Coros Hueite/z tuttugu Þusund Coros Byggs/ z tuttugu Þusund Batha Vijn/ z tuttugu
Þusund Batha af Vidsmiøre.

[a] Hebentrie er eirn sierligur Vidur i India.

Þa sagde Hiram Kongr fyrer skrift og sende til Salomon/ Fyrer þui ad DROTTIN
elskar sitt Folk/ þa hefur hañ sett þig til Kōgs yfer þad. Og Hiram sagde eñ framar/ Lof
adur sie DROTTIN Israelis Gud/huer ed skapad hefur Himen og Jørd/ad hñ gaf Da
uid Konge eirn Vijsañ hyggenn og Forstandigañ Son/huer ed byggia skal DROTTNE
eitt Hws/z sijnu Kongs Rijke eirn Sal. Suo sende eg nu þier eirn Vijsañ mañ huer ad
hefur gott Forstand/Hiram Abif/Huer ad er eiñrar Kuinnu son af Dætrum Dan/ og hañs
Fader var af Tyro. Hañ kañ smijda Gull/ Silfur/Kopar/Jarn/ Stein/ Trie/ Skarlat/
gult Silke/Lijn/Purpura/z ad vtgrafa allra handa gropt/huad sem mañ setur honum fyrer
D mz þijnum Smidum/og mz Kong Dauidz míns Herra þíns Fødurs Hagleiks moñum/ Þui
bid eg nu/ad minn Herra sende Hueite/ Bygg/ Vidsmiør og Vijn til sinna Þienara/suo sem
hñ hefr lofad/suo viliũ vier Høggua Trie a Libanon/suo miog sem þaurf gioreft/z vier vil
ium færa þau til Siofar i flota/til Joppen/Eñ þar fra mattu flytia þau til Jerusalem.

[b] Sumar Bækur hafa Huram Abi

Og Salomon talde alla Framande Meñ j Israels Lande/epter þad at Dauid hñs Fader
hafde taled þa/Og þar fundust Hundrad og fimtijge Þusunder þriu Þusund og sex Hundrud
Og hñ skickade siøtijge Þusund af þeim til ad bera byrdar/og attatijge Þusund til ad høgg
ua Steina a Fiollunum/Og þriar Þusunder z sex Hundrut sette hañ til Verkstiora/ ad hall
da Folkenu til Þionustu.

III.

A OG Salomon tok til ad byggia DROTTINS Hws i Jerusalem/ [a]
Fiallenu [a] Moria/þar sem Dauid hñs Fødur var tiluijsad/þar sem Da-
uid hafde fyrerbued i Lauagarde Arnan Jebusiter. Og hñ hof ad byggia
annañ Dag i þeim ødrum Manude/a fiorda Aare sijns Rijkis. Og Salo
mon lagde so Grūduølleñ til ad byggia DROTTINS Hws/fyrst leing-
dena sextijge Alna/og breiddena tuttugu Alna/og Forhused jafnt vid breid-
dena a Hwsenu/var tuttugu alna langt. Eñ hæden var hundrat z tuttugu Alna/Og hñ bio
B þad innan af klaaru Gulle.

Musteris bygging vpp hafen
3. Reg. 6.
2. Para. 24.
[a] (Moria) a þessu Fialle offrade Abraham syne sijnum Isaac Gen xxij.

Eñ þat stora Hws þakte hñ mz Grenetrie/z bio þad mz þat besta Gull/z giørde þar vpp
a Palma vid/og suo sem Kediur samfastar hueria vid adra. Hñ sette Hwsed mz Gymsteina
til Pryde. Og Gulled var þad skyrasta/z hñ slo Bitana vtan til/og Veggena/og Dyrnar
mz Gull/z hñ liet vtskiera Cherubim a Veggiunũ.

Hñ giørde og Hws þess allra Helgasta/huers leingd ed var tuttugu Alna epter Hwssens
breidd/þad var z tuttugu Alna breitt/og bio þad mz þ allra besta Gull/nær sex Hundrut Cen
C tener. Enn til saums fieck hñ þm tuttugu Siclos Gulls ad Vikt/ hñ slo z suo Salena med
Gull.

Sancta Sanctorum
Þad allra Helgasta af Hwsenu

Hñ liet og giøra i hwse þess allra helgasta tuo Cherubim/vtskorna/ og forgyllte þa. Eñ leingden Vængiaña a Cherubim voru tuttugu ælner/ so ad huer Vængur var fim̃ ælner/ og tok ad Hwsueggnum/Og sa añar Vængr var fim̃ ælna/ꝛ tok ad hinum ødrum Vængnum Cherubim. Suo hafde og sa annar Cherubim eiñ Væng fim̃ Alna langañ/ꝛ tok at Hwss-ens Vegg/eñ añar Vængr eirnen fim̃ ælna lãgr/kom vid Vængeñ a ødrum Cherubim. So ad þesser Vænger Cherubim voru vtbreidder tuttugu Alna ad leingd/Og þr stodu a sijna Fæ- D
tur/ꝛ þra Andlit snerist fram̃ i Hwsed.

Fortialldeð — Hñ giørde ꝛ eitt Fortialld/af Skarlate/Purpura ꝛ Gudvef/ꝛ giørde Cherubim þar vpp a. Hñ giørde ꝛ tuo Stolpa fyrer Hwsenu/fim̃tan ꝛ tuttugu ælna ad Hæd/ꝛ Knappa þar of an a/fim̃ ælna. Hñ giørde ꝛ hleckia giørning til Chorsins/og feste þa ofan a Stolpana/ꝛ

3. Reg. 7. 2. Stolpar — hñ giørde Hũdrat Granata Eple/ ꝛ feste þar a Hleckia giørningen. Og hñ vppreiste Stol pana fyrer framan Mustered/þañ eina hægra meigen/eñ þañ añañ vinstra meigen/ꝛ kalla de þañ sm̃ hægra meigen var/Jachin/eñ þañ sm̃ var til vinstre handar/Boaz.

IIII.

Kopar Alltare 3. Reg. 7. Það steypta Haf — HAñ giørde ꝛ eitt Kopar Alltare tuttugu Alna langt ꝛ breitt/ꝛ tiu alna hætt. A
Hñ giørde og þad steypta Haf tiu Alna vijtt/ fra einum barme ꝛ til þess añars/ krijnglott/ꝛ fim̃ ælna hætt/Og ein Snura þriatijge ælna løng læ vm krijng þad. Þar voru Vxa myndir vnder þui/vm krijng/ Og þar voru tuær rader mꝫ Knappa i krijng vm hafed(þad sem tiu Alna vijdt var)ꝛ voru steyp ter mꝫ þui. Og þad stod suo yfer tolf Vxum/ so ad þrijr horfdu i Nordur/ og þrijr i Vestur/þrijr i Sudur/og þrijr i Austur/Og Hafed stod ofan a þm/ꝛ allur aptare hlutur Vxaña snerest jñ vnder(Hafed). Þess þyckt var þuerar handar/og Barmarner vo-ru suo sem a ødrum Bikar/ og vtbreidd Rosa/ꝛ i þad gieck þriu Þusund Batha.

† Katla tiu Katlar — Og hñ giørde tiu † Huernur/og sette fim̃ af þeim hægra meigen/adrar fim̃ vinstra meig- B
en/ad j þeim skyllde þuo allt þad sem Brennefornum̃ til heyrde. Eñ i Hafenu þuodu Prest arner sig.

Tiu Liosastikur af Gulle — Hñ giørde ꝛ tiu Liosastikur af Gulle/suo sem þær skylldu vera/ꝛ sette þær i Mustered/fim̃ til hægre handar/ꝛ fim̃ til vinstre handar. Hñ giørde ꝛ tiu Bord/ꝛ sette þau i Mustered/fim̃ a Hægre sijdu ꝛ fim̃ a vinstre sijdu/ꝛ hñ giørde hundrat Skæler af klæra Gulle.

Kirkiugardur — Hñ giørde ꝛ eiñ Gard fyrer Prestana/ꝛ eitt mikid gãgrwm/ꝛ Dyr a gangrwmenu/ ꝛ slo dyrnar mꝫ Kopar. Og hñ sette Hafed hægra meigen/mot Austre/suñan til. Og Hirã giørde C
Pønnur/Sleifar og Skæler. Suo fullkomnade Hiram Arfuided / sem hñ smijdade Salo-mon Konge/til Gudz Hwss/ſ var/þr tueir Stolparner mꝫ sijnũ Listũ/ꝛ Hnoppũ ofã a badũ Stolpunũ/ ꝛ þr bæder snunu Laufuidarstreing'/ til at hylia Hnappana/ ofan a Stolpunũ/ Og þau fiogr Hũdrut Granata Eple/a þm badũ snunũ Laufstreingium/tuær rader Grana-ta Epla a huorũ streing/ꝛ huldu bædar Listurnar a Hnoppunũ/ſ voru a Stolpunũ. Og hñ giørde Stolana/og Kattlana a Stolunum/Og eitt Haf/og tolf Vxa þar vnder/þar til med Potta/Sleifar/ Kroka/ Og øll þeirra Kier giørde Hiram Abif Salomon Konge til Gudz Hwss af klærum Kopar. J Hierade hia Jordan liet Kongureñ steypa þetta / i Leirjørdu/ i millum Suchot og Saredata. Og Salomon giørde ofur mørg þesse Kier/suo ad eingenn D
Mañ kuñe ad vita Viktena a Koparnum.

3. Reg. 7. — Og Salomon giørde øll Kieren til Gudz Hwss/Sem var/ þad Gull alltare / Borded og Skodunarbrauden þar vppa/Liosastikuñar/mꝫ þra Lompum/af klæru Gulle/ ad þær skyll-du lysa fyrer Kornum/suo sem til heyrde. Og Blomstren a Lompunum/og Liosasøxen/þ var allt af besta Gulle. Suo ꝛ þar mꝫ Knijfarner/Muñlaugar/Skeidernar ꝛ Skælernar var af klæru Gulle. Og Dyrnar til þess allra Helgasta/og Dyrnar a Musteresins Hwse/voru Gullegar. Suo var allt Arfuide fullkomnad/ sm̃ ad Salomon giørde a Hwse DROTT-JNS.

V.

Og

A
G Salomon Kongur bar jn̄ þangat allt þad sem hn̄s Fader Dauid hafde helgad/ sem ad var/ Silfr og Gull/ z allra handa Ker/ z lagde þ i Fiehirdslur Gudz Huss.

Þa samākallade Salomon alla enu ellstu i Israel/ allra kynkuīsla Høfdingia/ og Fedur/ a medal Israels sona/ til Jerusalem/ ad þeir skylldu færa vpp DROTTINS Sattmals ørk/ af Dauidz stad s̄ ad var Zion. Og aller Israels menn søfnudust saman til Kongsins a Hatijdinne/ þ var i þeim siounda Manade. Og aller enu Ellstu i Israel komu/ Og Leuitarner toku vpp Ørkena / og bæru hana
B mz Vitnisburdarins Tialldbwd/ og þan̄ allan̄ Heilagann vmbwnad sem var i Tialldbwdin̄e bæru Prestarner og Leuitarner vpp mz. Enn Salomon Kongur og allur Israelis søfnudr sem til hn̄s var komen̄/ offrade Saudum og Vxum fyrer Ørkinne/ suo mørgum ad eingenn kun̄e ad telia eda reikna þ.

Sattmals Aurken̄ flutt i Musterit

3. Reg. 8.

Suo var nu DROTTINS Sattmals Ørk boren af Prestunū/ i sin̄ stad/ jn̄ i Koren̄ Hwssens/ i þad allra helgasta/ vnder Vænge Cherubim/ Suo ad Cherubim vtbreiddu sijna
C Vænge yfer þan̄ stad sem Ørken var/ og Cherubim huldu Ørkena/ z hen̄ar Steingur ofan verk. Enn Steingurnar voru suo Langar/ ad sia mætte a Knappana a þeim fyrer fram an Thorenn/ en̄ vtan til sauust þeir ecke. Og hun var þar allt til þessa dags. Og ecke neitt var i Ørkinne/ vtan þau tuø Spiølld/ sem Moses liet i hana i Horeb/ þa ad DROTTIN giørde eirn Sattmala vid Israels sonu/ þa þeir foru af Egiptalande.

Huar Guds ørk var sett

En̄ sem Prestarner geingu nu vt af Helgedomenū (þui aller Prestar sem til samans voru/ helgudu sig/ z þra skickan var þa en̄ ecke hallden) z Leuitarner mz øllū þm sem voru vnder Assaph/ Heman/ Jedithun/ þeirra syner og brædr/ skrydder i Lijnklædū/ sungu mz Cimbalis/ Psal
D terio og Horpum/ standande fyrer Austan Alltared/ og hundrad og tuttugu Prestar hia þeim/ sem ad bliesu i sijnar Trametur. Og er þeir sungu til samans/ bæde mz hliodunū z so Trametunum vnder eins/ þa var ad heyra suo sem ein hliod være allra þeirra/ lofande z Vegsamande DROTTIN. Og sem þeir hofu vpp hlioden mz Basunun̄e/ Cimbalis og ødrum Streingialeik/ z lofudu DROTTIN/ Þad hn̄ er godr z hn̄s Myskun̄seme varer æfenliga/ Þa vard DROTTINS Hws fullt af þoku/ Suo ad Prestarner gætu ecke staded og þionad/ fyrer Þokunne/ Þuiad Dyrd DROTTINS vpp fyllte Guds hws.

VI.

A
A sagde Salomon/ DROTTIN hefur talad / ad hn̄ villde bwa i Dimmun̄e/ Eg hefe ad vijsu bygt eitt Hws þier til jbwdar/ z eirn Stad þar þu bu er ad eilijfu. Og Kongurenn snere sinne Asian/ z blezade allan̄ Israelis Søfnud/ Þuiad allur Israels søfnudur stod/ Og hn̄ sagde/ Lofadur sie DROTTIN Israels Gud/ sem mz sijnum Mun̄e hefur talad til mijns Fodurs Dauidz/ z hefur nu fullkomnad þad/ seigiande/ Fra þeim tijma ad eg vt leidda mitt Folk af Egiptalande/ hefe eg ongua Borg vtualed i øllum Israelis ættum/ til ad byggia eitt Hws/ suo ad mitt Nafn skyllde þar vera/ og eg hefe ønguan̄ an̄an̄ Man̄ a vtualed ad vera Høfdingia yfer mitt Folk Israel. En̄ Jerusalem hefe eg vtualed/ ad mitt Nafn skal þar vera/ og eg hefe vtualed Dauid/ ad hn̄ sie yfer mitt Folk Israel.

3. Reg. 8
Þackargiørd Salomonis

mz sin̄e hende

a (Vtualid)

B Og þa min̄ Fader Dauid hafde nu i hug at byggia DROTtens Gudz Israelis Nafne eitt Hws/ Þa sagde DROTTIN til mijns Fødurs Dauidz/ Þu giørder vel/ ad þu hafder i sinne ad byggia mijnu Nafne eitt Hws. Enn þo skallt þu ecke byggia þad Hws/ helldr þin̄ sonur/ sa ed koma skal af þijnum Lendum/ hn̄ skal byggia mijnu Nafne eitt Hws. Suo hefur nu DROTTIN stadfest sijn Ord er hn̄ talade. Þuiad eg er komen̄ i mijns Fødurs Dauidz stad/ og sit vppa Israelis Stole/ epter Ordum DROTTENS/ og eg hefe bygt DROTTINS Israels Gudz Nafne eitt Hws. Og eg hefe sett þāgad Ørkena/ i huerre ad DROTTINS Sattmale er/ sa hn̄ hefur giørt vid Israelis sonu.

Og hn̄ gieck fram̄ fyrer Alltare DROTTENS/ fyrer øllum Israelis søfnude/ og vtbreidde sijnar Hendur. Þui Salomon hafde giørt eirn kopar Stol/ z sette hn̄ a midt Gang
C rumed/ sim̄ ælna langann og breidan̄/ og þriggia ælna hæfan̄/ vppa honum stod hn̄/ og fiell nidr a sijn Knie/ fyrer øllum Israels Almuga/ z vpplypte sijnum høndū i Himenen/ z sagde.

Merk hier/ ad aller hluter hliota ad skie epter Gudz skipan/ so ad eingin̄ sette vpp neina Gudz þionustu giørd af sialfs godre meiningu/ Salomon hrosar hier/ ad Gud hafe sierdeilis Vtualit bæde Borgena Jerusalem og so Dauid personuliga

DROTteñ Gud Israels/ Þar er eingeñ Gud þier lÿkur/huerke a Himne nie a Jørdu/
þu sem helldur Sattmala og Myskunseme vid þÿna Þienara/þa s ganga fyrer þier af ollu
Bæn Salomonis
3. Reg. 8.
hiarta. Þu hefur efnt vid þiñ Þienara Dauid þad þu honum til sagder. Þu hefur talat
þat med þÿnum Munne/ og fullkomnad þat med þiñe Hende/ suo sem sia ma þeñañ Dag.
Nu DROTTJN Gud Israels/hallt vid þiñ Þienara miñ Fødr Dauid/ þat þu talader
vid hñ/ ⁊ sagder/Eige skal af þier vanta eirn Mann/fyrer mier/huer ed sitia skal a Israelis
Stole. Þo suo framt/ad þÿner syner geyme sÿna Vegu/ þat þeir gange i mÿnu Løgmale/
lÿka sem þu hefur geinged fyrer mier. Nu DROTTJN Gud Israels/læt þitt Ord vera
satt/ꝥ þu talader til Dauidz þÿns Þienara. Er nu þa truligt ad Gud bue hia Møñuñ a
Act. 7.
Supra 2.
Esa. 66.
Jørduñe? Sia/Himineñ ⁊ allr Himnaña Himnr taka þig ei/ Hûnen skyllde þa ꝥtta Hws
sem eg hefe giørt ꝥ meiga giøra? Eñ snu þier nu DROtteñ Gud miñ til Bænar þÿns Þie
nara/⁊ til hñs Beidne/ suo at þu vilier heyra þa Bæn og Akall sem þiñ Þienare giører fy- D
rer þier. Og ad þÿn Augu sieu open yfer þessu hwse Dag ⁊ Nott/⁊ yfer þessum stad/huar
þu hefur sagt/ad þu villder setia þitt Nafn/at þu vilier heyra þa Bæn/ s þiñ þienare mun
Jere. 23.
bidia i þessum stad. Þar fyrer heyr nu þÿns Þienara Bæn og þÿns Folks Israel Bæn-
er og Beidslur/sem þeir bidia i þessum stad/og heyr þat af þÿnu Heimile Himnenum/og nær
þu þat heyrer/þa vert þu Myskunsamur.

Eidur
3. Reg. 8.
Ef ad nockur Madur syndgast i mot sÿnum Naunga/og a hñ er eiñ Eidur lagdur/sm hñ
skal sueria/og Eidureñ kiemur fyrer þitt Alltare i þetta Hws/ Bænheyr þu þa af Himnenũ
og dæm þÿnum Þienara Riett/og at þu vilier bitala þeim Ogudliga hañs Veige yfer hañs
Høfud/og riettlæta þañ hiñ riettferduga/suo ad þu endurgiallder honum epter sÿnu Riett-
læte.

Strÿd
Nær þitt Folk Israel verdur yferuñed af sÿnum Ouinum/fyrer ꝥ ꝥr hafa syndgast i mote
þier/og þeir snua sier/og medkieña þitt Nafn/bidia og beidast fyrer i þessu Hwse/ Þa bæn-
heyr þu þa af Himnenum/og vert þu nædigur yfer synder þÿns Folks Israels/og leid þa ap E
tur i Landed/ꝥ þu gafst ꝥm og ꝥra Fedrum.

Naud fyrer Regn
3. Reg. 17.
Nær ed Himineñ til byrgest/og þar rigner ecke/Þuiad þeir hafa syndgast i mote þier/Og
þeir bidia i þessum stad/og med kienna þitt Nafn/og snua sier fra sÿnum Syndum/eptr þat
þu hefur lÿtelæckad þa/Þa bænheyr þu þa af Himnenũ/⁊ vert Nædigur Syndum þiña Þie
nara og þÿns Folks Israel/og kieñ þeim þañ goda Veigenn/ a huerium ed þeir skulu gan-
ga/ og læt rigna a þitt Land/ sm þu gafst þÿnu Folke til eignar.

Hallære og adrar plagur
2. Para. 12.
Nær þar kiemur Hallære i Landet/eda Drepsott/eda Þurkur/Brune/Eingesprettr/ Kæl
ormar / eda nær þeirra Ouiner setiast vm þeirra Borgarhlid i Landenu/ eda nockurstadar er
nockur Plaga eda Siukdomur/Huer sm þig bidur þa/⁊ grætbæner/ af huerskyns Møñum
a millum alls þÿns Folks Israel/medkieñande sÿna Plagu og Vesølld/⁊ hñ vtbreider sÿnar
hendur i þessu Hwse/ Bænheyr þu þañ þa af Himnenũ af þÿnu Heimile og Sæte/ ⁊ vert þa
nædigur/⁊ gief sierhuerium epter sÿnum øllum Veige/so sm þu þecker hñs Hiarta vera (þui F
alleina
ad þu þecker Hiørtu allra Mannaña sona)vppa þat at þeir ottest þig/og gange i þÿnũ veg-
um/alla daga/suo leinge sem þeir lifa i þui Landenu/sem þu hefur giefed vorum Fedrum.

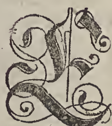
Mustered i Jerusalem alls Folks Bænahws
Esa. 56.
Math. 21.
Marc. 11.
Luc. 19.
Og ef nockur Framande/sem ecke er af þÿnu Folke Israel/kiemur af fiarlægu Lande/so-
kum þÿns mykla Nafns og vollдugrar Handar/søkum þess vtrietta Arms/og tilbidur i þessu
Hwse/Bænheyr þu þa hñ af Himnenũ/af sæte þÿns Heimilis/⁊ giør allt þad/sm sa framan
de bidur þig. Vppa þad ad allt Folk a Jørdu meige vidurkieña þitt Nafn og ottast þig/
lÿka sem þitt Folk Israel/⁊ at ꝥr meige vita/at þetta hws s eg hefe bygt/er kallad epter þÿnu
Nafne.

Nær þitt Folk dregur i Strÿd mote sÿnum Ouinum/a þañ veg sem þu sender þa/og þeir
bidia til þÿn/a veigenum til þessa stadar sem þu vtualder/og til þessa Hwss sem eg bygda þÿ
nu Nafne/Heyr þa Bæner þeirra af Himnenum/⁊ hialpa þeim til ꝥra Riettar.

Eingeñ er an Syndar
Nær at þeir og syndga i mote þier(þuiat þar er eingenn Manna sem ecke syndgast)og þu G
reidest þeim/og giefur þa vnder þeirra Ouina Hendur/ so þeir færa þa Herteкna i burt i eitt
añad Land/huert helldur þad er langt eda skamt i burtu/Og i þui Lande snua þeir sier i sÿnũ
Hiørtum/þar þeir eru fangader / og snuast til þÿn/⁊ til bidia þig i ꝥra Herleidingar Lande/
og seigia/Vier høfum synd gast/vier høfum misgiørt/⁊ vered Ogudliger/Og ef ꝥr snua sier
til þÿn af øllu sÿnu Hiarta/og af allre siñe Aund/i þeirra herleidingar Lande/ þar þeir eru
i Fangelse lagder/og bidia a mot vegenum sem liggur til þeirra Landz/ sem þu gafst ꝥra Fed-
rum/⁊

rum/og til þess Stadar sem þu hefur vtualed/ z til þess Hwss sem eg hefe bygt þijnu Nafne/
Heyr þu þa þeirra Bæner af Himnenū/ af þijnu Heimiles Sæte/og hialpa þeim til þeirra
Riettar/og vert þijnu Folke nædigur/sem ad syndgast hefur i mote þier. Suo læt nu minn
Gud þijn Augu va open/z lat þijn Eyru giefa giætz at þm̄ Bænū s̄ bednar eru i þijsū stad.
Og nu DROTten Gud/tak þig vpp til þiñar Huijldar/þu z Ørk þijns Styrkleika. DR
OTTEN Gud læt þijna Presta vera i skrydda Hialprædenu/og læt þijna Heilogu gledia
sig i þui hinu gooda. DROTTIN Gud snu þu eige þijnu Andlite burt fra þijnū Smur
da/Minst þu Myskunar þeirrar sem þu lofader Dauid þijnum Þienara.

VII.

A
NN sem Salomon hafde endat sijna Bæn/ þa fiell Elldur ofan af Himn-
um/ og brende vpp Brenneoffred og þær adrar Forner. Og DROT- 3. Reg. 8.
TENS Dyrd vppfyllte Hwsed/suo Prestarner gætu ecke geinged jñ i Mu
stere DROTTINS/ suo leinge sem DROTTINS Dyrd vppfyllte
DROTTINS Hws. Og aller Israels syner sau Elldeñ ofan falla/z
DROTTENS Dyrd yfer Hwsed/ Og þeir fiellu a sijn Knie/og a sijnar
Asioner til Iardar fram̄ a Steingolfed/z bædust fyrer/og þockudu DROTTNE/Þuiad
hñ er godz og hñs Myskunseme varer eilijfliga.
Eñ Kongureñ og allt Folked færde Forner fyr' DROTTNE. Þui Salomon Kōgz Musteresins
Fornfærde tuo z tuttugu Þusūd Vxa/ z Hūdrad z tuttugu Þusūd Saude/z vijgdu so Gudz vijgsla
Hws/bæde Kōgz z allt Folked. Eñ Prestarner stodu i sinu Vardhallde/z Leuitarñ mz DR-
OTTINS Hliodfærum/ sem Dauid Kongur liet giøra/ til Lofgiørdar DROTTNI
Ad hñs Myskunseme varer eilijfliga/Og þeir lieku Dauids Psalma med sijnum Høndum/
B Og Prestarner bliesu i sijna Basuna fram̄e fyrer þeim/eñ allur Israel stod. Og Salomon
helgade Midgardz rumed/sem var fyrer DROTTINS Hwse/ Þui hñ hafde þar offrad
Brennefornenar/z Packlætesins offurs Feitleika/Søkum þess/at þat Kopar Alltare s̄ Sa-
lomon liet giøra/var ecke so stort/ad þ tæke allar Breñeforner/ Matarforner og Feitleika.
Og a þessum tijma hiellt Salomon myked Hatijdar halld i sio Daga/z allur Israel med
honum/eirn miøg mijkell Søfnudur/fra Hemath z til Egipti Lækiar/ Og a þeim ættunda
deige hiellt hñ eina Samkomu/Þuiad Alltaresins Vijgslu hielldu þeir i sio Daga/z so Hæ-
tijdena i sio Daga. Eñ a þeim þridia og tuttugasta Deige þess siøunda Manadar/liet hñ
Folked fara til sinna Tialldbwda/ mz glede z Fagnade yfer øllu þui enu goda/sm̄ DROT-
TEN hafde veitt Dauid z Salomon/og sijnu Folke Israel. Suo fullkomnade Salomon
Kongur DROTTINS Hus/og Kongsins Hus/og allt þat añad sem hñ hafde i Sinne
ad giøra/i DROTTENS Hwse/og i sijnu Hwse/luckusamliga.
Og DROTTEN birtist Salomon vm Nott/z sagde til hñs/Eg hefe heyrt þijna Bæn/
C og hef vtualed mier þeñann Stad til eins Fornfæringar Hwss/ Sia/nær eg byrge Himenen Drottenn open
suo þar rigner ecke/ eda eg byd Eingesprettum vpp ad eta Landed/eda eg læt koma Drepsott berar sig
a medal Folksins/So ad mitt Folk Audmyke sig/huert kallad er epter mijnu Nafne/Og ef þr Salomone
bidia/z leita mijns Andlitz/z snua sier fra sijnum vondū Vegū/Þa vil eg heyra þa af Him- 3. Reg. 9.
nenum/z fyrergiefa þeim þeirra Synder/og Lækna þeirra Land. So skulu nu mijn Augu 1. Reg. 6.
vera open/ og mijn Eyru skulu giæta ad þeim Bænum sm̄ Bednar eru i þessum Stad. Þui
hefe eg nu vtualed þetta Hws/z þad Heilagt giørt/ad mitt Nafn skal vera þar æfenliga/og
mijn Augu z mitt Hiarta skulu alltijd vera þar.
Og ef þu geingur fyrer mier suo sem þinn Fader Dauid gieck/suo ad þu giører allt þad s̄
eg bijfala þier/og helldur mijn Bodord og Riettinde/Þa vil eg stadfesta þiñ Konungligann Fyrerheit
Stol/lijka sem eg hefe lofad þijnum Fødur Dauid/z sagt/Þig skal ecke vanta eiñ Mañ/ hū
ed sie Høfdinge yfer Israel. Eñ ef þier frasnued ydur/z yfergiefed min Riettinde z Bodord/
sem eg hefe lagt fyrer ydur/og þier fared til ad þiona ødrum Gudum/z tilbidied þa/Þa skal eg Hootaner
D vpprycktia þeim af mijnu Lande/sem eg hefe giefed þeim. Og þetta Hws sem eg hefe helg-
ad mijnu Nafne/þui skal eg burtkasta fra mijnu Andlite/ad þat verde ad Ordzkuid z Dæme-
søgu a medal allra Þioda. Og þtta Hws sm̄ var þat hæsta skal verda at Vndran/øllū þm
sem þar ganga fram̄ hia/z þeir munu seigia/Þui hefur DROTTIN fared suo mz þetta

Land og mz þta Hws? Þa mun suarad verda/ Fyrer þui ad þeir hafa fyrerlited DROTT EN þeirra Fedra Gud/ þan sm̃ þa leidde af Egiptalande/ Og hafa giefed sig til añarligra Guda/ tilbedet þa z þionat þeim/ Þar fyrer hefur hn̄ leidt alla þessa Olucku yfer þa.

VIII.

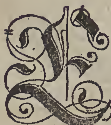
3. Reg. 9.
2. Para. 11.

OG ad fulliugu ærum lidnum/ a huerium Salomon bygde DROTTENS A
Hws og sitt Hws/ Þar epter bygde hn̄ þær Borger sem Hiram gaf Salomo
ne/ z liet Israelis sonu bwa i þeim. Og Salomon for til Borgar Hemath
soba/ z eflde hana/ Og hn̄ bygde Thadmor i Eydemørkiñe/ z alla Kornstad-
ena sm̃ hn̄ bygde i Hemath. Hn̄ bygde þa hina efre og nedre Bethoron/ ad
þat voru sterkar Borger/ mz Mwrueggium Portum og Grindū. Og Bae
lath og alla Kornstade sem hn̄ hafde/ og alla Vagnastade/ og þa Riddara stade/ og allt þad
sem Salomon hafde lyst til ad byggia/ bæde j Jerusalem z vppa Libanon/ z i øllu sijnu Rÿke.
Allt þad Folk sem epter var ordet/ af þeim Hethiter/ Amoriter/ Pheresiter/ Heuiter/ z Jebu B
siter/ sem ecke var af Israels sonum/ z þeirra syner sem þeir høfdu lated epter sig i Landenu/
hueria Israelis syner høfdu ecke eydelagt/ þssa giørde Salomon sier Skattgillda/ jn̄ til þessa
Salomōs ypp asin Embættis Menn ccl. Dags. En̄ Salomon liet onguañ af Israelis sonum þiona til hn̄s Arfuides/ Helldr liet hn̄
þa vera Strijds menn og Høfdingia yfer sijna Vagna z Riddara. Og þeir yppustu Hofd
ingiar Salomons Kongs/ sem stiornudu yfer Folked/ voru ad tølu tuø Hundrut z Fimtijge.
Og Salomon liet flytia Dotter Pharaonis fra Dauids Borg/ i þat Hws sem hañ hafde
bygt henne/ þui hañ sagde/ Mijn Kuiña skal ecke bwa i Dauidz Israels Kongs Hwse/ Þui
þat er helgad/ fyrst ad Ørk DROTTINS hefur þar jnn komed
Epter þat offrade Salomon DROTTNE Brenneforñ yfer DROTTENS Alt- C
tare/ þat hn̄ hafde bygt fyrer framan forhwsed/ suo ad yfer þui skyllde Forner færast dagliga
Num. 28. epter Moses Bode/ a Þuottdøgum/ a Nymænudum/ og a til settum Hætijdum/ þrisuar reisur
vm Árid/ sem var/ A Sætubraudz Hætijdiñe/ a Viku Hætijdiñe/ z a Laufskalahætijdiñe.
Og hn̄ skickade Prestana i þeirra skipan/ til þra Embættis/ suo sm̃ hn̄s Fader Dauid haf
de til sett/ og Leuitana i þeirra skipan ad lofa z þiona fyrer Kieñemøñunum/ huerier a sijnū
Deige/ z Dyrauerdena i siñe skipan/ huern i sijnum Dyrū/ Þui Dauid Gudz Madr hafde so
bifalad. Og þr gleymdu onguu Bode Kōgsins/ vm Prestana/ Leuitana/ z vm alla hlute/ z D
vm Fiesiodina. So hafde Salomon allañ Kostnaden til bwen̄/ fra þm Deige s Grunduøll-
urenn var lagdur til DROTTENS Hwss/ og þar til hn̄ hafde fullkomnad þat/ at DRO
TTENS Hws var mz øllu bued.
3. Reg. 9. Sijdan for Salomon til EzeonGeber/ z til Eloth huer ed liggr vid hafed Rauda i Lande-
nu Idumea. Og Hiram sende honum Skip mz sijnum Þienurum/ huerier ed voru Farmenn
mykler/ Og þeir foru mz Salomons Þienurum til Ophir/ og fluttu þadan fiøgur Hundrut z
fimtijge Centener Gulls/ og færdu þat til Salomons Kongs.

IX

Drottningen ap Arabia Rÿke
3. Reg 10.
Math. 12.
Luc. 11.

ENN þegar Drottningen af Rÿke Arabia heyrde þat rychte Salomonis/ þa A
kom hun mz myklu føruneyte til Jerusalem/ mz Vlfølldū sem bæru Jurter/
Gull z mÿken̄ fiølda Gimsteina/ at reyna Salomon med diupum spurning-
um. En̄ sem hun kom til Salomon/ talade hun vid hn̄ allt þad hun hafde
ætlad sier. Og Kongurin̄ sagde heñe allt þat hun spurde ad/ z þar var eck-
ert huled fyrer Salomone/ at hn̄ segde heñe þat eige.
Og sem Drottningen af Arabia Rÿke sa Speke Salomonis/ og þat Hws sem hañ hafde
bygt/ z Vister til hn̄s Bordz/ z Herberge hn̄s Sueina/ hn̄s Þionustumaña skipaner z þeirra
Klædnat/ hn̄s Skeinkiara og þeirra Klædnad/ z hn̄s Sal þar sem vpp var geinged til DR-
OTTENS Hwss/ þa gat hun ecke leingr halldet sier.
Og hn̄ sagde til Kongsins/ Allt er þat satt sem eg hefe heyrt i mijnu Lande/ vm þitt Fram B
ferde z vm þin̄ Vijsdom. En̄ eg villda ecke trua þeirra Ordum/ fyrr en̄ nu at eg kom og hefe
sialf sied þ mz mijnū Augum. Og sia/ mier hefr ecke vered Helmingr sagdr af þijnum mykla
Vijs-

Vÿsdome/ Hn̄ er meire mz þier/ helldur enn þad Rykte sem eg hefe heyrt. Sæler eru þÿner
Menn/ og sæler eru þÿner Þienarar/ sem ætÿd standa fram̄e fyr' þier/ ꝛ heyra þin̄ Vÿsdom.
DROTTJN þin̄ Gud sie lofadr/ huer ad elskade þig/ ꝛ hefr sett þig i sitt Hasæte til Kōgs
DROTTENS þÿns Gudz. Af þui at þinn Gud elskar Jsrael/ ad hn̄ vpphefie hn̄ æfen-
liga/ þar fyrer sette hn̄ þig til Kongs yfer þa/ at þu skallt fremia Dom og Riettinde. Gafur Drottningar af Arabia

C Og hun gaf Kongenum Hundrad og tuttugu Centener Gullz/ og miøg myklar kostuligar
Jurter/ ꝛ dyrmæta Steina. Þar voru onguar Jurter þuilÿkar s̄ þssar/ hueriar Drottningen
af Rÿke Arabia gaf Salomon Konge. So ꝛ Þienarar Hiram ꝛ þeir Sueinar Salomonis
þeir fluttu Gull af Ophir/ þeir fluttu og suo Heben trie og dyrmæta Gimsteina. Og Salo-
mon liet giøra Gradur af þessu Hebentrie/ i Hwse DROTTENS/ og i Kongsins Hwse/
suo og Hørpur ꝛ Psalteria/ til Saunguaran̄a/ Suoddan Vidur hafde ecke fyrr sien vered i
Landenu Juda. Og Salomon Kongur gaf Drottningunne af Rÿke Arabia allt þat hana
girnte/ og hun badst epter/ Fyrer vtan þat sm̄ hun hafde fært Kongenum. Og hun snere ap-
D tur/ og for heim i sitt Land/ mz sijnum Þienørum

Eñ þat Gull sem Salomone var fært ærliga/ var sex Hundrut sextÿge og sex Centener/ Sum̄a ærliger inntektar Salomon Kongs
Þat auk sem Kramarar og Kaupmenn færdu honum. Og aller Kongar af Arabia/ ꝛ Her-
rar og Høfdingiar i Løndun̄/ færdu bæde Gull ꝛ Silfur til Salomon. Af hueriu ad Kōg
Salomon giørde tuø Hundrut Skiølldu/ af þui besta Gulle/ eñ sex Hundrut Gylline foru til
huers Skialldar/ og þriu Hundrut Buklara af þui besta Gulle/ og æ huern eirn Buklara
foru þriu Hundrut Gylline. Og Kongureñ liet þa i þat Hws Libanus Skogs.

Og Kōgureñ liet giøra mÿked Hasæte af Fÿla beinū/ ꝛ bio þat allt vtan mz klært Gull.
E Og Hasæted hafde sex Grædur/ ꝛ eirn Fotstallur af Gulle vpp vid Hasæted. Og Hasæted
hafde tuær † Brÿkur/ sijna til huerrar Handar tueim meigen Hasætesins/ ꝛ a Brÿkunū stodu † Stolbrwdr
tuø Leon. Og tolf Leon stodu a þeim sex grædum/ æ bædar sijdur/ Þuilÿkt Smÿde var all-
drei giørt i nockru Kongarÿke.

Og øll Salomons Kongs Dryckiar kier voru af Gulle/ og øll ønnur Kier Libanus skogs Hæsæte af Fÿlabeinū
Hwss voru af klæru Gulle. Þuiad ei þotte Silfur nockurs vert a døgū Salomonis. Þuiad 3. Reg. 10.
Kongsins Skip sigldu yfer Hafed med Þienurum Hiram/ og komu eitt sin̄ i þrimur ærum/
ꝛ fluttu Gull/ Silfur/ Fÿlsbein/ Apyniur ꝛ Pæfugla.

F Suo var nu Salomon Kongur megtugre enn aller adrer Kongar a Jørdun̄e/ af Audæfū Salomons Dyrd og Rÿkedæme
og Speke. Og aller Kongar a Jørdu girntust at sia Salomons Andlit/ og ad heyra
hn̄s Speke/ hueria Gud hafde honum giefed i hn̄s Hiarta. Og sierhuer þeirra færde honū
Skeinkingar/ Silfurkier og Gullkier/ Klæde/ Bryniur/ Jurter/ Hesta og Mwla ærliga.

Og Salomon hafde Fiøgur Þusund Vagnhesta/ og tolf Þusund Riddara/ og þa sette hn̄ Salomons Vagnar og Riddarar
i Vagnborgernar og hia Kongenū i Jerusalem. Og hn̄ var eirn Herra yfer øllum Kongū/
fra Vatnenu/ og allt til Philistei Landz/ og in̄ til Egipskra Landamerkia. Og suo var my-
kel gnott a Silfre i Jerusalem sem a Griote/ og suo mykell Cedrus Vidur/ sem Morbertrie a 3. Reg. 11.
G Mørkum. Og hm̄ fluttust Hestar af Egiptalande/ ꝛ af øllum Løndum.

Enn þad sem meira er at seigia vm Salomon/ bæde hn̄s ed fyrsta og hid sijdsta/ Sia/ þad
er skrifad j Nathan Spaman̄s Chronichu/ og i Spadome Ahia af Silo/ og i Sionum Salomō 40. Aar Kongur yfer Jsrael
Jeddi þss Siaanda/ mot Jeroboam syne Nebat. Og Salomon rÿkte i Jerusalem yfer allan̄
Jsrael i fiorutÿge ær. Og Salomon sofnade mz sijnum Fedrū/ og þeir Jørdudu hn̄ i Borg
Dauidz sijns Fødurs/ Og Roboam hn̄s son tok Kongdom epter han̄.

X.

A ROboam for til Sichem/ Þuiad allur Jsrael var þar komenn/ ad taka hn̄ til 3. Reg. 12. Roboam Kongur
Kongs. Eñ sem Jeroboam son Nebath/ sem var i Egiptalande/ heyrde þ/
(þuiad hn̄ hafde flued þangad vndan Salomon) þa kom hn̄ aptur af Egip- Jeroboam
talande. Og þeir sendu bod/ og lietu kalla hn̄. Og Jeroboam kom mz øllū
Jsrael/ og talade vid Roboam/ ꝛ sagde/ Þinn Fader lagde þungt Anaudar 3. Reg. 11.
Ok a oss/ suo giør þu nu þa hørdu Anaudar Þionustu þÿns Fødurs/ ꝛ hn̄s
þunga Ok nockrum mun liettara/ sem han̄ lagde a oss/ þa vilium vier þiona þier. Og han̄
sagde til þeirra/ Epter þria Daga komed aptur til mÿn. Og Folked gieck i burt.

Ræd Olldūg anna Og Roboam Kōgr radgadist vm vid þa Olldūga/ s stadeð høfdu fyre hȳs Fødr Salomon/
medā hȳ lifde/ z sagde/ Nuada Ræd giefe þier/ huert suar ad eg skule giefa þessu Folke? Þeir
suørudu og søgdu/ Ef þu sueiger til vid þennañ Lyd/ z talar linliga vid þa/ z mz miukū ordū/
þa verda þeir alla æfe þier vndergiefner. Eñ hȳ fyrerliet Olldungaña Ræd/ sm̄ þeir gæfu B
honum/ og rædgadest vm vid þa æskumeñ sem vpphøfdu vaxed mz honum/ og stodu fyrer
honum/ og sagde til þeirra/ Nuada Ræd legge þier/ at eg skule suara þessu Folke/ s talade vid
mig/ og sagde/ Giør þad Ok liettara/ sem þiñ Fader lagde a oss. Eñ þeir æskumeñ/ sem vpp
Ræd æsku- mannanna voru vaxner mz honum/ suørudu/ z søgdu/ Suo skallt þu seigia til Folksins/ sm̄ talad hefur
vid þig/ og sagt/ Þiñ Fader gierde vort Ok of þungt/ Giør þu oss þ liettara/ þa seig þu so/
Minn hiñ minste Fijngur skal vera þyckre eñ mijns Fødurs Lendar/ Nafe minn Fader lagt
þungt Ok a ydur/ þa skal eg giøra þat eñ þyngra/ Miñ Fader Lamde ydur mz Suipum/ enn C
eg vil slæ ydr mz Noggormum.
Nu sem Jeroboam kom aptur/ og allt Folked a þeim þridia deige til Roboam/ epter þui sm̄
Kongurenn hafde boded/ z sagt/ Komed aptur til mijn a þeim þridia deige/ þa suarade Kong-
ureñ þeim hardliga. Og Roboam Kongur yfer gaf Olldungaña Ræd/ Og talade vid þa so
sem þeir æskumeñ rædløgdu/ z sagde/ Nafe miñ Fader giørt ydvart Ok þungt/ þa vil eg giø-
ra þat eñ þyngra/ Miñ Fader agade ydr mz Suipū/ eñ eg vil slæ ydur mz Nøggormū. Og
Kongureñ hlydde ecke Folkenu/ þuiat þat var suo tilsett af Gude/ Vppa þat/ at DROTT- D
Ahia EN villde stadfesta sitt Ord/ þat hañ talade vid Ahia af Silo/ til Jeroboam sonar Nebat.
Og sem allur Jsrael merkte/ ad Kongureñ villde ecke hlyda þeim/ þa suarade Folket Kon-
3. Reg. 11. genum/ z sagde/ Nuada hlutskipte eigum vier vnder David/ eda Arf vnder syne Jsai? Fare
huer Madr af Jsrael til siña Neimkyña/ Eñ sia þu fyrer þijnu Nwse David. Og allr Jsra-
Nadoram i hel sleigenn el for huer til sijns Neimelis. Enn Roboam Kongr rijkte alleinasta yfer Jsraels sonū þm̄ sm̄
biuggu i Juda stødum. Og Roboam Kongur vtsende siñ Skatta Nøfdingia Nadoram/ Eñ
Jsrael fiell fra Juda Jsraels syner gryttu hȳ i Nel. Og Roboam Kongur stie inz flyte a siñ Vagn/ z flude til Jer
rusalem. Suo fiell Jsrael fra Davidz hwse/ allt til þessa Dags.

XI.

Roboam 3. Reg. 12. Enn þa Roboam kō til Jerusalē/ þa safnade hȳ at sier øllu Nwse Juda z Benjamin/ A
hūdrad z ættatijge þusundū vngra z hraustra Strijds maña/ at beriast vid Jsrael/
z at viña Rijket aptr vnder Roboam. Eñ DROTTENS Ord kom til Semaia
Semaia Gudz Mañs/ z sagde/ Seig þu til Roboam sonar Salomon Kōgsins i Juda/ z til
allis Jsrael sem er i Juda z BenJamin/ Suo seiger DROTTEN/ Eige skulu þier ferd-
ast vpp þangat/ z ei helldur beriast i mote ydrū Brædrum/ Fare huer til siña Neimkyña/ Þui
at þetta er skied af mier. Þeir hlyddu Orde DROTTENS/ z lietu af þeirre Nerfør i
mote Jeroboam. B
Sterker Stader i Juda Og Roboam bio i Jerusalem/ eñ bygde fasta Stade i Juda/ sem var/ Bethlehem/ Etam/
Tekoa/ Bethsur/ Socho/ Adullam/ Gath/ Maressa/ Siph/ Adoraim/ Lachis/ Asecha/ Zare-
ga/ Aialon z Nebron/ þessar voru enu sterckustu Borger i Juda z BenJamin. Og hȳ giør
de þær sterkar/ z sette Nofdingia fyrer þær/ z lagde þar jnn Vister/ Vidsmier z Vijn. Og
hañ lagde Vopn/ Skiølldu/ z Spiot i allar Borger/ z giørde þær rambygdar. Og hȳ rijkte
yfer Juda z BenJamin.
Jeroboam Eñ Prestarner z Levitarner komu til hȳs af øllum Jsrael/ z af øllum sijnum Landzælf-
3. Reg. 12. um. Þuiat þeir ofurgæfu sijna Forstade z sijnar Eigner/ og komu j Juda til Jerusalem. C
Þuiat Jeroboam z hȳs syner vtrymdu þa/ so at þeir mættu ecke fremia þeirra Prestligt Em-
bætte fyrer DROTTNE. Eñ hȳ tok sier Presta til þeirra Næda og til þeirra Diøfla og
Kalfua/ sem hȳ liet giøra. Og marger komu epter þeim/ af øllū Jsraelis ættum/ huerier sijn
Niortu gæfu til þess at leita DROTTINS Jsraels Gudz/ i Jerusalem/ z at færa sijnar
Forner DROTTNE þeirra Fedra Gude. Og þeir efldu Rijke Juda/ z styrktu Roboam
son Salomon i þriu ær. Þuiat þeir geingu a Veige Davidz z Salomons i þriu Aar.
Roboams Kuinnur og Børn Og Roboam tok sier til Eigenkuiñu Mahelath dotter Jerimoth sonar Davidz/ z Abihail D
dotter Eliab sonar Jsai/ Nū fædde hm̄ þessa sonu Jehus/ Samaria/ z Saham. Epter þ tok
hȳ Maecha Dotter Absalom/ hun fædde hm̄ Abia/ Athai/ Sisa z Selomith. Eñ Robo
am hafde

am hafde Maecha dotter Absalom æstkiærare helldur eñ allar adrar sijnar Eigenkonꝛ ꝛ Frill
ur/ Þui hñ hafde ætian Eigenkuiñur/ ꝛ sextijge Frillꝛ/ ꝛ hñ gat ætian ꝛ tuttugu Sonu/ ꝛ sex
tijge Dætur. Og Roboam sette Abia son Maecha til eins Høfudz og Høfdingia a medal
sinna Brædra/ Þui hñ ætlade sier at setia hñ til Kongs. Og hñ efldist/ ꝛ vard megtugre eñ Abia
hñs aller syn' i Lande Juda ꝛ BenJamin/ ꝛ i øllum føstū stødum/ Og hñ gaf þm ofurnyk
lar Vister/ ꝛ tok fiølda Eigenkuenna.

XII.

A Nn nu sm̄ Rijke Roboam Kongs efldest ꝛ stadfestest/ þa gleymde hañ DR 3. Reg. 14.
OTTENS Løgmale/ ꝛ allur Jsrael mz honum. Eñ a þui fim̄ta Aare Sisak Egipta Kongur
Roboam Kongs/ þa for Sisak Kongureñ af Egiptalande vpp til Jerusa-
lem (þuiad þeir høfdu misgiørt vid DROTTJN) mz tolf Hundrut Vag
na/ ꝛ med sextijge Þusund Riddara/ eñ þat Folk sem kom mz honum af E-
giptalande/ Libia/ Sukim ꝛ af Blalande var oteljanligt fyrer fiølda saker.
Og hñ yferuañ allar þær sterkustu Borger i Juda/ ꝛ kom fyrer Jerusalem.
Þa kom Semaia Spamadꝛ til Roboam/ ꝛ til Høfdingiaña i Juda/ huerier saman høfdu Semaia Spamadur
B safnast i Jerusalem/ ꝛ flydu fyrer Sisak/ ꝛ sagde til þeirra/ Suo seig' DROTTEN/ Þier
hafed yfergiefed mig/ þar fyrer skal eg ꝛ yfergiefa ydꝛ i hendur Sisak. Þa audmyktu Jsra-
els Høfdingiar sig med Kongenum/ ꝛ søgdu/ DROTTEN er riettlætur. Og sm̄ DRO
TTJN sa þat at þeir audmyktu sig/ þa kom Ord DROTTJNS yfer Semaia/ ꝛ sag-
de/ Þeir hafa nu audmykt sig/ þui vil eg ecke fordiarfa þa/ helldur vil eg veita þeim nockra lit
la Hialp/ so at mijn Reide skal ecke driupa yfer Jerusalem/ fyrer Sisak. Þo skulu þeir vera
honum vndergiefner/ So at þeir vite/ huer mismunur þat er at þiona mier/ eda at þiona Kon
garijkium Jardariñar.
C Suo for nu Sisak Egipta Kongur vpp til Jerusalem/ ꝛ tok burt Fiesioduna/ sem at voru i Musteret rænt þa þad
Hwse DROTTENS/ ꝛ þad liggianda Fie sem lꝛ i Kongsins huse/ ꝛ flutte þat allt i burt hafde ecke vtan
mz sier. Hñ tok ꝛ þa Gullskiølldu sm̄ Salomon hafde læted giøra. J huerra stad at Kōg xliij Aar, staded
Roboam liet giøra Kopar Skiølldu/ ꝛ baud vm þa Høfdingiū Hirdmañaña/ huerier at toku
vara vppa Kongsins Hwsdyrum. Og so opt sm̄ Kongureñ gieck i DROTTJNS Hus/
þa komu Hirdmeñerner ꝛ bæru Skiøllduna/ ꝛ lietu þa sijdan aptur i Hirdmaña Herberge.
Og af þui at hñ audmykte sig/ þa snere Gudz reide fra honum/ so at hñ vard ecke mz øllu af
mædur/ þuiat þar fañst eñ nockut gott epter i Juda.
D Suo styrktist nu Rijke Roboam i Jerusalem/ ꝛ hñ rijkte þar. Roboam hafde eitt Aar ꝛ Roboam 17.
fiorutijge þa hñ vard Kongur/ Enn hñ rijkte seytian Aar i Jerusalem/ i þeim stad sem DR- Aar Kongur i
OTTJN hafde vtvaled/ af øllum Jsraelis ættum/ ad hñ villde þar setia sitt Nafn. Hñs Juda
Moder hiet Naema/ ꝛ var Amoneskrar ættar/ ꝛ hñ giorde jlla hlute/ ꝛ skickade ecke sijnu hiar
ta at leita DROTTJNS.
Og Roboams Giørningar/ bæde þeir fyrstu ꝛ sijdustu/ þeir eru skrifader i Giørninga bok
Semaia Propheta/ ꝛ hia Jddo Siaāda/ ꝛ vppteiknader. Og þar var Ofridꝛ millū Roboam
ꝛ Jeroboam alla þeirra Lijfsdaga. Og Roboam sofnade mz sijnum Fedrū/ ꝛ var Jardadur
i Borg Dauidz/ og hñs son Abia tok Rijke epter hñ.

XIII.

A Þui ætianda Aare Jeroboam Kongs/ þa vard Abia Kongꝛ yfer Juda/ Og Abia Kongꝛ i Juda þriu Aar
rijkte þriu Aar i Jerusalem/ Hñs Moder hiet Michaia dotter Vriel af Gi-
bea. Og þar vpphofst eitt Strijd a millum Abia ꝛ Jeroboam. Og Abia 3. Reg. 15.
bio sig til Bardaga mz fiøgꝛ Hundrut Þusund Vngra ꝛ hraustra Strijdz-
manna. Jeroboam biost ꝛ til Bardaga mz ætta siñum Hundrat Þusund
vngra ꝛ røskra Strijdsmaña
Og Abia bio sig til a Fialle Hemaraim ſ liggꝛ a Fiallbygdū Ephraim/ ꝛ sagde/ Heyr mig Ræda Abia
Jeroboam ꝛ allꝛ Jsrael/ Vite þier ecke/ at DRotteñ Gud Jsraels hefꝛ giefed Dauid Rijke yf til Jeroboam
er Jsrael æfenliga/ honū ꝛ hñs sonum/ til eins sallts Sattmala. Eñ Jeroboam son Nebat og alls Jsraelis

Þie-

Þienare Salomon sonar Dauids hof sig vpp/og hn̄ giørde vppreist i mote sijnū Herra. Og
margt lausingia Folk ꝛ syn' Belials gafu sig til hn̄s/ꝛ hn̄ styrkte þa mote Roboam syne Sa
lomon/ Þui Roboam var vngur ꝛ blaudhiartadur/ so han̄ kun̄e ecke ad veria sig fyrer þeim.
3. Reg. 12. Nu hyxe þier at setia ydr vpp i mote Rijke DROTTINS/ vnder sonū Dauid/fyrer þui at B
þier erut miøg marger/ꝛ hafet þa Gullkalfua til Afguda sem Jeroboam giørde ydur. Hafe
þier ecke vtreked sonu Aarons Gudz Presta/og Leuitana/ꝛ hafed giørt ydur sialfum Presta/
suo sem Þioder Landsins? Huer sem kiemur mz vngan̄ Vxa ꝛ siø Saude at fylla sijna
Hønd/hn̄ verdr þeirra Prestur/ sm̄ ecke eru Guder.
En̄ DROTTEN vor Gud er mz oss/huern vier ecke yfergiefū/ ꝛ þr Kien̄emen̄ s þiona
DROTTNE/ syner Aaron/og Leuitarner i þeirra skickan/ Og þeir færa DROTTNI
Bren̄eforner huern Morgun ꝛ huert Kuelld/So ꝛ þan̄ sæta Reykelsis ilm/ꝛ tilreida Brau-
den ꝛ þat hreina Bord/ suo ꝛ reidubwa þr Gullstikuna mz sijnū Lømpum/so þat vpptendrest
huern Aptan/Þuiad vier varduerttum Bodord Gudz vors DROTTINS/huern þier haf- C
ed yfergiefed/Sia/Gud er mz oss fremst i vorre Fylkingu/ꝛ hn̄s Prestar sm̄ blæsa i Lwdra og
trameta a mote ydr. Þier Israels syner/ beriest ei a mote DROTTNI ydra Fedra Gude/
Þui þad mun ecki luckast ydur
Og Jeroboam hafde giørt Launsætur a bak til vid þa/ so at hn̄ kiæme at bake þm/ꝛ væ-
re þeim suo bæde a bak ꝛ fyrer. En̄ sem Juda snere sier vid/Sia/þa kom Her i mote þm bæ-
de a bak og fyrer. Þa kølludu þr til DROTTINS/ ꝛ Prestarner bliesu i sijna Lwdra/ꝛ
huer Madr i Juda æpte Herope. Og sm̄ þr æptu vpp aller/þa skielfde Gud Jeroboam ꝛ allā
Fim̄ Hund- Israel/fyrer Abia ꝛ Juda/suo at Israels syner flydu fyrer Juda/ ꝛ Gud gaf þa i þrra hen-
rut Þusund dur/ So at Abia ꝛ hn̄s Folk veitte þeim mijket slag/ꝛ þar fiellu af Israel fim̄ sin̄um hūdrad D
fiellu af Israel Þusund hraustra Strijdz man̄a. Suo var Israels Lydur vnderlagdur a þeim sama tijma/
En̄ syner Juda vrdu hughrauster/ Þui þeir treystu vppa DROTTEN þra Fedra Gud.
En̄ Abia sokte epter Jeroboam/ ꝛ vann hn̄s Borger fra honū/ BethEel mz hen̄ar Dætrum
Jesana mz hen̄ar Dætrum/ꝛ Ephron mz hen̄ar dætrum. Og vpp fra þssu hafde Jeroboam
onguan̄ styrk/suo leinge sem Abia lifde/en̄ DROTTEN plægade hn̄ suo at hn̄ do.
3. Reg. 15. En̄ sem Abia efldist i sijnu Rijke/þa tok hn̄ sier fiortan Eigenkuin̄ur/ og gat tuo ꝛ tuttugu
Iddo sonu ꝛ sextan Dætur. En̄ huad fleira er at seigia af Abia/ af hn̄s Vegum ꝛ hn̄s giørnin-
gum/ þat er skrifat i Historiu Iddo Spaman̄s. Og Abia sofnade mz sijnum Fedrum/ og
þeir jørdudu hn̄ i Dauidz Borg/ ꝛ Assa hn̄s son vard Kongur i hn̄s stad/ꝛ a hn̄s døgum var
Fridur i Landenu vm tiu ær.

XIIII.

OG Assa giørde þat sm̄ riett var og þacknæmeligt fyrer DROTTNI hn̄s A
Assa Gude. Hn̄ braut nidur þau an̄arlig Alltare/ ꝛ hædernar/ ꝛ sundurslo Bij-
3. Reg. 15. læten/ ꝛ vpphio Lundana. Hn̄ liet seigia Juda/at þr skylldu leita DROT
TENS þeirra Fedra Gudz/ꝛ breyta ept' Løgmælenu ꝛ Bodordunū. Og
hn̄ burt tok þær Hæder ꝛ Afgudena vr øllum Borgum i Juda/ þuiat Rijked
var i Fride vnder honū. Og hn̄ liet byggia sterkar Borger i Juda/Þuiat Lā
det var stille/ ꝛ eckert Strijd hofst vpp i mote hm̄ a þeim Aarū/Þui DROTTIN gaf hm̄
Frid.
Og hn̄ sagde til Juda/Lætum oss byggia þessar Borger/og styrkium þær mz Steinuegg- B
ium/Turnū/Portū ꝛ grindum/a medan Fridur er i Landenu. Þuiad vier Høfū leitad DR
OTTENS vors Gudz/ og han̄ hefur giefed oss Frid allt vm krijng. Suo toku þeir til at
bygggia/ og þat gieck fram̄ Luckusamliga. Assa hafde eirn myken̄ Her/ huer ed bar
skiolld ꝛ Spiot/af Juda/þrysuar sin̄um Hundrat Þusund Manna/ af BenJamin tuisuar
sinnum Hundrat Þusund ꝛ attatijge Þusunder/sem ad skiolldu bæru ꝛ Kiæner voru mz Bo-
ga/og þetta var allt hid valdasta strijds Folk.
Serah Og Serah af Blalande dro vt i mote þeim med eirn miøg mijken̄ her/hn̄ hafde tiu sin̄um C
Hundrad Þusund Mans/þar at auk þriu hundrut Vagna/ꝛ kom allt til Maresa. Og A-
ssa dro i mot hm̄/Og þr biuggust til Bardaga i Dalnū Sephata hia Maresa. Og Asa kall
Bæn Assa ade a DROTTEN sinn Gud/ꝛ sagde/DROTTIN/eingen̄ er mismunur fyrer þier/ad
hialpa mørgū/edr þm s magtarlauser eru. Hialpa oss DROTTEN vor Gud/ Þui vier
vonum

vonum a þig/og vier erum komner i þijnu Nafne mote þessum stora Man̄ fiølda/ DROT-
TEN vor Gud/eingen̄ Man̄a ma sier nockut i mote þier. Dasamligur
D Og Gud plagade þa Blalendsku fyrer Assa og fyrer Juda. Og Assa ⁊ hn̄s Folk s̄ var Sigur
med honum/ raku flottann/allt til Gerar/ og þeir Blalendsku fiellu/ suo at eingen̄ af þeim
var lifande epter/ og þeir voru i Nel slegner af DROTTNE/og af han̄s Her/ og þeir
toku þar ogrynne Fiar. Hn̄ slo alla Stadena i kriṅg vm Gerar/ Þuiat DROTTENS
Otte fiell yfer þa/ Og þeir rantu allar Borger/ Þuiat þar voru fullar Herfangs. Og þeir
slou nidur Fiehwsen/ ⁊ feingu ogryn̄e Sauda ⁊ Vlfallda/ ⁊ komu suo aptur i Jerusalem

XV.

A EPter þetta kom Ande DROTTENS yfer Assaria son Oded. Hn̄ gieck Assaria
vt i mot Assa/ ⁊ sagde til hn̄s/ Heyr mig Assa/ ⁊ allur Juda ⁊ BenJamin/ spaer fyrer
DROTTIN er m̄z ydur/ þuiat þi[r] erut m̄z honum/ ⁊ þa þier leited ad ho-
num/ latur hn̄ ydur fin̄a sig. En̄ ef þier yfergiefed hn̄/ þa mun hn̄ yfergefa
ydur. Þar skulu lijda marger Dagar i Israel/ at þar mun eingen̄ sannur Hosee 3.
Gud vera/ eingen̄ Prestur sa sem ken̄er/ ⁊ eckert Løgmal. Og þa þeir snua Gud er m̄z
sier i sin̄e neyd til DROTTINS Gudz Israels/ ⁊ leita at honū/ þa mū hn̄ lata sig fin̄a. oss nær wier
Og a þeim tijma skal þeim ecke vegna vel/ sem at ganga vt ⁊ jnn/ þui þar skal verda ein stor erum med honū
mijkel Hørmung yfer øllum þm̄ sem bwa a Jørdun̄e. Þui eitt Folk skal beriast i mote ødru/
B og eitt Stadur i mot ødrum/ Þui Gud skal skielfa þa m̄z allskyns Angist. En̄ þier skulut
vera m̄z einu godu giede/ ⁊ taked ecke ydar Hendr þar fra/ þui ydar giørningr hefur sijn laun.

En̄ sem Assa heyrde þesse Ord og Spadom Oded Spaman̄s/ þa styrktest hn̄/ ⁊ i burt tok Oded
allar Suiuirdingar af øllu Juda og BenJamins Lande/og suo lijka af þeim Borgum s̄ hn̄
hafde vnnet a Fiallenu Ephraim/og hn̄ endurbætte Alltare DROTTENS/ þad s̄m stod
fyrer DROTTENS Fordyrum. Og hn̄ saman safnade øllum Juda og BenJamin/og
þeim vtlendu af Ephraim/ Manasse og Simeon/ Þui marger af þm̄ i Israel fiellu til hn̄s/
C þa þr sau at DROTTIN hn̄s Gud var m̄z hm̄.
Og þr søfnudust sam̄a i Jerusalem/ i þm̄ þridia Manude a fim̄tanda Aare Rijkis Assa/
Og færdu DROTTNI þan̄ sama dag forner af þui Herfange s̄m þeir høfdu heim
fært/ sio hundrut Vxa/og sio Þusund Saude/ ⁊ þeir bundu samtok m̄z sier at leita DROT
TENS þeirra Fedra Gudz/af øllu Hiarta og af allre Salu. Og huer sa sem ecke villde
leita DROTTINS Israels Gudz/ hn̄ skyllde missa Lijfit/ meire hatt[r] ⁊ min̄e/ bæde Men̄
og Kuinnur. Og þeir soru DROTTNE m̄z harre raust/ m̄z Kalle/ ⁊ Bumbum ⁊ Ba- Sattmal med
sunum. Og allur Juda vard gladur yfer Eidnum/ Þuiat þeir høfdu suared af alwd sijnns Gud
D hiarta/ ⁊ þr leitudu han̄s af øllum vilia/ Og han̄ liet þa fin̄a sig/og DROTTIN gaf
þeim Frid vmhuerfes.
Og Kong Assa afsette sijna Modr Maecha af † Valldenu/ þui hun hafde stiftad Miple † Embætte
zeth i einum Lunde/ Og Assa afmade hen̄ar Miplezeth/ ⁊ braut þ sundr/ ⁊ brende þ i Laknū
Kedron. Enn þær Hæder i Israel voru ecke burt teknar/ Þo var Assa Hiarta riett alla hn̄s Miplezeth
Daga. Og han̄ flutte jnn i Gudz Hws/ þat s̄m hn̄s Fader hafde helgad/og þat hn̄ sialfur 3. Reg. 15.
hafde helgad/ Silfur/ Gull ⁊ Kier. Og þar var eingen̄ Ofridr jn̄ til þess fim̄tanda ⁊ tuttug
asta Aars Assa Kongs.

XVI.

A A Þui sextanda og tuttugasta Aare Assa Kongs/ þa dro Baesa Israels Kon-
gr vt i mot Juda/ ⁊ bygde vpp Rama/ at hamla Assa Kōge at fara vt ⁊ jn̄. Baesa
Enn Assa tok af þeim Fiesiodum sem voru i DROTTENS Hwse/og so 3. Reg. 15.
i Kongsins Hwse/ Silfr ⁊ Gull/ ⁊ sende til Benhadad Kongsins j Syria/
huer ad bio i Damasco/og liet seigia honum/ Þar er Sattmal i mille mijn og
þijn/og mille mijns og þijns Fødurs. Þar fyrer hefe eg sent þier Silfur og
Gull/ at þu slijter Vinattu vid Baesa Israels Kong/ suo hn̄ vijke fra mier.
Benhadad hlydde Ordsendingu Assa Kongs/og sende sijna Strijdshøfdingia a mote Is-
raels

raels Stødum/og þeir slou Eion/Dan og Abelmaim/og alla Nepthali Kornstade. Eñ sem B
Baesa heyrde þat/þa hætte hn̄ ad byggia Rama/og liet af sijnum giørninge. Sijdan tok
Kong Assa allann Juda Her til sijn/og liet draga þa Steina z þa Vidu fra Rama/mz hú-
Infra 18. iu Baesa ættlade at byggia Staden̄/ eñ Assa bygde af þessū efnū Geba z Mizpa.

Hiram Spaande þangenn Ap Assa

A þeim tijma kom Hanani Spamadr til Assa Juda Kongs/z sagde til hn̄s/Sokum þss
ad þu setter þitt Traust til Kongsins af Syrlande/eñ treyst' ecke vppa DROTTIN þin̄
Gud/þar fyrer er Kongsins Her af Syria sloppin̄ vr þin̄e Hende. Eda voru ecke þeir hinu
Blalendsku/z þeir af Libia eirn ofurmæta mijkell Mañfiolde/mz Vognū z Riddaralide/þo
gaf DROTTIN þa i þijnar Hendur/þuiat þu setter þitt Traust a hn̄. Þui Augu DR C
OTTINS sia alla Jordena/z hn̄ styrker þa sem af trua a hn̄ af ollu Hiarta. Fausli-
ga giørder þu/Þar fyrer munt þu hiedan i fra hafa Ofrid. Eñ sm̄ Assa heyrde þesse Ord/
vard hañ reidur vid Spamañen̄/liet taka hañ z setia hn̄ i Myrkuastofu/Þuiat hm̄ mislijkade

† Lijsliet nockra

miog vid hn̄ vegna þess sm̄ hn̄ giort hafde. Og Assa † nidurþrycke nockrū af Folkenu a þm
tijma

Eñ Kongs Assa giørningar/ bæde þeir fyrstu z hinu sijdustu/Sia/þeir eru skrifader i Ju D
da z Israelis Konga Bok. Og Assa fieck Fota verk z vard siukr þar af/a þui niunda z þri
tuganda Aare hn̄s Rijkes/z hn̄s Krankdomur jokst meir z meir/Og hn̄ leitade ecke DROT-
TINS i sijnum Siukdome/helldur Læknara. Suo sofnade Assa mz sijnum Fedrum/og
andadest a hinu fyrsta og Fertugasta are sijns Kongdoms/z var jardadur i sin̄e Grof/þeirre
hn̄ liet sialfur giora i Dauidz stad. Og þeir logdu hn̄ i sijna Reckiu hueria þeir hofdu ædr
fyllt mz goodum Reykelsis Jlm/z tilbiuggu allshaattud dyrdlig Smyrsl/epter Smyrsla mak-
aranns kunnattu/og giordu stort Bæl yfer honum

XVII.

Josaphat 3. Reg. 15.

G hn̄s son Josaphat vard Kongur i hn̄s stad/z hn̄ vard megtugur mot Isra A
el. Hn̄ sette Strijds folk i allar sterkar Borger Juda/skickade z so Embæ-
ttis menn allstadar vm Juda land/og i Ephraims Borger/ sem hn̄s Fader
Assa hafde vñed. Og Gud var mz Josaphat/Þuiat hn̄ gieck i ollum Veige
sijns Fodurs Dauidz/ og hañ leitade ecke epter Baalim/Helldur epter sinna
Fedra Gude/z gieck epter hn̄s Bodordum/eñ ecke epter Israelis Verkum.
Og þui stadfeste DROTTIN hn̄s Rijke/ Og aller i Juda færdu honum Giafer/ z hn̄
hafde ofur mijken̄ Rijkdom z mykla vegsemd. Og sem hn̄s Hiarta var ordet ørugt i Veige B
DROTTENS/epter þat tok hn̄ Hæder z Lunda j burt af Juda.

Visitatio Kirknanna

Og a þui þridia Aare sijns Rijkis/vtsende hañ sijna Hofdingia/ Benhail/Obadia/ Za-
charia/Nethaneel/z Michaia/at þeir skylldu kieña i Stødū Juda. Og Leuita sende hn̄ med
þeim/Samaiam/Nethaniam/Sebadiam/Asahel/Semiramoth/Jonathan/Adonian/ Tho
bian og Tobadonia/og mz þeim Prestana/Elisama og Joram. Og þeir kiendu Folkenu i
Juda/z hofdu Gudz Logmals bok mz sier/z ferdudust i krijng vm allar Borger Juda/z lær-
du Folket.

Josaphatz Dyrd

Og Otte DROTTINS fiell yfer oll Konga rijke i Landenu / sem ad voru i krijng vm C
Juda/ so þeir vogudu ecke at beriast a mote Josaphat. Þeir Philistei færdu Josaphat gia-
fur/myken̄ Þunga Silfurs. Og þeir af Rijkium Arabia færdu hm̄ sio Þusund z sio hund-
rut Hrwta/z sio Þusund z sio hundrut Hafra. Suo efldest Josaphat/ad hn̄s Afle ox meir
z meir. Hn̄ bygde morg Slot z Kornstade i Juda/z hafde myckla gnott allskyns a Forrada
i Stødum Juda/ z Strijdz meñ z volldugt Folk i Jerusalem.

a Ei ad eins vistir/Helldr Vopn og Verlur

Og þesse var skipan i þeirra Fedra Hwse/þeir sem at voru yppaster yfer Juda/yfer Þu-
sund. Herfuge Adna/og mz honum voru þrisuar sinnum Hundrad Þusund þat valdasta lid/
næst honum var Hofdinge Johanan/mz honum voru tuisuar siñum hundrat Þusund z atta- D
tijge Þusund. Næst honum var Amasia son Sichri/huer ed var Helgadr DROTTNI/
og mz honum voru tuo hundrut Þusund hraustra Strijds manna. Enn af sonum BenJa-
min var Eliad mykell Hermadur/og mz honum tuo Hundrut Þusund/ huerier vtbwner voru
mz Boga z Skiolldu. Næst honum var Josabad/ og mz honum voru hundrat og attatijge
Þusund vtbwner til Bardaga. Þesser aller voru mz Kongenum/Fyrer vtan þa Menn sem

Hofdingiar og Strijds folk Josaphat

Kongurin̄

sin̄ Kongurenn hafde sett j sterkar Borger j allre Judea.

XVIII.

A G Josaphat hafde mykenn Rijkdom/ og mykla Dyrd / og han̄ teingdist Achab 3. Reg. 22.
med Mægdum vid Achab. Og at tveimur árum lidnum/ for han̄ ofan til
Achab i Samaria. Og Achab Kongur liet slátra til hn̄s ꝛ til þess Folks
sem mz honum var fiolda Fiár og Yxa. Og hn̄ rádlagde honū at ferdast
vpp til Ramoth i Gilead. Og Achab Israelis Kongur sagde til Josaphat
Juda Kōgs/ Far þu mz mier til Ramoth i Gilead. Hn̄ suarade/ Eg er so sem
þu/ ꝛ mitt Folk so sem þitt Folk/ vier vilium fara mz þier til Bardaga.
Enn Josaphat sagde til Israels Kongs/ Leita þu til Orda DROTTINS vm Rád i
Dag. Og Israelis Kongur samansafnade Spamønnum/ fiorū hundrudum at tølu/ ꝛ sag-
de til þeirra/ Skulum vier ferdast til Bardaga i Ramoth Gilead/ eda skal eg láta suo bwed
B standa? Þeir søgdu/ Far þu vpp þangat/ DROTTIN skal giefa hana i Kongsins
Hønd. Þa sagde Josaphat/ Er hier ecke neirn af DROTTINS Spamønnum/ so vier
meigum spyria hn̄ at? Israels Kongur sagde til Josaphat/ Er hier enn eirn Madur/ fyrer
huern at vier mættū spyria DROTTEN/ En̄ mier er illa vid hn̄/ þuiat hn̄ spáer mier ein-
skis godz/ helldur jafnan jlls/ ꝛ þat er Micheas son Jemla. Josaphat suarade/ Kongurenn
tale ecke suo.
Og Israels Kongur kallade eirn sin̄ Herbergia suein/ ꝛ sagde/ Far sem skiotast/ ꝛ kalla á
Micheam son Jemla. Og Israelis Kongur og Josaphat Kongur Juda/ sátu báder saman
huer a sijnum Stole/ skrydder Konungligū Skrwda/ a Flot nockrum fyrer Portdyrum Sa-
maria/ og aller Spamen̄ spádu fyrer þm. Og Zedekia son Cnaena giorde sier Jarnhorn/ ꝛ Zedekia
C sagde/ Suo seiger DROTTEN/ Med þessu skallt þu steyta þa Syros/ þar til þu eydeleggr
þa. Og aller Spamen̄erner spádu mz sama hætte/ ꝛ søgdu/ Far vpp þangat/ Þad skal lu-
ckast vel/ DROTTEN skal giefa þa i Kongsins Hønd.
Og Sendemadurin̄ sem var i burt geingen̄ ad kalla a Micheam/ kom til han̄s/ talade Micheas
vid hn̄/ ꝛ sagde/ Sia/ Spamenn seigia aller Konge fyrer mz einum Mun̄e farsællega hlute/
Eg bid at þu láter þijn Ord og vera samhlioda þeim/ ꝛ tala þu þat sem gott er. Micheas
suarade/ ꝛ sagde/ So san̄arliga s̄ at DROTTEN lif'/ huad min̄ Gud seiger mier/ þ skal
eg tala. Og s̄ hn̄ kom til Kongsin̄s/ seiger Konguren̄ til hn̄s/ Michea/ Skulu vier fara at Esa. 6.
beriast i Ramoth Gilead/ eda skal eg huerge fara? Han̄ suarade/ Ja/ Far vpp þāgat/ ꝛ skal 3. Reg. 22.
þier at godu verda/ þat skal giefast i þijnar hendr.
Þa suarade Kongurenn honum/ Eg sære þig en̄ einu sin̄e/ at þu seiger mier ecke an̄ad enn
D huad satt er i Nafne DROTTINS. Þa sagde hn̄/ Eg sá allan̄ Israel i sundurtuistrast
á Fiøllum vppe/ lijka sem Sauder/ þeir sem onguan̄ Hirder hafa. Og DROTTIN sag-
de/ Hafa þesser onguan̄ Herra? Snue huør og ein̄ aptur mz Fride. Þa sagde Israels Kong-
ur til Josaphats/ Sagda eg þier ecke/ at hn̄ spáer mier einskes gods helldur jlls?
Og hn̄ sagde/ Þar fyrer heyre þier Ord DROTTENS/ Eg sá DROTTEN sitia
á hn̄s Tignar Stole/ og allur Himensin̄s Her stod til hn̄s hægre og Vinstre Handar. Og
DROTTIN sagde/ Huer vill rád leggia Achab Israels Kōge þat/ at hn̄ fare vpp/ ꝛ falle
i Ramoth Gilead? En̄ sem eirn sagde þetta/ en̄ annar þat/ Þa kom þar eirn Ande fram̄/ ꝛ
gieck fyrer DROTTEN/ ꝛ sagde/ Eg vil koma honum til þess. Og DROTTEN sag-
de til hn̄s/ Med hueriu mote? Hn̄ suarade/ Eg vil fara vt/ ꝛ vera ein̄ lyge Ande/ i allra hn̄s
E Spamanna Mun̄um. Og DROTTIN sagde/ Þu munt koma honū þar til/ ꝛ þu munt
koma þui til leidar/ far burt og giør so. Sia nu/ DROTTEN hefur giefet ein̄ lygie An-
da i Mun̄ þessara þinna Spaman̄a/ og DROTTIN hefur talat jllt i giegn þier.
Þa gieck Zedekia son Chnaena fram̄/ ꝛ slo Micheam Pwstur/ ꝛ sagde/ Vm huern veg er Zedekia slær Micheam
Ande DROTTENS geingen̄ fra mier/ ad hn̄ talar vid þig? Micheas sagde/ Sia/ Þu
munt sia þ á þm Deige/ nær þu fer Hws af Hwse at fela þig. Þa sagde Israels Kongur
Taked Micheam/ ꝛ láted hn̄ vera hia Am̄on Stadarin̄s Fouita/ ꝛ hia Joas Kongs syne/ og
seiged/ Suo seiger Kongurin̄/ legged þen̄ann i Myrkuastofu/ ꝛ fæded hn̄ mz Sorgar Braude
og Hrygdar vatne/ þar til at eg kem aptur mz Fride. Micheas sagde/ Ef þu kiemur mz Fri-
de aptur/ þa hefur DROTTEN eige talad fyrer mig. Og hn̄ sagde/ Heyre þad allr Lydr.

Kongr Israel/ ⁊ Josaphat Kongur Juda foru nu vppp til Ramoth i Gilead. Og Isra F
els Kongur sagde til Josaphat/Eg vil breyta Klæda bwnade mijnum/ ⁊ fara suo til Barda-
ga/Eñ haf þu þijn eigen Klæde. Og Israels Kōgr torkiende sig/⁊ for so i Bardagañ. Eñ
Syria Kongur baud sijnum yppurstum Riddørum/segiande/Þier skulut ecke beriast huerke i
mot einum nie ødrum/smæm eda storum/vtan alleinasta i mot Israels Konge.

Gud hialpar Josaphat

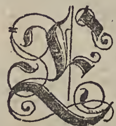
Nu sem þeir yppustu Riddarar sau Josaphat/þa ætludu þeir at Israels Kongur munde
þat vera/ og þeir slogu Hrijng vm hañ/ og veittu honum harda atsokn. Enn Josaphat
kallade vpp/ Og DROTTEN hialpade hm̄/⁊ Gud snere þeim fra honum / Þui þa þeir
yppustu af Riddaraliđenu sau/at þat var ecke Israels Kongur/þa sneru þeir fra hm̄. So G
bar til at eirn Mañ spannade siñ Boga/ ouitande a huern hñ stefnde/og skaut Israels Kōg

Achab skotenn til Dauds

millū Bryniuñar ⁊ Suerdreimariñar. Þa sagde hañ til sijns Vagnmañs/Snu þiñe Hen-
de/og flyt mig vr Bardaganum/þui eg er saar ordeñ. Og þat vard hørd Orrosta a þm sa-
ma deige/Og Israels Kongur stod i sijnū Vagne/a mot þeim Syris allt til Kuelldz/og and-
adist vm Solarsetur.

XIX.

Jehu Supra 16. Þa ogudligu skulu Menn þordast

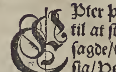

NN Josaphat Kongur Juda kom heim aptur mz Fride til Jerusalem. Og A
Jehu Siaāde son Hanani gieck vt i mot honum/⁊ sagde til Josaphat Kōgs
Skallt þu suo veita lid þeim Ogudliga/⁊ elska þa sē hata DROTTEN ?
Og þui er Gudz Reide yfer þier/ Eñ þo er þar nockut gott fundet hia þier/
at þu hefur vpphøgguet Lūda af Lādenu/ ⁊ hefr tilbuid þitt Hiarta at leita
DROTTENS. So var Josaphat i Jerusalem.

Amiñing Josaphat til Domarañā

Og hñ for vt i añad sinn a medal Folksins/fra Ber Saba allt til Fiallsins Ephraim/ og B
leidde þa aptur til DROTTENS þeirra Fedra Gudz. Og hñ sette Domendur i Landit/
i allar sterkar Borger Juda/nockra i hueria Borg/ ⁊ hñ sagde til Domādaña/Gaumgiæfet
huad þier giøred/ Þuiat ei dæme þier Mañanna Doma helldur DROTTINS/og hñ er
mz ydr i Domenū. Latted þui DROTTENS Otta vera hia ydr/⁊ varduetted ydr/⁊ gio-
red þat/Þuiat þar er eckert Ranglæte hia DROTTNE vorum Gude/eige helldr Mañ-
greinar alit/⁊ ei tekur hñ giafer. C
Og Josaphat skickade i Jerusalem/af Leuitunum og Prestunum/⁊ af þeim yppustu Fed-
rum i Israel/yfer DROTTENS Doma/⁊ yfer Mælaferlen / og liet þa bwa i Jerusal-
em. Og hñ baud þeim/⁊ sagde/Giøred so i DROTTENS Otta alla hlute truliga/med
algiørdu Hiarta. J øllum þeim Mælefnum sem koma fyrer ydur/fra ydar Brædrum/sm̄
bwa i þeirra Borgum/i millum Blods og Blods/i millum Løgmæls og Bodorda/ i millum D
Setninga og Riettinda/skulu þier vnderuijsa þeim/suo at þeir syndgest ecke i mote DROT-
TNE/⁊ at ei kome Reide yfer ydur ⁊ ydar brædur. Giøred suo/ ⁊ þa munu þier ecke synd-
gast/Sia/Amaria Kiennemadur er sa eñ Yppaste yfer ydur i øllum Mælefnū DROTT-
ENS. Suo er Sebadia son Jsmael Høfdinge i Juda Hwse/i øllum Kongsins Mælafer
lum. Suo hafe þier Embættis meñ ⁊ Leuitana fyrer ydur/Styrkest/og giøred þetta/⁊ DR-
OTTEN mun vera mz þeim godu.

XX.

Strijd i mote Josaphat

Pter þetta toku sig saman syner Moabs/⁊ syner Amon/⁊ þeir af Amunim mz þm A
til at strijda i mot Josaphat. Og eirn Madur kom og kuñgiørde þetta Josaphat/⁊
sagde/Eirn Ouiñgur Her er komenn a mote þier af Syria/hinumeigen Hafsins/ og
sia/Þeir eru i Hazezon Thamar/þat er Engaddi. Enn Josaphat vard ottasleigeñ
og skickade sitt Andlit til at leita DROTTENS/og hañ liet bioda eina føstu yfer allann
Juda. Og Menn Juda komu til samans/ ad leita DROTTENS/ Og þeir komu af
øllum Stødum Juda at leita DROTTENS. Og Josaphath gieck a millum Mann
safnadarens Juda og Jerusalem/i Hwse DROTTENS/fyrer þeim nyia Garde/⁊ sagde

Josaphats Bæn

DROTTEN vorra Fedra Gud/Ert þu ecke Gud i Himnenū/og DROTTIN i øll-
um Heidingia Kongarijkium ? Og i þinne Hende er Magten og Styrkleikenn/⁊ þar er eing B
enn sem kañ at standa j mote þier. Hefur þu eige vor Gud vtreked þessa Landz jnnbyggia-
ra/fyrer þijnu Folke Israel ? Og hefur giefed þ Sæde Abrahams/vinar þijns æfenliga/ad

þeir

þeir skylldu bwa þar jnne/ og þeir hafa og bygt þier þar jnne eitt Helgedom/ þijnu Nafne/ z
suo sagt/ Nær ad nockur Olucka/ Suerd/ Refsing/ Drepsott/ edr Hallære kiemur yfer oss/ Þa
skulum vier standa i þessu Hwse fyrer þier (þuiat þitt Nafn er i þessu Hwse) z kalla til þijn
i vorre Neyd/ þa villtu þu bænheyra z hialpa oss.

Sia/ nu eru syner Amon z Moab/ z þeir af Fiallenu Seir/ yfer hueria þu liest Jsraels sy Deut. 3.
ne ecke draga/ þa þr ferdudust af Egiptalande/ Helldr vrdu þr at vijkia fra þm/ z ecke eyde- Til Gudz ad
leggia þa. Og sia/ nu lata þr oss gialda þess/ og koma at vtskwfa oss af þinne Erfd/ sem þu flyia i Neyd
hefur giefed oss. Vor Gud/ Villt þu ecke dæma þa? Þuiat eingenn Kraptur er mz oss a mo- inne
E te suo storum Mannfiølda/ sem nu kiemur i mot oss. Vier vitum ecke huad vier skulum giø-
ra/ helldr rennum vier vorum Augum til þijn. Og allr Juda stod fyre DROTTNE/ mz þra so-
num/ Kuinnum og Bornum.

Og DROTTENS Ande kom yfer Jehasiel son Zacharia/ sonar Benaia/ sonar Jehi Jehasiel hug-
el/ sonar Matania Leuita/ af sonum Assaph/ mitt a millum Almwgans/ z sagde/ Hugleided þ gar Josaphat
þier aller af Juda/ og þier Jnnbyggiarar i Jerusalem/ og suo Josaphat Kongur/ Suo seiger og Folked
DROTTJN til ydar/ Þier skulut ecke hrædast nie ottast þennan mykla Mannfiølda/ Þui-
ad þier berisst ecke/ helldur DROTTEN. A Morgun skulu þier fara ofan til þeirra/ Og
sia/ at þeir draga vpp hia Zis/ og þier skulut mæta þeim hia Reyrnum i Læknum/ huert yfer
fra Eydemørku Jeruel/ Þuiat eige munu þier neina Orostu heyia/ Farit at eins þangat/
D standet/ og munu þier sia Gudz Hialpræd/ sem koma mun yfer ydur. Juda og Jerusa-
lem ottast ecke/ og vered ecke hrædder/ Fared a Morgun vt a mote þeim/ og mun DROTT-
EN vera mz ydur.

Þa fiell Josaphat allur til Jardar a sitt Andlit/ og allur Juda/ og jnnbyggiarar i Jerusa-
lem fyrer DROTTJN/ z til bædu DROTTJN. Og Leuitarner af sonum Kahathi-
ter og af sonum Korither/ hofu vpp at lofa DROTTEN Jsraels Gud/ mz hærre raustu i
Himenenn.

Og snemma Morguns toku þeir sig vpp/ z drogu vt til Thekoa Audnu. Og sem þeir fer- Truarinnar
dudust vt/ þa stod Josaphat z sagde/ Heyret mig þier af Juda/ og þier jnnbyggiarar af Jeru Aminning
salem/ Truet a DROTTJN ydarn Gud/ suo meige þier vera ohrædder/ z trued hans Spa-
monnum/ þa skal ydur allt vel luckast. Og hann vnderuijsade Folkenu/ og sette Saunguar-
E ana fyrer DROTTNE/ at þeir lofudu hann mz Heilagre pryde/ at þeir fære vndan Fylkin
gunum/ z segde/ Þacket DROTTNJ/ þuiat hans Myskunseme varer eilijfliga.

Og sem þeir vpphofu Lof og Þackargiørd/ þa liet DROTTEN þau Launsatur sem ko Sigur fyrer
men voru i mot Juda/ falla yfer sonu Amon z Moab/ z yfer þa af Fiallenu Seir/ z slou þa. vtan Vopnaslag
Þuiad syner Amon z Moab risu vpp mot þm af Fiallenu Seir/ z drapu þa z afmædu þa.
Og ꝰ þr høfdu eydt þm af Fiallenu Seir/ þa snerust þr a sialfs sijns Vopn jnnbyrdis z dræ-
pust nidur.

Enn sem Juda kom til Mizpe/ ad Eydemørkinne/ þa snere hann sier i mote Hernum/ Og Lofsdalur
sia/ at þar la allt fullt af daudra Manna Lijkømum/ so ad eingenn hafde vndan komest. Og
Josaphat kom mz sijnu Folke/ og skipte þeirra Herfange/ og þeir feingu þar ogrynne Audæfa/
Klæde og kostuligar Gersemar/ suo þeir gatu ei allt burt bored/ og suo var þetta Herfang mi
F ked/ at i þria daga gatu þeir ecke vtskipt þui. Þann fiorda dag komu þeir til samans i þeim
Dal Berecha/ Þui þeir lofudu þar DROTTEN/ þar fyrer heiter sa Dalur Lofs Da-
lur/ allt til þessa dags.

Epter þetta snere huer Madr af Juda z Jerusalem heim aptr/ z Josaphat fyrstr/ z komu
til Jerusalem mz Fagnade/ Þuiat DROTTEN hafde giefed þeim eina Glede yfer sijnum
Ouinum. Og þeir komu jnn i Jerusalem med Psalterium/ Hørpum og Hliodfærum til DR-
OTTENS Hwss. Og DROTTENS Otte kom yfer øll Kongarijke i Løndunum/ þa
þeir heyrdu/ ad DROTTEN hafde barist i mot Jsraelis Ouinum. So stilltist Rijke Jo
saphat/ z Gud gaf hm Frid allt vm hverfes.

Og Josaphat rijkte yfer Juda/ z hann var fimmtan ara z tuttugu ad Alldre þa hn tok Kong- Josaphat 25.
G dom/ en hn rijkte fimm z tuttugu ar i Jerusalem. Hans Moder hiet Asuba dotter Silhi. Og Ar Kongur i
hn for allann Ferel sijns Fødurs Assa/ z liet ecke af at giora þ s DROTTNJ lijkade vel. Jerusalem
Utan þær Hæder voru ecke burt teknar/ Sokum þess/ at Folked hafde enn ecke snued sijnu Hiar 3. Reg. 22.
ta til DROTTENS þeirra Fedra Gudz. Enn þat sem meira er ad seigia vm Josaphat/
bæde þad ed fyrsta z sijdasta/ Sia/ þat er skrifat i Giørninga bok Jehu sonar Hanani/ sem hn
 hefur

hefur skrifad i Israelis Konga Bok.

Ahasia Epter þad forlijktust þeir Josaphat Juda Kongur og Ahasia Israels Kongur/huer ed var Ogudligur i sijnum Giørningum. Og þeir samtoku at giøra Skip/ ſ skyllde fara a Siø-
Eliezer enn/og þeir giørdu Skipen i EzeonGaber. Eñ Eliezer son Dodana af Mareſa spaade mot Josaphat/ z sagde/Sokum þess/ at þu hast Sattmaal vid Ahasia / Þa hefur DROTT-EN i sundur sleiged þiñ giørning. Og Skipen broknudu i sundur/so þau mattu ecke a Siø fara.

XXI.

Joram Kongr i Juda atta Aar 3. Reg. 22.

Og Josaphat sofnade mz sijnū Fedrū/z var jardadr mz þm i Borg Dauidz/ z hñs son Joram tok Kongdom epter hñ. Og hñ atte marga Brædur/aller syner Josaphat/Asariam/Jehiel/Sachariam/Azariam/Michael/og Sephatia/þesser aller voru syner Josaphat Juda Kongs. Og þra Fader gaf þm margar gafur i Silfre Gulle og Gersemum/og sterkar Borger i Juda. Eñ Joram gaf hñ Rijket/þui hñ var Frumgieteñ. A

Joram myrder syna Brædur Nu sem Joram var stadfestur yfer sijns Fødurs Kongs Rijke/og vard megtugur/þa drap hñ alla sijna Brædur mz Suerde/suo z nockra af Høfdingium i Israel. Joram hafde þria tijge og tuø aar þa hñ vard Kongur/og rijkte atta Aar i Jerusalem. Og hñ gieck a Israels Konga vegum/so sem Achabs Hws giørde/Þui dotter Achab var hñs Eigenkuinna/ Og hñ giørde þat sem DROTTNE mislijkade. Enn þo villde DROTTEN ecke mz ollu eydeleggia Dauidz Hws/sokum þess Sattmala/sem hñ hafde bundet vid Dauid/og sem hñ hafde lofad/ad giefa hm/ z hñs sonū atijd eitt Lios. B

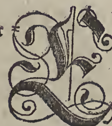
A hñs Døgum fiellu Edomiter fra Juda/z settu eirn Kong yfer sig. Þuiad Joram var
Edomiter falla fra Juda farenn yfer vm mz sijnum Høfdingium/z aller Vagnar mz honū/ z hñ tok sig vpp a Natt-ar þele/og slo Edom allt vm krijng sig/þar hñ var/og þa hinu yppustu fyrer Vøgnunum/ Og þui fiellu Edomiter fra Juda/allt til þessa Dags. Þeñan sama tijma fiellu og Libna
Libna fra honū. Þui hñ fyrerleit DROTTIN Gud sinna Fedra/Og giørde Hæder a Fiøllunum Juda/z kom Innbyggiurū i Jerusalem til ad fremia Hoor/z afuega leidde Juda.

Og þar kom eitt Brief til hñs fra Elia Spamanne/ þat var suo lagtande/ Suo seiger C
Elia skrifar til Joram DROTTIN Gud þijns Fødurs Dauidz/Søkū þess at þu hefur ecke geinged a veige þins Fødurs Josaphat/og eige helldur a Veige Asa Juda Kongs/Helldur hefur þu geinged i Israels Konga vegū/og giører þat at jnnbyggiendur Juda z Jerusalem fremia Hoor/epter Achabs Hwss Hordome/Þar ad auk hefur þu drepet þijna brædur/af þijns Fødurs Hwse/ huer ed betre voru enn þu/Sia/so skal DROTTIN sla þig mz storre Plagu/þitt Folk/þijn Børn/þijnar Kuinnur/og allt þad þu att/Og þu skallt hafa enn vesta Siukdom i þijnū Idrum/þar til ad Inniflen skulu af Siukdome falla fra þier/dag fra Deige.

Suo vpp vakte DROTTEN i mot Joram Anda Philisteorū/og Arabū/sem at liggia hart nærre Blalande. Og þr drogu vpp til Juda/yfer vñu hana/z i burt færdu allt þat Fie D
sem at fanst i Kongsins Hwse/þar mz hñs syne z hñs Kuiñur/Suo hñ hiellt ecke epter einū sijnum syne/vtan Joachas/huer ad var hñs yngste son. Og epter allt þetta slo DROTTEN hñ i hñs Idrum mz Siukdome olæknanligum/z þat varade dag fra Deige/þar til tuø Aar voru liden/þa fiellu hñs Idur fra honum/ af hñs Siukleika/so hñ do jllum dauda. Og þeir brendu eckert Baal yfer honum/ suo sem þeir høfdu giørt yfer hñs Forfedrum. Hñ var tolf og tuttugu ara gamall þa hñ vard Kongur/z hñ rijkte atta Aar yfer Jerusalem. Og hñ gieck ecke riettelega. Og þeir jørdudu hñ i Dauidz Stad/Eñ þo ecke a medal annara Konga Leida.

XXII.

Ahasia 2. ar Kongur i Juda

Pter Dauda Joram toku þeir i Jerusalem Ahasia hñs yngsta son til Kögs A
i hñs stad. Þuiad þeir Vijkingar ſ komu af Arabia/þeir høfdu i hel sleiged alla hñs ellore brædur/z þui vard Ahasia Son Joram Kongur i Juda. Og Ahasia hafde tuø vm fertugt þa hñ vard Kongur/z hñ rijkte eitt ar i Je-
4. Reg. 8. rusalem/Hñs Moder hiet Athalia dotter Amri. Hñ gieck z Vegu Achabs
Athalia. Hwss/ þui hñs Moder hiellt hm þar til/at hñ vard ogudligr/Og þui giørde hñ

de hn̄ þat sm̄ DROTTNE jlla lijkade/lijka ſ̄ Hws Achab/Þui þeir voru hn̄s Rꝏduneyte
epter hn̄s Fødurs Dauda/honū til Fordiorfunar/Eñ hn̄ gieck epter þeirra Rꝏdum Joram
B Og hn̄ for mꝛ Joram syne Achab Jsraels Kongs i Bardaga til Ramoth i Gilead/a mo- Hasael
te Hasael Kōge af Syria. Eñ þr af Syria særdu Joram Sꝏrū/ So hn̄ snere aptꝛ at lata Ahasia
græda sig i Jesreel/þui hn̄ hafde Sꝏr/þat hn̄ fieck i Rama/þa hn̄ bardist mꝛ Hasael Kong
af Syria. Og Ahasia son Joram Kongur Juda for ofan til fundar vid Joram son Achab
til Jesreel/sem siukur lꝏ. Þui Gud villde at Ahasia skyllde verda þat til Olucku/at hn̄ kom
til Joram/ꝛ dro so vt mꝛ Joram/mot Jehu syne Nimsi/ huern DROTTEN hafde smurt
C til þess/ad eydeleggia Achabs Hws.

Enn sem Jehu var ad eyda Hwse Achab/þa fañ hn̄ nockra Høfdingia af Juda/ꝛ af A- Jehu
hasia brædra sonum/þr ed þionudu Ahasia/ꝛ hn̄ slo þa i hel. Enn hn̄ leitade epter Ahasia/ 4. Reg. 9.
ꝛ fann hn̄ þar hn̄ hafde falet sig j Samaria. Og þeir færdu hn̄ til Jehu/hn̄ slo hn̄ i hel/og
var sijdan jardadur/Þui þeir søgdu/ Hañ er son Josaphat sem leitade epter DROTTNE
af øllu sijnu Hiarta. Og þar voru onguer fleire til epter af Ahasia Hwse/ ſ̄ Kongar yrde.
D Enn sem Athalia Moder Ahasias sꝏ at hennar Son var daudur/þa tok hun sig vpp/og Athalia
drap allt Konungligt Sleckte i Juda Hwse. Eñ Josabeath Kongsins Systꝛ/ tok Joas son 4. Reg. 11.
Ahasia/ꝛ stal honum i burt/fra Kongsins sonum sem i hel voru slegner/ꝛ falde hn̄ mꝛ Fostru Josabeath
sinne i einu Suefnherberge. Suo fal Josabeath hn̄/huer ed var Dotter Joram Kongs/og pelur Joas
Kuinna Joiada Kiennemañs/ at hn̄ vard eige sleigeñ i Hel af Athalia. Og hn̄ var geymdꝛ i sex Aar
mꝛ þm i DROTTINS Hwse sex Aar/ so leinge sem Athalia var Drottning i Landenu.

XXIII.

A ENN a þui siøunda Aare/ tok Joiada eitt ørugt sinne fyrer sig/og kallade til Joiada
sijn Hūdradshøfdingiana/ Sem var/ Asaria son Jeroham/Jsmael son Jo- 4. Reg. 11.
hanan/ Asaria son Obed/ Maeseia son Adaia/ꝛ Elisaphath son Sichri/og
giørde eitt Sattmꝏl vid þa. Og þr reistu vm kriñg i Juda/ꝛ søfnudu øllū
Leuitunū til samans/ af øllum Borgum Juda/ og þeim yppurstum Fedrum
i Jsrael/ ad þeir skylldu koma til Jerusalem. Og allur Almugienn giørde
eitt Sattmꝏl vid Kongeñ/i Gudz Hwse. Og Joaida sagde til þeirra/Siait/Kongsiñs son 2. Reg. 7.
skal vera Kongur/so sem DROTTEN hefur talad vm sonu Dauid/Þar fyrer skulu þier
suo giøra.

Sa hinn þridie Partur af ydur/sem kiemur til Þuottdags Helgariñar skal vera a medal
Prestanna og Leuitanna/sem eru Vardhallds menn Portanna/ Añar þridiungur skal vera i
Kongsiñs Hwse/og su hin þridia Sueit skal vera vid þat Port sm̄ kallast Grūdvallar Port.
B Enn allt Folket skal vera i Gardenum fyrer DROTTINS Hwse. Og eingeñ skal gā-
ga jnn i hws DROTTENS/vtan þeir Prestar ꝛ Leuitar/sem þar þiona/þeir skulu jnn-
ganga/ þuiat þeir eru helgader/ enn allt Folked añad skal giæta ad DROTTENS
Vard hallde. Og Leuitarner skulu skipa sier i kriñgum Kongeñ/aller aluopnader. Og huer
sem geingur jnn i Hwsed/sa skal deyia. Og þeir skulu vera hia Kongenum/þa hn̄ geingꝛ vt
og jnn.

Og Leuitarner og allur Juda giørdu allt suo sem Joiada Prestꝛ baud þeim/og huer tok sitt 4. Reg. 11.
Folk/sem gieck til Þuottdags Helgariñar/med þeim sm̄ fra geingu/vm Þuottdageñ/Þui Jo
iada Kiennemadur liet ecke þær tuær Sueiter skiliast at. Og Joiada Kiennemadꝛ fieck þeim
yppustu Hundradshøfdingium Spiot og Skillde/og Kong Dauidz Vopn/ſ̄ ad voru i Guds
C Hwse. Og hn̄ skipade Folkenu/huern mꝛ sijnu Vopne i sinne Hende/ at þeir skylldu hallda
stødu fra þui hægra Horne Musteresins og til hins vinstra/ fyrer Alltarenu/ ꝛ Musterenu/
allt i kriñg vm Kongeñ.

Og þeir framleiddu son Kongsins/og settu Koronuna a hn̄ ꝛ [a] Vitnesburdeñ/ ꝛ settu hn̄ [a] Þad er Løg
til Kongs/ Og Joiada mꝛ sijnum sonū smurde hañ/ ꝛ þeir søgdu/Kongeñ skie Lucka. mꝏls bok Gudz

Sem Athalia heyrde Hareyste Folksins/þess sem skūdade til ad lofa Kongeñ/þa gieck hun Joas kryn-
til Folksins i DROTTINS Hws. Og sem hun skygndest vm/Sia/þa stod Kongureñ i dur til Kongs
sijnum stad/j jnngangenum/ og þeir yppustu ꝛ Folked stod i kriñgum Kongeñ/ og allur Lād
sins Almuge var gladur/og bliesu i sijnar Basunur/ꝛ sungu Lofgiørd mꝛ allra handa strein
gia

gialeik. Þa reif hun i ſundur ſijn Klæde/ꝛ ſagde/Samtøk/Samtøk .Enn Joiada Preſt-
ur gieck vt mz þeim ædſtu hundrads høfdingium ſem voru yfer Hernum/ og ſagde til þeirra/
Leidet hana af Muſterenu vt yfer Gardeñ/og huer ſem heñe fylger epter/ ſa ſkal deydaſt med
Athalia i Suerde. Þui Preſturenn baud at hun ſkyllde ecke lijflataſt i Huſe DROTTINS. Eñ
hel ſlegen ſem þeir løgdu hendur a hana/ꝛ komu fyrer Heſta Portſins iñgang/hia Kongſiñs Huſe/þar
aflijfudu þeir hana.

Baals Hws Og Joiada giørde eirn Sattmala mille ſijn ꝛ Almugans/ꝛ Kongſins/at þr ſkylldu vera D
niðurbroted DROTTENS Folk. Epter þat gieck allt Folked jnn i Hus Baal/ ꝛ brutu þat nidur/
þeir brutu og i ſundur hñs Alltare/ꝛ Bijlæte/ꝛ drapu Mathan Baals Preſt fyrer Alltare-
1. Par.24.25 nu. Og Joiada tilſette Embættis menn i Hwſe DROTTENS/ a medal Preſtaña og
Leuitanna/ſuo ſem Dauid hafde adur ſkickat i Gudz Hwſe/at færa DROTTNE Brenne
forner/eins ꝛ ſkrifad ſtendur i Moſes Løgum/mz Fagnade ꝛ Løfſøngum ſem Dauid hafde
dicktad. Hñ ſette og Dyra verde fyrer Ported a DROTTINS Hwſe/ſo at eingeñ ſkyll
de jñkoma þar/ſm̃ ohreiñ være af nockru.

Epter þat tok hñ þa yppuſtu Hundradzhøfdingia/ꝛ þa hinu meſtu Høfdingia/og allann
Lands lydeñ/ꝛ leiddu Kongeñ ofan fra DROTTINS Hwſe/og færdu hñ jnn vm þ hæ-
fa Port ſem liggur til Kongsgardſiñs/ſettu hañ i Kongs Haſæte/ ꝛ allur Landſins Almwge
var gladur/ꝛ Borgen ſtilltiſt/Enn Athalia vard drepen mz Suerde.

XXIIII.

JOas var ſiø vetra þa hñ vard Kongur/og hñ rijkte fiorutijge ar i Jeruſalem. A
Joas 14. ar Hñs Moder hiet Zibia af BerSeba/ꝛ Joas giørde þ ſm̃ DROttne vel þock
Kongur i nadiſt/ſo leinge ſem Joiada Preſtur lifde. Og Joiada Kuongade hñ tueimur
Juda Kuinnum/ſuo hñ atte bæde ſyne og Dætur.
4. Reg.12. Þar epter tøk Joas til at endur bæta DROTTENS Hws/ſafnade ſa
man Preſtum ꝛ Leuitum/ꝛ ſagde til þeirra/Faret vt til allra Stada Juda/og
ſamanſafned Peningum af øllum Jſrael/til at endurbæta yduars DROTTENS Hws
arliga/ꝛ flyted ydur at giøra þat. Enn Leuitarner høfdu onguañ flyter. Þa liet Kongur-
enn kalla a Joiada Preſta Høfdingia/ꝛ ſagde/Þui giæte þier ecke at Leuitunum/at þeir jnn
fære Skattenn af Juda ꝛ Jeruſalem/ſuo ſem Moſes Gudz Þienare ſkickade/at Mañ ſkyll-
de ſaman ſafna i Jſrael/til Vitnisburdariñs Tialldbwdarinnar? Þuiat ſu ogudliga Atha- B
lia/og hennar ſyner/hafa ofan rifed Gudz Hws/og allt þ ſem helgat var i Hwſe DROT-
TENS/mz þui hafa þr prydt Hof Baals

Þa baud Kongurenn/at þar ſkyllde giøraſt ein Ørk/ ꝛ hun ſkyllde ſetiaſt i Dyrnar/vtan
4. Reg. 12. fyrer Hwſe DROTTENS. Og þeir lietu vthropa i Juda ꝛ Jeruſalem/at jñ ſkyllde leg
giaſt ſa Gudz Skattur/ſem Jſrael var vpp a lagdur i Eydemørkunne af Moſe Gudz Þien-
ara. Þa gløddust aller Høfdingiarner/ ꝛ allt Folked færde og bar Skattiñ til Erkuriñar/
þar til hun var full. Enn ſem ſa tijme kom/at Leuitarner ſkylldu Ørkena frambera/epter
Kongſiñs ſkipan/þa þeir ſau at þar voru mijkler Peningar i/kom Kongſins Skrifare/ ꝛ ſa
ſem hafde bifalning af þeim ypparſta Preſte/ og helltu Fienu vr Ørkiñe/ baru hana ſijdan
aptur i ſinn ſtad/Slijkt giørdu þeir alla Daga/og i ſlijkann mata ſafnadiſt ſaman ogrynne
Fiar. C

Eñ Kongurenn ꝛ Joiada gafu Fied Verkſtiorum/ſem ſetter voru fyrer Arfide i DRO-
Gudz Muſte- TTENS Hwſe/þeir leigdu Steinhøgguara og Trieſmide/til at endurbæta Gudz Hws/ꝛ
re endurbætiſt Meiſtara a Jarn og Kopar/at endurbæta Hus DROTTENS. Og Erfides meñerner
erfidudu/ſuo at Hwsbooten gieck vel fram̃ fyrer þeirra Hond/og þeir giørdu Gudz Hus mz
øllu ferdugt/og vel til reika. Enn ſem þeir høfdu þat fullkomnat/ færdu þeir Kongenum
Peninga ꝛ Joiada/þa ſem af geingu. Af huerium þeir lietu giøra Kier j Hus DROTT
ENS/ Kier til Þienuſtunnar/og til Brenneoffurſiñs/Skeider/Gullkier ꝛ Silfurkier/ Og
þeir offrudu Brennefornum alla tijma i DROTTENS Huſe/ſo leinge ſem Joiada lifde.

Joiada 130. Enn ſem Joiada var ordenn miøg gamall/þa andadiſt hñ/þa hñ hafde Hundrad Aar og D
Aara gamall þriatijge betur. Og þeir jørdudu hñ i Dauids ſtad medal Konganna/þuiad hañ hafde verd

ſkulld

ſkulldad gott vid Jſrael/ vid Gud/og hn̄s Hws
Enn ſem Joiada Kiennemadur var andadur / þa komu Høfdingiar af Juda/og tilbædu Fyrerlitning
E Kongenn/ Og hn̄ hlydde þm̄. Og þr yfergæfu Hws DROTTENS Gudz þra Fedra/ Gudz og hn̄s
og þionudu Lundum og Afgudum. Þa fiell Reide yfer Juda og Jeruſalem/ ſøkum þeſſarar Spamanna
Syndar. Og han̄ ſende Spamenn til þeirra/ ſuo þeir ſkylldu ſnua ſier aptur til DROT-
TENS/og þeir vitnudu fyrer þeim/Eñ þeir villdu ecke heyra þa.
Og Gudz Ande kom yfer Zachariam ſon Joiada Kiennemans/ hn̄ gieck vpp fyrer Folked
og ſagde til þeſſ/Suo ſeiger Gud/Þui ofurtrode þi' DROTTENS Bodord/huad ecke lu-
ckaſt ydur ? Þuiat þier hafet yfergiefid DROTTEN/ ſo mun hn̄ z yfergiefa ydur. Eñ
þeir veittu honum Aræs/z gryttu hn̄ i hel epter Kongſins ſkipan/i DROTTENS Hwſſ Zacharias
F garde. Og Kong Joas minteſt eige a þa Myſkun/ ſem Joiada hn̄s Fader veitte honum/ gryttur i hel
helldr liet hn̄ nu drepa hn̄s ſon. Eñ s hn̄ deyde/ þa ſagde hn̄/ DROTTEN ſiae þetta/z Math. 23.
vtkrefie þeſſ.
Eñ ſem þat Aar var 'vte/þa kom Strijds folk af Syria/og fiell in̄ i Juda og Jeruſalem/
og fordiørfudu þa yppuſtu Høfdingia a medal Folkſins/eñ ſendu allt þeirra Herfāg til Kōg
ſins i Damaſco. Þuiat þeir af Syria høfdu lijted Lid/ Þo gaf DROTTEN mijkeñ Her Gud ſtraffar
i þeirra hendur/Þuiat þeir høfdu yfergiefed DROTTEN Gud ſiña Fedra/Og þeir ſtrø- Juda fyrer þa Syros
G ffudu miøg Joas. Og þa þeir foru fra honum lietu þeir hn̄ epter vera/mz myklū ſiukdome. Joas drepeñ
Og hn̄s eigen þienarar bundu ſijn Ræd a mote honum/til Hefndar Blodſins ſona Joi-
ada Kiennemans/og dræpu hn̄ i ſinne eigen ſæng/z hn̄ do/og var jardadur i Dauidz ſtad/eñ
þo ecke a medal Konganna. Eñ þeſſer voru þeir ſem ſamanbæru Ræden mote honum/Sa-
bad ſon Simeath af Am̄on/og Joſabad ſon Simrith af Moab. Eñ hn̄s ſyner/ og þad Fie
ſm̄ ſaman var ſafnad a hn̄s døgum/og Gudz Hwſſ Endurbæting/ Sia/þ er ſkrifad i Kong-
anna Hiſtoriu Bok/Og hn̄s ſon Amazia vard Kongur i hn̄s ſtad.

XXV.

Amazia 29.
A AMazia tok Kongdom epter ſinn Fødur/þa hn̄ hafde fim̄ Aar og tuttugu/eñ Aar Kongur
hn̄ rijkte niu Aar og tuttugu i Jeruſalem/Hn̄s Moder hiet Joadan af Je- i Jeruſalem
ruſalem. Hn̄ giørde þat ſem DROTTNE vel þocknadeſt/eñ þo ecke af 4. Reg. 14.
øllu Hiarta. Enn ſem hn̄ var ſtadfeſtur i ſijnu Rijke/þa ſlo hn̄ ſijna Þie-
nara i Hel/þa ſem adur hofdu drepet hn̄s Fødur. Enn þeirra ſonum giør-
de hn̄ ecke grand/Þuiad ſo ſtendur ſkrifat i Moſes Løgmale/þar at DRO Deut. 34.
TTEN ſuo bydur/og ſeiger/Fedurner ſkulu eige deyia fyrer ſynena/eige helldur ſynern' fy Ezech. 18.
rer Fedurna/helldur ſkal huer deyia fyrer ſijna eigen Synd.
B Og Amazia ſamankallade Juda/og ſette af þeim yfer þeirra Fedra Hws/Høfdingia yf-
er Þuſund og yfer Hundrat/medal alls Juda og BenJamin/z hn̄ reiknade þa ſem voru tui-
tuger og þadan af elldre/og fann þeirra tølu þriſuar ſinnum hundrad Þuſund vtualdra/ ſem
færer voru til Bardaga/ at bera bæde Skiølld og Spiot. Þar ad auk tok han̄ til ſijn af
Jſrael hundrat Þuſund ſterkra Strijds manna/fyrer Hundrat Centener Silfurs.
Eñ þar kom eirn Gudz Madr til hn̄s/z ſagde/Þu Kongr/Læt ecke Jſraels Her fara mz Gudz madur
þier/ Þui DROTTEN er ecke mz Jſrael/eige helldr mz øllum ſonum Ephraim. Þui ef aminner A-
þu kiemur i Bardaga at ſyna hreyſte þijna/þa mun Gud læta þig falla fyrer þijnum Oui- maziam
C num/Þuiat hia Gude er Magten til at hialpa/og ſuo til ad læta falla. Amazia Kongr ſua
rade þeſſum Gudz Mañe/Huad ſkal þa giøra af þeim Hundrat Centener ſm̄ eg hefe giefed
Strijdsmøñū af Jſrael ? Gudz Madr ſuarade/ DROTTEN hefr meira eñ þtta/þ s hn̄
kañ at giefa þier. Epter þ ſkilde Amazia þat Strijds folk fra ſier/ſem til hn̄s var komed af
Ephraim/ ad þat fære til ſinna Heimkynna. Þetta gramdeſt Folkenu vid Juda/z for heim
aptur til ſiña Heimkynna med grim̄um hug.
Enn Amazia fieck ſtyrking/og færde vt ſinn Her/og dro i þañ ſtad ſem kalladiſt Sallt da- Edomiter
D lur/og ſlo þar tiu Þuſund af ſonum Seir. Og ſyner Juda toku til fanga af þeim tiu Þuſ- ſlegner
und Mañа lifande/z leidde þa vppa eina Fialls gnijpu/ z þeir hrundu þm̄ ofan fyrer Fiallz
gnijpuna/ſuo þeir bruſtu aller i ſundr. Eñ þ Strijds folk ſm̄ Amazia gaf Ordlof til heimfer-
dar/ ad þ fære ecke i Strijd mz hn̄s Folke/ þ ſetteſt nidr vm Borger Juda/allt fra Samaria

og til

og til BetHoron/ꝛ slou þar i Hel þriar þusunder Manns/ꝛ toku þar mijked Herfang.

Eirn Spamadur strafar Amasia

Nu sem Amasia kom aptur fra þui slage sm̄ hn̄ veitte þeim Edomiter/þa færde hn̄ mz sier
Afgude sona Seir/og sette þa sier til Guda/Dyrkade þa ꝛ Tilbad þa/og Brendi fyrer þeim
Reykelsi. Þa kom DROTTINS Reide yfer Amasia/ꝛ sende til hn̄s eirn Spamañ/ huer
ed sagde til hn̄s/Þui leitar þu ad þss Folks Gudū/ s̄ ad eigi gætu hialpad sijnu Folke af þiñe E
Hende? Eñ sem hn̄ talade þetta vid hn̄/ þa sagde Kongureñ/Hafa Meñ sett þig til Kongs
Radgiafa? Lat af/so ad eg slae þig ecke. Þa hætte Spamadureñ/ꝛ sagde/Merke eg vel/ad
Gud hefur asett sier/ ad fordiarfa þig/fyrst þu giørder þetta/ og villt eige ad hlyda mijnum
radum.

Amasia leitar epter Olucku og finnur hana

Amasia Juda Kongꝛ hafde Ræd Rædgiafa sinna/ꝛ sende Ord Joas Israelis Kōge syne
Joachas/ sonar Jehu/ꝛ liet seigia so/Kom/ꝛ siæe huor ockar añañ. Eñ Joas Israelis Kon-
gur sender til Amasia Kongs Juda/ꝛ liet seigia hm̄/Þyrnerūñurenn i Libanon sende til Ce-
drus i Libanon/þessa Ordsending/Gief þijna Dotter mijnum syne til Kuinnu/Eñ villudyren
i Libanon hlupu yfer vm Þyrneruñenn/og trædu hn̄ vnder Fotum. Þu hugar/Sia/eg hefe F
sleiged þa Edomitas/Af þui metnast þitt Hiarta/og stærer sig. Vert þu heima/Eda þui lei
tar þu epter Olucku/suo þu faller ꝛ Juda mz þier?

Eñ Amasia hlydde hn̄s Bodskap ecke/Þui þ skiede af DROTTNI/ad þr skylldu giefast
i Ouina hendur/fyrer þ þr høfdu leitad Edomiters Skwrgoda. Þa for Joas Israelis Kōgꝛ
vpp/ og þr sau huer añañ/hn̄ ꝛ Amasia Kongur Juda/i BethSemes sm̄ liggꝛ i Lande Ju-
da. Eñ Juda fiell fyrer Israel/ ꝛ flyde huer til siña Tialldbwda. Eñ Joas son Joachas
Israels Kongur/tok til fanga Amasia son Joas Kong Juda/i greindum stad BethSemes/
og flutte hn̄ til Jerusalem. Og hn̄ nidurbraut Stadar Mwrenn / fra Ephraims Porte og G
allt ad þui Porte sem stod vid Horned/fiøgur hundrut Alna langt. Hn̄ tok ꝛ i burt þat Gull
og Silfur/og øll Kier þau sem voru i DROTTINS Hwse/hia ObedEdom/og alla Fie-
siodu i Kongsins Huse/ꝛ hn̄ flutte Børnen i Gijsling mz sier i Samariam.

Og Amasia son Joas Kongꝛ Juda lifde fimtan ær epter dauda Joas sonar Joachas Isra-
els Kongs. Enn huad meira er ad seigia af Amasia/bæde þad fyrsta og ed sijdsta/Sia/þad
er skrifad j bok Juda og Israels Konga. Enn fra þeim tijma sem ad Amazia gaf sig fra
Gude/þa bæru þeir Ræd saman i mote honum/i Jerusalem/ enn hn̄ flyde til Lachis. Þan
gad sendu þeir epter honum/og lietu drepa hn̄ þar/Og fluttu hn̄ so a Hestum/ꝛ grofu hn̄ hia
sijnum Fedrum i Borg Juda.

XXVI.

Vsia 52. ær Kongur i Juda
4. Reg. 15. a

HA tok allur Lydur Juda Vsiam/ hn̄ var þa sextan Aara gamall/ og settu A
hn̄ til Kongs i sijns Fødurs stad Amasia. Hn̄ vppbygde Eloth/ꝛ kom hn̄e
aptꝛ vnder Juda epter þ Kōgureñ var sofnadꝛ mz sijnum Fedrū. Vsia var
sextan æra/ þa hañ vard Kongur/ ꝛ hn̄ rijkte tuo og fimtijge Aar i Jerusa
lem. Hn̄s Moder hiet Jechalia af Jerusalem. Og hn̄ giorde þ sem DR-
OTTNE vel lijkade/eins og hn̄s Fader Amazia hafde giørt/og hn̄ leita-
de DROTTENS/ soleinge sem Zacharia lifde /huer ed var mentur i Gudz a Synum/
og suo leinge sem hn̄ leitade DROTTENS/þa liet Gud allt vel luckast fyrer hm̄.

(Synum) Sioner eru Spadomar. Og er meiningen ad Zacharias hafe wered lærdur i Mose Spamönnunum Samuel Dauid Gad og ödrum fleirum

Og hn̄ dro vt i Bardaga mot þeim Philisteis/og nidurbraut Mwrenn i Gath/ꝛ Mwreñ
i Jabne/og Mwreñ i Azdod/enn vppbygde Stade i Azdod ꝛ þar i krijng vm/ ꝛ a medal Phi
listeis. Þui DROTTEN hialpade þeim i mot Philisteis/mot þeim Arabis/mot þeim i
Gurbaal/og mote þeim Meuniter. Enn þeir Amoniter færdu Vsia Skatt/ og hañ vard B
nafn frægur allt til Egiptalandz/Þui hn̄ efldest meir og meir. Og Vsia bygde eirn Turn i
Jerusalem/hia Hornporte og Dalporte/og hia ødrum Hornunum/og giørde þa sterka/ Hn̄
bygde ꝛ Kastala i Eydemørku/og grof marga Bruña/Þui hn̄ var vell audigꝛ ad Kuikfie bæ
de i Dølunum og æ Sliettunne/hn̄ sette og Akurmenn ꝛ Vijngards menn a Fiø[illegible]num/ og
hia Karmel/Þui hn̄ hafde mykla lyst a Akuruiñu.

Talan æ Strijds folke Vsia Kongs

Og Vsia hafde mijked Herlid Strijdsmaña/ s̄ foru i Bardaga/ ꝛ reiknadr voru vnder hēde
Jeiel Skrifara/ꝛ Maesia Embættis mañs/ ꝛ Hanania/Kōgsins Høfuds maña. Og þra
yppasta Fedra tala/af sterkū Strijds møñū voru tuær þusūder ꝛ sex Hūdrud. Og vndr þra
hēde vr Her/þrisuar siñū hūdrad þusūd/sio þusūd ꝛ fim̄ Hūdrut vopnfærra maña/ad hialpa
Kongenū

Kōgenū i mote sijnū Ouinū. Og Vsia fieck þm fyre allañ Heriñ/Skillde/Spiot/Hialma/Br
yniur/Boga ⁊ Steinslongꝛ. Og hñ giørde i Jerusalem allskyns Vÿguiel̃/s̄ ad vera skyllde i
Turnū ⁊ a Hornū/ til ad skiota vt med Pÿlū/og sleyngia storū Steinū. Og hñs rykte barst
vÿda vt/þuiad DROTTEN hialpade honum sierliga/þar til at hñ vard miøg Megtugꝛ.
E Enn sem Vsia Kongur var megtugur ordeñ/ þa metnadest hñ i sijnu Hiarta/ sier sialfum
til Gløtunar/þui hañ gleymde DROTTNE/og gieck jnn i Mustere DROTTENS/
og villde offra Reykelse yfer Reykelsis Alltarenu. Eñ Asaria Kiennemadur gieck epter honū/
og attatÿge DROTTENS Kiennemeñ mz honum/hrauster menn/huerier ad stodu i mo-
te Vsia Konge/⁊ søgdu til hñs/Vsia Kongꝛ/eige ber þier ad veifa Reykelse fyrer DROT-
TNE/helldur Prestunū sonū Aaron/þeir sem þar eru helgader/Reykelsenu at veifa. Gack
þu vt af Helgedomenum/ þuiad þu hefur misgiørt/⁊ þad verdꝛ þier eingeñ Heidꝛ fyrer Gude
DROTTNE. Num. 8.

Vsia vard reidur/og hñ hiellt a Glodarkierenu i siñe Hende. Og sem hñ hookade Kienne-
mønnunum/strax kom vt Lÿkþra i hñs Enne/fyrer Prestanna augsyn/i Hwse DROTT-
D INS/riett frame fyrer Reykelsis Alltarenu. Og Asaria Kiennemañahøfdinge snere sier
til hñs/og aller Prestarner/Og siæ/þa var komen vt Spitelska i hñs Enne / og þeir hrundu
honum þadan. Hñ flytte sier og suo sialfur at ganga vt/þui hñs Plaaga var af DROT-
TNI. Suo vard nu Kong Vsia Lÿkþrær allt til sijns Dauda/⁊ hñ bio i einu sierligu hu-
se/lÿkþrær/fyrer hueria hñ var vtrekinn af Gudz Hwse. Og Jotham hñs son sæ fyrer Kō-
gsins Hwse/⁊ dæmde Folked i Landenu. Vsia sleigeñ med Lÿkþrær. 4. Reg. 15.

Huad sem meira er ad seigia vm Vsiam/bæde ꝥ fyrsta og sijdsta/þad hefur Esaias Spa-
madur son Amoz vppskrifat. Og Vsia sofnade mz siınum Fedrum/⁊ þeir grofu hñ hia hñs
Fedrum/i Akrenum hia Konganna Leidum/þui þeir søgdu/ Hñ er Lÿkþrær. Og Jotham
hñs son tok Rÿked epter hañ.

XXVII.

A IOtham var fim̄ og tuttugu æra þa hñ vard Kongur / og hñ rÿkte sextan ær i
Jerusalem/Hñs Moder hiet Jerusa dotter Zadok. Hñ giørde þat sem DR-
OTTNE vel lÿkade/suo sm̄ hñs Fader Vsia hafde giørt. Vtan þat at hñ
gieck ecke i Gudz Mustere/ Og Folked mannspilltest eñ. Hñ vppbygde Port
B dyrnar/ a Hwse DROTTINS/ og hñ reiste mykla bygging yfer Mwr-
num Ophel. Og hñ vppbygde Stadena a Juda Fialle/hñ bygde ⁊ Slot og
Turna i Skogunum. Jotham 16. Aar Kongur i Juda

Og hñ bardest vid Kong Am̄on sona/og vann sigur a þeim/suo ad Am̄on syner gæfu hm̄
C þat sama Aar hundrad Centener Silfurs/ tiu þusund Coros Hueitis/⁊ tiu þusund Coros
byggs. A þui ødru ære skeinktu Am̄on syner honum slÿkt hid sama/og suo lÿka a þui þrid-
ia Aare. Suo vard Jotham miøg megtugur/þui hñ greidde gøtu sijna rietteliga fyrꝰ DR-
OTTNE sijnum Gude.
D Enn huad meira er ad seigia vm Jotham/af hñs Bardøgum/og hñs vegum/Sia/þat er
skrifad i Jsraelis ⁊ Juda Konga bok. Hñ var fim̄ æra og tuttugu þa hañ vard Kongur/og
rÿkte sextan ær i Jerusalem. Og Jotham sofnade mz sijnum Fedrum/⁊ var jardadꝛ i Da-
uidz stad/Enn Achas hñ son vard Kongur epter hñ.

XXVIII

A ACHas var tuitugur ad alldre þa hñ vard Kongur / og hñ rÿkte sextan Aar i
Jerusalem/Hñ giørde ecke huad riett var i auglite DROTTINS/so sm̄
Dauid hñs Fader hafde giørt. Helldur gieck hñ a Jsraels Konga vegum.
Hier ad auk steypte hñ sier Baals mynder/Og hann offrade Reykelse fyrer
Baalim/i dal sona Hiñom/⁊ hñ brende sijna syne i Ellde/eptꝰ Heidingiaña
suiuirdeligū Sid/ hueria DROTTEN hafde vtreked fyrer Jsraelis sonū.
Hñ færde Forner og Reykelse a Hædum/og vnder øllum blomgudū Eikum. Achas 16. Aar Kongur i Juda. Deut. 18.

Þar fyrer gaf DROTTEN Gud hañ i Kongsins Hønd af Syria/og þeir slou hñ/og
fluttu burt mÿkenn fiølda af hñs Fongurum/og høfdu þa til Damascum. Hñ var og gief- Esa. 7.

Nryggelig Eymd i Juda/ regna Skwrgod a Dyrkanar Achas/ a hans Døgum

enn vnder Kongsins Hønd af Jsrael/ so hn̄ veitte honum eitt stort slag. Þuiad Pekah Son
Remalia slo i Juda hundrat og tuttugu Þusunder a einum Deige/ alla hrausta Strijdzmen̄/
Fyrer þui at þeir fyrerlietu DROTTEN þeirra Fedra Gud. Og a þeim tijma/drap Si
chri eitn volldugur Madr af Ephraim/ Maesia son Kongsins/ ꝛ Asrikam þan̄ yppasta Nøf
dingia fyrer Kongsins Hwse/og Elkana þan̄ sem næstur var Kongenum. Og Jsraelis syner
hertoku tuø hundrut Þusund Kuinnur/Syne og Dætur/ og toku þar med ogrynne Fiaar fra
þeim/ ꝛ fluttu þad herfang til Samariam.

Obed Spamadur

Og þar var i þat sinn Gudz Spamadr/sem hiet Obed/hn̄ gieck vt i mote þeim sama Her B
sem kom til Samaria/ ꝛ sagde til þeirra/Siaed/Fyrst ad DROTTEN ydra Fedra Gud
er ordenn reidur yfer Juda/þa gaf hn̄ þa i ydar hendur. Enn þier hafed suo grim̄liga drep
ed þa/suo þad tekur vpp i Himinen̄. Nu huxe þier ad þryckia vnder ydur syne Juda og Jeru
salem/til Þræla ꝛ Ambætta. Eru þier nockut saklauser fyrer DROTTNE ydrū Gude?
Þar fyrer hlydet mier nu/og færed þa herteknu aptur/þa sin̄ þier hafed burt leidt fra ydrum
brædrum/Þuiad DROTTJNS Reide hanger yfer ydur.

Þa toku sig vpp nockrer af þeim yppustu/af sonum Ephraim/Asaria son Johanan/ Be
rechia son Messillamoth/Jehischia son Sallum/og Amasa son Hadlai i mote þeim sm̄ komu
fra Bardaganum/og søgdu til þeirra/Eige skulu þier færa þa Herteknu jnn hingad/ Þui
vilie þier koma skulldu yfer oss fyrer DROTTNE/ suo ad þier giøred vorar Synder þess
stærre? Þuiad vor Synd er ædur nogu stor/ ꝛ Reiden hanger yfer Jsrael. Þa liet Strijds
folked alla Fangarana lausa/enn løgdu Herfanged fram̄ fyrer Høfdingiana/ ꝛ fyrer allan̄ C
Søfnudenn.

Þa vppstodu þeir Menn/sem fyrr voru nefnder/ ꝛ toku þa Fangana/ ꝛ þa alla sem nak
ter voru af þeim/klæddu þa af Herfangenu og skiæddu þa/ ꝛ gæfu þeim bæde Mat ꝛ Dryck
og smurdu þa/og alla þa sem veyker voru settu þeir æ Asna/og færdu þa til Jericho til þess
Palmuidar stadar/hia Þra brædrum/ ꝛ þeir komu aptur i Samariam.

A þeim sama tijma sende Achas Kongur til Kongsins af Assur/at hn̄ skyllde veita honum
Lid. Og þeir Edomite komu enn einu sinne aptur/og slou Judam/og hertoku nockra. Og
Philistei fiellu i Stadena sunnan til a mote Juda/og vnnu BethSemes/Aialon / Gederoth
ꝛ Socho mz þeirra dætrū/og Thimna mz hn̄ar Dætrum/ ꝛ Gimso mz hn̄ar Dætrum/ ꝛ biu

† Jsrael

a Þesse nakleike var/þat/ad Folked lifde ecke vnder Gude epter hn̄s Orde helldur dyrkade Gud epter sialfs sijnum þotta/ so sem Aaron giørde Folked Naked Exod. xxxij.

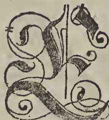
ggu þar. Þuiad DROTTEN nidr þryckte Juda/fyr' skulld Achas † Juda Kongs/ So
kum þess ad hn̄ giørde Juda a Nakenn/og hn̄ misgiørde a mote DROTTNE. Og Tig
lathPilnesser Kongurenn af Assur kom i mote honum/setteſt vm hn̄/ ꝛ veitte honum ecke styrk/ D
Þui tæmde Achas Hws DROTTENS/og Kongsins Hws og Høfdingianā/ ꝛ gaf Gæf
ur Kongenum af Assur/en̄ þat hialpade honum ecke þar.

Hier ad auk i Neydinne/jok Achas yfertrodslur sijnar fyrer DROTTNE / Og offrade
til Skwrgoda i Damasco/sem hn̄ høfdu slegid/ ꝛ sagde/Kongsins Guder af Syria hialpudu
þm/Þui vil eg þm offra/so þr hialpe mier. Þar þr þo voru hm̄ ꝛ øllū Jsrael til falls. Og
Achas samansafnade øllū Kierum sem voru i Gudz Hwse/ ꝛ slo þau i sundur/ ꝛ luckte Dyr
nar a Hwse DROTTENS/ ꝛ giørde sier Alltare a huerre Hyrningu i Jerusalem. Og i
Borgum Juda giørde han̄ Hæder/hier ꝛ huar/til at offra annarligum Gudum/ ꝛ reitte suo
til Reide DROTTEN Gud sinna Fedra.

Huad s̄ nu meira er ad seigia vm hn̄/ ꝛ vm alla hn̄s vegu/bæde þa fyrstu ꝛ sijdustu/ Sia/
þat er skrifat i Juda ꝛ Jsraels Konga Bok. Og Achas sofnade mz sijnum Fedrum/ ꝛ þeir
grofu hn̄ i Borg Jerusalem/en̄ eige i Grøfum Jsraelis Konga. Og hn̄s son Ezechias vard
Kongur i hn̄s stad.

XXIX.

Ezechias 19. Aar Kongur i Juda
4. Reg. 18.

Zechias Kongur hafde fim̄ vm tuitugt þa hn̄ vard Kongur/ ꝛ rijkte niu Aar ꝛ A
tuttugu i Jerusalem/Hn̄s Moder hiet Abia dotter Zacharie. Og han̄ giør
de þat sem DROTTNE vel þocknadest/suo sem hn̄s Fader Dauid. A
fyrsta Manade ꝛ a þui fyrsta Aare sijns Kongs Rijkis liet hn̄ vpp Dyrnar
a Hwse DROTTENS og endurbætte þær. Og hn̄ framleidde Kien̄e
men̄ og Leuita/ ꝛ samansafnade þeim a þat breida Stræte a mot Austre/ ꝛ
sagde til þeirra/Þier aller Kiennemen̄ ꝛ Leuitar heyred mier/Helged ydr nu/so at þier meiged
ꝛ helga

og helga DROTTENS Gudz yduars Fedra Hws/og bered øll Ohreininde vt af Helge-
domenum/sem þar er jnnkomeñ. Þuiad vorer Forfedur hafa misgiørt/ og giørdu þad sem
DROTTNE vorum Gude jlla lijkade/ og hafa yfergiefed hn̄. Þui þeir sneru sijnu
B Andlite fra DROTTENS Tialldbwd/z sneru sijnu Bake vid heñe/Og hafa læst Dyr-
unum a forhwsenu/vtsløcktu Lampana/og brendu eckert Reykelse/færdu z ecke Breñeforner
Jsraels Gude i Helgedomenum.

Ezechia Aminning til Leuitanna

Og søkum þuilijks er DROTTINS Reide komen yfer Juda z Jerusalem/so hn̄ hef-
ur giefed þa i sundurdreifing z j Foreydslu/So ad Menn blystra at þeim/so sem þier siaed med
ydrum Augum. Þuiad siaed/ þess vegna eru vorer Fedur fallner fyrer Suerde/vorar Kuiñur
Syner og Dætur herteknar. Nu hefe eg þad i mijnu sinne/ ad eg vil giøra eitt Sattmaal
vid DROTTEN Jsraels Gud/suo ad hn̄s Reide og Grimd vijkie fra oss. Nu mijner sy-
ner vered eige tregier/Þuiad ydr hefur DROTTEN vtualed/ad þier skulut standa fyr' hm̄
z þiona hm̄/z breña fyrer hm̄ Reykelse.

C Þa toku Leuitarner sig vpp/Mahath son Amasai/z Joel son Asaria af sonū Kahath. Eñ
af sonū Merari Kis son Abdi/og Asaria son Jehaleel. Eñ af sonū Gerson Joab son Sima/
og Eden son Joah. Og af sonum Elizaphan/Simri og Jeiel. Og af Assaph Zacharia
z Mathania. Og af sonū Heman Jehiel z Semei. Og af sonū Jedithun Semaia z Vsi-
el. Og þeir samansøfnudu sijnum brædrum/z helgudu sig/z geingu jnn epter Kongsiñs bode
z epter DROTTENS Orde/ad hreinsa Hws DROTTENS

Prestarner hreinsa Mustere Drottens i. dag Aprilis

Og Kiennemennerner geingu jnn i Mustere DROTTENS/at hreinsa þad/ og bæru
allann þañ Ohreinleika(sem fundenn var i Hwse DROTTENS)vti Gardeñ/ fyrer vt-
an Hws DROTTENS/Enn Leuitarner toku þat/z bæru vt i Lækenn Kedron. Og þr
toku til a þeim fyrsta Deige þess fyrsta Manadar ad helga sig/enn a þeim attunda Deige i
sama Manude geingu þr iñ i DROTTENS Forhws/ z helgudu Hws DROTTens
D i atta Daga/suo ad allt var fullkomnad a Sextanda Deige i fyrsta Manade.

Epter þad geingu þeir jnn fyrer Kong Ezechiam/z søgdu/Vier høfum hreinsad allt hus
DROTTENS/Brenneoffurs Alltared/og øll þess Kier/Borded Skodunarbraudaña/og
øll þau Kier þar heyra til/ Og þau Kier sem Kong Achas saurgade/þa hn̄ var Kongr/þa
hn̄ misgiørde/þau høfum vier helgad z til bwid/Sia/þau eru øll sett fyrer Alltare DROT
TENS.

Ezechias mz Aulldungum Juda opprar i Musterenu

Sneñma Morguns tok Kongureñ sig vpp/ og samansafnade øllum þeim yppustu Høfd-
ingium i stadnum/og gieck vpp i Hws DROTTENS / Og hafde vpp þangad siø Yxn/
siø Hrwta/siø Lømb/og siø Hafra til Synda offurs/ fyrer Kongs rijked/ fyrer Helgedom-
enn/og fyrer Juda. Og hañ baud Prestunum Aarons sonum/ ad þeir skylldu færa Forner
yfer Alltare DROTTENS. Prestarner slæfdu Yxana/og toku Blodet/og støktu þui yf
er Alltared/þeir slætrudu og Hrwtum/ z støcktu Blodenu a Alltared/z þeir slætrudu Lømb
E unum/z støktu Blodenu a Alltared. Sijdan leiddu þeir Hafrana fram̄ til Synda offurs/fy
rer Kongeñ z Almwgañ/z þr løgdu sijnar Hendr yfer þa. Og Prestarner slæfdu þa/ z støck
tu Blodenu a Alltared/til ad forlijka allañ Jsrael. Þuiad Kongurenn hafde so bodet/ad þr
skylldu færa Breñeoffur z Syndaoffur fyrer allañ Jsraels Lyd.

Og hañ skickade Leuitana i DROTTENS Hwse med Cymbalis/Psalterio/og Hør-
pum/suo sm̄ Dauid hafde bijfalad/og Gad Kongsins Siaande/og Nathan Spamadr/Þui
þat var DROTTENS bod fyrer hn̄s Spamenn. Og Leuitarner stodu mz allshattudū
Streingia Hliodfærum Dauidz/z Prestarner mz sijnum Lwdrum. Og Ezechias baud þm
ad færa Breñeoffur yfer Alltared. Og a þm sama tijma/þa þr toku til ad færa Breñeoffr/
þa vpphofu þeir og Lofsaungua DROTTENS/ med Lwdrum/ z a allra handa Strein
gialeikū Dauidz Jsraels Kongs. Eñ allr Almwgeñ badst fyrer/Eñ Saunguararn' mz siñ
allzhattadañ Saung/z þr ed j Lwdra bliesu/mz sijn' Basunr/ voru at þui þar til ad Breñe
F offred var fullkomnad. Enn ad þui fullkomnudu/þa laut Kongurenn nidur/z aller þr sem
hia hm̄ voru/z badust fyrer

Og Ezechias Kongur og Høfdingiarner badu Leuitana ad lofua DROTTEN /med
Lofsønguum Dauids/ og Assaph Siaanda/ Og þeir lofudu Gud mz Glede/fiellu a Knie z
badust fyre.

Þa suarade Ezechias/og sagde/Þier hafed nu vppfyllt yd' hendr DROTTNE/ Fa-
red nu/ og bered hingad Forner og Lofgiørdar Offur i Hws DROTTENS. Og Al-
mwgienn

Almwgans Offur

mugeñ bar fram̃ Forner ꝛ Lofgiørdaroffur/ꝛ Breñeforner af ſialfuiliugu Hiarta. Eñ talan
a þm̃ Brennefornũ ſem Almwgienn bar fram̃/ var ſiøtijge Vxar/ hundrad Hrwtar/ og tuo
Hundrut Lamba/ og þad allt ſaman var offrad til Brennefornar DROTTNE. Hier
at auk helgudu þeir ſex Hundrut Vxa ꝛ þriu Þuſund Saude.

Enn Preſtarner voru offæer/ ſuo þeir gætu ecke teked Skinnen af øllum Breñefornun- G
um/Og þui toku þeir Leuitana ſijna Brædur til ſijn/ſuo leinge ſem þeſſe Þionuſta var ecke
vte/og þar til at Preſtarner helgudu ſig/ Þuiat Leuitana var audueldara at helga eñ Keñe
mennena. Enn Breñeoffred var mijket/mz Þackaroffurſins Feitleika/og Dryckiaroffred til
Brenneoffurſinns/Og i þuilijkann mæta vard Embætted fullkomnad i Hwſe DROTT-
ENS. Og Ezechias gladdeſt mz øllu Folkenu/at Þionuſtugiørd Gudz var vte/. Þuiad þ
ſkiede ſo ſkiotliga.

XXX.

Ezechias a minner allann Iſrael ad hallda Paſka

G Ezechias ſende til alls Iſraels og Iuda/og ſkrifade Brief til Ephraim og A
Manaſſe/at þeir ſkylldu koma til DRottens Hwſſ i Ieruſalem/til at hallda
Paſka DROTTNE Iſraelis Gude.
Kongurenn hiellt og eitt Raad vid ſijna Høfdingia og vid allann Søfnud
eñ i Ieruſalem/ꝛ kom þat aſamt mz þeim/ ad þeir ſkylldu hallda Paſka i ød-
rum Manude/Þui þeir þottuſt ecke gieta hallded þa i þeirre ſømu tijd/ þuiad
Kiennemeñerner voru ecke ſuo marger helgader/ſem vera ættu/ſuo og var ecke Folked komed ſa
man til Ieruſalem. Þetta lijkade Kongenum vel og øllum Søfnudenum. Og þeim kom
þat ſaman/ ad læta ſlijkt vtberaſt vm allann Iſrael fra BerSeba ꝛ allt til Dan/at þr ſkyll
du koma/og hallda DROTTENS Iſraels Gudz Paſka i Ieruſalem/Þuiad þeir høfdu
ecke i langa tijma Paſka halldet/ſo ſem ſkrifad ſtendur (i Løgmælenu).
Og Sendebodarner hlupu mz flyte med Briefum fra Kongenum/ꝛ hñs Høfdingium vm
allañ Iſrael ꝛ Iuda/epter Kongſiñs ſkipã/ꝛ ſøgdu/Þier Iſraels Syner/ſnued aptr til DR-

Ein hiartnæm aminning Ezechie til Iſrael

ottens Gudz Abrahams/Iſaachs ꝛ Iſraels/So mun hñ ſnua ſier til þrra ſ epter eru/þr ſem B
enn eru epter vndan Kongſiñs Høndũ i Aſſyria. Vered ecke ſem ydar Fedr og brædr/huerier
ad ſier ſneru fra DROTTNE þrra Fedra Gude/og hñ gaf þa i Gløtun/ ſo ſem þier ſialf
er ſiæed. Vered nu eige ſuo hardhnackader/ſuo ſem ydar Forfedur/Helldur giefet DROT-
NE ydar Hønd/og komed til hñs Helgedoms/ſem hñ hefur helgat æfenliga/og þioned DRO-
TTNE ydrum Gude/Þa mun hñs Grimdar Reide lietta af ydur. Þui ef þier ſnued ydur
til DROTTENS/þa mun ydar Brædur ꝛ Børn fæ Myſkunſemd/af þeim ſem þa hall
da hertekna/ꝛ munu koma aptur i ſitt Land. Þuiad DROTTEN ydar Gud er nædigur
og Myſkunſamur/og mun ecke ſnua ſijnu Auglite fra ydur/ef þier ſnued ydur til hñs.
Og þeir Hlauparar geingu fra einum ſtad og til annars/i øllu Lande Ephraim ꝛ Man-
aſſe/og allt til Sebulon/Enn þeir hæddu og ſpottudu þa. Þo voru þeir nockrer ſem ſig aud-
myktu/ af Aſſer Manaſſe og Sebulon/ꝛ komu til Ieruſalem. Eñ i Iuda var Gudz Hønd/
ſuo hñ gaf þeim eitt ſamhugat Hiarta/at giøra epter Kongſinns bode/og Høfdingiaña vt af C
DROTTINS Orde. Og þar kom ofurmargt Folk til ſamans i Ieruſalem/ at hallda

Paſkar hiellduſt i Ezechie tijd

þa ſætubrauds Hatijd/i þeim ødrum Manude/ eiñ miøg mikill folks Fiølde.
Og þeir foru til og nidurbrutu þau Alltare/ſem voru i Ieruſalem / ꝛ øll þau Alltare yfer

† Pæſkalãb

huerium Reykelſe var offrad/ꝛ køſtudu þeim øllũ i Lækenn Cedron. Og þeir ſæfdu † Paſka-
na þann fiortanda Dag i þeim ødrum Manude. Og Preſtarner og Leuitarner medkiendu
ſijnar ſkañer/ꝛ helgudu ſig/og bæru Brenneforner i DROTTENS Hws. Og þr ſto-
du i ſinne ſkipan/ſuo ſem þeim heyrde/epter Moſe Gudz mañs Løgmale. Og Preſtarner to-
ku Bloded af Leuitanna Hendum/ꝛ þeir ſtøcktu þui/ Þui þeir voru marger i Søfnudenum
ſem ecke høfdu helgad ſig. Þui ſlætrudu Leuitarner Paſkunum fyrer alla þa ſem ecke voru
hreiner/at þeir ſkylldu verda helgader fyrer DROTTNE.

a (Hreinſan) Þad er/ Gud aa lijtur Hiartans þel/Þegar hiartad er hreint/ þa hirder Gud ecke vm þa ytre Hreinſanna/ ner ed fyrer Løgmalenu er þeſlog

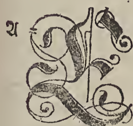
Þar var og margt Folk af Ephraim/Manaſſe/Iſaſcar ꝛ Sebulon/þeir ſ ecke voru hrei-
ner/og þeir ætu Paſkalambed ecke ſuo ſem ſkrifad ſtendur. Þuiat Ezechias bad fyrer þeim
og ſagdi/DROTTEN ſa ſem godur er/hñ mun myſkuna ſig yfer alla/þa ſm̃ af øllu hiar
ta leita DROTTENS þeirra Fedra Gudz/eñ eige fyrer Heilagleik a Hreinſunarinnar.
Og DROTTEN bænheyrde Ezechiam/og helgade Folket. Suo hiellldu Iſraelis ſyner/ D
þeir

þeir sem fundner voru i Jerusalem/ þa Sætu brauds Natijd siø Daga mz myklum Føgnude.
Eñ Prestarner og Leuitarner lofudu DROTTEN alla Daga/ Magt DROTTINS 2. Par. 35.
mz Hliodfærum.

Og Ezechias talade hiartnæmeliga vid alla Leuitana/ huerier skilning høfdu a DROTTNE/ og þeir ætu siø Daga Natijdarhallds fornernar/ og offrudu Þackar offre/ z þøckudu DROTTNE þeirra Fedra Gude. Og øllum Almuga kom þat asamt / ad hallda skyllde enn adra siø daga/ og þeir hielldu adra siø daga mz fagnade. Þui Ezechias Kongur Juda gaf Almuganum Þusund Vxa/ og siø Þusund Sauda. Enn Høfdingiarner gæfu Almuganum Þusund Vxa og tiu Þusund Sauda/ suo helgade sig mijkell fiølde Kieñemaña.

Allur Søfnudur i Juda gladdest af fagnade/ Prestarner/ z Leuitarner/ z sa allur Almuge sem komenn var af Jsrael/ og þeir vtlendu sem komner voru af Jsraels Lande/ z þeir sem biuggu i Juda. Og þar var eirn stor Føgnudz i Jerusalem/ Huilijkur ecke veret hafde allt j fra døgum Salomon Kongs sonar Dauidz i Jerusalem. Eñ Prestarner og Leuitarner stodu vpp/ z blessudu Folked/ z þeirra Rødd Bænheyrdest/ z þra Bæn kom jñ fyrer hñs heiløgu Tialldbwd i Himenen.

XXXI.

A NN sem þetta var nu allt fullkomnad/ þa for allur Jsrael sem fanst i Ju- 2. Para. 14.
da Borgum/ og sundurbrutu Skwrgoden/ og nidurhiuggu Lundana/ og bru- 17. 33.
tu nidur Alltaren a Hædunum/ sem þeir fundu i øllum Juda/ BenJamin/
Ephraim/ z Manasse/ allt þar til ad þat var allt eydelagt. Epter þ reistu Num. 28.
Jsraelis syner aller aptur til sinna Eigna z Stada.
Enn Ezechias Kongur skickade Prestana og Leuitana/ huern til sinnar
Þienustu i sijnu Embætte/ bæde Prestana og Leuitana/ til Breñefornanna og Þacklætesfor-
nanna/ at þeir skylldu þiona/ þacka og lofa/ i Nerbwdar dyrum DROTTINS. Og Kön-
gurenn gaf sinn part af sijnu Godze/ til Breñeoffurs/ bæde a Morna z Kuelld/ til Sabatsda-
ga/ til Kalendas Daga/ og til añara Hatijda/ so sem skrifad stendz i Løgmæle DROttens.
Og hñ sagde til Folksinns þess s bio i Jerusalem/ at aller skyldu giefa Prestunum z Leui-
tunũ þra hlut/ Til þss at þr mættu þss fastara [a] hallda vid Løgmal DROTTENS. Og
sem þetta Kongsiñs bod barst vt/ þa gæfu Jsraels syner stormijkenn fyrsta Auoxt af Korne/
B Vijne/ Vidsmiøre/ Hunange/ z af allshattudum Auexte/ sem af Mørkinne jnnkom/ og allra
handa Tiunder alls Jardargroda noglega. Lijka og suo giordu Jsraels og Juda syner/ sem
biuggu i Juda stødum/ færdu og Tiunder af Vxum og Saudum/ og suo Tiund af þui s hel-
gat var/ og þeir høfdu heited DROTTNE sijnum Gude/ og søfnudu þessu saman hier og
þar i Hrwgur. J þeim þridia Manude toku þr til ad leiggia þetta til samans/ eñ i þeim siø
unda Manude fullkomnudu þeir þta.

a (hallda) Vppa þ / ad þr ecke þyrer brest og þarnan þra vpphelldis og næringar/ verde at yþergiefa Bækurnar og kenningar/ eñ leita sinar Næringar/ Þar þyrer a Ordsins Þienurũ ad giefa ast þra vpphellde nogliga/ so þr meige studera/ Sem Nehemias bydur og Syrach

Eñ sem Ezechias Kongur/ z Høfdingiar geingu jnn/ og sæu soddan † samsafnan/ þa lof-
udu þeir DROTTEN z hñs Folk Jsrael. Og Ezechias spurde Prestana z Leuitana ad
vm þessa samansafnan. Enn Asaria sa ypparste Kiennemadur i Hwse Sadock suarade/ og
sagde til Kongsiñs/ Fra þeim tijma sm Menn toku til ad bera fram Frumforner i hws DR-
OTTENS/ þa høfum vier eted/ z sadder orded/ z þo er enn so mijked afgags. Þuiad DR-
D OTTEN hefur blessad sitt Folk/ þui er þetta afgangureñ. Þa baud Kongureñ ad Korn
hlødur skylldu smijdast hia Hwse DROTTENS. Og sm þar voru bwnar/ þa løgdu þr
þar jñ bæde Frumfornernar og Tiundernar/ z annad þat sm helgad var trwliga.
Og sa Leuite sem hiet Canania var skickadur til eins Høfdingia þar yfer/ z Simei hañs
broder añar/ z Jehiel/ Asasia/ Nagath/ Asahel/ Jerimoth/ Josabath/ Eliel/ Jesmachia/ Ma-
hath/ z Benaia voru til setter af Canania og Simei hñs Brodurs Hende/ epter Kongs E-
zechie skipan. Enn Asaria var Høfdinge i Gudz Hwse. Eñ Kore son Jeña sa Leuite dy-
ra vørdur i mot Austre var yfersettur þat sem Gude var giefed af frialsum sialfs vilia/ Frum-
burde/ z þ sm helgad var i þ allra helgasta. Og vnder hñs Hende voru þsser/ Eden/ Minia-
min/ Jesua/ Semaia/ Amaria z Sacharia i Prestanna stødum/ ad þeir skylldu giefa þeirra
brædrum/ epter þeirra skickan/ þm minsta suo sem þeim hinum stæsta.
E Þar mz þm s voru reiknader af Kallkyne/ þriggia æra gamler z þadan af elldre/ a millũ
allra þeirra sem geingu i Gudz Mustere/ huer a sijnum dege/ til sijns Embættis i þra Vard

† Hrwgur

halldе/epter þeirra skickan. Eñ þeir sem reiknader voru fyrer Prestana/ i þeirra Fedra hw
se/Tuituger ⁊ þadan af elldre/i þeirra Vardhallde/epter þra skickan/ suo ⁊ þr sem reiknader
voru a millum þeirra sona/ Kueña og Dætra/mz øllum Almuganum/ Þui þeir helgudu tru-
liga þat Heilaga. Þar voru og Menn mz Nafne til nefnder medal sona Aarons Prests/ a
Ökrunum ⁊ i Forstødum allra Stadanna/ad þeir skylldu giefa øllu Kallkyne a mzal Prest-
anna eiñ Part/⁊ suo lijka øllum þeim sem reiknader voru a medal Leuitaña.

Ezechia var Gudhræddur og Luckusamur — Suo giørde Ezechias i øllum Juda/⁊ giørde huad gott og riett ⁊ sañarligt var fyrer DRO-
TTNE sijnum Gude. Og i øllum hñs giørningum sm̃ hñ vpphof/til Þionustugiørdar
i Guds Hwse/epter Løgmalenu og Bodordunũ/ad leita sijns Gudz/þ giørde hñ af øllu hiar
ta/Og þui hafde hñ Lucku.

XXXII.

Señacherib 4. Reg. 10. Esa. 37. — EPter þessa Atburde og þuilijkan Sañleika/kom Señacherib Kongr af Assy A
ria med Her jnn i Land Juda/ ⁊ settist vm þær sterku Borger/⁊ villde vinna
þær. Og sem Ezechias Kongur sa þad at Señacherib kom/⁊ ad hñ ætla-
Señacherib hertader a Jerusalem — di at strijda a Jerusalem/ Þa kom hm̃ þad asamt mz sijnum Hofdingium og
macktar mønnum/ ad þeir skylldu vppfylla alla Vats brunna sem voru vt-
an Borgar/ Og þr styrktu hñ þar til. Kom þa saman mijkell Mañfiølde/
4. Reg. 18. Esa. 36. — og byrgdu alla þa Vats Brunna ⁊ rennande Vøtn sem i Landenu voru/og søgdu/ at Kong-
urenn af Assyria skyllde ecke fiña mijked Vatn/nær hñ kiæme. Og Kongureñ styrktest/ liet
bæta alla Mwruegge allt vm kring/huar þeir voru brostner/ og reiste Turna þar yfer/ og B
hñ bygde enn eirn annañ Steinuegg þar vtan fyrer/og styrkte Millo hia Borg Dauidz/ og
til bio allskyns Vopn og Veriur. Og hañ sette Hershøfdingia yfer Folked/ og kallade þa
til sijn a þad breida Stræte hia Stadarins Porte/og talade hiartnæmeliga vid þa/og sagde/
Hafed gott Traust/og vered oskielfder. Ottest ecke nie hrædest Kongenn af Assyria/et hell-
dur þañ mykla Mannfiølda sem med honum er/ Þuiad sa er meire sem med oss er/helldur eñ
hinn sem med þeim er. Med honum er holldligur Armleggur / Enn DROTTEN vor
Gud er med oss/til ad hialpa oss/og beriast fyrer oss. Og Folked styrktist vid þesse Ord Ezech-
ie Kongs af Juda.

Þar epter sende Señacherib Kongr af Assyria sijna Þienara til Jerusalem (eñ hñ sialfur C
la fyre Lachis mz sijnn Her)til Ezechiam Kōgs Juda/⁊ til alls Folksins s̃ var i Jerusalem/
og liet suo seigia þeim/ So seiger Señacherib Kongr af Assyria/A hueriũ hafe þier Traust/
þier sem bwed i þeim vmkringda Stad Jerusalem? Ezechias tæler ydur mz Ordũ/ at hañ
selie ydur i Daudañ/ Hungur og Þosta/þar hñ seiger/DROTTEN vor Gud skal frelsa
oss af Hende Kongsins af Assyria. Er ecke Ezechias sa eñ same/ sm̃ i burt hefur teked hñs
Hæder/og Alltare/og sagt til Juda og Jerusalem/Fyrer einu Alltare skulu þier tilbidia / og
þar yfer Reykelse breña?.

Vite þier ecke/huad eg og mijner Forfedur hafa giørt øllum Þiodũ allra Landa? Hafa
nockud Heidingianna Guder i nockrum Løndum/ gietad frelsad þeirra Lønd af miñe Hende? D
Huer er sa a medal allra Heidingia Guda/sem ad mijner Fedur hafa foreydt/ad þr hafe frel
sad sitt Folk fra miñe hende/suo ad ydar Gud skyllde gieta frelsad ydur vndan mijnu Vallde?
Lated ecke Ezechiam suijkia ydur/nie Radleggia ydur þetta/og trued honum ecke/Þui ef ad
eingenn af øllum heidiña Konga Gudum/ gat sitt Folk frelsad fra mier og minna Fedra hen-
de/ Huad myklu sijdur mun ydar Gud gieta frelsad ydur vndan mijnu Vallde.

Og margt añat meira tøludu hñs sendebodr i mote DROTTNE Gude ⁊ i mote hñs þion
Ezechia. Hñ skrifade og Brief til Hadungar DROTtne Israelis Gude/og talade vm hñ/
og sagde/Suo sem Heidingianna Guder i Løndunum/hafa ecke frelsat sitt Folk vndan mijnu
Vallde/Suo skal eige helldur sa Gud Ezechie frelsa hñs folk vndan minne hende. Og þr E
kølludu mz Hareyste a Gydinga mal/til Folksins i Jerusalem/sem var vppa Mwrnum/ ad
giøra Folked hrædt og skielft/suo þeir gætu vnnet Borgena. Og þeir tøludu a mote Gude
Jerusalem/lijka sm̃ a mote Heidingiaña skwrgodum a Jørdu/sem ad eru Handa verk Mañ-
anna.

Enn Ezechias Kongur og Esaias Spamadr son Amos/þeir badu i mot þessare Gudlast-
an/⁊ kølludu vpp i Himenen. Og DROTTEN sende siñ Eingel/huer ed slo alla macktar-
menn

menn Hersins/ z Høfdingia og Høfudzmenn i Assyria Kongs Herbwdū/ so hn̄ for heim ap-
tur i sitt Land mz Sneypu. Enn sem hn̄ gieck jnn i sijns Guds Hws/ slou hn̄ i hel þeir (hn̄s Sen̄acherib
syner) med Suerde/ sem komner voru af han̄s eigen Lijfe. Suo hialpade DROTTEN war drepenn
F Ezechia Konge og þeim i Jerusalem/ af Hende Sen̄acherib Kōgs af Assyria/ og af allra hen aꝥ sijnum eigen
de/ og hn̄ vardueitte þa alla vmhuerfes. Suo ad marger bæru DROTTNE Gæfur til Sonum
Jerusalem/ og so Ezechia Juda Konge Gersemar. Og epter ꝥta vard han̄ myklaðr hia øll-
um Heidingium.

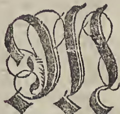
A þeim døgum kreinktest Ezechia Kongur/ og vard daud siukur/ Og hn̄ bad DROTT- Ezechias
EN/ og hn̄ bænheyrdi hn̄/ og gaf honum eitt Teikn. Enn Ezechias bitalade ecke epter þui sykist
suo sem honum var giefed/ þuiad hn̄s Hiarta Metnadist. Sokum þess fiell Reide yfer hn̄/ 4. Reg. 20.
og yfer Juda og Jerusalem. En̄ Ezechias audmykte sig/ og lagde af Metnad sijns Hiarta/ Esa. 38.
suo og lijka þeir i Jerusalem/ Þar fyrer kom Reide DROTTENS ecke yfer þa/ so leinge
sm̄ Ezechias lifde.

Ezechia Kongr var miøg stor audigur z dyrdligur/ z safnade sier Fiesiodū af Gulle/ Silf-
re/ Gimsteinum/ Dyrdligum Kryddum/ Skiølldum/ og allra handa kostuligū Gersemū. So Dyrd og
G og Kornhlødum til Kongsins jnntekta / Vijns og Vidsmiørs / Hwsum og Støllum fyrer Rykdomur
allshættadann Fienad/ suo og Sauda hwsum fyrer Saudfie. Hn̄ bygde Borger/ og hafde o Ezechie
telianligar Hiarder bæde Nauta og Sauda/ Þui Gud gaf honum miøg mijkel Andæfe. Han̄
er sa Ezechias s byrgde aptur Vppsprettu Brun̄en̄ i Gihon/ en̄ veitte Vatnenu nidur vnder
Vestur ad Borg Dauidz/ Þuiad Ezechia luckadest allt þad sem hn̄ giørde.

Enn þa Sendemenn af Babilon voru sender til hn̄s/ ad spyria hn̄ ad þeim Vndrum sem
skied høfdu i Landenu/ þa yfergaf Gud hn̄/ so ad hn̄ freistade hn̄s. Vppa þat/ ad allt ꝥ sm̄
var i hn̄s Hiarta yrde opinbert.

Huad meira er ad seigia vm Ezechiam/ og hn̄s Myskunsemder/ Sia/ þad er skrifat i Syn
Esaie Spaman̄s sonar Amos/ og i Juda og Jsraels Konga bokum. Og Ezechias sofnade
mz sijnum Fedrum/ og þeir jørdudu hn̄ vpp yfer ødrum Leidum Dauidz sona: En̄ allur Ju-
da og þeir i Jerusalem giørdu hn̄s vitør vegsamliga/ Og han̄s son Manasses vard Kongur
epter hn̄.

XXXIII.

A Anasses var tolf vetra gamall þa hn̄ vard Kongur/ og hn̄ rijkte fim̄ og fim- 4. Reg. 25.
tijge Aar i Jerusalem. Og giørde þad sm̄ DROTTNE jlla lijkade/ ep Manasses
ter Heidingia Suiuirdingum/ hueria at DROTTEN vtrak fyrer Jsrae- lv. Aar
lis sonum. Og hn̄ snere sier/ suo ad hn̄ vppbygde þær Hæder aptur/ sm̄ hn̄s Kongur
Fader Ezechias hafde nidurbroted/ Hn̄ reiste Baal Alltare/ giørde Lunda/ z
til bad allan̄ Himensins Her/ og þionade hm̄. Hn̄ reiste og Alltare i Hwse
DROTTENS/ vm huert ad DROTTJN hafde talad / J Jerusalem skal mitt Nafn Ogudligt
vera æfenliga. Hn̄ bygde og Allture i bædum DROTTENS Hwss Forgørdum/ til allz athæþe Ma-
hættads Himen̄s Hers/ z liet sijna syne ganga i giegnum Elld/ i Dalnū BenHin̄om. Hn̄ vt- nasses
ualde sierdeilis Daga/ og gaf giætur ad Fugla mæle/ og hafde hia sier Galldra z Fiølkinges
menn/ og giørde margt þad sem DROTTNE jlla lijkade/ honum til styggdar.

B Hn̄ sette Skwrgod og Likneske sem hn̄ hafde giøra læted i Gudz Hws/ vm huad at DRO
TTJN hafde sagt til Dauidz og Salomon hn̄s sonar/ J þessu Hwse til Jerusalem/ hueria
eg hefe vtualed af øllum Jsraelis Kynkuijslum/ vil eg setia mitt Nafn æfenliga. Og eg vil
eige framar meir læta Jsrael vijkia sijnum fæte af Landenu/ huørt eg gaf Fedrum þeirra/ 2. Par. 7.
Suo framt sem þeir hallda sier til ad giøra allt þad sm̄ eg hefe boded þeim/ vid Mosen i øllu 3. Reg. 8.
Løgmalenu/ Bodum og Riettindū.

Enn Manasses villte Judam og Jerusalem/ z giørde verr enn þeir Heidingiar sm̄ DR-
OTTEN hafde i eydelagt fyrer Jsraelis sonum. Og þa DROTTEN liet tala vid
Manasses og hn̄s Folk/ þa gæfu þeir onguar giætur ad þui. Þar fyrer liet DROTT-
C EN koma yfer þa Kōgsins Hershøfdingia af Assyria/ þeir settu Manassen i Fiøtur/ z bun
du hn̄ mz Vidium/ z fluttu hn̄ til Babilon. Enn sem hn̄ var komenn i þa Angist / þa bad
hn̄ til DROTTENS sijns Gudz/ og audmykte sig miøg fyrer Gude sin̄a Fedra/ akallade

Manasses þangadur og færdur i Babilon

og bad hn̄. Og Gud heyrde hn̄s Bæn/ z færde hn̄ aptur i Jerusalem i sitt Rijke. Þa med-
kiende Manasses/ ad DROTTJN være Gud.
Epter þ liet hn̄ vppbyggia þan̄ ysta Steinuegg hia Dauids stad/ Vestan fra Gyon/ þar
geinged er ad Fiska Porte/og allt vm krijng til Ophel/og giørde hn̄ miøg hæfan̄/og skickade
Høfuds menn i fasta stade i Juda. Og liet i burt taka þa an̄arliga Gude/ og þau skwr-
god vr Hwse DROTTENS/ og øll Alltare þau hann hafde bygt a DROTTENS

Deut. 2.

Hwss Fialle/ og i Jerusalem/og kastade þeim vt fyrer Borgena. Enn Alltare DROTT-
ENS endurbætte han̄/ og offrade þar a Þackaroffre og Lofgiørdar offre/og baud Juda/ ad
þeir skylldu þiona DROTTNE Jsraelis Gude. En̄ þo offrade Folked a Hædunū samt/
þo DROTTNE Gude sijnum.
Huad sem meira er ad segia vm Manasses/og vm hn̄s Bæn til Gudz/og vm Ord þeirra D
Siaandan̄a sm̄ tøludu vid hn̄ i Nafne DROTTENS Jsraels Gudz/ Sia/ þad er a mz
al Jsraels Konga giørninga. Og lijka hn̄s Bæn z akall/ og hn̄s allar Synder z Misgiør
ningar/og þeir Stader a huerium hn̄ bygde þær Hæder/og sette þa Lunda og Afgude/fyrr en̄
hn̄ giørde Jdran/ Sia/ þad allt er skrifad i giørningū Siaandan̄a. Og Manasses sofnade
mz sijnum Fedrum/og þeir jørdudu hn̄ i hn̄s Hwse/Enn Amon hn̄s Son vard Kon̄gur i hn̄s
stad.
Amon hafde tuo vm Tuitugt þa hn̄ vard Kongur/og hn̄ rijkte tuø Aar i Jerusalem. Og

Amon 2. ær Kongur i Juda
4. Reg. 21, 23.

hn̄ giørde þat sm̄ DROTTNE jlla þocknadist/ eins sm̄ hn̄s Fader Manasses hafde giørt.
Og Amon færde Forner til allra Afguda þeirra sem hn̄s Fader hafde giøra læteт/og þiona-
de þeim. Eige audmykte hn̄ sig fyrer DROTTNE/suo sem hn̄s Fader Manasses aud-
mykte sig/ Þuiad hn̄ jok Syndum z Misgiørdum. Og hn̄s eigen Þienarar bundu Ræd sa-
man æ mote honum/og dræpu hn̄ i hn̄s eigen Hwse. En̄ Lands folket drap þa alla/ sem i
þeim Rædū høfdu vered a mote Amon Konge. Og Landsfolket tok Josiam hn̄s son til Kōgs
i hn̄s stad.

XXXIIII.

Josias 31. ær Kongur i Juda
4. Reg. 22.

JOsias var ætta vetra at alldre þa hn̄ vard Kongur/ og hn̄ rijkti eitt z Þria- A
tijge Aar i Jerusalem. Hn̄ giørde þat sem DROTTNE vel lijkade/og
for allan Ferel Dauidz Fødur sijns/ og veik huerke vt af til Vinstre nie hæg-
re handar. Þuiad a ættunda Aare sijns Rijkis/þa hn̄ var enn barn at all
dre/vpphof hn̄ at leita Gudz sijns Fødurs Dauidz. Og a tolfta Aare vpp
hof hn̄ at hreinsa Judam og Jerusalem/af Hædum og Blotskogum/ Skwr-
godum z vtskornum Myndum. Han̄ liet og nidurbriota fyrer sier Baals Alltare/z liet af

Josias eyder allre Skwrgoda Dyrkan

høggua þat Bijlæte sem þar stod ofan a. Hn̄ braut z i sundur alla Lunda/og Skwrgod og
Bijlæte/z giørde þad at Osku/og jos henne yfer Grafer þeirra sm̄ þeim høfdu ædur offrad.
Hn̄ brende og Prestanna Bein a Olltурunum/og hreinsade suo Juda og Jerusalem. Ad B
auk þssa j Borgū Manasse z Ephraim z Simeon/ z allt til Nephthali/i þeirra Eydemørku
allt vm krijng. Enn sem hn̄ hafde nu nidurbroted Olltуren og Lundana/ z sundursleiget Af
gudana/ z afhøggued øll Bijlæte vm allt Jsraelis Lād/ þa kom hn̄ aptur til Jerusalem.
A hinu ætianda Aare sijns Kongdoms/þa hn̄ hafde hreinsad Landet og Hwsed / þa sende
hn̄ Saphan son Assalia/ z Maeseia Stadaren̄s Fouita/og Joah son Joachas Canzeleren̄/

Hilkia

ad endurbæta DROTTENS Guds Hws. Og þeir komu til Hilchia þess yppasta Ke-
nnemans/og feingu honum þa Þeninga sem færder voru til Gudz Hwss/hueria at Leuitar-
ner sm̄ ad voru Dyra Verder høfdu saman safnat/ af Manasse/Ephraim og af øllum þm̄ C
sem epter voru ordner i Jsrael/og af øllum Juda z BenJamin/ z af þeim sem biuggu i Je-
rusalem/Og afhendtu þat Verkamøn̄ū s at skickader voru i DROTTENS Hws. Og
þeir gæfu þat þeim sem smijdudu ad DROTTJNS Hwse/og huar þat var nidur fallet/
þa skylldu þeir forbetra Hwsed. Þesser enu sømu gæfu þat Triesmidum z Mwrmeisturū/
og at kaupa vthøggna Steina/og heflut Trie til Bialkan̄a/ i þeim husum sem Juda Kong-
ar høfdu fordiarfat. Og aller þesser Arfuides menn frøindu truliga sijna Þionustu.
En̄ yfer þa voru þesser Tilsionar men̄ setter/ Johath og Obadia Leuitar af sonū Mera-
ri/Sacharia z Mesullam af sonū Kahathiter/þr skylldu tilsia at Giørningeren̄ framkuæm
dist/ Og voru aller Leuitar/ sm̄ kun̄u ad leika a Hliodfære. Þeir sm̄ setter voru yfer Burd- D
armen̄.

armennena og þa sem ad fylgdu at Verkenu/ i hueriu Embætte/ þeir voru Leuitar/ Skrifar ar/ Embættes menn/ og Dyra verder.

Enn sem þeir toku vt Peningana/ sem jnn voru lagder i DROTTINS Hws/ þa fann Hilkia Kieñemadr Løgmæls bok DROTTINS/ þa s̄ vt hafde giefed Moses. Og Hilkia suarade/ z sagde til Saphan Skrifara/ Eg hefe funded Løgmæls Bok i Hwse DROTT- Løgmæls Boken funden
E ENS. Og Hilkia fieck Saphan Bokena. Eñ Saphan bar hana fyre Kōgeñ/ z kuñgiørde Kongenū/ z sagde/ Allt þat sem giefet er i þinna Þienara Hendur/ þat giøra þeir. Og þeir hafa teket saman þat Fie sem fundest hefur i Hwse DROTTENS/ og gæfu þeim s̄ setter voru fyrer Arfidet/ suo z þeim sem frømdu Giørningeñ. Og Saphan Skrifare vnderviſade Kongenum/ z sagde/ Hilkia Kiennemadur fieck mier eina Bok. Eñ sem Saphan las i henne fyrer Kongenū/ z Kongureñ heyrde Løgmalsiñs Ord/ þa reif hn̄ sijn Klæde i sundur.

Og Kongurenn baud Hilkia/ z Ahikam syne Saphan/ z Abdon syne Micha/ z Saphan Skrifara/ og Asaia Sueine Kongsiñs/ z sagde til þeirra/ Faret z atspyriet DROTTEN fyrer mig/ z fyrer þa sem epter eru ordner i Jsrael/ z fyrer Juda/ vegna Bokarinnar Orda sm̄ funden er. Þuiat Reide DROTTINS er mijkel/ sem vppkueikt er yfer oss/ At vorer Forfedur hafa ei halldet Ord DROTTENS/ z eige giørt ꝥ s̄ skrifat stendr i þssare Bok.

F Þa gieck Hilkia/ og þeir adrer sem vt voru sender af Kongenū/ til Hulda Spakonu/ kuinnu Sallum/ sonar Thakehath/ sonar Hasra þess Klædageymara/ sem bio i Jerusalem/ i ødrū Parte/ z toludu þetta vid hana. Eñ hun suarade þeim/ Suo seiger DROTTIN Jsraelis Gud/ Seiget þm Mañe sem ydr vtsende til mijn/ So seiger DROTTEN/ Sia/ eg vil leida Olucku yfer þeñañ Stad z hn̄s jñbyggiara/ allar þær Bøluaner s̄ at standa skrifadr i þssare Bok sm̄ at lesen var fyrer Juda Konge/ Søkū þess/ at þeir hafa yfergiefit mig/ z brent Reykelse fyrer añarligum Gudum/ reitt mig z stygt mz øllum þeirra Handauerkum/ Og mijn Reide skal vppkueikiast yfer þessum Stad/ og skal ecke vtsløkt verda. Þier skulut so seigia Konge Juda/ þeim sem ydur vtsende/ ad spyria DROTTEN/ Suo seiger DROTTEN Jsraels Gud vm þau Ord sem þu heyrder/ Søkū þess/ ad þitt Hiarta er ordet kløkt/ z þu audmyker þig fyrer Gude/ þa þu heyrder hn̄s Ord/ a mote þessum Stad og hn̄s jñbyggiurū/ Og þu lijtelætter þig fyrer mier/ z sūdr reifst þijn Klæde/ z grietst fyrer mier/ Þa hefe eg bænheyrt þig seiger DRotteñ/ Sia/ eg vil safna þier til þiña Fedra/ so þu skallt leggiast i þijna Grøf
G med Fride/ So ad þijn Augu skulu eige sia alla þa Olucku/ sm̄ eg vil senda yfer þeñañ Stad og hn̄s Jnnbyggiara. Og þeir søgdu Kongenum þetta aptur.

Hulda Spakona

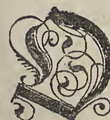
4. Reg. 22.

Deut. 28.

Epter þetta sende Kongurenn vt/ z liet saman koma alla enu ellstu i Juda z Jerusalem. 4. Reg. 23.
Og Kongureñ gieck vpp i DROTTENS Hws/ z allt Folk Juda z iñbyggiarar i Jerusalem/ þar mz Prestarner z Leuitarner/ z allur Almwgeñ bæde smaer z storer/ Og øll þau ord sem stodu i Sattmæls Bøkinne/ þeirre sm̄ funden var i DROTTENS Hwse/ voru lesen fyrer þeirra Eyrum. Og Kongurenn stod i sinū stad/ z giørde eiñ Sattmæla fyrer DROTTNE/ At þeir skylldu ganga epter DROTTNE/ z hallda hn̄s Bodord/ Vitnisburde/ og Riettinde/ af øllu Hiarta z af allre Sælu/ z giøra epter øllum þessum Sattmæls ordum/ sm̄ skrifud eru i þessare Bok. Og aller þeir sem fundust i Jerusalem og i BenJamin/ stodu þar/ Og Jerusalems jnnbyggiarar giørdu epter DROTTENS þeirra Fedra Gudz Sattmæla. Og Josias tok burt allar Suiuirdingar vr øllu Landenu/ sm̄ Jsraelis sonum tilheyrde/ og kom þui til leidar at aller þeir sem voru fundner i Jsrael/ þionudu DROTTNE sijnum Gude. So leinge sm̄ Josias lifde/ viku þeir huerge fra DROTTNE þeirra Fedra Gude.

Løgmals Boken verdur lesen

XXXV.

A OG Josias hiellt DROTTNI Paska i Jerusalem/ z fornfærde Paskaoffur a þeim fiortanda Deige i þm fyrsta Manade. Og hn̄ skipade Prestana til þeirra Vardhallds/ og styrkte þa i þra Embætte i Hwse DROTTENS. Og hn̄ sagde til Leuitanna/ huerier et lærdu allañ Jsrael / og Helgader voru DROTTNE/ Setied þa heilogu Ørk i Hwset þad sem Salomon Son Dauids Jsraelis Kongr bygde. Og þier skulud eige bera hana a ydrū Øxlū. Þionet nu DROttne ydrū Gude z hn̄s Folke Jsrael. Skipted ydra Fedra Hwsū i skipaner/ so s̄ ꝥ er skrifat af Dauid Jsraelis Konge z hn̄s syne Salomon/ Og standed i Helgedomnum

Paskar halld ner æ døgum Josia

4. Reg. 23

epter

epter skickan ydra Fedra Hwsa/a medal yduara brædra/ Sona Folksins/ og epter skickan Fed
ra Hwsaña a medal Leuitanna/ Slæfed Paskana og giøred yðr helga/ z tilreided ydar brædur
at þeir giøre epter DROTTINS Orde sem hñ baud fyrer Mosen.
Og Josias gaf øllu Folkenu sem þar var vm Paska Hatijdena/ Lomb og Kid af Hierd-
unum/ ad tølu Þriatijge Þusunder/ og þriar Þusunder Vxa/ þetta allt saman af Kong-
siñs Gotze. Hñs Høfdingiar gaafu og viliugliga fyrer Folked fyrer Prestana og Leuitana B
(sem var Hilkia/Sacharia z Jehiel/Høfdingiar i Gudz Huse a medal Kiennemaña)til Pa-
skanna/tuø þusund og sex hundrut Lomb z Kid/ þar til þriu hundrud Vxa. Eñ Kanania/
Semaia/ Nathaneel z hñs brædur/Hasabia/Jehiel z Josabad huerier yppaster voru Leuita-
nna/þeir gaafu Leuitunum til Paskahalldsiñs/fim̃ Þusund Lomb og Kid/og þar til fim̃ Hun
drut Vxa.
Supra 29. Leuit. 2. Suo vard nu Gudz Þionusta til skickut/og Prestarner stodu i sijnum stad/z Leuitarner i sij
num/epter Kongsiñs bode. Og þeir fornfærdu Paskalambed/z Kieñemennerner toku Blod
ed af þeirra Hondum/og støcktu þui/ enn Leuitar toku Skinnen af Forninum / og giørdu
Brenneforner þar af/suo þeir mætti giefa þat a medal þeirra Fedra Hwsanna a medal Al-
mwgañs/ til Offurs DROTTNE/ suo sem þat er skrifat i Moses Bok/Suo giørdu þeir
og med Vxana. Og þeir steiktu Paskalambed a Ellde/epter þui sem vera ætte. Eñ huad
sem helgat var/þad Matgiørdu þeir j Pottum/Kotlum z Pønnum/Og þr giordu þat fliott
liga fyrer Almwgann. Epter þat biuggu þeir oz til fyrer sig z Prestana/ Þuiat Kieñeme- C
ñerner Aaron syner høfdu nog at giora mz Breñeoffred z Feitena allt til Natur/ z þui vrdu
Leuitarner at til reida nockut fyrer sig z fyrer Prestana sonu Aaron
Og Saunguararner syner Assaph stodu i þeirra stad/epter skipan Dauidz/ og Assaph og
Heman/og Jedithun Kongsiñs Siaanda. Og Dyra verderner i sierhueriu Porte / þeir viku
ecke fra sijnu Embætte/ Þuiad Leuitarner þeirra Brædur matreiddu til fyrer þa. Suo
vard øll Gudz Þionustugiørd skickut a þm̃ sama Deige/ at hallda Paska/ og giøra Breñe-
forner a Alltare DROTTENS/epter byfalningu Josias Kongs. Suo hielldu Israelis
syner/þeir sim̃ þar voru/ Paska a þm̃ tijma/z þa Sætubrauds Hatijd i sio daga. Þar voru
onguer þuilijker Paskar halldner i Israel s̃ þsser/fra døgũ Samuel Spamaňs/z eingeñ Is-
raels Kongur hafde halldet suoddan Paska sem Josias hiellt/z Prestarner/ z Leuitarner / og
allur Juda/og þeir sem þar vid voru af Israel/ suo z þr sim̃ biuggu j Jerusalem. Og þesser
Paskar voru halldner a þui ætianda Aare Josie Kongs.
Enn sem Josias hafde endurbætt Musterеd/þa ferdadest Necho Kongur af Egiptalande
Necho 4. Reg. 23. vpp/at beriast i Charchemis hia Euphraten. Enn Josias dro vt i mote honum. Eñ hñ sen D
de bod til hañs/ og liet seigia honum/ Huad hefe eg med þig þu Kongur Juda? Eige kom
eg þier i mot/helldur at beriast i mote odru hwse/Og Gud sagde/at eg skyllde flyta mier/ Lat
af at giøra i mote Gude þeim sem er mz mier/suo hñ slae þig ecke j Hel.
Enn Josias leit ecke af honum/ helldur bio sig til Strijds i mote honum/ og villde ecke
hlyda ordum Necho vt af Gudz Muñe/helldr for og bardist vid hañ a þeim Vollum Megid-
Josias fieck Bana sar og d.yde af þui
do. Enn Bogmeñ skutu Josiam Kong/ Og Kongureñ sagde til siña Þienara/ Flytied mig
vr Bardaganum/ þui eg er ordeñ miøg sar. Og hñs Þienarar toku hñ af Vagnenum/ og
lietu hñ i hñs añann Vagn/z fluttu hñ til Jerusalem. Og hñ andadest/og var jardadur i
Grøf sinna Fedra. Og allur Juda z Jerusalem syrgdu frafall Josie. Jeremias griet z Jo
siam/ z aller Saungmenn z Saung Kuiñur þuldu Harmagræta epter Josiam jñ til þssa
dags/Og þ vard Siduane i Israel/Sia/þat er skrifat medal Sorgarsønguaña. Huad mei
ra er at seigia vm Josia/z hñs Myskunsemd/suo sem skrifad stendr i DROTTINS Løg
male/z hñs Giørningar hiner fyrstu z sijdustu/Sia/þat er skrifat i Israels z Juda Konga
Bok.

XXXVI.

Joachas 3. Manude Kongur i Juda 4. Reg. 23.
OG Lands folked tok Joachas son Josia til Kongs i sijns Fødurs stad i Jerusalem. A
Joachas hafde þriu ær z tuttugu þa hñ vard Kongr / z hñ rijkte þria Manude i
Jerusalem. Þuiad Kongureñ af Egiptalãde affette hñ i Jerusalem/z lagde a Lã-
det Skatt/ Hundrat Centenᵉ Silfurs z eitt Centener Gulls. Og Egiptalandz
Kongur sette Eliachim hñs Broder til Kongs yfer Juda z Jerusalem/z snere hñs Nafne/z
liet kalla

liet kalla hñ Joiakim. Eñ Necho tok hñs broder Joachas/ ꝛ flutte hñ i Egiptaland. Necho
Joiakim hafde fim̃ ær ꝛ tuttugu þa hñ vard Kongꝛ/ ꝛ hñ rijkte ellefu ær i Jerusalem/ Og Joiakim 11.
giørde þat s̃ DROTTNE hñs Gude jlla lijkade. Eñ Nabugodonosor Kongureñ af Ba- Aar Kongur
bilon for vt i mot hm̃/ ꝛ batt hñ Vidium/ og flutte hñ til Babilon. Og Nabugodonosor tok i Juda
vr Hwse DROTTJNS nockꝛ Kier/ ꝛ flutte til Babilon/ ꝛ lagde þau i sitt Mustere j Ba Su fyrsta Herleiding
bilon. Huad meira er at seigia vm Joiakim/ ꝛ hañs Suiuirdingar sm̃ hñ giorde/ ꝛ mꝫ honũ i Babilon i huere ad Daniel
B voru fundnar/ Sia/ þat er skrifat i Israels ꝛ Juda Konga bok. Og hñs son Joiachin vard war og suo
Kongur i hñs stad. herleddur

Joiachin var ætta Aara þa hñ vard Kongur/ ꝛ hñ rijkte þria Manude ꝛ tiu Daga i Je- Joiachim 3.
rusalem/ ꝛ giørde þat sem jllt var i Auglite DROTTENS. Enn at ære lidnu þa sende Manude og x.
Nabogodonosor epter honum/ ꝛ liet hafa hñ til Babilon/ ꝛ mꝫ honum þau kostuligustu Kier/ Daga Kongur
Føt ꝛ Bikara/ af Hwse DROTTENS. Og hñ sette Zedechiam hñs brodur til Kongs i Juda
yfer Juda og Jerusalem. Aunnur Herleiding

Zedechias hafde eitt Aar og tuttugu þa hñ vard Kongur/ ꝛ hñ rijkte ellefu ær i Jerusalem Zedechias
Hñ framde þat sem DROTTNE hñs Gude jlla lijkade/ Og villde ecke audmykia sig fyrer xi. Aar Kon-
Jeremia Spamañe/ huer et talade fyrer honum af DROTTENS Muñe. Þar mꝫ fiell gur i Juda
hñ ꝛ fra Nabogodonosor Konge j Babilon/ huer ed liet hñ sueria sier Eid vid Gud/ ꝛ hñ þuer-
skalladest ꝛ forherte sitt Hiarta/ at hñ villde ei snua sier til DROTTENS Gudꝫ Israels. Þridia Her-
C Og aller þeir yppustu a medal Kieñemañaña ꝛ Almwgenn syndgadest storliga/ epter alls leiding
hættudum Suiuirdingum Heidingiaña/ ꝛ saurgudu Hws DROTTENS/ huert hñ hafde
helgad i Jerusalem. Og DROTTJN þrra Fedra Gud sende til þra/ i [a] tijma/ fyr[er] sij- a Þad er/ þeir høpdu nøgañ tijma ad betra sig/ ædr eñ strappid kom
na Sendeboda/ þui hñ hlijfde sijnu Folke og sijnu Heimile. Eñ þeir spottudu Gudꝫ Sende-
meñ/ ꝛ forsmadu hñs Ord/ ꝛ hæddu hñs Spameñ/ Þar til ad Gudꝫ Reide kom yf[er] hñs Folk/
so þar var eingen Lækning. Þuiad hñ færde Kongeñ af Chaldea lande yfer þa/ hñ liet slæ i
hel mꝫ Suerde þeirra æskuneñ i Hwse þeirra Helgedoms/ hñ gaf ecke Grid hũke æskumøñum
nie Jomfrum/ eige gømlum nie øruasa møñum/ þui hñ gaf þa alla i hañs Hendur. Foreydsla

Suo ꝛ øll Kier af Gudꝫ Hwse/ bæde smæ og stor/ suo og lijka Fiærsioduna i Hwse DRO Jerusalem
TTENS/ ꝛ so Fiarsiodu Kongsiñs ꝛ hñs Høfdingia/ þat allt saman liet hñ flytia til Ba-
bilon. Og þeir vppbrendu Gudꝫ Hws/ og nidur rifu alla Mwrvegge krijng vm Jerusa Jerem. 25.
lem/ alla þra Sale brendu þeir vpp med Ellde/ ꝛ alla þeirra enu kostuligustu Eign fordiørfu- 29.
D du þeir. Enn þeir sem Suerded gættu fordast ꝛ epter vrdu/ þa fluttu þeir til Babilon/ ꝛ þeir
vrdu hañs og hañs sona Þienarar/ þar til at Kongur af Persia tok Rijke. Suo at DRO-
TTENS Ord skyllde fullkomnast/ fyrer Muñ Jeremia/ þar til ad Lãdet hafde halled sijna
huijldar Daga/ Þuiat allur sæ tijme s̃ þsse Foreydsla stod yfer/ þa var † Sabathũ/ allt til þss † Huijldar
at siøtijge ær voru vte. dagur

Enn a þui fyrsta Aare Cyri Kongs af Persia Lande/ so at DROTTJNS Ord skyllde Cyrus Kon-
fullkomnast/ s̃ hñ hafde talad fyrer Muñ Jeremie/ þa vppvakte DROTTEN Anda Cy- gur i Persia
ri Kongsenns af Persia lande/ at hñ liet vthropa vm allt sitt Kongsrijke/ ꝛ so mꝫ Briefum/ ꝛ Esdre 1.
sagde/ Suo seiger Cyrus Kongur af Persia lande/ DROTTJN Gud af Him- Dan. 9.
num hefur giefed mier øll Kongarijke i Løndunum/ ꝛ hñ hefur bodet mier at byg-
gia sier eitt Hws i Jerusalem/ i Juda. Huer sem nu er a medal
yd[ur] af øllu hñs Folke mꝫ hm̃/ sie DROTT-
EN hñs Gud/ ꝛ fare hñ vpp

Ender a þeirre Annare Chroniku Bokinne

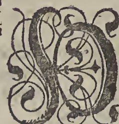
I.

Cyrus af lidnum lxx. Aarū lætur Folked þara heim i Judeam ad byggia Mustered og Jerusalem wpp aptur a fyrsta Aare Cyri/Aňo Mūdi þriu M ccccxxvi/Fyrer Christi hingadburd D xxxxij Aar

þui þyrsta Aare Cyri Kongs j Persia Lan- A
de/so at vppfylltest Ord DROTtens/sem hn̄ hafde talat fyrer
Muň Jeremia Spamaňs/þa vpp vakte DROTTEN An-
da Cyri Kongsiňs j Persia/ suo hann liet vthropa vm allt sitt
Kongs Rÿke/ ꝛ so med Briefum/so seigiande/So seiger Cyrus
Kongur j Persia/ Gud DROTTEN Himensiňs hefur gie-
fed mier øll Konga Rÿke i Løndunū/ ꝛ hn̄ hefur bÿfalat mier/ B
at eg skyllda byggia honum eitt Hws i Jerusalem i Juda lan-
de. Huer þar er a mzal ydar af hn̄s Folke/med honum sie hn̄s
Gud/og hn̄ skal reisa vpp til Jerusalem i Judaland/ ꝛ vppbyg-
gia DROTTENS Israelis Gudz Hws. Hn̄ er Gud/sem
er i Jerusalem. Og aller adrer iøllū stødū huar hellst þeir bwa/ þa skulu þess Stadarmeň
þeim hialpa mz Silfur og Gull Gotz og Peninga/med einum frialsum vilia til Gudz hwss C
i Jerusalem.
Þa toku sig vpp Høfdingiar Fedranna af Juda og BenJamin/ ꝛ suo Prestarner og Leui
tarner/ꝛ aller þr huerra Anda Gud vppuakte at fara vpp ꝛ byggia DROTTENS Hws
i Jerusalem. Og aller þeir sem voru i krÿngum þa/styrktu þeirra Hendur mz Silfurkierū
ꝛ Gullkierum/mz Gotz og Fie ꝛ Giersemum/ Auk þess sem þeir sialf viliugliga gæfu
Og Cyrus Kongur tok fram Kieren DROTTENS Hwss/sem Nabogodonosor hafde
burt flutt fra Jerusalem/og hafde sett j siins Gudz Hws. Enn Cyrus Kongur tok þau vt/ D
Sesbaza Infra 5.
fyrer Hønd Mithridatis Rentumeistara/ꝛ talde þau i Hendur Sesbazar Høfdingia Juda.
Og þetta er þeirra tala/Þriatÿge Munnlaugar af Gulle/þusund Silfur Muňlaugar/niu
og tuttugu Knÿfar/þriatÿge Gullbikarar/og þeir adrer Silfur bikarar fiøgur Hūdrud ꝛ tiu/
Kieren Gudz Musteris
og ønnur Kier Þusund/Suo ad øll Kier bæde af Gulle ꝛ Silfre voru fim̄ Þusund og fiøgur
Hundrut. Sessbazar flutte þau øll vpp mz þeim sem foru vr Herleidinguňe af Babilon til
Jerusalem.

II.

Talan a þm sem epter lxx. Aar komu heim aptur vr Fangelse Babilon

Esser eru Landsiňs Syner/s̄ foru vr Herleidinguňe/ huerja Nabogodonosor A
Kongr af Babilon hafde herteked/ꝛ komu nu aptr i Jerusalem ꝛ Juda/ huer
i sinn stad. Og þeir komu med Sorobabel/Jesua/Nehemia/Seraia/Reel-
ia/Mardochai/Bilsan/Mispar/Bigeuai/ Rehum og Baena.
Þetta er Maňtal Israels Folks. Syner Parees/tuø Þusund/Hund-
rat siøtÿge ꝛ tueir. Syner Sephatia/þriu Hundrut/siøtÿge ꝛ tueir. Sy
ner Arah/siø Hundrut siøtÿge og fim̄. Syner PahathMoab medal sona Jesua/Joab/tuø
Þusund/ætta Hundrut og tolf. Syner Elam/Þusund tuø hundrut fim̄tÿge ꝛ fiorer. Syn-
er Sathu/niu Hundrut fiorutÿge ꝛ fim̄. Syner Sachai/ siø Hundrut og sextÿge. Syner
Bani/sex Hundrut fiorutÿge ꝛ tueir. Syner Bebai/sex Hundrut tuttugu og þrÿr. Syner
Asgad/Þusund tuø hundrut tuttugu ꝛ tueir. Syner Adonikam/ sex Hundrut sextÿge ꝛ sex.
Syner Bigeuai/ tuø þusund fim̄tÿge ꝛ sex. Syner Adin/ fiøgur Hundrut fim̄tÿge ꝛ fiorer.
Syner Ater af Ezechia/ætta ꝛ niutÿge. Syner Bezai/þriu Hūdrut tuttugu ꝛ þrÿr. Sy
ner Jorah/ Hundrad og tolf. Syner Hasum/tuø Hundrud tuttugu ꝛ þrÿr. Syner Gibb-
ar/niutÿge ꝛ fim̄. Syner Bethlehem voru Hundrat tuttugu ꝛ þrÿr/Menn Nethopha fim̄-
tÿge ꝛ sex/þeir Menn af Anatoth/Hundrat tuttugu ꝛ ætta. Syner Asmaueth/fiørutÿge og B
tueir. Þeir syner af KiriathJearim Kaphira ꝛ Beeroth/siø Hūdrut fiorutÿge ꝛ þrÿr. Þeir
syner af Rama og Gaba/sex Hundrut tuttugu og eirn. Þeir Meň af Michmas/ Hundrad
tuttugu ꝛ tueir. Þeir Menn af BethEl ꝛ Hai/ tuø Hundrut tuttgu og þrÿr. Syner Ne-
bo fim̄tÿge ꝛ tueir. Syner Magbis/ Hundrad fim̄tÿge ꝛ sex. Syner Elam hiňs annars/
Þusund tuø Hundrut fim̄tÿge og fiorer. Syner Harim/þriu Hundrut og tuttugu. Þeir sy
ner Lod Hadid og Ono/ siø Hundrut tuttugu og fim̄. Syner Jericho þriu Hundrut
fiorutÿge

fiorutiige og fim̄. Þeir syner Senaa þriar Þusunder sex Hundrut og þriatiige Suman a
Prestarner syner Jedaia af Hwse Jesua/ niu Hūdrut siøtiige og þrijr. Syner Im̄er/Þu- presta sonum
sund fim̄tiige og tueir. Syner Pashur/Þusund tuø Hundrut fiorutiige ꝛ siø. Syner Ha-
rim Þusūd ꝛ seytian. Leuitarner syner Jesua ꝛ Kadmiel af sonum Hodauia siøtiige ꝛ fiorer. Leuitum
Saunguararner/Syner Assaph Hundrat ꝛ tuttugu ꝛ ætta. Syner Dyrauørdarañа syn- Søngurum
er Sallum/syner Ater/syner Talmon/syner Akub/syner Hatita/syner Sobai/þesser aller vo- Dyrauørdū
ru Hundrad niu og þriatiige.
C Þeir † Nathinei/ syner Siha/ syner Hasupha/ syner Tabbaoth/syner Keros/ syner Si- † Nethinim
aa/ syner Padon/syner Lebana/syner Hagaba/syner Akub/syner Hagab/syner Samlai/sy-
ner Hanan/syner Giddel/syner Gahar/syner Reaia/syner Rezin/ syner Nekoda/ synᵉ Gasā/
syner Vsa/syner Pasea/syner Besai/syner Asna/syner Meonim/syner Nephusim/syner Bak
buk/syner Hakupha/syner Harhur/syner Basluth/syner Mehira / syner Harsa/ syner Bar-
kom/syner Sisera/syner Thamah/ syner Nezia/ syner Hatipha. Syner Þienara Salo-
monis / Syner Sotai/ syner Sophereth/ syner Peruda/syner Jaala/syner Darkon/syner
Giddel/syner Sephatia/syner Hattil/syner Pochereth af Sebaim/syner Ami/Aller Nathi-
nei ꝛ syner Þienara Salomonis voru til samañs þriu Hundrut niutiige ꝛ tueir.
Og þesser foru ꝛ vpp med/Mithel/Melah/Thel/Harsa/Cherub/Addon ꝛ Im̄er/Eñ þr
gætu ecke sagt til siña Fedra Hwsa/og ecke til þrra Sædes/huert þeir voru af Israel. Syn-
er Delaia/ syner Tobia/syner Necoda/sex Hundrut fim̄tiige og tueir. Og af Prestaña sonū
syner Habaia/syner Hakos/syner Barcillai/ sem tok sier eina Kuinnu af Dætrum Barcillai
Gileaditer/og var nefndur epter þui sama Nafne. Þeir leitudu epter Registre siñar Fædin-
D gar/ꝛ fundu ecke/þar fyrer voru þeir rekner fra Kiennemañskapnum. Og Hatirsata sagde
til þeirra/at þeir skylldu ecke eta af þui allra helgasta/fyrr enn sa Prestur vpprise/ sem hefde
Liosed ꝛ Riettenn. Exod. 28.
Enn allur Almugenn/ suo sem eirn Madur / var tuær og fiorutiige Þusunder/ þriu hun- Suma alls
rut og sextiige/ Ad auk þeirra Þrælar og Ambætter þeir voru siø Þusund þriu hundrut þria Safnadarinns
tiige og siø/Og þeir høfdu tuø Hundrut Sañguara/ꝛ Saungkuiñur/siø Hundrut sex ꝛ þria
tiige Hesta/tuø Hundrut fim̄ ꝛ fiorutiige Mwla/fiøgur Hundrut fim̄ og þriatiige Vlfallda/
sex Þusund siø Hundrut og tuttugu Asna.
Og nockrer af þeim yppustu Fedrum/þegar þeir komu til DROTTENS Hwss i Je- Gæfur gief-
rusalem/þa voru þeir fwser til DROTTENS hwss/at vppbyggia þat aptur i sijnū stad. nar til Muste-
Og þr gæfu epter sijnū efnū/til Fiarstodar giørningsiñs/eitt ꝛ sextiige Þusūd Gyllene/ꝛ fim̄ resiñs byggingar
Þusund Pund Silfurs/ꝛ Hundrat Kiennemaña Klæde. Og Prestarner og Leuitarner/ og
nockrer af Folkenu og Sønguararner/og Dyra verderner ꝛ þeir Nethinem/ setteſt nidr i þra
Stade/og allur Israel i sijnar Borger

III.

A NN sem sa hinn siøunde Manudur var komeñ/og Israelis synᵉ voru i sij- Jesua ꝛ So-
num stødum/ kom Folket til samañs i Jerusalem/so sem eirn Madur. Og robabel byggia
Jesua son Josedek og hañs brædur Kieñemennerner toku sig vpp/og So- Alltaret
robabel son Sealthiel/ og hñs brædr/ og bygdu Israels Gudz Alltare/til ad Math. 1.
offra Brenneforнum þar yfer/ so s̄ þat stendur skrifat i Mose Gudzmañs Nehe. 8.
Løgmale/ ꝛ þr tilreiddu Alltared a sijnū grūduelle(þui þar var ein Hrædsla Syrach 45.
a millum þeirra/søkum Folksiñs i Landenu)og þeir offrudu DROTTNE Breñeoffur/yf-
er þui Kuelld ꝛ Morna. Og þeir hielldu Laufskæla Hætijd/epter þui sem skrifat stod/ og Laufskæla
B færdu Brenneoffur huern Dag/epter talenu/suo sem tilheyrde/ huern dag sitt Offur. Þui Hætijd var
næst þær dagligar Brenneforner/og nyu Manude/ꝛ alla DROTTENS Hatijdis daga/ hallden
sem at heilager voru/og allshattadar sialfuiliugar Forner sem þeir færdu DROTTNE Leuit. 23.
af sijnum frialsum vilia. A þeim fyrsta deige i þeim siounda Manude toku þeir til at færa
Gude Breñeforner/Eñ Grunduøllur Gudz Musteris var þa ecke eñ lagdur. Og þr gæfu
Steinhøgguurū ꝛ Triesmidū Mat ꝛ Dryck ꝛ Vidsmior/ꝛ þeim i Sidon ꝛ Tyro/at þr skyll
du flytia Cedrus Vidu af Libanō/yfᵉ hafet/til Joppen/eptᵉ bijfalning Cyri Kōgs j Persia.
C A ødru Aare epter þad at þeir komu til Gudz Hwss i Jerusalem/i þeim ødrum Manade/
þa vpphof Sorobabel son Sealthiel og Jesua son Josedech/ꝛ hiner adrer af þeirra Brædrū/
Prestar

Prestar og Leuitar/og aller þeir s̄ komner voru vr Herleidinguñe til Jerusalem/ z skipudu til
Leuitana/ fra tuttugu Aarū z þar yfer/ad þeir skylldu framfylgia Verklægenu i DROT-
TINS Hwse. Og Jesua stod mz sijnum Sonum z Brædrum/z Kadmiel mz sijnum son-
um/ og syner Juda/sem eirn Madr/at framfylgia Arfidenu a Gudz Hwse/sem var/ Syner
Musteresiñs Henadad mz þeirra sonum z þra brædrum Leuitunum. Nu s̄ bygginga Meistararner løg-
Grunduøllur du Grunduølleñ til Gudz Musteris/þa stodu Prestarner skrydder/mz Trametum/ og Leuit-
lagdest arner syner Assaph mz Cymbalis/z lofudu DRotteñ/ mz Dauidz Israels Kongs Diktum. D
Og sūgu til samañs mz Hymnū z Lofsønguū DROTTENS/at hñ er godr/ z hñs My-
skunseme varer æfenliga yfer Israel. Og allt Folket kallade hatt/z lofade DROTteñ/ ad
Gudz HwsſGrūduøllr var lagdr. Eñ marger af þm gømlu Prestū og Leuitum/z þeim ypp
ustu Fedrum/sem sied høfdu þat fyrra Hwsed/ z ad Hwset var lagt mz Grunduelle fyrer þra
Augum/þa grietu þeir hære Røddu/Eñ marger adrer kølludu vpp af Føgnude/so at Meñ
gatu ecke greint a mille Fagnadar Kallsiñs/fyrer Grate Folksiñs/Þuiad Folked hliodade so
hatt ad þra kall heyrdest langañ veg.

IIII.

V sem Oviner þra Juda z BenJamin heyrdu þ/ at Herleidingariñar sy- A
ner vppbygdu DROTTens Gudz Israelis Mustere/Þa komu þr til So-
robalel og til þeirra yppustu Fedra/z søgdu suo til þeirra / Vier vilium og
byggia mz ydur. Þuiad vier leitum ydvars Gudz suo sem þier/og vier høf
um ei honū offrat/fra þeim tijma at Assarhaddon Kongureñ af Assyria fær
de oss hingat. Eñ Sorobabel og Jesua z þeir adrer yppustu Fedr yfer Is-
4. Reg. 19. rael suørudu þeim/Ecke hæfer þat oss z ydur at byggia vors Gudz Hws / Helldur vilium vier
alleina byggia Hws DROTTENS Israels Gudz / suo sem Cyrus Kongur af Persia
baud oss.
Musteresiñs Þa hamlade Folket i Landenu Juda Folks Hende/ og skielfde þ fra vppbygginguñe. Og
bygging þeir leigdu Radgiafara a mote þeim/suo þeir hindrudu þra Rad/suo leinge sem Cyrus Kon
hindrast gur af Persia lifde/allt til þess at Darius Kongur rijkte i Persia. Þui þa Assuerus var Kō-
Joh. 2. gur/i vpphafe hñs Kongdoms/skrifudu þeir eina Akiæru a mote þeim i Juda z Jerusalem.
Arthahsasta Og a Døgū Artaxerxes skrifade Bislam/Mithirtades/Thabeel/z þr adrer af þra Rada B
edur Artaxerx- neyte til Artaxerxis Kongsiñs af Persia Lāde. Og Briefet var skrifad a Cyrlendsku/z var so
es edur Assue- vtlagt a Cyrlendsku. Rehum Canzeler/z Simsai Skrifare skrifudu sama Brief mot Jeru-
rus eigenmadur salem til Artaxerxes Kongs. Vier Rehum Canzeler/ z Simsai skrifare/z adrer þess Radu
Esther. neytis af Dina/af Apharsak/af Tharplath/af Persem/af Arach/af Babilon/af Susan/
af Diha og af Elam/Og þat annat Folk sem sa mykle Nafnkuñuge Assnaphar hingat fær
de/og sette hier nidur i Samaria Borgum/ og i ødrum Hierudum þessu meigen Vatsiñs og
i Canaan. Og Briefed þ þeir sendu til Artaxerxes Kongs hlydde suo.
Bref Rehum Þijner Þienarar/ og þeir Menn sem eru hinumeigen Vatsiñs/ og i Canaan. Þad sie
til Artaxerxes Kongenum viturligt/at Gydingarner þeir sem komner eru hingat til vor fra þier til Jerusa-
mot Gydingum lem/i þañ styrialldarfulla z vōda stad/þr byggia vpp þañ sama stad/ z reisa hñs Mwrueg-
ge/z færa þa vpp af Grunduelle. Þa sie þat nu Kongenum Viturligt / at ef þesse Stadur
verdr vppbygdur/z at nyu mz Mwrueggium giørdr/Þa munu þeir huerke giefa þier Skatt
nie skylldur/ nie ærligaRentu/ og þeirra Aform mun Kongenum ecke skadlaust vera. Og C
fyrer þessa grein/ vier aller sem fyrr mz vorum/ nidur at briota þetta Mustere/ þa høfum
vier ecke leingr viliat sia vppa Kongsiñs Skada/ Og þui sendū vier hiedan/ at Kōguriñ fae
at vita þ/Og ad meñ leite i Añalum þiña Fedra/ suo munt þu fiña i þm sømum Añalū/ad
þesse Stadur hefur ætijd vered vpphlaupsamur/ Kongenum og Landenu skadsamur/ og hefur
fyrer langre æfe suo ætijd skied/at hñ hefur og so komet ødrum til affalls/og þui hefur z þesse
Stadur veret eydelagdur. Þess vegna giørum vier Konge þat vitanligt/ef þesse Stadr ver-
dur vppbygdur/og hñs Mwruegger reister/Þa helldur þu onguu epter fyrer þm/þessu meigeñ
Vatsiñs.
Kongsiñs Þa sendi Kongureñ suar aptur til Rehum Canzeler og Simsai Skrifara/z til þeirra añ
Andsuar ara sem voru i þeirra Rade/og i Samaria biuggu/og til hinna añara sm̄ hinumeigen Vat
siñs voru. Fridur og Heilsan. Þad Brief sem þier sendut oss/þat var opinberliga leset fyrer
mier/

mier. Suo ꝛ er af mier bifalat/ at leitast skylldi(i Añala Bokum). Og Menn hafa so fun
det/at þesse Stadꝛ hefur af Gamalle tijd vppsett sig a mote Kongunum/ þr hafa ꝛ ætijd giørt
D vppreist ꝛ Affall þar inne. Og suo hafa þar veret megtuger Kongar i Jerusalem/ huer-
ier rijkt hafa yfer øllu þui sem hinumeigen Vatsiñs veret hefur/og hafa vppboret Skatta og
skylldur Skeinkingar og ærligar jñtekter. Þar fyrer gioret nu epter þessare bifalningu/ Nä-
led þessum Møñum/so at þesse Stadur verde ecke vppbygdur/ þar til at þ er af mier bifalat/
Suo staed nu til/at þier forsomed ydur ecke hier vti/suo at Kongureñ fae onguañ skada

Nu sem Brief Artaxerxes Kongs var lesed fyrer Rehum ꝛ Simsa Skrifara ꝛ þra Ræd
giøfum/þa foru þeir jafnsnart vpp til Jerusalem/til Gydingaña/ ꝛ tælmudu þm mz Magt
og Vallde. Suo forhindradist byggingen a Gudz Hwse i Jerusalem/suo þar giørdest ecke
þar ad/inn til þess añars Aars Darij Kongs af Persia

V.

A EN þeir Spamenn Haggeus og Sacharias son Jddo/ spædu/til Gydingaña/sm
voru i Juda og Jerusalem/i Jsraels Gudz Nafne. Þa tok sig vpp Sorobabel son Hier hefiast
Sealthiel/ ꝛ Jesua sonur Josedek/og toku til ad byggia Gudz Hws i Jerusalem/og Danielis vikur
Gudz Spamenn voru mz þeim/sm at styrktu þa. a ødru Aare

A þeim tijma kom til þeirra Tathnai Landz Fouite þessumeigen Vatsins/ ꝛ Starbosnai Darij Kongi
og þeirra Rædgiafar/ og søgdu suo til þeirra/ Huer hefur bifalad ydur at reisa þetta Hws/ mani/ Fyrer
og at vppbyggia þess Mwra? Þa søgdu vier þeim/huad þeir Menn hietu/sm at budu þssa Christi bæding
bygging. Eñ Augu Gudz þeirra komu yfer Olldunga Gydinga/ ad þeir hømludu þeim ec- cccclí. Aar
ke þar til þetta Mæl kiæme fyrer Dariũ/ ꝛ ein Skrift þar vppa feingist aptr.

B Enn suo hliodade þat Brief sem Thathnai Lands Fouite þessu meigen Vatsiñs/ꝛ Star Thatnai
bosnai ꝛ þra Ræd af Apharsach/sem ad voru þessu meigen Vatsins/sendu til Darium. Og Bref til
þau Ord hliodudu suo sem þeir sendu til hñs. Dario Konge Allur Fridꝛ. Þad sie Konge- Darium
nũ vitanligt/ad vier komũ i Gydinga Land/til Hwss þss mykla Guds/ huert ad Meñ byggia
nu vpp mz allra handa Steinũ/ꝛ leggia sterka Bialka i Veggena/Og þsse giørningꝛ geingꝛ
miøg fast fram vnder þra Hende. Vier spurdũ þa hinu ellstu at/og søgdum so til þeirra/ Hũ
hefur leyft ydꝛ ad byggia þetta Hws/og vppmwra þess Vegge? Vier spurdum og huad þr
hietu/ suo vier mættum kuñgiora þier þad. Og vier høfum vppskrifad þeirra Maña nøfn
sm yppaster voru af þm.

C Enn þeir gæfu oss suoddan Andsuor/ꝛ søgdu/Vier erum Þienarar þess Gudz sem rædur 3. Reg. 6.
yfer Himen og Jørd/og vier byggium þat Hws sem ædur fyrer mørgum Aarum var bygt/
huert eirn Megtugur Jsraelis Kongꝛ hafde reist ꝛ vppbygt. Enn þa vorer Forfedꝛ styggdu
Gud a Himnũ/þa gaf hñ þa i hønd Nabugodonosor Kögs af Babilon vr Chaldea/ Og hñ
nidurbraut þetta Hws/ eñ burtflutte Folket med sier i Babilon.

Eñ a þui fyrsta ære Rijkes Cyrus Kongs i Babilon/þa baud Cyrus Kongꝛ/at þtta Gudz Cyrus
Hws skyllde vppbyggiast. Þuiat þau Gullkier og Silfur Kier sem ædur voru i þessu sama
Gudz Hwse/ huer Nabogodonosor Kongꝛ tok burt vr Gudz Mustere i Jerusalem/ og liet
D þau i sitt Mustere i Babilon/ þau tok Cyrus Kongꝛ burt þadan/og afhendte þau Sessbaz- Sessbazar
ar med Nafne/þuiat hñ sette hñ Lands stiornara/og hñ sagde til hñs/Tak þesse Kier/og fær
þu þau mz þier til þess Musteris i Jerusalem/og lat Gudz Hws byggiast i sijnum stad. Þa
kom þesse same Sessbazar/ꝛ lagde fyrst Grunduøll þssa Gudz hwss i Jerusalem/Og fra þm
tijma var teked til at byggia þetta Hws/ꝛ er enn eige fullbygt.

Og ef þat Kongenum synest so/þa læte hñ leita i Fiesioda hwsum Kongsiñs af Babilon/
huert þat finst suo bifalad af Cyro Köge/at byggiast skyllde Gudz Hws i Jerusalem/ Og sen
dest oss Kongsiñs meining vm þetta.

VI.

A NA baud Darius Kongur at leita skyllde i Kanzelied/ i Kongsiñs Fiehirdslu Darius
hwsum sem voru i Babilon. Þa fanst i Ahmetha/ a þui slote sem liggur i
Meden/ ein Bok/ og i heñe stod eirn Giørningur so skrifadur.

A þui fyrsta Aare Cyri Kongs/ baud Cyrus Kögꝛ ad byggia Gudz Hus
i Jerusa-

i Jerusalem/i þeim stad sem Menn offrudu/at leggia Grunduøllenn sextijge Alna hæfañ/&
sextijge ælna breidañ/Og þria Vegge af allra handa Steinum/og eirn Vegg af Trie. Og
ad Kostnadureñ skyllde giefast af Kõgsiñs Nwse. Þar mz þau Gudz Nwss Gullkier & Silf-
urkier/sem ad Nabogodonosor tok af Musterenu i Jerusalem/& hafde med sier i Babilon/þau
skulu leggiast aptur/so þau sie høfd aptur i Mustered Jerusalem/ j siñ stad i Gudz Nwsi.

Darius skipar ad byggia vpp Mustered

Þar fyrer vijket langt fra þessum Mønnũ/þu Thathnai Lands Fouite hinumeigin Vat
siñs/ og Stharbosnai og allt ydart Ræd af Apharsach/ þier sem erut a hina sijdu Vatsiñs/
Læted þat Gudz Nws vppbyggiast/suo ad Gydingaña Landsiñs Fouitar og þeirra Olldung B
ar meige vppbyggia Gudz Nws i sijnum stad. Þad er og bijfalat af mier/huad giefast skal
Olldungum af Juda/ suo ad þeir vppbyggie Gudz Nws/ Sem er/ at þeim skal giefast af
Kongsiñs Gotze og Rentu hinumeigen Vatsiñs/vandliga/ og þeirra Verk skal ecke forhind-
ra.

Og ef þeir hafa þørf a Kælfum/ Lømbum eda Nøfrũ til Breñeforna ad fornfæra Gude
a Himnum/ Hueite/ Sallt/ Vijn og Vidsmiør/epter Prestanna sidueniu i Jerusalem / Þa
skal þeim giefast þat dagliga suo sem til heyrer/ suo at þad skal eige forsomast. Suo at þr
meige offra Gude i Himnenum til eins sætts Jlms/& bidie fyrer Kongsiñs Lijfe og hñs sona.
Suoddan bijfalning er gie fen af mier. Og huer sa Madr sem ad vmbreyter þessare vorre
skipan/af hñs Nwse skal takast eiñ Bialke/& skal vppreisa st/& sa hinn same skal þar a hein C
giast/& hñs Nws skal vera forbrotet fyrer søkũ þss Giørnings. Eñ Gud sa sem byr i Himne-
num/hñ fyrer fare øllum Kongum/& øllu Folke/sem vtrietta sijnar Hendr til at breyta & brio
ta Gudz Nws i Jerusalem. Eg Darius hefe þetta bodet/& vil at þetta skal vandliga fram-
kuæmast.

Þetta giørde Thathnai Landz Fouite hinumeigen Vatsiñs/vandliga/& Starbosnai/ og
þeirra Rædunèyte/ til huerra Darius Kongr hafde sent. Og þeir hinu ellstu af Gydingum

Mustered full byggist a sietta Aare Darij Kongimans

vppbygdu Gudz Mustere/so þ gieck fast fram eptr Spadome Haggei & Sacharie sonar Jd-
do Spamaña/& þr bygdu & vppreistu/eptr Jsraels Gudz bifalning/& epter skipã Cyri/Darij
& Artaxerxes Kõga af Persia. Og þr fullkomnudu Nwset jñ til þss þridia dags i Adar Ma-
nade/ þ var a þui siøtta Aare Rijkis Darij Kongs

Og Jsraels syner/Prestarner og Leuitarner & þeir adrer sem vr Fangelsenu komu/hielldu D
vijgslu Gudz Nwss mz glede/Og þr offrudu i Kirkiu vijgsluñe Gudz Nwss hũdrat Kælfa/tuø
Hundrud Lamba/fiøgr hũdrut Hafra/& til Syndaoffurs fyre allañ Jsrael tolf Kiarnhafra/

Musteresiñs vijgsla

epter ættartølu Jsraelis sona/ Og skickudu Prestunũ i sijnar skipaner/& Leuitana i sitt vard
halld/at þiona þeim Gude sem er j Jerusalem/suo sem skrifat stendur i Moses Bok.

Paskar halldast

Og Herleidingariñar syner hielldu Paska þañ fiortanda Dag i þeim fyrsta Manude.
Þuiat Prestarner og Leuitarner høfdu hreinsat sig/ suo þeir voru aller hreiner/ suo sem eiñ
Madur/ Og þeir sæfdu Pæska (Lamb) fyrer alla Herleidingar sonu/ & fyrer Prestaña þra
brædr/& fyrer sig. Og Jsraels syner þr s voru komner vr herleidinguñe/& aller þr s sig høf-
du skiled fra Heidingiaña Saurugleika i Landenu/ at leita DROTTENS Gudz Jsrae-
lis/þeir ætu & hielldu osyrdra Brauda Hætijd i siø Daga/mz fagnade/Þuiat DROTT-
EN hafde giørt þa glada/og snued Kongsiñs hiarta af Assyria til þra/so þeir vrdu styrkuer
j Gudz Nws giorninge/sem er Jsraels Gud

VII.

Esdra fer fra Babilon i Judeam

EPter þetta a døgum Artaxerxes Kõgs i Persia/þa kom af Babilon Esdra son Se- A
raia/sonar Assaria/sonar Hilkia/sonar Sallum/sonar Sadok / sonar Achithoph/
sonar Amaria/sonar Asaria/sonar Meraioth/sonr Serata/sonar Vsi/sonr Bucki/
sonar Abisua/sonar Phinees/sonar Eliasar/sonr Aaron þess ypparsta Kieñemañs/
huer ed var vel skickãliga Skriftlærdr i Moses Løgmæle/s DROTTEN Gud hafde gief
ed Jsrael. Og Kongurenn gaf honum allt þat hañ girntist/epter hañs DROTTINS
Gudz Hende sem yfer honum var.

Og þar foru nockrer af Jsraelis sonum/Prestar/og Leuitar/Sønguarar/ Dyra verder &
Nethenim vpp til Jerusalem/a þui siøunda ære Artaxerxes Kongs. Og þeir komu til Jeru
salem a þeim fimta Manude/Þat var a siøunda ære Kongsiñs. Þuiat a þeim fyrsta Deige
hins fyrsta Manadar byriade hañ sijna Reisu fra Babilon/& þañ fyrsta Dag i þeim fimta
Manu-

Manade kom hn̄ til Jerusalem/epter godre Gudz Hønd sem yfer honum var. Þuiat Esdra
sette sier fyrer i Hiarta/at leita Løgmæls DROTTENS/ ꝛ ad giøra þ/og at kienna Js-
rael Bodorden og Rietttinden.
B Og þetta er Innehalld þess Briefs/sm̄ Kongurēn Artaxerxes gaf Esdra Kieñemañe þm̄ Jn̄ehalld
Skriftlærda/sem at var eirn Lærare i DROTTENS Orde/og i hn̄s Bodordum i Jsrael. Briefsins sem
Artaxerxes Kōgr allra Kōga/Esdra Kieñemañe ꝛ þm̄ skriftlærda i Gudz Løgmæle af Him Artaxerxes
nenum. Fridur og Heilsan. gaf Esdra
Suo er skipad af mier/at aller þeir sem vel viliuger eru til i mn̄nu Rijke af Jsraels Folke/
Prestar og Leuitar/ad ferdast til Jerusalem/þeir skulu fara med þier/þui þu ert sendr af Kō
genum/og af þeim siø Rædgiøfum/ad vitia Juda og Jerusalem/epter Gudz Løgmæle/ hūt
ad er vnder þiñe Hende. Og at þu taker med þier Silfur og Gull/þad sem Kongurēn ꝛ hn̄s
Rædgiafar viliugliga giefa Jsraels Gude/ huers Heimile ad er i Jerusalem. Og tak nu mz
þier allra handa Gull ꝛ Silfr/þ þu kant ad fa i øllū Babilonis Landz alfū/ ꝛ þ s̄ Folked ꝛ
Prestarner vilia viliugliga giefa til Gudz Hwss i Jerusalem.
Tak þat allt saman med þier/og kaup mz athygle mz þeim sømum Peningum/Kalfua/
Lømb/Hafra/ Matoffur ꝛ Dryckiar offur/suo þat offrest yfer Alltared i ydar Gudz Hwse i
C Jerusalem. Þar at auke/huad þier og þijnum brædrum þijker vel vera/at kaupast skule mz
þeim Peningum sem yfer eru/eda huad af þeim skule giørast/þa giør þad epter yduars Gudz
vilia. Og þau Kier s̄ þier eru giefen til Þionustugiørdar i þijns Gudz Hwse/þau skallt þu
af henda fra þier fyrer Gude i Jerusalem. Og huad sem meira þorf giørest til þijns Gudz
Hws/og þier heyrer til vt at giefa/þa læt þu giefast af Kongsins Fiesiodum. Eg Artaxer-
xes Kongur hefe bijfalat Skatta Høfdingium hinu meigen Vatsins/at huad sem hellst Es-
dra Kiennemadr Skriftlærdr i Gudz Løgmæle af Himnum/ krefur af ydr/þa giøred þat an
dualar/allt til Hundrad Centener Silfurs/Hundrat Coros Hueitis/ꝛ Hundrat Coros Vijns
og hundrat Coros Vidsmiørs/og Sallt skulu þier ecke mæla. Allt þad sem heyrer til Gudz
Løgmæle af Himnenum/þa skal þad giørast vandliga/ Suo ad eige kome Reide yfer Kong-
sins Rijke/ og hn̄s Syne.
Þad skulu þier og vita/at þier hafet ongua Magt at leggia nockurn Skatt/Toll/edr ar
D ligt vtgialld vppa nockurn Kienneman̄/ Leuita/Saunguara/Dyravørd/Nethinim/og Þie- Friheit Prest-
nara i Gudz Hwse. Enn þu Esdra skallt epter þijnum Gudz Vijsdome/setia Domendur og anna
Fouita/af þeim sem eru vnder þiñe Hende/at dæma yfer øllu þui Folke sem er hinumeigenn
Vatsins/alla þa sem vita þijns Gudz Løgmæl/og huerier þau ecke vita/þeim skulu þier keña
þad/ꝛ aller þr sem ecke giøra þijns Gudz Løgmal mz athygle/ꝛ Kongsins/ Þeir skulu fa sin̄ Straff þra
Dom fyrer sin̄ giørning/huert þad er helldur til Daudans/eda til vtlegdar/ eda til sijns Gotz Ohlydnu
fortøpunar/ eda til Fangelses
(Þa sagde Esdra) Lofadur sie DROTTJN Gud vorra Fedra/sem ad þuilijkt hefur ge
fed Kongenū i Hiarta/at hn̄ vill so pryda Gudz Mustere i Jerusalem. Og hn̄ hefur hneigt
sijna Myskunsemd til mijn fyrer Kongenum og hn̄s Ræds Herrum/og øllum Kongsins vill-
darmønnum. Og eg vard hughraustur/fyrer DROTTENS mijns Gudz Hønd sm̄ yf-
er mier var/og samansafnade Høfdingiunum af Jsrael/at þeir færi vpp mz mier.

VIII.

A HEsser eru Høfdingiar Fedranna Hwsa/ huerier reiknader voru/sem ad foru
vpp mz mier fra Babilon/a þeim tijma/sm̄ Kong Artaxerxes rijkte. Af so
num Phinees/Gersom. Af sonum Jthamar/Daniel. Af sonū Dauidz/
Hattus. Af sonum Sechania og sonum Phareos/ Sacharia og med honū
voru reiknader Hūdrat ꝛ fimtijge Kallmeñ. Af sonū Pahath Moab/ Elie-
Jenai son Serahia/ ꝛ mz hm̄ tuø hundrud Kallmeñ. Af sonū Sechania son
Jehasiel/og med honum þriu Hundrut Kallmenn. Af sonū AbinEded son Jonathan/ ꝛ med
honum fimtijge Kallmeñ. Af sonum Elam Jesaia son Athalia/og mz honum siøtijge Kall-
meñ. Af sonum Sephatia/ Sebadia son Michael/ꝛ med honum attatijge Kallmenn. Af
B sonū Joab/Obadia son Jehiel/ꝛ mz hm̄ tuø hūdrud ꝛ Attatige Kallmeñ. Af sonū Selomith
son Josiphia/ꝛ med hm̄ Hundrat og sextijge Kallmeñ. Af sonū Bebai/Sacharia Son Be-

bai/og med honum ætta og tuttugu Kallmenn. Af sonū Asgad/ Johanan sa yngste son/ z
med honum Hundrat z tiu Kallmeñ. Af sijdustu sonum Adonikam/ þeir hietu Eliphelet/Je
Aheua hiel z Semaia/og mz þeim sextijge Menn. Af sonum Bageuai Vthai z Sabud z mz þm
siøtijge Kallmenn. Og eg safnade þeim til Vatsiñs sem rennur til Aheua/ og þar vorum
vier i þria Daga/Og þa eg leitade medal Folksiñs z Prestanna/ þa fann eg onguañ Leui-
ta þar. Þa senda eg af stad Eliezer/ Ariel/ Semaia/ Elnathan/Jarib/Elnathan/Nat-
han/Sacharia/og Mesullam þa yppustu/z Joiarib og Elnathan þa Lærendur. Og eg vt
senda þa til Jddo/sem var Høfdinge i Caspia/at þeir skylldu sækia oss Þienara til vors Gudz E
Hwss. Og eg lagde fyrer þa huad þeir skylldu tala med Jddo/z hñs Brædr þa Nethinim i
Caspia. Og þeir færdu oss epter vors Gudz godre Hende/sem yfer oss var/ eiñ lærdañ Mañ
af sonum Maheli/son^a Leui/sonar Jsrael/Serebia/ mz sijnum sonum og Brædrum/ þeir vo-
ru ætian/og Hasabiam og Jesaia med hm̄ af sonum Merari/ mz sijnū brædrū og þeirra sonū
Tuttugu/Og af þeim Nethinim sem Dauid z Høfdingiarner settu til ad þiona Leuitunum/
tuø Hundrut og tuttugu/alla nefnda med Nafne.

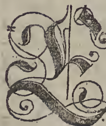
Esdra bydur Føstu Folkenu Og þa eg þar var hia þui Vatne Aheua/liet eg boda eina Føstu/suo at vier audmyktum D
oss fyrer vorum Gude/ ad bidia hañ vm Riettañ veg fyrer oss og vor Børn/og allt þat oss til
heyrde/Þuiat eg skamadist mijn ad bidiast epter fylgdarmøñum og Riddaralide af Kongenū
oss til verndar fyrer Quinum a Veigenum. Þuiat vier høfdum ædur sagt fyrer Konunge-
num/Vor Gudz Hønd er yfer øllum þeim sem hñs leita til goda/Og hñs Sterkleike z Reide
yfer þeim sem hñ yfergiefa. Og vier føstudum/og bædum vm þetta vorn Gud/Og hñ bæn-
heyrde oss.

Og eg vtualde tolf af þeim yppustum Kiennemønnum/Serebiam og Hasabiam/og Tiu
af þeirra brædrum mz þeim/Og eg vo þeim þar vt Silfur og Gull/og Kieren sem giefen vo- E
ru i vors Gudz Hws/huer at Kongurenn og hñs Rædzherrar/Høfdingiarner og aller Jsra-
elis Menn sem þar fundust høfdu giefet til Vpplyptingarinñar. Og eg vog þeim i þra hen
dur vppa Vikt/sex Hundrut og fimtijge Centener Silfurs/ og i Silfurkierum hundrat Cen-
tener Silfurs/ og Hundrat Centener Gullz/ Og tuttugu Bikara af Gulle/huerier at vogu
þusund Gyllene/og tuø kostulig Koparkier suo klær sm̄ Gull. Og eg sagde til þeirra/Þier
erut Gude helgader/suo eru og Kieren heiløg/ lijka suo Gull og Silfur þat sem viliugliga er
giefet DROTTNE ydar Fedra Gude. Þar fyrer vaket nu z vardueited þtta/þar til þier
veiget þ wt aptur fyrer þeim yppurstum Kiennemøñum og Leuitum/z þeim hellstum Fedrum F
a medal Jsrael i Jerusalem/i Gudz Hwss Hirdslu. Sijdan medtoku Kiennemeñerner z Leui
tarner þetta hid sama vegna Silfur/þat Gull og þau Kier/og allt añat þad sem afhendt var
og færdu þat til Jerusalem i Gudz Hws.

Sijdan tokum vier oss vpp fra Aheua Vatne/þañ tolfta Dag i þeim fyrsta Manade/ og
12. Dag Aprilis forum a veigenn til Jerusalem. Og vors Gudz Hønd var mz oss/z frelsade oss fra vorra O-
uina høndum/og fra þeim sem sætu vm oss a Veigenum. Suo komum vier til Jerusalem/z
vorum þar þria Daga. Enn a þeim fiorda Deige var Silfred Gullet z Kieren allt saman
veiget/i vors Gudz Hwsi/ fyrer hendr Meremoth sonar Vria Kiennemañs/z mz honum var G
Eleasar son Phineas/ og mz þeim Jesabad son Jesua/z Noadia sonur Benui Leuita / huer
epter sinne tølu/z siñe Vikt/Enn Vikten var vppskrifud øll a þeim tijma.

Eñ þeir Herleidingar syner sem komner voru af Fangelsenu/offrudu Jsraels Gude Breñe
fornum/ tolf Vxum fyrer allañ Jsrael/sex z Niutijge Hrwtum/siø Lømbum z siøtijge/z tolf
Høfrū til Syndoffurs/allt saman til Brennefornar fyrer DROTTNE. Sijdan afhen-
tu þeir Kongsiñs Embættis mønnum og Landz Fouitū þessumeigen Vatsiñs Kongsiñs Bod
skap. Og þeir vpphofu sijdan Folked og Gudz Hws.

IX.

Pter þetta allt geingu þeir hinu yppørstu til mijn/ og søgdu / Jsraels Folk A
Prestarner/ og Leuitarner eru eige skilder fra Folkenu i Landenu epter þeir-
Deut. 7. ra Suiuirdingū/ Sem er Chananiter/Hetiter/Pheresiter/Jebusiter/Ammo-
Jos. 23. niter/Moabiter/Egiptar/og Amorita Þioder. Þuiat þeir hafa teked þei-
Jud. 2. rra Dætur/z syne/ og samanblandat þui heilaga Sæde vid Landsiñs Folk/

og hendr

og Hendur Høfdingianna og Raadz herranna voru hellstar i þessum Misgiørninge.
Enn sem eg þetta heyrde/ þa reif eg mijn Klæde/og minn Møttul/eg reif og mitt Haar og
Skegg/ ⁊ sat eiñsamall. Eñ aller þeir sem ottudust Israelis Gudz Ord/søfnudust til mijn/
sokũ þuilijkrar storrar Yfertrodslu/Og eg sat eiñsamañ allt til Kuelldoffurs. Eñ vm Kuelldz
offred stod eg vpp af minne Hrygd/sundur rifande mijn Klæde/og mitt Yferfat/ ⁊ fallande a
mijn Knie/og vtbreidde mijnar Hendr til DROTTENS mijns Gudz/ og sagde.
B Miñ Gud/ eg skømunst mijn/og hef ecke diørfung at vpplypta mijnum Augum til þijn Bæn Esdre
minn Gud/ Þuiad vorar Synder eru vaxnar yfer vort Høfut/ ⁊ vor Misgiorningr tekur allt
i Himinenn. Fra vorra Forfedra Døgum/ høfum vier vered i storum Søkum/ allt til þessa
Dags/Og fyrer saker vorra Misgiørninga erum vier/ ⁊ vorer Kongar og Kiennemeñ giefner
vnder annarligra Konga hendr i ødrum Løndum/vnder Suerdet/til Herleidingar/ til Raans
⁊ Kiñroda/ suo sem eñ skier a þessum Deige.
Eñ nu er oss ein lijtel og fliotlig Naad skien af vorum DROTTNE Gude/ad þar er eñ
nu nockut af oss epter ordet/so ad hñ giefe oss eiñ a Nagla i sinum heilaga Stad/ suo at vor a (Nagle og
Gud vpplyste vor Augu/ ⁊ giæfe oss eitt lijted Lijf i vorũ Þrældome/ Þui vier erũ Þienarar/eñ Girding)
C vor Gud yfergiefur oss ecke/ j vorum Þrældome/og hañ hefur snued siñe Myskunseme til vor Er talad epter
fyrer Kongunum i Persia/ at þeir hafa læted oss lifa/og hafa vpphafed vors Gudz Hws/og Malshætte/ad
endurbætt þess nidur fall/ og giefed oss eina Girding i Juda og Jerusalem. øll ønnur Lønd
Nu huad skulum vier seigia vor Gud/søkum þess at vier høfum yfergiefed þijn bod/sm̃ þu og Lyder eru
hefur bodet ⁊ sagt vid þijna Þienara og Spameñ/Þad Land i huert þier komet til ad eignast sem koll vørpud
þad/ þat er eitt Saurugt Land/ søkum Folksiñs Ohreinleika sm̃ i Landenu er/ ⁊ þra marg enn Jsrael
falldligra Suiuirdinga/mz huerium þeir hafa þat fullt giørt/mz allshattar Ohreinende bæ- epter ordinu so
de hier og þar. sem eirn Nagle
Suo skulu þier nu ecke giefa þeirra Dætur ydrũ sonum/ eige helldr skulu þier taka þeirra ap mørgum
D sonu til ydra Dætra/og leited ecke þeirra Fridar nie goda æfenliga/Suo at þier verdet megtu- Saum/eda eirn
gier/ ⁊ eted af þeim Giædum i Landenu/ ⁊ giefid þ ydar Afkuæme til Arfs æfenliga. Girding ap
heilu Lande
Og søkum alls þess sem nu er komed yfer oss/fyre vorra vondra Misgiørninga saker/ ⁊ sø- Synder
kum vorra storra Synda/þa hefur þu vor Gud þyrmt vorum Illskum/ ⁊ giefet oss eina Frel- Folksins
san/so sem þat stendr fyrer vorum Augum. Eñ vier høfum vmsnued oss/ ⁊ forlietũ þijn bod/
⁊ giørdum teingdr vid Folk þssara suiuirdinga. Villtu þa vera Reidr vid oss/þar til þ er mz
øllu vte/at þar er eckert epter/ ⁊ at eingen vidhialp verdr? DROTTEN Israelis Gud/
þu ert Riettlatur/þuiat vier erum epter ordner til at frelsast/so sem þat a þessum Deige fyrer
sionum er/Sia nu/vier erũ fyrer þier mz vora skulld/ þui eingeñ kañ ad standast fyrer þier þss
vegna.

X.

A ANN sem Esdra hafde so bedet ⁊ jatad/grætande/ ⁊ la fyrer Gudz Hwse/þa Israel haf-
samansafnadest eirn mijkell Mañfiølde til hañs af Israel/ Meñ/ Kuinn- de syngast/ þuiat
ur og Børn/ Þui Folked griet miøg beisklig a. ad þeir toku
Eñ Sechania son Jehiel/af sonũ Elam/ þa hñ sa þuilijkt/ sagde hñ til Es- Heidnar Kuiñ-
dram/Nu vel/vier høfum misgiørt i mote vorum Gude/i þui at vier høfum ur til Ecta
teked oss annarligar Eigenkuinnur af Landsiñs Folke/Eñ skal Israel hafa
von vegna þessa. Giørum þui eitt Sattmal vid vorn Gud/ ad vier latũ fra oss allar þessar
Kuiñr/ ⁊ þ sem fætt er af þeim/epter DROTTENS Raade/ ⁊ þra sm̃ at ottast vors Gudz
bodord/suo at vier giørum epter Løgmalenu. Þui tak þig vpp/þat ber þier/vier vilium fyl-
gia þier/ver hughraustur ⁊ giør þat.
Þa stod Esdra vpp/og tok eiñ Eid af þeim yppustum Kieñemønnum ⁊ Leuitum/ ⁊ af øllũ
Israel/at þeir skylldu giøra epter þessum Ordum. Og þeir soru Eidenn. Enn sem Esdra
B stod vpp fyrer Gudz Hwse/gieck hñ jnn i Herberge Johanan sonar Eliasib/ og þa er hñ kom
þar/þa villde hñ einskis Braudz neyta nie Vatn drecka/ Þui hñ griet þrra Yfertrodslu/sm̃ i
Fangelsenu høfdu vered. Og þeir lietu vthropa i Juda og Jerusalem/til allra þeirra s̃ fan
gader høfdu veret/ad þeir skylldu samansafnast til Jerusalem. Og huer sm̃ ecke kiæme jñañ
þriggia daga/epter Raade ⁊ bode þra hinna yppustu og ellstu/þeirra Eigner skylldu vppnæm-
ar verda/ ⁊ sa skyllde vtrekast fra samlage þeirra Herteknu

Landz þing hallded af Esdra vm þær annarlegu Kuinnur .x. Decemb.

Pa komu saman aller Menn af Juda og BenJamin til Jerusalem i þria Daga/ þat var a þeim tuttugasta Deige i þeim niunda Manude/ Og allt Folket sat a þui Stræte sem lä til Gudz Hwss/ skalf ꝛ bifuade sokū þssa Mælefnis/ ꝛ sokū Regns. Og Esdra Kieñemadr reis vpp/ ꝛ sagde til þeirra/ Þier hafuet misgiort/ i þui at þier tokut annarligar Eigenkuiñur/ og hafed auked hier mz Israelis Synd. Þar fyrer vidurkiennet nu DROtten ydra Fedra Gud/ ꝛ giored þ hm̄ þocknast/ ꝛ skilied ydr fra Landsiñs Folke/ ꝛ fra þm añarligū Eigenkuiñum.

Pa suarade allr Almwgenn/ ꝛ sagde mz hærre Raustu/ Verde so s̄ þu hefur sagt oss. Eñ Folked er margt ꝛ Votuidre er/ so at Folket ma eige stāda vte/ So er þ ꝛ eige helldr eiñs dags verk edr tueggia/ Þuiad fiølde af oss hefur framed þennañ Misgiørning. Latum oss til setia vora Høfdingia medal alls Almwgañs/ ad þeir aller sem eru i vorum Stødum/ og til siin hafa teked annarligar Kuinnur/ ad þeir kome a til settum tijma/ og med þeim Olldungar af sierhuerium Stad/ og þeirra Domendur/ Þar til at vors Gudz Reide verndast fra oss/ sokum þessarar Syndar. E

Pa voru til setter Jonathan son Assahel/ og Johasia son Thikua/ yfer þtta Mælefne/ ꝛ Mesullam/ og Sabthai Leuitar hialpudu þeim. Og Herleidingar syner giordu so. Og Esdra Kiennemadr/ og þeir yppustu Fedr i þeirra Fedra Hwse/ og þeir aller sm̄ nu eru nefnder/ skildu þa ad/ ꝛ settu sig hier til a þeim fyrsta deige i þm tiunda Manade/ at ransaka þtta Mælefne. Og þeir fullkomnudu þetta hia øllū Møñum/ þeir s̄ høfdu añarligar Kuinnr teked/ allt til þess fyrsta Dags i þm fyrsta Manade.

. Aprilis

. Januarij

Prestar þr sem þramant þe Konur høfdu tekid

Og þar vrdu fundner medal Prestaña sona/ sem ad teked høfdu annarligr Kuinnr/ Sem at voru a medal sona Jesua sonar Josedek/ ꝛ hñs Brædra/ Maeseia/ Elieser/ Jarib/ ꝛ Gedalia. Og þeir gæfu siina Hønd þar vppa/ at þeir skylldu vtleida þessar Kuinnr/ ꝛ giefa eiñ Hrwt til Synda offurs/ fyrer þra Søk. A medal sona Imer/ Hanani og Sebadia. A medal sona Harim/ Maeseia/ Elia/ Semaia/ Jehiel/ ꝛ Vsia. A medal sona Pashur/ Elioenai/ Maeseia/ Ismael/ Nethaneel/ Josabad ꝛ Eleasa. A medal Leuitaña/ Josabad/ Simei/ Kelaia (hñ er Klita) Petahia/ Juda/ ꝛ Elieser. A medal Saunguaraña/ Eliasib/ Eñ a medal Dyrauerdanna/ Sallum/ Telem og Vri. D

Af Israel a medal sona Phareos/ Ramia/ Jesia/ Malchia/ Meiamin/ Eleasar/ Malkia/ og Benaia. A medal sona Elam/ Mathania/ Sacharia/ Jehiel/ Abdi/ Jerimoth/ ꝛ Elia. A medal sona Satu/ Elioenai/ Eliasib/ Mathania/ Jerimoth/ Sabad/ Asisa. A medal sona Bebai/ Johanan/ Hanania/ Sebai/ og Athlai. A medal Sona Bani/ Mesullam/ Malluc/ Adaia/ Jasub/ Soal og Jaremoth. A medal sona PahathMoab/ Adna/ Kelal/ Benaia/ Maeseia/ Mathania/ Bezaleel/ Benui/ og Manasse. A medal sona Harim/ Elieser/ Jesia/ Malchia/ Semaia/ Simeon/ BenJamin/ Malluk/ ꝛ Samaria. A medal sona Hasum/ Matthnai/ Mathatha/ Sabad/ Eliphelet/ Jeremai/ Manasse og Semei. A medal sona Bani/ Maedai/ Amram/ Huel/ Benaia/ Chelum/ Bedaia/ Naia/ Neremoth/ Eliasib/ Mathania/ Mathnai/ Jaesau/ Bani/ Benui/ Simei/ Selemia/ Nathan/ Adaia/ Machnadbai/ Sasai/ Sarai/ Asareel/ Selemia/ Samaria/ Sallum/ Amaria og Joseph. A medal sona Nebo/ Jeiel/ Mathithia/ Sabad/ Sebina/ Jaddai/ Joel ꝛ Benaia. Þesser aller høfdu teked framande Kuiñur/ og þar voru nockrar þær Kuinnur af þessum/ sem Børn høfdu fædt.

Ender a Bokinne Esdra

Nehemias Bok.

I.

A H Esser eru Giörningar Nehemia ſem var Sonur
Hachalia. Þad ſkiede i þeim Manade Chiſlef/ a þui tuttugaſta Aare/ Chiſlef
ad eg var a Slotenu Suſan. Þa kom Hanani eiñ af miñu brædrum/ December
og nockrer meñ mz hm̄ fra Juda. Og eg ſpurda þa at/ huernen geingꝛ
Gydingunum/ ſem at frelſader eru/ og epter eru ordner af þui Fangel⸗
ſe/ ſuo z lÿka huernen at til geinge i Jeruſalem? Eñ þeir ſuørudu mier/
z ſøgdu/ at þeir ſem epter eru af Herleidingunne/ þeir eru þar i Lande⸗
nu i ſtorre Olucku og fyrerlitningu. Mwruegger Jeruſalem eru nidur
B brotner/ og Stadariñs Port vppbrend med Ellde. Eñ ſem eg heyrde ſuoddan Ord/ ſat eg
griet/ z ſyrgde i tuo Daga/ z faſtade/ og eg badſt fyrer i Auglite Gudz a Himnum / og ſagde.
DROTTEN Gud a Himnum/ þu hiñ mykle og Hrædelige Gud/ ſem at helldꝛ Saatt Bæn Ne⸗
mæla z Myſkun vid þa ſ̄ elſka þig/ z þiñ bodord vardueita/ Læt þiñ Eyru merkia ꝥtta/ Og hemie
ad þiñ Augu ſieu open/ ſo at þu heyrer Bæn þiñs Þienara/ ſem eg bid i Auglite þiñu Dag Deut. 9.
og Nott/ fyrer þiñum Þienørum Jſraels ſonum/ og eg medkienne margfalldar Synder Jſra
C elis ſona/ ſem vier høfum giort i mote þier. Lÿka ſuo eg og miñs Fødurs Hws høfum og
ſyndgaſt. Vier erum og ſuo fordiarfader/ at vier høfum ecke halldet þau Bodord Bÿfalnin
gar og Riettinde/ ſem þu hefur bodet þiñu Þienara Moſi.
Enn minſt þu a þat Ord ſem þu baudſt þiñum Þienara Moſe/ z ſagder/ Nær þier miſ⸗
giøred/ Og ganged af miñum Bodordum/ þa vil eg dreifa ydur a millum Heidingiaña. Eñ
ef þier ſnued ydur til miñ/ og halldet miñ Bodord/ og giøred þau/ og þo þier værut vtrekner til Gudz
D hiñs ydſta Heimſiñs enda/ Þa vil eg þo ſafna ydur ſaman/ og føra ydur til þeſſ Stadar ſm̄ Fyrerheit
eg hefe vtualed/ huar at mitt Nafn ſkal bwa/ Þeir eru þo þiñer Þienarar/ og þitt Folk/ huert Deut. 32.
þu hefur frelſad mz þiñe miÿkille Magt/ z þiñe Megtugre Hende. O DROTTEN/ Læt
þiñ Eyru giætur giefa ad Bæn þiñs Þienara/ z at Bæn þinna Þienara/ þeir ſem girnaſt
at ottaſt þitt Nafn/ z gief þiñu Þion i Dag Lucku/ z gief hm̄ Myſkun fyrer þeſſū Mañe/
þuiat eg var Kongſiñs Skeinkiare.

II.

A A Þui tuttugaſta Aare Artaxerxes Kögs/ i þm̄ Manude Niſſan/ þa at Vÿn Niſſan
ed ſtod fyrer hm̄/ þa tok eg Vÿned/ z rietta eg ꝥ ad Kögenū/ z eg ſa miøg Aprilis
ſorgliga vt fyrer hm̄. Þa ſagde Kongureñ til miñ/ Þui ert þu ſo dapur ad Nehemia
ſiaa/ enn ert þo ecke ſiukur? þat er eige þeſſ kyñs/ helldur ert þu hugſiukur. var ſendur a
Og eg vard miøg ottaſleigeñ/ og ſagde til Kongſiñs/ Minn Herra Kongꝛ lif xx. Aare Darij
ue æfenliga/ Skyllde eg ecke dapur vera? Þui ſu Borgen ſem miña Fedra Kongimani/ ad
greptrar Hws er/ liggꝛ i eyde/ og heñar Port eru vppbrend mz Ellde? Þa ſagde Kongurenn vppbyggia Je⸗
til miñ/ Epter hueriu beidest þu þa? Þa bad eg Gud a Himnum/ og ſagde til Kongſiñs/ ruſalem/ fyrer
Sie þat Kongſiñs vilie/ og þocknest þinn Þienare þier/ at þu vilier þa ſenda mig til Juda/ til hingadburden
minna Fedra Legſtadar/ at eg mætte vppbyggia hñ. Þa ſuarade Kongurenn mier/ og Chriſti cccc
Drottningen ſem ſat hia honum/ Huerſu leinge verdꝛ þu a Leidiñe? og nær villt þu koma ap xxxiij. Aar
tur? Og þat þocknadeſt Kongenum/ z hñ gaf mier Fararleyfe. Og eg ſette honum akued⸗
enn tÿma. Og eg ſagda til Kongſiñs/ Sie þat Kongſiñs vilie/ þa giefe hañ mier Brief til
B Landz Fouitaña/ ſem hinumeigen Vatſiñs eru/ at þeir fylge mier þar yfer vm/ þar til eg kem
i Judeam/ ſo z Brief til Aſſaph Kongſiñs Høfdingia yfer Skogunum/ at hñ giefe mier Vi⸗
du til Bialka til Portaña i Kongſiñs Herberge/ ſ̄ er hia Mwſterenu z Stadarmwrunū/ z til
ꝥſſ Hwſſeñs j huert eg fer. Og Kongureñ gaf mier/ epter þui ſem miñs gooda Gudz Hønd
var yfer mier. Og ſem eg kom til Landz Fouitanna hinumeigen Vatſiñs/ fieck eg þeim Kög
ſiñs Brief. Og Kongureñ ſende Høfudzmeñ z Riddara lid mz mier. Saneballath
Eñ ſm̄ Saneballath Horoniter og Tobias eiñ Am̄oniter Þienare heyrdu þuilÿkt/ þa gram
deſt þm̄

deſt þeim miøg vid þetta/ad þar var eiñ Madr Komeñ/ſa nockurs godz villde leita Jſraelis
ſonum.

Porten Borgariñar Jeruſalem

Eñ ſem eg kom til Jeruſalem/z hafde vered þar i þria Daga/ tok eg mig vpp vm Nott/
og faer Menn med mier/ Þuiat eg ſagda onguum Mañe/ huad minn Gud hafde giefet C
mier i ſinne ad giøra i Jeruſalem/Og þar var eingen lifande ſkepna mz mier/vtan þat Dyr
ſem eg reid a. Og eg reid vm Nottena vt af þui Dals Portenu/hia Dreka Bruñe/ z til þſſ
Mykiu Ports/z þat angrade mig at Jeruſalem Mwrvegger voru ſo nidr brotner /z Borgar
hliden ſuo vppbrend. Og eg gieck yfer til Bruñ Portſiñs/z til Kongſiñs Fiſkedyſkes/ og þar
var eckert rwm at mitt Dyr kyñe at ganga fram vnder mier. Þa for eg vm̃ Nottena/
ad Lœknum/z þat angrade mig/at eg ſa ſuo til Mwraña/epter þat ſnere eg mier/z kom ſuo
heim aptur at Dal portenu.

Enn Fyrermeñerner viſſu ecke huert eg var fareñ/eda huad eg giørda. Þuiat allt hier til
hafda eg ecke neitt ſagt Gydingunum/Preſtunum/Radzherrunum z þeim yppuſtũ/edr nock-
rum ødrum ſem voru at Verkenu. Þa ſagda eg til þeirra/ Þier ſiaid j huerre Olucku ad
vier erũ ſtaddꝰ/at Jeruſalem er i eyde/z heñar Port eru vppbrend mz Ellde. Komed/z byggiũ D
vpp Mwra Jeruſalem/ ſuo vier ſieum ecke leingr ſuo forſmader. Og eg kuñgiørde þeim
øllum mı̃ns Gudz Hønd/huer ed god var yfer mier/ Suo z Kongſiñs Ord ſem hañ ſagde til
mı̃n. Og þeir andſuørudu/Tøkum oſſ vpp/og vppbyggiũ þa/Og vier bygdũ/z þra Hendr
ſtyrktuſt til hins goda.

Seneballath

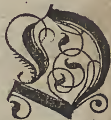
Eñ ſem þeir Saneballath Horonites/z Tobia ſa Am̃onites Þienare af Goſem af Ara-
bia heyrde þta/þa ſpottudu þr oſſ z forøcktudu/z ſøgdu/Huad er þ ſ þier giøred? Vilie þier
enn falla fra Kongenum? Þa ſuarade eg þeim/ z ſagda/Gud a Himnum mun lata oſſ
þta vel luckaſt/þui vier hñs Þienarar høfũ teked oſſ vpp/til þeſſarar byggingar/Eñ þier ei-
get eckert Hlutſkipte nie Riettinde/nie nockra Miñing i Jeruſalem.

III.

Nøfn þra ſm̃ vppbygdu Mwrana i Jeruſalem

Sauda port

Fiſka port

G Eliaſib Kiennemaña Høfdinge tok ſig vpp mz ſijnum brœdrum Preſtunũ/ A
z vppbygdu Sauda Ported. Þeir helgudu þat/z biuggu vm Portdyrnar og
helgudu þ allt til Turnſiñs Mea/ ſ er/allt at Turne Hananeel. Næſt hon
um bygdu Menn af Jericho/z hia honum Sachur ſon Jmri. Enn ſyner
Senaia bygdu vpp Fiſkeported/og þøcktu þat/og ſettu þar fyrer Hurd/Laaſa
og Grindurnar. Og næſt þeim vppbygde Meremoth ſon Vria/ſonar Ha-
koz/ Og Meſullam ſon Berechia Meſeſa ſonar Beel bygde hia þeim. Næſt þm bygde Sa
dok ſon Baena. Næſt þeim bygdu þeir af Thekoa. Eñ þeirra Vollduger løgdu ecke ſij-
na Hœlſa vnder Þionuſtu þra Herra.

Gamlaport

Þat gamla Port vppbygde Joiada ſon Paſſea/z Meſullam ſon Beſodia/ Þeir þøktu þ/
og ſettu fyrer Hurd Laaſa og Grindur. Næſt honum bygde Melathia af Gibeon/ og Ja- B
don af Merono/ þr Meñ af Gibeon z Mizpa/hia Landz Fouitañs Stole/a þa ſijdu Vat-
ſiñs. Næſt honũ vppbygde Vſiel Gullſmidr ſon Harhaia. Næſt honũ bygde Hanania ſonr
Smyrſla makarañs/ z þeir bygdu Jeruſalem allt at þeim breida Mwr. Hia honum bygde
Rephaia ſon Hur Høfdinge hœlfs Fiordungs i Jeruſalem. Enn hia honum bygde Jedaia

Ofn port

ſon Harumaph/þuert yfer fra hñs Hwſe. Næſt honum bygde Hattus ſon Haſabenia. Eñ
Malchia ſon Harim z Haſub ſon Pahath Moab bygdu tuo parta/ z Turneñ hia Onenum.
Hia hm̃ bygde Sallũ ſon Halohes Høfdinge yfer halfũ fiordũge i Jeruſalem/hñ z hñs Dœtr

Dalported

Myktuport

Dalported bygde Hanum z Borgararner af Sanoa/ þeir bygdu þær/z ſettu Dyr fyrer med
Laaſum og Grindum/Þuſund Alna af Mwrnum allt til Myſkiu portſiñs. Eñ Mykiuportid
vppbygde Malchia ſon Rechab/fiordũgs Høfdinge Vijngardſiñs/ Hñ bygde þ og ſette fyrer
Hurder/Laaſa og Grindr.

Bruñport

Enn Bruñported bygde Sallum ſon Chalhoſe/Høfdinge i Mizpa/Hñ bygde þat z þak- C
te/liet fyre Hurd Laas z Grind/Þar mz Mwreñ hia a Siloah/Fiſkadyſket hia Kongſiñs All
dingarde/allt at þeim Trøppum ſem liggia nidr hia Dauids Stad. Næſt honum bygde Ne
a Luc. 13.
hemia ſon Aſbuk Høfdinge yfer hœlfre Hethzur/allt til Dauidz Grafᵘ/ z allt ad Fiſkadyſke
Aſuia/z allt at Kappa Herberge.

Þat

Þar næst bygdu Leuitarner/Rehum son Bani/Næst honū bygde Hasabia Høfdinge halfs
Þorpsins Kegila i sijnum Fiordunge. Næst honum bygdu þeirra brædr Bauai son Hanadad
halfs hlutar Høfdinge i Kegila. Næst honum bygde Eser son Jesua/ Høfdinge i Mizpa/
tuo hlute/allt ad þui Vike sem liggur hia Vopna Hwsenu. Næst honum a Biargenu byg- Vopna Hws
de Baruch son Sebai/ tuo hlute af Vikenu/allt til Hwsdyra Eliasib yppasta Kieñemanns.
Næst honum bygde Jerimoth son Vria sonar Hakoz/tuo hlute fra Eliasib hwsdyrum/ z allt
til endans a Eliasib Hwse.

Næst honum bygdu Prestarner/ og þeir Menn sem komner voru af Mørkunum. Ept-
er þa bygde BenJamin z Hasub/ þuert fra þeirra Hwsum. Næst hm̄ bygde Asaria Son
Maeseia/son‵ Anania/hia sijnu Hwsi. Næst hm̄ bygde Benui son Henadad tuo Parta/Fra
D Assaria Hwse allt til þess Afkima/ sem var hia Horne Stadarins. Palal Son Vsai mot
Hornenu og at þeim Hæfua Turne sem slest fra Kongsins Hwse/hia Myrkuastofu Garde- Næfe Turn
num. Næst honum bygde Pedaiah son Pareos. Eñ þeir Nethinim biuggu hia Ophel/
allt til Vatzportsins/i mote Austre/þar sem Turnen stendur fram. Honum næst bygdu þr Vatz port
af Thekoa/tuo hlute mot þeim stora Turne/þa fyrst hn̄ framkiemur/og allt ad Mwrnū O- Store Turn
phel.

Eñ fra Nesta Portenu bygde huer Kiennemañaña giegnt sijnu Hwse/Næst þui bygde Za Nesta port
dok son Jm̄er giegnt sijnu Hwse. Næst hm̄ bygde Semaia son Sechania Dyrauørdur i mot
Austre. Næst hm̄ bygde Hanania son Selmia/z Hanum son Salaph þañ siotte/tuo hlute.
Epter hn̄ bygde Mesullam son Berechia giegnt hn̄s Fiehirdslu. Næst hm̄ bygde Malchia
son Gullsmidsins/allt ad Hwse Nethinim z Kaupmaña gegnt Rædhwss porte/z til Salsens Rædhwss
hia Hornenu. Enn Gullsmiderner z Kaupmeñ vppbygdu millum Salsins z Saudaports- Port
inns.

IIII.

A EN þegar Sanetballath friette þetta/ at vier bygdum vpp Mwrenn/vard Neidingar
hn̄ styggr z miøg Reidr/hædde Gydingana/Og sagde sijnum brædrum z þm willa forhindra
Megtugum i Samaria/Huad giøra þeir vanmegtugu Gydingar? eda skal byggingena,
þeim lijdast þetta? Skulu þeir offra? Skulu þeir þuilijkt framkuæma æ
einum Deige? Skulu þeir þa Steina lifande giøra sem ecke eru añars enn Tobia
forbrend Øsku dyngia? Enn Tobias Amoniter sm̄ var næstur honū/sag-
de/Læted þa byggia/ef ad Refar fara þangad/þeir skylldu vel gieta rifid nidr þeirra Stein-
vegge.

Heyr vor Gud/huersu vier erum forsmæder/Læt þu Spott þeirra koma þeim i koll/ z gief
þa i Forsmæn i þeirra Herleidingar lande. Læt ecke hyliast þeirra Misgiørninga/z afmæ
B ecke þeirra Synder fyrer þier/Þuiad þeir hafa sturlat byggingar Folked. Eñ vier bygdum
Mwrenn/og settum hn̄ aldeilis saman/ til hn̄s hælfrar Hædar/z Folked fieck hugarhressing
til ad erfida.

Þa Saneballath/Tobia/ z þr Arabi og Amoniter og Asooditer heyrdu þat/at Mwreñ i Satan ætlar
Jerusalem var endurbættur/og þeir voru tekner til at bæta þat sm̄ brosted var/vrdu þr miøg ad hindra
reider. Og aller þeir bundu mz sier eitt Rææd/at þeir villdu koma/z strijda a mot Jerusalem Gudz werk
z giøra þeim vmsætur þar iñe. Enn vier bædum til vors Gudz/og settum Vøkumenn og
Vaktara yfer Mwrnum Nott z Dag i mote þeim. Þa sagde Juda/Menn eru þreytter af
byrdum eñ Mollder eru myklar/suo vier gietum ecke bygt vppa Mwrnum. Vorer Motstan
E darar søgdu/Þeir skulu huerke sia nie vita af/fyrr eñ vier komum mitt a millū þeirra/z slæū
þa i Hel/suo at hindrest þeirra Giørningr.

Eñ þa þeir Gydingar sem biuggu hia þeim/ komu vel tiu sinnum til vor/ z søgdu oss þta/
vr øllū ættū þar þr biuggu i kriing vm oss/ Þa skipade eg Folkenu nidur/ a bak vid Mw-
renn i Grafernar/epter þeirra ætterne/mz þeirra Suerdum Spiotum z Bogum. Og eg sæ
til/z tok mig vpp/z sagda til Rædzherraña/ z Høfdingiaña og til Folksins/ Otteſt þa ecke/
Þeinked a þañ mykla og ogurliga Gud/z strijdet fyrer ydar Brædr/Syne/ Dætur/Kuiñr/og
Heimile.

Enn þa vorer Ouiner heyrdu at vier vorum ordner þssa vijser/ þa giørde Gud þra Ræda-
giørd ad onguu. Enn vier aller snerum til Mwrsins aptur/huer til sijns Arfides. Og þad

 skiede

epter þañ Dag/ad halfpart af þm Vngu Møñū erfuidudu/ eñ añar Helmingꝛ af þm hiellt
a Spiotunum/Suerdunum/ Bogunum/Skiølldum og Brynium. Og þr yppuſtu ſtodu til ba
ka af øllu Juda Hwſe. Þeir ſem bygdu vpp Mwrenn/og bœru byrdar fra þeim ſem løgdu
vppa þa/Med eiñe Hende frømdu þeir Arfided/eñ mꝫ añare hielldu þeir a Vopñunū. Og
aller þeir ſem voru at byggia/høfdu ſiÿn Suerd bunden vid Siÿdu/ og bygdu ſo/Eñ ſa ē blies
i Baſununa/hñ ſtod hia mier. D

Folked var ſuo ottaſleiget at þat arudade med annare Hendi/Eñ høfdu ſin Vopn i annare ſøkum ſinna Ouina

Og eg ſagda til Rœdsherranna ⁊ þeirra ypporſtu/ ⁊ þeſſ añars Folks/Þeſſe Giørningꝛ
er miÿkell og viÿdꝛ/enn vier erum adſkilder lāgt huer fra ødrum vppa Mwrnum. Þar fyrer/i
hueriū ſtad ē þier heyred nu Lwdureñ giella/ þa ſafniſt þangat til vor/ Vor Gud mū beriaſt
fyre oſſ. So viliū vier aruida vppa vorn giørning. Og Helmingur Folkſiñs hiellt a Vopn-
unū fra þui at dagadi a Morna/ ⁊ allt til Kuellds þa Stiørnꝛ ſauſt. Og eg ſagda til Folk
ſiñs i þañ tiÿma/at huer ⁊ eiñ ſkyllde vera mꝫ ſiÿna þienara a Næturnar i Jeruſalem/ ſo vier
mættum hallda Vørd vm Nætur/eñ erfuida Dagana. Eñ eg og miÿner brædꝛ/⁊ miÿner ſuei
nar/og þeir Menn ſem vøktu epter mier/ vier forum ecke af vorum Klædum/⁊ huer yfergaf at
lauga ſig.

V.

HAR vpphofſt miÿket kall mꝫ Folkenu/ a medal þeirra Kuenna i mot þeirra A
brædrum. Og þar voru nockrer ſem ſuo ſøgdu/ Vorer ſyner eru marger/
og vorar Dætur eru margar/tøkum Korn(fyrer þær)oſſ til fædſlu ſuo vier
meigum lifa. Enn ſumer ſøgdu ſuo/Setium til Panta vora Akra Hws og
Viÿngarda/ſuo vier meigum fa Korn i þeſſare Hallæres tiÿd/ Sumer ſøgdu
ſuo/Tøkum til Lans Peninga af Kongſiñs Skatte / og ſetium i Borgun
vora Akra og Viÿngarda. Þuiat vorra Brædra Liÿf er ſuo ſem vort Liÿf/⁊ þeirra Barna ſo
ſem vorra barna/Añars verdum vier at giefa vora ſonu ⁊ Dætur i Þrældom. Og alla reidu
eru þar komnar nockrar af vorum dætrum i Þrældom/⁊ vier høfum ecke/mꝫ hueriu vier mei-
gū leyſa þær/So ⁊ eru vorer Akrar og Viÿngardar komner vnder adra.

Nehemias fyrerbydur Okur

Eñ þa eg heyrda þeirra kall ⁊ sliÿk þeirra Ord/vard eg miøg reidur/ Og eg tok þat Rœd B
i miÿnu Hiarta/ ad eg ſtraffade Rœdsherrana og þa ypporſtu/ og eg ſagda til þeirra/ Vill
huer ydar eirn vtokra añann? Og eg ſafnade myklū Almwga i mote þeim/⁊ ſagde til þra/
Vier høfum keypt vora brædur Gydingana/epter vorū mætte/ſm at ſellder voru Heidingium/
Og þier viliet ſelia ydar Brædꝛ/ſem vier høfum keypt til vor? Þa þøgdu þeir/⁊ gœtu ongu
ſuarad. Og eg ſagda/ Þat er ecke riett ſem þier giøret/ Skylldu þier ecke ganga i Gudz
Otta/ſuo Heidingiar vorer Ouiner briÿxle oſſ ecke? Eg ⁊ miÿner Brædꝛ ⁊ miÿner Þienarar
høfum lœnat þeim Korn ⁊ Peninga/enn Okred lietum vier epter vera. Þar fyrer giefet þm
aptur þennan Dag þeirra Akra/Viÿngarda/Vidſmiørs Garda ⁊ hus/ ⁊ þañ Hundradaſta
part Peninga/a Korne/Viÿne ⁊ Vidſmiøre/ē þier hafed okrat af þeim. Þeir ſuørudu/Vier C
vilium giefa þat aptur/ og einſkis krefia af þeim/ og vier vilium giøra allt ſuo ſem þu hefur
ſagt. Og eg kallade a Kieñemeñena/⁊ tok eirn Eid af þeim/at þeir ſkylldu ſo giøra. Eg vt
hriſte minn Barm/⁊ ſagde/Suo vthriſte Gud huern Mañ fra ſiÿnu Hwſe ⁊ fra ſiÿnu Arfi-
de/huer ſem ecke vppfyller þeſſe Ord/at hñ ſie vthriſtur og tomur. Og allur Søfnudurenn
ſagde/Amen/Og lofudu DROTTEN. Og Folket giørde og ſuo ſem ſagt var.

Enn fra þeſſum tiÿma ſem mier biÿfalat var at vera eirn Landz Fouite i Gydinga Lande/ē
var/ fra tuttugaſta Aare/⁊ til þiſſ tolfta ⁊ tuttugaſta ærs Artaxerxes Kongs/ þat eru Tolf
Aar/þa fædda eg mig ⁊ miÿna ecke af Lands Fouitañs Koſte/Þui þeir fyrre Lands Fouitar/ D
ſem veret høfdu fyrer mier/høfdu þuingat Folket/⁊ teked Braud ⁊ Viÿn fra þui/þar mꝫ fioru
tiÿge Siclos Silfurs/ Suo ⁊ lietu þeir ſiÿna Þienara veita Folkenu yfergang/ Eñ eg giørde
ecke ſuo/fyrer ſøkum Gudz Otta.
Og eg erfidade ad Mwrueggia ſmiÿdenu/⁊ keypte onguañ Akur/og aller miÿner Þiena-
rar vrdu at koma þangat ad erfida. Og at auk þeſſa voru af Gydingunum/og þeim ædſtu
Møñum Hundrat og fimtiÿge vid mitt Bord/huerier komner voru til miÿn fra Heidingiunū/ē
i kriÿng vm oſſ eru. Og eghafde til Bordhallds huern Dag eiñ Vxa ⁊ ſex vtualda Saude/⁊
Fugla/Og alls hœttad Viÿn ofurmiÿked iñañ huers tiunda Dags. Þo krafda eg ecke Lands
Foui

Fouitans Kostar/Þuiat Þionustan var þung Folkenu. Minn Gud minst þu mijn til hinns goda/epter øllu þui sem eg hefe giort þessu Folke.

VI.

A N U sem Saneballath/Tobia z Gosem Arabiter/z adrer vorer Ouiner spur du þta/ad eg hefde vppbygt Mwren z bætt/ so ad þar fanst huerge sprunga a Mwrnum. (Enn eige hafda eg þa enn bwed vm Hurdernar i Borgarhlidunum). Þa sende Saneballath z Gosem bod til mijn/z lietu seigia mier/ Kom og setium vorn Fund med oss a Lands bygdunum a þeim Velle Ono. Enn þeir þeinktu at giøra mier jllt. Eg sende þeim bod aptur/ og liet seigia þm/Eg hefe mijked Arfuide fyrer Høndum/eige kann eg ad koma þangad/Annars forsomast þat Verk/ef eg tek mijna Hønd þar fra/z fer eg ofan til ydar. Þeir sendu mier bod vel i fiorar reisur/mz somum Ordum/Enn eg gaf þeim ed sama Suar aptur. Bref Saneballath til Nehemiam

B I fimta sinn sende Saneballath sinn eigenn Þienara til mijn/huer ed hafde eitt oped Bref i sinne Hendi/i hueriu at suo stod/Þat er komed fyrer Heidingiana/ z Gosem hefur þat sagt/ad þu z Gydigarner þeinkia sier at giøra vppreist/ Og þui keppest þu vid at byggia þenann Mwr/ad þu villt vera þeirra Kongz fyrer þetta. Þu hefur og sett til Spamennena/sem skylldu vthropa i Jerusalem vm þig/z seigia/hann er Kongz Gydinga. Nu mun slijkt koma fyrer Kongenn. Þar fyrer kom nu/og lætum oss rædgast huer vid annan hier vm. Enn eg sende honum bod aptur/og liet suo seigia/Ecke er suo skied sem þu seiger/Soddan hefur þu vppkueikt i þijnu hiarta. Þui þeir villdu aller giøra oss hrædda/z þeinktu/ad vier mundum taka vorar Hendz fra Verkenu/z arfuida ecke meira. Enn eg styrkta þui meir mijna Hønd.

C Og eg kom i Semaia hws sonar Delaia sonar Maethabel/og hann hafde sig luckt jnne/ og sagde/Lætum oss koma saman i Gudz Hws/mitt i Musterenu/og lokum aptur Musteresins dyrum/Þuiat þr munu koma og slæ þig i hel/ z i Nott koma þeir at deyda þig. Eg suarade/ Skal minn lijke flyia? Skal slijkur Madz sem eg er fara i Musteret ad forda Lijfe sijnu? Eg vil ecke fara þangad. Þui eg merkta vel/at Gud hafde ecke vtsendt hann/þuiat hann spæde þessa vm mig. Enn Tobia z Saneballath høfdu giefed honum Peninga/ Og þui tok hann Peningana/ ad eg skyllde vera hræddz/og suo giøra/og syndgast/ So þeir hefde nockut jllt at brixla mier mz. Minn Gud minnst þu a Tobia z Saneballath epter þessum þrra Giørningum/og a þann Spæmann Noadia/z a þa adra Spamenn/sem mig villdu hræda. Falsker Brædur

D Sijdan vrdu Mwrueggerner albwner/þann fimta og Tuttugasta Dag i Elul Manude/ a tolf z Fioruthige Døgum. Og sem aller Ouiner vorer þad heyrdu/þa ottudust aller Heidingiar/þeir sem i kring oss voru/suo øll þeirra hreyste fiell/ Þuiat þeir merktu at soddan giørningur var af Gude. Og a þeim tijmum voru þeir marger af Juda Høfdingium/at þeirra Bref geingu til Tobiam/z fra Tobia til þeirra/Þuiad þar voru margier j Juda sem voru Eidsuarar hans/ Þui hann var Mægur Sachania sonar Arah/ og hans son Johanan hafde Dotter Mesullam sonar Berechia. Og þeir hælldu honum fyrer mier/og fluttu honum mijn Ord. Og Tobias sende Brief at skielfa mig. Elul December

VII.

A N A vier høfdum nu vppbygt Mwrueggena/ þa bio eg vm Borgarhliden og tilsette Vardhallds menn/ Songuara og Leuitana/ Og eg bijfalade mijnum Brodz Hanani/ og Hanania/ þeim Hallar Fouita i Jerusalem (þui hann var eirn trufastur Madz og Gudhræddur framm yfer marga adra) z eg sagda til þeirra/Eige skulu vpplæthast Jerusalems Port/fyrr enn heitt er ordet af Solu/ og þa enn er vered at arfuida/þa skulu Porten aptur lykiast z streingiast. Og þar voru Vøkumenn setter af Borgarmønnum Jerusalem/ huer vppa sinne vakt z hia sijnu Hwse. Þui Borgen var vijd rwm z stor/enn Folk var fatt i henne/ z Hwsen voru ecke bygd.

Og minn Gud gaf mier i Hiarta/at eg samansafnade Rædzherrunum og Høfdingiønum og suo Folkenu/at reikna þat. Og eg fann eitt Riegistrum þeirra sem ædz voru komner / Og eg fann j þui skrifad/ Þetta eru Landsins syner sem vpp eru komner af Fangelsenu/

B hueria Nabugodonosor Kongur af Babilon hafde i burt flutt/ og biuggu i Jerusalem

Sorobabel Jesua Esdre 2.

og i Juda/huer i siñe Borg. Og voru komner mz Sorobabel/Jesua/Nehemia/ Asaria/Ra
amia/Nahemani/Mardocheo/ Bilsan/ Mispereth/ Bigeuai/ Nehum ⁊ Baena.
Þetta var talan a Jsraels Folke. Syner Pareos voru tuø Þusund/ Hundrat Siøtiige ⁊
tueir. Syner Sephatia voru þriu Hundrut siøtiige og tueir. Syner Arah voru/ sex Hund-
rut fim̃tiige og tueir. Syner PahatMoab/ a medal sona Jesua og Joab voru/ tuø Þusund
ætta Hundrut og ættan. Syner Elam/ Þusund tuø Hundrut fiorer og fim̃tiige. Syner
Zathu/ ætta Hundrut fim̃ og fiorutiige. Syner Sachai/ siø Hundrut ⁊ sextiige. Syner E
Benui/ sex Hundrut fiorutiige ⁊ ætta. Syner Bebai/ sex Hundrut tuttugu og ætta. Syner
Asgad/ tuø Þusũd þriu hundrut Tuttugu ⁊ tueir. Syner Adonikam/sex Hundrut sextiige ⁊
siø. Syner Bigeuai/tuø Þusund sextiige og siø. Syner Adin/sex hũdrud fim̃tige og fim̃.

Tala þeirra sem komu aptur af Babilon

Syner Ater/af Hiskia niutiige og ætta. Syner Hasun/ þriu hundrut tuttugu ⁊ ætta. Sy-
ner Besai/þriu Hũdrut tuttugu ⁊ fiorer. Syner Hariph/ Hundrat og Tolf. Syner Gibe-
on voru niutiige ⁊ fim̃. Meñerner af Bethlehem ⁊ Nethopha/hũdrat ættatiige ⁊ ætta. Meñ
erner af Anathoth/ Hũdrat tuttugu ⁊ ætta. Meñerner af Bethasmaueth/fiorutiige ⁊ tueir.
Meñerner af KiriathJearim/Kaphira og Beeroth/siø Hundrut fiorutiige ⁊ þriir. Meñer-
ner af Rama ⁊ Gaba/sex Hundrut tuttugu ⁊ eiñ. Meñerner af Michmas/ Hundrat tutt-
ugu og tueir. Mennerner af BethEl og Ai/Hundrat tuttgu og þriir. Meñerner af añare D
Nebo/ fim̃tiige og tueir. Þeir syner añarar Elam/ Þusund tuø Hundrut fim̃tiige og fiorer.
Syner Harim/ þriu Hundrut ⁊ tuttugu. Syner Jericho/ þriu Hundrad fiorutiige og fim̃.
Syner Lodhadid og Ono/ siø Hundrut tuttugu og eiñ. Syner Senaa/þriu Þusund niu hun
drut ⁊ Þriatiige.

Prestarner Leuitarner Saunguararner Dyra verder Nethinim

Prestarñ syn̄ Jedaia af hwse Jesua/niu hũdrut siøtiige ⁊ þriir. Syn̄ Jm̃er þusũd fim̃tiige
⁊ tueir. Syn̄ Pashur/þusũd tuø hũdrud fiorutiige ⁊ siø/Syn̄ Harim þusũd ⁊ seytiã. Leuitar
ner/ Syñ Jesua af Kadmiel a mzal sona Hodua siøtiige ⁊ fiorer. Saũguararner/Syner A-
ssaph hũdrad fiorutiige ⁊ ætta. Dyraverderñ voru/Syner Sallũ/syner Ater/syner Talmon/
syner Akub/ Syner Hathita/syner Sobai aller til samañs/Hundrad þriatiige og Atta.
Nethinim/syner Ziha/syn̄ Hasupha/syner Tabaoth/ syner Keros/ syner Sia/syner Pa E
don/syner Libana/syner Hagaba/syner Salmai/syner Hanan/syner Giddel/syn̄ Gahar/sy
ner Reaia/syner Resin/syner Nekoda/syner Gasam/syner Vsa/syner Passea/syner Besai/sy
ner Megunim̃/syner Nephusim/syn̄ Bakbuk/syn̄ Hakupha/syn̄ Harhur/syn̄ Bazlith/sy
ner Mehida/syner Harsa/syner Barkos/syner Sisera/ syner Thamah/ syner Neziah/syner
Hatipha/syner Salomons þienara voru/ syner Sotai/ syner Sophereth/ syner Prida/ syner
Jaela /syner Darkon/syner Giddel/syner Sephatia/ syner Hatil/ syn̄ Pochereth af Zeba-
im/syner Am̃on. Aller Syner Nethinim ⁊ Salomonis þienara voru þriu Hundrut niutiige
⁊ tueir.

Esdre 2.

Þesser ferduðust og vpp/Mithel/ Mela/ Thel/Harsa/Cherub/Addon og Jm̃er. Eñ F
þeir kuñu ecke at bijuijsa Hws sinna Fedra eda þeirra ætt/huert þeir være af Jsrael. Syner
Delaia/ syner Tobia/ og syner Nekoda sex Hundrut fiorutiige ⁊ tueir. Og af Prestunũ vo-
ru syner Hobaia/syner Hakos/syner Barcillai/huerter at toku eina Kuiñu af Barcillai dæt-
rũ Gileaditer/⁊ fengu þar af Nafn. Þesser leitudu epter Registur siñar Fædingar/⁊ þa þr
fundu þat ecke/voru þr vtrekner fra Kieñemañskapnum. Og Hathirsatha sagde til þeirra/

† Vrim Thumim Exo. 28. Sum̃a alls Folksins

ad þr skylldu ei eta af þui allra helgasta/ fyrr eñ eirñ Prestr vppkiæme mz † Liosid ⁊ Rietteñ.
Allur þesse Almwge suo sem eirn Madr/var fiorutiige Þusunder tuø Þusund þriu Hund-
rut ⁊ sextiige/auk þeirra Þienarar ⁊ Ambætter/ þad var at tølu siø Þusund/ þriu Hundrut
þriatiige og siø/Þeir høfdu ⁊ tuø Hundrut fiorutiige ⁊ fim̃ Saunguara ⁊ Saungkuiñur/Og
siø Hundrut þriatiige og sex Hesta/Tuø Hundrut fiorutiige og fim̃ Mwla/Fiøgur Hundrud G
þriatiige ⁊ fim̃ Vlfallda/ sex Þusund siø Hũdrut ⁊ tuttugu Asna.

Og nockrer af þeim yppustum Fedrũ løgdu Kostnad til Giørningsiñs. Hathirsatha gaf
i Fiehirdsluna Þusund Gylline/⁊ fim̃tiige Skæler/fim̃ Hundrut og þriatiige Presta Kyrtla.
Og nockrer af þm yppustũ Fedrũ gæfu til Fiarsiodariñs/⁊ til Giørningsiñs/tuttugu Þusũd
Gylline/tuø Þusũd ⁊ tuø Hũdrut Pund Silfurs. Og þat añad Almwga Folk gaf tuttugu
Þusund Gylline/⁊ tuø Þusund Pũd Silfurs/ ⁊ siø ⁊ sextiige Presta Kyrtla. Og Prestar-
ner/Leuitarner/Dyraverderner/Saunguararner ⁊ þeir adrer af Folkenu/ og þeir Nethinim/
og allur Jsrael bio i sijnum Stødum.

Nu

VIII.

A NV sem sa hinn siounde Manudur var komeñ/⁊ aller Israels syn̄ voru i si- Esdre 3. 7.
num Stødum/Samansafnadest allur Almwgenn suo sem eiñ Madr/a þui
breida Stræte sem liggur fyrer Vats Ports dyrunū/⁊ sagde til Esdra hins
Skriftlærda/at hñ skyllde læta sækia Moses Løgmæls Bok/sem at DR- Deut. 4
OTTEN hafde bodet Israel. Og Esdra Kieñemadr bar Løgmælsboke- 4. Reg. 23.
na fram̄ fyrer allañ Almwgañ/bæde Meñ og Kuiñur/og alla þa sm̄ hana
kuñu at skilia/a þm fyrsta Deige þss siouñda Manadar/Og hñ las i heñe a þui breida Stræ
te/huert ed læ fyrer Vatzportenu/fra þui ad lyste vm morgunen ⁊ jñ til middags/fyrer Køll
um og Konum/⁊ huerium þeim sem skilia kuñe/Og allt Folked snere sijnum Eyrum til Løg-
mælsbokariñar.
Enn Esdra sæ Skriftlærde stod vpp a einum hæfū Trøppum af Trie/hueriar þeir høf
B du giørt ad predika a/Og þar stodu hia honum Mathitia/Sema/Anata/ Vria/ Hilchia/ ⁊ Løgmalsbok.
Maeseia til hægre Handar. Eñ hia hñs vinstre stod Padaia/Misael/Malchia/Hasū/Has en lesen
badana/Sacharia/⁊ Mesullam. Og Esdra opnade Bokena fyrer øllu Folke/ þui hñ stod
vpp yfer øllu Folkenu. Og sem hñ vpplauk heñe/þa stod allt Folked. Og Esdra lofade
DROTTEN þañ mykla Gud/Eñ allt Folked suarade/Amen/Amen/med sijnū vpprettū
Høndū/ og beygdū Kniam ⁊ tilbædu DROTTEN/fallāde til Jardar. Eñ Jesua/Bani/
Serebia/Jamin/Akub/Sabthai/Hodaia/Maeseia/Klita/Asaria/Josabad/Hanan/Plaia
⁊ Leuitarner komu Folkenu til at hugleida ⁊ gaumgiæfa Løgmæled. Og Folked stod huer i
sijnum stad. Og þeir læsu Gudz Løgmæls bok klærliga/⁊ skilmerkeliga/so at aller mættu
skilia þat þeir læsu.
Og Nehemias(sem er Hathirsatha)og Esdra Kieñemadr sa skriftlærde/ ⁊ Leuitarner sm̄
C eggiudu Folket til ad hugleida/þeir søgdu til alls Almwgañs/Þetta er sa Dagur sm̄ er hel-
gadr DROTTNE ydar Gude/Vered þui ecke hrygguer/⁊ græted ecke. Þuiat allt Folked
griet/þa þat heyrde Løgmælsiñs Ord. Þui sagde hñ til þeirra/ Fared og etet af þui Feita/
og drecket af þui hinu sæta/sendet þeim og nockut sem ecke hafa neitt til reitt/ Þuiat þesse da-
gur er helgadr vorum Gude/Þar fyrer sturled ydur ecke/Þuiad Glede DROTTENS er
ydar Styrkur. Og Leuitarner stilltu allt Folked/⁊ søgdu/Hafid hliott/þuiat þesse Dagur er
heilagr/hryggest ecke. Og allt Folket gieck burt ad eta og drecka/ og sendu eiñ part þar af/
og giørdu sier eirn mÿkenn Føgnud/Þuiat þeir høfdu skilet þau Ord sem at lesen voru fyrer
þeim.
Og añars Dags komu þeir yppustu Fedur til samañs/mz øllu Folkenu/ og Kieñemeñer- Laufskæla
ner ⁊ Leuitarner/til Esdram þess Skriftlærda/ at hañ skyllde vnderuñsa þeim i Løgmælsinns Hatid hallden
Ordum. Og þeir fundu skrifat i Løgmælenu/at DROTTEN hafde bodet fyrer Mosen Leuit. 23.
D at Israels syn̄ skylldu bwa i Laufskælum/a þeirre Hætijd i þeim siounda Manude. Og þr
lietu þat opinberliga kuñgiørast og vtberast vm allar þeirra Borger ⁊ i Jerusalem/⁊ søgdu/
Faret vt a Fiøllen/og safned Vidsmiørs vidargreinum/ ⁊ ødrum Laufuidargreinū af Hørd-
um Triam/Mirru triam/Palmuidartriam/ ⁊ Greinum af þyckuum Triam/so vier meigū
giøra oss Laufskæla/epter þui sem skrifat stendr.
Og Folked gieck vt/soktu Videna/⁊ giørdu sier Laufskæla huer a sijnu Þake/og i sijnum
Garde/og i Gardenum hia Gudz Hwse/og a þui breida Stræte hia Vatzportenu / og a þui
breida Stræte hia Ephraims Porte. Og sa allur Almuge af þeim sem komner voru aptur
af Fāgelsenu giørdu Laufskæla/⁊ bygdu þar i. Þuiat Israels Syner høfdu ecke so giørt/
sijdan Josua son Nun var/og allt til þessa Dags. Og þar var ein miøg stor glede. Þar
var ⁊ lesed i Gudz Løgmæls bok huern Dag/fra þeim fyrsta Deige allt til hiñs sijdasta/ Og
þeir hielldu Hætijdena i siø Daga/eñ a hinum ættunda deige hielldu þeir Samkomuna/ suo
sem tilheyrde.

IX.

A A Þeim fiorda og tuttugasta Deige þess sama Manadar/komu Israelis syner til sa Esdre 9.
mañs mz Føstu og i Seckium/og høfdu aused Molldu yfer sig/Og þeir skildu Is-
raelis Sæde fra øllum ødrum annarligum Sonum/og geingu fram̄/⁊ jætudu sij-
nar Synder og sinna Fedra Misgiørder. Og þeir stodu vpp i sinne stødu/og
þar

þar var lesed fyrer þm fior" reisz vm daga/ i DROTTENS þra Gudz Løgmalsbok/ Og
þeir jatudu sig/og tilbædu fyrer DROTTNE þeirra Gude/ fiorum siñum vm Daga.
Og Leuitarner stodu vpp a Gradunum/ s at voru/ Jesua/ Bani/ Kadmiel/ Sebania/ Bu-
Syner Jsra-el medkienna sijnar Synder ni/Serebia/ Bani ꝛ Chenani/ og kølludu hærre Roddu til DROTTENS þeirra Gudz.
Og þeir Leuitar Jesua/ Kadmiel/ Bani/ Hasabenia/ Serebia/ Hodia/ Sebania/ Pethahia ꝛ
søgdu/Standet vpp/ ꝛ lofed DROTTEN yduarn Gud fra Eilijfd til eilijfdar/ Og lofe þr
þitt dyrdarfulla Nafn sem er vpphafed/med allre Blessan ꝛ Lofgiørd.
DROTTJN/þu ert alleina/þu hefur skapad Himineñ ꝛ alla Himnaña Himna/ med
Gen. 12. 17. øllum þeirra Her/Jørdena ꝛ allt þat sem a heñe er/Sioeñ og allt þat i honum er/Alla hlute
giører þu lifande/ ꝛ Himensiñs Her til bidur þig.
þu ert sa DROTTEN Gud sm vtualder Abram/ ꝛ vtleidder hñ fra Vr i Chaldea Lã- B
de/og kallader hñ Abraham/Og þu fanst hñs Hiarta trufast fyrer þier / og þu giørder eitt
Sattmaal vid hñ ad giefa hñs Sæde Land þra Chananiter/ Hethiter/Amoriter/Phereſiter/
Jebusiter ꝛ Girgositer/ ꝛ þu hefur ent þijn Ord/ þui þu ert Riettlætur.
Exod. 1. Og þu sæst til Eymdar vorra Fedra i Egiptalande/og heyrder þeirra kall hia þui Rauda
[.]. 14. Hafe/ Og giørder Teikn og Stormerke a Pharaone og øllum hañs þienurum/ og a øllu
Exod. 15. Folke i Landenu. þuiad þu visser Drambseme þeirra sem þeir syndu þijnum Lyd. Og þu
† þier giørder † hm eitt Nafn/ suo sem þat er enn i Dag. Og þu i sundurskipter Sionum fyrer
þeim/suo þeir geingu þurrum Fotum mitt j gegnum Sioeñ/Eñ kastader þeirra Offoknurũ
nidr i Diuped/so sem Steine i mijkid Vatn. þu leidder þa vm Daga mz einum Skystolpa/
eñ vm Nætur med Elldligum Stolpa/ad lysa þeim þañ veg sem þeir skylldu fara.
þu stiest nidur a Fialled Sinai/og talader vid þa/af Himnenum/og gafst þeim Riettlæ- C
tis Doma/og eitt riett Løgmaal/ god Bodord og Setninga. þu kunngiørdet þeim þiñ hei
Exod. 19. lagañ Sabbath/baudst þm Bodord/ Setninga ꝛ Løgmæl fyrer Mosen þiñ þienara. Og
Deut. 4. þu gafst þeim Braud af Himnũ þa þa hungrade/ liest og vppspretta Vatn af Hellusteine
þa þa þyste/Og talader til þra/at þeir skylldu reisa þangat og eignast Landet/yfer huert þu
vpplypter þinne Hende/ ꝛ gafst þeim þat.
Enn vorer Fedr vrdu Drambsamer/og hardsuijrader/suo ad þeir villdu ecke hlyda þijnum
Exod. 32. Bodordũ. Og þr villdu ecke heyra þau/ ꝛ mintust ecke a þau storu Vndr sem þu giørder vid
þa/Helldr vrdu þeir þess þrioskare/og køstudu vpp einu Høfde/at snua sier aptr til þra þræl-
doms i þrra Opolinmæde. Eñ þu miñ DROTTEN fyrergafst þm þ/ ꝛ varst þm Næd-
ugr/mijskunsamr ꝛ þolinmodr af mikille Myskũseme/ ꝛ yfergafst þa ecke. Og þo at þr giør- D
du steyptã Kaalf/ ꝛ søgdu/Þetta er þiñ Gud s vtleidde þig af Egiptalãde/ Og giørdu stora
Gudlastan/Þo samt yfergafst þu þa ecke i Eydemørkiñe/fyre þijna mijskũseme/ ꝛ sa Skystol
þe veik ecke fra þeim vm Dagana/ ꝛ vijsade þeim riettañ veg/ ꝛ eige helldr Elldzstolpenn vm
Nætur/at lysa þeim a veigeñ þañ sem þeir geingu.
† Himna-miøl Og þu gafst þeim þiñ godann Anda/at vnderuijsa þeim/ Og þu villder ecke taka þitt †
Manna fra þeirra Muñe/ og þu gafst þeim Vatn þa þa þyste. J fiorutijge Aar fædder
Num. 21. þu þa i Eydemørkiñe/so þa skorte eckert/ þeirra Klæde fyrndust ecke/ ꝛ þeirra Fætur bolnu-
Exod 16. du ecke. þu gafst þeim Kongarijke ꝛ þiodernar/ ꝛ skipter þeim hingad og þangad/ suo þeir
eignudust Land Sihon Kongsiñs i Hesbon/ og Land OG Kongsiñs i Basan. Og þu fiøl
gader þeirra Afkuæme suo sem Stiørnur a Himne/og þu flutter þa jñ i þad Land s þu haf E
der lofad þeirra Fedrum/at þeir skylldu fara þangad ꝛ eignast þat. Og Børnen foru þan
gad og toku Landed vnder sig/þu nidurþrycker þa Chananiter Landsiñs Jñbyggiara fyrer
þa/eg gafst þa i þeirra Hendr/þeirra Konga og Landsiñs Folk/suo þeir foru mz þa sem þeir
villdu.
Og þeir yfer vnnu styrkuar Borger/og eitt feitt Land/og toku til eignar Hwsen full af
3. Regi 18. allshættudum Audæfum/vthøggna Bruña/Vijngarda/Vidsmiørs garda/og Alldentrie/ og
þeir ætu og vrdu metter/og feiter/ ꝛ lifdu i Lystingum/fyrer þijna mykla Giæsku. Enn þeir
vrdu ohlyduger/og þralæter i mote þier/og køstudu þijnu Løgmæle a bak sier aptur. Og þr
dræpu þijna Spamenn/sem vitnudu fyrer þm/at þeir skylldu snua sier til þijn/ ꝛ giørdu myk
lar Gudlastaner fyrer þier. þui gafst þu þa i þeirra Ouina Hendr/ ꝛ þeirra s þa þiædu. F
Og þr kølludu til þijn a sijnũ hrellingar tijma/ ꝛ þu heyrder þa af Himnenũ ofan/ ꝛ af þiñe
mijkille Myskunseme gafst þu þeim Frelsara/þa s þeim hialpudu af þeirra Ouina Høndũ.
Eñ þa þeir voru komner til siñar huijldar/sneru þeir sier/ ꝛ giørdu jllt j þijnu Auglite/Þa
yfergafstu

yfergafſtu þa i hendur þeirra Vuinum/þeir Drottnudu yfer þeim. Eñ ſem þeir ſneru ſier/
og kølludu til þijn/þa bænheyrder þu þa af Himnenum/ og hialpader þeim margar reiſur af
þinne mijkille Myſkunſeme. Þu lieſt bioda þeim/ at þeir ſkylldu ſnua ſier til þijns Løgmæls.
Enn þeir voru drambſamer ⁊ hlyodu ecki þinū Bodordū/og ſyndguduſt i mote þijnum Riettin- Leuit. 23.
dum(huer ef ad Madureñ giører/þa lifer hñ i þm). Þeir ſneru ſijnu Bake fra/⁊ þuerſkøll- Synder ⁊ O-
uduſt ⁊ voru ecke hlydner. Þetta leidſt þu þeim i mørg ær/ og lieſt vitna þeim fyrer þiñ An- þakklæte
da i þijnū Spæmøñum/Eñ þeir toku þat ecke ſier til Eyrna. Þar fyrer gafſtu þa i Folkſins Folkſiñs
hendꝛ i Landenu. Eñ ſokum þiñar mijkillrar Myſkunſemdar afmæder þu þa eige mz øllu/
⁊ eige helldꝛ yfergafſt þu þa/Þuiat þu ert nædugur ⁊ Myſkunſamꝛ Gud.
G Nu vor Gud/þu mykle Gud/ ſtyrckur/ Hrædeligur/þu ſem helldꝛ Sattmalañ og Myſkū- Supra 1.
ſeme/Akta þu eige lijtils verda alla þa Armædu ſem yfer oſſ er komen ⁊ vora Konga/Høfdin Dan. 9.
gia/Preſta/Propheta/Fedꝛ/og yfer allt Folket/fra Kongſiñs tijma i Aſſyria/ og allt til þſſa
dags. Þu ert Riettlætur i øllu þui ſem þu hefur læted yfer oſſ koma/þui þu giørder Riett/
Eñ vier høfum vered Ogudliger. Og vorer Kongar/Høfdingiar/Kieñemeñ og Fedꝛ/ hafa
eige breytt epter þijnū Løgum/ eige helldꝛ aktad þijn Bodord ⁊ Vitnisburde/ſem þu lieſt votta
fyrer þeim. Þeir þionudu þier ecke i þeirra Rijke/⁊ i þijnu ſtora Godze ſem þu gafſt þeim/⁊
i þui vijda og feita Lande þad þu gafſt þeim/og þeir ſneru ecke fra ſijnu vondu athæfe
Sia/vier erum Þionar i Dag/⁊ i þui Lande ſm̄ þu gafſt vorum Fedrum/at þr æte Land
ſiñs Auoxt og Giæde/Sia/þar jñe eru vier nu þienarar/⁊ þat margfalldar ſijnar jñtekter
Kongunum/hueria þu ſetter yfer oſſ fyrer vorar Synder/⁊ þeir Drottna yfer vora Lijkame Sattmæl vid
⁊ Fienad/eptʳ ſijnū vilia/⁊ vier erū i ſtorre Neyd. Og i øllu þſſu þa giørū vier eitt ſtatt Sæt Gud reiſt
mal/⁊ ſkrifum þad/⁊ lætum vora Høfdingia Leuita ⁊ Preſta Jñcigla þat.

X.

A OG þeir ed jñcigludu voru þeſſer/ Nehemia Hatirſata ſon Hakalia og Sede-
chia/Seraia/Aſaria/Jeremia/Paſhur/Amaria/Malchia/Hattus/ Seba- Preſtar
nia/Malluk/Harim/Meremoth/Obadia/Daniel/ Ginthun/Baruk/ Me-
ſullam/Abia/Meiamin/Maeſeia/Bilgai ⁊ Semaia/þat voru Kieñemenn-
erner.
Eñ Leuitarner voru þeſſer/Jeſua ſon Aſania/ Binui/a medal ſona Hen-
adad/ Kadmiel/⁊ þeirra Brædur/Sechania/Hodia/Klita/Plaia/Hanan/ Micha/ Rehob/ Leuitar
Haſabia/Sachur/Serebia/Sebania/Hodia/Bani/Beninu.
Enn Høfdingiar Folkſiñs voru Pareos/ PahathMoab/ Elam/ Sathu/ Bani/ Buni/ Høfdingiar
Aſgad/Bebai/Adonia/Biguai/Adin/Ater/Hiſchia/ Aſur/Hodia/Haſū/Bezai/Hariph/A
B nathoth/Neubai/Magpias/Meſullam/Heſir/MeſeSabeel/Zadok/Jaddua/Platia/Han-
an/Anania/Hoſea/Hanania/Haſub/Halohes/Pilha/ Sobek/Rehum/ Aſabna/ Maeſeia/
Ahia/Hanan/Anan/ Malluch/ Harim ⁊ Baena/ ⁊ þ añad Folk/ Preſtarner/Leuitarner/
Dyraverdernʳ/Saunguararner/Nethinim ⁊ aller þr ſ̄ ſig høfdu ſkiled fra Folkenu i Lādenu
til Guds Laga/mz ſijnum Kuiñum Sonum ⁊ Dætrum/aller þeir ſm̄ þat gætu vnder ſtadet/
⁊ þra Mektugu/lofudu þſſu ſiña brædra vegna.
Og þeir komu ad ſueria/og ſkulldbinda ſig mz ſijnum Eide/at þeir ſkylldu ganga i Gudz
Løgmæle/þui ſem þeim var giefed fyrer Moſen Gudz Þienara/Ad þeir villdu hallda ⁊ giø-
ra epter øllum Gudz vors DROTTENS Bodordum/ Riettindum Stætutum. Og ad
vier ſkylldum ecke giefa Landſiñs jnnbyggiurum vorar Dætur/ eige ſkylldum vier helldur
C taka þeirra Dætur til vorra ſona. Og þa Folked i Landenu flutte vm Sabbaths daga Vø-
ru og allsħattada Atuiñu til Kaups/ þa ſkylldu vier ecke taka þat af þeim vm Þuottt
dageñ og adra Helga daga. Og at vier a þui ſiøunda Aare ſkylldū læta allra hāda þyngſl
vera frij. Og løgdū eitt Bodord vppa oſſ/ad vier ſkylldū ærliga giefa hiñ þridia hlut af einū
Sechel til Þionuſtugiørdariñar i vors Gudz Hwſi/Sm̄ er/til Skodunarbrauda/til Dagligz
Matoffurs/til dagligrar Breñefornʳ vm Sabbathen/til Calenda Hatijda/⁊ helgra Daga/
⁊ til þra ſem helguduſt/til Synda offurs/mz hueriu Jſrael blijfur forlijktur/og til allra hāda
Giørnings i vors Gudz Hwſe. Og vier køſtudum hlute a medal Kieñemañanna/Leuitaña
og Folkſiñs vm Vidariñs offur/ huad Menn ſkyllde ærliga færa til vors Gudz Hwſſ/ epter

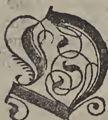
vorra Fedra Hwse/i til settan tijma/til ad breña a DROTTENS vors Gudz Alltare/ suo
sem skrifad stendꝛ i Løgmælenu. Og ærliga fram̃ ad bera þañ fyrsta vors Lands groda/Og
allra Triaña fyrstañ Auøxt/til Guds Hwss/og þa Frumgietnu af vorum sonum/og af vorū

Amiñing prestanna og Leuitanna

Fienade/suo sem skrifad stendꝛ i Løgmælenu/Og vora frumburde af vorū Nautū og Saudū/ D
ad vier skylldum færa allt þetta til vors Gudz Hwss/til Kiennemañaña þeirra sem þionudu i
Hwse DROTTINS. Og ad vier skylldum bera fram̃ hid fyrsta af voru Deige/og af
vorum Vpplyptingum/af allra handa Tries Auøxtum/Vijn ⁊ Vidsmiør/ til Kieñemaña-
ña/i Hirdsluna hia vors Gudz Hwse/ Og Tiūd af voru Lāde til Leuitaña/at Leuitarner skyll
du hafa Tiund af øllum Stødum/ þar vier hefdum Akur viñu.
Og Presturenn son Aaron skal og hafa mz Leuitunum af Leuitanna Tiundum/so at Le-
uitarner skulu vppfæra Tiund af þeirra Tiundum i vors Gudz Hws/i Orkena i Fiehirdslu
Hwsenu. Þuiad Israels syner og syner Leui skulu vppfæra Vpplypting Kornsiñs Vijnsiñs
og Vidsmiørsiñs/i Hirsluna/ þar ed Helgedoms Kieren eru/og Prestarner sem þar þiona/og
Dyraverderner/og Saunguararner/So ad vier yfergiefum ecke vors Gudz Hws.

XI.

Høfdingiar þeir ed bwa i Jerusalem

G Høfdingiar Folksiñs biuggu i Jerusalem. Eñ þat añad Folk kastade A
hlutū þar vm/ at tiunde partꝛ af þeim skyllde fara til Jerusalem ⁊ bwa þar
i þeim Heilaga stad/hiner niu Partar i Borgunum. Og Almwgeñ blezade
alla þa Meñ sem at voru lostugliga viliugier til ad bwa i Jerusalem.
Þesser eru Landsiñs Høfdingiar sem biuggu i Jerusalem. Eñ i Borgū
Juda bio huer a sijnu Godze/ i sijnum Stad/Sm̄ var/Israel/Prestarner/Le

Huerier i Jerusalem biuggu epter heimkomu fra Babilon

uitarner/Nethinim/og Syner Salomonis Þienara. Og i Jerusalem biuggu nockrer af so-
num Juda og af BenJamin. Af sonum Juda/Athaia son Vsia/sonar Sacharia/ Sonar
Amaria/sonar Sephatia/sonar Mahelaleel/ af sonum Parez. Maeseia son Baruch/ so-
nar Kalhose/sonar Hasaia/sonar Adaia/sonar Joiarib/sonar Sacharia/sonar Siloni. All
er syner Parez sem biuggu i Jerusalem voru fiøgur Hundrut sextijge og ætta sterker Menn.
Þesser eru syner BenJamin/ Sallu son Mesullam/ sonar Joed/ sonar Pedaia/ sonᵃ Ko-
laia/sonar Maeseia/sonar Ithiel/sonar Jesaia. Og epter hm̄ Gabai/Sallai/niu Hundrud B
tuttugu og ætta. Og Joel son Sichri var þeirra Forstandare/ Og Juda son Hasnoa var
setturyfer þañ añañ part Stadariñs.
Eñ af Prestunum (biuggu þar) Jedaia son Joiarib/ Jachin/ Saraia son Hilchia/son-
ar Mesullam/ sonar Sadok/ sonar Meraioth/ sonar Ahitob var Høfdinge i Gudz Hwse.
⁊ hm̄s Brædꝛ sem þionudu i Musterenu/ þeir voru ætta Hundrut tuttugu ⁊ tueir. Og Ada-
ia son Jeroham/sonar Plalia/sonar Amzi/sonar Sacharia/sonar Pashur/sonar Malchia.
Og hm̄s brædꝛ voru enu yppustu a medal Fedraña/þeir voru tuø Hundrut fiorutijge og tueir.
Og Amassai son Asareel/sonar Ahusai/sonar Mesillemoth/sonar Im̃er/Og hm̄s brædꝛ myk-
ler magtarmeñ voru Hundrat tuttugu ⁊ ætta/ Og Sabdiel son Gedolim var þra Høfdinge.
Af Leuitunū Semaia son Hasub/sonar Asrikam/sonᵃ Hasabia/sonar Buñi/ Og Sabthai E
⁊ Josabad af Leuitunum/þesser voru setter yfer alla þa Þionustu/sem hid ytra var at þiona i
Gudz Hwse. Og Mathania son Micha/ sonar Sabdi/ sonar Assaph / sem var Høfdinge
Lofs og Þackargiørdar i Bæninne. Og Bakbukia sa annar a medal sinna Brædra/ ⁊ Ab
da/son Sam̃ua/sonar Galal/ sonar Jedithun. Aller Leuitarner i þeim helga Stad voru
tuø Hundrut ættatijge og fiorer Enn Dyraverder voru Akub/Talmon/⁊ þeirra brædꝛ sm̄
toku vara a Dyrunum/Hundrat siøtijge ⁊ tueir. Eñ þr adrer af Israel/Kieñemeñ ⁊ Leui-
tar voru i øllum Juda stødum/huer a siñe Erfd.
Og þeir Nethinim sem biuggu i Ophel/⁊ Ziha/⁊ Gispa þeir voru yfer þeim Nethinim.

Nøfn Presta og Leuita sem komu fra Babilon

Eñ sa hiñ yppaste yfer Leuitønū i Jerusalem var Vsi son Bani/sonar Hasabia/sonar Ma-
thania/sonar Micha. Af sonum Assaph voru Sønguarar/til Þionustuñar i Gudz Hwse. D
Þui þat var Kongsiñs bijfalning yfer þeim/at Sønguararner skylldu truliga høndla huern
Dag/suo sem tilheyrde. Og Pethaia sonur Mesesabeel af sonum Serah sonar Juda hañ
var Kongsiñs Bijfalnings Madur/til allra þeirra Giørninga sm̄ Folked skyllde giøra.

Og ſyner Juda ſem voru hid ytra i Þorpum og Byum i þeirra Lande. Þeir biuggu nock-
rer i Borg KiriathArba/ og hennar Dætrum/ ꝛ i Dibon ꝛ heñar Dætrum/ og i Kapzeel
ꝛ i hennar Þorpum/ og i Jeſua/ Molada/ Bethpaleth/ Haſarſual/ BerSeba og hennar
Dætrum/ i Ziklag og Mokona ꝛ heñar Dætrum/ i Enrimon/ Zarega/ Jeremuth/ Sanoah/
Adullam/ og þeirra Þorpum/ i Lachis ꝛ hennar Hierudum/ Aſeka ꝛ hennar Dætrum. Og
þeir reiſtu Bygder fra BerSeba allt til Dalſins Hiñom.

Enn ſyner BenJamin af Gaba biuggu i Michmas/ Aia/ BethEl ꝛ heñar Dætrum/ og
i Anathoth/ Nob/ Anania/ Hazor/ Rama/ Githaim/ Hadid/ Ziboim/ Neballath/ Lod/ Ono/ i
þeim Smida Dal. Og nockrer Leuitarner ſem høfdu Part i Juda/ biuggu a mz al BenJa
min.

XII.

A Þeſſer eru þeir Kiennemenn ꝛ Leuitar/ ſem vppkomu mz Zorobabel ſyne Se-
altheiel ꝛ Jeſua/ Seraia/ Jeremia/ Eſra/ Amaria/ Malluch/ Hattus/ Se-
chania/ Rehum/ Meremoth/ Jddo/ Ginthoi/ Abia/ Meiamim/ Maadia/
Bilga/ Semaia/ Joiarib/ Jedaia/ Sallu/ Amok/ Hilkia/ ꝛ Jedaia. Þeſſer
voru Høfdingiar medal Kieñemañaña ꝛ þra Brædra a døgũ Jeſua. Eñ
Leuitar voru þeſſer/ Jeſua/ Benui/ Kadmiel/ Serebia/ Juda/ Mathania
þeſſer voru ſetter yfer Loffſøngua Embættet/ hñ og hñs brædr. Bakbukia/ ꝛ Vñi ꝛ þra bræ-
dr voru hia þeim til Vardhalldſiñs.

Jeſua gat Joiakim/ Joiakim gat Eliaſib/ Eliaſib gat Joiada/ Joiada gat Jonathan/ Jo
nathan gat Jaddua. Og i tijd Joiachim voru þeſſer yppuſtu Fedur a mz al Kieñemañaña/ a (Jaddua) Þeſſe er ſa Jaddus ſem gieck vt i mot Alexãdro Magno þa hañ por med Her ad Jeruſalem
af Seraia var Meraia/ af Jeremia var Hanania/ af Eſra var Meſullam/ af Amaria var
Johanã/ af Malluch var Jonathan/ af Sebania var Joſeph/ af Harim var Adna/ af Me-
raioth var Helchai/ af Jddo var Sacharia/ af Ginthon var Meſullam/ af Abia var Sichri/
af Meniamin og Moadia var Piltai/ af Bilga var Samua/ af Semaia var Jonathan/
af Joiarib var Mathnai/ af Jedaia var Vſi/ af Sallai var Kalla/ af Amok var Eber/ af
Hilkia var Haſabia/ af Jedaia var Nethaneel.
B Og a Døgũ Eliaſib/ Joiada/ Johanan/ ꝛ Jaddua voru þſſer yppuſtu Fedr a medal Leui-
tañа og Kieñemeñerner/ ſkrifader/ allt til Rijkis Darij af Perſia. Enn ſyner Leui voru ſkrif
ader i Añalum/ allt til Daga Johanan ſonar Eliaſib. Og þeſſer voru enn yppuſtu a medal
Leuitanna/ Haſabia/ Serebia/ ꝛ Jeſua ſon Kadmiel/ og þeirra brædr hia þeim/ til Lofgiørdar
ꝛ Þackklætis/ ſo ſem Dauid Gudz Madr hafde boded/ huørt Vardhalld hia ødru. Matha-
nia/ Bacbukia/ Obadia/ Meſullam/ Talmon/ Akub þeir voru Dyraverder og Vardhallds
menn i Portunum og Fordyrunum. Þeſſer voru i tijd Joiachim ſonar Jeſua/ ſonar Joſadak
og a Døgum Nehemia Landshøfdingia/ ꝛ Eſdra Kieñemañs þeſſ ſkriftlærda.

Eñ til Vijgſlu Mwrañа i Jeruſalem/ voru kallader Leuitarner vr øllũ þeirra Takmør-
kum/ ſuo þeir ſkylldu koma til Jeruſalem/ og hallda Vijgſluna mz glede og Þackargiørd/ med
Saung Cymbalis/ Pſallterio ꝛ Hørpum. Og Saunguaranna ſyner ſøfnuduſt til ſamans
af øllum Lands alfum krijngum Jeruſalem/ ꝛ af Nethopati Kauptunum/ ꝛ af Hwſe Gil-
gal/ og af Hierudũ i Gibea ꝛ Aſmaueth/ Þuiat Sønguararner høfdu bygt ſier Bæe i krijng
vm Jeruſalem. Og Preſtarner og Leuitarner hreinſudu ſig/ þeir hreinſudu ꝛ Folked/ Port-
en og Turnana.
C Og eg liet Høfdingia Juda vppſtijga a Mwreñ/ ꝛ eg til ſetta tuo ſtora Choros/ þr ed ſũgu
Lofgiørder/ þeir geingu vppa Mwrnum til hægre ſijdu/ og allt ad Mykiuportenu. Enn
Hoſaia/ og Helmingurenn af Juda Høfdingium geingu epter þeim. Og Aſaria/ Eſra/ Me
ſullam/ Juda/ BenJamin/ Semaia ꝛ Jeremia. Og nockrer af Preſtanna ſonum med þra
Hliodfærum/ Sacharia ſon Jonathan/ ſonar Semaia/ ſonar Mathania/ ſonar Michaia/ ſo-
nar Sachur/ ſonar Aſſaph/ og hñs Brædr/ Semaia/ Aſareel/ Milalai/ Gilalai/ Maai/ Ne-
thaneel/ Juda/ Hanani mz Dauidz Gudz Mañs Hliodfærum/ Og Eſdra ſa ſkriftlærde var
fyrer þeim vid Bruñported. Og þeir geingu hia honum vpp ad Tropunum til Dauids
Borgar/ a þañ Mwr ẽ liggr til Dauids Hwſſ/ til Vatzportſiñs i mot Auſtre.

Sa annar Þackargiørdar Chor/ gieck þuert yfer fra þeim/ Og eg epter þeim/ og Helmin
gurenn af Folkenu/ vppa Mwreñ/ i fra Ofnturne allt til þeſſ breida Mwrs. Og fra Eph-
raims

raims Porte og til þess gamla Ports/og til Fiske Portsins/allt til Turns Hananeel/ og til
Turns Mea/allt til Sauda Portsins/ ⁊ næmu stadar i Myrkuastofu Portenu. Og so sto-
du þeir tueir Packlætes Chorar i Gudz Hwse/ og Helmingureñ af þeim yppustu med mier.
Og Prestarner/ sem voru Eliachim/Maeseia/MinJamin/Michaia/Elioenai / Sacharia/
Hanania/mz Hliodfæren/og Maeseia/Semaia/Eleasar/Vsi/Johanan/Malchia/ Elam/
og Asor/Og Songuararner sungu med hæfum hliodum/enn Jesaia var Forstandareñ. Og
a þessu sama Deige voru færdar myklar Forner/og aller voru glad'/Þuiat Gud hafde giort D
þeim eina mykla Glede/bæde Kuiñur og børn gløddust/ Og þra Fognudur i Jerusalem heyr
dest langa vegu i burtu.

Ein Fiehirdsla sett/yfer prestana og Leuitana

A þessum tijma voru nockrer Menn skickader yfer Fiehirdsluna þar sem jñe voru Vpplyp-
tingar offur/fyrstu Auexter ⁊ Tiundernar/ ad þeir skylldu samansafna þui af Ekrunum/og
vm Stadena/ ⁊ vt ad skipta þui epter Løgmalenu a medal Kieñemañaña ⁊ Leuitaña/Þuiad
Juda hafde glede og af Kieñemoñunum og Leuitunum/at þeir stodu/og toku vara vppa Gudz
Þionustu/ og a þra hreinsunar Vardhallde.

Enn Songuararner og Dyraverderner stodu epter Dauidz og hans sonar Salomonis skick
an/Þuiad i tijd Dauidz og Assaph voru skickader þeir yppustu Songuarar i Lofgiørdarsong
num og Packlætis songnum til Gudz. Enn allur Israel gaf Saunguurunum ⁊ Dyrauør-
dunum Part/i tijd Zorobabel ⁊ Nehemie/huern Dag sinn hlut/ ⁊ þr gæfu þ sem helgat til var
Leuitanna/Enn Leuitarner gæfu þat helgad var til Aarons Sona

XIII.

Moses Bok lesen Num. 22.

Og a þessum tijma var Lesen Moses Bok fyrer Folksins Eyrum/ ⁊ þar fanst A
skrifad inne/at Añoniter og Moabiter skylldu alldrei koma i Gudz Samkun
du/Søkum þess ad þeir komu ecke i mote sonum Jsrael mz Braud ⁊ Vatni
Og þar fyrer ad þeir til fiengu Balaam mot þeim/at hann skyllde bolua þm/
Enn vor Gud snere þeirre Bøluan i Blessan. Enn sem þeir heyrdu suodd-
an Løgmal/skildu þeir alla framande Menn fra Jsrael. Og ædur hafde

Eliasib

Eliasib Kieñemadr lagt i Fiehirdsluna Hwss DROTTENS Offur Tobia/Þui hann hafde
giort þeim eina stora Hirdslu/huar vti þeir høfdu ædr lagt/Matoffur/Reykelsid/ Kieren og
Tiundernar af Kornenu/Vijnenu ⁊ Vidsmiørenu/epter bode Leuitaña/Songuaraña/ ⁊ Dy
ravørdslu mañaña/ ⁊ þar mz og eirnen Prestaña vpplyptingar.

Enn vm þetta bil var eg ecke i Jerusalem/þa þeir frømdu þuilijkt/Þuiad a þui tolfta og
tuttugasta Aare Artaxerxes Kongs af Babilon/kom eg til Kongsins/og epter nockra Daga
fieck eg mijna bon af Kongenum/at fara til Jerusalem. Og eg merkta ad þad var ecke gott/
sem Eliasib hafde giort vid Tobia/ at hann giørde hm eina hirdslu i Gardenum hia Gudz Hw-
se/og þad mislijkade mier miøg. Og eg kastade ollum Kierum Tobie Hwss vt vr Kistunne/ B
Og baud þeim ad hreinsa hana. Og eg liet þangad aptur Kieren Gudz Hwss/Matoffur og
Reykelse.

Leuitar fa ecke sijnar skylldur

Og eg fornam at Leuitaña Partr var þeim ecke giefeñ/ og þui voru Leuitarner og Song-
uararner i burtflyder/ huer til sijns Akurs og Arfuides. Þa auijtade eg þa yppustu/ og sag-
de/Þui yfergiefum vier Gudz Hws? Enn eg heimte þa saman/og skickade þa i sijnar stødr.
Þa færde allur Juda þeim Tiunder af Korne/Vijne og Vidsmiøre/ i Kornhlødurnar. Og
eg setta yfer Kornhwsen Selemia Kiennemann og Zadok þañ skriftlærda / og af Leuitunum
Pedaia/og vnder þeirra Hønd Hanan son Sachur/sonar Mathania/Þui þeir voru reynder
at Tru/og þeim var bijfalad ad vtskipta þui mz þra Brædrum. Miñ Gud minst þu mijn
fyrer þ/ ⁊ afmæ ecke mijn Myskunaruerk/ sem eg hefe giort vid mijns Gudz Hws/ ⁊ vid hans
Vardueitingar

Sabbaths Dagurenn war ecke halldenn

A þeim sama tijma sæ eg i Juda/ad þr trædu Vijnþrwgr vm Sabbaths dageñ/ ⁊ jnn fær-
du Byndine/ ⁊ Asna klyfiada mz Vijn/Vijnber/ Fijkiur ⁊ allshattadar byrder/ og fluttu þta
til Jerusalem a Sabbaths deigenum. Og eg vitnade fyrer þm a þm sama Deige/þa þr selldu C
Fædslurnar. Þar biuggu ⁊ nockrer af Tyro/þr fluttu þangat Fisk ⁊ allshattada Voru/ ⁊
selldu þ sonum Juda og Jerusalem/ vm Þuottdagenn. Þa straffade eg og asakade þæ yppur
stu i Juda/ ⁊ sagde til þeirra/Huer er jllska þsse sem þier giøred/ ad þier brioted Sabbathsda-
genn?

genn? Giørdu eige vorer Fedur ſuo/og vór Gud leidde alla þeſſa Olucku yfer oſſ/og yfer þeñ ann Stad? Og þier auked eñ meire Reide yfer Iſrael/i þui at þier briotet Þuottdagenn.

Og þegar Porten i Jeruſalem voru vpplæten vm Þuottdagieñ/þa baud eg at læta þau aptur/og býfalade at þeim ſkyllde ecke vpploked fyrr enn epter Sabaths dageñ. Og eg ſkick ade nockra af mýnum Þienurũ til Stadar Portanna/ad þar ſkylldu onguar byrdar beraſt jñ vm Sabaths dagana. Þa voru Kramararner og Kaupmennerner vm Nottena vtan fyrer Jeruſalem/mz allra handa Vøru/& þat ſkiede eitt ſiñ eda tuiſuar. Þa vitnade eg fyrer þm/ & eg ſagde til þeirra/Þui eru þier a Nættar þele i kríng vm Mwrana? Ef þier giored þat enn eitt ſiñ/Þa ſkal eg leggia Hendr a ydr. Og fra þeim týma komu þeir ecke a Þuottdøg-
D um. Og eg ſagda til Leuitanna/ſem voru hreiner/at þeir ſkylldu koma og geyma Porten/og helga Sabaths Dageñ. Miñ Gud/miñſt þu mýn fyrer þetta/& þyrm mier epter þiñe mý-kille Myſkun.

Eg ſæ og a þeim ſama týma / at Gydingarner toku ſier Eigenkonur af Aſdod/Am̃on og Moab. Og þra ſyner tøludu at Helminge Tũgumæl þra i Aſdod/eñ kuñu ecke at tala Gyd inga mæl/Helldr tøludu þeir huers Folks Mæltæke. Og eg auñtade þa/og bøluade þeim/& ſlo nockra af þm & tottrad þa/ Og eg liet þa ſueria mier Eid vid Gud/ Þier ſkulut ecke giefa ydar Dætur þeirra ſonum/eda taka þeirra Dætur til yduara ſona/ edr til ydar ſiælfra. Hefr ecke Salomon Iſraelis Kongr ſyngaſt i þeſſu ? Og þar var þo eingen Kongur honum lýk-ur a millum margra Heidingia/og hñ var kiær ſijnum Gude/og Gud ſette hñ til eins Kongs yfer allañ Iſrael/Þo komu þær Vtlendſku Kuinnur honum til ad ſyndgaſt.

Gydingar taka vtlendſkar Kuinnur

Hafe þier ecke þat heyrt/ad þier giøred mykla Vondſku/og þier miſgioret vid vorn Gud/ i þui ad þier taked vtlendſkar Kuinnur ? Og eirn af ſonum Joiada Sonar Eliaſib yparſta Kiennemañs/hñ hafde giørt teingder vid Saneballath Horoniter/ Enn eg rak hñ fra mier. Minſt þu þeirra Miñ Gud ſem ad ſaurga Kieñemannſkapenn/& Pre-ſtaña Sattmælañ & Leuitaña. So hreinſade eg þa af øllũ vtlendingũ/ & ſette Vardhalld Preſta og Leuita/huern til ſiñar þionuſtu/Til at offra Videnum i tilſettañ týma/og Frumfornum.
Miñſt þu a mig miñ Gud/ til hins goda.

Ender a Bok Nehemia

N niij.

Boken Esther

I.

Artaxerxes Fadur Esther/ fyrer hingat/ urdin cccc/ xxj. Aar

Ad ſktede a dögum Aſſueri/huer ed rijk- A
te yfer Hundrad ſiø og tuttugu Þiodløndum/ fra India
lande/og allt til Blalands. Og ſ̄ hñ ſat i ſijnu Kong-
ligu Haſæte/i Þm Kongliga ſtad Suſan/A þridia Aare
hñs Rijkis/giørde hñ eitt Gieſtabod øllum ſijnum Høfd
ingium og Þienurum/og þeim vilduſtu af Perſia ⁊ Me
dia/Landſtiornurum ⁊ þeim ædſtu Møñum i ſijnū Løn-
dum/og villde hier med læta ſia ſijna Kongliga Dyrd og
mijkelshættar Rijkdom ſijns Tignarvelldes/ vm marga
Daga/Sem var/Hundrat ⁊ áttatijge Dagar
Og ſem þeſſer Dagar feingu enda/giørde Kongureñ
eitt Gieſtabod øllu þui Folke ſ̄ var a Suſan Slote/bæde
ſtilum og ſtorum/i ſiø Daga/i þui Hofe ſem var i Alld-
engardenum hia Kongſiñs Hwſe. Þar hiengu huijt
Raud ⁊ Gul Tiølld af Silke ⁊ Skarlate/a Marmara
ſtolpum/a Gudueſiar ⁊ Skarlats Støgum/ feſt i Silf-
urhrijnga. Beckerner voru af Gulle ⁊ Silfre/Eñ Golfed var lagt m⁊ gulum/grænum huij
tum og ſuørtum Marmara Steinum. Og Þienararner bæru Dryckenn jnn j Gullegum B
Kierum/og alldrei i ſømum/helldꝛ i ødrum og ødrum Kierum/ ⁊ Kongſiñs Vijn var yfergnæf
anligt ſuo ſem Kongſiñs Tign tilheyrde. Og ad onguñ var halldet/huad mijket huer ſkyllde
drecka/Þui Kongureñ hafde ſuo boded øllum ſijnum Þienurum i ſijnu hwſe/ ad huer ſkyllde
giøra ſem honum beſt lijkade.

Vaſthi

Og hñs Drottning Vaſthi giørde og ſuo eirnen eitt Kuenna Gieſtabod/i þeim Konungli-
ga Sal Aſſueri Kongs. Og a Þm ſiøunda Deige ſem Kongureñ var ordeñ gladꝛ af Vijne/
þa baud hñ Mehumam/Biſtha/Harbona/Bigtha/Abagtha/Sethar ⁊ Charchas þeſſum
ſijnum ſiø Herbergia ſueinum/ þeir ed Aſſuero Konge þionudu/Ad þeir ſkylldu ſækia Vaſt-
hi Drottningu/og leida hana jnn fyrer Kongeñ/med ſinne Kongligre Choronu/Suo ad Høf
diñgiarner og allur Lydꝛ mætte ſia hennar Fegurd/ þui hun var harla væn. Enn Vaſthi
Drottning villde ecke koma/epter ſkipan Kongſiñs / ſem hñ baud heñe fyrer ſijna Herbergia
Sueina. Þa vard Kongureñ miøg reidur/ſuo hñs Grimd brañ i hñs Hiarta.
Og Kongureñ talade vid þa vijſuſtu/ huerier ad beſt viſſu Landſiñs Riett / og ækijd voru C
Kongenum nalæger/Þuiad Konunglig Mælaferle vrdu jafnan at koma fyrer þa hyggnuſtu
Eñ Þſſer voru Kongenum næſter/Charſena/Sethar/Admatha/Tharſis/Meres/Marſena/
og Memuchan/ ſiø Høfdingiar Perſarum og Medorum/ huerier at ſæu Koñgſiñs Andlit/
og fyrſtu ſæte høfdu i Rijkenu/Huern Dom at dæma ſkyllde vm Vaſthi Drottningu/Fyrer Þ
at hun hafde ecke giørt epter Kongſiñs bode/ſem hñ baud fyrer ſijna Herbergia ſueina.
Þa ſagde Memuchan at aheyranda Kongenum ⁊ Høfdingiunum/Vaſthi Drottning he
fur ecke alleinaſta miſgiørt vid Kongeñ/helldꝛ ⁊ ſuo vid alla Høfdingiana/ ⁊ vid allar Þiod-
er þær ſem at eru i øllum Løndum Aſſueri Kongs. Þuiad þeſſe Drottningarinnar breytne
mun vtberaſt til allra Kuenna/ ſo at þær munu fyrerlijta ſijna Menn vnder þeirra Augu/
og munu ſuo ſeigia/Aſſuerus Kongur baud ſinne Drottningu Vaſthi at koma fyrer ſig/ Eñ
hun villde ecke. So munu allar Høfdingia Kuinnꝛ i Perſia og Meden ſeigia til allra Kong
ſinns Høfdingia/þa þær ſpyria og frietta huad Drottningen hefur giørt / Suo mun þar af D
koma nog Reide og fyrerlitning.
Nu þar fyrer ef Kongenum virdeſt ſuo/þa læte hñ vtganga eitt Konungligt Bod/og læ-
te Þ ſkrifa epter Løgmæle Perſarum og Medorum/ huert at oriufanligt er/Ad Vaſthi ſku-
lꝛ ecke meir koma fyrer Aſſuerum Kong/helldꝛ at Kongurenn giefe annare hennar Rijke/ ſem
henne er næſt/huer at betre er enn hun. Og at þetta Kongſiñs Brief/ſem giørt verdꝛ/ vtbe-
reſt vm allt hñs rijke/ſem miøg er vijdt/Suo at allar Kuinnur hafe og hallde ſijna Menn i
Heidre/huert þeir eiga at ſier meira eda miña. Þetta Ræd þocknadeſt Kongenum vel/ og ſo
øllum hñs Høfdingium/Og Kongurenn liet giøra hier vm/ epter Ordum Memuchan. Og
þeg-

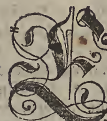
þegar strax voru Briefen send vt vm øll Kongsiñs Lønd/ i sierhuert Land epter þess Skrifc/
og til sierhuers Folks epter þess Tungumæle/Ad huer Madr skal vera rædande i sijnu eigen
Hwse/og at þetta skyllde vtberast epter huers Folks Tungumæle.

II.

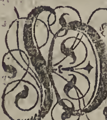
A NA þetta var skied/z Reide rañ af Assuero Konge/ þa mintest hñ a Vasthi/
huad hun hafde giort/og huør Domur geinged hafde yfer hana. Þa søg-
du Kongsiñs Þienarar þeir sem honum þionudu/Menn skulu leita Konge-
nū ept' Frijdū Jomfrwm/Og at Kongureñ setie Tilsionarmeñ vm øll Lønd
hañs Rijkes/ þeir ed samansafne ollum vngum vænum Meyum til Susan
Slots/i Frwrstofuna/vnder Hønd Hegi Kongsiñs Giellding/sa sem vard-
ueiter Kuiñurnar/at hñ giefe þm þrra Skart/ Og huer su Þijka/s Kongenū þocknast/verde
hun Drottning i staden Vasthi. Þetta lijkade Kongenum vel/og hñ baud at giøra suo. Mardocheus
Og þar var eiñ Madr i Borgiñe Susan/Gydinga ættar/hñ hiet Mardocheus son Jair/
sonar Simei/sonar Kis/af ætt Jemini/Hñ hafde vered fluttur fra Jerusalem/þa Jechonia
Juda Kongur var fangadur/ huern Nabogodonosor flutte til Babilon. Hañ var Fostre
Hadassa/huer ad ødru nafne hiet Esther/hun var hñs Brodurdott'/Þui hun hafde mist bæ- Esther/ødru
de Fødur og Modr/og hun var miøg væn og frijd Jungfru. Og þa heñar Fader og Moder napne Hadassa
B ønduðust/þa tok Mardocheus hana ad sier i Dotturstad. Þa þetta Kongsiñs Bod og Løg apud Herodo-
mæl barst vt/og margar Þijkur voru hafdar til Borgar Susan / og i hendur feingnar Hegi tum Lib. iij.
Gelldinge/þa var og Esther leidd til Kongsiñs Hwss/vnder hendr Hegi sa ed Kuiñurnar gey- Atossa vel
mde. Og þesse Þijka þocknadest honum/og hun fañ Nææd fyrer honum. Og hñ flytte sier Artistona
med heñar Bwning/so hun feinge siñ part/hñ gaf henne siø sijnar Jungfrwr af Kongsiñs
Hwse/Og þañ besta samastad sem var i Frwrstofunne valde hñ heñe og heñar Þijkū. Eñ
Esther sagde honum ecke fræ sijnu Folke/nie fra siñe ætt/ Þui Mardocheus hafde bodet heñe
at hun skyllde læta onguann þar af vita. Og Mardocheus gieck dagliga i Forgardeñ hia
Jungfrwr Herbergenu/at hñ villde vita huert Esther gieck vel/og huad vm hana lide.
Og þa asettr tijme huerrar Jūgfrwr var komeñ/ad hū skyllde koma til Assuerū Kōgs/ept-
er þ hun hafde veret tolf Manude ad pryda sig (þuiad þeirra Skarts tijme skyllde hafa
suo Langa tijd/sem var sex Manude skyllde þær smyria sig mz Mirru og Balsamum/ z adra
C sex Manude mz ødrum dyrdligum Smyrslum/og epter þat skylldu þær vera fullpryddar) z so
skyllde huer Jungfrw til Kongsiñs i señ ganga/og huad hun villde þat skylldu Meñ giefa he-
ñe/sem ganga skyllde med henne fra Jungfrwr Herbergenu til Kongsiñs Hwss. Og þegar
nockur kom jñ vm Kuelldet/gieck hun aptur vm Morgunen fra honum/i þa adra Frwrstofu/
vnder Hønd Saasgas sem var Kongsiñs Giellding/ huer ed vardueitte Kongsiñs Frillur/
Og hun mætte ecke koma aptr til Kongsiñs/ nema Kongureñ villde/ z liete kalla a hana med
Nafne
Og sem sa tijme kom/ad Esther Dotter Abihael Brodurdotter Mardochei (huerta hñ haf
de teked sier til Dottur) skyllde koma til Kongsiñs/þa bad hun einskis/ Vtan huad sem Hegi
Kongsiñs Giellding Kueña vaktare sagde/Og Esther fañ Nææd hia øllū þeim hana sæu.
Og Esther var leidd til Assuerus Kongs/ i hñs Konūgligañ Sal/a þm tiunda Manude sem
heiter Tebeth/ a siøunda Aare hañs Rijkis. Og Kongureñ elskade Esther fram yfer allar Tebeth
Kuinnur/og hun fañ Nææd og Myskun fyre honum/fram yfer allar Jungfrwr/ Og hñ sette Januarius
þa Konungligu Choronu a heñar Høfud/ og giørde hana ad Drottningu i staden Vasthi.
D Og Kongureñ giørde øllum sijnum Høfdingium og Þienurum eitt mijked Giestabod/og þat
Giestabod var giort vegna Esther. Og epter þetta gaf hañ Løndunum huijld/ og skeinkte
vt Kongligar gææfur.
Og sem i añat siñ var samansafnad Jungfrwnū/sat Mardocheus i Kongsiñs Portdyrū. Mardocheus
Eñ Esther hafde enn ecke sagt til sinnar ættar/og eige helldr kuñgiørt vm sitt Folk/þui Mar
docheus hafde suo bodet heñe/ Þuiad Esther giørde epter hñs Ordum/ lijka so sm̄ þa hañ var
heñar Fostre.
Og a þeim sama tijma sm̄ Mardocheus sat i Kongsiñs Porte/voru tueir tilsetter af Kong- Bigthan
siñs Herberges sueinum/ Bigthan og Theres/ad vakta Portdyrnar/þeir vrdu reider/z leitu- Theres

du vid at leggia sijnar Hendr a Kong Assuerum. Þessa vard Mardocheus vijs/og hñ vnder
vijsade þat Esther Drottningu/enn Esther sagde þat Kongenum/ Mardochei vegna. Og
þa Menn rañsøkudu þuilijkt efne/þa hittest þad satt vera / Og þeir vrdu bæder heingder a
Gælga. Og þetta vard skrifad i Kongsiñs Annala Bok.

III.

Aman
Pter þetta giørde Assuerus Kongur Aman megtugañ/ hñ var sonur Med- A
atha/ Agagither/ og vpphof hñ/og sette hañs Sæte vpp yfer alla Høfdin-
gia sem hia honum voru. Og aller Kongsiñs Þienarar sm̃ voru i Kongsiñs
Porte/ beygdu sijn Kñe/ og tilbædu Aman/ Þui Kongurenn hafde so bod-
ed. Enn Mardocheus beygde ecke sijn Knie/ tilbad hñ og ecke. Þa søg-
du Kongsiñs sueinar Mardocheo/sem voru j Kongsiñs Porte/Þui brytur þu
Kongsiñs bod? Og sem þeir søgdu þad dagliga til hañs/eñ hañ villde ecke hlyda þeim ad/
þa vnderuijsudu þeir þetta Aman/at þeir villdu reyna/huersu stadfastur Mardocheus være i
þessu/Þui hñ hafde sagt þeim at hñ være Gydingur
Og sem Aman sa ad Mardocheus beygde ecke sijn Knie fyrer honum/z villde ecke tilbidia B
hñ/vard hñ bolgeñ af Reide/Og honum þotte einskis vert ad leggia sijnar hendr a Mar-
docheum alleina/ Þui þeir høfdu vnderuijsad Aman Folk Mardochei/Helldur huxade Am-
Nissan an ad fyrerkoma Mardochei Folke/øllũ Gydingũ sm̃ at voru i øllu Assuerus Kongs Rijke.
Aprilis A þeim fyrsta Manude/ þat er sa Manudur Nissan/a tolfta Aare Assueri Kongs/var hlut
falle kastad fyrer Aman/ fra einum deige til añars/z fra þeim Manude z til þss tolfta Ma-
nadar/ sm̃ var sa Manudr Adar.
Raad Aman i mote Gydingum Og Aman sagde til Assuerus Kõgs/Hier er eitt Folk z dreifest vt a medal allra þioda j øllũ
Løndum þijns Rijkes/og þeirra Løgmæl er fraleitara enn allra añara Þioda/og þetta Folk D
breyter ecke epter Kongsiñs Løgmæle/og eige er þat lijdanligt Kongenum/ad læta þad so fa-
ra. Og ef ad Kongenum virdest suo/Þa skrife hñ/ad þetta Folk sie drepet. Suo vil eg vega
tiu Þusund Centener Silfurs/ i Embættes maña hendur/suo þat leggest i Kongsiñs Fiehirdsl.
Þa tok Kongurenn siñ Hrijng af siñe hende/og fieck Aman syne Medatha Agagither/ ouin
Gydinga. Og Kongureñ sagde til Aman / Þat Silfur skal þitt vera/og suo Folked/suo þu
giører vid þat huad þier lijkar.
Þa voru kallader Kongsiñs Skrifarar/a þrettanda deige þss fyrsta Manudar/z þad var
13. Aprilis skrifat suo sem Aman byfalade/til allra Kongsiñs Høfdingia/og til Landsiñs Fouita hier og
þar i øllum Løndum/og til Høfdingia sierhuerrar Þiodar i Løndunum hier og þar/epter Ri- C
te og Tungumæle sierhuers Folks/vnder Assueri Kongs Nafne/z var jnciglat mz Kongsins
Hrijng. Og þesse Brief voru vtsend fyrer Hlaupara vm øll Lønd Kongsiñs/ad Meñ skyll-
du afma/drepa z i hel sla alla Gydinga/bæde vnga z gamla/ Børn og Konur/a einũ Deige/
sem er/a þrettanda Deige i þeim tolfta Manude/þat var sa Manudur Adar/z ad ræna øllũ
þeirra audæfum.
Bod z byfalning/ad lyþlata skyllde alla Gydinga So var nu hliodande þsse Skrift/Ad þeim var byfalad i øllum Løndũ/at birta þta fyrer
øllu Folke/ at þat skyllde vera reidubwed/ a þeim sama deige. Og Hlaupararner geingu mz
skynde af stad/epter Kongsiñs skipan. Og eitt bod var vppsleiged a siælfu Slotenu Susan.
Og Kongurenn og Aman sætu og drucku/Eñ Borgen Susan sturladest.

IIII.

Mardocheus
A Mardocheus frietter allt þad sm̃ skied var/þa reif hñ sijn Klæde/og færde A
sig i Seck/ og Osku/ og gieck vt mitt i Stadeñ/griet hætt og aumliga/ og
kom fyrer Kongsiñs Port/Enn eingeñ mætte sa ganga jnn vm Kongsiñs
Port/sem eirn Seck yfer sier hafde. Og i øllum Løndum þar Kongsiñs bod
z Ord komu/þar var eirn mikill harmr a medal Gydinga/ z marger føstudu
grietu og syrgdu/z læu i Seck og Osku. Þa komu Þionustumeyiar Esther
og heñar Gielldingar/og vnderuijsudu heñe þta. Þa vard Drottningen miøg ottasleigen. Og
hũ sende Mardocheo Klæde ad i Klædast/z færa sig af Secknũ/Eñ hñ villde ecke medtaka þau

Þa

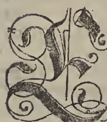
B Þa liet Eſther kalla til ſijn Nathach/ huer ed var eirn af Kongſiñs Giellдingũ/ ſem heñe Eſther
var ſettur til þionuſtu/og baud honum/at hñ ſkyllde ganga til Mardocheum/og vita af honũ
huad a ferdum være/og þui hñ liete ſuo. Þa gieck Nathach vt til hñs a Stræte Borgariñar
fyrer Kongſiñs Porte. Og Mardocheus ſagde honum allt huad tijdt var/huernen ad Aman
hefde lofad atleggia Silfur i Kongſiñs Hirdſlur/til gløtunar Gydingum. Og hñ fieck hm̃
eina vtſkrift af þeſſare bijfalningu ſem vppfeſt var i Suſan/ad þa ſkyllde eydeleggia/ og bad
at hñ ſkyllde ſyna Eſther þeſſa ſkrift/z ad kunngiøra heñe/ad Mardocheus bæde hana ad gã
ga jnn fyrer Kongenn/og giøra eina Bæn til hñs/og bidia fyrer ſijnu Folke.
C Og nu ſem Nathach kom iñ aptur/og kunngiørde Eſther Mardochei Ord/þa ſagde Eſt-
her til Natach/og baud honum ad ſeigia ſuo Mardocheo/Øllum Kongſiñs Þienurum er þad
vitanligt/og øllu Folke i Kongſiñs Lande/ad huer ſa Madr ſm̃ geingur jñ i Kongſiñs Høll/
til Kongſiñs/huert þat er helldr Madur eda Kuiña/ſem ecke er kalladur/ hñ ſkal ſtrax deyia
(nema ſuo ſie ad Kongurenn riette ad honum ſijna Gullſpijru/ſuo ad hñ hallde Lijfenu)Eñ i
þriatijge Daga hefe eg ecke køllud vered jñ fyrer Kongen.
Og þa þſſe Ord Eſther voru ſøgd Mardocheo/þa baud Mardocheus at ſeigia Eſther ap
tr þſſe Ord/Ei ſkallt þu hyxa/at þu muner at eins frelſa þitt lijf/fyrer ꝥ at þu ert i Kõgſins
D Hwſe/helldr eñ aller adrer Gydingr. Og þo þu vilier þeigia a þſſũ tijma/þa mũ þo Gydin-
gunum koma frelſan og Hialp vr einhuerium ødrum ſtad/enn þu og þitt Fødurs Hws mun
þa fyrer faraſt. Og huer veit nema þu ſiert fyrer þſſa tijma ſaker komen til Kongsrijkeſins?
Þa baud Eſther at ſeigia Mardocheo/Far og kalla ſaman alla Gydinga þa ſ̃ nu eru i Su- Faſta
ſan/og faſted fyrer mig/ ſuo þier huerke eted nie drecked i þria Daga og þriar Nætur/Eg og
mijnar Þionuſtumeyar ſkulum giøra lijka ſuo. Og þa vil eg ganga jnn fyrer Kongeñ i mote
Løgmalenu/Ef eg dey/þa dey eg. Mardocheus gieck i burt/z giørde allt þat ſ̃ Eſther haf
de hm̃ bodet.

.V

A OG a þeim þridia Deige ſkryddeſt Eſther Konungligum ſkrwda/ og gieck jnn
i Forgardeñ ad Kongſiñs Høllu/ jnnañ til gegnt Kongſiñs Herberge. Og
Kongurenn ſat i ſijnu Kongligu Haſæte/ gagnuart Hwsdyrunum. Og þe-
gar Kongurenn ſa Eſther Drottningu ſtandande i Forgardenum/fieck hun faſt
Nad fyrer hñs Auglite. Og Kongurenn vtriette Gullſpijruna þa hñ hafde
i ſiñe hende i mot Eſther. Hun gieck at og ſnart Odden a Spijrunne. Þa
ſagde Kongurinn til heñar/Eſther Drottning/Huad er þier? Og huers beideſt þu? Þo þu
bidier vm helft mijns Rijkes þa ſkal þier giefaſt þat. Eſther ſuarade/Ef þat þocknaſt ſuo
B Kongenum/ þa bid eg at Kongurenn kome i Dag/ og ſuo Aman/ til þeſſ Gieſtabodz ſem eg
hefe til bwed. Kongurenn ſagde/Fared ſem ſkiotaſt og kalled a Aman/at hñ giore ſo ſm̃ Eſt-
her hefur ſagt.
Og ſem Kongurenn og Aman voru komner til Gieſtabodſiñs/huert Eſther hafde tilbwed/
Sagde Kongureñ til Eſther/þa hñ hafde nu drucked Vijn/Hũ er þijn Bæn Eſther? Huad
þu villt ſkal þier veitaſt/þo þat være helmingur mijns Kongsrijkes/ þa ſkal þat ſkie. Þa
ſuarade Eſther/og ſagde/Mijn Bæn og Bon er þat/Hafe eg fundet Nad fyrer Kongenum/
og ef þat lijkar Kongenum/at veita mier mijna Bæn/og at giøra ſem eg bid/Þa kome Kon-
C gur og Aman til þeſſ Gieſtabodz ſem eg vil reidubwa fyrer þeim/So vil eg giøra a morgũ ep
ter Kongſiñs Orde.
Suo gieck Aman vt a þeim Deige/gladur og mz godum Huga. Eñ ſem hñ ſa Mardo-
cheum i Kongſiñs Porte/at hñ ſtod ecke vpp/z hrærde ſig huerge vr ſijnu Sæte fyre hm̃/vard
hñ bolgeñ af Reide vid Mardocheum/ Enn hñ ſtillte ſig þo. Og ſem Aman kom heim/þa
ſende hñ vt og liet ſaman kalla ſijna Vine/og ſijna Huſtru Seres/Og framtalde fyrer þeim
ſijna Rijkdoms Dyrd/og fiølda ſinna ſona/og ſuo allt ſaman/huerſu Kongurenn hafde giørt
D hñ ſtormektugann/fram yfer alla Kongſiñs Høfdinga og Þienara. Eirnen ſagde Aman/
Og Drottningen Eſther liet onguañ koma til Gieſtabodſiñs mz Kongenum vtan mig/ eg er z
ſuo bodenn til heñar a Morgun aptur mz Kongenum. Enn allt þetta nægieſt mier ecke/ ſuo
leinge ſem eg ſie þann Gyding Mardocheum ſitia hia Kongſinns Porte. Þa ſuarade hñs
Kuiña Seres hm̃/z aller hñs viner/Biod þu at reiſa ſkule vpp eitt Trie fimtijge alna hatt/
og ſeig

og seig þu a morgun til Kongsiñs/ at Mardocheus sie heingdur a þui/ so kiemur þu gladur til
Giestabodsiñs mz Kongenum. Þetta lijkade Aman vel/ z hñ liet tilbwa Tried.

VI.

NN a þeirre Nott gat Kongurenn ecke sofed / og hñ baud at sækia skyllde A
Kronikur og Añala bækur. Og þa hñ liet lesa þær fyrer sier/ þa kom þar
ad sem skrifad var/ huernen at Mardocheus hafde vnderuijsad vm þa tuo
Kongsiñs Herbergia sueina Bigthana og Theres/ þeir ed giættu Kongsiñs
Dyra/ Huersu þeir høfdu boret ꝛad samā mz sier/ at leggia sijnar Hendr a
Assuerū Kong. Og Kongureñ sagde/ Hueria æru eda huad gott høfū vær
giørt Mardocheo fyrer þta? Sueinarner Kōgsins suørudu/ eckert hefr hñ þar fyre feinged.
Og Kongureñ sagde/ Huer geingur þar vte i Gardenum? (Þuiad Aman gieck i Gardenum
vtan fyrer Kongsiñs Herberge/ þui hñ villde seigia Kongenū/ at hñ liete heingia Mardoche-
um a þat Trie sem hñ hafde tilbwed honum) og Kongsiñs Sueinar suørudu / Sia/ Aman er B
hier i Gardenum. Kongureñ suarade/ Læted hñ koma hingad.

Bigthana Theres

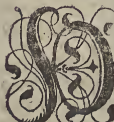
Gud er Dasamligur i sijnum Giörningum

Nu sem Aman var jñkomeñ/ þa talade Kongureñ til hñs/ Huad skal giøra þeim Manne
huern Kongureñ vill vegsama? Og Aman huxade mz sier/ Huern mun Kongureñ añañ vil-
ia vegsama helldur eñ mig? Og hñ suarade Kongenum/ Sa madur sem Kongureñ vill Heid
radañ hafa/ hñ skal hier koma/ og i klædast þeim Konngligū klædnade/ sem Kongureñ plagar
at bera/ suo og sie soktur sa Hestur sem Kongurenn rijdur sialfur a/ z skal setia Kongsiñs Kro-
ronu a hñs Høfud. Og þetta sie afhendt bæde Klædnadureñ z Hestureñ i hendr einū Høfd-
ingia af Kongsins Høfdingium/ sa same skal klæda þañ Mañ sem Kongureñ vill heidradañ C
hafa/ z læta hñ rijda vm Stræte Borgarinnar/ og sie suo vthroopad fyrer honum/ Suo skal
giøra þeim Manne sem Kongureñ vill heidradañ hafa.

Kongureñ sagde til Aman/ Far strax/ og tak Klæden og Hesteñ sem þu hefur sagt/ z giør
þetta sem þu mællter Mardocheo Gydinge/ sem hier situr fyrer Kongsiñs Portdyrum. Og
læt ecke eitt bregdast af øllu þessu/ sem þu talad hefur. Þa tok Aman Klæden og Hesteñ/
og i færde Mardocheum/ og liet hñ rijda vm Stræte Borgariñar/ og kallade hatt fyrer honū/
Þennañ Heidur skal sa Madr fa/ huern Kongureñ vill Heidra. Og Mardocheus kom ap D
tur fyrer Kongsiñs Port.

Eñ Aman for s skiotast heim til sijns Hwss/ syrgiande/ z med huldu Høfde/ Og hñ grein-
de sinne Kuiñu Seres/ og so øllum sijnum Vinum/ fra øllu þessu sem hñ hafde hendt. Þa
suørudu honum hñs Spekingar og hñs Kuiña/ og søgdu til hñs/ Ef ad Mardocheus er af
Gydinga kyne/ fyrer huerium þu ert til tekeñ ad falla/ þa munt þu eige megna at standa hm̄
i mote/ Helldur munt þu falla fyrer honum. Og er þeir voru ad tala þetta vid hñ/ þa komu
Kongsiñs Gielldingar/ og neyddu Aman/ ad hañ skyllde koma til þess Giestabodz sem Esther
hafde reidubwed.

VII.

A ad Kongurenn var nu komenn og Aman/ til Giestabodsiñs þess sm̄ Drott
ningen Esther hafde tilreitt/ Þa sagde Kongurenn enn añañ Dageñ aptur A
til Esther/ þa hñ var glede kiendur af Vijne/ Huers beidest þu Esther Drot
ning/ at eg skule veita þier/ og huer er Bon þijn? þo þu bidier vm helming
mijns Rijkes/ þa skal þat skie. Esther Drottning suarade/ og sagde/
Hafe eg funded Nad fyrer þijnu Auglite Kongur/ og ef þat lijkar Konge-
num/ þa gief mier mitt Lijf fyrer skulld minnar Bænar/ og suo mijnu Folke vegna minnar
beidslu. Þuiad vier erum sellder/ Eg og mitt Folk/ so vier skulum eydeleggiast/ drepast/ z i hel B
slast. Og Gud giæfe/ at vier værum sellder til Þræla og Ambætta/ so munda eg þeigia vm
þ/ so munde z Ouinureñ onguañ skada Kongenum giøra.

Þa suarade Assuerus Kongur/ z sagde til Esther Drottningar/ Huer er sa? Edr huar er
hñ/ huers hiarta slijkt dirfdest at taka sier fyrer at giøra? Esther suarade/ Sa Ouinr z mot
standare er þsse hiñ vonde Aman. Enn Aman vard hræddur vid Kongeñ og Drottninguna.

C Og Kongureñ stod vpp fra Giestabodenu/ꝛ fra Vijnenu/mz reidum Hug / ꝛ gieck i Allden-
garden hia Høllinne. Og Aman stod vpp/og bad Esther Drottningu vm sitt Lijf/ Þui hñ
sæ ad hm̄ var allá reidu Olucka reidubwen af Kongenū.
Nu sem Kongurenn kom jñ aptur vr Alldengardenum jnn i Salen þar Giestabodet stod/
þa læ Aman a Becknum/þar sem Esther sat. Þa sagde Kongurenn/Vill hañ og suo slæ
Drottninguna i hel hier i mijnu Hwse hia mier?. Jafnsnart sem Kongureñ talade þetta/þa
D byrdu þeir Amans Andlit. Og Harbona eiñ af Herbergia sueinunum Kongsiñs sagde/
Siaed/þar stendur eitt Trie i Amañs Garde fimtijge Alna Hæꝛtt/ huert hañ hefur til bwed
Mardocheo/sa sem gott talade Kongsiñs vegna. Þa sagde Kongurenn/Heinged hñ sialfañ
þar a. Og so heingdu þr Aman i þm Gælga ſ hñ hafde tilbuid Mardocheo. Og so støduad-
est Kongsiñs Reide.

Haman hein gdur i þeim Galga/ huern hñ hafde bwed Mardocheo

VIII.

A Og a þeim Deige gaf Assuerus Kongur Esther Drottningu Amans Hws O
uinar Gydinga. Og Mardocheus kom fyrer Kongenn/ Þui Esther haf
de sagt honum/at hañ være hennar Fødurbroder. Og Kongurenn tok af
sier sitt Fijngurgull/ sem hñ hafde teked aptur af Aman/og gaf þat Mardo-
cheo. Og Esther sette Mardocheum yfer Hws Aman.
Og Esther Drottning talade eñ framar meir til Kongsiñs/ꝛ fiell til Fota
honū/og bad med Grate/at hñ villde i burt taka Illsku Aman Agagiter/og hñs vppsætur/ſ
hñ hafde huxad i giegn Gydinga Folke. Þa riette Kongurenn Gullspijruna at Esther/ Eñ
hun stod vpp/ꝛ gieck til Kongsiñs/ꝛ sagde/Ef þat þocknast Kongenū/ꝛ hafe eg fundet Næd
fyrer honum/og lijke honum þad/Þa læted Brief vtganga suo hliodanda/at þier apturkall-
ed Brief og Rædagiørd Aman sonar Medatha Agagither sm̄ hñ skrifade ad Gydinga Folk
skyllde drepet verda i øllum Kongsiñs Løndum. Þuiad Huernen mæ eg horfa a þat vonda
B sm̄ koma mun yfer mitt Folk? Eda huernen mæ eg sia vppa þat/at mijn ætt skal so fyrer far-
ast?

Esther bidur fyrer sitt Folk

Þa sagde Assuerus Kongur til Drottningar Esther/og til Mardocheum Gydings/ Sia/
eg hefe giefet Esther Hws Aman/enn hñ baud eg at heingia i Gælga/Þuiat hñ lagde sijn-
ar heiptar Hendur a Gydinga folk. Þar fyrer skrife þid nu vegna Gydinga/ suo sem
yckur lijkar/vnder Kongsiñs Nafne/og jñcigled þat mz Kongsiñs Hrijng. Þuiad allt þat
sem skrifad er vnder Kongsiñs Nafne/og er sijdan jñciglad med hañs eigen hrijng/ þad mætte
eingenn Mañ aptur kalla.
Þa voru kallader Kongsiñs skrifarar/a þeim sama tijma/a þeim þridia Mænade/þad er
sa Manudur Siuan/a þeim þridia ꝛ tuttugasta deige þess Mænadar. Og Briefen voru so
C skrifud sem Mardocheus bijfalade/til Gydinganna/og til Høfdingianna/ Hirdstioraña og til
allra Høfudz maña j Løndunū/fra India Lãde ꝛ allt til Blalandz/ſ var Hūdrad/siø ꝛ tutt-
ugu Lønd/ hueriu Lande epter sinne skrift/ og hueriu Folke epter sijnu Tungumæle / ꝛ suo til
Gydinganna epter þra skrift ꝛ Tungumæle.

a Þad er/Med þui ad Briefi Aman voru jñciglud med Kongs jnncigle/þa stodadi Gydingum ecke nema þau være med ødrum Briefum aptur kølluð

Og þetta var skrifad vnder Kongsiñs Assuerus Nafne/og so jñciglat mz hñs Eigen Gull
hrijng. Og hñ sende Briefen mz rijdande Sendemønnum a vngum Mwlum/ J huerium
Briefum ad Kongurenn gaf Gydingum leyfe/ad veria sig fyrer sijnum Ouinū/huar i Borg-
um sem þeir være/og heimtast saman og Veria Lijf sitt/og eydeleggia og drepa alla magt þss
Folks og Lands sem a þa strijdde/mz þeirra Kuinnum og Børnum/og ad ræna þeirra Godz
a einū Deige/ i øllū Kongsiñs Assueri Løndū/ Sem var/ sæ þrettãde Dagꝛ i þm tolfta Ma-
nade/þat er sa Manudꝛ Adar
Og Innehalld Briefanna er þtta/Ad ein bijfalning være vtgiefen yfer øll Lønd/og skyll
D de openberast øllu Folke/Ad Gydingarner være vidbwner a þeim Deige/ad hefna sijn a sijnū
Ouinum. Og þeir Sendebodar ridu sem mest og skiotast a sijnum Mwlū/epter skipan Kōg-
siñs. Og þesse Bijfalning var vppsleigen a Susan Slote.

Adar Martius

Og Mardocheus gieck vt fra Kongenum i Konungligum Klædum/gulum og huijtum/og
klæddur einum Møttle af Silke og Purpura/og hafande eina stora Gullkoronu. Og Bor
gen Susan gladdest og vard fagnande. Eñ Gydingum var komed Lios ꝛ Føgnudur/Glede
ꝛ Dyrd. Og i øllum Løndum ꝛ Borgum/huert hellst sem Kongsiñs Ord ꝛ Bodskapur kom
þa vard

þa vard þar glede og Fognudr a medal allra Gydinga/ Giestabod z Glede dagar/Og mar-
ger af Landsfolkenu giorduſt Gydingar/ Þuiad Otte Gydinga fiell yfer þa.

IX.

Gydingar hefnaſt a Ouinum ſijnum

A Þeim tolfta Manude/ſem er ſa Manudur Adar/a þeim þrettanda Deige/ A
huern Kongſiñs Ord z ſkipan høfdu akuedet/ad þar ſkyllde ſkie/A þeim ſa
ma deige/þa Ouiner Gydingañа vonudu ad yferfalla þa/Þa ſnereſt þat ſo
ad Gydingarner toku ad verda yferſterkare ſijnum Ouinum. Þa ſaman-
ſøfnuduſt Gydingarner i þeirra Borgum/i øllū Kongs Aſſueri Løndū/ ad
leggia Hendur a þa/ſem þeim villdu vont. Og eingeñ þorde ad ſtanda
þeim i mot/Þuiad þeirra Otte var komeñ yfer allt Folked. Og aller Høfudzmenn i Lande-
nu/Høfdingiar z Landſtiornarar z aller Kongſiñs Embættes menn vpphofu Gydingana/
þui Otte Mardochei fiell yfer þa. Þuiad Mardocheus var nu ordeñ megtugur i Kongſiñs
Garde/z hñs rycktе barſt vt vm øll Lønd/mz þui hñ mykladeſt dagliga z vard meire.

Suo ſlou nu Gydingarner alla ſijna Ouine mz Suerdz ſlage/dræpu þa z ſlou þa i hel/z B
giørdu vid Ouine ſijna epter ſiinum vilia. Og i Høfud Borgiñe Suſan ſlou Gydingarner
fim̄ Hundrut Mañs i Hel/z dræpu þa. Hier mz dræpu þeir z ſo Parſandatha/Dalphon/
Aſpatha/Poratha/Adalia/Aridatha/Parmaſtha/Ariſſai/Aridai z Jaeſata/Þeſſa tiu ſonu
Aman ſonar Medatha Ouinar Gydinganna / Enn þeir løgdu ecke ſijnar Hendur a þeirra
Godz.

Eñ a þeim ſama tijma ſpurde Kongureñ/huerſu margt Folk ad ſleiged var a Suſan Slo
te. Og Kongureñ ſagde til Eſther Drottningar/ Gydingarner hafa ſleiged fim̄ Hundrut
Meñ i Hel/ og dreped a Suſan Slote/ og þa tiu ſonu Aman/ Huad þeinker þu at þeir mu-
ne giøra añarſtadar i Kongſiñs Løndum ?/Huad villt þu nu ad þier veiteſt meira? eda huers
bidur þu eñ framar meir? C

Eſther ſuarade/Ef þ þocknaſt Kongenū/þa leyfe hañ Gydingū/ ad ſo ſem þr hafa giørt
i Dag/ſo meige þeir giøra og a morgun i Suſan/ad þeir heinge vppa Trie tiu ſonu Aman.
10. Syner Aman heingder Og Kongureñ baud ad ſuo ſkyllde ſkie. Og þeſſe bijfalning var vppſleigen i Suſan/ og þr
tiu ſyner Aman voru heingder. Og Gydingarner ſøfnuduſt til ſamans i Suſan/ a þm fior
tanda Deige i Manude Adar/z dræpu þa eñ þriu Hundrut mañsj Suſan/ eñ þeirra Godze
rændu þeir ecke.

Eñ þeir adrer Gydingar i Kongſiñs Løndum/komu til ſamañs/at veria lijf ſitt/ og at þr
Talan þra ſem ſlegner woru aþ Gydingum mætte hafa Frid fyrer ſijnum Ouinum/og þeir dræpu af þeirra Ouinum fim̄ z ſiøtijge Þuſ-
under/Eñ þeirra Eigner lietu þeir kyrrar. Þad ſkiede a þm þrettanda Deige i Manude A
dar/eñ þeir huijlduſt a fiortanda deige i ſama Manude/Og þañ Dag hielldu þeir med Glede D
og Gieſtabodum. Enn þeir Gydingar ſem voru i Suſan/voru komner til ſamañs/bæde þañ
14. Dagur Martij Fagnanda Dagur þrettanda og fiortanda Dag/ og huijlduſt a þeim fimtanda Deige/ Og þañ Dag hielldu
þeir mz Glede og Gieſtabodum. Þar fyrer hielldu þeir Gydingar ſem biuggu i Smaſtødū
og Kauptwnum/þañ fiortanda Dag i Adar Manude/Gieſtabod og Glede daga/ og huer ſen
de ødrum ſkeinkingar a þeſſum deige.

Og Mardocheus Brieffette þeſſa giørninga/og ſende Briefen til allra Gydinga ſm̄ voru
i øllū Kōgs Aſſueri Løndū bæde nærre z fiarre/ad þr ſkylldu medtaka z hallda þañ fiortanda
z fimtanda dag i Manude Adar/ætijd a hueriu Aare/A þeim Døgum a huerium Gydingar-
ner høfdu feinged Frid z Roſemd fyrer ſijnum Ouinum / z epter þeim Manude/a huerium
þeirra Hørmung ſnereſt tilfagnadar/z þeirra Sorg til Gledедaga/At þeir ſkylldu hallda þa E
daga mz Glede og Gieſtabodum/z ad ſenda huer ødrum Gæfur z ſkeinkingar / z giefa þeim
Fatæku.

Og Gydingarner ſamtoku at giøra þat ſem þeir høfdu vppbyriad/z þat ſm̄ Mardocheus
ſkrifade þm til/Huernen Aman ſon Madatha Agagither/Ouinr allra Gydinga/hafde hug-
lagt/ad fyrerkoma øllum Gydingum/og liet kaſta hlutum/at hræda þa/ og fyrerkoma þeim.
Suo z huernen ad Eſther gieck jñ fyr' Kongeñ/z hñ baud mz Briefum/ad hñs vonda Vpp
ſætur/þat hañ hafde huxad i mote Gydingum/ ſneriſt yfer hñs eiget Høfud/z huerſu hañ z
hañs

hn̄s syner mz honum voru heingder a Galga. Af þessu kølludu þeir þessa Daga Purim/ af
F Hlutfallsins Nafne/ epter øllum Ordum þessa Briefs/ og huad þeir høfdu sialfer sied/ ꝛ til
þeirra kom.

Og Gydingarner vppsettu þetta/ ꝛ toku þat vppa sig ꝛ sitt Afkuæme/ ꝛ a alla þa sem sig
gæfu til þeirra/ Ad þeir skylldu i onguan̄ mæta yfergiefa/ at hallda þessa tuo daga ærliga/
epter þui s̄ þr voru skrifader ꝛ stadfester. Ad þsser tueir dagar skylldu ecke forgleymast/ hell
dur skylldu þeir halldast hia þeirra Barnabørnum/ og hia øllum þeirra ættmonnum/ i øllum Dagar
Løndum og Borgum. Þesser eru þeir Dagar Purim/ huerier ecke skulu yfertrodast a medal Purim
Gydinga Lyds/ ꝛ at þeirra min̄ing skal i ønguan̄ mæta nidur falla hia þeirra Sæde.

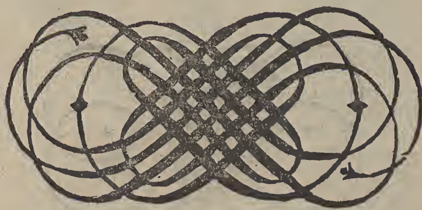
G Og Esther Drottning/ Dotter Abihail/ ꝛ Mardocheus Gydingur/ skrifudu miøg vandli-
ga/ ad stadfesta þetta an̄ad Brief vm Purim. Og þau sendu Briefen til allra Gydinga/ vm
Lønd Assueri Kongs/ sem voru ad tølu Hundrat Tuttugu ꝛ siø/ mz Ordum Kiærleiks ꝛ San̄-
leika/ Ad þeir skylldu stadfesta þssa Daga Purim/ a sijnū tilsettum tijma/ so sem Mardocheus
Gydingur hafde til sett þm og Esther Drottning/ so sem þr høfdu vnderbūdest a þeirra Sæler
ꝛ þeirra Sæde/ ad hallda þssa giørninga Føstun̄ar og þeirra kalls. Og Esther bijfalade ad
stadfesta þessa giørninga Purim/ ꝛ ad þr skylldu skrifast i eina Bok.

X.

A OG Assuerus Kongꝛ lagde Skatt a Lønden/ ꝛ Eyar Siafarin̄s. Enn aller Mardocheus
hn̄s Giørningar Vellde og Magt/ og so su mykla Vegsemd Mardochei/ sm̄ vpphafen a
Kongurin̄ veitte honum/ Sia/ þat er skrifad i Kongan̄a Kronickum i Per- xij. Are Assu
sia ꝛ Media. Þui Mardocheus Gydingꝛ var næstꝛ Assuero Kōge/ megtugꝛ eri/ og lifde
a medal Gydinga/ og þeckur øllum sijnum Brædrum / Huer ad leitade godz cxc xij Aar
fyrer sitt Folk/ og lagde hid besta til med øllu sijnu Sæde. Philo

Ender a Bokinne Esther

Do

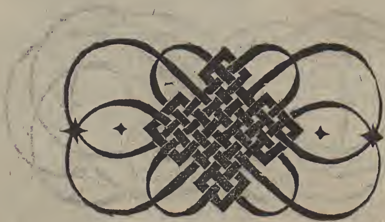
Formalen̄ yfer
Bokena Job

ÞEsse Jobs Bok talar vm þa Spurning/ Huort ad Olucka þra hinna Riettferduga kome af Gude til? A þui stendur hier Job stadfastligan̄a/ & helldur þat vissulega fyrer satt/ Ad Gud legge Þijnu eirnen a hina Riettlꜳtu/ fyrer sakleyse/ alleinasta sier sialfum til Dyrdar/ so sem̄ Christ: seiger Joh. 9. vm̄ þan̄ sem̄ blindur var borin̄.

En̄ þar a mot mæla hn̄s Viner/ og hafa þar miøg mørg Ord og langa Rædu vm þat/ og vilia forsuara Gudz Riettlæte/ ad han̄ sie Riettlꜳtur/ suo hn̄ refse onguum saklausum/ Enn sie þat so at hn̄ veite einhuerium nockra Hirting/ þa hlytur sa hin̄ same vid hn̄ brotlig: hafa vered. Og hafa suo i slijku eina veralldliga og kiøtliga meining vm Gud & hn̄s Riettlæte/ alijka sem være hn̄ so sem adrer Veralldarmenn eru/ og hn̄s Domar eins suo sem Heimsinns Domar.

En̄ þo at Job/ lijka sem sa ed staddur er i Daudans naud / tale nogu margt/ vt af mannligum Breyskleika/ a mote Gude/ & misgiør' so med Opolinmæde/ þa helld: hn̄ þo samt a þui/ At hn̄ hafe ecke forþienad slijka Þijnu/ helld: en̄ adrer Men̄/ huad og satt var. En̄ ad lyktunum vrskurdar Gud sialfur þat suo/ ad Job/ þad hn̄ talade a mote Gude i Þijnun̄e/ þa hafe hn̄ þad rangliga talad/ Enn þat/ huad han̄ hefur hallded vt af sijnu Sakleyse/ a mote sijnum Vinum/ fyrr enn þat Motganguren̄ tok yfer ad dynia/ þa hafe hn̄ þat sama rietteliga talad En̄ hier med þa leider þesse Bok Historiuna ad lycktunum þangat/ Ad Gud han̄ sie alleinasta Riettlꜳtur/ og þo samt þa kunne eirn Madur i mote annars man̄s akiæru fyrer Gude riettferdugur ad verda.

Enn þetta hid sama er oss til Huggunar skrifat/ Þat Gud lætur sijna suo dyrdarliga ꜳstuine og storheilaga Men̄ hrasa suo miøg/ sierdeiles vti Motgangenum. Þuiad ꜳdur fyrr en̄ Job kom vt i Daudans Angist/ þa lofar hann Gud/ lijdande Þolenmodliga burtsuipting sin̄a Audæfa/ og lijftionen sin̄a Barna. Enn sem þat Dauden̄ tekur at ganga honum sialfum vnder Augun/ og Gud tekur ad vijkia suo sem i burt fra honum/ þa sijdan vtuijsa hn̄s ord klꜳrliga/ huad Maduren̄ huxar/ vti Daudās Angist/ vm Gud (huersu heilagur sem þat han̄ er) Huernen þat honum þijker þa/ þat Gud sie eingen̄ Gud/ helld: at eins ein̄ hardur Domare/ og bystur Vijkingur/ sa sem Ofrijke syner/ & eige skeyt' vm nockurs Man̄s Gudhrædslu. Og þetta er su allra sierligasta Grein/ og Meining þssarar Bokar. En̄ þetta vnderstanda alleinasta þeir hiner sømu/ sem̄ sialfer hafa reynt/ huad þat er/ ad liggia vnder Gudz Dome og Reide/ & vm stund ad missa hn̄s Nad.

Boken Job

I.

A
Ob er Madur neþndur/hñ var j
Lande Vz/Sa ſame Madur var einfalldur/
Riettlætur / Gudhræddur/ og fordadeſt hid
vonda. Hñ ætte ſiø Sonu ꝛ þriær Dætur.
Og hñs Kuikfie var ſiø þuſunder Sauda/þri
ar Þuſunder Vlfallda/ Fim̃ Hundrut Ardur
Vxa / fim̃ Hundrut Aſnur og miøg mørg
Hiu/Og hñ var a Agiætare eñ aller þr adrer
ſem biuggu i Auſturælfunne.
Og hañs ſyner foru til og giørdu Gieſta-
bod/huer i ſijnu Hwſe ſierhuer a ſijnũ Deige/
Og þeir ſendu vt/ og lietu bioda Syſtrum ſij-
num þremur til at eta ꝛ drecka mz ſier. Og
þa eirn Gieſtabods dagurenn var vmlidenn/
ſende Job burt/ꝛ helgade þa/ꝛ ſtod vpp miøg
ſnem̃a/og offrade Breñefornum fyrer ſierhu-
ium þeirra/Þuiat Job hugade ſuo/ Skie ma
B ad ſyner mijner hafe ſyndgaſt/og bleſſad Gud i ſijnum Hiørtum. So giørde Job alla daga.
So bar til eiñ Dag/ad Gudz Børn komu/og ſtodu fyrer DROTTNE/þa kom ꝛ Sa-
tan og ſtod a medal þeirra. Og DROTTEN ſagde til Satan/ Huadan komſtu? Sa-
tan ſuarade DROTTNE/ ꝛ ſagde/ Eg hefe fared i kring vm Jørdena ꝛ geinged vm ha-
na. DROTTEN ſagde til Satan/ Giætter þu ecke at mijnum Þienara Job? Þuiad
hñs lijke er ecke a Jørdu/Einfalldligur/Riettlætur/Gudhræddur ꝛ fordaſt hid vonda.
Satan ſuarade DROTTNI/ ꝛ ſagde/ Huørt meinar þu þat at Job otteſt Gud fyrer
eckert? Hefur þu ecke verndat hñs Heimile/og allt þat hñ hefur vmhuerfes ſig / Þu hefur
bleſſad hñs Handa verk/ꝛ hñs Gods hefur vtbreidt ſig i Landenu. Eñ riett þu þijna Hond
vt og ſuipt til alls þeſſ ſem hñ hefur/Huad Gillder/hañ mun a Bleſſa þig vnder Augun.
C DROTTEN ſagde til Satan/ Sia þu/allt þat ed hñ hefur/þat ſie þier i Hende/vtan þ
einaſta/ at þu legg ecke þijna Hønd a hann ſialfann. Þa gieck Satan vt fra DROT-
TNE.
Og a þm Deige/ þa hñs ſyner ꝛ Dætr ætu ꝛ drucku Vijn i Hwſe ſijns Frumgietna brod
urs/Þa kom eiñ Sendebode til Job ꝛ ſagde/Ardur Vxarner plægdu/og Aſnurnar voru þar i
Haganum hia þeim/þa fiellu þeir af Rijke Arabia yfer þa/ og toku þa i burt/ og i helſlogu
Þionuſtumeñena mz Suerdz eggium/Og eg komſt eiñ vndan at kuñgiøra þier þetta.
Þa hñ var at tala þetta/þa kom eiñ añar/ꝛ ſagde/Gudz Elldur fiell af Himnum ofan/ꝛ
brende bæde Saudena ꝛ Þionuſtumeñena/ꝛ vppbrende þa/ Og eg komſt eiñ vndã at vnderuñ
ſa þier þ. Þar hñ eñ ſo talade/kom eiñ añar/ꝛ ſagde/Þeir Chaldei giørdu þriar Fylkingar/
D ꝛ hlupu at Vlføllidũ/ꝛ j burt toku þa/ ꝛ i hel ſlou Þionuſtumeñena mz Suerde/ Og eg eiñ
komſt vndan at kuñgiøra þier þetta.
Þa hñ var þetta at ſeigia/þa kom eiñ añar ꝛ ſagde/Þijner Syner ꝛ Dætur ætu ꝛ drucku
i Hwſe ſijns Frumgietna brodurs. Og ſia þu/þar kom mijkell Stormuindur af Eydemørk-
inne/og ſteytte vppa þau fiøgur Hornen Hwſſens/og fleygde þui nidur/yfer þijn Børn/ſo ad
þau dræpuſt/Og eg komſt eiñ vndan/ad eg vnderuñſade þier þetta.
Þa ſtod Job vpp/og i ſundur reif ſijn Klæde/og reytte ſitt Hær/ꝛ fiell til Jardar/tilbad/ꝛ
ſagde/ Nakeñ kom eg vt af miñar Modurkuide/ Nakenn mun eg og þangat aptur huerfa.
DROTTEN gaf þat / DROTTEN i burt tok þat/ Bleſſad ſie Hafnet DROTT-
INS. J øllu þeſſu ſyndgadeſt ecke Job/og eige talade hañ neitt Fauijſligt i giegn Gude.

Job er Jobab Kongur Edom Gen. xxxvi. hia Arabia Rijke/þuiad Vijkingar aþ Saba palla yþer hañ

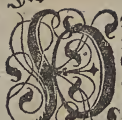
a Ei vegna Rijkdoms nie Magtar/Helldr þyrer ſaker Vijſdoms/ſkilnings Gudhrædſlu/þa heþr hñ vegligre og agiætare hall deñ verid eñ adrer

a (Bleſſa) Merker hier ad Bølua/ Formæla og Gudlaſta

Þolinmæde Job

II.

Þad

HAd skiede a Deige nockrum/þa ed Gudz Børn komu/ og stodu fyrer DRO- A
TTNE/ þa kom Satan a medal þeirra/ og gieck fram fyrer DROTT-
EN. Þa sagde DROTTEN til Satan/ Huadan komst þu? Sat-
an suarade DROTTNE/ z sagde/ Eg hefe geinged i kring vm Jorde-
na/og fared vm hana. DROTTEN sagde til Satan/ Hefur þu ecke
giefed giætur ad mijnū Þienara Job? þuiad hñs lijke er ecke a Jørdu/ein-
falldur/Riettlætur/Gudhræddur/z fordast hid vonda/halldande eñ fast Gudrækne sinne/ Eñ
þu hefur komed mier til/ ad eg hef fordiarfad hñ fyrer sakleyse. B
Satan suarade DROTTNE/ z sagde/ a Hwd fyrer Hwd/z allt huad Madureñ he-
fur til/þa giefur hñ fyrer sitt Lijf. Eñ riettu þijna Hønd vt/og hrær hañs Holld og Bein/
þa munt þu sia/ ad hñ mū velsigna þig vnder Augun. DROTTEN sagde til Satans/
Sia þu/hñ er i þiñe Hende/Eñ þu skallt þo þyrma hñs Lijfe.
Þa gieck Satan vt fra auglite DROTTENS/ z slo Job mz þm vestu Sarū/fra hñs C
Huirfle og allt til Ilia. Og hñ tok eina Skiel og skof sig mz/sitiande i Osku/Og hñs Hws-
freyia sagde til hñs/Ert þu eñ stadfastur vid þijna Gudrækne? b Blessa þu Gud z far ad
deyia. Og hñ sagde til Hennar/Þu talar sem hinar fauijsu Kuinnur. Fyrst vier høfū mz
teked hid goda af DROTTNE/ Huar fyrer skulum vier þa og ecke eirnen lijka mz taka hid
vonda? J øllu þessu þa syndgade ecke Job mz sijnum vørum.

a (Hwd) Þat er/hñ lætur fara Born og Busmala/og Þienara/fyrer sijna Hwd sialfs
b (Blessa) Hun vill so mijt ed sagt hafa/ Kostuliga lofar þu Gud og dyrkar/enn þu glatast þo samt

Enn þa þeir þrijr Viner Jobs heyrdu alla þa hlute sem yfer hñ høfdu komed/komu þeir/ D
huer af sijnum Stad/ Eliphas af Theman/ Bildad af Suah/og Zophar af Naema/Þui
ad þeir høfdu sam mællt mz sier/ at þeir villdu koma og samþijnast honum / z at hugga hañ.
Og þa þeir vpplyptu sijnum Augum a leingdar/ þecktu þr hñ ecke. Og þr hofu vpp hliod/
og toku at græta/z huer þeirra sundur reif sijn Klæde/og jos i Lopted Molldu yfer Høfut sier.
Og þeir satu a Jørdu med honum sio Daga z sio Nætur/ z þeir tøludu ecke neitt vid hañ/
Þuiad þeir sau at hñs Hørmung var harla mijkel.

Eliphas
Bildad
Zophar

III.

Opolinmæde Job

EPter þat vpplauk Job sijnum Muñe/z bøluade sijnum Deige/z sagde/Fy- A
rerfarest sa Dagur/a huerium eg em fæddr/ og su Nott a huerre sagt var/
Sueinbarn er gieted. Vere sa Dagur myrkur/z Gud hier ofan ad/hñ eige
ecke vid ad spyria epter hm̄/ Eckert Lios þa skijne yfer honum. Myrkur z
Þoka yfer falle hañ/þyckuer Skyflokar blijfe yfer honum / og Þokusualan
Dagsiñs giøre hañ herfeligañ. Og Myrkred eignest þa Nott/ suo hun
gledie sig ecke a mæal Dagaña ærsiñs/ og kome hun eige helldur i Manudaña tølu. Sia/
vere su Nott einmana/og eingeñ gledskapur sie a heñe. Bølue heñe þeir sem formæla Dei- B
genum/og þr sem reidubwner eru til at vpp vekia þañ Leuiathan. Stiørnr heñar verde Myr-
kuar i heñar Røckre/Hun vone epter Liosenu/og þat kome ecke / og eige lijte hun Augabrwn
Morgunrodans. Af þui hun ei apturlukte Dyrnar mijns a Kuidar/ og byrgde ecke þa O
giæfuna fyrer mijnum Augum.

a (Kuidar) Modurennar af huerium eg er fæddur

Huar fyrer deyde eg ecke i Modur kuide? þui fyrerforst eg þa ecke þegar at eg kom af mi-
ñar Modurlijfe? Huar fyrer hafa þær lagt mig i Kiølltu sier? Huar fyrer var eg a Brio-
ste vppfæddur? Þui þa læge eg nu/z være kyrr/suæfe z hefde Huijld/ Mz Kongunū z Rædz C
herrunum Jardariñar/ sem byggia þat sem i b eyde er/Elligar med þeim Høfdingium sem
Gulled eiga/ og þeirra Hwsen eru full af Silfre/ Edur falenn suo sem eirn ottimabær bur-
dur/ z være ecke neitt/suo sem ad þau vngu Børnen er alldrei sau Liosed/Þar ed hiner omill-
du munu aflæta grimdaræðenu/Þar ed huijla sig þeir ed haft hafa mijked Eruide/Þar hafa
og fangararner Frid huer vid añann/z heyra ecke Kualarans Hliod. Þar eru bæde smaer
og storer/ Þrælleñ og sa sm̄ frelse er giefed af sijnum Herra.
Huar fyrer er Liosed giefet hinum Vesala/ og Lijfet Sorgbitnum i Hiarta? Þeim sem
bijda epter Daudanum z hñ kiemur ecke/og græfe hñ vt af c Fylsnunum/Þeir mundu gled- D
ia sig miøg/z vera glader vid þat/ at þeir meige komast til Grafariñar. Og sa Madr huers
Vegur ad d byrgdur er/og Gud byrger þañ sama fyrer honum. Þui þa nær eg skal Mat-
ar neyta/hlyt eg at anduarpa þar vt af/ og miñ Grætur vtrennur sem Vath/ Þui þad huad
eg hræd-

b Þad ed reisa nyar Bygg ingar
c (Fylsnunum) Þad er af Jørdu
d (Byrgdur) Huad skal þeim ad lifa sem hañ veit ecke fyrer Eymd huert hñ skal/honum er betre Daude

eg hræddeſt þad er yfer mig komed/ og fyrer þui ſem eg kuĳdda/ þat hente mig. Var eg ec-
ke luckuſamligur? var eg ecke at hofe ſpaklatur? Hafde eg ecke goda huĳld? og þar kom ſuo-
ddan Hrelling.

IIII.

A ÞA ſuarade Eliphas af Theman/ꝛ ſagde/ Kañ vera ad þu vilier ecke giarn
an/þad Menn reyne til þeſſ at tala vid þig/ Eñ huer fær bundeſt þeſſa?
Sia/þu hefur leidriett margañ/ꝛ ſtyrkt þreyttar Hendur. Þĳn ræda hef
ur vppriett hina ſ nidur vorũ fállner/ꝛ þu hef ſtyrkt þau ſkialfande Knie.
Eñ nu at þat kiem yfer þig/þa drypur þu nidur/og nu þad ſnerter þig/þa
ſkielfeſt þu vid. a Er þad þĳn Gudhrædſla/þitt trauſt/þĳn Von/og þitt
ſakleyſe? Kiære/Huxa þig vm þat/ Nær hefur hiñ ſaklauſe nockurn tĳma fyrer fareſt?/eda
B huar hafa hiner riettferdugu nockurn tĳma vered afmader? Helldur ſo þad eg hefe vel ſied/
ad þeir ſem plægdu Armæduñe/ꝛ nidurſadu Ogiæfunne/ad þr vppſkaru þat ſama. Og at
þeir tortynduſt fyrer Gudz Anda Ablaſtur/og eru at onguu ordner/fyrer hñs Reidariñar An
da. Leonſiñs grenian/og øſkur b Leonſiunnar/ og Teñur Leons Huølpanna eru i ſundur-
brotnar/Leoned þat tortyndeſt þui þat gat ecke leingur Brædena feinget/ og Huelpar Leons
C jnnuñar eru i ſundurtuiſtrader.
Og heimugligt Ord er komed til mĳn/ og mitt Eyra hefur medteked eitt Ordkorn af þui
hinu ſama. Þa ed eg hugleidde þa Næturſynena/nær Suefnenn fellur yfer Meñena/Þar
kom hrædſla og ſkialfte yfer mig/ꝛ ſkielfde øll mĳn Bein. Og þa ed Andeñ gieck fram fyrer
mier/ydduſt vpp mĳn Haar a mĳnum Lĳkama. Þa ſtod þar ein Mynd fyrer mĳnum Aug-
um/ ꝛ eg þeckta ecke hñar yferlit/hliodt var/ꝛ eg heyrde eina Rauſt/Huernen ma Madurinn
D vera Riettuĳſare eñ Gud? eda nockur Madur hreiñe eñ ſa ſem hñ ſkapad hefur? Sia þu/
eingeñ er oſtraffanligur a mille hñs Þienara/hñ fiñur og Fauitſku a medal ſiña † Sendebo-
da. Huerſu myklu framar i hia þeim ſem byggia i Leirhwſunum/huerier ad Grunduallan
hafa a Jørduñe/og vppetaſt ſkulu af Modkum? Þad varer j fra Morne allt til Kuelldz/
þa verda þr vpphøggner/ꝛ adur eñ þa þſſ varer/þa eru þr ølldunges i burtu. Og þeirra ep
terblifnu fyrerfaraſt eirnen/og deyia burt ſuo ouarliga.

Eliphas a (Er þad) þad er/Nu ma ſia huórſu riettferdugur þu ert/ad Gud leggur ſlĳkt a þig

b (Leonſiñuñar) Þeſſe Leon/og Leonſiñur eru þr megtugu ofrikismeñ a Jørduñe/huerier nidurþryckia þeim Fatæku

† Eingla

V.

A KAll þu nu/Efn þu mier eiñ/huad gilld' þu fiñ onguañ? Sia þig vm krĳng ept' noc
kurs hæattar a Heiløgum. Fauĳſañ Mañ þa fær vel Reiden til Heliar
dreiged/og Vandlætingen gietur heimſkum i Hel komed. Eg ſa eiñ galinn
grodurſettañ/og eg bøluade ſtrax hñs Heimile. Hñs Børn ſkulu fiarlæg
vera Hialprædenu/ꝛ þau ſkulu ſundurſlaſt i Borgarhlidunum/ ſo ad þeim
mun eingeñ hialp veita. Hiner b Hungrudu ſkulu vpp eta hañs Hauſt
viñu/ꝛ hiner Heruopnudu ſkulu heimſækia hñ/og þeir enu þyrſtu þa ſkulu vpp drecka hñs
Godz. Þuiad Armædan vppſprettur ecke vr c Jørdunne/ꝛ Ogiæfan vex ecke vr Akrenum.
Helldur ſuo/Madureñ fædeſt til Ogiæfuñar/lĳka ſm þat Fuglarner vpphefiaſt til at fluga.
B Þo vil eg nu tala vm Gud/ꝛ ſkyra vt af honum/Hñ ſem giører mykla hlute ꝛ oranſakan
liga/ꝛ þær Daſemder ſem ecke kuña vt at teliaſt. Hñ ſem giefur Regned a Jørdena/ꝛ lætur
Vatned koma a Veguna. Hñ ſem vpphefur hina nidur þryckta/ꝛ vpphialpar hinũ harm-
þrungna. Hñ huer ed onyter Radagiørder þeirra Illkloku/ſuo ad þeirra Hønd fær þui ec-
ke af ſtad komed. Hañ høndlar hina Vĳſu i þra Slægſmunum/ꝛ vmuellter Radum rang
ferdugra. Suo ad þeir hlaupa vm dagana i Myrkrenu / og fara fælmande vm Middeiged
lĳka ſem a Nottinne. Hañ frelſar hiñ volada fra Suerdenu og i fra þeirra Muñe / og i fra
hende volldugra. Og hañ er Vonen hiñs Fatæka/ſuo ad Mañilĳkan hlytur ad hallda ſĳ-
num Muñe til ſamañs.
C Sia þu/Sæll er ſa Madur ſem Gud leggur hirting a/Þar fyrer þa fyrerlĳt ecke Hirt-
ingena hiñs Almattuga. Þui hañ ſærer ꝛ græder/hñ ſlær/ ꝛ hñs Hønd Læknar þat. Hñ
mun frelſa þig vt af þeim ſex Harmkuælum/og i þui hinu ſiøunda mun ecke neitt jllt ahræra
þig. A Hallæres tĳdiñe mun hñ frelſa þig fra Daudanum / ꝛ i Strĳdenu fra Suerdſinns

a (Heilagann) Þad er/Syn mier nockurn Heilagann ſuo kualinn/ſaklauſann. Fauĳſa og oþroda kallar hñ hier Hiegoma Meñ/ſem ecke ſkeyta vm Gud

b (Hungrada) og þyrſta kallar hñ Raningia og Vykinga

c (Jørdinne) Þat er/Slykt þorþienar Madur mz Syndinne/annars kiæme þad ecke

Jacob. 1.

Gud ſærer og græder

hende

Hende. Nũ mun ſkyla þier fyrer Keyre Tunguñar/ſuo þu hrædeſt ecke fordiørfunena/ nær
ed hun kiemur. J Foreydſluñe ꝛ Hungrenu munt þu hlæia/ꝛ fyrer Villudyrunum i Lande-
nu eige hræddur vera. Helldur mun þinn [d] Sattmæle vera vid Steinana a Follduñe / og D
þau Ville Dyren i Lãdenu munu hallda Frid vid þig. Og þu mũt formerkia ad þijn Tialld
bwd hefur Frid/ꝛ þu munt vtuega þ huad heyrer til þijns Heimelis/ꝛ ſyndgaſt ecke. Og þu
munt þſſ var verda/ ad þitt Sæde mun margfalldligt blijfa/ꝛ þitt Afkuæme ſẽ Gras a Jør-
du. Og þu munt i Elle æfeñar koma til Grafariñar/lijka ſem Hueitekorns byndene jñflyſt
a ſijnum tijma. Sia/þat høfum vier ranſakat/og þat er ꝛ ſuo/ Hlyd þeſſu ꝛ legg þat vel i
minne.

[d] (Sattmæl) Griotet aþ huer iu Gardarner eru giörder/mu nu geyma þitt Korn

VI.

JOb ſuarade/ꝛ ſagde/Þar ſem Madur villde vega Eymd mijna/ꝛ leggia mijna A
Þijnu til ſamans i eina Metaſkæl/Þa være þ þyngra eñ Sandureñ i Sionũ/
Þar fyrer er þat til onytis huad eg tala. Þuiad Skeyten hiñs Almættuga
ſtanda i mier/ꝛ þeirra Grimd vt ſygur miñ Anda/ꝛ Gudz Hrellingar ſtrijda æ
mig. Skogdyren [a] Rymia ecke nær þau hafa Graſed/ꝛ Nauted beliar ec-
ke nær þat hefur ſitt Foodur. Kañ Madurenn at eta þat ſem vanſalltad er ꝛ
eda huer gietur ſmackad þat huijta ſem vtan vm Blomſtred er? Huad mijn Sæl villde ædꝛ
ecke hræra/þat ſama er nu vt af Angiſt mijn Fæda. Oho/þad mijn Bæn mætte ſkie/ꝛ Gud
hñ giæfe mier þat eg vona epter. Þad Gud hñ tæke til at beria mier nidur/ꝛ liete ſijna hønd B
ganga til at ſundurſkipta mier. Þa hefda eg eñ hugſualan/ꝛ eg villda þar vm bidia i mij-
nu Krankdæme/at hñ vægde ei/Eg hefe þo ecke a [b] mote talad Ordrædu hiñs Heilaga.

[a] (Rymia) Meiningen er/ ydur er hægt at anuña og hugga mig/ydur ſakar ecke þar

[b] (a mote). Þad er/Eg hefe ecke forþienad ſlijka Plagu. Gud giefe eg være daudur Myſkunar werken ad premia

Huer er minn kraptur/ſo þat eg kuñe ſtadfaſtur at blijfa. Og huer er mijn Endatekt/þat
mijn Sæl mune Þolinmod vera? Miñ Kraptur er ecke af Steinum/ og mitt Holld er ecke
Kopar. Eg hefe og huerge neina Hialp/og mijn Kallmenſka er i burtu. Huer ſem affſeig-
er Myſkunſemena ſijnũ Næunga/hañ yfergiefur Ottan hins Almættuga. Mijner Brædꝛ
gãga fyrerlitliga fram̃ hia mier ſm̃ añar reñande lækꝛ/ lyka ſẽ adrar Vatzræſer þær ed fram̃
hia fliota. Þeir ſẽ fordaſt Hrijmfroſted/yfer þa mũ Snioreñ falla. A þm tijma/þegar þreyn C
ger ad þeim Hiteñ/ mun þa omætta vpp/ Og nær þeir taka at hitna/munu þeir forganga
vt af ſijnum Stodum. Þeirra vegur liggur affſijdes vt af/þeir ganga i þa Oueguna/ ꝛ fyr
erfaraſt.

Þeir horfa a þañ Veigeñ til [c] Thema/og hyggia ad þeim Veigenum til Arabia. Eñ
þeir munu til ſkam̃ar verda/ nær þat er ſem allra øruggaſt/og ſkam̃aſt ſijn/nær ed þeir koma
þangad. Þuiad þier erut nu komner til mijn/ꝛ mz þui þier ſiaed Veſølldena/þa vgget þier
vm ydur. Hefe eg nockut ſagt/ Færed hingat? og ſkeinked mier nockut af ydrum Eignum? D
Og leyſed mig af Hende Ouinariñs/ꝛ frelſed mig af Vallde Vijkingſiñs? Kieñed mier eg
vil þeigia/ ꝛ leidriettid vm þ eg veit ecke. Þui fiñe þier at riettu Mæle? Huer er ſa ydar a
mille/ ad at þui kunne at fiña. Þier vppdikted Ord ecke til añars enn at ſtraffa mig/og mitt
Hugſkot mz afar ordum at ſkielfa. Þier yfergang veited Fatækum Fødurleyſingia/og graf-
ed Grøf ydrum Vin. Þo fyrſt þier hafed þetta ſuo vppteked / þa hygged at mier/ huert eg
kann mz Lygemælge ad ſtandaſt fyrer ydur. Suared þui til huad riett er/mitt Andſuar ſkal
enn vera riett. Huad gillder at mijn Tunga hefur ecke Oſatt/ꝛ miñ Muñur hñ ſeiger eing-
en Ranginde.

[c] Þeir forſuara þa ſem rænt hafa minne eign. Sem þar ſtendur i fyrſta Cap. Þeir hallda mz þeim/Eñ auijta mig

VII.

HLyfur Madureñ ecke alla tijma i Strijde ad vera a Jørduñe/ ꝛ hañs Dagar A
eru lijka ſuo ſem eins Daglaunara? Einſlijka ſuo ſem þat Þioneñ længar
epter Rockrenu/og Verkmanneñ ad hñs Erfide fae enda. Lijka ſuo hefe eg
alla Manudena erfidad til [a] forgiefens/ ꝛ haft margar Vosbwdar Nætur.
Þa at eg lagda mig vt af/ſagda eg/Huenær ſkal eg vppſtãda? Og epter a þa
talda eg til/huenær Kuellded munde koma/Þuiad eg var mz øllu huers mañs
Vidbiodur allt til Myrkurs. Mitt Holld vellur allt af Mødkum og Holldſwa/Mijn Hwd
er ſkorpen og ad onguu orden. Mijner Dagar eru ſkyndeligar vmlidner eñ Vindan Vefar-
anns/og eru ſuo hia farner/at þar var eckert apturhalld

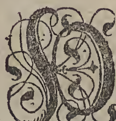
[a] (Forgiefens) Þad er/Eg leitade huylldar og enda a Arbuidenu/enn þad er forgiefens/þad er Eymd og Armæde.

Hug-

B Hugleid þu þat ad mitt Lijf er sem Vindur/og mijn Augu huerfa ecke aptur/til at sia þat
goda. Og einskis lifanda Auga þa mun sia mig leingr/Þijn Augu lijta a mig/ ꝛ eg stendst
þ ecke. Skyed þat burt huerfur ꝛ lijdur/Eins lijka ꝛ hñ sem ofan fer i Heluijted/hañ kiemr
eige vpp aptur. Og kiemur ecke i gien i sitt Heimile/ og hñs Bwstadr þecker hñ ecke leingr.
Þar fyrer vil eg ꝛ ecke aptra mijnum Muñe/Eg vil tala vm þa angist mijns Hiarta/ꝛ seig-
ia af þeirre Hørmunginne miñar Sælu. Huert er eg Siæfar Hafed edur Storhualur / ad
þu vmkrijnger mig so ? Nær eg huxade ad mijn Sæng skyllde hugsuala mier/ ꝛ mijn Hwijla
C skyllde lietta mier nockut/nær eg talade vid sialfann mig/Þa hrædder þu mig mz Draumum/
og kømst mier til at skielfast. Suo ad mijn Sæla æskte sier vpphеingd ad vera/ꝛ mijn Bein
Daudañs. Eg girnest ecke leingur ad lifa.
Væg þu til vid mig/þuiad mijner Dagar hafa vered til Onytis. Huad er Madureñ þss
ad þu virder hañ mijkels? og hefur vmhyggiu fyrer honum. Þu foruitnast vm hañ daglig
ana/og reyner hñ a huerre stundu. Enn þui hefur þu þig ecke i burt fra mier/og lætur ecke
D af/þangat til at eg verd vpp at suelgia sialfs mijns eigen Hraka ? Hafe eg syndgast/huad
skal eg giøra þier/o þu Mañanna Vardueitare? Huar fyrer giører þu mier þat at eg steyte
mig suo a þier/og er mier suo sialfum eiñ Byrdar þunge? Og þui fyrerlætur þu mier ecke
miñ Misgiørning/ꝛ burt tekur ecke mijna Synd? Þuiad nu verd eg ad leggia mig vt i Jørd/
og nær ed at Mornenum er ad mier leitad/ þa er eg ecke til.

VIII.

A

A suarade Bildad af Suah/ꝛ sagde/ Huersu leinge villt þu tala suøddan ? Bildad
og Ord þijns Muñs hafa Drambsaman Hug ? Hút þeinker þu ad Gud
hñ dæme rangsamligana ? edur sa hinn Almættuge vinsnue Riettenum?.
Hafe þijner syner syndgast fyrer hōum/þa hefur hñ yfergiefed þa fyrer þra
misuerka saker. Ef suo er ad þu jñ flyr ærla til Gudz/ ꝛ grætbæner þñ eñ
Almættuga/Og ef þu ert hreiñ ꝛ Riettferdugr/ Þa mun hñ vpp vakna til
B þijn/og mun rietta vid Bwstadeñ aptur fyrer þijns Riettlætis saker. Og huad þu hefur ædr
oflijted haft/þat mun hier epter a mijked foraukast. Þuiad spyr þu at hinar forlidnu Kyn-
kuijsler/ og aset þier ad adspyria þeirra Forfedur. Þuiad vier erum hier suo sem sijdan i
Giærdag/og vitum eckert/Vorer Lijfdagar eru lijka sem annar skugge a Jørduñe. Þeir mu
nu fræda þig og seigia þier/ og fram flytia sitt Mæl vt af sijnu Hiarta.
Kann nockut Sefued at vagsa/vtan þat stande i Vætunne/ edur Grased vpp at spretta i
C Vatsleysuñe? Ella burt visnar þ medan þ er i Grodrenū/ædr eñ þ er nidursleiged/þornar þ
ædur þ verdur Hey. So vegnar þat øllum þeim sem forgleyma Gude/ꝛ vonen Hræsnarañs
mun fortøpud verda. Þuiad hñs Athuarf þat forgeingr/ꝛ hañs Traust er s̄ añar Gaun-
gurofar Vefur. Hñ megt" sig af sijnu Hwse/ ꝛ hñ mun þo ei vidstadet gieta/Hñ mun hall
da sig þar vid/ Eñ vera þo ecke stadfastur. Hñ hefur vel Vøkuan ædur enn þat Solen kie-
mur vpp/og hñs Vidarkuister spretta vel i hñs Jurtra Garde. Hñs Kornsæde stendur þycke
D saman vid Vatzræsernar/og hñs Hws a Griote. Enn þa nær ed hañ i burt suipter honum
vt af sijnum Stad/mun hñ breyta suo vid hñ/sem være hñ honum alls Okiendur. Sia þu/þ
sama er gleden hñs athæfes/og adrer munu vr Duptenu vppkoma. Þar fyrer þa sia/ad
Gud hñ yfergiefur ecke þa hina algiørdu/ꝛ at hñ vppstydur ecke Hendurnar hiña Jllgiørnu.
Þangad til ad þinn Muñur vpp fyllest af Hlætre/og þijnar varer af Kiæte. Og þeir sm̄
þig hata munu til skam̄ar verda/og Tialldbwder hinna Omilldu munu ecke stadest gieta

IX.

A

Ob suarade og sagde/Ja/eg veit þad næsta vel ad þat er so/ad Madureñ kañ Job
ecke riettferdugliga ad standa a mote Gude. Hafe hñ lysting til ad þrætta vid
hñ/þa kañ hñ ecke at suara hm̄ einu j mot Þusund. Hañ er vitur og megtugr/
Huerium luckadest þat nockurn tijma vel/sem sette sig a mote honum? Hñ fær
de Fiøllen vr stad/ædur enn þau verda vør vid þat/þeim ed hñ vmturnar i siñe
Reide. Hñ hrærer Landet vr sijnum stad/suo ad þess stolpar hristast. Hañ

 seiger til

Amos 5. ſeiger til Solarinnar/þa kiemur hun eige vpp/og hun jñciglar Stiornuñar. Hñ alleina vt
kreider Himinenn/og geingur a Bylgium Siafariñs. Hñ giorer þañ Vagnenn a Himne-
(a) (Orion) Þad biarta Himen Teikn/ Stiarna ſudur a Himnenum/ ſumer kalla Fiſkekall
num/þañ a Orion og Siøſtiørnuñar/i mote Sudrenu. Hañ giorer mykla hlute og oran-
ſakanliga/⁊ otelianligar Daſemder.
Sia þu/hñ geingur fram yfer mig fyrr enn eg vard þeſſ vijs/og vmſkipter ſier fyrr eñ eg B
formerkte þat. Sia þu/nær ed hñ lijdur ſkyndeliga i burt/huer fær ſokt hñ aptur? Huer vill
ſeigia til hñs/Hvad hefſt þu ad? Hñ er Gud/eingenn kañ ad ſtilla hñs Reide/hiner b ſtoll-
tu Herrarner hliota ad lwta vnder hñ. Huernen ſkyllde eg þa ſuara honum/ edr ſiña Ord a
(b) (Stolltu) Þeir ſtolltu Jungherrar/ þeir ed treyſta vppa ſijna Magt/og huer-ium Manne geta hialpad
mote honum? Ef eg hefda riett/þa kañ eg þo ecke helldur honum ſuar at giefa/ vt-
an eg hlyt ad bidia vm minn Riett. Enn þo eg kalle til hañs/og hñ heyre / Þa true eg þo
ad hñ heyre ecke mijna Rauſt. Þuiad hñ fer yfer mier mz Stormuidre/ og veiter mier mar-
ga Akomu fyrer ſaklepſe. Hñ lætr miñ Anda ei na at endurnæra ſig/helldr oppfyller hñ mig
af Harmkuælum.
Verde Magtarinnar leitad/þa er hañ megtugur/ verde Riettarins krafed/huer vill vera
minn Vitnis madur? Seige eg þat/ad eg ſie riettuijs/þa fordæmer hñ mig þo ſamt/Sie eg C
meinlaus/þa giorer hñ mig þo ſakadañ. Sie eg Riettlatur/þa þorer þo mijn Sæla ecke ad
taka ſier þat til/Eg hirde ecke ad lifa leingur. Þad er þat eina ſem eg hefe ſagt/Hñ forey
der bæde ſaklauſũ ⁊ ſokudum. Nær ed hñ tekur til ad hwdſtrykia/þa þreynger hñ jafnſnart
fram til Daudañs/og hlær ad Freiſtingum hinna meinlauſu. Eñ Landed verdr giefed i hen
dur hiñs Omillda/Ad hñ vilie nidurþrykia þeirra Domendur/er þad eige ſuo/ huernen ſkyllde
þad ødruuiſe vera?
Mijner dagar hafa vered fliotare eñ nockr hlaupare/þr eru i burt flwder/⁊ hafa einkis gods
aſkynia orded. Þeir eru i burt geingner lijka ſem þau ſterku Skipen/lijka ſ þad Ørnen burt
flygur til bradar. Nær eg þeinke ad eg vilie gleyma mijnum Harme/ og læta mijna breytne D
vmlijda/⁊ endurlijfga mig/Þa kuijde eg ſamt vid ollu mijnu Kualræde/af þui ad eg veit þad/
ad þu helldur mig ecke ſaklauſann. Ef eg er Ogudligur/huar fyrer hefe eg þa þiſſa Plagu
til forgiefens? þo ad eg þuægi mig vpp i Snio vatne/⁊ hreinar giørde mijnar hendur i Bruñ
enum/þa dyfer þu mier mitt nidur i Saurenn/ og mijn c Føt munu þa fara mier ſuiuirdeli-
(c) (Føt) Koſter og Mañ dygder
ga. Þuiad hñ er ecke minn lijke/þeim eg mætte ſuara/ſuo ad vier kiæmum ſaman fyrer Do-
menn. Þar er eingeñ ſa Madur oſſ kuñe ſkilia/eige helldr ſa ſem kañ ad leggia ſijna hønd
a millum ockar beggia. Hñ take ſiñ Vønd af mier/og i burt læte fra mier ſijna Hrelling.
Suo ad eg meige tala/og þurfe ecke ad hrædaſt fyrer honũ/ Elligar kañ eg ecke fyrer mig no-
ckud ad giøra.

X.

MInne Sæl leideſt ad lifa/ Eg vil læta mijna Sorg fram lijda hia mier/og A
tala vm Harmkuæle miñr Sælar/⁊ ſeigia til Gudz/Fordæm mig ecke/Lat
þu mig vita/huar fyrer ad þu þrattar vid mig. Lijkar þier þ at þu giør
er ofur Vallid/ og i burt kaſtar mier? þeim ſem þijnar Hendur hafa ſkap-
ad/og giora ſuo Rađed hinna Omilldu til Vegſemdar? Huert hefur þu
eirnen lijkamlig Augu? eda ſier þu ſuo ſem Madurenn ſier? Eda er þijn
(a) Eckert er a mier þ þu hefur ecke ſkapad. Og þo kaſtar þu mier burt/ſo ſem ad hvorde aňar ſkap ad mig ſpundar madur eda Ormur þinn. Suo hefur þu ölldüges ongua vmhyggiu fyrer þui ſm þitt er
tijd ſuo ſem Mañſiñs tijd? eda þijn Aar ſo ſem Mañſiñs Aaratala? Ad þu ſpyrier þui epter
mijnum miſgiørninge/og leiter epter mijnum Syndum? Þar þu veiſt þo at eg er ecke Ogud
ligur/ Þui þar er þo eingeñ ſem kuñe ad frelſa af ſiñe hende. B
Þijnar hendr hafa ſamanſett mig/⁊ giørt þ allt ſaman huad eg er a allt vm kring/Og
þu nidurſøckuer mier ſuo med øllu. Miñſt þu þo þeſſ/ad þu giørder mig af Jardar Leire/
⁊ þ at þu munt giøra mig aptur af Jardardupte. Hefur þu ecke miolkad mig ſ adra Miolk
⁊ hleypt mier til ſamañs ſem ødrũ Oſte? þu i klædder mig mz Hollde og Hørunde/⁊ mz Bei-
num og Sinum ſamſetter þu mig. Lijfed og margt gott annad gafſt þu mier/⁊ þijn yferſion
vardveitte minn b Andardrætt. Eñ þo ad þu varduciter ſlijkt i Hiarta þijnu/þa veit eg þo
ad þu hugſar þat ſamt. Nær eg ſyndgaſt þa formerker þu þad jafnſnart/og lætur mijna
(b) (Andardrætt) Þad er/Lijfed
Synd ecke oſtraffada. Sie eg Ogudligur/ſuo er mier vei/Sie eg Riettferdugur/ þa þore eg C
ecke at vpplypta mijnu Høfde/ eg ſ er fullr af forſmaan/⁊ ſie mijna eymdr Veſølld. Og lijka
ſem annad ørugt Leon/þa jagar þu mig/og handtierar ſuo hrædeliga aptur vid mig. Þu
endurny-

endurnyiar þijn Vitne a mote mier/og margfalldar þijna Reide i giegn mier/ Huer Plaagan kiemur epter adra ſamfleytt.

Huar fyrer vtleidder þu mig af Modurkuide? Oho/hefda eg fyrerfareſt/ ꝛ ad alldrei hef
D de neitt Auga mig ſied. Þa væra eg ſem þr er alldrei voru neiner/ og i burt fluttur fra min̄ar
Modurkuide til Grafarin̄ar. Skulu mijner Lijfdagar ſtutter ecke ſaa enda? og mig fara lꜹ
ta/at eg yrda ſuo nockud lijted endur nærdꝛ? Fyrr enn at eg fare i burt/ og kem eige aptur/
ſem er i Land Myrkurſin̄s og Dimun̄ar. J þat Land ſem er þat þyckua Myrkred/ og þar
eingen ſkipan er aa / þar ed þat ſkijn ſuo ſem Dim̄a.

XI.

A ÞA ſuarade Zophar af Naema/ ꝛ ſagde/Nær ed ein̄ hefur leinge talat/ma hn̄ *Zophar*
þa og eirnen ecke hlyda til? ſkal ꝛ Mꜹlugur Madꝛ alltijd riett hafa? Sku
lu Men̄ þeigia fyrer þinnar margmælge ſaker/ ad þu meiger ſuo þitt ſkimp
fremia/þat eingen̄ þagge þig nidur? Þu ſeiger/Mitt Mꜹl þat er hrein
ferdugt/og eg em hrein̄ i þijnu Auglite. Oho/være ecke vel at Gud villde tꜹ
la vid þig/og vpplꜹka ſijnum Vørum/Og kun̄giøra þier þan̄ Heimugliga
Vijsdom/Þuiad hn̄ hefde vel meira at handtiera vid þig/ſuo at þu mætter formerkia/at han̄
B minneſt ecke a allar þijnar Miſgiørder. Þeinker þu/ at þu muner vita ſuo mijket ſem Gud
veit/og þat at þu muner ſuo fullkomligana hitta vppa alla hlute/ ſem ſaa hinn Almꜹttuge?
Hn̄ er hærre enn Himenen̄/huad villt þu giøra?/Diupare enn Helvijted/huad kant þu at vi-
ta? Leingre er hn̄ enn Jardrijket/ ꝛ breidare enn Hafet. Þo at hn̄ vm vellte/edꝛ nidurbyrg-
de/edur þeim i ein̄ hoop til ſaman̄s ſafne/huer vill banna honum þad? Þui hn̄ þecker vel þꜹ
C Hiegoma Menn/Hn̄ ſier vel þa Odygd/ ꝛ ſkyllde hn̄ ecke giæta Ad þui? Ein̄ Fafeingꝛ blæs
ſig vpp/og ein fædd Man̄eſkia vill vera ſem an̄at otamed[a] Villudyr.

Hefder þu fyrer bwed þitt Hiarta/og vtbreidt þijnar Hendur til hn̄s. Ef at þu hefder yf *a (Otamed) Þad er/Frials ſialþrad*
ergiefed þitt Ranglæte/ſem er þier in̄an Handar/og lꜹted þat Langt i fra þier/ſuo at eingen
oriettinde være i þijnu Hemile/Þa mætter þu vpphefia þitt Andlit oſtraffanliga/og vera ſuo
D øruggur/enn ecke ottablanden̄. Þa munder þu gleyma þin̄e Armædu/og min̄aſt ſo lijtt a ha
na ſuo ſem a Vatnid er fram̄ hia rennur. Og tijmenn þin̄a Lijfdaga munde vppren̄a ſē Ha
deiged ſialft/ ꝛ Myrkred munde vera ſem Morgun Lioſed. Og mætter þu hugſuala þier mꝫ
þui/ at þar være Von fyrer Hondū/ ꝛ kynner ſuo med hußld i Grøfena at komaſt. Og at þu
mætter hußla þig/ ꝛ þat eingen̄ giørde þier Onꜹder / og marger mundu þa bidia fyrer þier.
Enn Augun hin̄a Ogudligu þau munu veykare verda/ ꝛ munu þat ei vmflued gieta/Þuiat a
þeirra Von þa ſkal Sꜹlu þeirra breſtur verda.

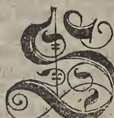
XII.

A ÞA ſuarade Job/ ꝛ ſagde/Ja/þier erut þeir Men̄/ mꝫ ydur mun Vijſdomur- *Job*
enn deyia. Eg hefe ꝛ vel eitt hiarta ſem þier/ ꝛ er ecke min̄e hꜹttar en̄ þier/
og huer er ſa ſem ecke veit ſlijkt? Huer hn̄ verdur ſpottadur af ſijnum Nau̅-
ga/ſa ſame mun akalla Gud/og hn̄ mun heyra hn̄/Sa hin̄ Riettuijſe ꝛ hin̄
Frome hlytur Daruſkap at lijda. Og þar er eitt fyrerlited[a] Lioskorn fy *a Þad er/rinkande Hör*
rer Hugſkotum Rijkelꜹtra tilbwid/ ad þeir hneykſle ſig þar a. Ræning-
ianna Heimile þau hafa nogar Nægter/ og þeir æda diarfligana i mote Gude/en̄ þo ad Gud
hafe giefed þeim þat i þeirra Hendur. *a (Vijſdomur) Þier ſeiged Viſikan ſie hia Forfedrunum/Enn eg ſeige hun ſie hia Gude/þuer alleina alla Konga/Preſta/Domara/Magt Liſt/Helgedom at onguu giörer*
B Friettu Kuikfied ad/og mun þat kien̄a þier þat/ og Fuglarner Loptſin̄s munu vn̄deruijſa
þier þat. Edur tala þu vid Jørdena/ ꝛ mun hun kienna þier þat/ ꝛ Fiſkarner i Sionū mu-
nu fram̄telia þier þat. Huer er ſa ad ei vite þat/ad Hønd DROTTENS hafe giørt allt
þetta? Suo þat i hn̄s Hende eru allra þeirra Sꜹler ſem lifa/og Anden alls Holldꝫ huers fy
rer ſig. Profar ecke Eyrad Ordrꜹduna ? og Mun̄uren̄ ſmackar Matenn? Ja/i hia þeim
Forfedrunum er [b] Vijſdomurenn/ ꝛ hia þeim gømlu Skilningurenn/ hia þeim er Viſkan og
Valldet/Rꜹdſpeken og Skilningurenn. Sia þu/nær ed hn̄ i ſundur brytur þa hialpar þar
C eingen vppbygging/Nær ed hn̄ in̄elykur nockurn/þa er þar eingenn ſem vpplykur. Nær ed
hann

hn̄ jnnesteṁer Vatned/þa blijfa aller hluter þurrer/og nær ed hn̄ slepper þui vt/ þa rootar þ
vpp Jørdunne. Hn̄ er øflugur/⁊ fær þat giørt/ Hañs er bæde sa sem villt fer og hiñ sem sem
viller.

Hañ i burt leider hina Rædakloku sem añad Herfang/og giører Domarana Heimskuftu-
lla. Hn̄ vpplepser Þreyngslen Konungaña/Og mz Belltenu vmgyrder hañ þeirra Lendar.
Hn̄ burtleider Prestana ſ̄ añad Ranſie/Og hn̄ lætur þat bregdast þeim Sterku. Hn̄ i burt
vender Vørum sannmælugra/og hn̄ i burt tekur Sidueniur hiña Gømlu. Hn̄ vtheller For- D
smæn yfer Høfdingiana/og lausañ giører Sattmælañ Volldugra. Hn̄ opnar Vnderdiup-
en Myrkranna/ ⁊ vtleider þat myrkua til Liossens. Hn̄ giører sumahueria ad mijkelshætt-
ar mønnum/ og glatar þeim þo aptur. Hn̄ vtbreider sumt Folk/ ⁊ i burt drijfur þat aptur.
Hn̄ burt tekur Hiartat Høfdingiaña Folksins i Landenu/ ⁊ lætur þa villast a Oueigenū/þar
eingeñ vegur er. Suo ad þeir ꝛn Liossens ræfa i Myrkrenu/⁊ hn̄ giører þat adþr fara vill
er vega/sm̄ adrer Dryckiumeñ.

XIII

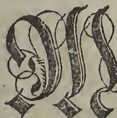
Ja þu/þetta hefur mitt Auga allt sied/og mitt Eyra hefur þat heyrt/og hef A
ur þat vnderstaded. Huad þier vited þat veit eg og/ ⁊ eg er ecke miñe hættar
enn þier. Þo villda eg giarnan mæla vid hiñ Almattuga / og eg villda
giarnan heya Spurningar vid Gud. Þuiat þier legged þat falskliga vt/⁊
erut aller onyter Læknarar. Giæfe þat Gud þier villdut þeigia/ þa yrdu
þier vijser. Heyret þo mitt Straff/og hygged at þui Mælefne sem eg tala
vm. Vilie þier forsuara Gud mz røngu/⁊ ad syna slægsmune fyrer hann? Vilie þier ælij-
ta hn̄s Personu? eda vilie þier etia Kappe vegna Guds? Mun ydr þad vel veita/nær ed hn̄
skal dæma ydur? Þeinke þier þat/ad þier faet blekt hn̄/lijka sem þa eirn Madr blecker añ- B
ann Mañ? Hn̄ mun straffa ydur/ef at þier hafed Mañgreinar alit heimugliga. Mun hn̄
ecke skielfa ydur/þa nær ed hn̄ brunar þar fram? og hn̄s skielfing fellur yfer ydur?. Endur-
miñingen ydar mun samlijkiast vid Dskuna/og ydrer Hrygger munu vera sem øñur Molldar
Rwst.

Þeiged fyrer mjer/suo eg giete talad/þat skal mig ecke bresta. Huar fyrer skal eg [a] na-
ga mitt Holld mz sialfs mijns Tønnum/eda leggia mijna Sæl vti mijnar Hendur? Sia þu
hañ mun þo fyrerkoma mier/ og eg kann ecke at bijda. Þo vil eg straffa mijna Vegu fy C
rer honum. Hn̄ mun og minn Hialpare vera/þuiat eingenn Hræsnare kiemr fyrer hn̄/Hey-
re þier mitt Mæl/⁊ skilied mijna vtlegging fyre ydar Eyrum. Sia þu/eg hefe allt til Reidu
Doms atkuædet alagt/Eg veit ad eg verd Riettlætur fundeñ. Huer er sa ed þreyta vill vid
mig?/Enn nu hlyt eg ad þeigia og fordiarfast suo.

Tuo hlute giør þu mier ecke/þa vil eg ecke dylia mig fyrer þier/Læt þijna Hønd vera lagt
i burt fra mier/og þijna skielfing ecke skielfa mig. Kalla þu til mijn/eg vil suara þier/ Elli-
gar suo/eg vil tala/suara þu mier. Huersu margar eru mijnar Misgiørder ⁊ Synder? lat D
mig vita mijnar Illgiørder og Glæpe. Huar fyrer byrger þu þitt Andlit/ ⁊ helldur þig fyrer
minn Ouin? Villt þu vera so hardfeingeñ vid eitt Laufblad af Vedre skieked/⁊ offsækia þañ
en eitt þurt Hælmstra? Þuiad þu skrifar Harmkuælingar a mote mier / og villt fyrer koma
mier suo fyrer Synda saker minnar Vngdoms æsku. Þu hefur sett mijnar fætur i Stock/ ⁊
giætt ad mijnum vegum/⁊ hugat at mijnum Fotsporum. Eg sem þo forgeing lijka sem añat
ulldet Hræ/og suo sem annad Klæde þat Mølurenn vpp etur.

[a] (Naga) Þat er/Þui skal eg kuelia mig og hungra/þyrst at eg hlyt at deyia/ og þad hialpar mier ecke þar. Itm̄ Sæl i hendur ad leggia/er ad hætta myked og sig i haaska ad leggia

XIIII.

Adurenn af Konuñe fæddur lifer stutta stund/fullur af Armædu. Hn̄ vpp A
vex sem annad Blomstur/og fellur af/og i burtu lijdur sem annar skugge/og
blijfur ecke i sama stad. Og þu vpplætur þijn Augu yfer eirn þuilijkañ/ad
þu drager mig i Dom fyrer þig ? Huer vill fiña hreint i hia þm̄ Ohreina?
Hañ hefur sinn tilsettann tijma/hañs Manada tala er i hia þier/Þu hefur
sett eitt Takmark/yfer þad kiemst hn̄ ecke. Vijk þu fra honum/suo ad hn̄
meige hafa huijld/þangat til ad hn̄s tijme kemr/epter hueriū hn̄ bijdr sm̄ añar daglaunamadr.

Eitt

B Eitt Trie þad vonar/ þo þad sie burthøggued/ at þat mune enn blomgast aptur/og þess
Kuister laata ei af. Þo ad Rooten fyrnest i Jørdinne/og þo Stofnen deye nidur ad Dupte/
Þa blomgast þ þo aptr/vt af Vatsiñs lykt/⁊ vex vpp lijka sem ad være þ rootsett nidr. Enn
Huar er Madureñ nær ed hñ er daudr/⁊ falleñ ⁊ i burtu? Lijka s̄ Vatn er vpphleypr af Sio-
nū/ ⁊ so sem øñur Vats raas huer ed i burtu rennur ⁊ vppþurkast/Eins lijka þa er Madureñ
nær ed hñ leggur sig/og stendur ecke vpp/⁊ vaknar ei vpp aptur / suo leinge sem þad Himinen
blijfur/⁊ vpp vaknar ecke af sijnum Suefne.
C Eg æskta mier helldr ad þu hefder byrgt mig i Heluijte/þangad til ad þijn Reide være af
ruñen/⁊ sett mier eitt Takmark til/ at þu villder miñast mijn. Þeinker þu at daudr Madur
mune lifna aptr? Eg vænte dagligana þrar stundar/a medan eg strijde/þangad til at mijn
vmskipting kiemur. Ad þu villder kalla a mig/⁊ eg mætte suara þier/ og ad þu villder ecke i
burt kasta verkenu þiña handa. Þuiad þu hefur allt til reidu taled mijn Fet/ Enn eg vill
da giarnan at þu giæfer ecke giætur at mijnum Syndum. Þu hefur jñciglad miñ Misgiør
D ning j einum Seck/ og mijnar Synder til samañs bundet. Fialled þat hrapar nidur og for
eydest suo/ ⁊ eitt Hellubiarg þat i burt færest vr sijnum stad. Vatnet afþuær Steinana/ og
af vætu Dropaña þuæst Jørden i burt/ Enn Mañsiñs [a] Von er gløtud. Þuiad þu vm
turnar honum mz øllu/so at hñ fer hiedan/þu vmbreyter hañs Veru/⁊ lætur hñ fara. Eru
hñs Børn i Heidre/þat veit hñ ecke/ Elligar ad sie þau i lægra hallde/þa verdur hñ þss ei a-
skynia. Suo leinge sem hñ ber Kiøt a sier/þa hlytur hñ pijnu ad lijda/Og so leinge sem þad
hñs Saala er med honum/þa hlytur hñ Sorg at bera.

[a] (Von) Þad er/ Hñ hefde ongua won hñ kunne Daudann vmflya i þessu Lijfe

XV.

A NA suarade Eliphas af Theman/⁊ sagde/Skal eiñ Vijs Madr tala so vpp
blasen Ord/og fylla siñ Kuid so vpp af fanytū ordū? Þu straffar mz Ordū
þeim sem ecke kuedur at/⁊ þijn Ord ræda er ecke nytsamlig. Þu lætur Ott-
añ fara/og talar nogu forsmaanarliga fyrer Gude. Þuiad þitt Ranglæte
sialfs kieñer þijnū Muñe þ/⁊ þu hefr kiøred þier eina Gudløstunᵃʳ Tūgu.
Þinn Muñur mun fordæma þig eñ ecke eg/Þijnar Varer munu giefa þier
suar. Huert ert þu sa Madur sem fyrstur er fæddur? Ert þu sa er gieteñ er adr eñ øll Fiøll
en voru? Hefur þu heyrt Gudz heimugligt Raad? og er sialf Speken minne haattar enn þu?
Huad veist þu þat ad vier vitum ecke? huad skilur þu þat at vier skynium ecke? Þar eru bæ
de grahærder og gamler a medal vor/sem enn leingur hafa lifat enn þijner Forfedur.
B Skyllde Gudz Hugsualan suo lijtels verd fyrer þier? Eñ þu hefur eñ einhuerstadᵃʳ nockud
leyneligt hia þier. Huad a setur Hiarta þitt sier? Þui sier þu suo Hofmodugt vt? Þui se-
tur þitt Sinne sig suo hofmodugt a mote Gude/at þu lætur soddan Ordbragd fram̄ganga af
þijnum Munne? Huad er Madurenn þess at hñ skyllde vera hreiñ/⁊ at sa skyllde vera riett-
ferdugur sem af Kuinnuñe er fæddur? Sia þu/ at þar er eingeñ strøffunarlaus a mzal hñs
Heilagra/⁊ Himnarner eru ecke hreiner fyrer honum. Huersu myklu sijdur mun þa Mad-
urenn/ sem so herfeligur er og fafeingeligur/huer jnndreckur Ranglætet suo sem añat Vatn?
Eg vil syna þier þat/hlyd þu miʳ at/Og eg vil fram̄telia þier þat/huad eg hefe sied. Huad
hiner Vijsu hafa sagt/⁊ þat var ecke folged fyrer þra Forfedrum. Þeim huerium alleina ad
Landet er giefet/suo at eingeñ framande gange þar i giegnum.
C Hinn Ogudlige biuast vm alla sijna Daga/ og Vijkingseñs aara tala er honum hulen.
Huad hñ heyrer þat skielfer hñ/og enn þo at þat sie fridsamligt/þa hrædest hñ þo fordiarfar
ans komu. Hñ truer þad ecke at hñ mune gieta flued Ogiæfuna/og æfijd vænter hñ Suerd-
sins. Hñ fer vt ad leita sinnar fædslu hier og þar/ þa þijker honum jafnan /at hañs ogiæ-
fu stund sie fyrer Hendum. Angist og Anaud skielfer hañ/og feller hañ lijka s̄ añar Strijdz
Kongur mz Herlide. Af þui ad hañ hefur vtriett sijna Hønd a mote Gude/ ⁊ teked sig vpp
a mote þeim Almaattuga. Hañ hleypur mz Høfdenu a mote honum/⁊ strijder i giegn honum
mz hardsuijrudum Hnacka. Hñ keyrer sig fram̄ sem añar Istrumage/Og elur sig feitann ⁊
Þyckuann
D Enn hñ mun bwa i foreyddum Stødum/sem ad eingen hws eru/helldur þar huar ed þau
liggia øll i eiñe Hrwgu. Hñ mun og ecke audigur verda/og hñs Godz mun ecke stadfast ve-
ra/og

[a] Meinar þu/ad Gud hugge þa syndugu? og ad hñ burt kaste so sijnum Huggunum/ þu hlytur adur þyrr riettlatur ad werda

Eliphas

ra/ og hañs Lucka mun ecke vtbreida ſig i Landenu. Ogiæfan mun ecke vijkia fra honum/
Elldzlogienn mun vppþurka hn̄s Kuiſtu/⁊ vppſuelgia þa mz blæſtre ſijns Muñs. Hn̄ fær
ei ſtadeſt/ þui hañ er ſuikenn i ſialfs ſijns ſiergiæde/ Og Hiegomeñ mun verda hañs verd
kaup. Hn̄ mun þa fa enda ed honum veſt gegner/⁊ hn̄s afkuiſter munu ecke blomgaſt. Hn̄
mun burt plockadz verda ſem añad viſed Ber af Wijntrienu/og lijka ſem añad Oliutrie ſm̄ af
Pſal. 7. ſier feller ſitt Blomſtur. Þuiad Hræſnarañs ſamanſafnan mun einmana blijfa/ og Elld-
urenn mun foreyda þeirra Hwſū ſem Mwtur þiggia. Hn̄ geingz þungadz mz Ogiæfuna/
og fæder Armæduna/og þeirra Bwkur ber Suik.

XVI.

Iob IOb ſuarade/og ſagde/Optſinnes hefe eg nu heyrt ſoddan/Aller ſaman eru þier A
aumleiger Huggunar menn. Skulu þau lauſungar Orden ønguañ enda ha-
fa?/eda huernen dirfeſt þu ſuo ad tala? Eg kunne og eirnen ſo vel at tala ſm̄
þier/Willde Gud þat ad ydar Sæler være i ſtad miñar Sælu. Eg villda þa
og eirnen ſetia mig a mote ydur mz Ordum/⁊ hriſta mig a ydur mz mijnu Høfde
Eg villda ſtyrkia ydur mz Munnenum/⁊ hugſuala mz mijnum Vørum. Eñ
þo ad eg tale/þa væger mier ecke þo mijn Pijna/Eñ legge eg þar ecke til/ þa fer hun þo eige
helldur i burt fra mier.
Enn nu giører hn̄ mig þreyttañ/⁊ i ſundz kremur allañ mig. Hn̄ hefur giørt mig hruck B
ottann/og a vitnad a mote mier/ Og minn Motſtandare vpphefur ſig i giegn mier/ og veit-
er mier motmæle. Hn̄s Grimd i ſundur ſlijtur/og hn̄ ſem mier er reidur bijtur Tønnunum til
a (witnad) ſamañs yfer mier/ miñ Motſtødumadz huesſer ſijn Augu a mig. Þeir hafa vppſpert ſijna
Þetta er ydar Muña a mote mier/⁊ ſlogu mig hæduglіga a mijn Kiñar Bein/ Og kiældu ſo ſijna Reide a
Hialp i mote mier mier. Gud hn̄ gaf mig vnder hiñ Ranglæta/⁊ liet mig koma i Omilldra Hendz. Eg var rij- C
kur/enn hn̄ hefur giørt mig ad onguu/Hn̄ tok vm Hals mier/⁊ i ſundurſleit mig/⁊ ſette mig
til eins mals teikns. Hn̄ vmkringde mig mz ſijnum Skeytum/Hn̄ hefur i ſundur ſnidet mijn
Nyru/og vægde ecke/Hn̄ hefur vthellt mijnu Galle a Iørdena. Hn̄ veitte mier huert Sar
af ødru/Og hn̄ hliop a mig ſem añar Riſe.
Eg ſaumade eiñ Seck yfer mijna Hwd/⁊ lagde mitt b Horn i molldardupt. Mitt And
b (Horn) lit er bolged af Grate/ og mijnar Augnabrar eru formyrkuadar. Eirnen þo þar ſie eck- D
Mijna Magt/ ert Ranglæte i mijnum Høndum/⁊ þo mijn Bæn ſie hrein. Og þu Iørd/hyl ecke mitt Blod/
Styrk/Walld/og og mitt kall mun onguañ ſtad fiña. Sia þu þat/minn Vottur er a Himne/⁊ ſa er mig þec
annad huar a ker er i vpphædunum. Mijner Winer eru mijner Hædungarmenn/Eñ mitt Auga þat tar-
eg treyſte. feller til Gudz. Kynne Madurenn ad þreyta Løg vid Gud/ſm̄ añar Mannſiñs Nidie vid
ſinn Win. Enn þau Akuednu Aaren eru komen/⁊ eg fer i burt þañ Veg huern eg kiem eige
aptur.

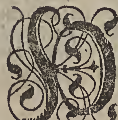
XVII.

Iob MInn Ande er Vanmegna/⁊ mijner Dagar eru ſtyttre ordner/ grøfen er ein A
epter. Eingeñ er af mier gabbadur/þo hliota mijn Augu þar fyrer i Har
mkuælum ad blijfa. Willder þu enn hafa Borgan af mier/huer vill lofa
fyrer mig? Þu hefur faled ſkilningenn fyrer þeirra Hiørtum/þar fyrer
munt þu og ecke vpphefia þa. Hn̄ hroſar vt af Herfangenu fyrer ſijnum
Winum/Enn Augun hn̄s Barna munu døpur verda. Hn̄ hefur ſett mig B
til eins Maltækes a medal Folkſiñs/ ⁊ eg hlyt ſuo ad verda ad vndran a medal þeirra. Mitt
yferlitur er døckur ordenn af Hørmū/ og aller mijner Lider eru ſem annar Skugge. Huad
hinum Riettferdugum mun ecke vel lijka/ og hiner Meinlauſu munu ſetia ſig a mote Hræſnar
anum. Hinn Riettlæte mun bijhallda ſijnum Weige/ Og hañ ſem hefur hreinferdugar hen C
dur mun blijfa øflugur. Nu vel/af þui þa vended ydur hingad og komed/Eg fiñ þo onguann
Hyggeñ a medal ydar.
Mijner Dagar eru forlidner/mijner aſetningar eru ad ſkilder/þeir ed hielldu mitt Hiarta/
Og hafa giørt Dagenn ad Nottunne/og Nottena at Deigenum. Þo eg bidleike enn leingz
vid/ þa er þo Heluijted mitt Hws/ og mijn Sæng er vppreidd i Myrkrenu. Rotnunar D

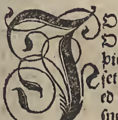
fwann

Fwan̄ kallade eg minn Fodur/ og Madkana Modur mijna og mijna Systur. Epter huer-
iu a eg ad bijda? og huer hirder vm mijna epter vænting? Þat hlytur hiedan vnder at fara i
Heluijted/og medur mier at huijlast i Molldarduptenu.

XVIII.

A A suarade Bildad af Suah/ & sagde/ Huenær vilie þier giøra eirn enda a — Bildad
Rædun̄e? Giæted þo at/ sijdan vilium vier tala. Huar fyrer verdum vier
aktader sem annar Fienadur/og erū suo sauruger fyrer ydar Augum. Hût
villt þu sprijnga af Illskun̄e? huxar þu ad Jørden mūe yfergiefast fyre þij
nar saker/ og at Fiøllen mune a flytiast vr sijnū stad? Liosed hin̄s Ogud
hræddra mun vtslockna yfer hm̄/og Neisten̄ hn̄s Elldz mun ecke lysa. Hn̄s — a (Flyttast) Gud mun ecke giöra ödruuijs wid þig en̄ alla adra/og ecke mū hn̄ breyta sijnū vana þyrer þijna skulld
B Lios mun formyrkuast i hn̄s Tialldbwd/ & hn̄s Lios mun vtslockna yfer honum. Agrodur-
inn hn̄s Peninga mun klien̄ verda/og hn̄s asetningur mun bregdast hm̄. Þuiad hn̄ er med
sijnum Footum innteygdur i Snoruna/og geingur i Netenu. Snaran mun og at hn̄s Rist-
arlidum hallda/og þeir hinu þyrstu munu grijpa hn̄. Hn̄s Snara er løgd i Jørdena/ & hn̄s
Gilldra a hn̄s Farveige. Hrædslan mun skielfa þa skyndeligana vmhuerfes/suo hn̄ mun ei
vita huad hn̄ skal afrada.
C Hungred mun vera hn̄s Eign/og Ogiæfan mun honum Reidubwen verit og loda vid hn̄.
Magten han̄s skin̄s mun foreydast/ & sa b Daudās Høfdinge mun fortæra hn̄s Sterkleika. — b Þad er magt Daudans/og vallð
Hn̄s Von mun vpprætt verda af hn̄s Tialldbwd/og þeir munu i burt drijfa hn̄ til þess Kon-
ungsin̄s skielfingarinnar. J hn̄s Hybylum mun ecke neitt epter vera/og vt yfer hn̄s Tiallð-
bwd mun Bren̄esteine dreift verda. Hn̄s Rætur munu vppþorna nedan til/ & ofan til þa skal
D hn̄s Haustvinna i burtskierast. Hn̄s Minning mun forganga i Landenu/ Hn̄ mun og ecke
neitt Nafn hafa a Strætunum. Hn̄ mun burt rekenn verda fra Liosenu i Myrkred / og vt-
skwfadur af Jørdunne. Hn̄ mun huerke hafa Børn nie barna børn a medal sijns Folks/Og
þar mun eingenn epter verda i hn̄s Arfleifd. Þeir ed epter hn̄ koma/þeim mun Ogna hn̄s
Dagur/ og yfer þa sem fyrer honum eru mun koma eirn Otte. Þetta er þat Heimelit hin̄s
Oriettferduga/ og Bwstadurenn þess sem ecke skeyter vm Gud.

XIX.

A Job suarade/ & sagde/ Þui þuijnge þier þa suo mijna Sælu/og kuelied mig med — Job
Ordum? Þier hafed nu tiu sinnum Hædt mig/ og þier skamest ydar ecke ad
þier so vmkrijng reked mig. Fare eg villt þa villunst eg sialfum mier. En̄ þier
setied ydur san̄liga vpp a mote mier/og straffet mig mier til Hadungar. Hygg
ed nu ad einu/at Gud hn̄ gierer mier eige Riett/og vm̄ vefur mig mz sinne veide
snøru. Sia þu/ef ad eg hroopade en̄ hætt fyrer Ofrijkes saker/þa yrda eg þo
ecke bænheyrdur/Eg kalla/ & þar fæst eingenn Riettur. Hn̄ hefur so girdt fyrer mijna vegu/
ad eg kann ecke yfer ad komast/Og hn̄ hefur sett Myrkred a mijna Faruegu. Hn̄ suipte mig
mijnum a Heidre/og Koronuna tok hn̄ af mijnu Høfde. Hn̄ i sundur lamde mig giøruall- — a Þad er allt rædt vm gagn stundligs lyþs i Fride og Farsælld
B ann/og liet mig fara/Og hn̄ vpprykte minne Von sem ødru Trie.
Hn̄s Reide er grim̄lig yfer mier/og hn̄ helldur mig fyrer sinn Ouin. Hn̄s Strijdzmenn
komu vnder ein̄s/og giørdu sier Gøtu yfer vm mig/ & settu sijnar Herbwder krijng vm mijna
Tialldbwd. Hn̄ burt skilde mijna brædur langt fra mier / og mijner Kunningiar eru ordner
mier okiender. Mijner Nan̄gar drogu i burtu/ & mijner Viner þr forgleymdu mi'. Mijner
Hwskarlar og Þionustu Þijkur hallda mig sem annan framanda Mann/Eg em ordenn O-
kiendur fyrer þeirra Augum. Eg kalla a minn Þionustu man̄/ og hn̄ suarar mier ønguu/
Eg hlaut ad grætbæna hn̄ mz mijnum eigen Munne. Mijn Hwsfreya hun liest vera okiend
þa eg kallade hana/ Og eg hlyt ad bidia þau Bornen sem af mijnū sialfs Kuide eru komen.
C Og þau vngu børnen skeyta ecke vm mig/ Nær ad eg fin̄ at vid þau þa skam̄yrda þau mig.
Aller mijner Fulltruar høfdu Vidbiod vid mier/Og þa hueria eg elskade/þeir hafa snued sier
a mote mier.
Mijn Bein þau skrapa i mijnu Skinne og Kiøte/og eg fæ ecke huled mijnar Ten̄ur med

Vorunum. Aumked ydr yfer mier/aumked ydr yfer mier Viner mijner/Puiad Gudz Hønd
hefur snorted mig. Þui offæke þier mig suo vel sem Gud/og kunned ecke at [b] sediast af minu
Kiøte? Oho/ eg æske þad mitt Mæl mætte blijfa vppskrifad/og ad þat kynne allt ad setiast
i eina Bok. Med einum Jarnstijl a Blyspiølld/og vthøgguast a Steinum til eilijfrar minn-
ingar. Enn eg veit at minn Endurlausnare lifer/ꝛ þat hñ mun hier epter a seirna meir vpp D
vekia mig af Jørdunne. Og þat eg mun sijdar meir vmgefast mz þssu mijnu Hørunde/ꝛ at
eg mun sia Gud i minu Hollde. Þann hinn sama mun eg sia fyrer mig/ ꝛ mijn Augu mu
nu lijta hañ/ og ecke eirn añar. Mijn Nyru eru fortærd i mijnu skaute. Þuiat þier seiged/
Huernen hellst vilium vier offækia hñ/og siña honum Søk? Vered hrædder fyrer Suerde-
nu/Þuiad Suerdet er Reiden yfer Misgiørningenū/ So ad þier meiged vita ad þar sie Do-
murenn til.

b (Sediast) Þad er/Þier kunned ecke aþ ad[illegible]ta ad bijta mi[illegible]og strappa

XX.

Zophar

NA suarade Zophar af Naema/ꝛ sagde/Eg hlyt þar til ad suara/ꝛ kañ ecke A
ad bijda vid. So vil eg ꝛ giarnan heyra huer mig skal straffa ꝛ seigia þar
a mot/Þuiad skilningur mijns Anda skal forsuara mig. Veist þu ecke at
þat hefur suo alla tijma til geinged/ suo leinge sem þar hafa Menn veret a
Jardrijke. Þad Frægden hins Ogudliga stendr ecke leinge/ꝛ þat Hræsnar
añs gladlæte varer eitt Augabragd. Og þo at hañs Hæd take allt vpp i
Himineñ/ꝛ hñs Høfud þ kiæme vid Skyen/Þa fyrerferst hñ þo ad sijdūstu sem añar Þreck-
ur/So ad þeir af huerium hñ var aliteñ munu seigia/Huar er hñ nu? Lijka s̄ añar Drau-
mur i burt lijdur/suo skal hñ og ecke fundenn verda/Og Lijka sem øñur Sionhending a Nætt
ar tijma i burthuerfur. Þat Auga sem sied hefur hñ þat skal ecke sia hañ optar/ Og hañs
Stadur skal ecke lijta hñ leingur. Hñs Børn munu fara yfer og Olmusu þiggia/Og hñs B
Hønd mun giefa honum Armædu til Þionustulauna. Hñs Bein munu giallda hñs heimug
ligra Synda/og þau munu i Jørdena leggia sig mz honum.

a (Brestur) Þegar hañ vpp-byriar hid won-da hefur hñ þar lysting aþ og Ro Enn þad warer ecke leinge/þad wærdur snart beiskt i Munne

b (Sluga) Þad er/Hñ mun daudliga Hiartans Sorg og Hørmung lijda/og øllu godu sinptr

Þa ed honum smackast vel sialfs hñs Jllska i sijnum Munne/ þa mun honum þo i sinne
Tungu [a] brestur a henne verda. Hun mun apturhalldast og eige til stediast honum/ꝛ þat
sama mun bannad vera i sialfs hñs Kuerkum. Hñs Matur mun vmsnuast hid innra i Kuid
num vt i Nødru gall. Þat Godz hñ hefur i sig gleypt/þui mun hñ vtspya aptur/ꝛ Gud mun
vtsteyta þat vr hñs Kuide. Hñ mun [b] sluga Nødruñar Gall/ Og Høggormsiñs Tunga
mun drepa hñ. Hñ mun ecke sia þau Vøtnen nie þa Vatslækena s̄ fram fliota mz Smiø- C
re ꝛ Hunange. Hñ mun erfida ꝛ niota þess ecke/Og adrer skulu eignast hañs Audæfe/suo
at hñ gleðiest ecke þar vid. Þuiad hñ nidur þryckte ꝛ yfergaf hiñ Fatæka/Hñ dro þau hws
vnder sig sem hñ bygde ecke. Þuiat hñs Bwkur kunne ecke saddur at verda/hñ mun ꝛ slijkt
ecke vmflued gieta fyrer sinna kostuligra Audæfa saker. Þar mun og eckert neytt epterblijfa
af hñs Matar nægtum/þar fyrer mun hñs kræsigur Lifnadur onguan stad hafa. Eñ þo hñ
hafe allskyns yfergnæfanligar Nægter/þa mun þo honum erfuidt veita/Allshattud Armæ-
da mun yfer hañ koma.

Hñs Bwkur mun enn eitt sinn fullur verda/Og hañ mun senda sijna Hefndar Reide yfer D
hñ/Hñ mun læta rigna sinn Ofrid yfer hñ. Fyrer Jarn Harneskenu mun hñ flyia/Og sa
Stælbogenn mun foriaga hñ. Þar mun eitt naked Suerd ganga i giegnum hñ/og Suerd
sins leiptran sem honum mun beisklig blijfa/mun mz Skielfingu yfer hñ koma. Þar er ecke
neitt þad Myrkur sem honum kunne ad skyla / Sa Elldur sem þar er ecke [c] vppkueiktur
mun foreyda honum/Og þat mun þeim jlla vegna sem epter ordenn er i hñs Heimile. Him-
eneñ mū opinbera hñs Misgiørninga/ Og Jørden mun vppsetia sig i mote hm̄. Hñs Børn
munu i burt flytiast af hñs Heimile/ ꝛ vtdreifast a hñs Reidinnar Deige. Þetta eru laun-
en eins Ogudrækeñs Mañs hia Gude/ ꝛ Arftakan hñs Orda hia Gude.

c (Vppkueiktur) Þad er eiñ Elldur aþ Gude wpptendradur/ enn ecke aþ Mønnum

XXI.

Job
Jerem. 12.
Abacuc 1.

JOb suarade/ og sagde/ Heyred þa mijnu Mæle/ og læted rædleggia ydur. Vm A
lijdet mig þat eg meige tala/ ꝛ dæred mig so sijdan. Huort hef eg vid nockurn Mañ
Orda spurningar/ suo ad mitt Hugskot meige þar af sturlast? Hygged at mier/ og
mun ydr

mun ydur jlla aliſkaſt/ſuo þier munut hallda ydar Høndum fyrer ydar Munn. Og nær eg
minneſt a þat/þa ofbydur mier þat/og mitt Holld þat kuñder vid þui. Huar fyrer þa lifa
hiner Ogudhræddu/verda gamler og eignaſt ſo mÿkel Audæfe? Þeirra Sæde er ſo anduara-
lauſt alla vegana i kringum þa/og þeirra Afkuæme er hia þeim. Þeirra Hws er i Fride
fyrer Ottanum/ og Gudz Hirtingar Vøndur er ei yfer þeim. Hañs Naut þa kÿngaſt og
faraſt ecke fyrer honum/hñs Kyr hun kelfer og miſſer ecke ſijns burdar. Þeirra vngu børn
ganga vt ſem ønnur Hiørd/og þeirra Smabørn ſtøckua vpp z leika ſier. Þeir ſkiemta ſier
mz Bumbum og Hørpum/og gledia ſig mz Pÿpna hliodum. Þeir framleida ſijna Lÿfdaga
B i Sællÿfe/og ſkielfaſt varla eitt a Augabragd fyrer Heluÿte. Þeir ſm̄ þo ſeigia ſo til Gudz/
Vÿk þu burt fra oſſ/vier viliū ecke vita af þÿnū Vegū. Huer er ſa hinn Almattuge/þat vier
ſkylldum þiona honum? eda hueria forbetran høfum vier þar vt af þo at vier akøllum hañ?
Enn ſia þu/þeirra Godz er ecke vt i þeirra Høndum/Þar fyrer ſkal ſiñed hins Ogudliga
vera langt fra mier. Huernen mun ſa Lios logenn hiñs Omillda vtſløckuaſt/ og þeirra
Ogiæfa yfer þa koma/ Hañ mun þeim Hiartans Angre vtſkipta i ſinne Reide. Þeir munu
verda ſem annad Gras ſtrā fyrer Vinde/og ſuo ſem añad Jardardupt þui ed ſtoruidre i burtu
feyker. Gud hñ fyrerætlar hñs Børnū Bøled/Þa nær ed hñ vill endr giallda honū þad/þa
C munu þeir fa at vita þat. Hñs Augu munu ſia ſijna ſialfs Fordiarfan/og vt af Grimdar-
reidinne hiñs Almattuga mun hñ drecka. Þui huer mun hafa goda þocknan til hñs Heim
iles epter hñ? og talan hñs Manudanna mun naumliga hꝛalfnud blÿfa. Huer er ſa ſm̄ hñ
vill lꝛra Gud/hañ huer ed dæmer þa hinu haleitu? Þeſſe i burt deyr Raſkur og heilbrigdur/i
øllum Rÿkdome og hefur fulla nægd. Hñs Miolkur Kierølld eru full af Miolk/z hñs bein
þau fitna af Merg. Eñ hiñ añar deyr i burt vt i beiſkleika ſiñar Sālu/ z hefur alldrei mz
glede Mat eted. Og þr liggia lÿka huer med ødrum til ſamañs i Mollduñe / z Madkarner
hylia þa.
D Sia þu/eg þecke ydar huxaner vel/og ydar ranglegt vppſātur a mote mier. Þuiad þier
ſeñged/Hu^r er Høfdingiãs Hws? z huar er ſu Tialldbwden hu^r hiñ Ogudhrædde bio? Þier
ſeiged þar vt af lÿka ſem annad Alþydu Folk/ og hygged ecke ad þui huad hiña athæfe mer
ker. Þuiad ſa hinn Jllgiarne vardueiteſt til Fordiøfunar dagſiñs/z hañ blÿfur til Hefndar
dagſiñs. Huer vill ſeigia huad hñ hefur forþient/nær ed þad verdur vtan til alited? huer vill
b launa honum þat hñ giører? Hñ mun burtſuiptaſt til Grafarinnar / og blÿfa þar i hia
c fiøldanum(þeirra Framlidnu). d Saurbleytan Lækiarins þocknaſt honū vel/z aller Meñ
munu honum epter fylgia/og þeir eru otelianliger ſem fyrer honum voru. Huernen hugſua
le þier mier ſo til forgiefeñs? og yduar andſuør þau fiñaſt oriett.

a (Augabragd) Þad er/ Þeir haþa goda daga allt i Daudañ/ og þat er ecke at giöra nema vm eitt Augabragd ſo er þat giört med þa/Eñ eg werd ad lÿda ſkielþing og Olucku ſuo leinge

Malach. 3.

b (launa) Þat er/huer kann vtan Gud alleina ad dæma honum hñs Laun

c (Fiölda) Þad er/honum er Gröþ bwen hia ödrum Gröþum

d Holldſins velÿſting

XXII.

Eliphas

A HA ſuarade Eliphas af Thema/og ſagde/ Huad þarf Gud hiñs Oſluga
vid? eda huar til er honum ſa hinn Rædkloke nytſamligur? Huert þeinker
þu at þat þockneſt ſuo vel hinum Almattuga / at þu giører þig ſuo Riett-
ferdugann? eda huad ſtodar þat honum þo at þu hallder þÿna vegu ſo lyta
lauſa? Þeinker þu þad hañ mune ei þora at ſtraffa þig/og gāga i Dom
vid þig? Ja þÿn Jllſka er ofmÿkel/og þar er eingenn Ende a þÿnū Miſ-
giørningum. Þu hefur einhuern tÿma teked Borgan af þÿnum Brodr ad Naudſynialau-
ſu/ Og burtflett hina nocktu klædum. Þu hefur ecke giefet Vegmodum Vatn ad drecka/og
dreiged þitt Braud af Hungrudum. Þu hefur giørt Ofrÿke i Landenu/og hardwdliga þar
B jnne ſeted. Eckiurnar hefur þu mz tomum høndum fra þier lāted fara/og Armleggena þra
Fødurlauſra i ſundr broted. Þar fyrer ert þu vmvafenn mz Snørū/og hrædſlan hefur ſkyn
delega ſkielft þig. Skyllder þu ecke ſia a Myrkred/og ſkyllde ecke Vatzfloded hylia þig?
Sia þu/Gud er hatt þar vpp yfer i Himnenum/og ſier þær Merkeſtiørnuñar ſm̄ ſo hatt
eru. Og þu ſeiger/Huad veit Gud þar vt af? ſkyllde hñ kunna ad dæma þar vm ſem i Myrk
kenu ſkiedur? Skyen þau ſkyggia a hñ/og hñ ſier þad ecke/og hñ geingur vt i þui Huelfenu
Himnanna. Villt þu hyggia ad veigenum Veralldarinnar/a huerium þad hiner ranglā
C tu hafa geinged? Þeir ed gløtuduſt ādur enn þeirra tÿme kom/ og Vatned hefur i burt þuei
ged þeirra Grunduøll. Þeir ſem ſøgdu til Gudz/Far þu fra oſſ/og huad ſkyllde ſa Almatt-

a Myrkred kallar hñ Hrygd og Ogiæþu. Þar i mote Lioſed Lucku og Þarſælld

uge kuña

uge kunna ad giøra þeim? Þar ed hñ vppfyller þo þeirra Hws mz Audæfum/Enn Mein-
ingenn hinna Ogudligu ſie langt fra mier. Hiner Riettuñſu munu ſia þat og gladiaſt vid/ꝛ
ſa hinn ſaklauſe mun hæda ad þeim. Huad gillder þad/ad þeirra vmſyſlan mun i burt huer
fa/og Elldurenn mun forenda þeirra epterkomendum?

Þar fyrer þa forlijktu þig nu vid hñ/og haf Frid/Þar af munt þu fa mijked gott. Heyr
þu Løgmaled af hñs Munne/og høndla hñs rædu i þijnu Hiarta. Ef þu ſnyr þier til hiñs
Almattuga/þa munt þu vppbygdꝛ verda/ꝛ lata Ranglæted fiarlægt verda þiñe Tialldbwd. D
Suo mun hañ giefa Gull fyrer Jørd/ og Gullæke fyrer Griotſteina. Og ſa hiñ Almatt
uge mun vera þitt Gull/ ꝛ þu munt fa ſtora Hrwgu Silfurs. Þa ſkallt þu þijna Lyſting
hafa til hiñs Almattuga/og vpphefia þitt Auglit til Gudz. Þa munt þu ꝛ bidia hñ/ꝛ mun
hñ bænheyra þig/og þu ſkallt enda þijn Heit. Huad ſem þu aſetur þier/ ꝥ mun hñ lata þier
vel luckaſt/Og Lioſed mun ſkijna a þijnū veige. Þui þa ſm̄ ſig lijtelæta þa vpphefur hñ/Og
huer hñ nidur læger ſijn Augu/þann mun Gud frelſa. Og ſa hinn ſaklauſe mun frelſadur
verda/ Og hñ mun frelſaſt fyrer Hreinferdes ſaker hñs Handa.

XXIII.

Job

JOb ſuarade/og ſagde/Mijn Ræda blijfur enn hryggelig/minn Mattur er vey A
kur yfer miñe Anduarpan. Eg villda at eg viſſa huernen eg giæte hellſt fun-
ded hñ/ꝛ eg mætte koma til hñs Haſætis. Þa ſkyllda eg ſetia Søkena i Dom
fyrer hañ/ og vppfylla minn Muñ til Aſakanar. Og reyna þau Orden ſem
hñ ſuarar mier/og ſkilia þad vel huad hñ mun ſeigia mier. Vilie hñ ganga B
mz ſtorre Magt i Dom vid mig/þa hegde hñ ſier ei ſuo vid mig. Helldꝛ legge
hñ þad til jafnadar fyrer mig/þa mun eg vel vinna mitt Mal. Enn gange eg nu beinann
veg fram̄/þa er hñ þar ecke/Gange eg til baka/ þa vpp ſpyr eg hñ ecke. Sie hñ til Vinſtre
hlidar/þa høndla eg hñ ecke/Skyle hñ ſier til hægre Hlidar/þa ſie eg hñ ecke.

Enn minn Veg þecker hñ vel/Hñ reyner mig/og mun eg þa fundenn verda lijka ſem añ- C
ad Gull. Þuiad eg ſet minn Fot vppa hñs veg/ꝛ eg vardueite hñs Vegu/og hneige þar ecke
vt af. Og eg vijk ecke af þeim Bodordum ſm̄ hñs Varer biodꝛ/ ꝛ eg vardueite Ordræduna
hñs Muñs meir enn eg er ſkylldugur til. Hñ er a eiñ/huer vill ſuara honum? hñ giører ꝥ D
lijka ſem ſialfur hñ vill. Og þo hñ bitale mier þat ſem eg hefe forþient/þa er þar eñ meira
epter. Þar fyrer þa ſkielfeſt eg fyrer honum/og nær ad eg formerke þad/þa hrædunſt eg fy
rer honum. Gud hñ hefur linad ſuo mitt Hiarta/ꝛ ſa hinn Almattuge hefur ſo ſkelft mig.
Af þui ad Myrkuren giøra þar onguañ enda a vid mig/ꝛ ſu Dimmuþokan vill ecke ſkylaſt fy
rer mier.

a (Eirn) Sem og ſtendꝛ Galatas iij. Gud er einn/ Enn þeſſ eina er ecke Medalgangare

XXIIII.

HVar fyrer mun tijmenn ecke hulenn vera fyrer þeim hinum Almattuga? og A
þeir ed hañ þeckia ſia ecke hañs Daga. Þeir formijnkudu Landamerken/
þeir ræntu Hiørdinne/ꝛ fæda hana. Þeir i burt ræku Aſnana hiña Fødur-
lauſu/og toku Ecknaña Nautſienad til borgunar. Hiner Fatæku hlutu ad
ryma fyrer þeim/og hiner þurftugu j Landenu hlutu at geyma ſig. Sia þu.
a Villudyren i Eydemørkinne ganga vt ſem þau eru von/ſnemma til at ræna
og ad leita ſier bræda til ſinna Vnga. Þeir vpp vinna þann Akurenn ſem ecke er þeirra/og
plocka þañ Vingardeñ ſm̄ þeir hallda mz røngu. Þeir lata hina Fatlauſu nakta liggia/ ꝛ B
veita þeim ecke neitt ſkiol i Kuldanum/ i fra þeim er þeir toku þo Klæden. So at þr hliota ſig
ad hallda i HellūFiallaña/nær ed þat Hretuidred af Fiøllunum kiemur yfer þa/ af þui at þr
hafa ecke neitt añad Hæle.

Þeir i burt taka Barned af Brioſtenu/ꝛ giøra þat Fødurlauſt/ꝛ þeir giøra Folked fatækt
mz ſijnum Panta. Hina nøktu lata þeir Klædlauſa ganga/ og þeir i burtu taka Kornet fra
þeim Hungrudu. Þeir þuñnga þa til ad giøra Vidſmior a ſialfs þra Kuørnum/ ꝛ at tro-
da Vijned i ſialfs þeirra Vijnþrwgum/og lata þa þo lijda Þoſta. Þeir lata Folked i Stød C
unum anduarpa/ꝛ þat Sæler hinna i hel ſlegnu þær kalla/ ꝛ Gud hñ ſteyper þm ecke. Þar
fyrer eru þeir af fallner fra Lioſenu/ꝛ þeckia ecke hñs vegu/ꝛ ſnua ſier ecke aptꝛ a hñs Vegu.

a Þeir Ölmu og grim̄u Tyrañar

Mordin-

Mordingen stendur vpp þa ed Dagar/ og myrder hinn Fatæka og hinn Þurftuga/ Enn a Nottinne er hн̄ sem annar Þiofur. Augad Horkallsins giæter ad Myrkrenu/ z seiger suo/ Eckert Auga þad sier mig/ z þeinker so at hн̄ sie hulenn. J Myrkrenu brýst hañ jnn i Hws sed/Eñ a Dageñ fela þeir sig til samañs/ z fordast Lioσed. Þui nær Morgunbirtan kiemz þeim/ þa er hun þeim lijka sem añad Myrkur/ Þuiad hн̄ formerker skielsingena Myrkursins. Hн̄ fer suo lietteliga i burt hiedan sem a ødru Vatne/ hн̄s Godz blijfur lijted i Landenu/ og hн̄
b vppbygger ecke siñ Vijngard. Helujted suipter þeim i burt sem syndgast/ lijka suo sem Hit-enn og þurt vedred i burt þurkar Snio vatned.
D Sa Myskunsame mun forgleyma honum/ Hн̄s Lysting mun Modkun vella/ hн̄s mun og ecke meir gieted verda/ Hн̄ mun og i sundurbroteñ verda sem añar fwen Fauskur. Hн̄ hefur giort jllt þeirre hinne einmana sem obyria er/ og Eckiunum giorde hн̄ ecke neitt til goda. Hi-na Volldugu lagde hн̄ vnder sig mz siñe Magt/ Nær ed hañ stendur/ þa mun hañ þo ecke o-hræddz verda vm sitt Lijf. Hн̄ giorer sialfн̄ sier eiñ ørugleik/ þar ed hн̄ treyster vppa/ Hн̄s Augu sia þo samt a þeirra Giørning. Þeir eru vm litla stund vpphafner/ z verda ad ongu/ Og nidurþryckter/ z i eydelagder mz øllu/ Og lijka sm̄ þau hæstu Oxen a Kornenu/ þa munu þeir afslegner verda. Enn er þat eige suo? nu vel/ huer vill straffa mig vm Lyge mælge/ og sañа þat/ at mitt Mal sie einskis vert?

b Þr ed elska saut lijse/ þyrer koma sijnu

XXV.

A Þa suarade Billdad af Suah/ z sagde/ Er ecke Herradæmed z Ognunen hia honum sem setur Fridenn a medal hiña Hæstu? Huer fær taled hн̄s Strijdz menn? og yfer huerium þa vppgeingur ecke hн̄s Lios? Og huernen kann Madureñ Riettlætur ad vera fyrer Gude? og huernen kañ sa sm̄ af Konuñe er fæddur hreiñ ad vera? Sia þu/ Tungled skijn eñ nu ecke/ og Stiornuñar eru ecke klærar i hн̄s Auglite/ Nú̂su myklu midz mun þa Madureñ/ sa Mo-lur/ sa Mañsins sonur z Madkur.

Billdad

XXVI.

A Job suarade/ og sagde/ Med huerium helldur þu? þeim s̄ hefur ongua magt? hialpar þu þeim sem onguañ Styrkleik hefur i Handleggiunum? Huerium giefur þu Rad? þeim sem onguann hefur Vijsdomenn? og vnderuijsar þ þm Volldugа/ huernen at hн̄ skule þat fullkomna? Fyrer huerium talar þu? og fyrer huerium geingur Andardrætturenn vt af þier? a Jøtnunū vnder Vat-nenu er þungt/ og þeim sem bwa hia þeim. Heluijte þad er opnad fyrer hm̄/ og Fordiorfunen hefur ongua skyling. Hн̄ vtbreider nordred vppa ecke neitt/ og vpp heinger
B Jordena a ecke neitt. Hн̄ safnar Vatnenu i sijn Sky/ og Skyen rifna ecke þar vnder. Hн̄ vpphelldur sijnum Velldes Stol/ og vtbreider sijn sky yfer hн̄. Eitt Takmark hefur hañ i krijngum Vatned sett/ þangat til at Lioset og Myrkred verda ad ongu. Stolpar Himen-sins skialfa/ og hrædast hн̄s Auijtan. Fyrer hн̄s Matt vppæsest Sioreñ skyndeliga/ og fyr er hн̄s skilning vpphefia sig Hafsins Bylgiur. A Himnenum verdz þad fagurt fyrer hañs Vind/ og Hønd hн̄s tilreider hlyckiotta Hoggorma. Sia þu/ suo geingz hн̄s Giørningz til/ Eñ þar vt af høfum vier fornumed eitt lijtet Ord/ Eñ huer kañ ad skilia Reidarþrumur hн̄s Styrkleika?

a (Jötnar) Þeir eru Hual piskar/ huerier ad merkia þa storu vijkinga og Tyranna a Jordunne

XXVII.

A Og Job talade enn framar/ og hoof vpp sijna Malshættu/ z sagde/ So sañ-arliga sem Gud hн̄ lifer/ huer ed miñn Riett lætur ecke vndan ganga/ Og sa hiñ Almattuge huer ed hrygde mijna Salu. So leinge sem þ miñ Ande er i mier/ z þ sa Andardrættureñ af Gude er i mijnum Nosum/ þa skulu mijn-ar Varer ecke tala Oriettinde/ og mijn Tunga skal eingen suikræde mæla. Þad sie langt fra mier/ ad eg giefe ydur riett i þessu/ Eg vil og ecke i burt vijk-ia fra mijnu sakleyse/ fyrr enn þat mijn æfelok koma. Eg læt ecke af þui Riettlæte sem eg he-fe/ Mijn Samuiska bijtur mig ecke fyrer alls mijns Lifnadar saker.

Riettlæte eirn rar godrar samuisku

(a Hræsnarar) kallast i allre þessare Bok/ falsker Menn/ suo sem eru aller þeir fyrer Gude sem eru an Truarinnar

(b) þær munu þagna ad hñ er dauour

Eñ miñ Ovinr mun Ogudligur fiñast/og hñ Ranglatur/ sem setur sig vpp a mote mier.
Þui huad er vonen a Hræsnarañs/þad hñ er so fiegiarn/enn Gud hñ i burt suipter þo hañs
Salu? Þeinker þu ad Gud mun heyra hñs akall/nær ed Angist kiemur yfer hñ? Huernen
kann hñ at hafa Lyst til hins Almattuga/⁊ nockurn tijma ad akalla Gud?
Eg vil læra ydur af Gudz Hende/og þad huad ed dugter i hia þeim hinum Almattuga/ þ
vil eg ecke dylia fyrer ydr. Sia/þier hallidet ydr alla at vera forhygna/eñ huat fyre þa fram
seige þier þo so onytsamliga hlute? Þat hid sama er Verdkaupet eins Ogudligs Mañs hia C
Gude/og þat er Arftakan þeirra Vijkingaña/hueria þeir skulu fa af hinū Almattuga. Þo
hñ hafe mørg børn/þa munu þau fyrer Suerde deyia/Og hñs epterkomendur munu eige fa
nogliga Fædslu. Hñs hiner epterblifnu munu greptrast i Daudanum/ Og hañs Eckiur
munu þat ecke b syrgia. Þo hñ samanrake suo Peningum sem Jardardupte/og Dyrendes
Klædum siñ Molldarleire. Þo hñ tilreide þau vel/Þa mun þo hiñ Riettlate iklæda sig þm
⁊ sa hiñ saklause mun vtskipta þeim Peningum. Hñ vppbygger sitt Hws sem oñur Gaun-
gurofa/ og lijka sem eiñ Giætsluvørdur giører sier eitt Forskygne.
Nær hinn Rijke leggur sig ut af/þa mun hñ þui ecke med sier i burt soopa/ Hñ mun vpp- D
lwka sijnum Augum/og þar mun ecke neitt þar vera. Hrædsla mun yfer hañ falla sem añ
ad Vatn/ Stormuidred a Nattartijmanum mun i burt suipta honum. Sa Austanvind-
ureñ mun i burt flytia hañ/suo hñ fare hiedan/ Og Hrijdvidret mun hrijnda honum vr sijnum
stad. Hñ mun senda sialfur suoddan yfer hñ/og vægia honum ecke / Aller hluter munu burt
flyia vr hñs Hondum/yfer honum munu þeir klappa høndum til samañs/ ⁊ blijstra epter ho-
num þar ed hñ var

XXVIII.

(a Myrkred) þat er/Madur grefur diupt þar til/ad hñ finnur þat Gulled.

(b Stolltu børn) þat eru þau vngu Leon

Silfred þad hefur sijna vppgøngu/og Gulled sinn stad þar er þat smelltist. A
Jarned þat tekst vr Jørdunne/ og vt af Steinunum smelltist Kopareñ. a
Myrkred þad fær eitthuert sinn eiñ enda/ og einhuer finnur med þad
sijdasta Skwffsteinenn sem diupt er nidur folgeñ. Þar vtsprettur soddan
eirn Lækur/ at þeir sem þar bwa i nænd/ þeir gieta þar ecke yfer vadet/
Og hañ sietnar sijdan nidur aptur/ og rennur langt i burt fra Folkenu.
Þar fæst og Elldur nedan vndan Jørduñe/ huar ed fædan vex vpp yfer. Þar finst
og Zaphirus i sumum huerium stødum/og þær Jardartorfur sem Gull er vti. Þañ Farueig
enn huern eingeñ Fugl hefur kannad/og einskis Gams Auga hefur sied. Þau hinu b stoll- B
tu Børnen hafa þar ecke vppa troded/ og ecke neitt Leon hefur yfer geinged. Þar leggiast
og eirnen hendur a þau Steinbiørgen/og Fiøllunum vmuellter hñ. Þar briotast þeir Læk-
erner af Fiøllunum/⁊ Augad sier þat allt huad kostuligt er. Þeir stifla af Straumeñ Vat
siñs/⁊ þat sem folged er þar vti/ lata þeir i Liose.

Gudz Vijsdomur

Enn huar vill Vijsdomurenn fiñast? og huar er sa stadurenn skilningsiñs? Eingeñ veit
huar hñ liggur/og ei verdur hñ fundeñ i þui Landenu lifande Manna. Vnderdiuped þ seig
er/Eige er hñ i mier/og Siorenn hñ seiger/Ecke er hñ hia mier. Þar verdr eige giefed Gull
fyrer hann/ eige helldur Silfur vtueiged at bitala hañ med. Ophirs Gull og þeir dyrind- C
des Gimsteinar Onich og Zaphir gillda ecke lijka vid hann. Gull og Adamas kañ ecke ad
jafnast vid hñ/og ecke fær hñ at kaupast fyrer þat dyrasta Clenodium. Ramoth og Gabis
aktast ecke vid hñ/Vijsdomureñ er hærra viktande eñ Perlur. Sa Thopasius af Blalande
reiknast ecke til lijka vid hñ/ og þat skyrasta Gull er ecke samiafnanda vid hñ.
Huadan kiemur Vijsdomurenn þa? huar er skilnings stadurenn. Hñ er folgeñ fyrer Au
gum allra þeirra ed lifa/hñ er og eirnen folgeñ fyrer Fuglunū vnder Himnenū. Fyrerdæmin
gen og Daudeñ þau seigia/Vier høfum heyrt hñs rykte mz vorum Eyrum. Gud hñ veit vel D
veigeñ þangat/og hñ veit vel þann stad. Þuiad hñ lijtur Jardarinnar enda/⁊ hñ sier allt
þat sem vnder Himnenum er. Hñ sem giørde Vindenum siñ Viktar þunga/og sette Vat-
nenu siñ vijsañ mæler. Hñ sem giørde Regnenu sitt Takmark/og þeim Elldingunum og
Reidarþrumunum veigeñ/þa sa hañ hana/og framtalde hana/ hñ tilreidde hana og fañ ha-
na. Og hñ sagde til Mañsiñs/Sia þu/ Otte DROTTENS þat er Vijsdomureñ/og
ad fordast hid vonda þat er skilningureñ

XXIX.

A IOb hoof eñ vpp aptur ſijna Epterlijking/og ſagde/Eg villda ad eg være lijka Jobs
ſem eg var a þeim fyrrum Manudum/a þeim Døgunum þa ed Gud hñ vard- vegſemd
veitte mig. Þañ tijd ad hñs Lios Loge ſkein yfer mijnu Nøfde/ꝛ eg gieck vid
hñs Lios i Myrkrenu. So ſem þa eg var a þeim æſku alldre mijns Vngdoos/
þa ed Gudz leyndur Domur var yf^r mijnu Neimile. Þañ tijd hiñ Almatt-
uge var mz mier/ og mijn Børn i kring vm mig. Þa ed eg þuoda mijn Fot
ſpor i a Smiøre/ꝛ Steinbiørgen vthelltu mier Vidſmiørs lækium. Þa at eg gieck til Borg a (Smiøre):
B arhlidaña/og liet tilbwa miñ Stol a Strætenu. Þa hiner Vngu Meñ ſæu mig/og þr føl- Þa eg hapa
du ſig/og þa hiner gømlu ſtodu vpp fyrer mier. Þa ed Nøfdingiarner gæfu vpp ad tala/ ꝛ gniott allra hlu
hielldu ſijnum Nøndū fyrer ſiñ Muñ. Þa ed Rauſten Nershøfdingiaña byrgde ſig/ꝛ Tūg- tu/allt ænu
urnar a þeim loddu vid þeirra Goma. Þuiad huers þeſſ Eyra ſem mig heyrde þa prijſade þeitt og yþer-
mig loffſamligana/og huers Auga ſē mig ſa hñ hælde mier. þliotañligt

Þuiad eg frelſade hiñ fatæka þa ed hñ kueinade/og þañ hiñ Fodurlauſa ſem onguañ hial
parmañ hafde. Nñs Bleſſan ſm fordiarfaſt ætte hun kom yfer mig/ Og eg gladde hiar
C ta Eckiunnar. Riettuijſen var miñ Klædnadur/huerre eg iklædde mig ſem ødrum Kyrtle/ ꝛ
Domureñ var mijn Velldes Nwfa. Augad hiñs Sionlauſa var eg/og Fæturnar hiñs Fot-
lama. Eg var Fader hiñs Fatæka/ ꝛ huert þ Malefne ſē eg viſſa ei þ vtſpurda eg. Jax-
lana hiñs Rangláta i ſundurbraut eg/ꝛ ſleit þat Rangfeingna vr hñs Tonnū. Eg þeink a (Boge)
ta ſo/Eg vil deyia i mijnu Nreidre/ og giøra mijna daga ſuo marga ſm Sand. Mitt Sæde Mijn Magt
þat rann vpp vid Vatned/ og Náttdøggen var yfer mijnum Kornſkurde. Mijn Dyrd æ- þor iaþnan
D nyade ſig alltijd fyrer mier/og miñ b Boge batnade i miñe Nende. Þeir hlyddu a mijn Ord waxande
og þøgdu/ꝛ hugdu aller ad miñe Rádleggingu. Epter mijna Ordrædu þa talade eingeñ c (Broſte)
fleira/og mijn Mælſka hun draup a þa. Þeir væntu epter mier ſē añare Døggu/ Og opnū Eg war Vin-
hielldu þr ſijnum Munne lijka ſem epter ødru Kuelldregne. Nær ad eg c broſte med þeim / giarnligur glad
þa dirfduſt þeir ecke vid þat/ og þat Lioſed mijns Auglits giørde mig ecke miñehattar. Þa ur wid þa/enn
huenar eg villde fara til þeſſarar Syſlanar/ þa vard eg at ſitia hiñ efſte/ Og eg bio a mille þo þeingu þeir
Strijdzmannaña ſem eirn Konungur/þa ed eg hugſualade þeim ſem Narmþrungner voru. ecke þar aþ oþ-
dirþd ad þyrer-
lijta mig

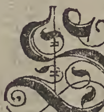
XXX.

A ENN nu hlæia þeir ad mier ſem yngre eru eñ eg/huerra Fedr eg hefda ei virſt
ad ſetia hia Nundum miñar Niardar. Nuerra ſtyrkleik eg hiellt einſkis ney-
tann/þeir ed ei gætu komeſt til fulls alldurs. Þeir ſem af Nungre og Veſ-
ølld einmana flydu a Eydemørkena/og voru nu nyliga fordiarfader og veſa-
ler vordner/ þeir ed vpplockudu þad Netlugraſed hia Vidar ruñenum/ og ſu
Rooten Einiberiatrieſiñs var þeirra Matur. Og nær ed þeir vpprykttu þm
þa hlockudu þeir yfer þui/lijka ſem Þiofur. Þeir biuggu i hia hrædeligum Lækium/i þeim
Jardarholunum og Biargſkorunum. A mille Skogaruñaña kølludu þeir/ og vnder þeim
Klungurþyrnunum ſamanſøfnuduſt þeir. Børnen þeirra hiña fauijſu ꝛ fyrerlitnu Maña
þeir ſem minſtuhattar voru i Landenu. Nu er eg ordeñ ſuo ſem þeirra Gamanleikar/ ꝛ hlyt
at vera ſo ſem þeirra Skemtan. Þeir hafa Andſtygd a mier/ꝛ taka ad fordaſt mig miøg/og † Þeir)
B þeir hirda ecke þo þeir hrækie fyrer miñe Aſionu. † Þeir hafa vtſpent mijna Sælu/ og giørt Þeir Chaldei
mig ad onguu/ꝛ ſuipt Beiſlinu fra mijnu Andlite. Þeir ſettu ſig a mote mi^r vid þañ hægra a (Klæddur)
veigeñ/þar ſm eg blomgadeſt/ Og i burtſkwfudu mijnū Fæte/ og giørdu ſier veg yfer vm mig Þad er/eg i
mier til Fordiørfunar. Þeir nidurbrutu mijna Vegu/og þat var þeim ſuo audfellt ad giøra kladeſt marg-
mier ſkada/ſuo þeir þurftu þar ongrar hialpar vid. Þeir eru hier jñfallner lijka ſem i giegnū hattadre Ogiæ-
eitt vijtt og nijked Vinduga/og eru hier jnnfallner Fylkingialauſt. Skielfingen ſnere ſier æ þu mz Oprijke/
mote mier/Og offſokte mijna Dyrd ſem añad Sterkuidre/og mitt Giæfulæn lijka ſm añad od ſuo ad eg kann
fluga Sky. Eñ nu vthelter ſier mijn Sæla yfer mig/og ſa vtlegdar Tijmeñ hefur hondlad þui ecke ad ham
mig. A Nottinne ſtijngaſt mijn Bein i giegnum alla vegana/og þeir ſem mig jaga leggia la/Og eg ſpenn-
ſig ecke ad ſofa. Fyrer margfalldleik kraptariñs verd eg añars ꝛ ødruuijs a klæddur/ Og eſt ſuo hart/ad
C þeir ſpentu þui ad mier lijka ſem Nalsmælenu mijns Kyrtels. Þeir hafa troded mig nidur i eg kañ ecke laus
Þreckeñ/ꝛ jafnad mier vid Oſku ꝛ Dupt. Nropa eg til þijn/þa ſuarar þu mi^r ecke/Geing eg ad werda/og eg
þar fram/þa ſkeyter þu mier ecke. Þu ert mier nu vmſnueñ i eirn Nardwdligañ/ og audſy- werd ad haþa
þad/ſuo ſem að
ad Fat vm
halſenn

ner þijna

sÿner þÿna Reide a mier mz þeim styrkleiknum handar þinnar. Þu lypter mier vpp/ ⁊ læt-
b
ur mig fiuka a þeim Vindenum/og i sundursmellter mig krøptugliga. Þui eg veit ad þu mũt
(Beina)
ofur selia mig Daudanum/þad sama er þat til einkada hwsed allra lifandra. Þo mun hñ
I Beinahwse/ nu mun eg hafa Hwijld/Þad er/ þar daudra Manna Bein eru samanlæten
ecke vtrietta sÿna Hønd til b Beina Hwsseñs/og þeir munu ecke hareysta vpp fyr' hñs For
diarfan. Eg griet a þeim Hørmungar tÿmanum/ og mÿn Sæl kiende i brioste vm hiñ fa- D
tæka. Eg vænte hiñs gooda/og nu kiemur þat hid vonda/Eg vonade epter Liosenu/enn nu
kiemur Myrkred. Mÿn Iñifle þau læta ei af ad sioda i mier/Hørmũgar tÿmeñ er yfer mig
komeñ. Eg geing fram̃ Dockleitr/eñ þo breñer Solen mig ecke/Eg stend vpp i Safnaden-
um og kalla. Eg er Høggormsiñs Broder/ ⁊ eirn samfielage Strutzfuglsiñs. Mitt Hør-
unds skiñ er suart orded a mier/og mÿn Bein eru af Hita vppþornud. Mÿn Harpa er orden
eirn Sorgar Saungur/og mÿn Hliodpÿpa eirn hrygdar Grætur.

XXXI.

SAttmæla giørda eg vid mÿn Augu/ad eg skyllde ecke horfa til neiñrar Mey A
ar. Eñ huad giefur Gud hier ofan ad mier i Verdlaunen? og huad gief-
ur sa hiñ Almættuge af Hædunũ mier i arftøku? Skylldu ecke helldr hiner
Ranglætu hafa suoddan Olucku? og eirn illgiørda madur ad vera suo vt
rekeñ. Sier hñ ecke mÿna Vegu/ og telur øll mÿn Fotspor?. Hefe eg noc
kud geinged i Hiegomanum? Eda hefur miñ Fotur geinget til Suikræ-
Riettlæte god rar Samuisku
desiñs? Veige hñ mig þa i riettũ Metaskælũ/⁊ mũ Gud formerkia mitt Meinleyse. Hafe
mÿn Fotspor af Veigenum viked/og mitt Hiarta mÿnum Augũ epter fylgt/og hafe þar noc-
kud lodat vid mÿnar Hendur/Þa skal eg nidur sæ/ eñ eirn añar skal þat vppskiera/ Og mitt
Sleckte skal þa vppræ tt verda.

Hafe mitt Hiarta læted teygia sig til Kueña/ eda hafe eg i leynum stadet i Hwsdyrum
mÿns Naunga/Þa verde mÿn Eigenkona af einum ødrum skømud/og adrer ligge mz heñe. B
Þui þad sama er eiñ Glæpur/og eiñ skam̃arløstur fyrer Domaranum. Af þui at þad være
sa Elldur sem allt vppeydde til Fordiørfunar/⁊ vppræ tte alla mÿna iñtekt. Hafe eg fyrerlit-
ed Riettarfared mÿns Þionustumañs eda Þionustukuiñu/nær þau høfdu Kiærumæl vid mig.
Huad villda eg tilgiøra nær ed Gud tæke sig vpp? ⁊ hueriu skyllda eg suara þegar hñ vitiar?
Hefr hñ ecke giørt hiñ añan/s̃ mig samtemprade i Modr Kuide? og hefur tilreitt Lÿfed i hm̃
Hroosan god- rar Samuisku
eins lÿka suo? Hef eg sagt nei vid Bæn hiñs Fatæka/ og liet eg Eckiuñar Augu vanmætt-
ast? Hafe eg eted miñ Mat eirnsamall/suo þ hiner Fødurlausu hafa ecke eted þar af? Þui
ad eg hef audsynt mig so sm̃ añañ Fødur/ allt i fra mÿnum Barndome/⁊ þegar i fra miñar
Modurkuide hefe eg giarnan huggun veitt

Hefe eg sied nockurn farast af Fatleyse/eda læted hiñ Fatæka ganga Fatlausañ? Hafa
ecke hñs Sÿdr velsignad mig/þa ed þeim vard heitt af mÿnum Lamba reyfum? Hefe eg med C
miñe hende lagst a hiñ Fødurlausa/ a medan eg sa i Portdyrunũ stadaña Magt til at hial-
pa? Þa i burt falle mÿn Herdablød fra Axlarbeinunum/⁊ miñ Handleggr breste fra Ol-
boganum. Þuiad eg hræddunst Gud suo sem añan Luckubrest yfer mier/ og eg kunne ecke ad
bera hñs Byrdarþunga? Hafe eg sett Gulled fyrer miñ Atrunad/ og suo til Gullhnøttsiñs
a
sagt/Þu ert mitt Traust? Hafe eg glatt mig vt af þui ad eg hafda suo mÿked Godz/⁊ þad
Þad er/Þa eg hafda Luckũ gladdest eg ecke wr høfe
mÿn Hønd hefde viuegad allra handa? Hafe eg lited til a Liossens nær ed þat skein skiært/
eda til Tunglsins nær ed þat vel gieck? Hafe mitt Hiarta læted tæla sig Heimugliga/so ad
miñ Muñur b kyste a mÿna Hønd? Þad sama er og ein Misgiørd fyrer Domaranum/Þui
b
þar med hefda eg neitad Gude hier ofan ad.
Kallast ad hrósa sialfs sÿns werke/Huad alleina Gude tilheyrer

Hafe eg nockut glatt mig þo ad mÿnum Ouin veitte illa/⁊ vpphafed mig af þui þo Ogiæ-
fa kiæme yfer hñ? Þuiad eg liet miñ Muñ ecke syndgast i þui/þat hñ æskte hñs Sælu neiñ D
re Bøluã. Hafa þeir Meñ a mÿnu c Heimile ecke hloted at seigia/Gud hñ giefe þ ad vier
ecke sediunst af hans Kiøte. Hiñ Gestkomãde mætte ecke vte vera a Næturtÿma/helldr liet
c
Þat er/mÿn hiu þordu ecke ad girnast neitt þat miña ouina var
eg mÿnar Dyr vpp fyrer þin vegfarãde var. Hafe eg duled mÿna Hreckuÿse sm̃ añar Madr
so eg nidurbyrgde miñ Misgiørning Leyneliga? Hafe eg læted hræda mig þañ mykla Mañ
fiølda/og læted þa fyrerlitningena Fiandskaparens fraskielfa mig? Eg var kyrr ⁊ gieck ecke
vt af Dyrunum.

Huer

Huer giefur mier eirn þañ sem mig vill heyra/ suo þad hiñ Almættuge villde heyra mij-
na girnd? og ꝥ einhuer mætte mitt Mælefne vtskrifa i eina Bok. Þa villda eg taka hñ vpp
a mijnar Herdar/og speña hm̃ i krijng vm mig sem añare Koronu. Toluna miña Fotspora
skyllda eg þa vppseigia/ꝛ eg villda framseigia hm̃ ꝥ sem añar d Hofdinge. Ef ad mijn Jord
kallar a mote mier/og heñar e Akurreiner græta med heñe/ Hafe eg eted heñar Auoxt obi-
talad/ꝛ þuijngat so lijfet Akuruerksmañaña/Þa vaxe mier Illgrese j stadeñ Hueitis/ꝛ Klũg
urþyrnar fyrer Bygg.

Orden Job hafa enda

d (Hofdinge) Ohræddur diarfliga

e Þeir skurder sm̃ plogureñ giörer þa plægt er

XXXII

A NA lietu þeir þrijr Meñ af at giefa Job Andsuar/ mz þui at hñ hiellt sig at
vera Riettlætañ. Eñ Elihu son Baracheel af Bus/ vt af Slekte Ram/
hñ vard reidꝛ Job/fyrer þat hñ hiellt sijna Sælu Riettuijsare eñ Gud. Hñ
vard og Reidꝛ vid þa þria hñs Vine/af þui ad þeir fundu honum ecke neitt
Andsuar/eñ fordæmdu þo Job. Þuiad Elihu bidlikade vid þangat til þeir
hofdu vt talad vid Job/af þui at þeir voru elldre enn hñ/ Og fyrst hñ sa ꝥ/
B at þar var ecke neitt Andsuar til i þeirra þriggia Manna Muñe/þa reiddest hñ. Og þañ-
en suarade Elihu son Baracheel af Bus/ꝛ sagde.
Eg er Vngur/enn þier erut gamler/Þui fordadest eg og hræddunst ad audsyna mijna List
a medal ydar. Eg þeinkta suo/Lꝍt þu Aaren Alldursiñs tala/ og lꝍt þu þann Alldurdom-
sins mykelleik auglysa Vijsdomenn. Eñ Andeñ er i Monnunum/og sa Jñblæsturenn hins
Almættuga giorer þa skilningsfulla. Hiner Volldugu eru ecke hiner Vijsustu/ og hiner gom
lu skilia ecke þat Riettdæmed. Þar fyrer þa vil eg nu tala/Heyred mier/eg vil og læta sia
C mina Snilld. Siaed/eg hefe bidlikad vid a medan þier toludut/Eg hugleidda ad ydrum skil-
ninge/þangad til at þier fundut vppa þa riettu Rædu. Og eg hefe giefed giætur at ydꝛ/Eñ
siaed/ þar er eingeñ a medal ydar sm̃ vande vm vid Job/edur suarade hans Mæle.
Suo ad þier þurfed ecke at seigia/Vier hittum a Vijsdomen/Ad Gud hafe vtskwfad hm̃
eñ eingeñ añar. Þad Mæltæke fullnægier ecke mier/ Eg vil ꝛ ei suara hm̃ epter ydrũ ordũ.
Oho/þr eru ottaslegner/þr kuña ecke meira ad suara/ þr kuña ꝛ ecke fleira at tala. Eñ af
þui at eg tafde so vid/ ꝛ þr kuña ecke fleira at tala (þui þr stodu kyrrer ꝛ suorudu onguu) þa
D vil eg fyrer miñ Part suar giefa/ og audsyna so mijna Visku. Þui eg er fullur af þre Ord-
rædu/þuiad miñ Andardrættur giorer mier mein i mijnum Kuide. Sia þu ad miñ Kuidur
er lijka sem añad nytt Vijn þat þiett til dypkad er/huert ad i sundurspreingr nya Leigla. Eg
hlyt at tala suo eg fae Vindrum/Eg verd ad vppliuka mijnum Vorum ꝛ giefa suar. Eg vil
og einskis Personu alijta/ꝛ eg vil og onguañ Mañ lofa. Þuiad eg veit ecke(ef at eg giorde
þat)nema at miñ Skapare munde þa suipta mier i burt jnan lijtels tijma

XXXIII.

A IOb heyr þu mijna Rædu/ꝛ hygg vel ad ollum mijnum Ordum. Sia þu/eg
vpplyk mijnum Muñe/og mijn Tunga talar i Muñe mijnum. Mitt Hiarta
skal riett tala/og mijnar Varer skulu fram seigia þañ saña skilningeñ. Gudz
Ande hefur giort mig/og jñblæsturenn hins Almættuga hefur giefed mier Lijf
ed. Kant þu/þa suara mier/ bu þig til og giegn þu mier. Sia þu/eg heyre
Gude til jafn vel sem þu/ꝛ eg er giordꝛ af þui hinu sama Leire. Eñ þu þarft
þo ecke ad hrædast fyrer mier/og mijn Hond skal ecke vera þier ofþung.
Þu talader suo fyrer mijnum Eyrum/eg hlaut ad heyra Raustena þijns Mæls. Eg er
hreiñ fyrer vtan Misuerka/saklaus/ꝛ hefe ongua Synd. Sia þu/ hñ hefꝛ fundet mier sok/
þar fyrer reiknar hñ mig fyrer siñ Ouin. Hñ hefur sett mijna Fætur i Stock/og hefur for-
uarad alla mijna Vegu. Sia þu/at riett vt af þijsu hinu sama þa alykta eg a mote þier/þad
B þu siert ecke Riettlætur/ Þui Gud er meire eñ Madureñ. Huar fyrer villt þu deila kappe
vid hñ/þo hñ giore þier ecke Reikningskap vt af ollũ sijnũ Giorningũ? Þui þa nær ed Gud
fyrer ætlar sier nockurn tijma eitthuad/ þa a huxar hañ ecke vm ꝥ þa hid fyrsta þar epter a.

Elihu

a (Huxar) Suo sem Madurenn giörer/hñ tekur rad þa um er lidet/og idrast/ og villde ogiört være. Eñ sa Siguruegarenn i Israel(seiger Samuel)idrast ecke. i. Samu. xv.

J Sionhendingu Draumſins a Nottiñe/nær Suefneñ fellur yfer Meñ/þa ed þeir ſofa a
Sængunum. Þa opnar hñ Eyrun Mañaña/z ognar þeim z agar þa. So þat hñ i burt
ſnue Mañenum fra ſijnum Aſetninge/ og frelſe hñ i fra Offſtækiñe. Og i burt rycke hñs
Sælu i fra Fordiorfuniñe/og hñs Lijfe ſuo þat falle ecke i Suerds eggiar. Hñ hegn er hm
mz Siukleik a ſiñe Sæng/og øllum hñs Beinum hardligana. Og hñ temur hñs Lijkama
ſuo til/at hñ klijar vid Matnum/Og hñs Sæl/ſo hun hefur ongua lyſting til Matar. Hñs
Holld þat i burt huerfur/og ſynen ſliofgaſt/og hñs Bein taka at brotna/ſuo þau eru herfelig C
aſyndar. Suo at hñs Sæla flyter ſier til Fordiørfunar/z hñs Lijf til Daudans.
Ef þar være eirn Eingell eirn af Þuſund talande fyrer honu/ til at kuñgiøra Mañenum
huernen hñ mætte giøra Riett. Þa munde hñ honum lijknſamur vera og ſeigia/ Hann ſkal
frelſaſt/ſuo at hñ fare ecke hiedan nidur i Fordiørfunena/ Þuiad eg hefe fundet eina Forlijk-
an. Suo at hñs Holld ſkal blomgaſt aptur lijka ſem i æſkunne/og læta hñ verda Vngann
aptur. Hñ mun og bidia Gud/og hñ mun vera honum lijknſamur/og læta hñ ſia ſitt Andlit
mz glede/og hñ mun þeim Manne endurgiallda ſijna Riettuijſe. Og hañ mun vidurkienna
ſig fyrer Folkenu/z ſeigia/Eg villde hafa ſyndgaſt/og vmuent Riettinu/Eñ þ hefde mier ein D
gen Nytſeme vered. Hañ hefr frelſt mijna Sælu/ ſo hun for ecke i Fordiørfunena/helldr ſo
at mitt Lijf ſæ Lioſed.
† Þad er/ opt og o, ſialldan — Sia þu/þetta allt ſaman giører Gud † tuiſuar eda þriſuar ſinnum vid huern ſem eirn
Mañ. Ad hñ kalle ſo hñs Sæl aptr vt af Fordiørfuniñe/ og vpplyſe hñ mz þui Lioſenu lif
ande Maña. Merk þta Job/z hlyttu a medan eg tala. Eñ hafer þu nockut ad ſeigia mier/
þa ſuara þu mier/Seig þu fram/Ert þu Riettlætur/eg vil giarnan heyra þat. Enn ef þu
hefur ecke neitt til/þa hlyd þu a z þeige þu/ Og mun eg kieña þier Vijsdom.

XXXIIII.

Elihu

OG Elihu ſuarade/z ſagde/Heyre þier hiner Vijſu mijn Ord/z þier hiner ſkyn A
ſømu hygged at mier. Þuiad Eyrad þat profar Mælet/ z Muñureñ ſma-
ckar Maten. Lætum oſſ vtuelia eirn Dom/ ſuo vier meigum þeckia a medal
vor huad gott er. Þui Job ſagde/Eg er Riettuijs/og Gud hñ af neitar mier
mijnum Riette. Eg hlyt ad liuga þo eg hafe ſatt/ Eg er ſo kualeñ af [a] ſial-
fs mijns ſkeytum/ þo ad eg hafe þar ongua forþienã til. Huar er eirn þui
a (ſialþs mijns) Þad er Gudz þylur ſem ſtanda i mier — lijkur ſem Job/hñ huer ed jnndreckur Hædungena lijka ſem Vatn? Og geingur a Veigenu
mz þeim Jlluirkiunum/og er i ferd mz þui Ogudligu Folkenu? Þuiad hañ ſagde/Þo ein-
huer ſie eñ ſaklaus/þa er hñ þo ſamt einſkis verdur fyrer Gude.
Þar fyrer þa hlyded mier þier hyggnu Meñ/Langt er fra þui at Gud hñ ſkyllde Ranglæ
tur vera/og ſa hiñ Almættuge Oriettferdugur. Helldur ſo/hñ launar Mañenum epter þui
ſem hñ hefur forþient til/og endurgielldur huerium epter ſijnum Giørninge. Viſſuliga for B
dæmer Gud onguañ mz Ranglindum/og ſa hiñ Almættuge beyger ecke Riettenu. Hañ huer ed
hefur tilſkipad þad ſem a Jørdunne er/og hñ huer ed hefur ſett allt Jardrijked. Þar ſem hñ
villde og eñ aſetia ſier þat/þa feinge hñ vel ſamanſafnad øllum Sælum og Øndum til ſijn.
Allra Holld þad munde forganga huert mz ødru/ z Madurenn munde verda at Øſku aptur.
Hafer þu nu ſkilningeñ/þa hlydtu þui/z hygg ad Rauſtiñe miñar Ordrædu. Skyllde noc-
kur þar fyrer þuijnga Riettinn/ þo at hñ ſialfur hate hañ? Og þo ad þu ſiert ſtolltur/
ſkyllder þu þa þar fyrer fordæma hinn Riettferduga? Skyllde nockur þat ſeigia til Konug-
ſinns/Þu fafeingur Madr/ og til Høfdingiaña/Þier hiner Ogudligu? Hñ þo ſem ecke a-
lijtur Mañgreinarmuneñ Høfdingiaña/og ber ecke meire Kienſlu a hiñ forkoſtuliga helldr eñ
a þann Fatæka/ Þuiat þeir aller eru hañs Handa verk. Menn verda ad deyia ſkyndeliga/
ſkielfaſt og forganga a Midnættenu/Hiner Øflugu verda Mættlauſer i burt tekner. Þui- C
ad hñs Augu ſia huers Mañs Vegu/og hñ ſier allra þeirra Fotſpor. Þar er eingen ſu Þo
ka eda Myrkur/huar ed Jlluirkiarner kuña at fela ſig i. Þui þat er onguu leyfeligt/at gan
ga i Riettlætisdom vid Gud.
Hñ fyrerkiemur ſuo mørgum koſtuligum/ſuo at þeir eru oteliande/og jnnſetur adra i ſtad-
eñ þeirra. Af þui/ad hñ þecker þeirra Verk vel/og vmuender þeim a Nættartijma/ſuo þeir
verda i ſundurſlegner. Þeim Ogudhræddu ſleyger hañ ſaman i eitt/þar ed þat verdur hellſt
ſied.

ſied. Af þui ad þeir viku i burt fra honum/ og ſkildu ecke neitt af hñs Vegum. So ad kall-
ed hinna Fatæka hlaut ad koma fyrer hñ/og hañ heyrde þa Kueinan hiñs Naudþurftuga.
Nuenær ed hañ giefur Friden/huer vill þa fordæma? Og nær ed hñ ſkyler Andlitenu/huer
mun þa gieta ſied hñ a medal Folkſins og Alþydunnar? Og hñ lætur eirn Nræſnara rijkia Prouerb. 8.
yfer þeim/til ad [b] þyngia Almwgañ.
D Eg hlyt ad tala ſuo ſem vppa Gudz Vegna/og giet þat eige læted. Nafe eg ecke ſagt [a] Hñ lætur Tyra-
riett/þa kienn þu mier betur/ Nafe eg z handtierad orietteligana/þa vil eg ecke leingr ſo gi- nna og Vykinga
ra. Eg vænte Andſuarſins af þier/Þui þu forleggur alla hlute/og þu hefur þat vppbyriad völld hafa/til
eñ ecke eg/Ef þu veiſt nockut/þa ſeig þu þat fram. Þui giarnan læt eg hyggna Menn leid ad kuelia plaga
rietta mig/og eirn Vijs Madr hlyder mier og ſuo. Eñ Job hñ talar oſkynſamligana/z hñs og þiepletta þa
Ord eru ecke af ſkilninge. Minn Fader/Lattu Job reyndañ verda allt til æfeloka/fyrer þat vndergiefnu
hñ ſnyr ſier til Ranglætra Mañа. Nñ hefur og vmfram ſijna Synd Gudlaſtat/Þar fyrer
læt hañ plagadañ verda a medal vor/ og þat hañ hafe ſuo ſijdan mykla Akiæru vid Gud
DROTTIN.

XXXV.

A OG Elihu ſuarade/ og ſagde/Nelldur þu þat fyrer Riettinde at þu ſeiger/Eg Elihu
er Riettlatare eñ Gud? Þui þu ſeiger/Nuer er ſa ad neins ſie verdur fyrer
þier?/Nuad hialpar mier þat/þo eg giøre mig fyrer vtan Synd? Ecke vil
eg ſuara þier einu Orde/og þijnum Vinum mz þier. Skoda þu Nimeneñ z
ſia þu/og hygg ad þeim Skyunum ſem eru hærre eñ þu. Ef þu ſyndgaſt/
huad kant þu vid hañ at giøra? / Og þo at þijnar Miſgiørder ſieu margar/
B huad kant þu honum at giøra? Og þo at þu ſiert Riettuijs/huad kant þu at giefa hm̃? eda
huad ſkal hñ þiggia af þijnum Nøndum?
Einum Manne lijka ſem þu ert kañ þijn Illſka eitthuert ad giøra/og þijn Riettuijſe einu
Mañſins Barne. Þeir hiner ſømu fa vel kallad/nær ed þa ſkier nockut Ofrijke/og kueina
C vegna Armleggianna þeirra Foringiaña. Þeir ecke neitt ſkeyta vm þad/ Nuar er Gud [a] (Saung)
miñ Skapare/ hñ ſem giører þañ [a] Saungeñ a Nottiñe? Nñ huer ed giører oſſ lærdare eñ Þad er Fugla
þañ Fienadeñ a Jordunne/og hyggnare enn þa Fuglana vnder Nimnenum. Og þeir mu- Saung. Edur
nu z eirnen kalla yfer Drambſemiñe þeirra hiña Illſku fullu/og hñ mun ei Bænheyra þa. Andliga ſuo/ad
D Þuiad Gud þat ecke heyrer ſem hiegomligt er/og ſa hiñ Almattuge mun ecke alijta þat. Þar Menn loþe hñ z
ad auk þa ſeiger þu/ad ei muner þu hñ ſia/Eñ þar er eiñ Domr fyre hm̃/bijd þu hñs ad eins. liuþu og leidu.
Þo ad hñs Reide ſæke þig ei ſnarliga heim/z take ſier þat ſuo brædliga til/at þar eru marger Sem xlij. Pſal-
Nadugar Meñ. Þar fyrer hefur Job vpploked ſijnum Muñe forgiefenſ/og frambored mur ſeiger/ Vm
Drambſøm Ord mz ſkilgingſleyſe. Nætur ſyng eg honum

XXXVI

A ELihu talade eñ framar meir/Bijd þu mijn eñ litla ſtūd/eg vil kuñgiøra þier Elihu
þad/Þuiad eg hefe eñ nockut ad ſeigia af Gudz alfu. Eg vil ſækia mijna
ſkilnings Viſku a leingdar/og biuijſa miñ Skapara at hañ ſie Riettuijs.
Mijn Ordræda ſkal an efa Falſlaus vera/og mijn ſkilnings Viſka ſkal la-
ſta laus vera fyrer þier.
Sia þu/Gud hñ forleggur ecke hina Volldugu/þuiad hñ er ſialfur voll-
dugur vt af Niartans Krapte. Nñ frelſar ecke hiñ Ogudliga/helldur hialpar hñ hinum fa-
tæka til Riettinda. Nñ i burt ſnyr ecke ſijnum Augum fra Riettferdugum/z hñ lætur Kon-
ungana ſitia alla æfe a ſijnum Tignar Stolum/ſuo þeir verda Vollduger. Og huar ad
Fangararner liggia i Fiøtrunum/og eru ſarliga reyrder mz Reipum. Þa kuñgiører hañ
huad þeir hafa athafſt/og þeirra Odygd/ad þeir hafa yfergāgſamer vered. Og hñ opnar
B þeim Eyrad til Rædningar/og ſeiger þeim/ad þeir ſkule i burtſnua ſier fra Ranglætenu. Ef
þeir hlyda þui og þiona honum/þa munu þeir gamler verda vid godañ Alldur/z lifa mz gle-
de. Eñ ef þeir hlyda ecke/þa munu þeir falla i Suerds eggiar/og forganga fyrr eñ þa va-
rer þeſſ.
Nær ed Reiden hitter Nræſnarana þa kalla þeir ecke/ nær þeir liggia i Fiøtrunum. Þa
mun þeirra Sala i Kualrædunum Deyia/ og þeirra Lijf a medal Norunar Manna. Nñ

mun frelsa þa hinu Fatæku vt af þeirra Eymdar Vesolld/ z opna Eyrun hins Volada i Nør
mungiñe. Hñ mun i burt ryckia þier vr þeim viidu Kuerkunum Kualaña/ sm̄ onguan gruñ
hafa/ z þitt Matbord mū hafa Nuiild/ z hladed va mz allskyns Giæde. Eñ þu fegrar Mæl
efned hins Ogudliga/ suo þeirra Riettar far hellst vid Magt. Hygg þu at/ huert hafe eige E
mætt suo skie/ ad Reiden hafe komed þier til ad nidur þryckia nockrum/ Eda þad myklar Fie-
giafer hafa ecke beygt þig. Þeinker þu ad hñ skeyter þiñe Magt/ edur Gulle edur nockurs ko-
nar Styrkleik edur Hreysti? Þu þarft ecke ad girnast Natureñar/ til ad yferuinna Lydeñ i
þeirra Hybylum. Vara þu sialfan þig/ og snu þier ecke til Ranglætesins/ suo sem þu vppbyr
iader fyrer þiñar Vesalldar saker.

Sia þu/ Gud er miøg ofurhær i siinum Krapte/ Huar er eiñ þuiliikur Kiennemadz sliikur
sem hñ er? Huer vill ransaka hñs Veg yfer honum? og huer vill suo seigia til hñs/ Þu giø-
rer Rangt? Hugleidtu þad þu veist ecke hñs Verk/ suo sem Menn syngia. Þuiad aller D
Menn sia þad/ z huer Madur sier þat a leingdar. Sia/ Gud er miikell z okiendur/ hñs Aa-
ratølu kann eingen ad ransaka. Hñ giører Vatned ad litlum Daggardropum/ og hnepper
siin Sky saman til Regns. So ad Skyen fliota/ z døggua ofan yfer Meñena. Þegar hañ
vill vtbreida siin Sky suo sem hætt Tialld sitt. Sia þu/ suo vtbreider hñ sitt Lios yfer þa ht
nu sømu/ og hylur allar Hafsins Endemerkz. Þuiad þar mz hræder hñ Meñena/ z hñ gief-
ur þo nogliga Fædslu. Hñ byrger Liosed suo sem i Høndum sier/ og skipar þui þo aptur ad
koma. Vm þ sama ber Vitne hñs Samfielage/ sem er Reiden þeirar Þrumuñar i Skyunū.

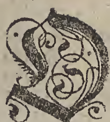
XXXVII.

HIdur þui ognar miinu Hiarta/ z þ skielfest þar vid. Kiære heyred þo huer A
su reid at hñs Reidarþruma hun er/ Og huada Mæl þier heyred þar vt fa-
ra af hñs Munne. Hñ sier vnder alla Himna/ og Lios hañs skiin yfer øll
Endemørk Jardar. Epter honū øskrar Reidarþrumā/ z hañ lætur Skrug
gur koma med siinū myklum hliodū/ Og nær ed hñs Reidarþruma hun hey
rest/ þa fær henne eingenn apturhallded. Gud hñ hliodar ogurliga mz sinne
Reidarþrumu/ og giører mykla hlute/ z verdz þo ecke þecktur. Hñ mæler til Snioarīs/ þa B
kiemur hñ jafnsnart a Jørdena/ og til Daggarinnar/ so og kiemur þar nogligt Regn. Alla
Menn hefur hñ i sinne Hende/ suo sem iñeluckta/ suo Alþydu Folked skal læra huad hñ kañ at
giøra. Þad Villudyred geingur jnn i sitt Hreyse/ og bliifur suo i sinne Holu. Af Sudrenu
kiemur Þeyreñ/ z af Nordrenu Kulldeñ. Og vt af Gudz Vindblæstre kiemur Frosted/ z miñ
ked Vatn/ nær ed hñ lætur þat hlæna aptur. Þau hinu þyckuu Skyen adskilia sig/ suo ad
Heidbiart verdur/ og hñs Lios skiin i giegnum þa Þokuna. Hñ snyr Skyūum huert hñ vill/ C
suo þau fullgiøra a Jardriike allt þat hñ bydur þeim. Huert helldur þad er yfer Kynsleckte
edur yfer einu Lande/ þar sm̄ hñ finst Myskunsamur.

Job merk þetta/ Statt þu stødugur z hygg ad Gudz Dasemdar verkum. Veist þu nær
ed Gud sender suoddan yfer þa? og nær ed hñ lætur þat Liøset siña Skyia briotast hier fram?
Veistu huernen ad Skyen vtdreifast? huer Dasemdar verk þau Fullkomnud vita. Suo
ad þiin Klæde eru þa Vørm/ nær ed Landed er kyrt af Sunnan Vedre. Ja/ Muntu nockud
vtbreida Skyen mz honum þau sem føst eru/ sem annar steyptur Sionarspeigell. Seig þu D
oss/ huad vier eigum honum ad seigia/ þuiad vier kuñum ecke ad næ alla gutu þangad fyrer
Myrkrenu. Huer vill telia vpp fyre honum þad eg tala? ef nockut talar þad/ þa vppsuelg-
gest hñ. Nu siest ecke þat Liosed sem skiært skiin i Skyunum/ Eñ nær ed Vinduren blæs þa
verdur þat biart vedur. Af Nordrenu kiemur † Gulled/ þeim Ogurliga Gude til Lofs. Eñ
þeir kunna ecke ad høndla hiñ Almættuga/ sem suo er miikell af Kraptenum/ Þuiad hñ mun
onguan Reikningskap standa af siinu Riettdæme og godu Mælefne. Þar fyrer skulu meñ
ottast hñ/ og hñ hrædest onguañ/ huersu viiser sem þeir eru.

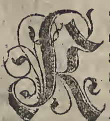
† Gulled) Þad er skiært Vedur sem klært Gull

XXXVIII.

A G DROTTEN ſuarade Job/af einu Vindſkye/og ſagde/ Huer er ſa ſ ſuo Gud
ſkeikar i Vijsdomenum/og talar ſuo oſkynſamligana? Vmgyrd þijnar Len
dar ſem einn Madur/ Eg vil adſpyria þig/kieñ þu mier. Huar vart þu þa eg
lagde Grunduoll Jardarinnar? ſeig þu mier þat ef þu ert ſo mijkell ſkilnings
Madur? Veiſt þu huer ed ſette hennar Takmark? edur huer ed dro þann
Mæleþrædeñ yfer hana? Eda huar vppa heñar Vnderſtødur eru ſettar?
eda huer ed lagde heñar Hyrningar Stein? Þa ed Morgunſtiørnurnar huer mz annare lof
udu mig/og øll Gudz Børn þau gløddu ſig. Huer hefur til luckt Siæfarhafed mz ſijnum
Dyrum/þa ed þat brauſt vt ſuo ſem af Modurkuide? Þa ad eg klædda þat mz ſkyunum/og
vafde þat i Þokunne ſuo ſem i ødrum Reifum. Þa ed eg hamlade þeſſ Hlaupe mz mijnum
Garde/og ſette Steingur og Hurd þar fyrer. Og ſagde/Allt hingad at ſkallt þu koma eñ ec-
B ke leingra/hier ſkulu þijnar ſtolltar Bylgiur leggia ſig.
Hefur þu a þijnum tijma bodet Mornenum og vijſad Morgunſtiørnuñe ſinn ſtad? So
hañ høndlade Hornen Jardariñar/⁊ þad hiner Ogudligu yrde vtkaſtader? Þad a Inſcig-
led mun vmbreyta ſier ſem annad Leir/og þeir munu ſtanda ſem annad Klædeſkat. Og þad a (Inciglader) þad er/þeirra ſtiett og þeirra hagur/huern þeir villdu ſo ſtadfaſtan vera ſem hñ væri inſigladur
Lioſed ſkal i burt takaſt fra þeim ogudligu/og ſa Armleggureñ hinna Dramblætra ſkal i ſun-
dur briotaſt. Hefur þu ofan fared til Haffſins Gruña/og geinged ſo i Diupſins Faruegum?
Hefr Daudāſ Port nockurn tijma opnat ſig fyrer þier? eda hefr þu ſied Myrkrañа Portdyr?
Hefur þu aſkynia ordet huerſu breid Jørden er? ſeig þu fram/ Veiſtu allt ſaman þta? Huar
er ſa Vegurenn þar ſem Lioſed bygger/ ⁊ huer ad ſie Myrkurſins ſtadur? So ad þu kunner
C burt ad taka þeſſ Landamerke/ og formerkia þañ farueigen þeſſ Hwſſens. Viſſer þu ad
þu ſkyllder a þeim tijma fædaſt?/og huerſu marger þijner Dagar ſkylldu vera?
Hefur þu þar vered huadan ad Snioren kiemur? eda hefur þu ſied huadan Hagled kie-
mur? Hueriu ad eg jnnehelld til Hørmungartijmāſ/ og til þſſ Strijdſins ⁊ Ofridardagſins.
Vm huern veg ſkipter Lioſed ſier? og ſa Auſtan Vindurenn vpp fer a Jørdena? Huer vt-
ſkipte ſteypedegguñe ſijna Ras?/og giørde Veigenn Elldingañа og Reidarþrumuñar? So
ad þat rigner i Landet þar ſem eingenn er a/i þa Obygdena ſem eing enn Madr er. So þad
vppfyller Eydemørkena/⁊ þau Dræfen/ og lætur þar grænt Gras groa. Huer er Daggar
innar Fader?/ huer hefur fædt Dropa Daggarinnar? Af huers Kuide er Iſenn vtgeing-
eñ? og huer fædde Hrijmfroſted vnder Himnenum? So ad Vatned verdr huled lijka ſm vnder
D Steinum/ ⁊ þad Vatz Diupet frys ſaman. Kant þu þat Bandet Sioſtiarnañа ſaman
ad binda? elligar vpp ad leyſa þat Bellted þeſſ Orions? Kantu at læta Morgunſtiørn- b (leynda) þad er i Hiartat
una fram koma i ſinn tijma? edur ad færa þann Vagneñ af Himnenum yfer þijn Børn?
Veiſtu huernen þad Himinen ſkal regeraſt? eda kantu ad kieña hm̄ nockud af Jørdu
Kant þu þijnar Reidarþrumr ad ſlytia hætt vpp i Skyen?, edur mun ſa mijkel leike Vat- c þad er/Skyen huer ad Vatned nu wthella ſuo ſem adrer Vatz belger/edur Vatn kier
ſiñs hylia þig? Kantu ad læta þær Elldingarnar vt/ ſuo ad þær vt fære/ ⁊ ſeigie/Hier eru
vær? Huer giefur Vijsdomeñ i þad b leynda? huer giefur ſkynſamligar Huxaner? Huer
er ſuo vijs/ad hñ kuñe ad telia Skyen? huer kañ til ad dypta Himenſins c Vatsbelge? Þa
ed þui Duptenu verdur vthellt/at þat hleypur ſuo til ſamans/⁊ þad huer Køckureñ loder vid
annañ.

XXXIX.

Leoniñan

A Ant þu ad giefa Leonsiñuñe þad hun veide ſier Brædena/og ad metta þa Le-
ons Huolpana? So ad þeir legge ſig i ſijnu Bæle/⁊ hujle ſig i þeim Fylſ- Hrafnañer Pſal. 147.
nunñ ſem þau ſtilla til Veidiñar. Huer til reider Hrafnenum ſijna Fædſlu/
nær ed hñs Vngar kalla til Gudz/⁊ fliuga vill^s/þa þr hafa ongua Fædſlu?
Veiſtu þañ tijmañ/nær ed Steingeiturnar bera a Hafiollunum? Eda hefur Steingeit-urnar
þu hugleidt ad þui nær ed hindurnar ganga Kalfbærar? Hefr þu taled þra
Manude nær ed þær tingaſt? edur veiſt þu þañ tijma nær ed þær bera? Þær beygiaſig ſam
an nær ed þær bera/og i ſundurſlijta ſig/ ſuo ad þær vtlæte ſijna Kælfa. Þeirra Kælfar ver
da feiter og þroaſt i Kornenu/og ganga vt/ og koma ecke til þeirra aptur.
B Huer hefur læted þau Villudyren ganga ſuo ſialfræda? huer hefur vppleyſt þat banded Skogar Aſnenn
Skogaraſnañа? Huerium at eg hefe giefed Skogieñ til Heimiles/⁊ Eydemorkena til jbygg
ingar. Þau ed ecke ſkeyta Hæfadanum i Borgunum/þau ed kalled Jagarañs heyra ecke.

þau lijta til Fiallan̄a huar ad þeirra Fæde er/ ⁊ leita epter huar grænt er.

Einhyrn-inguren̄

Þeinker þu þ Einhyrninguren̄ mune þiona þier? ⁊ at hn̄ mune stadnæmast vid þin̄ stall? Kantu ad leggia þitt Ok a hn̄/suo ad hn̄ erie vpp þær Akurreinarnar/ og vmuellte Jardartorfunum epter þier? Mattu treysta vppa þott hn̄ sie suo sterkur/so þu skuler læta hn̄ erfuida fyrer þig? Mattu trua honū til þess at vega þier þitt Sæde aptur/og in̄ ad safna i þijna Kornhlødu.

Pafuglen

Þafuglsin̄s Fiadrer eru fegre en̄ þat Strutfuglsins Fiadrer eru ⁊ Vænger. Hn̄ sm̄ skilz vid sijn Egg a Jørdunne/og lætur þa heitu Jørdena vtklekia þeim. Hn̄ forgleym' þeim at þau mætte i sundurtrodast/⁊ þad eitt Villudyr mætte þau i sundurbriota. Hn̄ verdur so hard byll vid sijna Vnga/lijka sem þad hn̄ ætte þa eige/og hn̄ skeyter þui ecke ad hn̄ arfuidar so til forgiefens. Þuiad Gud hefur suipt hn̄ Vitenū/og giefed honum onguan skilning. Nær E
ed hn̄ fer hatt vpp/þa forhefur hn̄ sig/og hn̄ skimpar bæde Hestenn ⁊ Man̄en̄.

Hesturen̄

Kantu ad giefa Vijghestenum Styrkleika? eda pryda Makkan a honum mz hn̄s Hneggian? Kantu at hræda hn̄ s̄ Grashoppur? huad s̄ hrædeligt er/þ er [a] Þrijs fyre hn̄s Nøsum. Hn̄ fotstappar a Jørdena/og er offsa framgiarn mz styrkleik/og fer vt i mote þeim sem bryniader eru. Hn̄ hæder ad Hrædslunne/⁊ skielfest ecke/⁊ hn̄ flyr ei fyrer Suerdenu. Eitnen þo þad klijnge i Þilnakoffrenu/ og þat i giegn honū gliae bæde a Lensur og Spiot. Hn̄ hneggiar og frys og krapsar i Jørdena/og [b] skeyter ecke Herlwdursins hliode. Nær ed Herlwduren̄ giellur hatt/þa bystest hn̄ og olmast vid/og lycktar Bardagann a leingd'/ lijka þat hroped Høfdingian̄a ⁊ kall.

a (Þrijs) Hn̄ er þess meir hugadur/frys og olmast þa þa nockut hrædeligt er a ferdum/so sem er Stryd og Bardage

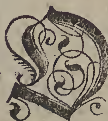
b Hn̄ audsyner i øllum hlutum at hn̄ aktar ein skis wert þad ødrum þijker hrædeligt

Flygur Haukuren̄ epter þijnum skilninge/ ⁊ vtbreider sijna Vænge mot Sudrenu? Fly D
gur Ørnin̄ þan̄en hatt af þinne skipan/suo ad hun giører sitt hreidur i vpphædunum? Hn̄ bygger i þeim Haklettunum/og blijfur vppa þeim Fialla gnijpunum og Steinbiørgunum. Þadan skyggner hun epter Fædslun̄e/og hennar Augu þau sia lágt i burt. Hennar Vngar þr suelgia Blod/⁊ huar hellst þat Hræd er/þar er hun.

Og DROTTEN suarade Job/⁊ sagde/Huer sem vill þræta vid hin̄ Almattuga / skal hn̄ ecke biun̄sa þat?/Og huer hn̄ straffar Gud/skal hn̄ ecke forsuara þat?

Job suarade DROTTNE/⁊ sagde/Sia þu/eg hefe nogu ørordur vered/Hueriu skal eg suara?/Eg vil hallda hende min̄e fyrer Mun̄ mier. Einu sin̄e hefe eg talad/þar fyrer vil eg ecke meir Andsuar giefa/Eg vil ⁊ ecke þad sama hiedan i fra leingz giøra.

XL.

OG DROTTEN suarade Job af Vindskyenū/og sagde/Vmgyrtu þijnar A
Lendar sem Madur/Eg vil spyria þig at/ Seig þu mier þat. Skyllder þu giøra min̄ Dom til Onytis/⁊ fordæma mig so þu Riettlatz værer? Hefz þu ein̄ slijkā Armlegg s̄ Gud/ kantu mz soddā hliode Reidarþrunz at giøra/lijka sm̄ hn̄ giører? Þryd þu þig mz fegurdarskraute/⁊ hallt þier a lopt/klæd þig hatijdliga ⁊ prydeliga. Vt aus þu þin̄e Heiftar Reide/skoda þu Drābsama B
huar þr eru/⁊ læcka þa. Skoda þu alla Drābsama huar þr eru/⁊ beyg þu þa/Og giør þa hinu Omilldu forþun̄a huar þr eru. Hyl þu þa alla mz Jørdu/⁊ nidursøck þra Bramle i þau leynefylsnen. Þa vil eg mzkien̄a fyrer þier/þ þijn hin hægre Hønd kan̄ ad hialpa þier.

a (Behemoth) Merker øll þau sto u hrædeligu Dyr(so sem er Fill et ct.) Leuiatā merker þa stærstu Fiska og Huale. En̄ her med ætmar lar hn̄ Valld og Magt Diøbulsins og hn̄s Selskapar/sem er/ þeirra Oguðligu i Heiminum

Sia þu þan̄ [a] Behemoth/eg giørda hia þier/at hn̄ etur Hey sm̄ an̄ar Vxe. Siā þu at hn̄s Kraptur er i hn̄s Lendum/og han̄s styrkleikur er i Naflanum hn̄s Kuidar. Halen̄ a ho C
num vtrietter sig sem Cedrus/⁊ þat ædarnar hn̄s Leyndarlims standa vpp sem adrer Kuister. Beinen i honum eru lijka sem Kopar/hn̄s Briosk er lijka s̄ Jarnstafur. Hn̄ er þat vpphafet Gudz Vegar/þess er hn̄ giørde/ hn̄ þrijfur til hn̄s mz sijnu Suerde. Fiøllen þau bera honū grøs/ ⁊ øll Villudyren þau leika sier þar. Hn̄ liggur vnder Skugganum/hulen̄ i Reyrnum D
og i bleytunne. Skogarrunnuren̄ skyler honum i sijnū skugga/og þeir Vijderrun̄arner skyla honum. Sia þu/hn̄ suelger Vatsstraumen i sig/og feilar sier ecke vid þat/og lætur sier þikia ad hn̄ mune gieta suelgt ana Jordan mz sijnum Mun̄e. Þo veida Menn hn̄ med hn̄s sialfs eigenligum Augum/og mz etrne Snøru bora menn hn̄s Naser i giegnum

XLI.

Kantu

A Antu ad draga þañ a Leuiathan mz Aunglenum? eda binda hañs Tungu
mz Snære? Kantu ad læta Hrijng i hñs Naser/edur at bora mz Prione i
giegnum hñs Kinnbein?/huert þeinker þu at hñ mune bidia þig suo hugar-
lætligana/elligar smeykiast so fyrer þier? Þeinker þu hñ mune giøra þañ
Sattmaalan vid þig/suo þu meiger alltiafnt hafa hñ fyrer Suein? Kantu
at leika suo mz hñ sem annan Fugl? edur binda hñ hia þijnu Þionustukuiñ-
um? Þeinker þu ad sa Mannflockurenn mune skiera hñ i sundur/og vtskipta honum suo a
medal Kaupmannaña? Kant þu þat Neted ad fylla mz hñs Hwdarskinne/og þær Fiskekæ-
urnar mz hñs Høfde? Nær ed þu leggur þijna Hønd a hñ/þa þeink þu/at þad er þ Strijd
B a hueriu þu kant onguan enda at giøra. Sia þu/hñs Von mun bregdast honū/ Og nær ed
hñ verdur sien/þa skytur hñ sier i burt. Þar er og eingeñ suo diarfur þær þore ad reita hañ.
Huer er sa sem þa kunne at standa a mote mier? Huer hefur giefed mier ædur fyrre/ suo ad
eg meige endurgiallda honum?/Allt þat er mitt huad vnder Himnenum er.

(a Leuiathan) Suo kallar hñ þann stærsta Hualþisk i Sionum/ Eñ merker þar med Heims sins Høfdingia Dióþulenn og hañs Selskap

Þar til ma eg nu seigia/huersu stor/huersu Megtugur/huersu miøg vel þat hñ er skapadz
Huer kann hñs Klædum vpp at lypta? og huer þorer þat voga at grijpa a millum hñs Ta-
nna? Huer kann vpp at lwka þeim Kialkabeinum hñs Andlits?/hañs Tennur þær standa
hrædeliga allt vm kring. Hñs drambsama Hreistur er suo sem sterker Skillder huer vid añ-
an. Eirn er fastur vid þañ añañ/so þar geingur ecke Vinduren vt a mille/þad eina samtein-
C ger sig vid þat annad/og helldur sier til samans/suo þat kann ecke ad fraskiliast huert ødru.
Hñs Blæstur leiptrar sem Lios/hñs Augu suo sem Morgunstiørnunnar Augabryn. Af
hñs Muñe vtganga Logbrandar/ Og gloande Gneistar fliuga þadan vt. Af hñs Nøsum
gys Reykur/suo sem vr siodande Potte og Katle. Hñs Ande er sem logande Bæl/og þar vt-
geingur ells Loge af hñs Munne. Hñ hefur og einn Oflugan Hæls/og þat er hñs vel lyst-
ing huar hñ gietur nockru spillt. Hñs Kiøtlimer þeir heingia huer vid añan/og hallda fast
vid hñ/suo ad hñ kañ eckt i sundur at falla.

(b) Storer Hualer flyia og eirnen fyrer honum/ So flyia og þeir Megtugu fyrer Heimsiñs valldе

Hñs Hiarta er suo hart sem Griotsteirn/og suo ørugt sem eirn Parturenn vt af þeim Vn-
derkuernar Steinenum. Nær hñ hefur sig vpp/ þa skielfast hiner b Oflugu vid þat/z nær
D ed hñ bryst fram/þa er þar eingen c Lijkn til. Nær eirnhuer vill til vid hñ mz Suerde/edur
mz Spiote/Skeytum edur Pansara/og þa hrærer hñ sig ecke. Hñ skeyter Jarnenu so mijked
sem Stræ/og Mælmenum sem rotnum Triestaur. Eckert skeyte mun foriaga hñ/Slongu
steirnen er fyrer honum sem Agner. Sleggiuhamaren reiknar hñ sem Grasstræ/ Hñ hæder
skialfande Spiotskøpt. Vnder honum liggia huasser Steinar/ og hann fer yfer vm
Eggiagrioted/ lijka sem yfer vm Leirbleytuna. Hñ giører þat ad diupet Hafsins sydur vpp
sem añar Pottur/ Og hñ hrærer þad til samās lijka sm̄ Madz samblandar Smyrsla Vatn.
d Faruegureñ hann leiptrar epter honum/ Diuped giører hann harla grætt. Þar kañ og
eingeñ a Jørdu ad jafnast vid hñ/ Hañ er til þess giørdur ad hñ eige vggalaus ad vera. Hñ
fyrerlijtur allt huad hætt er/ Hñ er og eirn Konungz yfer øllum Dramblætum.

(c) Suo fafa þeir syndgat/þad er/ þeir verda fafa giørt þad og lijda straff þar fyrer suo sem storbrota Meñ

(d) (Faruegur) Hñ sueimar og liþer i Sionum þar hñ will suo ad hñs wegur siest a leingdar

XLII.

A G Job suarade DROTTNE/ og sagde/ Eg medkieñe ad þu formætt alla Job
hlute/ og at þar er eingen þanke folgen fyrer þier. Sa er eirn Fauijs mañ
sem þad þeinker/ at hñ giete huled sitt Raad. Þar fyr' þa mzkienne eg at eg
talade fauisligana vm þat sem mier er forhætt/ og eg skil ecke. Suo heyr
þu nu/leyf þu mier ad mæla/ Eg vil spyria þig ad/ lær þu mig. Eg hefe
heyrt þig med Eyrunum/ z mijn Augu þau sia þig nu eirnen. Þar fyrer
jata eg mig nu sakadan vera/ og eg vil Jdran giøra i Osku og Dupte. Gud
Þa ed DROTTEN hafde talad þesse Ord vid Job/þa sagde hñ til Eliphas af Tem-
an/Mijn Reide er heiftug orden yfer þier og þeim tueimur þijnum Vinum. Þuiad þier haf
B ed ecke talad Riettuijsliga vm mig/suo sem minn Þienare Job. Suo taked nu siø Vxa z siø
Hrwta/og gāged burt til mijns Þienara Job/ og offred Breñefornum fyrer ydur/Og læted
Job minn Þienara bidia fyrer ydur. Þuiad hñ vil eg alijta/ suo ad eg læte ecke sia huersu
fauijsliga ad þier hafed giørt/ Þuiad þier hafed ecke talad riett vm mig/so sm̄ minn Þienare
Job. Suo foru þeir Eliphas af Teman/ Bildad af Suah/ og Zophar af Naema/z giør

du suo

du sem DROTTEN hafde þeim sagt. Og DROTTIN aleit Job.

Job fær aptur tuefallt i staden alls þess sem hn̄ miste

Og DROTTEN snere Jobs Fiøtrum/ þa ed hn̄ bad fyrer Vinum sijnum! Og DROTTEN gaf Job tuefallt suo mÿked sem hn̄ hafde ædur haft. Og aller hn̄s Brædur ⁊
allar hn̄s Systur/ og aller þeir ed ædur voru hn̄s Kun̄ingiar þa komu til hn̄s/ og ætu m⁊ hon E
um i hn̄s Hwse/ og sneruſt til hn̄s/ og hugsuøludu honum/ yfer øllum þeim Nørmungum sem DROTTEN hafde læted yfer hn̄ koma. Og huer eirn þeirra gaf honum fagran Silfur pening og eitt Gullhlad. Og DROTTEN blessade Job epter þad meir en̄ ædr fyrre/ so ad hn̄ ætte fiortan Þusunder Sauda/ og sex Þusund Vlfallda/ og Þusund pør Vxa/ og Þusund Asna. Og hn̄ fieck siø sonu og þriær Dætur. Og hn̄ kallade þa hinu fyrstu Jemima/
hina adra Kezia/ ⁊ þa hina þridiu Kerenhapuch. Og þar funduſt ecke so frijdr Kuin̄ur i øllu D
Landenu/ sem ad voru þær Dætur Job/ Og Fader þeirra gaf þeim Arftøku a medal Brædra sin̄a.

Og Job lifde sijdan epter þat i Hundrat og Fioruti̇ge Aar/ suo ad hn̄ sa Børn og Barna børn sijn allt i Fiordu ættkun̄sl. Og Job andadiſt gamall/ ⁊ saddur lifdagan̄a.

Ender Bokarinnar Job

Formalenn yfer
Psaltarann

Arger Heilager Fedur haƀa þennan Psaltara sierdeilis fram̃ yfer adrar Bækr heilagrar Ritningar miøg i Heidre haft og hñ elskad. Og ad sønnu/ þa lofar sialft Verked sinn Meistara nogliga. Ei ad sijdur þa hliotum vier og eirnen hñs lof og vora Þackargiørd ad tia ⁊ þar til ad leggia.

Prijs ⁊ Lof Psaltarañs

Meñ hafa nu i mørg vmliden Aar mz Høndū haft miøg margar Legendur vt af heiløgum Moñum/s̄ voru þeirra Pijslar vættes/og æfentyra Bækur/og Lijfsøgur/medur huertar þeir hafa vppfyllt allan Veralldar heimeñ/suo þad Psaltareñ var fyrer þann skulld vnder Fotskørum/ og i slijkum Myrkrum fallenn/suo þad Meñ vnderstodu varla eirn Psalm riettelígana/Og þo gaf hñ samt eirn frabæran forkostuligañ Ilm vt af sier/so þad øll Gudlig godfws hiørtu feingu vt af þeim sømum okiendum Ordum nockurn Krapt/og þar fyrer høfdu þeir Bokena Psaltarans sier suo Hiartkiæra.

Enn eg hælld/þat eingen Legenda edur sagna Bok Heilagra sie hier a Iardrijke agiætare komen/edr koma kunne/helldr eñ þat Psaltarenn er. Og þo ad vier ættum nu ad æskia þess þat vt af øllum epterdæmum/lesbokum og Lifsøgum heilagra yrde hid besta vtlesed og til samans dreiged/⁊ vti hinn besta maata sett ⁊ samed/ þa hlytur þad þesse hinn same Psaltaren ad vera. Þuiad hier jnne finnum vier ei alleinasta/huad eirn edr tueir heilager hafa giort/Hellдur og eirnen huad Hofuded sialft allra Heilagra þa giort hefur/Og þat huad eñ aller Heilager Meñ þeir giøra. Huernen þeir haga sier vid Gud/vidr Vin ⁊ Ouin/huersu at þr hegda sier ⁊ breyta/vti allskyns Haskasemdum ⁊ Motlæte. Ad auk þess er þat/ at þar jñe standa allshꝍattadar Gudligar ⁊ Heilsusamligar Kieñingar ⁊ Bodord.

I Psalltaranum þiña Meñ huad Christus og aller Helger haƀa giört

Og þar fyrer ætte Psaltarenn hellst Dyrmætur og Hiartkiær hallden at vera/ þat hñ Jesu Christi Dauda og vpprisu so klarligana vtskyrer/og fyrer seiger/og hñs Rijkisstiornan og allrar Christneñar stiett ⁊ atferde liosliga fyrermyndar/ So þ hñ mætte vel kallast hin miñe Biblia/i huerre þad hid agiætligasta jñeluckt ⁊ i stuttu maale yfer fared er/allt huad vt i hiñe meigen Bibliunne þa stendur/og er suo vti eirn agiætligañ Enchiridion/edr litla Handbok saman sett/⁊ til buen. So ad mier lijst/ sm̄ Heilagr Ande hafe sialfur viliad þessa Mædu vpp a sig taka/⁊ þat suo sijdan i eina stutta Bibliu ⁊ Frædebok/vt af allre Kristninne edur øllum Heilogum Moñum til samans ad lesa. Suo at hñ huer ad ecke kynne alla Bibliuna yfer ad lesa/þa hefde hñ mestuleite/þat allt hier jñe luckt i eirne lijtille Bok/huad Biblian hefur i sier ad hallda.

Psalltarenn talar liosliga vm Daudañ og vpprisuna Christi og hñs Rijke/og vm Lucku og velferd Christneñar

Enn vmfram̃ allt þetta/er þat Psaltarans agiætlig Dygd ⁊ Art/Þar ed adrar Bækur saman draga margt vt af Verkum Heilagra Manna/Enn skyra miøg fatt vt af þra Ordum/ huar fyrer ad Psaltarenn er nu ein agiæt/frabær og forkostulig Bok/huer ad þar fyrer suo godan ⁊ sætañ Ilm af sier giefur/nær ed þar verdur jnne lesed/So þat hñ ecke alleinasta fram̃telur Verken Heilagra/helldr jafnuel þeirra Ord/huernen at þeirra maale hefur vered vared vid Gud/og huernen þat þeir hafa hñ til bedet/og huersu þeir eñ nu vidr hñ mæla ⁊ hñ til bidia. Suo þat adrar Lesbækur og Dæmesøgur vt af Heiløgum/ef ad vier holldum þm til samans vid Psaltarañ/ þa vtskyra þær oss ecke vtan so sem dim̃t og dauft atferli heilagra/hia þuj sem Psaltareñ giører/ Þuiad hñ fyrermyndar oss Riettferdugt lysteligt athæfe þeirra lifande Heilagra Maña

I Psalltaranum sia Menn huernen helger Menn haƀa talad og bedet Gud

Med þui eirn Mallaus Madr i hia einum vel talanda Mañe/ er at mestu suo reiknande sem halfdaudur madr/Og eckert krøptugra ⁊ agiætara verk er a Mañenū/eñ Tungumælet er/med þui at Madureñ verdr hellst fyrer þ fraskilen øllum skynlausum skiepnum/at hñ hefur mæled/framarmeir enn fyrer adskilianleik yferlitanna edr fyrer adra verks hætte. Med þui at eitt Trielikneske kañ eirnen ad hafa fyrer Smidsins hagleik eina Mañs Asian ⁊ yfermynd/ og Skynlaus Dyr kuña at sia/ heyra/ vidra/ syngia/standa og ganga/eta/drecka/fasta/ hungra og þyrsta/Kulda og Hardinden ad lijda/so vel sem Madureñ.

Rædan og Tungumæled er þad agiætasta verk a Mañinum

Hier

Hier ad auk þa giører Psaltareñ þar enn meira til/ Þat at hañ framsetur oss ecke ad eins þa einfalldliga almenneliga rædu Heilagra Manna/ Helldr þa hinu allra bestu þeirra rædu sem þeir vt af mikille aluøru/ i þeim sijnum allra stærstum naudsynium hafa talad vidr sialf an Gud/ Huar mz hñ ei alleinasta greiner fyrer oss þeirra Ord yfer þrra Verkum/ helldr jafn vel eirnen þra Hiørtu ⁊ jñeligt þel ⁊ Fiesiod þra Salna/ So ꝥ vier af Gruñe ⁊ vppruna þra orda og so verka/ kunnum ad sia iñ i þeirra Hiarta/ huern þanka at þeir hafa haft/ Og huør nen þat þeirra Hiarta þat hefur sier breytt og hagad i allshættudum tilferlum/ Haskasemdū ⁊ anaudum. Huad ed ecke giøra nie giøra kuña þær Lijfsøgu Bækur edr Dæmesøgr/ hueriar ad eins miked hallda vt af Jarteiknum ⁊ verkum heilagra Maña. Þuiad eg kañ ei ad vita/ huersu hn̄s Hiarta er hættad/ þo at eg til lijka heyre edr siae vt af einū mørg frabær ⁊ agiæt lig verk.

Psalltarenn auijsar huernen Hiartad þeirra Heilögu hefur vered/ og huilykar Huxanar þeir haft hafa

Og lijka so s̄ þat eg kiøra helldr ad heyra eirn heilagañ tala/ eñ at sia hañs Verk/ So vill da eg eñ myklu helldr fa ad sia hn̄s Hiarta/ ⁊ þañ folgen Fiesiod i hn̄s Hugskote/ helldr eñ ꝥ ad heyra hn̄s Ord ad eins. Eñ Psaltareñ giefur oss þetta hid kostgiæfeligasta a Gudz Hei løgū til at skilia/ so ꝥ vier kunnum nu fulluijsser i þui ad vera/ huernen þra Hiarta hefur hætt ad vered/ ⁊ huernen þat þra Ord hafa hliodad vid Gud ⁊ vid huern mañ. Þuiad Mañsiñs Hiarta er so s̄ annad Hafskip i storbylgiudum Sio/ huert ed strijder Stormuindar burt vr fio rum Heimsiñs ælfum hrista/ hrekia ⁊ fordrijfa. Hiedā asteyter þat nu hrædslan ⁊ ahyggian fyrer epter komande Ogiæfu/ Þadan ad kiemur hugarangur vegna nalægrar Ogiæfu/ Hiedā ad sueimar vænting ⁊ oftraust epterkomande Hamingiu ⁊ audlegdar/ Þadan ad blæs Drug leike ⁊ Føgnudr i nalægum Audæfum og Rijkdome.

Mannsins Hiarta er suo sem eitt Skip a Sio

Soddan stormuindar þr læra Mañen mz aluøru at tala/ ⁊ hn̄s Hiarta i Liose at læta/ ⁊ Grunduelleñ Hiartans vt ad ausa. Þuiad huer hñ velkest i Ottablendiñe ⁊ Mañraunun um/ sa seiger allt annad vt af Hamingiuleysenu/ helldur enn þad hinn annar sm̄ vti allskyns Veralldarsæluñe sueimar. Þui huer hñ sueimar nu i allre Heimsiñs blijdu/ sa talar allt añ ad og dicktar vm Giæfulaned og Sæluna/ helldr eñ þat hinn añar s̄ velkest i Hrædslu ⁊ Hryg dunum. Þui so seigia Meñ/ ad ꝥ sie ecke vt af Hiarta/ þat hiñ sorgfulle skule hleiged gieta/ ⁊ hiñ gladuære græted/ Þuiat hn̄s Hiartans gruñ ꝥ vpplykur sig ecke/ ⁊ ꝥ flytur ecke þadan.

Enn huad er añad i Psaltaranum/ vtan slijk ein aluarlig Ræda/ i allshættudum suoddan Stormuidrum? Huar finnum vier agiætare ord vt af Føgnudenum/ eñ þau sem þeir Lof søngs og Þakklætis Psalmarner hafa jnne ad hallda?. Þar sier þu øllum Heiløgum jnn i sialft Hiartad/ huersu agiætlig og lystelig Blomstur þar vppspretta/ suo sem vti einum føg rum og lysteligū Jurtragarde/ ja vti Himnarijkenu siælfu/ og þat sama vt af føgrū ⁊ glad uærum hugrenningum vid Gud ⁊ alla hn̄s Velgiørninga.

Gledinnar Ord

Enn þar þuert i mot/ huar finnur þu diupare og dapurligre og aumligre ord vt af hryg dinne/ eñ suo sem þad þeir akløgunar Psalmarner hafa jnne ad hallda? Þar sier þu enn ad nyu øllum Heiløgum i Hiartad/ sm̄ i Daudanum/ ja so sem i Heluijtenu/ Huersu dapurt dimt og myrkt þat er/ vt af allshættadre hryggeligre auijsan Gudz Reide. Med sama hætte ⁊ eir nen/ huad er þeir tala nu vt af Hrædsluñe edur Voniñe/ þa tijdka þeir suoddan Ord/ þat ein genn Mælverks madur kañ þier þa sømu Von edur Hrædslu suo skilmerkeliga vt ad mæla sem þeir giøra/ og eingenn Cicero edur Mælskumadur kann þier þannen þetta suo fyrer at mynda

Og (lijka sem ædur er sagt) þa er þat eirna best/ ad þeir tala suoddan Ord til Gudz og vid Gud sialfañ/ huar af þad skiedur at tuefalldlig Aluara og Lijfed er i þeim sømu Ordunum. Þui huar ed annars i suoddan efnum Madur vid Mannen talar/ þar framgeingur þat ecke suo øfluglig a vt af Hiartanu/ Brennur ecke/ lifer ecke/ og þreynger ecke suo fast þar vt i giegnum.

Ord Otta og Vonar

Þar af Kiemur og eirnen þetta/ ad Psalltareñ er eirn Bæklingur allra heilagra Maña. Þui huer sem eirn/ i hueriu hellst tilfelle hñ er staddur/ þa finnur hñ Psalma ⁊ Ord þar jnne/ sem hlioda til vidur hñ og hn̄s Mælefne/ ⁊ eru honum suo samhliodande/ so sem være þau ad eins hn̄s vegna þar jnnsett/ so þad hñ sialfur kann þui ei betur til vegar at koma/ nie þar vpp a ad finna/ edr annars betra sier ad æskia. Huad hid sama eirnen þa er þar gott og nytsam ligt til/ ad einum i gied falla suoddan ord/ og þau samhlioda hn̄s Hiartans Þele og Mælef ne/ þa ma hñ þar af vita/ at hñ er vti samfielagskap heilagra Manna/ og þad øllum Heiløg um hafe

Psalltareñ er ein almenneleg Bok allra Heilagra

um haſe ſuo veitt ſem honum vegnar/mz þui þeir þylia aller ſama Od mz honum. Einkum ſierdeilis fyrſt hn̄ kann ſuo ad tala vidur Gud/lyka s̄ ad þeir hafa giørt/huad ed i riettre Tru hlytur ad ſkie/Þuiad einum ogudhræddū ſmackaſt þau ecke.

Ad ſijduſtu þa hefur hn̄ i Pſalltaranum þann ørugleika/og eitt vel foruarad leyfe / ſuo þ þu matt øllum Heiløgum fyrer utan Haſkaſemd þar jñe epter fylgia/Þuiad þær hinar adrar Dæmeſøgur og Søgubækur/vt af þeim Mallauſum Heiløgum framtelia marghattud verk/þar ed vier getum ei eptᵉ þeim giørt/Og eñ þau øñur myklu fleire verk/þa greina þær ſem haſkaſamlig eru epter ad fylgia/og optaſt vppkueikia ſundur þyckiur og Villudoma og fra ſamfielage Heilagra i burt ſlyta og fraleida. Enn Pſalltareñ hn̄ helldur þig i burt fra Villudomunum/ til ſamfielagſkapar Heilagra Manna/ Þuiad hañ kieñer þier/ i Fagnad enum og mzlætenu/ i Ottanum i Voniñe og Nørmunginne lyka ſiñudum ad vera/og eins ad tala/ſuo ſem þad aller Heilager Menn hafa ſiñader vered/og ſuo ſem ad þeir hafa talad.

Pſalltarenn kienner ad epter fylgia þeim Heilögu/ad þad ſkalauſu/þad giöra ecke æþentyra Bækur

Og i ſtuttu male yfer at fara/Villtu nu ſia heilaga Chriſteliga Kirkiu vtmalada/ medr lifande Einkienning ⁊ yferlitum/jnneluckta i eirne lytille Likneſkes Mynd/Þa tak þu Pſalltarañ(⁊ yferſkoda hn̄ vel ⁊ gløggliga)þui þar hefur þu eirn fijnan ſkiærañ ⁊ ſkygnañ Speigel/ſa ed þier vtuiſar/huad Chriſtendomur er. Ja/þu munt ⁊ eirnen þig ſialfañ/⁊ þ ſanna Gnothiſeauton þar jñe ſiña/Þar mz Gud ſialfañ og allar hn̄s ſkiepnur.

Pſalltarenn vtmalar Chriſteliga Kirkiu mz lit og einkenne

Þar fyrer þa latum oſſ nu eirnen ſuo til ſiá/ad vier giørum Gude þacker fyrer ſlyk hañs oumrædelig Audæfe/og þad vier mztøkum jdkum ⁊ vm hønd høfum þau hinu ſømu vt af allre koſtgiæfne og aluørugiefne/Gude vorum til Lofs og Dyrdar/So ad vier medr voru Opacklæte forþienum ecke þad huad verra er. Þuiad adur fyrre a Myrkuanna tymū/huer Agiæte og Snilld þat hefde hallded vered/huer hn̄ hefde kunnad eirn Pſalm riettelegana ad ſkilia/og vt i ſkilianligu Modurmale hn̄ ad leſa edur heyraᶻ/og þo hefur þeim þeſſ ei koſtur vered. Enn nu eru ſæl þau Augu ſem ſia huad vier ſiaum/og þau Eyru ſem heyra þad vier heyrum Eñ eg ottaſt/ad ſønnu/ad oſſ mune lyka ſuo fara ſem þad Gydingunum for a Eydemørkiñe/þa þeir ſuo ſøgdu vt af þui Himnamiølenu/vorar Saler hafa vidbiod vidur þeſſare liettuſtu Fædu. Enn þad ættum vier og eirnen at vita/huad er þar i hia ſkrifad ſtendur/huernen at þr voru plagader/⁊ hnigu dauder nidur/at oſſ fare ei eirnen lyka s̄ þm.

Til þſſ hins ſama þa hialpe oſſ Gud Almattigr Fadereñ allrar Nadar og Myſkunar/fyrer Jeſum Chriſtum DROTTEN vorn/ hueriū ad ſie Dyrd ⁊ Vegſemd fyrer þeñañ Norrænu Pſalltara/⁊ fyrer alla hn̄s otelianliga oumrædeliga Velgiørninga ad eilyfu/Amen.

I.

A Sæll er ſa Madur/ huer ed ei geingꝛ i Ræde Omilldra/ Og ſtadnæ meſt ecke a veige Syndugra/ Og hñ ſem ei ſitur a Stole a Nædungar Manna.

a (Hædungar) Þeir ed hallda allt þad fyrer Heimſku/ huad Gud talar og giører

Helldur hefur ſijna Lyſting i Løgmæle DROTTENS/ Og talar vm hñs Løg mæl Daga z Nætur.

Hñ er lijka ſem þ Vidartrie huørt at Root ſett er i hia reñande Vatne/ huert ed ber ſiñ Auøxt i ſijnum tijma/ Og hañs Laufblød munu ecke viſna/ z allt huad hñ giører þad mun luckaſt vel.

Enn þañen eru ei hiner Ogudhræddu/ Helldur lijka ſo ſm̃ Molldardupt/ huertu ad Vinduren burtfeyker.

Þat fyrer fa ei þeir Ogudligu vid riſed i b Domenum/ Ecke helldur hiner ſyndugu i Samkundu Riettlætra.

Þuiad DROTTEN þecker veigeñ Riettlætra/ Eñ vegꝛ Ogudhræddra mun fyrerfaraſt.

b Dome) Þad er/ þeir munu ecke hafa neitt Embætte/ og eige helldur blijfa i Kriſtinne Samkundu. Helldur munu þeir ſialfer feykia ſier burt ſo ſem Agner af Korne

II.

A Hvar fyrˢ æda ſuo Heidnar Þioder/ Og Folked huxar ſo fafeingeliga hlute?

Konungarner Landſiñs taka ſig vpp/ og Høfdingiarner bera ſijn Rad ſaman/ mote DROTTNE og i mote hañs † Smurda

† Chriſte

Lætum oſſ þeirra Bond i ſundurſlijta/ og i burtfleygia fra oſſ þra Reipum.

Enn hañ ſem a Himnum byr hañ ſpottar þa/ Og DROTTEN hædˢ ad þm

Hañ mun þa tala til þeirra i ſinne Reide/ Og i ſinne Grimd mun hañ ſkielfa þa.

Enn eg hefe ſett miñ Konung yfer mitt helga Fiall Zion.

Eg vil af þeirre a Vijſu predika/ ſ̃ ad DROTTEN hefur talad til mijn / Þu ert minn Sonur/ i Dag fædda eg þig.

a (Vijſu) Af einne nyrre vijſu Þad er/ ſa nye Lærdomur Euangelij vt af Chriſto Gudz Syne

B Heimtu ad mier / og mun eg giefa þier Heidnar Þioder i þijna Arfleifd/ Og Jard arinnar ydſta enda þier til eignar.

Þu ſkallt i ſundꝛ ſla þa mz Jarnſpijru/ og lijka ſem añad Leirkier þa ſkalltu i ſundꝛ briota þa.

Læted ydur nu vnderuijſa þier Konungar/ og leidrietta ydur þier ſem erud Domendur a Jordunne.

† Þioned DROTTNE med Otta/ Og gledied ydur mz hrædſlu.

† Vered hlyduger Vndergiefner

b Minneſt vid Soneñ/ ſuo ad hñ verde ydꝛ ecke reidꝛ/ z þier fyrerfareſt ſo a c Veigenum.

b Hylled hñ/ Sueried hm̃ Trunad

c Þad er/ i ydar Stiett og Vmgeingne

Þuiad hñs Reide mun ſnarliga vpptendraſt/ Enn ſæler eru þeir aller ſem a hann treyſta.

III.

Pſalmur Dauidz/ þa hñ vard farflotta fyrer Syne ſijnum Abſalom

DROTTEN/ huernen eru mijner Ouiner ſo fiølgader/ Og þr ſo marger ſem ſo vpprijſa a mote mier? A

Marger ſeigia minne Sælu/ Hun hefur ongrar Hialpar von hia Gude/ Sela.

Enn þu DROTTIN ert miñ hlijfdar Skiølldꝛ/ og ſa ſm̃ mig til Heidurs ſetur/ og hñ ſa ed mitt Høfud vpphefur.

Eg kalla mz minne Rauſt til DROTTENS/ Og hñ Bænheyrer mig af ſijnu heiløgu Fialle/ Sela. B

Eg ligg og ſef/ og Vakna aptur/ Þuiad DROTTEN hñ ſtydur mig.

Eg ottaſt þui ecke mørg hũdrad Þuſũd Manna/ þeirra ſm̃ vmkrijngia mig.

Rijs vpp DROTTEN / og hialpa miˢ minn Gud/ Þuiad þu ſlær høgg vid Vanga alla mijna Motſtødumeñ/ og i ſundurbrytur Tennur Ogudligra.

DROTTEN hia þiˢ er hialpen/ Og þijn Bleſſun þa er yfer þijnu Folke

IIII.

Pſalmur Dauidz/ a fyrer at ſyngia vppa Streingialeika Hliodfære

Bænheyr þu mig þa eg kalla a þig A
Gud mitt Riettlæte / Sa ed mier Huggun veiter i Harmkuælingunne/ myſkuna þu mier/ z heyr mijna Bæn.

Þier

a Þad er/ Pſalmar nijner/ Lærdomur/ med huertum eg dyrka Gud

Þier Herrar/ Huerſu leinge ſkal mijn a
Dyrd loſtud verda? Huar fyrer elſke þier
Hiegomañ/og Lygarnar ſo giarna/ Sela.
Vidurkēnid þo at DROTten breyt[r] vn
darliga vid ſijna heilaga/ DROTTIN
bænheyr[r] mig þa eg akalla hñ.
Ef þier Reideſt/ þa ſyndgeſt ecke/ Tal
ed vid ydar Hiorku i ydar Huñlurwmum/ ⁊
† þegid.

† Hafed hliott

Fornfæret Offur Riettlæteſiñs/ ⁊ voned
a DROTTIN.
Marget ſeigia / Huernen ſkal þeſſe oſſ
ſyna hid goda? / Enn þu DROTTEN
vpp hef þu yfer oſſ b Lios þijns Andlits.

b (Lios) Þad er/ at lyſt oſſ hyrliga og Myſkunſamliga

Þu giefur glede mijnu Hiarta / Þott þ
hiner adrer hafe nægd bæde af Vijne og
Korne.
Eg ligg ⁊ ſef mz ollu i fride/ Þuiad þu
DROTTEN alleinaſta hialpar mier/ þ
eg ottalaus bygge.

a So ſem þa ed ſa er ſyngur fyrer/ edur Kierke madurenn/ wpphefur Vers edr Piſtel/og Chorenn tekur ſtrax wnder/og ſyngur Reſponſorium/Alleluia/eda Amen

V.

Dauidz Pſalmur fyrer ad ſyngia
yfer Arfenū

A HEyr þu DROTTEN
mijn Ord/ Og hugleid mitt
Akall.
Hygg ad Kueinſtafan
minnar Bænar/ miñ Kon
ungur og minn Gud/ Þui
ad til þijn vil eg bidia.
DROTTEN/ ærla þa heyr þu mij
na Rauſt/ Arla vil eg fyrer þier ſtanda/ og
merkia þad.
Þuiad þu ert ecke ſa Gud/ þm ed Ogud
ligt athæfe lijkar/ Huer ſem er Illur/ hann
verdur ecke hia þier.
Hiner Ranglætu ſtandaſt ecke fyrer
þinne Augſyn/ þu hefur ad Hatre alla Ill
giordameñ.
Þu lætur þa Lygemælendr alla fyrerfa
raſt/ DROTTEN hefur ⁊ ſtygd vid þm
ſem Falſfuller og Blodgiarner eru.
Eñ eg vil i Trauſte þiñar myklu My
ſkunar jnnganga i þitt Hws / Og tilbidia
fyrer þijnu heilogu Muſtere i þijnū Otta.
Leid þu mig DROTTEN i þijnu
Riettlæte/ fyrer miña Ouina ſaker/ Giør
þu þinn Veg greidañ fyrer mier:
B Þuiad i þeirra Munne er eckert a ſañ
ligt/ þeirra a hid jnnra er Hiartañs Angur/
Þeirra Barke er ein vijdopen Grøf/ Med
ſijnum Tungum Handtiera þeir ſuikſam
liga.

a Þad er/ þeirra Lærdomur ſturlar og ſærer Samuiſkurnar/ med þui þeir kienna ecke wtan werken/ Enn ecke Gudz Nad

Lat þu Gud Dom a þa ganga / ſuo þr
falle i fra ſijnū Aſetninge/ Rek þa vt fyrer
þeirra mijkilla Miſgiorda ſaker/ Þuiat þr
eru þier þuerbrotner.
Lat þa alla glediaſt meiga ſem trey
ſta vppa þig/ eilijfliga lat þu þa fagna/
Þuiad þu verndar þa / Og lat þa glada
vera i þier ſem þitt Nafn elſka.
Þuiad þu DROTTEN bleſſar þa
hina Riettlatu/ Þu koronar þa mz Godfy
ſe/ ſuo ſem med Skillde einum.

VI.

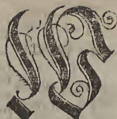
Pſalmr Dauidz ad ſyngia fyrer vppa
ætta Streingia Hliodfære

DROTTEN/ ſtraffa A
mig ecke i þiñe Bræde/ Og
typta mig ecke i þiñe Grim
dar Reide
Myſkūa þu mier DR
OTTEN / Þuiad eg em
veykr/ Lækna þu mig DROTTEN/ af
þui ad mijn Bein eru ſkielfd.
Og mijn Sala er ⁊ næſta miøg hrelld/
o þu DROTTEN/ huerſu leinge?
Snu þu aptr DROTTEN/ ⁊ hial
pa minne Salu/ Frelſa þu mig fyr[r] þiñar
Myſkunar ſaker.
Þuiad i Daudanū er ſa ei neirn at þijn Pſal. 88.
minneſt/ Huer er ſa i Heluijte ad þier ſeige Pſal. 115.
packer? Eſa. 38.
Eg em mæddur i miñe Anduarpan / eg Baruc 2.
† þuæ vm allar Nætur mijna Sæng/ Og i † Eg læ i
mijnum Tarū þa væte eg mitt Legurwm. meſta Sueita
Mijn Augſyn er døpur af Hrygd/ ⁊ te Math. 7.
kur ad elldaſt/ Þuiad eg kuelſt a alla vegu. Luc. 13.
Vijked i burt fra mier aller Illgiorda
meñ/ Þuiad DROTTEN hñ hefr heyrt
minn grat.
DROTTEN hñ heyrer mijna Beid
ne/ DROTten hñ medtekur mijna Bæn.
Aller mijner Ouin[r] munu ſijn ſkamaſt/
og miøg ſkielfder verda/ vm hæl ſnuaſt/ og
til ſkamar verda miøg ſnarliga.

VII.

Sakleyſe Dauidz/ ſem hñ ſaung fyr
er DROTTNE vegna or
da Chuſi ſonar Iemini

Vppa

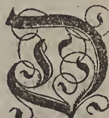

IAlp a þig DROTT-
EN Gud treyste eg/Hial
pa þu mier i fra øllum
mijnum Offsoknurum/og
frelsa mig.
So ad þeir gripe ecke
sem Leon mijna Sælu/ z hana i sundr slijte/
fyrst ad þar er eingeñ sa s (hana)frelsar.
DROTTIN minn Gud/ef at eg he-
fe þetta giørt/Og ef Ranginde eru i mijn-
um Høndum/
Ef eg hefe þeim illt endurgolldet/ s mig
lietu i Fride/Edur hafe eg skada giort þm/
sem mijner Oviner voru fyrer onguа søk/
Þa offsæke minn Ovinur Sælu mijna/
og handtake hana/og fottrode mitt Lijf ni-
dur til Jardar/ z legge mijna æru i Molld-
ardupt/Sela
Statt vpp DROTTEN i þiñe Rei-
de/vpphef þig yfer Grimd Ovina minna/
Og hialpa mier aptur i þat Embætte/sem
þu hefur bijfalad mier.
So þad Lydureñ safnest til þijn aptur/
Og vegna þess hinns sama þa kom vpp
aptur.
a Huerke eg ne nockur annar/ helldur Gud sialfur alleina stiornar yfer oss
DROTTEN hñ er a Domare yfer
folkenu/Dæm þu mig DROTTEN ep
ter miñe Riettuijse/ z epter mijnu Sakleyse.
Lættu Hreckuijse þeirra hiña Ogudligu
fa enda/og giør greitt fyrer hinum Riett-
læta/Þuiad þu Riettferdugur Gud ransa-
kar Hiortun og Nyrun.
Mitt fullting er af Gude/sa ed hialpar
Riettferdugum af hiarta.
Gud hñ er eiñ Riettlætur Domare/Og
eirn Gud sa huer ed dagliga hootar.
Nema Meñ vilie leidriettast/ þa hefur
hñ huatt sitt Suerd/Siñ Boga hefr hann
vppspañad og hñ tilbwed.
Og a honum hefur hñ tilbwed Daud-
ans Skeyte/ Sijnar Oruar hefr hñ tilreitt
til Fordiørfunar.
Esa. 59. Sia þu/Hñ hefur illt i sinne/ hñ gein-
gur mz Ogiæfuna/Og hñ mun fæda Lyg-
ena.
Grøfena hefur hñ grafed z opnad ha-
na/Og i þa Grøf fiell hñ sialfur/ sem hañ
giørde.
Hñs Olucka mun honum i Koll koma/
Og hñs Ráglæte sialfs mun ofan falla yf
er hñs Huirfel.
Þacker giøre eg DROTTNE vegna
sijns Riettlætis/ Og Nafne DROTT-
ENS hiñs hæsta vil eg Lof syngia.

VIII.

Psalmur Dauidz/fyrer ad syngia
vppa † Githith

† Githith hefur vered Hliodfære alijka giört og Vijn pressa

ROTTEN/ vor Drott-
nare/ husu Dasamligt ad
er þitt Nafn i øllum Løn-
dum/So ad þijn Lofgiørd
er i Himnenum.
Vt af Muñe Smabar- Math. 21
naña og Briostmylkinganna hefur þu eitt
† Styrkleika tilbwed/fyrer þinna Ovina † Lofgiørd
saker/suo at þu afmæder Ovineñ og þann
hinn Hefndargiarna.
Þuiad eg mun sia Himnana/ Verked
þinna Fingra/Tungled og Stiørnurnar
huertar ed þu hefur tilbwed.
Huad er Madurenn þess / ad þu skuler Ebre. 2.
miñast hñs?/Edur Mañsiñs Sonur þad
þu vitier hñs?
Vm lijteñ tijma mñtu læta hñ af Gude
yfergiefenn vera/Eñ mz æru og Vegsemd
muntu hñ Korona.
Þu munt setia hñ eirn Herra yfer verk-
en þinna Handa/Alla hlute þa hefur þu
honum vnder Fætur lagt.
Saude z Naut allt til samans/Þar mz
eirnen Skogardyren/Fugla Loptsinns / og
Fiska Siafarenns/ og allt huad i Hafenu
geingur.
DROTTEN vor Drottnare/huersu
Dasamligt er þitt Nafn i øllū Løndum.

Þeir eru Chetsinu velda ad hafa sijna fædu a Jörduñe

IX.

Psalmur Dauidz/vt af þeire føgru
Vngdomsæsku fyrer ad syngia

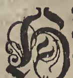
G þacka þier DROTT
EN vt af øllu mijnu Hiar
ta/ Og allar þijnar Da-
semder vil eg framtelia.
Eg fagna og em gladr
i þier/ Og syng Lof þijnu
Nafne/ þu hiñ allra hæste.
Þat þu snerer mijnum Ovinum a bak
aptur/So þr eru fallner/ z fyreforust fyrer
þiñe Augsyn.
Þuiad þu giørder mier Riett og mijnu
Mælefne/Þu situr a Domstolenum / eirn
Riettuijs Domare.
Þu straffar Heidingiana/og fyrerkiem-
ur þeim Ogudligu/Þeirra Nøfn af skefur
þu vm

þu vm alldur og at eilijfu.
Suerden Ouinarins vrdu ad sijdsta ad
onguu/Og Borgernar braustu nidr/ Þeir
ra miñing hefur fyrer farest mz þm.
Enn DROTTJN blijfur eilijfliga/
Hñ hefur sitt Tignarsæte tilbwed til Dom
sinns.
Og hñ mun Heims krijngluna riettteli
ga dæma / Og Folkenu medur Riettuijse
stiorna.
Og DROTTJN er Athuarf hins
fatæka/Eitt Athuarf þa aliggr i Neydiñe
E
Þar fyrer treysta þr a þig/s þitt Nafn
þeckia/Þuiad þu yfergiefur ecke DROT
TEN/þa sem þijn leita.
Synged Lof DROTTNE þm ed til
Zion bygger/ Kunngiøred medal Folksins
hñs Verk.
Þuiad minnest hñ og hñ spyr epter þra
Blode/Nañ forgleymer ecke kalle þra hiña
Fatæku.
Myskuna þu mier DROTTEN/lijt
þu a Eymd mijna medal Ouina miña/Þu
sa ed mig vpphefur vt af Daudans dyrū.
Vppa þad eg framtelie allar mijn Lof
søgur i Borgarhlidum Dotturenñar Zion/
So þat eg gladur sie yfer þijnu Hialpræde.

Hiner Heidnu eru nidursøckter i Grafer
nar/þær ed þeir høfdu tilbwed/Þeirra Fo
tur er i þeirre Snøruñe Fastur/sem sialfer
þeir vppegndu.
D
Þañen þeckest þ/ at DROTTJN
lætr Riett skie/ Ad hiñ Ogudhrædde er Fiø
tradur i Verkū siña handa/fyrer a Orded
Sela.
Snuest hiner Omilldu til Heluijtis/All
er þeir Heidingiar sem Gude forgleyma.
Þuiad ei mun hñ mz øllu forgleyma hi
num Fatæka / r Vonen hins Volada mun
ecke glatast æfenliga.
Statt vpp DROTTEN/so þ Mad
urenn verde ecke yfersterkare/ Latt þu alla
Heidingia dæmast fyrer þiñe Augsyn.
Set þu yfer þa DROTTEN eirn
Meistara/Suo þad hin Heidnu medkeñe
þad/at þeir eru meñ/Sela.

a (Orded) An Suerdz/ Vallds edur holldligrar Maktar/ J Þøgn og Von er þin Kraptur Esa. 30.

X.

A
Esa. 54.
Psal 13.

Var fyrer ert þu DROTT
eñ so fiarlægr? Og geymer þig
a Hørmungar tijmanum?
A mzan hiñ Ogudlige veiter
a Yfergāg/ þa hlytur hiñ Fatæde ad lijda/
Þeir hallda til samans/ og vpphuxa huad
vondsligt er.
Þuiad hinn Ogudlige hrosar sier i siñe
Motþroan/Og hinn Agiarne blessar sig/
og lastar DROTTEN.
Hinn Ogudlige er suo ofurdødugur og
reidur/ad hñ hirder vm onguañ/J øllu sij
nu athæfe virder hñ Gud einskis.
B
a Siñe Jdiu helldr hñ samt fram/Þij
ner Domar eru honū miøg fiarlæger/ Hñ
breyter Drambsamliga vid alla sijna O
uine.
Hñ seiger i sijnu Hiarta/Alldrei verd eg
yferbugadur/ vm alldur og ad eilijfu mun
þad hiedan i fra Haskalaust vera.
Hñs Muñur er fullur Bøluanar/fals
leika og Suikrædis/ vnder hñs Tungurot
um er Hrygd r Erfide.
Hñ vmsitr i Gørdunū/ad drepa þañ saklau
sa leyneliga/Hñs Augu stara a þñ fatæka
C
Hñ vmsitur i leyne/so sem Leon i Bæle
sijnu/Hñ vmsitur at grijpa hinn fatæka/at
hñ fae veitt hñ/þa ed hñ teyger hañ i sijna
Snøru.
Hñ melur i sundur/nidr þrycker/og fell
er hinn Volada mz ofrijke.
Hñ seiger i sijnu Hiarta/Gud hefur for Esa. 54
gleymt þui/Hñ hefur sijnu Andlite þar fra Psal. 13.
snued/ so at alldrei mune hñ þat sia. Sup. 4.
Rijs vpp DROTTEN Gud/vpphef
þijna Hønd/Forgleym ecke þeim fatæku.
Huar fyr skal hiñ Ogudlige lasta Gud
og seigia i sijnu Hiarta/ Eige skeyter hann
þui?
Þat sama sier þu vel/þuiat þu lijtur þa
D
Eymd og Armæde/Vnder þijnum Høndū
er þad komed/ hiner fatæku bijfala þ þier/
þu ert Hialpareñ Fødurlausra.
J sundurbriot þu Armlegg hins Ogud
liga/og leita ad hñs Illsku/So ad hñs O
gudligt athæfe verde ei meir fundet.
DROTTEN mun rijkia vm Alldr r
ad eilijfu/Hiner Heidnu munu fyrerfarast
vt af hñs Lande.
Girnd þeirra Fatækra heyrer þu DR
OTTEN/ Þeirra hiarta veit vissuliga
at þitt Eyra hyggur þar ad.
Suo ad þu dæmer Riett hinum Fødur
lausa og Fatæka/At eige hallde sa Madur
meir afram ad stæra sig a Jørdunne.

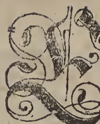
a (Yfergāg) mz Lærdom e og skada dreissar hñ so sm hefde hñ gott verk giørt

b Hañ er ad/ kostar kaps a/ ad hañs Verk þae framgang og halldest vid magt

XI.

Psalmur Dauidz/ad syn
gia fyrer

Eg trey

A G treyste a DROTTEN/ huernen seige þier þa miñe Sælu/ þad hun skule fliuga sem Skogarfugl vppa ydar Fiøll?

Þuiad sia þu/ hiner Ogudligu spaña sinn Boga/ og leggia sijnar Oruar a Streing/ad þeir heimugliga skiote hina Riettferdugu þar mz.

Þuiad Grunduøllenn brutu þeir nidr at Grunne/[a] Hueriu skal sa Riettlæte til vegar koma?

[a] (Hueriu) skal þesse Narre banna edur læra oss?

DROTTJN er i sijnu heiløgu Mustere/a Himnum er DROTTJNS tignar Sæte/Hñs Augu sia þar vpp a/hañs Augahuarmar reyna Mannaña Sonu.

B DROTTEN hñ reyner hiñ Riettlæta/Hñs Sæla ad hatre hefur hinn Ogudliga/og þa sem Illsku verken giarnan fremia.

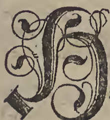
Hñ mun rigna læta yfer hina Ogudligu Elldslaugum/ Ellde og Breñesteine/ Og Stormuidred mũ hñ þm ad Verdlaunum giefa.

DROTTEN er riettlætur/ og elskar Riettlæted/Þar fyrer ad † þeirra Andlit lijtur a þad huad Riettferdugt er.

† Riettlætu

XII.

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia vppa átta Streingia Hliodfære

Psal. 120. A Jalpa þu DROTTJN þuiad hina Heiløgu tekur ad fæcka/ Og hiner Riettferdugu eru miøg fæer ordner mzal Mannaña sona.

Huør og eirn tylar vid aññ fafeingeliga hlute/med Smiadran/ Og læra vt af Tuidrægu hiarta.

DROTTEN fyrerfare øllũ Smiadrunar Vørum/ z þeirra Tungũ s̃ stor ord tala.

Þeir ed þad seigia/Vor Tunga skal yferrraden hafa/Oss ber ad tala/Huer er vor yferherra?

B Fyrer Eymdar saker Voladra/og Andvarpanar saker Fatækra vil eg vpprijsa/seiger DROTTEN/Eg vil eitt Hialpræde veita/suo Menn skulu alldiarfliga læra.

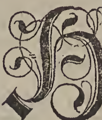
Mælet DROTTENS er eitt hreint Mal/ So sm̃ klærad Silfur i Deigulmo/ sio sinnum hreinsad.

Þu DROTTen varduueit þa/ Og vardveit oss fra þssare Kynslod eilijfliga.

Allstad' er þar fiølde Ogudligra/ Huar ed slijker faneyt' Drottna medal Folksiñe.

XIII.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

Versu leinge villt þu DROTTJN forgleyma mier þañen mz ollu?/Húsu leinge þa hylur þu þitt Andlite fyrer mier? A

Húsu leinge þa skal eg þannen kualrædur vera i miñe Sælu? og angra mig suo i mijnu Hiarta dagligana? Huersu leinge skal minn Ouinr forhefia sig vpp yfer mig?

Sia þu þar til/og bænheyr mig DROTTEN miñ Gud/[a] Vpplys þu mijn Augu/so ad eg sofne ecke i Daudanum.

[a] Gled mitt Andlit

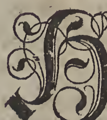
Suo þad minn Ouinur hælest ecke vm þad/at hñ sie mier Mættugre ordenn/Og hiner sem mig motstanda/meige sig ecke af þui gledia/ad eg ligge fallenn. Psal. 88. Esa. 59.

Enn eg treyste þar vppa/ad þu suo myskunsamur ert/Mitt Hiarta þad gledr sig i þijnu Hialpræde.

Eg vil syngia DROTTNE Lof/ Þuiad hann giører suo vel til mijn.

XIIII.

Psalmur Dauidz/fyrer ad syngia

Iner † Fauijsu seigia i sijnum Hiørtum/Eingenn er Gud/ Þeir duga eckert/og eru suiuirduliger i siñe breytne/Þar er ecke eiñ sa ed gott giører. A

† Þeir Ogudhrædddu hirdulausu meñ sem ecke skeyta vm Gud

DROTTEN hñ leit af Himne ofan yfer Mannaña sonu/Suo ad hñ sæe/huert nockur munde sa ed skiliande være/og epter Gude leitade. Rom. 3. Infra. 53 140

Enn aller þeir voru fra snuner/og aller saman huer mz ødrum onyter ordner/ Þar var eingeñ sa ed nockut gott giører/ z ecke eirn.

Huort vill eingenn af þeim Illgiørda Mønnum merkia þad? Þeir ed mitt Folk vpp suel-

a Gud óttast þeir ecke/ enn allt annad hrædast þeir Magann/ Brauded/ Heidur/ Audæfe Haska og Dauda

uppsuelgia/ ad þeir ale sialfa sig/ Enn DROTTEN akalla þeir ecke.
Þar a vgga þeir vm sig/ Enn DROTTEN er hia Kynslod Riettlatra.
Þier forsmaed rádenn hins volada/ Enn Gud er hans Trunadar traust
Eg villda þ Hialpræded vt af Zion kiæme yfer Israel/ og þ DROTTEN frelsade sitt hertekna Folk / Þa munde Jacob fagna/ og Israel vera Gladur.

XV.

Psalmur Davidz

A DROTTEN/ huer fær ad bwa i þinne Tialldbwd? Edr huer mun huylast vpp a þijnu Heilogu Fialle?
Hann sa ed framgeingur flecklaus/ og giorer Rett/ Og talar Sannleikenn vt af Hiarta.
Huer ed ecke suiksamliga mæler mz sinne Tungu/ og Naunga sijnum eckert Illt giorer/ Og leggur ecke sijnum Naunga neitt lastligt til.
Huer hann leider hia sier hinn illgiarna/ enn i Heidre hefr hinn Gudhrædda/ Huer hann suer sijnum Naunga og suijkur hann ecke.
Huer hann giefur ecke Fie vt vppa Okur/ og tekur ecke Mwtu yfer þann hinn saklausa/ Huer ed þetta giorer/ sa mun stødugur blijfa æfenliga.

XVI.

Eitt Gyllinne Klenodium Davidz

WArdveit mig Gud/ Þui at eg treyste opp a þig.
Eg sagde til DROTTENS/ Þu ert DROTTIN/ eg hlyt ad lijda fyrer þijnar saker.
Fyrer þa Heilogu sem a Jardrijke eru/ z fyrer þa dyrdligu/ A þm hefe eg alla mijna þocknan.
Enn þr hiner adrer sem epter hinum ødrum stunda/ munu mijked Hiartans Angr lijda/ Eg vil ecke færa þeirra Dryckiarforner mz a Blodenu/ ecke helldr taka þra b Nafn mier i Munn.
DROTTINN er mijn Arfleifd/ z mitt Hlutskipte/ Þu ert sa s mier vardveiter mijna Hlutdeilld.

a (Blod) Þeir sem vilia blydka Gud mz Hafra Blode/ enn eg giøre pad mz mijnu sialfs Blode.

B

Hlutur fiell mier i Lysteligum Stad/ og hin besta Arfleifden hlotnadest mier.
Eg lofa þann DROTTEN sem mier gaf Rad/ Lijka typta mig eirnen mijn Nyru a Nottur.
Alla tijma hefe eg DROTTen mier fyrer Augum/ Þui hann er mier til hægre handar/ Þar fyrer mun eg stødugur blijfa.
Þar fyrer gledr sig mitt Hiarta/ z mijn c Dyrd er gladuær/ suo mun og eirnen mitt Holld i Voninne huijlast.
Þuiad ei muntu mijna Ond yfergiefa i Heluijte/ Og ei læta þinn Heilaga Rotnan sia.
Þu giorder mier kunnan Veigenn til Lijfsins/ Fyrer þinne Aug syn er gnott Fagnadarens/ og gledeligt Lijf til þinnar hægre Handar eilijfligana.

a (Dyrd) Mijn Tunga mz huerre eg dyrka og lofa Gud

b Nafn) Eg vil ecke kienna nie predika pad sem þeir læra/ sem med Verken fara / Helldur Truna/ hueria Gud giefur

XVII.

Ein Bæn Davidz

HEyr þu DROTTIN a Riettuijsena/ merk mitt Akall/ Hygg ad minne Bæn/ hun ad ei skier af Suiksamligum Vørum.
Hlutastu til mijns Mæl efnes/ Og gief giætur ad Riettindunum.
Þu reyner mitt Hiarta/ og vitiar þess a Nættar þele/ og hreinsar mig/ og finnur eckert mz mier/ Eg einsetta mier at minn Munnr skyllde ecke skeika
Eg vardueite mig i Ordenu þinna Vara Fyrer Mannanna verkum/ a Veigenum spillvirkians
Halltu minne gøngu i þijnum Vegum/ So ad mijn Fotspor skride ecke.
Eg kalla a þig/ ad þu Gud bænheyrer mig/ Hneig þijn Eyru til mijn/ z heyr mijn Ord.
Audsyn þijna dasamliga goodgirne/ þu Hialpare þeirra sem a þig treysta/ I gegn þeim/ sem setia sig vpp i mote þinne hægre hende.
Vardueit þu mig suo sem Siaalldred Augans/ Vnder Skugga Vængia þinna vernda þu mig.
Fyrer þeim Ogudligu sem kuelia mig/ fyrer mijnum Ouinum s vmsitia mijna Sælu/

a (Riettuijse) Eg veit vyst eg kienne ecke Lygar helldur þitt Ord. Þar fyrer villtu ecke bænheyra mig/ þa bænheyr þu þitt riett Malefne

B

C

† Þeir myckluog megtugu

Þeirra † Feitingar hallda til ſamans/
Mz ſijnū Muñe tala þr drambſamliga.
Huar ed vi' gøngum/ þa vmkrijngia þr
oſſ/ Sijn Augu ſetia þeir þangad/ þad þeir
ſlæe oſſ til Jardar.
So ſē añad Leon/ þad bwed er til Bræd
ena ad veida/ Lijka ſem Leons huelpur/ ſæ
ed ſitur i Fylſnum.
Tak þig vpp DROTTEN/ yferfall
þa/ og nidur læg þa/ Frelſa þu med Suer
de þijnu Sælu mijna fra þeim Ogudligu.
Fra Folke þinnar ᵇ Handar/ DRO-
TTJN/ fra Mønnum þeſſarar Verall-
dar/ þeir ed ſitt hlutſkipte hafa i þeirra Lij-
fe/ huerra Kuid ed þu fyller mz þijnū Aude
Þeir ed hafa mijken fiølda Barna/ og læ-
ta ſijnar epterleyfar epter hia þeirra Nid-
ium.
Eñ eg mun ſia þitt Auglit/ i Riettlæte/
Eg mun ſaddꝛ verda/ nær eg ᶜ vakna epter
þinne Mynd.

b Handar) Þeir ed þier i Hendur falla til Straffunar/ Ebre. x. Hryggeligt er ad falla i Hendur Drottens
c Eg wil vera Vakande i Ordenu og Trunne/ og Hriota ecke

XVIII.

Eirn Pſalmꝛ Dauidz/ DROTTJNS Þionuſtumañs/ til at ſyngia fyrer/ Huer ed talade fyrer DRottne Orden þeſſa Loffkuædes/ J þñ tijma þa ed DROTTEN hafde frelſad hñ af Høndum allra ſinna Ouina/ og af hende Saul/ og ſagde

A HJartkiærann hefe eg þig/
DROTTEN miñ ſtyrk
leike/ DROTTEN mitt
hlijfdarbiarg / mitt ørugt
Vijge/ minn frelſare/ minn
Gud/ mitt Trauſt a huert
eg treyſte.
Mijn Verndarhlijfd / og Horn mijns
Hialprædes/ ꝫ mitt Athuarf.
Eg vil lofa DROTTEN og akalla
hñ/ Þa mun eg frelſadur verda i fra mijnū
Ouinum.
Þuiat mig hafa vmkrijngt bønden dau-
dans/ Og Belials Beck' hafa ſkielft mig.
Bønden Heluijtes hafa vmkrijngt mig
Og Daudans Snørur yferbugudu mig.
Nær eg kueliunſt/ þa akalla eg DRO-
TTEN / og hroopa til Gudz mijns/ Þa
bænheyrer hañ mijna Rauſt af ſijnu Mu-
ſtere/ og mitt akall kiemur fyrer hñs Aug-
ſyn honum til Eyrna.
Jørden titrade og hriſteſt øll/ Og grūd
vellerner Fiallaña ſkulfu/ ꝫ hrærdu ſig/ þa
ed hñ reiddeſt.
Reykur gaus vpp af hñs Nøſū/ ꝫ Ell-
dur brann af hñs Munne/ ſuo ad þar ſind-
rudu Neiſtar vt af.
Hañ beygde Himnana / og ſtie ofan/
Og myrkua Þoka var vnder hñs Footum.
Og hñ for vpp yfer Cherubim/ ꝫ flaug
/ Hañ ſueimade a Vindſiñs Vængium.
Hñs Tialld i krijngum hñ var Myrk-
red/ og dim̄ Þokuſky/ þar var hann jnne-
huleñ.
Vt af þeim Geiſlum fyrer hañs Aug-
ſyn/ tuiſtruduſt Skyen/ med Hagle og Elld
flugum.
Og DROTTEN hñ liet Reidarþru
mur ſlæ af Himne/ Og ſa hiñ hæſte gaf vt B
ſitt Hliod med Hagle og Elldgange.
Hñ ſkaut ſijnum Geiſlum vt/ og i ſundꝛ
dreifde þeim/ Hñ liet verda myklar Elldin-
gar ꝫ hrædde þa.
Þa ſæuſt vppſprettupytter Vatnanna/
og Grundueller Jardarinnar auglyſtu ſig/
DROTTEN af þiñe Straffan/ vt af
blæſtre Andañs þiña Naſa.
Hñ ſende vt af Hædiñe/ og medtok mig/
Og tok mig burt vr miklum Vøtnum.
Hñ frelſade mig fra ſterkuſtum Ouinū
mijnum/ Og i burt fra þm ed mig høtudu/
huerier mier voru megtugre.
Þeir ed mier A ſokn veittu a mijnū Nør
mungar Deige/ Og DROTTJN var
mitt huggunartrauſt.
Og hñ leidde mig vt a vijdañ Vøll/ Hñ
leidde mig burt þadan/ þui hñ hafde godan
vilia til mijn.
DROTTEN hñ endurgielldur mier/
epter mijnu riettferdugu Mælefne/ Hñ vm
bunar mier epter hreinferdugleika minna
Handa.
Þuiad eg vardueite Vegu DROTT-
ENS/ Og breyte ecke Jllmañliga a mote
mijnum Gude.
Þuiad alla hñs Doma hefe eg mier fy
rer ſionum/ Og hñs Bodordum fleyge eg ec
ke i burt fra mier.
Helldur em eg flecklaus fyrer honū/ Og
bijuara mig fra Syndinne.
Þar fyrer endurgielldꝛ mier DROT-
teñ epter mijnu Riettlæte/ Og epter hrein-
ferdugleika minna Handa/ i hñs Auglite.

E Hia heilogum ertu heilagur/ z hia fromum ertu Fromur/ og hia Hreinferdugum ertu hreinferdugur/ og hia Rangsnunū ert þu rangsnueñ.

Þuiat þu munt frelsa þat farnæda folk/ Og nidurlæga Drambsøm Augu.

Þuiat þu vppbirter mitt Lios/ DROTTEN Gud minn hñ giører mitt Myrkur ad birtu.

Þuiad fyr' þig fæ eg Strijdz folked vid þesse lagt/ Og fyrer minn Gud yfer Steinveggen stocked.

Gudz veiger eru fyrer vtan Lyte/ Ordræ dur DROTTENS eru gagnhreinar/ Hñ er eirn hlijfdarskiølldur allra þeirra sm̄ a hñ treysta.

Prouerb. 30.

D Þuiad hũ er Gud vtan alleinasta DROTTEN? eda hũ er Sterkur vtan vor Gud?

Gud bryniar mig mz Krapte/ Og giører mijna Vegu flecklausa.

Hñ giører mijna fætur alijka sm̄ Hiartarens/ Og setur mig vppa mijna Hæd.

Hñ kienner mijnum Høndū ad beriast/ Og lærer mijna Armlegge Stalbogañ ad spanna.

Og þu giefur mier skiølldeñ þijns hialpræþes/ z þijn hægre Hønd styrker mig/ Og nær ed þu Audmyker mig þa Myklar þu mig.

E Þu veiter mier nogligt gangrwm / suo þad mijner Okla lider skridna ecke.

Eg vil sækia epter mijnum Ouinum/ z handtaka þa/ Og ei aptur snua fyrr eñ þat eg hefe fyrer komed þm̄.

Eg mun þa nidr sla/ z þeir munu mier ecke vidstødu veita/ Þeir hliota vnder mijnar Fætur ad falla.

Þu kant med Krapte ad herklæda mig til Bardaga/ Þu vnder mig leggur alla þa sm̄ setia sig vpp a mote mier.

Þu giefur mi' þad mijner Ouiner snua a Flootta/ Og eg mijnū haturs Møñū i sundur dreife.

F Þeir kalla og þar er sa eingenn ed þeim hialpe/ Til DROTTINS/ enn hñ andsuarar þeim ecke.

Eg vil melia þa suo sem Molldardupt fyrer Vinde/ Eg vil vtskwfa þeim lijka sm̄ Saurindum a Strætum.

Þu hialpar mier i fra þui þrættunarsama Folke/ og giører mig ad Høfde medal Heidinna Þioda/ Þad Folk huert eg þeckta ecke þad mun þiona mier.

Þad hlyder mier med hlydugum eyrum/ Ja þeir añarligu syner afneita mier

Hiner Añarligu syn' þeir hiadna nidr/ og fara fælmande i sijnum Bøndum.

G DROTTIN hñ lifer/ og blessadr sie Styrckur miñ/ Og Gud mijns Hialpræþes sie lofadur.

Sa Gud er mier giefur Hefndena/ Og Folked vnder mig leggur.

Sa ed frelsar mig i fra Ouinū mijnū/ og forhefur mig i burt fra þeim sm̄ settu sig vpp i mote mier/ Þu hialpar mier i fra þm̄ hinum Ranglætu.

Þar fyrer vil eg DROtteñ þier þacker giøra medal Heidenna Þioda/ Og Lof syngia þinu Nafne.

Sa ed audsyner mijked Hialpræde sijnū Konunge/ og Myskun veiter sijnum Smurda/ Dauid/ og hñs Afkuæme eilijfliga.

XIX.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

A HImnarner vtskyra Gudz Dyrd/ Og Festingen Himnaña kuñgiører Verk hñs handa.

Huer Dagureñ seiger þ ødrū/ Og huer Notten kuñ giører þad annare.

Þar er eckert Tungumæl til edur þær Munnrædur/ huar ed þra Radder heyrast ecke.

Vm øll Lønd er þeirra Hliomur vtgeingeñ/ Og þeirra Mæl allt til Heimsiñs enda/ Solunne hefur hñ Herberge sett i þm̄ sømu.

Og hñ sialfur geingur vt þadan/ lijka s̄ eirn Brwdgume vt af sijnu Brwdarhwse/ Og gledur sig sem ein Hetia til ad hlaupa Vegenn.

B A einum enda Heimsiñs kiemur hñ vpp og rennur so vm krijng til hiñs sama enda/ Og eckert skylest fyrer hñs Hita.

Løgmæled DROTTINS er flecklaust/ Og endur nærer Sælena.

Vitnisburdurenn DROTTENS er truanligur/ Og giefur Vijsdom skilnings litlum.

Skipaner DROTTINS eru Riettferdug'/ z gledia Hiartad/ Bodorden DROTTINS eru skiær z vppbirta Augū.

Otte DROTTINS er hreinferdugr/ og blijfur eilijfligana/ Domar DROTTINS

INS eru sannarliger/ aller eru þeir Riett ferduger.

Dyrmætare eru þeir helldur enn Gull ⁊ mykler Gymsteinar/ Þeir eru sætare en̄ Hunang og Hunangs seimur.

Suo verdur og eirnen þinn Þion fyrer þa amintz/ Og huer ed vardueit[s] þa/ sa hefur mikel verdlaun.

Huer fær skyniad huersu opt hn̄ misgiorer? / Fyrergief þu mier DROTTIN mijnar heimugligar Synder.

Varduei eirnen þinn Þion i fra þeim Dramblætu/ so at þr Drottneei yfer mier/ Þa mun̄ eg flecklaus va/ ⁊ saklaus af mijk ille Misgiørd.

Læt þier þocknast ordrædz mijns Mun̄s Og Mæled mijns Hiarta fyrer Auglite þijnu.

DROTTIN minn Hialpare / Og minn Endurlausnare.

XX.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

A DROTTIN Bænheyre þig a Motgangs tijman̄ Og Nafned Gudz Jacobz þad vernde þig.

Hn̄ sende þier Hialp af Helgedomenum/ Og styrke þig vt af Zion.

Minnugur sie hn̄ alls þijns Mataroffurs/ Og þijn Brenneforn verde feit i nog/ Sela.

DROTTEN giefe þier þijna Hiartans villd/ og vppfylle allan̄ þinn asetning.

Vier gledium oss i þijnu Hialpræde/ og

B i Nafne Gudz vors setium vier vpp Sigurmerked/ DROTTIN vppfylle allar þijnar Bæner.

Nu [a] Formierke eg/ ad DROTTIN frelsar sinn hin̄ Smurda/ og bænheyrer hn̄ vt af sijnum heiløgum Himne/ Hn̄s hægre Hønd hialpar krøptugliga.

[a] Gud hlytur ad giefa Raaded og Daadena/ wor asetningur og giørningar eru til einskis

Þeir hiner adr[s] treysta vppa Vagna ⁊ Vnghesta/ Enn vier huxum vppa Nafned DROTTENS Gudz vors.

Þeir eru nidur slegner og fallner/ Enn vier stondum riettir.

DROTTIN hialpa þu/ Konunguren̄ heyre oss/ nær ed vier akollum hn̄.

XXI.

Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

DROTTEN/ Kongurenn gledz sig i þijnum Krapte/ Og huad harla gladur er hn̄ vt af þinu Hialpræde? A

Þu giefur honum sijna Hiartans Villd/ Og synjar ecke þess huad han̄s Munnur beidest/ Sela.

Þuiat þu yfer heller han̄ mz Velsemdar Blessun/ Koronuna af Gulle setur þu vpp a hn̄s Høfud.

Hn̄ bidur þig vm Lijf/ Og þu giefur honum̄ langa lijfdaga vm alldur og ad eilijfu.

Mijkel er hn̄s Dyrd i þijnu Hialpræde/ Þu leggur honum Vegseind og Pryde til.

Þuiad þu setur hn̄ til Blessunar eilijfliega/ Þu gledur hn̄ mz Føgnude þijns Andlitz.

Þuiad Konungurenn han̄ vonar vpp a DROTTIN / Og fyrer Myskunseme hins hæsta mun hn̄ stødugz standa.

Þijn Hønd mun fin̄a alla þijna Ouine/ B
Þijn hin hægre Hønd mun hitta þa ed þig hata.

Þu munt giøra þa lijka sem Elldsinns Ofn/ a tijma þin̄ar Reide/ DROTTIN mun vppsuelgia þa i sinne Reide/ ⁊ Elldur en̄ mun vppeta þa.

Þeirra Auoxt muntu fortynast læta af Jordu/ Og þeirra sæde i burt fra Man̄anna sonum.

Þuiat þeir þeinktu þier Illt ad giøra/ Og samsettu þær Rædagiørder/ hueriar þr feingu ecke fullkomnad.

Þuiad þu munt giøra þa ad [a] Oxlu̅/ þin̄ Bogastreing muntu spen̄a i giegn þra Augsyn.

[a] (Auxlum) Ad þeir bere iapnan̄ og Olucku lyde

DROTTIN/ vpphef þig i þijnum Krapte/ Þa vilium vier syngia/ ⁊ lofa þitt Magtar vellde.

XXII.

Psalmur Dauidz fyr[er] at syngia/ Vt af Hindinne/ sem ærla var Veidd

GVd minn/ Gud min̄/ huar fyrer hefur þu yfergiefed mig? / Eg veina/ en̄ mijn hialp er fiarlæg. A Math. 27.

Gud min̄

Gud minn/ a Dagenn kalla eg/ og þu giefur ecke andsuar/ Og a Nottiñe þeige eg ecke eirnen helldur.

Enn þu ert Heilagur/ Þu sem byr mzal a Lofgiordar Jsrael.

a Lofgiördar þad er/ mz al þessheila ga Folks Jsraels huar þin Lofgiörd iafnan er

Vorer Fedur vonudu a þig / Og þa er þeir vonudu/ þa hialpader þu þeim.

Til þijn kølludu þeir/og vrdu frelsader Þeir vonudu a þig/ z vrdu ecke til skamar.

Eñ eg em Madkur/ eñ ei Madr/ Brixle Mannanna og fyrerlitning Folksiñs.

B Aller þr er mig sꜳu hæddu ad mier/ Opnudu sinn Muñ z skoku Høfuden.

Klage hñ þad fyrer DROTTNE/ hialpe hñ honum/ Og hñ frelse hñ/ hafe hñ añars vilia til hñs.

Þuiad þu vtleidder mig af miñar Modur kuide/ Þu vart mitt Hialpartraust/ þa ed eg var eñ nu a minnar Modr briostum.

Til þijn er mier kastad sijdan i fra Modr Kuide/ Þu ert miñ Gud allt sijdan i fra miñar Modurkuide.

C Vert ecke fiarre mier/ þuiad Nꜳrmungen er nalæg/ Af þui hr̃ er sa eingeñ ed hialpar.

Stor Naut vmkrijngdu mig/ Feiter Vxar vmsꜳtu mig.

Þeirra Gin opnudu þr vppa mote mier/ Lijka sem grenianda og glepsanda Leon.

Suo sem añad Vatn em eg vthelltur/ Og øll mijn Bein eru i sundur skilen / mitt Hiarta er i mijnum Kuide sem klokt Vax.

Mijner Kraptar eru vppþornader / sem ønnur Skurn/ Og mijn Tunga loder vid mijna Goma/ og þu lagder mig i Daudañs Dupt.

D Þuiad Hundar hafa vmkringt mig/ Og hiner Omilldu samtoku sijn Rꜳd yfer mier/ Mijnar Hendur og mijnar Fætur hafa þr i giegnum grafed.

Øll mijn Bein matta eg telia/ Enn þr horfdu a þad/ og sꜳu sijna c Villd a mier.

c Þeir kitlldu hugar gied sitt a mier

Þeir skiptu mz sier mijnū Klædum/ Og vm̄ mitt Fat vørpudu þeir hlutkaste.

Math. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joh. 19.

Eñ þu DROTTEN vert ecke Fiarlægur/ Miñ styrkur/ skunda þu mier til hialpar.

Frelsa þu Sꜳl mijna i fra Suerdenu/ Og mijna þa hina einsomu i fra Hundunum.

Frelsa þu mig vt af Gine Leonsins/ Og hialpa mier i burt fra Einhyrningenū.

Joh. 20. Ebre. 2.

Þitt Nafñ vil eg Kuñigt giora minum Brædrū/ J midre Samkunduñe vil eg þig vegsama.

Lofed DROTTEN þier sem otteft F hñ/ Allt Sꜳde Jacobs dyrke hñ/ z allt Jsraels Sꜳde ottest hñ.

Þuiad hñ hefur huerke forsmꜳd nie fyrerlited Eymd hiñs Fatæka/ z ecke sijnu Andlite i burt snued fra honum/ Og þa ed hañ kallade til hñs/ þa heyrde hñ þat.

Þig vil eg lofa i þre hiñe myklu Samkundu/ Mijn Heit vil eg giallda i augsyn þeirra sem hñ ottast.

Hiner Voludu skulu neyta/ so ad þr sadder verde/ Og þeir sm̄ ad DROTTNI leita/ munu lofa hñ/ Ydar Hiortu skulu lifa ad eilijfu.

G Þess munu giefa allar ætter Veralldar innar/ og snuast til DROTTENS/ og fyrer hañs augsyn tilbidia allar Kynkuijsler Heidiña Þioda.

Þuiad DROTTENS er Rijked/ Og hñ Drottnar medal Heidinna Þioda.

Aller b Feitingiar a Jordu muñu neyta z tilbidia/ Fyrer honum munu framfalla/ all er þeir sem liggia i Dupte Jardar / Og þeir ed aumliga lifa.

Hñ mun þad Sꜳde hafa/ sem hm̄ þionar/ Af DROTTNE mun þad kuñgiort verda i fra Slecte til sleckts.

Þeir munu koma/ og hñs riettuijse predika/ Þui Folke sem fætt verdr/ Þad hñ mun giora.

b Þad eru þeir Rijku og Volldugu. Þeir sem ed i Duptenu liggia/ eru þr Lijtelmotligū og Fatæku/ sem ad lifa i Eymd og Vesølld edur ad Daudanum eru kommer. Aller þesser akalla Christum.

XXIII.

A DROTTJN er minn Hirder/ Mig mun ecke neitt bresta Zach. 11.

Hñ fodrar mig i lysteligum Grashaga/ Og leider mig fram ad Fersku Vatne. Eza. 40 Jer. 23. Ezech. 34 Joh. 10.

Hñ endurnærer Sꜳl mijna/ hñ leider mig a riettann Veg/ Fyrer sijns nafns saker. 1. Pet. 2.

B Og þott ad eg ræfade i myrkuñ (daudans) Dal/ þa hrædunst eg þo ongua Olucku/ Þuiad þu ert hia mier/ þiñ Vøndur og Stafur þeir hugsuala mier.

Þu til reider eitt Matbord fyrer minne Sꜳlu/ i giegn þm ed hrella mig / Þu smyr mitt Høfud mz Vidsmiore/ z skeinker fullt a fyrer mig.

Giæska og Myskunseme mun mier epter fylgia

ter fylgia mijna Lijfdaga/Og eg mun bwa i Nwse DROTTENS æfenliga.

XXIIII.

Psalmur Dauidz

1. Cor. 10.
IOrden hun er DROTTENS/og huad i henne er/
A Jardarkrijnglan/og huerier
þar jnne bwa.
Þui hn̄ hefur grunduallad hana yfer Siæfarhafed/Og yfer Vøtnen tilbwed hana.
Huer mun vppstijga a Fialled DROTTENS?/Og huer mun standa i hans hinum heilaga stad?
Sa ed hefur meinlausar hendur/ og hn̄ sin̄ er Hreinhiartadz/ Sa ed ecke hefur lysting a hiegomligum Lærdome/og hu ed suer ecke helldur suiksamliga.
B Sa hinn same hn̄ mun medtaka Blessun af DROTTNE/ Og Riettlæte af Gude sijns Hialpræde s.
Þetta er su Kynsloden huer ed ad honū spyr/Hun huer ad leitar þijns a Andlitz Jacob/Sela.

a (Andlitz) Þad er/nær uetu og kun̄ ugleika Gudz huer ed war a mz al Israels Folks enn huerge annarstadar

Lætid Porten vijdopen/z lwket vijdt vpp Dyrnar i Verølldinne/So þat Konungur Dyrdarinnar jngange.
Huer er sa Konungz Dyrdarinnar? Þat er DROTTEN/ sterkur z Volldugur/ DROTTEN megtugur i Strijde.
Lætid Porten vijdopen/ og lwked hæt vpp Dyrnar i Verølldin̄e/So þat Konungur Dygdarinnar jngange.
Huer er sa Konungz Dyrdarinnar?/Þad er DROTTEN allsheriar/hn̄ er sa Konungur Dyrdarinnar/Sela

XXV.

Psalmur Dauidz

A TIl þijn DROTTIN
forleinger mig.
Min̄ Gud a þig treyste eg/ Lat mig ecke til skam̄ar verda/so ad Ouiner mijner gledie sig ecke yfer mier.
Þuiad eingen̄ verdur sa til skam̄ar sem þijn bijdur/Enn til skam̄ar hliota ad verda þr hiner a Fanytu Forsmænarar.

a Þeir sem lætast hafa nogligar saker til at þorsma/en̄ þo þanytar/sem

DROTTEN vijsa þu mier þijna vegu/Og lær mig þijna fotstigu.

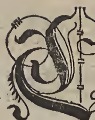
ad er/Valld Vijsdomur/ Rijkedæme

Leid þu mig i þijnum Sannleika/ z lær mig/Þuiad þu ert Gud/min̄ Frelsare/ dag ligana vona eg a þig.
Minstu DROTTIN þin̄a Myskun̄- B
semda/og þin̄ar Giæsku sin̄ vered hefur fra upphafe Veralldar.
Minst þu ecke a Synder minnar æsku/ og a mijnar Misgiørder/Helldur min̄st þu mijn epter Myskunseme þin̄e/og fyrer þinar Godgirndar saker.
DROTTEN er godur z Riettferdugz/Þar fyrer leidriettet hn̄ hina Syndugu a Veigenum.
Han̄ leider hina faræðu riett/ Og lærer þa Voludu sijna Vegu.
Veiger DROTTENS eru ecke vtan Myskunsemd z sannleikz/ Þeim ed hn̄s Sattmæla z Vitnisburde geyma.
Fyrer þijns Nafns saker/ DROTT- C
EN/vertu lijknsamur Synd minne/Þuiad hun er mijkel.
Huer er sa hn̄ ottast DROTTEN? Þeim hinum sama mun hn̄ vijsa þan̄ besta Veg.
Sæla hn̄s mun huijlast i godu/Og hn̄s Sæde mun Landed erfa.
Leynder Domar DROTTINS eru medal þeirra sem hn̄ ottast/ Og sin̄ Sattmæla lætur han̄ þa vita.
Mijn Augu lijta jafnan til DROTTINS/Þui hn̄ mun mijna Fætur vtleysa af Snørunne.
Snu þier til mijn/og verk mier myskunsamur/Þuiad eg em einmana z Faræður.
Kuøl mijns hiarta er mikel/Leid þu mig D
burt vr mijnum Naudum.
Lijttu a mijna Eymd og Armædu/ Og fyrergief þu mier allar minar synder
Lijt þu a þad/ad mijner Ouiner eru suo marger/Og þr hata mig vt af rangre Illgirne.
Varduueit þu mijna Sælu z frels mig/ Lat mig ecke til skam̄ar verda/þuiat eg treyste a þig.
Sakleysed z Riettuijsen varduæite mig/ Þuiad þijn bijd eg.
Gud/ frelsa þu Israel/ Af øllum sijnum Motgange.

XXVI.

Psalmur Dauidz

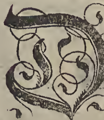
Lat þu

A
Af þu mig riett ſkie DRO-
TTJN/Þuiad eg em ſak
laus/Eg vona vpp a DR-
OTTJN/Þar fyre mun
eg ecke falla.
Reyn þu mig DROTT-
TJN/ꝛ ranſaka mig/ Hreinſa mijn Ny-
ru og mitt Hiarta.
Þuiad þijn Myſkun er fyrer mijnū Au-
gum/Og eg geing i þijnum Sannleik.
Eg ſit ecke a Rꝏde hia þeim hiegoma
mønnum/Og eckert ſamlag hefe eg vid hi-
na Flarꝏdu.
Eg hata Samkundu þeirra hiña Jll-
giørnu/Og ſit ecke hia Ogudhrꝏddum.
Eg þuꝏ mijnar Hendꝛ mz ſakleyſe/ Og
B helld mig DROTTEn til þins Alltaris.
Suo ad eg heyre þar Rauſt þiñar Lof-
giørdᵃ/Og framtelie þar allar þijnar Da
ſemder.
DROTTJN/eg elſka Staden̄ þijns
a Hwſſ/og þann Stad þar ed þijn Dyrd
byr.
Tortyn ecke Sꝏlu minne mz þeim ſyn
dugu/Og ecke helldur Lijfe mijnu medꝛ þm
Blodþyrſtugu.
J huerra høndum þ Jllſku verken eru/
Og þeir þiggia giarnan Fiegꝏfur.
En̄ eg geing i mijnu Sakleyſe/ Frelſa
þu mig/og vert mier myſkunſamur.
Minn Footur hn̄ ſtendur a riettum vei-
ge/Þig vil eg lofa DROTTJN i Sā-
kundunum.

a (Þijns Hwſſ)Gudz Hws og Samkunda er
þar ſem Gudz Ord er kient enn huerge annarſta-
dar/Þuiad þar byr Gud. Þar fyrer prijſar hañ
ſuo gladliga Gudz Hws wegna Gudz Ordz/Pſal.
cxxij.

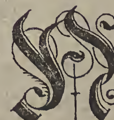
XXVII.

Pſalmur Dauidz

A
ROTTEN er mijn vpp
lyſing/og min̄ heilſugiafa
re/ Fyrer huerium ſkal eg
ottaſt?
DROTTJN hn̄ er
min̄ lijfſins Kraptur/Fyr
er huerium ſkyllda eg hrꝏddur vera?
Þar fyrer þo ad hiner hreckuijſu/mijner
Motſtødumen̄ ꝛ Ouiner/ vilie til vid mig/
til þeſſ ad eta mitt Holld/Þa munu þeir þo
aſteyta ſig og nidurhrynia.
B Þott ad Hermenn ſettu ſig vpp a mote
mier/þa bløſkrade ei ad helldur mijnu hiar
ta/Þo ad Strijd hefieſt vpp mier a mote/
þa treyſte eg þo ſamt a hn̄.
Eins þa bid eg af DROTTNJ/þat
ſama þꝏga eg giarnan/Þad ad eg mꝏtta
blijfa i Hwſe DROTTJNS mina Lijf
daga/ Til ad ſkoda þa Agiꝏtu Þionuſtu-
giørd DROTTENS/og ad vitia hañs
Muſteris.
Þuiad hn̄ ſkyler mier i ſinne Tialldbwd
a þeim jlla tijmanum/Hn̄ felur mig i ley-
ne ſinnar Tialldbwdar/Og vpphefur mig
vppa Berged.
Og nu mun hn̄ vpphefia mitt Høfud yf C
er mina Ouine/ ſem hier i krijng vm mig
eru/Þa vil eg og i hn̄s Tialldbwd Lofgiør
diñe offra/Eg vil ſyngia ꝛ Lof ſeigia DR
OTTNJ.
Heyr þu DROTTJN mina Rauſt/
nær ad eg kalla/ Myſkuna þu mier og bꝏn
heyr mig.
Mitt Hiarta þad ſetur ſier þijn Ord fy
rer(þeſſe)Þier ſkulut mijns Andlits leita
Þar fyrer leita eg eirnen DROTTJN
þijns Andlits.
Snu ecke þijnu Andlite fra mier / og i
burt rek ecke Þrꝏl þiñ i Reide þiñe/Þui þu
ert minn Hialpare/Yfergief þu mig ecke/
og tak ecke þijna Hønd fra mier/Gud miñ
Frelſare.
Þuiat Fader miñ og Modur mijn þau D
yfergꝏfu mig/ en̄ þu DROTTJN añ
adeſt mig.
Vijſa þu mier DROTTEN þinn
Veg/ꝛ leid mig a Riettañ gøtuſtijg/ Veg
na miña Ouina.
Ofurgief mig ecke i villd Ouina miña/
Þuiad Fals vottar rijſa vpp a mote mier/ ꝛ
giøra mier rangt til/og tala Oſañinde.
En̄ eg true þad þo/ad eg mune ſia god-
ſemd DRottens/a Jørdu lifande Maña.
Bijd þu DROTTJNS/ vert hrau-
ſtur/þitt Hiarta ſie oefad/og bijd DROT
TJNS.

XXVIII.

Pſalmur Dauidz

ær eg kalla til þijn/DR-
OTTJN min̄ ſtyrkur/ A
þa þeig ecke vid mier/So
ad eg verde ecke(ef ad þu
þeiger)lijkur þeim ſm̄ of-
an ſtijga i Vnderdiupen.
Heyr þu Rødd miñar Grꝏtbeidne/ nær
eg kalla til þijn/ Þa ed eg vpphef mijnar
hendur

Nendur til þijns heilaga Musteris.
Drag mig ecke i samband vid þa hina o gudligu/ og i Sambland vid þa Illgiørda Menn/ Þeir ed sattsamliga mæla vid sin Naunga/ en hafa hid Vonda i Niartanu.
Gialltu þeim epter þeirra til verknade/ z epter þeirra Illskusamligre breytne/ Gialld þeim epter handa verkum þeirra / Bitala
B þeim huad þeir forþienad hafa.
Þuiad þeir hugleida ecke verken DROTTINS/ og eige helldur hns handaverk Þar fyrer mun hn nidur briota þa/ og ecke vppbyggia.
Lofadur sie DROTTIN/ Þui hann hefur heyrt Rodd minar grætbænar.
DROTTEN er minn Styrkleike/ z min hlijfdarskiolldz/ A hn vonar mitt hiarta/ og em eg Nolpen/ Og mitt Niarta þad er gladuært/ og i minum Lofsaung vil eg honum þacker giøra.
DROTTEN er Styrkleikz þeirra/ Nn er sa Styrkleikuren sm ad hialpar sijnu
† Smurda † Christe.
Nialpa þu þijnu Folke/ z Blessa þijna Arfleifd/ Og gief þeim fædslu/ z vpphef þa eilifliga.

XXIX.

Psalmur Dauidz

A Færed hingad DROTTNE þier Vollduger/ † Færed hingad DROTTNI Dyrdena og Styrklekann.
† gefet Drottne Dyrdena
Færed hingat DROTNE Dyrdena hns Nafns Tilbidied DROTten i heilogu skrwda.
Rausten DROTTENS gieck yfer Vøtnen/ Gud Dyrdarinnar lætur Reidar þrumurnar sla/ DROTTIN yfer myklum Vøtnum.
Rødd DRottens geingz mz Krapte/ Rødd DROTTens fer dyrdarliga
Rausten DROTTENS hun i sundur brytz Cedrus viden/ DROTTIN hn i sundurbrytur Cedrustrien i Libanon.
B Og lætur þau stockua vpp sem annann Kalf/ Libanon og Sirion sem ein vngan Einhyrning
Rausten Drottens hn sundrar sm Elldz loge.
Rausten DROTTINS skielfer Eydemørkena / Rausten DROTTINS hrærer Eydemørkena Kades.
Rausten DROTTens skelfer Nindurnar/ z sneyder Skogana/ Og i hns Mustere mun honum huer sem ein losliga Dyrd seigia.
DROTTIN han situr/ til ad giøra Vats floded/ Og DROTTEN hann blijfur ein Konungur ad eilijfu.
DROTTIN mun giefa Krapt sijnu Folke/ DROTTIN han mun blessa sitt Folk mz a Fride.

(a) Þat er/ Ad honum wegne wel og hafe nægd allra naudsynligra hluta

XXX.

Psalmur til ad syngia fyrer
Þa Nwsed Dauidz
var vijgt

A Eg prrjsa þig DROTTIN/ Þuiad þu hefur vpphafed mig/ Og þu lætur ecke mijna Ouine fagna yfer mier.
DROTTIN Gud min/ þa eg kallade til þijn/ þa giorder þu mig heilbrigdan.
Þu DROTTEN hefur mijna Sæalu vtleitt af Neluijte/ Og þu liest mig lifa/ þar ed hiner foru ofan i Daudans Pytt.
Þier heilager synged lof DROTTNE/ Þacked honum og prijsed hns a Nelgedom.
Þui hns Reide varer vm Augabragd/ z hn hefz lysting til b Lijfsins/ Vm Kuelldtijman varer Grætturenn/ en ad Mornedags Fognudurenn.
b Hn girnest ecke glötunna so sm men ætla i þijnunne/ helldur lijfed
Enn eg sagde/ þa ed mier gieck vel/ All drei mun eg skeika.
Þui þu DROTTIN veit† stadfestu mijnu Biarge mz þine þocknan/ En þa ed þu byrgder þitt Andlit/ giørdest eg skielfdz
Eg vil DROTTEN kalla til þijn/ DROTTEN vil eg grætbæna.
Nuer nytsemd er ad minu Blode/ þa eg em daudur? Nuert mun Mollden nockud þacka þier/ og boda þinn Sannleik? B
Neyr þu DROTTIN/ og vert mier Myskunsamz/ DROTTEN vertu minn Nialpare.
Mijnum Sorgargræte hefur þu snued i Danz/ Þu hefur minn Nrygdarseck i sundurslited/ z vmgyrt mig mz Fagnade.
c (Dyrd) Mijn Tunga og Harpa/ mz huerre eg dyrka og vegsama þig
Suo þad mijn c Dyrd synge þier lof/ z þagne ecke/ DROTTEN Gud minn/ at

tilſkẏfu vil eg þier þacker giøra.
a Þer/Prediked ad Gud hñ ſie ei Gud hræſnaranna ſo ſem ad þeir hroſa/Helldur ad hñ ſie heilagur og elſke þa ſem riettheilager eru/Pſal. xviij Med heilögum ertu Heilagr.

XXXI.

Pſalmur Dauidz til at ſyngia fyrer

A A Þig DROTTIN treyſte eg/Lat mig alldrei til ſkam̃ar verda/Frelſa mig þẏns Riettlætis Vegna.
Hneig þitt Eyra til mẏn/Skiotlliga þa hialpa þu mier.
Vertu mier øruggt Biarg ꝛ Vẏgge/ ſuo ad þu frelſer mig.
Þuiad þu ert mitt Biarg/og mitt Vẏgge/Og fyrer þẏns Nafns ſaker þa leid þu mig og ſtyr mier.
Vt leid þu mig af Snørunñe/ſem þr hafa egnt fyrer mier / Þuiad þu ert minn Styrkur.
B I þẏnar Hendur fel eg minn Anda/Þu DROTTEN Gud Sañleikſins þu hefur frelſad mig.
Eg hata þa ſem hallda vt af onytſamligum Keñingum/ Eñ eg vona a þig DROTTEN.
Eg gled mig/og em gladuær yfer þinne myſkunſeme/Þuiad þu alẏtr mẏna Eymd/ og þecker Sælu mẏna i Motgangenum.
Og þu ẏfergafſt mig ei vtt Ouina hedr/ þu ſetter mẏna fætr þar þr hafa nog rwm.
C Myſkuna þu mier DROTTEN/ þuiad eg kuelſt/ Mitt ẏferbragd er nidur hruned af Harme/ þar ad auk mẏn Sæla og minn Kuidur.
Mitt Lẏf er vt af Hrygdinne ad þrotū komet/ꝛ mẏn aratala af þungre Anduarpan.
Miñ Kraptur er nidurfalleñ fyrer miña Miſgiørninga ſaker/ꝛ mẏn Bein þau eru mattlaus orden.
Suo jlla þa geingur mier/ad eg em mikel Sman Ordeñ mẏnum Nagrøñum/ ꝛ vidbiodur mẏnum Kuñingium/Þeir ed mig ſau vte/flẏdu fyrer mier.
D Mẏn er forgleymt i Hiartanu/ lẏka ſem framlideñs Mañs/Eg em ordeñ ſo ſ̃ añad i ſundurbroted Kier.
Þuiad marg' laſta mig jlla/ſo þat huer Madur ſkuggar vid mier / Þeir bera ſẏn Rad til ſamañs yfer mier/og þeinkia mig Lẏfe ad ſuipta.
Enn eg vona a DROTTEN/ ꝛ ſeige/Þu ert miñ Gud.
Mẏner tẏmar eru i þiñe Hende/Frelſa E þu mig af Hende Ouina miñá/ꝛ i fra þm ſem ofſækia mig.
Lattu þitt Andlit ſkẏna yfer Þræle þinum/Hialpa þu mier þinnar Myſkunar vegna.
Lat þu mig ecke DROTTIN til ſkam̃ar verda/þuiad eg akalla þig / Hiner Ogudhræddu hliota til ſkam̃ar ꝛ nidr þaggader ad verda i Heluijte.
Mallauſer verda þr fals fuller Muñar/Þeir ed hardliga/ Hofmodugt ꝛ forſmanarliga tala i mote þeim hinum Riettferduga. F
Huerſu mẏkel er þẏn Godgirne/ hueria þu hefur geymt þeim ſem þig Ottaſt / Og veitter þeim ſ̃ treyſta a þig i Manna auglite.
Þu byrger þa heimugliga hia þi' fyrer huers mañs Þack/Þu felur þa i þiñe Tialldbwd/fyrer þeim þrætuſømum Tungū.
Lofadur ſie DROTTIN/Þuiad hñ G hefur Audſynt mier daſamliga Godgirne/i einum øruggum ſtad.
Þa eg ſagde i minne Efaſeme/Eg em i burtdrifeñ fra Aſion þiña Augna/Þo heyrder þu Rødd miñar Grætbeidne/þa eg kalladе til þẏn.
Elſke þi' DROTTIN aller hñs heilager/DROTTIN hñ vernd' þa hina Riettruudu/Og endurgielldur þm rẏkugliga ſem Dramblæted tẏdka.
Vered hrauſter og hugdiarfer/Þier aller ſem DROTTINS bẏded.

XXXII.

Mentunar Fræde Dauids

S Æler eru þeir huerium ad A Miſgiørdernar eru fyrergiefnar/ꝛ þeir hña Synd Rō. 4. er ad eru huldar.
Sæll er ſa Madr hüñ DROTTIN til reiknar ecke Syndena/I huers Anda þ eingeñ Flærd er.
Þuiad þa ed eg villde hafa a þagad/ þa vrdu mẏn Bein mattlaus/af miñe dag ligre Kueinan.
Þuiad þẏn Hønd var Nott ſem Dag
þung

þüg yfer mier/S. ad mijn vøkuan vppþor
nade/ſuo ſem a Sumar Þerrer/Sela.
B Þar fyrer medkieñe eg mijnar Synder/
z dreg ecke dulur a miñ Miſgiorning. Eg
ſagda/Jata vil eg DROTTNE mijnar
yfertrodſlr/þa fyrergafſt þu mier þañ miſ-
uerknad miñar Syndar/ Sela.
Þar vm munu aller Heilager þig bidia/
i hagkuæmañ tijma/Þar fyrer nær ed Flod
et mikilla Vatna þad kiemur/þa naer þad
huerge til Hra hiña ſømu.
Þu ert mitt athuarf/vardueit mig fyr-
er Angiſt/Ad eg ſo frelſadur/mz øllu glad
uær kuñe ad prijſa þig/Sela.
C Eg vil vnderuijſa þi^s/og vijſa þier þañ
veigenn ſem þu ætt ad ganga/Eg vil med
mijnum Augum leida þig.
Veret ecke ſo ſ Heſtar z Mwlar/ i huer
ium þ eingeñ ſkilningur er/Huerium Meñ
verda Bitel og Beiſl i Munn at leggia
nær ed þeir vilia ecke til þijn.
Sa hinn Ogudhrædde hefur margar
plagur/Eñ huer ed hñ vonar a DROT-
TEN/þann ſama mun Myſkunſeme vm
krijngia.
Gledied ydur i DROTTNI/og ver-
ed glader þier riettlæter/Og hroſed þar af
aller riettferduger i Hiarta.

a (Þagad) Þad er/þa eg willda ecke medkien-
na/þad med mier wære ecke vtan Synd/þa haf-
de mijn Samuitſka ongua Rö/ Þar til eg hlaut ad
medkienna þad/ og trua og treyſta alleina wpp á
Gudz Giæſku

XXXIII.

Pſalmur Dauidz

A GLedied ydur þier Riettlæt
er i DROTTNE/Hin
er Riettferdugu ſkulu lofa
hñ fagurligana.
Þacked DROTT-
NI mz Hørpuſlætte /og
lofſynged honum a tiu Streingiahliodfære
Synged honum nyan Dikt/z ſtilled ho
num þad Hliodfære vel med hakuædes lof-
ſøng.
Þuiad Orded DROTTINS er ſañ
arligt/Og huad hñ lofar/þad efner hñ vi-
ſſuliga.
Hñ elſkar Riettuijſena og Domeñ/Jør
den hun er og full af Myſkun DROTT
INS.
Himnarner eru fyrer Orded DROT-
TENS giørder/Og fyrer Anda hanns
Muñs allur Hra Her.
Hñ helldur Vatnenu til ſamañs i Sio-
num/ſuo ſem i ødrum Belg/Og leggr Vn B
derdiupen i leynd.
Øll Verøllden hun otteſt DROTT-
EN/ Og fyrer honum hrædeſt allt huad a
Jørdu bygger.
Þuiad ſuo ſem hñ ſeiger/ſuo ſkiedr þat/
So ſem hñ ſkipar ſo ſtendr þat.
DROTTEN hñ onytar giører Ræ-
dagiørder hiña Heidnu/Og vm ſnyr Hux-
unum Folkſiñs.
Eñ Rad DROTTINS þat blijfur
eilijfligana/Hñs Hiartans Huxaner vara
vm Alldr z æfe.
Sæl er ſu Þiod/huerra Gud þat DR- C
OTTEN er/Og þad Folk huert hñ hef-
ur ſier til Arfleifdar vtualed.
DROTTEN hañ lijtur af Himne of
an/Og ſier alla Mañaña ſonu.
Vt af ſijnu volldugu Tignarſæte lijtur Ebre. 4.
hñ yfer alla/ Þa ſem a Jørdu byggia.
Hñ a hneiger allra þeirra Hiørtu/Hñ
hyggur ad allra Hra Verkum.
Konungenum ſtodar ecke ſitt hid mykla
Magtar Vellde/Og Riſenn hañ hialpaſt
ecke fyrer ſiñ mykla Mañſkap.
Vijgheſtar þeir hialpa og eirnen ecke/ D
Og þeirra hid mykla Afl þad frelſar ecke.
Sia þu/Augu DROTTENS eru
yfer þeim ſem hñ ottaſt/Og yfer þeim ſem
vona vppa hñs Myſkunſeme
Suo þad hann frelſar þeirra Sæler vr Pſal. 34
Daudanum/Og giefur þeim fædſlu i Hall 37.
ærenu.
Sæla vor hün vænter DROTT-
ENS/Þuiad hñ er vor Hialp og hlijfdar
ſkiølldur.
Þuiad i honum glediaſt vor hiørtu/Og
vier vonum a hñs hid Heilaga Nafn.
Þijn Myſkun DROTTEN hun ſie
yfer oſſ/Epter þui ſem vier vonum a þig.

a Allar þeirra huxaner beyger hñ og hneiger epter ſijnum vilia

XXXIIII.

Pſalmur Dauidz þa ed hañ breytte
Andlite ſijnu fyrer Abi-
melech/huer ed rak hñ 1. Sam.
fra ſier/ og hañ 21.
for i burt

ALla tijma vil eg lofa DROTT A
IN/Hñs Lofgiørd ſkal ætijd ve-
ra i mijnum Munne.
Mijn Sæla ſkal hroſa ſier j
DRO-

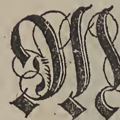
DROTTNE/So þad heyre hiner Fa-
rædu og gledie sig.
Vegsame þier DROTTEN medur
mier/Og lætum oss alla til samans vpphef
ia hn̄s Nafn.
Þa ad eg leitade DORTTINS/and
suarade hn̄ mier/Og frelsade mig vt af all
re miñe hrædslu.
B Þeir ed a hn̄ lijta ꝛ til hn̄s a flyckiast/
Þeirra Augsion verdr ecke til Vansemdar.
Þa þesse hinn Fatæke kallade/þa bæn-
heyrde DROTTEN hañ /Og hialpade
honū vt af allre siñe Anaud.
Eingell DROTTINS hañ fylker
sier i kringum þa sem hn̄ ottast/ Og hialp
ar þeim þadan.
Smacke þier ꝛ siaed huersu DROT-
TIN hn̄ er liufur/Sæll er sa Madr huer
ed a hn̄ treyster.
Ottest DROTTIN þier hn̄s Heila
ger/Þuiad þeir sm̄ hn̄ ottast hafa onguañ
Brest.
C Hiner Rijku munu vid þurfa og Hungr
lijda/Eñ þeir sem leita DROTTENS
munu onguañ skort hafa af allskyns goda.
Komed hingad Børn/hlydet mier/Otta
DROTTINS vil eg kieña ydur.
1. Pet. 3. Huer er sa Manna sem girnest Lijfed?
Og giarnan vill hafa goda Daga?
Þa a vara þu þijna Tungu i fra jllu/
Og þijnar Varer suo ad þær tale ecke nei-
na Flærd.
Lat af jllu/ꝛ gior hid goda/ Leita Frid
ariñs/ꝛ fylg hn̄ epter.
Augu DROTTINS lijta a hina
Riettlætu/ꝛ hañs Eyru a þra Kall
Eñ Andlit DROTTINS skygner
yfer þa sem jlla giøra/Suo þad hañ i burt
skafe þra Miñing af Jordu.
D Nær ed hiner(Riettlætu)kalla/ þa hey
rer DROTTIN þat/Og hialpar þeim
vt af allre þra Anaud
DROTTIN hn̄ er nalægr þeim sm̄
sundurknosader eru i Hiarta / Og hialpar
þm sm̄ sorgbitner eru i Huganum.
Sa hiñ Riettlæte hlytur margt ad þo-
la/Eñ DROTTIN frelsr hn̄ vt af þui
øllu saman.
Hn̄ foruarar hm̄ øll hn̄s Bein/ so ad et
eitt af þeim i sundur brotnar.
Ogiæfan hun drepur hiñ Omillda/Og
hiner sem hata þañ Riettlæta/ þeir munu
seker verda.
DROTTIN hn̄ frelsar Sæler siña
Þionustu maña/Og aller þeir ed a hn̄ trey
sta/munu sykn saka verda.

b Fly þals Lærdom giør ødrum til goda/ og wert þolinmodur

a Þeir sem þreyngia sier þram til hañs/og suo sem yperualla hañ/Lijka sem su þrabænen Kuinna giörde Domaranum/Luc. xviij. Þuiad þat lykar honum þegar nockur leitar/ ber/aknyr/ med oaplætanligre Bæn

XXXV.

Psalmur Dauidz

OTstatt þu DROTT- A
IN mina Motstødumeñ
/Og berstu vid þa sem i
mote mier beriast.
Þrijf þu Skiølldeñ ꝛ
Spioted/Og tak þig vpp
mier til hialpar.
Reid þu til Spioted/ og ver mig i mote
mijnum offsoknurū/Seig þu til miñar Sæ
lar/Eg em þijn hialp.
Skamest þeir sijn/og verde Ærader s̄
leita ad miñe Sælu/ Flye þeir ꝛ til skam-
ar verde/sem mier vilia til vonda.
Verde þeir sm̄ Molldardupt fyrer Vin
de/Og Eingill DROTTINS hn̄ for-
drijfe þa.
Þeirra Vegur hn̄ verde Myrkur ꝛ hæl
ka/Og Eingell DROTTINS hn̄ of- B
sæke þa.
Þuiad þeir hafa fyrer ongua sok lagt
sijnar Viela Snørur mier til Fordiørfun-
ar/Og hafa an saka miñe Sæl Grøfena
grafed.
Oforuarandes kome þad yfer hn̄/Og þ
Neted sem hn̄ hefur lagt veide hn̄ sialfañ/
Og verde hn̄ þar m̄z yferfalleñ.
Enn mijn Sæla hn̄ gledie sig i DRO-
TTNI/Og sie gladuær vti hañs Hialp-
ræde.
Øll mijn Bein þau meiga vel seigia/
DROTTIN huer er þier lijkur?/ Þu s̄
frelsar hinn Volada i fra þeim sm̄ honum
yfersterkare er/ og þañ hiñ fatæka og Fa-
ræda i fra Ræns møñum.
Þar stodu vpp jller Liuguottar/ Og vit
nudu þad a mig sem eg var ecke valldur.
Þeir giallda mier jllt fyrer gott/Ad ko-
ma mier i hiartans Sorg. C
Enn eg/þa ed þeir voru siuker / klæddest
Sorgarbuninge/Þuingande mig m̄z Føst
um/og vt af Hiarta þa badst eg fyrer.
Eg hiellt mig/sm̄ være hn̄ Vinur minn
og Broder/Eg gieck hliodur/lijka sem sa ed
syrger sijna Modr.

E Enn þeir gledia ſig yfer mijnu ſkadræ-
de/og taka ſig ſaman/ Hiner a Hølltu ſetia
ſig vpp a mote mier fyrer ſakleyſe/þeir hrif
ſã & kuña ei af ad láta.
Medur Hræſnurum og Hædgiørnum
møñum/Bwkſiñs vegna/ bitu þeir ſijnum
Tennum til ſamans yfer mier.
DROTTIN/huerſu leinge villtu ſia
vppa þad?/Frelſa þu mijna Sálu i burt
fra þeirra Harke/ Og mijna þa Einſømu
fra þeim Leona Huolpunum.
J þeirre hinne myklu Samkundu vil eg
þier þacker giøra/Og a mꝫal mykels folks
fiølda vil eg lofa þig.
Láttu þa ecke gledia ſig yfer mier / ſem
mig motfalla rangligana/Og ecke þa ſpo-
tta mig mꝫ ſijnu Augna til lite/ſm̃ mig ha-
ta fyrer eckert.
E Þui þeir hyxa ſkada at giøra/Og leita
falſkra ſaka i mote þm̃ kyrrlátu j Lãdenu.
Sijnũ Muñe gapa þr j ſũdꝛ a mote mier/
& ſeigia/Vel/Vel/þ ſiaũ vier giarnan.
DROTTIN þu ſier þat / þeige þu
ecke/DROTTIN vertu mier ecke fiar-
lægur.
Statt vpp og vakna til mijns Riettar/
Og til mijns Malefnis miñ Gud og DR-
OTTEN.
DROTTIN Gud miñ/dæm þu mig
epter þijnu Riettlæte/ So ad þeir gledie ſig
ecke yfer mier.
D Lát þa ecke ſeigia i ſijnu Hiarta/ Vel/
Vel/þad villdum vier/Láttu þa ecke þad
ſeigia meiga/ Vier høfum vppſuelgt hñ.
Skameſt þeir ſijn og ad ſkøm̃ verde þr
aller ſem gledia ſig af mijnum Oførũ/Mꝫ
ſkøm̃ & forſmán verde þeir klædder/ſ vond
ſliga tala a mote mier
Fagne og gledieſt þeir / ſem mier vnna
mijns Riettar ad niota/og þeir ed ætijd ſeig
ia/Mikelega ſie DROTTIN lofadꝛ/ſa
ed ſijnũ Þion vill vel.
Og mijn Tunga hun ſkal tala vm þitt
Riettlæte/Og prijſa þig dagligana.

a Þeir ed hallt tra a bádar fætur/lát aſt þiona Gude enn þo Diöflenum med iij. Reg. xviij.

XXXVI.

Pſalmur Dauidz/DROTTINS
Þionuſtumañs / til ad ſyng-
ia fyrer

A EG ſeige af Hiartañs a gruñe vm
athæfe hiñs ogudhrædda/ Þa er
hia honum eingeñ Gudz Otte.
Þeir fegra ſig ſialfer ſijn a mi-
lle/ſo ad þeir fram̃ kome ſijnu vondu Mál
efne/Og vmſnue añara.
Allur þeirra Lærdomur er ſkadſeme og
Lygar/Þeir láta ecke leidrietta ſig ſo at þr
giøre nockut gott.
Helldꝛ hyxa þeir i † Hwijlum ſijnum vm
ſkadſemena/og ſtanda faſter a þeim Jllſku
veige/Og fordaſt eckert jllt.
B DROTTIN þijn Myſkunſeme tek-
ur ſuo vijtt ſem Himinen er/og þiñ Sañlei
kur ſo langt ſm̃ Skyen þau ganga.
Þitt Riettlæte ſtendur lijka ſ b Fialled
Gudz/ Og þijner Domar ſo ſem mijked reig
eñ Diup/DROTTIN þu hialpar huo-
rũtueggiu bæde Møñum & Fienade.
Gud/huerſu Dyrmæt ad er þijn Myſk-
un/ſo þad Mañaña ſyner hafa trauſt vnd-
er ſkugga þiña Vængia.
Þeir verda druckner af nægdar giædum
þijñs Hwſſ/Og þu dryckiar þa mꝫ vel lyſt
ingu ſo ſm̃ mꝫ rennanda Vatne.
E Þuiat hia þier er Lijfſiñs Vppſprettu
Bruñureñ/ Og i þijnu Lioſe ſiaum vier c
Lioſed.
Breid þu þijna Myſkun/vt yfer þa ſm̃
þig medkienna/ Og þijna Riettuijſe vt yf-
er þa ſem Riettuijſer eru.
Lát mig ei af þeim Dramblátu Fottro
deñ verda/Og þat hønd hiñs Omillda hun
vm koll ſlae mig ecke.
Helldur láttu þa Jllgiørda Meñ þar i
þeim ſtad nidur falla/Suo ad þeir i burt
drifner verde/og fae ecke ſtaded.

a Ep eg ſkal ſeigia þad eg ap Hiarta weit Sañ inde/Þuiad hid ytra ſkyna þeir Ogudligu ſuo ſem wære þeir frómer og Heilager/eñ þad er þo Fals og Hiegóme

† Daſla-tanliga hafa ei huijld

b ſtödugliga ohrærantliga

c Huggun Fögnud

XXXVII.

Pſalmur Dauidz

A VJge ſkalltu gramur vera
a þm̃ Jllu/ Vert ecke helldꝛ
øfundſamur þeim Jllgiør
damøñum
Þuiad ſuo ſm̃ gras ver
da þeir ſkiotliga nidurſleg
ner/ Og lijka ſem þad hinu grænu Jurter/
þa þorna þeir vpp.
Vona þu a DROTTEN / og giør
hid goda/ Bu þu i Landenu/& leita þinnar
Atuinnu a ærliga.
Haf þu þijna Vnadſemd a DROT-
TNE/ Hañ mun giefa þier huad ſem þitt
Hiarta beideſt.

Þeſſa Pſalms gloſeran og wtlegging eru þau Orden Chriſti/Sæler eru hoguærer þui ad þeir munu Jardrike erfa

a Med Gude og godu ryktead þu otto eſt Gud og ſuijker önguann

Tia þu

Bÿfala þu DROTTNE þiñ Veg/ z vona a hñ/ Hñ mun þui vel til veg' koma.

Og hañ mun þÿna Riettuÿse hier fram leida sem Lios/ og þitt Riettarfar lÿka sm̃ Hadeiged.

a Byd/ vert biduls ndargodr — a Halltu kyrru fyrer/ fyrer DRottne/ z haf vaktan a honũ/ Vert ei reidur vid þa/ huerra Illska ad hefur framgang.

B Yfergief þu Reidena/ og lat i burtu fara þa grimdar Heiptena/ Reidst þu ecke suo ad þu eirnen jlla giører.

Þuiad þeir hinu jllgiørnu verda afmæder/ Eñ hiner sem bÿda DROTTINS þeir munu Landed erfa.

Iñan lÿtils tÿma/ þa mun hiñ Ogudhræddi ei leingr vera/ Og nær ed þu leitar ad hñs stad/ mun hañ allur i burtu.

Enn hiner hoguæru munu Landed erfa/ og Vnadsemd hafa i myklũ Fride.

Hiñ Ogudhrædde vmsitur þañ Riettlata/ Og nister sÿnum Tønnum til samans yfer honum.

E Eñ DROTTEN hañ hæder ad hm̃/ Þuiad hñ sier fyrer/ þad hñs Dagur mune koma.

Hin' Ogudhræddu ryckia vt Suerdum vr Slÿdrum/ spenna vpp Bogañ siñ/ Suo ad þeir felle hina Fatæku og Faradu/ og nidurdrepe hiñ Riettferduga.

Eñ þeirra eigen Suerd munu jñganga i sialfs þeirra Hiarta/ Og þra Armbryste mun i sundur brotna.

Þad hid litla sem hiñ Riettlate hefur/ er betra/ helldr eñ þau hinu myklu Audæfen margra Ogudhræddra

Þuiad Armleggur Omilldra mun i sundurbrotna/ Eñ DROTTIN hñ styrker hiñ Riettferduga.

D DROTTNE eru kuñer Dagar þra hiña flecklausu/ Og þeirra Audr mun vara eilÿfliga.

Þeir munu ei til skamar verda i þre vondre tÿd/ Og a þeim Hallæris tÿmum munu þeir nogañ Sadning hafa.

Þuiad hin' Omilldu munu fyrerfarast og þeir Ouiner DROTTENS þo þeir være suo sem Lysteligr Alldengardr þa munu þr þo so nidurhiadna/ lÿka sm̃ Reykur at onguu verdr.

Psal. 112. — Hinn Ogudhrædde tekur Lan og bitalar ecke/ Eñ sa hinn Riettferduge er Myskunsamur z giafmilldur.

E Þuiad þeir sem af honum blessader eru munu Landed erfa/ Eñ hiner adrer sem af hm̃ bøluader eru munu afmæder verda.

Af DROTTNE mun greidast þess mañs gangur/ Og hñ hefur mykla þocknan a hañs Veige.

Þo ed hñ hrase/ þa verdur hñ ecke i burt kastadur/ Þuiad DROTTIN helldur i hønd mz honum.

Eg var Vngur z em nu gamall orden/ Og ecke hefe eg nockurn tÿma sied hiñ riettferduga vera yfergiefenn/ nie hañs Sæde þurfa Mat at þiggia.

Alltÿd er hñ Myskũsamr z lænar giarnan/ Og hñs Sæde mun blessad verda.

Lat af Illu og giør gott/ Og bw vm Alldur og æfe.

Þuiat DROTTEN hñ elskar Riettdinden/ og yfergiefur ecke sÿna Heilaga/ at eilÿfu verda þeir vardueitter/ Eñ Sæded ogudhræddra mun fyrerfarast

Hiner Riettferdugu erfa Landed/ Og bwa þar jñe vm Alldur og æfe.

Muñur hins Riettferduga mæler Visku/ Og hañs Tunga hun talar Riettinden.

Løgmaled hñs Gudz er i hañs Hiarta/ Hñs gangur skridnar ecke.

Hiñ Ogudhrædde vmsitr þañ Riettferduga/ Og leitar vid honum i hel at koma.

Eñ DROTTIN yfergiefur hñ ecke i hñs Hendr/ Og fyrdæmer hñ ei þa ed hñ verdr dæmdur.

Bÿd þu DROTTINS/ z vardueit hñs Veg/ þa mun hñ vpphefia þig/ suo ad þu Landed erfer/ Þu munt þat sia/ at hiner Ogudhræddu verda af mæder G

Eg sa eirn Ogudhræddañ/ sa var Rÿkelatur/ Og hñ þande sig vt og blomgadest s Cedrus Vidur.

Og þa eg gieck þar fram hia/ Sia þu/ þa var hñ horfeñ/ Eg spurde ad hm̃/ eñ hñ fanst huørge.

Vertu Meinlaus og Riettsyn / Þuiad slÿkum mun ad sÿdustu vel ganga.

Enn hiner Ranglatu munu aller til samans afmæd' verda/ Og hiner Ogudhræddu munu vm sÿder afmæder verda.

Enn DROTTEN hñ hialpar Riettlatum/ Hñ er þeirra Styrkur a Hormungartÿmanum.

Og DROTTEN mun hia þm standa/ og frelsa þa/ Hñ mun þa fra Ogudhræddum frelsa þa/ og þeim hialp veita/ Þuiad þeir treysta a hñ.

XXXVIII.

† Ad pryſ ſa Gud enn aſaka ſialþ/ añ ſig/Þad er/rietteliga ad huxa vm Gud og ſial þañ ſig

Pſalmur Dauidz til † Minningar

DROTTEN/ſtraffa þu mig ecke i Grimd þiñe/Og typta mig ecke i þiñe Rei/ de.

Þuiad þyn ſkeyte þau ſtinga mig/Og þin Hønd hun hardþiakar mier.

Eingen Heilbrigde er i minu Holldе/fyr er þinne Ognan/Og eige neirn Fridz j myñ/ num Beinum fyrer ſøkum Synda minna.

Þuiad mynar Miſgiørder eru vppgein gnar yfer mitt Høfud/ Lyka ſem þũnur ſtor Byrde eru þær mi^r mikels til ofþũg^r ordn^r

Myn Sаar þau eru ſwen og roten/Fyr rer Heimſku miñar ſaker.

B Eg em bæde biugur og bogienn/Vm allann dag þa geing eg Hryggur.

Þuiad mynar Lendar eru vppuiſnadar med øllu/ Og eingen Heilbrigde er i mynu Holldе.

Mier er øllũ vmſkipt/eg em miøg ſun/ dur krameñ/ Eg æpe vt af anduarþã myns Hiarta.

DROTTEN/fyrer þier er øll myn Aſtundan/Og myn anduarþan er þier ei o kuñeg.

† Mitt Andlit er ecke ſkiært nie gladuært helldur Du/ pt/ſorgar/ þullt og hry/ ggeligt

Mitt Hiarta þat ſkielfur/miñ Kraptur hñ hefur mig yfergiefed/Og † Lioſed miña Augna þ er i burt fra mier.

Myner Viner og Kunningiar ſtanda i giegn mier/ z fordaſt myna Plægu/ Og myner Naũgar ſtyia langt i burt fra mier

C Og þeir ſem leitudu miñar Sælu/ vm ſitia mig/Og þr ed mier vilia til vonda/ta/ la vm þat/hũnen þr fae hellſt ſkada giørt/ og alltjafnt ſitia þeir a ſuikrædum.

Enn eg hlyt ad vera ſem Daufinge/og heyra ecke/Og ſuo ſ Mælaus/ ſa ed ei vpp lykur ſinum Muñe.

Og eg hlyt ad vera ſuo ſ ſa ed ecke heyr/ er/ Og ſuo ſem ſa ed eckert forſuar hefur i ſyinum Muñe.

Enn eg treyſte DROTTEN a þig/ Þu DROTTEN Gud minn munt bæn heyra mig.

Þuiad eg ſagde/ad eige munde þeir næ ad gledia ſig yfer mier/Og þa myner Fæt/ ur ſkeikudu/ad hælaſt vm vid mig.

D Þuiad þar til em eg giørdur ad eg ſkule Motlæte lyda/ Og myn Hrygd er jafnan fyrer mier.

Þuiad eg giøre kuñann mi ñ Miſgiør/ ning/Og ber Angur fyrer mynar Synder.

Enn myner Ouiner þeir lifa/z eru meg tuger/Þeir ed mig hata fyrer eckert/eru miſ kels hættar.

Og þeir ed mier giøra Illt fyrer Gott/ ſetia ſig vpp a mote mi^r/Af þui at eg fram fylge þui hinu goda.

Yfer gief þu mig ecke DROTTEN Gud miñ/Vert þu ecke fiarlægur mier.

Flyttu þier til ad ſtanda hia mier/DR/ OTTEN mitt Hialpræde.

XXXIX.

Pſalmur Dauidz/ fyrer ad ſyngia fyrer Jedithun

EG einſetta mier/ad vard/ ueita mig/So þad eg ſynd gade ecke mz minne Tun/ gu. A

Vardhalld mun eg ſet ia mynũ † Muñe/ Heliſt fyrer þui ad eg hlyt ad ſia hiñ Omillda ſuo fyrer mier.

† Ad eg mægle ecke vm þad ed mier geingr ſuo illa/enn þeim won/ du ſuo wel

Eg em ſuo tuiſtur og hliodur ordeñ/z eg þeige vm a gledſkapeñ/ Miñ Harm hlyt eg mz mier ad mellta.

a Þat er mier ecke neitt gamañ

Mitt Hiarta þat brenn z i mi^r/Og nær eg huxa þar til/þa ſtikna eg allur/eg ræde med miñe Tungu.

B

Eñ þu DROTTIN/læt mig b ſkyn ia ad þad hliote enda ad hafa vm mig/Og huern ſkamt ed hafa myner Lyfdagar/ og þad eg vite/huerſu ſtutt Stund ad er myn æfe.

b Suo ad eg life ecke ſuo athugalaus ſo ſem þeir Ogudligu þeir ed ecke wænta annars Lyfs Pſal. 90.

Sia þu/myner Dagar eru hia þier ſm ein Þuerhandar breidd/og mitt Lyf er ſo ſm ecke pared hia þier/ Enn huerſu fanyter ad eru aller Menn/þr ed ſuo athugalauſer lifa/Sela.

Þeir lyda i burt hiedan ſem Skugge/og giøra ſier marga oþarfa armædu/Þeir ſaf na ſaman/ og vita ei ſialfer huerium þeir ſamandraga þ.

Nu DROTTIN/huers ſkal eg væn ta? /Eg treyſte a þig. C

Frelſa þu mig vt af øllum mynum ſyn dum/og læt mig ecke þm Vitleyſingum ad hæde verda.

† Eg vil þeigia / og mynum Munne ecke vpplwka/ Þu munt þui vel af ſtad koma.

† Eg vil þa þara.lat ta og møgla ecke þier i mote

Tak burt þijna Planing af mier/ Þui ad eg em mattlaus vt af Ættingu þinna Handa.

D Nær ed þu typtar nockurn Syndarinar vegna/ þa følnar hans Fegurd sem være hun Mølieten/ Oh/ huersu faseigeliger eru aller Men/ Sela.

Heyr þu DROTTIN mijna Bæn/ og merk mitt akall/ og þeig ecke vid mijnum

Ebre. 11. Tarum/ Þuiat eg em i hia þier bæde fram ande/ suo og lijka innlendur so sem aller mijn er Fedr.

Fyrergief þu mier/ suo ad eg endurlifne adur enn þad eg fer i burt hiedan/ z er hier eige leingr.

XL.

Psalmur Dauidz til at syngia

A Wæntande beid eg DROTTENS/ Og hann hneig de sig til mijn / og heyrde mitt kall.

Og hann leidde mig vt af þeirre ognun Grøf/ burt vr þeim Saurenda þreck/ Og sette mijna fætur a fasta Hellu/ so ad eg fieck greide liga geinget.

Og nyan Lofsøng gaf hann mier i minn Munn/ til at lofa vorn Gud/ Marger munu þ sia/ og ottast DROTTIN/ og vona a hann.

Sæll er sa Madr s setur sijna von vpp a Drotten/ Og hann hu ad ecke snyr til hinna siergodu/ og þra sem Lygar vm høndhafa.

DROTTIN minn Gud/ myklar þa eru þijnar Dasemder/ og þijnar Huxaner þær þu audsyner oss/ Eckert er þad þier sie

B samlijkianda/ Eg vil kunngiora þær/ og þar af seigia/ þo ad þær sieu oteljanligar.

Forner og offraner þocknast þier ecke/ Enn mijn Eyru opnader þu/ Syndoffur og Brenneforner þ villtu huorke.

Ebre. 10. Þa sagde eg/ Sia þu/ Eg kiem/ J Bokinne er skrifad af mier.

Þinn Vilia minn Gud giøre eg giarnan/ Og þitt Løgmal hefe eg j mijnu Hiarta

Eg vil kunngiora Riettuijsena i þeirre hinne myklu Samkundu/ Sia þu/ Eg mun ecke minn Munn a mier byrgia lata/ þu DROTTEN veist þ.

C Þijna Riettuijse byrge eg ei i mijnu Hiarta/ vt af þijnum Sannleika z hialpræde þa tala eg/ Eg dyl ecke þijna Myskun z sannleiks Trygd fyrer þre hinne myklu Samkundu.

Enn þu DROTTIN/ snu ecke þinne Myskun fra mier/ Lattu þijna Myskunsemd og Sannleiks dygd jafnan vardueita mig.

Þuiad oteljanlig Kualræde hafa vmkringt mig/ Mijnar Synder þær høndludu mig/ so ad eg † gat ei sied/ Fleire eru þær enn Haren a Høfde mijnu/ Og mitt Hiarta þ hefur yfergiefed mig.

Lat þier þad þeckt vera DROTTIN/ ad þu frelser mig/ Flyttu þier DROTTIN mier til hialpar.

† Suo ad þyrer Hiartans Hrygd misse eg Synena

D Skammest þr aller sijn og til skammar verde/ sem leita ad minne Sælu/ ad þeir tortyne mier/ Til baka þa falle þeir/ og til skammar verde þeir sem mier vilia til Vonda.

Sijna Hneisu þa bere þeir/ sem seigia til mijn/ Vel/ Vel

Gledie sig og fagne aller þeir ed þijn leita/ Og þeir ed þitt Hialpræde elska/ þa meige æfijd seigia/ Haleitliga sie DROTTEN lofadur.

Þuiad eg em Fatækur og fatadur / Enn þu DROTTIN ber ahyggiu fyrer mier Þu ert minn Hialpare z Frelsare/ minn Gud seinka þu ecke.

XLI.

Psalmr Dauidz/ fyrer ad syngia

A Sæll er sa ed annast hinn þurftuga og Fatæka/ DROTTIN mun frelsa hann i þre hinne vondre tijd.

DROTTIN mun biuara hann/ z lata hann lijfe hallda/ og giora hann fullsælann a Jordu/ og yfergiefa hann ecke i valld sinna Ouina.

DROTTIN mun endurlijfga hann a hans sottarsæng/ Þu hialpar honum vt af øllu hans Krankdæme.

Eg sagda / DROTTEN Myskunna þu mier/ lækna þu Sæl mijna / Þuiad eg hefe syndgast a mote þier.

B Mijner Ouiner þeir mæla vonsliga til mijn/ Nær mun hann deyia/ z hans Nafn forganga?

Þeir fara ad skoda/ og meina þad þo ecke vt af Hiarta/ Helldur leita þess ad þeir meige lasta nockud/ ganga sijdan a burt/ og bera þat vt.

Aller þeir ed mig hata/ huijskra til samans a mote mier/ Og huxa mier vondt til.

Eitt Illskupar hafa þeir alyktad a mote mier/ Nær ed hann liggur þa skal hann ecke vpp aptur standa.

Eirnen minn Vinur/ huerium eg trey-
sta/Sa ed at mitt Braud/hañ tredur mig
vnder Fætur.
D Eñ þu DROTTIN myskuna mier/
reis mig vpp/Og mun eg þa endurgiallda
þeim.
Vt af þui formerke eg/at þu hefur god
villd til mijn/So þ miñ Ouinur hlacke ecke
yfer mier.
Enn mig þa stydur þu fyrer mijns mein
leysis saker/Og setr mig fyre þiñe Augsion
æfenliga.
Losadur sie DROTTIN Gud Jsra
els/vm Alldr og ad eilijfu/Amen/Amen.

XLII.

Eitn Mentunar Psalmur sona Ko-
rah/ ad syngia fyrer

A Lijka sem þad Hiørturenn
kallar epter fersku Vatne/
So kallar mijn Sæla Gud
til þijn.
Mijna Sælu hana þyr
ster epter Gude/epter þeim
lifande Gude/Huenær mun eg þangad ko-
mast/þad eg siae a Gudz Andlit.
Mijn Tær þau eru mijn Fædsla Nott
og Dag/med þui at dagliga verdur til mijn
sagt/Huar er nu þiñ Gud?
B Nær ed eg huxa þar til/ þa vthelle eg
mijnu Hiarta hia sialfum mier / Þuiad eg
villde giarnan mz þeim Flocknum burt gã-
ga/og med þeim fara til Gudz Hwss/ med
Gledskap og Þackargiørd/ja mz þeim fiøl
danum sem ad Hætijdena helldr.
Þui ertu Sæla mijn so hrygg?/z huar
fyrer angrar þu mig þañen?
Treystu a Gud/ Þuiad eg mun honum
eñ Þacker giøra/þ hñ hialpar mier med sij
nu b Auglite.
Miñ Gud/Sæla mijn er Sorgbiten i
mier/ Þar fyrer minnest eg a þig i Lande-
nu c Jordanar og Hermonim/ a þui sma
Fialle.
Þijn Vatzføll dynia þadan/so þat For
sar yfer Fossa nydia hier a/ Allar þijnar
Vats Olldur og Bylgiur ganga luckt yf-
er mig.
E DROTTIN hefur a Deigenum hei
ted siñe Myskun/Og a Næturtijma syng
eg honum Lof/ og bid til Gudz mijns Lijf-
giafara.

a Þar ed Gud byr/sem er i Musterenu/ og huar ad hñs Ord er

b Med widur kienningu og nalægd sinne/Fyrer Ord og Truna

Eg seige til Gudz mijns styrktarbiargz/
Huar fyrer gleymer þu mier?/ Þui hlyt eg
ad ganga so Sorgfullur/þa ad miñ Ouin
hñ þuing" mig?
Þad er suo sem Mord i mijnum Bein-
um/ þad mijner Ouiner skaña mig/Þa er
þeir seigia dagligana til mijn/ Huar er nu
þiñ Gud?
Þui ert þu Sæla mijn so Sorgfull/ og
huar fyre angrar þu mig þañen?
Treystu a Gud/Þuiad eg mun honum
enn þacker giøra/þad hñ er mijns d Aug-
lits Hialpare/miñ Gud.

c (Land Jordanar) Þad er i Gydingalande huert hñ so kallar/þuiad Jordan rennur vm þad mitt. Og Hermonim eru þau hæu Fiöll þar i nænd/i hia huerium Fialled Sion er ad reikna so sem lijtill Höll eda Hæd

d Hñ giörer mier ecke Kinnroda/Vt supra xxxiiij. helldur lætur hñ mig med Fögnude sia mijna Bæn

XLIII.

Dæm mig Gud/og legg Dō A
a mitt mælefne i mote þre
Oheilagre þiod/Og frel-
sa mig i fra suiksamligu z
illu Folke.
Þuiad þu ert Gud miñ
Styrkleike/huar fyrer forleggur þu mig?/
Þui lætur þu mig ganga suo Sorgfullañ/
nær ed minn Ouin hñ þreynger ad mier?
Vtsend þu þitt Liós og þiñ Sañleika/
at þau leidtoge mig/Og leid mig a þitt hid
Heilaga Fiall/og i þijna Tialldbwd.
Suo þad eg jnngange til Gudz Alltar- B
is/til þess Gudz sem er mijn Glede og Vn-
adsemd/Og þ eg þacke þier Gud /mz Hør
puñe/miñ Gud.
Huar fyrer ertu Sæla mijn suo Sorg-
full?/z þui angrar þu mig þañen?
Treystu a Gud/ Þuiad eg mun hm eñ
þacker giøra/ þ hñ er hialpare mijns And
lits z miñ Gud.

XLIIII.

Eitt Mentanar fræde sona
Korah/fyrer ad syngia

GVD/vier høfu heyrt mz A
vorum Eyrum/Fedur vor
er hafa kuñgiort oss þad.
Huad þu giørder a Þra
æfe fordum daga.
Þu i burt rakst hina
Heidnu

Heidnu mz þinne Hende/Eñ innsetter þa i stadeñ/ Þu fordiarfader Folked/eñ þa vtbreidder þu.
Þuiad ei hafa þeir Landet vnder sig lagt mz siñu Suerde/og þeirra Armur stodade þeim ecke/Helldur þijn Hægre Hønd/z þiñ Armleggur/z Lioseð þijns Andlits/ Þuiat þu hafð' godañ þocka a þm.
Gud/Þu ert miñ Konungur/þu hiñ same sem Jacob Hialprade til seiger.
Fyrer þig vilium vier vora Ouine vid Velle leggia / J þijnu Nafne vilium vier þa vnder Fætur troda s̄ reisa sig vpp a mote oss.
Þuiad eige treyste eg vppa miñ Boga/ Og mitt Suerd þad frelsar mig ecke
Helldur frelsar þu oss fra vorum Ouinum/ Og giorer þa til Vanuirdu sem oss hata.
B Dagliga vilium vier hroosa vt af DROTTNE/ Og þijnu Nafne þacker giøra eilijfliga/Sela.
Huar fyrer forleggur þu oss nu/z lætur oss til skam̃ar verda?/og dregur ecke vt med voru Herlide?
Þu lætur oss flyia fyrer vorū Ouinum/ Suo ad þeir huerier ed hata oss þeir hrijsa vort eiged til sijn.
Þu lætur oss vppetast sem Saude/Og i sundur dreifer oss medal heidiña Þioda.
Þu selur þitt Folk vt fyr' ecke Par/Og tekur eckert Verd fyrer þad.
Þu giorer oss ad Forsmaan vorum Nabuum/Ad Spotte og Hæde þeim s̄ i krijngum oss eru.
C Þu giorer oss ad Mælshætte a medal Heidingianna/Og Folked skekur Høfuden ad oss.
Alla daga er mijn Vanuirda fyr' mier /Og mijn Asiona er full af Forsmaan.
Suo ad eg hlyt þa nidrunarmeñ z Lastendur ad heyra/Og verda ad sia þa Ouine z offsækiendur.
Allt þetta er yfer oss komed/vier høfum þo ecke forgleymt þier/ Og eige handtierad otruliga i þijnum Sattmaala.
Vort Hiarta er ecke frafalled / og vor Fotspor hafa ei viked af þijnum Veige,
Ad þu nidurslær oss þañen medal þeirra † Eitur Drekaña/Og byrger oss mz daudans Myrkre.
Ef ad vier høfum nu forgleymt Gudz vors Nafne/ Og vorar hendz vpphafed til eins añarligs Gudz
D Þa mætte Gud þess krefia/ Eñ hñ þeck er vel vorn Hiartanz Gruñ.
Þuiad dagliga verdum vier a fyrer þijna skulld nidurdrepner/z erum reiknader so sem adrer slatrunar Sauder.
Vakna þu vpp DROTTEN/Huar fyrer sefur þu suo fast?/ Vakna þu/og vt skwfa oss ecke so algiørliga.
Huar fyrer byrger þu þitt Andlit? forgleymer þu vorre Auaud z Armæde.
Þuiad vor Sæla er til Molldar nidur beygd/Vor Kuidur hñ klessest nidz vid Jordena.
Tak þig vpp/hialpa oss/Og frelsa þu oss fyrer þinnar Myskunar saker.

† Eitur Spottyrdum og grim̃um Byrkingar/Myrkur kallar hñ Ogiæfu

a þeir offsækia oss ecke fyrer saker worra misgiørninga helldur weg na þyns Ordz

XLV.

Brwdar Dicktur/og Mentanar Fræde sona Korah/til ad syngia fyrer vt af Liliu Rosinne

A Hiarta mitt þad yrker eitt agiætt Kuæde/ Vt af einum Konunge vil eg syngia/ Mijn Tuñga er skrifflodur eins agiæts Skrifara. Deut. 18. Esa. 30. 45. 54. 61. Ose 10. Joel 2. Math. 11 Joh. 1. 8.
Þu ert hiñ frijdaste a mzal allra Mañanna sona/Astwdligar eru þijnar Varer/ Þar fyrer blessar þig Gud eilijfliga.
Gyrt þitt Suerd vid þijna sijdu/þu Hetia/ Og hallt þig giørfeligañ.
Þad luckast þier vel i þinne Fegurdar Pryde/Bruna þu hier fram̃ Sañleiknum til goda/ og þa hinu Fatæku vid Riettenn ad bihallda/Þa mun þijn hægre Hønd Dasemdar verken audsyna.
B Huøss eru þin skeyte/so þad Folked hrynur nidur fyrer þier/Mitt a millum Kongsiñs Ouina.
Gud/ þiñ Velldisstoll hañ blijfur vm Alldur og ad eilijfu/ Þin Rijkes spijra er riettur Sprote. Ebre. 1.
Þu elskar Riettlæted/eñ hatar ogudligt Athæfe / Þar fyrer hefur þig Gud / þinn Gud/smurt mz Glediñar Vidsmiøre/fram̃ yfer þina Hluttakendz.
Þin Klæde eru ei vtan Mirra/ Aloes z Kezia/Hær ad þu vtgeingur af þeim Fijla Beins Herbergium/i þinne Herraligre Pryde.
J þinne fegurdar pryde fram̃bruna Kōunganna Dætur/Brwduren stendz til þiñar hægre Nádar/i skiæru forkostuligu Gull

vefiar Perle.

Heyr þu Dotter/lijt þar a/z hneyg þin Eyru/Forgleym þijnu Folke/og þijns Fødurs Hwse.

Þa mun Konungurenn Lysting hafa a
D þinne Fegurd/Þuiad hn̄ er þinn DROT-
TIN/og þu skallt hn̄ til bidia.

Døturnar Zor munu þar medz Fiegiøf um vera/Hiner Rijku mzal Folksins munu gratbæna fyrer þier.

Konungsins Dotter er hid † jnnra prydd mz allre Vegsemd/Hun er klædd med Gull vefiar Bordum.

† So sem i Fiwrher-bergenu allt gioar af Gulle og Silke

Hun er i margbreyttum Klædnade til Konungsins leidd/Og hennar Leiksystur/Meyarnar/þær ed henne epter fylgia/verda leiddar a til þijn.

a Til Glede/dans og fagnadar

Þær verda leiddar mz Glaum og Gledskap/Og jnnganga i Konungsins Høll.

J Stadenn Fedra þinna munu þier syner fædast/ Þa muntu setia til Høfdingia vti allre Verølldunne/.

Minnast mun eg þijns Nafns/fra Slecte til Slecktis/Fyrer þad mun Folked þier þacker giøra/vm allder ad eilijfu.

XLVI.

Eirn Dicktur sona Korah/ fyrer ad syngia vt af Vngdoms æskunne

A GVD hn̄ er vort Athuarf og styrckur/Einn Hialpare vti þeim myklu Anaudum/sem yfer oss hafa komed.

Þar fyrer ottunst vier ecke þo ad Verøllden steypest/Eirnen þo at Fiøllen sycke nidur i Hafed mitt.

Þo ad Sioren geisade eirnen þegar og rotadest vm/ So þad Biørgen vt af hans okyrleika nidurhrynde/Sela.

Þo mun̄ Borgen Gudz blijfa Lystelig mz sijnu̅ Vatsrasum/ Þar ed eru Heiløg Herberge hins hæsta.

Gud hn̄ er hia henne þar fyrer jnnan/ Af þui mun hun z stødug blijfa/ Gud hn̄ hial par henni arla.

B Hiner heidnu munu skielfast/og Konga-
rijken nidurhrynia/So þad Jørden hlytur
ad hristast nær ed hn̄ lætur heyra sin † Raddar þyt.

† Þat er/ þegar hann later Reidar þrumur heyra

DROTTIN Allsheriar er medz oss/ Gud Jacobs hn̄ er vor verndare./ Sela

Komed hingad/og siaed Verken DROTTINS/ Huer ed sodda Foreyding vpp byriar/ Hann ed Bardøgum aptrar i allre Verølldu.

Huer ed Bogann brytur/huer Vopnen i sundurmolar/og Kerrunnar brenner i Ellde.

Vered kyrrer/og medkiened þad eg em Gud/Eg vil Frægder vinna a medal Heidinna Þioda/Eg vil a Jørdu Frægd vinna.

DROTTIN allsheriar er medz oss/ Gud Jacobs hn̄ er vor Verndare/Sela.

XLVII

Psalmur sona Korah/ ad syngia fyrer

HAfed lofa tak allar Þioder A
Og synged hatt lof Gude med Gledeligre Raust.

Þuiad sa hinn Hædste DROTTEN hn̄ er ogurligur/Einn mikelshattar Konungur yfer allre Jardarkringlunne.

Hn̄ mun Folked vnder oss leggia / Og Þiodernar vnder vorar Fætur.

Hn̄ vtuelur oss til sinnar Arfleifdar/Vegsemdena Jacobs/huern hn̄ elskar/Sela.

Gud hn̄ stijgur vpp mz hatfum fagnad
arsøng/Og DROTTIN med skiærre B
Lwdrar Raust.

Synged Lof/synged lof Gude / Synged lof/ synged Lof vorum Konunge.

Þuiad Gud hn̄ er Konungz a øllu Jardrijke/Synged honum Lof † Forsialiga na.

† Ad mest wandliga handtiere Ordet og blijfe þar wid

Gud er Konungur yfer Heidingiunum/ Gud hann situr a sijnum Heilaga velldes Stole.

Høfdingiarner Þiodanna eru samansafnader til Folksins Gudz Abrahams/Þuiat Gud hn̄ er miøg vpphafenn/hia a Skilldunum Jardarinnar.

a (Skilldum) A medal Christ truadra skulu og suo nockrer Høfdingiar wera/þeir kallast hier Skillder a Jørdunne

XLVIII.

MJkell er DROTTEN/ A
og miøg lofligur/J Borginne Gudz vors/vppa sijnu Heiløgu Fialle.

Fialled Zion er so sem eirn fagur Vidarkuistur/

af huer

af huerium ed allt Landed tekur Huggun/ Vid þa nyrdre sijduna liggur Borgen þess hiñs mykla Konungsiñs.

Gud er i hennar Hybylum medkiendur/ Þad hañ sie hennar Verndare.

Þuiat sia þu at [a] Konungarner eru til samañs safnader/ Og eirn med ødrum þa hafa þr þar fram̃ hia fared.

[a] Kongarner haþa hrædst þeñan stad/ og opt med sköm̃ og sneyþu orded þra þm̃ ad snua

Þeir vndrudust þa ed þeir sæu suoddan/

B Þeim ægde þat sialfum/ ⁊ eru vm koll fallner.

Hrædslan er yfer þa komen/ Hrygdar Angist so sem þeirrar ed Jodsiuk er.

Þu i sundurbrytr Skipen i Hafenu/ Fyrer þañ Austan Vind.

Lijka siñ ad vier høfum heyrt/ so siaum vier eirnen i Borgiñe Allsheriar DROTTENS/ i Borgiñe vors Gudz/ Gud hañ efler þa hinu sømu ad eilijfu.

Gud/ þiñar Myskunar væntum vier/ vti þijnu Mustere.

C Gud/ lijka sem ad er þitt Nafn/ so er eirnen þinn Lofstyr/ allt til Jardariñar enda/ Þijn Hægre Hønd er full mz Riettuijsse.

Folked Zion þad gledie sig/ ⁊ Dæturnar Juda vere gladuærar/ Fyrer þiña Riettinda saker.

Vmkrijnged Zion/ ⁊ fadmed hana/ ⁊ telied heñar Turna.

Kostgiæfed ad byggia heñar Mwrueggе/ og ad forhefia heñar Herberge/ Suo ad þar vt af kunne ad † seigiast hia epterkomendunum.

† Ad predikast meige Gudz Ord

Ad þesse Gud hñ er vor Gud vm allar Allder og ad eilijfu/ Hñ leidtogar oss lijka sem [b] æskuna.

[b] Þad er/ Suo blijdliga miukliga/ þyrer Orded og Nadena/ lijka sem þa Fader og Moder vppþostra eitt Barn/ eige suo sem Bödull edur Refsingar Madur/ þram̃drijþa og deyda þyrer Lögmaled og Naudungena

XLIX.

Psalmadicktur sona Korah fyrer ad syngia

A HEyred þetta allar Þioder/ Merked þetta aller þier sem lifed a þessum tijma.

Lijka Alþydan suo sem Herrarner/ Bæde Rijker ⁊ Fatæker aller til samañs.

Miñ Munnur skal vt af Vijsdome mæla/ Og mitt Hiarta af skilninge seigia.

Vier viliũ goda Mælsgrein fa ad heyra/ Og eirn agiætann Dikt a Hørpunnar Hliodfære.

Huar fyrer skyllda eg hræddur vera a þm Vonda Deige/ Nær ed illgiørd miña Offoknar Maña vmkrijnger mig?

Þeir ed treysta vppa sijn Audæfe/ Og hrosa sier vt af sijnum mykla Rijkdome.

Kañ nockut Brodureñ eirn añañ ad endurleysa/ Nie nockurn vid Gud ad forlijka. B

Þuiad þad kostar allt formijked/ þeirra Sæler ad endurleysa/ Suo ad hñ hlytur þ kyrt ad læta vera eilijfligana.

Þo ad hñ † life alldrei so leinge/ Og siae ecke Grøfena.

† Hñ hefur godann Mod/ hnxar alldrei wm Daudan

Fyrst vier siaum þad hiner Vijsu deyia suo/ lijka sem þeir hinerheimsku og Fauijsu tortynast/ og hliota sijn Audæfe ødrum ad læta.

Þetta er þra Hiarta/ at þeirra [a] Hws mune vara eilijfliga/ ⁊ þeirra Bwstadz blijfa vm Alldur og æfe/ og hafe mijkel Metord a Jørdu.

[a] þeirra stecktе/ Börn og Hyske et ct.

Þo kunna þeir i slijkum [b] Metordum ei ad blijfa/ Helldz hliota þr vid ad skilia s̃ añar Fienadur.

[b] Audæþum Magt og Dyrd

Þesse þeirra Vegur er ei vtan Heimska Þo lofa hañ samt þeirra epterkomendz mz sijnum Muñe/ Sela. C

So sem adrer Sauder eru þeir jñebyrgder i Heluijte/ Daudeñ hñ gnagar þa/ Enn hiner Riettuijsu munu miøg snarliga yfer þeim Drottna/ þra Offtæke þad hlytur ad þuerra/ i Heluijte þa hliota þeir ad blijfa.

Enn Gud mun frelsa mijna Sælu vt af Heluijtes Vallde/ Þuiad hañ hefur tekid mig ad sier/ Sela.

Læt ecke þad villa þig/ þott ad eiñhũ kunne rijkur ad vera/ edur þo ad Tignarsome hñs Hwss verde mijkell.

Þuiad i sijnu Andlate mun hñ onguañ hlut mz sier taka/ Og hñs Dyrd mun ei epter hm̃ fara. D

Þott hñ mete sig vpp af [c] Sæl lijfe sijnu/ og lofar þat nær ed eiñhuer vtuegar sier goda Daga.

Þo fara þeir epter Fedrum sijnum/ Og sia Liosed alldrei optar.

Suma/ Nær ed Madureñ er i Heidrenum/ ⁊ hefz ecke Skilningeñ/ Þa fer hñ burt lijka sem Fienadureñ.

[c] Þad helldur hann Farsælld/ ad haþa Rijkedæme Valld og Virdingar þessa Heims

L.

A HVD volldugur DROTTIN hn̄ talar/Og kallar Verølldena i fra vpprúna Solarinnar allt til heñar nidurgøngu.
Vt af Zion byriast fyrst sa fegurdar geisleñ Gudz.
Vor Gud hann kiemur/og þeiger ecke/ Brennande Elldur geingur fyrer hn̄s Augsyn/og i krÿng vm hn̄ mykell Stormuindur.
Nū kallar Nimineñ z Jørdena/þ hn̄ † dæme sitt Folk.

† Ad hañ styri hialpe leyse Menn fra Daudanum Diøfle num Syndinne

Samansafne þier mÿnum Heiløgum/ þeir ed meir hállda vt af Sattmalanum eñ Fornfæringunum.
Og Nimnarner munu kuñgiøra hanns Riettlæte/Þuiad Gud er Domareñ/Sela.
Heyr þu Folk mitt/læt mig tala/Jsrael lættu mig vótta þier þat/Eg Gud em þinn
B Gud.
Fyr' þiña Fornfæringa saker auñsta eg þig ecke/Þuiad þÿnar Breñefórn' eru jafnan fyrer minne Augsyn.
Ei vil eg hafa Vxa af þÿnu Hwse/Nie Kiarnhafra vt af Stalle þÿnū.
Þuiad Dyren oll i Skogūum eru mÿn/ og Kuikfied a Fiøllunum/þar ed þad geingur Þusundum til samans.
Allt Fugla kyn a Fiøllunum þa þecke eg/og allskyns Fienadur i Nøgunum er fyrer mier.
Ef eg er hungradur þa þarf eg þier ei
C þar af at seigia/Þuiat Jardarkrÿnglan er mÿn/og allt huad þar er jnne.
Huert þeinker þu/at eg vilie Vxa Kiøt eta/Edr Hafra blod drecka?
Offra þu Gude Lofgiørdiñe/z gialld hinū hæsta þÿn † Heit.

† Huad þu hietst Gude/ad hn̄ sie þiñ Gud epter hliodan þyrsta Bodordz

Akalla mig i Neydiñe/Þa mun eg frelsa þig/z þu skallt heidra mig.
Eñ til hiñs Ogudhrædda seig' Gud Huar fyrer kuñgiører þu mÿnar Riettlætingar/ og tekur minn Sattmala þier i Muñn?
Þar ed þu hatar Rædningena/z fleyg
D er mÿnum Ordum a bak þier aptur.
Nær ed þu sier Þiofeñ/þa hleypr þu mz honum/Og leggur þitt Samlag mz Nordomsmøñum.
Þiñ Muñ lætur þu tala Jllt/ Og þÿn Tunga mæler Flærd.
Þu situr og talar i mote þÿnum Brodur/syne þinnar Modur hm̄ bakmæler þu.
Þetta giører þu/og eg Þeige/þar fyrer meinar þu þ eg mun lÿkur þier/Enn eg vil straffa þig/ og eg vil setia þier þad fyrer Sioner.
Hygged ad þessu/þier sm̄ Gude gleymed Suo ad eg i burt suipte ydur ecke eitt siñ/og ad þar sie þa eingeñ Frelsare leingur.
Huer ed þacklætenu Offrar/hn̄ heidrar mig/Og þad er sa Vegureñ huern ad eg vÿsa þier/þad Gudz hialpræded.

LI.

Psalmur Dauidz/fyrer ad syngia/þa Nathan Spamadur kom til hn̄s/epter þad hañ hafde jñgeinged til Bethsabe

MYskuna þu mier Gud/ A
ept' mikille Myskūseme þiñe/ Og epter mikileik Myskunsemda þiña þa afmæ þu mitt Ranglæte.
Þuo þu mig vel af Jllgiørd miñe / Og hreinsa mig af Synd miñe.
Þuiad eg medkienne mÿna Misgiørd/ Og mÿn Synd er jafnā fyrer mier.
Þier einum hefe eg a mote broted/ Og jlla breytt fyrer þier/So ad þu Riettferdugur siert i þinum Ordum/og hreiñ fundenn verder nær ed þu dæmest.
Sia þu/vt af syndsamligu Sæde em eg B
gietenn/Og i Synd gat mig mÿn Moder.
Sia/þu elskar Sañleikenn sem hulenn liggur/Þu lætur mig vita þañ heimugliga Vÿsdom.
† Aflеys mig mz Ysopo/so ad eg hreinsunst/Þuo þu mig suo ad eg Sniahuitur verde.

† Seig þu mig frialsann fra mÿnum Syndum huer Aplausn ed merkist þyrer Ustöckuā Ysopi i Løgmalenu

Læt þu mig fa ad heyra Føgnud z gledе/Suo ad þau Beinen gladuær verde/ sem þu hefur suo i sundr kramed.
Burt snu þÿnu Andlite fra mÿnū Syndum/Og afmæ þu allar mÿnar Misgiørder.
Hreint hiarta skapa þu Gud i mi'/Og gief mier nyañ a Styrkuañ Anda.
Kasta mi' ecke i burt fra þÿnu Auglite/ Og tak ecke þiñ heilagañ Anda i fra mier.
Læt mig fa aptur huggun þÿns Hialprædes/Og sa mættar Ande styrke mig. C
Þuiad Omilldū vil eg kieña þÿna Vegu/So þad hiner Riettlætu snuest til þÿn.
Frelsa mig i fra þeirre b Blodskulldu/ Gud/þu sem ert miñ Gud og hialpare/ So ad mÿn

b Aþ Synd og Sǫk med þuerre eg heþ Daudañ þorþient ſo ſem wier er/um aller mz þeim hæite þyrer Gude dauda ſeker

ad mijn Tunga lofe þitt Riettlæte.

DROTTIN/opna þu mijnar Varer/Suo ad minn Muñur kunngiøre þitt Lof.

Þuiad þu hefur ecke neina villd til Offurſiñs/añars þa mūde eg giefa þier þad/ Og Breñeoffred þocknaſt þier ecke.

Þad offred ſiñ Gude þocknaſt er harmþrungeñ Ande/Eitt Narmþrunged z ſundrkranied Hiarta þa muntu Gud ecke fyrerlijta.

Giør þu vel vidur Zion epter þiñe godfyſe/Vppbygg þu Mwrueggena Jeruſalem.

Þa mun þier þocknaſt offred Riettlæteſiñs/ Breñeoffur z allar Forner/ Þa munu þeir Vxum offra yfer þijnu Alltare.

a Þad er/ Viſſan Anda huer ed obrigdanliga an alls eþa nockru truer/ og er þar þulluþs wppa og lætur ſig ecke þadan leida nie ſkielþa med marg hættudum Meiningum/Huxunum/Lærdome/ſuo ſem þeir eþaſǫmu giøra

LII.

1. Reg. 21.

Eitt Mentunar fræde Dauidz/ fyrer ad ſyngia/Þa Doeg Edomita kom z kuñgiørde Saul þad/ z ſagde/Dauid kom i Nws Achimelech

A HVad hæleſt þu vm þad/þu Illmeñe/ ad þu fær ſkada giørt? Mz þui Gudz millde varer Dagligana/Þijn Tunga aſtundar ſkada ad giøra/ Og ſkier mz Lygunum/ſuo ſem huaſſbeittur Nærknijfur.

Helldr mæler þu Illt eñ gott / og myklu framar Fals eñ Sañinde/ Sela.

Feigen talar þu allt huad til ſkadrædes horfer/Med vnderførullre Tungu.

a Hañ telur iij Plagur/hañ ſkal eckert Hws hafa/ ecke Audæfe/ongvañ ſtad i Borg inne/ecke wera i neinu Lande

Þar fyr^r mū eirnen Gud a foreyda þig/ og þig i ſundur ſlaa/Og i burt ſlijta þig vr ſiñe Tialldbwd/z vppræta af Jørdu Lifande Mañā/Sela.

Og hiner riett ferdugu munu þad ſia/z ottaſt þad/ad hm̄ munu þr hlæia.

Sia þu(ſeigia þeir)þad er ſa Madur huer ed ei hiellt Gud fyrer ſitt Hialpræd.

Helldr treyſte vppa ſiñ mykla Rijkdom/ Og var niegtugur til ſkada ad giøra.

Eñ eg mun blijfa ſo ſem blomgadr Vidſmiørs vidr i Gudz Nwſe/Treyſtande vppa Gudz Myſkun/vm allder og ad eilijfu.

Eg þacka þier eilijfligana/þui þu kant þ vel ad giøra/z eg vil vænta þijns Nafns Þuiad þiner heilager hafa þar af glede.

LIII.

Mentunar fræde Dauidz i Kornum til ſamans fyrer ad ſyngia

A HIner Fauijſu ſeigia i ſijnu Hiarta/Eingenn er Gud/ Þeir duga eckert/z eru and ſtyggeliger ordner i ſijnu vondu athæfe/Þar er ei ſa neirn af gott giøre.

Gud leit af Himnum ofan yfer Sonu Mañanna/Ad hañ ſæe huert nockur være ſkynſamur/ſa ed epter Gude leitade.

Enn aller eru þeir affallner/og aller til ſamās onyter ordner / Þar er ei ſa neirn ad gott giører/z ecke eirn.

Huert vilia þeir jllſkumeñ ecke læta ſier ſeigaſt?/Þeir ed vppſuelgia mitt Folk / ſuo þeir nære ſialfa ſig/Gud akalla þeir ecke.

Eñ þar eru þeir hrædder vm ſig / ſem ei er vgganda/Þuiat Gud i ſundurdreifer beinum þra a Naudungar mañā/ Þu giører þa til ſkam̄ar/þui Gud hañ forſmæer þa.

Eg ſæe þad giarnan/ þad Hialpræded vt af Zion kiæme yfer Jſrael/z Gud frelſade ſitt Herteked Folk/ Þa mūde Jacob gledia ſig/z Jſrael gladuær vera.

a Naudungar) Þad eru þeir ſem mz Løgmale og Vallde og Naudgan wilia giøra Meñ Riettlæta i þeirra eigen Verkum/Alijka ſem Hertugar þramkuya og naudga Strijdzþolkenu

LIIII.

Mentanar fræde Dauidz fyrer ad ſyngia vppa Hliodfære/þa þeir af Siph komu/z kuñgiørdu Saul/ Dauid helldr ſig i Fylſnum hia oſſ 1. Regi 23

A HIalpa þu mier Gud fyrer þitt Nafn/og læt mig riett ſkie fyrer þijna Sannleiks Magt

Gud / heyr þu mijna Bæn/ Hygg ad Mælenu mijns Muñs.

Þuiad hiner Drambſǫmu ſetia ſig vpp a mote mier/z hiner Forſugu ſækia faſt epter minne

er minne Sælu/Og hafa ei Gud fyrer Au-
gum sier/Sela.

B Sia þu/Gud hn̄ hialpar mier/DRO-
TTEN hn̄ er sa sem an̄ast Sælu mijna.
Hn̄ mun þa Hreckuijsse mijnum Ouinū
endurgiallda/Sundurdreif þu þeim fyrer
þijns san̄leiks saker.

Þa vil eg fęra þier fagnadar Forner/
ꝛ þijnu Nafne DROTTJN þacker gio-
ra/Ad þat er suo huggunarsamligt.
Þuiad þu frelsar mig vt af allre minne
Neyd/Suo þad mitt Auga sier sijna villd
a Ouinum mijnum.

LV.

Menntanar fræde Dauidz/fyrer ad syngia / a Streingia Hliodfære

A HEyr þu Gud mijna Bæn og byrg þig ecke fyr͛ mine Grætbeidne.
Hygg ad mier/og bæn heyr mig/ huernen þat eg syrge særliga ꝛ græt.
Af þui þad Ouinuren̄ gamrar so hætt ꝛ hin̄ Ogudhrædde angrar mig/ Þuiad þr vilia giora mier eina hreckuijsse/og eru mier akafliga reider.
Mitt Hiarta þad angrar sig i mijnu Lijfe/ Og Daudan̄s Otte er yf͛ mig fallenn.
Hrædsla og Otte er yfer mig kominn/ Og skielfingen er yfer mig fallen.
Eg sagda/Giæfe Gud eg hefda Vænge sem Dwfa/suo ad eg mætte i burt fliuga/ꝛ mz mak vera.
Sia þu/þa skyllda eg langt i burt flya ꝛ i Eydemørkinne blijfa/Sela.
Eg skyllda mz flyte fara/ so ad eg vndan kiæmest þm stormuinde ꝛ hretuidre.
B Sundurþyckar giør Tungz þra DROTTEN/ꝛ vmturna þeim/Þuiad eg sie Illsku ꝛ Motmæle i Borginne.
Nott og Dag geingur soddan vmkrijng hennar Mwrueggie/ a Eymd og eruide er þar jn̄e.

a Einsemul Hreckuijsse og Illska med huerre þeir þyngta sig og adra

Skada ad giora rijker þar fyrer jn̄an/ Lygar ꝛ Ræn þuerrar ei a hennar Strætum.
Þott ad Ouinur minn nidrade mier/þa villda eg þ vmlijda/Og þo at Fiandmadr minn skam̄yrte mig/ þa villda eg geyma mig fyrer honum.
En̄ þu ert min̄ Lags madur/ min̄ Leidtogie og Kunninge min̄. Judas
C Huerier ed vorum Viner til samans ock ar a mille/vid gengum i Gudz Hwse bæder til samans.
Brædur Daude kome yfer þa / og ofan stijge þeir kuiker i Heluijte / Þuiad ecke er vtan Illskan ein i þeirra Tialldbwdum.
En̄ eg vil kalla til Gudz/ Og min̄ DROTTEN hialpa mier.
Vm Kuelld/Morna ꝛ Middeige vil eg Harma og græta / þa mun DROTTJN heyra mijna Raust.
Hn̄ frelsar Sælu mijna i fra þeim sem vilia til vid mig/ og vtuegar hen̄e Huijld/ Þuiad þeir eru marger sem standa a mote mier.
Gud mun heyra/og nidurlægia þa/ han̄ ed blijfur ad eilijfu/Sela. D
Þuiad ei verda þeir ødru vijs/Og þr ott ast ei Gud.
Þuiad sijnar Hendur leggia þeir a hn̄s Fridsama/ Og saurga han̄s Sættmala.
Þeirra Mun̄z er kløckuare en̄ Smior/ ꝛ hafa þo Strijd i sin̄e/Þeira Ord eru miu kare en̄ Vidsmiør/ ꝛ eru þo naken Suerd.
Fleyg þu a DROTTEN þinne Ahyggiu/og mun han̄ þier atuin̄u veita/Og ei mun han̄ hinn Riettlæta æfenliga læta skeika. Math. 6. Luc. 12. 1. Pet. 5.
Enn Gud/þu munt steypa þeim nidur i diupu Grøfena/Hiner Blodgiørnu ꝛ flærædu munu ei fa æfe sin̄a Lijfdaga halfnad En̄ a þig DROTTJN treyste eg.

LVI

Gylline Klenodium Dauidz/af þre mællausre Dwfun̄e medal okunnigra/þa Philistei gripu hann til Gath

† Dauid hlaut at vera sem mællaus Dwfa/ þad er/han̄ hlaut at þegia og aklaga ecke Saul Kong a mille þeirra Philisteis

A GVD/vertu mier myskunsamur/Þuiad Men̄erner vilia fot troda mig/dagligana þa strijda þeir og þreyngia ad mier.
Mijner a Ouiner troda mig dagliga vnder Fætur / Þui marger beriast a mote mier Drambsamliga.
Nær ed eg em hræddr/þa treyste eg vpp a þig.

a Hößgardz þienarar Saul/ reka mig i vtlegd suo ad eg hlyt at vera so sm̄ villægur Madur ærþd

Gudz Ord vil eg heidra/Og a Gud vil eg treysta/& ecke vm mig hræddr va/ Huad skyllde mier lijkamligt Holld giøra meiga?

Þeir afbaka Dagliga mijn Ord/Allar þeirra huxaner eru/ad giøra mier til vonda.

Þeir hallda til samans/og sitia til Veide/Og vmsætur veita mijnu Hælbeine/huernen þeir fæe hellst høndlad mijna Sælu.

† Huad þeir giøra/ þad a wera allt riett

Huad jllt sem þeir giøra † þad er þeim þegar fyrergiefed / Myskunarlaust steype Gud suoddan Mønum nidur i Grunn.

B Reikna þu minn Flootta/ hell mijnum Tárum i þinn Siod/Senneliga þa reiknar þu þau.

Þa munu mijner Ouiner verda til baka ad snua/Nær ed eg kalla/þa veit eg þad at

Psal. 18. þu ert minn Gud.

Gudz Ord vil eg prijsa/ Orded DROTTENS vil eg prijsa.

A Gud treyste eg/& em ei hræddur vm mig/Huad kunna mier þa Mennerner at giøra?

Þui hefe eg Gud heitet þier/þ eg vil þier þacker giøra.

Þuiad Sæl mijna hefur þu frelsad fra Daudanum/fætur mijna i fra Hrasan/ So þad eg ma ganga fyrer Gude i Liose lifande Manna.

LVII.

Gylline Klenodium/ad syngia fyrer (þ hann tortyndest ecke)þa hann flyde fyrer Saul i Hellerenn

A
1. Reg. 22, 24

Myskuna þu mier Gud/myskuna þu mier/þt a þig treyster Sæla min/Og vnder skugga þinna Vængia hef eg mitt athuarf/Þar til ed su a Ogiæfan er vmliden.

a Skade og motgangur sem eg lyd

Eg kalla til Gudz hins hæsta/ Til þess Gudz huer ed a minne Eymd giører eirn Enda.

Hann sender af Himnum ofan/ & hialpar mier vt af þeirra Forsmæn sem fottroda mig Sela/Gud hann sender sijna Myskun & sannleiks trygd.

Eg ligg mz minne Sælu medal Leona/ Mannanna syner eru Elldsins Loge/ þeirra Tennur eru Spiot og Orvar / og þeirra Tungur hæarhuøss Suerd.

Vpphef þig Gud yfer Himnana / Og þijna Dyrd yfer alla Verølldena. B

Viela snørur tilbwa þeir mijnum Fotsporum/& nidur þryckia minne Sælu/ Þeir grafa Grøf fyrer mier/& falla sialfer þar i/Sela.

Mitt Hiarta er reidu bwed (Gud)/mitt Hiarta er Reidubwed/Þat eg synge & Lof seigie.

Rijs vpp mijn b Dyrd/rijs vpp Psaltare og Harpa/Miøg ærla vil eg vpprijsa.

a mijner Psalmar og Diktar mz þeim eg Dyrka Gud

DROTTEN/ þier vil eg þacker giøra medal Folksinns / Þier vil eg Lof seigia medal Þiodanna.

Þuiad þijn Myskunseme er suo vijd sem Himinen er/Og þinn sannleikur so vijdur sem Skyen ganga.

Vpphef þig Gud yfer Himinen/ Og þijna Dyrd yfer alla Verølldena.

LVIII.

Gylline Klenodium Dauidz/ ad syngia fyre/at hann glatadest ei

Eru þier þa Mællauser/ ad þier vilied ecke tala Rettinden/og dæma huad Riettuijsligt er þier mannanna Syner. A

Mot þroanliga giøre þier Ranginden i Landenu/Og erut full fwser mz ydar Høndum til Jllsku verkanna.

Hiner Ogudhræddu eru fraleiter þegar i fra Modurkuide/þeir liugendur fara villt i fra † Modurkuide.

† Þeir eru iller ap Art og Naturu

Þeirra æde er so sem Høggormsins æde/ Suo sem eirn daufur eitur Ormur tilbyrgia þr sijn Eyru

Suo þad hann heyre ecke Hliod Tøfrarans/þess Særingar Mannsins/sem ment er i ad Særa B

Gud i sundur briote þeirra Tennnur i þeirra Munne/J sundur mola þu DROTTJN Jaxla Tennur Leonanna.

Ad ongu munu þr verda/lijka sem Vatn þad er i burt flytur/Þeir benda sinn Boga/ Þangad til ad hann brestur i sundur.

Þeir forganga sem þa Sniellenn dodnar nidur/Lijka sem Otijdugr Burdur Kuinnunnar/þa sia þr ecke Solena.

Adur enn þad ydar Þyrner eru full † vaxner a Klungur Hrijslunni/ þa mun Reiden þa ferska i burt slijta. C

† Adr enn þeir hafa hælþnad þeirra Afset ning þa mun Reidr Gudz nidur briota þa enn hialpa riettlætum

Hinn Riettuijse mun glediast/ þa ed hñ sier suoddan Hefnd/ Og mun lauga sijna Fætur i a Blode hiñs Ogudliga.

Suo þad Menn munu seigia/ Hiñ riett ferduge hefr sijn Not.

Sannliga er Gud enn Domare a Jør du.

a Blode) Hefnden mun wera meire enn nockr girnest/ suo ad sa sem bidur wm eirn Blodropa Hefndar hñ mun sia suo mijked Blod at hñ meige lauga sig þar i

LIX.

1. Reg. 19.

Gylline Klenodium Dauidz (ad hañ glatadest ecke) þa Saul sende z liet geyma hws hiñs/ þa hñ villde drepa hann

A

FRelsa mig minn Gud i fra Ouinum mijnum / og hlijf mier fyrer þeim sem setia sig vpp a mote mier.

Frelsa þu mig fra þm Illrædes mønum/ og hialpa mier i fra þm Blodgyrugum.

Þuiad sia þu DROTTIN/ þeir vm sitia ad veida mijna Sælu/ Hiner Vollduga veita mier Arææser/ fyrer vtan minn til verknad og Misgiørning.

Þeir hlaupa ænn mijns jlls tiluerknadar/ z bwa sig vt/ Rijs vpp z kom i motz vid mig/ z sia þu þar til.

Þu DROTTEN Gud Allsheriar/ Gud Israels/ vakna vpp/ ad vitia heim allra Þioda/ Vert ecke neinum mijskunsamur af þeim sem suo jllmañliga breyta/ Sela.

A Kuølldtijma þa lættu þa þar aptur eirnen yla sem Hunda/ Og i Borginne vm krijng hlaupa

B

Sia þu/ þr þuætta sijn a mille/ Suerd eru i þra Vørū/ Huer skyllde a heyra þr?

Enn þu DROTTIN munt hæda at þeim / Og ad hæde hafa allar Heidnar Þioder.

Fyrer þeirra b Magt þa helld eg mig ad þier/ Þuiad Gud er mitt verndar hlijf.

Gud hñ tiaer mier c nogligana sijna Myskūseme/ Gud lætr mig sia mijna villd a mijnum Ouinum.

I hel sla þa ecke/ so ad mitt Folk forgleyme þui ei/ Enn i sundurdreif þeim med þiñe Magt/ DROTTIN vór Hlijfdar skiølldur/ og steyp þeim nidur i Gruñ.

a þeir breyta sem eingenn Gud sie sa sem þetta heyre/ og ei huxa þeir ad þad mune nockurn tyma opinbert werda

b þeir eru mier megtugre/ þui lijt eg a þig

c Gud weiter

Lærdomur þeirra er ei vtan Synd/ og i sinne Drambseme blijfa þeir samt/ Og predika ecke nema Bøluan og Lygar.

Afma þu þa ænn allrar Mijskunar/ afma þu þa so ad þeir sieu eckert/ Og formerke þad/ ad Gud sie stiornare yfer Jacob/ og vti øllum ættum Veralldarinnar / Sela.

C

Ad Kuøllde lat þu þa þar aptur eirnen yla sem Hunda/ og i Borginne vmkrijng hlaupa.

Lat þu þa hingad og þangad epter Matnū reña/ Og møgla nær ed þr verda ei metter.

Enn eg vil vt af þiñe Magt syngia/ og ærla prijsa þijna Mijskunseme / Þuiad þu ert mijn hlijfdar vernd/ og Athuarf i minne Neyd.

Þier minn Gud vil eg Lof syngia/ Þui ad þu Gud ert mijn verndarhlijf/ og minn Myskunsamur Gud.

mier meir gott enn þr kunna mig ad skada

LX.

Eitt Gylline Klenodium Dauidz/ fyrer ad syngia/ vt af þui Gulliga † Rosar niste/ ad læra/ Þa hañ hafde barest vid Syros vr Mesopotamia/ og vid þa Syros af Zoba/ Þa ed Joab snere aptur/ z slo þa Edomita i Salltdalnum tolf Þusunder

† Eitt hangande Niste suo giort sem Liliu Rós. Suo nefner hñ sitt Ryke huert ed i sañleik war Gudligt Klenodium edur Niste

A

GVD/ þu sem hefur i burt reked z i sundur dreift oss/ Og reidr varst/ Hugga þu oss nu aptur

Þu sem Jørdena hefur suo skeked og i sundur hrist/ Lækna þu hennar sprungur sijn suo er nidurhrunen.

Þuiad þijnu Folke audsynder þu hart Atlæte/ Þañ Vijndryck gafstu oss/ at vier tumbudum vm koll.

Enn eitt Sigurmerke hefur þu þo giefed þeim/ sem þig ottast/ huert þeir vppsetia og ørugger af verda/ Sela.

Vppa þad þijner Astuiner frelsader verde/ Þa hialpa þu nu mz þinne hægre hønd/ og bænheyr oss.

Gud hñ talar i sijnum Helgedom / þess B

hins sama gled eg mig/ Ad eg vilie a sundur skipta Sichem / og mæla Afdalenn Suchoth.

a Eg vil reikna huad fyrer Folk eg hef

Galaad er minn/ minn er Manasses/ Ephraim er styrkleikz mijns Hofudz/ Juda er minn Hofdinge.

Moab er mitt b Þuættekieralld/ Minn sko dreg eg yfer Edom/ Philistei syngz mier Sigur oop.

a Er mier vndergiefenn

Huer mun vilia flytia mig vti eina ørugga c Borg?/ Huer mun i burt leida mig allt i Edom?

Muntu Gud ecke giøra þad/ sm̄ oss hefur fordrifed?/ Og þu Gud s d ecke dregur vt mz voru Herlide.

Veit þu oss Fullting i Hørmunginne/ Þuiad Mañsiñs Hialp er ad ongu nyt.

Med Gude vilium vier hreyste verk giøra/ Og hañ sialfur mun vora Ouine vnder leggia.

c Borg(kallast allt þad sem er styrkt og ørugt og ofrigdanligt

d Ei med worum Styrkleika helldur med þijnum Krapti giører þu huad þu oss giører

LXI.

Eirn Psalmz Dauids/ fyrer ad syngia/ vppa Hliodfære

A HEyr þu Gud mitt Akall/ Og hygg ad minne Bæn.

Her nidre a Jørdu kalla eg til þijn/ nær ed mitt Hiarta þ kuelst i Anaud/ Ad þu villd' þa hefia mig vpp a Hatt Biarg.

Þuiad þu ert mitt Trunadar Traust/ Eirn øruggur Kastale fyrer mijnum Ouinum.

Eg vil byggia i þinne Tialldbwd æfenliga/ og skiols leita vnder þijnum Væng-

B ium/ Sela.

Þuiad þu Gud heyr' mijn heit/ Þu launar þeim vel sem þitt Nafn ottast.

Þu giefur Konungenum langa Lijfdaga/ suo þad hñs Aara tala varer fra eirne Kynslod til annarar.

Suo þad hñ æfenliga stødugur blijfe fyrer Gudz Augsyn/ Audsyn honum Myskun og sannleik suo ad þær varduete hñ.

Þa vil eg þijnu Nafne Lof syngia eilijfliga/ Soa d eg giallde mijn Heit dagligana.

LXII.

Psalmur Dauidz fyrer Jedithun/ at syngia fyrer

MJn Sæl hefur a hliott vm vid Gud/ hañ er sa sm̄ hialpar mier. A

a (Hliott) Lætur Gud rada/ mogl ar ei nie mæler mote Gude/ bydz og wonar

Þui hñ er minn styrkur/ mitt Hialpræde/ mijn Verndarhlijf/ So þad eckert Ofall fær mier vm koll kastad/ huersu stort sem þad er.

Huersu leinge þa veite þier aller einum vm sæter/ ad þier i Hel slæed hñ/ Lijka sem einum hnijganda Vegg/ og i sundur rifnudum Mwr?

Þeir hyxa sig vm/ huernen þeir fæe nidur kiæft hñ/ kueikia sier vpp Lygarnar/ Tala fagurt med Munnenum/ eñ bølua i Hiartanu/ Sela.

Enn mijn Sæla hun vonar vppa Gud alleinasta/ þuiad hñ er mijn Von.

Hñ er mitt Traust/ mijn Hialp/ og mijn Hlijf/ So ad eg mun ei falla.

Hia Gude er mitt Hialpræde/ mijn Dyrd/ mijn Styrktar hella/ Mitt Traust er a Gude. B

Voned a hñ alla tijma gott folk/ Vtaused ydar Hiørtum fyrer honum/ Gud hñ er vort Traust/ Sela.

Enn Mannaña syner þeir eru sem eckert/ Mykelmennnen þau bregdast eirnen/ þeir vega miña eñ ecke par/ huersu marger s þr eru.

Treysted ecke vppa Oriettinden z Rāglæted/ hallded ydur ecke til slijks/ sem onguu er neytt/ Vtlie ydur Rijkdomz til/ þa a heinged honū ecke mz Hiartanu.

Gud hñ hefur mællt eitt Ord/ þad sama hef eg nockrum siñū heyrt/ Þad/ at Gud allein asta sie Mattugur.

Og þu DROTTEN ert Myskunsamur/ Og endurgielldur einum sierhuerium epter þui sem hñ hefur verdskulldad til. Math. 16. Rom. 2.

LXIII.

Psalmur Dauidz þa hñ var i Eydemørku Juda

GVd/ þu ert miñ/ Gud ærla vakna eg til þijn/ Mijna Sæl þyrst' ept' þier/ mitt Holld þ fys' til þijn/ vti þurru og hriostugu Lāde þar eckert Vatn er.

Þar i þeim stad horfe eg epter þier/ i þijnum Helgedome/ Viliāde giarnan sia mei-

Tt ga þijna

ga þijna a Magt og Dyrd.
Þuiad þijn Myskun hun er betre enn
Lijfed/Mijnar Varer þær Lofa þig.
Þar i þeim stad villda eg feigenn lofa
þig mijna lijfdaga/Og i þijnu Nafne mij-
nar Hendur vpphefia.
B Þad være minn Hiartans Fögnudur og
Vnadsemd/ad eg þig mz gladuærū Muñe
lofa skyllde.
Nær ed eg legg mig til Sængr/þa miñ-
est eg a þig/nær ed eg vakna/ þa Tala eg
vm þig.
Þuiad þu ert miñ Hialpare/ Og vnder
Skugga þinna Vængia glediunst eg.
Mijn Sæla hun aheingur þier/ Þijn
hægre Hönd hun vidhelldr mier.
Enn þeir sækia epter minne Sælu mier
til Fordiörfunar/Ofan i þau nedstu Tak-
mörk Jardr munu þeir fara.
Þeir munu falla vnder Suerded / Og
Refunū ad hlutskipte verda.
Eñ Kongurenn mun gledia sig i Gude/
Huer ed vid hñ suer/ þr munu vegsamliger
verda/ Þui Lygemælgeñar Muñar munu
aptur byrgder verda.

a Eg willda giarnan wera wid Þionustugiörd
þijns Nafns þar þu kröptugur ert/og þu dyrkast/
Enn nu hlyt eg ad wera hier a Eydemörkum

LXIIII.

Psalmur Dauidz fyrer ad Syngia

A HEyr þu Gud mijna Raust
þa ed eg grætbæne þig/
Vardueit mitt Lijf fyre þm
grim̄a Ouin
Skyl þu mier fyrr Sā
kundum þeirra Illskufull
ra/Fyrer Flocke þeirra Illgiörda manna.
Huerier ed sijnar Tungur huetia sem
Suerd/Þeir ed mz sijnum Eitrudum Ordū
suo skiota sem mz Pijlum.
Ad þeir suo Heimugliga skiote hinn sak-
lausa/skyndeliga þa skiota þeir ad honū og
ottast þad ecke.
Flugdiarfer eru þeir mz sijnar vondslig-
ar Rædagiörder/og seigia/huersu þeir vilia
þær Snörur vtleggia/Og mæla suo/ huer
er hñ sa ed þad kunne ad sia?
B Þeir vppkueikia ranginden/z hylia þau
heimugliga/Eru forslegner og hafa kynd-
uglig Illskupör.
Eñ Gud mun skyndeliga skiota þa/ So
ad þeim mun Dæll vid verda.
Þeirra eigen Tungur munu fella þa/
Suo ad huer sem þa sier mun giöra Sköll
ad þm.
Og aller þeir Menn s̄ þad sia/þeir mu
nu seigia/Gud hefur þad giört/og formerk
ia/ad þ sama er hñs Verk.
Hiner Riettferdugu munu gledia sig i
DROTTNE/og treysta vppa hañ/Og
öll godfws Hiörtu munu glediast þar af.

LXV.

Lofsöngs Psalmur Dauidz fyrer at syngia

GVD/vier Lofum þig i a
Hliode til Zion / Og þier
giölldum vier Heiten.
Þu heyrer Bæna A-
kalled/Þar fyrer kiemur
allt Holld til þijn.
Vorar Misgiörder þuinga oss hard-
liga/Þu villder vorar Synder fyrergifea.
Sæll er hñ sem þu vtuelur/ z sa/ ed þu
medtekur til þijn/ þad hñ bygge i þijnum
Fordyrum / Sa hefur nogligt Traust af
þijnu Hwse/ þijnu heilaga Mustere.

A Þesse Psalmur prijsar Gud fyrer stundliga goda hlute
a (Hliode) i Þolinmæde lydande þeigiande huad ad kiemur

Heyr þu oss epter þiñe Dasemdar riett-
uijse/ Gud vor Heilsugiafare/ Þu sem ert
Traust allra þeirra a Jördu eru/ Og þra
sem eru langt i burt i Siafarhafenu.
Hñ sem Fiöllen setur stödugt i sijnum
Krapte/Og gyrtur er b Magtar vellde
Þu sem stiller grenian Siafariñs/ Og
hliodan Bylgnanna / og þann æde gang
Þiodañа.
B Suo ad þeir sem i þeim sömum Tak-
mörkū byggia eru hrædder af þijnū Teik-
num/Þu giörer lysteligt allt huad sig hræ-
rer/bæde a Morna z so a Kuölld.

b Auaxtande og margfall dande Velgiörninga

Þu vitiar Landsiñs/og vökuar þad / og
audgr þ næsta/Gudz c Vppsprettu Kellda
hefur nogligt Vatn/þeirra Korn þa lætur
þu tijngast vel/þuiad suo vppbygger þu
Landed.

c Þad er/ hñs Lād og Folk

Þu dögguar þess Akurreinar/ og væter
þad sem plægt er/Medur dropum Daggar
innar myker þu þad / og Blessar suo þess
Groda.
Þu Koronar Ared med þinne Godgirnd
/O þijn † Fotspor drupa af Feite.
Hykylen Eydemarkarinnar eru eitnen
suo Feit/ad þau driupa/ Og Holarner eru

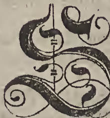
† Hur hñ fer/þar luckast allt vel

vmhuerfes lysteliger.

Vm Volluna er fullt med Saudfie / z Dalern^s standa þyckuarner af Korne/ So ad þar vt af syngia Menn og Kueda.

LXVI.

Eirn Lofkuædis Psalmur/ad syngia fyrer

A

Ynged hæatt Lof Gude øll Lønd/Synged Lof til dyr dar hn̄s Nafne/prijset hn̄ Dyrdliga.

Seiged til Gudz/Nuer su dasälig eru þijn Verk? Þad mun þijnū Ouinum [a] bregdast/fyrer þinne mikille Magt.

[a] Þad er i øllum þra vpp tektum a mote þier.

Øll Lønd tilbidie þig/z Lof synge þier/ Synge Lof þijnu nafne/Sela.

Komed hingad/og siaed Verken Gudz/ sem suo Dasamligur er medal Mannanā sona.

B Hn̄ vmsnyr Hafenu i Hardar Grunder suo ad þurrum Footum mæ yfer Vatned ganga/Vegna þess hn̄s sama þa gledium vier oss i hm̄.

[b] Þeir skulu ecke vinā þu ersu hatt sm̄ þr hepia sig.

Hn̄ Drottnar mz sijnum Velldis krapte eilijfligana/hn̄s Augu lijta a Folked/Hi ner ō [b] motþroast fa ei vpphafed sig/Sela.

Þier Þiod^r lofed vorn Gud/ Læted hn̄s Lofstyr vijdfrægan̄ verda.

Hn̄ ed Sæler vorar helldz vid Lijfet/Og lætur ecke fætur vora afvega skeika.

Þuiad Gud þu hefur forsokt oss / Og klærad suo sem þa Silfred verdur klærad.

Þu hefur leidt oss inn i Turnen/Þu hef

C ur a vorn hrygg eina Byrde lagt.

Þu hefur sett Menn yfer vort Høfud/ Vier høfum vadet yfer Elld z Vatn/ En̄ þu hefur vtleidt oss af þessu/ z endurlijfgad oss.

Þar fyrer vil eg med Brenneoffre ganga i þitt Hws/z gialda þier mijn Heit/Lijka suo sm̄ eg hefe mijnum Vørum til vpplo ked/og þat min̄ Mun̄ur hefur talad i min̄e Anaud.

Feitar Bren̄eforner vil eg færa þier af brendum Hrwtum / Naut og Kiarnhafra vil eg þier offra/Sela.

D Komed hingad/heyred til/aller þier sem ottist Gud/Eg vil framtelia huad hn̄ hefur giort vid mijna Sælu.

Til han̄s kallade eg mz mijnū Mun̄e/ Og eg heidrade hn̄ mz minne Tungu.

Ef ad eg hefda rangann asetning i mijnu Hiarta/Þa munde DROTTEN ecke heyra.

Þar fyrer þa bænheyrer Gud mig/ Og hyggur at min̄e Grætbeidne.

Lofadur sie Gud/sa ed ecke fyrerlijtr mijna Bæn/Og ecke burt snyr sin̄e Mysku̅ fra mier.

LXVII.

Eirn Lofsøngs Psalmur fyrer ad syngia vppa Streingialeik

Vd sie oss myskunsamur/ og velsigne oss/ Hn̄ læte sitt Andlit † lysa yfer oss/ Sela. A

Suo ad vier a Jørdu medkiennum han̄s vegu A medal allra Heidinna Þioda hn̄s Hialp ræde.

† Alijte han̄ oss med hyru og glad uæru yferbragdi/ og tæe sig blijdann vid oss

Gud/þier þackar Folked/ Þier þackar allt Folk

Þiodernar gledia sig og verda fegnar/ Þ þu dæmer Folked Riettuijslega/og stiornar Lydnum a Jørdu/ Sela.

Gud þier þackar Folked / Þier þackar allt Folk.

Jørden gefr sin̄ Auoxt/Blesse oss Gud/ vor Gud.

Blesse oss Gud/Og øll Takmørk Jardarinnar ottest hn̄.

LXVIII.

Lofsøngs Psalmur Dauidz fyrer ad syngia

Vd hn̄ hreyfe sier vpp/ suo þad hn̄s Ouiner i sun durtuistrader verde / Og þeir ed hn̄ hata / þa flye fyrer honum. A

Þesse allur Psalmur talar vm Christum/ Þar fyrer er hn̄ wel merktande/Þuiat epter bokstafnum hefur hn̄ vndarlig ord og mælture

J burt drijf þa/so sm̄ þad Reykurenn i burt drifenn verdur/Lijka sem Vax þ brædnar fyrer Ellde/ So hlio ta hiner omilldu ad fyrerfarast fyrer Gudz Auglite.

Enn hiner Riettferdugu munu sig gledia/og gladuærer vera fyrer Gudz Augsyn/ Og vt af Hiarta þa munu þeir fagna.

Syngeð Guðe/lof ſyngeð hn̄s Nafne/
Giøreð þeim greiðann veg ſm̄ hogliga hier
kiemur/DROTTJN er hans Neite/ og
gledied yðr fyrer hm̄.

Huer að er Fader Føðurlauſra/og Do-
mare Ecknana/ Hn̄ er Guð i ſijnu heilaga
Heimile.

Sa Guð ſem hinu einmana giefur fullt
Hws Barna/Huer ed hina herleiddu vtleid
er i hagkuæman̄ tijma/ Og lætr hinu Þuer-
brotnu blijfa a þurrlendes Hrioſtre.

Guð/Þann tijð þu drogſt vt fyrer þijnu
Folke/Þa ed þu brunader hier fram̄ a Ey-
ðemørkinne/ Sela.

Þa ſkalf Jørden/og Himnarner drupu
fyrer þm̄ Guðe a Sinai/ fyrer þm̄ Guðe/
ſm̄ Jſraels Guð er.

Enn nu giefur þu Suo nædarligt Regn
/og þijna Arfleifð ſem þornud er endurlijf-
gar þu.

So að þijn Dyr meiga þar jnne bwa/
Guð þu ſeður hinn faræda með þijnu Auð
æfum.

B DROTTJN han̄ giefur Orðeð með
myklu Herliðe Guðzſpiallarana.

† Konungarner herliðſins eru ſijn a mille
Viner til ſamans/ ꝛ a Hws pryðen ſkipt-
er vt Herfangenu.

Nær ed þier liggeð með Liðenu til Her-
naðar/þa liomar það lijka ſem Vænger
Dwfunnar/þeir ed með b Silfur ꝛ Gull
eru hladner.

Nær ed ſa hinn Almættuge niður ſetur
alla vegana Konunga þeirra a mille / Þa
verdur þar biart huar nu er myrkt.

Fiallet Guðz er eitt frioſamt Fiall/Eitt
mikeð ꝛ frioſamt fiall.

Huad c ſtøckue þier hinu Hæfu fiøll-
en? Guð hn̄ lyſter a þſſum Fiøllu̅ at bwa/
Og DROTTJN mun þar i þeim ſtad
æfenliga byggia.

Heruagn Guðz er mørg Þuſund ſinum
Þuſund/DROTTJN er a medal þeir-
ra a þui heilaga Sinai.

C Þu ert i Hædena vppſtijgenn/ og hefur
Herleiðingena að herfange leitt/ Þu hefur
giafer ødlaſt Mønnum til Handa/Einnen
fyrer þa hina Þuerbrotnu/þ að Guð DR
OTTJN mun þo ſamt þar i þeim ſtad
bwa.

Alla daga ſie DROTTEN lofaður/
Guð leggur Þunga a oſſ/En han̄ hialpar
oſſ og eirnen/Sela.

Vier høfum eirn Guð ſa er hialpar/
Og þan̄ Drotten DROTTJN ſem af
dauðanum frelſar.

Enn Guð hn̄ mun i ſundur meria Høf-
uð ſinna Ouina/ſamt með harlockum þra
d Huirfels/þeir ſem þar fram̄ a hallda i
ſijnum Syndum.

Þo ſeiger DROTTJN / A medal
þra e Feitingiana vil eg ſækia nockra/ Vt
vr Diupe Siafarens vil eg þa ſuma ſækia.

Þar fyrer mun þinn Fotur i Blode O-
uinana litaður verda / Og þijner Hundar
munu ſleikia þ.

Guð/Men̄ ſau þinn gang / huernen ed
þu Konungur minn og min̄ Guð frambru-
nar i Helgedomenum.

Saunguararner þeir ganga fyrſt fram̄
vndan/þar næſt Spilmennern' medal Mey-
ana/ſ a Bumburnar beria.

Lofeð Guð DROTTJN i Samkun-
dunum/ † fyrer þan̄ p Brunnenn Jſrael.

Þar a mille þra drottnar ſa litle Benia-
min/Høfðingiarner Juda mz ſijnum Her-
ſueitum/Høfðingiarner Zebulon/Høfding-
iarner Nepthalim.

Þinn Guð hefur þitt Rijke vppbyriað/
Það hið ſama þa villder þu Guð efla fyrer
oſſ/þuiað það er þitt verk.

D Fyrer þijns Muſteris ſaker til Jeruſa-
lem/Þa munu Kongarner ſkeinkia þier
Gæfur.

Straffa þu það † Kuikinde i Reyrnu/
þann Flock Oxanna medal g Kalfanna/
þeir ſem h Fottroda fyrer Peninga ſaker/
Sundur dreif þu Folkeð ſem giarnan vill
hafa Orløg.

Høfdingiarner af Egiptalande munu ko-
ma/ Blaland mun ſijnar Hendur vtbreida
til Guðz.

Þier Konunga rijken a Jørdu ſyngeð
Guðe/Lof ſyngeð DROTTNE/ Sela.

Þeim ſem þar ſitur a Himnum alla veg-
ana i fra Vpphafe/Sia þu hn̄ mun ſinne
i Rauſt Krapt giefa.

Giefeð Guðe k Magtena/ hn̄s Dyrð
er i Jſrael/Og hn̄s Kraptur i ſkyunum.

Daſamur er Guð i ſijnum Heiløgum/
hn̄ er Guð Jſraels/Hn̄ mu̅ krapt ꝛ Magt
giefa ſijnu Folke/ Bleſſaðr ſie Guð.

h Fottroda) Suo ſem Heſtar giøra Vatned grugugt ſuo það er ei drekkanda/Suo troda aller Villumenn og gruggu ga giøra heilaga Ritning

† eru Poſtularner ſampyckelig er i Lærdomenum

a Það er Hws freyia/og mærker Chriſtnena Chriſti Brwðr

b (Silfur) Rautt og hujtt ſuo ſem þa ſkijn a Stióllðu og Vopn i Herliðe

c Hroſeð yður og treyſted vppa yðar Dyrð

Eph. 4.

d Það er Rijke og Kirckemannſkapur enn Gydinga/Með þui að þeir blijfa i Vantrunne

e Af Jſraels Lyd huer ed wegligur war wegna Guðz

† Vt af Brunne

p (Brunn) Fyrer Rijket Chriſti huert tok að waxa og wpp að ſpretta

† Fals kennefedur

g medal Folkſins

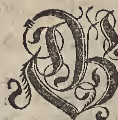
i Predikan

k Lat það Rijke wera dyrdligt

LXIX.

Pſalmur

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia/ af Roosinne

A
VD frelsa þu mig/ þui ad Vatned tekur jñ ad renna allt til miñar Sælu.
Eg sijg nidur i diupañ Saur / þar ed eingenn Botn er/ Eg em komeñ i Siafardiuped/ og Vats floded vill dreckia mier.
Eg hefe kallad mig modañ / suo mÿnar Kuerkar eru Rámar ordnar/ Synen tekur mier af þuerra/ vt af langre Eptervænting a miñ Gud.
Þeir ed mig hata fyrer ecke/ þr eru fleire enn Hæred a Høfde mier.
B Þeir ed rangliga offsækia og skada mig eru megtuger/ Eg verd ad Borga þad sem eg rænta ecke.
Gud/ þu veist mÿna fakiænsku/ Og mÿnar skullder eru ecke duldar fyrer þier.
Lát þa ecke til skamar verda a mier/ sim vænta þÿn/ DROTTIN DROTTEN allsheriar/ Lát ei ad Vanuirdu verda yfer mier þa sem leita þÿn Gud Israels.
Þuiad þinna vegna þole eg Forsmán/ Mitt Andlit er fullt af Kinnroda.
C Eg em Framande vorden mÿnum Brædrum/ z okunnigur Sonum miñar Modur.
Joh. 2. Rom. 15. Þuiad Vandlæte þÿns Hwss etur mig/ Og brÿxlaner þeirra sem þier brÿxla falla yfer mig.
Eñ eg fastade og griet beiskliganu/ Og þeir giordu z so gys ad mier.
Eg færda mig i Seck/ Eñ þeir giordu Spie ad þui.
Þeir s̃ i Portunum sitia ræda vm mig/ Og vid Oldryckiurnar kueda þr vm mig.
Eñ eg DROTTEn bid til þÿn/ i hagkuæmeligann tÿma/ Gud/ fyrer Mykeleik Myskunar þinnar þa heyr þu mig i sañleika þÿns Hialpræds.
D Hialpa þu mier burt vr þeim Saurendunum/ suo ad eg sockue ei nidur / Ad eg suo frelsadur verde i fra þeim sem mig hata/ z i burt vr Diupe Vatnanna.
Suo ad Vats floded drecke mier ecke/ og Diuped suelge mig ei/ Og sa Pyttureñ lwke ei sinn Muñ saman yfer mier
Bænheyr þu mig DROTTIN/ þui þÿn Myskun er huggunarsamlig/ Snu þu þier til mÿn epter Mykeleik Myskunsemda þinna.
Og hyl ecke Andlit þitt fyrer Þion þÿnum/ þuiad eg kueliunst/ Heyr þu mig snarliga.
Nálgast þu Sælu mÿna/ og frelsa þu hana/ Frelsa mig fyrer miña Ouina saker.
Þu veist mÿna Forsmán/ Skom̃ z hneisu/ Mÿner motstodumeñ aller eru fyrer þiñe Augsyn. E
Su Forsmanen kremur mitt Hiarta/ z kreinker mig/ Eg hugda ad/ huert ad nøckrum munde þ aumligt þikia/ eñ þar var sa eingenn/ og ef ad sa være nockur sem mier hugsuala villde/ eñ eg fañ onguañ.
Og þeir gáfu mier Gall ad eta/ Og Edik ad drecka i mÿnum myckla Þorsta. Ie. 19.
Þeirra † Matbord þad verde fyrer þm ad Snoru/ Til endurgiallds og til eirnrar Gilldru.

† Þeirra Predikan Lærdomur þar af þeir hyggiast ad hæda sig

Þeirra Augu hliote Myrkur ad verda/ suo ad þeir siae ei/ Og Lendar þeirra lát æ tÿd veyklast.
Vthell þinne heiptar Bræde yfer þa/ Og þÿn grimdar Reide hun hondle þa.
Þeirra Bwstadur verde i Eyde / Og ei sie þar sa neirn ed bwe i þeirra Tialldbwdum. Act. 1.
Þuiad þeir offsækia þann sem þu hefur lamed/ Og hælast vm þ/ ad þu leggr nøg jlla a þÿna. F
a Láttu þa hrasa i eina Synd epter adra So ad þr komest ei til þÿns Riettlætis.

a Sampyckt eckert af þeirra werkum

Afskaf þu þa af Lÿfs Bokinne/ Suo ad þeir verde ei vppskrifader mz Riettferdugum. Exod 32. Dan. 12. Luc. 10. Phil. 4.
Enn eg em Farædur z Harmþrungeñ/ Gud þitt Hialpræde þad vernde mig.
Nafned Gudz vil eg prÿsa mz Lofsøng Og eg vil Haleitliga heidra hñ med þackargiørd.
Þad mun DROTTNI betur þocknast/ helldur enn eirn Vxe sa ed hefur Horn og Klaufer.
Hiner farædu sia nu þad og gledia sig/ Og þeir ed Gudz leita/ a þeim mun Hiart ad lifna. G
Þuiad DROTTIN heyrer hina Fatæku/ Og fyrer lÿtur ecke sijna Bandingia.
Himnarner/ Iorden og Sioren þa lofe hñ/ Og allt huad sig hrærer þar jñe.
Þuiad Gud hann mun hialpa Zion/ og Borgern[r] i Judea vppbyggia/ So at meñ bygge þar/ z i Eignarsetu sitie.
Og Sæded hñs þiona mun hana erfa/ Og þr ed hñs Nafn elska munu þar iñebwa.

LXX.

Psalmur Dauidz/ fyrer ad syngia til Minningar

A FLYT þier Gud ad frelsa mig/ Skunda þu DRO-TTIN mier til Hialpar.

Skamest siin og at Skøm verde þeir ed sækia epter minne Sælu/ Þeir munu aptur a bak snua/ og forsmæder verda/ sem mier vilia til vonda.

Verde þeir til skammar aptur/ þeir ẽ þar
B kalla yfer mier/ Vel/ Vel.

Fagne þeir og glediest i þier aller/ þeir ẽ ad þier leita/ Og þeir ed þitt Hialpræd elska/ og med jafnade seigia/ Haleitlega sie Gud lofadur.

Enn eg em fatækur ꝛ aumur/ Gud flyt þu þier til miin/ Þuiad þu ert minn Hialpare og Lausnare/ DROTTEN duel þu ecke.

LXXI

A A Þig DROTTEN treyste eg/ Lattu mig alldrei til skammar verda.

Hialpa mier þiins rettlætes vegna/ og leys mig vt þadan/ Hneig þitt Eyra til miin/ og frelsa mig.

Vert mier ørugg Hliif/ suo at eg meige þagad ætiid Hæles leita/ þu sem lofad hefur mier at hialpa/ Þuiat þu ert miin † Hella ꝛ miin Borg.

† styrkur og mitt athuarf

Minn Gud hialpa þu mier vt af hende hinna Ogudhræddu/ af Hende hins Ranglata ꝛ Vijkingsins.

Þuiad þu ert mitt Traust/ DROTTEN DROTTen er miin Von i fra Vngdome miinum.

A þig hefe eg treyst þegar i fra Modurkuide/ Þu hefur mig vtleidt af minnar Modurliife/ minn Lofstyr er ætiid af þier.

Eg em mørgum ordenn ad vndrum/ Enn
B þu ert mitt styrktartraust.

Lat minn Munn þiins Lofs/ og þinnar Dyrdar fullann verda dagligana.

Burt kasta mier ecke i minne Elle/ Yfergief mig ecke þa ed minn Mattur minkar.

Þui miinir Ouiner mæla a mote mier/ ꝛ þr ed vmsitia miina Sal/ þr bera siin Rad saman.

Og seigia/ Gud hefur yfergiefed hann/ Sæked epter honum og griiped/ þuiat þar er eingenn sa ed hnn hialpar.

Gud/ vert ecke lagt fra mier/ Minn Gud flyttu þier mier til hialpar.

Skamest þeir siin og fyrerfarest/ sem vm sitia miina Sælu/ Med Skøm og Hneisu munu þeir yferskygder verda/ sem minnar Ogiæfu leita.

Enn eg vil ætiid vona a þig/ Og þinn Lofstyr einatt mier forauka.

Minn munnur skal kunngiøra þitt Riett- C
læte/ Dagligana þitt hialpræde/ huert eg kann ei allt vpp ad telia.

J Krapte DRottens DROTTEns þa geing eg framm/ Eg priisa alleinasta þitt Riettlæte.

Gud þu hefur mig menntad i fra Barndome miinum/ Þar fyre opinbera eg þiinar Dasemder.

Yfergief þu mig ecke minn Gud i Ellinne/ nær ed eg tek grahærdr ad verda/ Þangat til at eg kunngiøre þinn Armlegg Barnabørnum/ og þinn Krapt øllum þeim ed koma skulu

Gud/ þitt Riettlæte er Haleitt/ þu sem Stormerken giører/ Gud huer er þier liikr?

Þuiad þu lætr mig rata i margar mann D
rauner/ Og endurliifgar mig aptur/ og vtleidder mig aptur nedan vr diupe Jardarinnar.

Þu mykladr þiin Stormerke fyrer mier ꝛ huggadr mig aptur. Þui þacka eg þier eirnen mz Hliodfærenu/ fyre þinn Sannleik/ Minn Gud/ eg Lof syng þier a Hørpuna/ þu hinn Heilage i Jsrael.

Miinar Varir ꝛ Sala miin/ hueria þu hefur endrleyst/ eru gladuær og syngia þier Lof.

Suo yrker og eirnen miin Tunga dagligana vm þitt Riettlæte/ Þuiat skammist þr siin/ og til skammar verde þeir/ sem minnar Ogiæfu leita.

LXXII.

Fyre Salomone

GVD/ gief þu Konungen- A
um þinn Dom/ Og þitt Riettlæte Kongsins syne.

Suo ad hann stiorne þiinu Folke med Riettlæte/ ꝛ frelse þiina Fatæka.

Lattu

Lætku Fiøllen Fridenn færa Folkenu / og þa Hælsana Riettlæted.

Hñ mun læta hina Fatæku af Folkenu riett skie/og Fatækum hialpa/Og løstunar mennena sundurkroda.

Þig munu þr hrædast æ medan Solen

B og Tungled þad varer/Til i fra einne Kyn slod til annarar.

So sẽ Gedeon skiede Jud. 6.

Ofan mun hañ koma lijka sem Døgg en yfer VllarReyfed/ Suo sm̃ Droparner þeir ed væta Jørdena.

A hn̄s Døgum mun blomgast sa hinn Riettlæte/⁊ gnott Fridarins/þangad til þ Tungled er ei meir.

† Þad er Jordan

Hañ mun Drottna fra einu Hafenu til annars/ Og fra † Vats fallenu allt til Veralldarinnar enda.

Fyrer honum munu kriupa þeir sem æ Eydemørkunum eru/Og hn̄s Ouiner munu Jardardupted sleikia.

Kongarner vid Siæfarhafed ⁊ j Eyønū munu honū Skeinkingar færa/ Kongarnir Rijke Arabia og Saba munu hm̃ Giafer til flytia.

Aller Konungarner munu tilbidia hañ/

C Allar Þioder munu hm̃ þiona.

Christus Kongur þeirra fatæku sem hñ bidia og akalla hñ

Þuiad hñ mun frelsa hiñ fatæka/þann ed kallar/Og hiñ Faræda sẽ onguañ Hial parmañ hefur.

Hñ mun lijknsamr vera hinū lijtelmagna ⁊ Volada/Og Sælū þra fatæku mun hñ hialpa.

Hñ mun þeirra Sæler vt af Suikrædenu og Ofrijkenu frelsa/ Og þeirra Bloddreyre mun dyrmætur halldenn verda fyrer honum.

Hañ mun lifa/og Menn munu honum giefa af Gullenu vr Rijke Arabia / og med iafnade munu Meñ fyrer honum tilbidia/ dagligana munu Meñ lofa hñ.

A Jørdunne ofan a Fiøllum mun þyckt städa af Korne/Þess Auoxtur mun skiælfa sem Libanon/⁊ frofgast i stødunum/ sm̃ grased a Jørdu.

D Hn̄s Nafn mun blijfa vm alldur ⁊ æfe/ æ suo leinge sem þad Solen varer/þa mun hn̄s Nafn na vt yfer alla epterkomendurnar/Og munu blessadar verda fyre hñ/ allar Þioder munu hñ Vegsama.

Lofadur sie Gud DROTTJN/ Gud Jsraels/Hñ sa ed eiñ giører dasemdar verken.

Og blessad sie hn̄s dyrdarliga Nafn eilijfligana/ Og øll Lønd þau vppfyllest mz hañs Dyrd /Amen/Amen.

Hier endast Bæner Dauidz/sonar Jsai.

LXXIII.

Psalmur Assaph

HVersu godr Gud er þeim i Jsrael/sẽ eru a hreinhiartader.

a Þad er/ þeir sem hallda sier wid hreint og skiært Gudz Ord

Enn mijner Fætur høfdu suo nær sẽ skeikad / mijn Fotspor þau høfdu ad mestu skridnad.

Þuiad þad Modgadest mier vidur hina Ræanglætu/Þa ed eg sæ þad/at hinum Ogudhræddu veitte suo vel.

Þuiad þeir eru i ongre daudans hættu/ Helldr standa þr stadfaster sem ønnur Høll

Þeir velkiast ecke i Eymdum sem adrer Menn/Og verda ecke þuingader sem adrer Meñ.

Þar fyrer hlytur þeirra Dramb kostuligt ad vera/Og þat Rangt þr giøra/ þat hlytur ad kallast velgiørt.

Þeirra † Persona blæs sig vpp sem annar Jstrumage/Þeir giøra huad helst þeir huxa.

† Auga

Þeir ouirda alla hlute/⁊ leggia þar jllt B til/Nijda og tala stort af Hædinne.

Huad þeir tala/þa hlytur þad af Himnum talad ad vera/Huad þeir seigia / þad hlytur a Jørdu magt ad hafa.

Þar fyrer hlyñer Alþydu Folked ad mz þeim/Og reñur ad þm sm̃ Vatn.

Og seigia/Huad skyllde Gud hirda vm þa(hina)?/Huad skyllde sa hinn Hædste skeyta vm þa?

Sia þu/þ eru hiner ogudhræddu/ Þeir hafa Lucku i Verølldunne/ og verda Rijker.

Skal þad þa til einskis vera / ad mitt Hiarta lifer Ostraffanliga/Og ad eg þuæ mijnar Hendur i Meinleysenu?

Og em þuingadur dagligana/Og mijn Hegning er alla Morna fyrer hendum.

Eg hafde ad mestu eirnen lijka sagt/so C sem þeir/Enn sia þu/þar med þa hefda eg fordæmt øll þijn Børn/sem nockurn tijma vered hafa.

Eg huxade vm hann/huert ad eg giæte skyniad þad/Eñ þ var mier ofþungt.

Allt þar til eg a gieck jnn i Helgedomeñ Gudz/Og hugde ad þeirra æfelokum.

a Þar ed Gudz Ord hliomar huert ed kienner wnder stödu a þessu hlut

Enn þu setur þa vppa hid hæla/ Og steyper

steypter þeim suo nidur i Grunn.

Huernen verda þeir so skyndeliga at on guo? Þeir forganga/og taka eirn enda med Hrelling.

Lyka sē aňan Draum þeßi ed vaknar/ eins þa giører þu DROTTIN þeirra b Mynd i Borginne forsmæda.

b Þeirra þallnallta aud legd huer ad er ei wtā ein hiegomlig mynd

Enn þad angrar mig i Hiartanu/ og þ stingur mig i mijnum Nyrum.

Þad eg hlyt eirn skiptingur ad verda/og eckert ad vita/Og vard so ad vera sem ønur D skynlaus skiepna fyrer þier.

Þo blijf eg samt med jafnade hia þier/ Þuiad þu stydur mig vid þijna hægre hønd.

Þu leider mig epter þijnu Rꜳde/ ⁊ medte kur mig endeliga til æru.

Nær ad eg hefe ad eins þig/þa hirde eg ecke vm Himen nie Jørd.

Þo ad eirnen mijn Sꜳla og Lijf farest af vanmegne/Þa ertu Gud þo alla tijma mitt Hiartans Traust og mitt Hlutskipte.

Þuiad sia þu/Ad þeir sem fra þier snu ast munu fyrerfarast/ Þu glatar þm øllū sem Horaner drygia a mote þier.

Eñ þat er mijn glede/at eg helld mig til Gudz/og set mitt traust a DROTTIN DROTTIN/Ad eg kunngiøre suo øll þijn Verk.

LXXIIII.

Eitt Mentanarfrꜳde Assaph

A HVar fyrer fordrijfur þu Gud oss suo med øllu?/Og ert suo geysiliga reidur a Saude þijns Haglendis.

Minstu a þijna Samkundu/þa ed þu hefur þegar i fra vpphafe ad þier teked/ og þier til ættleifdar endurleyst/A fialled Zion a huerju þu bygger.

Trottu þa vnder Fotū/ ⁊ steyp þm med øllu nidur i gruñ/ Þui sa Ouinureñ hefur alla hlute fordiarfad i helgedomenum.

Þijner Motstødu menn grenia i þijnu † Hwse/Og setia sijn Skwrgod þar jñ

† Skoolū Samkundū Mustere þar þitt Ord kieñest

Menn sia þad gliaer a Auxarnar þar vppe yfer/ Suo sem ad i Skogie være høgB gued.

Og i sundurhøggua suo allar þeßi brijkur/Med Hand bylum ⁊ snaroxum.

Þinn Helgedom breña þr vpp/ J bygging þijns Nafns saurga þeir nidur ad grunne.

Þeir seigia i sijnu Hiarta/ Latū oss foreyda þeim/Þeir vppbrenna øll Gudz Hws i Landenu.

Vor Sigurmerke siaum vier ecke / og eingenn Prophete predikar nu meir/og eige sa neirn Lærefader sem oss lære leingur

Oh Gud/huersu leinge þa skal sa Motstandarenn brijxla?/Og sa Ouinureñ suiuirder þitt Nafn so mz øllu?

Huar fyr' snyr þu þiñe hende hier fra/ C
Og þinne hægre Hende suo med øllu i burt fra þijnu † Skaute.

† Þad er Mustere/ þat er Gudz Folk til samans kiemur/ suo sē Moder ber sitt Barn i skaute sier

Enn Gud er miñ Konungur þegar fraønduerdu/hñ sa sem alla hialp giører þa ō a Jørdu skier.

Þu i sundurskipter Hafenu fyrer þinn Krapt/Og þu i sundur slær Høfudenn a Drekanna i Vatnenu.

a Vijkinganna sem war Pharao og Høfdingiar /þad merkia og Hualfisk arner

Þu sundr slær Høfud Hualfiskaña/Og giefur þa til fædu Folke Eydemerkuriñar.

Þu liest b vppspretta Lække og Vatsræser/ Þu liest vppþorna hin stryndu Vatsføllenn

b Gud wppbygger Lønd og Borger/ og brytur þad nidur aptur

Dagurenn ⁊ Notten þau eru þijn/ Þu velldur þui þad bæde Solen og Stiørnurnar hafa sinn vijsann Gang.

Þu setr sierhueriu lande sijn endemørk/ Sumar ⁊ Vetur þa giører þu.

Suo minst þu a þad/ at Ouinurenn suiuirder suo DROTTEN/Og þ fauijsligt Folk lastar þitt Nafn.

Gief þu ecke Hrækutkendum Sꜳler þinnar Turtel Dwfna/Og forgleym ecke þijnum fatækum Kindum suo mz øllu D

Minstu a Sattmalann/þuiad Landed er alla vegana aumlega foreytt/ Og Hwsen nidurbroten.

Lat þu ecke hiñ Farꜳda mz hneisu þar fra ganga/Þuiad hiner fatæku ⁊ Voludu lofa þitt Nafn.

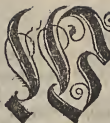
Rijs vpp þu Gud/og legg Dom a mitt Mꜳl/Hugleid þu þa Forsmꜳn sē þier af þm fauijsu dagliga veitest.

Forgleym ecke Hropinu Ouina þinna/ Þuiad Opsenn þiña Motstødumaña hñ geisar einatt meir og meir.

LXXV.

Psalmur og Diktur Assaph/at hañ ei fyrerfærest/til ad syngia fyrer

Vier

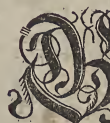
A
Jer þøckum þier Gud/
vier þøckū þier/ Og kuñ
giørū þӯnar Dasemder/
ad þitt Nafn er so † na-
lægt.
Þuiad a sӯnum tӯma
mun eg þar Dom riettañ a leggia.
Jørden skielfur/og aller þeir ed þar jñe
byggia/Eñ heñar a Stolpum helld eg fast
Sela.
Eg sagde til þeirra skrumarañа/Læted
ydur ei ofuænt vmþikia / Og til hinna O-
gudligu/Stæred ydꝛ ecke vt af Magtinne.
Þӯkest ecke so mykl⁹ vt af yduare magt/
Taled ei helldꝛ so reyingslega.
Ad þad hafe ongua neyd/hucke af Au-
strenu edꝛ af Vestrenu/ Nie af Fiøllunū i
Eydemørkiñe.
Þuiad Gud er Domareñ/Hñ nidurlæg
B er eirn z vpphefur añañ.
Þuiad DROTTJN hefur Bikar i
Hende/a fleytefullann af sterku Vine/og
skeinker af þeim hinum sama/ Eñ þr O-
gudhræddu hliota all⁹ af ad drecka/z Dreg
giarnar af ad swpa.
Eñ eg vil kuñgiora þ eilӯfligana / Og
Lof syngia Gude Jacob.
Og vil allt magtar vellde hiña Ogudlı
gu i sundurbriota/Suo þad valldet Riettlæ
tra vpphafed verde

† Ad hañ bæde skiott og sterkliga hiælpar oss

a Þeir Gudhræddu skielfast fyrer Gude/ Enn hñ styrker þa þo/ Enn Ogudhrædder eru stollter/ og fyrer farast

a Hann giefur sierhuerium sinn Mæler huad hñ a ad lӯda/enn Dreggiarnar geymast þeim hinum Ogudhræddu

LXXVI.

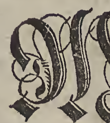
A
VD er kunnigur i Jud-
ea/J Jsrael er hñs nafn
vegsamligt.
Til Salem er hanns
Tialldbwd/Og hñs heim
ele til Syon.
Þar i þeim stad sundur brytur hñ Or-
uarnar Bogañs/Skiølld/Suerd z Styr-
iølld/Sela.
Herraligre og megtugre ertu/ Helldꝛ eñ
þau a Ræns fiøllen.
Hiner Forsugu hliota rænter ad verda z
ad sofna vt af/Og allt Strӯdzfolk þa hly-
tur sier hendꝛ at falla læta.
Af þinne Straffan Gud Jacob/ sӯga i
suefn bæde Hestar z Vagnar.
B Ogurlegur ertþu/Huer fær stadest fyrer
þier/nær ed þu reidest?
Nær ed þu lætur Doms adkuæden heyr-
ast af Himnum/Þa skielfest Jardrӯked og
hliodnar vid.
Huenær ed Gud tekur sig vpp til ad dæ-
ma/Þad hñ hialpe øllum Farædū a Jør-
du/Sela.
Nær ed Meñerner æda i giegn þier/ þa
viñur þu Sigureñ/Og þo þeir olmest enn
meir/þa ertu eñ reidu bwenn.
b Heited og hallded þad DROTT-
NJ ydar Gude/þier aller sem hier i krӯng-
um hñ erut/Skeinked giafer þeim hrædeli-
ga.
Hñ sem huglausa giører Høfdingiana/
Og hrædeligꝛ er medal Konungaña a Jør
du.

a Rænspiøll) Suo kallar hñ þau storu megtugu Rӯke/sem var/Syria/Egiptus Babilon/ þr ed Londen brutu wnder sig/og ræntu þau suo sӯnu

b Heited) Þad hann skule wera ydar Gud/ epter hliodan fyrsta Bodordz/og heited ecke a adra heilaga/edur ønnur Heimsku heit hafed

LXXVII.

Psalmur Assaph fyrer Jedithun
fyrer ad syngia

Ed minne Raust kalla eg A
til Gudz /Til Gudz kalla
eg/og hñ bænheyrer mig.
A mӯnum Morgangs
tӯma leita eg DROTT
ENS/Mӯna hønd vpp
riette eg a Nættar þele/z læt ei af/ Þuiad
Sæla mӯn vill sig ecke hugga læta.
Nær ed eg em Hryggur/ þa hura eg
til Gudz/Nær ed mitt Hiarta lӯdur Angist
þa tala eg/Sela.
Bøku helldꝛ þu fyrer mӯnum Augum/
Og suo mættlaus em eg/ þad eg giet ecke
talat.
Eg þeinke a hina fyrre æfena/ og miñ-
unst a þau vmlidnu Aaren. B
A Nætt⁹ tӯma hura eg til mӯns Hliod
fæꝛes/z mæle mz mӯnu Hiarta/Miñ An-
de grenslast þar epter.
Huert ad DROTTJN mune eilӯfli-
ga fordrӯfa? z ongua Lӯkn nu leingꝛ aud-
syna vilia?
Eda er nu hñs Myskunseme mz øllu vt
giørd? og hefur hñs fyrerheit teked enda?
Hefur Gud þa forgleymt Myskunsamꝛ
ad vera/z sӯna Myskunseme fyrer reide jñe
byrgt?/Sela.

Enn þo

E Enn þo sagda eg/ Eg hlyt þad at lijda/ Nægre Hønd hins Hæsta kan̄ øllu vm ad breyta.

Þo eg syrge mig Þau dan̄/ þa kan̄ eg þui ei vm ad breyta

Þar fyrer hugleide eg stormerken DROTTINS/ Ja eg min̄unst a þijn hinu fyrre Dasemdar verken.

Og skyre i fra øllum þijnū verkum/ Og seigie vt af þjnum giørningum.

Gud/ þinn vegur er a Heilagur/ Huer er suo volldugur Gud sem þu ert?

Þu ert sa Gud s̄ Dasēdar verken giører/ Þu hefur auglyst þijna magt a mzal Þiodan̄a

Volldugliga hefur þu frelsad þitt Folk /Sonu Jacobs z Josephs/ Sela.

Vøtnen þau sau þig Gud/ Vøtnen þau sau þig/ og vrdu hrædd/ og Vnderdiupen toku vm ad rydiast.

D Þau þyckuu Skyen helltu ofan Vatne Skyen gæfu hliod med Brestū/ suo ad Elldingar flugu þar af.

Reidarþrumurnar hliodudu af Himne/ Þijnar Elldflaug^r lystu yfer Jørdena/ So ad Jardrijked þad hrærdest vid/ og hristest þar vt af.

Þinn vegur var i Sianū/ z þin̄ Gøtustijgur i myklum Vøtnū/ Og þijn Fotspor þecktust ecke helldz.

Þu vtleidder þitt Folk so s̄ adra Saude/ Fyrer Hønd Moses og Aarons.

a Heilagur) Þad er/ Hann er hulenn/ suo sem þa Gud hann lifgar i Daudanum/ og er nalægur þa hann þiker wera fiarlægastur/ Þetta kan̄ skynsemen ecki ad skilia/ þad er forheilagt og folged

LXXVIII.

Menkanar fræde Assaph.

A HEyred þier mitt folk ad min̄u Løgmæle/ Hneiged ydar Eyru til Rædu mijns mun̄s Eg vil mijnum Munne vpplwka med epterlijkingū/ Og þau hinu gømlu Dæmenn framsetia.

Math 13.

Þau ed vier høfum heyrt og vitum af/ Og vorer Forfedur hafa sagt oss.

Suo ad vier skylldum ei hylia þad fyrer þeirra Børnum/ og epterkomendum/ Og kun̄giøra Lof DROTTENS/ han̄s Magt z Dasemder þær ed hn̄ hefur giørt.

Hn̄ vpphof eirn Vitnesburd i Jacob/ Og gaf eitt Løgmæl i Israel/ Huert ed hn̄ baud Fedrum vorum ad kenna Sonum sijnum.

So ad þeirra epterkomendur lærdu þat/ Og þau Børn sem skylldu boren verda/ So ad nær þau kiæme þa kun̄giørdu þau þad eirnen sinum Børnum

Suo ad þeir sette eirnen sijna von til Gudz/ Og forgleymde ecke þeim Dasemdar verkum/ og hiellde hn̄s Bodord.

Og at þeir verde ecke lijka sem Fedur þeirra/ þrioskfullt og ohlydugt sleckte/ Huerra Hiarta þat ecke riettferdugt var/ z þra Ande hiellt ecke truliga vid Gud.

So sem þad Syner † Ephraim/ þeir ed bryniader Bogaskeyten færdu/ frafiellu a a Ofridar tijmanum.

† Fyrer Konga ølldena war ødsta Rykes stiorn hia ætt Ephraim/ þeir sim baru vopn og Boga/ Enn af þui þeir woru drambsamer/og treystu ecke Gude/ þui war hun fra þm tekenn/og gefen ætt Juda

Sattmalan̄ Gudz hielldu þeir ecke/ Og i hn̄s Løgmæle villdu þr ei ganga.

a Ofrid kallar hn̄ Freistaner Neyd og Motgāg

Og þeir forgleymdu hn̄s Velgiørningum/ Og hn̄s Dasemdum/ sem hn̄ hafde aud synt þm.

B Fyrer Fedrum þeirra giørde han̄ Stormerke a Egiptalande/ A Vøllunū vid Zoan.

Hn̄ i sundurskipte Hafenu/ z liet þa þar i giegnum ganga/ Og sette vpp Vatnet lijka sem Mwruegg. Exo. 14.

A Dagen̄ leidde hn̄ þa mz Skyenu/ En̄ a Næturnar i Birtunne Elldsin̄s.

Hn̄ i sundurklauf Hellubiarged a Eydemørkin̄e/ Og gaf þeim Vatn at drecka yfergnæfanliga. Exo. 17. Num. 20.

Og hn̄ liet læke vppspretta af Hellun̄e/ So at þeir flutu þadā i burt s̄ adrer Vatsstraumar.

Þo syndgudu þeir en̄ framar meir a mote honum/ Og til Reide reittu hin̄ Hædsta a Eydemørkin̄e.

Og þeir freistudu Gudz i sijnum Hiørtum/ Þuiat þeir heimtu Fædslu fyrer sijnar Sæler.

Og mælltu a mote Gude/ og søgdu/ Hūnen skyllde Gud kunna Matbord at tilbwa i Eydemørkun̄e?

Sia þu/ þo hn̄ hafe Helluna so sleiged/ z Vatn flyte þar vt/ Og Lækir dundu þar fram̄/ C

En̄ huernen skal han̄ kunna Braud ad giefa/ Og sijnu Folke Kiøt at matreida?

Þa ed DROTTIN heyrde nu slijkt/ gramdest honum þetta / Og Elldur tok at kendrast i blād Jacob/ z Reide kom yfer Israel.

Þuiat þeir trwdu ecki a Gud/ Og vonudu ecke vppa hn̄s Hialpræde.

Og hn̄ baud Skyunum þar vppe/ Og Exo. 16.

vpplauk

Num. 11. vpplauk Dyrum Himensins.
Joh. 6. Og hn̄ liet þeim ofanrigna Manna til
Sap. 11. Fædslu/og gaf þeim Himna braud.
1. Cor. 10. Þeir ætu Einglabrauded/Nū sende þm nogliga Fædslu.
Num. 11. Hn̄ liet blæsa Austan vind af Loftenu/ Og fyrer sinn Krapt hrærde han̄ þan̄ Sun̄an Vind.

Og hn̄ liet Kiøte yfer þa rigna suo sem Molldar dupte/Og Fuglana suo þyckt sem Siafar Sand.

Og hann liet þa allstadar nidurdetta a millum Landtiallda þeirra/Þar ed þeir sin̄ Bwstad hofdu.

Þeir ætu þa og vrdu aller offsadder/ Hn̄ liet þa fæ sijna villd.

Nær ed þr høfdu nu haft sijna lysting/ Og a medā þeir ætu þar af.

D Þa kom Gudz Reide yfer þa/Og i Hel slo hina ædstu af þeim/Og drap þar nidur þa hina bestu i Jsrael

Enn ad auk allsþssa þa syndgudust þr en̄ framarmeir/z trwdu ecke a hn̄s Dasem dar verk.

Þar fyrer liet hn̄ þa deyia i burt/suo ad þeir [b] ødludust eckert/Og hlutu vm sijna Lijfdaga plægader ad vera.

[b] Þeir feingu ecke ad koma i þad fyrerheitna Lād/og woru bortgiefens wthkarner af Egiptalāde

Nær ed hn̄ slo þa nidr/ leitudu þr hn̄s/ z sneru sier ærla til Gudz.

Og þeir hugsudu þad Gud hn̄ være þra Traust / og sa hinn Hædste Gud þeirra Frelsare.

Og þr smiødrudu ad hm̄ mz Mun̄e sijnum/Og lugu ad honum mz sijnum Tungum.

Enn þra Hiarta var ecke riettsin̄ugt til hn̄s/z ecke voru þeir trulynder i hn̄s Sættmæla.

Enn hn̄ var Myskunsamur z fyrergaf þeim Misgiørdena/z afmæde þa ecke/Og i burt snere optsin̄is sin̄e Reide/ og liet ecke alla sijna Reide yfer þa koma.

Þuiad hn̄ þeinkte a þat þr være Holld/ Og sa Vindur ed i burt lijdur og ecke aptur kiemur.

Miøg opt reitku þr hn̄ i Eydemørkin̄e/ Og egndu hn̄ til Reide a þeim Øræfunū.

Þeir freistudu Gudz einatt aptur/ Og villdu kien̄a þm heilaga i Jsrael.

E Þeir mintust ecke a hn̄s Hɴnd/A þeim Deige ed hn̄ frelsade þa i fra Ouinunum.

Huersu hn̄ hafde giort sijn Stormerke a Egiptalande/Og sijn Dasēdar verk i Landenu Zoan.

Þa ed hn̄ vmsnere þeirra Vøtnum i Blod/ So ad þeir gætu ecke vr sijnum Vatsbrun̄um drucked.

Þa hn̄ vtsende medal þeirra jllsku Orm ana sem ætu þa/Og þær Pøddurnar s for diørfudu þa. Exod. 8.

Og gaf þeirra Auøxtu þeim Grasmød kunum/Og þeirra Kornsæde Eingesprettunum. Exod. 10

Þa ed hn̄ þeirra Vinuidu medur Hagle nidurslo/og þra Morbertrie mz Froste. Exod. 8.

Þa ed han̄ mz Hagle nidurslo þra Fienad/Og Hiarder þra mz Ellldenum.

Þa ed han̄ i sin̄e heiptar Bræde vtsende Jllsku Einglana a medal þeirra / Og liet þa æda og Olmast og Jllt af sier giøra.

Þa ed hn̄ liet sijna Reide yferganga/og þyrmde ecke Sælu þeirra fyrer Daudanum/Og liet þeirra Fienad i Drepsott deya.

Þa ed hn̄ slo alla Frumgietninga a Egiptalande/Þa Frumburde i Tialldbwdū Cham. Exod. 12.

Og hn̄ liet sitt Folk þadan burt fara sē Saude/Og leidde þa s adra Hiord a Eydemørkinne.

Og hn̄ vtleidde þa i godu trauste/suo at þeir ottudust ecke/ En̄ Ouine þeirra hulde s Sioren̄. Exod. 14.

Og han̄ jn̄leidde þa i sijn heiløgu Lādz merke/Til þss Fiallsins s hn̄s hægre hønd hefur vtuegad. Jos. 7.

Og i burt dreif fyrer þra Augsyn Heidnar Þioder/ Og skipte med þeim Arfleifd inne/ Og liet suo i Hybylum hin̄a annara ættmenn Jsraels byggia.

Enn þeir freistudu og reittu Gud hinn Hædsta/Og hielldu ecke hn̄s Vitnisburde.

Og þeir frasnerust /og for smædu alla hlute/lijka sē Fedur þeirra/Og hielldu ecke suo sem an̄ar stadlaus Boge.

Og þr reittu hn̄ til Reide mz sijnū hæðum/Og hugmodudu hn̄ mz sijnum Skwrgodum.

Og þa ed Gud heyrde þad/gramdest honū slijkt/Og forlagde Jsrael harla miøg. G

Suo at hn̄ yfergaf sijna Tialldbwd til Silo/Þa sijna Tialldbwd þar ed han̄ jn̄e bygde medal Man̄ana.

Og gaf þeirra [d] Magt vti Herleidingena/Og þeirra Þryde i Hendur Ouinarinns.

[d] Sattmals Aurkena/wppa huerja þeir treystu

Og yfergaf sitt Folk vnder Suerd / Og vard gramur sin̄e ættleifd.

Þeirra Ynges møn̄um eydde Ellduren̄/ Og þeirra Meyar hlutu ogiptar at blijfa.

Kiennemenn þeirra fiellu fyrer Suerde/

Og þar

Og þar voru þær onguar Eckiur z harma skylldu.

Og DROTTEN hañ vaknade vpp suo sem af Suefne/ Lijka sem volldugr Næ
1. Reg. 5. reyster epter Vijndryckiu.

Og hañ slo sijna Ouine j Bakhlutcñ/ Og lagde a þa æfenliga skom.

Og hañ forlagde Tialldbudena Josephs/ Og vtualde ecke slected Ephraim.

Helldur vtualde hñ slecktet Juda/ Fialled Zyon huert hñ elskade.

Og bygde siñ Helgedom hæatt/ so sm̃ þad Land huert ed æfenliga skal standa.
1. Reg. 10. Og hñ vtualde siñ Þion Dauid/ og tok hñ i burt fra Sauda Hiardargeymslu.

J burt fra þeim miolkande Saudum tok hñ hñ/ Ad hñ skyllde fæda hñs þion Jacob/ og hñs ættleifd Jsrael.

Og hñ fædde þa eirnen mz allre dygd/ z styrde þm mz ollu kostgiæfe.

c Þeir settu Gude iaþnan stund og Mæta nær og huernen hann skyllde þreiþanliga hialpa þeim enn ecke willdu þeir trua a þad okomna/ stundum girnast þeir Kiöt/ stundũ Vatn/ stundum Braud. Enn ad setia suo Gude þyrer og kienna honum huad hañ skal giöra/ þad heiter ad þreista Gudz/ Exodi vij. viij. ix. x.

LXXIX.

Psalmur Assaph

A GUD/ hiner Heidnu eru þkomner i þijna Arfleifd/ þitt hid heilaga Musterе hafa þeir saurgad/ og af Jerusalem Steinhrægu giört.

Lijkame þinna Þionustumañа hafa þr Fuglum Loptsiñs til ætu giefed/ Og Holld þinna Heilagra hrædyrum i Landenu.

Þeirra Blode hafa þeir lijka sem Vatnenu vthellt i kriġngũ Jerusalem / Og þar var sa eingenn sem þa jardade.

Vorum Nagronnum erum vier ad forsmæan ordner/ Ad Hæde og Spotte þeim sm̃ i kriġngum oss eru.

DROTTJN/ Huersu leinge villt þu so reidr vera? z læta þitt Vandlæte breña sm̃ heitañ Elld?

Jere. 10. Hellt þinne Reide vt yfer Heidnar þiod er/ þær sem ecke þeckia þig / Og yfer þau Kongarijken sem ecke akalla þitt Nafn.

Þuiat þr hafa Jacob vpp eted/ Og hñs Hybyle i eydelagt.

Esa. 64. Minstu ecke a vorar hinar gomlu Misgiörder/ Myskuna þu oss snarligana/ þuiat vier erum miog fataeder ordner.

B Hialpa þu oss Gud vor Hialpare/ fyrer dyrdar saker þijns Nafns/ Frelsa þu oss/ z fyrergief þu oss vorar Synder / fyrer þijns Nafns saker.

Þui lætur þu hina Heidnu seigia/ Huar er nu þeirra Gud?/ Læattu medal Heidingianna kunnega verda fyrer vorum Augum Hefndena Blodsiñs þinna Þionustumañа þad sem vthellt er.

Læt fyrer þig koma Anduarþan þeirra hiña Herleiddu/ Epter mikeleik þijns Armleggs þa bijuara þu þau a Bornen daudans.

Og gialltu vorum Nagrokum siofallt aptur i þrra skaut/ Þeirra forsmæner þær ed þr hafa þig mz lastat DROTTEN.

Enn vier þitt Folk/ og Sauder þinnar Hiardar þockum þier eilijfligana/ Og kuñ giorum þiñ Lofstyr vm alldur og æfe.

a Þau ed dagliga deydd eru huert epter añad/ suo sem skylldu þau aull aþmæast

LXXX.

Psalmur Assaph/ vt af † Rosarnistenu fyrer at syngia

† Rosar Miste giört sem Ros og merker Jsraels rijke/

A HEyr þu Hirder Jsraels/ þu sem giæter a Josephs suo sm̃ Sauda/ Audsyn þig þu sem situr yfer Cherubim.

a Þad er Jsraels Rykes

Vppuek þitt vellde/ þu sem ert frame fyrer b Ephraim/ BenJamin z Manasses / Og kom oss til hialpar.

b Yfer Madarstolnũ/ a bak wid huern þessar iij. ætter Jsrael/ hökdu þeirra Lãdtiölld Num. ij.

Gud hugga oss/ Og auglys þitt Andlit og munum vier þa hialpast.

DROTTJN Gud allsheriar/ Huer su leinge villtu reidur vera yf' Bæner þijns Lydz?

Þu fæder þa med harma Braude/ Og byrlar þeim dryck mz storum mæler nogra Tærfallra.

B Alla vora nagranna lætur þu motkasta oss/ Og vorer Ouiner þeir giora Spie ad oss.

Gud Zebaoth/ hugga oss/ auglys þitt Andlit/ þa hialpunst vier.

Jere. 2. Vijnuid hefur þu af Egiptalãde i burt flutt/ Og þa Heidnu vtreked/ og jnnplantad þañ hiñ sama.
Esa. 3. Math. 20.

† þat Rijke tok allt til Libanon

Fyrer hm̄ hefr þu Vegin̄ tilreidt/ Og latid hn̄ grodursetiast/ so hn̄ hefr Lādid vppfyllt.

Fiollen hylr hn̄ mz sijnū Skugga/ Med sijnū Vijnkuistū † Cedrus Trien Gudz.

a Þad er/ Euphrates 2. Reg. 8.

Hn̄s Kuistu hefur þu vtþaned allt til Siafarins/og hans Greiner allt vt til c Vatsfallsins.

Huar fyre hefr þu hn̄s Girdingar nidr broted/ So hn̄ vppriūsa nu allr þr ed fram hia ganga?

Villugolltur af Skogie hefur vm vellt honum/ Og þau villu dyren hafa hañ fordiarfad.

E Gud Allsheriar/ snu þu þier vid/ Lijtu af Himnum/ og sia þu þar til/ z vitia þessa Vijnuidar.

Og hallt honū vid magt/ huern ed þijn hægre hønd hefr grodursett/ Og þañ ed þu hefur þier stadfastlega vt valed.

Bygg þar ad/ og straffa þad/ suo ad sw Ellds brenan z Nidurbroted fae eirn enda

Þijn Hond hun vernde þat Folk þiñar hægre Handar/ Og þañ Mañ s þu hefur þier fastliga vtualed.

Suo viliū vier þa ecke burt snua fra þier/ Lat þu oss lijfe hallda/ suo munū vier þitt Nafn akalla.

DROTTEN Gud Allsheriar/ hugga oss/ Lat þitt Andlit lysa/ z þa Hialpūst vier.

LXXXI.

Psalmur Assaph/ vppa Githith fyrer ad syngia

A SYNged gladliga Gude/ Hialpara vorū/ Synged hatt Lof Gude Jacob.

Taked Psalmana/ og faed hingad Bumbuna/ listeliga Horpu mz Symphone.

Blæsed i Lwdrana mz Nyenu Tunglsins/ a hatijdar deige vorrar Tialldbwdar.

Þuiad suoddan er sidvenia i Israel/ Og eirn Riettur Gudz Jacob.

Gen. 41. Exod. 15. Soddan hefur hn̄ til Vitnisburdar sett medal Josephs/ Þa ed þeir vtforu af Egiptalande/ Og heyrt høfdu annarligt Tungumaal.

B Og þa eg hafde Þunga burtsuipt af þeirra Herdum/ z þa þeirra hendur Frialsar vrdu af † Leiruelltune.

† Leirpottunum

Þa ed þu akallader mig i Neydinne/ hialpade eg þier vt þadan/ og Bænheyrda þig Exod. 17.
þa ed Stormuidred dunde yfer þier/ Og eg reynda þig vid Motmælis Vatned/ Sela.

Heyr þu mitt Folk/ Eg vil vitna medal þijn/ Israel þu skallt mier hlyda.

Suo þad medal þijn sie eingenn annar Gud/ Og þu eige neirn añarligañ Gud til bidier.

Eg em DROTTEN Gud þin̄/ sa Exod. 20.
ed þig hefur vtleitt af Egiptalande/ Lwk þijnum Munne vel i sundur/ z lat mig hañ fylla. C

En̄ mitt Folk heyrde ei mijna Raust/ Og Israel skeyter mier ecke.

Og þui hef eg þa yfergiefet i sijns hiar Act. 14.
tans Vellystingar/ at þeir gange i sijnu sialfræde.

Ef at mitt Folk villde mier hlydet vera Baruch. 3
/ Og Israel ganga a mijnum veige.

Þa munda eg snarliga nidur kefia þra Ouine/ Og mijna hønd koma lata yfer þra Motstødumen̄.

Og þeir ed DROTTJN hata þeim skyllde þ bregdast/ En̄ þra tijme mūde vara æfenligana.

Og mz þui hinu feitasta Korne munde eg þa metta/ Og þa mz þui Hunangenu vt af Hellunne sedia.

LXXXII.

Psalmur Assaph

GVd hn̄ stendur i Samkundu Gudz/ Og er Domare A
a medal Gudaña.

Huersu leinge vilie þier rangliga dæma/ Og hinn Ogudhrædda meta epter yferlite? Sela.

Læted hin̄ Fatæka og Fødurlausa riett skie/ Og hialped hinum fatæka og Fødurlausa til Riettarens.

Leysed hin̄ fyrerlitna z Fatæka/ Og frel Pro. 24.
sed hn̄ vt af vallde hins Ogudliga. B

En̄ þr læta sier ei seigiast/ z skeyta þui ecke/ J Myrkrunum ganga þeir ætijd/ þar fyrer munu aller Grundueller Landsins nidur hrynia.

Eg sagda ad vijsu/ Þier erud Guder/ Og Joh. 10.
aller saman syner hins Hædsta.

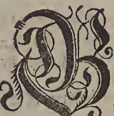
En̄ þier munud þo Deya suo sem adrer Men̄/ og lijka sem eirn af Vijkingum nidur falla.

Gud tak þig vpp/og dæm Landed/Þui at þu ert Arf herra yfer øllum Þiodum.

LXXXIII.

Loffsøngs Psalmur
Assaph

A

VD/þeig ei þannen/Og vert ecke suo þagmælskur Gud/bindst þu þess ei suo

Psal. 20. Þui sia þu ad þijner Ouin* æda fram/Og þr ed þig hata hefia vpp Nøfuden.

Þeir kueikia vpp klokligar Rꝏdagiørder i mote þijnu folke/Og samsetia sijn rꝏd mot þeim a heimugligu.

Nu vel/seigia þeir/Komum og afmꝏum þa/so at þeir sieu eckert Folk/Og nafn siñs Israel verde ei leingur gieted.

B Þuiad þeir hafa samteked jñbyrdes mz sier/Og Samtøk giort sijn a mille a mote mier.

Tialldbwder þeirra Edomita og Ismaelita/Þeir Moabitar og Hagaritar.

Þeir Gebalite/Amonite/Amalechite/þeir Philistei mz þeim af Tyro.

Assur hefur samlagad sig þeim/Og hia stod veiter sonum Loth/Sela.

Jud. 7. Gior vid þa sm̃ þu giørder vid þa Ma
Jud. 4. dianitha/so sem Sissera/so sem Jabin hia Læknum Kison.

Þeir ed tortyndust hia Endor/Og vrdu þar ad Saurinde Jardar.

Gior þu þeirra Nøfdingia so s̃ Oreb ꝛ Seb/Alla þeirra yfermenn suo sm̃ Seba og Salmana.

Þeir ed þar seigia/Vier vilium Nwsen
C Gudz eignast.

Minn Gud/gior þa suo sem añad vellte Hiol/og lijka s̃ Halmstra fyrer Vinde.

Suo sem Elldur huer ad Skogana vpp brenner/Og suo sem þad Bꝏl huert Fioll en loga lꝏtur.

Lijka suo offꝏk þu þa med þijnu Storm vidre/Og skielf þa mz þiñe Ouedrꝏttu.

Vppfyll þra Auglit mz forsmꝏn/Suo ad þeir verde epter þijnu Nafne adspyria DROTTEN.

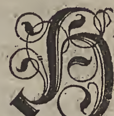
Skamest þeir sijn/og skielfest æ meir og meir/Og til skamar verde þeir og fyrerfarest.

Þa so munu þeir medkieña/ þad þu mz þijnu Nafne heiter DROTTIN alleinasta/Og sa hiñ hædste i allre Verølldiñe.

a ?ad eru þeir ...ger þeir ...m lijka i Truñe huer ... Heimur ... þecker ...cke/ Helldr ...elldur hañ þa fyrer Villumenn

LXXXIIII.

Psalmur sona Korah/Vppa Gith ith fyrer ad syngia

Versu elskulegar eru þijnar Tialldbwd*/DROTTIN Allsheriar. A

Sꝏlu mijna forleinger og Tregar epter Forgarde DROTtens/ Mijn Sꝏla og Lijkame gledur sig i þm lifanda Gude.

Þuiad Titlingurenn hefur sier Hreyse fundet/ og Sualan Hreidur/ til ad vtkleckia Vngum sijnum/ Einkum/ þitt Alltare DROTTIN Allsheriar/miñ Konungr og minn Gud.

Sæler eru þeir sem i þijnu Nwse byggia/Þui þeir lofa þig vm Alldr ꝛ æfe/Sela B

Sꝏll er sa Madr sem þig helldur fyrer siñ Styrkleika/ ꝛ af hiarta þier epterfylger.

Þeir ed i giegnum þañ a Taradalenn ganga/ ꝛ grafa þar vpp Bruña/Og þeir Lꝏrefedurn verda mz margfalldligre Blezan prydder.

Þeir ødlast hueria Siguruiñing epter adra/Suo ad siast hlytur þad/hiñ sañarlige Gud sie til Zion.

a Þat er/þeir ed þara vm kring aptur og þram ad lꝏra og keñ a Folkenu

DROTTIN Gud allsheriar/ heyr þu mijna bæn/ Og lꝏt þier þ skiliast Gud Jacobs/Sela.

Gud vor hlijfdar skiolldr sia þu þar til/ Alijttu Rijked þijns þss hiñs Smurda.

Þuiad eirn Dagur i þijnum fordyrum er betre eñ Þusund adrer/Eg vil mykłu hellдur Dyrauørdur vera i Gudz mijns Nwse/ enn leinge ad bwa vti Tialldbwdu Ogudligra. C

Þui DROTTIN er [b] Sol ꝛ Skiolldur/DROTTEN giefur [c] Nꝏd og Neidr/Hiner Riettferdugu munu onguañ brest hafa a neinu godu.

DROTTIN Gud Allsheriar/Sꝏll er sa Madur sem treyster vppa þig.

b Hann Lærer/werndar/Huggar og Hialpar.
c J Staden Haturs og þorsmꝏnar Heimsiñs

LXXXV.

Psalmur sona Korah/fyrer ad syngia

DROT

A DROTTEN þu sm̄ ædr vart Myskunsamur þÿnu Lande/Og frelsad' þa hi nu herteknu Jacobs.

Þu sm̄ ædr fyrergafst Misgiordernar þÿnu Folke/Og nidre byrgder allar þeirra Synder/ Sela.

Þu sem ædur mykter alla þÿna Reide/ Og i burt snerer þier fra þinne Reiptar Bræde.

Hugga oss Gud vort hialpræde/Og tak i burt þÿna Fæþyckiu fra oss.

Huert villtu alla æfena oss reidur vera? Og vtþenia þÿna Reide vm alldur og æfe.

Villtu enn ecke lifga oss aptur?/Suo at þitt Folk meige gledia sig yfer þier.

B Audsyn þu oss DROTTEN þÿna Myskunseme/Og gief oss þitt Hialpræde.

Mætta eg fa ad heyra/þat Gud DROTTIN hn̄ talade/ At hn̄ Fridenn tilsegde sijnu Folke/og sijnum Heilogum/So at þr rotudu ecke i neina [a] Fauisku.

[a] Ad þeir ecke wm siyder druilnest/ edur oþolug er wærde/ og laste Gud

Þo er hn̄s hialp þeim nalæg sm̄ hn̄ ottast/Suo þad [b] Dyrdenn bwe i voru Lande.

Ad Myskunen og Sannleikurenn mætest sijn a mille/og ad Riettuÿssen og Fridur enn kysse huort añad.

[b] At allt ware loþliga fram/Mest sie fromer og goduilia der huer wid annan

So þad Truen yxe a Jordu/Og Riettuÿssen af Himne ofan Sæe.

Suo ad DROTTIN veite oss Goduilld/Suo ad Vort Land bere sinn Auoxt.

Suo þad Riettuÿssen blÿfe þo samt fyrer honum/z fae Fullann framgang.

LXXXVI.

Bæn Dauidz

A DROTTEN/hneyg þitt Eyra og Bænheyr mig/ Þuiad eg em vesall og voladur.

Vardueit þu Sæl mÿna/þui eg em [a] Heilagr/ Hialpa þu mier Gud þræle þÿnum/ s̄ treyster a þig.

[a] Heilagr mæ hier og mer kia/þordæmdur fyrerlitenn þer Anthþrasin̄/so sem eirn Villumadur

Myskuna þu mier DROTTEN/ Þuiad dagligana kalla eg til þÿn.

Gled þu Sælena Þræls þÿns/ Þuiat epter þier DROTTEN forleinger mig.

Þuiad þu DROTTIN ert godur og Lÿknsamur/ Og næsta Myskunsamur/ vid alla þa ed þig akalla.

Heyr þu DROTTEN mÿna Bæn/ B
Og hygg ad Rueinstafan minar Gratbeidne.

J minne Anaud kalla eg til þÿn/ þu villder nu þa heyra mig.

DROTTEN/eingenn er þier lÿkur medal Gudanna/Og þar er ei sa neirn sm̄ suoddan verk kan̄ giora sm̄ þu.

Allar þioder hueriar þu hefur skapad/ munu koma og til bidia fyrer þier DROTTEN/Og þitt Nafn dyrka.

Þad þu ert suo mættugur/og giører da semdar verken/z þu alleina ert Gud

Kienn þu mier DROTTEN þÿna Vegu/so ad eg gange i þÿnum Sannleika/ Vardueit mitt Hiarta vid þ hid [b] einkanliga/suo ad eg otteist þitt Nafn.

Eg þacka þier DROTTEN Gud min̄ vt af ollu hiarta/Og heidra þitt nafn eilÿfliga.

Þuiad þÿn Myskunseme er mÿkel yfer C
mier/Og mÿna Sælu hefur þu frelsad vt af Diupe Heluÿtis.

Gud/ hiner dramblætu setia sig vpp a mote mier/og sa Flockur Vÿkinganna vmsitur mÿna Sæl/ Og heft þig ecke sier fyrer Augum.

Enn þu DROTTEN Gud min̄ ert Psal.
milldur og Myskunsamur/ þolinmodur og 103.
mikellrar Myskunsemdar/ og sannarligur. Exod. 34.

Lÿttu til mÿn/og Myskuna mier/Styrk Þræl þinn mz þÿnum Krapte/Og hialpa þu son þinnar Ambættar.

Giør þu eitt Teikn vid mig mier til goda/ suo þad siae þeir ed mig hata/ og skammest sÿn/þad þu DROTTIN hialpar mier/ og huggar mig

[b] Þad er/Vardueit mig wid þitt einka Ord/ huert ed alleinasta blÿfur/og sannliga eitt gjører Þar adrar Kienningar sundur tuistra og gjöra ecke nema Villur og Vantrunad

LXXXVII.

Lofsongur sona Korah

STyrkliga er hun Grunduollud vppa þeim heilogum Fiollum/ DROTTIN han̄ elskar Porten Zion/fram yf' allar Tialldbwder Jacob. A

Dyrdarligar sagner verda i þier predikadar/þu Borgen Gudz/Sela.

Enn eg mun [a] Rahab og Babel predika læta/ad þær skulu mz kienna mig/ Sia þu/

[a] (Rahab/) merker Egiptaland

Esa. 30.

Esa. 30. þu/Philistei z Tyri mz þm Blalendingū
Psal. 89. munu þar fædder verda.
C Til Zion mun sagt vera/þad allshꜹtt-
ader menn skule þar fædder verda/ Og þad
hīn sa hin̄ hædste grundualle hana.
DROTTIN hn̄ mun predika lꜹta i
allshꜹttudu Tungumꜹle/ So þad eirnen
† Til nockrer skulu þar † i þeim Stad fædder
zion verda/Sela.
Og þeir Songuararner/ suo sm̄ Dans
menherner/munu aller syngia i þier/ eirn
sem annar.

LXXXVIII.

Lofpsalmur sona Chora/ fyrer ad
syngia/ Af Veykleik
þeirra Aumu
Eitt Menthanar Frꜹde He-
man Esrahiter

A DROTTIN Gud minn Hialpare/A Nott z Deige kalla eg fyrer þier.
Mijna Bꜹn lꜹt þu koma fyrer þig/ hneyg þijn Eyru til mijns Akalls.
Jon. 4. Þuiad Sꜹla mijn er full af eymd/Og
mitt Lijf þad tekur Helu̇nite ad nalꜹgiast.
Eg em reiknadur mz þeim sem ofan fa
ra i vnderdiupen/Eg em lijka sm̄ sa Madz
hu̇er ed ongua hialp hefur.
Psal. 13. Eg ligg medal þeirra framlidnu yfer-
Esa. 59. giefen̄/lijka sem hiner i hel slegnu/ þeir ed i
Grofum huijlast/ Huerra þu minnest eige
leingur/og þeir vt af þinne Hende fordrif-
ner eru.
B Þu hefur mier i Þyttenn nidursꜹkt / J
Myrkret og i Vnder diuped.
Þijn Grimd nidz þrycker mier/Og allar þi
nar storbylgiur þær þreyniga at mi'/Sela
Mijna Kunningia hefur þu giort mier
fiarlꜹga/Þu hefur lꜹted mig þeim ad vid-
biod verda/Eg ligg Hertekenn og kan̄ ecke
i burt ad komast.
Psal. 6. Mijn Asiana er Herfelig af Eymdar ve
115 sölld/ Drotten/þig akalla eg dagliga/Til
Esa. 38. þijn vtbreide eg mijnar Hendur.
Muntu nockud medal Daudra Dasemd
ar verken giora?/Huert munu hiner fram-
lidnu vpprijsa og þacka þier? Sela.
Huert mun nockur i Grofunum fram-
C telia þijna Myskun̄seme?/Og þin̄ San̄leik
i fordiorfunin̄e?

Meiga nockut þijn' Dasemder i Myrk
runum medkiendar verda? edur þitt Riett-
lꜹte i Landenu/þui sem fullt er med gleym
sku?
Enn eg kalla til þijn DROTTEN/
Og mijn Bꜹn kiemur ꜹrla fyrer þig.
Huar fyre vtskwfar þu DROTTIN D
Sꜹlu min̄e/ z byrger þitt Andlit fyre mier
Eg em Aumur og Vanmegna / af þui
ad eg em suo burt rekeñ/ Eg lijd þijna skiel
fing suo ad eg orvilnust ad mestu.
Þijn heiptarbrꜹde geingur yfer mig/
Þijn skielfing hun þuingar mig.
Dagligana krijngia þeir vtan vm mig
lijka sem Vatn/Og aller til samans torty-
na þeir mier.
Þu velldur þui at mijner Viner og
Naungar og mijner Kunningiar taka sig
lꜹgt i burt fra mier/ Fyrer þuilijkrar Eym
dar saker.

LXXXIX.

Mentanar frꜹde Ethan
Esrahiter

A EG vil syngia af Myskun DROTTENS eilijfe gana/ Og þinn San̄leik kun̄giora mz mijnū Mu n̄e/vm alldz og ꜹfe.
Og eg seige suo/ Ein ei
lijflig a Nꜹd mun vppkoma/og at þu mu ner þinn Sannleik Tryggeliga hallda a b Himnum.
Sattmꜹla hefe eg giort vid mijna Vt-
ualda/Eg hefe suared mijnū Þion Dauid.
Ad eg vil þier Sꜹde til reida eilijfliga-
na/og þitt Tignar sꜹte vppbyggia vm all
dur og ꜹfe/Sela.
Og Himnarner munu / DROTT-
JN/þijnar Dasemd' prijsa/Og þin̄ San̄
leik i Samkundum Heilagra.
Þuiad huer ma i Skyunum DRO-
TTNJ samiafnast? Og a mzal Gud
anna sona DROTTNJ samlijkz vera?
Gud hn̄ er miog Mꜹttugz i Samkūd-
unne Heilagra/Og Dasamligur yfer öllū
þeim sem i krijngum hn̄ eru.
DROTTIN Gud Allsheriar/ huer
er sa ed þier sie lijkur? So vollduga Gud?
Og þitt San̄leikur er i krijngum þig.
Þu Drottnar yfer Siꜹfar ꜹdegange/
Þu hꜹger hn̄s Bilgiur nær ed þær vpphefst
a sig.

a Joh. 1. Nꜹd og San̄leikur er fyrer Jesum Christū ordeñ
b Þuiad Ryke ed Christi er ecke eitt Jardneskt Ryke/ helldur Himneskt og i Skyun um/ þad er ecke a Jördo unne

Þu nidur

c Rahab er Egiptus/ vt supra

Þu nidurslær c Rahab til Daudz/ Þu
i sundur dreifer þijnum Ouinum mz þijnum
styrkkar Armlegg.
Himinen og Jørden eru þijn / Jardar
E kringluna hefur þu grunduallat/ z allt huad
þar er jnne.
Nordred z Sudred þa hefur þu skapat/
d Thabor og Hermon d blomgast i þijnu
Nafne.

d Þad er/ allt Landed blomgast og er fagurt ad sia

Þu hefr volldugligan Armlegg/ Øflug
er þijn Hond/ Og hæ er þijn hægre Hond.
Riettuijsse og Domur eru þijns Sætes
stadfesting/ Myskun z Sannleikr eru fyrer
þijnu Auglite.
Sæll er sa Lydur sem þa e Glediunar
skiemtun kan/ DROTTIN i Liose þijns
Andlits munu þeir ganga.

e Þad er/ Huer ed heyrir þat fagnadarsamliga Gudz Ord

Yfer þijnu Nafne munu þeir gledia sig
dagliganna/ Og i þinne Riettuijsse Dyrdliger
vera.
Þuiat hroosan fra styrkleiks ert þu/ og
fyrer þijna Millde munt þu vort Horn vpp
hefia.
Þuiat DROTTIN er vor Skiølldur/
Og sa hinn Heilage i Jsrael er vor Kongur.
J þann tijma talader þu fyrer Sioner til
þinna Heilagra/ z sagder/ Eg hefe einn volldugann
Kappa vpp vaked/ sa ed hialpa skal/
eirn Vtualdann af Folkenu hefe eg vpphafed.
1. Reg. 16. Act. 13. Eg hefe fundet minn Þion Dauid/ Hann
smurda eg mz mijnu Heilogu Vidsmiøre.
Mijn Hond skal honum Fulltijng veita/
D Og minn Armleggr skal styrkia hann.
Ouinerner skulu ei giete yferbugad hn/
Og hiner Ranglatu skulu ecke nidur kefia
hann.
Helldur þa skal eg hans Motstødumenn
nidurslaa/ Og þa ed hann hata vil eg plaga
Enn minn Sannleikur z Myskunseme skal
i hia honum vera/ Og hans Horn skal i mijnu
Nafne vpphafed verda.
Hans Hond vil eg i Sioenn setia/ Og hans
hægre Hond i Vøtnen.
Ebre. 1. Act. 13. Hann mun nefna mig so/ Þu ert minn Fader/
minn Gud/ z Styrkr/ sa ed mier hialpar.
2. Reg. 7. Og eg vil setia hann fyrer Frumgietenn
son/ Allra hædstan medal Konunganna a
Jørdu.
Mijna myskunseme vil eg eilijfliga hallda
vid hn/ Og minn Sattmæle skal hm stadfastur
vera.
Eilijfliga vil eg honum Sæde giefa/ Og
hans Velldes stol styrkia æ medan Himinenn
varer.
Þo hans Børn yfergiefe mitt Løgmaal/ E
Og gange ecke i mijnum Riettindum.
Þo ad þau vanhelge mijnar Riettlæt
ingar/ Og hallde ecke mijn Bodord.
Þa vil eg fra Synda vitia mz Hirtingar
Vende/ Og fra Misgiørda mz Refsingum.
Enn minne Myskun vil eg ecke fra þeim
snua/ og a mijnum Sannleika onguann brest
vera læta.
Minn Sattmaala vil eg ecke vanhelga/
Og ecke þad ónytt giøra/ sem framgeinged
er af mijnum Munne.
Eitt sinn hef eg suared vid minn Heilagleik/
Eg vil ei liuga ad Dauid. 2 Reg. 23. 7.
Hans Sæde skal eilijft vera/ Og hans vell 1. Par.
des stoll lijka sem Solen fyrer minne Augsyn. 18.
Suo sem Tunglet þa skal hann stadfast F
ur blijfa eilijfliganna/ Og lijka so sem f Vott
urenn i skyunum sannarligr vera/ Sela.

f Regnbogienn huern Gud hefur sett Vott þess Sattmals wid Noa Gen. 9.

Enn nu vanræker þu z fyrer odal leggr/
Og reidur ert vid þinn hinn Smurda.
Þu afræker Sattmala þijns þions/ Og
Fottredur hans Koronu nidur til Jardar.
Þu nidurbrytur alla hans Mwruegge/
Og lætur hans Heruirke nidurhrynia
Hann ræna aller þeir sem fram hia ganga/
Sijnum Nagronnum er hann at hæde vorden
Hægrehond hans Motstødu Manna vpp
hefur þu/ Og gledur alla hans Ouine.
Suo hefur þu eirnen hans Suerdsins
krapt i burt teked/ Og lætur hn ecke fa Sig
ur i Strijdenu.
Þu nidur brytur hans g Hreinlæte/ Og
fleyger hans Tignar sæte til Jardar.

g Alla hans Pryde/ og fegurd Guds Þionustu giørdar

Þu stytter tijmann hans Vngdoms alldurs/
Og nidre byrgr hn mz forsman/ Sela
G DROTTIN /huersu leinge villt þu
þannen mz ollu Hulenn vera?/ og þijna heip
tar Reide sem Elld brenna læta?
Hugleid þu huersu skammuint mitt Lijf
er/ Huar fyrer villtu alla Menn til einskes
skapad hafa?
Huer er sa Madur sem a lijfe er/ at hn Psal. 90
siae ei Daudann/ Edr sijna Saalu frelse vt 2. Reg. 7
af Heluijtis Hende? Sela.
DROTTIN/ huar er nu þijn fyrre
Myskun/ sem þu hefur suared Dauid i þijnum
Sannleik?
Minstu DROTTIN a Hidran þinna
Þionustumanna/ hueria ed eg ber i mijnum
barme/ af ollu so mørgu Folke.

Nuar mz þyn' Ouiner nidra þie' DR
DTten/ Þar med þr nyda Fotspor þyns
hins Smurda.

Lofadur sie DROTTJN eilyfliga-
na/Amen/Amen.

XC.

Bæn Mosi/ Gudz
Manns

A DROTTJN/þu ert vort
Athuarf/ Alltyd og æfen
liga.

Fyrr eñ þ Fiøllen vrdu
z Jørden/og þ Verøllden
var skøput/ ertu Gud vm
Allder og ad eilyfu.

Þu sem Mañenn lætur i burt a deyia/
og seiger/ Komet aptur þier Mañaña Sy-
ner.

Þuiad Þusund ær eru fyrer þier sem sa
Dagureñ ed i giær var vmlideñ/ Og so sm
ein nætur Eykt.

Þu lætur þa i burt lyda sm añad reñan
da Vatn/Og þeir eru suo sem Suefn/ lyka
sem Gras þat ed snarliga vppuisnar.

Nuert ed snema blomgast / og skiotliga
følnar/Og ad kuellde dags verdz vpphøg-
gued og vppþornar.

B Þad sama giører þyn Reide ad vier suo
forgøngū/ Og þyn Grimd þat vier hliotū
suo skyndeliga j burt.

Þuiad vor' Misgiørder setur þu fram
fyrer þig/Vorar b ouitalig' Synder i lios
fyrer þynu Auglite.

Þar fyrer i burt lyda aller vorer Dagar
fyrer þinne Reide/Vier framleidum vora
Aara følu/suo sem añad æfentyr.

Vort Lyf varer vm siøtyger Aar / enn
nær þad kiemz sem hæst/ þa er þat ættatyg
ger Aar/ Og þa þad er sm kostuligast/
þa hefur þat ecke vtan Nrygd og Armæde
C vered/Þui þad lydur snart burt/so sem flyg
um vier þadan i fra.

Enn huer truer þui þad þu suo c akaf-
liga reidest? / Og huer vggar vm sig fyrer
þuilykre þiñe grimdar Reide?

Kienn þu oss at hugsa/þat vier hliotum
ad deyia/Suo at vier forstaler verdum.

Snu þu þi' þo DROTTJN til vor
aptur/Og vert þynum Þionum Myskun-
samur.

Aarla sed þu oss mz Myskun þiñe/ Þa
vilium vier glediast og gladuærer vera vm
vora Lyfdaga.

Gled oss nu aptur/epter langa Þuing- D
an oss veitta/Epter þa langa Olucku sem
vier høfum þolad.

Audsyn þynu Þionum þyn verk/Og þy
na Vegsemd sonum þeirra.

Og DROTTen Gud vor sie oss lykn-
samur/Og framkuæme i hia oss verked vor
ra Handa/ja þad verked vorra Handa þa
vilie hn framkuæma.

a (Deyia) Jafnan dey ia Menn/ og adrer ko ma vpp i staden þeirra/fyrer Krapt Gudz Ordz: Þar fyrer er vort Lyf vid hann ad lafna/suo sem eckert

b Þad er Synd Adams/ Rom. v. huer ed Daudann forskulldar/Enn af þessare Synd veit Heimurenn ecke

c Reidest) ad slyk sie þyn Reide og worar Syn der sie suo storar sem slyka Reide forþienad hafa

XCI.

A Ver hañ byr vnder Skiole
hins hæsta/og skylest vnder
skugga hins Almættuga.

Sa seiger til DROT
tens/ Mitt traust z mitt
Vyge/ miñ Gud a huern eg treyste.

Þuiad hann frelsar þig vt af Snørū
Veidemañsins/Og vt af þeirre skadsamlt-
gre Drepsott.

Hn mun skyla þier mz synum Fiødrū/
Og þitt Trunadar traust mun vera vnder
hñs Vængium/Hñs a Sañleikur er bæde
Skiolldur og Veria.

So ad þu þurfer ei ad skielfast fyre og-
nan Natureñar/Fyrer þeim skeytunum sm B
a Dageñ fliuga.

Fyrer þeirre Drepsottinne sem i Myrk-
runum lædest/Fyrer þeirre Sykiñe sem vm
Middeiged fordiarfar.

Þott ad Þusund nidur falle hia þiñe sy
du/og tiu Þusund til þiñar hægre Hlidar/
þa mun hun þo ecke hæfa þig.

Ja/þu munt þinn vilia sia mz þynum
Augum/Og lyta a þat huernen ed þeim o
Gudligum mun endurgollded verda.

Þuiad DROTTJN er þitt trunad-
artraust/Sa hiñ hæste er þitt Athuarf.

Þig mū eckert vødsligt henda/Og eingen
Plaga mun nalægia sig til þyns Heim-
kyñes.

Þuiad hñ hefur boded synum Einglum C
vm þig/Ad þeir skule varduetta þig i øllū Math.
þynum Vegum. 4.

Ad þeir a høndum bere þig/ suo at þu Luc. 4.
steyter et Fot þitt vid Steine.

Yfer Leona og Eiturorma muntu gan-
ga/Og

a Orded og fyrerheited Lausnarans

† Hñ mei nar allshatt eda Oglæpu Ofryste/ Ræ gnde/Suik prette/Hug mod

ga/Og med Fotum troda Leons huølpana
og Flugdrekana.

Fyrst hñ girnest mig vil eg frelsa hañ/
Hñ þecker mitt Nafn/þar fyrer vil eg vern
da hñ.

Hñ kallar til mijn/Og eg vil bænheyra
hñ/Eg em hia honum i Neydiñe/ eg vil ho
num þadan vt ryckia/og hñ Vegsamligañ
giøra.

Eg vil sedia hñ mz langiædligum Lijf-
døgum/ Og eg vil audsyna hm̃ mitt Hialp
ræde.

XCII.

Psalmasøngur a Sabb-
aths Deige

A
Giætligt er DROTT-
NE þacker ad giøra/Og
Lof syngia þijnu Nafne
þu hiñ hædste.

Ad Morne þijna My
skun/Og at Kuellde þinn
Sannleik at kuñgiøra.

A Tiustreingia Hliodfære og Psalte-
rio/Mz Lofslætte a Hørpuñe

Þuiad þu DROTTJN lætur mig
gladuærañ syngia vt af þijnum Verkum/
Og þat eg hroose Verkunum þinna han
da.

DROTTJN/Huersu merkelig at e-
ru þijn Verk/Þijner Þanckar eru miøg [a]
Diuper.

Hinn fauijse truer þui ecke/Og sæ hinn
stalfheimske skyniar þat ecke.

B
Hiner Ogudhræddu spretta vpp s̄ gras/
⁊ þeir Jllgiørda meñ blomgast aller/ Þan
gad til þeir afmæder verda vm Alldur og
æfe.

Eñ þu DROTTJN ert sa hiñ Hæd-
ste/Og blijfur eilijfligana.

Þuiad sia þu DROTTJN/þijn[a] O
uiner/Sia þu/ þijner Ouiner munu fyrer
farast/ Og aller jlluirkiar mũu i suñdr dreif
der verda.

Enn mijtt Horn mun vpphafed verda so
sem añars einhyrnings / Og eg mun verda
[b] smurdur mz fersku Vidsmiøre.

Og mijn Augu munu sia sijna Villd a
Ouinum mijnum/Og mitt Eyra mun hey-
ra siñ vilia a þeim Jllskufullum/ s̄ setia sig
C
vpp a mote mier.

Hinn Riettlæte mun blomgast suo sem
Palma vidur/Hñ mun Vaxa so sem añad
Cedrus Trie i Libanon.

Þeir sem jnnplantader eru i Hwse DR
ottins/ mũu i Fordyrũ Gudz vors blomgast

Og nær ed þeir taka eirnen alldrader ad
verda/þa munu þeir þo blomgast samt eir-
nen/og auaxtarsamer og ferster vera.

Suo þat þeir kuñgiøre at DROTT-
JN sie riettlætur/Mitt † Biarg ⁊ eingen
[c] Ranginde eru med hm̃.

[a] (Diuper) Þad er/Suo Dasamliger/ med
huerium hann hialpar oss/Suo ad eingenn Mad-
ur kann þad ad grunda edur huxa

[c] Hañ alijtur eige Personu nie Mælesne hins
Ogudhrædda/suo sem hann hyggur og ætlar

† styrkur

[b] Eg mun end-
durlijsgast
og glediast

XCIII.

A
DROTTJN er Koñugr/
og Dyrdliga skryddr/.DR
OTTJN er vegliga bw
enn/⁊ hefur eitt Rijke vpp
byriad/suo vijdt sem þad
Verølldeñ er/⁊ fyrerbwed
ad þat skule blijfa.

Sijdan þa stendr þiñ Velldisstoll stød
ugur/Þu ert eilijfligr.

B
DROTTEN/ þeir Vatsstraumar-
ner forhefia sig / Þeir Vatsstraumarner
forhefia sinn Hyd/ þeir Vatsstraumarner
forhefia Bylgiurnar:

Þær Vasbylgiurn[a] i Hafenu eru myk
lar/ ⁊ þiota vpp ogurliga/Eñ DROTT
JN i Vpphædunum er þo enn meire.

Þijn Ord eru eirn Riettferdugur Lærdo-
mur/Heilagleikenn er Pryden þijns Hwss
DROTTJN eilijfligana.

XCIIII.

A
DROTTJN Gud huers
ad Hefnden er/Gud huers
ad Hefnden er [a] augsyn
þig.

Vpphef þig þu Doma
re Veralldariñar/Endur-
gialld þm Dramblætũ huad þr vdskullda.

DROTTJN/ huersu leinge skulu þr
ner Ogudhræddu/Huersu leinge eiga hiner
Ogudhræddu hafa þeñañ [b] Opsa.

Og so Dräbsamliga ad tala/ Og aller
Jllgiørdameñ at hrosa sier

Drotten/þr plaga þitt Folk/Og þuijn
ga þijna Arfleifd.

Eckiurnar ⁊ Framande Meñ i Hel sla
þeir/Og lijflata hina Fødurlausu.

[a] Kom þram lat þig sia

[b] Þeir tala stor Ord suo sem ad-
rer Herrar og Dykingar/wilia
laata hræd-
ast sig/huad
hellst þeir
giøra og
skipa

Og seigia/ DROTTIN sier þat ecke
Og Gud Jacobs skeyter þar ecke vm.
B Nygged ad þier vitleysingar mzal Folk
sins/ z hiner fauissu/ Nuenær vilie þier skyn
samer verda?
Sa sem eyrad hefur plantad skyllde hn̄
ecke heyra?/ Hn̄ sem Augad hefur skapad
skyllde sa ecke sia?.
Hn̄ sem agar hina Heidnu/ skyllde hn̄ ec
ke refsa?/ Sa ed Mønnunum kiener þad
1. Cor. 3. huad þeir vita.
Enn DROTTIN veit huxaner mann
anna/ At þær eru hiegomligar.
Sæll er sa Madur sem þu agar DR-
otten/ Og mentar hn̄ fyrer þitt Løgmal.
So ad hn̄ hafe þolinmæde nær ed a mote
geingur/ Allt þar til ed þeim ogudliga verdr
grofen bwen.
C Þuiat DROTTIN hn̄ mun ecke for
leggia sitt Folk/ Nie helldur yfergiefa syna
Arfleifd.
Þuiat Riettinden hliota Riettinde ad
blijfa/ Og þeim munu aller riettferduger
af Hiarta epter fylgia
Huer veiter mier hiastod i giegn þm jll-
skufullum?/ Edr huer styrk' mig i mote þm
jllgiørda mønnum?
Ef ad DROTTIN hann hefde ecke
hialpad mier/ Þa læge myn Ønd allareidu
i þeirre † Þøgnine
Eg sagda/ Minn Footur hefur skeikad/
Enn þijn Myskun DROTTIN hialp-
ade mier.

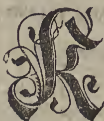
† J Hel-uijte/ þat aller hluter þeigia

D Mykla Hrygd hafda eg i mijnu hiarta/
Enn þijnar Hugganer þa gløddu mijna
Sælu.
Alldrei þa muntu samþyckur verda þui
c skadsamliga Hasæte/ Huert ed Løgmalet
jlla vtleggur.

c Þat Menn læra skadsamliga hlute/ og fordiørþun Sælnanna

Þeir brynia sig vt i mote Sælu hinns
Riettferduga/ og dæma saklaust Blod.
Enn DROTTIN er mijn Verndar
hlijf/ Minn Gud er styrkur mijns athuarfs.
Og hann mun endurgiallda þeim þeirra
Ranglæte/ z mun afma þa fyrer þeirra jll
sku saker/ DROTTIN Gud vor hann
mun afma þa.

XCV.

A Omed hingad/ Lætū oss Lof
syngia DROTTne/ Og
Lof syngia Styrkleik vors
Hialpræders.
Lætum oss mz Þackar-
giørd fyrer hn̄s Asionu koma/ Og mz Psal
mum honum Lof syngia.
Þuiad DROTTIN hann er mijkell
Gud/ Og eitn mattugur Konungur fram
yfer alla Gude.
Þuiad i hn̄s Hende er allt þad s Jørd-
en hefur/ Og hæder Fiallanna eru hans eir-
nen.
Þui hn̄s er Siafar hafid/ og hann hefur
þad giørt/ Og hn̄s hendur hafa † Þurlen † Þad er/ Jördena
det tilbwed.
Komed/ lætum oss tilbidia og nidurkriu-
pa/ Og framfalla fyrer þm DROTT-
NI sm̄ oss hefur giørt.
Þuiat hn̄ er vor Gud/ Og vier folk hn̄s B
Haglendis/ og Sauder hn̄s handa.
J dag þo ad þier heyred hn̄s Rodd/ þa Ebre. 3.
forherded ecke ydar Hiørtu/ Suo sm̄ ad Exod. 17.
skiede til Meriba/ lijka sem til Massa a Ey
demørkinne.
Huar ed Fedur ydrer freistudu mijn/ Fun-
du þo og sau mijn verk.
Suo þad i Fiorutijger ar hafda eg deil Ebre. 4.
ur vid þetta Folk/ og eg sagda/ Þad eru þr
Menn sem ætijd fara villt i sijnum Hiørtū/
og þeir ed ei vilia læra mijna Vegu.
Suo þat eg soor i minne Reide / Ad eige Num. 14
skylldu þr koma til minnar hwijldar.

XCVI.

 Yngged DROTTNE A
nyann Lofsøng / Synge
DROTTNE øll Ver
ollden.
Synged DROTT-
NE/ og lofed hn̄s Nafn/
Kunngiøred dag fra deige hn̄s Hialpræde.
Kunngiøred a medal Heidinna þioda hn̄s
Dyrd/ Medal allshattadra þioda hn̄s Da
semder.
Þuiad DROTTEN er mijkell og Syrach.
miøg Loflegur/ Dasamligur framm yfer 43.
alla Gude. 1 Para.
Þuiad aller Guder Þiodanna eru Af- 17.
guder/ Enn DROTTIN hn̄ hefur Hi- B
minen giørt.
Agiæta vel og fagurliga þa stendr fyrer
hn̄s Augsyn/ Og geingur volldugliga z lof
liga til i hn̄s Helgedome.
Þier Þioder færed hingad DROTT
NI/ Færed hingad DROTTNI Dyrd
og Magt.
Færed hingad DROTTNI Dyrdena
hn̄s

hũs Nafns/ Færed Giafer/ og ganged jñ i hũs Fordyre.
Tilbidied DROTTIN i Heilogum skrwda/ Oll Verolldẽ hun ottist hñ.
C Seiged a medal Heidiña Pioda/ þ DROTTIN hñ er Konungureñ/ z hafe sitt Rijke til reidt suo vijdt sem oll Verollden er ad þat skule blijfa/ Og hann dæmer Folked riettuijsliga.
Himineñ hñ gledie sig/ z jorden sie glad uær/ Siafarhafed þ þiote vpp/ z allt huad þar er jñe.
Jardarfollden gledie sig/ z allt huad þar er vppa/ Og oll Trien i Skogienũ þa sieu gladuær.
Fyrer DROTTNE/ þuiad hñ kiemur/ Þuiad hñ kiemur til ad dæma Jardrijked.
Hñ mun Jardarkrijngluna dæma med Riettuijse/ og Folked mz sijnum sañleika.

XCVII.

A DROTTEN hñ er Konungureñ/ þess gledur sig jardrijked/ Og Eyarnar sie gladuærar suo margar sm̃ þær eru.
Skyen og þokan eru i krijngum hñ/ Riettuijsen og Domurenn eru grunduallan hañs Tignar sætes.
Elldureñ vtgeingur fyrer honum/ Og brenner allt vm krijng hñs Ouine.
Hñs Ellding[a] leiptra vm Jardarkrijngluna/ Suo þad Jorden sier þad og skielfest vid.
Biorgen brædna nidur sem añad Vax fyrer DROTTNE/ Fyre Drottnarañ alls Jardrijkes.
Exod. 20. Himnarn[r] kuñgiora hñs Rettlæte/ Og
Leuit. 26. allar Þioder þa sia hñs Vegsemd.
Deut. 5. Skameñst þeir sijn aller sem gofga Lik-
Heb. 1. nesken/ z hrosast j skwrgodũ/ Tilbidied hñ
B aller Guder.
Zion heyrde þ og gladdest vid/ Og Dæturnar Juda þær gledia sig/ DROTTEN yfer þiñe Rijkesstiornan.
Þuiad þu DROTTIN ert sa hinn hædste i ollum Londum/ þu ert miog vpphafeñ yfer alla Gude.
Þier sem elsked DROTTIN/ hated hid vonda/ DROTTIN hañ vardueiter Sæler siña Heilagra/ Vt af hende Oguðhræddra þa mun hñ frelsa þær.

Hinum Riettlæta hlytur ætijd a Lioseð vpp aptur ad renna/ Og Fognudureñ þm Riettferdugum i hiarta. a Lucka og Farsælld
Þier Riettlæter gledied ydr i DROTTNI/ Og þacked honum/ og prijsed hañs Heilagleik.

XCVIII.

SYnged Gude nyann Lofsong/ þuiad hñ gioerer dasamlig verk/ Hñ yferuiñur med siñe hægre Hond/ z mz sijnum heilogũ Armlegg. A
DROTTIN lætur sitt hialpræde kuñegt verda/ Fyrer Folkenu lætur hañ sitt Riettlæte openbera.
Hñ miñest a sijna Myskun z sañleika/ Esa. 52.
vid Hwsed Jsraels. 63.
Oll Endemork Jardarinnar munu sia Hialpræded Gudz vors.
Synge Hatt Lof DROTTNI oll B Verollden/ Synged/ vegsamed z lofed.
Lofed DROTTIN mz Horpunne/ Medr Horpunnar slætte og Lofsonguum.
Medr Herlwdrũ z Horna blæstre/ Synged hatt Lof i augsyn DROTTINS þess Konungsiñs.
Siafarhafed þat þiote vpp/ og huad þar er jñe/ Jardarkrijnglañ/ og allt huad þar vppa bygger.
Þau reñande Votnen gledieſt vid/ Og oll Votnen sieu gladuær.
Fyrer DROTTNE/ þuiat hñ kiemr at dæma Jardrijket/ Hñ mun Jardarkrijngluna dæma med Riettlæte/ og Folked med Riettindum.

XCIX.

DROTTIN hñ er Kongurenn/ fyrer þ skurlast Folked/ Hñ situr yfer Cherubim þar fyrer okyrrar sig Verolden A
DROTTIN er mijkell til Zion/ Og hær vpp yfer ollu Folke.
Þacke Meñ þijnu miklu z Dasamligu Nafne/ Huert ed heilagt er.
J Rijke þessa Konungsiñs þa elska meñ Riettenn/ þu hefur Riettuijsena/ þu gioerer Domenn og Riettuijsena i Jacob.
Forhefiet DROTTIN Gud vorn/ Tilbidied fyrer hñs Fotskor/ þuiad hañ er Hei-

Heilagur.
B Moses z Aaron medal hñs Kieñemaña/ z
Samuel medal þeirra sem hñs Nafn aka-
lla/ Þeir akalla DROTTIN/ z hñ bæn
heyrde þa.

Hñ talade vid þa i giegnum skyiastolp-
ann/ Þeir hielldu hñs Vitnisburde/ z þau
Bodord sm̃ hñ gaf þeim.

DROTTIN þu ert vor Gud/ þu
bænheyrder þa/ Þu Gud fyrergafst þeim/ z
vandader vm þeirra breytne.

Forhefied DROTTIN vorn Gud/ z
tilbidied fyrer hañs heiløgu Fialle/ Þuiad
DROTTIN vor Gud hñ er heilagur.

C.

Eitn Þacklætis Psalmr

A SYnged hætt Lof DRO-
TTNE øll Verollden/
Þioned DROTTNE
mz føgnude.
Komed fyre hñs Asi-
an mz gladuære.
Medkeñed þ DROTTIN er Gud/
Hñ hefur giørt oss/ z ecke sialfer vier/ Sier
til Folks/ og til Sauda siñar hiardar.

Ganged jñ vm hans Borgar hlid med
þackargiørd/ z vm hñs fordyre mz Lofsøng
uum/ Þacked hm̃/ lofed hñs Nafn.

Þuiad DROTTIN hñ er liufr/ Og
hañs Myskunseme varer eilijfliga/ og
hñs Sannleikur vm alldur og æfe.

CI.

Psalmur Dauidz

A MT af Myskunseme z Do
menum vil eg syngia/ Og
þier DROTTIN Lof
seigia.
Forsialiga og skilujs-
liga breyte eg vidur þa/ s
mier til koma/ Og geing meinlausliga
fram̃ i mijnu Hwse.

Eg tek mier eckert vont mælefne til/ Eg
stugga vid honum sm̃ Jlla giører/ z læt hñ
ecke hia mier vera.

Eitt hreckujst Hiarta þ hlytur fra mier
at vijkia/ Hiñ jllgiarna lijd eg ecke.
B Hñ sem Heimugliga Bakmæler sijnum
Naunga/ þañ afmae eg/ Hñ fæ eg og eige
lidet sem dramblatur og metnadarfullurer.

Mijn Augu lijta til þeirra Trulyndra i
Landenu/ so ad þeir bwe hia mier/ Og giar-
nan þa hefe eg froma Þienara.

Vnderhyggiusamt Folk þa helld eg ei i
mijnu Hwse/ Hiner lygegiørnu hafa eckert
athuarf hia mier.

Sneña þa afmae eg alla omillda i Lã
denu / Suo þad eg Afmae alla Jllgiørda
menn vt af Borgiñe DROTTINS.

CII.

Bæn hins faræda/ nær ed hñ kuelst i Hugar angre/ z fyrer DROTTNE vt heller sinne Hrygdar Bæn.

DROTTIN/ Heyr þu A
bæn mijna/ Og lattu mitt
akall til þijn koma.
Byrg ecke þitt Andlit
fyrer mier / Vti Aneydar
Tijma þa hneyg þu þitt
Eyra til mijn/ Nær ad eg kalla a þig þa
bænheyr þu mig sem skiotast.

Þuiad mijner dagar eru i burt lidner sm̃
Reykur/ Og mijn Bein þau eru forbrend
lijka sem annar Elldebrandr.

Mitt Hiarta er sleiged/ z vppþornat lij
ka sem añad Gras/ Suo þat eg forgleyme
mijns Braudz ad neyta.

Mijn Bein þau loda vid mitt holld/ Vt
af græte og anduarpan.

Eg em vordenn lijka so s a Reyrstorkur
a Eydemørku/ eins lijka em eg vordenn suo
sem ønnur Næturugla i Eydehusum.

Eg vake/ Og em so sem einmana Fugl
a Hwsþekium vppe.

Dagliga nijda mig mijner Ouiner/ Og B
þr ed hæda at mier/ sueria vm mig.

Þuiad Oskũa et eg lijka s Braud/ Og
mz Harmenum samblanda eg miñ Dryck.

Fyrer þinne Ognan og heiptar Reide/
Þuiad þu hefur suo vpplypt mier og mig i
grunn nidursleiged.

Mijner Dagar eru i burtu lidner sem
skugge/ Og eg em so s añad Hey vppþorn-
adur.

Enn þu DROTTIN blijfur æfen-
liga/ Og þijn Miñing vm alldur og æfe.

Tak þig vpp z vert Myskunsañ yfer
Zion/

a Er otiendr Fugl i nordurløndum a Latinu kallast hñ Ibis

Zion/Þuiad Tijmeñ er til/ at þu ſiert hñe
C lijknſamur/ z ſa tijme er komeñ.

Þuiad þijner þionuſtumenn villdu feg
ner ad hun vppbygdeſt/Og ſæe giarnan þ
heñar Steinar og Kalk til bued yrde.

So þat/DROTTIN/hiner heidnu
ottuduſt þitt Nafn/Og aller Konungarner
a Jørdu þijna Dyrd.

Þuiad DROTTIN hañ vppbygde
Zion/Og birteſt ſuo i þiñe Vegſemd.

Hñ alijtur Bænaakall hiña fyrerlitnu/
Og forſmæer ecke þeirra Bæn.

a Suo ad þad werde heyrū kunnigt — So þ verdz a ritat vppa epterkomande
Kynkuijſler/Og þat Folk ſem ſkapad ſkal
verda mun lofa DROTTIN.

Pſal. 87. Þuiat hñ lijtz vt af ſiñe Heilagre Hæd
Og DROTTIN hñ ſier af Himne of-
an a Jørdena.

Suo at hñ heyre anduarpan hiñs Her-
tekna/Og leyſe ſonu Daudans.

D Vppa þat þeir kuñgiøre Nafned DR-
OTTINS til Zion/Og hñs Lof til Je
ruſalem.

Þa ed Folked kiemur til ſamanns/Og
Kongarijken/DROTTNE at þiona.

Hñ linade a Veigenum miñ Krapt/ Hñ
ſtytte mijna Daga.

Eg ſeigie/Miñ Gud/Suipt mier ecke i
b Med bradū og Oui̇ſum Dauda — burt at b hælfnudum Døgū mijnū/ Þijn
Aar þau vara vm Alldur og æfe.

Ebre. 1. Þu hefur þegar af Vpphafe Jørdena
grunduallad/og Himnarner eru þijn han-
da uerk.

Þeir forganga/enn þu blijfur/aller mu
nu þeir fyrnaſt/ſo ſem annat Fat/Þeir mu
nu ſkiptaſt ſuo ſem annad Klæde/ þa ed þu
vmſkipter þeim.

Eñ þu blijfur hñ ſame þu ert/ Og þijn
Aar taka onguann enda.

Syner þinna Þionuſtu Manna munu
blijfa/ Og þeirra Sæde mun tingaſt fyrer
þier.

CIII.

Pſalmur Dauidz

A Lof ſeig þu Ønd mijn DR-
OTTNE/Og allt huad i
mier er/ hñs heiløgu Naf-
ne.

Lof ſeig þu DROTT
NI Sæla mijn / Og for-
gleym ei ollu þui godu hañ hefur giort mier

Hñ huer ed fyrergiefur þier allar þijn-
ar Synder/ Og græder allar þijnar Mein
ſemder.

Huer ed frelſar þitt lijf vt af fordiørf-
uniñe/Og koronar þig mz Millde z My-
ſkunſeme.

Huer ed þiñ Munn gladuæraß giører/
Og endurnyar þig z vngañ giør*/lijka ſm̄
añañ Ørn.

DROTTIN hñ vtuegar þeim Riett
læte og Dom/øllum ſem Ranginden lijda.

Hñ liet Moſen vita ſijna Vegu/Og ſo B
nu Jſrael ſijn verk.

Lijknarfullur og Myſkunſamz er DR- Exod. 34.
OTTIN/ Þolinmodur og harla God- Pſal.
giarn. 145. 86.

Hañ er ei alla æfena byſtur/Og reideſt
ecke eilijfligana.

Hñ breyter ei vidur oſſ epter vorū Syn-
dum/Og endurgielldur oſſ ecke epter vorum
Miſgiørningum.

Þuiad ſo hæft ſem þat Himineñ er vpp
yfer Jørdinne/Þa lætur hñ ſijna Myſkun
ſeme mykla vera yfer þeim ſem hañ ottaſt.

Suo fiarre ſem þad Auſtret er Veſtre-
nu/So lætz hñ vor* Miſgiørder oſſ fiarlæg
ar vera.

Lijka ſem Þad Fadereñ er Børnunum C
Lijknſamur / Eins þa er DROTTIN
myſkunſamur vid þa ſem hñ ottaſt.

a Huad breyſkt og weykt hws og Bygging wier erum/hayan de ſtutta og Aumliga Lijfdaga — Þuiad hñ veit huada a Verkefnū vier
erum/Honum til hugar kiemur þat vier e-
rum Dupt Jardar.

Madurenn er vm ſijna Lijfdaga ſm̄ añ
at Gras/Lijka ſem Blomſtured Akurſinns
blomgaſt hñ.

Hær ed Andeñ i burt lijdur af hm̄/ þa
er hñ ei meir/ Og hañs b ſtadz þecker hñ
ei leingur.

b Hann weit ecke meir af þui Blomſtre/Og minneſt þeſſ ecke leingur — Eñ Myſkun DROTTens varer vm
Alldur og æfe/yfer þeim ſem hñ ottaſt/ Og
hñs Riettlæte yfer Barnabørnum.

J hia þeim ſem vardueita hañs Sætt- D
mæla/Og miñaſt a hñs Bodord/ſuo ad þr
giøre þar epter.

DROTTIN hñ hefur ſinn Vellldes
ſtol a Himnum tilbwed/Og hñs Rijke þad
Drottnar yfer øllum hlutum.

Lof ſeiged DROTTNE þier aller Ebre. 1.
hañs Einglar/þier øflugar Kiempur ſem
hñs Erinde vtrietta/Suo ad heyreſt Rauſt
hñs Orda.

Lof ſeiged DROTTNE allar hañs
Herſueiter/Hñs Þienarar þier ſ hñs vilia
giøred.

Lof ſeiget DROTTNE øll hñs verk
i øllum

i øllum ættum hans Herradæmes/Lof seig þu Ønd mijn DROTTNE.

CIIII.

(A) LOf seig þu DROTTNI Ønd mijn/ DROTTIN minn Gud/ næsta vegsamligur þa ertu/Fagurligana og dyrdliga ertu pryddur.

(Himinenn) Liosenu ertu skryddur suo sem ødru Klæde/ Þu vtbreider Himinenn sem annad Vefnadar Talld.

Þu huelfer hann ofan med Vøtnunum/Þu fer a Skyunum sem a ødrum Vagne/ Og geingur a Fiødrum Vindsins.

(Ebre. 1.) Þu sem giører þijna Eingla ad Vinds Anda/Og þijna Þienara ad Ellds loga.

(Jørden) Þu sem grunduallad hefur Jardrijked yfer sinne stadfestu/ Suo ad þat blijfur vm alldur og æfe.

Medr Vnderdiupenu hylur þu þat/so sem med ødru Klæde/Og Vøtnen standa vpp yfer Fiøllunum

Enn fyrer þinne strøffun þa flya þau/Fyrer hliode þinnar Reidarþrumu fara þau burt þadan.

Fiøllen þau gnæfa hætt vpp/Og Dalerner þeir lægia sig þar vnder / Vti þeim stad sem þu hefur þau grunduallad.

(B) Takmark hefr þu sett/þar komast þau ei vt yfer/Og þau meiga ecke Jørdena ad nyiu hylia.

Þu lætur Brunnana vppspretta i smæ dølunum/So þat Vøtnen framfliota mille Fiallanna.

So þat øll Dyr a Mørkunum fae at drecka/Og þat Villedyren slocknue sinn Þorsta.

Hia þeim hinum somum sitia Fuglar Loptsins/Og syngia a millum Vidarkuistanna.

Þu vøkuar Fiøllen hier ofan ad / Þu fyller Laded af Auextenum þeim þu giefur.

Þu lætur Grased vppspretta fyrer Fienadenn / og Kornsæded mønnum til Nytsemda/So þad þu vtleider Brauded af Jørdunne.

Og ad Vijned gledie Mannsins Hiarta ꝛ at hans Asion hyrlig verde vt af Vidsmiørenu / Og ad Braudet styrke Mannsins Hiarta.

So þad Skogar [a] trien DROTTINS standa hladen med † friofgan/Þau Cedrus trien i Lijbanon sem sialfur hann hefur plantad.

([a] Trie Drottens kallar hun þau sem ei eru af Mønnum pløntud)
(† Safa)

Þar hreidra sig Fuglarner/ꝛ Storkarner byggia vpp i Greneuidar trianum.

Þau hæfu Biørgen eru Steingeitanna athuarf/ Og Biargskorurnar † Smadyranna Inne. († Kunisanna)

Þu giører Tungled/ Aarenu þar epter ad skipta / Solen hun veit sijna nidur gøngu.

(C) Þu giører myrkt so at Notten verdr/Þa hreyfa sier øll Villudyr.

Þau enu vngu Leonen grenia þa epter brædinne/Og leita sinnar Fædslu af Gude.

Enn nær Solen geingur vpp/taka þau sig i burt þadan/Og leggia sig i sitt Bæle.

Þa geingur Madurenn vt til sijns verks og er ad sinne vinnu allt til Kuellsins.

DROTTIN huersu mikel ꝛ mørg ad eru þijn verk/øll hefur þu þau mz Speke tilsett/ Og Jørden er full af þinne Godgirne.

(Siorenn) Siafarhafed þat sem er suo vijdt ꝛ mijkked/Þar sueima inne otelianligar bæde smær Kindur og storar

Þar i gegnum ganga Skipen/Þar inne eru þeir Hualer/hueria ed þu hefur giørt/so þad þeir leika sier þar inne.

(Psal. 136 145.) Þetta vonar allt vppa þig/so ad þu gefer þeim fædslu i hallkuæman tijma.

(Math. 6.) Nær ed þu gefur þeim/þa samansafna þeir/Nær ed þu vpplykur þinne Hende / þa verda þeir med [b] godsemd sadder.

([b] Mad þøgnude og glede) Hylur þu þitt Andlit/þa skielfast þeir/ Þu i burt tekur þeirra Andardrætt/þa fyrerfarast þeir/ꝛ verda suo aptur ad Dupte.

(D) Þu vtsender þinn Anda/þa skapast þeir/ Og þu endurnyiar Augsyn Jardarinnar

(Pro. 8.) Dyrden DROTTINS er eilijflig/ DROTTIN hann hefur þocknan a sijnum Verkum.

Hann alijtur Jørdena/þa skielfur hun/ Hann ahrærer Fiøllen þa rykur af þeim.

Eg vil lof syngia DROTTNE mijna Lijfdaga/Og minn Gud lofa/æ so leinge sem eg er.

Mijn Ræda verde honum þægelig/Enn eg gledst i DROTTNE.

Hiner Syndugu verda i burt suipter af Jordu/ ꝛ hiner Ogudhræddu so at þeir sie ei leingur/Lof seig þu Ønd mijn DROTTNI/Halleluia.

CV.

Þacke

A Lofed hñ/Seiged vt af øllum hñs Dasemdum.

Packe þi' DROTTNJ og Prediked hañs Nafn/ — 1. Para. 16. Esa. 12.
Vijdfræged hañs Verk a medal Folksiñs.
Synged af honum/ og lofed hñ/Seiged vt af øll·
um hñs Dasemdum.

Hrosed hañs heilaga Nafne/ Hiartad
þra sem DROTTJNS leita þat giedie
sig.

Spyried epter DROTTNJ og epter
hñs styrk/Leited hñs Andlits alla Tijma.

Miñest hañs Dasemdar verka/ þau ed
hñ hefur giørt/Hñs Stormerkia og hanns
Ordz.

Þier Sæded Abrahams hñs Þionustu
mañs/Þier syner Jacobs hñs þess hiñs vt
ualda.

Hñ er DROTTJN vor Gud / Hañ
dæmer vti allre Verøllo.

Hañ miñest sijns Sattmala eilijfliga/
þss Ordsiñs sem hñ hefur fyrerheited/i mar
Gen. 12. ga Þusund Lidu.
26. 28. Þad hñ hefr bundet vid Abraham/ Og
sijns Eidz vid Jsaac.

Og hñ sette Jacob þ sama fyr' Bodord/
Og Jsrael til eilijfs Sattmala.

Og sagde/Þier vil eg giefa Landed Ca
naan/Hlutskipte ydar arfleifdar.

Þa ed þeir voru fæer ad tølu z ei mar
ger/ Og framande þar jñe.

B Og þeir foru i fra eirne Þiod til añar
ar/vr ødru Rijkenu til eins añars Folks.
Gen. Onguann mañ liet hñ þeim skada gio·
12. 20. ra/Og Kongana þa straffade hann þeirra
1. Para. vegna.
16. Snertid ecke mijna þa hina Smurdu/
2. Reg. 1. Og giøred mijnu̅ Prophetum øngua mein·
semd.
Gen. 41. Og hñ liet Hallæred koma yfer Landet/
Og i burtsuipte øllum tilføngum Fædsluñ·
ar.
Gen. 37. Hñ sende eiñ Mañ vndan þeim/Joseph
var selldur vti Þrældom.
Gen. 39. Þeir þuingudu hañs Fætur i Fiøtrum/
Hñs Lijkame hlaut i Jarnum ad liggia.

Allt þangad til ad hañs Ord þad kom
fram̃/Og Ræda DROTTJNS gagn
hreinsade hñ.
Gen. 41. Þa sende Kongureñ vt og liet læta hañ
Lausañ/Høfdingeñ Folksiñs skipade hñ vt
ad læta.

Hñ sette hñ Herra yf' sitt Hws/z Høf
dingia yfer allar sijnar Eigner.

Suo þat hñ mentade hañs Høfdingia
epter siñe Speke/ Og Vijsdom kende hñs
Olldungum.

Og Jsrael for i Egiptaland/ Og Ja C
cob vard eirn framande Mañ i Landenu Gen. 46.
Cham.

Og hann liet sitt Folk aukast miøg/Og Exod. 1.
giørde þa Megtugre eñ þra Ouine Act. 7.

Hñ vmsnere Hiørtum hiña añara/so at Exod. 3.
þr høfdu hañs Folk at hatre/ Og þeinktu
sier mz slægd hñs Þienara nidur ad kefia.

Hñ sende siñ Þion Moysen/Aaron þañ
ed hñ vtualde.

Þeir hiner somu giørdu hañs Teikn a Exod. 7.
medal þeirra/Og hñs Stormerke i Lande·
nu Cham.

Hñ sende Myrkuren/ z liet dimt verda/ Exod. 10.
Og þeir † voru ecke ohlyduger hñs Ordum † Moses
Hañ snere Vøtnum þeirra i Blod/Og og Aaron
drap so þra Fiska. Exod. 7.

Þeirra Land vtleidde Þoddr af sier/Jñ
i þau hinu jnstu Herberge þeirra Kounga.

Hñ sagde/þa komu Jllsku ormar/z Lys/ Exod. 8.
j allar þeirra Lands ælfur.

Hñ gaf þm Hagl fyrer Regn/Ellds lo· Exod. 9.
ga vti þra Land.

Og slo þeirra Vijnuid og Fijkna Trie/
Og i sundurbraut øll Alldintrie i þra Tak
mørkum.

Hañ sagde/ þa komu Eingesprettr/Og Exod 10.
Gras madkar/otal.

Og þr ætu vpp allt Gras i þeirra Lan
de/Og þeir ætu vpp allañ Auøxt a þeirra D
Akurløndum.

Og hñ slo allañ Frumgetnad a Egipta
lande/alla þra fyrstu Erfingia. Exod. 12.

Og hñ vtleidde þa mz Gulle z Silfre/ 13.
Og i bland þeirra Slecktes var eingenn
vanfær.

Egiptaland gladdest vid at þeir vtforu/
Þuiat Hrædslan af þeim til var yfer þa
dotten.

Hañ breidde vt Skyed til ad skyla þm/ Exod. 13.
Og Elldenn a Nottiñe til at lysa þm. Psal 78.

Þeir beiddu/þa liet hñ † Coturnices ko· † Eru
ma/Og hañ sadde þa mz Himna Braude. Stoþuglar
Hñ opnade Hellubiarged/þa rañ Vatn okiender
vt þadan/so at þar runnu Læker i þurlend· hier
re Eydemørku. Exod. 17.

Þuiad hañ miñtist a sitt Heilaga Ord/ Num. 20.
Sm̃ hñ hafde talad til Abraham sijns Þio Gen. 12.
nustumañs

Þañen vtleidde hñ sitt Folk mz Fagna·
de/ Og sijna vtualda mz Glede.

Og gaf þeim Lønden Heidingiaña/So Jos. 3.

þad þeir eignuduſt Audæfen Þiodaña.
Vppa þat at þeir ſkyllde hallda hañs Riettlæting*/ Og varðueita hñs Løgmal/ Haleluia.

CVI.

Haleluia

A
Þſal. 107. 118. 136. Syr. 43.
HAcke þier DROTTNI þuiad hañ er godr/ Og hañs Myſkunſeme varer eilijfliga.
Huer kann krapta verkẽ DROTTINS vt at ſeigia?/ Og øll hñs daſemdar verk ad lofa?
Sæler eru þeir ſem varðueita Riettindin/ Og giøra alla tijma huad Riettuijſligt er.
Minſtu mijn DROTTIN epter þre Myſkun ed þu hefur til ſagt Folke þijnu/ Veittu oſſ þitt Hialpræde.
Suo ad vier meigum ſia Velferd þiña vtualdra/ og ad gledia oſſ yfer þui/ þat þijnu Folke vel vegnar/ Og ad hrooſa oſſ medr þiñe Arfleifd.
Vier høfum ſyndgaſt medur Forfedrum vorũ/ Vier høfum miſgiørt/ z høfũ ogudhrædder vered.
Fedur vorer a Egiptalande villdu ecke ſkilia þijnar Daſemder/ Þeir hugleiddu ecke mijkeleik þiña Myſkunſemda/ Og voru ohlyduger vid Siafar hafed/ einkũ vid Haf ed Rauda.
Eñ hñ hialpade þm fyrer ſijns Nafns ſaker/ So ad hñ audſynde ſijna Magt.
Og hñ haſtade a Hafedrauda/ þa vard þad þurt/ Og hñ leidde þa i giegnũ Vnder diuped/ lijka ſem vm adra Eydemørk.
Exod. 14 Og hñ frelſade þa vt af Hende þra ſm
B þa hatødu/ Og leyſte þa vt af Hende Ouinariñs.
Og Vatned þat dreckte þeirra Motſtødu mønnum/ Suo þad eingeñ þeirra vard epter.
Exod. 15. Þa trudu þeir a hñs Ord/ Og Sungu hm̃ Lof.
Eñ þr forgleymdu ſnarliga hñs Verkum/ Þeir bidu ecke epter hañs Radum.
Exod. 17. Og þeir feingu Girndar fyſn a Eyde-
Num. 11. mørkinne/ Og freiſtudu Gudz a þm Þræfes Obygdum.
Og hañ veitte þeim þeirra Bænaſtad/ Og ſende þeim nogañ Sadning/ ſuo at þa velgde þar vid.
Og i Herbudunũ ſettu þr ſig vpp a mote Moſen/ J mot Aaron þm heilaga DROTTINS.
Jørden opnade ſig vpp og gleypte Da- Num.
than/ Og luckte ſig vt yfer Abiram. 16.
Og Elldurin tendradeſt vpp i þra Samkundum/ Logenn hñ vppbrende hina Ogudligu.
Þeir giørdu ſier Kalf i Horeb/ Og til
bádu þad ſteypt Skurgod. Exod. 32.
Og þr vmſneru † þeirra Dyrd/ vt i lijk † Þat er
ing Nautz þeſſ ed Graſed etur. Gude
Þeir forgleymdu Gude ſ̃ þa hafde frel- Rom. 1.
ſad/ Huer ed ſoddan Stormerke hafde giørt C
a Egiptalande.
Daſemdar verken i Lãdenu Cham/ Og þau hrædeligu Vnduren i Hafenu rauda.
Og hñ ſagde/ þad hañ villde afmá þa/ Exod. 24.
Ef ad Moſes hñs hiñ vtualde hefde ecke ap trad þeirre Mañplagu/ til at ſtilla hanns Reide/ ſuo at hñ glatade þeim ecke mz øllu.
Og þeir forſmádu þad hid agiæta Lan Num.
ded/ Þeir trudu ecke hñs Ordum. 14.
Og þeir møgludu i ſijnum Landtiølldũ/ Þeir hlyddu ecke Rauſt DROTtens.
Og hñ hof ſijna Hønd vpp i mote þm/ Suo þat hñ nidur ſlæe þa i Eydemørkiñe.
Og hñ i burt fleygde þeirra Sæde mzal Heidinna Þioda/ og i ſundur dreifde þeim vti Lønden.
Og þeir gafu ſig til BaalPeor/ z átu Num.
af Fornfæringum daudra Skurgoda. 25.
Og þeir reittu hñ mz ſijnum Verkum/ D
Þa kom og ſuo Plagan a medal þeirra.
Þa gieck fram̃ Phineas/ og forlijkte þ Sakferle/ ſo þa tok Plagan ad liña.
Og þad ſama vard hm̃ reiknad til Riettlætis/ vm allder og ad eilijfu.
Og þeir reittu hñ vid Motmælis Vatn Exod. 17.
ed/ Og þeir angrudu Moſen jlla. Num.
Þuiad þeir ſturludu hñs Hiarta/ So at 20.
hm̃ hrutu nockur Ord.
Ecke helldur afmádu þeir þær Þioder- Deut. 7.
nar/ Hueriar ed DROTTEN hafde þo 12.
ſkipad þeim. Jud. 1.
Helldr ſamblønduduu þeir ſig mzal Heidinna Þioda/ Og lærdu ſuo Verken þeirra hinna ſømu.
Og þionudu þeirra Skurgodum/ Þad 3. Reg.
ſama vard þeim til falls. 11. 12.
Og þeir offrudu ſonu ſijna/ Og Dætur ſijnar Dioflonum.
Og þr vthelltu ſaklauſu Blode/ Blode ſon- 4. Reg.
a ſiña og Dætra/ ſ̃ þr offrudu Skurgodũ 16.

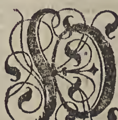
Chanaan/ Suo ad Landed vard mz Blod
skulldum fleckad.
Og þr saurgudu sig so mz sijnū verkū/
Og drygdu Horaner i sijnum tilfundingū.

4. Reg. 21. 23. 24 2. Para. 34.

Þa gramdest Reide DROTTINS
sijnu Folke/Og stuggade vid siñe Arfleifd.
Og gaf þa vti hendur Heidingianna/
Suo ad þeir sem þa høfudu/Drottnudu yf
er þeim.
Og þeirra Ouin̄ þuingudu þa/Og þr
vrdu lijtelætter vnder þra Hendur.
G Hn̄ frelsade þa optsiñes/Enn þr reitku
hn̄ med sijnum asetningum / Og vrdu þui
fæer fyrer siña misgiørda saker.
Og hn̄ aleit þra Neyd/Þa ed hn̄ heyrde
þeirra Kueinkan.
Og hn̄ mintest a siñ Sattmala vidr þa
giørdann/Og þad sama jdrade hann epter
mijkelleik siñar Myskunsemdar.
Og liet þa siña Myskun/ Fyrer øllum
þeim sem þa hofdu Herleidda.
Hialpa þu oss DROTteñ Gud vor/
z samansafna oss i burt fra heidnū Þiodū/
Suo ad vier þøckum þijnu heiløgu Nafne
og prijsum þitt Lof.
Blessadur sie DROTTIN Gud Is-
rael/ ad Eilijfu vm Alldur og æfe/Og allt
Folket seige/Amen/ Haleluia.

CVII.

Þesse Psalm̄ er ein almeñelig þackargiørd/huersu Gud hañ hialpar allshaattudū Møñum/ wr allshaattudū Haskasemdū/Suo sem S. Pall seiger i. Tim. ij. Hn̄ er Frelsare allra Manna

A Acke þier DROTTNI þui hn̄ er godgiarn/
Og hn̄s Myskūseme var
er ad eilijfu.
Seige þier s̄ frelsader
erud af DROTTNI/.
Hueria hn̄ hefur endurleyst vt af Neydiñe
Og þr s̄ hn̄ hefur til samās safnat burt
vr Londunum / fra Austre og Vestre/fra
Nodrenu og i fra Siafar hafenu.
I Þeir fyrstu eru þatæker og aumer sem hueke haþa hws nie Heimile og et wita.
ÞEir sem villter foru vti Eydemørkinne/a
þeim Ørræfes veigenum/Og fundu ong
uann stad/þar þeir gætu i bwed/ Hungrad
er og þyrster/z Sæler þeirra omætte vpp i
þeim.
Og þeir kølludu til DROTTINS
i siñe Neyd/Og hn̄ frelsade þa vt af þeirra
Angist.
Og leidde þa vppa Riettañ veg/So ad
þeir geingu til þess Stadariñs þar ed þeir
giæte i bwed. sier neitt Rad
Þeir hiner somu skulu DROTTNI
þacker giøra fyrer hn̄s Myskunseme / Og
fyrer hn̄s dasemder/þær ed hn̄ veiter Mañ-
anna sonum.
Þad hn̄ sedur þyrstuga Sælu/Og vpp
fyller Hungrada Sælu mz Audæfum.
ÞEir ed þar hliota ad sitia vti Myrkre z
II Adrer eru þeir sim̄ eru i Fiötrum wegna sinna Giörda/ og Gud hialpar þeim wt þadan
dim̄um skugga/ Bundner i Þuingan og
Jarnū.
Þar fyrer ad þeir voru ohlyduger Gudz
Bodordū/Og høfdu vanuirt Løgmal hiñs
Hæsta.
Þar fyrer hlaut þeirra Hiarta med O-
giæfu plægad at verda/So at þr lau þar
og sa var eingeñ sem þm hialpade.
Og þeir kølludu til DROTTENS B
i þeirra Neyd/Og hn̄ hialpade þeim vt af
þra Angist.
Og leidde þa vt af þeim Myrkrunum
og Skugganum/Og i sundursleit þra Fiot
raner.
Þeir hiner somu skulu DROTTNI
þacker giøra fyr̄ hn̄s Myskunseme/Og fy
rer hn̄s Dasemder þær ed hn̄ veiter Mañ
ña Sonum.
Þuiad hañ vppbrytur Eirhliden/Og i
sundurslær Jarngrindurnar.
ÞEir heimsku Meñ sem plægader verda
III Þeir þridiu eru Heimsker/þad er/ ogudhræddar og vondzliga lifande þeir ed siukdome slegner werda/ enn Gud hialpar þm so þeir deyia ecke
vegna siñar Vfertrodningar / Og fyrer
siña Synda saker.
So at þa velgde vid øllum Mat/z vr-
du daudsiuker.
Og þeir kølludu til DROTTINS
i þra Neyd/ Og hañ hialpade þeim vt af
þra Angist.
Hn̄ sende sitt Ord/z giørde þa heilbrig-
da/Og frelsade þa suo at þeir lietust ecke.
Þeir hiner somu skulu DROTTNI
þacker giøra fyrer hn̄s Myskunseme / Og
fyrer hn̄s Dasemd̄ þær ed hn̄ veiter Mañ
aña Sonum.
Og fornfæra honū Helgeoffur Loffsins/
Og framtelia hn̄s verk mz Føgnude C
ÞEir ed mz Skipunum fara vm Sioeñ/
IIII Þeir fiordu eru þeir sim̄ wr Sia þarhaska eru frelsader.
Og fremia sijna Handteran/a Storuøt
nunum.
Þeir ed Verken DROTTINS ha
fa forsokt/og hn̄s Dasemder a Siafarhøf
unum.
Nær hn̄ talade/ þa hreyfdist Stormuin
dureñ/Sa ed Olldurnar vpphof.

 Þeir

Þeir voru vppe vid Himnum ad sia/og ridu suo allt i Diupen nidur/So ad þeirra Aund hun skielfdest af Angist.

Þeir tumbudu og reikudu sem annar Druckenn Madur/ Og eingen Ræd vissu þeir leingur.

Og þeir kølludu til DROTTINS i þeirra Neyd/Og hñ hialpade þm vr þra Angist.

Og hñ stillte þann stora Storm/So at Bylgiurnar læckudu sig.

Og þeir vrdu glader vid þat Logn var orded/Og þad hñ leidde þa til Lands epter þra villd.

Þeir hiner sømu skulu DROTTNE þacker giora fyrer hñs Myskunseme / Og fyrer hñs Dasemdꝰ þær ed hñ veiter Mañ aña sonum.

D Og heidra hñ i Samkunduñe/Og lofa hñ i hia ølldungunum

V Þeir/huerra reñande Læker vppþornader z þeirra Vatz kielldur framhlaupnar voru.

Þeir fim- tu/þeir sem med Oued- ráttu plæg ast og þa ap tur hagstæ- da vedráttu og Jardar Auoxt

So þad friosama Land vard Auaxtar- laust/fyrer saker Illsku þeirra sem þar iñe biuggu.

Og hñ liet i þat þurra Land koma nog ligt Vatn/Og a Þurlended Vppsprettu Brunna.

Og sette þar nidꝛ hina Hungrudu/ So ad þr tilbygge sier stad/þar ed þr kyñe i ad bwa.

Og mætte sá þar Akra/og planta þar Vijngarda/ Og þeir feingu árligañ A uøxt.

Og hañ blessade þa/ suo ad þeir fiølg- udust næsta/Og gaf þm margt Kuikfie.

VI Þeir/huerier nidurþryckter z hracker vo- ru/Af þeim Illskumønnum sm þa þuin gudu og i Þianing høfdu.

Siettu eru sem plægad er eru af wij kingum og ofride/og þa sydan aptur

Þa ed Fyrerlitninguñe var vthellt yfer Høfdingiana suo þat allt Landed for villt og var i eyde.

Og hñ hialpade hiñu Volada vt af Ve søllduñe/Og fiølgade hñs ætt lijka sm ad- ra Saudahiørd.

Suoddan skulu hiner Riettlátu sia og glediast af/Og a allre Illgirne skal Muñ vreñ tilbyrgdur verda.

Huer er skynsamur/z † hyggur ad þssu? Sa mun formerkia huersu marghættadar Myskunsemder þad DROTTIN aud- syner.

† Miñest þetta og hugsar hier epter.

CVIII.

Psalma Lofsøngur
Dauidz

Bvd/ þad er mijñ full al- uara/Eg vil Syngia og Dicta/mijn [a] Vegsemd og eirnen. A Psal. 57.

[a] Þad er/ Mijn Har- pa mz huer- re eg vegsa- ma þig

Rijs vpp þu Psalteri um z Harpa/Sneiña þa vil eg vppe vera.

Þier vil eg DROTTIN þacker gio ra medal Folkstiñs/Medal Þiodaña vil eg þier lof syngia.

Þui þijn Myskuñseme tekꝛ so vijtt s Himieñ er/Og þiñ Sañleikꝛ so vijtt s skyen vtgäga

Vpphef þig Gud yfer Himnana / Og þijna Dyrd yfer øll Lønd.

B Vppa þad at þijner ástsamligꝰ frelsad er verde/Hialpa þu med þiñe hægre Hønd/ og Bænheyr mig.

Gud hñ talar vti sijnum Helgedome/þss sama glediunst eg/ Eg vil Sichim sundur- skipta/z Daleñ Suchoth af mæla. Psal. 60.

Gilead er miñ/Manasse er eirnen miñ/ Og Ephraim er Magt mijns Høfudz/ Juda er minn Hofdinge.

C Moab er mitt Þuottunar Kier / Minn skoo vil eg vtþenia yfer Edom/yfer Philiste is vil eg glediast.

Huer vill flytia mig vti eirn vruggann stad?/Huer mun leida mig vti Edom?

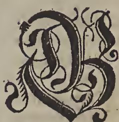
Muntu Gud ecke giora þat sama / þu sem i burt skwfar oss?/ Og þu Gud dregur ecke vt mz voru Herlide.

Veittu oss Fulltijng i Neydiñne/ þuiat mañlig hialp er onguu neyt.

Medur Gude viliũm vier hreyste verken giora/Hñ mun vora Uuine vnderleggia.

CIX.

Psalmur Dauidz fyrer
ad syngia

Vd minn Lofstyr / þeige þu ecke. A Christus

Þuiad þeir hafa sijna ogudliga Munna i giegn mier vpploked/ Og tala a mote mier med falskligre Tungu.

Og þeir tala Eiturligana a mote mier alla vegana/Og strijda i giegn mier fyrer ongua søk.

Af þui eg elska þa/eru þr a mote mier/

Enn eg

Eñ eg badst fyrer.

Þeir audsyna mier Illt fyrer gott / Og Natur fyrer Kiærleika.

a Settu Ogudhræddañ yf[r] hñ/ Og þat Andskotēñ stāde honum til Hægre handar.

(a Þeirra Lærdomur Lijfs erne Mentan og allt þad þeir giöra þad er allt þyrerdæmanligt)

Þegar hñs Søk kienur fyrer dom/ Þa gange hñ fordæmdur vt/ z verde hñs Bæn ad Synd.

Dagar hñs verde faer/ Og hñs Embætte medtake eirn añar.

Hñs Børn verde Fødurlaus/ Og hañs Hwsfru ein Eckia.

B Hñs Børn Rœfe vill vegar/ og þigge Olmusu/ Og fare þurfande lijka sem þeir ed fordiarfader eru.

Okurkalleñ vtsugie allt huad hñ hefur/ Og hiner añarligu grijpe hñs Audæfe.

Og eingeñ sie sa ed honū audsyne nockurn Velgiørning/ Og eige sie sa neirn ed myskune hñs Fødurleysingium.

Hñs Nidiar þa verde vpprætter/ Þeirra Nafn verde Affskafed i añare ættkuijsl.

Misgiørder hañs Forfedra þa verde i minne lagdar fyrer Auglite DROTTINS/ Og Synden hñs Modur afmacst ecke.

DROTTIN hñ forgleyme þeim alldrei/ Og þeir ra Minning verde burtskafen af Jørdu.

Þar fyrer ad hañ var so Myskunarlaus med øllu/ Helldur offsokn veitte þeim Fatæka og Volada z hinum Harmþrungna/ ad hñ giæte honum i hel komed.

C Og hann villde Bøluanena hafa/ hun mun og yfer hñ koma/ Blessunena þa villde hñ ecke fa/ þar fyrer mun hun eirnen hm̄ miøg fiarlæg verda.

Og hñ i klæddest Bøluaniñe so s̄ Nærklæde sijnu/ Og hun er jñruñen i hñs Jdur sem Vatn/ og jnn i hñs Bein lijka sem añad Vidsmiør.

Verde hun honum lijka sem annad Fat hueriu hñ i klædest/ Og suo sem þat Bellte med hueriu hñ gyrdest alla tijma.

Þetta hid sama þa verde þeim af DROTTNI sem mier Motsnuner eru/ Og tala vondsliga i giegn miñe Sælu.

Enn þu DROTTen DROTTen/ vertu med mier fyrer þijns Nafns saker/ Þuiat þijn Myskunseme er mijn Huggun/ Frelsa þu mig.

Þuiat eg em Fatækur z faœdur/ Mitt hiarta er sundur kramed i mier.

Eg lijd i burt hiedan so sem Skugge/ sa ed i burt vijkur/ Og eg verd burt rekenn so sem adrar Eingesprettur.

Mijn Knie eru veyk af Føstu / Og mitt Holld er Magurt/ og hefur onguann Feitleika.

Og eg hlyt þeirra athlæe ad vera/ Nær D ed þeir sia mig/ þa skaka þeir Høfud sijn.

Veit mier Hiastod DROTTen/ Gud miñ/ Hialpa mier epter Myskunsemd þiñe.

Suo at þeir Formerke at þat sie þijn Hønd/ Ad þu DROTTIN giører suoddan.

Bølue þeir/ þa blessa þu/ Setie þeir sig vpp a mote mier / þa lættu þa til Skamar verda/ Eñ þinn Þion hñ gledie sig.

Mijner Motstødumeñ verde mz Smæn klædder/ Og sinne skom̄ jklædest þeir/ suo sem ødrum Kyrtle.

Mijkeliga vil eg DROTTNI þacka mz mijnum Munne/ Og prijsa hñ medal margra.

Þuiad hinum fatæka stendr hñ til hægre handar/ Suo at hñ frelse hū i fra þeim s̄ hñs Lijf vilia Dæma.

CX.

Psalmur Dauidz

DROTTIN sagde mijnū DROTTNI/ Set þu þig til miñar hægre hād[r]/ Þāgat til at eg legg þijna Ouine til skar[r] Fota þiña. A Christus Math. 22.

DROTTIN mun vt senda Spijru þijns Rijkes af Zion/ Drottna þu a medal þiña Ouina. Act. 2. 1. Cor. 15.

Ept[r] þina Siguruiñing/ mun þitt Folk viliugligana offra þier/ vti Heiløgum skrwda/ Þier munu þijn børn fædast so s̄ Døgg fall vt af Morgunrodanum. Ebre. 1.

DROTTIN hñ hefr suared/ z þss Jdrast hñ ecke/ Þu ert eirn Kieñemadr eilijflig ana/ epter skickan Melchisedech. Ebre. 5. 7.

DROTTIN til þinnar Hægre handar/ hañ mun sundur slæ Konungana a tijma siñar Reide. Joh. 12.

Hñ mun dæma medal Heidinna Þioda/ hñ mun marga vid velle leggia/ Hañ mun sundur sla Høfuden yfer mørgum Løndum Num. 23.

Vt af a Lœknum a veigenum mun hñ drecka/ Þar fyrer mun hañ Høfuded vpphefia.

a (Lœknum) Hañ mun lyda og wpprijsa

C XI.

Haleluia

A EG þacka þier DROtteñ af øllu Hiarta/ Vti Rade og i Säkuñdu Riettlatra.
Mijkel eru Verken DROTTINS/ Huer hñ stundar þau/ sa hefur Lysting þar iñe.
Huad hñ skipar þad er lofligt z Dyrdligt/ Og hñs Riettlæte blijfur eilijfligana.
Eina Miñing hefr hñ giørt siña Stormerkia/ Sa hiñ lijknsame z Myskuñsame DROtteñ.
Þeim giefur hñ fædslu s hñ ottast/ Eilijfligana þa minnest hañ sijns Sattmæla.
B Sijn Krapta verk lætur hñ kunngiøra sijnu Folke/ Þad hñ giefe þui Arfleifdena Heidiña Þioda.
Verken hañs Handa eru Sañleikur og Riettinde/ Øll hñs Bodord eru Riettelig.
Þau eru stadfest vm Alldur og ad eilijfu/ Og skie i Sañleik og Riettuijsse.
Hñ sender Endurlausn sijnu Folke/ Hñ lofar þad siñ Sattmæle skule blijfa eilijfligana/ Heilagt og † Herraligt er hanns Nafn.

† hrædeligt

Pro. 1. Eccle. 1. Vpphafed Vijsdomsiñs er Otte DROTTINS/ Þad er ein agiæt Viska/ huer hñ giører þar epter/ þess Lofstyr blijfur eilijfliga.

CXII.

Haleluia

A SÆll er sa Madur sem ottast DROTTEN/ Hñ ed hefur mijkla Þocknan til hñs Bodorda.
Hñs Sæde mun verda volldugt a Jørdu/ Afkuæ med hinna Riettlætu þ mun blessad verda.
Rijkdomur z nægter munu vera i þeirra Hwse/ Og þeirra Riettuijsse blijfur eilijfligana.
Riettferdugum þeim vpprennur a Lios i Myrkrunum/ Af þeim hinum Nædar samliga/ Myskunsama og Riettlæta.

a Lukka og Hialpræde/ mitt i neydinne

Sæll er sa Madur sem hñ er Myskunsamur/ og lænar sitt Giarna/ Og vtretter sijn Erinde so þat hañ giører onguum nein Ranginde. Psal. 37.
B Þuiad hñ mun æfenliga blijfa/ Og miñing hiñs Riettlæta mun alldrei Duijna.
Nær ed einhuer Plaga a yfer ad koma þa hrædest hañ ei/ Hañs Hiarta vonar eflaust vppa DROTTJN.
Hñs Hiarta er ørugt og hrædest ecke/ Þangad til hñ sier sijna villd a sijnum Ouinum.
Hñ skipter vt/ og giefur Fatækum/ Hñs Riettlæte blijfur vm alldr z æfe/ hñs Horn mun vpp hafed verda m z Vegsemd. 2. Cor. 9
Hiñ Ogudhrædde mun þad sia/ og fyrer i þikia/ sijnum Toñum mun hañ saman bijta/ og vppþorna/ Þui huad sa hiñ Ogudhrædde giarna villde/ þ mñ ad ongu verda.

CXIII.

Haleluia

LOfe þier DROTTens þionustumeñ/ Lofed Nafn ed DROTTENS. A
Blessad sie Nafned DROTTINS/ Hieda i fra og ad eilijfu.
J fra Vppgøngu Solariñar allt til hennar nidurgøngu/ Sie Lofad Nafned DROTTENS.
DROTTJN er hær yfer allar Þiodir/ Hñs Dyrd tekur suo vijdt sem þad Himeneñ er. Malac. 1.
Huer er vidlijkur sem DROTTJN vor Gud?/ Sa ed i vpp hædunñ bygger? B
Og lijtur þo a þ hid Auduirdeliga/ A Himnum og a Jørdu.
Huer ed lijtelmagna vppreiser vr Duptenu/ Og forhefur hiñ fatæka vt af Saurindunum.
Suo ad hñ setie hñ hia Høfdingiunum J hia Høfdingiunum sijns Lydz
Sa sm hina Obyriu lætur byggia i hwsenu/ Suo þad hun verdur ein gladuær barna Moder/ Haleluia.

CXIIII.

ÞA Jsrael vtfor af Egiptalande/ Hwsed Jacob i burt fra þui framanda Folke A Exod. 13.
Þa vard Juda hanns Helgedomur/ Jsrael hañs megtar Vellde.
Siafarhafed sa þad og flyde/ Jordan hun snere sier a bak aptur.

Fiøllen stucku vpp sem Sauder/og Hæl sarner suo sem Lomben Saudaña.

Huad var þier þu Siáfarhaf ad þu so i burt flyder? z þier Jordan þad þu sneriſt so bak þier aptur?

Ydur Fiøllum/ad þier stuckud vpp sem Sauder? og þier Hælsarner so sem Lømb en Saudaña?

Fyrer DROTTNI þa hristest Jørden/fyrer Auglite Gudz Jacob.

Huer ed Hellubiargenu vmsnyr i Stødu vøtn/og Steinbiørgunum i Vatsbruña.

CXV.

A Eige oss DROTTEN eige oss/helldr þijnu Nafne gief þu Dyrdena/Vegna þinnar Myskunar og Sañleiks saker.

Huar fyrer þa skulu hiner heidnu seigia/ Huar er nu þra Gud?

Eñ vor Gud er a Himne/ Hañ kann at giøra huad hñ vill.

Psal. 135. Sap. 15. Eñ hiña añara Skwrgod eru Silfur z Gull/Af Maña Høndum giørd.

Þau hafa Muña z tala ecke/ Þau hafa Augu og sia ecke.

B Þau hafa Eyru z heyra ecke/Þau hafa Naser og ilma ecke

Þau hafa Hendur og þreifa ecke/ Fætur hafa þau/og ganga þo ecke/ z ønguañ Mæalrom læta þau i giegnum siñ Hals.

Þeir ed soddan giøra eru eins lijka/ Og aller þr ed treysta a þau.

Eñ Jsrael/vona þu vppa DROTTJN/Hñ er þra Hialp og Skiølldr.

Hwsed Aarons vonar vppa DROTTJN/Hñ er þeirra Hialp og Skiølldur

Huer ed ottast DROTTJN þr vona eiñen a DROTTJN/Hñ er þra Hialp og Skiølldur.

E DROTTEN hñ miñest vor/ og blessar oss/Hñ blezar Hwsed Jsrael/Hñ blessar Hwsed Aaron.

Hañ blessar þa sem ottast DROTTJN/ Bæde sma og stora.

DROTTJN hñ blesse ydur æ meir og meir/ Ydr og Sonu ydra.

Þier erut blessader af DROTTNJ/ Þeim sem giørt hefur Himen og Jørd.

Himinenn giøruallur er DROTTENS/Enn Jørdena hefur hñ Mañaña sonum giefed.

Hiner Daudu lofa þig ecke DROTTEN / Ecke helldur þeir sem ofan fara i Heluijte. Baruc 2. Psal. 6. Esa. 38.

Helldur vier Lofum DROTTEN/ Allt hiedan i fra/z ad eilijfu/Haleluia.

CXVI.

HAD sama er mier liuft/ At þad DROTTJN heyr er mijna Raust og mijna grætbeidne.

Þad hañ hneiger sitt Eyra til mijn/ Þar fyrer vil eg og vm mijna Lijfdaga hñ akalla.

Fiøtraner Daudans vmkrijngdu mig/ Heluijtis Angist hafde snorted mig/eg ratade i Eymd og Anaud. 1. Reg. 23.

B Eñ eg kallade a Nafned DROTTENS/ O DROTTEN frelsa þu Sælu mijna.

DROTTEN er lijknsamur og Riettferdugur/Og vor Gud hañ er Myskunsamur.

DROTTJN hañ vardueiter lijtelmagnana/ Þa ed eg var nidurlægdr frelsade hñ mig. E

Vertu til fridz mijn Sæl enn ad nyiu/ Þui DROTTJN veiter þi' hid goda.

Þui þu hefur vtrykt minne Sælu vr Daudanum/Augum mijnum af Tarføllunum/Footum mijnum fra Hrøsuniñe.

Eg vil gäga fyrer DROTTNE/ A Jørdu lifande Maña D

Eg true/ Þar fyrer þa tala eg / Eñ eg verd næsta miøg þuingadr.

Eg sagde vti miñe Angist/ Aller Meñ þa eru a Liugarar. 2. Cor. 4

Huad skal eg DROTTNJ endurgiallda/Fyrer allar hañs Velgiørder þær ed hñ veiter mier? Rom. 3.

Þañ Hialpræðesiñs Kaleik vil eg medtaka/Og Nafned DROTTJNS kuñgiøra. Supra 75. Esa. 51.

Eg vil giallda DROTTNE mijn Heit/Fyrer øllu hañs Folke. Math. 20

Daude hñs Heilagra er dyrmætur halldenn/J Auglite DROTTJNS.

O DROTTJN/ eg em þinn Þion/ Eg em þiñ Þræll/ sonr þiñar Ambattar/ Þu hefur mijnar Fiøtraner i sundursliteð. E

Þier vil eg offra Loffsins Offur / Og Nafned DROTTJNS predika.

Eg vil giallda DROTTNE mijn

Heit/Fyrer øllu hañs Folke.

Vti Fordyrunum a Hwse DROTT
ENS/Midt i þier Jerusalem/ Haleluia.

a Pad er/Ecke er Treystanda wpp a nockurn Mann/þui hann suyknr wm syder og kann ecke ad Hialpa

CXVII.

Rom. 15.
Joh. 12.

Lofed DROTTJN allar Þioder/Pryssed hann allar Lyder.

Þuiad hanns Myskunseme z Sannleikr/Er stad festr yfer oss Eilijfligana/ Haleluia

CXVIII.

A
Psal. 106. 107. 136.

Packe þi' DROTTNJ þuiad hann er godur /Og hñs Myskunseme varer eilijfligana.

Pad seige nu Jsrael/ Hñs Myskun varer eilijfligana.

Þat seige nu Hwsed Aaron/ Hñs Myskunseme varer eilijfligana.

Þeir sm ottast DROTTEN seige þ/ Hñs Myskunseme varer eilijfligana.

Vti Hørmunguñe akallade eg DROTTEN/Og Drotteñ bænheyrde mig og veitte mier Huggun.

Jos. 1.
Ebre. 13.
Psal. 56.
DROTTJN er medur mier/Þar fyrer hrædust eg ecke/Huad meiga mier Meñerner giora?

DROTTEN er med mier / mier til hialpar/Og eg mun sia mijna Lysting a Ouinum mijnum.

B
Gott er þad at treysta vppa DROTTJN/Og vona ecke vppa Mennena.

Jere. 17.
Psal. 146.
Gott er ad treysta vppa DROTTJN/Og vona ecke vppa Høfdingiana.

Aller Heidingiarner vmkringdu mig/ Eñ i Nafne DROTTJNS þa mun eg fyrer koma þm.

Þeir vmkringia mig øllumeigen/ Enn i Nafne DROTTJNS vil eg fyrerkoma þeim

Þeir vmkringia mig lijka sem Byflugur/þeir a kefia so sem Elld i Þyrneklungrum/Eñ i Nafne DROTTJNS þa mun eg fyrerkoma þm

Þeir hrinda mier þat eg skule falla/Eñ DROTTJN hñ hialpade mier.

DROTTJN hñ er minn Styrkur/ og minn Lofpsalmur/ Og hñ er mitt Hialpræde. Exod. 15.

Menn syngia mz Fagnade af Sigrenum i Tialldbwdum Riettferdugra/Hægre hønden DROTTJNS bijhelldr Sigrenum:

Hin hægre Hønd DROTTJNS er vpphafen/Hin hægre Hønd DROTTJNS bijhelldr Sigrenum. B

Eg mun ei deyia helldr lifa/Og kuñgiora Verken DROTTJNS:

DROTTJN hñ typtar mig ad vijsu/ Enn hñ yfergiefur mig ecke Daudanum.

Vppluked fyrer mier Dyrum Riettlætesiñs/Suo at eg gange þar iñ/og DROTTNE packer giøre.

Þetta eru þær Dyr DROTTENS /Sem hiner Riettferdugu skulu iñganga.

Eg packa þier þat þu lijtelætter mig/ Og hialpader mier.

Sa Steirneñ sñ vppbyggendur forløg du/Hñ er vordeñ at Hyrningar Steine. Esa. 28. Math. 21

Pad hid sama er skied af DROTTNJ/Og er vndarligt fyrer vorum Augū. Act. 4.

Þetta er sa Dagureñ huern DROTTEN giorde/Lætum oss fagna/og verum glader a þeim hinum sama. Rom. 9. D

O DROTTJN hialpa þu/O DROTTJN lattu þat vel luckast. Math. 21. Mar. 11.

Blessadur sie sa sem ad kiemur i Nafne DROTTENS/Vier blessum ydr/ þier sem erud af Hwse DROTTENS. Joh. 12.

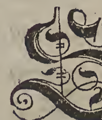
DROTTJN er Gud/sa ed oss vpplyser/Pryded Hatijdena med Blomstrum/ allt ad Hornum Alltaresiñs.

Þu ert min Gud/z eg þacka þier/Miñ Gud/eg vil pryjsa þig.

Packe þier DROTTNJ þuiat hañ er godur/Og hñs Myskunseme varer eilijfligana.

a Pad er/Þeir hlaupa aller ad wtslöckua/ suo sem ad munde Veröllden brenna af mijnum Kærdome/eingenn will wera sijstur

CXIX.

I
Sæler eru þeir sem flecklauser lijfa/ Þeir ed ganga vti Løgmaale DROTTJNS.

Sæler eru þeir sem rækeliga hallda hñs Vitnisburde/Huerier ed leita hñs af øllu Hiarta:

Þui huerier ed ganga a hañs Vegum/

Þeir

Þeir giøra eingen Oriettinde.

Þu hefur bodet vandliga at hallda/ Þijn Bodord.

Gud giæfe þat lijferne mitt hiellde/ Vt af allre Aluøru þijn Riettinde.

Nær ed eg lijt alleinaſta a þin Bodord/ Þa verd eg ecke til ſkam̃ar

Eg þacka þier vt af riettu Hiarta/ Þad þu kienner mier Doma þiñar Riettuijſe.

Þijnar Riettlætingar vil eg geyma/ Yf ergief þu mig ecke ad eilijfu.

II HVernen fær æſkumadureñ ſinn Veg geinged oſtraffanliga?/ Nær ed hann helldur ſig epter þijnum Ordum.

Eg leita þijn af øllu Hiarta/ Lát mier ecke breſt verda a þijnum Bodordum

Eg geyme þijn Ord i mijnu Hiarta/ So ad eg ſyndgadeſt ecke a mote þier.

Bleſſadur ſiertu DROTTIN/ Kieñ mier þijnar Riettlætingar.

Medur mijnum Vørum vil eg fram̃ telta/ Alla Doma þijns Muñs

Eg gled mig af Veigenum þiña Vitnisburda/ Suo ſem yfer allſkyns Audæfum.

Eg tala þat huad þu hefur bodet/ Og athuga þijna Vegu.

Til þiña Riettinda hef eg Lyſting/ Og forgleyme ecke þijnum Ordum.

III GIør þijnum Þion gott til/ Suo eg life og vardueite þijn Ord.

Opna þu mijn Augu/ ſuo at eg ſiae/ Þær Daſemder i þijnu Løgmæle.

Eg em eirn framande Madur a Jørdu/ Fel ecke þijn Bodord fyrer mier.

Sæla mijn er i ſundurkramen af Forleinging/ Epter þijnum Domũ alla tijma.

Þu ſtraffar hina Dramblætu/ Bøluad er ſieu aller þeir ſem burt vijkia fra þijnum Bodordum.

Burt tak þu fra mier Forſmæn ꝛ Fyrerlitning/ Þuiat eg vardueite þijna Vitnisburde.

Høfdingiarner ſitia þar eirnen/ og tala a mote mier/ Enn þiñ Þion talar vt af þijnum Riettindum.

Eg hefe Lyſting til þiña Vitnisburda/ Þeir eru mitt Rædunepte.

IIII SAla mijn hun liggr i Dupte/ Endurlijfga þu mig epter þijnu Orde.

Eg fram̃tel mijna Vegu / og þu bænheyrer mig/ Kieñ þu mier þijnar Riettlætingar

Vnderuijſa þu mier Veigeñ þiña Bodorda/ Þa mun eg ſeigia vt af þijnum Daſemdum.

Eg grem mig ſo/ at mitt Hiarta omætter vpp/ Styrk mig epter þijnu Orde.

Tak burt fra mier þñ falſleikſiñs veg/ Og vñ mier þijns Løgmæls.

Veigeñ Sannleikſiñs hef eg vtualed/ Þijna Doma þa ſetta eg fyrer mig.

Eg aheing þijnũ Vitnisburdum/ DROTTEN lát mig ecke til ſkam̃ar verda.

Nær ed þu hugſualar Hiarta mijnu/ Þa hleyp eg veigeñ þiña Bodorda.

KIenn þu mier DROTTIN veigenn þiña Riettiñda/ Suo þat eg bijuare hñ allt til enda. V

Gef þu mier ſkilning/ þat eg hallde þitt Løgmæl/ Og geyme þat af øllu Hiarta.

Leid þu mig a Veigeñ þiña Bodorda/ Þuiat eg hefe lyſting þar til.

Hneig þu mitt Hiarta til þiña Vitnisburda/ Og ecke til Fiaragirndar.

Fra ſnu þu Augum mijnum/ ſuo at þau lijte ecke epter onytſamligũ Lærdomũ/ Helldur endurlijfga þu mig i þijnũ Vegũ.

Lættu þiñ Þion þijn Bodord faſtliga hallda fyrer þijn Ord/ So at eg otteſt þig.

Snu þu fra mier þeirre Forſmæn/ er eg kuijde vid/ Þuiad þijner Domar eru elſkuliger.

Sia þu/ Eg girneſt þiña Bodorda/ Endurlijfga þu mig medur þiñe Riettuijſe.

DROTTIN lættu þijna Myſkunſeme koma yfer mig/ Þitt Hialpræde epter þijnu Orde. VI

Suo ad eg andſuara meige þeim ed mig laſta/ Þuiat eg treyſte vppa þitt Ord.

Og ſuipt eige i burt af mijnum Muñe Ordenu Sañleikſiñs/ Þuiad eg vona vpp a þijna Doma.

Þitt Løgmæl vil eg vardueita alla tijma/ Vm alldr og æfe ad eilijfu.

Og gladuær þa geing eg/ Þuiad eg leita þiña Bodorda.

Eg tala af þijnum Vitnisburdum fyrer Konungunum/ Og ſkømunſt mijn ecke.

Eg hefe lyſting a þinum Bodordũ/ Og þau eru mier allkiær.

Og eg hef mijnar Hendur vpp til þinna Bodorda/ þuiad eg elſka þau/ Og tala vm þijnar Riettlætingar.

Minſtu

VII Minstu Þions þÿns af Orde þÿnu/
A huert þu liest mig treysta.
Þad er mÿn Huggũ i miñe Læg
ing/Þuiad þÿn Ord þau endurlÿfga mig.
Hiner dramblaatu hæda at mier/þo vÿk
eg ecke helldꝛ af þÿnu Løgmaale.
DROTTIN/nær ed mier kiemꝛ þad
j Hug/huernen þ þu hefur dæmt i fra Ver
alldariñar vpphafe/Þa hughreystunst eg.
Eg angrunst allur yfer þeim Ogudlig-
um/Sem þitt Løgmaal yfergiefa.
Þÿnar Riettlætingar eru mitt Lofkuæ-
de/i mÿnu Hwse.
DROTteñ a Naattarþele minnest eg
þins Nafns/ Og geyme at þÿnu Løgmaa
le.
Þad er miñ Fiesiodur/ Ad eg varduerte
þÿnar Bodaner.

VIII EG hefe sagt/DROTTIN/ þad
skal mitt Hlutskipte vera/ At eg gey
me þÿna vegu.
Eg gratbæne af øllu Hiarta fyrer þÿ-
nu Auglite/Vertu mier Myskunsamꝛ ept-
er þÿnu Orde.
Eg hugleide mÿna Vegu/Og sny mÿ-
num Footum til þiña Vitnis burda.
Eg flyte mier/og bidleika ei vid/ Til ad
hallda þÿn Bodord.
Coloss. 2. † Læted onguañ ræ-na. ydur Søfnuderner hinna Ogudligu þr † ræ-
na mig/Eñ eg forgleyme þo ecke þÿnu Løg
maale.
Vm Midnætted stend eg vpp þier þack
er ad giøra/Fyrer Domana þins Riettlæ-
tis.
Eg samlaga mig vidur þa sem þig ott
ast/Og þÿn Bodord varduerta.
DROTTIN/Jørden er full þinnar
Myskunar/ Kieñ mier þÿn Riettinnde.

IX DROTTIN/þÿnum Þion giør
þu gott til/Epter Orde þÿnu.
Kienn miᵉ Mañkoste ꝛ Visku/
Þuiad eg true þÿnum Bodordum.
Adur eñ eg Lÿtelættur vard for eg villt/
Eñ nu geyme eg þÿn Ord.
Þu ert liufur ꝛ godgiarn/Kieñ mier þÿ
nar Riettlætingar.
Hiner Dramblaatu kueikia vpp Lygar
vm mig/Enn eg helld af øllu Hiarta þÿn
Bodord.
Þeirra Hiarta er storked sem Mør/ Eñ
eg hefe Lysting a þÿnu Løgmaale.
Þad sama er mier fyrer godu/ad þu hef
ur Lÿtelættañ mig/So at eg lære þÿn Rieit
inde.
Løgmaaled þÿns Muñs er mier liufara
Helldur enn mørg Þusund stycke Gulls og
Silfurs.

HEnd þÿn hefur giørt mig ꝛ til sam- X
hans sett/ Gief þu mier skilning/so ad
eg lære þÿn Bodord
Þeir sm̃ ottast þig/sia mig ꝛ gledia sig/
Þuiat eg vona a þÿn Ord.
DROTTEN eg veit/þat þÿner Do
mar eru riettir/ꝛ i Sañleik þÿnum lÿtelæt-
ter þu mig.
Þÿn Myskun hlytur mÿn Huggun ad
vera/Epter þui sem þu hefur þÿnũ Þion
fyrerheited.
Læt þÿna Myskun koma yfer mig/ suo
at eg life/Þuiat eg hefe lysting til þins Løg
mals
Oh/þat hiner drãblaatu mætte til skam-
ar verda/ þeir ed mꝫ lygunum nidꝛ þryckia
mier/Eñ eg tala af þÿnum Bodordum.
Og at þeir mætte snuast til mÿn sm̃ þig
ottast/Og þeir ed þeckia þÿna Vitnisbur
de.
Mitt Hiarta þat blÿfe osaurgat i þÿn-
um Riettindum / Suo at eg verde ecke til
skamar.

SAlu mÿna forleinger epter þÿnu XI
Hialpræde / Eg vona vppa þÿn
Ord.
Mÿn Augu þau lãgar epter þÿnu Or-
de/Og seigia/Huenær munt þu hugsuala
mier?
Þuiad eg em lÿka sem a Hwdarbelgur
i Reyk vppe/Þÿnum Riettlætingũ forgley-
me eg ecke
Huersu leinge skal þiñ Þion hiara þañ
en vid?/Huenær villtu læta Dom ganga
yfer mÿna Ofsoknara?
Hiner Dramblatu grafa mier Grafer/
Þær sem ecke eru epter þÿnu Løgmaale
Þÿn Bodord eru ecke vtan Sañleikur/
Þeir ofsækia mig mꝫ Lygunum/Hialpa þu
mier.
Ad mestu þa hafa þeir fyrerfared mier
a Jørdu/Eñ eg yfergief ecke þÿn Bodord
Endurlÿfga þu mig fyre Myskunseme
þÿna/ So at eg varduerte Vitnisburde
þÿns Muñs

a I huerium Menn bera Þÿn Vatn og annan Løg

DROTTEN/þitt Ord blÿfur æfen XII
liga/Suo vÿdt sem Himineñ er
Þinn Sañleikur varᵉ vm alldur
ꝛ æfe/

og æfe/ Þu hefur Jørdena grunduallad/ z hun blÿfur stødug.

Þat sama blÿfur epter þÿnu Orde dagliga/ Þuiat aller hluter hliota þi' at þiona

Ef ad þitt Løgmæl hefde ecke mÿn huggun veret/ Þa hefda eg Farest i minne Eymd.

Þÿnum Setningum vil eg alldrei gleyma/ Þuiat þu endurnærer mig medz þeim.

Eg em þinn/ hialpa þu mier/ Þuiad eg leita Setninga þiñ.

Niner Ogudligu sitia vm mig/ suo at þr fyrerkome mier/ Eñ eg giæte at þÿnū Vitnisburdum.

Allra hluta hefe eg sied eirn enda/ Enn þitt Bodord varer.

XIII Versu miøg ad eg elska þitt Løgmal DROTTJN? Dagligana er mÿn Ræda vm þad.

Medur þÿnu Bodorde giører þu mig hygnare eñ mÿna Ouine/ Þui eilÿfligana þa er þat miñ Fiestodur.

Eg er vÿsare eñ aller mÿner Lærefedur/ Þuiat þÿner Vitnesburder eru mÿn Ræda

Eg em skynsamare eñ Olldungarner/ Þuiad eg varducite þÿn Ord.

Eg varna mÿnum Fotū vid øllū vondū veige/ So eg varducite þÿn Ord

Eg hneige ecke af þÿnum Domū/ Þui

E at þu mentar mig.

Þitt Ord er mÿnum Muñe sætara/ enn Hunang

Þitt Ord giører mig Forstalann/ Þar fyrer hata eg alla Ranglætis vegu.

XIIII Ord þitt er Lampe Foota minna/ Og Lios a mÿnum vegum.

Eg suer/ og set mier ad hallda þat/ Ad eg vil varducita Domana þÿns Riettlætes.

Næsta em eg audmyktur/ DROTTJN endurlÿfga þu mig epter þinu Orde.

Lættu þier þocknast DROTTEN þad vilianligt Offur mÿns Muñs/ z kieñ mier þÿna Doma.

Mÿn Sæla er ætÿd i mÿnum Høndū/ Og eg forgleyme þo ecke þÿnu Løgmæle.

Niner Ogudligu leggia fyrer mig Snørur/ Enn eg villtest ecke fra þÿnum Bodordum.

Þÿner Vitnisburder eru mÿn Eilÿf Arfleifd/ Þui þr eru mÿns Hiartās vnadsemd.

Eg hneige mitt Hiarta / Til ad giøra epter þÿnum Riettlætingum alltiafnt og eilÿfligana.

Eg hata þa a FluguAnda/ Eñ elska þitt Løgmæl. XV

Þu ert mÿn hlÿf og skiølldur/ A þitt Ord þa vona eg.

Vÿket fra mier þi' Jllskufuller/ Mÿns Gudz Bodord vil eg hallda.

Efl mig fyrer þitt Ord/ Suo ad eg life/ Og læt mig ecke af Von miñe til skamar verda.

Styrk mig suo at eg hressunst vid / Þa vil eg alla tÿma mÿna Lysting hafa a þÿnum Riettindum.

[a Þeir ed wek þast hingad og þangad/ suo sem kuk ster aþ Triam/ kallast hier Flugande Andar/ Þeir ætÿd dikta nock ud nytt/ suo sem Villumenn plaga ad giøra]

Þu nidurtredur alla þa sm þÿnar Riettlætingar onyta/ Þuiat þeirra Suikræde er ecke vtan Lygd.

Þu i burtfleyger øllum Ogudlegum a Jørduñe/ sem ødru Sorpe/ Þar fyrer elska eg þÿna Vitnisburde.

Eg em Hræddur fyrer þier/ suo at mitt Holld þat skielfur allt / eg hrædunst fyrer þÿnum Domum.

Eg helld med Domenum og Riettuÿsenne/ Gief mig ecke þeim ofur ð mi' vilia ofrÿke giøra. XVI

Vernda þu þiñ Þion/ og hughreyst hñ/ So þad hiner Dramblætu giøre mier ongvann yfergang.

Mÿn Augu þau forleinger epter þÿnu Hialpræde/ Og epter Orde þinnar Riettuÿse.

Giør þu vid þinn Þion epter Myskun þinne/ Og kieñ mier þÿnar Riettlætingar.

Eg em þinn Þion/ leidriettu mig/ Suo þat eg medkienne þÿna Vitnisburde.

Tÿme er til/ þad DROTTJN giøre þar at/ Þeir hafa þitt Løgmæl i sundur slited.

Þar fyrer elska eg þÿn Bodord/ Framar eñ Gull/ framar eñ rauda Gull.

Þar fyrer helld eg greidugliga allar þÿnar skipaner/ Allañ falsligann veg hefe eg at Hatre.

Vitnisburder þÿner eru dasamliger/ Þar fyrer stundar þa Sæla mÿn. XVII

Nær ed þitt Ord opinberast/ þa vpplyser þat/ Og giefur skilning Smælingiunum

Eg lyk mÿnum Muñe vpp / og girnest þinna Bodorda/ Þuiad mig forleing' þar epter.

Lÿttu til mÿn/og vertu mier Myskunsa-
mur/Epter þui sem þu ert vanur ad giora
vidur þa sem þitt Nafn elska. *
Greid þu gøtu mÿna i þÿnum Ordum/
Og læt eingen Ranginde Drottna yfer
mier.
Frelsa mig i fra Suikræde Mañaña/
Þa mun eg vardueita þÿn Bodord.
Lædtu Andlit þitt lysa yfer Þræle þÿn-
um/Og kieñ mier þÿn Riettinde.
Mÿn Augu fliota i Vatne / Af þui ad
þitt Løgmæl þat verdz ei halldet.

XVIII DROTTIN/ Riettlætz ertu/ Og
þitt Ord þad er Riettferdugt.
Þu hefur Vitnesburdena þÿns
Riettlætis/Og Sannleikeñ fastliga boded.
Eg fyrerforst ad mestu vt af vmuandan
minne/ Af þui þad mÿner Motstødumeñ
† forgleymdu þÿnum Ordum.

† Ecke all einasta þui gleymande/: helldur hirdaþeir þar suo lijted vm/ suo sem allòrei hefde Gudz Ord þia þm vered

Þitt Ord er gagnhreinsad / Og þinn
Þion hñ elskar þad.
Eg em Lÿtelshættar og fyrerliteñ / Eñ
eg gleyme þo ecke þÿnum Bodordum.
Þitt Riettlæte er eitt eilÿft Riettlæte/
Og þitt Løgmæl er Sañleikureñ.
Angist og Neyd hefur snorted mig/ Eñ
eg hefe lysting til þiña Bodorda.
Riettlæted þinna Vitnesburda er eilÿf-
ligt/Leidriettu mig/þa life eg

XIX EG kalla af ollu Hiarta/bænheyr þu
mig DROTTIN/ Þui eg helld
de þÿnar Riettlætingar.
Eg kalla til þÿn/hialpa þu mier/ so ad
eg vardueite þÿna Vitnisburde.
Arla þa kiem eg z kalla/A þitt Ord vo
na eg.
Sneña a Morna þa vakna eg/So ad
eg seige vt af þÿnum Ordum.
Heyr þu Raust mÿna DROTTIN
epter Myskunsemd þiñe/ Endurlÿfga þu
mig i þÿnum Domum.
Mÿner Illskufuller Offsoknendz villdu
til vid mig/Og eru fiarlæger fra þÿnu Løg
mæle.
DROTTEN/þu ert nalægur / Og
þÿn Bodord eru ecke nema Sañleikureñ.
Þegar i fyrstu þa vissa eg þat Ad þu
hefdr þÿna Vitnisburde eilÿfligana grund
uallad.

XX LIttu a þianing mÿna/z frelsa mig/
Þuiad eg forgleyme ecke þÿnu Løg-
male.
Legg þu Dom a mitt Mælefne/z frel-
sa mig / Endurlÿfga þu mig fyrer þitt
Ord.
Fiarlægt er hialpræded þeim Ogudligu
Þuiad þr ackta ecke þÿnar Riettlætingar.
DROTTEN/þÿn Myskunseme er
Mikel/Lÿfga þu mig epter riettdæme þÿ-
nu.
Mÿner Offsoknarar og Motstødumeñ
eru marger/ Enn eg vÿk ecke af þÿnum
Vitnisburdum.
Eg sie þa Forsmænara/og þat angrar
mig/Ad þeir vardueita ecke þÿn Ord.
Sia þu/eg elska þÿn Bodord/ DRO-
TTEN/Endurlÿfga þu mig epter My-
skunseme þiñe.
Þitt Ord er ecke annad enn Sannleikur
Aller Domar þinnar Riettuÿse vara eilÿf
ligana.

HOfdingiarner offsækia mig fyrer on XXI
gua søk/ Og mitt Hiarta er ottaslei
ged fyrer þÿnum Ordum/
Eg gled mig yfer þÿnu Orde/Suo sem
sa ed mÿket herfang fær.
a Lygeñe er eg Reidz/z hñ er mier and
styggelig/enn þitt Løgmæl elska eg.

a Græsnurum og wnderhyggiu mõñum

Siø sinnum a deigenum sagda eg þier
Lof/Fyrer Domaña saker þins Riettlætis.
Mikeñ Frid hafa þr sem þitt Løgmæl
elska/Og þeir fara ecke afuega.
DROTTIN eg vænte þÿns Hialp-
rædes/Og giøre epter þÿnum Bodordum.
Sæla mÿn vardueiter þÿna Vitnisbur
de/Og elskar þa mÿkeliga.
Eg geyme þÿn Bodord og þÿna Vit-
nisburde/Þuiad aller mÿner veiger eru fyr
er þier.

DROTTIN/Lættu mÿna Græt XXII
beidne koma fyrer þig / Leidriettu
mig epter Orde þÿnu.
Lættu mÿna bæn koma fyrer þig/Frel-
sa þu mig epter Orde þÿnu.
Mÿnar varer skulu Lof syngia / Þa ed
þu kienner mier þÿnar Riettlætingar.
Mÿn Tunga skal sitt Mæltæke hafa
af þÿnu Orde/Þuiad øll þÿn Bodord eru
Riettinde.
Þÿna Hønd lættu mier hiastødu veita/
Þuiad eg hefe þÿn Bodord vtualed.
DROTTEN / mig forleinger epter
þÿnu Hialpræde/Og eg hefe Lysting a þÿ
u Løgmæle.
Sælu mÿna lættu lifa/So at hun lofe
þig/

þig/Og þijner Domar hialpe mier.

Eg em suo sem a villtur og fortapadur Saudur/Leita þu ad þijnum Þion/ Þuiad eg forgleyme ecke þijnum Bodordum.

b Eingenn alijtur edur hefur wmhyggiu fyrer mier.

CXX.

Lofsøngur i Hakornum

A EG kalla til DROTT-INS i minne Neyd/ Og hn̄ bænheyrer mig.

DROTTIN frelsa þu mijna Sælu i fra þeim Lygegiørnu Mun̄sins Vørum/Og i fra þeim følskum Tūgum.

Huad kann þier su falsklig Tunga at giøra? Og hueriu fær hū til vegar komed?

Hun er suo sē hæarhuast skeyte hin̄s volluga/Lijka sem Elldur i einum a Eineberia Vide.

Aufui mig/ þat eg em framande i blād Mesech/Og hlyt ad byggia medal Tiallbwda Kedar.

Þat mun Sælu minne hellst til langt þikia/Ad byggia hia þeim sem Friden̄ hafa.

Eg em fridsamur/en̄ nær ed eg tala/Þa hefia þeir vpp Ofrid

a Elldur i Eineberia Vidnum/kuiknar skiott og logar miøg / Þui þad Trie er Feitt/og er þui Elldnæmt/Suo kuiknar og Villu Lærdomur skiotliga og wtberst og breickast audvelldliga

CXXI.

Lofsøngur i Hakornum

A MJjn Augu hef eg vpp til Fiallan̄a / Huadan þad mier kiemur Hialpen.

Mitt Fulltijng kemur af DROTTNJ/ Þeim sem giørt hefur Himne og Jørd.

Þin̄ Foot mun hn̄ ei skeika læta/Og sa ed þig vardueiter/han̄ sefur ecke.

Sia þu/sa hů ed vardueiter Jsrael/ Hn̄ sefur ecke og ei syfiar hn̄.

DROTTIN hn̄ vardueit' þig/DROTTIN er þinn skugge yfer þin̄e hægre Hende.

Suo þat Solen bren̄e ecke þig a Dagienn/ Eige helldur Tungled a Nættarþelenu.

DROTTIN hn̄ vardueite þig i fra øllu Jllu/Hn̄ vardueite þijna Sælu.

DROTTIN hn̄ vardueite þijna wtgøngu z jn̄gøngu/ Nu hiedan i fra z ad eilijfu.

CXXII.

Lofsøngur i Hakornum

AF þui þa gled eg mig/þat til mijn er sagt/Vier skulum jnnganga i a Hws DROTTINS A

Og þat vorer Fætur munu standa/ J þijnum Fordyrum Jerusalem.

Jerusalem er vppbygd/ þad hun sie ein Borg/þar ed Men̄ eiga til samans ad koma.

Þar ed Kynkuijslernar skulu vppgāga/ einkum/ Kynkuijsler DROTTINS/ til ad predika Jsraels Folke/til ad þacka Nafnenu DROTTINS.

Þuiad þar i þeim stad sitia Domstolarner/Stolarner Hwssens Dauidz.

Osked Jerusalem þess sem giæfusamligt er/Þad þeim geinge vel sem elska þig.

Fridur þa sie hid jn̄ra/ in̄an þin̄a Mwrueggia/Og giæfa i þijnū Herbergiū.

Fyrer minna Brædra og Naunga saker/Vil eg þier † Fridarens bidia. † Farsæll

Fyrer hwssens saker DROTTINS dar Gudz vors/Vil eg leita þijns besta.

a Þar ed Gudz Ord heyrest og kiennest / Þar ed Gud byr/og hanns heimile er/aß slyku er wel werdugt ad gledíast.

CXXIII.

Lofsøngur i Hakornum

TJl þijn vpphef eg mijn Augu/Þu sē byr a Himnum vppe. A

Sia þu/lijka suo sem þat Augun Þienaran̄a horfa vppa Hendur sin̄a Lænardrottna/ Suo sē ꝥ Augun Þionustu kuin̄un̄ar horfa vppa Hendr sin̄ar Matmodur/ Lijka so horfa vor Augu vppa DROTTEN Gud vorn/ þangat til hn̄ Myskunar oss

Vertu oss Myskunsamur DROTT-
EN/vertu oss Myskunsamur/ Þuiad vier
erum miøg hladner af forsmæn.

Harla miog er Sæla myn vppfylld vt
af Spotte Drambsamra/Og Fyrerlitnin-
gu Dramblætra.

CXXIIII.

Lofsøngur i Hakornum

A
NEma þad DROTT-
EN hefde vered hia oss/
So seige Jsrael/
Nema þat DROT
teñ hañ hefde veret hia
oss/nær ed Meñerner set
tu sig vpp i mote oss/

Þa munde þeir hafa suelgt oss lifande i
sig/Nær ed þeirra Grimdar reide hun geisa
de yfer oss.

Þa hefde Vatnet dreckt oss/Straumarner
hefdu þa geinged vpp yfer vora Sæl.

Þa hefde Vøtnen geinged ofdiupt/Yfer vo
rar Saler.

Lofadur sie DROTTEN/þat hann
gaf oss ecke til Veidebrædar i þeirra Teñr.

Sæla vor er burtsloppen lyka sem Fugl
vt af Veidemañsiñs Sneru/Suo þ Sna
ran er sundurslitin/z vier þadā i burtleyster.

Vor Hialp er i Nafne DROTT-
ENS/ Þess sem giort hefur Himen og
Jørd.

CXXV.

Lofsøngur i Hakornum

A
HVerier ed treysta a DRO-
TTJN/ þeir munu ecke
falla/ Helldur eilijfliganā
stadfaster blijfa/ lyka sem
Fialled Zion.

Kryngum Jerusalem
eru Fioll/Og DROTTJN hñ er kryn-
gum sitt Folk/nu z allt hiedan i fra ad Ei-
lyfu.

Þuiad Rijkesspijra hinna Ogudligra
mun ecke blijfa yfer Flockenum Riettferd-
ugra/Þad hiner Riettlætu vtþenie ecke sij-
nar Hendur til Ranglætesiñs.

DROTTJN/gior gott til þeim god
fwsu z Riettferdugum af Hiarta.

Enn hina sem frahuerfa a sijna ræng-
snuna Vegu/ þa sømu mun DROTT-
eñ burt drijfa med Jllgiørdamøñum/ Eñ
Fridur sie yfer Jsrael.

CXXVI.

Lofsøngur i Hakornum

HEgar ed DROTteñ ley A
ser hina Herteknu Zion/
Þa munum vier verda so
sem þeir ed a dreymer.

Þa mun vor Muñur
fullur af Hlatre / og vor
Tunga full af gledskap vera/Þa mun og
sagt vera medal Heidiña Þioda/DROT-
TJN hefur mykla Dasemd hia þeim giør
da.

DROTTJN hñ hefur mykla Da-
semd hia oss giort/Þess þa erum vier glad-
er ordner.

DROTTEN snu þu vorre Herleidin
gu/Lyka sem ad þu vppþurkader Vatned i
Sudrenu.

Þeir ed mz Tarunum nidur sa/Mun
mz Føgnudenum vppskiera.

Þeir ganga vt grætāde/ og bera agiætt
Sæde/Og koma mz Fagnade/og bera sijn
Bindene.

a Sa Føgnudur mun wera suo stor / ad wier
faum þad warla truad / Og oss mun þyckia suo
sem hefdum vier þad i Suefne sied/og þad være
ecke satt/

CXXVII.

Lofsøngur Salomonis i
Hakornum.

NEma þ DROTTJN A
vppbygge Hused/Þa er-
fida þeir til einskis sm̄ þ
vppbyggia.

Nema þat DROT
TJN vardueite Borge
na/Þa vaker Vøkumadurenn til Forgief-
ens.

Þad kiemr til einskis ad þier snemā vpp
st... det/og þar epter a leinge sitied/ og eted
yduart Braud mz hrygd/ Þuiad þad gief
ur hñ sijnum Astuinum ad þeim sofande.

Sia/Børnen eru ein a Gafa DRO-
TTJNS/Og sa Auoxtur Kuidariñs er
ein Astgiøf.

Lyka sm̄ skeyted i øflugs Mañs hende/
Eins þa tingost þau Vngu Børnen.

Sæll er sa sem sitt Kofur hefur fullt af
þeim hin

þeim hinum sewum/ þeir munu ecke til skamar verda/ nær ed þeir eiga vidur sijna Ouine ad þreyta.

a (Gafa) Pad er/ Forgiefens er/ ad þier ættled ad hier med ydru Erfuide kunned þetta ad wt uega/ Börnen sialf/ huerra wegna þier erfide hafet eru ecke i ydar walde/ Helldur eru þau Gafa Gudz

CXXVIII.

Lofsøngur i Nakornum

A
æll er sa Madur sem ottast DROTTEN/ Og geingur a hans Vegum.
Vt af Erfide handa þinna muntu næra þig/ Sæll ertu þess/ og vel mun þier ganga.
Þijn Hwsfreyia mun vera so sem auaxtarsamur Vijnuidur vmhuses þitt Hws/ Þijn Born so sem Vidsmiorsuidar kuistar i kring vm þitt Matbord.
Sia þu/ suo verdur sa Madur blessadur Sem hann ottast DROTTIN.
DROTTIN mun blessa þig vt af Syon/ Suo ad þu siaer Audlegdena Jerusalem alla þijna Lijfdaga.
Og þu munt sia þijn Barnaborn/ Frid enn yfer Israel.

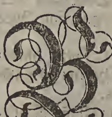
CXXIX.

Lofsøngur i Nakornum

A
ptsinnes þa hafa þeir Motstadet mig i fra Barnæsku minne/ Suo seige Israel.
Optsinnes þa hafa þeir motstadet mig i fra Barnæsku minne/ en þo hafa þr ecke yferbugad mig.
A mijnum Hrygg hafa Plogsmidernir plægt/ og sitt Plogiarn leinge dreiged.
DROTTIN sa ed riettlatur er/ Hefur Hals silana hinna Ogudligu i sundur hoggued.
Til skamar verda þeir og snuest aptur vm hæl/ Aller þeir sem Zion gramer eru.
Verde þeir so sem grased a Hæfrum vppe/ Huert ed visnar adur enn þad er vppslieget.
Vt af hueriu at hann sa ed þad oppslær fyller ecke sijna Hond/ Og ecke Helldur hann sinn Barm sem Bindinen til samans binder.
Og þeir ed fram hia ganga muna eige seigia/ Blessun DROTTINS sie yfer ydur/ vier blessum ydur i Nafne DROTTINS.

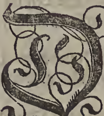
CXXX.

Lofsøngur i Nakornum

Vrt wr Diupenu hropa eg DROTTIN til þijn. A
Heyr þu Drotten mijna Rodd/ Lattu þitt Eyra hyggia at Roddu minnar grætbeidne.
Ef at þu DROTTIN villt tilreikna Synderna/ DROTTEN/ huor ma þa standast?
J hia þier er Fyrergiefningen/ Suo ad Menn ottest þig.
Eg vænte DROTTENS/ mijn Sala hun bijdur so vid/ Og eg vona vppa hans Ord.
Mijn Sæla hun bijdur DROTTENS/ J fra eirne Morgunøktinne allt til annarar.
Jsrael vone vppa DROTTIN/ Þui ad hia DROTTNE er Myskunseme/ og i hia honum er noglig Endurlausn.
Og hann mun frelsa Jsrael/ Vt af ollum hans Syndum.

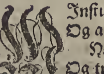
CXXXI.

Psalmur Dauidz i Nakornum

ROTTEN/ mitt Hiarta er ecke Hofmodugt/ og mijn Augu eru ecke Stærelæt/ Og eg geing ecke vti mijkelehattar efnum/ þeim mier eru of hæ. A
Ef ad eg setta ei Sælu mijna/ og þaggade hana/ Þa yrde mijn Sala afuanen/ lijka sem sa ed frauanenn er sinne Modur
Jsrael vone vppa DROTTEN/ Nu og allt hiedan i fra ad eilijfu.

CXXXII.

Lofsøngur i Nakornum

Insu DROTTIN a Dauid A
Og a oll hans Moilæte.
Huer ed suor DROTTNI 2. Reg. 7
Og trulofade hinum Volldug a

Jacob.

Eg vil ei i Herberge mins Hejmilis jñ ganga/Og ei helldur mig vppleggia i miñ Sængar stad.

Mijnum Augum vil eg onguañ Suefn giefa/Og ecke helldur mijnum Augabraam nockurn Suefn høfga.

Allt þangad til eg fiñ DROTTNE eiñ Stad/ Til ibyggingar þm Gude Jacob.

B Sia þu/vier heyrum vt af þeim hinum
† Stad Tialldbwd-arinnar † sama i Ephrata/Vier hofum hñ fund-
ed a vøllunum Skogariñs.

Vier vilium jnnganga i hañs Tialld-bwd/Og til bidia fyrer hñs Fotskør.

Exod. 40. DROTTIN/hef þig vpp til þinnar
Num. 9. Huijldar/Þu og Ørken þijns [a] Kraptar.
Reg. 8 Þijna Kiennemenn læt i klædast Riett-
[a] þijns valldz og Rijkes uijsiñe/Og þijna Heilaga gledia sig.

Suipt ecke i burt Rijkesstiorninne þijns hins Smurda/Vegna þins Þions Dauidz

C DROTTIN hañ suor Dauid eirn
Psal. 89. sañarligañ Eid/þañ sama mun hañ enda/
2. Reg. 7. Vt af Auexte Kuidar þijns vil eg setia yfer
Luc. 1. þitt Velldes Sæte.
Act. 2. Ef ad Syner þijner vardueita minn Sattmala/og mijna Vitnisburde hueria eg mun kienna þeim/Þa skulu z eirnen þra Syner sitia a þijnum Velldisstole æfenlig-ana.

Þuiad DROTTIN vtualde Zion/ Og hefur lysting þar i þeim stad at bwa.

D Þetta er mijn Huijla vm alldur og æfe/ Hier vil eg byggia/ þui þat þocknast mier vel.

Hennar Vister vil eg blessa/Og hennar Fatækum nogligann Braudsiñs Sadning giefa.

Hennar Kiennemeñ vil eg Hialprædenu i klæda/Og hennar Heilager skulu gladuæ-rer vera.

Leuit. 1. Þar j þeim stad skal vppganga Horned
Malach. 3. Dauidz/Mijnum þm hinum Smurda hef
eg eitt Lios til bwed.
Luc. 1. Hñs Ouine vil eg forsmanerne i klæda
† Þat er/ Kongarijke Eñ yfer hm̃ skal blomgast hñs † Corona

CXXXIII.

Psalmur Dauidz i Na-kornum

A SJa þu/huersu agiætt og elskuligt er þad/Ad brædurner [a] bwa huer vid annañ i godu Samþycke.

Lijka sem þad dyrdarliga Balsamum er huert ed af Høfde Aarons ofan reñur i allt hñs Skegg/Þad s ofan þadan flytz a hñs Klæde.

Suo sem ad Natdøggen su ed af Her mon ofan fellur a Fialled Zion/Þuiad þar i þeim Stad fyrerheiter DROTTIN Blessunenne og Lifenu/ vm Allder og ad ei lijfu.

[a] Þad er/nær ed þeir Rijku/storu/Hellógu/Vijsu/lyda og elska Fatæka og Lijtelmagna/Synduga og Heimska/Rom. xiij

CXXXIIII.

Lofsøngur i Hakornum

SJaed/Lofed DROTT-IN aller Þionustumenn DROTTINS / þier sem standed a Natar þe-le i Hwse DROTT-INS. A

Vpphefied ydar Hendur i Helgedomen-um/Og lofed DROTTIN.

DROTTIN blesse þig vt af Zion/ Sa ed giort hefur Himen og Jørd.

CXXXV.

Haleluia

LOfed Nafned DROTT-ENS/Lofe þier Þionustu menn DROTTIN. A

Þier sem standed i Hwse DROTtens/ Vti For-dyrū Hwsseñs Gudz vors Lofed DROTTIN / þui DROT-TIN er godgiarn/Lof synged hñs Nafne þuiad hñ er Sætur.

Þuiad DROTTIN vtualde sier Jacob/Jsrael sier til eigendoms.

Þuiad eg veit þat DROTTIN er mikelsmattar/Og vor DROTTIN hñ er yfer øllum Gudum.

Allt huad hñ vill þad giører hñ/ A Him B
num a Jørdu/i Sionum og Vnderdiupu- Jere. 10.
num.

Hñ sem Skyen lætur vppganga af yd-sta Takmarke Jardariñar/Huer ed Elldin garnar giører med Regnenu/Sa ed Vind enn lætur framkoma vr leyneligum Fylsn-um.

Hañ huer ed slo alla Frumgietninga a Egip-

Exod. 12. Egiptalande/ Bæde Mannaña og so Fie·
nadarins.
Og liet sijn Teikn og Stormerke koma
yfer þig Egiptaland/ Yfer Pharao z alla
hñs Þionustumenn.
Num. 21. Hñ sa ed myklar Þiodr vnderlagde/ Og
Vollduga Konunga i Helslo.
E Sihon Kongeñ Amoritarum/ og OG
Konungeñ Basan / Og øll Kongarijken
Canaans Jardar.
Infra. 12 Og gaf þeirra Land til Arfleifdar/ Til
Arfleifdar sijnu Folke Jsrael.
Þitt Nafn DROTTIN varer eilijf
ligana/ DROTTIN þijn Miñing hun
varer vm alldur z æfe.
Þuiad DROTTIN mun dæma sitt
Folk/ Og sijnum Þionustumønnum mun hñ
myskunsamur vera.
D
Psal. 115 Skwrgoden Heidiña þioda eru Silf
Sap. 15. ur z Gull/ Af Mañanna Hondū
giørd.
Þau hafa Munn og mæla ecke / Þau
hafa Augu og sia ecke.
Þau hafa Eyru og heyra ecke/ Eingeñ
Andardrattur er i þeirra Muñe.
Þeir ed þau giøra eru eins lijka/ Og
aller þeir sem treysta a þau.
Hwsed Jsraels Lofe DROTTIN/
Lofed DROTTIN þier af Hwse Aaron
Þier vt af Hwse Leui lofed DROTT
JN/ Þier sem ottest DROTTIN lofed
DROTTIN.
Lofadur sie DROTTIN vt af Zion/
Sa ed til Jerusalem bygger/ Halleluia.

CXXXVI.

A
Psal. 106 Þacke þier DROTT·
107. 118. NJ/ þui hñ er godur/ Þui
ad hñs Myskunseme varer
eilijfligana.
Þacket Gude allra
Guda/ Þuiad hñs Mysk·
unseme varer eilijfligana.
Þacked DROTTNJ allra Drott·
na/ Þuiat hñs Myskunseme varer eilijfliga
Hñ sa ed eirn giorer mykel Stormerke/
Þuiat hñs Myskunseme varer eilijflegana.
Hñ huer ed Himineñ hefur giort suo †
Meistarliga/ Þuiad hñs Myskunseme va·
rer eilijfligana.
Hann sa ed Jordena hefur vtbreidt yfer
Vøtnunum/ Þuiad hñs Myskunseme var
er eilijflegana.

† Skickali· Sa/ ad Himi· enenn og allar Stiørn· nur hafa sinn wissan gang/ og wijk· kia þar ecke vt af

Hñ sa ed þau mykls Liosen hefr giort/ Gen. 2.
Þuiad hañs Myskunseme varer eilijflega.
Solena Dægenū til Stiornunar/ Þui
ad hñs Myskunseme varer eilijfligana.
Tungled og Stiørnurnar Notteñe fyr
er at standa/ Þuiad hñs Myskunseme var· B
er eilijfligana.
Hñ sa ed Egiptaland slo mz þra Frum
gietningum/ Þuiad hñs Myskunseme varer Exod. 12.
eilijflegana.
Og Jsrael vt þadan leidde/ Þuiad hñs
Myskunseme varer eilijfligana. Exod. 13.
Fyrer volldugа Hond og vtþaneñ Arm·
legg/ Þui hñs Myskuñseme varer eilijfliga.
Hñ sa ed i sundur skipte Hafenu Rau·
da i tuo hlute/ Þuiad hñs Myskunseme va
rer eilijfligana. Exod. 13.
Og liet Jsrael þar i giegnū gāga/ Þui
hñs Myskunseme varer eilijfligana
Hñ huer ed dreckte Pharao og hñs Her C
lide i Hafenu Rauda/ Þuiat hñs Myskun
seme varer eilijfligana.
Hñ sa ed sitt Folk vtleidde i giegnū Eyde
mørkena/ Þuiad hñs Myskunseme varer
eilijfligana.
Sa ed nidurslo mijkelshattar Konun·
ga/ Þuiat hñs Myskunseme varer eilijfleg·
ana.
Og i hel slo megtuga Kōga/ Þuiad hñs Num. 21.
Myskunseme varer eilijflegana.
Sihon þañ Kongeñ Amoreorum/ Þui
ad hñs Myskunseme varer eilijflegana.
Og OG Konungenn til Basan/ Þuiat
hñs Myskunseme varer eilijfligana.
Og gaf þeira Land til Arfleifdar/ Þui
at hñs Myskunseme var eilijfligana.
Til Arfleifdar sijnum þion Jsrael/ Þui
ad hñs Myskunseme varer eilijfligana. D
Af þui hñ minntest a oss þa ed vier vorū Jos. 12.
vnderþryckter/ Þuiad hñs Myskunseme va
rer eilijfligana.
Og hñ frelsade oss fra Ouinū vorū/ Þui
ad hñs Myskūseme varer eilijfligana
Hañ huer ed Fædslu giefur ollu Hollde/
Þuiad hañs Myskunseme varer eilijfliga· Psal. 104
na. 145.
Þacked Gude af Himnum/ Þuiat hañs
Myskunseme varer eilijfligana.

CXXXVII.

VId Votnen i Babilon sætum A
vier og grietum/ Þa ed vier minnt·
unst a Zion.

Vorar Horþur heingdum vier vpp æ
Vijdetenn/ þañ sem þar var.
Þuiad þeir i þeim sama stad skipudu oss
at syngia/ þr oss herteckna hielldu/ Og glad
værum ad vera i vorum Harmkuælum/ Kiæ
re synged oss eirn Lofsøng vt af Zion.
Huernen skylldum vier Lofsøng DRO
TTENS syngia/ Vti okuñu Lande?
Jere. 51. Gleyme eg þier Jerusalem / Þa verde
miñe hægre hende forgleymt
Mijn Tunga lode mier þa vid Goma/
ef eg miñest þijn ecke/ Ef ad eg læt ecke Je
rusalem vera mijna ædstu glede.
DRottenn minstu a Sonu Edom a Deige
Jerusalem/ Þeir ed seigia/ Afmaed afma
ed / allt i Gruñ.
Þu hin brotna Dotter Babilon/ Vel
verde þeim ed þier gelldur lijku lijkt / epter
þui sem þu hefur vidur oss giørt.
Esa. 13. Vel verde þeim s̄ taka þijn Smabørn
Og beria þau nidz vid Stein.

CXXXVIII.

Dauidz

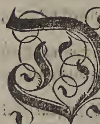
A E G þacka þier vt af øllu
Hiarta / Fyrer Augsyn
† Gudaña vil eg þi' Lof
syngia/.

† Fyrer Englonum og Gudz bornum

Eg vil bidia til þijns
heilax Musteris/ ⁊ þijnu
Nafne Þacker giøra/ fyrer þina Myskun
seme ⁊ Sañleika/ Þui þitt Nafn hefur þu
myklad framar enn alla hlute/ fyrer þitt
Ord.
Nær ed eg akalla þig/ þa bænheyr þu
mig/ Og gief Sælu miñe Krapt mijkeñ.
DRotteñ/ aller Kongar a Jordu þacka
þier/ Þuiad þeir heyra Orden Muñs þijns
B Og syngia a Vegū DROTTINS/
Þad Dyrden DROTTENS sie ærelig.
Þuiad DROTTIN hñ er vegligur/
og lijtur a hid aumliga/ Og þecker hiñ rijke
læta æ leingdar.
Þo at eg reike i midre Harmkuælinguñe
þa endurlifgar þu mig/ Og vibreider þijna
Hønd yfer Reide Ouina miña / og hialpar
mier mz þiñe hægre Hønd.
DROTTIN mun þar ending agiø-
ra miña vegna/ DROTTIN þijn My
skunseme er eilijflig/ Verken þinna Handa
þa villder þu ecke yfergiefa.

CXXXIX.

Psalmur Dauidz fyrer at
syngia

DROTTIN þu ransak- A
ar mig/ Og þecker mig.
Hut eg sit eda stend vpp
þa veistu þat/ Þu formerk
er mijnar Hugreñingar a
leingdar.
Eg geing edur ligg/ þa ertu i krijngum
mig/ Og sier alla mijna vegu.
Þuiat sia þu/ þar er eckert Ord a miñe
Tungu/ Þad þu DROTTIN viter þat
eige allt.
Þu kiemur þui til vegar huad eg giøre
fyrr og seirna/ Og helldur þinne Hende yf-
er mier.
Suoddan þijn Viska er vndarlig ⁊ mier
vid of/ Eg fæ hana ecke skyniad.
Huert skal eg fara fyrer þijnum Anda?
Edur huert skal eg flyia fyrer þijnu Aug- B
lite?
Færa eg vpp i Himinenn þa ertu þar/ Amos 9.
Bygge eg mier rwm i Heluijte þa ertu eirn
en þar.
Take eg Vænge Morgun rodans/ Og
bygge vt vid hina ystu Siafarbrwn.
Þa munde þar þo i þm stad þijn hønd
leidtoga mig/ Og þijn hægre Hønd hallda
mier.
Seige eg þat/ ad Myrkuren fae huled
mig/ Þa hlytur eirnen Notten Lios ad ve-
ra i krijng vm mig.
Þui Myrkren eru eirnen ei Myrkz hia Jacob. 1.
þier/ Og Notten hun lyser sem Dagureñ/
Myrkred er suo sem Liosed.
Þuiat mijn Nyru þa hefur þu i þijnu
Vallde/ Þu varst yfer mier i Modurkuide.
Eg þacka þier þar fyrer/ ad eg em suo
dasamliga skapadur/ Merkelig þa eru þijn
Verk/ og þat sama formerker mijn Sæla
vel.
Mijn Bein voru þier og ecke okunnig/
þa at eg var i Leynum giørdur/ Þa ad eg C
myndadz vard i [a] Fylsnum Jardar.
Þijn Augu þau sau mig/ þa ad eg enn
ecke fullskapadur var/ Og aller [b] Dagar
voru i þijna Bok skrifader/ þeir ed enn vera
skylldu / og þeirra hinna sømu var þar þa
enn eingeñ.
Eñ huersu heidarligar at eru fyrer mier
Gud þijnar Hugsaner? / Huernen er þeirra

[a] (Fylsnum) Þad er/ J Modurligū Kuide

[b] Þad er/ huersu lein- ge eg lifa skyllde/ þad wisser

þu ædur enn eg þieck lyß

suo mykell fiølde?

Skyllda eg eiga at telia þær/ þa munde þeirra fiølde fleire vera eñ Sandureñ/ Nær ad eg vppuakna/ em eg eñ i hia þier.

Ef ad/ Gud/ þu i hel slæger hina Omill dū/ z þat hÿner Blodgiørnu hlyte fra mier ad vÿkia.

D Þuiat þeir tala vm þig Nædugligaña Og þÿner Ouiner hefia sig vpp æn tilefnis

Eg hata þa DROTTJN z̄ þig hata/ Og mier mislÿkar/ vid þa þad þeir setia sig i giegn þier.

Eg hata þa af Aluøru riettre/ Þar fyrer eru þeir mÿner Ouiner ordner.

Rañsaka þu mig Gud/ z reyn mitt hiarta/ Profa þu mig og reyn huernen ad eg meina þat.

Og sia þu huert at eg er a vondū Veige /Og leid þu mig vppa þañ eilÿfa Veigeñ.

CXL.

Psalmur Dauidz fyrer at syngia

A FRelsa þu mig DROTTJN i fra þeim vondum Mønnum/ Vardueit mig fyrer þeim Jlłskufullum Lyd.

Rom. 3. Þeir ed huxa jllt i sÿnū
Psal. 14. Hiørtum/ Og Dagliga Ofrid vpphefia.
53. Þeir huetia sÿnar Tungur sem Høggormar/ Nodru Eitur er vnder þeirra Vørum/ Sela.

Vardueit mig DROTten fyrer Hende Ogudhræddra/ Geym þu mÿn fyrer þin Jllskumønnum sem þeinkia minne gøngu vm at vellta.

Hiner dramblætu leggia Snørur fyrer mig/ og breida vt viela streinge mier til æ netiunar/ Og egna vpp Tælgilldrurnar fyrer mig a veigenum/ Sela.

B Enn eg seige til DROTTJNS/ Þu ert miñ Gud/ Heyr þu DROTTJN mÿna Grætbeidne.

DROTten DROTTen mitt øflugt hialpræde/ Þu ert hlÿf mÿnu Høfde i Bardaganum.

DROTTJN/ veit ecke Omilldum sÿna Girnd/ styrk ecke þeirra Motþroan/ Suo ad þeir meige forhefia sig þar vt af/ Sela.

Suo Ogiæfan/ af huerre at Ouiner mÿner rædgast vm/ falle hun yfer þeirra Hofud.

Hañ mun Elldingum vt ausa yfer þa/ Medur Ellde mun hñ þa diupt i Jordena nidurslæ/ Suo at þeir stande trautt alldrei vpp.

Mælugur Mænnur mun ongre Giæfu styra a Jordu/ Eirn Vondur Jllskufullur Madur mun fordrifenn og vtrekenn verda.

Þuiat eg veit þ DROTTJN mun a Mælefne hiñs Færæda/ Og a Riettar far hins Fatæka Doms adkuæde leggia.

Enn hiner Riettferdugu munu þo þÿnu Nafne þacker giøra/ Og hiner Riettuÿsu þeir munu fyrer þÿnu Auglite blÿfa.

CXLI.

Psalmur Dauidz

DROTTJN eg Hroopa til þÿn/ flyttu þier til mÿn/ Hygg ad Raust miñe nær at eg akalla þig. A

Þad mÿn Bæn mætte duga fyrer þier sem Reykelsis Forn/ Miña Handanna vpphafning lÿka sem annad Kuølldtÿma Offur.

DROTTEN vardueite miñ Munn/ Og hñ geyme mÿnar Varer.

Hneig ecke mitt Hiarta vppa nockurs hættar Jllsku/ til at fremia Ogudligt at hæfe medur Jlluirkiurunū/ so ad eg ete ecke vt af þui sem þeim þocknast.

Hiñ Riettferduge hñ hegne mier liuflig ana/ og atelie mig/ Þad sama mun mier so giøra gott sem Balsamum a mÿnu Høfde/ Þuiat eg bid jdugliga þat hiner giøre mier onguañ skada.

Þeirra Lærefedur verde nidurslegner i gryttann stad/ Þa munu þeir miñ Lærdom heyra meiga/ þad hñ æstsamligur sie B

Vor Bein þau eru i sundurdreifd allt nidur i Heliar Gruñ/ Suo sem øñur rootud z vmuellt Jørd

Þuiad vppa þig DROTten Drottenn lÿta mÿn Augu/ Eg treyste a þig/ forgleym ecke Sælu minne.

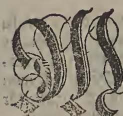
Vardueit mig fyrer þeirre Snørunne/ z̄ þeir hafa lagt mier/ Og fyrer Gilldruñe þra Jlluirkiaña.

Hiner Ogudligu huer med ødrum jnnfalla i sialfra siña Vielanet/ Enn eg med jafnade mun ganga þar fram hia

CXLII.

Mentã Dauidz/til ad bidia/ þa ed hñ var i Hellernum

A
1. Reg. 22. 24.

Edur miñe Raust kalla eg til DROTTens/ Med Raust miñe grætbæne eg til DROTTENS.

Eg Vthelle mijnu Mæle fyrer honum/Og kuñgiøre fyrer honum mijna Neyd.

Nær ed minn Ande er vti Anaud staddur/þa medtak þu mig/þeir leggia Snørur a Veigenn fyrer mig/þar ed eg vpp a geing.

Skoda þu til hægre handar/og sia/þar vill eingeñ þeckia mig/ Eg kann og ecke vmflyia/ eingenn er sa ad hirder vm mijna Sælu.

B DROTTIN/til þijn kalla eg/ z seig ie/þu ert mijn hialpar von/Mitt Hlutskipte a Iørdu lifande Manna.

Hygg ad miñe Kueinkan/þuiad eg verd næsta þuingadur/Frelsa þu mig i fra mijnum Offoknurum/þuiad þeir eru mier ofmegtuger.

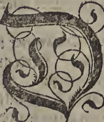
Leid mijna Sælu vt af [a] Dyplitzunne/ So ad eg þacke þijnu Nafne/Hiner Riettferdugu munu safnast til mijn / nær ed þu giører mier gott til.

[a] Af Neyd og Motgange i huerium eg em staddur

CXLIII.

Psalmur Dauidz

A

DROTTIN/heyr þu mijna Bæn / hygg ad munne Grætbeidne / fyrer þijns Sañleiks saker/ Bænheyr þu mig þijns Riettlætes vegna.

Og gack ecke i Dō vid þræl þinñ/þuiad fyrer þier er eingeñ Lifande(Mañа)Riettferdugr.

þuiad Ouinureñ offæker Sælu mijna/ og nidurslær mitt Lijf til Iardar/Hañ setur mig vti Myrkred / suo sem hina Daudu i Verølldiñe.

Og minn Ande er angradr i mier/Mitt Hiarta er sturlad i mijnu brioste.

Eg minnunst a hina fyrre Dagana/ eg tala vm allar þijnar Dasemder/Og seig ie vt af verkum þiña Handa.

Eg vtbreide mijnar Hendr til þijn/Mijna Sæl þyrster epter þier/ suo sem onnur þurr Iørd/Sela.

DROTTIN bænheyr þu mig bræd ligana/ minn Ande forgeingur/ vend ecke þijnu Andlite fra mier/Suo at eg verde ecke lijkur þeim sem i Grøfena nidurstijga. B

Lættu mig [a] sneña heyra þijna Næd/ þuiad eg vona vpp a þig / Giør þu mier kunnañ þañ Veigenn huar ad eg skal vpp a ganga/þuiad mig forleinger epter þier.

[a] snarliga i tyma/eige seint né tregliga

Frelsa þu mig miñ Gud vt af Ouinum mijnum/ Til þijn fly eg.

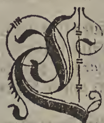
Kieñ þu mier ad giøra epter þijnum vilia/þuiat þu ert minn Gud/ þiñ godr Ande hñ leide mig a Riettum veige.

DROTTIN endurlifga þu mig fyrer þijns Nafns saker/ Leid þu Sælu mijna vt af Hormunginne/ þijns Riettlætes vegna.

Og fyrerfar Ouinum mijnum/ þinnar Myskunar vegna/Og glata þm øllum sñ angra mijna Sælu/þuiat eg em þiñ þræll.

CXLIIII.

Dauidz

Lofadr sie DROTTIN A mijn Huggun/Sa ed lærer mijnar Hendur ad strijda/ z mijna Hnefa ad beriast.

Mijn Myskun og miñ Kastale/ mijn hlijf og miñ Frelsare/miñ Skiolldr vppa huern eg treyste/Sa ed lydskylldar mitt Folk vnder mig.

DROTTIN/ Huad er Madurenn þess þat þu anneft hñ suo?/Og Mannsiñs son at þu virder hañ suo?

Er Madureñ ecke alijka z añar Hiegome/Hañs æfe i burt lijdur/suo sem annnar skugge.

DROTTEN/hneig þu Himnana z stijg hier [a] ofan/Kom þu vid Fiollen/ suo at vpp af þeim Ruke

Læt Elldingar fliuga og i sundurdreif þeim/Send vt þijna Geisla og skielf þa.

[a] Pad er/ Læt þijnar Reidar Frumur hlioda og slæ þu Ouinena.

Send þu þijna Hond ofan af Hædiñe/ og leys mig/og frelsa mig vt af þeim Stor vatnū/Af hende þeirra [b] añarligra Sona. B

Huerra Lærdomur þad faseingur er/ Og huerr

Og huerr

Og huerra Verk þ falsklig eru.

Gud þier vil eg syngia nyan Lofsøng/ Eg vil spila fyr' þier a Psalterio tiu strein giänna.

Þu sem sigur giefur Konungunum/Og frelsar þinn Þion Dauid af Mordingia Suerde hiñs Illgiarna.

Leys mig eirnen/og frelsa mig vt af hende þeirra annarligra sona/Huerra Lærdomur ad er eingen Nytseme/ z þeirra verk eru falsklig.

a Annarliger syner/Þeir sem ei eru Rietteliga Gudz Börn i Truñe/helldur hafa þad Nafn ad yferuarpe

D Þad vorer syner vppuaxe i Vngdome sijnum/sem nyplantader Kuister/Og vorar Dætur suo sem vtskorner Pijlarar/Lijka sm̃ Kongligar Haller.

Og ad vor matarhws sie full / þau ed fram̃ kuña ad giefa hueria Mat" nægd epter adra/og suo þad vorer Sauder framleide þusūd z Hūdrat þusūd i vorū bygdarløgum.

Suo tala og oska þeir Ogudhrædir/du þeir et ecke treysta a Gud/Suo sem þa hinn Rijke i Euangelio Luc. xij

Þad vorer Vxar framkome ærnu Eruide/suo þad eingeñ skade/eckert Tion/ nie nockurt c Kløgumaal sie a vorum Strætū.

Hepped er þad Folk hueriu ed so geingur/Enn hepped er þad Folk/huers Gud ad DROTTIN er:

c Ad eingen Olucka/Sott eda Plaaga kome yfer oss/helldur at wier höfum alls nægter/og lifum ottalauser/med Glaum og Glede/med allskyns yferfliotanligre Nægd og Bylijfe

CXLV.

Lofsøngur Dauidz

A Eg vil þig vpphefia minn Gud/þu Konungur / Og lofa þitt Nafn vm alldur z æfe ad eilijfu.

Dagligana vil eg lofa þig/Og prijsa þitt Nafn vm allder allda eilijfligana.

Mijkell er DROTTIN og miøg loflegur/Og hñs mijkelleike er oumrædeligur.

Nu Kynslod epter adra lofar þijn Verk /Og seiger vt af þijnu magtar Vallde.

Eg vil tala vm þa agiætis Dyrd þiñar Vegsemdar/Og ræda vm þijnar Dasemder.

Suo þat Meñ meige seigia vt af þijnū dyrdligum Krapta verkum/Og ad Menn framtelie mijkelleik þiña Dasemda.

B Suo þat Meñ meige prijsa þijna hina myklu Myskun/Og hroosa þijnu Riettlæte

Exod. 34. Nædugur og Myskunsamur er DROTTIN/ Þolinmodur og miøg Lijknsamur. Psal. 86. 103.

DROTTEN er øllum Nædigur/og hñs Myskunseme er yfer øllum hañs Verkum.

Oll þijn Verk DROTTIN eiga þier ad þacka/Og þijner Heilager þig ad lofa.

Og ad vijdfrægia Dyrdena þijns Rijkes/Og af þijnu Magtar vellde seigia.

Suo þat Mannaña Sonum verde þitt Magtaruellde kuñegt / Og su hin mykla Vegsemdardyrd þijns Rijkes. E

Þitt Rijke er eitt eilijft Rijke / Og þijn Rijkesstiornan varer vm alldur og æfe.

DROTTIN hñ stydr alla þa s̄ vid falle er hwed/Og reiser vpp þa alla sem nidur eru slegner.

Allra Augu vona vppa þig/Og þu gefur þeim Fædslu i hæfeligañ tijma. Psal. 104 136.

Þu vpplykur þiñe hende/Og sedur allar lifande skiepnur mz þiñe a † Þocknan. † Blezan

D DROTTIN er Riettferdugur i øllū sijnum vegum/Og Heilagur i ølluni sijnū Verkum.

DROTTIN er øllum nalægur þm hñ akalla/Ollum þeim sem hñ mz aluoru akalla.

Hñ giører þat huad hiner Gudhræddu girnast/Og heyrer þeirra akall og hialpar þeim.

DROTTIN varduciter alla sem hñ elska/Og afmaer alla Ogudliga.

Minn Muñur skal DROTTINS Lof mæla/og allt Holld lofe hañs Heilaga Nafn/vm allder og eilijfligana

a Nogliga/ Rijflega/.suo ad þeim ma þocknast/Enn þo hinn Agiarne wilie hafa meira

CLXVI.

Haleluia

A Vnd mijn lofa þu DROTTIN/Eg vil DROTTIN lofa suo leinge sem eg life / Og mijnum Gude Lof syngia a medan þat eg em hier.

a Treysted ei vppa Høfdingiana/Þeir eru Menn/þeir kunna ecke at hialpa.

Þuiad Mañsiñs Ande verdr vt þadañ ad fara/og hñ sialfur hlytur aptur ad Jørdu ad verda/Þa eru allar hñs Rædagiørder ad onguu ordnar.

a Sa sem treyster wppa Mennena/ honum bregst sitt Afform og hañs

Sæll er

werdur ad ongun — Sæll er ſa huers Hialp þ Gud Jacobs er/ Huers von ad er vppa DROTTNI hans Gude.

Huer ed Himinen̄/ Jørdena/ Sioen̄ z allt huad þar er jnne hefur giort/ Hn̄ ſa ed trygdena helldur eilijfligana.

B Hn̄ ed riettan̄ Dom Afrekar þeim ſem Ranginden lijdz/ Huer ed Fæſlu giefur hūg rudum.

Act. 14. DROTTEN hann leyſer fiøtrada/
Apoc. 14. DROTTEN hn̄ gefur Syn Blindum/
Pſal. 145 DROTTJN rietter þa vid ſin̄ nidurſleg ner eru/ DROTTJN elſkar þa Riettlaatu.

DROTTJN hn̄ varduciter hina framande z Fødurleyſingiana/ Og an̄aſt Eckiurnar/ og b vmſnyr Veigenū Ogudhrædra.

DROTTJN hn̄ rijker eilijfligana/ Þinn Gud Zion vm Alldz z æfe/ Halleluia.

b Hann drijfur þad aptur a bak/ og giører þat allt ødruuijs enn þeir wilia

CXLVII.

A Lofe þier DROTTJN/ Þuiad vorn Gud ad lofa þ er forkoſtuligur hlutur/ Suoddan Lofer agiætt og lyſteligt.

DROTTJN hn̄ vpp bygger Jeruſalem/ Og leider til ſamans hina ſundurtuiſtrudu i Jſrael.

Hn̄ læknar ſūdurknoſada i Hiørtum/ Og bindur vm þeirra Sarinde.

Hn̄ telur Stiørnurnar/ Og nefner þær allar med ſijnum Nøfnum.

Vor DROTTJN er mijkell/ og hn̄s Kraptur er mijkell/ Og er oumrædeligur/ ſo ſem þat hn̄ regerar.

B DROTTJN veiter vppreiſn hinum farœda/ En̄ nidurlæger hin̄ Ogudliga allt til Jardar.

Synged fyrer DROTTNE mz þack argiord/ Og lofed vorn Gud mz Horpuſlætte

Huer ed Himenin̄ hylur mz ſkyun̄/ Og giefur Regn a Jordena/ Han̄ ſa ed lætur Graſed vaxa a Fiøllunum.

Huer ed Fienadenum giefur ſitt Fodur/ Þeim vngum Hrafnan̄a ſin̄ til hn̄s kalla.

Etge hefur hn̄ neina giedþeckne a ſterklejk Heſtſins/ Nie nockra þocknan a neins Man̄s Fotleggium.

DROTTJN hefur þocknan a þeim C ſem hn̄ ottaſt/ Og a þm ſem vona vpa hn̄s Myſkunſeme.

Rijſa þu Jeruſalem DROTTJN/ Lofa þu Zion þin̄ Gud.

Þuiad hn̄ ſtyrker Laaſana þin̄a Portdyra/ Og bleſſar þijn Børn þar fyrer jnnan.

Hn̄ vtuegar þinum Landzaalfum Frid/ Og ſedur þig mz þui hinu beſta Hueite.

Hn̄ ſender ſijna Rædu a Jørdena/ Hn̄s Ord þau hlaupa ſnarligana.

Hn̄ giefur Snioenn ſuo ſem Ull/ Han̄ D dreifer Hrijmfroſtenu ſem Oſku.

Hn̄ fleyger ſijnu Hagle ſin̄ Munnbitū/ Huer fær ſtadeſt fyrer þijnu b Froſte?

Hn̄ mæler eitt Ord/ þa bræd nar þat nidur/ Hn̄ lætur ſinn Vind blæſa/ þa þidnar þad aptur.

Hn̄ kun̄giører Jacob ſijn Ord / Jſrael ſijna Doma og Riettlættingar.

Slijkt giører hn̄ ongre Heidinne Þiod/ ne lætur hana vita ſijna Doma/ Halleluia.

b Hn̄ lætur ſlijkt Froſt koma og Kulda/ ad an Elldz og Varma kann eing enn ad lifa

CXLVIII.

Halleluia

A Lofe þier Himnarner DROTTJN/ Lofued han̄ i vpphædunum.

Lofed hn̄ aller hn̄s Einglar/ Lofed hn̄ allur han̄s Her.

Lofed hn̄ Sol og Tungl/ Lofed hn̄ allar Lyſande Stiørnur.

Lofed han̄ þier Himnarner alla vegna/ Og Vøtnen þau ſem vppe eru yfer Himnenum. Dan. 3.

Lofe þau Nafned DROTTJNS/ Þui þa ed hn̄ bydur verdz þ ſkapad.

Hn̄ rædur þeim vm alldur og ad eilijfu/ Hn̄ ſetur þeim Takmark ſo ad þau hliota ecke annad at ganga.

B Lofed DROTTJN a Jørdu/ þier Hualfiſkar og øll Vnderdiupen.

Elldur/ Hagl/ Snior og Vde/ Storm uindar/ þier ſ hn̄s Ordū til † vegar komed.

† Huad hn̄ will og ſkipar

Fiollen og aller Hælſar/ Frioſſamtrie z allſkyns Cedrus Vider.

Skogdyren og allſkyns Fienadz/ Skrid kuikinden og fliugāde fuglar.

C Þier Kongar Jardarin̄ar z allt Folked/ Høfdingiarner z all' Domendz a Jørdu.

Yngesmeñern' z Meyarnar/Gäler meñ med þm Vngu

Skulu lofa nafned DROTTENS Þuiat hñs Nafn alleinasta er haleitt/Hñs Lof breidest so vijdt vt sm̃ Himen z Jørd er.

Og hñ vpphefr Hornet sijns Folks/All er hñs Heilager eiga hñ ad lofa/Jsraels syner/þad Folked er hm̃ þionar/Haleluia.

Og skulu tuieggiud Suerd i Høndū hafa.

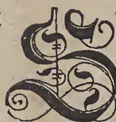
So ed þeir meige Hefndena fremia med al Heidiña/ Og Refsingena medal Folk siñs.

Þeirra Konūga ad binda mz Fiøtrum/ /Og þeirra Edlaborna medur Jarnuidiū.

So ad þeir giøre þeim þañ Dom/ huar af skrifad stendur/Suoddan Dyrd eiga all er hñs Heilager ad hafa. Haleluia.

CXLIX.

Haleluia

A Ynged DROTTNE nyann Lofsøng/Samkundan Heilagra a hñ at lofa.

Jsrael gledie sig þess s̃ hñ hefur giørt/Syner Zion vere glader yfer sijnum Konunge

Hñs Nafn skulu þeir i Dansenum lofa /Medr Bumbum og Hørpum eiga þr hm̃ ad spila.

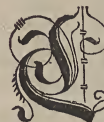
Þuiad DROTTJN hefur þocknan a sijnu Folke/ Og hialpar hinum faræda agiætligana.

B Hiner heiløgu skulu gladuær' vera/Og vegsama og heidra i sijnum huñlu Rwmū.

Þeirra Muñur skal Gud i ordum hefia

CL.

Haleluia

Ofed DROTTJN i hñs Helgedome. Lofed hñ vti Festinguñe hañs Mag A tar Velldes.

Lofed hñ j sijnū Kraptauerkū/Lofed hñ vti siñe mikille Dyrd

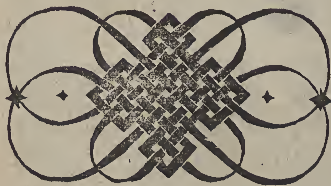
Lofed hñ medur Lwdrū/Lofed hñ medur Psalterio og Hørpum

Lofed hñ medur Bumbum og Dansleikum/Lofed hann medur Streingialeik og Organs søng.

Lofed hann medur Hliomføgrum Biøllum/Lofed hañ medur vel hliodande Søng Biøllum.

Allt huad Andardrætt hefur/Lofe DROTTEN/Haleluia.

Ender Psaltarans

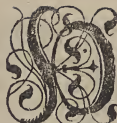

lofid drottin i hans helgidomi lofid hann
uti festingunni hanns maktar veldi
allt hvad andar dratt hefur lofi drottinn
halleluia

Ender psaltarans

Formalen Yfer
Ordzkuida Bokena
Salomonis

Þriar Salomonis Bækur

Þriar Bækur eru vtgeingnar vnder Nafne Salomonis. Hin fyrsta er Proverbia/ Boken Ordzkuidanna/ huer ed heita ma med riettu ein Bok samsett af godum Verkum/ Þuiad hañ kienner þar jñe gott Lijferne fram̃ ad færa/ bæde fyrer Gude og Mønnum.

Vngdomur er til Jlls hneigdur

Þo einkanliga tekur hann sier fyrer Hendur þa godu vngdoms æsku/ leidande hana suo Fødurliga til Gudz Bodorda/ med Huggunarsømum Fyrerheitum/ Hue harla vel ad vegna skule Riettferdugum Mønnum/ og med Hegningar hotunum / hue þungliga ad Vonder Menn skulu straffader verda. Þuiad Vngdomurenn er af sialfum̃ sier framlwtur til alls jlls. Þar med (suo sem annad oforsokt Folk er) skyniar hann ecke Klokskap nie Vondsku Veralldarinnar og Diøfulsiñs/ og er længtum of veykur jllum Epterdæmum og Hneykingum i mote ad standa/ og gietur ecke styrt sier sialfur/ helldur/ ef honum verdur ei vnderuijsad/ þa er hñ fyrre Fordiarfadur og glatadur/ enn hñ sier sig i krijng.

Þar fyrer er naudsynligt ad hann hafe Læremeistara og Stiornara þeir ed hañ aminne/ viduare/ tytte og Age/ og jafnliga hallde honum til Gudz Otta og hñs Bodorda/ og ad standa i mote Diøflenum/ Heimenum og Hollde nu/ Suo sem Salomon i þssare Bok med allre kostgiæfne og noglega giører/ Og samanhender sinn Lærdom i Ordzhættu/ til þess ad hñ þess audvelldligar lærdur z helldur i minne Hallden̄ verde. So ad sierhuer Madur sa sem hugar from̄ ad verda/ ma m̄z riettu hallda þssa Bok fyrer sijna dagliga Handbok ed̄ Bænabok/ z lesa þar opt i/ og sinn lifnad þar jñe ad vmskygna.

Fødurs Agie
Bødulsiñs Suerd

Þuiad annad huert hlytur ad skie/ ad Menn þole Fødursiñs Aga/ ellegar hitt Heingiarans Refsing/ s̄ Forelldrarner plaga ad seigia/ Þo þu slepper vr mijnū Høndū/ þa sleppur þu ecke vr Høndum Bødulsiñs/ Og være gott ad Menn jduglega vnderuijsudu þetta Vngdomenum/ ad hñ meige þess odulenn vera/ at hñ verdur annadhuert ad þola Fødursiñs Aga edur Bødulsiñs Suerd. Epter þui sem Salomon auallt giører i þessare Bok/ hñ hotar þm̄ ohlydnu Dauda/ þui þad vill ecke odruuijs til ganga / Gud lætur ecke neitt jllt Ohegnt/ Suo sem Raun giefur vitne/ ad vonder og ohlyduger Skalkar suo ymesliga farast / og suo med seinsta Bødlenum i hendur koma/ þegar þa sijdst varer/ z þeir eru sem vgglausaster. Þessa alls eru auglios Vitne og Merke/ þeir Galgar/ Hiol og Steglur s̄ standa fyrer vtan allar Borger/ vid almennings Þiodbrauter/ huad Gud hefur þar nidursett fyrer Veralldliga Valldstiornarmenn/ þeim øllum til skielsingar sem ecke vilia læta sier med Gudz Orde seigiast/ z Forelldrunum eru ohlydner.

Gud lætur eckert ohegnt

Heimsker Vijser

Þar fyrer kallar Salomon i þessare Bok alla þa heimska sem fyrerlijta Gudz Bodord/ Enn hyggna þa sem hallda sier og haga epter Gudz Bodordum/ Og ahrærer þar med eige ad eins Vngdomenn/ huern hann sierdeiles sier fyrer Hendur til Kienslu tekur/ helldur allskonar Stietter/ fra hinū hæsta/ allt til hins lægsta. Þui lijka sem æskan hefur sijna eigenliga Løstu/ a mote Gudz Bodorde/ Suo hafa og allar adrar Stietter sijna/ og enn verre enn æskunnar Lester eru/ Suo sem plagast ad seigia/ Þess Eldre þess verre/ Og enn so/ Alldurenn stodar vid ongre Heimsku.

Almennelig Plaga og Lester i Verølldinne

Og þo ecke være neitt annad jllt i Haafum Stiettum / suo sem ad er Agirne/ Drambseme/ Natur og Reide/ Suo er þo þesse eirn Løsturinn nogu jllur/ ad Meñ vilie vera Kloker z hyggner i þui sem þeir eiga ecke ad vera/ Og þad huer Madur er fws ad giøra odruuijs eñ honū er boded/ og giora þad ecke sem honum er boded. Suo sem þa nær nockur stendur i Andligre Stiett/ so vill hñ vera Hyggeñ og vel falleñ til Veralldligrar Valldstiornar/ z hier er eingeñ ende a hñs Hyggindū. Þar i mot sa s̄ til veralldligrar Valldstiornar er settr/ hm̄ verdur sitt eiged Hofud of þrøngt fyrer saker hñs yferfliotanligrar kunnattu/ huersu ad Andligu Embætte sie styranda.

Med

Med þuilijka heimska Meñ eru øll Lønd/aller Stader og øll Hws full/huerier ad i þessare Bok verda aluarliga auijtader/og huer fyrer sig aminntur/ad hañ ad sijnu gaum giefe/ & þ sem hm̃ bifalad er truliga & Dyggeliga gjøre. Og þar er eingeñ Kraptz naudsynligre enn sa ad vera hlydenn/ og ad giæta þess sem honum er bijfalad ad giøra/ Þad kallast Hyggner Menn. Þeir sem eru ohlydner kallast Heimsker Meñ/eirnen þo þeir vilie huerke Ohlydner nie Heimsker kallast. Hlydne Ohlydne

Onnur Bok Salomonis kallast Koheleth/ hueria ed vier køllum Predikun/ og er þad ein huggunar Bok/Suo sem/Þegar ad nockur vill epter Lærdome hiñar fyrstu Bokar hlydenn vera / og sijna Bijfalning edur Embætte til vara taka/Þa rijs Diøfullenn Heimurenn og vort eiged Holld þar suo fast i giegn/ ad Madurenn verdur mæddur/og honum leidest sijn Stiett/Suo hñ jdrast þess alls sem hñ vppbyriad hefur. Þuiad ecke neitt vill suo fyrer honum framgang hafa/sem hñ giarna villde/Sijdan hefst þar Sorg og Ahyggia/Leidinde/Motmæle og Opol/suo ad sa Madur lætur fallast Hendur og Fætur/ viliande þadan af eckert giøra. Þuiad ef Diøfulleñ gietur ecke frabægt Hlydniñe a hægra Veg edur Hønd/med Foruitne & fyseligum Lystingum/ Þa vill hñ forhindra hana vppa vinstre Hønd/med Sorg og Motgange. Oñur Bok Salomonis Kieñinga Bok

So sem Salomon kienner nu i fyrstu Bok Hlydnena þuert i mote þeirre heimsku Kitlande Foruitne/ Suo kienner hañ i þessare Bok ad blijfa i Hlydninne þolinmodur og stødugur/ i giegn Motgange og Freistne/og ætijd ad vænta og bijda med Fride & Føgnude þeirrar seinustu stundar/Og þad sem Mann fær ecke halldid nie vmbreytt/þad læte hñ suo vera og hia lijda/Aller hluter fiñast vel i sinn tijma

HIn þridia Boken er eitt Lofkuæde i hueriu Salomon Gud lofar fyre Hlydnena suo sem fyrer adra Astgiøf Gudz. Þuiad þar sem Gud byr ecke med/ og styrer sialfur/ þar er huerke Hlydne nie Fridur i nockre Stiett/ Enn þar sem ad er Hlydne og god Stiornan/ þar bygger Gud/ kyssande og fadmande sijna elskuliga Brwde med sijnu elskuligu Orde/Þad er Koss hñs Muñs. Suo ad huar sem i nockru Lande edur Hwse vel fram̃ fer epter vtuijsan þeirra beggia fyrstu Bokanna/suo mijket sem verda ma/Þar meiga Menn og syngia þridiu Bokena / og giøra Gude þacker/huer ad ei hefur oss alleinasta slijkt kient/ helldur og sialfur þad giefed/ad þ er fram̃kuæmt orded. Þridia Salomonis Bok/ Lofkuæde Psal. 127.

Ordzkuider Salomonis

I.

a (Upphaf) Huer sem will læra sa hlytur fyrst Gudhræddur ad wera/ eñ sa lyted skeyter æm Gud hñ skeyter onguum Lærdome/ og þoler ongua ögun nie Tyttan

WEsser eru Ordzkui- A
der Salomonis Jsraelis
Kongs/ sonar Dauidz/ til
ad nema Speke ꝛ Tyttan/
Skilning/ Hygginde/ Rett-
uijse/ Dom og Jafnadargir
ne/ ad Smabørnen verde
Klok/ og Vngmeñen skynsøm ꝛ forsial.
Huer hyggeñ er sa hlustar til og betrar sig/
og sa sem er skynsamur/ lætur vid sig ræda / suo
hañ skilie Ordzkuidena/ og þeirra Þydingar/
Kienningar Vijsdoms maña/ og þeirra Epter
lijkingar. Otte DROTTINS er a Vpp
haf Lærdomsiñs/ Fauijser Meñ forsma Visku
og Tyttan.

Psal. 111. Syrach 1.

Son miñ/ hlyd þu Aga Fodur þijns/ og yf
ergief ecke þinnar Modur Løgmal. Þuiad B
slijkt er þijnu Høfde føgur Pryde/ ꝛ ein Fester
a þijnum Hælse.
Son minn/ þegar ad Synduger Meñ locka
þig/ fylg þu þeim ecke. Nær þeir seigia / far
þu med oss/ vær vilium vmsitia Blod/ og fyrer

Esa. 59.

saklausann Mann Snørur leggia/ Vier vilium gleypa þa lifande so sem Heluijte/ ꝛ þa enu
Riettlætu so sm̃ þa ed nidurstijga i Grøfena. Vier vilium fiña mijkel Audæfe ꝛ fylla Hws
vor med Herfange/ Hættu til med oss/ aller vær skulum eirn Fiesiod eiga. Son minn/ gack
þu ecke þann veg med þeim/ vara þu þinn Foot vid þeirra Stig. Þuiad þeirra Fætr hlau-
pa til jlls/ og flyta sier til Blodz Vthellingar. Þuiad til einskis er b Neted ad leggia fyrer C
Augu Fuglaña/ Suo og vmsitia þeir sialfer sijn a medal huer annars Blod/ og eirn stundar
epter annars Lijfe/ Suo giøra aller Agiarner / ad huer tekur lijfed fra ødrum.

b (Neted) Þad er/ Þeirra vppsætur mun bregdast og þeir munu sialfer tapast

SPeken kallar vte/ ꝛ lætur til sijn Heyra a Strætum/ Hun kallar i Portdyrunū/ medal
Lydsiñs/ hun talar sijnum Ordum i Borginne. Huersu leinge vilie þier hiner Fauijsu
Heimsker vera/ ꝛ þier s erut Hædgiarner lyst hafa til Hædungar? Og Heimskufull
er Lærdomenn Hata? Snued ydur til minnar Tyttunar/ Siaed/ eg vil auglysa fyrer ydur
minn Anda/ og mijn Ord ydur kuñgiøra.

Esa. 65. Jere. 7.

A medan eg kalla afneite þier/ Eg framriette mijna Hønd og eingeñ giefur þar gaum ad/
og þier fyrerlijted allt mitt Rad/ og viliet ecke þola minn Aga/ þui vil eg lijka hlæia ad ydvare
Fordiørfun/ og spica ydur þegar þad kiemur sem þier ottest/ nær ed yfer ydur kiemur sem añar D
Stormur þad þier ottest/ og ydar Oheill sem annad Ouedur/ Þegar Angist og Neyd yfer ydr
kiemur/ þa munu þier kalla a mig/ ꝛ eg mun ecke suar giefa/ þeir munu ærla leita ad mier ꝛ
ecke fiña/ Þar fyrer ad þeir høtudu Kienningena/ og Otta DROTTINS villdu þeir ecke
hafa/ Ecke sættu þeir mijnum Radum/ og lyttu alla mijna Hirting. Þui skulu þeir neyta A
uaxta siña vega/ og af sijnum Radum sadder verda.
Þad sem þa enu Fafrodu lyster deyder þa/ og Farsælld Omilldra maña tyner þeim. Eñ
huer sa mier hlyder mun ohræddur vera/ hñ mun nog hafa og ottast ongua Olucku.

II.

SOn minn/ vilier þu mijna Rædu medtaka/ og mijn Bodord hia þier geyma/ þa lát A
þu Eyra þitt ad Vijsdome gaumgiafa/ og hneig þu med athuga Hiarta þitt þar
til. Þuiad ef þu med gæte þar epter kallar og þar vmbidur / Og ef þu leitar ad
Viskunne

Viskunne suo sem Silfre/og grenslast þar epter suo sem epter Fieslod/ Þa muntu skilia Otta
DROTTINS/ ꝛ Vidurkieñing Gudz siña.

B Þuiad DRotteñ giefur Visku/og vt af hn̄s Muñe kiemur Speke/ꝛ Skilningur. Hn̄ læ
tur vel vegna Riettferdugum og verndar Riettlæta/ꝛ geymer þeirra sm̄ Riett giora/ ꝛ vard-
veiter Vegu siña Heilagra/Þa mūtu skilia Riettlæte/Dom/Jafnadargirne/og allañ Godañ
Veg.

Ef ad viskan er þier hiartnæm/ꝛ Sæla þijn hefur þocknan a Spekiñe/þa mun hid go-
C da Ræded geyma þig ꝛ Skynsemden vardueita þig. So þu verder frelstur fra Veige Von
dra Manna/ og a medal vondra Tungna/sem ad fyrerlijta Rietta Braut/ ꝛ ganga myrkua
Vegu/Huerier ed glediast jllt ad giora/ꝛ fagna siñe fraleitre vondre breytne/huerier ed sijnū
Vegum vmbreyta/ꝛ ganga hiastiguna.

Hun(Speken)mun frelsa þig fra Eigenkonu añars Mañs/sm̄ ecke er þijn/Huer ed gie-
D fur føgur Ord og fyrerlætur [a] Herra sijns Vngdoms/ꝛ gleymer Sattmæla sijns Gudz. [a] (Herra) Þad er/ sa sem hana þieck a vngum alldre
Þuiad heñar Hws hneiger sig til Daudans/ꝛ hennar Gangur til Tapadra. Aller þeir sem
til heñar jn̄gāga koma alldrei aptur/ꝛ høndla ecke Lijfsiñs Veg.

Suo at þu ganger a goodum Veige/ꝛ blijfer a Þiodbraut Riettlatra/Þuiad Riettlater Psal. 37.
munu i Landenu bwa/ꝛ Fromer þar jnne blijfa/Eñ Ogudhrædder munu af Landenu vppræt Math. 5.
ast/og þeir Foraktarar(Gudz)verda afmæder.

III.

A SOn minn gleym ecke mijnu Løgmale / og geyme Hiarta þitt mitt Bodord. Deut. 8. 30.
Þuiad þau munu auka þier langa lijfdaga god Aar og Frid. Myskun og
Sañleikur munu þig ecke yfer giefa. Festu þau vm Hals þier/ꝛ skrifa
þau a Spiolld Hiarta þijns/suo muntu Hylle ꝛ [a] Klokinde siña sem Gude [a] (Klokinde) Þu munt verda eirn þyn̄ skynsamur Mañ þeim ed allt wel som er/og framgengur þad þu vppbyriar
ꝛ Mønum vel lijka.

Haf þu Traust a DROTTNI af ollu Hiarta þijnu / og vona ecke
vppa þijna Visku. Hyxa helldur til hn̄s i øllum þijnum Vegum/ og mun hañ greida Gøtu
þijna. Eige skalltu þijkiast Hyggeñ/Ottast helldur DROTTIN ꝛ læt af jllu/Þad mun
þijnum Hafla heilnæmt vera og þijn Bein hressa.

B Heidra DROTTEN af Audæfum þijnum/ꝛ af Frumfornum allra þiña Iñtekta/Þa Tobie 4.
munu fullar verda Kornhlødur þijnar/ ꝛ þijnar Vijnþrwgur fullar vt af floa.

Son minn/burt kasta ecke Tyttan DROTTENS/ꝛ vertu ecke opolugur vid hn̄s Hir- Luc. 14.
ting. Þuiad huern þañ sem DROTTIN elskar þañ hirter hn̄/ og hefur a honum þock- Ebre. 12.
nan suo sm̄ Fader a Syne. Apoc. 3.

Sæll er sa Madur er Spekena fiñur/og sa Madur er Skynsemena ødlast / Þuiad betra
er hana ad fa enn miked Silfur/og heñar Auextur er betre enn Gull. Hun er dyrmætare
Gimsteinum/ꝛ allt huad þu æskia kant er ecke vid hana samanjafnanda. Langer Lijfdagar
eru a hægre Hønd heñe/ꝛ Heidur og Audæfe a Vinstre Hønd. Heñar veiger eru Liufliger/ꝛ
C aller hennar stijger eru fridsamliger. Hun er Lijfsiñs Trie ollum þeim sem høndla hana /ꝛ
þeir eru sæler sem henne hallda. Þuiad mꝫ Spekiñe hefur DROTTIN Jørdena grūd
uallad/og Himnana stadfest med heñar Visku/Med hn̄s † Vijsdome eru Vnderdiupen sun- † Ord
durgreind/ꝛ mꝫ døgguande Dropum Skyen giord.

Son miñ/Lattu ecke hana fra þijnum Augum huerfa/Þa muntu farsæll ꝛ Hyggeñ ver-
da. Þad mun vera Lijf Sælu þiñe/og liuflegt Muñe þijnū/Þa geingur þu þinn Veg
ỏruggur/suo ad þiñ Fotur meidest ecke. Legger þu þig/þa muntu ecke Ottasleigenn verda/ Psal. 112.
helldur sætliga sofa/Suo þu þurfer ecke vggande ad vera fyrer voueiflegum skielfingum / nie
fyrer Ahlaupe Omilldra þegar þat kiemur/Þuiad DROTTIN er þitt Traust/ hañ gey
mer þiñ Foot suo ad hn̄ verde ecke fangeñ.

D Afseig eige þeim hinum naudstadda gott ad giøra / ef Gud giefur þier huar af þu gietur
giefed.

Seig ecke til Vinar þijns/far i burt/og kom aptur/ a Morgun skal eg giefa þier/ ef þu
hefur þa strax til ad giefa.

Hyxa ecke jllt Vin þijnum sem þier truer vel/kijfa ecke vid nockurn Mañ an sakar/ef hn̄

hefur

hefur ecke giort þier nockut jllt. Ofunda ecke jllskufullann Mañ/og vel þier ongua hans
vegu/ Þuiad huer sem eirn af falleñ er/hn̄ er fyrer DROTTNI Suiuirding/ꝛ hia Riett
ferdugum er hn̄s Heimugleikur.
Bøluan DROTTINS er i Hwse Ogudrækeña/ Eñ Hws Riettlætra mū blessad ver
da/Ad Hædgiørnū mun hn̄ hæda/ Eñ Hoguærum Nædena giefa. Hyggner Menn munu
Heidureñ erfa/Eñ þo a Heimsker komest hætt verda þeir þo skamader.

a (Heimsker) Þad eru Hædgiarner lausiñ/ ader Menn/ sm̄ huerke skeyta Gude nie hn̄s Orde

IIII.

HEyred Syner mýner Hirtingu Fødurs ydars/og gaumgiæfed ꝛ lææred so þier A
verded Forstaler/ þuiad eg gief ydr godañ Lærdom/Forlæted ei mitt Løgmaal/
þuiad eg var og sonur Fødur mýns/frýdur einka son Modur miñar/hn̄ kien-
de mier ꝛ sagde.

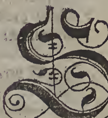
Lættu þitt Hiarta medtaka mitt Ord/halltu mýn Bodord so muntu lifa/
Nem þu Výsdom / Nem þu Skilning/ gleym ecke/og bregd ecke af Ordum
Muñs mýns. Yfergief hn̄ ecke suo mun hn̄ hallda þier/elska þu hn̄ suo mun hn̄ vardueita
þig. Þuiad Upphaf Viskuñar er þat ef Mañ hlyder heñe giarnan/ og hefur Hygginden B
kiærre enn mýkel Audæfe. Vird hana mýkels og mun hun hefia þig/og giøra þig heidarli-
gañ ef þu vmfadmar hana. Hun mun þitt Høfud fagurliga frýdka/ꝛ pryda þad mz feg-
urdar Koronu.

Þui heyr nu Son minn og medtak mýn Ord/So munu leingiast Lýfdagar þýner. Eg
vil výsa þier Viskuñar Veg/og leida þig a rietta Gøtu/suo ad þa þu geingur veite þier eige
mæded þýn ganga/og meider þig ei þa þu hleypur. Þol þu Agañ/yfergief hañ ei/geym þu
hn̄/þuiad hn̄ er þitt lýf.

Kom þu ecke a stigu Omilldra/og gack þu ecke a veige vondra Maña. Lættu hn̄ fara/ C
vert ecke þar a/výktu þar fra/og gacktu hia honum/Þuiad þeir sofa ecke nema þeir hafe
nockut jllt giørt/þeir hafa ongua huýld nema þeir hafe giørt skada/Þuiat þeir hafa nært sig
af rangfeingnu Braude/og drecka af Ranglætesiñs Výne. Eñ stýgur Riettlætra skýn sem
annad Lios/þad sem framlýdur og lyser þar til Dagur er / Eñ vegur Omilldra er suo sem
Myrkur/ꝛ þeir vita ecke huar þeir munu detta.

Son minn hlyttu Ordum mýnum/ ꝛ hneig Eyra þitt til minnar Rædū / lættu hana ecke D
fra þýnum Augum fara/hirtu hana i Hiarta þýnu/þuiad hun er þeirra lýf sem hana fiña/
og heilbrigde allra þeirra lýkama. Geym Hiarta þitt af allre vanduirkt / þuiad þar vt af
geingur Lýfed. Burtskwfa fra þier heimskum Muñe/og lættu Hædgiarnar Varer langt
fra þier/Augu þýn lættu riett fram fyrer sig sia/og skima ecke med þýnum Augum / Lættu
þinn Foot jafnframt fyrer þig stýga/suo geingur þu stødugliga/halla þier huerke til hægre
handar nie vinstre/Snu þu þýnum Footum fra Jllu.

V.

ON minn athuga mýna Speke/ og hneig Eyru þýn til miñar Kieñingar/ A
So þu vardueiter gott Ræd/og Muñur þinn vite greinar mun. Þuiad
Skiækiunnar Varer eru sætar suo sem Hunágs seimur/og heñar Barke er
miukare enn Vidsmiør/Eñ sijdarmeir beiskare eñ Malurt/og býtur so sem
eitt tuieggiad Suerd. Fætur hennar hlaupa allt i Daudañ/og heñar gan
gur i Heluýte. Ei geingur hun vm Lýfsiñs veg/Dreift liggia heñar Fot-
spor/suo hun veit ecke huar hun fer.

So hlyded mier nu mýner Syner/ꝛ výked ei fra Ordū mýns Muñs/ Læt vegu þýna lan-
gt fra henne vera/og nalgast ecke heñar Hws dyr/Ad þu ecke a annarligum giefer þiñ Hei-
dur/og þeim Grimdarfullu þýn Aar. Suo ad onguer añarliger sig sedie af þýnu Megne/ꝛ
þitt Erfuide sie ei i añars Hwse/So at mz seinsta hlioter þu ad anduarpa þegar þu hefr eydt
þýnu Lýfe og Godze/ꝛ seigia/Awý/Huersu hef eg hatad Agann/ og Hiarta mitt hefur Hir-
tingena fyrerlited? Eg hefe ecke hlytt Raust miña Lærefedra / og ecke hneygt mitt Eyra til
þra sem mier kiendu. Eg er so nær komeñ i Olucku fyrer øllum Lyd og øllu Folke.

a (Annarligum) Þuiad Saurlýfes Meñ eyda sýnu Gotze oglýfe mz wondū skæl/kū þeir ed þa epter a giefa þeim ecke Muñbita/ sm̄ ad skiede þm tapada Syne ed i Gudzspiallenu gietur/þa hn̄ hafde soad øllu sýnu Godze Luc. xv.

C Drecktu Vatn vr þiñe Lind/og fliotande Becke vr þijnum Bruñe/Lættu Brunna þijna vtkuijslast/og þijna Vatslæke vm Stræten renna/Eñ haf þu þa alleina/og eingeñ añarlig᷑ med þier. Þinn Brunnur sie Blessadur/ Og fagna þu med Hwsfru þiñar æsku/Hun er so elskuleg sem ᵇ ein Hind/ og þeckelig sem eirn Hindar Kalfur. Lættu hennar Elsku þig æ-tijd sedia/og hressi þig jafnan med hennar Aast.

D Huar fyrer Son miñ villtu vernast af añarligre/ꝛ i añarar Skaute ad fadmast? Þui sier-huers Manns Veiger eru Lioser fyrer DROTTNI/ og hañ mæler allar þeirra gongur. Misgiorder hins Omillda munu hñ hondla/og med Snoru siña Synda mun hñ halldeñ verda. Hñ mun deyia þar fyrer ad hñ vill sier ecke seigiast læta/og saker siñar mijkellar Heimsku mun honum jlla vegna.

VI.

A SON minn ef þu geingur i Borgun fyrer Naung þiñ/þa forbindur þu þijnar Hendur/hia Framande Mañe/ Þu ert forbundenn med Ordum Munns þijns/ og fangeñ med þiñe eigeñ Rædu. Suo gior þu suo / sem eg seige þier/Son miñ/leystu þig/þuiad þu ert komeñ i Hendur þijnum Naunga/ skunda þu/ þreyng ꝛ neyd þinñ Naunga/Læt þijn Augu ecke sofa/nie Augabrær þijnar syfia/ Frelsa þig suo sem eirn Hiortur fra Hendinne/og so sm̄ eirn Fugl af Fuglafangarañs Hende. Infra. 11. 17.

Þu hinn Late/far þu til Maursiñs ꝛ vmskygn hañs Vegu/so þu verder hyggeñ/Þo huerke hafe hñ Hofdingia/Yferboda nie Herra/tilreider hñ þo sier Fædslu a Sumar tijma/ ꝛ safnar þui a Kornskurdartijma sem hun skal neyta/Þu hiñ late/huersu leinge villtu liggia?/Hue- Infra 24. 18. 19.

B nær villtu standa vpp af þijnum Suefne? Ja/sofdu eñ nockud lijted/legg samā Augū litla stund/og þijnar Hendur ad þu enn nockud lijted sofer/ So mun fatækten yferfalla þig sm̄ añar vegfarande Madur/ꝛ Eymden sm̄ eirn aluopnadur Madur.

Eirn Skalkur er skadsamligur/hñ geingur med ᵃ rangsnunum Muñe/ bender mꝫ Augunum/teiknar mꝫ Footunum/vijsar med Fingrunum/ Stundar auallt nockud jllt og fraleitt i sijnu Hiarta/og kiemur vpp med þrætur. Þar fyrer mun hñs Ohamingia ad honum ouorum koma /hñ mun hastarliga sundurmarenn verda/ suo þar verdur eingen Hialp.

Þessa Sex Hlute hatar DROTTIN/ ꝛ hinn siounde er fyrer honum andstyggeligur/ Drambsom Augu/ Falska Tungu/ Hendur þær ed vthella saklausu Blode/ Hiarta þad I. II. III.

C sem vmgeingur med vondum Hreckium/ Fætur þa sem flioter eru til skadrædes/ Fals Vott IIII. V.

þañ sem diarfliga fram̄ber Lyge. Og hañ sem er Brædra a medal Reiser sundurþycke. VI. VII.

Son minn geym þu Bodord Fødur þijns/og forlæt ecke þiñar Modur Logmal / Bittu þau samā i Hiarta þier/ ꝛ heing þau vm Hals þier/so at þau leide þig þa þu geing᷑/ꝛ giæte þijn þa þu sefur/ꝛ skrafer vm þau þa þu vaknar. Þui Bodorded er skridlios/og Logmaled er eitt Lios/og Hirting og Tyktan er Lijfsiñs Vegur. Vppa þad þu verder varduecittur fra jllre Konu/og fyrer miukre Tungu þeirrar enu añarligu.

Girnstu ecke heñar fegurd i þijnu Hiarta/og forgrijp þig ecke a heñar Augnabrann/ þui-

D ad Skiækian suikur af einū Braud/ Eñ Eigenkona hertekur Mañsiñs dyrmatt Lyf.

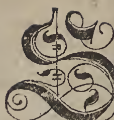
Kann og nockur ad hallda Ellde i Skaute sijnu suo hñ breñe ei sijn Klæde? Huernen skal Madur nockur ganga a Ellds glodum suo hñs Fætur breñe ecke? Suo geingur ꝛ þeim sem til sijns Naungs Konu geingur/Sa er eingeñ Saklaus sem hana snertur.

Þad er einum Þiof ecke suo mijkel skom̄ nær hñ stelur til ad sedia sijna Ønd ef hñ er hungradur/Og þa hñ verdur vppuijs/gielldur hñ þad siøfallt aptur/ Og giefur vt sier til Frelsis allt þat hñ a i sijnu Hwse. Enn sa sem drygier Hordom med nockre Konu/hñ er Heimskur/ hñ fœrer sitt Lijf i Gløtun/Þar med kiemur a hñ skom̄ og Lyte/og hañs brijxle mun ei afmaad verda. Þuiad Mañsiñs Grimd vandlæter og þyrmer ecke a hefndartijmanū/ Og alijtur on- guar Personur þær ed forlijka/og medtekur eige þott þu allt til reidu villder mijked giefa.

VII.

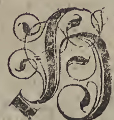
(b) Ein Hind Þad er talad epter almeñeligum ordꝫkuid/og sagt so mijked/Vertu hia Konu þiñe og bornū/og geym þu eigur þijnar/so þu þm ei ei eyder mꝫ port konū/hellꝺ᷑ ødrū þar mꝫ hialper/þuiad eingeñ hag᷑ er a Jordu elskuligre eñ sa nær Mañe og Konu wel til samans kiemur

a Er ostadþastur i Ordum/lijtur ecke riettum Augum til neins

ON miñ varduveit mÿna Rædu/og fel mitt Bodord hia þier/ Geym þu mitt A
Bodord/þa muntu lifa/og mitt Løgmaal suo sem Augastein þiñ. Bittu
þad a Fingur þÿna/og skrifa þad a Spiølld Hiarta þins. Seig þu til
Spekinnar/Þu ert mÿn Syster/og kalla Viskuna þÿna Vinkonu/ So þu
geymest fyrer framande ꝛ añarligre Konu/sm̃ sæt Ord giefur.
Þuiad fyrer Glugganum i mÿnu Hwse sa eg vt vm Grindurnar/og leit
eg a medal þeirra Fafrodu/Og vard eg var a medal yngismañaña eins heimskufulls Vng- B
mennis. Hñ gieck vm Stræted hia eirne Hyrningu/spacierade a Veigenũ hia heñar Hwse i
Skugganum/ad kuellde dags þegar ad nattade og myrkur var. Og sia þu/þa mætte honũ
Kona i Skiæktu bunade/kyndug/galen/otøm/suo ad heñar Fætur kunnu ecke i hennar Hwse
ad stadnæmast/Nu er hun vte/Nu er hun a Strætunum ꝛ vmsitur i øllum Hyrningum/Hun
greip til hañs/ og kyste h añ ofeilanliga/og sagde til hañs/ J Dag hef eg packlætis Forner
fyrer mig bitalad fyrer mÿn Heit/Þui er eg vtgeingen i mots vid þig/þÿns Andlits ad leita/ C
og hefe þig funded. Eg hefe prydda mÿna Sæng fagurliga mz mislitum Tiølldum af E-
giptalande/ꝛ buet mitt Rwm mz Mirru og Aloe ꝛ Caniel/Kom sediunst af samlage/allt til
Morguns/og fremium lystelig fadmløg/Þuiat Madureñ er ecke heima/hñ er fareñ fiarlæg-
ann Veg/hñ hafde med sier Peninga Pungeñ/hñ kiemur ei heim fyrr enn ad Hatÿdardeige-
num. Hun skrafade hñ vpp mz mørgum Ordum/og lockade hñ mz sÿnum Smiadurs Mu- D
nne. Hñ for strax epter henne sem þa eitt Naut er leitt til slatrunar beckfiñs/so sem til Jarn
uidiuñar þar Heimsker verda mz straffader/þar til ad hun sundursneid hñs lifur mz Pyluñe/
suo sem þa eirn Fugl flyter sier til Snøruñar/ꝛ veit ecke ad þad kostar hñs Lÿf.
Þar fyrer heyred mier nu Syner mÿner/og hugleided rædu Muñs mÿns/Lat þitt Hiarta
ecke a heñar Veg ganga/nie þig afuega leida a heñar Gøtur. Þui hun hefr sært ꝛ fellt mar
ga/og allskyns vollduger eru af heñe drepner. Heñar Hybyle eru vegur til Heluÿtis/þar ad
Menn nidur stÿga i Daudañs Herberge.

VIII.

Vert kallar Speken ecke? og lætur Viskan ecke til sÿn heyra? Augliosliga A
a veigenum/og a Strætunũ stendr hũ/J Borgarhlidunum þar sem Meñ jñ-
ganga hroopar hun/Heyre þier Menn eg kalla til ydar/ og hropa til Sonu
Mañaña/Þier ofroder skilie þier Viskuna/og þier Heimskufuller giefe þier
gaum ad. Heyret mier/þuiad eg vil tala þad sem a Høfdingligt er/og kie-
ña þad sm̃ riett er. Þuiad Muñur miñ skal Sañinde tala/og mÿnar Varer
skulu hata þ s̃ ogudligt er/Riettferdugar eru Rædr mÿns Muñs/Þar er ei neitt rangsnued vti
nie falskt. Allar eru þær sañar/þm sem þær skilia/og riettar þm s̃ þær vilia medtaka.

a. (Höfdinglit) Höfdingiarner skulu ærliga og lofsamliga han tiera/tala og giöra/suo Meñ meige þeirra Dæmum a lopt hallda/og epter fylgia/og ecke suo sem Opockar/Vÿkingar edur Jötnar

Medtaked mÿna Ogun helldur enn Silfur/og meted meira Lærdom enn kostuligt Gull/ B
Þuiad Viskan er Gimsteinum betre/og allt huad æskia ma kann ecke vid hana ad samiafn-
ast. Eg viskan by hia hyggindunum/og kann ad giefa god Raad. Otte DROTTINS
hatar þad jlla/Dramblæte/Hofmod/ꝛ rangañ Veg/ og eg er Ouin Rangsnunũ Muñe.
Eg kann ad Raadleggia og framkuæma/eg hefe hygginde og Magt. Fyrer mig stiorna
Kongarner/ ꝛ setia Raadzherrarner Løgmaals Riettenn. Fyrer mig rÿkia Høfdingiarner og
aller Valldzmeñ a Jørdu. Eg elska þa sem mig elska/og þeir sem ærla leita mÿn fiña mig.
Sap: 3. Audæfe og Dyrd eru med mier/sannarligt Gotz ꝛ Riettlæte. Betre er miñ Auoxtur eñ Gull C
og þad besta Gull/og mÿn jnntekt er betre enn vtualed Silfur. Eg geing a riettum veige/ꝛ
a midium stÿgum Riettarins/so ad eg vel raadstafe mÿnum Elskuligum ꝛ fylle þeirra Fiesio-
du.
Sap. 9. DROTTIN hefur haft mig i vpphafe siña vega/Fyrr enn hañ nockud giørde var eg
þar. Eg er eilÿfliga til skickud fra vpphafe/fyrr eñ Jardrÿked var/Þa Vnderdiupẽ voru eñ
ecke var eg algiørd/ Þa ed Vatsbruñarner enn ecke vppspruttu/ædur eñ Fiølleñ voru nidur
sett/og fyrr enn Hælsarner/var eg til reidd. Hñ hafde þa ecke eñ skapad Jørdena og þad
a herñe er/ei helldur vnderstødur Jardariñar/ Þegar hañ til reidde Himnana var eg nalæg D
þa hñ høndlade vnderdiuped med siñe Mæling/ Þa hñ feste þar vppyfer Skyen/ og Vnder-
diupen Vÿdkade. Þa hañ sette Sionum sÿn Takmørk og Vøtnunum ad þau yfergeinge ecke
sÿna

sijna bifalning. Þa hñ lagde Jardariñar Grunduøll var eg Meistare hia honum/ og haf-
de Dagliga mijna Lyst/ ⁊ liek fyrer honum alltyd. Eg liek a hñs Jardarhnette/og mijn Lyst
er hia Mañaña sonum.

Þar fyrer hlyded mier nu syner mijner/Sæler eru þeir sem mijna Vegu varduerta/ Heyr-
ed Vnuøndunena og vered hyggner/og hirded ecke hana ad forleggia. Sæll er sa Madur sē
mier hlyder/og vaker dagliga vid mijnar Dyr/ ⁊ helldr vørd vid mijna Dyrastafe. Huer mig
fiñur sa fiñur lijfed/og mun Godvilld ødlast af DROTTNI/eñ huer hñ syndgast vid mig
sa sæter Saal sijna. Aller þeir sem hata mig elska Daudañ.

IX.

A VIskan bygde sier Hws/ ⁊ hio sio Stolpa/slatrade Fie sijnu/vppskeinkte sitt
Vijn ⁊ bio sitt Bord/Og sede vt sijnar Ambatter ad bioda vppa Sal Borg
ariñar. Huer hñ er bernskur kome hñ hier/Og til fauijsta sagde hun/ Kom-
ed og eted mitt Braud / og drecked Vijned þad eg ydur byrla/og yfergiefed
bernskligt athæfe/þa munu þier lifa/ ⁊ ganged a skynsemiñar veige.
B Huer hñ agar Spieleñ Mañ/hñ hlytur skem̃ fyrer ad hafa/Og sa hañ
vandar vm vid Ogudrækeñ/ verdur hæddur. Auijta ecki Spieleñ Mann/hñ hatar þig/A-
uijta hyggeñ Mañ/ og mun hñ elska þig. Gief þu vitrum Mañe/ og mun hañ hyggnast.
Kienn þu Riettlætum og mun hñ a auka.

a (Spielenn) Suo kallar Salomon alla Forsmaendur og Motstandara Sannleiksiñs Heimureñ vill wera ostrapp-adur

C Vpphaf Viskuñar er Otte DROTTINS/og Speken nemur þad sē heilagt er/Þui
ad þar fyrer munu margfalldast Dagar þijner/og Aar Lyfs þijns aukast. Siertu Vitur/
suo ertu þier vitur/ Siertu Hædgiarn/Muntu þad eirn samañ bera.

Syrach 1. Psal. 3. 91.

Þar er ein Heimskufull/galen skrafmalug Kona/og veit eckert. Hun situr i sijnum Hws-
D dyrum a Stole/hatt vpp i Stadnum/ad bioda øllum þeim sem vmfara þar/og riettañ gan-
ga fram̃ siñ veg. Sa sem bernskur er fare sa hingad/ ⁊ til hiñs Heimska talar hun/ Ofrials
Vøtn eru sæt/ og leyndar Braud eru lystelig. Eñ hñ veit ecke ad i þeim Stad er Daude/og
heñar Giester i nedsta Heluijte.

Þesser eru Ordzkuider
Salomonis

X.

A EIrn vitur Sonur gledur
Infra 15. sinn Fødur / enn Fauijs
Sonur er Modur sinnar
Hrygd.

Rangfeinged Fie Rangfeinged Fie sto-
dar ecke / Enn Riettlæte
frelsar fra Dauda. Ecke lætur DROT-
TIN Saal hins Riettlata nockurt Hun-
Þeir ed með añara maña skada ryker werda gur þola/Enn hañ steyper Fiefletting O-
milldra.

Ein løt Hønd giører Fatækt/enn ein
þrifen Hønd giører Audgan.

a Stōm og Heidur kallar Salomon opt Fatækt og Rykdom af þui at huer hñ er rykur hñ heykur æru Huer hañ saman dregur a Sumrenu sa
er hyggeñ/Eñ sa ed hñ sefur vm Kornskur-
dar tijmañ a verdur skam̃adur.

Blessan DROTTINS er yfer høf-
de hins Riettlata/enn Muñ þeirra Ogud
hræddu yfer fellr þra Ranglæte.

Miñing Riettlatra blijfur i Blessan/
Eñ Nafn Ogudrækinna fwnar.

Hyggenn Madur af Hiarta medtekur Infra 12.
Bodorded/Enn sa sem heimskuligañ Muñ
hefur verdur sleigeñ. B

Huer ed saklaus lifer hñ lifer øruggur/
Enn sa ed Rangsnueñ er a sijnum Vegum
mun opinber verda.

Huer hñ bender med Augunum vppreis-
er Ahyggiu/Og sa ed heimskañ Muñ hef- Syra. 17.
ur/verdur sleigeñ.

Muñur hiñs Riettlata er Lijfsiñs ædr/
Enn Muñ Omilldra mun Ranglæte þeir-
ra hylia.

Hatur kueiker vpp Deilur/Eñ Kiærlei- Kiærleicke werdr ei til ills egndur
kureñ hylur allar Misgiorder

J Vørum Viturs Manns finst Vit- i. Cor. xiij.
ska/ Eñ a bak hins Heimska hæfer Vøn-
dur.

Hyggner Meñ geyma Lærdomsiñs/Eñ

Munnur hins Heimſka er a Skielfinguñe nalægur.

a Pad er/Haſka og Oluckꝰ

Ríkdomur audigs Mañs er hñs ſterkur Stadur/Eñ hina Fatæku bliuga giører þra Armod.

Riettlaatur Madur neyter ſiña Audæfa til b Lijfſiñs/Eñ Ogudrækeñ Madꝛ brwkar ſijnar jñtekter til Syndar.

b Ad næra ſig og ſijna

Ad vardueita Ogunena er vegꝛ til Lijfſiñs/Eñ ſa ſem Hirtingena fyrerlijtꝛ mun fara c villt.

c (villt) honum mun ecke vel wegna

C

d Fals munnar dylia ſitt Hatur/Og ſa bakmalugur er hñ er fauijs.

d (Fals Munnar) Eirn er ſa ſem amminner ecke ſiñ Brodur ſynar Synder/Edur eþ hann ſellur þa gledſt hann þar wid. Annar bakmæler/og giører onguum gagn þar med

Huar ad er margmælgen fer ecke fram̃ an Syndar/Enn huer ſijnar Varer hepter ſa er forſiall.

Tunga hins Riettlaata er Koſtuligt Silfur/ Enn Omilldra Hiarta er onguu neytt.

Var͛ hins Riettlaata fæda marga/Eñ hiner Heimſku munu deyia i ſinne Fauitſku.

Bleſſan DROTTINS audgar fyrer vtan Ahyggiu / Enn heimſkur Madur motþroaſt og ſpieaſt ad þar ofan a/Eñ ſa Madur er hyggeñ ſm̃ pad gaumgiæfer.

Pad ē Ogudhræddꝛ Madꝛ ottaſt mun yfer hañ koma/Og þat Riettlaater girnaſt mun þeim veitt verda.

Omilldur Madur er ſuo ſm̃ Vedurſtormur ſa ſkyndeliga af lijdur/ og ecke er leingur/Enn Riettlaatur Madur hellſt vid ad eilijfu.

D

Sem e Ediked giører Tønnunum og Reykureñ Augunum/Suo giører og latur Madur þeim er hñ ſender.

Otte DROTTINS leinger Lijfdagana/Enn Aar Ogudrækenna munu ſtyttaſt.

Bid Riettlaatra mun ad Fognude verda Eñ von Omilldra fyrerferſt.

Vegur DROTTINS er Trauſt Riettlaats Manns/Eñ Illgiordameñ eru vggande.

Riettlaatũ Mañe verdꝛ alldrei kolluarpad/Eñ Omillder Meñ munu ecke i Lande nu blijfa.

Muñur hiñs Riettlaata giefur Vijsdom/Eñ Muñur Rangſnuenna Manna verdur vpprættur.

Varer Riettlaats Mañs kieña heilnæmeligt/eñ Muñur Omilldra er rangſnueñ.

a Edik) Huar ad eru lauſſinnader Herrar og Embættis Menn/þar ſia Augun ecke og bijta ecke Tennurnar/þad er/þar lijdur wnder lot bæde Age og Hirting

XI.

Ong Vog er Suiuirdelig fyrer DROTTNI/Eñ full Vikt er honum þægelig. A

infra 16. 20.

Huar ad er Dramblæte/þar er fyrerlitning/Eñ huar ad er Lijtelæte þar eru hygginde.

Sakleyſe godra Maña mun leida þa/ Enn Illgirne Omilldra mun ſteypa þeim.

Eige ſtoda Audæfe a Deige Hefndariñar/Eñ Riettlæte frelſar fra Dauda Sup. 10. Syra. 5.

Riettlæte godz Mañs giører hñs Veg ſliettañ/Eñ hinn Ranglaate mun falla fyrer ſitt ogudligt athæfe.

Riettlæte godra Maña mun þa frelſa/ Enn Forſmaanarar munu fangner verda i ſiñe Illſku.

Nær Omilldur Madur deyr/ſuo er faren hñs Von/Og epteruæntan Ranglaatra verdur ad onguu. B

Sa Riettlaate verdꝛ af ſiñe Neyd frelſtur/ Og ſa hiñ Omillde kiemꝛ i hñs ſtad.

Fyrer Hræſnarañs Munn verdur Naungeñ tældur/ Eñ þat athuga Riettlaater Meñ og verda frelſader.

Ein Borg fagnar nær Riettlaatũ geingur vel/Eñ þegar Omillder Meñ fyrerfaraſt verda Meñ glader

Fyrer Blezan Rettferdugra hefdaſt eiñ Stadur/Eñ fyr͛ Munn Omilldra verdur hñ nidurbroteñ.

Huer ſinn Naung a ſkamar ſa er heimſkur/Enn eirn Vitur Madꝛ ſtiller þad.

a (ſkam̃ar) opinberar añars breſt/ eñ wijs Madur hylur þad og afſakar

Bakmalugur Madꝛ opinberar leynda hlute/Eñ ſa ē mꝫ truføſtu hiarta er/hñ leyner þm.

Huar eckert Raaduneyte er þar hrynur nidur Folked/Eñ þar ſem eru marger Raadgiafarar þar fer vel fram̃. E

Huer hañ geingur i borgun fyrer añañ hñ mun ſkada hafa/Enn ſa ſem ſier tekur vara fyrer ad lofa/hñ er øruggur. Supra. 6 Infra 17.

Ein æſtwdlig Kuinna helldꝛ Heidreñunn/Eñ b Ofrijkesmeñ Audæfum.

b (Oþrijkes) Ein god kona bijhelldꝛ ſiñe æru þo hun ſie þattæk/oþrijkesmeñ ſtunda epter Audæfum og ſkeyta ecke wm æru

Myſkunſamur Madur giøre Lijfe ſijnu nockud gott/Eñ ſa ſem Omyſkunſamur er hreller eirneñ ſitt Holld ꝛ Blod.

Omilldra Maña Eruide mun bregdaſt Enn huer Riettlætenu ſæer/þad Gotz er o falluallt.

Þuiad Riettlæte ſtodar til Lijfſiñs/ Eñ epter ad ſækia illũ hlutũ ſtodar til daudãs.

Rangſnu

(Höndum) haþe sam, tekt m3 sier — Rangsnuid Hiarta er suiuirdeligt fyrer DROTtne/Eñ a godū hefr hñ Pocknan.
Vondum stodar ecke po peir take saman vllū [c] Höndū/ Eñ Sæde Riettlætra mun frelsad verda.
Frijd Kona og Oraduænd er sem Suijn pad er hefur Gullhrijng a Grønum.
Osk Riettlætra geingur fram/Eñ von Omilldra verdur ad Olucku.
Sumer giefa og hafa æ pess meir/Ad=rer jñehallda par peir skylldu ecke/ og ver=da po pess Fatækare.
(Druckeñ) Pad er/sa sem ørliga weiter peim mun ørliga aptur gollded — Su Sala sm̃ nogliga blessar mun fit=na/Og sa sem giører [d] druckeñ/mū ꝫ dru=ckeñ giørdur verda.
Huer Korne jnnehelldur peim Bøluar Folked/Enn yfer pann pad selur kiemur
D Blessan.
Huer hñ leitar godz pañ skiedur Gott/ Eñ sa s̄ epter Olucku sæker mū hana hēda
Huer hñ treyster a Audæfe sijn hñ mun hrasa/Enn Riettlæter munu blomgast suo sm̃ grænt Lauf.
(Vind) Fridurenn nærer Oþrid urenn þort tærer — Huer hñ hreller sitt eiged Hws mun eig=nast [e] Vind i Arfskipte/og sa sem Heim=skur er hlytr Hyggens Mañs præll ad va.
1. Pet. 4. Audæfur hins riettlæta er Lijfsins [f] Tried/og Vitur Madur annast Folked af
Jere. 25. Hiarta.
Ezech. 9. Ef ad [g] Riettlætur hlytur ad pola æ
Esa. 51. Jørdunne/Huad myklu meir Ogudrækur ꝫ
Psal. 75. Syndugur?

f Tried) Huad sem Riettlæter Menn giöra verdur huerium Manne ad godu
g Riettlætur) Ef peir gödu sem öllum wil= ia gott giöra/og Gude pocknast/ werda opt hard= liga plagader/Huernen nun pa ganga wilia pm Ogudhræddu?

XII.

A — HVer sig lætur giarna hir=ta mun hyggeñ verda/Enn sa er Agalaus vill vera blij fur heimskur.
Huer sa sm̃ godur er/hñ fær Huggun af DROT=TNE/Enn motproadur Madur hñ verdr fyrerdæmdur.
Ogudrækeligt athæfe stodar Mañenum ecke/Enn Root Riettlætra blijfur stødug.
Ein prifnadarsøm kona er sijns Mañs Korona/Eñ oprifen Kona er Rotnun i hñs Beinum
Huxaner Riettlætra eru riettferdugar/ Eñ vppsætur Omilldra eru suikul.
Ord Omilldra til vegar koma Blodz vt hellingu/ Enn Munnur Riettlætra frels=ar par i fra
Ogudræker Menn verda kolluarpader/ ꝫ eru ecke leingur/Eñ Hws Riettlætra sten dur stødugt.
B Hyggens Mañs Rad verdur prijsad/ Eñ Hrecker verda til skamar.
Syra. 10 Huer ecke er mijkels virtur og geymer sijns/er betre enn sa ed mijkell vill vera/ og er Braudz vant
infra. 27. Hiñ riettlæte aumkar sijn Kuikinde sem hañ nautnar/ Enn Hiarta Ogudrækins Mañs er myskunarlaust.
(Huer hñ at stundar sitt kall og Em bætte) — Huer a sijnum [a] Akre arfidar mun Brauds gnægd hafa/Eñ huer hñ elskar jd iuleyse/sa er heimskur.
Hiñ Omillde hefur Lysting a ad giøra skada/Eñ Root Riettlætra fæer Audæxt.
Illr Madur verdr gripeñ i sijnū falsk=ligum Ordum/Eñ Riettlætur Madur vm
C flyr Neydena.
infra. 13. 16. 18. Margt gott fær eirn fyrer Munnsinns Audæxt/og epter pui sem Hendurnar hafa forpient verdur Mañenum endurgollded.
Heimskum Mañe lijka vel sijner Sider Enn sa er Vitur sem hlyder godu Rade.
Heimskur Madur syner fliott sijna Rei=de/Enn huer hñ byrger med sier Hædunge=na/sa er forsiall
infra 14. Huer hñ sannsøgull er talar Riett/Enn eirn Liuguottur suijkur.
(oforsialiga peir sem on guañ gaum giefa ad sij num ordum edur nær pr ahitta/huad ad skiedur i Domum/ predikun/ og ødrum Samkundū) — Huer [b] oforsialiga framfer stingur sm̃ eitt Suerd/Eñ Tunga hyggenna Maña er heilnæm.
Sannsøgull Muñur stendur æfenliga stødugur / Enn lygeñ Tunga vm breytest skiotliga.
Peir suijkia sem nockut jllt Rad leggia Enn peir s̄ til Fridariñs eggia/giøra Fag nad.
Riettlætann Mañ mun ecke neitt hry=ggia/Eñ Omillder munu fyllast af Olu=
D cku.
Lygner Munnar eru DROTTNI Suiuirding/Eñ peir sem truliga handtiera lijka hm̃ vel.
Forsiall Madur leyner Viskunne/Enn Hiarta Fauijsra i liose lætur Heimskuna.
Iden Hønd mun Drottna/Eñ su s̄ løt er hlytur jdiulaus Toll at giallda.
(Betra) po hm̃ gange margt i mote eñ hi=num ogud=liga allt i wil — Hrygd i hiartanu kreinker Mañeñ/Eñ eitt vingiarnligt Ord gledur hñ.
Riettuijs Madur [c] hefur betra eñ hñs Naunge/ Eñ vegur omilldra blecker pa

Einum jdiulausum luckast ecke sijn hãdling/Enn jdeñ Madz verdur audigur.

A veige Riettlætesiñs er Lijfed/ Og a riettum ᵈ Gøtustijg er eingeñ Daude.

ᵈ Gudz Ord leider til Lijfsinns/Enn eigenn Þotte til Daudans

XIII.

A EIrn vitur Sonur þoler Fødursiñs Aga/ Eñ eirn Nædare hlyder ecke Nirtingunne.

Muñsiñs Auaxtar nyt ur Madureñ/ Eñ forsmanarar huxa ei vtan jllt.

Supra 12 jnfra 15. Huer sinn Munn vardueiter/ hñ vardueiter sitt Lijf/ Enn huer hañ er framhleypeñ i sijnum Muñe sa verdur ᵃ skielfdur.

ᵃ (skielfdur) med Haska og ströffun

Latur Madur girnest og fær ecke/ Enn verkjdner Meñ munu nog fa

Riettuijs Madur hatar Lygarnar / Eñ Omilldur Madur skamar og hæder sialfañ sig

Riettlæted vardueiter hiñ saklausa/Enn Ogudrækeligt athæfe leider Mañ i Synd.

B Margur er Fatækur mz myklum Audæfum/Og margur er Rijkur med sinne Fatækt.

Med Audæfum kann Madur ad hialpa Lijfe sijnu / Enn eirn fatækur Madur þoler ecke ᵇ Auijtan.

ᵇ (Auijtun) Rijkur Madur werdur hrëpadur enn fyrer Peninga skulld giefst honum frelse/Sa hinn fatæke hlytur ad plæta/ sa ecke hefur Fie/ bitale hñ med Hwdinñe

Lios Riettlatra giører glede/Eñ skridlios Ogudrækeña slocknar.

Mille Drambsamra eru jafnan Deilur/Enn þeir sem allt giøra med Rade eru Vitrer.

Audæfe þuerra þegar þeim er brudlad/ Enn þui sem Menn vilia til samans hallda þad eykst.

Su von sem vndandregst hrygger Niartad/Eñ þegar þat kiemur sem Madur girnest/þat er lijfsiñs Tried.

Huer Orded forsmær hñ glatar Lijfe sijnu/Enn huer hñ ottast Bodorded þm verdz þat launad.

C Kienning hyggens Manns er lifande Vatsædur/til ad varast Daudligar Snørur.

Eitt gott Rad giører hugarhægd / Og Forsmanarañs Vegur giører ohægd.

Forsiall Madur giører alla hlute med skynsemd/ Enn fauijs Madur breider vt Neimskuna.

Ogudrækur Sendebode flytur Olucku/ Eñ trwr Sendebode er heilnæmur.

Huer Nirtingena fyrerlijtur hefur Fatækt og skøm/Enn sa sem hlyder giarna A uijtaniñe/mun heidradur verda.

Þegar þad kiemur sem Meñ girnast þ gledur Niartad/Enn sa sem jllt varast/er Fauijsum Andstyggeligur.

Huer hñ vmgeingur mz vitrum Møñum sa verdur vitur/Enn huer hñ er fielage Fauijsra/hñ mun Olucku Nreppa. D

Oluckan offsæker Synduga/Enn Riettlætum verdur gott endurgollded.

Godra Manna Arfur kiemur til Barnabarna/Eñ Audæfe hins Ranglata sparast hinum Riettlata.

Nog er fædsla i nyplægdum Akre ᶜ Fatækra/Enn þeir ed rangt giøra fyrer farast.

ᶜ (Fatækra) Gud giefur fatækum nog ef þeir eru godder

Huer hñ sparar Vøndenn hñ hatar siñ Son/Enn huer a honum hefur æst sa agar hañ j tijma.

Riettuijs Madur hñ etur og ᵈ sedur sijna Sal/Enn Ogudrækinna Maña Kuidur hefur alldrei sijna nægiu.

ᵈ lætur sier nægia

XIIII.

A VItur Kona Vppbygger Nws/Enn hin fauijsa ᵃ nidurbrytur þad med sijnum verknade.

Supra 12

ᵃ (nidur brytur) Þat er/ Sa Madur blytur ad fordiarfast sem hefur lata og Ohrifnadar sama Konu

Huer hñ ottast DROTTIN sa geingur a riettum Veige/Eñ sa sem hñ foraktar snyr af hñs Veige.

Neimsker tala drambsamliga / Eñ vitrer Meñ geyma siñ Muñ.

Nuar ad eru eingen ᵇ Yxn þar er tom Jøtan/Enn huar Vxenn er gagnsamur/ þar er mijkel jñtekt.

ᵇ (Yxn) Þar sem Meñ viña ecke/þar aflast þeim og ecke

Trwr vottur lygur ecke/Enn eirn Liugvottur ber einardliga fram Lyge.

ᶜ Nadgiarn Madur leitar Visku z fiñur ecke/Eñ hyggnum Møñum er Næmed lieft. Sup. 12.

B

ᵃ (Hadgiarn) ostadfaster og reikuler meñ leita ecke mz aludru viskunnar/ helldur ad eins sier til Hrösunar/ gagns og Metnadar

Gacktu fra Neimskū/ þui þu lærer eckert af hm̃.

Þad er viska hyggens Mañs at hñ vaktar vppa sinn Veg/Enn þad er Neimska fauijsra at ecke er med þeim vtan Suik ein

Neimsker drygia siñ dæruskap mz Syndinne/Enn goder Menn hafa þocknan a godum.

Nær Hiartad er hrygt/ Þa ſtodᵘ eingen ytre Huggan.

Hws Omilldra mun afmaſt/ Eñ Tialldbwd Riettlatra mun blomgaſt.

Nockrum Manne lijkar ſtundum eirn Vegur vel/ Enn med ſeinſta leider hñ hñ i Daudañ

Epter Hlatur kiemr hrygd/ Og ᵈ harmur epter Føgnud.

ᵈ (Harmur) Lyka ſem Meñ plaga ad ſeigia/ Druckens føgnudr er odruckens Harmur. Eingen maſt er ꝯn beitſkiu

Einum lauſſiñudum Manne mun ſuo ganga ſem hñ giører/ Eñ godr Madr mun yfer hm̃ vera.

Bernſkur Madur truer øllu/ Enn Forſiall Madur gaer ad ſijnum Veige.

Vitur Madur ottaſt og hneiger fra jllu Enn eirn Dare hleypur diarfliga fram̃.

Opolugur Madur giører darliga/ Eñ

E vel forhuxadur Madr hatar þat.

Hiner bernſku erfa Heimſkuna/ Eñ forſialiga at Høndla/ er ſpakra Maña Korona.

Vonder hliota ad beygia ſig fyrer godũ/ Og Omillder fyrer Dyrum Riettlatra.

Fatækann mann hata eirnen hñs Naungar/ Enn rijker Menn hafa marga Vine.

Sa ſynduge hatar ſiñ Naunga/ Eñ ſa er ſæll ſm̃ Aumum myſkunar.

Þeir ſem vondũ † Hreckkum fara fram̃ verda bleckter/ Eñ þeir ſm̃ gott huxa ødlaſt Tru og godheit.

† Otru ſlær ſiñ eigenn Herra

Þar er nog ſem Menn erfida/ Eñ huar ſem Meñ med ᵉ Ordum einum vmganga/ þar er Eymd.

ᵉ (Ordum) ſtor Ord ſtoda lijted

Vitrum Mañe eru Audæfen Korona/ Eñ Heimſka fauijſra blijfur Heimſka.

Sap. 12. 14. Trwr Vottur frelſar Lijfed/ Enn fals Vottur ſuijkur.

Huer hñ ottaſt DROTTIN ſa hefur ørugt Vijge/ Og Born hñs verda verndud.

D Otte DROTTENS er Brunnur Lijffins/ ſo ad menn fordeſt Snørur Daudañs.

Huar eirn Kongur hefur margt Folk þ er hñs Heidur/ Enn ſie ecke Folksfiølden/ þat giører Herrañ hræddañ.

Huer Þolinmodur er ſa er vitur/ Eñ ſa

infra. 19 28. ſem er opolugur hñ auglyſer ſijna Duitſku.

Eitt(glatt)godgiarnt Hiarta er Lijkamans Lijf/ Enn Rotnan Beinanna er Ofunden.

Infra 17. Huer Veſølum giører Ofrijke/ ſa laſtar Skapara hñs/ Eñ ſa ſem myſkunar Fatækum hñ heidrar Gud.

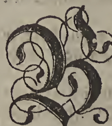
Omilldur ſtendſt ecke i ſiñe Olucku/ Eñ Riettuijs Madur er lijka i ſijnum Dauda hughrauſtur.

J hyggiñs Mañs Hiarta huijler Viſkan/ Og opinberaſt medal fauijſra.

Riettlæte vpphefur eina Þiod/ Eñ Synden er Folkſiñs Fordiørfun.

Skynſamur Þion er Kongenum þeckur/ Eñ onytum Þion er hñ Ouinur.

XV.

Blijdt ᵃ Andſuar hepter A Reide/ Eñ hørd Ræda vpp uekur Grimd.

ᵃ Gott Ord og giegnligt vinnur gødañ ſamaſtad

Tunga Vitra Manna giører Lærdomeñ liufligañ/ Enn Muñur Fauijſra ſpyr eirneſamann Heimſkuñe.

Augu DROTTENS ſia vm allar ætter/ bæde jlla Meñ og gooda.

Heilnæm Tunga er Lijffiñs Trie/ Eñ Sup. 12.

Lygegiørn hrygger Hugſkoted. Inf. 16.

Eirn Dare laſtar ſijns Fødurs Kienn Inf. 19.

ing/ Enn ſa ſem Vmuøndunena lijdr mun Forſiall verda.

J Hwſe hins Riettlata er gnægd Audæfa/ Enn i jñtektum hins Omillda er Fordiørfun. Pſal. 111.

Muñur vijſra Maña giefur vt God Rad/ Eñ Hiarta fauijſra er faſt olijkt.

Offur hins Ogudræka er Gude andſtyggeligt/ Enn Bæn Riettlatra er honum þægelig. Spr. 23. B

Vegur hiñs Omillda er DROTTNI Suiuirding/ Enn huer Riettlætenu epterfylger/ ſa verdr af hm̃ elſkadr.

Þad er jll kuñatta ad yfergiefa Veigeñ/ Og ſa ſem hatar Hirtingena hlytur ad deyia. Inf. 19.

Heluijte ꝛ Gløtun er auglios fyrer DROTTNE/ Huad myklu meir Mannaña Hiørtu.

Hædgiarn Madur † elſkar ecke þann ſem hñ auijtar/ Og geingr ecke til hyggeñs Mañs.

† Hñ lætur ſier ecke ſeigiaſt

Glatt hiarta giørᵉ gledeligt yferbragd/ Eñ þegar Hiartad er hrygt/ þa bilar Hugurenn. Inf. 17.

Hygged Hiarta giører forſialiga/ Enn diarfer Darar ſtiorna heimſkuliga.

Sa ſem hryggur er hefur alldrei godañ nockuñ Dag/ Eñ gott gied er dagligt Sælgiæte. E

Betra

Inf. 16. 17. Betra er lijted med Otta DROTTJNS/Helldꝛ eñ mykell Fieſiodur mꝫ onguñ Rædum.

Betre er Riettꝛ af Kale mꝫ Kiærleika/Helldꝛ eñ aleñ Vxe mꝫ hatre

Reidur Madur vekur vpp þrætur/ Eñ Þolenmodur nidurſetur Kijf.

Vegꝛ hins lata er klungradꝛ/ Eñ vegꝛ hins Riettlaata er vel ſliettur.

Sup. 10. infra 17. Eirn vitur Sonur gledur Fødureñ/Eñ Heimſkur Madur er ſiñe Modur ſkom̃.

Heimſkum Mañe er Heimſkan føgnudur/Enn forſiall Madur ſtadnæmeſt a riettum Veige.

Þad Aform verdur ad onguu ſem ei er med Raade/Eñ huar at eru marger Raadgiafar þar ſtyrkeſt þat.

Þad er einum Mañe glede þar Menn ſuara honũ riett/ Og eitt Ord i hæfeligañ tijma er miøg liuft.

Vegur Lijfſiñs liggur vpp epter/ad giøra Menn forſiala/So þeir fordeſt Heluijte nidre vnder.

D Sup. 14. Inf. 16. DROTTJN mun Dramblaatra Hws nidurbriota/Eñ ſtadføſt giøra Eckiuñar Endemørk.

Vppſatur hiñs Arga er fyrer DROTTNJ andſtyggeligt/ eñ hreinferdugꝛ men̄ tala truliga

Inf. 19. Sa hinn Agiarne ruglar ſijnu eigen Hwſe/Eñ ſa ſem hatar gaafur mun lifa.

Hiarta hins Riettlaata huxar hueriu ſuaranda er/Enn Munnur hinna Ogudrœku ſkwmar af jllu.

DROTTJN er langt i burt fra þm Omilldu/Eñ Bæn Riettlaatra heyrer hñ.

Vinſäligt Tillit gledꝛ Hiartad/ Eitt Ryckte giører Beinen feit.

Inf. 19. Þad Eyra ſm̃ Lijfſiñs Vmuandan heyrer/ mun bwa a medal Hyggiña Maña.

Huer Hirtingena forſmaar hñ giører ſig ſialfann til a eiñkis/Enn huer hñ hlyder Hirtinguñe verdur hyggeñ.

a (Einkis) Þad er/hañ kiemur ſier i Galgann vm ſyder

Otte DROTTENS er Tycktan til Viſkunnar/Og ædur enn þat Mann kiemur til Heidurs þa hlytur hñ ad lijda.

XVI.

A Inf. 19. MAdurenn aſetur nockud i Hiartanu/Eñ þad kiemur af DROTTNE ſm̃ Tungan ſkal tala

Sierhuerium þijkta ſijner Veiger hreiner/Eñ DROTTJN giører alleina Hiartad efalauſt.

Bijfala DROTTNJ þijnar giørder/Þa munu þijnar ætlaner fram̃gang hafa. Pſal. 37. Tob. 4.

DROTTJN giører alla hlute fyrer ſialfs ſijns ſaker/Eirnen hinn Ogudrœka til jlls Dags.

Sup. 15. Drambuijſt Hiarta er DROTTNE andſtyggeligt/Og þat mun ecke ohegnt vera/þo þeir ſie aller i einu Sambande.

Fyrer godgirne ꝫ Tru a forlijkaſt Miſgiørden/Og fyr᷑ Otta DROTTJNS fordaſt Meñ jllt.

a (Forlikaſt) Bæde wid Gud og Menn/þui ad Gud þræ ſnyr Hirtin gunne/og Meñerner werda wel til wina þar þyrer

Þegar nockurs Mañs veiger lijka DROTTNJ/Þa giører hñ eirnen hñs Ovin til frids vid hñ.

Betra er lijted riettfeinget/Eñ mijkel jñtekt rangfeingen.

Sup. 15. Infra 12. Hiartad Mañſiñs aformar ſinn Veg/Enn DROTTJN alleinaſta giefur ad þad framkuæmiſt.

B Spadomur er i b Kongſiñs Munne/Hñs Muñur fer ecke villt i Dome.

b Kongſins) Þuiad hañ dæmer epter Løgum edꝛ Riette/ huørn Gud ſtadþeſter og bijþalar ſuo ſem annad opinberligt Embætte

Riett Vog og Mæler er af DROTTNJ/Og allar Vikter eru hñs verk.

Fyrer Kongenũ rangt ad giøra er Suiuirding/Þuiad med Riettindum ſtadfeſteſt Kongs Sæted.

Heil Raad lijka Kongenũ/Og huer heilt Raad leggꝛ verdur elſkadur

Reide Kongſiñs er ſendebode Daudañs/Eñ vitur Madur mun blijdka hñ.

Nær Kongſiñs Andlit er hyrligt/ Þad er Lijfed/Og hñs Raad er lijka ſ Kuelldſkwreñ.

Medtaktu Viſkuna þui hun er Gulle betre/Og ſkynſeme ad hafa er dyrmætara eñ Silfur.

Stigur Riettlaatra varaſt jllt/Og huer ſinn Veg vardueiter hñ geymer ſitt Lijf

C Supra xv. Infra xvi. i. pet. 1. Sa er ganga ſkal til gruñs giøreſt fyrr Drambſamur/Eitt dramblaatt og dreiſſugt ſiñe geingur vndan Hrøpuniñe.

Betra er ad vera Lijtelatligs ſiñes med hogu̇ærũ/eñ ſkipta Herfange mꝫ Drambſømum.

Huer ed forſialiga fram̃fylger nockru efne ſa fiñur Hamingiu/Og ſæll er ſa ſem Trauſt hefur a DROTTNJ.

Eirn ſkilnings Madur verdur prijſadur fyrer eirn vitrañ Mañ/Og liuflig Ræda kienner vel.

Vijsdomur er Lijfſiñs Brunur þm ſem hñ hefur/Eñ c øgun Fauijſra er heimſka.

c (ögun) Þeirra lærdomur/Vilſka Hetlagsleikur

Eitt

Eitt hygged Hiarta talar Viturliga/ z kienner vel.

Ræda hins Vingiarnliga er sem Hunangs seimur/Huggun Sælarinnar og glede Beinañа.

Supra xiiii Mørgum þecket eirn vegur vel/ Enn hñs ed sijdasta liggr til Dauda.

Supra xij. Margur kiemur i mÿkenn skada/Fyrer sīn eigen Muñ.

Fauñs Madr grefur epter Olucku/Og Elldur breñur i hñs Munne.

Rangsnuenn madur vekur vpp Þrætur/ Og bakmælugr Madur giører Høfdingia sundurlynda.

D Ranglætur Madr teyger sīn Naunga/ Og leider hñ ecke a goodañ Veg.

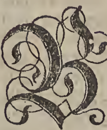
Huer hñ bender mz Augunū huxar ecki gott/Og huer hñ teiknar mz Vørunum hñ fullkomnar jllt.

Tit. ij. Grаar Hærur eru Heidursins Korona/Hueriar ad finast a Rietilætesins Veige.

Eirn Þolinmodur Madur er betre enn sterkur Madur/Og hñ sem Herra er sijns siñes/helldur eñ sa ed mwradar Borger yferuiñur.

Act. i. Psal. xxxi. Hlutfoll eru i skaut løgd/Eñ þau falla epter þui sem DROTTIN vill.

XVII.

A Sup. xv. Betre er eirn þurr Bite/þ^r Madur lætur sier mz nægia/Helldur enn fullt Hws slatur s med hatre.

Sypra. x. Vitur Þræll mun drottna yfer oþrifnum Erfingium/Og skipter Erfdiñe Brædra a mille.

So sem Elldureñ reyner Silfred z Ofneñ Gulled/ Suo lijka reyner DROTTIN Hiørtū.

Illur Madur hlyder Illum Muñe/Og sutksamur Madur heyrer giarnan skadsamligar Rædur.

Sup. xiiij. Huer hñ spottar Fatækañ/sa hæder þess hins sama Skapara/Og huer hñ hlackar yfer hñs oførum/mun ecke orefsadur vera.

Korona hiña olldrudu eru Barnabornen/Og Barnañа Heidur er þeirra Fedur.

Ecke hæfer Heimskum Mañe ad tala af hæfum Hlutum/Myklu midur einum Høfdingia at hñ liugie giarna.

B Gæfan er gøfugligur Gimsteirn þeim ed hana hefur/Huert sem hñ snyst þa er hñ hyggeñ halldeñ.

Sa sem hylur yfer Misgiørdena giører Vinskap/Eñ sa sem Søkena a opinberar giører Høfdingiana osamþycka. a opinberar) Þad er/at minner/aner/og vppi aptur tyþur

Stroffun skielfer meir Hyggeñ/Eñ hun drad høgg Heimskañ.

Beisklūdadr Madr leitar skada ad giøra/Eñ eirn ogurligr Eingell mū yfer hñ koma.

Betra er ad mæta Biarndyre þui sem rænt er sijnum Hwnum/Helldur eñ Heimskum Mañe i siñe heimsku. Hosee xiij.

Huer ed gott illu launar/Af þess Hwse mun ecke jllt huerfa. Rom. xij. i. Pet. iij. i. Thess. v

Huer Deilur vppbyriar er lijka sem sa ed rijfur vpp fyrer Vatnenu Dykes gardenn/ Hættu af Deiluñe fyrr eñ þu verdur þar i vafdur i. Pet. iij.

Huer hñ riettlæter Omilldañ og fyrerdæmer Riettlætann/þeir eru bæder fyrer DROTTNI suiuirdeliger. Esa. v. E

Huad skulu fauñsum Peningar i Hende til ad kaupa Visku/ fyrst hann er eirn Dære?

Sa sem ad Vinur er elskar auallt/ Og eirn Brodur verdur i Neydiñe reyndur. i. pet. iij.

Sa er eirn Dære sem vti Høndena lofar/Og i Borgan geingur fyrer sinn Naunga. Sup. vi.

Huer hañ elskar Deilur hañ elskar Synd/og sa Hæfar giør' sijnar Dyr stun dar epter Olucku.

Hreckuijst Hiarta fiñur eckert gott/ Og sa hñ hefur rangsnuna Tungu fellur i Ohamingiu.

Huer hñ vppelur Apglapa sa hefur mot gang/Og Fader Dærligs Mañs hefur ongua glede. Sup. x. Infra xix.

Gladuært Hiarta giør' Lijfed lysteligt/ Enn hryggeñ Hugur giører Beinen visen. Sup. xv.

Omilldur Madur þiggur giarna heimugligar Gæfur/ Til ad vmhuerfa Veige Riettareñs. Exod. xxiij Infra xxiij D

Forsiall Madur hefur hyggeligt yferbragd/Enn Heimskur goner Augunum hin gad og þangad. Eccl. ij.

Fauijs Sonur er Fodursins Harmr/Og Hrygd siñar Modur sem hñ fædt hefur. Sup. x. Infra xix.

Þad er ei gott ad giøra Riettlatū Mañe skada/og slæ Høfdingia þann sīn Riettdæmur er.

Skynsamur Madur stiller sijna Rædu /Og vel vitugur Madr er dyrmæt Sæl. Jacob. i.

Ef fauñs Madur þegde þa være hñ vitur halldeñ/ Og skynsamur ef hañ sijnum

Munne aptur hiellde.

XVIII.

A Hver sig frahuerfañ giører hñ leitar þſſ sem hñ lyster/ Og setur sig ørdugañ øllu þui sem gott er.

Eirn Afglape hefur ongua Lyst a Vÿsdome/ Nelldur a þui sm̃ er i hñs Hiarta.

Huert sem sa Omillde kiemur/ Þar kiemur og Forsmæn Skøm̃ og Brÿxle.

Ord i eins Viturs Mañs Munne er so sem diupt Vatn / Og Viskubruñurenn er fullur Strauma.

Infra xxiiij. xxviij. Þat er ei gott af alÿta Personu hiñs Ogudræka/ Til ad hneigia af Riettum Dome.

B Varer Dárans koma i gubbe/ Og hñs Munnur sæker epter høggum.

Munnur hiñs Fauÿsa giører sialfum sier skada/ Og hñs Varer veida hñs eigen Sál.

Bakmælugs Mañs Ord eru sløg/ Og ganga i giegnum Hiartad.

Sa sem latur er i siñe Viñu/ Hñ er broder þess sem fyrerfer sijnu.

Nafn DROTTINS er hiñ sterkaste Herkastale/ þangad flyr Riettlætur madur og verdr holpeñ.

Rÿkdomur Audigs mans er honum styrkur Stadur/ Og suo sem hár Mwrueggur i krÿngum hñ.

Sup. xvi. 1. Pet. 1. Nær nockur skal falla þa giørest hañs Hiarta ǽdur dramblætt/ Og fyrr eñ madr til Heidurs kome / þa hlytur hañ ǽdur ad lÿda.

Syrach ix. Huer fyrre giefur Andsuar enn hñ heyrer/ Honum er þad Fauitska og Skøm̃.

C Huer hñ hefur glatt Hiarta sa kann sier i sijnum Motgange vid ad hallda/ Eñ þegar Hugureñ er fallenn/ Huer kann þad ad bera?

Eitt skynsamligt Hiarta kann hyggeliga sier ad haga/ og vitrer meñ heyra giarna ad Meñ skynsamliga framfare.

Gafa Mañsins gefur hm̃ rwm/ Og kiemur hm̃ fyrer Storherrana.

Riettlætur Madur asakar fyrst sialfañ sig/ Kome hñs Naunge þa finnur hñ at vid hñ.

Supra xxi. Hlutfall setur nidr Deilur/ Og ber wr Boga med þeim Vollduga.

Sa Brodur sem a stygdr er/ er fasthalldare eñ sterkr Kastale/ Og þ Natur helldr fastara enn Borgarhiørar.

Huerium Manne verdur launad epter þui sem hñs Munnur hefur talad/ Og verdur saddur af Auexte Vara sinna.

Daude z Lÿf stá i Tunguñar vallde/ Huer hana elskar mun heñar Auaxtar neyta.

Huer hñ fiñur sier Eigenkonu/ sa finnur sier b godann Hlut/ Og ødlast goduilld af DROTTNI.

Fatækur Madur talar bidiande/ Rÿkur madur añsar rembeliga. c Vandalausser eru oss opt betre eñ skyllder og teingder

c Trwr Vinur hefur eirn Mañ elskara/ Og stendur fastara hia hønum helldur eñ hñs eigen Broder.

a Stygdur) Nær eirn Brodur er stygdur af ødrum rangliga/ þa er auduelldara ad winna sterkañ Kastala enn hann ad þorlÿka/ þſſ nænare og kærare Vinerner eru/ þess beiskare og geystare er Reiden/ So sem a mille Manns og Konu/ og Brædra og Systra

b Þo ad ei gange allt ad óskum / þa weit hann þo/ ad hanns Hiuskapar stiett lÿkar Gude/ so sem hanns skipan og skickan/ og huad hann giörer edur lÿdur þar iñe/ þad truer hann ad Gude wel lÿke

XIX.

A Betre er sa Fatækur sem framgeingr i sijnum einfalldleik/ Nelldur eñ rang snueñ Madur mz sijnu Vørum sem þo er Fauÿs. Infra xxviij.

Þar Meñ vmganga ecke mz Skynsemd/ fer ecke vel a fram/ Og huer mz Footunum er fliotur giører skada. a Þui hier hlytur mañ ad lÿda

Fauiska Mannsiñs vmsnyr hñs Vege/ So at hñs Hiarta gremiest i mote DROTTNI.

Audæfe giøra marga Vine / Enn Fatækur Madur verdur af sijnum Vinũ forlátenn.

Deut. xix. Infra xxi. Eirn Liuguottur blÿfur ecke ohegndur/ Og sa sem einardliga framber Lyge mun ecke vndan hlaupa.

B Margr tekur vara vppa Hofdingiañs Personu/ Og aller eru Viner þess sm̃ Gæfur giefur.

Fatækann Mañ hata aller hñs Brædur/ þar med þa firrast hñ og hñs Viner/ Og sa sig forlætur vppa Ord ein hefur ecken. a (Giær) hañ waktar sig wid Hafskasemdum truer ecke fǫgrum Ordũ

Sa sem skynsamur er hefur b kiært sitt Lÿf/ Og forstall Madr fiñur nockut Gott.

Eirn Falsuottur blÿfur ecke ostraffadr/

Og

Og ſa ſem frijliga talar lygd mun fyrerfa
raſt.

Fauijſum Manne heyrer jlla ad hafa
goda Daga/Og myklu midur einum Þræl
ad Drottna yfer Hofdingium.

Sa ſem ad er Þolinmodur hn̄ er hygg-
enn Madur/Og þat er honum Heidꝛ at hn̄
læſt Odygdena ecke vita.

Rom. xiij. Reide Kongſins er ſem c grenian vngs
c Hn̄ ber ecke Suerded forgiefens Leons/Enn hn̄s Hylle er ſm̄ Dꝍgg a gra-
ſe.

Fauijs Sonur er ſijns Fodurs Hørm-
C ung/Og kijfen Kona ẽ ein driupande Hws
þekia.

Sup. xviij. Hws ⁊ Audæfe fæſt epter Forelldrana/
Enn ſkynſøm Kona kiemur af DROT-
TNI.

Sup. vi. Lete giører Suefn / Og jdiulaus Sal
mun Hungꝛ þola.

Huer Bodorded varduelter hn̄ varduelt-
er ſitt Lijf/Enn ſa ſijnum Veige gleymer
mun d deyia.

Huer fatækum myſkunar ſa lænar DR
OTTNE/Hn̄ mun þad godu endurgiall
da.

Psal. xli Sup. xiij. Tyfta þu Son þinn a medan nockur
Von er fyrer hondum/En̄ læt þu ecke Sal
þijna verda til hrærda at drepa hn̄.

Þuiad mijkell Grimleike giører ſkada/
Þar fyrer gief hn̄ lauſan̄ ſo kantu hn̄ betur
ad aga.

Sup. xvi. Hlyd þu Rædleggingunne/ ⁊ medtak A
uijtanena/So ad ſijdar meir verdr þu hyg-
gen̄.

Þar eru margar Rædagiørder i eins
Mans Hiarta / Enn Rad DROTT-
INS ſtendur ſtødugt.

D Eirn Man̄ pryda hn̄s velgiørder/Og
betre er eirn fatækur en̄ eirn Liugare.

Otte DROTTINS ſtodar til lijf-
ſins/Og mun ſaddur verda ſuo eckert mun
hn̄ jllt heimſækia.

Sup. vi. Infra. xx iiij. Latur Madur ſtijngur Hendinne i barm
enn/Og kann hana ecke ad e Munnenum
ad bera.

Ef Madꝛ ſlær hin̄ Hædgiarna þa for-
daſt hin̄ bernſke/En̄ ef þu hirter ſkynſam-
an̄ Man̄ þa verdur hn̄ hyggen̄.

Sup. x. xv. xvij. Huer Fodurenn onadar og burt rekur
Modurena/Hn̄ er eitt ſkamarligt og bøl-
uad Barn.

Hættu ſon minn ad hlyda þeim Aga ſm̄
fraleider ſkynſamligum Lærdome.

Eirn Liuguottur ſpottar Riettenn/Og
Omilldra Mann̄a Munnur gleyper Oriett-
enn.

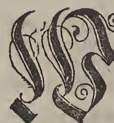
ß Hædgiørnum Monnum eru Hefnder
reidubwnar/Og Høgg a hryggen̄ heimſkra
Manna.

d Deyia) Þad er/Hann kiemur i Hendur Bød lenum/og i Galgann/Þui Ohlyden Børn hlaupa ecke wr hanns Hendum

e Munnenum) Suo ſem Maltæke er/ Hann er ſuo latur/hann nenner ecke ad mata ſig fyrer Letenne þo ad Maturenn ſtande fyrer honum/ edur ſie a Fatenu. Enn hann meinar Kienne-fedur/Stiornendur/Þionuſtufolk/ þeir ed letelig a giøra ſitt Embætte/þo at þeim ſie þad audvelld liga lafhægt

ß Hædgiørnum) Þa enu vondu Ohlydnu Skalka mun Heingiarenn ſtrykia/þar lenda þeir wiſſulega

XX.

OSijn giører lauſlæta men̄ A
/Og ſterkur Dryckur a a (Galda) Þad er/Af ſotta/ Giat lyfe/Munk adlyfe/
galda/huer þar hefur lyſt
til verdur alldrei vitur. Eph. v. Drecked yd ur ecke Vyn druckna þar af kiemur otterligur/ edur galenn Lifnadur

Skielfing Køungſins
er ſuo ſem grenian Leon-
ſins/Sa hn̄ ſtygger ſa ſyndgar vid ſitt Lijf

Þad er Mannenum Heidur ad ſkilia
ſig vid Deilurnar/Enn þeir ed deila giar-
nan þad eru allt ſaman Afglapar.

Fyrer Kuldaſaker vill b latur Madur
ecke eria/Þar fyrer hlytur han̄ vm Korn-
ſkurdartijmann ad bidia og ecke fa.

Eitt Rad i Hiarta Manns er ſuo ſem
diup Vøtn/Enn eirn Vitur Madur kann
ad ſia huad hn̄ meinar

Marger Menn kallaſt c goder/ Enn
huer vill finna þann ſem Riettliga godur
er?

Riettlatur Madur ſa framgeingur i ſij B
num einfalldleik/Þeſſ Bernum mun Vel
vegna epter hn̄.

Kongur ſa ed ſitur i ſijnu Doms ſæte/
Tuiſtrar øllu jllu mꝫ ſijnu til lite.

Huer ma ſeigia/ Hrein̄ er eg i mijnu iij. Reg. viij.
Hiarta? ⁊ klar af minne Synd. Eccl. vij. i. Joh. i.

Marghattud Vog og Mæling er huer-
tueggia fyrer Gude Andſtyggeligt.

Eitt Vngmenne kienna Men̄ af ſinne Tamur er Barns vandenn
Idne/Huert hn̄ vill vera godur og Hreinſer
dugur.

Heyrãda Eyra og ſiaande Auga þ giør
er DROTTINN huortueggia.

Elſka ecke Suefnen/ ſuo þu verder ecke Sup. vi.
Fatækur. Halt opnum þijnum Augum Infra xx iiij.
þa muntu Braudz nægd hafa.

Þad er vont/þad er vont ſeigia Menn

þa þeir hafa þad/Eñ þa þad er i burt be
ra Meñ þui prijs.

Þar er Gull og fiølde Gimsteina/Enn
vitur Munnur er kostuligt Clenodium.

Tak þu Klæde þess ē fyrer añañ i borgun
geingr/Og pātset þ fyrer saker hins okiēda

Rangfeinged Braud smackar huerium
Manne vel/Eñ þar epter fyllest hñs muñ
ur vpp mz Sandsteina.

Vppsætur standast nær þau byriast mz
Rade/Og Orløg skulu menn fremia med
skynsemd.

Samlaga þig ecke vid þann mañ sem
leyndarmæl opinberar/Og vid bakmæluga
og Falsmunna.

Exod. xxi. Leuit. xx. Deut. xxvij Math. xv.

Huer hñ bøluar sijnum Fødur og sinne
Modur/ Þess Lios mun wt slockna i midiū
Myrkrunum

Sū Erfd ē Meñ d hlaupa mijked epter
i fyrstu/mun vm sijder Blessanar þarnast

Sup. xvij. Rom. xij. 1. Pet. iij. i. Thess. v.

Seig ecke suo/Eg skal launa aptur jllt/
Bijd helldur DROTTINS hañ mun
hialpa þier.

D

Marghættud vigt er DROTTNI
Suiuirdelig/Og røng Vog er ecke god.

Huers eins Mañs gangur kiemur af
DROTTNI / Huer er sa Madur sem
skilur sinn veg?

Þad er Mannenum Snara ad lasta þ
† Heilaga/Og þar epter a Aheit ad giø-
ra.

† Gudz Ord edur hñs Nafn Og giefa sydan ølmu su bidia og fasta

Eirn vijs Kongur tuistrar þeim Omill-
du/Og færer Hiol yfer þa.

c Skridlios DROTTINS er møñ
um Lijf og Ande/ Þad geingur i giegnum
allt Hiartad.

e Gudz Hugg un og God-uilld

Godgirne og Sanninde varduei ta Kon
geñ/ Og hñs Hasæte styrkest fyrer Godgir
nena.

Vngdomsiñs styrkleikur er hñs Heidur
/Og þau græu Hæren eru Prydes fegurd
hinna Gomlu.

Menn hliota ad hamla þeim Vondu
mz strongu Straffe/ Og med Aluarligum
Høggum suo þeir kienne til.

b Latur) Þad eru Kiennemenn og Valld-stiornarmenn/ þeir ecke flytia truliga sitt Em-bætte/ og ottast Opsokn og Motgang/ eru so sem later Hwsbændur

c Godur) Þuiad Hræsnen er mijkel eirnen a medal godra werka/ Menn hallda margann fyrer godann og margann fyrer Vondann/ sem þo eige eru suo / Þar fyrer haf ecke Traust a neinum Manne

d Hlaupa) Suo sem þau Børn giøra er giar nan sæie sijna Frændur og Forelldra dauda wera/ Item/ þeir sem annara Manna Eigur med nock-ru yferuarpe vnder sig draga/i mote þui x. Bod orde

XXI.

Kongsins Hiarta er i Hende A
DROTTINS/suo sem
Vatzlækerner/Og hñ hnei
ger þad huert ed hñ vill.

Huerium Manne vird-
ist riettur sinn Vegur/ Eñ
DROTTIN alleina giører a efalaus
Hiørtun

i. Reg. xv. Eccl. iiij. Esa. i. Jere. vi.

Dom z Riettinde ad giøra er DROT
TNI þægeligra eñ Offur.

Drambsøm Augu og dreissugt Sinne
og b Skridlios Ogudrækenna er Synd.

b Skridlios) Þad er win gan Verall darinnar. Huer hann er Vinur Veralldar-innar sa er Gudz Ouin ur/ Jacob. iiij.

Fyreratlan hins Idna orkar nægdar/
Eñ sa þoler Þorf sem ofhastur er.

Huer hñ safnar sier Fiesiod mz Lygum/
Hñ mun fordiarfast og þeim i hendur hra
pa sem leita epter hñs Dauda.

Ræn skapur Ogudrækenna mun skielfa
þa/Þuiat þeir villdu ecke giøra huad Riett
er.

Huer eirn añañ veg geingr/ sa er hreck B
vijs/Enn sa sem fram geingur i siñe Vifal-
ningu/þess Verk eru riett.

Infra xxi. Syra. xxv.

Betra er ad bwa i Hyrningu vnder eir-
ne Hwsþekiu/Eñ i einu Hwse hia kyfsam-
re Konu.

Ønd hins Omillda æsker jlls/ Og ann
sijnum Naunga einskis.

Nær hinn hædgiarne verdur straffadur
/Þa hyggnast þeir enu Bernsku. Og
nær Menn vnderuijsa hyggnum mañe/ þa
verdur hñ skynsamur.

Riettlætur madur hagar sier c viturli-
ga vid Hws hins Omillda/ Enn Omillder
Menn hyxa ecke vtan ad giøra skada.

c Epter-dæme er Da uidz wid Saul

Huer sijn Eyru aptr byrger fyre kalle hins
Fatæka/Hñ same mun kalla og ecke heyr-
dur verda.

d Heimuglig Gæfa hepter Reide/ Og
Giøf i skaut løgd akafa Grimd.

d Huer hñ ecke hrósar sinne Gæfu Math. vi. so sem Pha risearenn

Þad er Føgnudur Riettlætum manne
at giøra huad riett er/ Enn hrædsla Jll-
giørdamoñum.

Sa Madur sm villest af Viskuñar vei E
ge/mun blijfa i Daudra Manna Søfnu-
de.

Huer hañ fremur bijlijfe sa mun þola
Þørf/Og huer hañ elskar Vijn og Vid-
smiør verdur alldrei Rijkur.

Omillder menn Hliota fyrer Riettlæta
straffader ad verda/Og Forsmænarar fyr-
er Riettuijsa.

Betra er ad bwa a audnu Lande/Enn i

hia reidiñe

reidiñe ꝛ deilugiarnre Konu.

J Hwse Hyggeñs Mañs er girniligur Fiesiodur/Enn Fauijs Madur eyder sijnu.

e Huer Myskunseme og godgirne epterfylgier/Hañ fiñur Lijfed/Myskuñ og Heidur.

Vitur Madur viñur Borg ᵽ styrkua/ Og steyper þeirra Magt fyrer þeirra Vruglcika.

Huer hñ varduciter siñ Munn ꝛ Tungu/Hañ varduciter Saal sijna fyrer Kuolum.

Sa sem ad er dreissugur og Dramblaatur/ g kallast eirn Lausinge/sa er i Reidiñe syner sinn Metnad.

Latur Madꝛ deyr yfer siñe Osk/Þuiat hñs hendꝛ villdu ecke vinna.

Daliga oskar hñ/ eñ hiñ Riettlaate giefur ꝛ seiger ecke nei.

Forner Omilldra Maña eru suiuirdeligar/Þuiad þær eru i Syndum offradar.

Eirn Liuguottur fyrerferst/Enn sa sem hlyder odrum/ þann laata Menn og alla tijma ræda.

Hiñ Omillde þreynger sier fram̄ med Høfdenu/Eñ sa sem riettuijs er hñs vegur stendꝛ stødugur.

Þar hialpar eingen Viska/ eingen skynsemd/Eckert Raad j mote DROTTNI.

Hestar verda vel bwner til Bardagañs Enn Sigurenn kiemur af DROTTNI

a Erxalaus) Allt huad Mann giörer epter Gudz byfalning/beß er Madur ocbande ad þad er riett/Enn þyrer wtan Gudz Ord eru aller hluter myrkuer reikuler og ostöduger

g Lausinge) Þad er/ Hann bær eitt skamarligt Nafn/ og aldrei werdur hann ad loflıgum heidurs Manne

XXII.

Ott Rykte er betra enn mikel Audæfe / Og god Hylle er betre enn Silfur og Gull.

Rijker og Fatæker eru huer añara a medal/DROTTIN hefur þa hueruttuegiu giørt.

Forsiall Madur sier Oluckuna og leynerer sier/Enn hiner bernsku ana fram̄ og faa skada.

Huar meñ þola fyre otta Drottens þar eru Audæfe/Heidꝛ ꝛ Lijf.

Þyrnar og Snørur eru a Veige hinns Ranglaata/Eñ huer sig tekur þar langt fra sa varduciter sitt Lijf.

So sm̄ Meñ venia Vngmeñed/So leggur hñ þat ecke af þa hñ elldist.

Rijkur Drottnar yfer Fatækum/Og sa sm̄ þiggꝛ Laan er Þræll þss sem laanade.

Huer Ranglæte nidursaaer sa vppskier Illt/Og af Vende sinnar Illsku mun hñ fyrerfarast.

Gott a Auga verdur blessad/ Þuiad ꝥ fæerer Fatækum af sijnu Braude.

Vtskwfa Haadgiørnum Mañe/þa fer Kijfed burt/Og hætta Deilur og Haadungar.

Huer hñ hefur trwtt Hiarta og liufliga Rædu/Þess Vinur er Kongureñ.

Augu DROTTINS geyma gott Raad/Eñ Forsmaanarans Ordum vmturna þau.

Sa hiñ late seiger/Leon er þar vte/ Kañ skie eg verde b drepenn a midiu Stræte.

Horuñar munnur er ein diup Grøf/ Huerium DROTTIN er Reidur sa fellur þar i.

Heimskan er folgen i Barnsiñs Hiarta Eñ Hirtingaruønoureñ rekur hana langt burt fra þui.

Huer ed giører rangt Fatækum til þess ad auka sijn Audæfe/Hñ hlytur og sier rijkara Manne ad giefa/ ꝛ þørf ad þola.

Hneyg þijn Eyru og heyr þu Ord vitra Manna / Og tak þier til Hiarta mijna Kieñing.

Þuiad þad mun giøra þier hægd ef þu geymer hana hia þier /Og øllu mun fyrer þiñ Muñ vel raaded verda.

Ad þitt Traust sie i DROTTNI/ Hlyt eg dagliga þig a ad minna slijkt þier til Goda.

Hef eg þier ecke margfalldliga fyrer skrifad mz Raadlagning og Kieñing?

Suo ad eg synde þier sañañ Grunduøll Sannleiksiñs/Suo þu kynner þeim Riett ad andsuara sem þig senda.

Ræntu ecke Fatækann af þui hñ er fatækur/Og nidurþryck þu ecke þañ hinn vesala i Borgarhlidenu.

Þuiad DROTTIN mun rietta þeirra Sok/Og fottroda þeirra fottrodendur.

Samlaga þig ecke vid Reidañ Mann Og haf ecke duøl hia grim̄um Mañe.

Elligar ma skie þu lærer hañs Vegu/ og faer þar af hneyking Saalar þiñar.

Vertu ecke hia þeim sem binda Hendꝛ sijnar/Og i Borgun ganga fyre Skullder.

Þuiad ef þu hefur ecke til ad bitala/Þa munu þeir og þinn Bed vndan þier i burt taka.

e Sæler eru Myskunsamer Math. v.

ᵽ (Styrkua) Þeir sem treysta wpp a sijna eigen Magt/ þar er eingen Lucka med

D

Deut. xix. Sup. xix.

A Eccl. vij.

Tamur er Barns wandenn

Syra. xxxi Sup. xi.

B

a (Auga) Þad er eirn milldur Madur

b Þat eru Rienneþed u Stiornendꝛ og þienarar /þeir ed ei vilia Reþeñ ellta/vm þæra Vegu og oþæra

C

ꝥ mū gagn giöra/og hialpa þier og ødrum

Infra xxiij

D

Sup. xi.

taka.
Deut. 27 Fær þu ecke vr stad þau gømlu Landa-
Jos. 23. merke/ sem giørdu Fedur þijner.
Sup. 21. Sier þu nockurn Mañ astundunar go
dann i sijnum vtuegum/ hñ mun standa fyr
er Kongenum/ Og hñ mun ecke standa fyr-
er þeim Ogøfgu.

XXIII.

A Þær þu situr til Bordz med
nockrum Høfdingia/ So
Athuga gaumgiæfliga
huern þu fyrer þier hefur
og set a Knijf a Barka
þier vilier þu lijfe þijnu
hallda.
Girnstu ecke fyrer hñs Fædu/ Þuiad þ
er falskt Braud
Kepstu ecke vid ad verda Rijkr/ Og hættu
af þijnum fundningum.
Læt Augu þijn ei þangad fliuga sm̃ þu
kant ei af ad fæ/ Þuiad þad sama giører
sier Vænge suo sem Ernur/ og flygur vpp
at Himne.
Neyttu ecke Matar med Ofundsiukum
Mañe/ Og æsk þu þier ecke hñs Fædu.
B Þui lijka sem ein † Forynia er hñ fyrer
† Þad er þat er ostad fast/ so sem glæringar a Gottu flíu- gá/ huar vp pa ei ma tre sta/ So læst ofundsiukur godgiarn vera/ eñ er þo ecke
innan/ hñ seiger/ Et og dreck/ Enn Hiarta
hñs er þo ecke þier med.
Þijna Bita sm̃ þu hefur eted hlytur þu
vpp ad giefa/ Og tapa þijnum vinsamligū
vidrædū.
Tala þu ecke fyrer Eyrum hins Heim-
ska/ Þuiad hñ fyrerlijtur Hygginde þinnar
Rædu.
Færdu ecke vr stad þau gømlu Landa-
Sup. 22. merke/ Og gack ei yfer Akra Fødurlausra.
Deut. 27. Þuiad Volldugur er þeirra frelsare/ hñ
mun rietta þeirra søk þier i mote.
Jere. 30. Gief þitt Hiarta til Lærdoms og Eyra
þitt til skynsemdar rædu.
Sup. 13. Læt ecke af ad hirta Vngmeñed / Þui
19. ef þu slær þad mz Vendenum þarf þad ec
ke b drepeð ad verda.
Þu fleinger þad med Vendenum/ Enn
þu frelsar Ond þss fra Heluijte.
Son minn/ Ef þu ert hyggeñ /þa gledst
mitt Hiarta/ og mijn Nyru fagna þegar
Varer þijnar tala huad riett er.
C Læt ecke þitt Hiarta epterfylgia Synd
unum/ Vertu Helldur dagliga i DROT-
TINS Otta/ Þuiad þad mun þier sijdar
meir gott vera/ og von þijn mun ecke bregd-
ast.
Heyr þu Son minn og vertu Hyggeñ/
Og haga vel Hiarta þijnu a Veigenum.
Vertu ecke med Olsuelgiurum z græd
ugum/ Þuiat Olsuelgiarar og grædruger
vt armast/ Og suefnugur Madr hlytur ad
bera tøtrug Føt.
Hlyd þu Fødur þijnum sem þig hefur
gieted/ Og forsmæ ecke Modr þijna þegar
hun elldest.
Kaup þu Sañinde og sel ecke/ Visku/
Lærdom og Skilning.
Fader hins Riettlæta fagnar/ Og sa ẽ
vitrann Son hefur gieted gledst þar af.
Lættu Fødr þiñ z Modr fagna sm̃ þig
gieted hafa.
Gief mier Son minn Hiarta þitt/ Og
læt þijnum Augum vel þocknast mijna Ve
gu.
Þui ein Skiækia er diup Grøf/ Og ein Sup. 20.
Norkona þrøngur Pyttur.
Hun vmsitur so sem einn Reyfare/ z þa D
enu diørfu a medal Mañanna dregur hun
ad sier.
Huar er Vei? Huar er Harmr? Huar Sup. 29.
eru Deilur? Huar eru Akiærur? Huar 21. 23.
eru Auerkar fyrer vtan tiluerknad? Huar
eru raud Augu?
Einkum þar sem Meñ sitia til samans
vid Vijndryckiu/ Og koma til samans af
ad drecka þ sm̃ a er skeinkt
Liittu ecke a Vijnet þa þat er rautt/ Og
þess litur er suo skiær i Glasenu/ þad reñur
sætliga nidur/
Eñ ept* a bijtur þ sm̃ Høggormur/ Og
stijngur sm̃ ein Nadra
Þa munu Augu þijn lijta epter añarlig
um Konum/ Og Hiarta þitt tala Rang-
huerfa hlute.
Og munt vera sem nockur sa er sefur i
midiu hafe/ Og lijka sem sa ed ofan vpp a
Mastrenu sefur(i Skipenu/ og seiger)
Þeir slæ mig/ Enn mier er þat þo ecke
sært/ Þeir beria mig/ enn eg kieñe ecke
til þess/ Nær mun eg vakna/ so ad eg þetta
optar fremie?

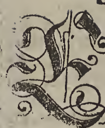
a Knijf) Þad er suo mijked / Geym þijna Tungu suo þu taler ecke ofmargt/ og komer þar fyrer i Haska. Þuiad hans Rietter eru otruer/ Suo er i Hofgørdum falskt Braud/ þar lygur huer a annann og hræsnar med ødrum/ þat til hann kie-mur honum vnder/ enn sier vpp yfer hann

b Stryker þu hann/ þa þarf ecke Bödullenn ad strykia hann/ Þar hlytur Hirtingar Agienn ad vera/ Age Fadereñ ecke/ þa giører þad Bödulleñ vijst/ vr hñs Høndum sleppur eingenn/ þui þetta er Gudz Domur

XXIIII.

A

a Epterþylg) Þad er/ lætu þier ecke leidast þitt auma Lijþ og Fatæct/ suo þu wilier wondum Mønnum saker þeirra welgeingne epterþylgia

Pterfylg ecke Vondum Møñum / Og girnst ecke med þeim ad vera. Þuiat Hiarta þeirra huxar ad giøra skada/ Og Var er þeirra tala flærd.

Mz Visku vppbyggest Hwsed/ Og stad festest mz Skynsemd.

Af skickanligre Heimelis Forstødu vpp fyllast Geymsluhwsen mz allskyns dyrlegũ fegurstum Audæfum.

Vitur Madur er styrkur/ og skynsamur Madur er mikellra Krapta.

Þuiad mz Rꝍde hlytur Bardaganum fram̃fylgt ad verda / Og huar ed marger Rꝍdgiafar eru þar er Sigur

Fauijsum Mañe er Viskan ofhꝍ/ Hañ þorer ei sijnum Munne i Borgarhlidenu vpp at lwka.

B Huer ed sialfum sier skada giører/ Sꝍ mꝍ mz riettu kallast b Høfudstrakur.

Apglapans Vppsꝍtur er Synd / Og Hꝍdgiarn Madur er fyre Møñum Suiuirdeligur.

Sa er ecke sterkur sem veyklast i Neydinne.

c (Daud) Kyka sem Menn drꝍpu Christna Þerdum og enn nu/ seigiande/ e.g hlyt þram̃ ad þylgia mijns Herra skipun og hlyden ad wera

Frelsa þa sem til c Dauda verda leidd er/ Og giør þig ei frahuerfañ fra þeim sem lijflꝍtast skulu.

Ef þu seiger/ Vier høfum þar ecke skyn a/ Þeincker þu / sa sem ransakar Hiørtun merke þad ecke? Og sa sem geymer Sꝍlar þiñar/ vite þad ecke? Og giallde Mañenum epter sijnum Verkum?

Neyttu d Hunangsiñs minn Son/ Þuiad þat er gott/ Og Hunangs seimurenn er sꝍtur þijnum Hꝍlse.

Suo og lær þu Visku fyrer þijna Sꝍl/ Nær þu finnur hana/ þar epter mun þier vel vegna og Von þijn mun ecke ad øngu verda.

C

e (Hnijld) Sem þr giøra er Fatæktra Manna Jarder edr Eignet til sijn draga

Vmsit ecke suo sem Omilldur Madur Hws hins riettferduga/ og spill ecke hañs e Hnijld.

Þui f siø sinnum a Deigenum fellur Riettlꝍtr/ z rijs vpp aptur/ Eñ Ogudrꝍker Menn nidursockua i Olucku.

Fagna ecke yf' falle Ouinar þijns/ Og lꝍt þitt Hiarta ecke hlacka yfer hñs Ofølum.

Ad DROTTIN siae þad og lijke honum jlla/ Og vijke Reide sinne fra honum.

Psal. 37. Reidst ecke vegna vondra Maña/ Og øf unda ecke þañ Omillda. Sup. 23.

Þui sa Vonde hefur ecke vppa neitt ad vona/ Og Skridlios Omilldra slocknar 24.

Son minn ottast þu Gud og Kongeñ/ Og samlaga þig ecke vid vpphlaupsama. Eccl. 8.

Þuiad þeirra Glatan mun voueifliga ad koma/ Og huer veit nær kiemur þeirra Olucka ?

Þad vorta og Vitrer Meñ/ Ad Mañgreinar alit i Dome er ecke gott. Leuit. 19.

Huer suo seiger til hiñs Omillda/ Þu ert Riettuijs/ Þeim bøluar Lydureñ/ z þañ hatar Folked/ Enn þeir sem straffa hñ/ þeir þocknast vel/ Og rijkuglig Blessan kemur yfer þa. Deut. 1. Jacob. 2.

Riettuijsligt Andsuar er suo s̃ kiærleiks Koss.

D Framkuæm i fyrstu vtanstocks Vtuegu þijna/ Og eria þiñ Akr/ þar næst vppbyg du þitt Hws.

Ber þu ecke ad þarflausu Vitne i mote Naunga þijnum/ Og suijk ønguañ mz þijnum Muñe. Deut. 19 Infra 25

Seig þu ecke/ Lijka suo sem vid mig er giort vil eg giøra vid adra/ Og sierhueriũ giallda epter sijnu Verke. Rom. 12. 1. Pet. 3. 1. Thess. 5.

Eg gieck hia Akre hins Lata og fram hia Vijngarde hins fauijsa / Og sia/ Ad þar var fullt med Þysla/ z huled med Þyrna/ og Gardar nidurfallner/ Þegar eg þat sꝍ/ Huxade eg þar epter/ Eg athugade og lærde þar af.

g Villt þu eñ sofa stundar korñ/ z halla þier litla Hrijd/ Og samã leggia litla stund Hendur þijnar at þu huijler þig? Eñ þijn Armod mun ad þier koma sm̃ eirn Vegfarande/ og þijn Fatækt sem eirn Herklæddur Madur.

b Høþudstrækur) Nockrer Menn eru so illgiarner ad þeir giøra þwser sialþum sier skada/ so ad þeirra Naunge meige þa meira skada. Suo sem ad giørde sa / sem liet wtstijnga sitt annad Auga/ suo ad hanns Naunge skyllde missa sijn bæde Augu

d Hunang) Þad er ad skilla/ Neyttu þeirra Audæþa sem Gud heþur þier gieþed/ og spara þau ecke þier til skada

f Siøsinnum) Gud hialpar iaþnliga Riettlætum Manne wpp aptur/ huersu opt sem hann þordriþenn og burtrekiñ werdur

g Suo wndandraga þeir Løtu þad þeir eiga ad giøra/ A Morgun/ Morgun/ Nogur er tijmeñ/ Þad er snart giørt

XXV.

a (Hylur) vm Gudz stiornan og lyrda hlut skulu wier ecke boruit ner vera og Kloker/helldur ollu trua

Etta eru og Ordzkuider Salomonis sem Menn Ezechias Gydinga Kongs hafa þar vid auked.

Þad er Gude Dyrd at hyl a hylur Søkena/Enn Kongenum er þad Heidr ad ransaka Søkena.

Himinenn er Hær og Jørden er diup/Enn Konganna Hiarta er oransakanligt.

Sup. 20. Take Menn skwmed af Silfrenu/ þa

Psal. 101 verdur skiært Kiered.

Take Menn Ogudliga Breytne fra Kongenum/ Suo verdur hans Hæsæte med Riettlæte stadfest.

Vertu ecke skrautsamr hia Kongenum/ Og gack ecke i Reit Stormananna.

Þuiad betra er ad sagt sie til þijn/þoka

B þier vpp hingad/helldur enn þu verder nidrædur fyrer Høfdingianum/ad siaande þijnum Augum.

Vertu ecke framhleypenn til ad Deila/ Þui hüad villtu giora til þa eptera/þegar þu hefr skamad Naung þinn?

Giør wt þijna Søk vid þinn Naunga/ Og opinbera ecke annars leyndarmæl/ So ad sa tale ecke jlla til þijn er þad heyrer/ og alldrei nidurleggest þitt jllt ryckte.

Suo eru pomerans Citrin Eple

Eitt Ord i Hagkuæmeligann tijma talad/Er sem Gullegt Eple i Silfurskæl.

Huar eirn hyggenn Madr auijtar þann sem honum hlyder/Þad er lijka sem Gullig Ennis spøng og gullegt Men.

Lijka sem Kulde Sniofarens vm Haustyrkiu tijma/Suo er og trwr Sendebode þeim

Trwr þion og Vndermadur er ollu werde betre

sem hann hefur sent/og hann nærer Sæl sijns Herra.

Huer mykiu lofar og ender ecke/Hann er suo sem Sky og Vindr Reglaus.

E Fyrer Polinmæde verdur eirn Herra forlijktur/Og vinsamlig Tunga brytur Puerwd.

Sup. 24. Finnur þu Hunang suo et þijna nægiu/ Suo þu vppfyllest ecke/ og spyer þui vpp aptur.

Vijk þijnum Fæte fra Hwse Naunga þijns/Elligar mæ vel skie þu verdur honum hüimleidur/og gremiest hann vid þig.

Huer hann ber Liugutne mot Naunga sij

Sup. 19. num/Sa er sem eitt Spiot/Suerd og huoss

Deut. 1. 19 Pijla.

Von Forsmanarans i Neydarinnar tijma/Er suo sem fwl Tonn og skridnande Footur.

Huer einu vondu Hiarta b kuedur Kuæde/Þad er lijka sem slited Fat vm Vetur/og nær Edike er hellt yfer Glas.

b (Kuedur) Þad er suo miked/þar aff werdur hann werre Rom. 12.

Ef Ouin þinn hungrar gief honum Fædu/Þyste hann gief honum Vatn ad drecka. Þuiad þu munt safna Elldz glædum yfer Høfud honum/Og DROTTJN mun endurgiallda þier þad.

Sup. 2. Nordan Vindur burt rekur Regn/Og

Syra. 25 sorglig Asiona leyneligar Tungur.

D Betra er i nockre Hyrnigu/vppa Hwsþekiu ad sitia/Helldur enn hia kijfinne Konu til samans ad vera i einu Hwse.

Gott Ryckte ad fiarlægu Lande er sem kallt Vatn þyrstre Ond. Sup. 25.

Riettlæatur Madur sem fellur fyrer Ranglatum/Er suo sem saurgadur Vatsbrunnur/og fordiøfud Vatsædur.

Huer ofmijked Hunang etur þad er ei gott/Og huer þunga hlute ransakar honum verdur þad ofþungt.

Sa Madur sem ei kann ad hallda sijnum Anda/Er lijka sem vijdopen Borg er ongua Mwruegge hefur.

XXVI.

Ijka sem Snior a Sumre og Regn a Kornskurdartijma/ Suo heyrer og ecke fa vijsum Manne c Heidur.

c Þad er/ Audæfe og Ríkdomur og allt þad sem einum er til Heidurs

Suo sem Fugleinn fer sinn Veg og Sualan i burt flygur/So skadar ecke oforþient Boluan.

Hestinum hæfer Suipan og Asnanum Beisled/Og heimskum Manne vøndr a baked.

Suara þu ecke Fauissum Manne epter heimsku sinne/So þu verder ecke honum lijkur

Suara þu hinum Heimska epter Heimsku sinne/So hann lætest ecke vera hyggenn.

Huer hann otuegar sitt Erinde fyrer eirn heimskann sendebod/Er lijka sem Fothrumur Madur sa ed skada lijdur.

Lijka sem Kryplingenum Dansferden/

B Suo hæfer þeim sem Fauitur er fra Vijsdome ad seigia.

Heimsker skulu ei hyggner wera enn þo wilia þr tapnan hyggner halldast

Huer ed heimskum Manne Heidr veiter/ Þad er lijka sem þa ed nockur kastar Gimsteine vppa Galgakletten.

Eitt Spakmæle i Munne Heimskum Manne/Er suo sem þa Þyrnis kuistr stijngst i druckens Manns Hond.

Godr meistare giører eirn hlut rett/Enn hued kauper vit at hinum heimska þat fordiarfast

Suo sem Hundurenn etur aptur sijna

Spyju/ Suo tuitekur Heimskur Ma- 2. Pet. 2

dur

dur sijna Heimsku.

b (Þikiast) Pad er/ þr sem ødrum vilia kienna og leidrietta/ og kunna þo sialþer eckert betra

b Þegar þu sier þañ nockurn sm̃ hyggenn þijkest/ Þa er betre von a Heimskum hell-
dr eñ a þeim hinum samq.

Sa hiñ Late seiger/ Þar er Leonshuølpr a Veigenũ/ Og oarga Dyr a Brautunũ.

Eirn letinge velltest vm i Sængiñe/ So sem Hurd a Hiørum.

Sup. 19. Latur Madur stijngur Hendiñe i Pott eñ/ Og þ veit' hm̃ þungt ad hñ bere hana at Muñenum.

Eirn Letinge þijkest Hyggnare enn sio ádrer þeir sem lært hafa goda Sidu

Huer hñ vefur sig i añars Prætum/ Hñ er lijkur þeim sem Hundeñ dregur a Eyrun um.

Lijka sem sa er skadligur sem heimugle-
ga skytur og deyder mz Pijlum/ Suo giører prettuijs Madur vid sinn Naung/ og seig-
er sijdan/ Eg giørda ad a gamne mier.

Syra. 28 D Þegar Elldzneyted þrytur þa slocknar Elldurenn/ Og þegar i burt er hinn Bak
maluge hætta Deilurnar.

Lijka sem Kolen Glodena/ og Vidureñ Elldeñ/ So kueik' prætusamur Madr vpp Deilur.

Bakmælugs Mañs Ord eru lijka sem Høgg/ Og þau ganga i giegnum Mañs-
ins Hiarta.

Eiturs Muñur og illt Hiarta/ er so sm̃ Pottbrot huled med Silfur fargan.

Ouinur verdur af sijnum ordum kuñur/ Þott hñ sie i Hiartanu falskur.

Þegar hñ giører Rødd sijna vingiarn-
liga so tru honum ecke/ Þuiad sio Suiuird-
ingar sitia i hñs Hiarta.

Huer hatre leyner suo hañ giører skada/ Þess Illska mun verda opinber Søfnud-
enum.

Eccl. 10. Sa s grefur Grøfena fellur þar i/ Og
Syrac 27 sa sem Steinenum Vellter a þann kiemur hañ.

Folsk Tunga hatar þann sem hana auñtar/ Og hræsnes Muñur kueiker vpp Fordiørfun.

a Gamne) Pad er/ Bregdest honũ sitt vonds ligt Vppsætur/ þa hefur hañ giórt ad gamne sier/ og kañ þijnliga ad ap saka sig

XXVII

Jacob. 4. A HRosa þier ecke af þeim Deige sm̃ ad Morne kiemur/ Þuiad þu ve-
ist ei huad enn i Dag ma skie

Lattu añañ lofa þig eñ ecke sialfs þijns Muñ/ Eirn Framanda/ eñ ecke þijnar eigen Varer.

Grioted er þungt og Sandureñ er høf-
gur/ Eñ fauñss Mans Reide er þyngre eñ Syrach
þ huerttueggia. 22.

Reiden er akøf og Grimden er æselig/ Og huer kann fyrer Ofundsykiñe at stan-
dast?

Betre er opinber Hirting enn leynelig Aast.

a (Fugl) Pad er/ lát þu onguañ Motgang reka þig þra þinne Byr palningu. vert stødugr Gud mun láta vel wegna

Betra er høgg Elskandãs/ Eñ suiksam ligur Koss Hatandans.

Sødd Ond Fottredur Hunangsseim/ Enn hungradre Ond smackast allt Beiskt sætt.

Lijka sem sa a Fugl sem flyr sitt Hreid-
ur/ Suo er sa Madur sem lætur sitt Heime-
le.

B Hiartad gledst af dyrmætum Smyrsl-
um og Sætleiks Ilm/ Suo er eirn Vinur astsamligur fyrer Rææds saker Sælarinn-
ar.

b ellstu viner bester win er/

Yfergief ecke þiñ Vin og þijns b Fød urs vin/ Og gack ecke i þins Brodurs hws þegar þier geingur illa.

c Añarliger eru opt bet re enn nako mner

Þuiad eirn c Nagranne sa i Naud er/ Hñ er betre enn Broder sa i fiarlægd er.

Vertu hyggenn son minn þa gledst hiar ta mitt/ Suo vil eg giefa suar þeim sm̃ ska-
ma mig.

Eirn framsyn Madr sier Oluckuna fy-
rer z leyner sier/ Og þr s Fauñser eru hall da aframm z lijda skada

Sup. vi. xi. xx. Taktu þess Klæde sem fyrer añan gein gur j Borgun/ Og pañset þad fyrer saker hins Framanda.

Huer hñ d blessar med hærre Raust Naunga sijnum/ og ærla rijs/ Þad verdur honum fyrer eina Bøluan.

C Kijfen Kona og idugliger Dropar þeg-
ar mijked Regn er/ eru huort ødru lijkt.

e (Skuggeñ) Pad er/ So sm̃ Andlitz Myndeñ i Vatnenu er ostødug/ suo eru og Hiør tun/ Pad er Tru varlig

Huer hñ helldur heñe sa helldur Vinde-
num/ Og hann vill med lwku sier vppausa Vidsmiøred.

Eirn Knijfur huetur añañ og eiñ Ma-
dur añañ.

Huer sitt Fijkiu trie geymer/ hañ neyter Auaxtar þar af/ Og huer hñ vaktar sinn Herra/ hñ fær þar Prijs af.

Lijka sm̃ e Skuggeñ i Vatnenu er hia Andlitenu/ Suo er Hiartad Mañs hia ød-
rum mønnum.

Helujite og Gløtun fyllast alldrei/ Suo eru z Mañaña Augu osedianlig.

Madurenn verdur reyndur fyrer þess Munn

Pſal. xij. Sup. xvij. Munn ſem hn̄ ᵽ lofar/lijka ſem Silfur i Dæglu og Gull i Ofne.

ᵽ (Lofar) Huer hann heyrer giarnan ſialfs ſijns lof hn̄ verdr ſuiken̄

Po þu i ſundurſteyter fauijſan̄ Mann i Mortiele med Mylnara/ ſuo ſem Ertur/ Mun þo ei fra honum huerfa hn̄s Heimſka.

Gief þu gaum ad þijnum Saudum og giæt Hiardar þin̄ar/ Þuiad Audæfe vara ecke æfenliga/Og 𝔤 Koronan blijfur ecke eilijfliga.

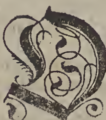
Enged er Vaxed/ ⁊ grænt Gras er fyrer Hendu̅/ Og Heyed ſafnaſt a Fiollunum.

Lømben fæda þig/Og Kiden giefa þier Akuruerd.

Þu hefur noga Geitamiolk til Fædſlu þijns Heimilis/og til vidurlijfes þijnu̅ Ambattum.

𝔤 Korona) Pad er/Hwſbonda ſkapurenn a Heimilenu edur Stiornan/Suo ſem ſegde hann/ Lat þier nægia med þad innann handar er / hier er ecke lông wiſt.

XXVIII.

A

a (Flyr) Sialfs huers Samuitſka er meir enn þuſund Vitne Job xxxiij.

Omilldur Madr a flyr þo eingenn ellte hn̄/Enn riettlatur Madur er hughrauſtur ſem eitt vngt Leon.

Fyrer Synda ſaker Lãd ſiñs verda mørg vmſkipte Hofdingſtiettanna. Enn ſaker þeirra Man̄a ſem ad eru vitrer og ſkynſamer þa eru þr leingur.

Eirn fatækur Madur ſa ed ſtygger ſier veſallre/Er lijka ſem akafa Regn þ Jardarinnar Auoxt onyter.

Þeir ſem Løgmaled forlaata lofa hinn Omillda/Enn þeir ſem þad hallda eru hm̄ motþycker.

i. Cor. ij. Vonder Men̄ huxa ecke vm Riettenn/ En̄ þeir ſem leita DROTTENS taka þ allt til vara.

Sup. xix. B Fatækur Madur gangande fram̄ i ſijnum einfalldleik/Er betre enn rijkur Madur ſa ed a røngum veige geingr.

Huer hn̄ vardueiter Løgmaled/Pad er hyggen Sonur/En̄ eirn vppſuelgiare ſkam̄ar ſiñ Fodur.

Supra vx. Huer hn̄ Eykur ſijn Audæfe med Okre og Auiñing/ſa ſaman dregur þau til Fatækra Man̄a Nytſemdar.

Huer Eyra ſitt frahuerft giorer til ad heyra Løgmaled/Peſſ Bæn er bøluanlig.

Huer hn̄ afuega leider Riettuijſa Men̄ a vondann Veg/ſa mun detta i ſijna grøf/ Enn þeir riettferdugu munu erfa hanns Gotz.

Eirn rijkur Madur þikeſt hyggenn/En̄ fatækur Madr Skynſamur ranſakar hn̄. Sup. xix.

Nær ed Riettlæter Men̄ hafa Yferualld/fer harla vel fram̄/En̄ þegar Omillder Drottna/huerfeſt allt vm fyrer Mønnum. Sup. xi Infra xxix

Huer hn̄ leyner ſijnum Miſgiørdu̅ hm̄ mun þad ecke vel vegna/ Enn ſa ſem þær medkienner og fyrerlætur mun Myſkun ødlaſt.

Sæll er ſa ſem jafnan ottaſt Gud/Enn ſa ſm̄ hardſuiradur er mun falla i Olucku. Sup. ix.

Ejrn Omilldur Yferbode ſa ed ſtiornar Fatækum Lyd/Pad er greniande Leon og hungrad Biarndyr.

Nær ed nockur Hofdinge er fyrer vtan ſkynſemd/þa ſkie mijkel Ranginde / En̄ hu̅ Agirne hatar hn̄ mun leinge lifa. C

Eirn Madur ſa ed Ranginde giorer a Blode nockrar Sælar/ Hn̄ mu̅ ei hialpaſt þott hn̄ flyde allt ofan til Heluijtis.

Huer einfalldliga fram̄geingur mun hialpaſt/Enn ſa ſem a røngum veige geingur mun i einu hrapa

Nu̇ a ſijnu̅ Akre erfidar hefur Braudz nægd/En̄ ſa ƨ jdiuleyſenu epterfylgʳ hefur nogliga Armod. Syra. xij. Sup. xx.

Trwr Madur verdur mijkeliga bleſſadur/En̄ ſa ƨ flyter ſier at verda rijkur mun ei ſaklaus blijfa. i. Tim. vi Sup. xiij.

Man̄greinar alit er ecke gott ad hafa/ Þuiad fyrer ſaker eins Braudbita ſyndgar hn̄. Sup. xvij. xviij.

Huer hn̄ aſtundar Rijkdom/ ⁊ er Ofu̅d ſiukur/ Hn̄ veit ecke ad hn̄ ſkal Olucku ſkie D

Huer hn̄ auijtʳ nockurn Man̄/hn̄ mun epter þad hylle ſiñа mꝫ þeim ſama/meir en̄ hiñ ſem i Eyrun fagurt talar

Huer hn̄ tekur nockud fra Fødur ſijnum og Modur/og ſeiger þad vera ongua ſynd/ Sa er ſielage Fordiarfaran̄s. Math. xv.

Dramblatur Madur kueiker Deilur/ En̄ ſa ſem treyſter a DROTTIN mun hialpaſt.

Huer hn̄ treyſter a ſitt hiarta ſa er heimſkur/Og ſa ƨ ſkynſamliga fram̄geingr mun vmflyia.

Huer hn̄ giefur fatækum mun ongua þorf þola/En̄ ſa ſem ſijnum Augum fravijkur/Hn̄ mun miøg fordiarfaſt. Deut. xv. ij. Cor. ix.

Þegar Omillder vpprijſa þa leyna ſier Men̄erner/Enn þegar þeir fyrerfaraſt þa fiolgar Riettlaata.

Huer

XXIX.

A

Sup. 28. HVer hañ er hardsuſſradur i mote Hirtinguñe/ Mun vo ueifliga fyr vtã alla hialp fyrerfaraſt.

Nær marger eru Riett-giarner fagnar Almwgieñ

Sup. 11. /Enn þegar ſa Omillde Drottnar anduar þar Lydurenn.

Huer hñ elſkar Viſsdom ſa gledur ſinn Fødur / Enn ſa ed Skiækuna fæder fyrer fer ſiñe Eign.

Kongurenn reiſer vpp Landed fyrer Løg ien/Enn ſa ſem a Agiarn er brytur þad nidur.

a (Agiarn) Sa ſm legg ur omøgu-ligt Skatt-gialld wppa Landed

Huer hñ ſmiadrar vid ſinn Naung/ Hñ leggur Net fyrer hñs Fætur

Þegar jllur Madꝛ ſyndgar Fiøtrar hñ ſialfann ſig i Snøru/Eñ Riettlætur Madur fagnar og hefur vnadſemd.

B Hiñ Riettlæte kyñer ſier Mælefne Fa-tæks Mañs/Eñ ſa hinn Omillde ſiñer on-gre ſkynſemd.

Hædgiarner Meñ færa Borgena diarf liga i Olucku / Enn vitrer Menn hefta Reidena.

Nær eiñ Vitur madꝛ kiemur fyr Riett eñ med einum fauſſum/ Huort hñ Reideſt edꝛ hlær þa hefur hñ ongua Ro.

Blodgiarner Menn hata einfalldann/ Enn hiner Riettlætu leita hñs Sælar.

Heimſkur Madur vtheller øllum ſijnum Anda/Enn hyggeñ Madur hia ſier helldꝛ.

Sa Høfdinge ſm giarnan hlyder Lyg-um/ Þeſſ Þienarar eru aller Ogudræker.

b (Rijkur) Suo kallar hñ þa ſem okra kunna

Fatækur Madur ꝛ b Rijkur þar mæter huer ødrum/Enn beggia þeirra Augu vpp lyſer DROTTIN.

Kongur ſa ſem truliga Riett giører Fa tækum/ Þeſſ Velldis ſtoll ſtadfeſteſt ad Ei-lijfu.

C Vøndur og Hirting giører Hygginde/ Eñ þad Vngmenne ſem agalauſt er ſkam ar ſijna Modꝛ.

Huar ad eru marger Ogudræker þar er Syndafiølde/Eñ Riettlæter Menn munu af lifa hñs hrapan.

Barna Agenn Sup. 13. 22.

Aga þu Son þinn þa mun hañ gledia þig/Og giøra Sælld Ønd þinne.

Þegar þrytur c Spadoma þa villeſt Folked og Eydeſt/Eñ Sæll er ſa ſem vpp-hefdar Løgmaled.

c Spadoma) Auan Gudz Ordz kuña Menn ecke

Eirn Þræll lætur ſier ecke ſeigiaſt med Ordum einū/ Þuiad þo ad hañ allt til reidu ſkilie/ hirder hñ þar ecke vm.

Sier þu þann Mann ſem fliotur er til at tala/ Suo er betre von a Heimſkū mañe eñ hm.

añad eñ þram ad þyl gia Afgudi-adyrkan/og ſijnum wil ia

Nær nockꝛ Þræll er fra Barnæſku vpp aleñ mꝫ epterlæte/ So vill hñ vera þadan i fra eirn Junkiære.

Reideñ Madꝛ vppuekur Deilur / Og grimur Madꝛ giører margar Synder.

D Job 22.

Drambſeme Mañſiñs ſteyper hm/ Eñ ſa hiñ Lijtelæte fær Heidur

Huer hlutſkipte hefur mꝫ Þiofum heyr er Bøluan/ og ſeiger þar ecke fra/ Hañ hatar ſitt Lijf.

Fyrer Møñunum ad offaſt giører hra-pan/Eñ huer hñ treyſt a DROTTIN verdur verndadur.

Marger leita fyrer Auglit d Høfdin gians/ Eñ ſierhuer Domꝛ er af DROT-TNI.

d Höþdingians) A Höþding ia þylle ad treyſta an Gudz/Þad er Hiegome

Ranglætur Madur er fyrer Riettlætū bøluanligꝛ/Og ſa ſem er Rietts vegar/ hñ er fyrer Ranglætum ꝛ Omilldum bøluan-ligur.

XXX.

A

HEſſe eru Ord Agur Son-ar Jake/Kienning ꝛ Ræ-da Lithiel/ Lathiel/ ꝛ V-chal.

Þetta er at ſia/ſo ſm ſie þta vid-aukning aþ einhuerium vijſum Manne auked wid Salomonis Ordzkuide

Eg em a Heimſkaſtꝛ all Fra mañа ꝛ Mañlig Spe ke er ecke med mier/ Eg hefe ongua Viſku numed/og eg veit ei huad heilagt er.

Huer vppſtijgur i Himinenn og nidur ſtijgur? Huer helldur Vindenum i ſijnū Høndum? Huer ſamanbindur Vøtnen i eitt Klæde? Huer hefur ſett øll Jardarik ar Endemørk? Huad heiter hñ? Huad heiter Sonur hñs? Veiſtu þat?

Øll Gudz Ord eru ſkiær/og eru Skiøll dur fyrer þeim ſem a hñ treyſta. Auk þu ecke vid hñs Ord þar/ad hñ ſtraffe þig ec-ke/ꝛ verder þu Liugare funden.

Pſal. 18. 12. Deut. 4. Apoc. 22.

B

Tueggia hluta bid eg þig/ ad þu vilier ecke ſynia mier ædur eg Dey/ Skwrgoda villu og Lygar lættu vera langt fra mier/ Fatækt og Audæfe gief þu mier ecke/Enn lættu mig hafa minn deilldann Verd/ Añ-ars kynna eg(Nær eg er offaddur)ad afnei ta þier ꝛ ſeigia/Huer er DROTTEN? Eda nær eg er of fatækur/ hliote eg ad ſte-la/ꝛ mig a mijns DROTTINS Naf-ne ad forgrijpa.

Ein ſijn Bæn/Hann bidur wm Gudz Ord/ og dagliga Næring/ſo hñ meige lijþ a bæde hier og annars Heims

Ofrægdu

Rægdu ecke Þrælenn vid ſiñ Lanardrottenn/ ad hñ bølue þier ecke/ Og hlioter þu ad bera Søkena.

Þar er þad Kyn ſem bøluar ſijnum Fødur/ ꝛ ecke bleſſar ſinne Modur.

Eitt Kyn ſem þijkeſt hreint vera/ Og er þo ecke þuegid af ſijnum Saure.

Eitt Kyn ſem hætt ber ſijn Augu/ Og hætt vpplypter ſijnum Augnabrám.

Eitt Kyn ſiñ hefur Suerd fyrer Teñꝛ/ Þad ſem etur med ſijnum Jøxlum og vpp etur þa Lijtelmegnu i Landenu/ Og hina fatæku a medal Lydſiñs.

E Blodſugan hefur tuær Dætur/ ſem ſuo ſeigia/ Fa mier/ Fa mier.

Þrjr hluter eru oſedianliger/ ꝛ hiñ fiorde ſeig' ei/ Þad nægier/ Heluijte/ Konuñar Kuidur/ Jørden ſedſt ecke af Vatnenu/ Og Elldurenn ſeiger alldrei ad nog ſie.

Þad Auga ſem ſpottar ſiñ Fødur og forſmaer ſijna Modur henne ad hlyda/ Þad hliota † Hrafnar vt ad kroppa/ og Arnar vngar vpp ad eta.

† Þad kallaſt ad koma i Galga

Þrjr hluter þijkia mier vndarliger/ og hinn fiorda veit eg ecke/ Arnarinnar vegur i L(o)ptenu/ Hoggormſiñs ſkridur a biargenu/ S(k)ipſins faruegur i midiu Hafenu/ Og vegur Mañſiñs til vngrar b Þijku

b Þad er/ Aſten er oranſakãlig og oſeigiãlig.

Lijka ſuo er Horkonuñar Vegur/ Hun ſuelger og þurkar ſinn Munn/ ꝛ ſeiger/ Eg hefe ecke neitt jllt giørt.

Eitt Land þad ruglaſt af þremur hlutū og hinn fiorda þoler þad ecke/ Nær ed nockur Þræll verdur til Kongs tekeñ/ Þegar Fauijs Madur er offaddur/ Þegar jll Kona verdur teken til Hiuſkapar/ Og nær ein Ambætt verdur Erfinge ſiñar Frwr.

Fiorer hluter eru veſaler a Jørdunne/ og þeir eru hygnum vitrare/ Mauren er ſa

D veyke Lydur/ þo vtuega þeir ſijna Fædſlu vm Sumartijma. Kuniſen ſa veykur Lydur/ þo ſem ædur þa ſetia þeir ſitt Hws i Steinunum. Graſhoppurnar hafa onguann Kong/ þo ganga þær vt mz ſijnum hoop/ Gøngurofurnar viña mz ſijnū høndū ꝛ eru i Kongañs Høllum.

Þrjr hluter hafa fijnann gang/ og þad fiorda geingur vel/ Leon þad ſterkaſta mæal Dyranna/ og ſnyr fyrer onguñ aptur/ Vei dehundur med þyckuum Lendum/ Og eirn Hrwtur/ Og eiñ Kongur i mote huerium eingeñ þorer ad rijſa.

Hafer þu c Heimſkaſt og ofhætt fared og nockut vont i frame haft/ ſuo legg þu Hønd a Muñ þier.

Þegar Menn ſkekia Miolkena/ þa giøreſt þar af Smiør/ Og huer hñ ſnyter faſt Naſernar hñ þuingar þar Blod vt/ Og huer hañ egner til Reide/ hñ kiemꝛ Sūdurþycke af ſtad.

a Heimſkaſtur) Hyggner Menn widur kieña ad þeirra Vijsdomur er einſkes werdur/ Enn Heimſker lætaſt allt wita/ og ecke kuñna willt ad þara.

c Heimſkaſt) Skamaſt þu ei/ nær þu i nockru willt þared heþur/ og þorſuara þad ecke/ Þuiad willt ad þara er Mannligt/ enn ſyna Villu at þorſuara er Diøþulligt.

XXXI.

Eſſe eru ord Lamuel Kōgs Su Kienning er Moder hñs kiende hm̄.

A Þeſſu hefur einhuer Konganna og ſuo Auked vid Ordzkuidu Salomonis

Neyr miñ hinn vtualde/ þu Sonur mijns Kuidar Neyr minn elſkuligur Sonur.

Fa þu ecke Konunū þitt Megn/ ꝛ gack þu ecke þann veg ſem Kongarner fordiarfaſt a/ Ecke Kongenum/ Lamuel/ gief ecke Kongenum Vijn ad drecka/ nie ſterckann Dryck Høfdingiunum/ So ad þr drecke ꝛ gleyme Riettindunum/ og ſnue Søk Aumra Mañа.

Gief þeim ſterkann dryck ed fyrerfaraſt ſkulu/ og Vijn ſyrgiundum Sælum/ ſuo þr drecke og gleyme Eymd ſinne/ og huxe ecke til ſiñar Ohamingiu.

Lwk vpp þinn Muñ fyrer Mællauſa/ og fyrer allra þeirra ſkulld ſem fyrerlætner eru.

Vpplwk þijnum Muñe og dæm Riett/ Og hefn Aumra ꝛ Fatækra. B

Huer hñ fær eina dygduga Konu/ Hun er mijked betre dyrligū Gimſteinū. Hiartа heñar Mañs ma henne treyſta/ og Vidurere mun hñ ecke vanta/ Hun giører hønū gott eñ ecke vont alla ſijna Lijfdaga.

A Jørdu er eckert ælſtudligra enn ſkiær Hiona bandz elſka

Hun handtierar Vll og Lijn/ og erfidar giarna mz ſijnum Høndum.

Hun er lijka ſ þ Kaupfar er flytur ſijn þarfinde fra Fiarlægum Løndum.

Hun ſtendur vpp vm Nætur ꝛ giefur ſijnum Hiuum Fædſlu/ Og ſijnum Ambættū ad eta.

Hun huxar vm nockurn Akꝛ/ ꝛ kauper hñ/ ꝛ plātar eirn Vijngard af ſijnū Handa Auexte.

Hun a gyrder ſijnar Lendar/ Og ſtyrker ſijna Armlegge.

a Gyrder) Þad er/ hun er þriþnadarſōm i ſijnu hwſe/ og wara tekur þyrer ſkada og huxar huad gagnligt er

Hun vaktar huernen ad gagn giøre heñ

ar Sysla/ Hennar Skridlios slocknar ecke [b] a Nottinne.

[b] Nottinne) Þad er i Neydinne hefur hun nogliga sijna Þerf.

Hun riettir sijna Hønd til spunans/ Og Fingur hennnar fara med Snælduna.

Hun vtriettir sijna hønd Fatækum/ Og lykur vpp sijna Hønd þurftugum.

Hun er ohrædd vm sitt Hws fyrer Kuldanum/ Þui øll hennar Hiu hafa tuenn Klæde.

Hun giører sialfre sier Abreidslu/ Huijtt Silke og Purpure er hennar Klædnadur.

Nafnfrægur er hennar Madur i Borgarhlidonum/ þa hann situr hia Olldungum Landsins.

Hun giører eirn Kyrtel og selur hann/ Kramaranum gefur hun Gyrdel.

Hennar pryde er þat at hun er hreinferdug og astundunarsøm/ þar epter mun hun fagna.

Hun lykur vpp sinn [c] Munn med Vijsdome/ Og a hennar Tungu er heilnæmur Lærdomur.

[c] Hun wenur Børn syn og Hiu til Gudz Ordz

Hun skodar huernen ad framfer i sijnu Hwse/ og etur ecke sitt Braud med Idiuleyse.

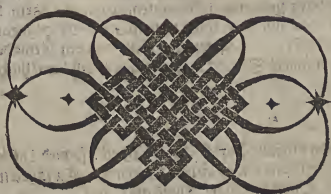
Syner hennar vaxa vpp og seigia hana Sæla vera/ og hennar Madur lofar hana.

Margar Dætur samansafna Audæfum/ Enn þu ert þeim øllum framar.

Frijdleike og Fegurd er eckert vert/ Eina Gudhrædda Konu skulu Menn lofa.

Hun mun verda vijdfræg af Auexte sinna Handa/ Og Verk hennar mun lofa hana i Borgarhlidunum.

Hier endar Ordzkuidu Salomonis

Predikan Salomonis

I.

Esse eru Predikarans Ord Sonar Da- A
uidz/ Kongsins i Jerusalem. Þad er allt saman
ecke annad enn Hiegome/ sagde Predikarenn/ þat er
allt saman fanytur Hiegome. Huad hefur Madurenn
mejra af allre sinne Armædu/sem hn̄ hefur vnder Sol-
unne? Ein ætt forgeingur/enn ønnur vpp aptur kiem-
ur/Jørden blÿfur æfenliga. Solen geingur vpp og
nidur aptur/ og rennur til sÿns stadar þar hun kiemur
vpp aptur. Vindurenn geingur af Sudre/og hleypur
vm til Nordurs/og aptur i krÿng til þess stadar sem hn̄ B
vppbyriadest. Øll Vøtn falla i Sioenn/ z þo fyllest
hn̄ ecke/og til þess stadar sem þau vppspretta falla þau
aptur.

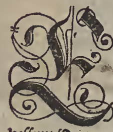
Aller † giørningar eru fuller af Armæde/ so eingeñ
kann ad fullseigia þad. Augad ser sig alldrei sadt/og
Eyrad heyrer sig alldrej modt. Allt huad sm̄ skied er/er
þad sama sem skie skal hier epter. Huad er þad sem Madurenn hefur giørt? Þad er lÿka
sem þad ed sama huad hn̄ skal giøra hier epter/Og þar skier ecke neitt nytt vnder Solunne. C
Skier þad nockud/suo Madurenn ma seigia/sia þu/nytt er þad? Þa er þad þo ædur skied i
fyrrum tÿdum/ a medal þeirra sem voru fyrer oss. Meñ miñast ecke huersu ædur hefur til
geinged/suo kañ Mañ og ecke ad huxa vm þad huad hier epter skiedur a medal þeirra sem ep
ter koma.

† Giørning-
r/ Þad er/Ey
ıd og Hiegome
Jørdu er mer-
eñ Meñ kun-
a ad seigia þra
,o wil eg i þess-
ıre Bok þar
ym tala

Eg Predikare/var Kongur yfer Israel i Jerusalem. Eg lagda mitt Hiarta til ad vita/
og ransaka mz skynseme/allt þad sem Menn giøra vnder Himnenum. Soddan Vesala
Armæde hefur Gud giefed Mañaña Sonū/ ad þau skulu plaagast þar mz. Eg hugde og
suo ad allra þeirra giørningum sem giørast vnder Solunne / Og sia/ þad var allt saman D
Eymd og Hiegome. Bogied kann ecke ad verda riett/z huad brestur kann ecke ad teliast.

Eg sagda i mÿnu Hiarta/Sia/eg em miøg dyrdligur/ Eg hefe meira Vÿsdom enn aller
þeir Kongar sem vered hafa fyrer mier i Jerusalem/ og mitt Hiarta hefur miked lært/ og
margt reynt. Og eg lagda mitt sinne epter ad eg mætte verda hyggenn/ suo egmætte læra
Vÿsdom/Fauisku/og Speke. Og eg fornam ad suoddan var Armæde. Þui þar sem mÿ
kell Vÿsdomur er/þar er mÿkel Sorg/ Og sa sem mÿked vill læra/hn̄ hlytur margt ad lÿda.

II.

Eg sagda i mÿnu Hiarta/ Nu vel/eg vil lifa med Lyst/og hafa gooda daga/ A
Eñ sia þu/ þad var og eirnen Hiegome. Eg sagda til Hlætursins/ Þu ert
Galiñ/ Og til glediñar/ Huad giør* þu?

Þa huxade eg i mÿnu Hiarta/ ad draga minn Lÿkama fra Vÿne/eñ ve-
nia mitt sinne til Vÿsdoms/suo eg kyñe ad vita huad Heimskan være / Þar
til ad eg giæte lært huad Mañenum være nytsamt ad giøra/medan hn̄ lifde i
þessum Heime.

Eg giørde mykla hlute/eg bygda vpp Hws/z plātade Vÿngarda/Eg giørda mier Allden
garda z Grasgarda/ z plantade þar allra handa friosālig Trie. Eg giørda mier Fiske
Vøtn/til ad døggua mz þau grænu Alldintrie i mÿnū Skoge. Eg hafde Þræla/Ambætter B
z nog annad Vnderfolk. Eg var vell audigur at Nautum og Saudum/meir enn aller þeir
sem vered høfdu fyrer mier i Jerusalem. Eg safnade mier Silfre og Gulle og myklum
liggiande Fiarsiodum/af Kongum og Løndum. Eg skickade mier Saungmeñ og Saung
kuinnur/og Mannaña bylÿse mz allshattudum Hliodfæra leik. Og eg var enn megtugaste
yfer þa alla sem vered høfdu ædur enn eg i Jerusalem/og Vÿsdomurenn var mz mier.

Og allt

Og allt huad mijn Augu girntust/ þad liet eg þau fa/ Og eg varnade mijnu Hiarta ongrar glede/ suo þad hafde skiemtun af øllu mijnu Arfide. Og þad hiellt eg fyrer mitt Hlutskipte/ af øllu mijnu Erfide. Enn sem eg sa til allra miña Verka / sem mijn Hond giort hafde/ og eg hugleidda þa Mædu sem eg hafde haft/ Sia þu/ þa var þad allt saman Hiegome/ z Hørmung/ z eckert añad vnder Soluñe.

Þa snera eg mier at skoda Vijsdom og Speke/ og Heimsku / Þui huer veit huad sa skal blijfa fyrer eirn Mañ epter Kongeñ/ sem þeir alla reidu giort hafa? Þa sa eg Vijsdomurenn gieck yfer Fauiskuna/ sem Liosed yfer Myrkred. Og ad Hyggeñs Mañs Augu standa stødug j hñs Høfde/ enn Heimskur geingur i Myrkre/ Og eg merkta þo ad so geingur einum sem ødrum.

C Þa hugade eg i mijnu Hiarta/ fyrst ad þeim Heimska geingur lijka sem mier/ þui mun eg þa hafa sokt epter Viskuñe? Þa sagde eg i mijnu Hiarta/ at suoddan var ei annars eñ Hiegome. Þuiad Menn minnast ecke at alldødle þess hyggna/ enn þo sijdur þess eñs Heimska z þr epterkomande Dagar gleyma øllū hlutū/ Og lijka sem sa hiñ Hyggne deyr/ suo deyr og hinn Heimske. Þar fyrer leiddest mier ad lifa / Þui þad hagade mier jlla sem skiede vnder Solunne/ at þad er øllungis ecke vtan Armæde z Hiegome.

Og mig angrade allt mitt Eruide/ sem eg hafda vnder Solunne/ Ad eg skyllde epter læta þad einum Mañe sem koma skyllde epter mig. Þui huer veit huert hñ skal verda Hyggenn eda Heimskr? Og hñ skal þo ræda yfer allt mitt Aruide/ s eg hafde vijsliga giørt vnder Soluñe/ Þad er z Hiegome.

D Þar fyre snera eg mier/ at mitt Hiarta skyllde læta af øllu Eruide/ s eg hafda giort vnder Solunne. Þuiad sa Madur sem eruidad hefur med Visku/ skynseme og Snilld/ hann hlytur ad læta añañ þad epter sig erfua/ sem ecke neitt þar til Eruidade/ Þad er og eirn Hiegome/ og stor Olucka. Þui huad hefur Madurenn af øllu þui Erfuide/ og sijnu Hiartans Hugar angre/ sem hñ hafde vnder Solunne? Vtan Harm Sorg z Trega alla sijna Daga? Suo hñs Hiarta hefur ongua Næturhuijld/ Þad er og Hiegome.

Er þ nu ecke Mañenū betra ad eta og drecka/ og læta sijna Sæl glediast i sijnu Eruide? Þetta sa eg ad þuilijkt kiemur af Gudz Hende. Þui huer hefur gladligar eted og nært sig eñ eg? Þui hñ giefur þeim Mañe Vijsdom/ Forstand og Gladuærd sem honum þocknast/ Eñ þeim synduga giefur hañ Olucku/ ad hañ safne og samandrage/ z þo mun þad giefast þeim sem Gude þocknast/ Þui er þad ecke vtan Eymd og Hiegome.

III.

A ALLer Hluter hafa sinn til settann tijma/ Og allt Aform vnder Himnenum þad hefur sinn tijma. Tijme er ad fædast / Og tijme er ad deyia. Tijme er at planta/ Og tijme er vpp at ræta þad sem plantad er Tijme er ad deyda/ Og tijme er ad græda. Tijme er ad briota nidur/ Og tijme er vpp ad byggia. Tijme er ad grata/ Og tijme er ad hlæia. Tijme er ad syrgia/ Og tijme er ad Dansa. Tijme er Steinum sundur ad dreifa/ Og tijme er Steinum saman ad safna. Tijme er ad fadmast/ Og tijme er ad vera fyrer vtan Fadmløg. Tijme er ad viña/ Og tijme er ad tapa. Tijme er ad hallda/ Og tijme er i burt ad kasta. Tijme er ad rijfa i sundur/ Og tijme er saman ad sauma.

B Tijme er ad þegia/ Og tijme er at tala. Tijme er ad elska/ Og tijme er at hata. Tijme er at beriast/ Og tijme er Frid at hafa.

Madurenn ma aruida mz hueriū hætte sem hñ vill/ þo fær hañ ei meira til vegar komed. Soddan Mædu sa eg s Gud Møñū giefid hafde/ ad þr skylldu kueliast þar mz. Eñ hñ giører alla hlute vel i sinn tijma/ og lætur þeirra Hiørtu kueliast/ huernen þad mun ganga til i Verølldiñe. Þui Madureñ veit ecke huad Gud vill giora/ z kañ huerke ad sia vpphafed nie endañ. Þar fyrer merkta eg/ ad ecke neitt er betra hier vti/ enn ad vera gladur / og at giora gott af sier a medan hñ lifer. Þuiad huer sa Madur sem etur og dreckur/ og er gladur i øllu sijnu Erfide/ Þad er ein Gudz gæfa.

C Eg merkte/ ad øll Gudz Verk blijfa ætijd stødug/ og þau verda huerke auken nie ønud/ Og Gud verkar þuilijkt/ suo Meñ skule ottast hañ. Huad Gud giører/ þad stendur suo/ og

huad hñ vill giøra/ þad hlytur ad ſkie/Og huad ſm burt fer þad kallar hñ aptur.

Eg ſa enn framar meir vnder Solunne/ Sæte Domaraña/og þad var ogudligt athæfe / z Sæted Riettlætesiñs/ þar var Ranglæte. Þa ſagda eg i mijnu Hiarta/Gud mū dæma bæde hinn Riettlæta og ſuo hinn Ranglæta/Þui allt vppſætur og aller Giørningar hafa ſinn Tijma.

Eg ſagda i mijnu Hiarta vm Athafner Mañanna/ i huerium Gud giefur oſſ ad vita og merkia/ad Mañeſkian er med ſier ſialfre lijka ſem Fienadur. Þui Mañenum geingur lijka ſem Fienadenum/og ſuo ſem Fienadurenn deyr ſuo deyr Madureñ/ z huert tueggia hefur eins D
lijka lifande Anda. Og Madurenn hefur ecke þar meira enn ſem Fienadurenn hefur/Þui ad þat er allt Hiegome. Þad fer allt til eins ſtadar. Þad er allt ſaman giørt af Jørduñe og verdur ſuo aptur ad Jørdu? Huer veit huert Mañſiñs Ande fer vppi Lopted/og Fiarens Ande nidur vnder Jørdena? Þar fyrer ſeige eg/ Eckert er betra eñ ad Madureñ ſie gladur i ſijnu Arfuide/Þui þad er hñs hlutdeilld. Þuiad huer kañ ad færa hñ þangad/ ſuo hñ kuñe ad ſia huad epter hñ ſkal koma?

IIII.

G ſnera mier/ og ſa til allra þeirra ſem Oriett lijda vnder Solunne/Og A
ſia/þeir grietu ſem Ranginde lidu/ og høfdu þañ onguañ ſm þa huggade/ og þeir ſem þm rangt giørdu voru megtuger/ſuo eingenn gat hina huggad.

Þa prijſade eg þa hina Daudu ſm framlidner voru/ myklu framar enn þa liføndu ſm epter lifdu. Og hñ ſa ſm [a] ecke er/er betre þſſū huorutueg giñ/ z ecke hafde fornumed þad hid vonda ſem ſkiede vnder Solunne.

[a] (ecke er) Þad er/Sa ſm eñ ecke hefr reynt ſlyka Ogiæfu

Eg hugleidda og ſa Arfide og Aſtūdan Mañaña i øllu þeirra Athæfe/ Og eg ſa ad huer B
øfundade annañ/og var ecke añars vtan Hiegome og Mæde. Þuiad Heimſker børduſt mz Høndum/og æta ſuo ſitt Holld. Betre er fullur Hnefe mz Speckt/eñ bædar Hendur fullar mz Sorg og Armæde.

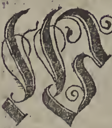
Eg ſnera mier/og ſa annan Hiegoma vnder Solunne. Þar er eirn einſamall Madz/og hefur huerke Barn nie Brodur/og var þo eingenn ende a hñs Arfide/og hñs Augu vrdu ecke C
mett af Rijkdome/ Og hañ ſagde/Fyrer huern mun eg Arfida/ og þreyta ſo mijna Sal? Þad er og eirn Hiegome/og vond Mæde. Suo er myklu betra tueir eñ eirn/Þui þeir munu vel niota ſijns Arfides. Þuiad falle annar/ſuo reiſer og hialpar hinn añar honum vpp aptur. Vei ſie þeim ſem eirn er/Þui nær hñ Dettur/þa er eingeñ til ad reiſa hañ vpp aptur. Og nær tueir til ſamans liggia/þa vermer huer annañ/ Huerſu ma einſomlum heitt verda? D
Eirn ma yferuinnaſt / enn tueir kunna i mote ad ſtanda/Þuiad eitt þrefallt Snære ſlijſt ecke audvelldliga i ſundur.

[a] (Lifde) Lifande kallar Salomon/þa ſem lifa i Bilijfe a Jørduñe. So ſm i Hofgørdum ſkiedur. Suo ſem wære Verøllden þrra Eign

Eitt fatækt Barn hygged er betra enn Gamall Kögz ſa z er Heimſkur/ſm ecke kañad ſia fram j veg fyrer ſier. Eirn kiemz af Fangelſe/ og er tekeñ til Kongs/og añar er fæddur med Kongs tign/og verdur ſo fatækur. Og eg ſa allt þad ſem [a] lifde vnder Solunne/gieck mz ødru Barne ſm koma ſkyllde i hiñs ſtad. Og þar var eingeñ Ende a þui Folke ſem gieck fyrer/og epter/Og feingu þo ongua glede af honum/Og þad er ecke annad vtan Eymd z Hiegome.

V.

Hier kienner hañ ad ottaſt Gud og honum ad treyſta/og lifa Gudrækeliga i þeſſu auma Veralldar lijfe

Akta þinn Foot nær þu geingur til Gudz Hwſſ/og kom ſo þu kuñer ad heyra. Þad er betra eñ fauijſſ Mañs Offur/Þuiad þeir vita ecke huad vont þeir giøra. A

Vert ecke fliotur med þijnum Munne/og læt þitt Hiarta ecke haſta ſig ad tala nockud fyr' Gude. Þuiad Gud hñ er a Himnum vppe/eñ þu hier a Jørdu nidre/Þar fyr' lattu þijn ord ba fa. Þui huar mijkel Sorg er/ þar eru marger Draumar/Og ſa ſem hefur mørg Ord/ma merkiaſt fyrer fauijſſañ z Heimſkann Þuſſ.

Ver fyrſt Gudhræddur Deut. 2. 3.

Nær þu heiter a Gud/og lofar honum nockru/þa tef þu ecke ad efna þad/Þui a Fauiſku hefur hñ ongua þocknan. Hueriu ſem þu lofar/þa halltu þad. Betra er ad lofa onguo B
eñ ad

enn ad hallda ecke þad Madur Lofar.

Leyf ecke þijnum Muñe ad lata syndga þitt eiged Holld/ z seig ecke fyrer a Einglenum/ Eg er saklaus. Afiars ma Gud styggiast yfer þinne Raust/og fyrerdæma allañ giorning þinna Handa. Huar ed marger Draumar eru/ þar eru morg Hiegoma Ord/ Eñ ottast þu Gud. a Eingell kallast hier Kieñemadur og Lærare

Ef þu sier ad hiñ fatæke lijdr Oriett/eñ Rieturenñ z Riettlæted rafkast i burtu vr Lādenu/ þa vndrast þu ecke þat vppsatur/ Þui þar er eirn hær geymare yfer hæfum/ z þo eru eñ hærre yfer þeim bædum. Þar yfer er Kongur i øllum Løndum/til ad arfida Akurenñ.

E Huer ed elskar Audæfe/sa verdur alldrei saddur/og sa sem elskar Rijkedæmed/ hñ fær eckert gagn þar vt af/Og þad er eirnen Hiegome/ Þui huar miked Gotz er/þar eru marger eydslumenn/Og huad gagnast þad þeim sem þad hefur/vtan hñ sier þar vppa med Augunum? Sa sem arfidar/hm er Suefnen sætur/huert helldur hañ etur myked eda lijted/Enn fylle hiñs Rijka lætur hñ ecke sofa.

Þad var ein vond Plaga sem eg sa vnder Soluñe/ad huer hañ helldur sijnum Rijkdome sier sialfum til skada. Þui sa hinn Rijke mun fyrerfarast mz storre Eymd/z þo hñ hafe att eirn Son/þa kiemur ecke þar i hñs hendur. Lijka sem hñ kom Nakenn fra sinne Modr/suo skal hñ og i burt aptr fara hiedan s hñ hingad kom/z hñ tekur ecke þar i sijna hond mz sier af sijnu Arfide/nær hñ i burt fer. Og þad er ein vond plaga/ad hñ verdur i burt ad fara lijka sem hñ kom. Huad hialpar honum þad þo ad hñ hafe Aruidad suo sem i Vind? Alla sijna Lijfs Daga hefur hñ eted i Myrkre/ Og i storum ahuga/ Sorg og Siukdome. Iob. 1. 1. Tim. 6.

D

Suo virdest mier nu þad gott vera/og suo prydeligt/nær Mañ etur og dreckur og er gladr i øllu sijnu Arfide sem hñ giører vnder Solunne/i øllum sijnum Lijfdøgum / af þui sem Gud giefur honum/Þui þad er hñs Hlutskipte. Þui huerium þeim Mañe sem Gud giefur Rijkdom z Audæfe/þar med megn til ad eta og drecka þar af/ epter sijnu Hlutskipte/z er ætijd mz Gladuæru Giede i øllu sijnu Eruide/þad er ein Gudz Gafa. Þui hñ þeinker ecke mijked a Eymd þssa Lijfs/ þuiad Gud gledr hñs Hiarta. Sup. 2. 3. Infra 9.

VI.

A Þad er ein Olucka s eg sa vnder Soliñe/z er almeñelig a medal Mañaña. Sa madr huerium Gud giefr Rijkdom/Godz z Heidr/z vantar ecke þar a allt huad hñs Hiarta lyster/z Gud giefur hm þo ecke Krapt til ad neyta þssens sama/ helldur er añar þui eydande/Þad er Hiegome/og ein Vond Plaga.

B Og þo eiñ giæte hūdrad Barna/z hefde lāga Lijfdaga/so hñ lifde mørg ær z hañs Sæla yrde alldrei sødd af Aude/ z blife æn grafar/Vm þañ sama seige eg/ad otijmabær Burdr er betre eñ hñ. Þui i Hiegomanū kom hñ/z fer j myrkre i burt og hñs Nafn mun afmæst i myrkrynum. Af Soluñe hefur hñ ongua glede/og ongua roo veit hñ sier huerke i einum stad nie ødrum. Og þo ad hñ lifde i tuo Þusund Aar/þa hefur hañ þo alldrei gott. Kiemur þad nu ecke allt i eirn stad?

C Huerium Mañe er Eruide a lagt epter sijnum Mætte/Enn Hiartad er þar ecke vid/Þui huad afrekar hyggeñ Madur meir enn Heimskur?/Huad vnder stendur hinn Fatæke / vtan ad vera medal lifande Maña? Betra er ad neyta þess nalæga/enn huxa ept' þui sm burt er/Þad er Eymd og Hiegome.

D Huad er þad/ad eirn hñ er miøg prijsadur og lofadur/enn Meñ vita þo ad hñ er Madur og kann ecke ad hallda þrætu vid sier øflugra. Þui margt er hiegoma vert/ Og huad hefur Madureñ meira þar vt af?

VII.

A Hver veit huad Mañenum er nytsamligt i Lijfenu/ suo leinge sem hañ lifer i sijnum Hiegoma/huad þo i burtu huerfur sem eirn skugge? Eda huer kann ad seigia nockrum Mañe/huad epter hñs daga mun koma vnder Soluñe?

Eitt gott ryckte er betra enn god Smyrsl. Og Daudans Dagur er betre Fædingar Deige. Þad er betra ad ganga i sorgarhws/helldur enn i dryckiu hws/i hinu er allra Maña endatekt/og hiner lifandu setia þad sier i Hiarta. Bet-

i Hiarta. Betre er Hrygd enn Hlatur/ Þuiad Hiartad forbetrast vid Hrygdena. Vitra Manna Hiørtu eru i Sorgarhwse/ enn fauisra Hiørtu i Glede hwse. Betra er ad heyra Auijtan hins Hyggna/ helldr eñ Lofsøng ens Heimska. Þuiad Fauijss Mañs hlatur er lijka sem þa þyrner brestur i Ellde vnder Katle/Og þad er og suo Hiegome.

Eirn þuerbroteñ giører hyggeñ Mañ ouiliugañ/ ⁊ fordiarfar giafmilldt Hiarta. Ender a einum hlut er betre enn vpphafed. Þolinmæde er betre eñ Metnadar Ande. Ver ecke fliotur i þijnu sinne ad verda Reidur/Þuiad Reiden huijlest i Hiarta Fauijssra. Seig þu ecke/ Huad velldr at þr lidnu Dagar eru betre eñ þsser? þui soddã er ei vitmañlig spurn. Viskã er god med erfda godzenu/og hialpar til ad eirn kañ gledia sig af Soluñe. Þuiad suo sem Viskan verndar/suo vernda Audæfen/Eñ Viskan giefur lijfed þeim hana hefur. Hugleid þu Gudz Giørninga/Þui huer kañ ad giøra þ riett s hñ giører boged? Giør þig gladan a øllũ þijnum Glede døgum/ og tak þa hina vondu Daga og til þacka. Þuiad Gud skickar þa bæda huern mz ødrum/suo Madureñ skal ecke vita af þui huad epter hñ mun skie. B

Alls hattad hefe eg sied i minne Hiegoma tijd. Þar var eiñ Riettlatur/⁊ fyrerforst i sijnu Riettlæte/ ⁊ þar var eirn Ogudligur/ huer leinge lifde i sinne Illsku. Vertu eige ofriettlatur/⁊ eige ofuijs/suo þu Fordiarfer þig ecke. Vert ecke ofmiøg Ogudligur eda suo miøg Heimskur/so ad þu deyer i otijma. Gott er þier ad høndla þetta/ eñ lat hitt añad þo eige sleppa þier vr hende/ Þui huer ed ottast Gud sa vm flyr þetta allt. C

Vijsdomuriñ styrcker þañ hygna/meir eñ Tiu vollduger i stadnum. Eingeñ madur a Jardrike er so Riettlatur ad hñ syndgist ecke. Legg ecke a Hiartad allt þ sagt er/ so ad þiñ þion bølue þier ecke. Þui þitt Hiarta veit/ad þu hefur opt ødrum bøluad.

Allt suoddan hef eg mz Visku reynt/Eg sagda/Eg vil verda hyggeñ/ enn hun firtest mig. D Hun er langt i burt/huad skal þad verda? og er miøg diupt nidur/ Huer vill hana fiña?

Eg snera mijnu Hiarta til ad ransaka og ad spyria og ad leita epter Vijsdome og Listũ/ og at reyna Heimsku Ogudhræddra/og Villur þeirra Fauijssu. Og eg fañ/ ad suoddan ein Kuinna var beiskare enn Daudenn/huerrar Hiarta bæde var Net og Snara/og heñar Hendur sem eitt Band. Huer Gude þocknast sa kiemur fra henne/Eñ sa hiñ synduge skal fang enn verda af heñe

Sia þu/Þuilijkt hefe eg fundet/seiger Predikarenn/eitt epter annad/ suo eg mætta nema Kuñattu. Og mijn Sæla leitar enn/ og hefur ecke funded. A medal Þusunda fañ eg eirn Mañ/eñ a medal þra allra fañ eg ongua Kuiñu. Eñ sia þu ad ein[...]þad hefe eg fundet/ ad Gud skapte Mañeñ riettañ/Eñ þeir leita mijkellar Kuñattu. Nu[...]er suo hyggenn? Og huer kann ad vtleggia þad?.

VIII.

Mañsins vijsdomr vpplyser hñs Andlit/ Eñ sa sm̃ einardur er hñ er ovinsæll. A Eg varduerte Kõgsins Ord/⁊ Gudz Eid. Flyttu þier ecki ad gãga fra hñs Andlite/⁊ vef þig ecke i vondum Søkum/Þui hñ giører huad hann lyster. J Kongsins Ordum er magt/og huer ma seigia til hañs/ huad giører þu? Sa sem helldur Bodorden hñ skal eckert vont henda/ Enn eitt vitugt Hiarta veit tijd ⁊ mata. Þuiad allt vppsatur hefur sijna Tijd og Tijma/ Þui ad margfalldlig er Mannsins Olucka hia hønum/ Þuiad hañ veit ei huad vered hefur/Og huer kann ad seigia huad verda kann? Eingenn Madur hefur magt yfer Andañ/ Andañ B ad forhindra/Eingeñ hefur og magt yfer Daudans tijma/⁊ hñ skal ecke laus lætast i Strijdenu/Ogudligar athafner hialpa ecke þeim Ogudligu.

Þetta hefe eg allt saman sied/og eg lagda mitt Hiarta til allrar þeirrar jdiu sem skier vnder Solunne. Eirn Mann rædur stundum yfer annañ/sier sialfum til Olucku. Og þa sa eg þa enu Ogudræknu sm̃ Jardader vor[...] huerier geinged og spacierad høfdu i þeim heilaga Stad/⁊ þeim var gleymt i Borginne/þar þeir høfdu eruidad/Þad var og eirn Hiegome.

Fyrst þar kemr ecke eirn skiotur Domur yfer vondra Mañа giørder/þar af blijfur Mañsiñs sinne fwst til ad giøra jllt. Þo hinn Synduge giøre hundrad siñum jllt/og lifer þo C leinge/ Þa veit eg þo lijka vel/ad þeim skal þo ganga vel sem ottast Gud / og hrædast hañs Auglit. Þuiad þeim enu Ogudligu mun eige vel ganga/og sem eirn skugge skulu þeirra lijfdagar vera sem ecke ottast Gud.

Þad er eirn Hiegome sem a Jordunne skiedꝛ/ Ad þeim Riettlatũ vegnar sem þeir hefdu
jlla giort/eñ þeim Ogudligu sem þeir hefdu vel giort/Og eg sagda/ad suoddan er Hiegome.
Þui prysade eg Gledena/at ecke neitt er betra Mañenum vnder Soluñe/eñ at eta og dre-
cka/og giora sig gladann/Og ad hñ meige so syns Arfides niota alla syna Lyfdaga/ s̃ Gud
D giefur hm̃ vnder Solunne.
Eg gaf mynu Hiarta ad vita Speke/ ꝛ at sia þa Armædu sem skier a Jorduñe/ Ad eirn
var suo ad hñ sa onguañ Suefn huerke Nott nie Dag mz synum Augum. Og eg sa alla
Gudz Giorninga/Þuiad eingenn Madur kann þad verk ad fiña sm̃ ad skier vnder Soluñe/
og þess meira sem Madurenn leitar þar epter/þess minna finnur hñ. Þo hñ segde so/ Eg
em hyggeñ/ ꝛ veit þad/þa fær hñ þo ei funded þat.

IX.

A NVJ hefe eg allt suoddan sett mier i Hiarta/og ransakad þat/Ad þeir hiner
Riettlatu og hyggnu med synum Þienurum eru i Gudz Hende/Þo veit ein
genn Madur huerke Hatur nie Kiærleika/ sem hñ hefur fyrer sier.
Þad geingur suo einum sem odrum/Riettlatum sem ranglatum/ godum
sem jllum/Þeim sem offrar lyka sem þm̃ s̃ ecke offrar. So sem godum gein
gur/suo geingur syndugum/Suo sem meineidurum geingur/suo geingur og
þm̃ sem fordast Eidana. Þad er eirn herfeligur hlutꝛ a medal allra s̃ eru vnder Soluñe/ad
einum vegnar suo sem odrum. Þar af verda Hiortu Mañaña full af Vonsku/og Fauiska
er i þeirra Hiarta/suo leinge þeir lifa/og þar epter hliota þeir ad deyia.
Þuiat a medal allra lifande Maña er þad sem huer Mann æsker/sem er/Vonen (þuiad
eirn lifande Hundur er betre enn eitt dautt Leon). Þui þeir [a] Lifondu vita ad þeir skulu
deyia/eñ hiner Daudu vita ecke þar/þeir forþiena ꝛ ecke meira/ Þui þra miñing er gleymd.
B Þeir verda og eige framar elskader/eige hatader nie ofundader/og ongua hlutdeilld hafa þeir
meir af ollu þui sem skier i Verolldiñe/vnder Solunne.

[a] Þad er/þeir lifandu bæta sig aþ otta Daudans. Eñ þeir Daudu kienna ecke til neins

Suo far nu burt/ꝛ et þitt Braud med glede/ ꝛ dreck þitt Vyn mz gladuæru Hiarta/Þui
þyn Verk þocknast Gude. Lat þu þyn Klæde ætyd vera huyt/og lat þitt Hofud alldrei van
ta Vidsmior.
Al þu alldur þinn med þiñe Kuiñu sem þu kiæra hefur/suo leinge sem þitt forgeingeliga
Lyf varer/sem Gud hefur giefed þier vnder Solunne/og so leinge sem þu hiegoma Lykama
hefur. Þuiad þat er þinn partur i Lifenu ꝛ i þynu Aruide/ þat þu fremur vnder Soluñe/
Allt þat þu veist þier ber at giora/þa gior þ snarliga/þui i Grofiñe/ i hueria þu fer/þa er
þar huerke verknadur/Hagleike/ hygginde nie Vysdomur.
C Eg snera mier/og sa huernen þat gieck til vnder Soluñe/ Til at hlaupa Hialpar ecke ad
vera fliotur/til Bardaga hialpar ecke styrkleike/til Næringar stodar ecke Sidsemd/ til Ryk-
doms hialpar ecke Klokskapur/at vera gied þeckꝛ hialpar ecke til at kuña eirn hlut vel/Hellldꝛ
er þat allt saman komed vnder Tymanum og Luckuñe. Madurenn veit og ecke siñ Tyma/
helldur lyka sem Fiskurenn veidest a skadsomum Aungle/ꝛ Fugleñ næst i Snoruñe/ so verdꝛ
og Mannenum burt kipt a vondum tyma/nær hñ fellur fliotliga yfer hñ.
Suoddan Vysdom sa eg vnder Solunne/at mier þotte mykell vera/Ad þar var eirn lytell
Stadur/og fatt Folk jnne/So kom þar eirn mykels hattar megtugur Kongur/og settest vm
Stadenn/ ꝛ bygde stort Heruirke vm hñ. Enn i Stadnũ fanst eirn hyggeñ fatækur Ma-
dur/huer ed frelsade Stadenn med synum Vysdome/og eingenn miñtest a þañ fatæka mañ.
D Þa sagda eg /at Viskan er betre enn Sterkleikenn/ Þo vrdu Hygginde hins fatæka for
smad/ suo eingenn skeytte hañs Radum. Þui skier suo/ ad Hyggens Manns Ord
orka meir hia saktmodigum/ helldur enn Herranna hroop hia Heimskum. Þui er Vys
domurenn betre enn nockur Herklæde/ Eñ einasta eiñ [b]. Skalkur spiller myklu godu.
Suo sem skadsamer Fuglar fordiarfa opt good Smyrsl. Þar fyrer er stundum Heimskan
betre eñ mykell Vysdomur og æra. Þui hyggens mañs Hiarta er j hñs hægre Hende. Eñ
Hiarta hiñs Heimska i hñs Vinstre Hende. Og þo hiñ Heimske sie fauys i synũ giorninge/
þa helldur hann þo huern Mann fyrer Þuss. Þar fyrer þegar framgeingur
Ofstope hins Vollduga i mote þynum Vilia/ þa fall ecke i Mistraust/ Þui Þo-

[b] Eirn skalkur fordiarfar stundum heillt Ład mz synum vondum radum

[c] Ad heyra/og lata sem hañ vite ecke/þa hlute sem stillast af sialfũ sier/ þ er mikel speke

linmæde

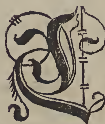
linmæde [c] stiller stora Olucku.

X.

Prouerb. 26 Ad var ein Olucka sem eg sa vnder Solunne/sem er/su Fauiska sem ad er A
Syra 26 a medal Vollldugra/Ad eirn Apglape situr i storre Virdingu/ enn hiñ Rij=
ke situr lagt. Eg sa Þræla a Hestum rijda/enn Hofdingiana ganga sem
Þrælana. Huer ed Grøfena grefur hñ fellur i hana sialfur/Og huer noc=
kurn Gard nidurbrytr/þañ munu Høggormar stijnga. Huer Steine vr
stad vellter giører sier sialfum Omak / Huer ed Tried i sundurklyfur fær
skada þar af. Nær ed Jarned þycknar og sliofgast i Eggena/so hlytur Madur ad bryna þ B
aptur mz Erfide/Suo fylger og Vijsdomur epter jdkanena.
Esa. 3. Eirn Mælskaps madur er ecke betre eñ Høggormur/sa ed stijngr/og ecke er mz Særingū
særdur. Ord Hyggens Mañs er vnadsemd/eñ fauijsra var' suelgia þau. Hñs Orda vpp
haf er fijflsligt/Og endeñ er skødsøm Heimska. Eirn Apglape hefur mørg Ord/þui Madr
veit ecke huad vered hefur/og huer kañ seigia hm̃ huad skie skal epter hañ? Arfide Heimskra C
kuelur þa/þui þr kuña ecke ad ganga i Borginne.
Vei þui Lande huers Kongur ad er eitt Barn/og huers Hofdingiar ad snema Matast.
Heppñed er þad Land/huar Kongureñ er Gøfugur / og Høfdingiarner neyta sijns Matar i
hæfeligañ tijma/til styrkingar/enn ecke til Bilijfes. Fyrer lete saker falla nidur Bialkar=
ner/z fyrer forsomæn Handaña drypur Hwsed. Og þui skier soddan/at þr giøra Brauded D
til Hlatturs/Og Vijned a ad gledia þa Lifondu/enn Peningureñ kiemur øllu af stad.
Formælltu ecke Kongenum i þijnu Hiarta/og bølua ecke Rijkum i þijnu Suefnhwse/Þui
Fuglar Himensiñs bera Raustena/og þeir sem hafa Vængena seigia þad epter

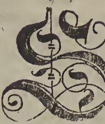
XI.

[a] Þad er/ Gief þu Rijþlega huad þu þormatt/Þuiad sa tyme ma koma ad þu giæþer giarna og mun tu þa ecke gieta

Attu þitt Braud [a] fara yfer Vatned/ suo muntu fiña þad løngu seirna A
Skipt þui vt a medal siø og a medal ætta/Þui þu veist ei huer Ohamingia
koma kañ a Jordena. Nær Skyen eru full þa giefa þau Regn yfer Jør=
dena/Og nær ed Eiken fellur i Sudur eda Nordur/og i hueria ætt hun fell=
ur/þar liggur hun. Huer hñ giæter ad Vedrenu hñ sær ecke / Og huer ed
aktar Skyen hñ vppskier ecke. Lijka sem þu veist ei Veg Vindariñs /og
huernen Beinen samteingiast i Modurlijfenu / Suo kañtu ecke helldur vita Gudz Giørnin= B
ga/hueria hñ verkar i øllum hlutum. Sæadu þijnu Sæde ærla/z hætte þijn Hønd ecke ad
Kuelldenu/Þui þu veist ecke/huert luckast mun þad eda añad/ Og ef huertueggia luckast/er
þad þess betra. Liosed er Sætt/og þad er Augunum vnadarsamt at sia Solena.
Nær eirn Madur lifer leinge/og er gladur i øllum hlutum/Þa þeinker hañ alleina a þa
hrellingar Daga/ad þeir suo marger eru/Þui allt þad hñ hender þad er Hiegome.

XII.

[a] Med þessū kieñingar Ordum/ vtmalar hñ elle Mañsiñs/þegar Hendr skialfa/Beinen bogna/Augū sliofgast Syn/Teñurnar wilia ecke mala/Hæred hutnar/Axlernar signa/Eyrun hanga og werda dauþ

Vo gled þig Vngmenne i þinne æsku/ og læt þitt Hiarta vera glatt a A
þijnum Vngdoms Døgum /Giør huad þitt Hiarta lyster/og huad þijnum
Augū þocknast/ Og vit þ ad Gud skal færa þig til Domsiñs fyr' allt þta.
Lattu Sorgena vera langt fra þijnu Hiarta/og tak þad hid vonda fra þij=
nu Lijfe/ Þui Bernskan og Vngdomurenn eru Hiegome. Minst þu
a þiñ Skapara i þijnum Vngdome/ ædur enn þeir vondu Dagarner ko=
ma/og Aaren nælgast/ad þu seiger/þad þocknast mier ecke. Aadur eñ Solen/Tungled og
Stiørnurnar verda myrkuar/og Skyen koma aptur epter Regned. A [a] þeirre tijd þa Vak B
tararner j Hwsenu skielfast/og þeir sterkū verda beygder/ og Mylnurnar standa tomar/þui
þær eru ordnar suo fær/og Synen er myrk i giegnum Gluggana. Og Dyrnar a Strætunū
blijfa til lucktar/og Raust Kuernmalara Kuinnuñar er lijtel/ og hun vppuaknar nær Fugl=
eñ syngur/og allar Dætur Songuaranna beygia sig. Og þeir hæfu ottast og hrædast æ
Veigenum

Beigenum / Nær Mandiel tried blomgast / og Grashoppurnar þyngiast/og øll Lystingen forgeingur(þuiad Madurenn fer þangad sem hañ skal vera æfenliga/ Og þeir ed Narmagratana þylia ganga vm kring a Strætunum). Adur eñ Silfursnwran i burt brestur/ z su Gullkielldan framhleypur/ og þær Vats skiolurnar lestast hia Bruñunum/og Hiolen i Gen. 2. 3.
E sundurbrotna yfer Brunnunum. Þuiad Dupted hlytur ad verda aptur ad Molldu sem þad adur var/Eñ Lijfed og Andeñ kiemur aptur til Gudz þess sem hñ gaf.

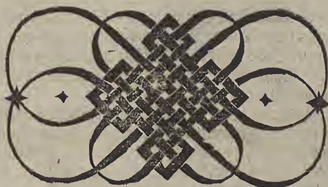
Þad er allt saman miøg Hiegomligt/seiger Predikareñ/allt er þad Hiegome. Þesse same Predikare var ecke alleinasta Hyggeñ/helldur kiende hann Folkenu godar Kieñingar/og hñ athugade/og ransakade og samsette mørg Spakmæle. Hñ leitade vid ad hñ giæte funded þacknæmelig Ord/ og mætte suo skrifa orden Sañleiksins riettliga.

D Þesse Spakmæle eru suo sem Broddar og Naglar/skrifud af Meistara Safnadarins/og vtgiefen af einum Hirder. Vara þig minn Son fyrer hinum ødrum/Þui þar er eingenn skortur a þeim sem Bækur giøra/enn mijkel Predikun giører Lijkamañ þreyttañ.

Enn lætum oss heyra Iñehalld alls Lærdomsiñs/Ottast Gud/og halld hañs Bodord/ þui þad er skylldugt øllum Mønnum. Þuidd Gud mun alla Giørninga framleida fyrer Domeñ/þa s eru folgner/huert sem þeir eru helldur Gonder eda Gooder.

Mergur og Innehalld alls Lærdomsiñs

Ender a Predikan Salomonis

Lofkuæde Salomonis

I.

HAñ kysse mig med Kosse sijns Muñs/ Þuiad þijn A
Brioſt eru lyſteligre enn Vijn. Suo ad Meñ luckte þiñ goda Smyr-
ſla Ilm/Þitt Nafn er ſem vtfliotanda Vidſmiør/Þar fyrer elſka þig
Ynges meyarnar.
Drag mig epter þier/þa hlaupum vid. Kongureñ færde mig i ſitt
Herberge. Vier kiætiunſt og gledium oſſ yfer þier/Vier þeinkiū meir
til þiña Brioſta/helldur eñ til nockurs Vijns/Þeir Riettuñſu elſka þig
Eg er dock /Eñ þo miøg prydelig/ Þier Dætur Jeruſalem/ ſo ſem Tialldbwdernar Ke- B
dar/og ſo ſem Vefnadartiølld Salomonis/ Skoded mig ecke/ad eg er ſo døck/ Þuiad So-
len hefur brent mig. Syner miñar Modꝛ eru mier reider/ Meñ hafa ſett mig ad eg ſkyllde
vera geymſlu kona Vijngardſiñs/Eñ eg geymda ecke miñ Vijngard þañ eg hafde.
Lættu mig vita/huern þijn Sæla elſkar/ Huar þu fædeſt/huar þu huñler vm Middageñ
So eg gange ecke hingad ⁊ þangad/ hia ſamfielage þiña Hiardar geymſlumaña.
Þecker þu þig ecke/ þu hin fegurſta a medal Kueñaña/ſo gacktu a Saudaña Fotſpor/og C
fæd þijna Kiarn hafra hia Hwſum Hirdaraña.
Eg jafna þier mijn Kiæraſta vid mitt Riddara lid i Pharaonis Vøgnum. Þijn Kin-
beinſtanda lyſteliga/j mille Spæangaña/og þiñ Hæls j mille Kedianna. Vier vilium gio-
ra þier gylltar Spænger/ med Silfur nøglum.
Þa Kongurenn ſnere ſier hingad/gaf miñ Nardus ſinn Ilm. Minn Vin er ſm̄ Mir-
ru Byndine/ hangāde a millum minna Brioſta. Miñ Vin er mier ſem ein Copher þrwga D
i Vijn gardenum til Engeddi:
Sia mijn Kiæraſta/þu ert føgur/ja føgur ertu/Þijn Augu eru ſm̄ Dwfu Augu. Sia
minn Vin/þu ert fagur og prydeligur/Vor Sæng er græn/Vorer Hwsbitar eru af Cedrus
trie/og vorar Sperrur af Sypreſſus Vide.

II.

EG er eitt Blomſtur i Særon/og ein Roſa i Dalnum. Suo ſm̄ ein Lil- A
ia a medal Þyrnanna/ ſuo er mijn Kiæraſta a medal Dætranna. Lij-
ka ſem eitt Eplis Trie a mille Ville triaña/ſo er minn Vin a medal Son-
anna. Eg ſit vnder hñs ſkugga ſem mig girner/og hñs Auoxtur er ſæt-
ur mijnum Barka.
Hñ leidde mig i ſiñ Vijnkiallara/og Kiærleikurenn er hañs Merke yfer
mier. Hñ lifgade mig med Blomſtrum/og nærde mig mꝫ Eplum/Þui eg er ſiuk af Aſteñe.
Hñs vinſtre Hønd er vnder mijnu Høfde/og hñs Hægre hønd vmfadmar mig.
Eg ſære ydur þier Dætur Jeruſalem/vid Geitur ⁊ Hindꝛ a Mørkiñe/ ad þier huerke vpp B
veked nie onaded mijna Kiæruſtu/fyrr enn hun ſialf vill.
Þad er Rødd mijns Kiæraſta/Sia þu/Hñ kiemur ſtøckuande a Fiøllunum/ og ſtediande
a hædunum. Minn Kiæraſte er lijka ſem Hrein Dyr eda vngur Hiørtur. Sia þu/
Hñ ſtendur a bak vid vorn Vegg/ og ſier i giegnum Gluggana/og giægeſt vt vm Grindur-
nar.
Minn Vinur ſuarar/og ſeiger til mijn/Statt vpp mijn Kiæraſta/mijn en prydeliga / og C
kom hingat til mijn. Þui ſia þu/Veturenn er lideñ/Regned er af og i burthorfed. Blom
ſtred er vppuaxed i Landenu/Vored er komed/og Turtil dwfan kuakar i voru Lande. Fijk
iu Tried hefur feinged Auoxt/Vijntrien ſtanda med Bloma/og giefa ſiñ Ilm/Stattu vpp
mijn Kiæraſta og kom/mijn en prydeliga kom hingad. Mijn Dwfa i Steinholunum og
Biargſkorunum/Syn mier þitt Andlit/Læt mig heyra þijna Rauſt/Þui þijn Rødd er ſæt/⁊
þitt Auglit er prydeligt.
Taked fyrer oſſ Refana / Þa Smarefana / þeir ſem fordiarfa Vijngardana/Þui vorer D
Vijngardar Blomgaſt. Minn Vinur er minn/ og eg em hanns/hann huer ed til ha-
ga helldur

ga helldur a medal Liliu Rosañā. Þar til Dagureñ kolnar/ z skuggeñ burt lijdur. Kom þu aptur/ z vert sem Hind/ minn Vin/ eda sem vngur Hiørtur a skilnadar Fiøllum.

III.

A EG leitade vm Nottena i miñe Sæng/ epter honum sem mijn Sæla elska-
de/ Eg leitade og fañ hñ ecke. Eg vil nu standa vpp z gāga vm krijng i
Stadnum/ a Gøtunum z a Strætunum/ og leita epter hm sem mijn Sæl
elskar. Eg leitade/ eñ eg fañ hñ ecke. Vardhalldsmeñerner sem gein-
gu i krijngum Stadeñ fundu mig. Hafe þier ecke sied þañ sem mijn Sæ-
la elskar? Þa eg var skamt geingenn fra þeim/ þa fañ eg þañ sem mijn
B Sæl elskar. Eg hiellt honum og villde ecke sleppa honum/ þar til ad eg leidda hñ i miñar
Modur Hws/ og i miñar Modur Herberge.

Eg sære ydur þier Dætur Jerusalem/ vid Geitur og Hindur a Mørkinne/ ad þier huerke vppucked nie omaked mijna Kiærustu/ þar til hana sialfa lyster.

Huer er þañ sem vppgeingur af Eydemørkunne/ sem eirn Reykstolpe/ suo sem Ilmur
C af Mirru/ Reykelse/ og allra handa Puluere Jurtra makarañs. Sia/ J krijngum Salo-
monis Sæng standa sextijge sterker/ af þeim sterkum i Jsrael. Þeir hafa aller Suerd / og
eru kiæner til Bardaga/ Huer hefur sitt Suerd a siñe sijdu/ sokum Nætur ottans.

Salomon Kongur liet giøra eirn Sal af Libanus Vide. Og Stolparner voru af Silf-
D re/ eñ Riæfred af Gulle/ Sæted af Purpura/ Golfid i midiuñe var lagt mz dyrligū Steinū/
fyrer saker Dætra Jerusalem.

Þier Dætur Zion ganged vt/ og siaed Salomon Kong/ med þeirre Koronu sem hñs Moder koronade hañ/ a hñs Brwllaups dag/ og a gladuærdar deige hañs Hiarta.

IIII.

A SJa þu mijn Kiærasta/ þu ert føgur/ Sia/ føgur ertu. Þijn Augu eru sē
Dwfu Augu a millum þinna Hærlocka. Þitt Hær er lijka s Geita hiord/
su sem klypt er a Fialle Gilead. Þijnar Teñur eru sem ny klypt Hiørd/
komande fra Laugieñe/ verāde allar saman tuilembdar/ z þa er eingen ofrio
a medal þeirra. Þijnar Varer eru sem dreyr raudur Dreigell / og þitt
Mæl er lystelight. Þijnar Kinnur eru sem rispur a Granata Eple/ i mill-
um þinna Hærlocka. Þinn Hæls er sem Dauidz Turn/ bwenn mz Vijgskordum/ a huer-
B ium ed hanga þusund skyllder/ og alls kyns sterk Vopn. Þijn tuo Briost eru þuilijkast sē
tuo vng Hindar Kid/ sem fædast vnder Rosu/ allt þar til ad Dagurenn kolnar/ og Skuggenn
burt lijdur. Eg vil fara til Mirru Fiallsiñs/ og til Reykelsins Hædaña.

Mijn Vñusta/ þu ert føgur i allañ mæta/ suo þar er eingeñ Fleckur a þier. Kom mijn
Brwdur af Libanon/ kom af Libanon. Gack hier jnn/ stijg hingad af Amana Hædum/ af
C Hædunum Senir/ og Hermon/ fra Leona Bælenu/ z fra Leparda Fiollunum. Þu hefur sært
mitt Hiarta mijn Syster/ elskulig brwdr/ mz ødru þijnu Auga/ og mz eirne þiñe Hæls Kediu.

Huersu føgur eru þijn Briost/ mijn Syster/ Kiærasta Brwdur? Þijn Briost eru fegre
enn Vijn/ og þinn Smyrsla Ilmur yfergeingur allar Jurter. Þijnar Varer mijn Brwd
ur eru sem driupande Hunangs seimur/ Hunang og Miolk er vnder þinne Tungu/ z Ilm-
ur af Klædum þijnum/ er suo sem Ilmur Libanon.
D O mijn Syster/ Kiæra Brwdur/ þu ert eirn læstur Alldingardur/ ein til luckt Vppspretta
eirn jnncigladur Brunnur. Þinn Auøxtur er lijka sem lystugur Alldingardur fullur af
Granata Eplum/ mz gofugum Auoxtum/ Cyperi og Nardi. Nardus z Saffran/ Kalmus
og Cynamomum/ z allra handa Reykelsis Trie/ Mirra og Aloe mz øllum bestum Jurtrum.
Sem eirn Alldingardz Brunnur / sem eirn Brunnur Lifanda Vatns/ sa er flytur af Lijba-
non.

Rijs vpp Nordan Vindur/og kom Sunnan Vindur/og blæstu i giegnū min̄ Alldingard
suo ad af hn̄s Jurtum meige driupa.

V.

MInn Vin kome hn̄ i sinn Alldingard/og nyte af hn̄s Dyrligum Auoxt- A
um. Eg kom/mijn Syster/kiærasta Brwdur/i min̄ Alldingard/Eg hef
af muled mijna Mirru med odrum Kryddum/Eg hefe eted minn Hunang-
seim mz mijnu Hunange/eg hefe drucked mitt Vijn mz min̄e Miolk. Eted
mijner elskendur/ og drecked mijner Kiærer Viner/ og vered glader.
Eg sef/en̄ mitt Hiarta vaker/Þad er mijns Vinar Raust/sem þar ber.
Lát vpp mijn allra kiærasta/mijn Syster/mijn Dwfa/mijn Jn̄eliga / Þuiad mitt Hofud er
fullt af Døgg/ z mijner Lockar eru fuller af Nættdropum.
Eg hefe fært mig af mijnum Kyrtle/ huernen skal eg nu færa mig i hn̄ aptur? Eg hefe B
þueiged mijnar Fætur? huersu ma eg giora þa oklæra aptur?
En̄ minn Vin stack sinne Hende i giegnum eitt Hol/z minn Lijkame skalf þar vid. Þa
stod eg vpp/og lauk vpp fyre mijnum Kiærasta/Mirran̄ draup af mijnum Høndum/z Mirr
an flaut vm mijnar fingur/a Hurdar lokun̄e. Og þa eg hafde vpplæted fyrer mijnum Vin
var hn̄ i burtu/ og af stad geingenn.
Þa gieck mijn Sæla vt/epter hn̄s Ordum/Eg leitade ad honum/enn eg fann han̄ ecke/ C
Eg kallade/enn hn̄ suarade mier onguu. Vøkumennerner sem geingu vm staden̄ þeir sl̄u
du mig/slou mig og særdu/Vaktararner a Mwrunum toku mijna Yferhøfn fra mier. Eg
sære ydur þier Dætur Jerusalem/ef þier fin̄ed minn Vin/þa seiged honum ad eg ligg siuk af
Astarelsku.
Huad er þinn Vinur framar en̄ adrer Viner/O þu en̄ fegursta a medal Kuen̄an̄a? Hu-
nen er þinn Vinur framar ødrum/ad þu hefur suo sært oss? Minn Elskhuge er Huijtur z D
Raudur/vtualenn a medal margra Þusunda. Hn̄s Høfud er bezta Gull. Han̄s Lockar
hrøckua/og eru suarter sem Hrafn.
Hn̄s Augu eru sem Dwfu Augu hia Vppsprettu Lækium/þueigen mz Miolk/og standa
j fyllingu. Hn̄s Kinnbein eru sem vaxande Jurtramakarans Alldingardur. Hn̄s Va-
rer eru sem Ros/af huerre ad drypur rennande Mirra. Hn̄s Hendur eru lijka s̄ Gullhrin-
gar hladner med Hyacintis. Hn̄s Lijkame er sem Filabein prydd mz Saphir/Han̄s Bein
eru s̄ Marmara stolpar grūduallader mz Gullfotū/Hn̄s Mynd er s̄ Libanon/ vtualen sem
Cedrus Trie/Han̄s Barke er sætur og allur Lysteligur. Slijkur er minn Vinur /og hn̄ er
minn Vinur/þier Dætur Jerusalem.

VI.

HVert er þinn Vinur geingenn/þu en fegursta a medal Kuen̄an̄a?/ Huert A
hefur þin̄ Vinur viked sier?/ so vilium vier leita mz þier ad honū. Min̄ Vin
ur er ofangeingenn i sinn Allden̄gard/til sinna Jurtra/ad hn̄ fæde sig i Gar
denum/a medal Rosanna. Min̄ Vinur er minn/z eg em hn̄s/ hn̄ sem sig
fæder a medal Rosan̄a.
Þu ert føgur mijn Vn̄usta/sem Thirza/lystelig sem Jerusalem/ogurlig
sem Briost Fylkingar. Snu þu þijnum Augum fra mier/Þui þau giøra mig bren̄anda/ B
Þitt Hær er lijka sem Geitsaudahiørd/sem klypt er a Gileas Fialle. Þijnar Tennur eru
lijka sem Sauda hiørd/huer ed sig hefur laugad/ hafande øll saman Tuibura/og þar er ein
gen ofriofsom a medal þeirra. Þijn Kinnbein eru lijka sem Rispur a Granata Eple/
a medal þin̄a Locka.
Sextijge eru Drottningarnar/og attatijge Frillurnar/enn a vngum Meyum er eingen C
tala. En̄ ein er mijn Dwfa/ mijn jn̄eliga/ein er sinnar Modur en kiærasta/og sin̄ar Mo-
dur enn vtualda. Og þa Dæturnar Sáu hana/søgdu þær hana Sæla/og Drottningar-
nar med Frillunum lofudu hana. Huer er su sem framkiemur sem Morgunrode? Føg-
ur sem Tungl? vtualen s̄ Sol? ognarlig sem Hermanna fylking?
Eg em ofan geingen̄ i Valnyta Garden̄/ ad skoda Greinernar hia Lækiunum/z at skoda D
huort

huert ad Vÿntrien blomgast/og ef Granata Eplen eru vaxen. Mÿn Sála visse ecke/ad
hñ hafde sett mig til Vagna Aminadab.
Kom aptur/kom aptur/o Sulamith/kom þu aptr/kom aptr/ so ad vier meigũ skoda þig.
Huad siae þier a Sulamith/nema Dans i Mahanaim.

VII.

A HVersu fagur er þiñ gangr i þÿnum skoklædũ/þu Hofdingians Dotter? Þÿ
nar Lendar standa bádar/lÿka sem tuær Speingr/þær eins Meistara mañs
Hond hefur giørt. Þinn Nafle er sem krÿnglóttur Bikar/ huern ad alld-
rei vantar Dryck. Þinn Kuidur er sem Hueite hrwga/i krÿng sett mz Lil-
ium. Þÿn bæde Brioste eru s̃ vng tuiburakid eirnrar Hindar. Þiñ Hals er
B sem eirn Turn af Fila beine. Þÿn Augu eru sem Fiske Votn i Hesbon/
hia Bathrabbim Porte. Þÿnar Naser eru sem Libanon Turn/huer ed veit til Damasch-
um. Þitt Høfud stendur a þier suo sem Carmelus. Hared a þÿnu Høfde er sem Kong-
siñs Purpure/bundeñ i Ferder.
C Huersu føgr ⁊ prÿdelig ertu/mÿn Kiærasta i Sællÿfenu? Þÿn Leingd er sem Palma
trie/þÿn Brioste eru ⁊ sem Vÿnþrwga. Eg sagda/ Eg hlyt ad vppstÿga a Palma tried/
og taka þess Kuistu/Lát þÿn Brioste vera sem Vÿnþrwgur a Vinuidartriam/ad þÿnar Na
ser luckte sem Eple/og þiñ Barke lÿka sem gott Vÿn/ huert ed gladliga nidurreñur mÿnum
Vin/og talar af fiarlægu. Miñ Vin er miñ/⁊ hñ helldur sier ad mier.
D Kom miñ Elskulige/vid vilium ganga vt a Markena/og látum oss vera i Þorpunum.
So ad vid meigum árla vppstÿga til Vÿngardaña/so vier mættũ vita huert Vÿntrien blom
gast/huert Blom er vtkomed/hút Granata Eplatrien friofgast/ Þar vil eg giefa þier mÿn
Brioste. Liliurnar giefa þar Ilm/⁊ þar er allra handa gøfugr Auøxtur fyrer ockar Dyrũ
Miñ Vin/eg hefe geymt handa þier bæde þad nyia ⁊ gamla.

VIII.

A ON/ad eg mætta fiña þig þar vte/miñ Broder/sm̃ ad sygr miñar Modurbri-
ost/⁊ eg mætte kyssa þig/so eingeñ hædde þig. Eg vil taka þig/⁊ leida þig i
miñar Modr Hws/þar skalltu læra mig/ Þar vil eg giefa þier ad drecka/af
kryddudu Vÿne/⁊ af Sætleika miña Granata Epla. Hñs Vinstre Hønd
liggur vnder mÿnu Høfde/⁊ hñs hægre Hønd fadmar mig.
Eg sære ydr þier Dætur Jerusalem/ad þier huerke vppueked nie onæded
mÿna Vñustu/þar til hana sialfa lyster. Huer er su/s̃ vppfer af Eydemørku/ ⁊ stydst vid
B siñ Vin? Vnder Eplatrienu vppuakta eg þig/þar þÿn Moder hafde fædt/þar sem hun la
⁊ þu/ hun sm̃ hafde vppaled þig.
Settu mig a þitt Hiarta sm̃ eitt Jñcigle/⁊ vppa þiñ Arm s̃ añad jñcigle/ Þui Kiærlei-
kureñ er suo sterkur sm̃ Daude/og Vandlæted suo fast sem Heluÿte/þess Glædur eru breñande
s̃ DROTTINS a Elldr. So ad mørg Votn kuña ecke ad sløckua Kiærleikañ/ nie
Straumarner ad kefia hñ. Þo ad Madr villde giefa øll Audæfe sijns Hwss fyrer Kiær-
C leikañ/þo være þad allt ecke þar vert.
Vor Syster er lÿtel/⁊ hefur eingen brioste/Huad skulu vier giøra vorre Systur/ nær meñ
vilia tala til heñar? Er hun eiñ Mwr/þa vilium vier byggia Vÿgskørd af Silfre þar vpp
a/Er hun einar dyr/þa vilium vier giøra hana fast mz Cedrus Trie. Eg em eirn Mwr/⁊
mÿn brioste eru s̃ Turn/Þar er eg orden fyrer hñs Augũ lÿka s̃ sa ed Frideñ fiñur.
Salomon hefr eirn Vÿngard i Baalhamon/Hñ gaf vardhallds moñum Vÿngardeñ/ad
D huer af þm skylldu færa hm̃ fyrer hñs Auøxtu Þusund Silfurpeninga.
Miñ Vÿngardr er fyrer mier. Þier Salomon heyrer til Þusũd/eñ Vardhalldzmoñunũ
tuø hundrut med hñs Auexte.
Þu s̃ byr i Alldengardenũ/lát mig heyra þina Raust/Vinerner hlyda þar vppa.
Fly þu miñ Vin/og vert s̃ ein Hind/eda sm̃ eirn Vngur Hiørtur a Jurtrahædunum.

a (Elldur)
Af þessum Ordum ma merkia/ad Salomon talar i þessu Lofkuæde vm andliga Ast og Elsku/hueria Gud giefr og syner oss i øllũ siñũ Velgiørningum

Ender a Lofkuæde Salomonis

þeir sem eiga frelsad Kyrk
hvört a ad giedumm
lögdi þag sälhumm
sonur guds a hadumm
Eyrkur Solvga son
Ä: frelsad Kyrk

inn taki þessu leer dyma

Snuid idur og truid evangilio hann kiendi daglega ad hann vægri Guds sonur komin ad lida pinu vor vegna ad hvar ad hann trui skildi ecki firirfaraft heldur eignast þad eilifu lif eirnigad drottin liti eptir hiartans hreinleika og eir eagni til truarinnar og [illegible] med [illegible]

Amen

sonum h[illegible]

mockur minnis vers ort af fialla nafn ur ste Ritningu

hier skal fialla heiti fiod,
herma þaug er Ritning tier
ararath bar eptir flod
orkina med sinum her
feit af sina fraumu gliod
fadann gefid logmal er
kraft af ebel kipdu gliod
ficnnimamma bolganer
Laudstaf grizim blessan god
badumm amen sagdi hvar
uppa hor hann Aron stod
af kleddan þad lesum vier
lio a seir med born fliod
broder Jacobs hilli fver
sio a peor zipors iood
sioon oltum bigdi ved
field a sapher veisu riod
rist zuken erda giör
bala mær med benia skod
binggu Juda kin fetter
Ephraim ei bar vid biod
besta kin þar foldinkir
salmon hebmon en i od
ephron hers fergtindier
mitt af piska mot ad stod
moises hvildar landid hier
hannar neboo heliar sliood
hittu sen og geckiför
hat af eion hrinda mod
had þar davids slotgiller
flaut af hermon hins, a, lood
hlinatt dögg og friofsemder
festa boorg a moria stod
musterid og heilög kier
har li-banus fregner frood
frægan sedris vid greiner
graut af Carmel himinglood
fremdi tvenna fim tier
fioll gilboa vigum vood
verfti daudi sal þar skier
fletti taboor fogrum fiood
forklarunar prisinn tier
a golgatha utrann blod
allan heimer frid fæger

oliveti heidri stöd
herrans pin og uppfarir
fegnumm fialla fulin liod
fann in falla skula hier

Tolf Plagur Egiptalands

ALT HVAD ÞIER
VILIED AD MENN
GIÖRI SKIÖRI ÞIU
R ÞAD SKULU ÞIE
R OG ÞEIM GIÖR
ÞAD ER LÖGMAL
LYK OG SPAME
NIRNER

Egiptanna uppteijkuast
otta reidis log og tvenn
blavatn oll i flod snuast I
leisk hildist hvör lækurinn
Illar pöddur a freingast 2
allann lid og koningin
moldar lusumm moor kveikast 3
menn og dir vid aptokinn
Svartir ormar sam firfast 4
svelga og vida matvælinn
drepsott ædir dalegast 5
deidir hiarda frumburdin
Eldingar med hagli hast 6
helsta bædi pie ognunum
bruna koijnum holdin hvast 7
hripa nar sem gloodoisinn
eingi sprettur þanga fast
flesta landsins a vaxtin 8
himna liosinn heidmirkvast
hvurgi sast um dægar þrenn 9
frum getningar foreidast
fanst einockur o drepinn 10
logsins rauda ranad brast